Fundación
Uriach

Fundación
Uriach

Fundación
Uriach

Fundación
Uriach

Fundación
Uriach

Fundación
Uriach

Articella

Fundación Uriach

¶ Gregorius a vulpe vincentinus Magnifico domino Marino Georgio omni disciplinarum genere eruditissimo. S. P. D.

¶ Quoniã vt inqt plato: nõ solũ nobis nati sumus: sed ortus nostri: cui cetera in hoc inferiori mundo degentia famulatũ prebere dicuntur: partẽ patria vẽdicat: ptez amici: In ea re sumopere elaborãdum est: qua humana hec nostra vita ex cõplexionis cõpostionis ⁊ vnitatis imperfectione varijs ⁊ innumerabilibus fere morboruz generibus continue vexata in suum vsqz finem traduci possit. Hec est medice artis disciplina ab immortalibus reperta: qua sana corpora conseruatur: ⁊ egra diligenti ratione curantur. Hanc igitur qui re qdẽ ⁊ non nomine tantũ medicus existens profiteť: suma ope niti debet: vt aliquid quotidie in medium afferat: qđ hominum vsui: ac eoruz saluti futurum sit. Quid. n. prestantius: quid laudabilius: quid memoratu dignius: q̃z in his rebus versari ⁊ continue insudare quibus nature defectibus assidue vrgentibus ingenij artisqz suffragio subuenire queas: vt corpora nostra in bone valitudinis debita statione: quiescentia mentis possit operationibus facilius postmodũ inseruire. Quapropter cum nuper opus illud hy. qđ articella communiter appellatur: ad manꝰ nostras corrigendũ peruenerit: dicteria quedã collegimus: eaque in margine cõscripsimus: vt ⁊ lecta facilius apprehendere ⁊ apprehẽsa firmius reseruare possimus. Scio. n. me multis medicine studiosis non parum profuturum: ⁊ non modo iuuenibus: qui temporis breuitate nondum ad pulcherrima Gal. dicta perlegenda regredi potuerunt: sed ⁊ prouectioribus etiaz: quibus: ⁊ si multa vidisse potuerit delere tamen solet nõ parua senectutis obliuio. Atqz eo magis q̃ eos: vt ita dicam: flosculos excerpsi: ex cognitione eius peruie: quã cepi duz excellentissimũ Magistrum Alouisiuz malatinum ad egros curandos proficiscentem sequutus essem: qui quantum ingenij acumine: iudicij maturitate: ⁊ litterarum copia etatis nostre ceteros antecellat: vniuersa ciuitas veneta locupletissimum testimonium afferre potest: que eius singularem doctrinam ⁊ in sanandis corporibus sũmam experientiaz quottidie nouis curationibus liquido deprehendit. Ut igitur studiosa hec nostra litterarie professionis exercitatio inuidorum maliuolorumque possit obtrectationibus obsistere: Ad te Magnifice domine Marine Georgi vtriusqz ⁊ hũane ⁊ dine sapiẽtie ꝓfessor nostra pagella cõfugit: Quis. n. aptior phebus dari poterat: Cui hec omnia: Romana hoc demuz curia comprobante: luce clariora nitescunt. Quis securior tripos gymnasio tuo nobis poterit euenire. Cuius censuram haud vereor si subierit Res nostra hec quantulacũqz sit nitida poterit in medium post fronte prodire. Uale.

Ista sunt opera que in hoc preclaro libro continentur,

¶ Primo est liber Joannitij qui dicitur isagoge in greco.
¶ Secundo libellus de pulsibus philareti.
¶ Tertio est libellus Theophili de vrinis.
¶ Quarto sunt hyppocratis aphorismi in ordinem collecti.
¶ Quinto sunt aphorismi eiusdem cum commento Galieni.
¶ Sexto liber pronosticorum cum translatione noua ⁊ antiqua.
¶ Septimo liber regiminis acutorum continens quatuor particulas.
¶ Octauo est liber epidimiarum hyp. cum cõmẽto. viii. particulas cõtinẽs.
¶ Nono est libellus hyp. qui intitulatur de natura fetus.
¶ Decimo liber Galieni qui dicitur tegni siue ars parua.
¶ Undecimo libellus Gentilis de fulgineo de diuisione ⁊c.
¶ Duodecimo libellus de lege hyp. ⁊ libellus qui dicitur iusiurandum.

Fundación Uriach

¶ Incipiunt isagoge Joannitij ad tegni Galieni. Primus liber medicine.

Medicina diuidit in duas partes: in theoricā t practicā: quarum theorica diuidit in tria. s. in ꝓtemplationez rerum naturaliū t non naturaliū: t eaꝝ que sunt cōtra nām: et ꝑ quibus egritudinis t sanitatis t neutralitatis t suaꝝ cāruz: t significationū scientia ꝓcedit: quando extra curſuz naturalem humores quattuor excrescunt: et ex qua occasione vel ex qua significatione egritudo habeatur.

¶ De rebus naturalibus.

Res vero nāles sunt septem. s. elementa cōmixtiones: cōpositiones: mēbra: virtutes: opationes t spiritus. Et alij addiderūt his alia q̄ttuor. s. etates: colores figuras: t distantiā inter masculum t feminam.

¶ De quattuor elementis.

Elementa sunt quattuor: ignis: aer: aqua: t terra: ignis calidus t siccus: et calidus t humidus: aq̄ frigida t humida: terra frigida t sicca.

¶ De commixtionibus.

Commixtiones sunt nouē: octo ineq̄les: et vna eq̄lis: de ineq̄libus vo q̄ttuor sunt simplices: B est calidum: frigidū: humiduz: t siccum: t 4^or ex his cōposite. s. ca. t bu. ca. t sic. fri. t bu. fri. t siccum: equalis vero est quando cū moderatione corpus in incolume ducitur.

¶ De humoribus.

Compositiones sūt 4^or. s. sanguis: flegma colera rubea t colera ni. sanguis est ca. t bu. flegma frigidū t humiduz: colera rubea calida t sicca: colera ni. fri. t sicca.

¶ De flegmate.

Flegmatis aūt q̄tuor sunt modi. Est aūt flegma salsum calidius t siccius ceteris: infectū humore colerico. Et est flegma dulce pertinens ad caliditatē t humectationē infectuz sanguineo: et acre ptinēs ad frigiditatē t sic. infectū melācolico. Est ēt flegma vitreū q̄ nascit ex magna frigiditate t coagulatione: sic in senibus nāli calore debilitatis t est aliō frigidū t būidū illud vo sapore nō habet. sz ꝑpriā retinet frigiditatē t būiditatē.

¶ De cholera rubea.

Cholera rubea q̄tuor modis cōstat. Est cholera rubea clara vel pura nāliter: t substātialr calida: cuius origo est ab epate. et citrina: cui^o exordiū est ex cōpositiōe aquosi pflegmatis t cholore rubee pure. ideoq̄ et min^o calida. t et cholera similis vitellis ouoꝝ: q̄ nascitur ex cōmixtione pflegmatis coagulati cholere rubee clare q̄ est minus ea. Quarto mō et cholera viridis quēadmodū prassiuz: cui^o origo magis est a stomacho q̄ ab epate. est aūt cholera viridis ouemadmodū viridis eris berugo: t vrit in modum veneni: nascit ex nimia adustione: q̄ ꝑpriam habet colorem ꝑpriāq̄ malitiam.

¶ De cholera nigra.

Cholera nigra duob^o modis ꝓstat. Uno mō et nālis in modū fecis sanguinis t eiusdē ꝓturbatōis t cognoscit eē a coloꝛib^o nigris cū iferi^o vel superius extra manat: t iste modus et veraciter frigidus: t siccus. est t alius modus extra nālem curſuz: t origo ei^o et de vsitione cholerice cōmixtionis: t hic veraciter appellatur niger: t est calidior t leuior a superiori modo habens in se ipetum ꝓceabilem t qualitatē perniciosam.

¶ De modis membrorum.

Membroꝝ modi sūt q̄ttuor. Eoꝝ. n. sūt q̄dā ꝓncipalia. t sūt q̄si mā t fundamēta. s. cerebrū cor epar: t testiculi. t sūt alia q̄dā q̄ pdictis ꝓncipalibus deseruiūt vt sunt nerui qui cerebro ministrāt. arterie q̄ deseruiunt cordi: vene q̄ deseruiūt epati: t vasa spermatica q̄ testiculis sperma mistrāt. Sūt vo de mēbris alia ꝑpriam virtutē habētia. vñ eadē mēbra reginū t eoꝝ qualitas constat: vt sunt ossa t cartilagines: t mēbrane q̄ sūt iter cozia t carnē. t musculi: t pinguedo t caro. Alia sūt q̄ ꝑpria virtute enixa: tamē ꝓncipiū habēt t vigorē a ꝓncipalibus fūdamētis: vt e stomachus. renes: intestina: oēsq̄ lacerti: hec. n. sua virtute ꝑpria appetunt cibū t mutant. t operanī suos actus fm naturā. Habent t alias ꝑprias virtutes occurrētes a ꝓncipalibus fundamentis: de quib^o ꝓncipalibus cōstat sensus t vita cū volūtario motu.

¶ De numero virtutum t diuisione.

Virtutis itaq̄ trina fit partitio. Est virtus aīalis. e spiritualis: est t naturalis. Uirt^o figdē nālis vna est q̄ ministrat: altera cui ministrat. Sz nālis virtus cui ministrat mō generat: mō nutrit: mō pascit. Uirtus aūt que ministrat t non ministrat ei: mō appetit: retinet: digerit. expellit: que deseruiūt pascenti virtuti quēad moduz pascens virtus nutribili. t generanti vtuti deseruiunt alie due: vna que immutat cibū. altera que iformat: q̄ a se differunt. Nam ꝓior virtus immutat cibum: t ministrat virtuti generanti sine informatione. Secunda vero immutat. t ministrat generanti virtuti cū informatione. sed informatiue virtutis operatōes sūt q̄q. assimilatiua cō. ana: pfozabilis: aspera: t lenis.

¶ De virtute spirituali.

De virtute spirituali duo procedūt. vnū opationz: t aliud ab hoc operatum. Operatiua virtus est q̄ cor dilatat t arterias. t iteꝝ constringit. ab opera ta vero hec nascuntur: ira: indignatio: victoria: dominatio: a stutia. t follicitudo. ¶ De virtute animali.

Odiaca virtus tria cōplectit. est vna virtus aīalis q̄ ordinē: t cōponit t discernit. Secūda q̄ movet voluntario motu: tertia q̄ sensibilis vocatur. De ordinatiua t discretiua t composita virtute hec procedunt: fantasia in fronte: cogitatio vel ratio in cerebro: memoria in occipitio. Uirtus vero volūtarie mobilis lacertos quibus cetera membra mouent mouet: que voluntario motu mouentur. Uirtus itaq̄ sensibilis constat visu. auditu: gustu: odoratu: t tactu.

¶ De operationibus.

Operatiōes duobus modis sunt. Sūt operatiōes q̄rum vnaquēq̄ singulariter quod sunz est pficit. vt e cibi appetit^o p caliditatē t siccitatē. digestio p caliditatē t humectationē: retētio per frigiditatem t siccitatē: expulsio per illud quod est frigidū t humiduz. Sūt t composite que a duabus cōponuntur. vt est desiderium cōpo: ratio nā desiderium virtute duplici componit: q̄rū vna est que appetit alterā. hec septē: stomachus enim inanitionem sentit: deportatio vero duplici virtute vel amplius componit: vna que expellit. altera que attrahit vel sentit altera que appetit.

¶ De spiritibus.

Spiritibus igit sūt tres: prim^o nālis q̄ sumit principiū ab epate: secūd^o vitalis a corde. terti^o aialis a cerebro. Dozꝝ primus ab epate p venas q̄ nō habet pulsum in totū co:p^o diffundit: secundus a corde p arterias in totū corpus dirigit. tertius vo per neruos in totum corpus a cerebro dirigit: que in septima naturaliū rerum parte. i. in spiritu cognoscuntur.

¶ De numero etatum.

Uattuor sunt etates.s.adolescẽtia:iuuentus: senectus:t senũ. Adolescẽtia cõplexionis.videlicet calide t humide ẽ in q̃ crescit t augef corp⁹ vsq; ad
q 25.vel.30.ꝓueniens annũ:hanc iuuentus segtur q̃ ca.est.t sic.pfectũ sine diminutiõe viriũ corpus ꝓseruans que. 35. vel.40.anno finiť.hinc succedit senectus fri.t sic.in qua gdẽ minui t decrescere corp⁹ incipit.nũ vtus nõ deficit:gn quagesimo gnto anno vel sexagesimo pfistens:huic succedit senũ collectione pblegmatis humoris fri.t hu.i q̃ vtutis apparet defect⁹ qõ suos ãnos vite termino metitur.

¶ De colore cutis t diuisione.

Olor cutis duobus modis fit.aut.n.hunc iteriora
c subministrãt:aut exteriora deducũt. Ab interioribus ãt duobus modis accidit: vel ex abũdantia: seu ab eq̃litate humorũ. Ab eq̃litate est ille q est cõpos⁹ ex albedine t rubore. Ab inequalitate vero procedunt niger citrinus:rubeus:glaucus:t albus color. Color namq; rubeus t niger t citrinus significant hũorẽ corpori dominantẽ:citrin⁹ vo solus significat cholerã nu.niger vo solus cholerã nigrã:rubeus solus abũdantiaz sanguinis. Albus nãq; t glaucus abũdantẽ frigiditatẽ corpori vñantez.sed glaucus ex melãcholia albus ex pblegmate: siu cãs habere significat. Ab exterioribus nẽpe colores aduenient: sic ex frigore scotis ex calore erbyopibus.t ex alijs multis accidẽtibus.sunt t alij spãles vel spiritnales colores: aut ex timore.aut ex ira:aut ex tristitia:vel alijs animi motibus.

¶ De coloribus capillorum.

Apillor colores sunt q̃ttuor:niger:rubeus:glauc⁹
c t canicies. Niger sit ex abũdantia cholerici incensi vel cõbustione multa sanguinis.rubeus a n.mutate caloris nũ adusti.vñ sp fiũt rubei capilli.glauc⁹ ex abũdãtia melãcholie:canicies vo fit ex nimia defectiõe calor nãlis t ex effectu putridi pblegmatĩ.ꝑ plũmũ fit i senib⁹.

¶ De tunicis oculorum.

Uloꝝ tunice sunt septez:t humores tres.Prima
o tunica dr retina.secũda secũdina:tertia sclirotica:q̃rta tela aranee:quinta vuea.sexta cornea:t septima ꝯiunctiua.humoꝝ ꝑmus est vitreus:2⁹ cundus cristallin⁹. est tertius albugineus:q est ante vueam tunicam.

¶ De coloribus oculorum.

Uloꝝ colores sunt q̃ttuor.niger:subalbidus: va-
o rius:t glaucus. Nigredo fit ex ꝓfectu visibilis spiritus vel ex perturbatione ipsius: aut ex penuria cristalini humoris: vel qz plurimũ resedit interi⁹ ipse cristallinus hu.aut ex hu.abũdãtia q ẽ simulis albugini oui. aut ex pturbatione ipius:aut ex abũdantia q̃litatis vuei hu. Subalbedo fit ex septẽ reb⁹ supioribus ꝑtis.s.ex abũdãtia spũs visibilis vel claritate ipius:aut ex magnitudine cristallini hu.t eminẽtia ipius:aut ex minoratia albuginei hu.t claritate ipius: t defectione q̃litatis vuei hu. Uarius vo color t glaucus fit si cõueniunt cũ rebus q̃ accidunt nigredini t subalbedini. Uari⁹ vo color significat spiritũ visibilẽ magis abundare t clarescere in sua varietate. Glauc⁹ vo color significat spũ visibilẽ min⁹ abũdare t ꝑnigrescẽ i sua glaucedie. ¶ De modis q̃litatis corpis.

Odi q̃litatis corporis gnq; sũt: crassitudo nimia
m t extenuata macies.synthesis:equalditas:t eq̃litas. Crassitudinis due fũt spẽs.Labũdãtia carnis t pinguedo. Abũdãtia carnis fit ex abũdãtia caloris t humoris. Pinguedo fit ex fri.t hu.intensa. Pinguedinis diminutio vel extenuata macies fit ex ca.t sic.intensa. Synthesis fit ex fri.t sic.ītẽsa. Eq̃liditas nẽpe fit ex fri.t intensa hũiditate:aut simul vtriq; intẽsis. Eq̃litas itaq; fit ex humoꝝ equalitate:corporis be sunt forme.

¶ De distantia inter masculum t feminã.

Asculus a femina differt ī eo q̃ hic calidior t sic-
m ior ẽ.illa ecõtrario frigidior t humidor.

¶ Incipit tractat⁹ rez nõ nãluz:t primo de mutatione aeris.

Eris mutatio fit gnq; modis.aut .n. fit ex ãni tẽporib⁹.t ex ortu ſtellaꝝ t occasu:ventis: terris:t earum fumositatibus.

¶ De temporibus anni.

Nni tpa sũt q̃ttuor:ver equale caliduz t hũidum.
a estas cali.t sic.autũnus fri.t sic.t hyems.fri.t hu. Ex ſtellis ĩmutať aeris nã:nã cũ appropinquauerit sol ſtellis vel ipse illic calidior fit aer.t hc gdẽ,his a se separatis frigiditas aeris minuť vel augef.

¶ De numero ventoꝝ t eoꝝ qualitatibus.

Enti q̃ttuor sũt:subsolan⁹:fauoni⁹.septẽtrio:t au-
v ster.quoꝝ vn⁹ hẽt vtutẽ fri.t sic. alter ca.t hu.ceteri vo duo eq̃lis vtutĩ sũt quoꝝ vni. s. subsolano caliditas:t siccitas:alteri vero.s.fauonio frigiditas:t humiditas attribuũť:t auster paulo calidior t humidior: septemtrio vero frigidior t sicciot.

¶ De modis terrarum t earum qualitatibus.

Errarꝝ modi sũt q̃ttuor.altitudo. pfũditas:vicini-
t tas mõtiũ t maris:eq̃litas terraꝝ seu locoꝝ gbus terre a se differũt. altitudie t pfũditate: qm altitudo frigiditatẽ, pfũditas huic ꝓriũ reddit: ꝑpigtate mõtiũ eueniũt h⁹:qm si ipsi fuerit a e meridiana terra erit frigida:nã calidis mõtes mereo ni obstãt vẽtis: septemtrionales vẽti fridu cã expetũt flatib⁹. Si vero septẽtrio mõtes hũerit supioꝛi terre ꝓria er.. vicinitate maris: qm meridies ca.t sic.septẽtrio fri.t sic.terraz ꝑbet. Preterea terre sui nã iter se differũt.nã si fuerit terra petrosa: fri.t sic.si vo pinguis t crassa:ca.t hu.lutea autez fri.t hu.erit. Immutať quoq; aer fumositate videlicet paludum siue putredis alicui⁹.vñ fiunt morbi ac pestes in hoĩbus.

¶ De exercitio corporis.

Xercitiũ ĩmutat corp⁹:qqñ eq̃le ẽ eq̃lẽ pstat calo-
e rẽ.cũ vo ãpli⁹ fit magis calefacit:fz postea ifrigidat t desiccat. Ociositate corp⁹ ĩmutať:qz si ieq̃lis ẽ:t frigiditatẽ facit t humectationẽ ieq̃lẽ:si vo eq̃lis:eq̃lr.

¶ De diuisione balnei.

Alnea ãt sũt dulcis aque autũ dulcis.fz dulcis aq̃
b balneũ remollit.calidũ calefacit:t frigidus ifrigidat. Non dulcis vo aq̃ balneum desiccat corpus. q̃ si ex aq̃ salsa vel amara siue sulphurea fuerit:calefacit t desiccat:si vo de aluminosa t gipsea ifrigidat t desiccat.

¶ De modis ciborum.

Odi ciboꝝ sũt duo. Est n.cib⁹ q bonũ gignit hu.
m ẽ malus q malũ gignit hu. Bonũ ãt gignit q bonũ sanguinẽ creat:t eq̃le ĩ cõmixtiõe t ope:vt ẽ panis mũdus recens t fermẽtat⁹:t caro aialis agni t bedulina. Malus aũt ꝓria operať:vt est panis opyr⁹ nõ recẽs:t bouina t byrcina caro vetusta. Preterea bonũ malũq; hũorẽ creantiũ ciboꝝ duo sũt modi:grauis:atq; leuis. Grauis est caro porcina t bouina:leuis pulloꝝ:vel pisciũ:caro medio[illegible] [illegible]bilium t min⁹ pinguiũ t squamosoꝝ. Est t olerum genus qđ malum generat hu.ĩ.cho.ru.vt est nasturciũ,sinapis t alleũ. Sũt q̃ generant melancholiam sicut lens:caules:coꝛpina caro vetus t bubulina.t sũt que generãt pblegma:vt ẽ caro porcelloꝝ t agnoꝝ portulaca t attriplex. Preterea grauis cibus gignit pblegma t cho. ni.cibus leuis cho.ru.t vterq; malus.

¶ De modis potationum.

Odi potationũ tres sunt. Est potus q nihil aliud
m est q̃ potus vt aqua.t ẽ potus q potus est t cibus vt vinũ. Et est alius potus duobus ptinẽs supioribus:vt potio q̃ datur ꝺ morbi vitiũ aliquod vt mellicra

tum vel mulsa vel ꝺitū. Cibus vero huⁱ⁹ vtilitatis est qꝝ reparat integritatē corꝑis recto ordie. potus vo hāc vtilitatem ꝑstat qꝝ reportat cibos ꝑ corꝑ⁹: ſz illi potus vtilitas quē potioni diximus ꝓtinere corꝑoris naturā ad se ꝓuertit.

¶ De somno.

Omnus corꝑis imutat nāz: ꝓmū qꝝ ifrigidat exteriꝰ t calefacit iterius: g si pliꝰ fuerit ifrigidat t humectat. Uigilys ãqꝝ imutatur corꝑus qꝝ extrinsecus calefaciūt: intrinsecus ãt infrigidant t desiccant.

¶ De coitu.

Oitus hoc ꝓestat corꝑori: siccat corꝑus t minuit naturalem virtutē ideoqꝝ infrigidat: multotiens vero ex multa concussione corꝑus calefacit.

¶ De accidentibus anime.

Unt ãꝺaꝝ accidētia aie ã faciunt ifra corꝰ aliqꝺ sicut ã cōmouent nāles ꝺutē itus t exꝝ: vt ē tristitia.

¶ Incipit tractatus rerū contra nāz. t ꝑ de diuisione eaꝝ

Tria ergo contra naturā sunt: morbus: morbi cā. t accidētia morbū sequētia. Morbus est g ꝓncipaliter corꝑori nocet nullo mediatore g eū adiuet vt calor i fēbre succedēte.

¶ De febribus.

Febris ē .alō inā' s: cursū supgrediēs nāe ꝑcedēs . corde i arterias: humoꝝ ledēs effectu cuiꝰ sūt tria gnā ynū ephemera t ꝺr effimera: aliꝺ ō būoꝝ⁹ g putrefactū. t t putrida nūcupaī. tertiū ledit mēbra solida: t ipa ē ethica: q ꝑ effimēa nascit ab accidēti occasiōe putrida ãqꝝ a putriꝺl reb⁹. cuiusmoꝺi sūt simplices atqꝝ singlares t sūt 4ᵉ: ꝓmus ē modꝰ g fit de putredie sāguinis cōburēs vtrāqꝝ ptē iteriorē t exteriorē: vt est synochus. Secūꝺ⁹ g fit de putredie cho. ru. vt ē tritheus. Tertius fit ex putredine pblegmatis vt ē quotidianus. Quartus vo g fit ex putredie melancholie g itermissis duobus diebus affligit ifirmū: t ꝺicit quartanus.

¶ De modis t speciebus febrium.

Odi ꝓtcrea febriū ex putredie accidētiū tres sūt.

m Est febris ã quotidie minuit vt ꝓugmastic⁹. i. decrescēs. Est ã augeī vt augmastic⁹ ꝺonec recedat: Est ã i eoꝺē statu ꝑmanet ꝺonec itex recedat vt omothen⁹. Cōtinua febris de putredie venaꝝ fit ꝺeclinās gdē exī venas i aliqb⁹ corꝑis ptib⁹. Dozzipilatio fit i febrib⁹ ex ifusiōe putredis i sensibilibus mēbris mozdēs t ifrigidans. Ideoqꝝ hozzipilatio fit i febrib⁹ illis ã habēt anesim. i. interpolationē. qꝝ putredines extra venas sunt.

¶ De modis apostematum.

Postematū ãt ãttuoꝝ modi sūt simplices. aut eni

a fiūt ex sāguie: t ꝺicūī pblegmōes: aut ex cbole. rubeis t ꝺicūī berisipile: aut ex pblemate qō ē coagulatū: t ꝺicūī vnꝺimie vl cimie. i. tume: aut ex cho. nig. t ꝺicūī cācri pblegmonū. Ex sāguie signa sūt bec: rubor ꝺuritia. pulsus. ꝺolor: calor: t tūor: ex cho. rubea pblegmonū signa sūt hec: calor: rubor: mixt⁹ citriocoloꝛi magnitudo ꝺolozis cū pūctiōe: t velox augmētatio. Ex pblegmate pblegmōis signa hec sūt albedo: mollicies. vt si digitū ipsseris ꝙsū signū facit foꝛamis: t ē sine ꝺoloze. Hec sūt ãqꝝ pblegmatis. Sis signa ex cho. ni. ígēs ꝺuritia cū nigredie ablqꝝ sensu.

¶ De re naturali in humano corꝑore.

Ñ humano corꝑore vnaqueqꝝ res naturalis si ꝑ

i ptiã nām retinuerit facit sanitatē. si vero eam ꝺimiserit: aut facit egritudinē: aut neutrum.

¶ De generibus egritudinum.

g Enera egritudinū tria sūt: ꝺ similе: officiale: t vniuersale. Est gdē egritudo ꝺ similī similiꝺ⁹ mēbris ꝓtigēs ꝙ similia sortiunt. vocabula cū eadē passiōe: vt ē caput doles. Et ē officialis egritudo ã accidit officialiꝺ⁹ mēbris: sicut sūt pedes: manꝰ: lingua dētes: t c. ã nomia sibi sumunt ex sibi accidēte ifirmitate: vt podagra pedi: t ciragra manui: vel ã noia sumūt ex mēbris gbus accidūt: vt ciragra t podagra. Et ē deniqꝝ vniuersalis egritudo ã nascitur su ꝓꝺictis ꝺuabus: vt ē mēbroꝝ seiunctio.

¶ De egritudinibus similibus.

Egritudies g ã ꝙ ptiū bnt similitudinē. viii. sūt ãttuoꝝ simplices: t ãttuoꝝ ꝓpositе. Simplices sūt: aut

e ex sola caliꝺitate: aut ex būiꝺitate: aut frigi. aut sic. Ex his iter se iūctis sūt ãttuoꝝ ꝓpōite. fri. t hu. fri. t sic. ca. t hu. ca. t sic. Duæ octo p singulas duo modi sūt egritudinis. aut. n. fit ex ãlitate simplici: aut ex būoris alteriꝰ commixtiōe. Ex simplici vo ãlitate ꝓtigit similī ifirmitas ã solidis accidit mēbris: ã grece ethica ꝺr. egritudo calida ã ex būoze accidit ē febris ex putredie vt supⁱ⁹ ꝺictū ē. egritudo frida ã sine aliã būoze accidit est vt algoꝝ ex nimia friditate acris seu nimis: t est egritudo ã cū aliã būoze frido accidit: vt palysis ã fit i toto corꝑe aut ī ꝑte. Modus būecti morbi ē g fit ꝑpe vt ñ ꝺigerat alteriꝰ būoris admixtiōe: vt ē frigiꝺū vulnꝰ vl vacuū vl fetiꝺissimū cū tabiꝺitate corꝑis: quēadmoꝺū iflata caro hydropicoꝝ vacuo sꝙloze corꝑes. Morbꝰ vo būiꝺ⁹ ē alios trahēs ad se būores vt hydropisis. morbꝰ siccꝰ ē sine būoze: vt ꝑalmꝰ g fit ex ianitōe. morbꝰ siccꝰ ē cū būoze: vt cācer ꝺurꝰ t siccus.

¶ De morbo in officiali membro.

Orbi in officialibus membris accidentes ãttuoꝝ

m sunt. ipsi sunt g accidūt i plasmatiōe. i. fouma creature: t in ãtitate mēbroꝝ t in nālis numeri superfluitate. t i mēbroꝝ pōne. Morbi officialiū in fouma hominis. v. modis fiunt mēbroꝝ inc̄ōuenientia: vt est feda capitis lōgitudo. In cōcauitatib⁹: vt si manuū pedūqꝝ cōcauitas carne repleī in poris: vt coꝝ strictura aut largitas. In aꝑitate: vt gutturis aut pulmonis cānaliū aꝑitas. In lenitate: veluti matricis lenitas vel stomachi.

¶ De morbo in ãtitate membroꝝ.

Orbi in ã titate mēbroꝝ fiunt ex abūꝺāna sper-

m matis cū mēbra creſcūt ãplius ãꝙ decet: sicut videm⁹ fieri in magno capite t in lingua grossa: aut vltia putate t indecenti: vt paruum caput: stomachus: t epar. Morbi i nūero mēbroꝝ fiūt aut ex augmēto: aut ex diminutiōe ſz augmētū gdē: aut ex cursu nāe vt superfluꝰ digitꝰ. aut exī cursuꝝ. vt lūbrici alcarides veruce t acrocordines. i. magne carnis additiones. vel veruce magis late. vel ꝓpi. Fm diminutionē vero aut vniuersaliꝛ: vt omnium⁹ abscisio digitoꝝ: aut ꝑticulariter vt est vnius.

¶ De morbo in situ membroꝝ.

Ñ põne mēbroꝝ fiunt morbi. aut ꝓpter mēbri

i motionē de loco suo: aut ex diſpõne vicini mēbri vt sūt digiti t labia ã cōglutinanī vel adherent t nō separanī: aut ã separanī t nō cōglutinanī. Sz separatio adherētis mēbri vniuersaliꝛ fit aut i mēbris cōsimilibus: aut i officialib⁹ cōsimilib⁹ mēbris. vt ossib⁹: neruis carne: venis: lacertis t cūte. ꝙ si acciderit ossi: fractura dicitur. si carni ex recenti tēpore plaga dicīt: si vero ex veteri: non trī plaga ſed putrida plaga nuncupaī: ꝙ si venis neruis vel arteriis acciderit alio atq alio noīe nuncupaī. si autē euenerit medijs lacertis: cōtusio sine cōtritio nuncupatur. si vero in cute: excoriatio dicīt. ã si inueterauerit putrida plaga nuncupaī. In officialibus vo mēbris ꝓpetua fit separatio: vt est manus vel pedis abscisio.

¶ De qualitatibus corꝑoꝝ.

Corꝑoris qualitates sunt tres. sanitas: egritudo: t

c neutralitas. Sanitas est temperamentum perfi-

ciens vel custodiens res naturales ſm cursuz nature. In
firmitas est intemperantia extra cursum nãe naturam le
dens vnde fit lesionis effectus sensibilis. neutrũ qdẽ est:
qõ nec sanũ nec infirmũ est. Sz neutralis q̃litas trib⁹ mo
dis constat vt si in vno corpore simul ꝓueniant ifirmitas
ꝛ sanitas ī diuersis mẽbris: vt est in corpore ceci ꝛ claudi: si
ue ī corpore senis: cui nec vnũ membrũ remanet qõ si ma
lum fiat ꝛ patiaꝫ: ꝛ si corpus bois aligbus horis sanuz fue
rit: alqs vero infirmũ: vt corꝝ q estate infirmãtur: hyeme
sani sunt. q aũt frigidioris nature fuerint: hyeme infirmã
tur: estate sani sunt: ꝛ q humidã nãm habuerit: in pueritia
infirmanꝫ: in iuuẽtute ꝛ in senectute sananꝫ. q vero siccaz
in pueritia sani sunt: in iuuentute aũt ꝛ senectute ifirman
tur. In trib⁹ inueniꝫ rebus sanitas ꝛ infirmitas ꝛ neutrũ
aut in corpore in quo trium qualitatum vnaquecz reperi
tur: aut in causa faciente illas ꝛ regente ꝛ conseruante: aut
in significationibus eas significantibus.

¶ De modis occasionum.

Occasiones vo duo sunt genera: vnuz est nãle: ꝛ est
o aliud extra cursuz nãe. Occasiões ãt nãles: aut fa
ciunt sanitatẽ: aut ꝓseruant. Occasiones ꝓseruan
tes ptinẽt ad sanitatẽ: faciẽtes vero ptinẽt ad infirmitatẽ
expellẽdaz. Occasiones non nãles aut q̃ vltra nãm proce
dunt: alie ptinẽt ad infirmitatẽ: alie ad neutralitatẽ. Sed
egre occasiones faciũt infirmitatẽ: ꝛ sunt easdẽ infirmita
tes ꝓseruantes. Ille vero q̃ pertinẽt nec ad sanitatem nec
ad infirmitatem ꝯstituunt neutrum atqz conseruant.

¶ De occasionibus sanitatis ꝛ infirmitatis.

Vniuz occasionũ societatẽ habentiũ cũ sani..ate
o ꝛ infirmitate sex modi sunt: qnoꝫ vnus ẽ aer: qui
humanũ corpus circũdat: cibus ꝛ potus: motus ꝛ
ges: somnus ꝛ vigilie: inanitio ꝛ repletio: ꝛ accidẽtia aĩe: q̃
oia si cũ moderatione decẽti fuerint: ꝛ in q̃titate: q̃litate:
tpe: opere: ꝛ ordine: custodiũt sanitatẽ ab accidẽtibus: q⁹ si
ꝓtra ꝑ aligd fuerit accidũt infirmitates ꝛ permanẽt. Mo
di occasionũ infirmitatem facientiũ tres sunt. Nam alie
sunt que vocanꝫ ꝓmatiue que exterius accidũt corpori
vt calor ꝛ frigus. Sunt ꝛ accidentia que admouẽtur intrĩ
secus in corpore: vt repletio ꝛ inanitio. Sunt ꝛ alie que vo
cantur coniuncte: que duz adsunt adest infirmitas: ꝛ abeũ
tibus bis: infirmitas abest: vt putredo in febribus.

¶ De diuersitate egritudinum.

Egritudinum ſm aliã diuisionem modi sunt duo:
e cõiter: aut ꝓprie. Que cõmuniter accidũt: aut ac
cidentaliter: aut necessario fiunt: accidẽtaliter ve
ro vt percussio: ꝓbustio: morsus: decerptio: ꝛ cetere res no
csiue. necessario: vt alia superius memorata: que vt dictuz
est sunt socia sanitati ꝛ ifirmitati. Que vo ꝓprie sũt egri
tudines: aut sũt ī cõsimilibus membris ꝛ cõseruãt egritu
dinẽ aut officialibus: aut i cõtinua diuisione.

¶ De modis morboruz ex caloꝛe procedentiuz.

Odi morboꝝ ex caliditate ꝓcedẽtiũ quincz sunt.
m ꝓim⁹ fit ex cõmotõe ſpũs: aut ex cõmotiõe coꝛ
poris. ex cõmotiõe ſpũs vt ira. coꝛpis: vt labor vel
supbia. Secũd⁹: vt ẽ ꝓcursus visibilis caliditatis cuz effe
ctu vt hypãtasis. i. expositio ad solez. Terti⁹ ex caliditate
corpi adueniẽte cũ ptãte qñ recipit caliditatẽ ex ctu aeru
minũ. q̃rtus fit ex iterclusiõe pozoꝝ vt ex frigiditate hye
mis. qntus fit ex putredine humoꝝ vt in febribus.

¶ De causis frigidoruz morboruz.

Occasiones frigidoꝝ morboꝝ octo sunt. ꝓma occa
o sio ẽ occursus frigoris visibil' cũ effectu vt frigidi
tas nitis. Secũda vt frigiditas opꝝ aduenies for
titer hũano corpi. Tertia ex abũdãtia ciboꝝ corpi adue
niẽte atqz replẽte ꝛ extinguẽte nãlẽ calorẽ. Quarta ex par
uitate ciboꝝ vñ calor nãlis extinguit. Quinta vo ex abũ
dãtia frigoris vel humoris frigidi pozos obturãtis vñ ne
turalis calor minuitur. Sexta ex dissolutiõe ꝛ aptiõe coꝛ
poris ad dissoluendũ ꝛ euacuandũ naturalẽ calorez. Se
ptima ex cõmotione ꝛ exercitio nimio vñ fit multa disso
lutio humoꝝ ꝛ euacuatio ꝛ sudoꝛ. vnde attenuaꝫ coꝛpus.
Octaua vero fit ex rege ꝛ ociositate multa.

¶ De causis siccoruz morboruz.

Occoꝝ morboꝝ occasiones sunt quattuoꝛ. ꝓ
s ma occasio ẽ occursus aliene siccitatis visibilis ac
manifeste cum effectu: vt veneni siccitas. Secun
da vero ex aduentu sicce rei ī coꝛpore cuz fortitudine: vt
acetus: sal: synapis. Tertia paruitas cibi ꝛ potus. Quarta
cõmotio nima ꝛ exercitium.

¶ De causis morboruz humidoruz.

Occasiones morboꝝ humidoruz q̃ttuoꝛ sunt. ꝓ
o ma vt occursus rei afferentis humorẽ cũ effectu.
vt balneũ. Secũda vt igressio rei afferẽtis humo
rem cum virtute ī coꝛpore: vt recẽtes pisces. Tertia ãt vt
nimietas cibi ꝛ potus. Quarta sic̃ requies ꝛ ociuz.

¶ De modis morboruz ex inaturali malicia.

Odi morboruz ex innaturali malicia cum aliquo
m humoꝛe de currentiuz ad infirma loca quattuoꝛ
sunt. ꝓmus est virtus membri impellẽtis ꝛ de
bilitas membꝝ sustinentis. Secundus multitudo humo
ris. Tertius debilitas virtutis nutrientis. Quartus lar
gitas vie pozorum.

¶ De malitia egritudinis.

Malitia egritudinis ingreditur ꝛ superuenit in con
m simile mẽbꝝ naturale quincz modis: aut cõ
tingit in vtero materno: aut in tẽpoꝛe natiuitatis
aut cuz constrigitur fascia: aut ex malo nutrimẽto siue ex
aliqua infirmitate adueniente in predictis tẽpoꝛibus vel
postea. Si tẽpoꝛe cõceptionis in vtero debilitaꝫ aliquod
cõsimile mẽbrũ fit ex abundãtia ſpermatis: aut ex paruĩ
tate ꝛ indigentia conuenientis qualitatis ſpermatis vt si
fuerit groſſiuz ꝛ pingue: vel aquoſiuz ꝛ tenue. Quãdo vero
nascitur ifans debilitatur aliquod in eo mẽbruz si egreſ
ſus fuerit non equa sed mala egressione. vt supiꝰ aut su
per genua incuruus. Cuz igit fascia constringit incõuenie
ti constrictione duplicatus debilitatur. Quando aute nu
tritur male ꝛ iconuenienter lac sugendo vel accipiẽdo de
bilitatur. Dis vero tẽpoꝛibus vel postea ifirmitate accidẽ
te egritudinis malitia consimili mẽbꝛo superuenit ex cu
iuslibet nerui icisiõe. Et si paſsus fuerit ex aliquo accidẽ
ti siue debilitatẽ seu vulnus vel apostema.

¶ De egritudine mẽbꝛoruz consimiliuz.

Egreditur egritudo cõsimile membꝛoꝝ natura
i le septem modis: aut ex obstetrice si culpaz habu
erit cum tenet infantem: vel si permiſerit ambu
lare ante congruuz tẽpus: vel ex medio si confracra ꝛ col
lisa mẽbra ignoranter constituerit ꝛ constrinxerit: ex ifir
mo si ea ꝓmouerit a medico cõposita anteq̃ solidentur ꝛ
firma sint: ex fractura vt si super musculũ vertebri quod
in femoꝛe est contoꝛqueatur coxa: aut ex concussione: vt
si cõprimat corpus ꝛ cadet vt fiat sim⁹: aut ex malo hu.
q accidit leprosi siue ex puitate bu. accidẽte ptificis.

¶ De modis constrictionis pozoruz.

Constrictio pozoꝝ fit trib⁹ modis: vel occasiõib⁹:
c aut ex ꝓstrictõe attenuatoria: aut ex carnositate
siue ex coartatõe. Cõstrictio vo fit: aut ex nimieta
te vtut retinẽtis: aut ex ẽbilitate vtutis expellẽtis: aut ex
abũdãtia frigoris: aut ex abũdãti cõstrictõe ꝓximẽte ali
quã ptẽ loci: vt sepe fit ex ligatura ꝓstricta: aut ex abũdã
tia siccitat. Ex carnositate vo ꝓstringunt pozi. vt si accide
rit aliquod apostema ꝛ fiat carnositas: aut si priꝰ euene
rit. aliqꝫ vulnus. ex coartatione vero cuz deciderit aligd

in pozis vt humoz sine lapis seu coagulaꝝ sanguis: aut ali quod latitans in eis vt superflua caro ꝛ scabies. Largitas quoqꝫ pozozum quattuoz fit modis: aut ex multa commotione impellentis virtutis: aut ex debilitate retinẽtis aut ex abundãtia calozis ꝛ humoꝝ defectu: aut ex medicamẽtis aperiẽtibus. Lenitas accidit duobus modis: videlicet deintus ꝛ defozis: sed intus ex humore viscoso liquefacto. fozis vero ex cera liquefacta cuꝫ vnguento. Asperitas aũt duobus modis fit: deintus: ꝛ fozis: intus nãqꝫ ex superfluo ꝛ acuto humoze. fozis vero ex fumo ꝛ pulvere.

¶ De superfluitate membrozum in numero.

a Uperfluitas membroruꝫ in numero accidit duobus nobis. Nam superfluitas si fuerit naturalis erit ex superfluo humoze naturali ꝛ bono: vel ex abundantia virtutis informatiue: q̃ si fuerit extra cursum naturalem erit ex humoze non naturali ꝛ inconuenienti: aut ex abundantia virtutis vel debilitate.

¶ De diminutione membrozum.

b Iminutio membroꝝ i numero duobus similiter fit modis: aut interius: aut exterius. Interius pp diminutionẽ humoꝝ: exterius ex ꝛbustione ignis aut ex frigoze: siue putredine: siue incisione. Putredo aũt accidit: aut ex potione mortificãte aut putredine faciẽte: aut ex ꝛstrictione ꝛ retentione illius humꝝ vis q̃ soluitur.

¶ De magnitudine membrozum.

m Agnitudo m „brozum. tribus modis fit: aut ex multitudine humozum: aut ex abundantia virtutis: aut ex commixtione vtroꝝumqꝫ. Paruitas fit tribus modis similiter: aut ex debilitate virtutis: aut ex minoratione humoris: aut ex infirmitate exteriozi: vt ex incisione vel combustione ignis siue ex frigoze niuis.

¶ De commotione membri.

c Ommotio membri ô suo loco duobus modis fit. aut ex cõmotione voluntaria: aut ex humoze vicino equitanti dissoluenti membrum: ꝛ lubricuꝫ facienti Membrum vel os egreditur a sua iunctura ꝛ mutatur duobus modis sil'. aut ex iunctura in qua non cõuenit separatio: aut ex separatione vbi non conuenit iunctura. Si ex coniunctione hoc fuerit sine separatione aut erit ex humoze acuto patiẽtis: aut ex accidenti vulnere: aut ex spasmo. Si vo fuerit ex separatione vbi nõ ꝛuenit ꝛiũctio aut ex grosso hũore: aut ex accidẽtl vulner: aut ex spasmo.

¶ De separatione iuncturę.

s Eparatio iũcturaꝝ duobꝰ modis fit: aut ĩtrinsecꝰ: aut extrinsecus. Intrinsecꝰ vo fit aut ex hũore acuto ꝛ icidenti: aut ex vẽtositate pigui distẽdẽte vel dissipante. Extrisecus vero fit aut cũ scissura aut fractiõe aut exercitio nimio: aut incisione vt ensis: aut qõ distẽdit vt funis: aut qõ contũdit vt lapis.

¶ De modis ꝛ numero significationum.

g Enera significationũ sunt tria. alia enim significant sanitatem. alia egritudinem: alia neutralitatẽ quarum significationum vnumquodqꝫ genꝰ in duo partitur. sunt enĩ que significant de officialibꝰ mẽbris: ꝛ sunt que significant de consimilibus membris. Cõsimilium partium significationum duo sunt modi: alie. n. sunt substantiales: alie accidentales. Substantiales vero vt est calor. frigiditas: siccitas: ꝛ humectatio. Accidẽtales autem quedam significant: aut per tactum: vt durũ molle. quedam per visum vt colozatũ: quedã per perfectionẽ virtutũ vt sunt operationes plene ꝛ perfecte.

¶ De signis officialium membrozum.

s Ignificationũ egritudis mẽbroꝝ officialiuꝫ duo sunt modi similiter: substãtiales: ꝛ accidentales. Substãtiales significationes q̃ttuoz sũt: ars. modus: numerus. ꝛ positio. Accidentales significationes similiter quattuoz sunt bonum: malum: perfectuꝫ: ꝛ imperfectum. Genera significationum perficientium sunꝫ genus tria sunt: quedam sunt que significant preteritam rẽ que iam abiit ꝛ dicuntur cognitiua vel agnitiua: vt videntes coꝛpus humidũ agnoscimus q̃ sudoꝛ precessit. Alia significant pẽsentia ꝛ agnoscunt̃ per significatiões veluti cũ inuenit̃ pulsus magnus ꝛ citatus intelligimus q̃ significat calorẽ superantẽ. Sãt ꝛ alia que significãt futurum ꝛ antecedit agnitio: vt cũ viderimus labiũ inferius: citari p cipimꝰ vomitũ accidere qui postq̃ acciderit vocat̃ ꝓcessio significatiua. Sed inter significatiões ꝛ accidẽtia distat: quoniã est diuisio cũ augmento inter eas. q̃ si vnamquãqꝫ diuisionũ baꝝ scrutari volueris vnã habẽt bitudinẽ. ſꝫ ifirmo hic sũt accidẽtia: medico ãt significatões.

¶ De signis accidẽntium ꝛ numero.

a Ccidentia ergo significatiua tria sunt. Aliud enĩ operatiua virtus mutata sicut idigestio: aliud ãt coꝛpoꝛis q̃litas mutata vt ictericia: alioꝝ exiens a coꝛpoꝛe vt nigra vrina. Uirtus operatiua mutata triplex est: aut. n. ex toto est sicut idigestio. aut ex pte sicut oculoꝝ obscuritas vel tarda digestio: aut de q̃litate in q̃litate velut de bona ĩ fumosaꝫ vel acidam: quasi sicut musca vꝫ ligna oculis apparẽtia: aut ex parte visus obscuritas.

¶ De modis mutationis qualitatis.

q Ualitatis mutate coꝛpoꝛis significatio quattuoꝛ modis fit. aut enim per visum sicut ictericia vel morphea ꝛ nigredo linguę ꝛ similia: aut per odoratuꝫ vt anhelitus fetidus: vel sudoꝛ vel polippus: vꝫ hircus ꝛ similia: aut per gustũ vt falsuꝫ amarũ vel acidũ: aut per tactum vt molle ꝛ durum: exiens a coꝛpoꝛe bipertita est significatio: vna cum sonitu: altera sine sonitu: cum sonitu: vt oꝛis. ructus: vel intestinoꝝ rugitus. vel per anum ventus. Eius vero que est sine sonitu i naturali tripliciter habeẽ: alia q̃litate vt liẽteria: alia q̃litate vt vrina nigra. alia vtraqꝫ vt sanguinis fluxus.

¶ De motione membrozum.

m Embroꝝ mutatoꝝ significatio bifariam diuiditur: intrinsecus videlicet: ꝛ extrinsecus. Intrinsecus modi sunt sex. alia enĩ a mutatione operatiue virtutis in membroꝝ: alia ab exeuntibus a coꝛpoꝛe: alia ex dolore i mẽbro viciano ptinẽti: alia ex proꝓio loco. alia ex ĩnaturali semotiõe de loco: alia ex patiẽtis iudicio. Extrinsecus fit tribus modis: aut p visuꝫ vt albũ vel nigrum aut per tactum vt durũ ꝛ molle: calidum ꝛ frigidũ. aut p vtruꝫqꝫ vt magnũ vel paruũ: plus vel minus.

¶ De occasionibus egritudinum.

o Ccasiones egritudinuꝫ tres sunt: nature mutatio. officialis membri inconueniens habitudo. iũctu re separatio.

¶ De operatione medicine.

o Peratio medicine habet triplicẽ effectũ: aut enĩs custodit sanitatẽ ſm multitudinẽ suam. aut ex ifirmitate facit sanitatẽ: aut ecõtrario. Regẽdoꝝ sanoꝝ triplex modus est egrotare parati: icipietes ifirmari: ꝛ defecti. Infirmari paratos supradictoꝝ sex cõpetenti moderatiõe regiminis: icipiẽtibꝰ ifirmari duplicẽ curam adhibemus: aut enĩ ĩ primis superabũdãtia trahimꝰ: aut nãe defectionẽ reparãdo pdictoꝝ sex q̃ necessaria sũt ad habeni pcipimꝰ. Defectoꝝ alij ifantes: alij senes: alij ex ifirmitate cõualescentes. Dis medicina: aut ẽ vniuersalis: aut p ticularis. Uniuersalis ẽ sex pcedentium recta ordinatio. Particularis p cõtrariũ fit triplex. alia. n. ĩ cõsimilibꝰ mẽbris. alia ĩ officialibus mẽbris. alia in iunctura separatione. Assimulatiua membra mutata reddimus similitudini. ꝛ in sua qualitate stare colligando compescimus. Cõcava si preter modum ampliata fuerint ad sui modum con-

stringim⁹ ⁊ quietez inducimus si minus contrarium. In largis autē similiter additio contrarii cause: vnde viciz acciderit: fortia ma stricta fortia suo mō. Si defectu ꝓtentiue vtutis ꝓtigerit fomētis ⁊ cathaplasmate mollimus. Et si de expulsiue ē defectu diafoxeticis ⁊ ꝓfortatiuis: si de stiptica cā mollificatione: si de sicca humectatiōe: si de constrictiōe solutione. Ea vo q̄ nāli depositione fuerint mutata suo loco restituim⁹: si de apostemate: apostema maturādo sanamus. si de nāli iunctura: eam aut aperitiuo medicamīe aut cyrurgia disiungim⁹. si de q̄libet nascētia ipsaz delem⁹. si de asperitate: lenitate. si de lenitate: aspitate.

¶ De ablatione superfluitatis.

a Uperfluitaté i numero aut tollimus ex parte vt scrophulas: aut ex toto vt cancrū: separationem i numero sanam⁹ si ex abundātia sanguis fit: in oi etate tollimus: si ex spermate i pueritia tñ sanamus: guitaté mēbroꝝ motibus ⁊ fomentis admodū augmētam⁹. magnitudiné vero cōprimendo quiete mutam⁹ ⁊ minuimus. Mutationē mēbri de loco suo reddim⁹ loco ꝓprio duobus modis: aut enī separatū iungimus: aut iunctuz separamus. Necessaria ad separatoꝝ iuncturam quattuor sunt: separata: iungere: iuncturam custodire ne rescindat. defendere. naturam loci custodire.

¶ De sufficientia ⁊ diuisione medicine.

o Mnis autē medicina est aut eoruz sex que supra diximus temperata exhibitio: aut potio: aut cyrurgia. Operatio medicine habet triplicem effectuz: intus vt ea que ore aut naribus: auribus: siue ano: siue vulua itromittam⁹: foris vt ephithima cataplasma enī. Claustra ⁊ similia q̄ foris operanē. Medicine interiozis operatio i tria diuiditur: aut enī soluit vt farmacia: aut cōpimit vt coctana: aut mutat q̄litatē vt aq̄ frigida i febrib⁹. Eius autem effectus quadruplex est: aut enī minuit abundantiam vt fomacia: aut replēt inopiam: vt carnem vel sanguinem. aut constringit solutum vt stipticum; aut mutat qualitatem vt frigida aqua in febribus.

¶ De cyrurgia.

c Yrurgia duplex est: in carne: ⁊ in osse. in carne vt incidere suere coquere: in osse vt solidare aut inneretere aut reddere. Specierum cognitio quinque modis fit: qualitatis. quantitatis: temporis: ordinis: boni maiue discretio.

¶ Incipit liber pulsuum philareti.

Attentionem habemus in presenti conscriptiōe de pulsuum negocio compediosam exponere traditionē: ⁊ dicere primū qd sit pulsus: ⁊ q̄ vtilias pulsus: ⁊ qd ē arteria: ⁊ q̄re dicaf arteria ⁊ vñ exoriat. Incipiēdū est ergo a primo quid est pulsus. Pulsus est motio cordis ⁊ arteriarum que secundū diastolen a fistolem fit ad infrigidationem caloris innati: ⁊ egestionez vel eiectionem fumosarum superfluitatum. Quot sunt efficientia pulsuuz: tria: virtus faciens motionem. vtilitas inducens: ⁊ instrumentum obedens. Quid est arteria: Arteria est corpus oblongum rotundum ad instar canalis duab⁹ tunicis consistens a corde incipiens ⁊ in omne corpus diuisum: aerem ⁊ spiritum vitalem cōtinens. Unde dicitur arteria: a paratopyr. i. seruare aerem vitalē vñ oritur arteria. hec vero a sinistra auricula cordis q̄ dicitur adorti exoritur que scinditur dupliciter. Et hec quidem fertur deorsum per interiora: ⁊ diuiditur in dextra ⁊ sinistra ad coxas ⁊ vsq̄ ad pedes ⁊ digitos. Altera vero rursum fertur sursuz: ⁊ diuiditur similiter i dextra ⁊ i sinistra. in manus ⁊ caput: ⁊ que quidem ad caput fertur facit arterias que dicūtur parotide: que vero in dextram ⁊ sinistram intrinsecus fertur tendit ad brachia ⁊ cubitos ⁊ vsq̄ ad extremos manuum digitos. Intentionem vero habet presens conscriptio ad pulsuz motionem ⁊ cognitiones ⁊ causas exponere. Quotiens mutatur pulsus: tripliciter. ab his. n. que secundum naturam ⁊ que contra naturam: ⁊ que non natura: velut crasibus virorum ⁊ mulierum: ⁊ etatibus ⁊ alijs cōiugatis. Dominum. n. bi quidez marce: he vero femine: ⁊ borum ipsorum bi quidem calidiores secundū crasim: bi vo frigidiores: ⁊ bi quidem graciles natura: bi vero pigues ⁊ carnosi. Et viri quidem mulieribus omnino calidiores ⁊ fortiores secunduz naturam sunt. Merito igitur pulsus i eis velociores ⁊ vehementiores sunt: mulierum vt frigidarum tardiores ⁊ leniores. In vtriscq vero horum: dico autē viris ⁊ mulieribus intensa crasi intenditur ⁊ pulsus in calidiori quidē maiores ⁊ velociores sunt: calidum enī velociter mobile. i frigidiori vero minores ⁊ tardiores: frigidium vero tarde mobile. Habitudines vo i vtriq̄ inueniuntur: velut gracile ⁊ carnosum. In graciliozibus enim multum subiacent tactui pulsus: in pinguibus vero ⁊ carnosis humiliores. Considerandum ergo ⁊ ad cōingata vt vt regiones: ⁊ tempora ⁊ etates particulares ꝓstitutiones ⁊ est dicere in temporibus āni quattuor quidē existēt⁹ vere: estate: autumno: ⁊ byeme. horum duo bene sunt temperata: ver ⁊ autumnus. distēperata vero byems ⁊ estas. Merito ergo vere ⁊ autumno pulsus sunt magni ⁊ fortes valde propter temperatum ⁊ equalitatis: manifestū quoniam sm etates proportionantur. In estate enim velociores ⁊ spissiores sunt secundum vnamquanq̄ etatem necessitatem inducente propter continentis nos exterius caliditatem aeris. in byeme vero rariores ⁊ tardiores pulsus fiunt propter aeris continentis frigiditatez ac strictionem. Similiter autem ⁊ in vnaquaq̄ regione secunduz illius crasim ⁊ pulsus commutantur: calidioz siquidem magnos ⁊ veloces facit pulsus: frigidioz est contrario. Dicamus autem ⁊ de etatibus. Si igitur etates differentes sūt ⁊ pulsus earum differentes mouebuntur: puerorum siquidem pulsus veloces sunt ⁊ leues ⁊ spissi: secundū vero magnitudinem ⁊ fortitudinem medy. veloces quidem quoniam secundum substantiam abundat in eis naturalis calor: spissi propter abundantem in eis secundum quantitatem caliditatem: leues vero quoniam imperfecte sunt in eis virtutes. dicimus enim quoniam leues ex imbecillitate virtutum fiunt. Senum vero ecōtrario tardiores ⁊ rariores quantum ad pueros propter imbecillitatem ⁊ frigiditatem que in est. Augmasticorum vero magni ⁊ fortissimi eo q̄ fortes in eis magis virtutes sunt. Similiter autem ⁊ secundum temporis qualitates commutantur crases ⁊ pulsus: sicut enim predictum est continens mutat cōtentum ad propriam eius crasim. In pregnantibus vero mulieribus sūt parui spissi ⁊ veloces. parui vero eo q̄ gracilem virtus ex fetu. spissi vero ⁊ veloces propter inducē tem necessitatem pregnantis ⁊ fetus. In somno vero sunt pulsus minores ⁊ leniores. manifestum est quoniaz fit naturali calore ingrediente profundum. In superuenientibus vero crasibus ad superuenientia mutantur ⁊ pulsus. Similiter autem ⁊ in gracilibus. vt quando secunduz naturam virtus patitur aut sm substantiam alicuius principalis partis: aut ab aliquo faciente vel grauante eam. Ueniamus igitur ad ea que non natura. hec vero sunt gnasia. balnea: cibi: multi vini potatio: ⁊ aque multe potatio: Similiter in his que preter naturam: hoc est causis egritudinibus: ⁊ accidentibus similiter secundum predicta considerare oportet. Sciendū. n. quoniaz si que sūt secundum naturam: ⁊ que non natura: si immoderate fiāt in id quod preter naturam est vertuntur pulsus.

¶ Quot sunt obseruanda in cognitione pulsus.

Um ergo ad egrotū ingredieris quē nunq̄ vidisti attēde ꝓ⁹ qdem si masculus est aut femina: ⁊ si masculus: ꝓsidera pulsū masculū: si vero femina: fcie. deinde nām laborantis ⁊ etatē eius: ⁊ post hoc tp̄s anni ⁊ regionē: ⁊ cōparans oīa: ⁊ ꝓiectās q̄lez pulsus laborantem oport⁹ uit hꝫ q̄ sanus erat: tunc cognosces diligēter magnitudinē ꝓter nās facte cōuersionis pulsus. Quot sunt genera pulsuū: decē. Ecce primum genus pulsuū ꝰ q̄titatem dimensionū triū ꝓsideratur. ſ. ꝰ longitudinē: latitudinē: ⁊ profunditatē. Conueniēter igitur iste augmētatus ꝰm tres dimēsiones trāscendens modū dicitur magnus pulsus. Secundū genus pulsuū ē ꝰ q̄titatē motionis arterie diastolē: ⁊ sistolez: in quo consideraī velox: tardus ⁊ mediocris. Tertiū genus pulsuū ꝰm genus virtutis in quo ꝓsideratur fortis ⁊ debilis ⁊ mediocris: frequentia. n. accipiens magnitudinem facit validum: quando vero dominatur virtus causaꝝ tunc magis fit validus ⁊ ecō trario. Quartum genus pulsuum ꝰm consistentiam arterie corporis. dico aūt arterie corporis in quo cōsideratur durus mollis ⁊ mediocris. Quintum genus pulsuum ꝰm q̄titatem quietis in quo spissus ⁊ rarus considerat. Breue. n. tp̄s getis significat spissum: longū vero rarū. Sextū genus pulsuum ꝓ equalitatē ⁊ inequalitatē que ꝓsideratur in vno pulsu vel in pluribus. in vno qdē vt in caprizante. q̄ vero in pluribus fit dicit ꝓsistens inequalitas: vbi vero inequalitas: ibi fit ordinatio vt in omnibus aut enim occidit vna percussio aut incidit ⁊ hoc fit grauata ⁊ afflicta virtute aliq̄ causa. Septimū genus ꝰm plenam ordinationē ⁊ inordinationē est: incisiē. n. ab equali pulsu facit inequalē: ⁊ ineq̄lis ꝰ periodos inordinatus fit: ⁊ iste rursus considerat ꝰm vnā percussionē ⁊ ꝰm plures redditiones. Octauum genus pulsuum ꝰm plenum ⁊ vacuum hoc est ꝰm arterie figurā. oē. n. vas aut plenū aut vacuū. Nonum genus pulsuū ꝰm concordiaz in quo mensuratur ꝓportio tp̄is ad tēpus vñ cognoscunt deficientes ⁊ incidentes. Decimū genus pulsuuz ꝓsiderat ꝰm calorē qui redditur per totū corpus arterie in quo ꝓsideratur qualitas suppositte materie corporis ꝓ tactum veluti distēperata ⁊ mordax.

¶ De causis ⁊ differentijs pulsuum.

Jctis ergo decez generib⁹ pulsuū dicamus breuiter paucas cās ⁊ dīas corꝝ. Si gs. n. ad diligētiaz corꝝ peruenire voluerit sciat q⁹ xvi. libri sūt de pulsuum negocio. Ego vo lōgitudini pcēs in paucis capitulis paucas q̄sdā dīas ⁊ cās pulsuū i breui dicā. Propter quā cām pulsant arterie vt fuer moderatus ꝰm nāz calor cordi ⁊ oībus ptib⁹. Quid differt saltus a pulsu. q̄n gdez pp icidētē spūz fit sal⁹ in oī corpore: pulsus vo in opatiōe virtutis mouet ⁊ i solis arterijs. Quid differt pulsus magn⁹ a valido: q̄n gdē ꝰm tres dimēsiōes magn⁹ ꝓsiderat: valid⁹ vo ꝰm motionē. tenorē. n. vtutis significat. Quid differt pulsus spissus a veloci ꝰ ꝓtinuū ⁊ discretū. spissus. n. cōtinuū dicim⁹: velocē vo discretū veluti si currat aliquis velociter ⁊ stet. Quid differt rarus pulsus a tardo q̄n rar⁹ ex ifirmioze magis virtute fit: rari. n. pulsus difficiliores: tardius ex solo defectu fieri pōt calozis. rarus aūt maiorez significat defectū vtutis. Quot dīe pulsus fiūt i diastole: octo: magnitudo: puitas: validitas: debilitas: velocitas: tarditas: duricia: ⁊ molliciēs. Quot sūt idicatiua pulsus: duo: itellectus: ⁊ sensus. sensus qdē idicat ptia: itellectus facta ⁊ futura. Quot sūt efficiētes cause pulsus: due. vt? faciens ⁊ mouens corpus vasis: ⁊ vtilitas pp quaz mouet qō mouet. Quot modis ꝓsiderat moderat⁹ ⁊ imoderat⁹ pulsus: q̄druppliciter: ꝰm magnitudinē: ꝰm velocitatē: ꝰm valitudinē. ⁊ ꝰm spissitudinē. Quid differt ineq̄lis ab ꝓordinato: q̄n ineq̄le qdē in vno pulsu ꝓsiderat ⁊ in pluribus. aut. n. ꝰm vnā diastolē ⁊ sistolē: aut ꝰm plura congregata q̄ oī cōsistens ineq̄litas in multitudine pulsuū ꝓsiderata. imoderatus vo sit ꝰm rithmon. idest numerum: vt si post tres magnos ⁊ vnū paruum sequātur duo magni. Quid differunt deficientes ab icidentibus: q⁹ deficiētes ex ifirmiozi magis vtute fiūt: aggrauata ei ⁊ deficiēte deficiūt. incidētes vero pugnāte ⁊ resistēte. cōtinet eni seipsaz virtus excitās volēs repellere ꝓtia: ⁊ videtur esse ꝓtry deficientes icidētib⁹. Quid differt spasmosus a ramoso? q̄n in spasmo qdē tēdit arteria ad instar corde tense in ramoso vo trāsfert ōxtera ⁊ sinistra. Quo fiūt fluctuātes pulsus exabūdātia ꝓtenti magis humoris infundētis corpus arterie: sicut hypoſarca hydropisis. Quid differt capriſans a bispulsante. ꝰm q⁹ capriſon quidē in vna diastole differēter motiones facit vt capra surſuz saliens bis saltat pedibus in aere: hic vo fit coacta virtute ⁊ grauata ab aliq̄ cā tribulāte eam: bis vo pulsans bis: ⁊ ꝰm idē pulsat percussionem: hic vero fit ꝓpter duriciē corporis arterie. repetitiōte. n. ⁊ rursus currente violēter spiritu in scōam venit per cussionē: vt in icude malle⁹. Quid differt vermiculosus a formicāte? q̄n vermiculosus qdē plurimū cōuertitur ⁊ venit ad melius ⁊ manifestā magis ꝓ ineq̄litatem. Formicans vero non ꝓtenta iā virtute ꝰ dissoluta ⁊ deleta fit ⁊ mortē significat. Et hec vobis de pulsu ad ꝓsens sufficiāt.

¶ Jncipit liber vrinarum Theophili.

DE vrinarum dīa negociū multi veterum medicorum aggressi sunt scribere. Quoꝝ primus olim fuit Dyp. chous cuius libris iſtenimus. Post hꝫ vero tēpora Galienus mirabilis medic⁹ aggressus est ⁊ scripsit: de hic post hūc magn⁹ medicus sophista. Di ergo viri laudabiles digni sūt: q̄n ꝓmi studuerūt aliquid vtile inuenire in vita. nullus tamen horū viroꝝ ꝓfectā ⁊ nō diminutā doctrinā fecit. Nā hyppocrates de vrinis exponens: aliud alibi in suis tractatib⁹ sparsiz tangens genera ⁊ spēs ⁊ dīas vrinaꝝ: ⁊ ex eis cognitiones in futuri ptiz dispōnibus ꝓter nām ⁊ in sanis corporib⁹: ⁊ in acutis egritudinibus min⁹ habētē doctrinā relinquit. Et silr et post cū Galien⁹ in tractatu suo peryciseon cōponens: ⁊ docēs valde multa ⁊ indeterminata ⁊ obscura relinquit ꝰm genera: ⁊ spēs: ⁊ dīas. Cōsequēter his supueniens magnus medicus rōnc: inexptus vero rē aggressus: ⁊ ipse de his artem ⁊ ꝰm diuisionē icipiens: ⁊ dīas caꝝ ⁊ spēs ꝓscribere: ⁊ pnostica signa q̄ ex his fiunt: aut futura sunt fieri multa ꝓtermittens iperfectā ⁊ ipse disciplinā tradidit vt multa q̄ranē ab his q̄ postea facti sunt medici: ⁊ nullomō solutione valētes inuenire q̄rere cogunt aliā doctrinā ⁊ nō vane: q⁹ ex his q̄ dicerūt discernūt obseruare ⁊ autumare vl coniecere ex ipsis mānifestis obscuras res ⁊ itellect⁹. nā vrinaꝝ apta ispectio mānifesta fcā ñ apparētes ⁊ patiētes locos cognoscit: ⁊ quo dispositi sunt: ꝰm qualē crasiz coꝝ singulū: aut ꝰm nāz dispositi sint: aut ꝓter nām cōstituti sint: aut dispositi extra nām: ⁊ ꝰ q̄lē crasim coꝝ singulū. Eius. n. q̄ sen. opaꝝ virtutis q̄uolibet ꝰm opus ꝓpriū impedite nūcius nō fallax vrinaꝝ diligens ispectio nata est eē. Jgit optimū nobis est de vrinis volentib⁹ tractare inuocare xp̄m veꝝ deū nostrū adiutorē fieri ⁊ ducē in hꝫ doctrina. vt mereamur nō diminutā ⁊ ide fraudatā hāc pficere. Dz igit nos diffinire q̄d est ipsa vrina. deinde manifestare locum in quo nascitur. de hinc locuz in quo discernitur ⁊ deide sic icipere doctrinā ꝰm gnās ⁊ spēs ⁊ dīas caruz.

¶ Diffinitio vrine.

Rina ergo est colamentum sanguinis ⁊ aliorum humorum. Vanc autem alij superfluitatem sero similem vocauerunt: alij aquosam alij: putredinē sang. De nominibus ergo nulla fit contentio. ¶ Nascitur

sim constituuntur stranguriam significat futuram.

¶ Pinguis viridis.

Alis constat. ⁊ in fine fe. huiusmodi veniens icte-
t riciam significat.

¶ Pinguis liuida.

Alis vrina in fe. ⁊ non residens pacrusticũ. i. mẽte
t alienatũ significat. significat ãt ⁊ aliud in fe. nã in
causon talis vrina apparens stranguriaꝫ futuraꝫ
significat. ¶ Pinguis nigra.

Tea constat ⁊ declarat purgationẽ melancholici
t bu. vt in declinatione quartanary: ⁊ solutione me
lancholie: ⁊ propter frigiditatẽ veniũt tales: ⁊ pro
pter exustionem sanguinis. a talibus vero causis densata
substantia significat tales colores cũ densitate substantie
fieri. quoniã vero vera est ratio q̃ tres differẽtie nigre vri
ne pinguiores sunt ea que ſm naturam est vrina ſm sub-
stantiã. ⁊ hinc manifestũ est q̃ quartanario soluto ⁊ melã
cholico bu. per vrinas exeunte vrine pingues apparẽt ⁊ ni
gre: similiter ⁊ dum egritudo melancholica soluitur: ⁊ per
vrinas exit causa que fecerat melancholiam: quoniã vero
melancholicus bu. terrenus ⁊ pinguis ⁊ niger est propter
hoc ⁊ vrinas facit ⁊ nigras ⁊ pingues. Similiter ⁊ que ex
adustione san. facie nigre sunt quemadmoduꝫ ꝓdictuꝫ est
densitatẽ possederunt substantie eo q̃ eã que in vasis est
humiditatẽ exhaurit adustio ⁊ frigidas manifeste densat
mãm rõne ꝛstrictiõis. Significãt ãt tales vrine in fe. spas
mum ex siccitate. significant ãt tales ⁊ aliud. in fe. n. pacu
tis tales veniẽtes cũ sudore capitis ⁊ colli ⁊ dorsi ⁊ cũ suspi
rio male sunt ꝓp exustionẽ. Significãt ãt ⁊ aliud: ⁊ talis. n.
veniens in fe. acutis cũ fetore nihil mali bñte vesica mor
tem significat. De cõplexionibus q̃ tenuis substãtie cum
q̃bus coloribus pñt ꝛstare prescripsimus: ⁊ significata ea
rum diximus: ⁊ cãs ꝓp quas facta sunt manifestauimus: ⁊
in descriptione eas exposuimus hoc mõ: ⁊ in pingui substã
stia cõponentes ⁊ ꝛiungentes eos qui cũ ea pñt colores cõ
uenire cõuenientes scripsimus: ⁊ significata eorum diligẽ
tius inq̃siuimus: ⁊ causas eoꝝ enarrauimus. Reliquum
vero est vt per descriptionem eas exponamus.

¶ Pinguis al. pinguis lactea: pinguis ȝlauca ⁊ beropos pi
guis subru. pinguis viridis: pinguis liuida: pinguis nigra:
pinguis bcianos.

Elingitur ergo de mediocri substãtia dicere. ⁊ ma
r nifestare cuiꝫ q̃bus coloribus possit ꝓuenire: ea. n.
est ſꝫ nãm substantia. cuiꝫ hac igitur substantia vt
Ga. dicit in pyriseon subruffum ⁊ subrubeũ ꝛsistunt: ma
gnus vero ruffum ⁊ subruffuꝫ. nos aũt viros tãtos ⁊ tales
reprehẽdere veremur: tñ ab vtriq; ꝓtermissa cõplebim⁹:
cõuenientẽq; mixtionẽ mediocri substãtie cõiungẽtes cõ
misceamus ita: q̃ñ cuiꝫ mediocri substãtia nõ põt aliquis
colorꝫ cõuenire exceptis subruffo ⁊ subrubeo i medio bi
tibus ruffum. Isti ergo colores sunt mediocris subꝛ. s. sub
rubeus ruffus subrubicundus. Et vt sit manifesta rõ reli
quũ est: vt in descriptione exponamus hoc ita.

¶ Pinguis albus: pinguis lacteus charopos: pinguis sub
rubeus: pinguis inopos: pinguis cbianos: pinguis viridis:
pinguis liuidus.

Um hic ergo cõueniẽter exposuerimus: ⁊ ꝓueniẽ
c tẽ ordinẽ in his que scripta sunt fuamerim⁹: ⁊ i de
scriptione ea manifestauerimus: ⁊ clara omnib⁹
discẽtib⁹ fecerimus de hypostasibus disputem⁹ oñdẽtes:
q̃ bona hypostasis: ⁊ q̃ est ab hac siue itensa siue remissa: ⁊
q̃ ex ea aut ex eis pñt pficiꝛ ⁊ q̃ piculose ⁊ minores baruꝫ ⁊
que ad sanitatẽ cõuenientes hic cõponi ⁊ hypostasiꝫ ⁊
substantie ⁊ colorũ⁹ mixtas: vt perfectũ terminũ assigne
mus inuocemus christũ verũ deum nostrum ducem fie-
ri vt huius cõmixtionis nihil pretermittamus.

¶ Dic determinat de hypos. in generali.

Ncipiam⁹ igit̃ bone hypostaseos ex exp̃one: me
i lius autem a sapientissimo hy. hanc dicere: ⁊ neq;
adiectionem neq; ablationem aliquaꝫ faciamus.
appõ. n. ⁊ defectus non ſꝫ naturã. Est ergo dicto sapientis
hy. de ea que ſm naturam hypostasi.

¶ Dic determinat de hypos. in speciali.

Rina aũt bona est q̃ñ ⁊ al. hypostasis fuerit ⁊ le-
v nis ⁊ eq̃lis ſm oẽ tps: ⁊ ita vir sapiens ⁊ amic⁹ bre
uitatis existens ex ꝛtẽto diffinitionẽ ꝓtulit ꝛtem
nẽs ſbstãtias ⁊ colorẽ quasi ꝑticularia. Nos aũt ab eo pre
termissa apponam⁹ vt o5s appropinquantes littere nõ q̃
lecũq; bẽant gaudiũ. multorũ. n. intellect⁹ nõ perfectã dif
finitiõem audiẽtes. ⁊ q̃si iſipientẽ sũmũ expositorẽ opinã
tur. Est ergo perfecta diffinitio eius ſm nãm vrine talis.

¶ Dic ponit diffinitionẽ completam hypostasis: ⁊ hypos.
alba leni ⁊ equali.

Rina bona ẽ ⁊ laudabilis cũ al. hipostasis fuerit
v ⁊ lenis ⁊ eq̃lis ꝑ oẽ tps: ſm subam vo moderataꝫ
⁊ colore ruffo ⁊ ⁊ subruffo ⁊ parũ aliqd ꝑticipãs ru
boris: ⁊ qz diffinitio ita significauit inspicere o5 i vria hec
q̃ttuor: hypostasim: colorẽ subam: ⁊ tps: Dicam⁹ aũt vnũ
qõq; i vnoquoq; eorum quale o5 esse.

¶ Dic declar⁹ hypostasim nãlẽ penes suas ꝓpriõnes.

Ue q̃dem ergo ſm nãm hypostasis bꝫ al. co. ⁊ ife-
q rioꝛẽ locũ ⁊ est lenis ⁊ [illegible] ⁊ eq̃lis i multas di
es talis pmanẽs: hoc. n. ẽ eq̃le i tpe fuatũ: quecũq;
ergo ex bis q̃ttuor hõ q̃dẽ q̃ ſm nãꝫ sediminis conuertũt
in contrarium. siue vnũ siue duo hoc tale nõ ſm nãꝫ quẽ
admodũ ante cõpositionẽ superius de substãtiꝫ ⁊ colori-
bus fecimus ⁊ sic nũc oia cũ hypostasi ꝓponẽtes exordiri
bẽam⁹: cõuertam⁹ aũt ex bis q̃ obseruãt i hypostasi: oium
vltimũ quidem est equale: ⁊ tribus ſm naturam manen-
tibus inequale sit quartum.

¶ Quid significat al. hypos. ⁊ continua ⁊ inequalis.

Uiusmodi ifirmitatem virtutis digestiue signifi-
b ficat. nõ. n. oio potuit digerere nã. sed relingt vnũ
indigestũ eo q̃ oib⁹ diebꝰ digestio nõ fit: sed aliqñ
gdẽ digestũ sedimen: aliqñ vero idigestũ. Rursus igit̃ cõ
uertamus ⁊ ꝛtinuũ vt sint ꝓuersa illa duo. s. vt nõ sit hypo
stasis continua neq; equalis.

¶ Quid significat al. hypos. ⁊ nõ ꝛtinua ⁊ nõ equalis.

Et ꝓni minus digesta vt deficiẽtib⁹ ſm digestio-
b nẽ duob⁹: nõ solũ. n. equale amisit: sed ⁊ lene: vt nõ
sit cõtinua: ſꝫ discreta: icidit aũt cõtinuũ sedimẽ
spũs icidẽs piguis ⁊ nõ dimittẽs illud eẽ eq̃le. ꝓpter has
igit̃ cãs reliquũ sedimẽ ab bis duob⁹ min⁹ digestũ vno ẽ-
vertam⁹ aũt rursus in pncipio q̃ cõcessum est.

¶ Quid significat al. hypos. non continua ⁊ equalis.

Sto sedimẽ non lene sed diuulsũ: equale vero B
c tale malũ eo q̃ mult⁹ spũs fit ⁊ nõ possit a nã dia-
foꝛesim habere vt sit digestus.

¶ Quid significat al. hypos. non continua ⁊ inequalis.

Ursus aũt esto vria non continua ⁊ inequalis: hic
v melior priore: non enim quotidie dissipatur quẽ-
admodum equalis: aliquando tamen dispergitur
aliquando vero non: ⁊ propterea declarat minoꝛẽ esse spi
ritum dilatantem continuitatem: hoc autem ostendam⁹
in exemplo deficientis pulsus. si enim deficiens pulsus vs
q; ad multos dies idem permanet maius maluꝫ ẽ q̃ quo
tidie permutari. hoc eniꝫ est inequale: igitur melius ẽ oiu
ulsum ineq̃le diuulso equali: ⁊ q̃ ſtupoꝛ est audientibus: ⁊
⁊ de hac quidem complexione tanta sufficiant.

¶ Quid significat continuuꝫ encorima.

s Et igitur sedimẽ al. quidem: transmutetur autem
a loco suo vt sit in medio quod vocatur encorima

apotu yenormie qō est pendere. esto vero ꝛ ꝯtinuū ꝛ eq̄le
B mediocriter indigestū. non valuit. n. nā digerere vt infe
riozē acciperet locum hoc. n. est digestum: ſz participatiōe
alicui⁹ ſpūs incidētis eleuatur illud circa mediā regionē.

¶ Quid significat al. nubes ꝛ continua ꝛ equalis.

Z vero multus ſpūs fuerit impellit sedimē ꝛ ſup
s me.ā fertur regioné occupans superiozē superfi
ciez: ꝛ vocatur nubes quasi a methaphora nubiū
ea nubes que superiozem locuz occupat al. existens in fe.
acutis ſpumoſos colericos bu. significat ꝛ aliter ſi in fe. cō
tinua al. vrina nubes ſpūoſas habens malum valde: signi
ficat eniz dextras hypocū. dolere. Si in fe. causon nigras
nubes habet in quartanarium trāſmutari significat. ſi ve
ro non omnino fuerit ſpiritus ac inferiozem accipit locuz
ꝛ demonſtrat perfectam digestionem que est ſm naturā
hypoſ. itaq; ꝛ quecūq; de hypoſtaſi dicta ſunt totidem de
encozi..ate ꝛ de nube dicta oportet arbitrari; huiuſmodi
.n. poſitōe ſola tm̄ differentia. itaq; manifestum est qm̄ ex
loco amplius nihil dicemus q̄z menſuram ſignatoruz ꝛ ſi
gnificato ꝛ: permutetur igit̄ al. co. ex hypoſtaſi ꝛ sit niger.

¶ Quid significat al. hypoſ. non continua ꝛ equalis: h̄ do
cet cognitionem malam hypoſ. ſm magis ꝛ minus.

Oc tale malum ſi fuerit quiddam in nube nigrū
b minus malū: ſi vero in encozimate maius maluz:
ſi vero in hypoſta ſi perfecte malum..

¶ Quid significat al. ꝛ. non continua ꝛ inequalis.

Zmuliter ꝛ in .. ſi eniz al. ꝛ continuū ꝛ equale fue
s rit hypoſtaſis bonum: ſi vero nubes maius bonū.
ſi vero encozima manifeſtuz ꝛ melius bonū. ꝛ de
triū quidē poſitōe ſufficienter dictum est.

¶ Notificatio hypoſtaſis a parte colozis.

Uoniam āt diximus de tpe ꝛ ſubſtantia ꝛ loco: re
q liquuz apponamus de col. erat autem ſm naturā
col. ſediminis al. hoc igitur ſ̄ fit al. ſed ni. aut liui.
aut palidum: aut ſubru. aut ru. aut viride.

¶ Quid significat ru. aut ſubru. ſedimen.

Ubrubeuz ergo ab aquoſo ſanguine fit vt ſupius
s dictum est: ꝛ significat indigestionem: ſed nō mor
tem. rubeum vero factuz a ſincero ſanguine ſigni
ficat digestionem. ꝛ ſiquidem fuerit moderatum: neq; a
bundantiam habens neq; indigentiam ſine periculo est
maxime. quoniam igitur neq; ſubrubeum adducit pericu
luz materie familiare est: propriū vero māe aquoſi ſangui
nis proximi exīs ſanguini: vt amicum corpori non addu
cit periculū: qm̄ vo indigestionē significat ꝓpter hoc ꝛ rē
pus expectare oz: ex hoc mānifeſtū est q⁹ ſequitur tps būoꝝ.
bi qdez ſanguine fiunt prius vt phlegma ꝛ liquor: bi vero
poſt ſan. vt co. ru. ꝛ melācholicus lu. ſyncerus vero ſan. in
medio amboꝝ est. qm̄ igit̄ ſubru. apparet vrina significat
ab aquoſa ſan. bīe colorē. aquoſus vo ſan. ꝓz est ſyncero
ſan. ꝛ pp hoc idigestionē significat: nō eni pfectū appoſuit
nā aquoſa colorē. manifeſtū est igit̄ qm̄ nequaq; digestus
est. indiget ergo tpe natura ad digestionem aquoſi ſan. ru
beum vero ſedimen ꝛ criſim futurā in. vij. die significat. ſi
.n. in quarta die. ſupius nubē bz vrina ru. ꝛ alia digeſtiōis
ſigna. vij. die manifeſtuz est qm̄ egritudo iudicabitur. gd
ergo significat ſubru. ꝛ ru. dictum est.

¶ Quid significat ſedimen liuidum.

Rigiditatem ꝛ mortificationem manifeſtat vir
f tutis. est autem dicere ꝛ aliter. in acutis enim fe.
vrina liuidam hypoſtaſim habens in ſuguenien
ti die non ſine periculo.

¶ Quid significat ſedimen viride.

v Iride vero significat calorez plurimū: ꝛ cbachoe
ticum egritudinis.

¶ Quid significat ſedimen ſubnigruz.

Ubnigra vrina deficit a perfecta nigra. in fe. eniz
f cauſon vrina ſubnigra encozimata babēs exceſſa
inſaniaz significat: ꝛ omnes fluxus ſanguis pluri
muz ſuperueniēs criſis cum rigore ꝛ ſudore.

¶ Quid significat ſedimen nigrum.

Grū aliq̄ſi quidē indicat frigiditatē: aliquādo ve
n ro calorem determinemus illud ita. ſi quidē pre
ceſſerit liuidūz deinde ſic factum est nigruz frigi
daz bz ſignificationē. ſi vo viride preceſſerit: ſecutū autez
est nigrum: manifeſtum quoniam a calore factum.

¶ Dic docet medicum quandam cautelam.

Uoniam aūt al. col. bone hypoſ. credit̄ eē ſignuz:
q noſſe oz: qm̄ al. col. multotiens deludit artificē q̄
ſi al. hypoſ. bona ſit cuz non ſit: ſed ꝛ crudus būoꝝ
albus in ſedimine apparet ꝛ poſt albū decipit artificem q̄
ſi hypoſta. bona: ſed hoc quidē odore diſcernitur: fetidum
eniz est. Sed ꝛ lūbis vlceratis ꝛ veſica aut epate aut aliq̄
particula per vrinas cūatis pus emittitur quēadmodum
dicit hy. Si ſanguinē mingit q⁹: aut pus lūboruz aut renū
aut veſice vlceratoez significat: ꝛ rurſū gbuſcūq; ī vrinali
virga puſtule naſcūtur bis ſanie facta ꝛ erupta ſolutio fit.

¶ De ſedimine crudi humoris.

Anifestū qm̄ ſanies ꝓ eandē viā eūata est: crudus
m vo bu. ex ineq̄li ſuba determinat̄ ſediminis: nō. n.
est cōtinuū ipſuz ſedimē crudi bu. ſed velut diſſo
lutū in minima velut barena. Dec qdē dicta ſunt vt non
decipiat̄ medicus colore: ſed diſcernat hypoſta. ꝛ a ſanie
ꝛ a crudo bu. Si. n. ſanguineꝝ ꝛ pus mingat ꝛ ſquamas ꝛ
odor grauis est: aut lūboꝝ aut veſice vlcerationeꝝ ſignifi
cat. hec qdē dixim⁹: vt nō decipiat̄ artifex: ſz ꝛ barenoſa ī
vrinis ſedimina ꝛ diuturna: veſicā aut lūbos litiaſim ha
bere significat. ꝛ aliter ſi ſanguinē mingat: lūboꝝ ꝛ veſi
ce vlcerationē significat. hoc qdē diximus vt nō decipiat̄
artifex iſpectiōe ſediminis facti ꝛ a ſanie ꝛ a crudo bu. Et
quattuoꝝ qdē oīas ſediminis expoſuimus: ꝛ colorez: ꝛ lo
cum ꝛ ſubſtantiam: ꝛ tempus reliquuz est vt hoc ſm ꝓtes
quattuoꝝ demōſtremus in deſcriptione ſic.

¶ Al. hypoſ. ꝯtinua eq̄lis: al. hypoſ. nō ꝯtinua ineq̄lis: alb.
hypoſ. nō cōtinua eq̄lis: al. hypoſ. nō ꝯtinua inequalis.

Ec ſunt q̄ttuoꝝ oīe deſcriptionis ſedimis. Qm̄ āt
b ſedimē tres diximus hīe locos: ꝛ ſignificata eoꝝ
diximus: ꝛ in deſcriptiōe ei⁹ quēadmodū ꝛ appa
rens ro manifeſtat: aut eni inferiozē locū bz ꝛ hypoſ. noia
tur: aut mediū ꝛ encozima dr̄: aut ſupiozē ꝛ nephilis voca
bitur: ꝛ cās oīum ꝓpter quas acceperūt locos ꝛ ſigna vel
ſignificata eoꝝ diximus: ꝛ in deſcriptione eius que iferio
reꝝ locū accipit hypoſ. oīas expoſuimus ad eandē modū
ꝛ i media hypoſ. q̄ encozima vocatur faciamus ꝛ eiuſdem
oīas in deſcriptione dicam⁹ ita. Al. encozima ꝯtinuū eq̄
le: al. encozima cōtinuū ineq̄le: al. encozima nō cōtinuz in
equale. al. encozima nō cōtinuum equale.

Ste ergo encozimatis oīe ſūt q̄s ꝛ in deſcriptiōe
i expoſuimus; pcedēs ſmo docebit ſignificata vni
uſcuiuſq; oīe q̄d ſignificent. ſm vo tertiā oīam
ſediminis ſuplorē locū tenentis. Que ꝛ nubes noiaf: ꝛ buius
oīas in deſcriptiōe exponamus: ꝛ q̄d ſignificēt ſub ſequē
ti ratione dicemus: ꝛ ſignificata huiuſmodi non ptermit
tamus. Est igitur ꝛ eius deſcriptio ſic. Alba nubes nō cō
tinua equalis. alba nubes nō cōtinua ꝛ iequalis: al. nubes
cōtinua equalis: ꝛ alba nubes continua inequalis.

Z de complexionibus quidam differentiaꝝ triū
e hypoſtaſeon diximus nihil ꝓtermittentes ꝛ in
deſcriptione expoſuimus.

¶ Diuerſitas vrine a parte corporis.

q Uoniā humanū corpus ex tribus cōſiſtit. ſ. ex ſpi
ritibus būoribus: ꝛ ex terreis. i. firmis partib⁹ bu

mida vero corpus ꝓstituentia sunt humores ⁊ eoꝝ superfluitates.q̃cunq; gdez ex putrefactis hu.per vrinas exeũt sufficienter expoluimus. Dicamus igitur nunc q̃ ex ipsis partibus firmis corporis minguñ vt pfecta: ⁊ nõ minus hũs: de vrinis doctrina fiat.etenim eaꝝ firmaruꝝ partiũ meliores q̃daꝝ sunt ⁊ liq̃facte in olei ſbam:aut in aliquam aliã formaꝝ assimilanť:qñ ḡ pinguedo ⁊ caro mollioza firmaruꝝ partiũ sunt ⁊ humidioza.primũ gdeꝝ resoluit fe.pinguedinẽ vt oium firmaꝝ partiũ solubiliorẽ deinde carnẽ. pinguedinẽ ḡ liq̃factã in olei ſbam trãſmutat calidũ:⁊ qñ eadẽ non simul resolvitur:sed hꝫ quoddã principiũ resolutionis ⁊ ascensuꝫ ⁊ statũ:tẽpoꝝ eius cognitionẽ dicamus.

¶ Quid significat vrina oleaginosa:⁊ de differentijs oleaginarum vrinarum.

p Principiuꝫ gdẽ oleaginaruꝫ vrinaꝝ est cũ olei colorẽ hũtes:augmentũ vero apparẽtes:vt oleũ.Status vero est:qꝫ sunt oleagine: ḡ olei colorez hũtes principiũ liquefactionis declarãtes q̃si aquose apparent. q̃ vero apparent vt oleuꝫ tpis augmento facte mixtionez pfectiorẽ olei ad vrinã habent:oleagine vero facte que in ſtatu sunt vrine tote oino:⁊ in col.⁊ in ſubſtãtia velut oleũ sunt:vrina in fe.oleagina ſubnigra veniens incensionẽ ex ſpasmo ⁊ mortẽ significat:quoniã autez pinguedo vniuersalis est ſm plures diuiditur partes:aut.n.ꝫ lumbos ⁊ circũsoluitur:⁊ quasi opit.i.cooperit eos: aut ſm omnes corporis partes circa lumbos pinguedine resolura ⁊ per vrinas exeunte magis simul exitus fiet q̃si ea que in toto corpore est pinguedine:eo q; hec quidem prope vrinales meatus sit.hec vero longe ab his: Hyp.autez discrete considerans scripsit ita in aphis. Quibuscunq; pingue sedumen ⁊ multum bis nephreticã significat.manifestum autez qñ lumborũ pinguedine resoluta ⁊ aliter vrina in causon pinguem hypoſ.habens mortem significat.sine fe.vero ſenibus hoc tale factum perapligiam significat.i.solutionem partis.Et de oleaginis quidez vrinis ex liquefactione pinguedinis factis sufficiant que dicta sunt.

¶ Quid significant petaloydes vrine: ⁊ de petaloyde hypostesi.

q Uoniã igiť solide corporis pte ꝫ hũt i ſeipſis ex lõgitudine:⁊ latitudine ⁊ pfunditate:q̃cunq; gdẽ in latitudine dilacerant vel in ſupficie radunť:q̃si q̃dam petula in vrinis apparentia: velice vity talia sunt demonſtratiua: denominationẽ autez hũt ex his que sunt similia petalis:que ex detritis triticis sunt. ſm vero supradictum modũ ⁊ ex lũbis determinantur. Si enꝫ fuerit fe.⁊ vria petaloydes substãtias hũs totũ patitur corpus. si vero nõ sit fe.velice passio est.hec per idigestionem ⁊ digestionem terminantur:si.n.cum indigestione totius corporis malum est.si vero digestio sit velica malum.

¶ Quid significãt furfuree hypostases vrine.

q Uando vero fe. occupat ſm profunda vasorum hypostases furfuree fiũt ⁊ grossiores de petaloydibus sunt ⁊ tales igitur vrie ꝑdictis hypostasib9 ſm eundũ modũ significatiue: ⁊ velice passionez esse ⁊ totius corporis.si.n.assit fe.tot9 corpis malũ:si vo nõ velice ⁊ sigd idigestũ sit tot9. si vo digestũ velice:sic hy.dicit. q balcũq; in pigui vrina furfurea ꝛueniũt his velice scabit:

¶ Quid significẽt crinoydes vrine.

s Iſ vo occupet fe.ſm tres dimẽsiões corpis.s.lõ. la. ⁊ pfun.hꝫ furfureis grossiores fiũt ⁊ vocãť crinoydes.scias ãt hꝫ tale fieri.si aligs subleuãs molam triticũ molẽtẽ in grossiores ptes tritici opať:tales grossiores ptes tritici crinoydes noiantť.ex his igiť ⁊ q̃ in vria apparẽt denoiationẽ acceperũt.Fiũt aũt hꝫ crinoydes vrie aut pp liq̃factionẽ solidoꝝ vehemẽtẽ:aut pp exustionem sanguis.Sꝫ sigdẽ al.fuerit solidoꝝ ẽ passio:si vero rubeus.quẽadmodũ dicit hy.in fe.acutis vrina col.crinoyda ⁊ al.hy.hũs malũ.⁊ aliter in fe.diuturnis vrina crinoyd hypostasiꝫ hũs aliqs salutarib9 exitibus discessum significat.vria in fe.encozima crinoydẽ hũs:diuturnã significat egritudinẽ.⁊ de grossioribus gdẽ hypostasibus que in vrinis sunt ⁊ apparent sufficiant premiſa.

¶ Quid significẽt diuerse vrie:⁊ fetida vriaꝝ gd significet.

f Etida vo vria vrias significat: vria mali odoris ⁊ mordax:hũoꝝ putredinẽ significat:⁊ rursuꝫ in fe. aq̃sa:⁊ al.vria i al.encozimatib9 fetida pacopiꝫ sedat ⁊ aliter vrina in acutis fe.piguis nigra ⁊ fetida vesica nihil mali hũte mortẽ significat:significat vo putredinez ⁊ mordificationẽ nãe.⁊ õ hꝫ gdẽ vris sufficiẽt q̃ dicta fiũt.

¶ De sediminibus ⁊ coloribus atq; substãtijs sil cõuenctis.

q Uoniã aũt pus ⁊ ſube tenuis ⁊ pinguis cũ coloribus cõpositiões fecim9:nũc ꝛungam9 effusionẽ ⁊ sedimẽ cũ cõpetẽtib9 coloribus.⁊ qd significet hoꝝ singulũ apponam9:⁊ qñ sedimẽ ſm ſubaꝫ ẽ pigue ꝛmãifestũ ãt qñ digõe tale fcñ ẽ aut ex abũdãtia piguiũ ⁊ crudoꝝ hu.ceterũ:hꝫ cũ temũ ſuba sedimẽ ꝛuenire nõ põt. Jugamus igiť ipsaꝝ effusionẽ pigueẽ cũ hypostasi ⁊ cũ co.ru.⁊ cũ ſubam.in ꝛpõnibus.n.bis idigestionẽ significãtes colorez cõuenire nõ põt.leipiam9 ḡ cõpositionẽ facere cuꝫ ſubam. co.qñ hic ab aq̃so sã.fit hic vo ex pfecto.oꝫ ãt cognoscere qñ qdã co.ꝛtracti i substãtys effusionis ipsi ẽt i hypoſ.non tñ pfecti:qdã in substãtijs fiũt:⁊ in hypostasib9 iperfecti.

¶ Sedimẽ pingue ⁊ ſubam.cũ pingui substãtia vrine.

b Ec cõplexio cõstat:quẽadmodũ superius dictuꝫ. ⁊ significat longitudinem egritudinis.vel vt si sit vrina ſubam.⁊ hypoſta.ſubam.⁊ cõtinua ⁊ eq̃lis sedimen pingue ⁊ rubeum pingui substãtia vrine.

¶ Sedimẽ pigue nigrũ cũ pigui ſuba vrie ⁊ nigra.

e Tea cõplexio constat:⁊ significat multitudinem ſan.⁊ ex substantia ⁊ ex sedimine.

¶ De sedimine nigro ⁊ pingui cum substantia pingui.

c Hec cõpositio cõstat ⁊ monſtrat adustionẽ ⁊ fꝫ ſubam ⁊ sedimẽ.ſilr aũt ⁊ cũ coloribus ꝛtingentib9 ꝛtigi ſube ⁊ sedimi eadẽ significata declarãť superfluitatis ⁊ idigentie.excepta mediocritate vtrozq; ſube ⁊ sediminis:cũ ſm nam coloribus.s.ſubam.⁊ cũ rubeo eteni hec significãt pfectã digestionẽ:⁊ in ſuba:⁊ in sedimine:⁊ in colore.Et de vrinarum quidem disciplina:⁊ ſm genera ⁊ species ⁊ differentias conuenienter expoluimus.

¶ Explicit liber vrinarum Theophili.

q Uoniaꝫ ordo in scibilibus est cã facilis memorie coꝝ:testãte Arist.in libro suo de memoria ⁊ reminiscentia:igiť cupiẽs apud studẽtes in scia medicine aphoꝝ scibiliũ hy.facilẽ esse memoriã ꝓposui hypocraticos aphos in ordinẽ dirigere vť redigere iuxta posse: ausus cũ hꝫ cũ quadã temeritate pficere:cũ prudens hy. agricola tres contendit supra hoc:vt ſinuare vť in ꝛmẽto illi9 aphigente pticule.Queq̃q; fri:⁊ dẽas mfices hũt tẽ.⁊ cũ pars medicine theorica sum.pti practice ꝓponať tanq; ordinata in fine ipi fini.in ordinãdo ipsos aphos in vnãq; pticula pti theorice pertinẽtes ꝓponã:postea pti practice pertinẽtes sginãt:Uita brevis ars tẽ. Aphi hy.pticule ꝓpter iter q̃s pmiſo phemio ẽ solũ vn9 aphs pti theorice pertinens.s.iz.⁊ paroxismos ⁊ ꝛsistẽtias.nã hy.tradens regimẽ egroꝝ corpoꝝ p dietaꝫ per q̃s maxie indicat reditus paroxismoꝝ:⁊ per tẽpora morbi vſus:voluit pus illa in prefato aphо per signa apparẽtia ⁊ post apparẽtia docere cognoscere. Nota nũer9 pcedẽs ẽ caplorꝝ:sequẽs vero chartaꝝ.

Tabula apboriſmorū

¶ Apboriſmi ꝑme pticle pti practice ꝓnētes ſūt ō regimie corpis būani p dietā t eūonē. t ꝑ p dietā cōſiderādo diet⁹ q̄titaté q̄tū ad rēoēm de illa iudicantē.

4 Tenues t certe diete. z.
5 In tēnib⁹ diet⁹ peccāt. z.
6 Adyltias egritudines. z.
7 Ubi vero fm acumē. z.
8 Qñ in statu ē egritudo. z.
10 Quib⁹ ꝯtinuus ē stat⁹. z.
11 In poꝛiſmis ſōtrabē oꝛ. z
19 Dis q in circuitib⁹ exa. 6.
9 Cōtēplari autem oꝛ. 5.
13 Venes facillie ferūt. 4.
14 Qui creſcūt plū⁹ bñt. 4.
15 Uētres byeme t ve ca. 5.
18 Eſtate t autūno. 6.
16 Uñide diete oib⁹ febri. 5.
17 Quib⁹ ſemel aut bis. 5.
20 Ea quoꝛ cbrylis fit. 6.

¶ De regimie corpis būani p eūonē. t ꝑmo in vli.

2 In ꝓturbatioib⁹ ⁊ ar. 2.
3 In exercitātib⁹ ad ſū. 2.
21 Que ducere opꝫ. 6.
25 Si q̄lia oꝫ purgari. 7.
22 Digeſta medicari mo. 6.
23 Que egerunt. 6.
24 In pacutis paſſionib⁹. 6.

¶ Aphi ſcōe pticle pti theorice ꝓnētes vlr ſunt ō ꝓnoſticatōe. t gbuſdā cāis egritudinū. t ꝑmo ō ꝓnoſticatione in ſanis corporibus.

39 Senes inuenib⁹ pleꝛq. ii.
20 Quibuſcūq; iuuenib⁹. 9.
53 Quicunq; vētres bñt. 12.
44 Craſſi valde fm nāz. 12.
54 In magnitudie corp⁹. 12.

¶ De ꝓnoſticatōe i corpib⁹ neutris: t ꝑmo ō corporib⁹ neutris decidētie.

5 Labores ſpōtanei. 7.
3 Somnus t vigilia. 7.

¶ De ꝓnoſticatōe i corpib⁹ neutris ꝙualeſcentie.

7 Quecūq; in multo ex. 7.
31 Ex egritudie bñ refici. ii.
8 Si ex egritudie gs nō. 7.
32 Plerunq; omnes. ii.

¶ De ꝓnoſticatōe i corpib⁹ egris. t ꝑmo de ꝓnoſticatione in cōmuni in illis.

34 In morbis min⁹ piclit. ii.
27 Nō ex rōnē alleniatis. 10

¶ De ꝓnoſti. ꝓpa i corpib⁹ egris. t ꝑ ꝓnoſticatōe p ſigna ſūpta ab actiōe leſa.

33 In oi egritudie ꝓfor. ii.
1 In quo morbo ſomn⁹. 7.
26 Febrem in ſpaſmo. 10.
2 Ubi ſōn⁹ deſipiētiā fe. 7.
6 Quicūq; doletes ali. 7.
41 Quicūq; exſolunt. ii.

¶ De ꝓnoſti. ꝓpia p ſigna ſūpta a mutato exeunte.
14 In ventris fluxib⁹. 8.
43 Strāgulatoꝛ t diſ. 12.

¶ De ꝓnoſticatōe ꝓpria p ſigna ſūpta a mutata q̄litate t exeunte ſimul.

15 Ubi fauces egrotāt. 8.

¶ De ꝓnoſtic. ꝓpria p ſigna ſūpta a mutata q̄litate ſolū

35 In oib⁹ morbis ea q̄ ii.
28 Febricitātib⁹ nō oīno. 10.

¶ De ꝓnoſticatōe magis ꝓpria i egris corporib⁹.

19 Acutoꝛ maloꝛ. 9.
23 Acute egritudines. 10.
24 Septie q̄rta māifeſte. 10
13 Quibuſcūq; criſis fit. 8.
12 Que relinquunt poſt. 8.
47 Circa gñationē ſa. 12.
42 Apoplexiā fortē. ii.
40 Branci t coꝛrize. ii.
25 Eſtiue q̄rtane. 10.

¶ De gbuſdaz cāis egritu⁹.

4 Nō plenitudo 7.
17 Ubicūq; cib⁹ ꝓter nāz. 8.

¶ Aphi fe pticle pti practice ꝓnētes ſt ō regimie corpoꝛ: et ꝑ ō rgimie ſanoꝛ q̄tū ad ea q̄ mīſtrari ōbēt.

38 Paruꝫ ēterioꝛ cib⁹. ii.
48 In oi motōe corporis. 12
49 Aſſueti aſſuetos ferr. 12
50 Ex multo tpe ꝓſueta. 12.

¶ De regi. tāoꝛ cōpoꝛ q̄tū ad ea q̄ ōbēt ab eis phiberi.

36 Sana bñtes corpa pb. ii.
37 Sana bñtes corpa. ii.
16 Ubi ſdigētia nō oꝫ la. 8.

¶ De regimie egroꝛ cōpoꝛ t ꝑ vli cū ꝑmittūt cōis canō i curatiōe attēdēdus.

22 Ex plenitudie q̄cunq; 9.
9 Corpa oꝫ vbi gs volu. 7.
10 Non pura corpora. 8.
52 Oia fm rōnē faciēti. 12
51 Scōm multū et repē. 12.
29 Inchoantib⁹ morbis. 10.
30 Circa ꝓncipia et fines. ii.

¶ De regimie acutoꝛ parti cular egrotū.

45 Epilepticoꝛ iuuenib⁹. 12
21 Pot⁹ ſdigētiā ſoluit. 9
46 Duoꝝ doloꝝ q ſi. 12.

¶ De regimie ꝙualeſcentiū.

11 Facili⁹ et repleri cibo. 8.
18 Eoꝝ q̄ nutriūt. 8.

¶ Aphi t tie pticle pti theōi ce ꝓnētes ſūt ō cāis egritudinū q̄ ſūt aer ſiue tpe āni: t etas: t ō ꝓnoſticatōe i ciſd p ꝑdcā cā. t ꝑmo in vli.

1 Mutatōes tēporū ge. 13.
20 Egritudines q̄dē oēs. 16.
8 In ſiccis temporibus. 13.
10 In autūno acute ege. 14
17 Egritudines in pluuia. 15
18 Quottidiāe vo ꝓſtōes. 15
6 Auſtrini ſtatus. 13.

¶ De cā egritu⁹ q̄ ē tpe āni i ꝑticulari. t ꝑmo ꝓſiderādo tpa ſeoꝛſum t ſingulariter.

21 Uere ſigdē manie t 16
22 Eſtate vero quedam. 16.
23 Autūno vo t eſtiuoꝝ. 16.
11 Autūn⁹ ptificis mor. 14.
24 Yeme pleuretides. 16.

¶ De cā egritudinuz q̄ ē tpe anni ꝓſiderādo tpa anni vt ſuiſcem cōbinantur

10 De tpib⁹ vo ſigō byēs. 14
15 Si vo autūnus boreal. 15
13 Si vo auſtrina fuerit. 14
14 Si eſtas ſicca. 14.

¶ De cā egritudinū q̄ ē etas quōcunq; diuerſificata.

25 In etatibus vero 16.
26 Qui vero ꝓducūt de. 16.
27 Senioꝛib⁹ non factis. 16.
28 Senioꝛib⁹ t ad iuuēt. 17.
30 Adoleſcētib⁹ vero. 17.
31 Ultra vero hāc etatē. 17.
32 Senioꝛib⁹ vero diſnie. 17

¶ De ꝓnoſticatōe egritudinū per tpa anni in vli.

16 Cōſtōnes anni ſicce. 15
5 In boris qñ eadē die. 13.
9 In moderatis tpibus. 13

¶ De ꝓnoſticatōe egritudinū p tpa āni in ꝑticulari.

7 Cum eſtas fit ſimilis. 13.

¶ De ꝓnoſticatōe egritudinū per etates.

29 Plurime pueris paſſi. 17

¶ Aphi tertie pticle pti practice ꝓnētes ſt. t ō regimie corpoꝛ. i. tpa anni. t ꝑ in vli penes cōplexiones etates: t ꝓſuetudines.

2 Nāruꝫ be qō ad hye. 13.
4 Etates q̄dā ad regio. 13.
3 Egritudinū alie. 13.

¶ De regimie ꝓdicto penes quandā etatem.

19 Scōz boꝛā gdē vis. 15.

¶ Aphi q̄rte pti theorice ꝓnētes ſūt de ꝓnoſticatōe ſeu ſignificatōe. t ꝑmo i vli quātū ad locū eua.

17 Nō febricatiōibus. 19.
18 Sup diaphragma. 19.
20 Nā febricant hye. 19.

¶ De ꝓnoſticatōe i ꝑticula ri t ꝑmo p ſigna ſūpta a mō bo t motu ciue.

55 In bubonibus. 22.
51 In febribus apa ñ ſo. 22.
59 Tertiana in ſeptez. 22.
43 Febres q̄cūq; ñ ōſi. 21.
44 Quibuſcūq; feb. 21.
45 Quibuſcūq; ex feb. 21.
61 Que iudicāt i pibus. 22.
57 A ſpaſmo aut tetāo. 22.

¶ De ꝓnoſti. p ſigna ſūpta ab actiōe: t ꝑ p ſigna ſūpta ab actiōe mutata vt leſa.

11 Quibuſcūq; toꝛſiōes. 18.
31 Laboꝛioſis febrib⁹. 20.
32 Quibuſcūq; ex feb. 20.
33 Si vo t ꝓs doluerit. 20.
34 Si a ſe. babito tu. 20.
35 Si a ſe. babito coll. 20.
62 Quibuſcūq; i febri. 22.
46 Si rigoꝛ inciderit. 21.
29 Quibuſcūq; in ſe. vi. 20.
58 A canſōe bito rigoꝛ. 22.
30 Quibuſcūq; exacer. 20.
48 In nō ōficiēnib⁹ ſe. 22.
50 Ubi i febre nō ōfici. 22.
54 Quibus plerūq;. 22.
66 In febrib⁹ t ſōnis. 22
67 In febribus ſpū. 23.
68 In febribus acutis. 23.
73 Quibus bypocōdria. 23.

¶ De ꝓnoſti. p ſigna ſūpta a mutato exeūte. t ꝑ a mutato egrediēte per totum corpus vt ſudore.

36 Febricitāti ſi ce. 21.
56 Febricitanti doꝛ. 22.
37 Frigidi ſudoꝛes cū fe. 21.
38 Et vbi in corpe ſudoꝛ. 21.
41 Sudoꝛ mlt⁹ ex ſōno. 21.
42 Sudoꝛ mlt⁹ fridus. 21.

¶ De ꝓnoſti. p ſigna ſūpta a mutato exeunte per ptes corpis egrediēte. t ꝑ per ſigna ſūpta ab egōne.

21 Egōnes nigre. 19.
22 Egritudib⁹ gbuſcūq;. 19
23 Quibuſcūq; in feb. vl 19.
24 Dyſēteria ſi a felle ni. 19.
25 Sanguis ſurſuz. 19.
26 Nigre egōnes ſi a dy. 19.
60 Quibuſcūq; au. 22.
28 Quibuſcunq; fel. 20.

¶ De ꝓnoſticatōe ſigna ſūpta a ſputo.

47 Excreationes ſi. 21.

¶ De ꝓnoſticatōe ſūpta ab oculis. q̄ta lachrymis.

52 Quibuſcunq; in. 22.

¶ De ꝓnoſticatōe ſumpta ab vrina omnimodo.

69 Quibus vrine gr. 23.
70 Quibus vrine in. 23.
71 Quibus in ſeptima. 23.
72 Quibus vrine limpi. 23.
74 Quibus ſpes eſt. 23.
75 Si ſanguis aut pus. 24.
76 Quib⁹ in vrina groſ. 24.
77 Quib⁹ in vrina pin. 24.
78 Quibuſcūq; ſan. 24.
79 Quibuſcunq; in vri. 24.
81 Si ſanguiné migūt. 24.
81 Si ſan. aut poſt mi. 24.
82 Quibus in vrinali. 24.
83 Urina multa no. 54.

¶ De ꝓnoſti. per ſigna ſumpta a mutata qualitate.

39 Et vbi in corpore ea. 21.
40 Et vbi in toto co. 21.

Burlach

49 In nō ōficiēti.zz.
63 Quibuscūq; i. zz.
27 Quibuscūq; i. zz.
64 Quibuscūq; i fe.zz
65 In febrib⁹ cir.zz.
53 Quib⁹ in dēti.zz.
¶ Aphi.4.pticule pti practice ptinētes tractāt pſertiz ō euōe actual gb⁹ gdā canō i curatiōe morboꝝ pacutoꝝ exequēd⁹ pmittit ſz p⁹ ponit debit⁹ modus i purgōne.
10 Medicari i .18.
9 Melācolicos.18.
12 In pharmata.18.
12 Quib⁹ vētres.18.
3 Si q̄lia purga.18.
4 Purgare qdē.18.
5 Sub cane. 18.
6 Braciles ꝛ faci.18.
7 Difficile vomē.18
8 Ptiſicos. 18.
13 Ad bellobo. 18.
14 Cū biberit gs. 19.
15 Cū volueris. 19.
16 Helleborus ē. 19.
19 Quicūq; i pbar.19.
1 Pregnātes ſi.17.
¶ Aphi. v. pricule pti theorice ptinētes ſt ō pnoſti. ꝛ gbuſdā cāis morboꝝ gignitis ab ortū ꝛ cuiuſdā accūtiſ qō ē ſbtilitas ꝛ p̄. i vti p ſigna ois mōi ꝛ p̄ p ſi gna ſūpta a morbo.
8 Epilepſie gb⁹.25.
9 Quicūq; pleu.25.
10 Ptiſis fit. 25.
11 Quibuſcūq; ſg.25.
16 Quicūq; pleu.25.
70 A q̄rtanis. 30.
¶ De pno. vti. ꝛ p̄ p ſi gna ſūpta ab accūte ꝛ ptio ab act. mu.
1 Spaſm⁹ ex bel.24
2 In vulne. ſpaſ.24
3 Sāgule mul.24.
4 Spaſm⁹ inat⁹.24
6 Si inebriat⁹. 25.
7 Quicūq; a te.25.
66 Quib⁹ tūores.29.
67 Si vulnerib⁹.29.
69 Rigores i mu.30.
¶ De pno. p ſigna ſū pta a mutato exeūte.
12 Qui a ptiſi mo.25.
13 Quibuſcūq; a.25.
15 Ptiſi hito di. 25.
14 Quicūq; ſan. 25.
¶ De pnoſt. p ſigna ſū pta a q̄litate mutata.
71 Quib⁹ circūtē.30
72 Jcterici ñ val.30.
¶ De pno. i pticulari p ſigna ſūpta i mulieri b⁹ appētia. ꝛ p̄ p ſigna appentia i mulierib⁹ pgnantibus.
31 Mulieri in vtero būti ab aliqua. 26.
37 Mulieri in vtero babēti ſi ſubito. 27.
37 Mulieri i vte. 27.
41 Mulierē ſi. 27.
42 Mulier ſigdē. 27.
43 Si mulieri p. 27.
44 Que pter nāz. 27.
45 Quecūq; coꝛ. 27.
48 Ket⁹ maris g. 27.
50 Mulieri in vtero būti tenaſmō. 27.
54 Quecūq; coꝛ. 28.
55 Quecūq; i vte. 26.
61 Mulieri i vte. 26.
62 Si mulieri. 28.
36 Mulieri mē. 27.
52 Quecūq; i vtero būt bis concludit. 27.
¶ De pnoſt. p ſigna ap parētia in mulieribus ñ pgnātib⁹: ꝛ p̄ p ſigna ſignificātia fecunditatē vel ſterilitatem.
60 Mulier ſi nō. 28.
41 Mlieré ſi vis. 27
46 Quecunq; ex. 27.
¶ De pnoſt. p ſigna ap parētia in mulierib⁹ ñ pgnātib⁹ ꝛ ſignificātia alia a p̄dictis.
40 Mulierib⁹ gb⁹. 27
32 Mlieri ſan. vo. 26
33 Mulieri men. 26.
35 Mulieri q̄ a 26
36 Mulieri mēſt. 27
39 Si mlier q̄ ne. 27.
55 Quibuſcūq; oſ. 28
57 In fluxu mu. 28.
58 Mēſtruis plu. 28
59 In ano pbleg. 28.
¶ De gbuſdā cāis mō boꝝ gignitiuis ꝛ accūtis cuiuſdā qō ē ſbtilitas ꝛ ét aboꝛtus: ꝛ p̄ de gbuſdā cāis morboꝝ
17 Calidū nocet. 25.
18 Frigidū vo ſpaſ. 25
19 Frigidū inimi. 25.
21 Ulceribus ſrz. 25.
22 Calidus ſanē. 26
25 Frīs velut. 26.
¶ Cā p̄dictoꝝ docet hy. laudabilē aquā cognoſcere.
27 Aq̄ q̄ cito ea 26.
¶ De cauſis gñatiuis ſterilitatis.
63 Quecūq; frī. 28.
65 Similr i mari. 26
¶ De cauſis gñatiuis aboꝛtus:
26 Mulier i vte. 34
53 Mlieri i v. bñ. 28.
¶ Aphi. 5. pti⁹ pti practice ptinētes pſerti ō curōne tacta. ꝛ p̄mo: ō ea q̄ p alterātia pficiūt.
20 Quecūq; i frī. 25.
24 In bis vo os. 26.
22 Eſt aūt vbi. 26.
26 In articul⁹ do. 26.
¶ De curōne q̄ p eūantia vl⁹ ſtrigentia p ſi.
29 Mliebria ed. 26.
49 Ad mīcis pci. 27
68 Poſterioꝛa ca. 30.
51 Mulieris mē. 27
¶ De curōe q̄ p alterātia ſil eūantia pficiūt.
65 Lac dare ca. 29.
66 Quib⁹ tūores. 29.
47 Si mīx i ver. 27.
28 gbuſcūq; bi. 26.
¶ Aphi. 6. pticle parti theōice ptinētes ſūt ō pno: ꝛ cāis q̄rūdā paſſionū ſiue accūtiū: ꝛ p̄ ō pnoſticatiōe p ſigna apparētia i cōpib⁹ neutris decidentie.
2 gbus nares bu. 30
41 Quibuſcūq; ſa. 33
¶ De pnoſt. p ſigna ap parētia i coꝛpib⁹ egris ꝛ p̄mo: p ſigna ſūpta a loco paſſiōis.
18 Veſicam inciſā. 31
19 Qū inciſum fue. 31
25 Herisipilam ex. 31
37 Sgnante hito.
41 gbuſcūq; ſa. 33.
7 Dolōes ꝛ tumo. 31.
¶ De pno. p ſigna ſum pta a paſſiōe ſiue mō.
21 Maniacis va. 31.
28 Eunuchi non. 32
40 Quibuſcū. do. 33.
46 Quibuſcūq; gi. 33
59 Quibuſcūq; a. 34
60 Quibuſcūq; a. 34.
33 Quicūq; cal. 32
8 Hydropicis. 31
45 Vulnerā q̄ cū. 33.
11 Melolicis ꝛ 31.
49 Quibuſcūq; tu. 34.
50 Quibuſcū. ec. 34.
57 Apopletici. 34.
¶ De pnoſt. p ſigna ſū pta ab accūte. ꝛ p̄ p ſi. ſūpta ab actiōe muta.
1 In diuturnis ly. 30
3 In diuturnis. 30.
6 Nefretici ꝛ cir. 31.
9 Late puſtule. 31.
13 A ſingultu da. 31.
23 Sz timoꝛ. 31.
26 Quibuſcūq; i. 32.
33 Acidū ructuā. 32.
31 Hydropic⁹ tuſ. 33.
32 Intēdeſ opoꝛ. 34.
53 Deſipiētie. 34.
54 In acutis paſ. 34.
55 Podagrica ꝛ 34.
44 Quibuſcūq; ex. 33
¶ De pno. p ſigna ſum pta a mutato exeunte
10 Caput doleti. 31.
17 In oculis patiē. 31.
27 Quicūq; ēpi. 32.
16 A pleuretide. 31
15 A diaria bito. 31.
32 Trauli a diaria. 32
14 Ab hydrope. 31
20 Si in ventrē. 31.
43 Quicūq; ſple 33.
48 Splenetici. 34.
58 Si omētū eru. 34
56. In melanco. eg. 34.
29 Mulier nō po. 32
30 Puer nō poda. 32
¶ De pno. p ſigna ſum pta a mutata q̄litate.
4 Circūfluētia vlce.
42 Jcterici ſi epar. 33
¶ De cāis quoꝛūdā accidentiū ſiue quarundam paſſionū.
39 Spaſm⁹ fit. 33.
Aphi. vi. pticule pti practice ptinētes que dicit preſeruatiua.
47 Quibuſcūque flebotomia aut ect. 34.
¶ Et pti practice ptinētes q̄ dī curatiua de q̄ pmittit vn⁹ canō in cura quarūdaz paſſionū attendendus.
5 Dolōes i lateri. 30
22 Quibuſcūq; do. 31
31 Dolores ocu. 32.
38 Quibuſcūq; ab. 33
12 Emoꝛroides ſa. 31.
36 Diſſuriā fleg. 33
¶ Aphi. 7. pticle parti theorice ptinētes ſunt de pnoſti. ꝛ ō cauſis accidētis. cuiuſdā. ſ. ſternutatōis. ꝛ p̄mo de p no. p ſigna a morbo.
5 In māla dyſen. 35
31 In pleuretide. 35.
11 Latari i ſupiōi. 37.
39 In piplemōia. 35.
12 In oſſis denu. 35.
19 In oſſis denu. 35.
51 Quicūq; ſpac. 37.
58 Quibuſcūq; ce. 38.
53 Quicūq; cir. 38.
¶ De pnoſ. p ſigna ſū pta ab actōe ꝛ p ſūpta ab actōe mutata.
5 In vōitu ſſng. 35.
10 In ileon vomi. 35
48 Hydropic⁹ ſi. 37.
4 In ſudōe rigoꝛ. 35
Ex mlta potat. 35.
7 In ſāgulis flu. 35.
29 Quibuſcūq; of. 36.
13 In caumatib⁹. 35.
14 In pcuſſiōe in. 35.
17 In flegmōe. 35.
18 In vigilia ſpaſ. 35
21 In lyrargico. 35.
25 In oſſis frac. 36.
26 In pharmacie. 36
37 Quibuſcūq; .36.
41 Si ligua ⁊c. 37.
42 Si ſuppurgat. 37.
44 Mulier vtraſ. 37
¶ De pno. p ſigna ſū pta trīa a mata. exeūte
15 In ſāgulis ſpu. 35.
16 In ſāiei ſpu. 35.
20 In herciſipila. 35.
22 In fortī pulſu. 36.
23 In doloꝛe di. 36.
24 In colerico ſe. 36
30 Si ab albo ph. 36.
31 Quibuſcūq; ſp. 36.
32 Quibuſcūq; i. 36.
33 Quibuſcūq; cho. 36
34 Quibuſcūq; vri. 36
35 Quibuſcūq; in. 36.
36 Quibuſcūq; pi. 36.
38 Quicūq; ſan. 37.
40 Si ſanguie ꝛ. 37.
45 Quicūq; epi. 37.
46 Quicūq; i epa. 37.
55 Quibuſcūq; i. 38.
56 Quibuſcūq;. 38.
50 A ſgnāte ba. 37.
¶ De pnoſ. p ſigna ſū pta trīa a mutato exeūte ab actōe mutata.
6 In egritudie. 35.
8 Ex apatis i tuſ. 35.
¶ De pnoſt. p ſigna ſū pta a q̄litate mutata.
1 In acutis mor. 35.
2 In oſſe egrota. 35.
27 In doloꝛe foꝛ. 36.
¶ De cāis cuiuſdā accidēti .ſ. ſternutatōis.
52 Sternutatio. 38.
¶ Aphi ſeptie pticule pti practice ptinētes.
49 Strāguriā. 37.
54 Quibuſcūq;. 38.
43 Si febris nō. 37.
47 Oculoꝝ do. 37.
57 Alices ꝛ oſci. 38.
59 Coꝛpib⁹ bu. 38.

Finis

¶ Prefatio domini Cōstantini aphricani mōtis Cassianēsis monachi: ad Azonē vel Glaconem discipulum suum.

I Licet petitionibus tuis continuis fili mi Azo mihi sepius diceres vt ex opusculis Galieni aliqua latine lingue transducerez ex arabica lingua: viu tamen multumq; ne gauī: hesitās tāti trāsferre opera philosophi. Sz cū petere non desisteres: t latinā linguaz tāto carere viro te dolere diceres: tandez descendens tibi: operis suū quoddā sup aphorismos hypocratis gloriosissimi transferre destinaui. Quod si perspicaciter gs intenderit: operā suaz se non amisisse cōgaudebit. Est āt in hoc ope materia prelucida: verba quoq; ponderosa: quibus iunctis lectisq;: t si Galienus poeta nō fuerit: illud tamē Horatij satyrici vitū est sibi imitari: Aut prodesse volūt aut delectare poete. In materia enim profuit: in verbis ponderosis t delectauit t profuit. I

VIta breuis: ars vero lōga. Tempꝰ autē acutū: experimētū fallaz: iudiciuz autem difficile. ¶ Oportet autez non solum seipsuz prebere facientez: que oportet sed etiam egrotantem t presentes: t ea que extrinsecus sunt. II

Lurimi t ꝛpretes huius libri in hoc maxime p sunt concordati: hic siue vnus sit aphorismus siue plures sint aphorismi totius esse quasi procemiuz subsequentis operis: in quibus conuenit inuestigare que Hypocratis intētio fuerit: quod forsan enucleabitur si verba sua singula ꝛsiderentur. Uitā ḡ dixit breuez: ad imense prolixeq; huꝰ artis cōparationez. Arte longaz: qz tēpus in quo particulariter est operandum strictuz videtur esse atq; paruum: quam siquis velit capere longis exercitijs t longo vsu capi est necesse. Cum enim quis artem quālibet ad actum ducere velit: duobus vti necesse est instrumentis: experimento. s. t ratione: rem probandam iudicante: quorum primum timorosum: secundum vero difficillimū. Tēpus vero strictū ē propter subiectū i quo elaborandū ē. Hoc autē humanū corpus eē patet, qō cū per se facile moueatur: quātomagis rebus extrinsecis accidētibus. Experimentuz vero timorosum propter subiecti nobilitatem: non propter motionis siue velocitatē que ad temporis attinet strictionē. Iudiciū aūt fm rationales intellectus patet esse difficile: cum discordēt in eo omnes vsq; hodie. Siquis autem fz methodicos hoc intelligere velit: vt iudiciuz sit rei probate t quetiam inuerit. t hoc constat qꝺ difficile sit: cuz vix etiā perfectissimus adipisci possit. Sed cum hypocras de rationalibus sit: sententia sua prima tenenda est. Hic prima finitur huius aphorismi pars. Subsequens vero non est ista predicere. idest exponere: sed facientem quid faciendū sit instruere. Oportet inquit non solum seipsum prebere facientem. t̄c. ac si diceret. Oportet lectorem huius mei libri siqne scripserim hec tentare t certificari velit: vt cum iam medicus factus fuerit: ne tātū bis que oportet facere contentus sit: sed etiam ordinet res infirmo t asistentes sibi: t que extrinsecus sunt fm qꝺ oportet. Quod enim in primis dixit: ad vitam breuem: t ad artē longam attinuit. Que vero hec sequuntur: vitam breuē: t artem longā fatenē esse: subsequēs quasi statuit patū inter hypocratem t lecturū ipsum libū. ¶ Sed his ad horā ꝓtermissis: oportet ea a capite repeti: quare vitā breuem quātū ad artem longam dixerit. Dec. n. prima intentio fuit nobis. Quidā ergo cū intendisse dicūt tū ad assiduas huius artis lectōes lecturos instigare. Quidam confirmant ad hoc cum laborasse: vt eos remoueret ab hac arte. Alij cum voluisse discernere qui ad hāc artē eēnt promptiores: que tardiores. Quidā vo vt oñderet ḡre libros de medicina fieri necesse eēt. Pleriq; testantur euz intendisse breues de hac arte libros fieri debere. vnde t aphorismos eum intitulasse dicunt. Sunt t alij clamantes eū voluisse nullu ad perfectionem huius artis posse pertingere: sed vnūquēq; ꝓposse suo aspirare ad eum. Alij quidē qꝺ monstret magnā culpā medici fore: cum qō itendit t velit explere non possit. ¶ Quos omnes fere remotos eē puto a sua itētiōe. Nō ē. n. sapiētis vtpote hypocratis libros facere t lecturis dicere dicta sua nō ꝛplere posse: t ita eos a se repellere: cū horū repugnet dictis cū dixerit. Oportet si solū seipsuz prebere q̄ oz facietez. Quibus ex verbis certificauit oia posse expleri que ipse ꝓcepit. Non. n. quēq; in locis multis dixit peccare t ad perfectionē puenire non posse. Nō si diceret nō subiferret. Oportet. Sed postq; vitam breuem dixerat t̄c. medicus in infirmo peccat: t infirmus in se: t assistentes sibi peccant dicendū erat. Nō ergo sunt laudandi dicentes ipsuz dixisse: vitā breuē: vt discentes a se repelleret. Magne. n. amentie esset eū libros facere: t postea velle eos a se dimittere: t cū lecturos deberet attētos facere: satageret eos a se repellere. Qui aūt dicūt: qꝺ discipulos instiget: ac si diceret. Propter vite breuitatē t artis ꝓlixitatē oz eos laborare multū: pōt eē verus. sz hoc dicere neq; sensuit: neq; itētioni hypocratis neq; dictis huiꝰ libri ꝛpetit. Dicētes eū quoq; voluisse discipulos tētare: dicētē artē diuā t longā esse: ibi possunt verus dicere. Plato. n. ad tētandū voluitate discipuli cū in qualibz arte debeat introduci psuadet; vt ars lōga t dura dicaī: vt animē magis lecture. Sed cū oztenꝰ debeat psuaderi: nō hoc apponēdū erat ꝓmio huiꝰ libri: qz ꝓlogus suis subsequētibus semꝑ ē adaptādus. Uoluit ḡ forsan hypocras omniū librox suox aphorismos eē ꝓmos: ió in capite eox posuit: qō oibus vniuersale ē: mōstrās hāc artē nō posse capi ad plenū nisi adsit multū exercitiū: t tēpus longū: fm tamē qꝺ nāe expetunt discentiū. Credētes t hypocras hūc ꝓlogū fecisse oibus libris suis vniuersalē: nō obuiant dicētibus hūc voluisse oñdere: ḡre de medicina fuit necesse libros facere. Sed cū iste idē fecerit librū: quē Introductoriū medicine intitulauit: cui t ꝓlogū vniuersalē huius artis adhibuit: ḡ ēad itelligēdū vniuersalr viā t significationes totius medicine artis: sic t nos docebimus cū eū explanauerimꝰ. absurdū eē vr vt hic de quo agimꝰ vniuersalis esse dicaī. Utriq; ḡ illi laudādi sunt plus alijs t ḡ asserūt huius ꝓlogi fuisse ītētionē. s. aphorismaticā suorū fmonū mōstrare auctoritatē: t ꝛfirmātes velle eū oñdere ḡre de medicina libros fieri fuit necesse. Primi: qz eū aphorismi sit breuiter sniaz auctoris exponē. magnū ꝓmamētū tribuit lōgā artē breuit; discere volētibus. Alij sūt laudabiles ḡ necessitatē faciēdi libros huiꝰ artis sūt ꝛfirmātes: qz cū vita vniuscuiusq; hois ad lōgitudinem artis breuis sit: nullus ad perfectionez huius artis potest peruenire: nisi antea legerit t ad plenum intellexerit libros illorum qui antea artem illam experimētis didicere: t cum ipse expertus sit actualiter experta in libris alijs tradere nō deneget: quousq; ars tota omnino reddatur completa. Intentio vtriusq; confirmanda est hoc modo. Cum inquit vita humana ad longitudinem

Dmāgz ars rōne t expuēto ad actū ducī pōt.

Prologꝰ ip ē subiq̄ quētibus adaptād

nā aphorismi ē an crons sentētiā breuiter exponere

artis sit breuissima: impossibile est vt quis eam ad plenū capiat: nisi priores experientia sua libros fecerint: & successiue experti alia addiderit quousq; ad vtrorumq; experimentorum perfectionem deueniet ars ista: Sequētia post addidit: vt cōfirmaret longitudinē artis ac si diceret. Uita breuis: & ars longa: q; tps acutū est & strictus & experimentū est timorosus. difficile vo iudiciū. Ars vo longa ē: q; tps operādi causa strictū est: cū sicut dixim⁹ artes hāc sine duobus his ilrumentis opari nequeamus: rōis. s. adiumanēto: & operandaꝝ rerū experimēto: quoꝝ experimentū est timorosum. iudiciū vero difficile. Non sum vituperandus neq; tedio lector est afficiendus: si breuiter & q̄si sub epilogo recapitulem oia supradicta. Tēpus q̄ strictū pp subiectū. s. corpus humanū: qō ē medicandū. hoc. n. subito ex tpe mouet̄ paruo. Timorosus experimenti nobilitas facit ciusdē subiecti: qō nō alys assimilat̄ subiectis: cū i eo medicinā operemur. i lapide. n. & corio & ligno & silib⁹. in qbus artificialiter laboramus: nulla fere corruptio subseqūt si i eis facta ñ bene successerint artificia: sz maxim⁹ pbādi ē timor si circa corp⁹ būanū male ceciderit experimētis. q; ipz subz destruit: & q̄si ci⁹ fit iteritus. Iudiciū. s. rō difficil vt: q; cū p ipaz compbēdant̄ experimentāda: testat̄ B ee graue multitudo viscoꝝ dātiū i ea adipiscēda: q̄ rō si facile inuenta eēt: ñ tātū i ea viscozdari oporteret. Alij vo dicūt hyp. itēdisse iudiciuz nō rōnez eē: sz potiꝰ determinationē rei experimētāde: qō pz q̄ sit difficile. Sigs. n. diuersis medicaminib⁹ medicinat̄. si q̄libz diuersoꝝ inuet̄ siue disturbet̄ qō hoꝝ inuerit siue nocuerit ñ ē facile videri. vbi gra: si suauiter infirm⁹ dormierit & p⁹ sōnū epithimate se iūxerit: deide catapłasmauerit seu clysterizauerit & p⁹ B q̄le gd comederit & ex B spōtanea solutio euenerit: ñ facile ē videri qō eoꝝ iuuerit seu nocuerit. Uñ vniuersal'rars lōga ē ad vite singulos hoīuz cōpationē. Libri g̃ necessario inde erant faciēdi & posteris dimittēdi: maxie apboristice abbreuiati ne suppuracū videat̄ pleno manare de pectore. Qō subintulit. Oportet ät nō solu seipz pbere sē. talr pcedētibus 2tinuari ꝓuenit. sz si hec & dicēda certificare vlī solū oz faciēda ex pte tui fieri: sz ēt tibi ifirmū obedire: neq; i aliquo decet cū obuiare tibi. Oz mīstrantes q̄q; studiosos & gratos sibi eē: imo oia extrisec⁹ ad velle infirmi: vt oz apparēt qb⁹ in 2petētib⁹ medicia iudificat̄ & sanitati obuiat̄. Per extrisec⁹ māsio nocēt siue iuuās intelligit vl nūcius nūciās q̄q; iracūda vl angustiosa: vel ēt min⁹ leta: & strepit⁹ q̄libz sōnū sibi pbibens. imo alia plurima que fere sunt innumerabilia. Nec omnia si fiant sicut oportet: nihil inconueniens me scripsisse: inuenies. II

Mobilitas subiecti facē nos i experimētis eē multum timidos.

Difficultatem dō discozdandū rei difficultatē ostēdit.

Nonnulla qb⁹ medicina iudificat & sanitati obuiat.

Mbis suis vbis nō quātitatē purgatiōis sz q̄litatē solūmō respexit: qō manifestat̄ ex eoꝝ Qualia oz dī. A nālibus aūt icepit: cū Qui sponte fiunt dixerit & artificialē tetigit: cū Sic & inanitio: & reliqua subintulit. q; si de vtraq; q̄stitate tractare voluisset: in sponta nea quātā: & in artificialia tantā dixisset. Dic multi iperiti expositores peccant: nisi vba non vbotū suoꝝ intentionez intendentes: quoꝝ errorē deprehendit. vbi dī: Sic & inanitio. Alij enī fatent̄ cū intellexisse cibi abstinentiaz. alij pblebotoniam: qō fit iō q̄n hypo. oēm purgationem solet inanitionē vocare. Sed hic sicut dixi de sola q̄litate intellexit. s. vbi dixit. Sic & inanitio. q. d. sicut nā facit: & artifex facit. Ars imitatur nāz iāpridē pōt.

Mperturbationibus vētris & vomitib⁹ q spōte fiunt: siquidem q̄lia oportet purgari purgentur: & confert & bene ferūt. Si vero non: ꝓtrariū. Sic & inanitio si quidē qualē oportet fieri fiat: & ꝓfert & bene ferūt. Si vero nō: contrarium: Cōtēplari igitur oportet & tēpus: & regionē: & etates: & egritudines i quib⁹ oporet: aut non. III

Mexercitantibus ad summum bone habitudines: sunt fallaces: si in vltimo fuerint: non enīz possunt manere i eodem: neq; quiescere. Qui vero non quiescūt nequaq; possūt i melius addere: relinquit igitur ad peius. Horum igitur causa bonā habitudinem soluere cōfert: & nō tarde vt rursus principium nutrimenti accipiat corpus. Neq; compassiones ad vltimum ducere: fallaces. n. sunt. Sed q̄lis natura b_bentis fuerit sustinere ad hoc ducere. Similiter & inanitiones: ad vltimū ducētes: sunt fallaces: & iterū resūptiones in vltimo existētes fallaces. IIII

Mphorismo pcedenti de q̄litate purgandoꝝ intētionē hypo. fuisse diximus. In usoꝝ etiaz i subsequenti ad quātitatē intēdit purgatiōis. Incipit

Kunze

aũt de plenitudinis vltimitate ⁊ de eiusdem inanitione quibus in dictis sicut suus mos est introduxit quandam similitudinem: q̃ similitudo in corporibus se exercitantibus est crassitudo. hanc aũt intellexit artificialẽ: ⁊ vt ita dicã instrumentalez. In hac. n. athlete dies suos finiũt ⁊ palestrite. Crassicies ãt absolute in ghusdã se exercitantibus sicut aratoribus ⁊ similibus est laudabilis: q; nõ in eoz plenitudine vltima ẽ neq; adeo ẽ molesta: ſz ad similitudinẽ introducta est illa dabilissima: cuius itẽtio tñ est corporis magnificatio in q̃ procul dubio augmentantur cibi ad nutriendus membra totiꝰ corporis. Dis. n. non magnificatis impossibile est corpora vltra modus magnificari. Et huiusmodi crassicies fallax ⁊ molesta est. Si. n. vasa vltra modũ impleã

r Enues ⁊ certe diete i diuturnis ſp passionibus ⁊ i acutis egritudinibus ghus non cõueniunt difficiles. Ad vltimũ tenuitatis: que ad ducuntur dicte difficiles. Et iterum resumptiones in vltimo existentes difficiles. V.

i N tenuibus dictis peccant egrotantes ⁊ ideo magis leduntur. ¶ Omne enim peccatũ quantũcunq; sit magnũ fit magis in tenuibus dictis: q̃ grossioribꝰ. Propter hoc ⁊ in sanis fallaces sũt valde ⁊ certe ⁊ cõstitute diete qm̃ peccãtia difficilꝰ ferũt. Propter hoc igit̃ tenues ⁊ certe dicte fallaces sũt ãpliꝰ paruꝫ sollicitoribus. VI

tur: timendũ est ne forte erepent vel calor nãlis suffocetur vnde multi ꝛ. ite subitanea sunt extincti: corporibꝰ pertingentibus in vltimitatez plenitudinis. Sed crassicies naturalis in aratoribus est laudabilis cuꝫ non ad vltimitatem plenitudinis peruenit. Unde non sicut priorem necesse est minui hanc propter suspectionem molestationis: quam necessitatem priorem minorandi hypo. tetigit: cum non posse manere in eodez neq; quiescere dixerit Nã enim vincens super cibum cuꝫ semper cibum digerat mittit i loca sibi destinata: epar quoq; in sanguinem mutat: ⁊ i totius corpoꝛi membra deleget: membra vero sue similitudini adaptent. Corpore ad hoc ocuenie te vt non possit plus capere: ⁊ in venis locus nõ sit vacuus vbi chimi capiantur: necesse est venas rumpi: aut subita morte intercipi: quia calor naturalis extinguitur vt pote in lampade videmus: que cum oleo non redundet quasi quodam suo recreatur pabulo: q; si modum excesserit: necesse est eam extingui. Ad hanc ergo vltimitatẽ minuendam est festinandum: vt ad recipiendum sui nutrimentum corpus competens habeat spacium neq; tamen ad vltimum minuendum. est. Ultimitas enim facilior est ẽ i plenitudine q̃ in inanitione. Neq; sola quantitas in purgando est consideranda: sed virtus corporum ⁊ natura quia diuersitas corpoꝛum in quãtitate toleranda discordatur purgatione. Hanc exercitantium crassiciem ad quandam hypo. vt diximus introduxit similitudinem: quatenus per hoc simule precedentia cõtinuentur subsequentibus vbi addit. Similiter ⁊ euacuationes ad vltimum ducentes sunt fallaces: ⁊ iteruꝫ resumptiones in vltimo existentes fallaces. quibus ex verbis innuitur: q; neque plenitudinem: neque inanitionem vltimemus. Crassicies vero in exercitantibus si chimi temperati: ⁊ virtus fortis ⁊ idonea sit laudatur. plenitudine ergo in vltimitate existente inanitionem oportet festinare: que cum in his vltimari non debeat vt in aratoribus: neque in alijs etiam erit vltimanda. In omni ergo purgatione virtus consideretur ⁊ sic tandem pro suo posse abundantia purgetur. Si enim virtus deficiat: purgatio est cohibenda ⁊ si non tota exierit abundantia. Quod dixit: Resumptiones in vltimo existentes fallaces. Si continuare velis superiori: intelligas de horum corporum vltimitate plenitudinis: potest quidem secundum hunc intellectum accipi. Si autem secundum quosdam idem repetat diuersis tamen vocabulis: cum similiter omnes euacuationes ad vltimũ ducentes fallaces dixerit: intentos nos reddere voluit: ne euacuationẽ vltimaremus q; fallax est. Jtidez ⁊ de refectione nimia fugienda subintulit: q; refectio fallit nimia succedens nimie euacuationi: cum virtus euacuati defeceritneq; cibum fm q; oportet posſit mutare, ⁊ membris eũ assimilare. Qõ si sic intelliget. Due partes sententie hy. euacuant vltimitas. ſ. plenitudis ⁊ grassicies in athletis. Sz q; dixit. Et iterum. innuit id priori esse diuersum. IIII.

i N precedẽtibꝰ hypo. intendit de vltimitate omnimode euacuationis ⁊ resũptionis: in Bño de ordinãda dieta

Ultimitas facilior ẽ i plenitudeq̃ i inanitõe.

In omni purgatione vir cõsideret q̃ si deficiat purgatio est cohibẽda.

Dest nimiã euacuationẽ nõ oz mꝛtam cibi ẽsistatem egris dare

ifirmoꝝ sua est intẽtio. In diuturna ergo egritudine semper dicta tenuis est fallax. in actua vero non semp cõuenit. Cũ. n. in pluribus egritudinibꝰ acutis oportet vt subtilis dieta detur: in quibusdã aũt acutis danda est vltimitas tenuitatis: erit aũt dieta vltime tenuis. sicut cuꝫ totus cibus auferatur: solum tamẽ mellicratũ vsq; in creticam diem dabitur. Subtilis aũt dieta non in vltimitate in cibi est paruitate. aut i raro cibo: vtpote ptisana paruꝫ nutriente: Dãda ẽ aũt dieta subtilis causa defectionis virtutis ad quã substentandã precipim̃ dari aliquã tulũ. Sanis aũt dieta daꝛ duobꝰ modis aut vt custodiãtur sicut eoz fuit vsus: aut vt augmentent ⁊ virtus coz confortet. Grossius ergo cibus augmentabit: moderatꝰ custodiet: subtilis minuet virtutẽ: ⁊ iõ cauẽdus est sanis. In infirmis nõ oz virtus augmẽtari: sed sicut inuenitur custodiri: sicut in passionibus diuturnis: aut nõ multum minui vt in acutis: in quibꝰ acutis si angeatur vel custodiatur morbus augmentabit. In q̃ aũt acuta egritudie tenuissima ⁊ certa dieta: ⁊ vbi tenuis dãda sit hy. in perionoromatõ inuit: qõ tũc melius dicemus cũ librũ illũ exponem̃: hic. n. breuiter ⁊ parũ dicere ꝓposuim̃. Uirtute inq̃ infirmi existẽte forti in statu morbi: si morbus in die quarta vel antea determinari debeat: ois cibꝰ auferaꝛ qõ tenuissima ⁊ certa dieta dr̃. Si aũt i statu bñ se habeat: ⁊ terminus septimũ diẽ nõ trãseat. dãdũ ẽ solum mellicratũ qõ subtilis ẽ dieta. nõ tñ i vltimitate. Si vo virtuti nõ cõfidimus ptisana colata dam̃: que subtilis ẽ dieta: ſz nõ i vltimitate: Ptisanũ vo nõ colatũ: neq; subtilis ẽ dieta: nisi parũ data: neq; grossa siẽ ius tritici: oua. pisces. ⁊ similia. Qõ dixit: in acutis egritudinibus ghus nõ cõueniant ꝛ. ꝛ. cruciatis. tellexit: de ghus ẽt postea dicet: cũ Ubi vo ſz acutine egritudo subinfert. V.

In diuturnis passionibus ſi oz virtꝰ augmẽtari scd sicut iacentẽ.

Ulti interpres taliter hũc aphorismũ intelligunt q; peccare egrotãtes nõ a semetipsis sit: ſz inſistentes a medicis: cuꝫ inutile precipiant: vt subtilem teneant dietã: vñ magis leduntur q̃ si ita tenui dieta nõ vterentur: cum inuiti cogantur: qõ cum fit virtus eozum nimia abstinentia deficit. Alij absolute ponunt qui inde magis laudandi sunt: quia absolutiozez. i. vniuersaliozez dant intellectum cũ voluntarios ⁊ coactos intelligi faciant: ac si dicat hy. Omne peccatum in subtili dieta siue per se siue per aliud fiat: multuꝫ necesse est vt ledat cũ p

Oẽ peccatũ i subtili dieta multum necesse ẽ vt ledat.

abstinentiam virtus deficiat: ⁊ qz consuetudo eoꝝ non talem dietā expostulat. Dic sensus manifestatur ex subseqntibus. s. p B q ingt: pp hoc ⁊ sanis fallaces sunt valde certe ⁊ ꝓstitute diete. cogit. n. eos peccare assiduitas subtilis diete. Aphorismus seqns est apertus. VI.

v Ltimas egritudines intellexit nullas habētes vltimitates post se vñ ꝑcipit subtilissimā dietaz dari que cū sit acuta ipsa ē quā pacuta vocat pp quā ⁊ sbiūgit hypo. dic. VII.

f Icut supi⁹ vltimā egritudinē itellexit: ꝯ nllā alia excedere posfit: ita ⁊ B labozes vltimos posuit: vltra ꝙs nulli alij sunt vteriores. Dos autez accessiones febriuz ⁊ cetera intēdit accidentia earum quia peracute febres continue vltimos labores habent. i. i primis diebus ꝙrtum precedentibus vnde ⁊ status illico in his subsequitur. status. n. nūbil aliud ē nisi cum labores ⁊ eorū accidentia vltimant. Peracutus ꝙ morb⁹ est: cum status cōtinuus est qui i primis ꝙrtis intelligitur aut in cuiuslibet quarte diei subseqntib⁹ in peracuti morbi acumine vltimā ⁊ tenuissimam dietā oportet dare: cū subtilissima dieta in statu sit necessaria: sicut ipse in libro de egritudine acuta dixit: huius stat⁹ ꝓtinus est in quartis diebus sufficiat de hac re hic tñ dixisse. Sigs āt in pacutis egritudinibus cibū dare timeat pp apostematū incensiones: siue febriū cōtinuitates: tunc ⁊ in statu magis necesse est vt caueatur: qz oia apostemata ⁊ incensiones ⁊ febriū continuitates in hoc tempore in sui sunt vltimitate: sicut hypo. in peritionomaton qdem de calido apostemate dixit particulariter de caloris oīs epatis vltimitate: ⁊ febriū incessione vniuersaliter dedit intelligi: sic enī antiqui ponere sunt soliti. De quocūqz horū intelligaf bonus ⁊ certus est intellectus. Bonū est vt natura in horū statu operari permittatur neqz cibo vel aliqua re ipediaf. Oz ergo in statu vt tenuis dieta vltimetur. Si aūt stat⁹ alicuius morbi p̄dictos dies ꝯttuor venerit: ñ stati vtēdū ē tenuissimis dietis: ne forte ifirm⁹ añ statū moriaf. In illo ꝙ cui⁹ stat⁹ ē i p̄ ꝙrta die bonū ē illico vltimā dietā dare cū nā ei⁹ possit pari incubationē. Si vo non: solū mellicratū vel parū ptisane sufficit: hec aūt i tenuitatis vltimitate sunt hois secūdaria ꝙ hypo. grossum cibū vocat debent dari in statu post diē quartā cui subiungit. Ut desceda quātūcūqz morb⁹ moliaf: verbi gra: si status aliquātulus ē vicinus deſ cibus parū grossus: si vero remotior detur parū grossior. Sic. n. ordināda dieta est vtilis. VIII

Unc aphorismum alij sicut ⁊ nosipsi seiūgunt a superiori. Alij volunt continuari. Uerumtamen quomodocunque continuetur semper erit vnus sensus. In statu enī morbi subtilissima iubētur dari dieta. cum tunc multa succedant accidentia ⁊ morbum digerentia. Non ergo ipedienda est nā in humoribus digerendis q sunt mā morbi: cū tunc tota illi soli rei intēdat virqz supersit hora qn būores vincant. Natura ergo nō impediatur in cibis digerendis quod i libris nostris de die cretica prohibuim⁹. Dec omnia hypocratica statui cui succedit declinatio sunt attinentia. Mozitri enīz solis pronosticis sunt dimittendi: in quibus futura pronūciantur. In premissis perpēditur qualis dieta fm tempora morbi detur: in subsequētib⁹ fm virtutem infirmi danda dieta diffinitur. IX.

Mozitri solis Pronosticis sunt relinquēdi.

Ui a superius fm morbi statum continuū vel remotum condescēdit in dieta: hic diffinit quomodo fm virtutez patientum sit ordinanda: vt. n. virt⁹ ⁊ nō morbus nutriatur ifirmis dietatur. Dec duo si bene cōsiderentur. s. dieta fm ꝙtitudinez ⁊ bzeuitatez status: ⁊ virtus infirmi perpendaf vtiliter nostre operari subsequitur. Si. n. virt⁹ defecerit ⁊ nō sustinuerit: cibi ex qualitate ⁊ quātitate dentur fm q⁹ expetit. Cibus ergo in statu aliquando illico dandus est accidentibus virtutē dissoluentibus. Quia aūt in dicta maxia oz eē medici cautela hypo. ideo precedenti subsequentem aphorismum ꝓtinuo subiungendū putauit. Si tres istos aphorismos aliquis vnum vel pro vno tñ intellexit; non peccabit. Ego in tres diuisi aphorismos: vt melius exponerem singillatim. X.

Taliter dieta ꝺ̄ē infirmis vt vt⁹ nō morb⁹ nutriaf.

Diffinitio stat⁹.

Oz ergo i statu vt tenuis dieta vltimetur.

Jc aphorismus vt diximus est superioribus iungendus: sed tamen prioribus est vniuersalior. In precedentibus ab initio ⁊ continuo in morbis peracutis tenuissime iussit dietari: in hoc aūt absolute i statu omnis morbi continuo parum post initium tenuiter dare iussit quod etiaz in subsequentibus innuit Constātinus. Sunt enim egritudines tam acute vt simul statū a principio habere putentur: in his autem dieta tenuis continuo detur: quibus inquit status protenditur: eos i statu ⁊ parum ante statum abstinere expedit. Interim autem dum procul sunt a statu: reficiantur vt ad statuz peruenire sufficiant. in statu vero abstineant vt ad diminuendum natura sit parata: ⁊ non omnino digestioni cibi intenta. Oportet ergo inquit in exacerbationibus. i. ipsius egritudis ipetu ⁊ accessione subtrahere cibum: dicit enī cibus: qz crudus ⁊ indigestus: crudos ⁊ idigestos augmentat humores: e morbos. XI.

Dn⁹ dieta in singulis morbis est dupliciter ordinanda: vel ex lōginquitate ⁊ vicinitate status: vel ex virtute infirmi: sed quomodo in singulis diebus fm q⁹ expedit dietentur hic insinuatur. Indixit nobis non dari cibum in hora accessionis febris nec anteqz dies sua veniat: quod melius explanauit in libro de egritudine acuta cum sic inquit. Non oportet dietare i hora accessionis febris neqz anteqz dies sua venerit: sed

cum iam declinauerit ⁊ quieuerit. XII.

T si de ordinanda dieta ante dixerit: iste tamē e locus maiorem inde tractatum expetit. cum.n. superius virtutem infirmi ⁊ tempora morbi in dieta considerauit: ꝟ quasi tertium quoddam subintro duxi: intelligendum scilicet essentiam morbi acuti ⁊ peracuti siue diuturni: ex quibus quotidiana dieta fm circuitus suarum accessionum ordinanda est. Sic ergo ordinatio dicte videtur esse triplex: ex vtute videlicet infirmi: essentia morbi: ⁊ interpollatiõe cuiuslibet particularis morbi: Uirtus qdē facile pōt itelligi in prima visitatione infirmi i pulsib⁹ ⁊ ceteris in ꝓnosticis: mõstratis significatiõibus. Unde nullus pōt dicere realiter nullatenus virtutem infirmi se posse cognoscere: cum medicus ad hoc quasi sit dispositus: licet non naturaliter: tamē artificialiter. Morbos ⁊ interpollationes eorum medici arbitrantur non posse cognoscere: nisi cū iam adsint: qꝫ. ꝛ. hypo. est contrarius. itidem enīz hec cognoscuntur: sicut ⁊ cetera que in medicina habentur: aliquando tamen certe: aliquando arbitrio veritati vicinanti. Quibus prenidendus est status morbi: ⁊ interpollatio future febris: hec iam in epidimia ⁊ in pronosticis perfecte monstrauit Hy. Quod autez hic dicitur in prima parte libri criseos perfecte exposuimus i qua etiam anteqꝫ morbi sit status: vel quando erit vel qualiter cognoscatur ostendimus quod hypo. breuiter monstrare hic satagit ⁊ nos in exponendo pro posse breuitatem studeamus imitari si cui autem hec non sufficiant librum nostrum criseos inuestiget pro posse. Dico ergo egritudines declarare exacerbationes ⁊ consistentias. Triteus enim se breuem esse monstrat ⁊ periodicuz crisimqꝫ suam vicinam: amphimerina longam: quartana se longiorem ⁊ diuturnam innuit. Continue ⁊ causon febres se acutas esse significant febris alipiados: ⁊ emitriteus: medie inter has habentur. Que qualiter ab initio possint intelligi i secūda particula criseos explanauim⁹. hic ergo dicere nolumus: ne in diuersis libris idem repetere videremur. Sed si triteus ab initio posset intelligi breuitas sua: ⁊ velocitas siue crisis debet anotari: ⁊ interpollatio sua vna quaque die tertia est futura: hoc est qꝫ hypo. dixit Exacerbationes ⁊ cõsistentias declarāt egritudines: multotiens enīz quartanas ab initio notauit: vnde non necesse fuit secundam suam accessionem expectari. Sic ergo ordinauimus dietam a principio sicut ordinanda erat in longo morbo. Similitur fecimus in amphimerinis ⁊ tertianis fm longitudinem ⁊ breuitatem sui status. Quod autem de febribus diximus: idem de omni morbo intelligatur. Pleureſis enim ⁊ peripleumonia ⁊ frenesis sicut acute febres intelligantur: squinātia diaria: spasmus sicut peracute accipiantur: hydropisis mania: ⁊ empima ventris fluxus: ⁊ ptisis. idest vulnꝰ pulmonis assimulātur diuturnis. In pleuresi ergo ⁊ frenesi plurima in tertys diebus interpolatio erit: vulnerati in stomacho cū empimate: siue in epate seu pulmõe interpollant omni die ⁊ maxime in nocte. Splenetici vl melācolici ō ḡrta febricitāt i ḡrtā aut vna die febricitāt alia nō. Qō tpa āni noiauerint potibus ꝓtinuauit: hec.n. declarāt egritudines ⁊ eaꝝ interpolatiões. Nō.n. i quartanis ordinare dietam fz lōgitudinē egritudinis sufficit nisi etiā itelligaf: si cū febris iceperit hyems estas autūnus siue ver fuerit: Estiua enī q̄rtana breuis: autūnalis vero longa. maxime si vicinetur hyemi: quod mōstrabitur in aphorismis sequentibus. Tertiana velox ⁊ breuis ⁊ vicinam facit crisim: in estate tamen breuiorī hyeme longior: sicq; morbos estas breuiat: hyems prolongat.

De ordinatione dicte i quartana.

Interpolatiões febriuz in estate tritei plurimi: in autūno tetratei. i hyeme amphimerie. Cōplexiones quoqꝫ corporum designant egritudies: sic̄ ⁊ tempora anni quarum diuersitates qꝫ mlutis in locis hypo. tetigit hic eas reticuit: quia ex aliis libris palam putauit fieri. Quod ergo estas innuit idem cōplexio calida ⁊ sic portendit. Si etas quoqꝫ infirmi perfecta tuncꝫ fuit: ⁊ si regio calida etiam ⁊ sicca fuerit: ⁊ aer ⁊ cōsuetudo designant egritudines simili modo: itidē ⁊ aer quo ifirmus circūtegit quod post monstrabit: idem de aliis egritudinib⁹ i ceteris iudicet tpibus. Cōsistentia morbi mōstrabit: si acutus morb⁹ ⁊ pacut⁹ sit siue diuturn⁹ qō necesse ē nosci ad discernēdū statū morbi. Interpolationes quotidianas oñdunt ⁊ tertianas ⁊ quartanas: ⁊ quoꝫ a diei siue noctis hora icipiāt. Qō addit post: Et circuituū ad iuicē incremēta siue quotidie: siue pter die: siue p amplius tpe fiāt: oz scrutari si p hec supradicta possunt itelligi. Per circuitū enī ad iuicē incremēta febrium circuitiū augmēta morbi: interpollatiões: ⁊ status significant. Per incremēta quoqꝫ interpollationū in febribus augmentū morbi: ⁊ longinquitas stat⁹ ⁊ ppiquitas significant: sic̄ i psenti monstrabit. Augmētū enī secunde accessionis tribus monstrat modis: vel ex incipiēte tēpore vel ex longitudine: vel ex magnitudie. Magnitudo enī siue fortitudo dicat siue magnitudo: vna eadēqꝫ est itētio: cū enī dicāt medici. Dec febris maior siue fortior est prior: itidē tamē innuit debere itelligi. Febris autē hec sine maior siue fortior aliquādo prius incipit qꝫ soleat: aliquādo diutius pseuerat. aliquādo manet vel icipit sicut solebat qō necꝫ attinet magnitudini: neqꝫ fortitudini: sz breuitati potius vel lōgitudini. Dec periodus quā inter initiū ⁊ statū esse dico ceteris crisibus est molestior. hec periodus i declinatiõe est melior. Festinans anteqꝫ solet: ⁊ diutius durās qꝫ soleat: ⁊ maior seu fortior: siue quotidiana sit siue tertiana siue quartana morbū faciūt longū siue breuē sic i pleureticis. Ratiõe ḡ ista incrementa morbi sūt ꝓpicienda. Si ḡ interpollatio febris anteqꝫ i p̄ma die iceperit pluſqꝫ moras magis se cōfortauerit augmētatio est fortior: crisis velocior: ⁊ status ꝓpingor. Nō enī cōuenit vt augmētū sit fortius ⁊ status remotior: q̄ si interpellatio fz p̄cipitos gradus minorē statꝰ remotior ꝓpendit. Vnde plarū reddit quādo status veniat. ⁊ quā accessio morbi redit. Primo cognitio pn⁹ scitur ⁊ dicte ordinatio i toto morbo. accessiõe cognita scitur qua hora cuilibet dieta sit danda. Ex quo aūt hypo. dietā ordiare i cepit cuilibet egrotāti: ad hoc itēdit vt sciaf quāta ⁊ quādo debeat dari. Proculdubio nihil aliō incremēta circuituū vocauit nisi reditū morbi ad id quod fuerat. Qz aūt ex post apparētibus dixit interpolatiões febris ⁊ essentiam morbi innuit intelligi siue illa apparētia significationes vocentur: siue accidentia: que cum sint cum morbo vel sequantur: alia crisim: alia coctionez significant: alia

De circuituū incrementis ⁊ post apparētib⁹.

Denes tria dicte ordinatio est antēdā.

Febz lōgitudinez ⁊ breuita tē stat⁹ ordinānda ē dieta.

eiusdem ablationem: alia significant perditionem. Apparentia ergo cū morbo incipiunt cuiꝫ ipso, Seqntia cū morbo aliqñ apparent: aliqñ post: aliqñ cum neutro: cū non sint morbi inseparabilia accidētia neqꝫ substantialiter inherentia: ſꝫ sunt quedā qualitates separabiliter accidentes. Hec aūt accidentia crisiꝫ significantia cuiꝫ nō cum morbo in sui certo incipiant initio in sui tñ apparēt initio secunda ⁊ tertia ꝯsideratiōe: quod post hoc explanare contingit: Aliqñ accidentia eadē non in initio morbi. sed in augmento vel statu sunt apparentia. Signa aūt bⁿ coctionis non apparent certis initijs: sed in secūdo ⁊ tertio considerabis. Signa ablate digestionis aliquā. do cuiꝫ morbo in sui initio incipiunt. aliquādo vero post ⁊ similiter mortis significationes sunt apparentes post. In initio morbi apparētes ḡ explanaui in libro criseos. Dicit morbi incipiētis initiū: cuius tps est indiuiduuꝫ. Dicitur ēt initiuꝫ pars totius tpis morbi: sicut cuiꝫ morbus diuidit bꝫ initiuꝫ: augmentū: statuꝫ: ⁊ declinationē.

Q⁹ modis initiū morbi accipiatur.

Dicitur ēt initiuꝫ qō est inter initiū ⁊ tres dies transeuntes. In eodē libro monstrauimus virtutē oīum accidentium que diximus: in quo multa hypocratica inseruim⁹ huic operi necessaria: ⁊ multa de virtutibus breuiter q̄ qui intelligere voluerit: ad eum librum transuolet. Cuiꝫ autē per post apparentia essentiaꝫ morbi significare voluerit: pleuresim ad similitudinē introduxit sicut ī pleureticis. si. n. ī pleuresi sputū ꝯtinuo subrubeū apparuerit sit morbus breuis si posterius prolongatur. Hoc plant⁹ intelliges si h̄ ponatur quod in tertio epidimie hypo. dixit. Anaxius ingt de ciuitate fuit amadia vel andrie vicinus porte borocbie regioni oppositę qui continua laborans febre in dextro dolui latere tusciens sicce: ⁊ neqꝫ ī principio morbi screans aliqd sitiens ⁊ vigilias patiens vrina autem in colore laudabilis multa fuit: ⁊ subtilis.

De ārto pleuretico.

Die sexta alienationem sustinuit Cūqꝫ multotiēs caleficret: non tamen alleuiatus est dolor: sed potius die septima fuit dolor maior: febre augmētata: neqꝫ dolore minuente: sed tussi quoqꝫ multū impediente ⁊ anhelitu angustiante octaua die de interiori parte brachij phlebotomauit: ⁊ ꝙ oportuit multū minuit sanguinis: vnde dolore alleuiante: tamen tussis sicca remansit in. xi. die cū in capite parum sudauerit mollior fuit tussis atqꝫ febris: ⁊ screatus humidior fuit. decimaseptima die cepit digestibilē screare: sic alleuiāte dolore vigesimo die sudauit crisi veniēte: febre cessante: ſꝫ tñ sitim patiebatur. sed illaudabilis fuit screat⁹: vnde ⁊ febris. xxvij. die redijt: sicqꝫ tussiuit ⁊ multū ⁊ digestū screauit. humor residēs ī vrina apparuit mult⁹ ⁊ alb⁹. sitis cessauit ⁊ dormiuit trigesimo q̄rto die toto corpore sudauit: perfecta igr crisi febris cessauit. Morbus hui⁹ anxij fuit in p̄mis pleuresis: ⁊ qz ab initio morbi screare nō potuit vsqꝫ ī octauū die est prolongatus tussis. vij ⁊ morbus vsqꝫ ad. xxxiij.

Plurla pleuretica. xiiij: dies n excedu.

die est plōgatus: Cū tamen plurima pleuresis quartum decimū diem non excedat: quā si excesserit ad. xx. protē die. Bꝫ si pleuretica screasset die tertia p certo veniſꝫ crisis die septia vel nona vel ad plurimū vndecima. Si ergo iste tertia die screasset: morb⁹ decimumquartū nō transisset: qz sicut in apostemate discooperto: ⁊ nō sub cute celato solet eurigiosus apparere sudor: hic quoqꝫ subtilis ē sudor ī pncipio sed cū icipiat digeri melior ē ⁊ grossior pōt sic iste screat⁹ ī coctiōe ē diuersus ali⁹ enim plus alius min⁹ decoquit: hic aūt manifestat ī apostematib⁹ in ore vel in oculis nascētibus in cute ⁊ sub cute manēti b⁹. Si enī cutis per incisionē perforet effluit inde sudor multus sicut diximus. si vō non perforet crugo illa continetur: qua durescente apostema tarde digerit: idem ītelligēdū ē ō pleuretico cū iste morb⁹ de apostematū genere esse dignoscatur: oportet ergo vt maturationes siue considerentur. Si enim nulla screauerit: morbus in vltimitate est cruditatis: qui gradus primus est in pleuretico: si parum ⁊ subtiliter: morbus non in vltimitate cruditatis est ⁊ secūdū gradū facit: sed si screatus fuit magis ingrossatus tunc non iā morbus crudus erit. Et ī. e gradus est tertius in pleuresi: ꝙ si screatus finaliter ⁊ complete ingrossatus est erit quartus gradus in pleuresi ī q̄ si sputuꝫ grossius est q̄ fuerit: ⁊ ē perfecte coctū: ⁊ in die tertia vel quarta apparuerit: ipossibile erit morbum septimum diem transire. Longitudo ergo ⁊ breuitas morbi fīm apparentiam coctionis sunt. Sicut enim in sputo apparente albo omnibus diebus egritudinis coctionis finalis perfectio significatur: sic ablatione sputi ablati significabitur totius coctionis: ꝙ si sputum parum ⁊ subtile sit parua coctio significabitur. Sed si sputū fuerit purum vel parum rufum: rubeum: vel citrinum: non sunt laudanda. Eruginosum liuidum: seu nigrum: perditionis sunt signa. Bona igitur ⁊ laudabilis significatio erit coctionis: que procul dubio morbum finiendum velociter innuit: ⁊ econtra pessima perditionem infirmi velociter portendit. Ablatio coctionis non perditionē vel salutem: sed morbi signat longitudinem: virtute tamen īfirmi bene perspecta bene poterit: nūciari salus futura.

Plurlis ꝺ ḡne apostematū esse ꝺignoſcat.

Que sint accidēta cretica ſignificantia crisiꝫ.

Sunt ⁊ alia genera signoꝝ que hypocras vocauit cretica: vtpote significantia crisim sicut sunt. Auxus sanguinis. sudor: ⁊ rigor: solutio nimia ventris: nimius vomitus: vrina nimia: dolor capitis non precedente causa: obtinatio sub diaphragmate: similiter vigilie: alienationes languores: rigores nocturni sine causa: festine febriꝫ accessiones: lachryme subite sine oculorum macula: rubor faciei iectigatio laborum inferioruꝫ: visio nigredinis vt splendoris ante se subita: rubor maxillarum siue nariuꝫ apostema sub auriculis vel ī quibuslibet locis. Hec omnia ⁊ consimilia sibi pertinentium locoruꝫ appellantur accidentia propria: ⁊ quasi substantialia ⁊ cretica: ⁊ citū ⁊ velocem motum significantia. Suntqꝫ duobus modis rei future nunciatiua. Si enim post coctionem morbi appareant cretica significantia sunt certe salutis. Si ante morbi coctionem sunt illaudabilia perditionem vel morbi longitudinem portendentia. Crisis autem signa: non signis coctionem sunt similia: testante hypo. in prima particula epidimie. Coctio inquit velocem crisim ⁊ fidem salutis portendit. Sed non similiter cruditas: maxime si futura male sunt processura. Joanniculus. Male processura intendit de apostematibus cuiuslibꝫ loci corporis que duobus mo⁹is fiunt vel enim de toto corpore procedunt vel de exterioribus ad interiora vnde fiunt apostemata mala vel non crisim significantia vel malam: vel longitudinem morbi: vel morbi recidiuationem significantia. Coctionez taliter laudauit hic hypo. vniuersaliter: sed ī pronosticis particulariter sic. Urina in qua hypostasis est alba ⁊ equalis vsque in diez creticam laudabiliorē est: cum securitatem ⁊ morbi breuitatem significet: taliter laudauit vrine coctionem in vasis. Coctio laudatur stomachi cum dixerit: digestio ingt laudatur cocta ⁊ tenera: eodem exiens tempore quo solita fuerat in sanitate cuius est quantitas secundum ꝙ infirmus accipit. Coctio in spiritus instrumentis laudatur cum dixerit in pulmonis inquit ⁊ costarum doloribꝫ sputum velox facile mixtum cum rubore egreditur: bonum. Omnes enim significationes coctionis sunt laudabiles: sed non crisiꝫ significantia: omnia signa sūt laudabilia. sicut idem hypo. significat. in crisis enim tempore apparentia: si crisis non fuerit: in presenti morteꝫ vel creticam molestationem sunt innuentia. Qō hypo. mon-

De vrīa alba leui ⁊ equali

strauit cum dixit. Bone crisis nō apparent subito signa: sed signa coctionis: quandocūq; apparent bona sunt: cū procul dubio bonum significent. Ubi ergo dixit. Ex apparentibus quemadmodum in pleureticis sputus si cō tinuo appareat inchoantem quidam abbreuiat ꝛc. otra riun.. non fuit his que modo dixit. Bonam crisim signi ficantia non oportet esse subita cū aliquando mala sint signa crisis: coctionis vero signa nunq̄: que si cito appareāt: velo citatē coctionis mon strant. Sufficit bis lo cis breuitas huius ex positionis: quia in li bro criseos perfectissi me explanaui. Sz qz superius diuisionez fe ci: quam semiplenam exponendo esse volui explanande sunt cuz suis differentys signi ficationes cuz morbo existentes ꝛ morbum concomitantes: cuz pleuresi ḡ febrie ſst acuta: anguſtie ſpiritus: tuſſis no⁹ lateris cuz punctura. hec sunt signi ficationes pleuritis substantiales. Signa pleuresis mor bum sequentia sunt dolores descendentes in diaphrag mate vel ascendentes in furculas. Joanniculus: Dozuz duorum locorum dolores: pleuresim futuram sunt con firmantes: similiter ꝛ si infirmus in infirmo melius ia cebat latere q̄ in sano. Praxagoras cpistiagensis de ſg nis sequentibus morbos: duos libros composuit. vnuz de post apparentibus de quibus ꝟ hypo. Si post inquit appareant eucritam: ꝛ discritam monstrant ꝛ longitudi nem: ꝛ brenitatem morbi. Neq; solum sputum hoc faci et: sed vrina egestiones ꝛ sudores: que omnia ad facien dam similitudinem introduxit: vt recordaremur quod dixi in pronosticis. Nos autem in criseos libris ꝛ in pro nosticis aperuimus ſm q⁹ oportuerat. XIII.

Significationes substantiales pleuresis.

Juersitates etatum intellecte in victa ordinan
d da sunt innatiue. Abstinentia enim cibi senibus est facilis: dura vero pueris. Facilitatem enim dixit: cum neq; sint famelici: neq; noceat eis in aliquo esurities: duricies ecōtra intelligēda est in pueris. Pue ri enim citius esuriunt: ꝛ citius famis nocumentum sub eunt a cibis longo tempore abstinentes: citius inq̄ q̄ se cundo consistentes qui m⁻dy sunt inter pueros ꝛ senes Secundum vicinitatem autem extremitatum etatum facilitas ꝛ duricies abstinentie in etatibus intelligende sunt quod hypo. monstrauit in apboriſmo hoc ꝛ sequen tie qui inquit. Qui crescunt plurimum habent innatum calorem, Joanniculus. Quod plurimum dixerit calorē innatum: dupliciter potest intelligi vel plurimum bēnt ad aliarum etatum: vel ad aliorum hominum compa rationem. Siquis hos duos apboriſmos vnum fecerit: non anathema fit. Potest quidem fieri sic. Senes faci lime ferunt ieiunium: secundo consistentes facilius. mi nus vero pueri: omnium vero horuz maxime infantes: horum vero ipsorum quicunq; sunt animosiores existē tes. Qui enim crescunt plurimum habent innatum ca lorem. Secundo cōsistentes intelliguntur: quoruz etas inter perfectam iuuentutem ꝛ senectutem mediatur: vtpote qui cum iuuentutem perfectam transeunt: non dum tamen senes fiant quos Theophilus secundo con sistentes appellat: inter quos ꝛ pueros. alia est etas bar duarum media: que sicut ē media ita mediocriter neče

Abstinētia cibi senibus est facilis dura vō pueris dr.

ē vt absticat vt neq; ieiunioū vnre sic̄ pueri neq; facile sic̄ senex ferant sed medy sunt impatientes. Hāc etatez pre termisit hypo. vt lector eā per se intelligat: quod autem infantes animosiores: minus dixit esse patientes: natu ralem ostendit diuersitatem: cum animosiores maiorē habeant calorem naturalem: vnde multum nocet eis si vltra modum abstinuerint. Nota autem q⁹ dixit Se nes non seniores: quia si vtroq; in senibus de notasset tunc ieiunium non ferrent facile: neq; cibo paruo contentos esse dixisset: cum decre piti non facile ieiunium ferant neq; etiam cibo rum multam quantita tem capiant: quia na tura eorum est sicut lu cerna ad extinguendū parata: que cuz fere ex tinguatur querit vt pau cuz oleum administre tur. qm̄ si plus nimio abundauerit citissime eam extingnit. Iridem huiusmo di etas parum cibum sibi expetit: neq; multum tem pus ad accipiendum indicat: quod cur cucurrit causas incipit reddere dicendo. XIIII.

Nā senis ꝛ ē ſic lu cerna ad extingnēdū parata.

Nes facillime fe
s runt ieiunium: se cundo consisten tes: mīn⁹ vero pueri: bo rū vero omniū maxime i fantes: horuz vero ipsor quicunq; sunt animosiores existentes. XIIII.

Ui crescunt plu
q rimū habent in tū calorem: pluri mo igit indigēt nutrimē to. Si vero nō: cōsumit corpus. senibus vero pa rum calor inest propter hoc igitur paucis fomen tis indigent: a multis eni extinguitur cibis calor: pp hoc igitur ꝛ febres se nibus non similiter acu te fiunt: frigidū enim cor pus habēt. XV.

Ali quidā de ſenib⁹ nō ſūtitas: ſed ſola in bis intelligitur qualitas. Dicimus ergo. Calor in hoc vase maior est: i il lo vero minor: morbus quoq; vasis in quantitate equa libus si in vno calidior est in altero calidior habeatur di cimus in hoc vase calor maior est: in illo vero minor: q̄ tamen est abusiuum cum fortior ꝛ debilior dicere debe remus: que qualitatiua sunt non quātitatiua: quantitas .n. soli substantie seruatur qua abusione non solum vul gus sed etiam medici vtuntur dicentes morbum maio rem vel minorem cum morbus non substantia sit. simi liter febrem maiorem vel minorez. itidem de epilepsia maiori ꝛ minori: ꝛ pleuresi ꝛ ceteris. In qua nominum

Calō mix⁹ ē dici tur ex sub iecti cū su scipientis cōsidera tiōe.

In nolaz equocatiõe ītētiõē vicētis oz ꝑsideꝛare.

equinocatione intentionem vicentis oportet consideꝛare ne siquis infamet vicentem diuersa: potius sit dignꝰ infamia: non bene perpendens sua dicta. Unde quidaz hypo. hic obuiant in caloꝛe vicentes cū intellexisse qualitatem solam: cum ipse per caloꝛē calidam intellexerit substantiam. Subiectum enim caloꝛis naturalis ꝯ substantiam aeream ⁊ aquosam est videri sicut sperma videmus in quo substãtiam terrestrem inuenimus paruam cum plurimum habeat caliditatem ⁊ humiditatez: sicut diximus ī libro nostro de sperꝛmate ⁊ sanguine menstruo: ex gbus ꝓficit humanum coꝛpus. Sanguis enim menstruus naturaliter est calidus ⁊ humidus. cum autem coꝛpoꝛa humida naturaliter mutẽtur in terrestria: sicut in initijs videmꝰ augmentandi: veluti ⁊ si calidissimum fit nature ignee erit: itidem ⁊ in his caloꝛ naturalis necesse est ꝙ paruus sit. ꝙ si nõ esset caloꝛ naturalis in febribꝰ multꝰ nullꝰ foꝛet: sed cum non sit in ipsis qualis ante fuit: quomodo ergo maioꝛ erit naturalis. Caloꝛ enim temperate complexionis est. ignee vero accidentalis. Quod autez de coꝛpoꝛibus accidentali caloꝛe dissoluitur fumo igneo calidum ⁊ siccum esse probatur: fumus enim caloꝛis naturalis temperatus est ⁊ suauis quod tactus etiam testatur. Caloꝛ enim in sanis suauis ⁊ gratus tactui: neq; nocumẽtum neq; punctuꝛam ingerit sed in febricitantibꝰ ⁊ maxime in solidis artubus caloꝛ qui est de humoꝛibus putrescentibus horribilis est ⁊ acutus: ⁊ tactui pungitiuus. Qualitas autem caloꝛis naturalis sanoꝛum in infantibus certa ⁊ perfecta inuenitur: perfectio autez iuuentutis caloꝛez habet pungitiuum ⁊ non humectatiuũ: neq; ista mirabilis est natura: quicquid enim de qualibet re dissoluit: ei vnde dissoluitur necesse est vt assimiletur.

Dissolutũ ex vnde dissoluit assimilat

Si ergo infantis substantia vnde fumus dissoluitur aerea est ⁊ humida: ⁊ dissolutum suaue erit ⁊ humidum: ꝙ si substantia terrestris est ⁊ ficca: ⁊ dissolutum fumũ habebit acutum ⁊ siccum: sicut ī exterioꝛibus videmus ꝙ fumus de aqua dulci dissolutus suauis est ⁊ gratus: ⁊ humectãs. Siccoꝛ ãt coꝛpoꝛ caloꝛ cũ icẽdãt ſicc⁹ ẽ ⁊ acutꝰ. Caloꝛ ãt coꝛpis quoꝫ modis se hẽant ẽ suauis ⁊ gratꝰ: aut acutꝰ ⁊ ingratꝰ. Suauis ⁊ gratꝰ plurimꝰ ẽ ī ifãtibꝰ: ingratus ⁊ acutus in iuuenibus. Quod si perspiciatur physice planius erit videre. Videamus ergo elementa in quibus ꝓ posse nostro hec reddentur plana. Eleméta enim ex quibus omnia coꝛpoꝛa cõficiuntur terra: aqua aer. ⁊ ignis esse videntur: substantia autem infantiuz ex parte materie est parum terrestris maxime autẽ aerea est ⁊ aquosa. iuuentus perfecta bis est contraria: ꝙ si ſm quartum elementum caloꝛem vtriusq; dixerimus esse equalem: non tamen est possibile substantiam calidam in bis equalem esse. Substantia. n. calida in infantibus est humida: in iuuenibus est sicca. Joanniculus. Hypo. hic intendit suauitatẽ esse in infantibus: contrariam vero in iuuenibus. Quicquid vero dixit ad quantitatẽ respexit coꝛpoꝛis. Substãtia. n. humida dignꝰ caloꝛe nãli subijcit: cũ coꝛpoꝛa nãa de ſba hũida ꝓficiant. Sba sicca caloꝛe extra mutuato ẽ calida. Si ꝙ pueri sũt plus aeri ⁊ calidi necesse ẽ plus abũdare caloꝛe nãli. Juuenes quãto magis terrestres sunt ⁊ minꝰ habũdant humoꝛũ tãto minꝰ caloꝛe nãli necesse est abũdare. Quicquid ãt de ſba humida dissoluit: multo magis est ꝙ quod de sicca: ⁊ si in caloꝛe sint paria: qõ ẽt videꝛi in exterioꝛibꝰ coꝛpoꝛibus. Si. n. coꝛpꝰ humidũ ⁊ coꝛpus siccũ eq̃liter calefiet: pcul dubio multo plus dissoluitur de humido: oleo. n. ⁊ aqua eq̃liter calefactis ex aq̃ plus ꝓstat dissolui. vbi vero caloꝛ paucus: ⁊ cibus expetit paucus. Si. n. paucis carbonibꝰ multa ligna aggregent necesse ẽ vt ignis extinguat. Qz ãt dixit senibꝰ nõ acutas febres esse ſ. cut iuuenibus: sine dubio coꝛ coꝛpoꝛa ostẽdit esse frigidioꝛa.

Multo plꝰ ꝺ ſba ſũta hũida dissoluit ꝙ ꝺ ficca.

Entres hyemet vere calidissimi sunt natura: ⁊ sõni longissimi. In bis ergo temporibus oblationes plures vande sunt. Eteni inatus caloꝛ ẽ mꝫtus nutrimẽto igitur ampliori idiget. Signuz ⁊ etates ⁊ athlete. XVI.

Si. n. febris nihil aliud est ꝙ caloꝛ nãlis in igneũ mutatus: cõstat hunc tñ nõ mutari in senibus sic in iuuenibꝰ in gbus multitudo caloꝛis facile adyltimitatẽ deuenit non ꝙ senes tantũ febriunt quan ī iuuenes ꝙ si accute febriunt sunt signa pditionis ex magnitudine sui ⁊ ex ꝛbilitate subiecti: hec hypocratica capere volentibus ⁊ nõ contra eũ cauillantibus hec pauca sufficiãt que diximus. Luce ꝓtra hypo. cauillanti satis in quadam epistola respondi quam ita intitulaui: hypocratem non peccasse vbi dicit. Qui crescunt caloꝛem habent innatum plurimum. XV.

Febres ī senibus ⁊ cute signa sunt pũtiõis.

Empoꝛa eꝛni multum dant adiutoꝛium in ordinanda dieta cibi. Nã in hyeme maioꝛez ciboꝛũ videmus appetitum ⁊ maioꝛem digestionez. in etate vero contrariũ quod bene diffiniuit cum ventres calidissimos natura hyeme ⁊ vere dixit: hoc autem qua re sit subiungendo exposuit. Etenim innatus caloꝛ multus multo ergo indiget nutrimento: neq; caloꝛem absolute dixit sed innatum. i. naturalem determinãdo apposuit. Naturam caloꝛis naturalis in precedentibus dixit. Cur autem accrescat in hyeme: innuitur alibi ab hypocrate: caloꝛ inquit in hyeme ītꝛioꝛa ingreditur: ⁊ ibidem aduiatur. in estate autem sue similitudini gaudẽs ⁊ exterioꝛa petens dissoluitur: ⁊ in coꝛpoꝛe minoꝛatur. Quia ergo in hyeme digeritur multum: ⁊ multus cibus erit appetendus. Sequuntur ergo et sonni longissimi: propter longitudinem noctis. Somno autem quantuz natura inuenit bonũ est perpendere. ꝙ ⁊ etates ⁊ athlete signum esse subintulit: in fine: multum caloꝛem ostendit multo nutrimento indigere. Pueri. n. quia sunt multi caloꝛis multo indigent nutrimento. Et similiter etiaz athlete ex nimietate sui exercity caloꝛ augmentatur naturalis: ⁊ bi ergo multo indigent nutrimento. Sed non vniuersaliter hoc in omnibus itelligendũ animalibus. sunt. n. accipienda in cauernis hyeme accubantia: ꝙ non tunc multo indigent nutrimento. Si. n. tantũdem comederent hoc tempoꝛe non possent illud digerere. Hoc autem idem patiuntur quidaz homines debilis nature cum lauantur frigida aqua ꝙ si homines qui coꝛpoꝛe deficiunt in frigida aqua balneentur coꝛpoꝛa ī nfrigidãtur ⁊ nocet eis: vnde ⁊ male patiuntur: forteꝛ tamen coꝛpoꝛibus primo accipiunt caloꝛez in interioꝛibus post vero plus calefaciunt caloꝛe ad exterioꝛa redeũte. Hoc autem similiter in aialibus frigide nature considerandus est: quoꝛum caloꝛ hyemis frigiditate superatur: vnde ⁊ quasi moꝛtua inueniuntur ⁊ ī cauernis accubãtia ⁊ quasi insensibilia ⁊ nullum motuz habentia: q̃dam vero ibidem pereuntia. Sed calidioꝛa sanguine abundantia patiuntur hyeme idem qõ humana coꝛpoꝛa que fortioꝛa sunt cum lauantur frigida aqua: in quibus caloꝛ petit interioꝛa. Caro vero coꝛ licet videat minoꝛari dum balneantur non tñ cuz caloꝛe interioꝛa dicenda est petere: sed potius intro vadunt caloꝛ ⁊ sanguis: q̃ causa sunt carnis. Cum autem humana coꝛpoꝛa spiritu sublistãt ⁊ san

Caloꝛ nãlis ẽtate decꝛescit hyemeve ro augẽt.

Animalia hyeme in cauernis accubantia pauco idigẽt nutrimento.

guine:spermatis quoqʒ bñectariõe: sicut in libro nostro monstrauimus de spermate:in quo sperma dixim⁹ substantialem cãm mẽbrorꝫ corporis fore: ⁊ ex ipso corpus augmẽtari ⁊ nutriri:manifestũ est meliorẽ digestionẽ fieri si sanguis ⁊ spiritus interioribus corporis cõgregentur:ꝙ ɔ non solũ hypo.testatur:sed etiaʒ in his duobus tẽporibus multũ nutrimentũ vandũ profitetur.Quib⁹ in temporibus si pauca dissoluũtur: non multus cibus vandus est cum cib⁹ ad dissoluta recuperanda sit necessarius. Unde ex ipso sensu verũ dixisse hy. comprobatur. non solum enim bis tempore si nõ bene digeritur:sed si etiaʒ parum comedunt corpora infrigidãtur ⁊ maxime impediunt.Si autẽ vltra modum comedũt: non id patiuntur qõ multiʒ comedentes alijs temporibus In quibus dictis non solus hypocrates redarguit sed etiaʒ omnes facientes idem repelluntur.Nullus.n. est:qui non fateatur corpus humanum dissolui.licet incomprehensibili sensu:solo tamen intellectu:qõ ostendit necessitas reficiendi:si enim in eodem statu permaneret: nec de corpore dissolueret:non sibi esset necessarius cibus. Perpendis ne o ipurgator.hypo.nullam obiectionem tuam:nulla responsione hypo.vel suorum discipulorum esse dignam.cuiʒ enim hypo.nihil inconcussum dimiserit:ergo vice sui non dubitabo tibi refragari. Quicquid inquit animal ab initio sui conficit:complet quoqʒ atqʒ regit nõ est nisi calor naturalis:qui cuiʒ sit causa omnis actionis:maxime in hyeme:necessario apetituʒ augmentat:⁊ digestionem ꝓfortat.sanguinẽ auget in corpore .dissoluta a corpore superfluitate restaurat: purgatione dissoluit a corpore superfluitatem:⁊ ideo multus cibus detur.Exterior vero calor non solum dissoluit superfluitatem corporis:sed etiaʒ rem naturalem que corpus custodit:sed dissolutio que occulta vocatur a medicis: a solo calore naturali fit:qui solus naturalis est animali: sicut hypocras dixit:⁊ nos ostendimus in libro de virtute naturali.ℏ non solum appetitum facit conuenibilem digestionem quoqʒ ⁊ cuilibet membro assimilationem: sed etiam cibi expellit superfluitatem./ Cum ergo calor naturalis fit fortior dissolutio superfluitatis tertie digestionis fit sensui occultior.vnde Diocorus dixit:Sudor enim extra naturaʒ fit.si enim cursus corporis ℞m cursum nature fit ⁊ natura cibo dominante ipsum vicerit nõ ad cutem superfluitas cibi mandat sensibiliter.Sudor enim in laborãtibus vel nimis exercitantib⁹: vel ẽt i estimis extra naturã fit fatigãtibus.Cursus etiaʒ corporis i hyeme ⁊ vere est conuenibilis:si iquã temperatus sit: sin autẽ ecõtrario ℞rius. Hypo.n.i fine huius libri hec tẽpora blasphemat:si nõ sint tẽperata.Uirt⁹ ãt actiõis caloris naturalis si cibum in stomacho bñ digerit testat in hyeme corpus ℞m naturalẽ cursuʒ bene se habere:qz hoc tẽpore calor naturalis augmẽtat in iteriora corpis: somn⁹ fit longissimus:superfluitas tertie digestiõis dissoluitur vel expellit licet nõ sentiat:fumosa quoqʒ cum anbelitu:grossa cũ vrina egrediunt:Dipostatis ergo vrine feculentior ẽ in hyeme qm i estate ⁊ qntas maiorat vrine vñ corpus magis nutrit:caro augmentat:sanguis multiplicatur ordinatione modũ non excedente. Si enim hec turbent:oia cõtraria ꝓsequũtur. Joannicul⁹. Nã intelligitur res regens ⁊ custodiens corpus./ Que a medicis: quattuor dicitur modis.vna est virtus regens corpus:altera forma ⁊ compositio corporis.tertia complexio sui: quarta autem cõsuetudo nature. Gal. Si qualitas ingestorum qntitas corporis inquiratur in multitudine sanguinis ⁊ carnis ex multa comestione fit ⁊ ex digestione equali non solum stomachi sed etiam venarum corporis ⁊ mẽbrorum totius corporis:qõ vulgus in rei veritate expertum est:purgans sanguinẽ in fine veris.⁊ ante initiũ estatis.estate.n.superueniẽte calidissima:maximũ periculũ se ſbire estimãt: si nõ se purgauerint: cũ calor estatis sanguinez dissoluat ⁊ chimos sparsim ebulire faciat: vene ãt iculcant: ɪʒ antea sibi cõueniẽtes esse videant:vñ aut crepãt aut putrefiunt:aut ad mẽbra debilioza humores malos mittunt:quibus phlegmones:herisipile:alique morbi fiũt ſm nãm ipsorꝫ humorꝫ.Que oĩa attestat in hoc aphorismo hyp.in his inqt horis nõ solũ corp⁹ plus digerit: sed ⁊ multo plus ciborꝫ vandũ ẽ sibi:qz cib⁹ ad cõparationez caloris nãlis expetit si nõ subeat calor exẽs⁹ sic dixim⁹: q̃ hũoꝝ⁹ gnãtis cib⁹ minuat. Hypo.nõ idẽ h tractauit de vẽ sic de estate:qõ tñ ego itactũ relinqre nolo. Dico ergo qꝺ initiũ veris simile ẽ hyemi qñ estati:cõ vo finis. Aliqñ ver totũ ẽ frigidũ:sic hyems aliqñ ca.sicut estas: vñ ⁊ in initio veris oꝫ cibũ ordinari sicut in hyeme ordinandũ erat:ɪʒ tñ si totũ frixerit ver velut in hyeme ordinandus ẽ.in veris fine ⁊ totꝫ caloris:ordinãda ẽ dieta sicut in estate.si mediocre fuerit mediocritas diete tenenda ẽ.ꝙ ɔ sanis sunt ordinãda vel obseruanda:post enim infirmorꝫ subinferet dieta. XVI.

Initium vis sili⁹ ẽ hyemi qñ estati:cõtra vere finis.

Recedẽs aphorism⁹ de qñtate cibi: subsequens de qualitate tetigit.in quo multa iuumenta sub breuitate induxit hy.-Primo qũo febricitantes oporteat nutrire dixit.ſcõo qũter nutriant sani.Res.n. extra nãm per ɔtrarium ducẽda ad siã ꝓpriã nãm:opari ecõtrario ĩstruit.nãliaꝫ ſm similitudinẽ sunt ɔseruãda in febrib⁹.n.qz febris est morb⁹ calidus ⁊ sicc⁹:cũ febris nihil aliud sit qꝫ calor nãlis mutat⁹ in igneuꝫ hũida dieta dabit.in nã.n.existe ex etate vel ɔsuetudie hũida nõ ſm ɔsuũ ɪʒ ſm similitudinẽ dieta ẽ dãda.Oꝫ.n.nãs corporꝫ custodire ⁊ nõ minuere nec mutare: sic i morb⁹ facẽ est. Qui vo i hydropicis cũ febrib⁹ repugnare hy.arbitrant. qꝫ nõ hũidis ɪʒ siccis dietãt i ordinãda maxie dieta desipierũt:q̃ multũ h loco nocia ẽ:ɪʒ i magategni h a nobis aptꝫ explanata sũt vbi singlũ morbi simplices simplici medicamie medicabũt:ɔpositi ɔpositi:vl eqlib⁹:vl vno magis altero min⁹.hydropici vo cũ febrib⁹ sic medicãdi sũt sic pleuretici sanguinẽ screãtes:qb⁹.i.pleureticis dãda ẽ sicca dieta:pristicis hũida.hi.n.duo morbi q sũt ɔry ɔrys idigẽt medicamib⁹.In his ɔrys duob⁹ oꝫ vt fortior medicet ꝓpos:alter vo nõ negligat:sic ẽt hydropici cũ febribus ɔrys [illegible] in ɔpositis sit ifirmitatib⁹. Hy.ãt ɪʒ reprehẽsus:h tñ ñ neglexit:ɪʒ h põit ptẽ p toto:⁊ aliqñ ecõtrario posuit sic i aphorismo etatẽ ⁊ ɔsuetudinẽ ponere. Cõplexionẽ tñ intellexit nãliter:tpõ qꝫ ⁊ regionẽ. itidẽ ⁊ aliꝫ locis faciẽdũ ɪʒ hy.obliuiscũ. si q̃ corp⁹ nãs exierit medicãdũ ẽ ɔrys ⁊ ꝺducẽdũ sanitati.si vo nãs fuerit i sanitate custodiẽda cũ silib⁹ ab laborãdũ erit sic.n. auctizauit hy.de qb⁹ plani⁹ i metategni dixim⁹. XXII.

Nãlia ſʒ silia sunt ꝓseruanda extra nãs sũt p contraria ad ꝓpriaꝫ naturam ducenda.

Um superius de qñtate ⁊ qlitate ciborum sufficienter disputauerit:ordinẽ qꝫ dãdi reticere h noluit non enim satis est hoc solum scire ifirmo cibus multũ siue parũ siccatiuꝫ siue humectatiuum cẽ

In eoꝺ⁹ morbis cõcurrijs oꝫ vt fortior medicet ꝓ⁹ altero nõ negligatur.

Sperma mẽbrorꝫ corpis cã sanis esse dicit.

Quis actionis cã dẽ esse calor nãlis.

Si nã sua ꝓpria cibus fuerit fortis ñ ad cutẽ cibi superfluitas mãdat.

Urie hypostasis grossior feculentiorꝫ est i hyeme qm i estate.

dandum: nisi hic scias cui semel aut bis aut amplius siue minus dandus sit: quod intelliges ex etate: tempore aut consuetudine ⁊ regione sicut superius diximus esse ſm q̃titatem: ⁊ qualitatem: vnde subintulit. Dandum vero est aliquid tempori hore ⁊ regioni: vbi monstrauit si multotiens vel paulatim: vel non etiam dandum sit. Quibus etiam disponendis qualitas morbi: virtus quo q3 infirmi i primis cõ sideranda est: deinde tempus: etas: consuetudo ⁊ similia: que q̃ modo fiant in presenti dicam. Si virtus infirmi sit debilis ⁊ q̃titas corporis corrupta sit vl minorata sit: parum cibi: ⁊ multotiẽs dandum erit. Parui tas ãre virt⁹ est defecta q̃ semel non multũ cibum sustinet. Multotiens dandus erit: q3 corpus minoratum multam refectionem expectat vt crescat. Corruptioni enĩ necessaria est restauratio. Et cuz tẽperamẽto. q̃ si virtus sit defecta: corpore non extenuato vl̃ minorato: ⁊ chimis naturalibus nõ corruptis vel etiã abũdantibus: o3 vt paulatim detur ⁊ parũ. Similiter virtute existente fortĩ: chimis vero multis ⁊ temperatis idez erit faciendũ. Uirtute aũt forti existente: ⁊ corpore corrupto vel tenui multus cibus ⁊ multotiens erit dand⁹. multa enĩ refectione indiget corpus: q3 virtutis sue fortitudo digerere eam põt: q̃ si nobis iterpollatio febris obuiauerit: neq3 multotiens cibus dãdus erit: neq3 multũ: ſz ipsum cibũ debemus dare paulati. Si ergo fortis virtus ⁊ morbus ex abũdãtia fuerit: paruus detur cib⁹ ⁊ paulatiz. licet enĩ digestiua virtus fortis sit: tamẽ propter abundantem morbũ paruz damus. Cibus ergo dabitur ſm qualitatem morbi ⁊ virtutẽ infirmi: ſm tẽpus quoq3 ⁊ etatẽ ⁊ cõsuetudinẽ ⁊ regionẽ: ⁊ similia his cibo rum erit quãtitas ordinãda. In estate enĩz cibus multotiens dandus est ⁊ paucus multotiens quidez: q3 idiget propter sepissimã resolutionẽ: paruz propter virtutis defectum. In hyeme multus ⁊ paulati dandus est: mult⁹ propter virtutis fortitudinem: paulatim quia non indiget sepissima refectione cũ non possit digerere. Sanos autez iam diximus hyeme melius posse digerere ꝓpter calorem i interioribus latentẽ vere medio vero ⁊ approximante iam estate paruz cibi magis: ⁊ lõgis debem⁹ dare internallis. Hoc enĩz tempus. ſ. ver morbo de plenitudine assimilatur. q3 chimi in hyeme coadunati dissoluuntur effluentes per totum corpus. Idem q̃ diximus de tempore: in morbo faciendũ de plenitudie. Parum enĩ cibi si virtus sit fortis longis damus iterualliis Similiter etiam in ve faciendũ est maxie febricitãtib⁹ de q̃bus hyp. in hoc loco sermocinat: de sanorum enim dictis iã diximus. Autumnus morbo de humorũ corruptione assimilatur: vnde ⁊ febricitãtes laudabili cibo B tpe: ⁊ sepissima idigẽt refectione. in virtute forti mlt⁹ cib⁹ ⁊ multotiens erit dãd⁹: ⁊ i defectu mltotiens ⁊ puus Scõz B ẽt etatẽ: ⁊ regionẽ ⁊ ꝯsuetudinẽ ⁊ cõsilia ꝯsidare o3. Scõz q̃litatẽ iquã morbi: ⁊ vtutẽ ifirmi: cũ hec vtutem augmẽtent ⁊ ꝯfortent: vel minuant: ⁊ debilitẽt: q̃litatem quoq3 ⁊ materiam morbi augent vel minuũt: vel in malas qualitates conuertunt. XVIII.

Declarat q̃ ꝛſideranda ſũt circa tps exhibitionis ipſ⁹ cibi.

e State ⁊ autũno cibos grauissime ferunt: Hyeme vero facile. Uere vero fecũdo. XIX.

b Is qui in circuitibus exacuũtur: nihil dare neq3 cogere: ſz auferri ex appositis añ crisim. XX.

e A quoz crisis fit: ⁊ quoz̃ facta est eq̃liter non mouere neq3 nouum facere neq3 farmacijs neq3 alijs ꝓuocatiõibus vti: ſz sinere.

Uer morbo ỏ plenitudie assimilat.

Autũn⁹ morbo ỏ humorũ corruptione assimilatur.

Ea de sanis est locutus: de egris loquitur. Estate ⁊ autumno: quũ tunc calor ad exteriora egreditur. Autumno vero quia tunc idem calor in q̃ tate tẽporis dissoluitur. Hyeme vero cõcluditur: Uere diuisus est calor intus in nobis ⁊ fortis ⁊ grauiter ferunt propter apertionem pororuz. Hec verba non vt quidaz putant sunt duplicata. Quidam enim: q3 dixit ventres hyeme ⁊ vere calidissimos natura esse: hic vero estate ⁊ autumno cibos grauissime fuerunt: putant ver. a eẽ duplicata: sed non est ita. Cum aũt superius per tempora anni quãtitatem ⁊ ordinationem dicte in infirmis ⁊ sanis esse intellexerit: hic necesse fuit dicere multũ cibũ semel datum scilicet hyeme non nocere: q3 ferũt facillime: in estate vo difficillime: cum extrc zor pus calor naturalis exeat: ⁊ virtus digestiua defecta sit. vñ caueãt ne multus subito deꝯ cibus: De alijs vero temporibus scilicet vere ⁊ autumno dico q̃ autumnus in nã sui assimilatur estati: ver vo hyemi: qõ potest itelligi: quia in autumno corpus icipit refrigerari: ⁊ por' claudi. ve q̃z dissolui ⁊ rarefieri pozi Hec autez satis innuit. Hypo. nõ ergo eadẽ duplicauit: Item qõ prius superius dixit: in sanis edit itelligi: hoc autem attinet infirmis. XIX.

Cib⁹ multus estate etbibitus nocet.

Circa ordinatiõem dicte triplex ſũt cõsideranda.

Mnis ordinatio dicte vniuersaliter triplex est o in q̃titate: in qualitate: ⁊ quando debes dare. in duobus p̃cedentibus in febribz interpollationibus nulla auctoritas datur ab hypocrate. Tertium. i. quãdo debeas dare multũ in his adiuuat nos. Unde ⁊ in circuitibus ideſt iterpollationib⁹ ab hypocrate dicitur. Portẽdunt inquit interpollationes quo tpe cibus dari debeat Si enĩ iterpollate febres vnuz tps custodiant: ⁊ ipsum i terpollent: tũc aliquid erit dandz. Sed si vnuz tps nõ obseruauerit: tẽpora cibuz dandi ſm q̃ o3 non possunt certificari. vnde hypocrates bis qui in circuitibus exacuuntur nihil dari precipit. Precipit ergo nobis neq3 incipientibus neq3 presentibus: neq3 ad capiendum approquinquantibus morbis cibum dari debere. Quod dixit: Ante crisim vel ante horam accessionis: vel ante statum vel ante veram crisim intelligi debet. Quodcunq3 autem horum intelligas satis esse constat: sed intentio sua fuit non ante accessionem aliquid dari. Superius enim de statu dixit cum quo nec ante crisim reticuit: hic autem de acce$ione solum intellexit Hypocrates. XX.

Cõditiones bone crisis.

Ostquã de ordinatione dicte expleuit: vnde natura debeat diuitti operari: ostendere icipit: vt p faciat ſm q̃ oportet infirmis. obtestatur autez ne aliquod aditorium preoccupantes festinemus: nisi solum dicte ordinationibus: etiam ostendit quando natura non permittatur operari sed potius debeat adiuua ri. Dicit igit. Eq̃rum crisis fit ⁊ quorum facta est equaliter: nature sunt permittenda: vt secundũ q̃ oportet facere faciat: neq3 nos de ea intromittamus impedienda. sed si natura moueatur ad crisim non perfecte neq3 complete oportet nos qõ de motu minuitur complere. Unde idem in libro de chimis quo i libro ad idẽ intendit. Crisis inquit perfecta est: vbi natura curratꝰ ſm q̃ oportet: neq3 de numero significationum laudabilis crisis aliquid mutet. Quarum prima hec est: Crisis melioz est cum purgatione q̃ apostemate. Secunda chimos purgans nociuos qui sunt causa morbi ⁊ dominantes corpori: melioz aũt est aliq̃ sibi opposita. Tertia

purgans nocinos q sunt causa morbi ⁊ dominantes coꝛpoꝛi: melioꝛ autem est aliqua sibi opposita. Tertia significatio crisis est que cum purgatione necessaria recta fit .i. procedens de loco morbi: que melioꝛ est contraria sibi. Quarta crisis que est cum leuitate ⁊ quiete coꝛporis: ⁊ t. ꝛc est melioꝛ sibi opposita. Quinta est postapparitionem coctionis que melioꝛ est sibi opposita. Sexta in die cretica que laudabilioꝛ est sua opposita: quas omnes i crisi perfecta esse oporter: si enim minus sit vna vl altera vel plures: siue crisis cursuꝫ excedat neqꝫ pfecta erit is esse creditꝰ neqꝫ certa. XXI.

Ntelligere nobis innuit purgationem humoꝛum: q materia sunt morbi: quibus aut crisis est imꝑfecta: aut imꝑfecta futura est. Et ét mⁱstrat per que loca purgari oporteat: ex quo duo significata monstrauit: vnum. ſ. naturam morbi: per quod purgatio debeat fieri: ulterius quo humores fluere debeant. Dicit ergo: Undecunqꝫ maxime natura repit. Loca vero per q̄ apte fiunt purgationes sunt hec: stomachus: ileſtina. ⁊ vesica: vulua: matrix: cutis: itē fauces ⁊ nares. Cum. n. cerebꝝ debeat purgari: purgabitur fluxu sanguinis qui ex narib⁹ fit maxime morbo oppositis: q si non contrarie. Currere ebimos ad loca sibi non cōuenientia est: vt cū ad membꝝ q̄ nobilius sit ⁊ sensibilius ⁊ ad patiendum suspectius: qō si per hec purgare velimus maius damnū q̄ si crisis absit icurrem⁹. verbi gratia: Si in epate sint ebimi morboꝝ generatiui quos purgare necesse sit: conueniens locus erit stomachus. ⁊ inferiora ipsius meliora sunt cum egestionibus q̄ superiora cum vomitu: vel renes vel vesica: q si ebimi fuerint ad pectus ꝛcurrerit: ⁊ ad pulmonē siue ad coꝛ puenerint: nō signū laudabile erit. Unde ⁊ medicum inuestigare oportet: vbi natura humoꝛis destiare velit q si ad apta loca miserit: ꝑparet viā ipsis: ⁊ succurrat eis: si autem aliter quocunqꝫ modo repugnet eis: ⁊ ad apta loca mittat. XXII.

Um medicari dicam⁹: consueuit intelligere laxatiua: ſz q̄ dixit Furiosa: abusiue posuit: cū ab aliis mutuatus furiosis humoribus ꝟ tribuat.

Cum enim animalia ad coitum furiant. in loco vno stare non possint propter nimiam sui concupiscentiaꝫ que mouet ea ⁊ facit furiosa ⁊ nocens eis. Itidem ⁊ humores aliquando se mouent: ⁊ infirmo nocent de membro ad membꝝ currentes: neque egrum permittentes quiescere: actionem nature ꝯturbantes: qui si sint huiusmodi oportet eos purgari: si autem quiescant ⁊ in quibusdam membris abundantes se non moueāt: neqꝫ medicamentis mouendi sunt quouisqꝫ maturati fuerint: q̄ bus maturatis natura nos magis adiuuat in illis expurgandis: aliquando enim natura post morbum maturatum diuidit humoꝛes: coꝛuꝫ expellit superfluitates: que sunt nociue ⁊ morbi cause. quo in tēpoꝛe crisis solet euenire: cum tamē natura ꝑfecte ad crisim moueatur: nō indiget medicaminib⁹. Si autem imperfecte: oportet nos eam magis adiuuare ⁊ minoꝛationes siue virtutis expleꝛe: vt crisim faciat perfectam cum vtroqꝫ .i. natura ⁊ medicamine. Nos autem in libro de virtutibus naturalibus naturam cuiuslibet membri quattuoꝛ virtutes habere monstrauimus: appetitiuam videlicet: allicientem ⁊ elicientem sibi conuenientia: alteraꝫ contentiuam circundantem ⁊ cōtinentem ea: digestiuam decoquentez ⁊ immutantem digerenda: expulsiuam expellentez noxia a se. Item monstrauimus q̄ quelibet medicina laxatiua attrahit sibi similia. Qꝛ bene autē nos hypocras adiuuat: cuꝫ multa non furiosa esse dixerit: quod patet experimentis. raro enim est de membro in membꝝ currere humoꝛes maxie in vno eodemq̄ membro quiescētes: in quo permanētes vsqꝫ ad finem morbi excoquuntur ⁊ digeruntur. Dicit autem aphoꝛism⁹ raro in libro inuenitur sed eum inueni in libro de ebimis. XXIII.

De quattuor virtutibus membri virtib⁹.

Considerare oꝛ: sed quō egeruntur ⁊ si cōlia oꝛ purgari purgentur ⁊ cōfert ⁊ bene ferūt. Et vbi opꝛ vsqꝫ ad defectionē ducere ⁊ hoc facere si sufficiat egrotem⁹. XXIIII.

Ntperacutis passiōib⁹ raro ⁊ i principijs farmacijs vti: ⁊ hoc pr⁹ bñ dijudicates facere. XXV.

Portet purganda q̄titates habere distinctas ⁊ diffinitas. siue naturalia siue artificialia sint: ⁊ si cut qualitates fuere assimilantes materie morbi: sic ⁊ q̄titates ſm q̄titatem materie debent esse purgantes. Qualitates vero purgationis superius monstrauimus vbi in perturbationibus ventris diximus q̄ spōte fiūt. purgationū vo q̄titates nusqꝫ vsqꝫ huc tetigim⁹. In ꝟ ergo aphoꝛismo posuit signa q̄titatis purgatōis. si eni tñ mā ⁊ cā morbi purgeť: ifirm⁹ gescit leui⁹: ſz si cū re nāli purganda misceať: granať ⁊ angustiať ex necessitate ifirm⁹: cū sua deficiat virtus: vñ nō ex q̄titate purgāda tñ ꝓsiderent: ſz ex dicēdis significationib⁹. i. leuitate ifirmi gere: ⁊ nocitoꝝ exeuntiū q̄litate. Qō dixit. vsqꝫ ad defectionē ducere oꝛ: vtile est: ſz dāde sunt significationes qūo fieri debeāt. q̄s cognoscem⁹ exprimētis ⁊ rōnibus affirmātes. Quā defectionē tñ hypo. testať videamus prius illā. ſ. q̄ de phlebotomia vel alia venit medicia: vl ex būoꝛib⁹ acutis existētibus in oꝛe stōachi āte q̄ medicamē ad os stōachi veniat: aut ex ipso medicamine mordicāte: de hō eni necesse est defici. Sed cū he defectiones soleāt ꝓtingere añ opportunas purgatiōes nō videnť cē sufficiētes. Silr febricitātes quiq̄ patiunť defectionēpp angustias igētes ⁊ pp coꝛ assiduū surgere ⁊ eoꝛ mouere. Usi q̄ aliq̄n he defectiones nō sufficere videnť phlebotomādos puto oportere. Intēdit autez hic defectionē. i. purgationis q̄titatē: sicut in acutissimo apostemate: ⁊ in febricitātibus pacute: ⁊ maxio doloꝛe: nō tñ temere nos ꝛtromittamus: nisi cū virtus custodiatur: qō innumerabiliter expti sumus: ⁊ maximū iuuamētum inuenimus. Cū enī phlebotomam⁹ vsqꝫ ad defectionē in pacutis febribus. ꝛfrigerať coꝛpus ⁊ febris extinguit: plurimis vētres soluūt: iudices patiunť: ⁊ multi ꝓfecte sanantť. in maxio ergo doloꝛe nulla medicina pfectioꝛ ha: ꝺfectiōe. Oꝛ at discernere vbi phlebotomare ⁊ vbi dare farmacam oportet: qō diximus in libro de phlebotomia. XXIIII.

De phlebotomia vsqꝫ ad syncopim.

Nte dixit hypo. materiā purgare nō crudaꝫ: hic autez monstrauit purgatiōes necessarias ab initio ⁊ tñ in peracutis febrib⁹: ⁊ raro ⁊ ét cū i eis furiose sint passiones: ꝑcepit vo fieri in his cum maioꝛi cōsideratione. in diuturnis aūt morbis purgatōes expectanť a signo coctiōis. Qō at dixit. Bñ ꝺdicātes facē:

Entime. at loca p .i. sit apte fieri purgatōes.

Si ad loca si apta humoꝛes nā destiare vellet ei repugnes.

Si cū re nāli purgāda misceāť angustiabť isirmus.

quid intenderit debemus ꝓpendere. ſan intenderit corpus infirmi ante purgationē parare vel expectare naturam operari: vt corpus farmacie apparatuz ſit: an aliqd aliud ꝓtenderit: ſed quicquid ipſe conſideraue̅it maxime cuſtodiendum ⁊ cauendum eſt nobis in purgationibus huiuſmodi. Si enim ventur non ſz ꝙ oportet i acutis febribus: periculoſum eſt valde. Omne enim laxatiuum ſm ſe calidum ⁊ ſiccū eſt: vnde febres generantur: non ergo neceſſe eſt dare medicinam calidaz ⁊ ſiccā ſed refrigeratiua ⁊ bumectatiua detur. Nō ergo farmacia i febribus cauſa caloris eaꝝ eſt adhibēda. ſatis.n. bene perpēdimus: qz multum noceret infirmis: ſed tñ danda eſt cauſa chimorum qui materia ſunt febrium: cū purgationem intelleximus plus iuuantem q̄ anguſtie timorem: quod fit cū materia morbi ſine corporis nocumento poteſt purgari in quo perquirendum ſi corpus farmacie ſit paratum. Quoꝝ.n. morbi ex nimietate ſunt pinguedinis: vel multis cibariis groſſis ⁊ viſcoſis: vel ex tumore: vel extēſione ſub diaphragmate: vel nimio calore vel alicuius mēbri apoſtemate. vt hypo. i libro regiminis acutoꝝ dixit. Nulli inq̄ horuz ad purgationē apparati ſunt ſupple in pricipio. Vbi ergo purgatio ꝓuenit nullū horuz oporꝛet inueniri. Cōuenit.n. chimos ſubtiles ⁊ faciles eſſe ⁊ ſine viſcoſitate: ⁊ viā exeuntiuz apparatā eſſe: ⁊ ſine cōſtipatione: quod totum aliqñ eſt artificialiter faciendū iſtud hypo. hic itēdit: ⁊ i ſeq̄nti aphoriſmo cōfirmabit. In egritudine āt acuta: nō niſi in principio farmacia danda eſt .i. in die prima vel ſecunda ad plus: qz nō eſt tātū ſpaciū vt corpus ad hoc pareꝛ ſuſcipiendū. Quod ſi eſſe poſſet mellicratū bonuz dare foret: in quo coquantur hyſopus calamentuz: anceos: ⁊ ſimilia. Dāc igiꝛ de cā raro hypo. ꝓcipit dari farmaciā in egritudine acuta: maxime cum ſit furioſa: q̄ ſi ſit cauēda corpora nō eſſēt apparata: neq; acumen morbi dabit ſpaciū apparandi. XXV.

De natura cuiuſcūq; laxatiui.

In egritudine acuta ſi niſi i pn̄o dāda ē farmacia.

s Jq̄lia oportet purgari purgentur: ⁊ confert ⁊ bene ferunt. Si vero contrarium impoꝛtune. I.

i Jn quo morbo ſōnus laborem prestat malum. III

prolungātur huiuſmodi accidentia: neq; febris ad ſtatum niſi poſt magnum laborez appropinquat. Si vero intus in viſceribus alicubi apoſtemata latitant augmētantur. Et ſi chimi aliqui ad ſtomachū currere ſolebāt: non ſolum non vigeruntur. ſed etiam augmentantur: qua propter infirmi hoc tempoꝛe non ſunt diu: ttendi dormire: vt exteriora habeant ſpiritum ⁊ ſanguinem ⁊ calorem: ſicut etiaz ite rioza. Redarguimur tamen a ſophiſtis obuy cientibus nobis quia nocere illud nō a ſomno venit: ſz a febribus quod tamen excitatione minuitur: magis āt ſibi noceret ſi non ꝓcitaretur: non tamen ſomnus cauſa fuit nocumenti: ſed q̄ non excitatus fuit: ꝟ ergo palam eſt non ſomnū in initio nocere febrium: ſed potius auferēs ſomnum minuit nocumentum: ⁊ facit ſuum iuuamentum ⁊ afferens ſomnū minuit iuuamentuz: Aly vero dicūt q̄ ſomnus nocet cōfirmantes hypo. non in initio febris ſomnum intēdiſſe: ſz quocūq; tempoꝛe fuerit. Multuz autem videtur iuuare maxime in febrium declinatiōe: ⁊ aliqñ i ſtatu: aliqñ i augmēto ſtatui ꝓicio. Si ergo nocet in augmento ſtatui vicino: non eſt ad mortem eius fortis ſignificatio. In declinatione vero nocens certuz ſignum dat ad mortem. Si enim ſolentia iuuare in ſuo tempoꝛe tunc non iuuent cum debeāt iuuare: mala prouidubio eſt eorum ſignificatio. Nocumentum vero ſomni contrarium eſt iuuamento ſui: cum non febrem minuat: ſed potius augeat: dolorem quoq; nimium maiozet apoſtemataq; augmentet. Et aliquando infirmus irrationabiliter in ſomno loquitur. cum vero excitatur infirmus in eadem vanitate permanet aliquando diu: aliquando ſtupidus ſurgit: neq; niſi cuz magna grauitate excitatur. Que omnia patitur ex chimorum peſſimitatibus. Si enim caloꝛ naturalis in coꝛpoꝛe chimis foꝛtioꝛ fuerit: in ſomno eos digerit. Si autem debilioꝛ ſit: ⁊ chimi eum vicerint: dominantur chimi in viſceribus: vnde hec accidentia conficiuntur. Hypocrates vero intendit exteriora coꝛporis in vigilys caleſfieri: in ſomnis vero refrigerari in quo plurimi concoꝛdant philoſopi. Somnus vero ⁊ vigilie interius vel exterius caloꝛis naturalis fiunt aduatione. Si igitur caloꝛ in viſceribus aduenerit: neq; materiam que moꝛbi cauſa eſt vincere poſſit ſuis viribus. neq; natura moꝛbi cauſaz ſupergrediatur certa moꝛs ſignificatur. Sed ſi eam vicerit natura: ⁊ ſibi poſſit dominari: bonum quidem eſt ſed non ſignum certum ad ſanitatem: poteſt tamen dici infirmum ꝓpter hoc poſſe ſanari: ⁊ alia de cauſa periclitari. ideſt ſi patiatur apoſtema in aliquo membꝛo nobili: ⁊ apoſtema durum ſit diſſoluꝛ: inde quidem poſſibile eſt cum moꝛi. Bonum ergo eſt vt dicamus: ſi laborem facit ſomn⁹: q̄ moꝛs ſignificatur. ſi autem iuuerit: contrarium faciet. q̄ ſomnus noceat monſtratur in epidimia: cum dicit: Multi inquit horuz alienationem paſſi ſunt ⁊ ſtupoꝛem. alij vero ꝓpter ſomnum doluerunt. II

Si ſolentia iuuare ſuo tpe re iuuerit mala erit eoꝝ ſignificatio.

Si caloꝛ i viſceribꝰ aduenerit neq; mōbi materiā vicerit nam moꝛs ſequatur

s Jbi ſuperiori continuetur vt vnus fiat aphoriſmus ita dicetur. in quo morbo ſomnus laborem facit mortale: ſi vero iuuat non mortale. Si igitur alienationem ſomnus ſedat: bonum eſt: vnde iſte aphoriſmus priozem videtur confirmare. Intēdit autem hypo. bonum ſomnum eſſe ſi dolorem mitiget

Incipit particula ſecunda. I

Quod in hoc loco per laborem nocumētum intellexerit: ex ſubſequentibus mōſtrat cum dixit. Si iuuerit: vnde ex oppoſito intelligendum eſt laboꝛ nocumētum. Nocumentuz vero ſomni duobus modis eſt: vno modo vniuerſali cum in initio interpollatarum febrium infirmꝰ dormierit. Altero particulari: cuz in morbis quibuſlibet infirmus dormierit. Dunc hypo. hic intendit: cum primus neq; nocumentum: neq; mortem ꝓtendit: ſz potius i initio naturaz paroxiſmi iuuerit. Caloꝛ enim cum chimis in initio interpollate febris interiora petit: ſicut idem alias innuit: maxime ſi quis rigoꝛem habuerit tremoꝛem quoq; ⁊ nimiaz frigiditatē in coꝛpoꝛe exteriori.

Sēns i Si ergo infirmꝰ in initio interpollate febris dormierit

ꝛ apostemata siue febres: sed cum hec omnia intellexerit: periculosius quoddam vnum vnde alia intelligerẽtur nominauit. III.

q Uidam medici arbitrati sunt esse malas vigilias excedentes modum: sed somnum non similiter: qꝛ somnus sp̄ bonum signũ est. Nullus eniꝫ somnus modũ excedit. Multi quoqꝫ errauerunt putãtes stup[illegible] longũ esse somnũ: [illegible]ib⁹ nõ obuiamus: qꝛ nunq̃ hũit vsus: vt stupor somn⁹ vocaret longus: oꝫ ergo nobis ꝯcordentur Cuꝫ ergo naturalem moduꝫ excesserit: ꝛ sine stupore fuerit: longus vocabitur somn⁹ quem prius sensus facit. i. cerebri frigiditas que si sit fortis cõmixta hũiditati litargiam facit: si vero siccitati cathalasiaꝫ idest congelationem facit. E contra vigilie exprimi sensus fiunt [illegible]litate: q̃ ex simplici fit complexione cerebro dominante: vel ex colere rubee ꝯmixtione: qd̃ in quibusdam libris nostris nos explanasse meminimus: vnde h̃ tm̃ breuiasse sufficit. Sicut autem quidam negant somnum excedere temperamentum: itidem de vigilijs putant sentiendum. IIII.

De somni ꝛ vigilie causis

c Um in precedentibus vnum quoddam intellexit in hoc subsequẽti omnia subintroduxit: ostẽdens sanitatem temperamentum esse ꝛ equalitatem. Exiens ergo temperamẽtum vel equalitatem: proculdubio incidit in infirmitatem: ꝛ si multũ egredit morbus: si vero parum causa morbi appellatur. V.

n Omen laboris non motũ nimium ostendit: sed quod nimius motus conficit. Si autẽ sine motu tale quid contigerit: nos labor absolutesꝫ potius labor sine causa manifesta appellandus erit. Qui labor tripliciter dicitur sicut in libro de regimine sanitatis diximus. Unus est sicut dolor vulneris. Joannicu lus. Uulnera apud helenes sunt incisiones carnis. i. separationes iuncture quocũqꝫ modo fiant: Secundus dicitur quasi dolor tetani. Tertius velut dolor apostematis. Causa primi mali sunt chimi. Secundi: ipsoruꝫ chimoꝝ abundantia. Tertij vtrunqꝫ: Quod cum ita sit necesse ẽ his laboribus morbos nunciari. VI.

Labor dicit tripli.

c Um dolorem hypo. sepe consueuerit appellare: non hic dolorem intendit: sed causam doloris sicut in epidimia dixit: Dolores primi quos craton sustinuit fuerunt frigidi posteriores calidi: per calidum ꝛ frigidum non dolorem intellexit: sed qualitates has q̃ fuere causa doloris itidem autem hic significauit: apostemata eniꝫ calida vt herisipile vulnera: incisiones: ꝛ excoriationes: ꝛ contusiones: ꝛ quecunqꝫ horum patiuntur infirmi: nõ sentiuntur sed mente ergotare eos faciũt. Neqꝫ distat siue mentem: siue intellectum: sensum quoqꝫ siue memoriam dicat. VII.

Per dolorẽ hypo. sepi⁹ cãꝫ doloris intelicit.

m Acies paruo tempore extenuans corpora exinanitione humiditatis corporis est intelligenda: nõ q̃ dissoluantur solida membra. Que vero multo tẽpore macrescunt carnem dissolui portendunt: ꝛ membra cibum per corpus diuidentia eunqꝫ digerentia sanguinẽ quoqꝫ generantia intelliguntur esse corrupta vt non possit cibus digeri quantitate corpori sufficiente. Unde cũ necesse sit corpus refici cibo: multo plus oportet tempore reuocari. Hic autem Hypo. intendit corpora sola hũiditate extenuata: cum dieta cibi velocissime ad crassiciẽ reuocanda. Membra eniꝫ appetitiua: ꝛ digestiua credimus esse fortia. Finis huius aphorismi diuersus in diuersis inuenit libris: sed tamen ad idẽ redit q̃ i modico modice alibi q̃ i breui cito reuerti ꝯsueuere. VIII.

s Omnus ꝛ vigilia vtraqꝫ mõ magis facta malum. III.

n On plenitudo: nõ idigẽtia: neqꝫ aliud quodcũqꝫ magis natura fuerit nihil bonũ. IIII.

l Abores spontanei narrãt morbos. V.

q Uicũqꝫ dolentes aliquid corporis plurimum dolorem nõ sentiunt: his mẽs egrotat. VI.

q Uecũqꝫ multo tẽpore extenuant corpora tarde reuerti ꝯsueuerũt: que vero modico modice. VII.

s I ex egritudine cibum accipiens qs nõ ꝯualescat: significari: qꝛ corp⁹ plurimo cibo vtitur. Si vero nõ accipienti hoc fit: significat quoniaꝫ corpus ianitiõe idiget. VIII.

c Orpa vbi qs vult purgare oportet fluxa manere. X.

s Ic aphorism⁹ ex breuitate vnius verbi est obscurus quod vsuale fuit asiam inhabitantibus ꝛ est adhuc vsuale. Et est illõ Accipiens: dicentes eni Accipiens desiderans intelligũt seu volens. Nõ desiderantes enim cibũ non accipientes dicũtur desiderantes ꝛ ex eo corpus implentes dicuntur accipientes. Si quis ergo exiens ex egritudine cibum desiderans: ꝛ accipiens non reuocat corpus ad pristinam sanitatẽ: cibo accepto corpus non nutritur: sed agrrauatur potius. Non cibum desiderans. neqꝫ accipiens quantum sufficiat humores malos se habere significat a quibus si non purgetur: corpus ad virtutem priorẽ non reuocatur. Hypocrates autem in libro hoc ꝛ multis alijs humores multos phlebotomia minuendos innuit: sed si sit vnus pharmacia minuatur. Quod cum ipse probasset: ꝛ alibi dixisset duos aphorismos subintulit: in quibus finẽ huius aphorismi de vtraqꝫ euacuatione explanauit: Si inquit cibuꝫ non accipienti hoc fiat: significat quoniam corpus euacuatione indiget. Multi discordant libri de his duobus aphorismis in fine sui ordinis. Qui autem sic ordinauerunt: melius disponunt. Non pura corpora quantumcunqꝫ nutries magis ledes vt cõtinuẽtur verba sic: Si cibum nõ accipiẽti hoc fiat: qꝛ inanitiõe indiget: significat qꝛ nõ pura corpora quãtumcunqꝫ magis nutries: magis ledes: sed cum libros reuoluerẽ ꝛ in eis ita sicut mõ libri habẽt reperirẽ: sicut ineni ita dimisi ꝛ explanaui. IX

De euacuatione p phlebotomiaꝫ ꝛ farmaciã

m Ulti medicoruꝫ fluxũ facere arbitrati sunt: vt vomitu medicandos a natura eos ad vomitum p̃paremus cum aqua calida: ꝛ humidis ꝛ fastidiosis cibarijs cibare ꝛ sic tandem medicinam dare. Quibus vo farmacia danda est: vẽtres mollificent: ꝛ ventres ad relaxationẽ apparentur. Sed non tam vilis fuit intẽtio hypocratis. aliud enim maius ꝛ magis necessariũ hic prenidit quod multis multotiens probauimus experimẽtis. Subtiliandi enim sunt humores grossi ꝛ viscosi: etiam aperiẽdi pori: quibus valeant currere: ꝛ cum medicaminibus extrahi ꝛ expelli facile temperata medicina: qua non cõturbetur nã: quod qui neglexerit ꝛ ad medicinam tantũ intenderit: humores grossos ꝛ angustiosos reddit cuꝫ nimijs torsionibus defectionib⁹ quoqꝫ ꝛ vertiginibus mltis ꝛ fluxibus inordinatis ꝛ silibus que quo fiant in quodã libro nr̃o exposuim⁹. Hic ãt hypocrates itẽdit corpa .s. fluxu vomitu vl̃ solutiõe purgãda facere mollia: vt relaxat: apiat: subtilieť ꝛ dissoluat mã. X.

De hũorũ p̃paratiõe ante coꝝ euacuationem.

c Ibi subeuntes corpora non prius mundificata corrumpuntur malis humoribus: quorum quãtitas necesse est vt augmentetur: & qualitas non mutetur. Hoc plurimum patiuntur quoruz stomachus malis redundat humoribus: & sunt patientes id quod superius dictum est: Si ex egritudine cibum accipiens go non ꝓualescat ℞ fit &c. X.

De nocumento cibi i stomacho mal humoribus repleto.

i Oãniculꝰ Liqda cibaria pluria ꝓpotũ hic itellexit. Halienꝰ Luz hypo. hic itẽdat ꝺ his q̃ corpa sua erãt refecturi: & q̃ꝫ corpa erãt reficienda: vt ad idez redeant in quo fuerãt sani: hic ostendere volnit cibaria hoc facientia. Dixit. n. in quodaz libro de cibarys: Qui cito vult reintegrari ad hoc quod fuit: optimũ est humidis repleri. g vero celerius vult reficiꝰ potu reficiatur: g vero adhuc celerius odore. Non tamen absolute itelligendũ é gꝫ dixit ibi humidis. Dic ãt potu: sz potiꝰ illa q̃ corporis sunt nutribilia: & grossis cibarys & nutriẽduz vicina: sicut vina grossa: Uinũ ãt aquosum & subtile atq; albũ nãliter é aque vicinũ & illiꝰ virtuti vicinatur ad nutriẽduz: vnde vzina ꝓuocaꝝ: nec corpus ide nutriꝝ nisi paruissimũ gd. Hrossuz vero & nigrũ vinũ nutribilius est ceteris: implens cito corpora obnoxia inanitioni. idest victa & lesa ꝓ inanitionẽ. Quicunq; autẽ quomodo cibus digeratur intelligit liquida cibaria nutribiliora & faciliora corpora perpendit. XII.

Humidus cito fit reintegratio celeriꝰ potu & adhuc citꝰ odore.

b Je aphorismus supiori ꝓximaꝝ q̃ dꝫ. Si ex egritudine cibũ accipiẽs go non ꝓualescat ampliori cibo corꝓ vtiꝫ. Si ãt cibuz nõ accipienti hoc fit euacuatione idigere significat. Ualt. n. oñdere q̃re gdã cibũ abhorreãt: ac si diceret. Siqs cibũ accipiẽs si ꝓualescat euacuatiõe idigere significat: qz q̃ reliquũ in morb post crisiz subuersiões facere ꝓsueuerũt: & q̃ reliquũ fz itellectuz hypo. mali considerantur cbimi: quibus lõgo tempore putrefactis: necesse est febres generari. Omnis enim humor extraneus qui non de naturis corporuz esse comprobatur ipossibile est gꝫ ea nutriat: sz potius in putredinem mutatur: g si in locis calidis congregetur fortior & velocior efficiꝫ. XIII.

Impossiblé corpus ab humoribꝰ putridis nutriri.

Crisis est velox & vehemẽs motus morbi: cũ ifirmꝰ ad mortẽ vel ad salutẽ deducitꝫ. Est ãt cũ nã diuidat a bonis nocitiua & ad expellendũ faciat appara: qõ cũ fiat necesse é gꝫ ifirmus patiaꝝ angustias & morbꝰ durescat. Nocte aũt plus apperꝫ: suetudo. n. é bona vt nocte dormiat. si. n. angustia somnũ auferat: faciliꝰ boza getis appent picula. aliqñ tñ appent picula in diq; crisis dz eẽ in nocte. Qõ aũt postea dixit. Supueniẽs vero leuior: vt in pluribus in quibusdam libris non inuenitur: per quod tamen crisis intelligitur que ad salutem portenditur: & bene dixit hyp. cum post humoris expulsionez necesse sit subsequi quietem & leuitatem corporis Crisis ꝺo omnis plus attinet sanitati q̃ morti: nisi morbus sit pestilentialis. XIIII.

d Iuersitates egestionũ & mutationes eaꝝ significant purgationes diuersoꝝ & multoꝝ hũoruz fluxibus mutationes egõnuz iuuãt si nõ ad mala trãsmutãt. XIIII.

Uersitates egestionũ & mutationes eaꝝ significant purgationes diuersoꝝ & multoꝝ hũoruz fluxibus mutationes egõnuz iuuãt si nõ ad mala trãsmutãt. XIIII.

Bi fauces egrotãt aut pustule i corpe nascunt: considerare oportet egestiões. Si enim colere fuerint corꝓ egrotat: si vero sanis similes: certũ est corpus nutriri. XVI

v Bi indigẽtia nõ ꝺz laborare: XVII

Fauces facile recipiũt humores a capite currentes.

Ibi sp crescit pauca pauca-pet.

Nboc aphorismo duo opposita videñ eẽ apposita: quibꝰ oppositis necesse é nos respondẽre. sed cum vnicuiq; oppositoꝝ prẽ q̃ꝺã suisbtraxit ꝓptes positas dedit itelligẽ reticitas. Si ãt reticras ꝺ posuerim: aliis verbouz suoruz erit intellectus. Ubi fauces egrotãt: aut pustule: seu vlnera certificant: egestiones sine alia a corporibus expulsa cõsiderẽtur. Si enim colera dominatur corpori: corꝓ infirmatur: neq; certi sumus vtrũ nutrire ipsz dẽam: g si exeũtia sint silia sanis. corꝓ erit ꝓ certo nutriendũ & sanũ. Uñ ãt ꝺ sic eẽ hy. itellexit ꝺz hic subyci. Mã. n. animaliuz regitiua aliquando de membris nobilibus humores malos expellit cum vomitu: & aliquando cum vzina: egestionibus quoq; vel porozum apertionibꝰ. idest sudore: g si eos oppilatos inuenerit: & materia expellenda grossa & viscosa fuerit: non potest a natura expelli: vnde clausa latens sub cute corporis inde pustulas & vulnera necesse est generari. Fauces autem facile suscipiunt humores decurrentes a capite: vnde subsequitur eas infirmari. oportet igitur considerare vtrum natura omnes illos humores ad debilia membra expulerit. & nil inde in corpore remanserit: qꝺ intelligitur per exeuntia a corporibus. Si enim natura malos humores non expulerit est necesse egestionem colericam dominari: quia pustule vel vulnera ex incẽsione sunt sanguinis: que incensio propter coleram rubeam fit. Hypocrates autem hic monstrauit corpus prius debere mundificari q̃ nutriri. corpore enim nondum mundificato & nutrito magis fit lesio. Si ãt corporis exeũtia sanis sunt silia: hũores puros in corpore significant. XVI.

Erta fames est: cum homo cibo indiget vnde c immensus sequitur appetitus: famen autez Hypocrates indigentiam nominauit in secunda epidimie particula. Delenes inquit. Cum propter indigentiam comederunt legumina secuta est eos debilitas pedum: ergo indigentiam omnem siue coactam siue volũtariam famem nominat: vbi dixit: Humidum habens corpus oportet vt indigentia medicetur qua humor desiccetur. Hez in pronosticis. Oportet infirmũ interrogare si solutionem ventris vel indigentiam habuerit. Ubi cunq; ergo indigentiam nominauit: cibi paupertatem intellexit. Ubi ergo indigentia: nõ oportet laborare quia qui in die manducare non habet non oportet vt laboret: per Laborare autem nimium dicitur mouere quod alibi exercitium dixit. Libus ergo semper immoderatum exercitium precedere debet vel preoccupare: quod vniuersaliter in sanis & in infirmis est faciendum. Sanis enim non iniungendum est laborare & ieiunare,

Jtez infirmoꝝ corpora nō magno motu sunt fatiganda ⁊ hre ieiunia: neq; pharmacia neq; phlebotonia ieiunā tib⁹ est necia: q; his motib⁹ ōficit vtus ⁊ dissoluit: siue sanus fuerit qs: vel infirmus. Dy. ät hic itēdit vt vtus ifirmi vel sani seruet sīc i libro ō dicta. Virtus ingt vna é: ⁊ nō vno. Una genere ⁊ multiformis: ⁊ ñ vna spē. XVII.

Quod ħ dixit i alio aphorismo mōstrauit cū dixit.

q Nō plenitudo: nō indigētia vl alia res si esset nām laudabilis é: sz hic dixit de sola plenitudie nāe posse excedente. Qō aūt dixit ꝓter nāz: ad ꝓpationē alteri⁹ apposuit plenitudinis: q; cōpatio duo⁹ fit modis: vel n. ad largitatē vasoꝝ: vel ad tenorē vtutis corp⁹ regētis: q; ät cibū ꝓter nāz intrantē dicit facere egritudinē: ob ħ subiūgit: ne arbitremur stomachū excedētia nocere: vel min⁹ q; possit capere nō nocere. Si n. fortis sit vtus possibile é cibuz iplentē stomachū digeri: Si debilis: paruus ēt cib⁹ nō pōt digeri: maxie si sit digestibilis cibus iplēs stomachū: non ät iplens indigestibilis. Sīl'r é intelligendū de secūda epatis digestiōe. virtus. n. sanguinis generatiua si sit debilis mutare i sanguinē chimos illos ñ poterit q a stomacho ad epar pueniūt ⁊ si egritas chimoꝝ in qp oz fuerit. Aliqñ ät mutātur i melius a natura etiam si chimi duplicentur vel triplicētur ita dico: si virtus fortis sit ⁊ cibus fm qualitatem cōuenibilis. Idem quoq; in tertia perpenditur digestione: quam vocant medici nutrimentuz certum: sicut per qō quelibet membra corporis recipiunt augmentuz. Multum aut parum siue plus: ad comparationem cuiuslibet virtutis dicitur: ⁊ fm hoc aut vincetur ab ea ⁊ nutriet: aut non victum corrumpetur ⁊ egritudinem generabit. Dunc autem modum plenitudinis intendunt plurimi fm tenorem virtutis humana corpora regentis. Aliter autem ⁊ ab alys intelligi possibile est. preter naturam enim Dy. cibum dixit esse naturam excedentem qualitate sua: quod intelligere bonum esse videtur. Si enim singula membra ad nutriendum expectant conuenientia: competenter illos cibos naturales dicemus: vnde conuenientius nutrientur. Si autem alicui membro ꝓuenibilis: alteri icongruus cibus venerit: ꝓcul dubio ⁊ ꝓter nām ꝓtius erit ei cui nō ꝓuenit. sed tñ nō necesse est inde morbū generari: q; in ēgritate paruus digeritur: ⁊ iō morbus inde nō generatur qō ex medicina mēbra corrūpente percipimus: sicut eufor bio: mandragora. opio: ⁊ similibus: quibus morbus non gignitur si nō ēgritas earum augmentetur. Idem de chimo intelligitur: qui si debilis sit ⁊ paruus: non morbi erit generatiuus: sz potius quod libet mēbrorum cui cōpetit inde nutrietur: nisi enim ita fieret: non aliquis cum cibum vocaret. Sicut enim si vētus flatu ad stomachum tractus descendat paruus: ⁊ buiditas aque per cānales pulmonis ad ipsuz peruenies parua: non nimis videtur esse nocina. Similiter perpendimus de alys totum corpus nutrientibus. Aliy autem aliter hoc intendunt qui preter naturam hypocratem dixisse arbitrantur: vt vltimitas sola nature excedetur qō idē ét esse videtur. Sed non est antiquorum vsus: vt diffinitiue taliter. i. talia ponantur nocitiua enim ab eis solēt generaliter nominari cum dicant. Calor: frigus: plenitudo ciborum: chimoruz corruptio: labor: generāt morbos: ēgritatem putantes nō intelligere: sed non necesse est determinate ponere. Non enim est incertum cibum nām excedēte in ēgritate nocere: sīc siquis libram cibi soleat accipere sufficiēte nāe sue: postmodū vo pōd⁹ denary vī ad

Mēbra aguētū i recipiunt ex eo qō i tertia digestiōe generat.

Nō incertū ē cibuz nāz excedēte i ēgritate nocere.

Dorum que nutriunt copiose ⁊ velociter: veloces recessus fiunt. XVIII.

Bicūq; cib⁹ ꝓter naturā intrat: hic egritudinē facit: manifestat vero sanatio. XVII.

didisse: ⁊ nihil ei in hac ēgritatis excessiōe nocuisse: cū tñ morbū generādi ꝓpria cā fuit: si paulati multiplicabit. vī intentio eorum videtur superflua: ⁊ si sit vera. Idez quoq; videtur de sapore naturam excedente. Quod autem subdidit. Manifestat vo sanatio. hīc dixit: q; nō solū cibū ꝓter nām corpus ingredientem sanatio manifestat facere egritudinē: sz ēt qualitas ipsius sanationis: ⁊ hoc ex sui effectu omnis futura actio cōprobat iōq; hy. p sanationē intellexit subsequētē rei nociue purgationez. Hoc idē significauit Philipp⁹ i libro quē ꝓposuit de trib⁹ virtutib⁹ fecis digerēde: qō totū ħ explanaturi sumus. Ponam⁹ boiez cōdisse pulsū cōederat ex cōsuetudine ⁊ fm suā cōsuetudinē plus et min⁹ se exercitasse post vo corporis grauitatē sustinuisse: ⁊ cū rubore ⁊ venarū tumore febricitasse. ħ ex humoꝝ plenitudie esse nō frustra fuit existimare. sz tñ si purgetur ⁊ purgatione ꝓfuisse videm⁹ tūc magis ħ certificat: ⁊ securi⁹ alterū de hac ifirmitate audebim⁹ purgare. Nz qō expectāt expectabim⁹ q futurā accessionē mītis vicib⁹ autumnāt expectādā: eq̄lē ät eā cē certificāt. eō vo ꝓtiā. Sz nos ꝓculdubio si de plenitudie ciboꝝ aliqué videbim⁹ egrotare: ⁊ purgato purgatione ꝓfuisse: liqt de plenitudie hoc fuisse: ⁊ plenitudinē ciboꝝ: ⁊ rep cōstat ħ fecisse. Sz cū hy. miorationē nolat absolutā: oiuz hūoꝝ: eq̄lē intellexit faciēdā. cū vo mūdificationē maloꝝ tūs significat ieq̄litatē hūoꝝ. Sanitas ät i ꝓcedēti ifirmitatē vt fiat oz cuz miorationē ⁊ nō cū mūdificationē hūoꝝ: qō ex suo ꝓfirmat vcō q; ex hūoꝝ fiat plenitudie. hūoꝝ ät mioratio sic fiat eq̄lr cū phlebotomia ꝑa ⁊ certa magl q; cū re alia. ⁊ cū scarificatōe circa spatulas sīc ꝓsuetu fuit nra: p⁹ exercita balnea: fricatōes: accēsitalia: ieiunia: q; ñ minuūt sīc supiora sz fz dissolutionē sufficiāt ista ⁊ pla q̄rētib⁹: nra ꝓclaria de plenitudie sufficiāt. Sz tñ qdā res é sbiūgēda huic. i. plenitudo humoꝝ fz vtutis tenorē: ꝓter q̄litatis hūoruz corruptiōez q; plenitudo ñ diu pfecta pmāet: sz i lōgo tpe q̄litate mutata corrūpit: qō cū fit: plenitudo ñ corruptio vocat: q; si q; ad ꝓt purgam⁹ qō restat bo⁹ cē itelligim⁹. Cū. n. sāguini corruptio ꝓtigerit: idē fit qō i vio solet fieri: q; cū vinū i acetū icepit mutari: ⁊ i pfectū acetū deuenerit ipossibile é āpli⁹ i vinū redigi. q; si paꝝ muteť: ⁊ ñ ad acredinē muteť plīmū ad nāz vini reuerteť. Itidē de sāguie itelligē oz q; si nimiū sit corrupt⁹ ipossibile évt i puꝝ sāguinē reducat vlteri⁹: sz si paꝝ supfluitate minuta remanēs i sui nāz fuerit. Cū ħ q̄ ꝓtigerit: mītitudinē ñ corruptionē vocam⁹ hūoꝝ. Corruptionē vo cū sāguis ad ħ ō uenerit vt ñ possit digeri: ⁊ ad sui nāz ꝛuerti. XVIII.

Quod dixit. Velociter nutriūť. aut horā q̄ accipiunt: aut q̄ paꝝ p⁹ succedit: itelligit: cū p totū corp⁹ diffūdūť: quā nāz q; būerit velociter expellēt Si maxie cibaria fuerit acuta: q; nā maxie moueť vt a se expellat sī cibaria fuerit viscosa ad expellēdū crūt tardiora. subtilia vo velociora. Oiuz ät velociter ⁊ sbito nutriētiū é vinū: paulati ⁊ tardi⁹ caro vaccina antiq; conchę marine: ouū ⁊ bis filia. duras carnes bibit ia: dur⁹ q; caseꝰ caro salsa: ⁊ maxie i aq̄ calida coacta: hec ⁊ bis filia cū i tpe lōgū p⁹ acceptionē nutriūt dura cē itelligūt. Vñ q; corp⁹ nutriť ex magnitudie ⁊ fortitudie pulsus cognoscit: si ifirmi i digerēdo patiūť ꝓbilitatē volūtary mot⁹. Facili⁹ ät pbať i his q̄rū debil' é vt⁹ pp ianitionē ieiunij seu laborē. Cū. n. hec cibaria accipiūt tardi⁹ ⁊ p⁹ lōgū tpis exeūtia necesse est emitti. Si aūt cōtraria bis acciplāt facilius q; ꝓius sumpta ex[illegible]it. vinū aūt certissima é ꝓtiū.

Experti medici nō expectant futurā accessionē ſ cut inexperti.

De plectonia ⁊ cachochimia.

Quomō cognoscatur corp⁹ cito nutri.

De vini diuerſitate.

Sunt tamen vina ī actione iſta diuerſa. ſunt ꝛ alia vino in his ſimilia: ſz de vino prius dicā. Uinū aquoſum minus dat corpori nutrimētum: cuius color albus: ꝛ liquor ſi cut aq̄ ſubtiliſſim⁹. Uina groſſa ꝛ rubea nutribiliora ſūt q̄ aquoſa: ſz tñ minus q̄ vina nigra ſunt nutriētia. Uina alba ꝛ groſſa minus nutriunt q̄ vina rubea groſſa: plus vero q̄ alba ſubtilia. Scōm ergo diuerſitates vinorum eſt diuerſitas corpus exeuntiuz. Aquoſa. n. vina cū vrina ad exeūdum ſunt velocioza. Alia vero vina cū egeſtionibus egrediūtur: ſz quoq; tempora nutriēdi. tpa ſunt ad exeunduz. Idez ꝛ de alys vino ſimilibus. Ptiſanū. n. acceptuz nutrit corpus poſt tps non longū: non tñ multuz dat nutrimentū: ſz in puo tpe dat ꝛ ſubito. De frumento āt iuſcula dant nutrimētum nō ſubito: poſt tñ longum tēpus ꝛ multum. Eadem ꝛ in alys cōſideranda preter diuerſitates ſpecificas. Similiter ō faba: leguminib⁹: ꝛ fructib⁹: ꝛ milio itelligim⁹. Carnes ſingule in ſubſtātys ꝛ artificys ſuis ſunt accipiē de vt vno ꝛ eodez modo cocte: ſiue aſſate ſint: ſiue elixe Artificialiter aūt ſunt purgande: quarū humectationes ſunt nociue: vt in caulibus ꝛ multis granis ꝛ ī multis faciendū eſt leguminibus: quoz purgatiōes fiant taliter: vt dum in vna aqua fuerint cocta mutenť in aliā: prima illa expulſa. Si. n. ita fiat facile itelligeť eoz q̄litas: que .ſ. velocius exeūtia ſint ſiue citius nutriētia. Corpora tñ nutriēda earūdez q̄litatū ſunt inueniēda. Eſt ꝛ aliud vinuz ꝛ nutrimētū facilius quoz impediť exitus: licet ſint velociſſima. Doc āt intelliges ſi librū de trib⁹ nālib⁹ virtutibus relegeris in q̄ diximus ſtomachū ꝑpus recipe cibuz vñ ſibi ſimilē ſumit ad ſui nutrimētū. Cuz āt ſufficiēter nutriať reliq̄ ab eodē emittunť. Epar tñ aliq̄n̄ pre nimio deſiderio ante p̄ meſeraicā venā accipit ꝑpus q̄ ſtomachus ſibi reddere velit. Si āt nō indigeat: ſtomach⁹ tūc ſibi mittit: ꝑpus tñ digerit ante habita q̄ a ſtomacho ſint ſibi miſſa: itidez ꝛ totū corpus nāz epatis imitatur: vnde cū ſupradicta tentabimus: ī exinanito corpore probamus ꝛ ſicut diximus reperimus. Quidaz tñ ſophiſte de farmacia hyppocratē putant dixiſſe: B. ſ. velocis ſeceſſus: ꝛ volunt concordare ad hoc quod dixit in libro de dieta. Libaria que tarde mutantur tarde diſſoluuntur. velociter mutabilia ſunt velociter diſſoluenda: quod verum ē ꝛ certū. Sed exitus ꝛ ſeceſſus nō huic dicto cōcordanť. Exire enī dicere ꝓſueuimus cū habita in corpore exeunt: vel de vētre vel qualibet pte corporis. Caro aūt porcina ꝛ filia cbimos generantia groſſos ꝛ viſcoſos poſt longū tēpus ſunt diſſoluēda. Uerbe: piſces de clara aqua ꝛ petroſis locis: imo oia ſubtiles chimos generātia ad nutriēdū ꝛ ad iplēdū corp⁹ ꝓpriis⁹ ſunt velocioza ſz tñ inſtabilia ꝛ diſſoluētia cito ꝛ velociter. XIX.

a Cuti morbi cum velocitate ſui finis dicunť eſſe magni. Ephimera. n. febris q̄ cito finiť nō acutus morbus eſt vocādus. Quia acuti morbi duobus ſunt modis: vel de acuta mā nō in vno loco corporis: ſz i oſibus mēbris eq̄liter clauſa: vl̄ de acuta mā in vno loco corporis tñ adunata: ſicut pleureſis: pipleumonia: ꝛ ſquinātia. Febres quoq; ī acuto morbo ꝓtinue ꝛ calidiſſime. Acuti morbi ſine febre ſunt rari: ſicut apoplexia. Diutur ni vero morbi de groſſis ſunt humoribus ꝛ viſcoſis atq; frigidis: nō cito digerēdis: ſz in loco vno vbi morbus eſt ſuiſcatis. Rari aūt ſunt diuturni morbi nō iferētes paſſionez alicui membro ſm̄ go[illegible]era melancholie vel phlegmatis equaliter abundantium in venis. De enim materie ſi putrefiant febres generant in quibus byp. pronūciationes eſſe certas teſtatur propter tarditatem motus ſuarum materierum. In acutis autem morbis non certe ſunt aliquādo. Dy. bas teſtatur incertas: quia perfect⁹ medicus aliquando in his errat: tamen non ſemper: ſed non omnino horuz certas dicit pronunciationes: ac ſi diceremus nō omnis homo non iuſtus. quidaz enim iuſti reperiuntur ita ꝛ iuſte non omnio ſanitatis vl̄ mortis ꝑnunciationes ſunt certe. ꝛ maxime in acutis morbis: quod ꝓtingit propter velocitatē motus materiei morbi: cum acuta ſit ꝛ inſtabilis: ꝛ de loco in locum mobilis. XX.

b Oc non ſemper cōtingere: ſed in pluribus debemus intelligere accidere: qō idem alibi teſtatur cū dicitur. Quicunq; ventres habent humidos iuuenes quidem exiſtentes melius cōmutant ſiccos habentibus. In ſenectute vero deterius cōmutant: ſiccantur enim in pluribus ſeneſcentibus: hic humiditatem ſiue ſiccitatem ventris oportet non abſolute inteligi: ſed ſm̄ ordinatā dietaz: vt ſi cuilibet in [illegible]atute dieta qualis alexādris fuerit: qui ī ꝓncipys ſui prādu ſalſos piſces vel porros ſibi preparant: poſtq; frixa buliētibus foco: in ſenectute vero dieta mutata ad lentas ſe vertentibus ꝛ ad pontica vina ꝛ ſimilia. In bis inquā non digeſtionum qualitatē arbitramur ꝓpter etatez mutataz eſſe: ꝛ ecōtra ſi in iuuentute ſtipticis: ſicut lentibus: neſpulis: ꝛ ponticis: vinis aliqs dietauit ſe. in ſenectute vō ſi ad alexandrinā dietā ſe verterit: nō iuſte iudicabim⁹ ī bis ſz ſniaz hy. Sed ſi bñ ſm̄ cū iudicauerimus eq̄liter dietantib⁹ cōſiderare debemus ſi digeſtio muteť: in q̄bus ꝑculdubio propter etatez conficitur. Mutatio vero nature digeſtionis propter etatez eſt in qua conſideratur qualitatuz corporuz diuerſitas: que ventrez in humiditatez vel ſiccitatez mutant. Unde hoc fit multi inueſtigauerunt medici: ꝛ ego hic demōſtrare diſpoſui: ſz cū hoc volumē huic rei nō poſſe ſufficere videriz: volumē vnuz ſolū ide facere deſtinaui: nō tamē in hoc recitaturus propter paritatez operis. Uolo ergo recordari que in libro de virtutibus naturalibus ꝛ in libro de accidēti dixerim. Uentres inquā humectātur humiditate multa que a ſtomacho ad epar egreditur de cibi humectationib⁹: qui in ſtomacho digeritur. In ſiccitatez ventris mutanť: cuz cibi humectatio a ſtomaco ad epar egrediť q̄ ad epar a ſtōacho venit ꝑ venas vel q̄ homo plus q̄ epati neceſſe ſit recipiat. vel propter velocitatem cibi cum egeſtione egredientis. Cum enim cibus modum exceſſerit: epar quoq; totam humiditatem capere non poſſit: ſupereſt ſemp pars humiditatis digeſtionis liquidam illam reddentis Si autem cibus velociter exierit: non inducie tante dāt epati: vt humectationez ipſius capere poſſit. Uelocitas cibi egredientis fit per coleram ad ſtomachum: ꝛ in teſtina a felle miſſam: aut propter defectionem contentiue in his locis. Et vires expulſiue virtutis cibuz plus deſiderant accipere ex otis ſtomachi frigiditate multa vel ex debilitate multa epatis propter frigiditatem minus trahentem: contentiua ſtomachi propter humiditatem ipſius ſtomachi defecit. Uentres ergo in iuuentute propter frigiditatez otis ſtomachi humidā maiorem ſibi q̄titatem ex deſiderio cibi accepturi: cum in ſenectute totum corpus infrigidetur: augmenta ſtomachi frigidita-

De cauſis velocitatis cibi ſtomaco egredie

In acutis morbis nō ſūt pronūciationes certe.

virtꝰ digeſtiua mutať ꝓpter etatem.

Stomachꝰ ꝑpꝰ ſumit cibuz ꝑpꝛium ſui nutrimēti ad q̄s ad alia membra trāſmittatur.

Libaria que tarde mutāt tarde diſſoluūtur.

Acuti morbi raro ſi nunt ſine febre.

te necesse ē vt appetitus minuatur. Qui ergo paruꝫ mā ducant:bumectationeꝫ cibi vtpote paru habentes par uam.ex necessitate egestionem habebunt siccam. idem contingit habentibus nimiam bumiditatem propter ni miam choleram ad intestina descendentem. Cum.n.ad senectutem venerit:ꝛ cholera iuuētutis defuerit: neces se est egestionem desiccari. Humidi ventribus in iuuen tute propter defectuꝫ cōtentiue: nō omnes in senectute ad cōtra rium deuenient ex ne cessitate:cū quantita tem frigoris in iuuen tute habitam: in sene ctute non amittant. Si enim stomachus in iuuētute in frigidetur:in senectute frigiditas augmēratur. defectio ergo contentiue manet qualis fuit ante:quia omne cor pus frigide complexionis actiōes habet defectas ex ne cessitate. q; si stomachus ab initio calescat in senectute virtus confortatur contentiua. complexio ergo sua non multum fit sicca cuꝫ ante fuerit humida:que si humida non esset virtus contentiua ab initio non defecisset:sed nec parum calida:cum ante fuerit calida. Constat ergo quia in iuuentute ventres humidi:in senectute deueni unt in contrarium plurimi. In senectute vero humidi. qui in iuuentute [illegible]int sicci. Siccitas.n.ventris: vel ē pp paruitatem cibi ad cōparationem virtutis epatis vl ex paruitate cholere ad stomachuꝫ ꝛ ad intestina: veniē tis a felle. Desiderium vero deficit eo festinante satura ri:q; calescit appetitus loci. Siccitas humidi stomachi est:vel pp temperamentum epatis:vel pp multum calo rem sui. Paruitas quoq; cholere ad intestina descendē tis a felle est ex epatis frigiditate non generante chole ram:vel ex virtute ꝛtentiua in stomacho: que inuenib⁹ est:cum iuuenuꝫ complexio sit siccior. Nec omnia cum adsunt iuuenibus in contrarium mutabuntur senibus. Cum.n.ex calore stomachi appetitus deficiat in iuuēte quolibet modo in senectute eo frigescente: desiderium augmentari necesse est. vnde accipitur plus cibi q̄ expe ctat virtus nālis epatis. Cū āt ꝛtentiua in iuuētute fortis sit p siccitatē sue complexionis: deficiet in senectute ex nimia siccitate:ꝛ egestionē velociter exire cogit. Sic ci vero in iuuentute propter paruitatem cholere: ex cu ius paruitate digestio in intestinis solet tardari:ꝛ bume ctatio pre nimia tarditate exiccari:in eisdeꝫ qualitatib⁹ permanent in senectute. Et epati quidem potest frigus dominari: vnde bumectationem trahere non possit:ꝛ iō digestio bumida fit. Ista pro brevitate huius operis bre uiter hic tāgere disposui:ꝛ si ignorē ea grauia ꝛ occulta fo re bis q̄ libros nr̄os late ō bis tractātes si legerit:ꝛ tū ad medicinā itēdētib⁹ solū ℞ p posse sufficere vī. XXI.

d Icendo potum:consueuit intelligere vinum. vn de ꝛ i libro de humana natura dixit hoc. Si vn⁹ ꝛ idem morbus contigerit omnibus boibus: iu uenibus ꝛ senibus: feminis ꝛ maribus: potum vel aquā bibentibus ꝛc̄. Dic liquido manifestauit: q̄ potus vinū esse intenderit: q̄ famez hic auferre dixit: nec; tū famē omnis cibi intellexit ablationem: nec; famem: appetitū naturalem facientem: sed eam que est cum nimio appe titu canino ꝛ incessabili: quam medici vocant appetitus caninum: quem solum vinum soluit: famem.n. vel ex ni mio ieiunio vel ex nimia inanitione corporis quocunq; modo fuerit: vinuꝫ maxime impedit. siquis enim fame licus huiusmodi vinum ante cibū acceperit: cito in spas mum ꝛ mentis alienationem incidit. Caninum ergo ap petitum vinum soluit tantum: ꝛ non comedere multuꝫ

p Ctus indigentiā soluit. XXII.

c Ꝫ plenitudie q̄cū q̄ egritudies fuit euacuatio sanat: ꝛ q̄cūq; ab euacuatione: plenitu do. Et aliorum cōtrarie tas. XXIII.

Quibus ergo propinatur multum vinū calefactum sol uit. sed acerbū non: q̄ calidum non est. oportet igitur vi num dari rubeum: vel ruffum non acerbum. Libaria āt ordinentur in primis pingua ꝛ vnctuosa: que si nō habe antur naturaliter: artificialiter machinētur: ꝛ post humi dos cibos huiusmodi vina supradicta dari oportet. Si vero non sitierint protenditur velox cessatio sue famis. hypo. hoc intēdit: ꝛ be ne dixit. q̄ caninus ap petitus ex frigida com plexione stomachi esse dignoscitur: vel de aci dis humoribus in sto ipsius se implicātibus. vinum autem cum curamentū sit vtriusq; solui p eū ca ninā famem est necesse: vnde qui bolismum intendisse hypo. putant multum a sui intētione deuiant. In primis: q̄ particulariter iste intendit: vniuersaliter accipiūt er rorem. Secundo: quia bolismus ex sola frigiditate exte riori concreatur qui in principio sui famem facit: sed in augmento deficit. XXII.

Inorbus aliq̄s ex plenitudie fuerit: plenitudo e vero cessauerit: nō est intelligendā cum euacua tione morbū sanari: ꝫ tunc tantuꝫ plenitudo est euacuanda cū nonduꝫ cessauerit abundātia. Nec; diu tius in his est imorandū cuꝫ omne ꝛtrariū suo cōtrario sit medicandū hoc sepissime iam dictuꝫ est: ꝛ hoc quoq; ostēdit ipsa natura morboꝝ: ꝛ accidentia morbos conco mitantia. Disputatio nostra tantū erit in morbis seq̄nti bus suas causas quos cessare monstrauimus: cuꝫ causa ipsoꝝ p suuꝫ cessauerit contrariū: q̄ si causa morbi sit ca lor: frigiditas erit curatio: ꝛ ecōtrario. Si vero plenitudo: subseqnat ad curaꝫ euacuatio. ꝛ si inanitio: oportet faci lioribus cibis nutriri corp⁹: ꝛ ita cito corp⁹ repleri. Qui daꝫ tū arbitrant q̄ nō ex inanitione generetur morbus. Sꝫ isti nō intelligunt nisi solā febreꝫ esse morbū. Si.n. intelligerēt morbū esse oibus actionibus nocentē ꝛ oēꝫ cōplexioneꝫ actioni nocentē esse infirmitatē nimiaꝫ ina nitionē causam esse morbi non dubitarent. Inuenimus .n.q̄ nimius fluxus sine de mēstruis sine de emoroydi bus: sine incisionibus oibus: vel pluribus noceat actio nibus. alij.n. inde cadunt in hydropisim ꝛ fastidiū: ꝛ nāli ter calidi in febres nimias: de bis q̄ dixi verū esse ꝛ q̄ in ueneri: sed tū volo obuiare sententie medicoꝝ nouorū huiusmodi q̄ semper garriunt de nominibus solis: putā tes se dicere de rebus. quaruꝫ nomina sunt: Auferre in quiunt causam morbi non est curatio morbi: sed quasi p uisio est cuitande infirmitatis. Quibus respondendum est solū in nominibus esse intentionē coꝝ de quibus nō ēt ꝫ q̄ oportet intelligūr. Dis q̄ dico: si causa morbi au feratur: neq; in corpore qdem inueniatur qō in corpore erat curamentū est morbi. Si ēt sit causa morbi genera tiua ꝛ nihil tū adhuc fecerit sicut plenitudo: tūc ei⁹ abla tio pars erit medicine: q̄ vocatur previsio euitandi mor bi. Si vero causa morbi euenire iam inceperit: curatio eius composita erit inter previdere custodiaꝫ sanitatis ꝛ sanare. ablatio eni ꝛ sua medicine est pars que appella tur previsio custodie de sanitatis. ablatio cause morbū facture. Si vero causa illa iam euenerit ꝛ completa fue rit: necesse est solū sanare. vnde hec cōposita est q̄: q̄ cau sa euenire inceperit: phibita ē fieri: ꝛ q̄ facta est curata ē sic inuenim⁹ ārīquos mo: suꝫ canis rabidi duob⁹ modis nūc: apari. Alij enim dicunt sanare rabiositatem rabidi canis: alij previdere custodiaꝫ sanitatis: ne veniat rabio sitas canis rabidi. XXIII.

a Lute egritudines magne sunt: ꝛ velocem habēt

Quē corp⁹ frigid: cō plexionis actiones hꝫ defec tas ex ne cessitate.

Vter fic cus in in uenientu tat ad bu miditatez l senectu te.

vinū acer bū ꝛ acre nō est cali dum.

contraria cōtrarijs curant.

Morbi cause ab latio egri moꝝ cu ramentuꝫ ē dicē.

motum: ⁊ necesse est ēt vt velociter veniant ad statum cū maximo moueātur motu: qui motus crisis vocatur. ad quem bis verbis hypo. intendit. Aliqñ. n. in bis videtur infirmus subito sanari: aliqñ subito mori: aliquando mouetur ad viam salutis: aliqñ ad viam mortis mutaf: sed trī ad neutrum deuenit. Magnus ergo est iste mor⁹ nature qui quadruplex esse videtur: sicut ipse dixit hy. i particula prīa epidimie: Aut inquid ē ad salutē: aut ad mortē: aut ad melius: aut ad per⁹. Mōstrauit ḡq necesse eē i acuta egritudine ex sua magnitudine ⁊ suoꝝ accidētiū periculositate aut vinci subito vtutez ⁊ infirmū mori: aut ad expellēda nociua mouere glus expellēdis si pualuerit fit bona crisis ⁊ laudabil⁹. Si āt vincif mala ⁊ pessima crisis efficitur. Unde crisis in acutis egritudinibus non longo tempore morabitur. Dis aūt in morbis hyp. duas hebdomadas terminauit: quas acuta egritudo nō excedit. Aliqñ trī crisis ante quartūdecimum diē venit. multi. n. quos cognouimus ⁊ vidim⁹ ⁊ hypo. i epidimia testatur de multis: qui aliqñ quoq; crisim habuerun. in ix. xi. vii. ⁊ quinto die aliqñ quoq; in. vi. sed trī non sunt laudandi: sicut in meracriseos ostendimus. Qui autem hypo. vult itelligere dicta: i libris illis se exerceat. hic āt pp̄ breuitatē obscurus fuit. Ego āt in alijs de bis dixi latius ⁊ planius. Si aūt in bis crisis non compleatur: ſz in ḡlibet parte moueaf: neqꝫ trī in parte qualibet cōpleaf: ḡbusdam diebus post hos cōplebitur. quas hypo. in pronosticis nominauit: ⁊ in subsequentibus monstraturus est hic aūt motus crisis qui potꝫ quartumdecimū diem nonduꝫ cōpletus erit: ſz aliqñ diu pmanens morb⁹: post moduꝫ trī crisim suā complcuit: hz suū terminum quez nō transit. f. diez. xl. Morbos igit ąꝫ crisis. xiiij. die vel ante ventura erit hypo. acutos absolute vocat. Morbi vero acuti quoꝫ bis diebus nō cōpletur crisis: ſz permanet aliquantulū diu ⁊ posteriozibus terminis cōplebiſ. non absolute vocanf morbi acuti: sed quadā quasi diffinitione ab eodē sic appellanf. Quidā ingt acuti morbi: q̄ de qualibet q̄litate in quālibet aliā qualitatē sunt mutati: quos ēt notat hypo. in pronosticis. Oz ingt cognosci bonitatē flatus magnū signum esse salutis in oībus acutis morbis q̄ sunt cū febribus: q̄bus superuenit crisis in xl. die. In hoc libro docuit hypo. morbos absolute acutos quoꝫ termios. xiiij. die⁹ probauit. Nō ḡ taliter intēdit siē q̄daz arbitrant: vt si crisiz. xiiij. diceret: ſz potius xiiij. crisiū numeꝫ supare. q⁹ si sic itelligit: tūc i morbis nō absolute acutis. xl. crises cōputabunt ⁊ cōsiderabunt: qꝫ vnus ⁊ idē vno ⁊ eodē ℔ ⁊ illud dixit: Acute ingt egritudines i. xiiij. dieb⁹ iudicanf. In prosticis vo dixit: Acute egritudines cū febrib⁹ i. xl. dieb⁹ iudicanf: que vtiq; cū nō possint bi itellectib⁹ suis trutinare: i hāc mirabilē: imo prodigiosaz suspitionē nō ingꝫ disputationez icidere. Sz ipsa vitas testaf q⁹ absolute acute in q̄tuordecim dieb⁹ iudicanf. Nūquaz. n. vidimus morbū acutz motū velocē atq; ordinatū ab initio habuisse ⁊ hūc terminū traxisse: nisi vna de q̄tuor crisib⁹ q̄s dixim⁹ supervenerit. Aliqñ aūt qdā morbus ab initio p̄na die debilis ⁊ parvus postea vero acui ⁊ fortior fieri die q̄rta, i

Crisis in acutis egritudinibus nō lōgo tēpore morabit.

Bonitas flatus i oībus acutis morb magnum signuz salutis cē cognoscit.

Alīa mō bi absolute acui: crisis die xiiij. pertransit.

incipit: ⁊ morat terminꝰ vsq; in. xvij. dieb⁹. Est ⁊ ali⁹ morbus q̄ sexto die vel septimo fortior fit ⁊ acuif: cui⁹ terminus vel crisis vsq; ad. xx. diez morat: ſz nullus fuit morbus ab initio acuti ⁊ ōtinui ⁊ ordinati motus: cui⁹ termin⁹. xiiij. dies trāsgederef. Morbi igit illi trī quoꝫ motus diuersi ⁊ inordinati sunt a q̄rtadecima die vsq; ad alias subsequntiū q̄libet ꝓgredium f plurimi eoꝝ. Morbos aūt quoꝫ motus diuersos dico: hos esse intendo: q cōfortantur aliquo die ⁊ augmentā tur: post vero initꝫ finez sine mutatione debilitantur: deinde vero ad idem acumen similiter redeunt. Si vero aliquis ꝑspicaciter intendit q̄litates morbi absolute acuti nullum inuenit morbum acutuꝫ motū velocez ⁊ ordiatū habere: ⁊ xiiij. die trāsire. XXIIII.

a Lute egritudies in quatuordecim diebus iudicantur. XXIIII.

Jc intendit nuncias dies aliquas futuras crises
b portēdentes: q̄s nūcias ⁊ monstratiuas vocare ꝛsueuerat sicut ait in pron. ſti is. Quaꝫ numerum fecit quaternariū diuidens bifariā vnāquāq; hebdomadā. Quarta iquit nunciat. vij. vndecima ab initio morbi. xvij. xi. n. scde mediatrix est hebdomade: ⁊ ē dies q̄rtus. Jtē eadez rōe. xvij. ds. xx. nūciare: q⁹ dies. xvij. tertiaz septimanā per mediū diuidit. ⁊ idē dies quartus ſz trī ℔ septimana ℔ septimane est ōtinuāda ſz ipse primā ab hac ℔ a sepauerit: cū alteri⁹ hebdomade. vij. p̄ncipiuꝫ eē dixerit: nec initiū tertie hebdomade. xv. diez fecerit: sicut fecerunt moderni. nō. n. tertiā hebdomadaz i. xxi. diem terminauit. ſz. xiiij. faciens initiū tertie in. xx. eas finiuit. qđ quare fecerit in meracriseos. i. in libro creticorum mōstraui. Jtē ostēdi q̄re duas primas septimanas sepauit: tertiā vero ℔ iunxerit. Sufficit ḡ nobis vt itelligaf b⁹ q⁹ longo tpe experimēto certificatur remota cā intellectus. Dic āt hypocra. de multis dicit in firmis in epidimia: quibus crisis in hoc numero venit: ⁊ primas tres septimanas finierit in. xx. scās vero tres septimanas in. xl. hoc quoq; modo numerus in. lx. protenditur ⁊ in. lxxx. Expimenta quoq; testantur hoc: ⁊ nos quidez in meracriseos monstrauimus: vnum de infirmis ꝓponentes: quem hypo. recitauit i epidimia: cuius crisis venit in hac die. Sed opus nostrum protenditur si quēq; infirmorum b recitauerimus. Sufficit igitur trī interpōi quod dicit in pronosticis: Crisis inquit i acuta febre in eodem numero saluandis venit ⁊ pituris: quia febris in saluandis si crisis signa laudabilia ⁊ perfecta sunt: in die finitur q̄rta vel antea: ⁊ similiter si mortalis ⁊ pessima. Hoc autem inuirium est sue circulationis: ⁊ secūdus terminus. vij. tertias. xi. quartus quartusdecimus quintus. xvij. sextus. xx. huius circulatiōis cursus vel crisis i acuta egritudine quaternarius vsq; in. xx. protenditur: quibus in ℔bis monstrauit: q⁹ tertia septimana scde sit cōiungenda: ⁊ xvij. xx. ex nuncia. XXV.

Crisis acute se. in codez numero salūdis venit ⁊ perituris.

On solum in estate breues sunt quartane: sed ēt
n omnis morbus: quia hoc tempore facile resoluuntur chimi: ⁊ per totum corpus sperguntur ⁊ annihilanf. Si. n. virtus sit fortis ⁊ chimorum morbos generantium purgatrix morbus quiescit ⁊ cessat q⁹ si sit defecta deficit in purgationibus illis: vñ fit q⁹ morbus in estate nullus prolongetur. Qua propter hypo. lōgo-

Ois morbus i estate acutus esse diu dicatur.

ftune

rem morbū introduxit: vt p hūc ceteros daret intelligi. Sicut.n. in estate chimi dissoluuntur ad bonum: vel ēt virtus cū illis ad malū: sic itidez econtra cōtingit i hyeme vt humores cōgelari quiescant in interioribus corporis: t virtus pmanet fortis. vnde nec morbus finitur: cū chimi ipsius morbi generatiui non minuerentur: nec infirmus .norītur: cum virtus custodiatur. XXVI.

Necesse ē spasmū subito venientem ex plenitudine fieri.

N subsequentibus q̄ spasmus nascitur de inanitione t repletione dicturus est. Si sano superueniet spasmus subito: necesse ē illum de plenitudine fieri: cui⁹ causa visosi t ēt frigidi fūt humores ipsum membrum vbi ē spasmus nutrientes: quib⁹ si febris superuenerit plurimum calefacit: t dissoluuntur chimi illum nervum implentes: vbi spasmus fit. Si autez febris supueneri⁹ acuta vel peracuta: totum corpus desiccat: corpore quoq̄ desiccato si spasmus successerit: malum magnum t periculosum erit: quia nervo ad sanandū tardante: t magnitudine morbi non breuiter finiente necesse est vt mors sequatur virtute dissoluta. XXVII.

f Ebrem i spasmo melius est fieri q̄ spasmum in febre. XXVII.

n Onsecūdum rationem alleuiatis nō oportet credere: neq̄ vereri valde mala que fiūt irrationabiliter. Multa enim taliū incerta sunt: t non valde permanere neq̄ morari consueuerunt. XXVIII.

In forti morbo si sunt ea timenda q̄ sine rōne eueniūt.

Omnia de his rationabiliter dicenda in libro criseos sunt dicta. Non igitur dicendum hoc nisi quantum sufficiat explanationi horum verbo⁹. In magno igitur t forti morbo si subito venerit alleuiatio non precedente purgatione cum vomitu vel egestione: vel sudore: vel e naribus sanguine: neq̄ signis apparentibus coctionis: non oportet considerare vel credere illi alleuiationi. Similiter coctionis significationib⁹ perfectis apparentibus: t infirmo malum spiritum habente cum mentis alienatione seu febris vuricie seu virtutis defectione non oportet de his timere. non.n. diu pmanent: t aliquando significant crisim laudabilē: quod qualiter cognoscamus t puidentes nunciemus: in libro criseos monstrauimus. XXVIII.

o

N hoc loco conditionaliter dixit nō fortiter: q̄ si absolute dixisset. s. febricitātibus in superficie permanere: t nihil corpus minuere falsum esse comprobaretur. possibile est.n. febrem venire t fortiter t causam eius plenitudinem esse: naturam quoq̄ aeris frigidam fore: t tamen inde corpus non minui: neq̄ si fiat malum signum est: sed si minuatur plusq̄ oportet malum: siue febres fortes sint siue debiles sint: defectionē .n. signant virtutis. Quod autē dixit. Contabescere: nō est accipiendum sic absolute: sicut signat hoc verbum q̄ abusiue est positum ibi pro macrescere. bene autem addidit Magis eo q̄ fm rationem fit: vt taliter intelligatur febricitantibus non fortiter. si minuatur corpus aut permaneat plusq̄ oportet malum est: vt magis eo q̄ est fm rationem vtriq̄ pertineat membro. Si.n. plus q̄ oz corpus permaneat: vel macrescat malum. Bonum autē esset si vnde hoc intelligeretur ostenderet: sed omisit. Quia in libro hoc gaudet breuitate. Nos autem intētionem hypo. dignus est q̄ interpretemur t exponamus t explanemus. Oportet inquit qualitates corporum considerare: an crescant vel macrescant fm quantitatem febrium: t longitudinem morborum: etatem quoq̄ tēpus t regionem aeris complexionem: sensibiles purgationē t vigilias: tristicias: cibos: potus: t mot⁹. Si.n. febris sit maior t velocior: macies velociter fiet atq̄ maior: t protelatur morbi magnitudo. Etatem quoq̄ oportet preintelligere. Pueri.n. t decrepiti magis t velocius macrescūt: sed non eadem de cā: pueri.n. propter humiditatem t calorem dissolutū citi⁹ t plus: decrepiti vero pp defectionem virtutis.

Pueri.n. t decrepiti magis t velocius macrescunt.

De cita t tarda febricitātiū macrefactione.

Ebricitātibus si fortiter neq̄ omnino in superficie pmanere t nihil minuere corpus: aut tabescere magis eo q̄ fm rationē fit malum est. hoc.n. lōgitudinem egritudinis significat. XXIX.

Tempus vero anni t regiones t aer si calida sint t sicca: citius t magis faciunt tabescere corpus: frigida t būida ea claudunt: t contrahunt dissoluenda. Purgationes sensibilem nō est necesse in hoc loco tangi: cuz omni homini sit possibile facile intelligi: vt sicuti vomit⁹: sudor: egestio fluxus sāguinis vl̄ menstrua multa venerit: vt non macrescant pluscq̄ necesse sit abstinētia cibi defacit t tristicia: vigilia similiter: t nimius motus: si tamen raro fiunt motus in febricitantibus: q̄ non mouentur: cum plurimum debeāt iacere t quiescere. Aliq̄ tamen febres in itinere incidit aliquis: t cum festinet repatriare: ex motu macies cū sequitur. aliquando quoq̄ alienationes infirmi sustinent: t in lectio motum multiplicem nimiū: t loquelā nimiam: quorum in paucis diebus necesse est macrescant corpora. Dis ergo oībus corpus minoratur rationabiliter. Contrarijs custoditur: t superficies permanet eius. Ex nullo horum singulorum defectio virtutis significatur: sed tamen singulum horū est causa: vt minoretur virtus. Sicut.n. macrescit corp⁹ ita t virtus corporis minuitur. Si vero corpus videris sine his precedentibus plusq̄ oz minorari: defectionez significat virtutis: t hoc est quod ego dixi causaz esse decrepitorum macici. Sic autem hypo. intendit de macie corporis plusq̄ oportet: semper.n. defectionem virtutis portendit. Dis tñ subinferre volo quoddam. Unde i febricitātibus minoratio corporis subsequitur: hoc autez est subtiliatio humorum rarefactio corporum. que duo si iungantur fiunt velociores cause minorandi corpus: minoratione q̄ occulta t insensibilis a medicis vocāt. Sicut si ecōtrario grossicies humorū t astipatio pororū adunentur: fiunt cā vt corpus pmaneat superficietenus: quod hypo. monstrauit cū dixit: Hoc longitudinē egritudinis significat dimittens oppositū sibi qō breuiter hic ponēdum erit. Febricitātibus nō fortiter vel non oīno in superficie si superficies permanet corporis: vl̄ minuit plusq̄ oz malū est. primum est. Quia facit corporis plusq̄ oz constipatio facere pororū t grossicies humorū t multitudo eorum: vl̄ t morbi significat longitudo. Minui ātem corp⁹ plusq̄ oporteat: fiunt humorū subtilitas: aut pororū raritas: aut solā virtus defecta. XXIX.

Ua de causa hoc dixerit in subsequētibus monstrabit: cum dicet: Circa finem t principium oīa sunt imbecillīora: circa statū vero omnia fortiora. Nos autē omnia intelligimus accidentia in statu eē fortiora. Causam.n. accidentia facientem: non est necesse in statu esse maiorē: immo in saluādis est minor q̄ in initio fuerit. In statu silere t in initio dixit mouere: cum

infirmus debet sanari. morbum. n. mortalem non solus non mouere oz in statu: sed nec ante statum. Nullus. n. conuenit medicari: cuius virtus sit defecta defectione mortali: sed oz futura predicere: t ita ab eo fugere. Si ât salubris sit morbus: de quo salutis spes habetur: t locus esse ad forte medicinâ videbim⁹: faciamus qõ hy. ît̃edit hic. Fortis aût medicina est phlebotomia: t aliquando farmacia: q̃ tũ nullũ in statu est faciendus cũ tũc sit coctio morbi: sicut in libro crisi os dixi: in quo tẽp oe plus oz i morbo digerendo naturam adiuuare: q̃ farmacias facere. Sed i initio oz facere hoc: vt de materia minuam⁹: quo natura ad digerendũ sit allegiata: t corpus fiat facilius. In statu vero non sic q: tũc laborat plurimus anima virtus: licet nãlis t spiritualis custodiatur. XXX.

Nullũ cõuenit medicari cuius virtꝰ defectõe defecta ẽ mortali.

Irca principia t fines omnia imbecillior a: circa statꝰ oĩa fortior a. XXXI.

c

Egritudie vero bene reficiẽti t nihil addere corpus malum. XXXII.

c

Lerunq; omnes male se habentes secundum principia quidem bene recipiẽtes: t nihil addentes in fine rursus abstinent: secundum principia quidez abstinentes fortiter: posterius vero bñ reficiẽtes melius cõmutant: q: natura cuz abstineãt ab initio non fuit impedita ad digerendum eam superfluitatem que fuit abstinentie materia. XXXIII.

p

Je oĩa accidentia circa principia t fines ît̃elexit esse debiliora: q̃ sunt hec: interpollationes: vel febrium accessiones: vigilie: dolores: angustie: t sitis. causa horũ accidentiũ generatiua. i. morbus necesse est declinare incipiat in statu si sit morbus sanatiuus. XXXI.

b

Une aphorismum subsequenti necesse est iungi. subsequens. n. t ipse dicturus ẽ ex egritudine vbi dicitur. Plerũq; omnes male habentes se: ꝛ ꝑncipia bene reficientes t̃c. Dic autem nobis innuit nihil addere corpus ex virtute esse deficiente que est digestiua defecta: t ex complexione mala: aut ex malorum humorum abundantia. XXXII.

b

Propter defectũ virtꝰ digestiue ñ potest corpꝰ reflci.

Oe similiter t de exeũtibus egritudinem dictus est. qõ manifestatur ex hoc q⁹ nihil addentes dꝫ: Consueuerũt aût antiq t hy. per nihil addentes intelligere egritudinem exeũtes. Si ergo exeũtes egritudinem in initys bene reficiũt se: t nihil addunt: causa vnde hec contingat facit vt in fine abstineãt rursus. Lã quare nihil addit t bene reficit in principio est malitia totius corporis t fortitudo appetit⁹: que causa tãdiu augmentatur: vt inde instrumentum appetitus patiatur: qõ hypo: intendit cum bene reficientes t nihil addẽtes dixerit: hoc idem in alio aphorismo dixit sic. Ex egritudine non reficientes vti farmacia necesse est. Abstinentes. n. ꝛm principia fortiter: posterius vero qõ reficiẽtes melius cõmutant: q: natura cuz abstineãt ab initio non fuit impedita ad digerendum eam superfluitatem que fuit abstinentie materia. XXXIII.

c

Um in quibusdam locis hypo: bonũ esse signum siue laudabile dicat non debet ît̃elligi vt infirmus necesse sit sanari. Lumq; malum dicat signuz vt̃ illaudabile: mozi eũ nõ est necesse: aliquando. n. malũ signũ bonuz superat t bonum malum ecõtra. sed bonũ vel malũ in sui nã: neq; sanandi: neq; moriẽdi necessitatẽ donat. Consideren ꝯ oĩum vtutũ significatiões: t ad se inuicẽ cõferan ꝯ: sic hypo. in ꝓnosticis dicit. Qõ autez hic dixit: ⁊ fortari mẽte t bene se habere ad oblationes bonũ t laudabile signũ esse in omni egritudine eodem mõ intellige. Sunt aût quedã signa nõ in oi hore bona. Idem in epidimia t i ꝓnosticis. Bonitas ingt spũs fortẽ t magnũ signũ est ad salutẽ in omni acuta egritudie. Cur aût confortatio mentis bonũ signũ t laudabile sit: hec subiungere disposui: q: mens sana sanitatez cerebri t panniculorum suorũ significat: nuche quoq; t ꝯaphragmatis t omnium mẽbrorum neruosorum t marie cerebro vicinãtium. Similiter si infirmus bene se habeat ad oblatum cibum sanitatis stomachi t epari bonum est signum t etiã ceterorum viscerum. q̃ cuz omnia sint sanꝫ salutis spes est bona: vel magna. XXXIIII.

Ens ⁊ natura. potest ẽ periculosa.

Ex oĩb⁹ oĩum virtutum signis adiuicẽ collatis iudicium ꝓfe

Atura multis modis dicitur: sed hic oz eam taliter ît̃elligi qualiter ipse in libris suis aliis ponere cõsueuit. sic. n. in lib⁹ de humana natura dicit. Natura igt est primorum elementorum complexio. ac si diceret. Si morbꝰ est ꝓpriꝰ. i. similis ꝓpcõplexiõis t alterius. i. etatis. figure: partis: temporis minus molestatur q̃ si sibi esset oppositus: Quicũq; n. morbus calori attinet. nature etati: figure: tempori: calori vicinantibus conuenibilis est: t contraria contrarijs vt in frigido: hu. t sicco: t hoc ẽ qõ hypo. dixit dioclides qui librum de hebdomadis fecit contrarius est huic rõi. Omne. n. inquit morbo simile morborũ facit quasi furere t augmentare. contrariũ. n. morbo cuiusdẽ ẽ cessatio: quare ois morbi curatio cõtrario suo oz fieri sicut hypo. dixit. Intellexit autẽ omnem acutam febrem in hyemẽ velocius sanari q̃ i estate nõ recordans febres acutas i hyeme non nisi ex acutissima materia fieri: quã natura temporis vincere non potuit: cum fortis esset cui cum nec virtus infirmi nec natura temporis resistere possint: quãtominus debilitas infirmi. hoc etiam experimentis põt intelligi. verbigratia: si duas consideres febres acutas equales in acuitate vel magnitudine: alteꝝ. n in estate: alteram vero in hyeme: hyemalem inuenies periculosiorem. si autem febris acuta sit: t calidior complexio aeris: t aer subito ad frigiditatem se mutauerit curatio erit egritudinis siẽ hic hyems fiet paro curatiõis magna. qz ambe tẽporis nãe contrariuz sunt illius febris acute. Pria laudabilis est tẽporis nã cum febris incipiat: significãs q⁹ materia sit pura. Scõa veniẽs i fine bona sit cã. Frigiditas. n. aeris ꝛm contrarium curamẽtum est febris. non ergo qõ dicit huic aphorismo est ⁊trariũ: sed potius q̃si firmamentum. Qõ aût de senioribus dixit q⁹ branchi: t cotze non maturantur: licet huic etati hi morbi sint congrui non tamen sunt huic aphorismo contrarij multis de causis. In primis: quia res immatura non potest esse acuta t periculosa. Secũdo: q: nõ dixit absolute cũ dixit. Valde: quod verum videtur esse: Omnis morbꝰ nascens in valde senioribus ex defictione virtutis ẽ periculosus: quod testatur hypo. in prima epidimie particula. Quorum natura inquit fuerit propinqua ptisi. pluri

Oẽ morbo simile morbũ facit q̃si furere t augmẽtare

plurimū sunt mortui. neq; hoc contrariū fuit cū. n. natura dixit. non elementa intendit: sed potius formaz corporis: que aliquando forma solet vocari natura. Si ergo acutus morbus fuerit in acutis complexionibus minus periculosus fit tunc ⁊ angusti pectoris non solū faciles ptisi infirmant sed etiam cum inciderit est tunc periculosior morbus. Multi aūt errauerunt i huiusmodi obscuritatibus sentētiaz morbum dicētes nature ifirmi maxime cōuenientē: qui cōtrarius est siue complexioni: ſz hi multuz a vitate ⁊ ab hy. sicut diximus errāt intentione. Constantinus. Et ita que extra naturam fuerit: distemperantiam nimiā significāt: veluti si causon qui incēdiū interpretatur iuueni cōtingat in hyeme nimium significat humores creuisse i corpore ⁊ peꝰ si i segniori ⁊ frigidi. ri ꝯtingat etate, Fortis enī ignis est qui in aqua nō extinguitur: ergo si causon in estate iuueni cōtingat minus timendū ē: qñ multus calor facillime materiā sepe irritat eamq; cito dissoluit.

Fortis. n. ē ignis q i aqua nō extinguit.

XXXV.

t Otum vētrem de omnibus his que sūt extra naturam oportet esse salubrem hypo. ait i pronostiēis. Sub hypocōdrio locos nō cōuenit esse doloroſos: sed molles: equales: ⁊ teneros qui aliquando subtiles: aliquando grossi sunt. grossi tamē meliores sunt: tenues ⁊ tabefacti mali sunt: significantes defectionez eorum locorum: ⁊ cibum i stomacho nō bene digestum: neq; sanguinem i epate bene creatum ꝓpter nuditatē pinguedis horum locorum: quos oportet esse pingues vt calefiant. Si. n. macri sunt: refrigerari necesse est ⁊ nō bene digeri: quibus etiā dixit inferiorē fallaceꝫ esse purgationē: ⁊ bene. sub pectore. n. mēbra opꝫ esse fortia vt purgandoruz sint adiumaēta. sūāt magna fiēt nocumēta. Sed querēdū est quare inferiores dixerit ⁊ vomitꝰ purgationē reticuerit. cum similiter sit periculosus: vomitū. n. patet oībus eē piculosū: iferior aūt purgatio est occultior atq; melior cum ergo hec sit cauēda: multomagis altera. Pectinem locum illum esse intelligimus qui iter virilia siue vulnas ⁊ ventrem habetur: vt venter in tria dividatur scilicet sub hypocondria: circa vmbilicum ⁊ pectinem.

XXXVI.

Walo ci ēctes . clocus i purgatiōibus exoluī oz.

E his verbis intelligit: qꝫ farmacꝫs sana corpora nō purgātur: sed potius ꝛsumūtur: cū deficiat c virtus ⁊ substantialis humectatio minuatur: vide necesse est vt dissoluantur. Malo cibo vero vtentes velocius in purgationibus exoluī oz: cum eorum corpora malis humoribus sint plena occultantibus se iter vacua membra: quos cum farmacia moueat appere: ⁊ suam malā actionē ostēdere est necesse. Qō de cibo dixit malo bene duobus modis intelligitur. s. aut cibum exteriorem: aut quem epar ceteris mittit mēbris. Nullius enim est dubium: malum sanguinem malum generare morbum

XXXVII.

i N anteriori aphorismo ostēdit qd naz accidit sanis ex farmacꝫs: cū exoluunt dixit. hic āt vniuersalius significauit cū vti farmacꝫs difficile eē dixit. Multi. n. ⁊ginē ⁊ torsionē vētris ide patiunt: vel tussiz ꝓpter magnā duricie ⁊ angustiā expellēdi nocimenta vnde ⁊ dissoluūtur. qz potio laxatiua cū sibi similia tractura fit ⁊ nō inueniat ibi co. rubeam: pblegma co ni. ⁊ aquosos būores: vertit se ad sanguinē ⁊ carnē sibi similē cū magna āgustia trabēs ifi.

Cū potio laxatiua nō inenit humores quos euacuare possit carnē ⁊ sanguinē trahit.

XXXVIII.

n On solū in his dādis volūtas ꝛsiderat infirmi: ſz ꝙ certificat bis adiuuari. Oīs. n. cibus sapidus quo qs ōlectatur cuz accipitur: a stomacho amplexus retinet: ⁊ cuz magna delectatiōe digerit plus q̄z glibz alius: q si sibi fuerit abhominabilis fugit: vñ vomitus: fastidiū: inflatio: ⁊ rugitus generat.

XXXIX.

n On oīs senex minus egrotat quolibz iuuene. non. n. oīs senex malā dietā plus discernit q̄z aliqs iuuenis: vñ ⁊ magis egrotāt q̄z iuuenes: cuz corporibꝰ sint defectiores quoꝫ virtus: qz defecta ē i chronicis passionibus cōmoti ē necesse vñ nec morbꝰ velociter digerit. Morbi. n. diuturni semp sūt frigidi: ⁊ iccirco sepe senibꝰ eueniūt. qz eoꝝ etatibꝰ magis ꝓpetūt.

Morbi diuturni sp sūt frigidi: ō senibꝰ sepe eueniūt.

XL.

f I superiori bulne ꝓtinuare velis tale ē ac si dicat senes minus egrotāt iuuenibus q̄cūq; vo eis chronice egritudies fiūt multotiēs ꝓmorunt: vñ brā ⁊ coxize non i valde senibus maturant. hic ergo iferior aphorismus superioris est ꝓfirmatiuus. Neq;. n. solū senes bis ifirmitatibus sunt cōmotiētes: cū ⁊ alie sint i congruētes: sic̄ podagra: artetica: scia: frigitudo ireſtinoruz: asmata: tussis: gibbositas anterior: seu posterior: seu lateralis: ⁊ ceteri etiā morbi in iuuenibus ad sanādū duri: aquātomagis i senibus ad sanādū duri.

XLI

n O. n. oēs ꝙ exoluunt subito moriūtur: sed si hec tria ꝓditionaliter adiūgunt frequēter: ⁊ fortiter ⁊ sine manifestis occasionibꝰ. Scio. n. quēdā balneo imorantē idq dissolutū: qz balneū ex sibi nocitiuis lignis ē factū erat q̄ nō tamē cā fuit repente morīē dicū cā manifesta fuerit. Scio ēt quēdā i balneo dissolutū fuisse magie ieiunū: ⁊ alterū is nō ieiunū: sed tamē parūū acceperat cibū. hoc cā vt defectio oris stomachi vel nimius sensus fuit. Sed exsolutis sine aliqua manifesta occasione vtus spūalis est defecta: sicut gdāppessus fuit: qꝫ cū dissolueret: tremorez būit i pcordijs: vñ ⁊ subito periit: sic. n. semp videmus nimiā dissolutionē ꝓpter cardiacā habentibus. Dec. n. nō est defectio sic̄ hypo. inuit qꝫ fozi ⁊ freq̄ns sine cā manifesta significat nimiā ⁊ subitā solutionē factā in locis proximus cordi: q̄ postq̄ad coz venerit: mortē infert. Sunt aūt manifeste oc-

Tres cōditiones requisite ad hoc qꝫ sit copizans mortē.

casiones: vt fletus ventris: emissio sanguinis: longeq; egritudinis debilitatio. XLII.

De casibus & spēbus apoplexie.

a Lcidētia apoplexie subito toti corpori sensum & motū auferunt: nisi tñ spūalē motū: q si auferat maior & peior erit. Si ät apopletici spirät tñ dure & angustiose: passio erit fortis. Si vo spūs diuersus sit ñ eiusdē. s. ordīs: & aliqñ gescit: passio gdē erit fortis: sz nō tamē pozi erit simil: si tñ spūs vnius sit ordinis passio erit debilis: si qua si oīno medicus machinaf: possibile ē vt cureī. Causa oīs apoplexie ē cum spiritꝰ a fronte ad inferiores ptes corpis: siue in subiectuz corpꝰ nō possit descēdere. qō ät pp apostema cerebri fit: aut q; vētriculi cerebri phlegmatica humiditate sūt repleti. fm ät quātitatē cāe morbi magnitudo & fortitudo ē sic q; maxie ē icurabilis pp impedimētū anhelādi. Et ē mīrādū in hac passiōe lacertos pectus mouentes se dilatare: cū spūs illuc neq;ant descēdere: & moueāf angustiose: & oium alioz lacertoz motꝰ sit ablatus: sz arbitror ipsoz virtutē nāliter mobilē mouere ipsos ex spūs desiderio: vnde in pluribus apopleticis lacertos totius pectoris iuenimꝰ moueri. In alijs vo nō fit passionibus nisi raro: & cū multū fit exercitiū corpis. Cuiꝰ rei cā ē q; mltū anhelitū desiderāt i illa hora. In apoplexia vo nō solū pp anhelitus appetitū sz pp vtutis ōfectionē: sic̄ iueniī i vtute ōfectis ex febribꝰ: q̄rū lacerti i pectore maxie mouenf: vt mlta q̄ntitas aeris quam paulati recipe negt multo ipetu recipiaf. XLIII.

Apoplexia lacerti pectoris possūt nisi spū sic moueri.

Spuma & de cā generatiōis spume.

s Puma ꝓcreaf ex duoꝓ corpoꝓ cōmixtionibꝰ vēto. s. & būiditate: q̄ nūq; ꝓmiscenf: nisi cū multū pus eis diuisis q̄dā q̄si corpuscula inde ꝓficiunf: deide circūdaf q̄libet ps adtracta būiditatis quātalibz pte vētositatis: vñ q̄dā q̄si granula rotūda ꝓcreāf & mīta. q̄rū mā cū sit multū viscosa ñ cito ē dissoluēda: sz diu īmoraf sic ꝓcreata: vt i oībꝰ eq̄rū videf fatigatoꝓ multis cursibꝰ: ét i porcis siluestribꝰ irascētibꝰ. Cā tamē dimissionis corpuscnloꝓ & coꝓ ꝓmixtionis: vl ō vtriusq; corpis ē collisione: cū motus necessariꝰ i ꝑculatiōe sit q̄ de vno siue de vtroq; fit corpe: vl de nimio calore. Uerūtamē nobis poterit obycia calore sine motu nō posse fieri. Quibꝰ rñdem⁹ p hec q̄ sensu pcipiunf. Spūa duobꝰ modis generaf. vl pp magnū motū quo aq̄ maris pcutiī: q̄ spūa ex motu & pcussiōe ꝓficiī: vel i olla pp nimiū calorē: gō & vī in alijs. i athletis. n. vt sui morꝰ spumā ꝓcreat i oribꝰ coꝓ: i porcis siluestribꝰ fortitudo caloris i equis currētibꝰ vtrūq; siī adunaf. cum. n. aer in eis nimio & spisso motu ītus & exteri⁹ moueaf: saliue subtiliantur diuidūtur & aeri cōmiscenf: sicq; spūa cōcreaf. itidē de pulmone ascēdēs fumꝰ saliueq; cōmixtus augmentat spūe quātitatē illius. vñ arbitrātes spumā illā ascēdere a stomacho approbamf decipi multo erroze. impossibile. n. ē tātā spumā sine aliq̄ motu ascēdere vomitu vel fastidio ipellēte: sine gbus duobꝰ a stomacho nihil ascēdere valet. itē ipossibile ē fumū a stomacho ascēdere sic̄ & a pulmone flatū expellēte: qō manifestat sanguinis a pulmōe screat⁹ q̄ videf spūosus & q̄si ba ipius pulmonis: a stomacho vo nō simiīr. Sanguis. n. a pulmōe missus multꝰ ē & subtilis & cū tussi. Fumus vo exiens cū ex pulsiōe flatus paulati ex būiditate pulmonis egrediī & iccirco tussis ide nō creatur. Cū ät collū circūdeī suffocatiōe coꝓ ad pulmonē necesse ē fumosuz aerē expellere qō nos mōstrauim⁹ i libro ītitulato q̄re necessariꝰ sit anhelitus: cū fumosus aer nequeat exire pre nimia suffocatiōe. Angustiaf ät pulmo aialis & cū maiori angustia expellitur a pulmone aliquātulā ptē cū ipso aere nālis humiditatis siue emittēte: sicut i sanguinis screatu est videre. Qō cū appareat perditionē significat: cū nimia fit āgustia pulmonis pp suffocationē aialis. angustiaf autē pulmo pre calore nimio sibi a corde misso. si q̄ ascēsio spume ex caloris ē ebulitiōe: & morꝰ anhelitꝰ duricie: & pulmōis angustia i emissione signū erit mortale. Sz tamē aliqñ & raro i ore suffocati spuma apparuit & nō mortuus fuit. Intelligēdū q̄ & v̄bis hyp. nō i oībꝰ sz in pluribꝰ illud sepe fieri: sic̄ in alio aphorismo inuit. Quibꝰ imuenibꝰ igt existētibꝰ vētres būidi neq; bī i oībꝰ sz i pluribus determinauit: qō i fine buiꝰ pticule dixit expssiꝰ: siccant. n. vt i pluribꝰ senescētibꝰ. XLIIII.

Ypocras crassos: valde crassos a pncipio siue natiuitatis itellexit. Bonū ē. n. corpa ū multū eē crassa: neq; multū macilēta: q si talī pseueret vsq; ad vltimā senectutem viuēt. Si vo alteꝓ vltimeī i macie melꝰ ē q̄ i crassicie: Crassoꝓ vo corpoz vene sūt angustе: vū neq; spū abundāt neq; sanguine: & iccirco cū eoꝓ etas ptelatur puis & paucis accidentibus supuenientibus extinguunf. Sed macri non sicq; vo eorum mēbra pncipalia sunt discoopta: puis ex rebus sunt patientia. Ypati iter vtrunq; & dictantes delectabiliter vt crasse scūt: vene coꝓ & arterie fuerūt & pmanēt large: vū nō cito illoꝓ extinguiī calor. XLV.

Melius ē corpa i macie vt timari q̄ i crassicie

e Pilepsia apoplexie ē vicina: & vna vtriusq; ē cā. sz i apoplexia vtus ad neruos currēs tota ē ablata: i epilepsia nō tota: sz eades vtus q̄dāmō ē ipedita. vtrāq; vo faciētes chimi frigidi sūt & viscosi: & grossi: vñ etas iuuenilis calida & sicca epilepsie ē medicina. Scōz ét has rōes faciunt & regionū mutationes: sed nō mutatiōes oium vitarum: sz vitaꝓ corpꝰ ad calorē & siccitatē ferētiū pōt absolute & vitaꝓ itelligi: & iuuamentum erit epilepticis. hec. n. passio ex mala & inordinata nascīf vita. mutationes vo ipsoꝓ debent eē semper ad meliora. s. passioni contraria. XLVI.

Epilēsia ex mala & inordiata nascīf vita.

Jp hoc q̄ dicē Simul: vnū locū certū itelligimꝰ e ipossibile eē videī. Si vo locū tātū habētē spaciū quātū armus: brachiū: crus: coxa: & bis similia: in quocūq; horū duo dolores sūt: vnus alteꝓ augmentat: neq; alter magis sentiī altero. Si vo i duobꝰ locis: vt si vnus i brachio: alter in crure sit: maior obscurat alterū Uirtus. n. sensibilis semp ad maiorē tota transit. idē ét in tristitia videmus que doloz est ale: & nihil aliud. maior itaq; tristitia: nisi vterq; sit de re vna: minorem tristitiā obscurat. XLVII.

Nota hic duas q̄ēliter sāguinē vomētem a pulmone & a ōstacho.

Anies ē de sanguie mutato in quasdā q̄litates inter bonū & malū se habētes. Mutatio. n. ad malū absolute: sz putredinē & fetorē se bz. Muta-

tio ad bonum qualitatum significat membrorū tpamē tum. sed generatio sanies inter vtrunq; se habz. neq; enī de solo calore est naturali: neq; non naturali. dolor autē nō fit inde: nisi gp extēsiones mēbri vbi apa fit & calefactionē sini. corpus. n. calefit ex calore mēbri in quo apa ē qō erit cū sanguis moueatur ebullies ad mutandū insanies. Sanies. n. de sanguine ē: sicut cinis de lignorū incē

Sanies .n. ō sāguine ē sicut cinis de lignorū i. cēsione.

sione: vnde & dolor & febres alleuiant: cuz fcā iā eē videat & maxie si sanies egrediat tūc .n. mā iā ꝓsumit: & calor extinguit. XLVIII.

Exercitiuz vtile est: nā cōmouet naturalē calorē & validas facit que in mēbris sunt virtutes naturales: & virtutes aiales. & vitales. Nec qz in exercitio sunt cōsideranda & tps: & quātitas & modus vtendi: nunc de ēstitate regulam dat hypo. Dolor hic qui & polos in lingua greca dicit: significat locum cum fatigationibus esse. quod autem horum intelligitur verum esse: videtur si homo se moueat quo ad mēbra doleāt ex nimio motu: & inde ita fatigetur vt non sine magno dolore eadē membra mouecantur. ges cū icepit dolori remediū é. XLIX.

De tna mēti motus & exercitij.

Ic aphorismus superiori est cōtinuus: nam de sanatius hec sermo ē & superius quidem de ēstitate exercitij: hic vero modū vtendi significat: vt sit sicut oportet exercitantes ad cōsueta deducere gymnasia. Dat ergo nobis hypo. medicinales ꝫ speciem. Omnis consuetudo prius bita leuior: alter enim altero consuevit aliter fatigari: vtpote quidaz pedibus: alter vero manibus: alij artubus: & quidam ex totis corporibus. item quidam eadem membra quibus ad laborem vtunt magis sūt exercitāte: egdā vo minus Mēbra. n. ad laborē exercitatoria sūt ad id qō ꝓsueuerūt ifuetis fortiora & iō minꝰ inde lesa. L.

Mēbra ad laborē exercitatoria sūt ad id qō ꝓsueuerūt ifuetis fortiora.

On solū hec de exercitijs vt i priori: sed absolute de oi cōsuetudie dixit: siue potꝰ: siue cibi: siue balnei: geris: calozis: fōni: frigozis: tristitie: q̄ oia silr cōsueta minꝰ ifuetis sūt ledētia. Cā é eadē q̄ i exercitatibus eadē mēbra ex cōsuetudie dcā est superius. De oi āt cōsuetudine ego dicturus suz. Libꝰ silr & potus ꝓpaz stomacho dāt nām: de stomacho cetera mutāt mēbra & nutriūt. itē cibus & potus q̄dā mutatiōe corꝑ in suam nāz mutāt: q̄ mutatio longis tpibus augmēta & iter cibū & corꝑ accīs qōdā mediat: q̄ oia nos mōstrauimꝰ i libro de accītibus vbi ostdimꝰ: oē qō alq assimulat cito assimilās assimilatū trahit i suā nāz: & oē mutabile mutando silē: mutat mutandū facile: imo oia corpa corꝑ

Qđ q̄ alij assimilatur cuo assimilatuz trahit in suā nāz.

tangēria quātalibet imutatiōe id erūt mutāria: vt si aere mō frigido mō calido corpus tangat: frigido corꝑ cō stipat: & pozi cl audunt: calido aere pozi aperiunt & rarefiant. Si aūt corpus calido aere rarefactū frigidus aer tetigerit stati iteriora patefacit: & multū nocet sibi q̄ oia i libro de cōsuetudie dcā sūt. Vr. vo hic mōstrat qō experimēto ꝓbauit: neq; trī cāz ostdit: sed nos satis expianauimus. sufficiat aūt qō in ꝓma pte hui⁹ aphorismi dixim⁹. Qō aūt in fine dixit: Oz ḡ ad non cōsueta trāsmittere. auctorizauit quo corpus sanitatē recuperat possit: Si. n. hō vnā ꝓsuetudinez būerit i dubio mozat: qz nullus ē qui aliqñ aliquo nō ꝓsueto moueat: vñ iunxit bonū eē ad oia ꝓbāda se trāsferre: ne si forte sibi euenerit qō antea si cōsuevit maxime sibi noceat. hoc vero facere poterit si nō in vna consuetudie pmanens ad contraria se transtulerit. LI.

Omnia hic nobis: qp omia ex nām molesta sint. Corpis. n. pfectio nō ē nisi cuz tpamēto: vñ ad vltimitatē deuenīētia nāz sūt corrūpētia. Que āt paulati deplenitudie vel ianitiōe vel similiꝰ fiunt: & bona & securiora sunt iuxta ꝓsuetudinē exēūtia. In alio aphorismo dixit ad icōsueta debere trāsmittere. LII.

Corpis pfectio ñ ē nisi cuz tpamēto

Apiētē nō debem⁹ infamare: si nō i q̄libz re illico bene sibi successerit: & si nō actio appareat huius rei ad quā itēderit: sic aq̄ gutta diu effluēs petre effectū suauis penetratōis solet q̄nq; ostendere: sic & i mozbis ad digerēdū duris: si rōnabiliter & bona via se exercuerit sapiens: & trī nōdū appuerit: a via trī nō desistat rōnabili. Trāsire ad aliud duobus modis fit: fm q̄litatez & fm ēstitatē. q̄litate: vt siquis ex calidis ad frigidā mutetur medicina. ēstitate: vt siquis ex calidis ad calidiora: vel ex frigidis ad frigidiora. Dixit ḡ: gcūq; fm rōnez medicant: & si nō fz sensuz cognoscāt egroti adiutoriuz sibi fieri non trāsferēdū ad alia: vel q̄litate vel ēstitate. Nā hoc facere metholoz est: & eoz q fz experimentū medicina vtunt manēte egritudine q̄ i pncipio visa é eadē. nā si mutet vtpote in tertiana fiat quotidiana: tunc & medicinam ne cesse é mutari. LIII.

Sapiētē nō debem⁹ infamare si nō i q̄libz re illico bñ sibi successerit.

Ic aphorismus iā é vtpote supius expositus: vbi dī. Quibuscūq; iuuenib⁹ existētib⁹ & c. bonū é in iuuētute fluxū vētris hē: qñ superflua corpis facilius egrediunt: sed gb⁹ hoc nō fit senect⁹ é grauis: qz propter causam superius dictā desiccantur. LIIII.

Magnitudo corpis est q̄ tēperamētū i lōgitudie & pfunditate & latitudie egredit:

Magnitudo corpis est q̄ tēperamētū i lōgitudie & pfunditate egredit.

sed corp⁹ ī lōgitudie solū boles ꝓsueuerūt appellare magnū:nomē tñ certū ē appellare longū.itē corpus in vltimitate latitudis:ꝛ pfūditatis magnū vocaꝝ:ꝛ tñ nomē certū est grossuꝫ.hy.autē non ad magnitudinē hanc intendit.hec enī nō est mala in senectute:neq; grossuꝫ itel ligit.q; si sit in senectute molestū neq; ēt in iuuētute fuit bonū.Solū ergo longuꝫ intendit in quo hoc qđ dixit certificauit. hec.n.ī senectute torquetur.curuaꝝ:gibbosatur:ꝛ vix ab habente portaꝝ.talibus.n.iuuenibus cōtrahunt maiores musculi in senectute:vnde curui remanent huiusmodi:ꝛ peius est eis q̄ minoribꝰ:ēt si cōtigat eisdē cōtrahi spinales musculos.

Finit secūda pticula.

¶ Incipit tertia.

IN B tertio nro volūine ꝓposuim⁹ exponē qđ in tertia hac pticula dixit ō aere tpib⁹ ānis:ꝛ etate:obscuriora tñ volum⁹ dicē:idigētia expōe.De vnoquoq; q̄ hoc ꝓnūciauit die ē mōstrādū:ꝛ ratiocinādū sup sniaꝫ hy. Inuoluciora iq̄ ipsi⁹ volūtatē demōstrabo: repugnādū q̄q; luce sup his q̄ mirabilr visus ē exposuisse:ꝛ itētione hy.ī B libro dissimilasse ꝺ qđ exposuit a quodam magistro suo cratone accepit:hic aūt nihil rōnabile attulit:ꝛ qđ experimento didicit. Hy.tñ hic testaꝝ q; nō solū experimentum introducatur. I.

Uidā arbitrati sunt mutatiōes tpum hy.dixisse q cōtinuatiōes eoꝝ:ac si dixisset.Quando alteri tē poꝝ succedit alteruꝫ. Immutatio.n. hyemis ad ver generat siē dicet ifirmitates:posteri⁹ vo dicet in ve maniā:epilepsiaꝫ:melācholiā ꝛc.Cū itaq; ver ī estate mutet,principiū ē estatis:cōtinuas febres:tertianas:causon:ꝛ alia q̄ nūerauit eē testaꝝ.Similiter ēt ꝛ ī autūno ꝛ ī hyeme ita hy.itendunt itēdisse tēpoꝝ mutatiōes coꝝ cōtinuatiōes.Sꝫ ī hoc aphorismo vnū qđā hy:quo hic hy. autumant nō stelleresse.Si.n.hec mutatiōes tēpoꝝ:hos morbos quos dixit generāt:nō tñ aliq̄ morbos ꝑus bitos minorāt:sꝫ idē testaꝝ:q; aliq̄ minorent. Si aūt ita esset vt autumāt mutatiōes tēpoꝝ nō magis ꝑpe generarent morbos q̄ eos auferrēt.itē si sic esset:q̄re ī hoc is magne mutatiōes:adderet. Uñ itendere nos ī nuit nō solū tēpoꝝ mutatiōes:sꝫ eoꝝ cōpleχiōes q̄ maxie sūt,generantes morbos:cū oīmode suas mutēt cōpleχiōes:scīē idē ī epidimia dixit:qđ postea dicā.Qđ aūt sibiūrit.Et in hoc is maxie morbos generāt:cū mutent ī cōpleχiōibus suis:vel eē potuit:sed tñ nō q̄liscunq; sit mutatio ī ea dixim⁹ morbos generari:nisi cū mutatio maxia fuerit:ꝛ iō.Magne mutatiōes dixit ī hoc is frigiditatis siue estus.Et alia ꝛm rōnē euenire.Sic ī hūiditate:siccitate vētoꝝ sufflationē:eoꝝ getē.Hec vī expositio libri:ꝛ itētio hy.iueniē āt hic aphorism⁹ aliter ī alijs libris.Cōuersiones tēpoꝝ ānis:eae sūt generandi morbos maxie si magne sint:ꝛ ī eodē mutatiōes magne.Quib⁹ ex ỹbis nihil est obscuꝝ:maxie his q̄ mea anteriorē expositionē itelligūt:ꝛ alijs libris aliter ē inuenirī:ꝛ itidē pōt itelligi. Aliter per mutationes tēpoꝝ qđā itelligunt transitū vnius tpis ad alterū:vt estatis ad hyemē:ꝛ hyemis ad ver:nō absurdū qdē:nā ꝛ hec faciunt egritudinē.vel ꝛ idigne hy. itētionē explanāt:sꝫ mutatio hic ē itelligēda eiusdē tē

mutationes tēporū succedūt quādoq; generāt mōbos quādoq; eos minorāt.

Mutatiōes tē poꝝ maxime generāt morbos:ꝛ ī horis magne mutatiōes aut hūiditatis aut estꝰ ꝛ alia secūdū rōnem sic. II.

n Aturarū hec quidē ad estatē:hec vero ad hyemē bene aut male nate sunt. III.

Britudinum alie ad alias bene aut male nate sunt. IIII.

e Tates q̄dā ad regiones ꝛ horas ꝛ dietas bñ aut male nate sunt. V.

i poris ꝛm q̄litates alteratio.ꝝbigratia:si qđ est frigidus nā fiat calidū.Magne mutationes q̄ olim qualitatuꝫ permutatione fiunt:vt si estas calida ꝛ sicca frigiditatis ꝛ hūiditatis affectionē sumat:vl si cadē die nunc calor: postea frigus:ꝛ iterū calor:ꝛ iterū frigus fiat. II.

N hoc loco noiauit hypo.nās q̄ ve debent noiari,nāe.i.subiecta manifesta naturis. Nos aūt cōplexiones elementorū esse dicimus.i.humiditatem:sic.ca.ꝛ fri.Mōstrauimus quoq; in libro complexionuꝫ.ix. esse complexiōes. vnā equalē:ꝛ hec est pfecta ꝛ octo inequales:ꝛ be imperfecte.harū quatuor singule qualitati dominantur vnicuiq; ca.fri.sic.ꝛ hu. quatuor autem duabus.i.ca. ꝛ sic.ca.ꝛ hu. fri.ꝛ siccū fri. ꝛ hu. vnde complexionem habentes fri.ꝛ hu.in estate bene se habent:ca. ꝛ sic.in hyeme melius.similiter ca.ꝛ sic. in estate peius fri.ꝛ hu.peius in hyeme.est ꝛ alia complexio inter has. scilicet.ca.ꝛ hu.que est in hyeme ꝓpter humiditatem peior.propter calorem melior.ꝛ contra in estate bona est propter humiditatem. ꝓpter calorē peior. III.

In qbus tēporib⁹ cōplexiones se habeant.

N estate naturaliter bene se habent frigide ꝛ humide distemperantie:coartatur.n.immoderatio earū a caliditate ꝛ siccitate.male aūt tunc calide ꝛ siccē se habent:eo q̄ intense temperantie in huiusmodi imoderationem cadent.similiter in hyeme frigide ꝛ humide temperantie male se habent: calide ꝛ sicce bñ. Unde bene ꝛ male natum esse duobus modis est:dicīt enim ꝛm generationem.ꝛ ꝛm solutionem:vt bene natū est fieri:bene natum est solui. Unde calide egritudines bene nate fieri sunt ī estate:ꝛ bene nate sunt solui ī hyeme:eo q̄ contrariorum contrarie sunt solutiones. Que autem sunt calide vt tertiane ꝛ causon:in hyeme quidē male nate sunt fieri.ostendunt enīz nimiū calorē quem inferunt:male aūt nate solui in estate. Similiter ꝛ ꝛm locum:ꝛ ꝛm etates:ꝛ ꝛm dietas. IIII.

Iccirco a rectitudine hypocratis videtur deb uiasse:bonum autem esset si sic diceret. Omnis morbus vel etates ad temporum anni:ad regionum ꝛ dietarum comparationes bene ꝛ male:melius ꝛ peius nate sunt. Morbi enim ex simili generati:ꝛ econtrario curati meliores sunt ex comparatione:vel ex parte temporum anni quod nos explanauimus cuiꝫ in morbis diximus egrotantes quibuscunque nature proprie minus periclirari.Etates vero sicut ꝛ nature intelliguntur:quia quibus humiditas in estate dominatur:ꝛ quibus calor in hyeme:melius se habent:senes aūt in estate,infantes vero:melius in hyeme.idem de morbis ꝛ etatibus ꝛm regionem intelligatur. morbi enim calidi in regionibus nascentes calidi:a minus sunt molesti. Etas vero calida satior est in regione frigida; imo vniuersaliter hec omnia bona sunt econtrario accepta. Morbis enim frigidis ꝛ etatibus diete calide sunt meliores.morbis vero ꝛ etatibus humidis sicce diete. Sꝫ licet he meliores sint econtrario accepte: complexioni tamen temperate:regionem temperatam tempus ꝛ dietam oportet esse. hec.n.sola meliorātur ex similitudine sua.etates quidem in eo q̄ ꝛm naturam similibus gaudent.ꝛ eo q̄ extra naturā cōtrarys.in egrotantib⁹ etati-

Sola cōplexio perata in nullibus melioratur

bus est iste sermo. V.

t Empora anni nō sunt causa morbi: sed mutationes sue cōplexionis. cōplexionibus ergo cuiuslibet tpis ī quaslibet alias naturas sibi oppositas mutatis: quacūqz bora seu tempore mutentur: necesse ē yt morbi generentur. qñ ergo in temporibus yt in vere eodem incipit die calor fieri: ita yt circa terciā boraz frigus. media autem die rursus frigus: ⁊ iterum calor: autūnales egritudines. i. inequales expectare oz. nam inequales autumno fiunt: eo q̄ inequale naturaliter fit tempus. inequalitas aūt fit: qñ trib⁹ boris fit calor: ⁊ trib⁹ boris frigus. Diffūditur .n. natura extra: ⁊ relaxatur corpus. item frigore rursus intenso subito reuertetur in profundum natura cōstrictiones corporis faciens diuersas: q̄ nunc quidem ad calorem nunc quidem ad frigꝰ dissoluitur laborās: ⁊ tunc non fit ſm rōem digestio. ſz ex quo humores varij ⁊ diuersi generantur: varias ⁊ incompositas ⁊ inequales faciunt egritudines. VI.

Nocumēta multa q̄ ī tpibus inequalibus solēt corporibus accidere.

Ypocras infirmitates dicit futuras: cum austrinos auditus grauare dicat: quod necesse fuit cōtangere: q̄ oportet que nascūt de naturis morborum: vel de extraneis causis medicum discernere: vt ſm q̄ iustū est possit iudicare. Non āt est graue videri: vnde grauent auditū austrini: q̄ si complexio huius vēti calida sit ⁊ humida: necesse est vt grauitatē faciat capitis. vnde cū iste sufflet instrumenta sensualia humiditate inueniuntur plena ⁊ caput grauantia. Luz vero initia neruoz humectentur huius venti humectationib⁹ voluntarij motus grauantur: ⁊ homines impotentes ⁊ debiles efficiuntur. Et in Borea fit econtra: quod tamē postea tanget hypo. ſz b quas egritudines faciunt hi venti tetigit: vt possemus discere accidentia que de morborū nascuntur essentia: ⁊ qua de causa extranea. vnde dixit. Si boreas fuerit: tusses fiunt ex mutationibus cōplexionum spiritalium instrumentoruz: ⁊ asperitatibus guttu ris. cum enim Faringes dixerit: ad gule attinere voluit asperitates. cum .n. gulam hic ventus perflet necesse est desiccet ⁊ induret. Uētres duri dixit: ⁊ egestiones itelle xit: que sicciores sunt ⁊ duriores in borum statu vētorū: cum totū corpus per hos desiccetur: vnde plus de humiditate ciborum necesse est trabatur: ⁊ feces diutius i vētribus ex sui siccitate moranter. Dissurie vero fiunt ex passionibus vesicaz. cum .n. vesica sit frigida ⁊ ficca ⁊ sine sanguine: plus patitur q̄ alia membra ex accidentiū frigiditate ⁊ siccitate. item frigiditas boree dolorem facit in pectore causa sue desiccationis: pectoris ⁊ istruppē rorum spiritus vicinitate. Dorzores quoq; fiunt pp humiditatem venti cōplexionis frigiditatem. item de eodez austrini calidi sunt ⁊ humidi. vnde resoluunt eam que est ī nobis humiditatem. h āt dissoluta hec dissolnit oēs virtutes animales: vitales: naturales: ⁊ spiritales. naz si circa venas feratur caliditas: vel humiditas naturales humiditates resoluit: si aūt circa arterias vitales solumm̄ virtutes. Si vero circa tenorem neruoruz: ⁊ maxime voluntariorum hec humiditas feratur vel caliditas: tunc ⁊ secundum differentes locos predicte accidunt passiones.

Oz q̄ de naturis morborū vel de extrāeis causis nascūt medicum discernē vt q̄ iustū ē possit iudicare.

Boris quādo i eadez die: aliquādo quidez estus: aliqñ vero frigus: autumnales egritudies expectare oportet. VI.

Astrini flat⁹ grauant auditū: caliginosi caput grauantes: pigri dissoluentes quando isti prevalent talia in morbis patiuntur egrotantes. Si vero boreas fuerit: tusses faringes: ventres duri: dissurie: borzores: dolores ⁊ pectorum ⁊ latex: quando isti prevaluerint talia in morbis expectare oportet. VII.

Um estas fit veri silis: sudores multos i febrib⁹ expectare op3. VIII.

c

Siccis temporibus febres acute fiunt ⁊ sigdez annus talis existens amplius fuerit: qualem cōstitutionem fecerit i plurib⁹: ⁊ tales egritudines expectare op3. IX.

j

Moderatis tēporibus si tpaliter tēpora se reddiderint: boni status ⁊ bone egritudinis determinatiōes fiūt. In immoderatis vero maxie immoderate ⁊ difficiles determinationes. X.

i

Dissolutio ventis fit aut per viā resolutionis aut crimonis.

Sicut ante dixit quando cadez die est aliquando estus: aliquando frigus autumnales egritudines expectare op3: similiter ⁊ quādo estas est similis veri. i. cuz cōplexiones sue temperate sunt: multos in febribus expectare oportet sudores: ⁊ verum est: q̄ multus sudor fit ex caliditate ⁊ multa humiditate: ⁊ borum vnuz est inuenire in hyeme: alterum vero in estate: neutrum in autumno in vere vtrunq;. Si vero estas sit siccior: necesse ē vt humiditas deficcetur: si similis veri necesse est humiditatem ad cutem trahi cū vi caloris ⁊ cū propter nimiā humiditatē in fumuz dissoluere non possit in tpe crisis: humores illos expulsos sudores necesse est fieri. VIII.

s

Si siccis temporibus non multas egritudines sicue febres: sed acutas nasci fatetur. Paulo vero post dicet. Constitutiones quidem anni omnino quidez ficce: pluuialibus sunt saniores ⁊ minus mortifere. Egritudines autem dicit in pluuialibus febres longas: quod ex necessitate consequitur: quia ex humiditate aeris multi humores pblegmatici in corporibus adunantur ⁊ non eōsumuntur. Et econtra aeris siccitas ebimos minorat: sed tamen in qualitatibus suis acutiores facit. vnde ⁊ febres pauciores sunt q̄ in humiditatibus temporum: acutiores tamen propter siccitatem. Additio. Item de eodem in prioribus aphorismis de compositis qualiter [illegible] de simplicibus ē illi sermo. i. de siccitate: non de qualibet siccitate: sed de immoderata: nam moderata non facit egritudines: immoderata vero non quaslibet sed acutas. i. tertianam: ⁊ causon. nam siccitas per se sola solet generare co. ru. ⁊ si calidius tempus fiat q̄ oporteat: omnino acutas facit febres: si autem duo tempora peior est complexio: si vero. iij. vel iij. molestissimum est huius. i. naz hoc potest graues pestilentias generare: ⁊ bubones. IX.

Moderata siccitas nō facit egritudinē. imo dēata vō nō quasi bonitatis acutas.

Ualis. hy. intētio fuerit de moderatis tpib⁹ pōt itelligi ī libro suo: q̄ vocaī pitonoriomatō: si. n. appeāt signa ī ozib⁹ stellaz: ⁊ ī occasibus earuz:

q

fm q apparere oportet: t in autumno quedam pluuie fiunt: hyems vero temperata non multū calida: neq; multum frigida: in vere pluuie plurime tempozibus suis t estate similiter. annus ille est necesse vt sit sanus. Ex qua ordinatione temporum cum hy. perpenderis intellectū: poteris etiam intendere quid in his possit obuiare: que ipse in moderatis dixit: t in his morbos nascentes imoderate determinationis t bene: q; crisis in his morbis cum timorosis venit accidentibus aliquādo natura liter ipsa in se pessima est: aliquando mortalis: neq; totam materiam purgans sed vnde infirmus recidiuet seruans. X.

Autumno fiūt egritudies t maxime mortifere: vt in pluribus: ver vero sanissimū t minime mortiferum. XI.

Autumnus ptisicis malus. XII.

Empora āni si t fm q; oz complexiones suas seruauerint: ver ceteris tempozibus sanius: t minime mortiferum erit q; temperantius est alys. Autumnus acutozum morbozum est generatiuus t pestilentioz ceteris: ver vero sicut diximus in suis temperatum est complexionibus. autumnus in multis illaudabilis est rebus. Primo q; eadem die aliquando quidem frigidus aliquando quidem calidus. Secundo q; cum sit post estatez inuenit in multis corporibus chimos incensos: t in quibusdam virtutem defectā. Neq; etiā solum hoc: sed ēt anteq; veniat ad cutem chimi mouentur t dissoluuntur: sed iste veniens recludit propter suam frigiditatem in interioribus: quod nāliter in oīb⁹ facit hominibus: particulariter vero in male dietantib⁹ ex multis fructuum comestionibus: quibus mali chimi in corporibus abundant. XI.

De naturis tēporuz suas cōplexiones nālef seruātiū.

N superiorib⁹ autumnus vniuersaliter blasphematur: ī vero particulariter in ptisicis. Dic aūt ptisicos intellexit ex vulneribus laborātes pulmonis. potest etiam quod dixit de omni consumptione corporis accipi: vnde non possuz certificare ad quod horum intenderit hypo. Sed siue prius: siue posterius ītellexerit autumnus necesse est malus sit. est enim frigidus t siccus t inordinatus. XII.

B essentia temporuz anni incipit: t hoc veris t hyemis dicēs: Si hyems sicca t borealis fuerit: ver vero pluuiosum t austrinū t humiduz: que quidem mutatio parua est: sed extra cursum nature tū. vnde in estate fe. acutas t ophtalmias t disenterias fieri necesse est: quarum cause in peritonaeo conchcidaton .i. in libro de aere t aqua ab eodem monstrate sunt: cuz diceret. Si hyems sicca t borealis fuerit: ver vero humidum t austrinus: estate necesse est feb. acutas eē ꝛc. qō si fit subito ophtalmiam necesse est subsequi. terra. n. cum co'cm tempore sit humida pp veris pluuias: t austrini calorem duplicent t humiditatem. ventres vero cuz nō desiccētur: nec humiditas cerebri minuatur necesse est fe. acutas in estate subsequi: t maxime phlegmaticis. dysenterias vero t in mulieribus t humidis natura. Hec in peritonaeo redaton chcidaton: que ibidez exp̄lanabo. h ibidem nasci dixi in estate. Item in fa particula epidimie quasdam in estate corruptiōes dixit nasci in craton ciuitate; t nascebantur in corporibus eorum quedaz pustule: que ignis sacri vocantur quod sic in libro eodez cō texuit. Fuit in ciuitate craton in estate nimia pluuia: t hoc in tota estate ea. cum austrinis maxime ventis: vbi hypo. monstrauit causas. i. earūdem pustularum nascentium materiam. Complexio. n. tunc temporis in qualitates putredinem facientes mutari festinauit: his quoruz natura apparata fuit ad hoc. sic̄ hyp. h̄ dicit morbi ingrī humidis nascētes temporibus: diuturne sunt fe. fluxus vētris: t putredines: t magis calor in his operatur q; humiditas que cum vtraq; conueniunt: t adeo fortia sunt: sicut in craton ciuitate fuerūt cito putrefactiū. Hyems vero sicca t borealis q; busdam corporib⁹ idez efficit sicut idem dixit. Austrina grauat audit. Boreas facit tussi re: asperitatez gutturis ventres siccos: dissuriā horrores: dolores costarum: t pectoruz. Itez si tempus inq; siccum fuerit: minus facit infirmari q; pluuiale t minus ē mortale: t tū hyemem siccam t borealem esse dixit nocentez. sed nec fe. nec dysenteriam. Quare autem in vere si austrinum humidum sit: illud idez non ptingit. quare: q; hyems antea frigidioz t siccioz fuerat. vnde hypo. Nō sufficit inquit presentes qualitates tempoz cognoscere: sed ēt quales fuerint preterite. Si ergo corpus pl.us desiccatur i hyeme q; hyems sicca t borealis fuerit: non solum liberat a passionibus in vere ptingētibus: ī ēt ab eodē vere adiuuatur t aliqñ diu substentatur vt ad tēperantiaz quā perdiderat reducatur: q; si totū ver humidū sit corp⁹ āt siccum vt prius mutabit in contrariū: cum pp diuturnitatē veris humidi temperamentū admiserit: t sic in humiditatez ipsuz oz vti. Superueniente vero estate paratum est putredini. vnde aliqñ cā ophtalmie t disenterie fit. cū. n. terra adhuc sit humida neq; venti illo tpe pflari adhuc apparuerint q; post in diebus apparere solēt canicularibus necesse est hoc tpe quod est inter initiū estatis t caniculares dies ventis adhuc absentibus fe. acute sequantur: chimi. n. putrefiunt corporib⁹ ex caloris t humiditatis dīationibus. vñ ophtalmie fiūt t dysenterie: Dic aūt ptingunt ꝑz vicinitatē membroz chimos illos recipientiū; t fm diuersitates cōplexionū corpoz. Ophtalmie vero vniuersales sunt in oīb⁹ absq; his qui naturaliter frigidi esse certificantur siue humidi siue sicci: t absq; his q; fortes habēt oculos: nō recipientes humores a capite descendentes. dysenteria vero fit tunc ī mulieribus t humidis nā: sicut hypo. testatur. qñ materia p tēpus colligitur. ēt a caloze estatis ificitur t fit salsa: t iō q; sua salsedine exasperat t vlcerat generat disenteriaz: mulieres. n. vt hyp. inquit humidiores sunt masculis: in q̄bus si sola humiditas inflāmatur necesse humida corpora hec dicta patiant. humiditas. n. quasi materia est putredinis. calor autez causa est efficiens. humiditas aeris quoq; superfluitates humorum in corpore desiccari non permittit. Vnde ad iuuatura ē causa putredinis: vnde ergo dixit phlegmaticos plurimos febres pati cū eorum corpora sint humidiora: in quibus. cum quedaz putrefiant: t in eis remanent fe. generant t dysenteriaz si per intestina exeant. Qui morbi per totam estatem necesse est sint: si non in diebus caniculares aliqua īmutatio superauerit: sicut hypo. ī peritonaeredaton. Dysenteria inquit in mulieribus fit t humidis natura. Et subdit. Si pluuia t hyemale tempus post dies caniculares veniat: t venti illo tēpore perflaturi succedant: illi morbi q̄s diximus supius sunt cessaturi. t autumnus saniozerit: q; si nō mortalitas ī pueris t mulierib⁹ ē spanda: in

De igne sacro.

Non tñ sufficit p̄sentes qualitates tēporuz cognoscere ſ ēt quales fuerit p̄terite.

Humiditas quasi mā ē putredinis caliditas aūt cā est efficiens.

uenes sunt remoti ab infirmitatib⁹ bis: q cunq; vo euase/rint sine dubio incidunt quartanas: t inde hydropisim: quod quare fiat: t quare subintrauerit in eodem libro os explicari. Dunc aphorismum exposui: nihil quoq; quod necesse est ptermisi: t hoc qđ necesse ē in pitonaeröchei/datō silr exposui: hoc ät certificauit ex rōnibus t rerum naturaliū inuestigationibus: nō soluz experimēto. Quo/tiens. n. igt auctor i q/bus ciuitatib⁹ hoc pro/bauit i vieb⁹ vite sue: bis vel ter: vel parum plus. Si eniz videris gnq; vel septez boies aliqua medicina mo/biles: experimēto solo non potuisti certifica/ri illa medicina boies oēs posse moueri. nō ergo by. dixit: Neces/se ē nisi ex ratiōe t re/rum naturaliuz inue/stigatione. XIII.

Exprimē/tis rōe fir/matū vni/uersalita/tem facu.

Omplexiōes c horuz tēporū in hoc apho/rismo oppositas fecit in aphorismo superiori. Uer. n. silr in supiori byeme: hye/mem vero veri assimilauit. Jaz q̄ dixit i huiusmodi hye/me q⁹ ipse egritudines nō sunt fortes. Dic ergo dicem⁹ quare si byems sit calida t humida: ver vero frigidus t siccū: necesse sit boies egrotare in vere: t parituras mu/lieres parua occasione abortire. corpora. n. earuz in hye/me calida t humida sunt: humida vero t tenera t rara sunt vñ cito frigidꝰ aeris ad iteriora penetrabit. Pue/ri. n. lōgo tpe assueti calido aere percutiunt subita t ma/gna pcussiōe aere frigido penetrāte ad eos: vñ abortiūt femine: q̄z aut pueri in ventre cito obeunt: aut qñ exeūt tunc obeunt. q⁹ si vinos generauerint: nō possunt taz ma/gnaz imutationē caloris aeris assueti in frigiditatē pati: cito q̄ moriunt: aut debiles viuunt. Boies aūt phlegma/tici: t maxime mulieres sicut dixit fuit diſenterici ex oc/casione phlegmatis a capite ad vētres descendentis: qō necesse est q⁹ sic augmentet: q̄z cū capita i byeme phleg/mate ipleant in initio veris in frigidant: cerebrū vo cuz infrigidatur vt nec cibus nec nutrimentū decoquatur i phlegma necesse est mutetur. Quod ät ex frigiditate ni/mia t humiditate generatur aciduz efficit: t si ex nimio calore fit salsuz: si ex paruo duice vl insipidū. phlegma q̄ in byeme calida generatum in capite: necesse est salsuz esse ex byemis calore: vñ t diſenterie fiunt: quia cū diu phlegma illud in intestinis moretur sua salsedine intesti/na pungunt t vulnerant: occasio more est viscositas. In/calidis vero nāliter t colericis t siccis: ficca ophtalmia erit. ficca dr: cū nihil ab oculis mittit: qō ite: necesse fu/it euenire: q̄z cū caput in byeme plenū sit humore: vere frigido t sicco existēte clauduntur pori t stipant: t sic humores a capite exprimūtur: sicut cuz aq̄ spōgia plena manib⁹ cōprimat. descendit ät ad loca sibi apparata hu/miditas. vñ t oculos habentes debiles ophtalmiā erūt patientes: q̄ non currit pp frigiditatē aeris: t cōstipatio/nem superficiei in oculo: pāniculis quod hypo. testat' pa/laz in peritonaeröcheidaton. cū dicitur. Quibus dñatur phlegma necesse est a capite descendente phlegmate di/senteriam patiantur: t maxime hoc contingit mulierib⁹ quibus phlegma dñatur pp humiditatē descendentem a capite. Colericis ät sicca ophtalmia venit pp calidita/tem carnis t siccitatem sui. Quod in fine dicitur hui⁹ a phorismi: Senioribus vero catarri cito dissoluetes: i pe/ritonaeroncheidatō subintulit taliter. Seniorib⁹ decre/pitis catarri veniūt pp debilitatē venaz: t stipationez earuz: vnde t celeriter pereunt vel in dextro latere paly/sim sustinebunt. In hoc loco hyp. non intellexit catarrū sicut solet intelligi: q⁹ a capite in cānale pulmonis desce/dez diſenterie t ophtal/mie sicce fiunt. Senio/ribus vero catarri celeri/ter dissoluentes. XIIII.

dit: sz intendit eū q euenit in venas q̄ sub capi/te sunt: vñ t b celeriter dissoluētes bñ addidit q̄z crisis hui⁹ catarri ci/to venit: cuz oēs aly so/leant eē diuturni. Aly interpres hui⁹ aphorismi intelligūt catarrū a capite descendentē ad gutt': t ad cānales pul/monis: t iō ipsi non ad/iungunt particulaz ne/gatiuaz scribentes. Se/nioribus catarri non ce/leriter dissoluentes: cō firmant quoq; oēm ca/tarrum frigidū nō cito in his maturari pp eta/tem eoz. Sz ei qō nos diximus: hy. cōcordatur in pitōa eroncheidaton: vbi cito inquit pereunt. XIIII.

Vlon oēs catarri ſt per ſe diu turni.

Jc complexiones autūni t estatis tetigit: sicut p/b us byemis t veris: cū byemē siccaz t borealem: ver vero pluuiosuz t austrinū dixit. Jbi aūt acu/tas febres t opbtalmias t diſenterias estate nasci dixit: h aūt capitis dolores t tusses: t brācos: t corizas: gbusdā vero ptisim ꝛfirmat oriri. Neq; ibi estatis. h vero hye/mis ꝛstitutiones monstrauit: vnde vr intēdisse t estatē cū suis cōplexionibus. Que si a suis ꝛplexionib⁹ mutarē/tur: alteros morbos facerent attingentes mutatis cōple/xionib⁹. hy. vo alibi recitauit byemē frigidā t siccaz: ver vero humidū t calidū: t hic econuerso byemē calidaz t humidā: ver frigidū t siccū. hec aute in pitonaeroncheidaton dixit: neq; eā ꝛplexiones byemis noiauit cū dixe/rit sic. Si estas calida t humida sit: autūnus silr: t alia multa dixit: sz h reticuit: q̄ oia explanabo: cū ipsuz librū interpretans cro. modo vo de huius aphorismi qualita/tibus disputabo: t incipiamus sicut diximus hy. intēdis/se byemē suas q̄litates seruantē. vt sit frigida t humida. frigiditas vero huius t humiditas sit fm q⁹ opz i medio/cribus locis habitatis que loca paulopost ego dicaz. Si ät byems post qualitates pdicto tēpoz talis sit nō oēs morbos generabit: sz dolores capitis: tusses: brāzi: catar/ri: cū caput ipleat humoribus solent nasci. Si aūt in pdi/ctis tpibus. Lestate t autūno: pluuia t austrini venti sūt in pncipio estatis: morbi incipiēt esse calidi t humidi: t si non: tunc ꝓculdubio in autūno expectent. Qt. n. estas frigida fuit t ficca: autūnus pluuiosus t austrinus neces/se ē morbos non festinare: q̄z humiditas autūni siccitatē estatis mitigauit: sed tū si in eadē qualitate humiditat autumnus totus pseuerauerit: nāliter humidis plenitu/dines humoz in capite nasci necesse est: q sunt cāe boz accidētiuz q̄ h ab hy. dicta sunt. Ptisis ät fit i gbusdā. i. in his q apparati sunt ad ptisim. i stricta habētib⁹ pecto/ra: t qbus humores a capitis assueti sunt descendere in pulmonē. Fortiores aute morbi nulli bis tpibus contin/gunt homini: nisi trīs tusses: brancī: t corize: catarri t simi/lia. Byems. n. inuenit capita plena propter austrinas in autumno pluuias: vnde si in capitibus plenitudo illa

Dic doc cognosce re para/tos ad ptī sim.

De ldica tione sum pta a sa/pore acci do salso t insipido.

smouetur. dolores capitis generantur: cuz in hyeme de nullis corporib⁹ humores resoluant̃. Quibusdã aũt pp frigiditatẽ hyemis a capite expssi descẽdũt ad mẽbra capitis subteriora: vñ ⁊ similia generantur. XV.

b Jc ꝓ se nõ est aphorismus: sz pars illius quẽ iam exposuimus: ⁊ ita vterq; vnus ẽ. Cuz n. estatem in prima illius aphorismi borealẽ ⁊ siccaz dixerit ⁊ in ꝑa austrinuz ⁊ pluuiosuz esse autumnum posuerit: h aũt borealem ⁊ siccũ esse dixit: nihil n. siccũ ⁊ inaquosum differũt. Cuz inq; h tpa duo sicc sint ⁊ inaquosa: necesse est vt nõ solũ non ledant: sz ẽt adiumẽt humidos nã: qõ vñ fiat hyb. i. pitoaerõnoxiãtõ monstrauit. pblegmaticis ingt hoc iumentũ erit: cuz corpora desiccent̃: ⁊ veniente hyeme hũiditates nulle dñantur: alq; ꝑter pblegmaticos patiunt̃ siccã opthalmiã: acutas febres: coziam gdẽ ⁊ melancoliã. i. quo libro nos auit causas haz ifirmitatũ: cuz dixit. Colericis hoc nociuũ est cũ corpora eoz nimiuz desiccet: vñ sicce opthalmie erũt: ⁊ febres acute ⁊ ꝓtinue: gbusdã ⁊ mecolie: õ gbus ẽt subdidit: subtilis inquit eo dñatur ⁊ ãsi aquosa desiccaũ ⁊ ꝓsumit̃: cũ grossa ⁊ acuta ꝓmaneat: itidez de sanguine itelligendũ est. h est aũt causa horz morborz: sufficit hic de ãlitatib⁹ aeris quas solas ãre dixit: ⁊ alias reticuit: ignoro cũ alie sint: sz tñ vnde cõplexiones oiuz aliaz ãlitatũ aeris cognoscere possis: volo hic ostẽdere. Oz. n. prius singulares cognoscas ãlitates. i. cõplexiones aeris ⁊ eas facias aliaz mãm: vel fundamentuz ãs deinde tribus modis diuidas: in fortissimas: mediocres ⁊ debilissimas. Deide inuestiges ãl⁹es morbi gbus generent̃ cõplexionibus in anni diuersis tpibus: ⁊ similiter i diuersis corporib⁹: post ãs duaz compositiões cõplexionũ tpuz ꝑm q⁹ hypo. hic fecit: qõ cũ bene imaginatus fueris ad triplicãdas ẽ tpuz complexiones redi: ⁊ cõsidera q inde nascunt̃ morbi: deinde oia compone anni tpa: sz corpoz complexiones diuersas: qõ cũ feceris optime ⁊ pfecte exerceberis. Ego forsan si spaciũ nõ deerit inde singulares libros faciã: hic vero sufficiant dicta q⁹ cõplexiones tpum anni: ãs in hoc aphorismo tetigit hy. pauciſſime sint quantũ ad has quas non scripsit: ãs si dixeris eũ posuisse ad silitudines non positaz verior eris ãs si ꝓfirmas esse partes reticitaz complexionum superpritõaerõcheidatõ: ⁊ sup epidimia: multa tñ dixi ⁊ plniora. Quod superius promisi de mediocritate locoruz habitatoz hic est dicendũ: quecũq; de mutationibus tẽpoz hypo. h dixit ad loca tẽperata ⁊ habitabilia intẽdit. mari vero finitima ⁊ propinquiora: vtpote litto plagalia: ⁊ sicut in porachia: ⁊ ab ipso mari remota: sicut in nubia ⁊ egypto sunt ꝑtermissa ab eo excedẽtia mediuz. porachia. n. loca frigida sunt nimis ⁊ humida tẽperamẽtũ excedentia alia nimis calida ⁊ ficca: que loca ex necessitate posui sola: qz in porachio sũt frigidiora ãq mari sunt vicinniora: vtpote a borea sibi propinquo infrigidata. In eodẽ quoq; porachio loca mari remotiora sũt calidiora vtpote a borea se elongãtia. in nubia ⁊ egypto mari vicina infrigidant̃ a borea: ab eodẽ borea remota sũt calidiora. loca vero certe tẽperata ⁊ mediocria: a meridie ⁊ septẽtrione: oriẽte quoq; ⁊ occidente recta linea eq̃liter sũt distantia: hec loca hypo. intendit cum complexiones aeris ⁊ temporum dixerit. De constitutionibus temporuz anni: quod hypo. in epidimia: ⁊ sapientes ostendunt alij. Ab ortu pleiadum estatis est initium: ⁊ medium estatis est ortus canicularuz semeth ortu autumnus initiatur. in occasu pleiadis hyemis est principium. in equnoctio

f Jvero autũnus borealis fuerit: ⁊ iaquosus: hũidis natura ⁊ mulieribus cõfert: reliquis vero opthalmie fiũt sicce: ⁊ febres acute ⁊ cozize diuturne: quibusdam vero ⁊ melãcholie. XVI.

c Onstitutiões vero ãni omnino q dez sicce pluuiali bus sunt saniores: et minus mortifere. XVII.

e Britudines vero i pluuialibus vt multum fiũt: et fe. longe: ⁊ vẽtris fluxus: ⁊ putredies: ⁊ epilepsia: et apoplexia: et sqnates. i. siccis vero cõsumptiones: ptisis: opthalmie: arteice: stranguarie et disenteric. XVIII.

post hyemez ver est incipiens. XVI.

m Elius quidẽ esset si hic aphorismus alios ꝑcederet: qz naturaliter ⁊ artificialiter generalia semper precedũt specialia h tamen preponẽdus erat: vt quedaz precederent spãlia: que ⁊ licet precesserint: non tñ est infamandus: quia h posuerit eum: cuz ⁊ quedam sequantur: que hic posuit vt superioza inferiozibus p hoc quasi generale continuentur. Et dicitur bene ꝓstitutiones oĩno sicce ⁊c. quia cum in siccis tpibus humiditates desiccentur: ⁊ in pluuialibus adunentur: ⁊ putredines augeãtur: si non quibuslibet diebus exercitus corpora mundificẽtur: balneis. n. non consumuntur: nisi que curi vicinant̃. interioza. n. in solidis membris exterioribus balneis nõ emittuntur: neq; item farmacia: vel vomitu sunt purgãda: que ex magna necessitate ⁊ raro sunt expetẽda. Una quaq; vero die in corporibus adunata media inter hec sunt curanda. Sed siquis semel: vel bis in mense cũ farmaco vel vomitu voluerit purgari: timendum est ne in corporibus humores adunentur nimi: ⁊ nocentes i malos vsus corpora redigant. Cibi autem duas habent superfluitates: vnam humidam ⁊ aquosam: que ⁊ cibum perforantem lubricat: alterã quoq; fumosam quod fit cũ cibus nocumentũ aliqõ habeat qõ natura assimilare corpori non valeat. oibus aũt diebus de his corpora mũdificentur: cum h inq; ita se habeant: necesse est siccis anni cõplexionibus melius curẽtur ãs pluuialibus. vnde ⁊ bene dixit hypo. ꝓstitutiones anni siccas pluuialib⁹ esse saniores ⁊ minus mortiferas. XVII.

l Onge febres proculdubio pp nimias humiditates fiunt. vtpote longo tpe dissoluendas. ⁊ qz humores pblegmatici in pluuialibus sunt frigidiores: ⁊ ideo febres lõgiores: sicut in tempozibus siccis febres acute nascuntur ⁊ breuissime ex humoribus colericis: vnde ergo fluxus ventris in nimia pluuia fit palam est videri: abundantes. n. cbimi quoquo modo sunt purgandi. Cum autẽ putredines sint in humidis citiozes in siccis vero remotiores ⁊ tardiores purgandi sunt: vtpote epilepsia apoplexia. h. n. sine dubio sunt pblegmatici: ⁊ ideo hi morbi tpibus abundant humidis. Sgnãtia aliqũ ex humoribus in gutture se adunantibus a capite descendentibus fit. in nimia. n. pluuia humores adunãtur in corporibus: ⁊ maxime descendentes a capite: ⁊ a mẽbro in membrũ currentes in siccis ingt sunt ꝓsũptiones opthalmie: arteice: stranguric: ⁊ disenterie. Si autẽ auderẽ aliquantulũ eũ negligenter dixisse affirmarẽ: qz ex ãlitate huius aeris ptisim nasci dixit: cũ duobus modis fiat: aut ex magna frigiditate aeris. vnde quedaz vene crepantur in instrumẽtis spiritus: aut ex ipsius aeris caliditate ⁊ humiditate: vnde humores adunati in capi

Flaturaliter ⁊ artificialiẽ generalia semper p̃cedũt specialia.

Farmacie non nisi in magna necessitate ⁊ raro sunt exp̃tande.

Tardius sũt purgãda ficci ãs hũidi pp putredies in humidas fiũt citiores

De mõi vtilitãdi diuersas tẽporum complexiones.

De locis tẽperatis ⁊ habitabilibus.

aere ficco ⁊ in actiuis ⁊ pato possunt oēs morbi p̄ter solos ptisim generari.

te sunt descendentes in pulmones. Sed si aer sit siccus: ad calorem vel frigiditatē naturaliter se habens omnibus morbis preter solā ptisim apparatus est generādis. Unde ⁊ quidā ptisim intelligunt passionē quaz oculi patiuntur consumptionē. ac si diceret, morbi nascentes in siccis temporibus ophtalmie fiunt ⁊ ptisis. i. ophtalmie ille que ad consumptionē oculoꝝ deueniūt quod fit cū nutrimētū auferatur oculis macilētis: ⁊ exsiccatis pluſq̄ nā exp̄etit: ⁊ hoc cū pupilla rum angustijs. ꝓtingit aūt ex gelidis ⁊ vagā tibus humoribus desiccatis si vero ophtalmie taliter intelligantur oportet sicce considerentur. Nos autē diximus vnde ophtalmia sicca nascatur: cū de siccitate aeris loq̄remur. Artetice q̄ sūt ex humorib⁹ ad membroꝝ concatenationē descendentib⁹ ipossibile est de siccitate aeris nascaṅ: que āt de acumine nascuṅ: ex nimio calore nascuṅ. aliogn vero artetice nō ꝓficerentur. Oportet aūt considerare quare arteticas in siccis nasci dixerit. Sed cū aer nimiū desiccatur: humiditas concatenationis ꝓmitur: vnde duritiez motus voluntary membri illa patiuntur: ⁊ nimiuz desiccantur: ⁊ hoc causa est doloris illius. Dolor tñ certus arteticus nō inde nascitur: ſz tñ aliqui oēm dolorem quē concatenatio patitur membroꝝ arteticū dolorē vocauerunt: vnde possibile est sic intelligi. Inuenimus aūt hypo. taliter dixisse in secūda particula epidimie. Athenis hoices legumina comedentes: ⁊ inde pedes coꝝ debilitati sunt. Comedentibus aūt in fame otozuz dolor successit genuum: nec tñ dolorē nominauit arteticū. Si aūt sophiste redarguant nō debere nominari dolorē arteticum: q̄ non in qualibet vna ꝓcatenatione membrozum fit: sed qui existit i multis ⁊ diuersis: pōt ēt sic accipi. Destranguria idem est inuestigandū: quā non necesse ē pati in siccitate aeris: nisi tribus de causis: aut ex vltimitate siccitatis. aut ex calore: vel ex frigiditate: quaꝝ tamē nulla ꝑ numeratur. Sed q nās aeris i omni tpe inuestigare volueris: intelligat siccitatē aeris: cum in vltimitate sit siccitas: tunc. n. in corporibus tēperatis aliud facit: ⁊ aliud in siccis: aliud in humidis: aliud vero in frigidis aliud vero in calidis. Similiter ēt in cōpositis: aliud est in calidis ⁊ humidis: ⁊ aliud in alijs: que si sicut opz inuestigaueris. i. cur stranguriā dixerit scire poteris. Stranguria ergo aut de acumine vrine: aut de defectione virtutis contentiue nascit in vesica. defectio āt ꝓtētiue fit ex sua deficiente cōplexione: complexiones aūt sunt. viij. quaꝝ vnaquaq; deficiente ⁊ virtus deficiet ꝓtentiua vt deueniat in stranguriā. Acuitas aūt vrine ex complexionis est corruptione: ⁊ maxime calide: vel sicce: vel calide ⁊ humide: vel solius humide: de his omnibus strāguria nascit: vel ex vulneribus accidentaliter vesice venientibus ⁊ apostematibus ⁊ ex mala dieta ⁊ similibus. Intentio tñ nr̄a de aeris q̄litatib⁹ fuerat. Quicḡd āt de strāguria dixi: idē dico ō disenteria. neq; tñ absolute disenteriā siccis dico tpib⁹ euenire sine q̄dā tenore. In p̄mis q̄ si siccitas aeris sit in vltimitate: deinde si cū calore vel frigiditate. Non est aūt hypo. in his redarguendus: cū ipse q hanc artem tractauit sit primus: ars quoq; ista fuit latissima ⁊ profundissima. vnde nō est mirabile si res sic̄ sūt non oēs certificauit: potius miroꝝ diofilum: ⁊ museū alioſq; plures rectaz viā ⁊ certam hypo. cū experimētis sequi volentes: cū melius ⁊ magis necessariū esset aeris i uestigare qualitates: vt ad certū finem inde deueniant:

q Cotidiane vero cōstitutiones boreales quidem ⁊ corpora constituunt fortiora: ⁊ bene mobilia: ⁊ bene colorata ⁊ meli⁹ audientia faciunt: ⁊ vētres siccāt: ⁊ oculos mordēt ⁊ circa thoracē dolorem faciunt. ⁊ siquidem pri⁹ est dolendum magis doler. Austrine vero corpora dissoluunt ⁊ humectant: ⁊ capitis ⁊ auditꝰ grauitates facit: ⁊ vertigines i oculꝰ ⁊ i corpore difficilem motū: ⁊ vētres humectant. XIX.

ſ Secundū horaz q dez veris ⁊ extreme estatis pueri ⁊ coꝝ affines etatibus: ⁊ bene degunt et maxime sani sūt. Estate et autumno vsq; ad alitū quidem senes. Reliquo vero autūno et byeme media etate. XX.

sed has dimittentes bi penitus nihil dixerunt de ipsis. Nos aūt si deus omnipotens ꝑ opꝰ explere permiserit: opꝰ inde singulare sumus facturi. XVIII.

b Oreas cū frigidus sit ⁊ siccus superfluitates corporis necesse est cuz eo ōsiccent: ⁊ membra cōfortentur: aiales aūt actiōes ⁊ naturales vigorantur: aialez autem actionē tetigit cū dixit Bene mobilia ⁊ meli⁹ audientia. naturalez tetigit cuz adderet: boni coloris. Utrūq; intēdit cū corpora fortiora cōstituere premisit. Cū auditus tetigit quatuor sensus reticitos intellexit. In quibus oībus boreas adiuuare videtur: maxime sanis: ⁊ aliquantuluz humidis corporibus: aliquando talis nocet: verū tamen paruz cū comparaṫ ad austrinū. Uētres. n. siccare: ⁊ oculos mordere circa thoracē dolere nulli vī dubiuz malū esse. Sz tñ cum auster dissoluere ⁊ humectare corpa cōsideratur: aialibus ⁊ naturalibus actiōibus magis ē nociuus. Itē grauitates capitis ⁊ auditus nō malū sunt leuius. Uertigo quoq; sine dubio mala est cuz apoplexie ⁊ epilepsie sit vicina. itez motus corporis ⁊ oculoꝝ difficilis mala sunt: cuz non ꝓsint. in nullo ergo prodest auster: nisi q tñ humectat ventres. Quicquid autem facit sola humectatione ⁊ calore agit. Bonum aūt esset si ventres humectare ꝓposuisset: vt taliter diceret Austrine humectant corpora: deinde subiungeret alia ⁊ daret intelligi: quicquid agit humectatiōe fieri ⁊ calore adiuuari. ego autem dico omnes actiones corporis ex substantialibus esse membris. que ex nimia humectatione solent grauari ⁊ corrumpi. XIX.

ſ Si inuestigaueris q̄ dicit ⁊ certificeris: nō soluz in etatibus: ſz i oīb⁹ tpate ⁊ in tpate cōplexiōis verū ē ē inenies. Dia. n. tpa āni si sint tpata: adiuuant ⁊ confortant corpora: ⁊ naturas quoq; ⁊ regiones tpatas: non. n. suas qualitates mutant. sed potius cogūt vt custodiantur: cum omne custodiendum per sibi simile sit faciendum: ⁊ econtra si sibi contrarijs mutātur mutabilia. Pueri enim ⁊ eorum affines vere in qualitatib⁹ suis sunt perfectiores cum etates be sint meliores. Eadem quoq; ratione in omni temperata regione considerandum est. Veri adiuuat initijs etatis intendēs iuuamentum malozari. Bonum tñ esset si sic diceret. Pueri in vere se optie būt: iſātes vero i estatis initio. senes vero ex sue complexiōis frigiditate adiuuanṫ estiuo calore. Et similiter pfecti i iuuētute byeme contraria sue cōplexioni: co. ru. sibi dominātē. Similiter intendit de naturis corpoꝝ: byemo. n. est bona quibus ru. dominatur colera: estas vero quib⁹ pblegma. tpatis vero ver. Regionibus vero temperatis vt temperatum bonum ēt

Ex comestione leguminum pedes multum debilitantur.

auster sui humectatione pri cipaliter actiōibus oīum mē broꝝ nocet.

Nō omaliter ꝓbatie. excusat hyp. qui res sicut sunt nō oēs certificauit.

Nulli etati ver nocuus.

ꝛ estas corporib⁹ frigidis: hyems calidis. Eadez rõne tẽ pata mediocris itellige. Pergrendũ ẽ tñ qꝫ ver pueris: ꝛ ñ i oĩ etate optimũ: ſz mediocre eẽ dixit. autũn⁹ oĩ etati nature regioni nociu⁹: ſz calidis ꝛ hũidis min⁹. XX.

I cõplexões aeris ſoleegritudinis cauſe ſunt ne ceſſe ẽ oẽs boĩes egrotare egritudine tẽpori aſſi miláte. Sz cñ egritudies: ex mala victa: ꝛ exteri⁹ veniãt ꝛ ſimilibus: ne ceſſe eſt vt omnibus tẽporibus homines infirmẽtur. i vno quo qꝫ ergo tempore infir mandum eſt ſz ſibi ſi mile: cuz tempus au gmentatum ſit cauſe egritudinis ſibi aſſi milantis. Item diuer ſitates naturaꝝ adiu trices ſũt egritudinũ: frigide enim ꝛ hũide complexiones nõ pa tiũtur calidis ꝛ ſiccis equaliter. De compo ſitis intelligẽdũ eſt ſi militer. XXI.

I taliter fit ſiẽ ſ bic dicit: quo modo quod p⁹ us dixit: ver eẽ ſaniſſi mum: ꝛ minime moꝛ tiferum intelligetur: cum bic rurſus infirmus eſſe dicaꝫ alys tẽporibus. Manie quoqꝫ ꝛ malancolie: epilepſie ſquinãtes morbi ſunt autumnales: branci: ꝛ coryze: ꝛ tuſ ſes hyemales. Eſtinos morbos ipſe poſtmodum tangit ꝛ colligantiam inter eſtatem ꝛ ver dicens. in eſtate: que dam horum: ſubauditur veniunt morborum in vere ta men plus naſcuntur qꝫ in ceteris tẽporibus ſanguinis fluxus: lepra: liebies: alphi. rubores vlceroſi plurimi pu ſtule ꝛ arterice: ſed cum vernalia bec ſint: vere ſunt ſa lubria: vnde hypo. confirmatur verũ dicere: ver eſſe ſa nius qꝫ infirmius. cum interioza ꝛ exterioza corpora boc tempore deficeẽtur: ꝛ mali humores de membris nobi libus ꝛ principalibus ad cutem reducantur: vnde ꝛ acu tis exterioꝛ excoziatur: ꝛ alphi: ꝛ liebine: ꝛ puſtule naſcũ tur. adhuc ꝛ aliter corpus mundificatur vlceroſis rubo ribus puſtulis: arteriis quoꝝ omniuz cauſa mutatio eſt humoruz de mẽbris nobilibus ad ignobilioza. Jté ſanguinis fluxus ſine dubio abundantiã malorum pur gat humorum: ꝛ auferꝫ morbos de materia illa naſciturus. Uer enim ſi corpus equaliter paratum humoꝛib⁹ inuenerit: in ſui perfectiõe cuſtodit: neqꝫ ex ſui parte ali quid infert ſibi mali. Autumnus: eſtas. ꝛ hyems: faciunt econtra: Quodlibet enim eoꝝ cum corpus inuenit mu dificatum: ex ſui tamen parte generat ſimiles morb⁹. Eſtas enim coleraꝫ rubeã: hyems phlegma: autumn. coleram nigram. Uer ideꝫ facit in corpore quod exercita facere videntur: que corporibus ſunt ſana: ſi tamẽ exer ceanꝫ phlegmate: plena: vel aliquo alio humore genera tur in eis epilepſie: apoplexie: ꝛ ex coꝝ exercitatiõe ali quando vene crepantur in pulmone: vel febres naſcun tur acute. Sed in quibus corporis interioza mũdificãt exercitia: ꝛ malos humores expellunt ad exterioza: bis puſtule generantur in cute ꝛ ſcabies. vnde hypo. Exercitia in nõ mũdificatis corporibus generant puſtulas: ꝛ in vere ex aeris calore corpus circundate: quia hũores mali ad cutẽ egrediunꝫ diſſoluti. Neqꝫ ſolum exercitia corporis veri ſunt aſſimulãda: ſed etiã actiones naturarũ: ſemp enĩ nãe diſſoluunt de corporibus diſſolutione que a medicis vocaꝫ occulta: que cũ mundificent corp⁹ de futuris liberant infirmitatib⁹. XXII.

i N eſtate teſte hypo. vernales naſcunꝫ morbi: vñ initiũ eſtatis intelligiꝫ. Sic̃. n. initiuz eſtatis ve ri in aere aſſimilauit. ſic ꝛ bic i ſirmitatibus gc.. erãdis Dixit tñ ex bis quoſdã morbos eſtati propri os. ſ. febres continuas ꝛ cauſon. ꝛ tertianas: ꝛ omnia que colera fiũt rubea. vomitus enim eſt cauſa: cum colera. i. humores natant i ore ſtomachi ebulitẽtes: va rie cum petunt inferio ra: opthalmie cum im pleãt capita. Alia quoꝫ preter bec de capi tum naſcuntur pleni tudine que cum in eis adunata expellunt a ſe capita: ꝛ mẽbris ex ciantur i membra: oris faciunt vlcerationes: colera a capitibus de ſcẽdẽte rubea. Putre dies quoqꝫ in vulneri bus non ſepe naſcun tur in eſtate: niſi cum in humiditatem mutantur: aut cum ventis careat: vel auſter ſuffiat: ſi quem ventum habet. Eſtas enĩz ſi a curſu ſue nature in humiditatem venerit: ꝛ ſine ventis fuerit: non ſolum in vulneribꝰ pu tredinem facit: ſed etiaz in omnibus membris: ſicut hy po. in tertio epidimie. Sed tamen ſi eſtas in paruaz hu miditatem ſe mutauerit in vulneribus paruam gignit ex parua occaſione putredinem: cauſa caloris ꝛ humi ditatis. Deſudationes in exterioꝛi naſcuntur cute: que ſicut vulnera cutem exaſperant exteriorem quorũ cau ſa eſt multus ſudoꝛ colericus: vñ beleni huiuſmodi po ſtulas abuſiue vocant deſudationes. XXIII.

N autumno plurima naſci dicit eſtiua: qꝫ ebi i mi dominantes in eſtate: ꝛ colera rubea autũ no intrante remanent in corpore. Non enim ſicut cuz eſtas poſt ver veniat purgantur humores ve ris in eſtate: non itidem in autumno ſolet euenire; quia autumnus contra operat. ir portans humores ab exte rioꝛibus ad interioza: eſtas vero ab interioꝛibus ad ex terioza. vnde hypo. in eſtate naſci dixit quoſdam verna les morbos: bic autem multa eſtiuoꝝ oꝛiri teſtatur etiam in autumno. vtpote quartanas: que de colera na ſcuntur nigra: que duobus modis fit aut accẽſione cole re nigre. aut de groſſo ſanguine. Idem febres errantes in autumno exurgũt ex autumni complexionibus fiunt. Similiter ſplenes quod contingit in corpore ex abũdã tia colere nigre. Et hydropes ꝓpter ſplenis paſſiones. Et ptiſis in apparatus illi infirmitati. boc autem fit ꝓ pter frigiditatẽ ꝛ ficcitatem: ꝛ humoruz coꝛruptiones. Et ſtrangurie: qꝫ mutationes autumnales ſubite ſunt ꝛ inoꝛdinate: aliquando quidem calide ꝛ aliquando fri gide: vnde patiuntur veſice ex humoꝝ acumie. ꝛ co rum in boc tempore coꝛruptione: maxime ſi ſubito i fri giditudinẽ mutetur caloꝛ eius: qꝫ humores intus clau duntur qꝫ in eſtate ſubito diſſoluunꝫ: ꝛ ſic ad veſicam re uertunꝫ. Liẽterie ex vulneribus ſunt i interioꝛi ſtõachi

De putredie eſtate exiſtente bũda i oibus mẽbris gene randa.

Qĩ ver ſani⁹ eſſe dicaꝫ qꝫ i firmi⁹.

Autumnus non ita e nacuat humores eſtatis ſiẽ eſtas hũo res veris

Exercitia in non mũdifica tis corpo ribꝰ gene rant puſ ſtulas.

Autumnales au tumnales ſu bite ſunt ꝛ inoꝛdina te.

t intestinoꝝ superficie: aut ex defectione virtutis continue. Primum fit ex humoribus acutis t pungitiuis. Secundum ex nimia mutatione complexionis intestinoꝝ t stomachi: hec autez in autumno semper nascũtur. Et sciades: propter corruptos humores: t illius temporis frigiditatem. Squinantes: propter colericos humores in gutture descendentes. differunt autem squinãtes i vere t autumno nascẽtes: quia vernalis phlegmatica. autumnalis semper colerica. Anhelitus fit ex humorum moribus: t illi⁹ temporis frigorib⁹. Similiter ileos ex apostematibus in intestinis. Stomach⁹ enim t intestina maxime patiuntur. s. cum frigidum: t siccum tẽpus sit: humores enim in estate subtiles sunt t facile mobiles: in autumno interiora repetentes: t per intestina currẽtes ileon faciũt. Epilepsie veniũt apparatis ad hunc morbũ propter nimium motum in eodem tempore: t subito in contrarium: modo calidum modo frigidũ. Nichil autem magis adiuuat interpollationes epilepsie sicut he mutationes nimie. Manie ex subtilium humorum: t colericoꝝ corruptione. Melancolia ex abundantia colerici humoris. XXIIII.

De diuersis signantibus veris t autumnalibus.

Yeme pleuretide: pleriplemonie coxize: brauci tusses: dolores pectorum laterum t lomboꝝ: dolor capitis: vertigines: t apoplexie. XXV.

b

Tatibus vero talia accidũt: pueris quidẽ t nouiter genitis vlcerationes oris: vomitus: tusses: faringes timores: umblici phlegmones: vigilie: aurium humiditas. XXVI.

i

Um vero dẽtes producũt gingiuarũ pruritus febres: spasmi: diarie t maxime quãdo producũt caninos dẽtes t piguissimis pueroꝝ t duros vẽtres habẽtibus. XXV.

c

Enioꝝ vero factis perithimia spondilis secũdũ collum intus impulsiones asmata lithiases lubrici rotõdi ascarides acrocordies sarburiasis: scrophule t alie pustule. XXIII.

f

Ostre gingiuas: dentes producentium nõ est mirandum: etiam si febres t spasmi t diarie nascuntur ifantib⁹ dentes eminẽtibus noiter hypo. testãte: quorum causa est: qz dẽtes gingiuarum perforant carnes: sicut cum spine carni infiguntur pũgites: sed tamen dentes acerbiores spinis faciũt dolores. Spine. n. cũ penetrẽt in ꝑmis carnẽ: tũc tãdẽ ingerũt dolorẽ. Dẽtes vo semꝑ quoad ex toto emiserit: yñ ifantes patiunt febres: dolores: vigilias: ide t spasmus subsequitur: t qz cibaria ab eis nõ digeruntur. bñ: nã. n. nonduz est firma: neq; fortis in cibis digerẽdis: yñ t diariã neẽe ẽ subsequ: qz cibis digestis neq; in corpoꝝ ꝓmanẽtib⁹ diaria subsequit. Et piguissimis pueroꝝ duros vẽtres bñtib⁹: qz. n. bõ corpora sunt plena hũoꝝ: neq; ꝑp cõstipationẽ egrediunt icidunt in spasmũ t in hõ genera morboꝝ. XXVII.

Ostra qui morbi fiũt ipsũ hyemi ꝓpriis.

Ypo. in primis qualitates nascentium infantiuz nominauit: t postea dentes producentium tetigit: modo vero tertiam etatem que iam dentes cõpleuerit t vicinatur pubescentie subintulit. hec enim cõpleta que est. xy. annoꝝ vel amplius. xiiy. dicit⁹ est aliam cui multa horum contingunt. Dicit autem plithimiam priozibus euenire: quod nomen tumoꝛez signi ficat inter os t meri quem locũ greci vocant ilmon. dicũt dicũt greci viam aliquã stricta inter duo ꝓcipicia positaz. Nos autem huiusmodi viam semitam vocamus greci abusiue hoc nomen huic loco videnetur prestitisse. Tumor aũt iste aliquando est in pelliculis stomachi in interioribus meri gutturis: t oris: aliquando in lacertis supra pelliculas has positis. vnde necesse est spondiles que sunt ẽm collum intus patiantur impulsiones: sic hypo. post perithimiam subintulit. Spondilis ẽm collum intus impulsiones: has enim spondiles cum lacerti trahant tumidi necesse est moueri contra ꝓzam colli. hy. nõ ꝓzã dixit: s ẽm collũ intus impulsiones. Oz ẽ ingram⁹ q̃ſr ꝫ accidẽtia ñ inasci vixerit pueris ꝓ⁹ nasceti b⁹: gb⁹ ñ min⁹ q̃ huic etati inasciũt ex cerebri bũctatio nibus que cum sint humida: necesse ẽ humores mittantur ad interiora. Sed hypo. autumnauit t ratio innuit q⁹ nouiter nascẽtes pueri peant anteq; ꝫ loca inumuerit propter dignitates horum locorum. i. neruorum t lacertoꝝ hec ferre nõ valentiũ. Itẽ mẽbra nouiter genito

Oia neruosa patiũtur ex passiõib⁹ capitis.

De lacte aroꝝ

Ci cerebũ i iuuenibus fit bũctam in pueris erit bndissimũ.

De morbis infantiũ dẽtes eminẽtiũ

De qbusdã accidẽtib⁹ i pueritate infantib⁹ ñ euenientibus.

rum tante sunt teneritatis: vt extensionē pati nequeāt.

Asma.n. spissitudo est spiritus sicut suffocati patiuntur propter necessitatem spiritus vel flatus multos recipiēdi. Cuz enī quodlibet animal nimiuz moueatur tot⁹ flatus amittit quasi suffocet: quē cum recuperare velit necesse est multum trahat. Si autez asma preter has causas venerit propter angustias viarū spiritus que vie sūt i pulmōe oz fieri ipz. hec autē angustia viarum pulmonis ex humoribus est descēdētibus a superioribus quos humores maxime in nouiter genitis oportet inde fluere. Quare ergo hypo. in illis reticuit. nō iquā ignorauit vl neglexit. Sz ātequam hec eis eueniāt pereunt nouiter geniti: qz qualitates eorum antequam asma pcioret. i. antequā a calore vulue in nimiā aeris huius frigitudinez mutentur: mutatio ciborum phlegmones vmbilicorum: angustie: dentium: vix eos viuere permittunt quātomagis asma si eis supereueniat: Lithiases: hic morbus huius etatis ē ppriue ex eoz gulositatibus: vnde crudi humores ⁊ multi in corp. aīb⁹ adunantur ⁊ ingrossescunt: cum vrina in veficis: ⁊ inde materia fit lapidis. Item cum calor ipsorum sit multus materia illa mollis coagulatur ⁊ in petraz mutatur. De his quoqz crudis humoribus senioribus multa q̄titas remanens non minuitur. in quibus tamēn non est gulositas. sed ex defectione virtutis digestiue. hoc idez eis cōtingit: sed petrā nō efficit: qz calor deest naturalis: vnde materia desiccetur: ⁊ lapis efficiat. Lumbrici rotūdi ⁊ ascarides itidem creantur sicut ⁊ quedaz animalia semine carentia. Nascuntur ergo de putredinenō sola: ga calor augmentat eā. Bene aūt in stomachis puerorū ⁊ intestinis itelleximus cibos corrumpi ⁊ putrefieri: vñ hoz vermium materia fit. item in nouiter genitis non tātus calor ineſt: possint ibi concreari. Secūde ergo huius etatis sunt propry materiaz ⁊ calorem: vnde concreant habentes: lumbrici vero sunt subtiles: ⁊ in iferioribus grossis intestinis semper nascentes: ⁊ in animalibus nō bene digerentibus multi apparentes. Ascarides multi ⁊ sepi⁹ in superioribus grossis intestinis nascuntur ⁊ plus in infantibus. Est etiaz tetium genus qui lati sunt ⁊ cucurbitini vocantur: ⁊ ceteris sunt longiores: vtpote alternati sibi continuātes pueris non nisi rarissime nascentes: vñ hypo. eos in hoc loco reticuit. Acrocordines: sathiriasis: scrophule: ⁊ alie quoqz pustule. Acrocordines: sathiriasis: quos vulgus verucas ⁊ pozros appellat. Scrophule quoqz ⁊ pustule nō indigent expositione: qz omnia hypo. appellauit pustulas: ⁊ omnia sunt ex būoribus pessimis ⁊ multis: ab interioribus ad exteriora per eutem corporis propulsis. Scrophule tamen in inguinibus maxime nascuntur: ⁊ in ascellis atqz gutturibus propter illorum teneritudines in carnibus. XXVIII.

Lithiases est ppius morb⁹ lūm.

De cāis ⁊ spēb⁹ lum vnicuz.

scrophule maxie nascūtur inguinib⁹.

Ueris autem. xy. siue. xiy. annorum iam pubescentibus fm diuersitatem calorum: qz plus calescentes citius: aly vero pubescunt tardius. bis inquā pueris: horum subauditur predictorum puerorū: in alia etate morboz multa ptingūt sillitudinē ābaz etatū. Patiuntur ēt febres magis diuturnas cās sui caloris qz subito mutanf in q̄litates diuersas pp humectatiōes suas ⁊ virtutū fortitudies. Sāguis fluxus: qz augmētatur calor ⁊ multū iaz loquunf qz non multum crescunt amplius tanto sanguis augetur. XXIX.

Sāguis fluxus.

Nalys libris sic inueni. in vita eorum permanēt.

i Sed si hic Diuturne addidisset: melius quidez esset: ꝛ consuetudine verborum suorum intelligimus: qz cum absolute aliquos morbos dicat diuturnos intelligit. in multis enim locis cuz morbos acutos dicerz eos determinauit: diuturnos vo absolute ⁊ i complete posuit: vt ita dicamus. plurime diuturne passiones pueris terminantur: be quidē in. xl. diebus: be in. vy. mensibus: be autem in vy. annis Jn. xl. aūt die est morbi diuturni initium: finis vero acutorum morborum in diuturnos mutatorum. Quecūqz passiones huiusmodi būc numerum transeunt per septenarium quidez procedūt: neqz etiam solum dierum: sed etiam mensium deinde annorum. Septenarium vero transeuntes per. xiiy. necesse est q⁹ computes. xiiy. n. secūdi septenary ē finis. horum autem mutationes maxime sunt cum pueri iaz pubescunt: ⁊ maxime mulieres cuz ad menstrua deueniūt quecunqz vero non tunc finiuntur: necesse est vt inuetere rentur. XXX.

Ypocras multum subtilianit a prima etate vsqz

b ad pubescentem: ignozo autem quare preterm̄i sit etatem que inter pubescentem ⁊ perfectam iuuentutem est. Sed forsan putauit nos intelligere per anteriorez ⁊ subsequentem quales morbi huic etati futuri essent: hec eni etas illis duabus etatibus in multis intermiscetur infirmitatibus. Et habent masculi ppie emittere sanguinem e naribus: quēadmodū in pubescētibus tetigit. ab ipsis. n. sanguis e naribus fluere icipit. ⁊ finiſ cū ad pfectā iuuētutē deueniaf. vnde hypo. hanc etatē reticuit post pubescētes ponens adolescētes: quos dicit sputa sanguis pati ⁊ ptisiz ⁊ febres acutas: epilepsiā ⁊ egritudines alias: maxime vero predictas: qō bñ videtur adimxisse. Sz tñ neglexit hic de febribus determinare acutis q̄ nō minus pubescētibus q̄ adolescētibus eueniunt: bonū ergo oēt si diceret Maxie acuti morbi: febres inq̄ tertiane ⁊ causon deueniūt bis. bi. n. sunt p̄ pry bis gb⁹ co. ru. dñaf. Ptisis vo ⁊ sanguis fluxus nō p̄ pry sūt huic etati: accidētaliter igiſ euenūt bis: tū in superioribus. Seniores ingt min⁹ egrotāt q̄ iuuenes. nos aūt de hac re iaz diximus: cum iuuenes pati multa propter ⁊ inedū pt̄eū diximus. nō ex virtutū suaz defectionibus. vnde eis semp succedit sanguinis fluxus: q̄ fit aut de percussionibus: aut de saltibus: aut de gbuslibet alr obuiantibus eis siue de voce: siue de nimia friditate: vl ad terrā siue cuicitris siue lecti stramie iacere: vl nimia comestione. De fluxu autez sanguinis incidunt in ptisiz

Sanguis e naribꝰ i pubertate essaē icipiēs inuētute termināt.

Ptisis ⁊ epilepsie nō nālr iuuenib⁹ eueniūt.

Ptisis autem non naturaliter venit iuuenibus: accidētaliter ergo consequitur. Epilepsie quoqz non naturaliter bis venire videntur: ⁊ mirandum quare dixit euenire iuuenibus. cum alibi hunc morbum infantium propium esse dixit: sed fm etatem crescentē transire. Adolescentibus tamē dico euenire propter inordinationem

diete ⁊ tolerantiã fatigationis assidue: vtpote famis: vigilie: calozis: frigozis modũ excedentiuz. vnde ⁊ calore mutato in melãcolias incidũt: hoc tamẽ raruz est. Aliquoqz bis succedunt morbi multi ꝑm considerationẽ huius rationis. Bonum autem esset si sic dixisset. Adolescẽtib⁹ omnes morbi ꝑũ succedere: quos ĩalys etatibus diximus: sed ꝓprie causon ⁊ tertiane. XXXI.

Uuentus ĩ gto septẽnario finit. vnde in ꝓnosticis. Plurimuz ĩquit sanguinis fluxꝰ bis qui ante. xxv. annuz sunt etatis. Etati vo huic succedẽt duo adsunt septẽnary in q̃ multũ laborat: ⁊ oibus assuescit passionibus vtpote famis. vigilie: calozi nimio. frigiditati nimie. ⁊ parue comestioni ⁊ similibus: sicut ꝓius fuerant hec in iuuenibus sed tamẽ hec plus nocent huic etati q̃ iuuentuti. Iuuenes eniz sũt fortiozes ⁊ tollerabiliozes ⁊ natura perfectiozes. hi aũt aliquãdo sunt colerice ⁊ nigre complexionis: vnde in maniam iciũt: cũ autumno sit similis natura eozum. Autũnus enĩ cum estati succedit: colera inuenit corpora plena in estate succensa: qui cũ naturaliter frigidus: huic etati frigide similiter assimilatur qua iuuentute subeunte ĩueniũtur corpora plena colera succensa in iuuẽtute. Et est mirãdum quia huic etati melancoliaz nõ ascripsit. Inueni tamẽ in quibusdam libris melãcolicam ifirmitatez bis attribui. Sed nescio quis succedẽs hypo. hec ascripsit arbitrans q̃ negligẽter ꝑtermisit. multi vero ꝑtisi pereunt hac etate. Iuuenes enim sanguinem screãtes ĩ ꝑtisim deueniẽtes hac etate moriũtur. Sed tamẽ primuz remanet sanguinis screatus: qz nõ tãta in eis sanguinis quãtitas quanta in iuuenibus. Alsmata vero ⁊ pleuresis ⁊ pleripletmonia plus ĩsunt bis q̃ iuuẽtuti: q cũ itidẽ labozẽt vt iuuenes ⁊ corporibus sint debiliozes: in bis necesse est incidãt ifirmitates. hic autẽ noiauit quoscũqz morbos in adolescẽtibus ꝑtermisit. cum ibi breuiãs alias egritudines dixit quia phreneses que ex pblegmonibus cõtingũt nascẽtibus in mãniculis cerebri seu diaphragmate: ⁊ causones oriẽtes ex co.ru. iter vasa putrefacta ⁊ colere. i. motus co.ru. cum vomitu ⁊ egestione: Et disenterie nõ minus adolescẽtibus q̃ huic etati inascuntur. Cause vero oium co.ru. sũt. Diarie in hac etate cronitiozes sũt q̃ in iuuẽtute: quia bonum corpora minꝰ indigẽt nutrimẽtis q̃ aliqua alia ĩ etatibus ꝑteritis ⁊ minus de corporibus bis solet dissolui neqz tãtũ est ĩ eis calozis quãtum precedẽtibus affuit. virtus cõtẽtiua nõ tãtum in eis defecta est quãtum in seniozibus: vnde eorum corporibus pluscz oporteat dissoluatur: quia causa diarie aut minoratio est virtutis digestiue aut minoratio pascẽdi corporis: aut acumen colere rubee intestina pũgẽtis: que omnia ĩ hac etate inueniũtur: vnde necesse est diaria fit diuturna. Litbargia cuz febribus ex pblegmaticis est humoribus in cerebro se adunãtibus. hi autem humores in hac etate sunt dominãtes. qui ⁊ si in seniozibus sunt abũdãtes tamẽ ꝓpter eoꝝ frigiditudines minus febres generãt. bis autez quia corpora eozũ nõ sũt adeo frigida quoquo modo sũt febrium generatiua: Lienterie autem cause aut sunt pblegmata frigida aut cõplexio cõtẽtine virtutis mutata in stomacho ⁊ in testinis: aut defecta cõtẽtiua: vel in superficie interiori vulnera. Hemozroides sũt huius etatis ꝓprie: sicut ⁊ melãcolie causa est co.ni. descẽdẽs ĩ posteriores venas: ibiqz abũdãs. Quoscũqz autem morbos vel accidentia huic etati artingẽtia tetigit hypo. ego hic ꝓ posse meo habeo exposita: que q profũdius inuestigare voluerit libros nros legat: quoꝝ numeꝝ ⁊ vtilitatem querens illuz libũ legat: quẽ de ordine legendi libros meos oẽs feci singularem ⁊ solum. XXXII.

Uidam imitãtes Hypo. faciũt differẽtiã iter senem ⁊ seniorem: vicẽtes intellexisse seniores decrepitos. senex vero q̃ post iuuẽtutẽ ⁊ seniores ãtecedũt quod si veꝝ sit hic tñil differre antũauit: cũ seniores oẽs dixit ⁊ in his finez ꝓposuit: ⁊ oẽs etates se tetigisse ỏdit nos debere itelligẽ. In hac etate morbi sũt disinie. i. defectiões spũs ⁊ iordinatiões: qõ fit ex debilitate spũalis istrumẽti. Catarri cũ tussi ꝓpter frigiditatẽ sup cerebro dominãte ex abũdãtia pblegmatis qõ quia oinz est grossuz ĩ eoꝝ corporibꝰ ⁊ maxie in cerebro dominat descẽdẽs in pulmonẽ facit disniã ⁊ catarrũ cũ tussi. Si ĩ renes lythiasim ⁊ nefrasiz Articuloꝝ dolores sũt ꝓpter humores in eos descẽdentes. aut ꝓpter istrumẽtorũ voluntary motus frigiditudines. Uertigines ex fumosis sũt vẽtositatibus ĩ substãtia cerebri ĩmozãtibus ⁊ eã cõmouẽtibus: ⁊ aliqñ ex pessimoꝝ humoꝝ fumositatibꝰ caput ascẽdẽtibus: Apoplexie huiꝰ etatis sũt ꝓpe cũ hoꝝ cerebra pblegmatica humiditate sunt plena. vñ si vulnera inascãtur ꝓp paruitatẽ sanguinis nunq̃ sanãtur. Et semp huiusmodi etas habet pruritũ: qz pruritus materia ꝓp cõstipationẽ cutis ⁊ frigiditatẽ nõ expellit. Uigilie qz vigilãt senes: ⁊ si non oẽs. De duabus de causis fiũt: aut ex corpoꝝ siccitate: aut ex tristitia quaz affert eius senectꝰ: quas qz patiunt sani sũt ꝓut expedit seniorib⁹. Nos ãt ĩ libro de cõplexionibꝰ corpora seniozꝝ nãliter sicca oĩdimus. Et si mlti humores pblegmatici aduenẽt ĩ eis: qbꝰ frigidi ⁊ humidi nãliter exĩstimãtur: bis ĩ corporibꝰ adunatis multus sõnus fit eis. expulsis aũt hũozibꝰ vigilie subsequũtur. Humiditates oculoꝝ ⁊ nariũ palã ẽ eẽ ex hũozibus abũdãtibꝰ circa cerebrũ: q si in vẽtres descẽdãt: eos humectãt. Debetudo oculoꝝ ⁊ grauitas auditus ex defectionibꝰ sũt virtutũ: visus ⁊ auditus sensualiũ. Glaucosis in ꝑla semꝑ ex siccitatis vltimitate.

Finit tertia particula. Incipit quarta.

Ipsis verbis Hypo. hic iducitur simlitudo. Ligamẽta fetus in vulua sũt: sic fructuũ in arboribus ligamẽta: cuz. n. in arboribꝰ ꝓmũ fructus generanꝰ: nõ firmiter liganꝰ: vñ si fortis ĩsufflauerit vẽtus illico labunꝰ cõpleti ligãtur fortius vt a vẽtoꝝ flatibus nõ decidãt. Maturi cadũt nulla extranea re cogente. Itidẽ ⁊ fetus in vulua se hz: cũ. n. sperma in vuluã icidat ligamẽta sũt debilia: vnde si casus vel lapsus mulieri cõtigerit: siue mo

Dia nocẽtia plus nocẽt etati per analogiã q̃ iuuentuti.

Diarie cronitiores sũt in primo senio q̃ in iuuẽtute.

Negbus dã morbis isenecute generari solitis.

Humiditas oculoꝝ ⁊ nariũ sunt ex hũiditatibus ĩ cerebro abũdãtibus.

Ligamẽta fetus ĩ vulua simulanꝰ ligamẽtis fructuũ ĩ arboribꝰ

tus quilibet alialis: vt est tristitia: timor: ira: ⁊ similia: vel corporalis. vt exercitia: inanitio: repletio: ⁊ similia ligamẽta fetus corrũpunt ⁊ abhortir. Similiter cõplet⁹ ex parua occasione labit. Tempore vero medio ligamẽta fortiora sunt ⁊ puriora: vñ ⁊ mulier fortiores patit mot⁹ sine impedimẽto fet⁹: hec hypo. intelligẽs dixit. Pregnãtes. ⁊c. Si purgare incipiunt a q̃rtuor mẽsib⁹ vsq; ad septẽ menses: min⁹ vo bas miaora vo ⁊ senioza veri oz. ñ ãt oẽs pgnãtes purgãdas dixit: sz quas cõuenit. s. si humores instabiles ⁊ furiosi fuerint. Humores. n. corpi dominantes si de loco in locum sũt mobiles: neq; in quolibet membro se figentes. natura quasi deficit in eis expellẽdis vñ idiget adiutorio. Sz si quieuerint: nõ oz pregnãtib⁹ eos ingerari. vñ hypo. alibi. Si quis ingt velit purgare farmacia mẽbra apostemata habẽtia nõ purget i initio morbi. qz morb⁹ nõdũ farmacie ẽ cõuenibilis: cũ nõdũ matuauerit. Si eni dek alicui farmacia: sana loca debilitat morbo repugnãtia. Cũ aũt alicubi hypo. farmaciã dicat: intelligit q̃ a superioribus vomitu ⁊ ab inferioribus solutione mũdificat: nõ ãt necesse ẽ quotũlibz librorum suorum verba repetere: reseruek ẽ in loco suo dicendũ. II.

Spontanea dicit a corpore educere q̃ sine medicina adiumẽto nã videk emittere: q̃ aliq̃ facit exire nã corporis regitiua expellens tm̃ nocitiua ⁊ mũdãs inde corpora. aliq̃ furor humorũ pugit: vñ itra vasa ptineri nõ possunt. Si ãt nã nocitiua purgat: iuuãt exeũtia q; si humorũ furor sit vel q̃libz alia accidẽtia ñ iuuãt: sz pot⁹ mala sũt signa. vñ hypo. actionẽ nãe debere seq; semp iuuet. oz q̃ in quolz morbo purgenk q̃ iuuaret si spõtanee purgarenk: qõ vniuersaliter ipse superi⁹ videk iuuisse dicẽs. Sic ⁊ inanitio siquidẽ q̃lem oz fieri fiat: ⁊ cõfert ⁊ bene ferũt: hic vo mõ itẽdit agere de purgatiõibus cũ farmacia agẽdis. De cuius diuersitate sz q; medicorum ẽ facere eã artificialiter: i corpora infirma mũdificãda mõ promeo posse disposui disputare. ide q̃ mõ aliq̃ hec farmacia vniuersaliter corpus mũdificat cũ vomitu supius vel cũ solutiõe inferius: aliq̃ vnũ solũ mẽbrũ purgat: siue caput per os ⁊ nares: seu pulmonẽ ⁊ pectus cũ tussi: vl sanguinis aquosas superfluitates cũ vrina vel cũ incẽsiõe cantery ⁊ alijs similib⁹. Dis. n. totũ corpus nõ eq̃liter purgak: sic̃ phlebotomia facere intelligik: ⁊ ois purgatio sanguis q̃licũq; efficiak: sic̃ hemorroides ⁊ mẽstrua totũ corpus eq̃liter purgare dicunk. itẽ exercitia. fricatiões: calefactiões: balnea cũ aq̃ calida: maxie si aq̃ vitrea vel sulpburea sit siue picea. Accidẽtal⁹ ãt cibor⁹ abstinẽtia ois hec inq̃ totũ corpus purgãt eq̃lr: q̃ si experimẽtenk: diuersitates purgationũ huiusmõi partes inueniem⁹: vñ ⁊ totũ corp⁹ eq̃liter purgare dicunk. Potione vo vomit⁹ ⁊ solutio: qz qõ vna facit altera nõ agit pala ẽ intelligi: de q̃rũ actionib⁹ hy. hic tm̃ dixisse videk. neq; tm̃ de his plus eẽ dixi ve; q̃ de oib⁹ alijs. Intẽtio. n. siua in ois purgatiõe ẽ vna: vt emittank sit superfluitates nociue corpi dominates: q̃ possũt intelligi ex apparẽtib⁹ in superficie totius corpis ⁊ ex q̃litatib⁹ ⁊ accidẽtib⁹ sibi tpib⁹ quoq; ãni: regiõib⁹: etatib⁹: aeris cõplexiõib⁹. ifirmi nã: arte sua dicta. Si. n. cutis corpis tota mutata fuerit i citrinitatẽ sic̃ in ictericia est videre: ⁊ co. ru. nõ appareat in egõne: in corpe vo nascunk pustule colericę: ⁊ in quibuslibz mẽbris siua fm̃ hãc rõnẽ accidẽtia

Pharmacia talia ducere ex corpore qualia sponte veniẽtia sunt vtilia. Que vero contraria venientia quiescere. III. Jqualia oportet purgari purgẽk ⁊ cõfert ⁊ bene ferunt: cõtraria ergo graviter. IIII. Urgare qdẽ esta te supiora: hyeme vero inferiora V.

Sz tamẽ qz fm̃ eũdez sensuz ois inuestigatio ẽ fallax aliq̃ i his igt pfecti errant medici: quãtomagis q̃ iperfecti. necessariũ q̃ fuit vt alias significatiões nobis daret intelligi. q̃s subtulit. s. leuitatẽ ifirmi: facilitatẽ purgationis. gbus ostẽdit qz bene purgãda purgantur⁹: neq; i aliquo errauimus. Qõ ãt de colera dixit ru. idẽ intellige ⁊ i nigra: q̃ si corpi dominek: cutis in nigredie mutak: pustule nigre i corpe videntur: ceteregq; ifirmitates de co. ni. nascentes. sicut lepra: cancer: quartane: splenes: varices: manie cũ ira ⁊ audacia: detractiones ⁊ astutia. Mulierib⁹ morbũ dominãtẽ hypo. intẽdit ex menstruis qõ ego mõstraui qualiter inde possit peipi: cũ libro de doloribus mulierũ interpretat⁹ fui. Ex signis bis colera ru. potest intelligi: q; si studio se inuestigauerimus nõ errabim⁹. Secũda intentio in purgatiõib⁹ habẽda suauitas erit ifirmi ⁊ leuitas sic̃ de co. ru. ⁊ ni. intellexim⁹. sic ⁊ de phlegmate intelligas: qõ si corpori dominek: humida apostemata videbunk: color corpis albus: mollis: febres quotidiane: mẽtis pigrities ociositates: stupores: dormitiões: oscitationes: capitũ grauitates: oxiremia cũ i stomacho dominek phlegma. hec signa purgatiões monstrãt dãdas purgatiuas phlegmaticis: ⁊ si ifirm⁹ post purgationẽ leuis est ⁊ suauis ⁊ sollicit⁹: purgatiões valuisse ꝓbant. Adiuuãt ad hec infirmi etas: nã: anni: tpa: aer: regiones: ꝑterita dieta: ⁊ artes. in gbusdã. n. co. ru. adunat⁹ in gbusdaz nigra: vñ hec oia accidẽtia sũt inuestigãda: vt q̃liter purgatio buiusmodi sit dãda: ꝓ hec certificem⁹ signa. Alia signa auctoritatẽ nostrã firmãt: aut errorẽ manifestãt. firmãt leuitas i firmi: ⁊ iocũditas sui. ꝓpalãt errorẽ nostrũ peiozatio illius ⁊ angustia purgatiõis. Hec dixit hy. vbi sic ⁊ inanitio ⁊c. i pricipio libri rememorata. De spõtaneis quoq; purgatiõib⁹ in epidimia mõstrauit similitudies multas. vnde in libro hoc parum laborauit in his cum dixerit. Si aq̃ de venis currit in ventrẽ solutio fit hydropisis. Itẽ dolor oculorum diaria superueniente soluitur. Itẽ dolenti in auriculis si colerica egestio supervenerit dolorẽ soluit: ⁊ econuerso egestione colericã dolor aurium superueniens adiuuat. III.

Ec iã sũt mãifesta ex aphorismi ꝓris expositiõe ꝑmissa: vñ nõ idigem⁹ vt alia vice exponam⁹: vñ si in alijs libris raro ascripta inuenis: ne i ciusdez rei repetitiõe cõtra morẽ suũ feciss videar. IIII.

On solũ tps purgatiõis vel alterius dispositiõis ꝑtinãt in farmacys est cõsiderãdũ. sz tps anni. Colera nãq; in estate generak: q̃ qñ ignea ẽ ⁊ leuis: sp supiora petit. purgek ẽ in estate ⁊ autũno p supiora: ne forte ab hac mẽbra dissipent. Phlegma vo in hyeme babũdat: qñ qõ graue ẽ iferiora petit. purgetur ẽ in estate ⁊ autũno p supiora: ne forte ab hac mẽbra dissipẽtur. Phlegma vo in hyeme babundat: qñ qõ graue ẽ iferiora petit. purgek ẽ in hyeme ⁊ vere: ne supabũdans distẽperãtiã facit. Et fm̃ hoc q; autũn⁹ accipit ꝓ estate

Morb⁹ nõ ẽ farmacie cõuenibilis cũ nõdus maturauerit.

Actionẽ nãe nos sp sq de bere inuit hypo.

Abstinẽtia ciborũ accelerat corpora purgat.

Duo signa ad cognoscendo corpa bene purgata.

Dolor oculorũ diaria superuenientẽ soluit.

ꝛ ver pro hyeme:annus diuisus ē i duabus partibus: ſz pōt accipi eſtas loco ſui.i.propꝛie ꝛ hyems ſimilr. Et ſ. n hāc ſimilitudinē ſubiungaſ illud. Idē ēt fiat in ve ꝛ autūno:qꝛſi graues būores abūdāt. Et ſic ſoluitur obiecto de eo qō videſ ee cōtrarius ſibi iferius cū dicit. Quibuſ cūq3 pharmacia aut phlebotomia ꝓfert:hos vo phlebotomare ante pharmaciā dare cōuenit. V.

Uod ꝓſigie:qꝛ q boc tpe calidiſſima ē tpis nā nō valens ſufferre potiōes vomitiuas: vel ſoluētes. plurimi ide i cidūt in fe. Uel qꝛ deficit vꝛ ex nimietate caloris:q̄ datis potiōibus multomagis debilitareſ. Itē cū calor extraneꝰ vires potionū extrahat exterius ſiē balneuz aq̄ calide repugnat ſolutioni ꝛ nitiſ anferre ſimilr ꝛ calor aeris cū magis fortis ſit. VI.

Balneū aq̄ calide ſoluōi repugnat hāditates ad exteriora di gerēdo.

Acilentis colera ru. dominaſ ſi aūt facile vomaſ fit certius. Dis in hyeme būores ſūt geti ꝛ coagulati i iteriozibus corporis. hic āt bonum eēt ſi plurimū ad didiſſet. aliq̄ ſ. n. macilētis inueniſ co.ru. dñari. VII.

Ic facile vomētes ꝛ macilētos oꝛ ſupius purgari ꝛ hoc i ve:eſtate quoq3 ꝛ autūno fit: ſolā aūt hyeme neceſſe ē caueri. tūc medie carnoſos ꝛ difficile vomētes: ab iferiozi purgari neceſſe ē. Et ſi idigeāt a ſuperiozi: ſoli eſtati attribuendum erit: ꝛ alia tempoza ſunt cauenda. VIII.

Ptiſicis cauēdē ē: ne aliquo tpe ſupiozes dent potiōes: pp defectionē inſtrumēti ſpūalis. Ptiſici vo hi ſūt itelligēdi: aut q iā ſūt: aut q ad hoc diſpoſiti ſūt ſiē hy. i pⁿ epidimie particula. Plurimi igt ſūt mozui: quoꝛ nā parata erat ad ptiſim. Ptiſici pectoribus ſūt ſtricti: q3 angūſtijs ꝛ pulmoné neceſſe erit angūſtari: ꝛ vias ſuas ſtringi. IX.

Portet qⁿ co.ni. dñaꝛ vt cū ſolutiōe ventris ab iferiozi purgenſ. Uehementius dixit purgari pp grauitatē ꝛ fortitudinē co.nigre: q̄ potiōi nō obedit ab iferiozi: pp grauitatē ſui. ſiē. n. co.ru. pp ſui leuitatē ē purgāda a ſupiozi. ꝛ cū vomitu qꝛ ipſa p ſe plurimū aſcēdit vſq3 ad os ſtomachi. ita co.ni. pp grauitatem ſui ab i iferiozi cū medicina laxatiua: Intētio vo nra i vtriq3 purgādis ē a corpe p cōueniētia mēbra emitti. ſiē co.ru. a ſupiozi: ita quoq3 nigra ab i iferiozi purganda erit. ꝓpter nimiā grauitatē ſui. ſupⁿ eni oppoſitū eſt ad inferius. hic aūt hypo. ſic itēdit. Cōſtantinus. Inferⁿ gdem qꝛ humoꝛ ē grauis. vehemēⁿ aūt qꝛ ē violētior: neqꝛ glutinoſioꝛ ē eni ex alioꝛuz humoꝛ. vnde ſolus portat corꝛuptionē oīum humoꝛ: rōne vero cōſeruata ꝓtraria opponaſ cōtrarijs nā cōtraria cōueniūt: alia. n. colericis alia melancholicis: alia calidis: alia frigidis medicamina conferunt. X.

Mulieres ita ſperma emittūt ſi eut masculi.

Ntea iā dixi: q̄ cū hypo. furioſuz dixerit abuſiue poſſuit: ſumēs illud ab aialibus ad libidinē motis. Qꝛtius. n. nā hinc maꝛio motu moueaſ i expellēdis ſui ſpermatis ſuperfluitatibⁿ. Ego āt oſidi in libꝛo de ſpermate: qꝛ mulieres ſiē ꝛ maſculi ſperma ſolēt emittere. Cuz ḡ in coꝛporibⁿ nā huiuſmōi motu moueaſ. vt. ſ. mā moꝛbi expellaſ: ꝛ ſi nō in toto coꝛpe in aliquibⁿ tū membris mobilibⁿ moueaſ. huiuſmōi āt motū hy. vocat furioſuz ſcipiens purgari ante vtutis defectū: ꝛ caloris febꝛis augmētū. bumoꝛes. n. furioſe ſe mouētes ad nobilioꝛa mēbꝛa currunt ꝛ ea iplēt. Acutos ḡ moꝛbos itel ligimus hic peracutos quoꝛ criſis in ꝓma ebdomada venit. Cōſtantinus. Hypo. ingr. Si neceſſitas cogerit: ꝛ cū tāta violētia peracuta paſſio venerit ſquinantia: appoplexia q̄ in q̄rta die ſepⁿ terminanſ adiutoꝛia cōferre oꝛ. timēdū. n. ē ne aſi terminū pereāt. XI.

Oꝛſiones aūtē ſunt ex mā pūgitiua: aut ex vētoſitate groſſa ꝛ iflatiua in globoſo vlgiboſo inteſtino incluſa vt nō ide extra valeat exire: vñ toꝛſiōes fiūt. Que toꝛſiones ſi circa lūbū vel vmbilicū ꝓmanēt: ſi diſſolute cū farmacia vel alio medicamīe: itelligunſ mali būoꝛes male ꝛplexioi dominātes plurimū: q̄ mala ꝛplexio ſi ſi diſſolnaſ generaſ hydropiſis. q̄ ab ipſo hy. ſicca a modernis tympania vocaſ. Si. n. hec paſſio vētri dominaſ q̄ſi tympanū reſonat vēter ꝓcuſſus. cā vo ſoni in tympano ꝛ i hac paſſiōe cadē ē. i tympano. n. aeris ꝓcuſſio ꝓ poſtremitatē ē pellis. idē i hac paſſiōe fit quā abuſiue vocāt hydropē ꝓp tumētis vētris ſimilitudinē: ꝛ eⁿ magnitudinē: nō q̄ vētris ſit aliq̄ būiditas ſz potiⁿ q̄dā groſſities aeris. Hydropiſis aūt naſciſ ex cāis frigidioꝛibⁿ hec aūt a calidioꝛibⁿ. Impoſſibile ē eni ſine caloꝛe i groſſū aeꝛē mutari illos būoꝛes. XII.

Hydropiſ ſicca idez ē q̄ tympanitica

Ꝛteria, ē cū id q̄ comediſ i ciſdez q̄litatibⁿ q̄ⁿ ꝓmo fuit cito egrediſ. Fit āt ex defectiōe ꝛtētiue vtutis. q̄ ex mala ſtomachi cōplexiōe ꝛ iteſtinoꝛ accidit. ꝛ aliq̄n ꝓp vlcera ꝛ puſtulas i ſtomachi vel iteſtini ſuperficie ē. hic aūt moꝛbus i ſtomachi vel boꝛ mēbꝛoꝝ ēntia dominaſ. Et aliq̄n ex phlegmate frigido ꝛ acetoſo in ſtomacho vel iteſtinis icluſo. Uulnera āt ex humoꝛibⁿ fiunt calidis: quos neceſſe ē per ſupioza purgari q̄ leuius ē eos ita emitteꝛe: q̄ nō tū hyeme. Būoꝛes vero phlegmatici ſi ſunt i iteſtinis iuiſcati: nō cū vomitu ſūt purgādi: q̄ nihil exit ex eis vomitu niſi cō i ſtomacho ſoluāt: ꝛ phlegma iferioꝛa petāt: q̄ ſunt cā huius moꝛbi: melius ꝓ inferioꝛa purgantur. q̄ ſuperiora. XIII.

Medicintio in purgandis corporib⁹ ē ſuperfluitates i corpe p cōueniētia membra expelle

De ſiēnitia ꝛ de cāis eⁿ.

Ꝛtura illiⁿ cui helleboꝛ nādus ē: ſi facilis ſibi fit eductio aſi tētare oꝛ: cuⁿ rei ꝓbatio ē cū re, vomitiua ꝛ humectatiua. Si aūt hec nō ſūt ſibi facilia nō helleboꝛ demⁿ ſibi: niſi ꝓius coꝛpⁿ ꝓparemⁿ. Qō duo bⁿ fit modis. Aut cū aſſuefactiōe vomitⁿ ad qⁿ tū ñ hy. intēdit. hoc. n. vile ē ꝛ ab oībus ſcif. Aut ex coꝛpis humē

etatiõe:t hoc mel⁹ q̄ plurimo cuz nutrimẽto t rege efficit. De requie.n.palaz ẽ.sic.n.corpus desiccat exercitia similr t reges custodit hũectationes.t nõ dissoluit eas. multus vo cib⁹ absolute non hũectat:sz ille solus q oi caret siccitate.i.acredie vl pticitate:falsedie t amaritudine:t fortassis nõ ẽ vocãdus cib⁹ absolute.sz mediclalis cib⁹ marie. Solus ḡ cibus sine cuiuslibz rei additamẽtis nãliter hũectat substantialia mẽbra corporis:requies vo accidentalr. inde. n. dicit humectare: qz ñ desiccat humiditatem sibi ĩ corpe. Aqua vo si bibaf: vel in eo qs balneef: substãtialia corporis mẽbra inde nõ humectanf:qõ certificabis:si libros nostros de naturalibus virtutibus legeris:t libros de ptisi. XIIII.

Sol⁹ cib⁹ substãtialr corpus hũectat requ es vo balneũ t aq̃ accidentalr.

Onstrauit by. m ãre necesse sit corpora bellebox sumẽtia moueri: ges.n.corpa ĩ suis q̃litatibus facit manere motus aũt mouere t turbare sic̃ videf ĩ nauigãtibus nauẽ agitãtibus: quib⁹ corpa solo motu mouenf:t q̃to magis fiet actio.s. pturbatio: si motus t potio sil'adunantur. Joãniculus. Ego nauigationẽ ĩ gbusdam nõ lueni:sz potius nomẽ qõdã fastidiuz t ab oi natione significãs:vt sic aphorism⁹ iste habeat se. Declarat abominatio vl fastidiũ sp sequẽtia motũ corpoz:qz corp⁹ necesse ẽ mouere t turbare vẽtres .motione nãq̃ t hũores mouenf t corp⁹ turbaf.his aũt motis regescẽdi facultas nõ daf bellebro:sz i ipa pturbatiõe subito purgãdo cũ fece emittif.Si.n.diu mozaref:paulati hũores t carnẽ desiccãdo spasmũ iferret t mortez. Moueatur igitur corpus nõ facta pturbatione q̃si i magno motu vexetur bellebotus. Motio nãq̃ corpa pturbat:qõ nauigatio declarat:t hoc ẽ qõ intẽdit: cum dixit hypo. Declarat autem nauigatio. XV.

Sanus bellebotũ vare pclũmat.

Um biberit quis c belleboz:ad motiões qdẽ corpus magis oz ducere:ad somnos vero t imobilitates min⁹. Declarat ãt nauigatio quoniã mot⁹ corpora turbat. XV.

Uz volueris magis c ducere bellebox mouet corp⁹: cuz vero statuere facsomnũ t noli mouere. XVI.

Ellebor⁹ periculosus ẽ sanas carb nes habentibus: spasmũ emi facit. XVII.

On febricitantibus n existẽtibus si fiat fastidiũ t cordis morsus t tenebrositas oculorũz t os amaricatum:sursuz farmacia ĩdigere significat. XVIII.

Ntiqui sp os stomachi cor appellauere.

Cordis morsus ĩ ore stomachi eẽ itelligif:qz ãtig B mẽbrũ sp cor appellare cõsueuerũt. Tenebrositas ẽ cuz añ oculos mot⁹ corpis cuiuslibz:vl nimia obscuritas appareat:qõ fit ex malis t pũgitiuis hũoribus ĩ ore stomachi cõtẽtis.a cerebro.n.ad hũc locũ magn⁹ neru⁹ descẽdit:vñ si os stomachi patiaf necesse ẽ vt p ipz actio aĩata patiatur:qõ vniuersalr accidit osb⁹ hũoribus pũgitiuis. Amari tudo ĩ ore,pue ẽ ex co.ru.t bñ dixit:bis apparẽtib⁹ supiori idigere farmacia.i.vomitu significat. XVIII.

Sfas fumacia ĩdigere significãt: qcũq3 vero inferius:significãt inferius. XVIIII.

Upra diaphragb f ma dolores sursũ famarcia ĩdigere significãt: qcũq3 vero inferius:significãt inferius. XVIIII.

Icũq3 i farmacijs nõ sitiunt cuz q purgãtur: nõ qescãt donec sitiãt. XX.

Ic nobis hypo.osẽdit oẽm dolorẽ sup diafragma b idigere purgatiõe. Et cũ farmacia sursum purgari oportere:subtus vo diafragma purgatio iferior ẽ necessaria. Uñ t ĩdigere dixit:ne ĩ oi vo lore supiori vel iferiori farmacia supioz vel inferioz dãda sit. Sz cũ his hec indiguerint:t iõ q̃ sup diaphragmate sũt superiori idigẽt purgatiõe:qz lenia sũt. q̃ vo subt⁹ iferiori idigẽt qz grauia:vñ subdit̃. Quecũq3 iferi⁹ vadunt inferi⁹ cogantur ire:t bis inferioz apperiaf porta. XIX.

On febricãtib⁹ n existẽtibus si fiat strophus vel genũ grauitas t lũboz dolor:deorsũ farmacia ĩdigere significat. XXI.

Uidam cũ farq maciam accipiũt: sitiũt statiz. Quidã vo nõ illico sz morantur aliquãtulũ: qõ contingit ex nã stomachi vl ipsius potionis vel humoz q in de debent purgari. Ex nã stomachi si calidus sit vl siccus vl vtrũq: q̃ aut nãlia sũt accipiẽtia:aut pp potionẽ tũc euenĩũt. Ex nã potõis si acuta calida t pũgitiua fuerit. Ex humoribus purgatorijs si co. ru.affuerit:bis oĩbus sitiũt vtẽtes potiõib⁹ sz si 3ria adsũt:nõ sitiũt vtẽtes potiõib⁹:si ãt nimie purgatões sint simlr segf sitis. XX.

Farmacati quãdo q̃ sitiunt quãdoq3 non.

Sfas egestiões dicit ñ antiquos t nõ ex colera n ni.cũ nõdũ habeãt acredies vel acumina:neq; si in terrã decidãt ebulitiões co.ni.attinentes: sed sunt sic̃ sanguis vel grossi vini feces:q̃ cũ in corpore permaneãt neq; ide exeãt:mutate putrefiũt t certã co. ni. paũt. Sple enim sanguis fecẽ sp trahat t de eis epar mũdificet t se ide nutriat sic̃ ĩ libro de reb⁹ nãlib⁹ osẽdim⁹:qõ inde superest stomacho remãdat: vt cuz alys suis superfluitatib⁹ id expellat. Si aũt splen ,put oz de bis humorib⁹ epar ñ mũdificet:aut sibi multas de bis nõ teneat quãtitates:aut si pp defectũ bas nõ valeat retinere:exeunt cũ egestiõe:quã dicit nigrã by. Qualis sãguis addidit:qz quasi sanguinẽ nigrescentẽ esse eas oẽdit:qz enĩ banc egestionẽ arbitrati sunt esse nigraz. t nõ alia ỏ cã nigrescere:nisi qz i itestinis diu sit morata male autumauerũt. ipossibile.n.ẽ mõ egestionẽ eẽ nigram:

mõ rubeã. Nos aũt in q̃dã pestilẽtia vidimus multos hãc egestionẽ habuisse: ⁊ nõ tamẽ plures obyisse q̃z euasisse: sed tñ si hec nõ apparuerint ab initio morbi neq3 i augmẽto fuit: euaserũt infirmiq̃ ãt in saluubꝫ morbis ab initio vel augmẽtis apparuerit ⁊ cã dissolutoꝝ a coꝝ poꝛibꝫ fuerit colorẽ rubicũdũ vel citrinũ ⁊ ñ aliũ bũerũt. Egestiões vo nigre i fine morbi a fecibꝫ sanguinis assimilate: nimiã icẽ sionẽ vel putredinẽ videnť significare: si cut fit i cibis i stomacho idigestis: g in pessimos bũores ⁊ malos sunt mutati. Egõnes g̃ nigre cũ appareant in morbi initio nõ bonum significãt: cũ magnã passionem eparis poꝛtẽdãt: ſz si post stat ũ: aliquando bonum significãt. q̃ natura mõstrãt bũoribus malis pualuisse: ⁊ eos a corpe expellere: qõ tñ hy. nõ determinauit: ſz alibi vlr dixit. Oia aũt q̃ pfecta sũt in crisi. nõ apparẽt statim. i subsequẽti aphorismo iterũ subiunxit. Egritudinibꝫ quibuscũq3 icipientibus si fel nigrũ sursuz aut deorsuz exierit: mortale. Forsan i eo qõ dixit Spõte: hoc dedit itelligere. hoc. n. spõte lõgũ tps videť significare: q̃si hec egestio talis in toto vel plurimo tpe morbi fuerit si. n. vno solo tpe itellexit. morbi apparentes solũ venientes dixisse debuit. Sz q̃ sponte addidit: multũ tps puto significare voluit. Cũ g̃ accepta potiõe multe egõnes exeunt nigre ẽ laudabile nigras exire. similiter quoq3 diuersi coloris egõnes bone sũt: verũtamen spontanee malã materiã ⁊ multã ⁊ pessimam ⁊ diuersam voluit monstrare. XXII.

Nõ plures cum egõnibꝫ nigris obisse q̃z euasisse. al. aliter

Nõ oia q̃ pfecta sũt i crisi statiz appareũt.

Ex supiori aphorismo mõstrauit qnãtũ bu. cole. ni. vicini differant a co. quã hic nigrã dixit. ⁊ cãe vñ fieret dixit fm q̃ oportuit ⁊ q̃re in initio morbi malũ: i fine vo significẽt nõ malũ. Mõ vo i hoc aphorismo aliquãtulũ ad idẽ redire volo cã necessitatis future expõnis. Et oũ inq̃ morbus ẽ in initio: nulla quaz facias ſz cursuz nãe ẽ purgatio: ſz potius ẽ accidẽtalis pp q̃litates in corpe extra nãm imorãtes. ipossibile ẽ. n. cũ nã maxime grauať a morbo neq3 materie adhuc aliqd digerať vt ſz suũ cursũ multũ opereť. In bona. n. crisi ⁊ laudabili necesse ẽ coctionez pcedere. post diuidere: deide expellere sic hypo. i pma epidimie pricula: Coctio i gr ꝓtendit velocitatẽ crisis ⁊ fiduciã sanitatis. cruditas aũt idigestibilis necesse ẽ portẽdat malũ exitũ futuꝝ siue nõ crisis: seu doloris vel morbi lõgitudis: vel mortis. morbiue reversiõis. hec hy. Si aũt post decoctionem morbi quosdã nã malos expellat bũores itelligim⁹ fm mundificationez corpis eẽ. vñ ⁊ co. ni. aut aly mali bumores apparẽtes post signũ coctiõis significãt bonas ⁊ laudabiles purgatiões. si vero ẽ ecõuerso ⁊ co. hec vel q̃ libet mali bumores ante coctionẽ apparuerint. pessima signa sũt cũ initio morbi coctio apparere non debuit neq3 possit inueniri. XXIII.

De cõditionibus bone crisis.

Ntẽdit in hoc aphorismo: q̃ si co. fdicta vel egestio q̃si sanguinoléta appareãt: ⁊ ifirmoꝝ corpora sint valde etenuata: necesse est mori die altera. Nã enĩ iã õficit i huiusmõi nõ valens digere diuidere seu purgare bos bumores malos maxime: ⁊. vnde sit necesse vt illi bũores ꝑualeãt ⁊ extrinsecus effluant: cum nã nõ sit talis q̃ eis resistere valeat: qõ cũ ita sit nõ consequiť sic̃ i alys morbis: sic ⁊ i hoc morte morari. Monstrauit ãt hic q̃ i aphorismo ꝑcedenti itellixit. Cum nigre ingt egestiões q̃lis. ⁊ c. nigrũ sanguinẽ debere intelligi. Docuit ⁊ modũ discernendi iter egestionẽ ni. ⁊ co. ni. Egestio enĩ. sicut sanguis ẽ niger: a sanguine vo discerniť: q̃z hec ẽ coagulata. sanguis vo nõ ẽ coagulatus. Itẽ egestioni. differt a co. ni. cuiz egestio sit coagulata: co. vo ecõuerso: q̃ nigra ẽ ⁊ lucida sicut acetũ pũgitiua: ⁊ terre iniecta ebulit sic̃ acetũ. egestio vo ni. nullũ boꝝ hz. XXIIII.

Differẽtia iter nigrã egõnẽ ⁊ colerã nigrã.

Egritudibus quibuscũq3 icipiẽtibꝫ si fel nigrũ aut sursũ aut deorsũ exierit: mortale. XXIII

Tibuscunq3 egritudinibus acutis: aut multi tẽpoꝝ: aut aboꝛtibus: aut aliter extenuatis: si fel nigrũ exierit: aut qualis sanguis niger: seq̃nti die morientur. XXIIII.

Lurima dyssenteria ex co. est ru. cũ boꝝ bumoꝝz acumina exco rient intestina nimio suo acumie: q̃bus ĩgerunt vulnera. multi tamẽ hãc euadũt ifirmitatez: ſz si sit ex colera nigra: ipossibile ẽ q̃ succedat sanitas: cũ hic morbꝫ a vulnerosꝰ cãcro nõ differat. q̃ si cãcer nascẽs in exteriozibꝫ: dure vel tarde saneť: ⁊ cuiz talis sit locus in quo medicina possit apponi: quãto minꝰ in intestinis. vbi nulla põt medicina supponi. Concedamus aũté sub quadam hypostasi: q̃z ⁊ medicamina possint apponi: cum tamẽ egestio hec loca trãseat: nulla ibi põt remanere medicina. XXV.

Ysẽteria si a felle nigro inceperit mortale. XXV.

Anguis sursum quidẽ qualiscũq3 malũ: deorsum vero si niger exierit: bonũ. XXVI.

Igre egestiones si a dissenteria habito: vt intestinoꝝ carnes egerãtur mortale. XXVII.

Ntalio aphorismo iã ostendit de egõne nigra: i b̃ vo de hac vbi sanguis q̃liscũq3 exeat: siue de ore siue de ꝑte posteriori. vbicũq3 sursũ dic̃: de ore solũmõ ⁊ nõ de naribꝫ oꝝ itelligi: ac si dicat. Sãguis ỏ ore exiẽs malũ q̃liscũq3 exeat: siue spumosus siue rubeꝰ: vel rubicũdus: vel purpureꝰ. niger subtilis aquosus vl spissus. de posteriori vo laudabilis. si tñ multꝰ sit q̃si fluxus nõ ẽ bonꝰ. oꝝ g̃ paulatiz egrediať: vt mozãdo in nigredinẽ trãsducať. Si ãt sanguis ad alqõ fluat intestinuz: oꝝ vt arbitremur eẽ malũ: quia parũ melior ẽ q̃z multꝰ q̃ est cũ fluxu. Intelligiť aũt ex ỹbis suis exire ab iferiori bonũ signũ eẽ: ⁊ hoc tñ ñ certũ. ſz abusiue: vt ꝑpẽdamꝰ nigrũ exeuntẽ bonũ signũ eẽ certũ ⁊ laudabile: cuiz tñ ỏ ore exiẽs illaudabilis ẽ q̃liscũq3 exierit. Sed hic nobis põt obyci: qõ supioꝛibꝰ ꝛrariũ erit: vt egestio ni. sit bona: cũ antea nigrã malã dixerit. Sz cũ dic̃ nigrũ: ỹps est q̃ sanguinẽ dixit i epidimia exire nigrũ: de aptione oꝛis venarũ: q̃ manie dixit eẽ curamẽtũ ⁊ est verũ. incidẽtes .n. melãcholiã optie curenť si sãguis exeat ab iferioꝛibꝰ suspectos vo ad hũc morbũ bꝫ sanguis venire nõ ꝑmittit: sic̃ hy. itellexit sanguinẽ sursũ existẽtẽ q̃lẽcũq3 malũ eẽ deorsũ vo bonũ. sic̃ ꝑ hemoꝛroidas bonꝰ ẽ niger si nã illius corpis multã quãtitatẽ inde bũerit: q̃ si nõ. nõ oꝝ nãm permittit ad hoc assuefieri: cũ vtrũq3 molestũ sit si plus q̃ oporteat vel si minus exeat. XXVI.

De hemoꝛroidibꝫ i pallidis melãcolicis.

Ysenteria ex vulneratiõe intestinis: q̃ vulnera si adhuc i initio sint cũ egestionibꝰ quasi pigmedo exit: ſz si morenť ⁊ nõ restringanť: cũ egestiõibus q̃si pellicule de superficie intestinoꝝ excoriata egrediuntur ⁊ quasi cortices pellis esse videnť. Itẽ si adhuc plus dyssenteria morẽť: pars substãtie intestinoꝝ egrediť: quo i tpe vulnera b̃ ñ i initio nec i augmẽto vicẽda sũt eẽ: ſz potius iaz facta vel cõpleta fore. Cũ g̃ dyssenteria exeãt

De dyssenteria.

de intestinis q̄ quasi frusta carnium valeāt dici: fm hy. mortale ē. vulnera. n. in his locis huiꝰ q̄titatis impossibile ē carnē creare: vel ea loca ꝛsolidare. XXVII.

Aloz nālis cū ex sanguis fluxu defecerit nō fm
c q̄ oz cibū digerit: neq; in sanguinē trāsducit: qō cū fit: necesse ē per totū corpus diuidi non posse: neq; ipz inde nutriri: vñ hoc fuit cā humectādi vētres plus q̄ oportuit. quo ad natura sua ī vtute redierit. XXVIII.

NB loco hy.
Surdi/tas p egs nē co.rū. qiz remoueatur.
i surditatē illaz q̄ stabilis est ꝛ insolubilis nō itellexit: sed potiꝰ eā q̄ i febribus vel in morbis alijs supervenit: cuz colera caput ascēderit. co. n. ru. cū dicitur in istrumētis audit ꝰ surditatē facē. quā cū natura ī egestiōe emiserit: surditatē illā tā tollit. XXIX.

Igores i febri
r bꝰ ꝛ maxime acutis supeniētes crisiz illico se q̄ oz. Sz si rigores in die cretica fuerint: ꝛ signū coctōis apparuerit: crisis illa bona erit. Sz si neq; i die cretica: neq; signū coctōis apparuerit crisis illa neq; bōa: testā te hy. in pma epidimie particula. Oportet igt humores gbus crisis innuit laudabilis sit digestiōis. Nos aūt iā diximus ī supioribus q̄ signū coctiōis fiducialiter sanitatē ꝛ crisis velocitatē ondit. Itē crisiz nō oi die venire dixit hy. in ꝓnosticis: idē in aphorismis bis ꝛ pma epidimie ptīcula. q̄ dicta coadūauimꝰ oia ꝛ exposuimus quā tū oportebat diei cretice attinētia ī meracriseos: coctiōi vo ptinētia in libro criseos sunt dicta. itē in libro meracriseos dissēritā esse crisim sexte diei mōstrauimus: quā hy. hic tetigit ī febribus sextanis si rigores fiūt dissēriti. Dissēritā āt hy. itēdit: aut malā crisiz: aut icredibilē aut suspectā. ad ifirmitatē redeundā: siue morbi diuturnitatē: q̄ crisis sexta die venit cum pessimis accidētibus. Dec oia ī libris ꝓnoiatis sūt dicta ꝛ experimētis sūt firmata. Dec āt si ola repetā timeo ne longē opus necessitate nō expetēte: cū iā ī alijs expleueriz libris. XXX.

Crisis sexte diei mala.

Si tpus accessionis fe. fuerit equale differte erūt.

I in morbi initio aliquē febris inuadit hora tertia
s diei: ꝛ pꝰ cessans aliq̄ hora diei altera die accipit ī eadez hora q̄ inuasit ꝑius. i. hora tertia diei ꝛ quo cūq; tēpore dimiserit: eodē tamē tēpore tertia die accipit ꝛ quarta vt nūq̄ mutet suū tps in accipere: Iz diuersificēt eꝰ cessare. morbus inq̄ iste elōgāt magis eo cuꝰ incipere diuersāt: qō hy. in his verbis suis itellexit. Aliq̄ dicunt eū intellexisse: q̄ si febris ꝑmi diei hora tertia inceperit ꝛ duodecima dimiserit: in crastinū vo. xq. acceperit: ꝛ sic ex ordie vt finis ꝓcedentis initiū sit segnētis diei: dissēritā: qō dicētes nulla rōne vtunt: neq; firmare possunt experimētis. intēdit aūt hy. dissēritā: q̄ morbus durus ꝛ diuturnꝰ sit: ac si diceret si tps accessionis eīsdē fuerit quotidiane: siue tertiane: siue quartane: dissēritā fe. ꝛ si paucis vel multis mozāt horis. hoc aūt dicēs experimēto posset firmare. Cā ē. q̄ si fe. accessio ista bilis sit nō iterpollādi tps minuere custodit: Iz si firma ꝛ stabilis sit tēpus vnū interpollationis nō dimittit: tūc q̄ dissolutio eius dura est: Iz si sit instabilis ex necessitate est facilis. Si enī mā febris fuit firma ꝛ vnā interpollationē custodierit: necessaria est medicīa fortis: q̄ moueat ꝛ spatiū ēt tpis. Doc hy. dissēritari itēdit. XXXI.

E labore diximus q̄ eius causa sit nimis motus
d ꝛ hic labor certus dicit ꝛ absolutus. Est aūt labor alius q̄ nō est ex multo ꝛ forti motu: ꝛ hic nō dr absolutꝰ Iz potiꝰ diffinitꝰ. i. labor spōtaneus. Laborē ex nimio motu nimiꝰ calor in ꝯcatenatione mēbroꝝ segtur neque admirādū si in his locis apostases exorte fuerint: quia cuz cōcatenatōes plus q̄ oporteat calefiunt: necesse est collectiōes apostematū fiant. Labor vero spontaneus hūores ad concatenationē cōtrahit sicut ꝛ in omni morbo solet fieri: cum termin⁹ ex vna re succedit in spatio. s. in spacio cōcatenationis in humoribus apparato recipiendis. in quibus morb apostemata raro solent fieri. in morbis autē ex labore apostases fiunt plurime: ꝛ maxime ī spontaneo si labor ille sit ex nimijs humoribus. Dic āt aphorismus sic debet intelligi. Laboriosis quoquo mō in febribus apostases in articulis et circa maxillas: necesse ē nascātur: quoꝝ causa sunt febres humores illos ad caput mittentes: quos deide illa caro mollis q̄ ē circa maxillas recipit. Si aūt hi humores in ascellas vel ī guina descenderint: illa caro mollis que ibi est suscipiet vñ apostemata necesse est fieri. XXXII.

Cā qua re apostemata circa articulos oriūtur.

In qbus morbis apostēmata raro fiūt ꝛ qbꝰ plurima.

I fatigatio nimium motū habuerit ꝛ hec cadez
s labor sit dolorem q̄z labor portenderit: sicut ante dixi cum intendisse similiter ꝛ hoc qō dixit Doluerit: nimiū motuz oportet intelligi: ꝛ inde laborem pati. Ego aūt vidi homines a morbis resurgentes: cuz in corporibus suis humoribus nondū mundificatis neq; mollificatis: qui fuerūt morbi materia: sed adhuc remanente in eis aliqua quātitate: cū quedaz iquā mēbra fatigarent mouentes ea vt inde dolerēt: apostemata ibi dez sunt nata: quoruz causa labor fuit: dolor vero signū laboris. quia vbi fit motus nimius virtute deficiēte calor augmentaī ꝛ dolor q̄ humores ad ea mēbra descēdunt ꝛ sunt signa apostematū incipientium. calor vero ꝛ defectio vtutis in motu materiei cause sunt collectionis apostematuz. Dic ergo Ypocrates intēdit de labore morbū faciente. Potest etiā itelligi hic q̄ dixit Doluerit: vt ad vtrunq; vertaī. sed hoc siue intentiōi meli⁹ cōpetit cum ante se ex labore nominauerit: debuit ita q̄ subsequi. Si aliquod fatigauerit membrum. Uerba enim ꝓprie aphorismi ꝓpiorem sensum daī itelligere vbi dixit. Laboriosis in febribus ētē. Dic vero aphorismus quem modo interpretamur: laborem illuz tātum dat intelligere quem ex egritudine resurgentes patiuntur. Uerba vero subsequētis ꝛ adhuc exponēdi: laborē ante egritudinem portendunt. XXXIII.

De crisis colectiōis apū amm.

Ulla differentia esse videtur: si hic aphorismus
n superioribus iungatur. ꝛ omnes tres fiant vnus aphorismus: siue singuli ab inuicem separentur: q̄z monstrauimus quomō tres sunt vnus: ꝛ quō singulis

singuli permaneant sensibus: hic tamē rursus aliqd dicturi sumus quō tres sunt vnus: si infirmus in sua infirmitate laborē senserit: os apostemari in articulis ⁊ maxime in maxillis. Si vero egritudinē exiens aliqō membrū fatigauerit: aut ante infirmitatez fatigauit in eodē membro apostemandū erit: q⁹ humores sp ad mēbra fatigato currere solent. Nec autē oia hypo. hic innuit intelligenda in morbis suspectis ad apostemata faciēda: nō in illis qbus crisis cum purgatiōibus venit. Ego aūt prius monstraui quō vtriqz morbi sūt intelligēdi: quod signo notare velit: libri crisēos sibi sunt legendi. XXXIIII.

Humores sp ad mēbra fatigata currere solēt

Dcoluer tis noiē signantie.

Si vero et prius dolucrit aliqd ātē egritudinē: illic ꝑfirmaf egritudo. XXXIIII

Si a febre habito ſ cūiore nō existēte ifaucib⁹ suffocatio repente superuenerit: mortale. XXXV.

Si a febre habito ſ collū cōuertaf vt vix possit deglutire: cūiore nō existēte i collo: mortale. XXXVI.

Quod a febre bito dixit: absolute sic ꝑt itelligi: ac q si dixerit. Qui habet febrē ⁊ non tumuerit: vel q habuit ⁊ nō tumuerit: vt per febrez singulariter posita vnāquāqz determinauit sicut in epidimia facere cōsueuit: vbi in multis locis ita dixit. Febrē habuit. Febris eū accipit: vel febricitauit: nō absolute quālibet posuit: sz determinate tamen forte intellexit. Pōt tamē ēt esse vt sine febris fortitudine suffocatiōe superueniente repente sit mortale: sz si sit nimia fit certius signū qp infirmus nō euadat: ⁊ mors magis sit cita. In tale enim febre sicut mōstraui in libro de corruptiōe spūs: multū aerē trahi est necesse. suffocaf autē paruissimū ⁊ vix pōt trahere. suffocatione igitur mors magis certa significatur. Minoraf enim anhelitus in aeris attractu ꝓpter quosdā stricturas in instrīs spūs. Mors enī que nō venit ex angustys in instrumētis spūalibus ex sola ablatiōe est spūs: non ex suffocationibus. Auferī autem spūs aut ex defectione virtutis pectus mouētis: aut ex nimia frigiditudine in fonte vite dominante. i. corde. Suffocatio vero ex angustia viarū spūs ē sine dubio: que aut de plenitudine est spatij inter pectus ⁊ pulmonē medij: aut in spacio sitate ipsius pulmonis: aut ex apostemate in pulmone vel cānalibus suis: vel in capite cānaliū: qō gutt vocaf. Aliquādo etiam apostema est in spacio qō est ante guttur. i. in faucibus oris. Libus inquit Homerus: ⁊ potus per fauces trangrediuntur. hic fauces intellexit vbi guttur ⁊ meri versus os iunguntur Hypo. quoque hunc eundem locum fauces vocauit: cum dixerit. Tumore nō existente in faucibus. quo in loco innuit: q⁹ bonie os bene aperiēte locus .ille possit videri certissime. de gutture vero non taliter fit. Sunt ḡ hypo. dicta taliter intelligēda. A febre habito suffocatione superueniē te subito si nō cuz tumore in faucibus: mortale est. Antiqui apostema: ⁊ tumorē dicunt idem esse. Intelligitur ēt oē apostema tripliciter eē cū doloze. qō a modernis phlegmō vocaf: quo nole calor significaf ⁊ incēsio: ⁊ sine doloze ⁊ cū duritie ⁊ scliros appellaf: vel sine doloze ⁊ nō durū: ⁊ tumor sine mollicies nuncupatur. Moderni autem omnē antiqtatē postponentes oēm superfluitatem in sōalibus membris collectam vocant tumorez. Si aūt videris fauces ñ apostematas: ⁊ subito suffocatio superueniat passio in solo gutture est intelligenda: quia suffocatio aliunde non venit sicut dixit: igitur subitam hic de gutture dixit venire. apostema enim in pulmone non subito suffocat: sed ab initio paulatim augmētaf vsqz ad statū: tādē suffocare dicitur. Idē faciūt ⁊ vulnera pulmonis. idē quoqz fit cum spaciuz iter pectus ⁊ pulmonē sanie ē repletū: q⁹ sanies ex rupto ē apostemate. vñ suffocatio tarde venit. apostema i cānalib⁹ pulmonis facit duriciē spūs: sz nō suffocationē forte ꝓpter foraminis latitudinē: ⁊ sui corpis subtilitatē nō enī pletur apostemate cānale pulmonis: ḡ necesse est ex solo gutture suffocationē subitā venire vbi vie spūs sunt āguste: q⁹ lacertis suis cū pelliculis suis ipsas circūdantibus apostemate superueniente opilatur. Hoc autem apostema quidā medici vocāt squinātiā: alij chimachi: quidam alij simichi. Simichi: si apostema sit in lacertis ꝙ fauces. Chimichi si i lacertis a gutture exeuntib⁹ necesse ē vt a gutture dolor sit iste. Hoc idem in pronosticis cōfirmat. Fauces igit dolētes ⁊ ñ tumētes cū angustia ⁊ molestia cito suffocāt ⁊ occidūt. sz tñ i hoc apboxismo non noiatur dolor. Arbitratus ē. n. sine suo dicere nos posse itelligere: aut itellexit eē possibile hanc suffocationē sine doloze venire qō videt eē verū. possibile. n. ē vt nimia būiditas phlegmatica ad pelliculas iterioris gutturis veniat: ⁊ apostema sine doloze faciat: aut lacerto⁹ guttur aperiētiū motus auferat: vñ vie stricte suffocationē cogūt facere: ⁊ B idē pōt fieri si siccitas i lacertis iterioriz⁹ gutturis dicī: ⁊ ita icozdenī nimys extensionib⁹ ⁊ iste vie ide stringant ur. Ego autem monstraui in libro de voce: qualiter sūt isti lacerti: ⁊ quomodo clauduntur ⁊ aperiantur: ⁊ inde habeant incozdationem. XXXV.

Dcoluer tis noiē signantie.

Um tumorē hic noiaret hypo. nō dixit loca in q c bus nō apparet: sicut supius dicēs: in faucibus fe cerat. Dico ergo: vel in faucibus cuz intellexisse: vel nusqz in toto collo apparere ne quis itrīsecus vel extrīsecus possit videri. Qō cū fiat neqz ifirmꝰ trāsglutire valeat necesse ē mortale sit. fit aūt vel de apostemate i lacertis meri vel in substātia sui. In B enī loco mīra nobilia mēbra sūt adunata. ſ. nucha: pellicule. spōdiles: nerui ⁊ ligamēta. Cū igit apostema neruos ⁊ ligamenta mēbroz vbi ipm ē attrahat: necesse est spōdiles moueant intus: aut i parte vnā. si. n. nerui extendant. ⁊ ligamenta de parte alterutra: mouebunt spōdiles in partē eadē: si de ambabus partibus mouebunt interi⁹: qō melius explicabo cū libū by. de mēbroz dislocatiōe explanauero in quo dixit. Tortura spōdilis ex motu suo iterioꝛi ē ex apostematib⁹ idigestis. Ité in eodē. Sibbus retro ex distēsionibus ē spōdilis i iterioꝛib⁹. i secūda ꝓticula epidimie hāc spēm mōstrauit eē squinātie. Passio ingit squinātie fit ex spōdilibus colli interius se mouentib⁹: vñ ⁊ locus concauus apparet exterius: q⁹ dolet si tangaf. Qui b⁹ ex vbis quandā tortura spōdiliuz. i. interioꝛe odidit: i hoc apboxismo oēm torturā dedit itelligere dicens. Si collū conuertaf ⁊c. hec enī verba omnē cōuersionē spōdiliū quo extra nām ē sūt significantia. huic aūt torture epidimia dolorē addidit: sz reticuit hic: q⁹ ide collū necesse vidit dolere calido apostemate Sz forsan hic itēdit tortura ex nimia siccitate ⁊ sola: vñ mortale dixit. Tortura. n. de se posse esse nō necesse est mortale eē: sicut illā que est de suffocatione: q⁹ molestie in suffocatiōe ⁊ i nō trāsglutire nō sūt eque: nisi cū fortis tortura ⁊ nō trāsglutire ex siccitate sunt nimia: maxie cū febriū fortitudie: ac si diceret: A febre bito ⁊c. nimia siccitas superueniēs hunc mēbro ex febrib⁹ ē. q⁹ in hac passiōe signū ⁊ cā sunt mortis. signū: q⁹ mōstraf tortura eē ex siccitate. cā: q⁹ mortificat: sicut ⁊ cetere passiones. XXXVI.

In meri multa no bilia mē bra sunt adūata.

Fauces hoic os bene aperiēte possunt certissime videri.

Sibbus spēs ē squinātie.

Non solum sudores: sed etiã multe egestiões ꝛ vri
n narũ quãtitates: ꝛ apostemata post auriculas: ꝛ i
articulis sunt laudabilia: si in diebus creticis ap-
pareant si ita dixisset sufficeret: Sed nõ intendit hic oia
crisis signa ostẽdere: nisi solũmõ sudorẽ ꝛ dies creticos
ãte. xl. euenire. Morbi enĩ hos terminos trãseũtes nõ
crisim cũ sudoribus erũt faciẽtes neq; cũ egestionibus
sed potius cũ di ssolu
tionibus paulatiz ex
euntibus: vel cũ apo
stematibus. Experi-
menta enĩ attestant:
qz nõ ois dierũ nume
rus creticis diebꝰ est
attribuendus: vñ est
mirãdũ de eis qui di-
cũt nullã esse differẽ-
tiã in diebꝰ quãtũ ad
crisim: ꝛ bonũ eẽt bu
iusmõi hoibꝰ si aege
scerẽt experimẽtis: ꝛ
inuestigarent cãs spa
cioz tẽporis: sic nos
fecimus in meracri-
scos: vbi ostẽdimus i
ambabus particulis
prioribus quicqd pti
net medicis de huiꝰ
modi oibꝰ rebꝰ ꝛ i ter
tia particula eaz cãs.
Multe ãt sũt diuersi
tates harũ dierũ i mꝫ
tis libris: cũ qs ponat
numerũ ipsoz prout
voluerit. Sed ego ꝟz
by. numerauiꝫ sic inq̃
scriptũ inueniꝫ in epidimia: ꝛ i pnosticis: ꝛ in hoc libro
quẽ numerũ cũ coadunaui in libro criseos ꝛ meracrise-
os posui. In hoc libro incipit by. a tertio qui nunciat q̃r
tũ in breuibus morbis. Post subinfert gntũ: qz cũ crisis
nõ venit in quarto: necesse ẽ vt appareat in gnto. Ego ãt
gntũ postposui tertio: qz ita in oibꝰ libris inuenio. nec in
aligb̃ libris quartũ inueni: scio tñ quartũ initiũ eẽ i cre
ticis diebus: lz by. hic pretermiserit: vel forsan g primus
hũc libz scripsit. quẽ si by. reticuit: hac de cã tñ fecit: qz
ois morbꝰ pacutꝰ cuiꝰ crisis sudore ptẽdit i tertio vl gn
to plus q̃z i q̃rto ẽ futurꝰ. i q̃rto ẽ rarꝰ: qõ post nimiã ine
stigationẽ inueni. Est ãt hec cã q̃re by. q̃rtũ pterniserit:
qz in pricipio iterpollatiõis pacuti morbi exacerbatio-
nes ꝛ ossistẽtie graues debẽt eẽ: altera vo i tertio. in crisi
. n. fine dubio morbus iste ẽ pacutior. Itẽ quoz morbo-
rũ iterpollatiões in iparibꝰ diebus sunt: velociorẽ crisiz
faciũt: in paribꝰ tardiorẽ: vñ si interpollatiões morbi in
pmo ipari fortiores nõ sunt ꝛ morbũ cõstat. plõgãdum
mutabiẽ iterpollationũ magnitudo in paré numerum.
hec ego intendi de q̃rto in fine huius aphorismi. qdaz
xxxi. qdã vo. xxxiiij. ascripserunt ego ãt vtrũqz creticuz
eẽ credo. ſz xxxiiij. ẽ certior. xxxi. Et idez by. ptermisit:
qz initiũ creticoz dierũ in diuturnis morbis esse ondit.
dicẽ. n. creticũ inuenimꝰ pcedentẽ. xl. q̃ tñ cuz sudore ve
nit raro sicẽ. xxxi. xxxiij. xxxvj. XXXVII.

Uod hic dixit certũ cõstat esse i exprimẽtis: oz tñ
q i sudore cãz inuestigare: q̃si enĩ ipossibile videꝫ eẽ
hominẽ calidissimã febrez habere ꝛ tñ in sudore
frigescere. Sed est intelligẽdũ nõ ibidẽ calorẽ eẽ febris
vnde frigidus sudor emergit: qõ si eẽt necessario sudor
calefieret. Sz cũ sudor per cutẽ exeat: q̃ possibile est vt
sit frigida: põt ꝛ sudor esse frigidus interioribus calescẽ
tibus. Nos autez monstrauimus febres nõ esse: nisi ex
quorũdã humorũ putredinibus: qui humores aliquan
do in toto corpore putrefiunt: aliquando i quolibet suo
vase. Si autem vtrunqz conueniat: vt putredo sit in va
sis: ꝛ calor naturalis membra substãtialia regens vel iã
extinctus sit vel vicinꝰ
extensioni: necesse est
vt qõ purgãs ide egre-
ditur: frigidus habeaꝫ
neq; contrarius est: vt
calor febris in suo acu
mine permaneat: ꝛ su-
dor frigescat: vñ ꝛ mor
tem significat qz mate
riã ostendit esse nimiã
ꝛ frigidam corpori do-
minantez quã neq; ca
lor febris neq; calor
naturalꝫ calefacere po
tuit. in febre vero mol
liori possibile est infir-
mum sanari: cum natu
ra materiam illam fri
gidam ꝛ humidam lõ-
go tempore digesserit.
Febris ergo acuta ꝛ si-
gnuz mortis ẽ ꝛ causa:
causa qz corpus disso-
luit. signuz qz humidi-
tatem corpori domina
tem frigidissima por-
tendit: quam neq; ca-
lor febris neq; calor na
turalis calefacere potu
it. Febris vo nõ acuta ſz potiꝰ mitis ꝛ geta: dat nãc spa
cia: quibus mãz illã digerat neq; corpꝰ dissoluit sicut acu
ta non ergo mortem designat. XXXVIII.

Ic porro inuiꝫ: vt si totũ corpꝰ morbo vl mã mor
b bi aspgaꝫ: necesse ẽ ꝛ totũ corpus purgeꝫ sudore.
Sudor. n. nãlis nihil aliõ ẽ q̃z purgatio nãc ex ni
mijs supfluitatibꝰ cũ bona crisis eẽ approbeꝫ: aut humi
ditas morbo cogẽte a corpe dissoluiꝫ: qõ quoquo mõ fi
at ex solũ illꝰ locis ẽ vbi regnat infirmitas. XXXIX.

Uocũqz i mẽbro corpis calor vl frigꝰ fuerit: ẽ ne
q cesse vt ibi morbꝰ sit. Significat. n. ipz mẽbz ex
isse tpamẽtũ: vñ ẽ ꝛ morbidũ. XL.

Orbꝰ bris diuersaz ꝛ multã mãm longior ẽ babẽ
m te vnã ꝛ nõ multã. Nã. n. in. quo tpe non põt mul
tã ꝛ diuersaz digerere mãz. multi nãqz humores
disperanti eq̃liter talia solẽt facere signa. Pblegma q
dẽ ꝛ co. ni. i frigid. ãt. sanguis vo ꝛ co. ru. calefaciunt: deni
qz ꝛ vnusqsqz bũoz ꝟz se calorẽ faciẽ. lõga igiꝫ ẽ egritudo
qñ alter alteri nõ cocti. i. qñ alter ipedit digẽez alteriꝰ ꝛ
vtrũqz remanet i suis q̃litatibꝰ. XLI.

Uidã medicoz ita scribũt hũc aphorismuz. Su
q dor multꝰ i sõno sine cã manifesta factꝰ: aly sine
aliq̃ cã: qõ ẽt si nõ scribaꝫ: tñ intelligiꝫ. Inueniꝫ
nãqz sudor multus in sõnis: aliqñ quidem ciboz: aliqñ
vero humorũ iportunitate fit. inquirendũ est igiꝫ ab eo
cui accidit: qualis ꝛ quanta dicta sua fuit. si enĩz ex cibis
fuit: facile soluiꝫ. si vero ex humoribus. euacuetur. mul
tus nãqz labor multaqz fatigatio sudorẽ facit: ergo q̃ i
humoribus vel cibis digerendis laborat natura fit su
dor necessarius. Inuenimus enĩz by. in multis libris suis

Morbi. ri. trã'ẽũ tes sudo re neque egõibus termiuan tur.

Bonum esset hoibꝰ si aege scerẽt experimẽ tis.

Calor se. nõ ibidẽz eẽ tñ vñ frigidꝰ su dor emer git.

Sudõ nã lis ẽ pur gatio nãc ex nimijs supfluita tibus.

Nõ repu gnatẽ. ea loꝛ i suo acũine cũ frigidõ su dore pma nere.

Nõ i pa uo tpe põt multã ꝛ diuersã digerere mãm.

hunc tenozē pretermisisse arbitrantē nos posse itelligere:bene.n.accipiunt accidētia q̄ appent nō eē exteriora: ſz poti⁹ iteriora.Multus.n.sudor dixit q̄ si nō multus sit ex defectione est vtutis vl ex raritate corporis.Multus.n.duob⁹ modis est:aut.n.cibo multo ante morbū assumpto q̄ cā est bō materie:aut ex cibi in morbo illo assumpti multitudine:q̄ si fuerit añ morbus purget:ꝑsens abstinētia corrigatur.

XLII.

f Sudor vicis crisis dict⁹ ē ante:ſz sudorem toto tēpore morbi sine crisi apparentē hic mō dixit tādem. Sudor ingt frigid⁹ maiorē egritudinē:calidus vero significat minorē.cum ambo multos humores significent: frigidis frigidos: calidis calidos:vñ t hic.s. frigid⁹ maiorē egritudinē designat.q̄ multas mām cū pauco calore oñdit.Ecōtra vero calidus sudor multū calorem cuz pauca mā t iō minorē oñdit egritudinē. XLIII.

Sudor frigidus maiorem egritudinem: calidus vero minorez.

f Ebrīs.n.nō deficiēs nec nāz quiescere.nec egrū cibū sumere permittit.Preterea t cū in diatritis.i.i tertys dieb⁹ i q̄bus minui deberet:fiat fortior t crescat:go dubitat periculū fieri: que vo passiones non crescunt:ſz in diatritis ſp paulatim minuunt: periculose nō sunt.hypo.hic intēdit febres nō deficientes:in quaz mundificatione corporis nō sunt iterpollationes.Quod dictū si go inuestiget:sic se habere inueniet.Febres.n.deficientes t eaz in tertio die iterpollantes quoquomō sint interpollate:non sunt molestē: q̄ nulla febris est nō molesta:nisi illa q̄ corpus non mūdificat:t si interpollatio sua nō fortis sit t longa.si.n.brevis fuerit interpollatio sui:sicut in vera tertiana ē videri:vt accessio minor sit.xy.horaz:mō solū non molesta:ſz ēt cito cessat.Si āt tpa sue accessiōis maiora.xy.sint horaz.fiūt aūt salubria t nō molesta:ſz tñ longiore q̄z in vera tertiana.Unde etiam dixit febres mūdificantes corpora in accessione sua non sunt molestē.Non enim sunt ex apostematibus in visceribus:neq̄z ex pessimis humorum putredinibus:febres autem huiusmodi:non mūdificant corpora de se. XLIIII.

Nulla se. est nō molesta nisi illa q̄ corpus mūdificat.

b Oc aūt non sꝑtigit nec alia bō. Causa vero horū est:q̄ diuturnitates morboz aut ex materie multitudine generātis febres sunt:aut ex grossitudine sua:sive frigiditate sua:q̄ cū cōtigerit:necesse est multū tps digerēdi.multo āt tpe nā debilitata ꝑ ꝓuenientez regionē mām morbi nō valens emittere a nobiliori bus mēbris ad ignobilia mām morbi cogit trāsmittere. vnde t cāe sunt apostematū t horz humorz in articulos descendentiū t ex his dolores fiunt. XLV.

In diuturnis egritudinibus ꝓuenientes apostemata. In dolores articulis fiūt.

b Icloqtur de resurgentibus ex egritudinibus: q̄ cū accipiunt cibos plusq̄ oporteat necesse ē nascantur morbi ex nimia plenitudine sua maxime cuz vīrtus eorum sit defecta. XLVI.

n On dixit inciderit nisi ac si iam sit t ante nō fuerit.iciderit.n.quasi semel euenerit videtur significare.Si aūt diceret inciderint:rigores multotiens euenisse significaret:ſz si semel euenerit nō est certum signū mortis sive bone crisis:q̄ hec passio fit ex defectione virtutis.rigor.n.in debilibus fact⁹ t intus t extra virtutem defecisse t calorē monstrat:qō aliqñ ē signum mortis t aliqñ sequit crisis:q̄ si ēt molesta sit bonū futurz ostendit.si āt rigores multotiens euenerint t febris non defecerit:ſz virtus fortis sit non tñ laudabile erit:si debilis mortale. Si.n.rigor purgatiōez seq̄tur t febris non dissoluat necesse est corp⁹ dissolui duab⁹ ex cāis. aut ex defecta virtute cōmotiōes rigoris t ei⁹ molestatiōes nō patiēte: aut ex purgatione augmentante defectionē vtutis. si vero rigor sine purgatione fuerit neq̄z ꝑ laudabile erit, duabus ex causis.ꝑ.n. accidens est causa defectionis virtutis vel signuz est caloris deficiētis q̄ rigores purgatio consuevit sequi vomitus vel sudor que cum non adsint debilitatem monstrant virtutis. XLVII.

De rigore precedente aut sequente purgationē.

f Secundū q̄ aphorismus dz eē brevis:ita deberet abbreuiasse oēs purgatiōes q̄ ex mala mā sunt: t bene purgātes sunt infirmo laudabiles. Sed nūc hypocras taliter intendit.Monstrauit.n.tria genera purgationis.vnū ex ore cū excreatione.alterz cū egestione.tertiū cū vrina. Postq̄z inuestigauit species purgationis cū screatiōe dicens Liuide:sanguinee:fetide:t colerice:q̄ oia screationi sunt attinētia. Et si.n.malā materiā purgantia q̄litates malas fuisse mōstrant in purgato corpore:tñ aliqñ purgatio ē sicut purgatio eruginis in putrefacto q̄ nō iuuat morbū illuz cui⁹ cā exiuit. Aliqñ exit purgatio illa sicut sanies rupti apostematis: quā sequitur mundificatio laudabilis mēbri infirmi.Signa vero bonū esse qō egredi⁹ monstrātia:sunt materieri maturitas corporis tolerantia: t subsequens infirmi leuitas t morbi nā: tpa quoq̄z t etas t firmi natura. Finis vero huius aphorismi in libris inuenit duobus modis. Un⁹ taliter sic hic scriptus ē.Si vero nō aliqd egrediat:vtilium p locos hos:malum. Alii libri carent nō.Si vero aliquod vtilium egrediatur malum. XLVIII

de signis bōe t laudabil purgatiōis.

Nō hic nominalia signa que gal. non vidit nisi in lipariis sc.

Poztet inuestigari:si hec accidētia possunt esse o in febre non deficiente.ego enim hec accidētia neq̄z vidi:neq̄z eē cognoui:nisi in febribus pacientis t continuis:si periculose t pessime sint sicut in febribus liparys:in alys non:neq̄z in acutis febribus salubribus:neq̄z i tertianis que calidiores sunt alys: Quod vero iunxit cum diceret:Non deficientibus: nullam diffe

rentiam inter alias ⁊ liparias intellexit. Sed sicut cū dixit. In spondilibus: non soluz in spondilibus dixit: sz spōdilibus dorsi: monstrat se intēdisse ausqꝫ spondiles: nisi in dorso esse: ita ⁊ hic si interiora ardeant: mortale: i quibusdā febribus solū. s. non deficientibus intendit. Causa horꝝ accidētiū apostema est calidissimū de genere phlegmonez ⁊ herisipilaꝝ: que sunt causa sanguinē trahendi ad locuz mēbri vbi apostema fit: vñ ⁊ incēdunt interiora: ⁊ cutis frigescunt exteriora: sicut videt in initio rigoꝝ i febrib⁹. XLIX.

De tonte cā. t Ortura fit in mēbris cū extendunt lacerti iuncti ipsis: vertentes se ad radices sui originis. Spasmū vo ⁊ tetanuz patiunt nerui aut ex cā calidi apostematis: aut ex nimia frigiditate siue siccitate que si neruis eueniunt molesta sunt maxime in non deficiēte febre ⁊ infirmi debilitate: qōcunqꝫ. n. horuz vnoꝝ apparet mortis vicinitatē ostēdit maxime si ñ videat neqꝫ audiat. vtus. n. sensualis est defecta. L.

De cāis vlnie. a Liquādo hec accidētia vtraqꝫ de vna sūt cā sicut cerebri passione vñ fit spūs qualiter magnus ⁊ rarus i pronosticis dr. Aliqñ ista vlnia est ex passione i quibusdā instrumentis spiritualibus habita. hec autem quia cū apostema in interiorum costaruz fit pelliculis: vel i pulmone: sicut cetere passiones pectoris ⁊ pulmonis mutatur spūs: q̄ oia molesta sūt ⁊ piculosa. maxie cū febre acuta q̄ cū dis morbis sp̄ ꝛtingit. Ex autez dixit febre nō deficiente: supiori assimilatur nostre sñie. LI.

q Uod in ℔ aphorismo dr palā esse videt: neqꝫ necesse fuit vt diceretur. Sine dubio. n. ita ē: vt si apostema in p̄na crisi nō deficiat morbi longitudinē portēdit. Primā crisim notat initiū future crisis: iō longiorē morbū designat: qz nimiā morbi mām i esse designat q̄ pre multitudine ēt añ terminū prouēnit. LII.

i N pnosticis dictū ē q⁹ lachryme de oculo fluēntes nō sūt laudabile signū. cū inq̄ oculi nihil patiunt: neqꝫ opbtalmiā: neqꝫ palpebraꝝ asperitatē ⁊ silla. Lachryma ꝛ. n. fluxꝰ sine oculis patiētib⁹ neqꝫ ex voluntate infirmi defectionem significat ꝛtinue virtutis. Non aūt que i fine huius aphorismi peior: comparatiue dixit: bene dixit. Error. n. fuit in primis hoc scribētis: non hypocratis. LIII.

De inuolūtario lachrymarū fluxu. l Inmoditatis causa ē nimius calor quo būiditas phlegmatica desiccatur. LIIII.

Ecce tusses intelligunt q̄bus nihil screat q̄ aliqñ sunt ex mala complexione in instrumētis spiritus dominante: aut ex gutturis asperitate: vel ex subtili ⁊ pua bumiditate. Et quodcūqꝫ horū fuerit: necesse est pulmōis cannales humectare. Si āt ex asperitate sola sit oportet vt ex motu tussis pulmo būiditatez attrahat ex vicinis locis: vnde non valde sitiunt. LV.

o Mnis febris vnius diei ab hypo. vocatur ephimera: q̄ aliqñ venit ex apostematib⁹ q̄ in asellis sūt vt iguinib⁹ aut ue corporis cānib⁹ mollioꝛib⁹: qnoꝫ cā ē manifesta. nisi. n. sit mānifesta ⁊ nō appareant apostemata: nō ē febris illa nisi pp aliqua viscez calida apostemata. LVI.

e J hunc aphorismū supiori cōtinuasset: vbi sudoꝛ multꝰ calidus dixit ⁊ frigidꝰ melius cēt. nō strauit tñ ꝙ vñ malū sit. nō. n. fatī est q⁹ morbus nō deficiat sz ēt longitudinē suā nunciat. cā longitudinis māz nimiā cē mōstrauit: q̄ cum sit nimia necesse ē tps prolōgetur quod hanc causā consumat. LVII.

t Etanus ē spēs spasmi. i quo tñ quō mēbruz sit spasmatū ñ appꝛz nisi qñ añ ⁊ retro extēdit eōr vñ ⁊ pp̄e tetanꝰ extēsio dr. Spasmꝰ q̄ triplex generalr ē. aut. n. ē añ: aut retro: vl tetanꝰ. i. vtrūqꝫ. Cā spasmi sic dixit hyp. aut plenitudo ē nerui: aut mēbri: aut inanitio sui: q spasmꝰ cū acutā febrē sequat ex inanitiōe efficit. si antecedat necesse est ex plenitudine fiat. Et huic spasmo si febris supueniat dissolui būiditas calefacta būiditate sua: ad quē curādū taliter medici itendunt. Qualiscūqꝫ sit post febrē spasmus mortalis ē ⁊ pessimꝰ q vo ante nō similiter. LVIII.

Tetanuz ē vnum de tribus speciebus spasmi hic nota.

Cām rigoris nō.

v Bi de rigore disputaui: in eodē libro dixi cām quia rigor aliquādo fit de humoribus colericis velociter se mouentibus in membris sensibilibus quem qui patiuntur necesse est: vt sudore supueniente vel colerico vomitu soluantur: quia humores colerici qui materia sunt acute febris exeuntes mundificant corpus. vñ ⁊ febris soluitur. vnde hypo. cā acute febris venaꝝ est deficcatio in estate que tunc humores colericos sibi trahunt ex colerico genere. LIX.

n Ulla inter causon ⁊ tertianam differētia ē quātum ad materiam vnde generantur. ambe enuz nascuntur ex colera rubea. Sed tamen causon est cum ipsa co. dominetur ⁊ augmentetur ebulliens intra venas cum sanguine mixta. tertiana vera cū mouetur per corpus. Uera tertiana est que naturā suā seruat in qua pura co. ru. dominatur ⁊ mixta. Tpe quoqꝫ estiuo regione ⁊ etate ifirmi: cōplexione simiꝛ calidis ⁊ siccis

tertianam huiusmodi necesse est cum rigore interpollari ⁊ cū sudore vel vomitu colerico: siue colerica egestiōe suam accessionē finiri siue ēt cū oībus his. Quod cuz sit exacerbatio sua multo minor ē gete. tota. n. interpollatio duobus diebus: ⁊ duabus noctibus cōpletur. Uera tertiana p̄ō plus q̄z xv. horis exacerbaſ. vñ hy. hō tertiana longior in. vy. piodis: finiſ. q̄tū. n. ꝓtinua i vna die facit tātū interpollata ī vno piodo. vñ ⁊ iudicatur fm numerꝫ piodorū. vñ hy. hoc idē in pnosticis itendit cū quartanā febrē nolauit dicēs. Judiciū q̄rtane ē fm hāc rōnez. Nos āt putātes q̄rtane siue terciane crises fz pios dos iudicamus eas ñ fm dies. Septē autē piodi tertiane veniūt i die ab initio. xiv. vbi aliq̄n finiſ neq3. xiiij. expectatur quō āt se. acuta die teriaſ. xiiij. pacuta vō in. vy. die si militer tertiana. vy. piodis: vlores. n. tertiane in. vy. piodis terminaſ: ⁊ sic possibile est pacutas. v. vl. iiij. seu iij. die finiri: silr ⁊ tertianas in eodē numero interpollationis: neq3 vera. vy. periodos expectat hy. huiusmodi tertianam aliquando appellat vera3: aliquando absolute tertianam sicut ⁊ h. consuevit. n. ipse ⁊ omnes antiqui febrez huiusmodi bis duobus appellare modis. LX.

i Ni apho. alio añ dixit surditatē cē cū būores colerici cōstipati caput ascēdunt: g dissoluaſ cuz vēter soluſ. In hoc apho. cadē nolauit: sed sanguis ex naribus fluens aut vēter turbatus soluit egritudinem. LXI.

q Ue iudicanſ ī paribus diebꝰ dissentia sūt: ⁊ amica conuersionis. LXII.

q Ubiscūq3 in febribꝰ quotidie rigores fiūt: quotidie febres soluūt. LXIII

q Ubiscūq3 in febribꝰ ictericia supuenerit ante septimū diem malū. LXIIII.

q Ubiscūq3 in febribus i septimo aut. ix. aut. xi. aut q̄tordecimo die ictericia supuenerit bonū si nō dextrum hypocondriaz duruz fiat: si vero fit: nō bonum. LXV.

i N febribus circa ventrem cauma fōte ⁊ cordis mōsus malum. LXVI.

i N febribus ex somnis timores aut spasmi: malum. LXVII.

Parorismus vere terciane nō trāsit horā duodecimā.

Crises quartāe ⁊ ternāe ex periodis nō ex diebꝰ iudicāeur.

Fluxꝰ sanguis nariū surditatē in febre. soluit.

Durum apa non subito venit.

bito. ictericia āt ante septē dies de his duobus ē qz colera rubea nō potuit fluere ⁊ p totū corpꝰ se diuidere fm crisim ante septimū diē. Qō āt dixit hy. ictericiā añ septimuz esse: verū est. ēt neq3 post septimū veniēs bonuz cē verū est: sed nō certuz ꝑ tñ hy. bene dixit in apho. rismo subseq̄nti: qz ꝑt esse vt dux apostema vel ꝓstipatio post septimū veniāt neq3 colera p totū corpꝰ fm crisim se diuidat. inueniſ āt ī alys libris aliꝰ cē finis huius apho. rismi sic nisi cū de ventre nimia būiditas exierit. qō g adiūxit colerā diuerſaz p corpus exire cuz humiditate illa: ⁊ morbū illum soluere intellexit. LXIIII.

b Je apho. rismus supiori ē ꝓximus: vt sic dicatur ictericia ante septē dies sine dubio malus ē. si aūt in. vy. siue post bonū nisi dextꝫ hypocōdrius duꝫ fiat: vnde eparitelligiſ pati qō superiꝰ dixi. Cū. n. sanguis in epate nō pōt mundificari nisi fel totā amaritudinē sibi cōmixtaz ⁊ colere prinentē trapexit p vias que inter fel ⁊ venas sūt epatis ꝓstipatiōe ꝛueniēte illi siue ex apāte siue gbuslibz alys necesse ē sanguinē nō mundificatū p totū corpus diuidi ⁊ ictericiā inde fieri. LXV.

c Um cor audiamꝰ os stomachi itelligimus. Anti qui. n. ā hoc ꝓueniūt plurimi vt doloꝛē huius loci appellent doloꝛē cordis. Motus āt in corde ⁊ doloꝛ vnum esse intelligitur fm eos. Alij dicunt eum intellexisse motum in corde ebulitiones motus cōdis quē interp̄tati sunt sic dicētes. Ebulitio cordis ē motus spissus q̄ quasi iectigatio quedam esse videtur. Cauma forte in ventre. vl. sto. est. a co. ru. in hac sua tunica supiori feruoz. vnde hunc feruoꝛē pacientes motum in ore stomachi pati necesse est ⁊ cordis motum hoc esse intelligunt. hec ergo accūsia ideo sūt mala. Si āt ex vbis hy. motum cordis spissum ⁊ velocem motum eius intelligere velit ⁊ maxime iectigationē: hec accidētia sunt mala ⁊ in vltimitate pessima sunt. qz vite fundamētū igneo caloꝛe esse calefactum ostendunt. LXVI.

i N alio p̄cedenti apho. rismo hy. monstrauit somnuz nocentē infirmis quē mortalē dixit: ⁊ vnde hoc firmareſ subintulit: vbi ingt. Si desipiētiā somnus sedat bonū: gbus ex verbis ostendiſ somnū malum esse cū gno desipientia non sedaſ: ꝛz potius augmētatur ⁊ ēt ab ꝺoꝛē efficitur. ꝛz hoc etiā apho. rismo mōstrauit nocumētū somni. i. timores ⁊ spasmū. loco āt spasmi i alys libris doloꝛe ꝛueni. multotiēs etiā vidimꝰ in moꝛbis mortalib⁹ ī somno timores: doloꝛes ⁊ spasmum fieri que tūc subsequūtur cū mali humoꝛes g materia sunt morbi in somno caput ascēdunt. Timoꝛes. n. significant multos humoꝛes qui sunt materia moꝛbi in somno ascēdisse ad caput ⁊ inuoluisse cerebꝝ. Spasmi vō inanitionez: tūc. n. nā magis mouetur iterius: q̄z exterius: ⁊ sicut g post cibū ilico dormiūt grauitatē ī capite patiūtur. Si militer g ad somnū coꝛpibꝰ būoꝛe plenis ꝛueniūt grauaſ ⁊ patiſ eoꝝ cerebꝝ. Si. n. būoꝛes illi sint melācholici

Quomodo causē ictericie.

De motu cordis.

De illis q post cibū illico dormiūt.

adsunt timores in alys spasmi ⁊ dolores sp: qz sõn⁹ cã ẽ bozũ pp efluctiã humoz ĩ viscera ⁊ cetera mẽbra iteri oria: sed tñ idem somnus maius dat iumamentũ in digerendis humorib⁹. vñ dormientes post saturitatem non multũ patiuntur: sed alys in bis non solum humores in cerebzo adunantur sed in oze stomachi: ideoqz fumus ĩde magis ascendit: si tamen bi digesti sunt sõnus bonus erit si indigesti malus.

LXVII. Oportet enim aerez bic intelligi per spiritũ: qui est anhelitus: sicut in ꝓnosticis: ac si diceret: si aer g ẽ anhelitus mutaꝝ sit a vys suis. i. si aliqd cũ offenderit: ita vt trũcetur: spasmus significatur. Hoc. n. nõ ꝓtingit: nisi cũ lacerti ⁊ nerui mouentes pectus ĩcipiãt spasmari qõ si augmẽtetur ⁊ in alys mẽbris multiplicẽt: ĩ spasmũ icidit infirmus. motꝰ ãt anhelitus ẽ duob⁹ modis. vn⁹ ĩ tractu aerĩ: ⁊ mouẽt iteri⁹: alter emittẽdo aerez g mouetur exteri⁹: Aer autez aliqñ offẽdit cũ anhelitus trahaꝫ: ⁊ hoc ẽst qõ dic hy. Tracꝰ anhelitus aliqñ multiplicaꝫ vt post priozẽ tractũ alter subsequi illico videatur sine gbuslibet remissionib⁹. Aliqñ ẽt offenditur emittendo sicut idẽ testaꝫ. Aliqñ inquit aer in vys suis offendit: cũ exterius egredit in gbus ambobus vnus solus cursus anhelitꝰ ab eodẽ monstratur: i B vo ois anhelitus offenditur. Si inquit aer in vys suis exterius siue interius siue in vtrisqz offenditur malum est hoc hypo. intendit hic. LXVIII.

Dic motus anhelitus duob⁹ modis fit ita duobus modis impedimur.

Ortes nãqz dolores ex spasmo fiũt: si g̃ spasmus fiat ĩ acutis febrib⁹: aut febres desiccasse: aut nimiũ bũores exuberasse significãt. LXIX.

f

Indicatio sipta ab vrina grossa ⁊ globosa.

Rina est colamẽtũ sanguis ex epate veniẽs ad vesicã. Grosse ãt ⁊ globose vrine ex pingui ⁊ glutinosa mã fiunt. vñ ⁊ pauce sunt: qñ ex ipsa dẽsitate exire ꝓhibent: De ãt si multe ⁊ tenues fiãt iuuant qñ mãm subtiliatã significant: cũ iam nõ sit exeũdi ipedimentũ maxie vo de illis eueniũt: ĩ gbus vrine aut statim a ꝓncipio: aut nõ multũ post ꝓncipiũ bñt hypostasiz grauis. n. ẽ. mã. g⁹ vrinã grossã dixit: nõ sufficit hy. ⁊ ideo globosã adiũxit: in q̃ ostẽdere nobis intẽdit: aut q̃titatẽ siue grossitudinis: aut diuersitatẽ: cũ frusta ĩ ea appareãt diuersa carãbis. i. globis silla. In gbusdaz libzis loco globose limosaz iueni: ⁊ hoc ĩ libus Timothei ẽ iuentũ ⁊ itidez ĩ libzis dionysii: ſz bi si cũ grossitie sua diuersitatem bũoz ostẽdere itenderunt: nouũ qõdã significauerunt. Si ãt q̃titatẽ grossitiei solũ: nõ magis aliqd q̃ alq monstrauerũt. Sz hy. in bis vbis nõ se itendisse mõstrauit: ni si tñ vrinã paucã ⁊ grossã. sicut post testaꝫ ĩ subsequentib⁹ cũ multitudo veniẽs ex bis tenuis dixerit. Et si vrinam paucã ⁊ grossam diceret non minus significaret. multis .n. hec vrina sine febribus venit cũ nã bũoz habũdantiam expellat ꝑ renes: ſz ẽt ꝺ vrina aliqñ nãlr est ĩ febrib⁹ neqz g̃ſq̃ arbitrari põt q̃re mutatio buiꝰ vrine ĩ febrib⁹ ad ꝓriũ sit illaudabilis. mutationes. n. vrinaz in febrib⁹ plurimũ de tenuitate in spissitudinẽ sunt. cũ morb⁹ accedat ad declinãdũ. Ad nihil g̃ aliud hy. B idicauit: nisi vt q̃ rapz erat ofideret nob⁹: aliqñ. n. ĩ initio morbi: siue paruz post initiũ: vrina pauca ⁊ grossa ẽ cũ fecibus ĩ fundo qõ cũ sit: nõ sicut alia vrina bonũ signũ erit ⁊ sicut si i tenui vrina in initio morbi añ digestos bũores hypostasis appeat: nõ ẽ laudabilis. sic ẽt si vrina grossa pauca ĩ quãtitate erit: nõ. n. ꝑ renes exire potuit ⁊ cũ mali h⁹mores plurimũ purgentur qõ ãt remanet digeritur: necesse est ꝑ vrinã subtile egredi tur. hoc ãt planius q̃ ab hypo. dr̃ qz ipse tenuẽ dixit absolute vrina naturalis non dz absolute esse tenuis neqz grossa sed inter vtrũqz mediocris. i. grossio: subtili: aquosa sbtilior: grossa: carãbosa ⁊ trũbosa: ⁊ necesse est vt sit multa qz cũ ꝑ sua ꝛclusione. i. opilatiõe ꝑ nõ põt exire putrefacta opilatione multaz oportuit emergere. LXX.

In declinatione febrium plurimum ĩ spissitudine mutãtur. De cõplexionibus vrine nãlis.

Unc gdaz cũ superiori ꝓtinuãt aphorismo dicẽtes. Quibus vrine sunt cõturbate vel conuerse velut subingaliũ dolores in capite aut adsũt aut aderũt: aly quod dixit Cõuerse ꝓtrariuz supiori putant cuz posuisse. i. tenuem. aly vero conuerse intendunt turbulente. Sed quia priores subtilem vrinam capitis dolores significare putantur falluntur: cum semper dolorem capitis turbulenta vrina soleat antecedere vel sequi. Item hy. vrinam banc turbulentam voluit intelligi: cum velut subingalium subintulit. Tales enim vrinas aut bumorum turbatio: aut ciborum indigestio reddit quoruz fumositas ad caput ascendens doloreꝫ facit quod fit cũ calor in grossam materiam incipiat operari. Uidemus enim in exterioribus cum calor ignis in quibusdam coꝛporibus operetur ventos generari. ⁊ materiam inde turbari: sicut in cera: ⁊ pice: ⁊ resina: ⁊ similibus potest inueniri. quedam autem huiusmodi vrinarũ turbulente diu existunt: que. s. hypostasim grossam velociter faciunt qõ cum fiat velocitatem cessantis morbi significat. Que vero hypostasim non faciunt ⁊ turbulente existũt: si fortis sit virtus: longum morbuz significant: si debilis mortem. Sed hec huius aphorismi rationi nõ attinent. Nos tamen subdidimus: cum adiuuet: q⁹ ad hunc apho. explanandum attinet: hoc est si vrina inquit est turbulenta: necesse ẽ vt aut dolores capitis adsint: vel futuri sint aut iam affluerint sicut hy. dixit. grosse enim ventositates cum calore cito ascendunt caput: non tamen necesse est in omni capitis dolore huiusmodi vrinam esse. Aliquando enim dolor capitis ex solo calore fit vel ex co. ru. in capite vel humore existente. Uel aliquãdo ex nimia humiditate caput inhabitante. Aliquando ex nimia consliꝓatione. ẽ aliquando ex grossa capitis ventositate: in horum nullo necesse eſt vrinam turbari. LXXI.

Indicatio sipta ab vrina turbulẽta vrie

Turimi huius libi interpretes hypo. in hac arte ignorãtes. sicut in multis locis ita ⁊ ĩ B aphorismo sunt decepti: qz arbitrati sunt alia ſz rõez dixisse vt ostenderet significationes de somno: vigilys anhelitu: potione: vomitu ⁊ silibus alys que ĩ ꝓnosticis monstrauit que si ſm qõ oportet appareant crisim ĩ septima futuram significant. Quos ego dico ignorare ꝓnosticorum fundamentum: qz cum infirmi vigilant: plu-

p

rimum angustiañ ⁊ febris augmentaf: ⁊ anhelitus mutaf cū ad crisim apropiañ. Nō ḡ necesse ē ex his significatiōib⁹ ī vrina apparētib⁹ liberari his accētib⁹. Intēdit ḡ cū alia ſm rōnē dixit: alās significatiōes multas sepius appētes: q̄s ignorasse credo librū hūc iterp̄tātes. Isti.n. festinauerūt ad iterp̄tandū añq̄ hy. caperēt intellectus.

Oēs futura significationes coctionē in.iiij. p̄tēdentes crisim in vij. futurā significant.

Quarta.n. dies sic dixit hy. nūcia ē q̄ monstrat q̄lis futura sit dies. vy. oēs ḡ future significatiōes coctionē portēdētes: ⁊ ī ipsa appētes crisim significāt in. vy. futurā: vñ nō solus in q̄rta rubea nebula ī. vy. crisis significat sed alba ad hūc certior ⁊ dignior: ⁊ ℔ maxīe si media sit nebula ⁊ suspēsa: iuncta: ⁊ eq̄lis. Si āt morbus acut⁹ sit: sola mutatio coloris vl liquoris. i. substātie vrie ad futurā crisis ī. vy. die⁹ vbi gra: vria tenuis si grossetur ī q̄rto die grossitie moderata vl vria alba: si citrunef vt pomū citrinū in his morbos hūtib⁹ pacutos necesse ē crisī die. vy. veniat. hy. āt tñ vnam significationē noīauit. i. rubeā nebulā ꝓcipiens nos alās significationes capere p hāc oñdētes crisis futurā si fint tales: q̄les in nuit p̄sētā. ℔ āt signa i die quā nūciā vocauit sūt appētia sic vrina: sputa: ⁊ egōes: ℔. n. sp. crisim futurā significāt: sz tñ ñ sp laudabilē. Jn ℔ apho. solā rubeā noīauit. qz raro appet: ⁊ ē singularis. alba. n sepi⁹ appet ⁊ idigōne certissima ē. Si āt hy. tale qd de rubea reticuisset: null⁹ ī ea tā taz viz ide eē crederet. Rube⁹. n. color ⁊ si salutē morbi significet lōgiorē tñ eē demōstrare solet. vñ hy. ī p̄nostīcis: Uria ingt si sit rubea. ⁊ hypostasis silr ⁊ leuis significat morbū porē lōgiorē: sz tñ saluberrimū. Sz adhuc oz iuestigari si rubeā nebulā quā appentē in q̄rta crisim futurā i. vy dixit significare: hy. si inq̄s appēs ī aliq̄ alia nūciatura aliā futurā crisis sine nō futurā p̄tēdit ī subseq̄nti cretica: ℔ āt iuestigari faciēdū ē ī ifirmis. Dui⁹. n. vrie rubee augmētū nō tale ⁊ tā certū. si ī q̄lz alia appeat dat signū nisi cū morbi mot⁹ sit velocissim⁹. Jn hac. n. nebula ī q̄rta visaz iā tpis tātū p̄terut q̄tū vsq; ad. vy. trāsitu rū ē: hypostasi. n. appente rubea ī q̄rta possibile ē crisim venire ī septīa sz si ī vndecīa appuerit ipossibile ē tres dies sibi sufficere ad faciēdā crisis: necesse est ḡ pl⁹ tpis sibi dari. Si igit ℔ rubea appeat certū qdē bonū significat. Uidi. n. multotiēs signū appere ī q̄rta ⁊ crisis deuenire ī vy. ⁊ vbi in. vy. ꝺuenire crisis ī. xiiij. ⁊ vbi i. ix. vidi crisis deuenire in. xvij. ⁊ vbi i. xi. crisī fuit in. xx.

LXXII.

v 'Rine lipide bō multā lōgingratē significāt ōcoctiōis ⁊ morbi. vñ ⁊ vrutē dissolui ⁊ ē mortale: sicut videm⁹ de febrib⁹ ⁊ phrenesi. Ego āt ꝓfirmo ifirmū bō ñ euasisse: si inq̄s talē habuerit vriā. cū. n hic morb⁹ de sola fit co. necesse fuit appere vriā colericaz.

De vria lipida ⁊ aquosa.

Sz si vria aquosa limpida appeat multā lōgingratē coctionis significat ⁊ motū colete sursū portēdit ad caput ascēdere. Aliq̄n. n. vrina solū ē limpida vl solū alba: vel solū tenuis: ⁊ tñ colores colerici apparēt ī ipsis: sz cū aq̄sa ⁊ lipida sit ī vltimitate eruditatis ē. Qō āt dixit. Maxīme si ī phreneticis ī eis plurimū appere itēdit: neq; ita ē sicut aly intelligūt: q̄si ī oi phrenesi hāc videri necesse sit. ℔ āt arbitrantes nō signa infirmoꝝ itellexerūt sz q̄ oportet: iueni vo ī alys libris talr scriptū hūc aphorismū

Quib⁹ vrine limpide aut albe male: ⁊ he in phreneticis apparēt maxime: sz q̄ cura de litteraturis: ī q̄b⁹ sz diuersis: sensus tamen vnus ⁊ idem ozitur.

LXXIII.

b Je by. hypocōdria suspensa dic ⁊ tumida esse: qō multis fit ex cāis. Primo ex vētositate grossa ⁊ iflatiua: ⁊ ℔ logtur de ista. Fit āt duob⁹ modis: vel in ꝓcuitate stomachi fit: ⁊ vicinis sibi locis nō cito dissolubilis vel aliq̄ cā accētali. iter q̄ duo hāc by. dīam facit. i. subtus gientia. Prima. n. nō sic habuit sz sub hypocondryo tētinositatem ⁊ tumorem q̄si vter. Altera habuit rugitū q̄ q̄si vox ē illius vētositatis cum nec magna nec mlta sit hec āt ventositas tēdit ad inferiora: cū būidita te pua q̄ cū descēderet cuz ea ⁊ tumor vsq; ad hypocōdria descēdit q̄ ad iferiora dorsi pueneritnisi cū membra illa distendañ membra inferiora fiunt dolorosa. Aliq̄n q̄q; eadē humiditas descēdit in venas ⁊ largo facto foramine cogit exire. ergo bene dixit cū diceret. Necesse ē his humectenf vētres: nisi festinent ad venas būiditates ille. ⁊ tunc p anū exeunt ventositates: aliq̄n ēt vtrunq; redit ad venas. s. ventositas ⁊ humiditas sicq; deniq; ad vesicas: q; ī febribus dixit ℔ fieri cōtinetudo antiquoꝝ fuit cū diceret ille febricitauit: vel febres habuit: febres intēdere sine caloꝛe apatis ⁊ sine vulneribus ⁊ passionib⁹ alicui mēbro ꝓprie accidētib⁹. g. n. febricitāt ex apate lateris seu pulmonis seu cuiuslibet membri ꝓueuerūt de his dicere pleuresi periplemonia: splene: ⁊ similib⁹ eos laborare. intēdit āt hic in febribus duobus modis: aut vt hec accidentia dicta ex febribus sint q̄ non sunt cum apatibus aut in hec mēbra veniunt nō vētositatez: neq; vrinam facientia: neq; solutionem: quorum causa quia hec rugiositas veniens in hec membra non ſm nature cursum est: sed ſm morbum.

LXXIIII.

Jrit ante in articulis laboriosis fe. ⁊ circa maxilas euenire āte morbū apa. ⁊ ēt tūc si i morbo laboriosū fuerit illud membꝝ. Et his idem qbus morbus prolongatur quod fit ex multis ⁊ grossis humoribus. Si āt nā ꝓfortatur ad mundificandū cum vrina corpus ab apate euadit infirmus. Talis. n. vrina multā mām pblegmaticā ostendit que per corpus fluens in articulos colligitur ⁊ apa ⁊ dolorē facit. si i quarta die que est septime ⁊ plaria hec vrina fiat ipsa mā p vrinaz deducitur ex q̄ apa futuꝝ erat. Qō āt dixit sanguinē fluere e naribus euacuationē vniuersalē ostēdit: cuz purgationibus: q̄ antes p vesicaz egrediunf: illi⁹ materie inq̄s purgationib⁹ ſ q̄ fuerunt in articulos fuerat ad apa generādū Et febres laboriosas ad similitudinē hoꝝ subintulit: per q̄s alias daret intelligi. Jn p̄ma vō nūcia fec būores fluere ī vrie vias. hec. n. febris laboriosa sola velociter generat apata: nō longū expectans tpis: sicut quelibet febris alia. Aliq̄n fiunt apata post auriculas sic in diuturnis febribus p̄ter q; humores descēdant ad iferiora: vbi generatur apa: sz si calor sit multus necesse ē vt mā ascendat supius. vñ vel apa post auriculas gignitur vel sanguinis fluxus e naribus: q; qualr apa p fluxum sanguinis velocius q̄ vrina soluitur nō necesse ē monstrare hic cū ℔ oī bus pateat vnde hypo. Si sanguis fluat ex naribus vol-

De vria ī ter tumorē ⁊ sbrugiennam lumboꝝ

Indicatio sumpta ab vria grossa mlta ⁊ alba.

Solutio apatis facta p fluxū sanguinis velocior est q̄ q̄ p vriam.

de celeriter soluit: vrina vo tpe soluit lōgo. Qō dixit in quartanis. i. die q̄rto ad similitudinē attulit. i. de nūcia. oportet aūt fm hanc oēm diē intelligi nunciā. LXXV.

e Um vlcera i renibus vel vesica sint aut in loco vbi vena sit nō parua maxie cū corrosione aliq̄ necesse é sanguis mictura sequat. Si āt eadē vlcera nō in loco sint vbi vena sit neq̄ sint corrosiua: segē sola sanici mictura.

De differēcia iter vlcera renū ⁊ vesice ⁊ alterū loco rum.

Aliq̄ ēt vlcera sunt i vrine vsu vñ mingit sanies ⁊ sāguis. De āt vie sūt iter renes ⁊ vesicā: possūt. n. vulnera eē i renib⁹ vel vesica. possumus āt intelligere in sanguinis mictura aliud eñ intēdisse. nō. n. idē est dicere: sāguinē mingūt ⁊ sāguinē mixerūt. Aliq̄s. n. apa crepat extra vrine instra ⁊ tūc mingūtur duob⁹ vl' trib⁹ diebus sanguis ⁊ sanies: sicq̄ cessāt. Sz q̄ mingunt sanguinez m'tis diebus: ⁊ mensibus significant eē in vesica vulnera: vl' renib⁹. pt āt itelligi loc⁹ vbi vulnera sunt ex dolore ⁊ ex exeūtib⁹ cū vrina: q̄ dicā postea. intēdim⁹ āt in vtis vrie fiē i renib⁹ vl' vesica vulnera esse. LXXVI.

f 'Rusta carniū intelligim⁹ de renū sba esse. sicut pili nō ex eox sba sunt seu essentia. in hȝ āt reb⁹ substantiā renū ipossibile est dissolui q̄ figs dixerit. nām renū nescit: neq̄ de sba vesice sūt sicut q̄dam arbitrati sunt: qō. n. inde dissoluit: squamis assimilat: sic paulopost hȳ. dicturus est. Est g̃ taliter sicut ego multotiēs vidi: ⁊ multi medici experimētati raro se vidisse dicāt hȝ vrinā. moderni vo medici hāc possionē vocāt pilorū generationē: q̄ qō in hac vrina nascit quasi pili: ⁊ maxime albi eē vident. Ego āt exprimēto quēdam vidi longiores q̄s credi posset minxisse pilos q̄si medietatē vni⁹ brachy. Cā āt fuit q̄ anteq̄ hāc vrinā bret: p totū annū fabas fractas ⁊ multas: caseū quoq̄ recentē comederat ⁊ siccū. Itē vidi aliū cā grosse diete sic vrinare. Vi. n. humores grossi i renib⁹ pp caliditatē incēsi ⁊ exiccati generāt pilos hȝ. Curatio nāq̄ hui⁹ morbi testat rōe esse sic: q. n. hoc passi sunt nisi cū medicina subtiliāte: dissolvēte: ⁊ incidēte curati sunt: ⁊ cū dieta humectatiua. Si āt i renibus vel vesica adsint vulnera adeo magna vt q̄si pili dissoluant de hoū substātia: non hoc iuuāt: sz potius nocēt medicamia. Mirāduz ē hȳ. taliter hāc passionē vocasse ⁊ eā determiasse: ⁊ nō paucos vsq̄ ad pris tps ignorasse. Locū ēt determiauit cū de renib⁹ dixit exire: neq̄ geq̄ sic in potib⁹ significari dixerit veluti si go petrā mixerit: ⁊ exire de renib⁹ dicerem⁹. nō tū pte substātie renū sed creati ie renib⁹ dicerem⁹. Frustra vero carniuz partes sūt renū ide dissolute cā vulnez. pili nō fiūt: sz creāt intra renes sic: ⁊ lapides. Dic aūt aphorism⁹ sic male inuenit i gbusdā libris hūtib⁹ i vria sic pilos cānis frusta ō renib⁹ bre significāt nllaq̄s vria sit iter pilos ⁊ cānis frusta cū trī puli ñ assimilent carni. Ego āt i renib⁹ ieē hȝ patētib⁹ nūq̄ vidi: sz i febrib⁹ vidi quasi frusta carnis egredi in vria: cui⁹ inq̄s vria ozobo assimilabat q̄ de grosso sāguine gnātur ex calor renū seu cpatis iccisiōe. Frusta āt cānis i vrina sana nunq̄ vidi. Pōt g̃ vrina grossa itelligi vrina nālis q̄ grossa est q̄ntuz ad tenuē grosse. n. ⁊ tenues vrine cuz sint ꝛrie i vltimitate sunt intelligēde: abusiue tū media noibus extremoz aliq̄ possibile est esse vocatā: vt pote si cōparem⁹ aliq̄s vrinā ad tenuē vocamus grossā ⁊ ecōuerso. Cū igit taliter hȳ. dicta cōsiderentur huius erit aphorismi sensus. Pūtibus in vrina sua nō tenui frusta carnis parua vel sicut pilos de renibus exire significat: q̄ si vria sit tenuis passiōes erūt in venis: qō fere tangēt i apho. subsequenti. LXXVII.

Indicatio sumpta ab vrina tēui ⁊ crā me diocri.

v 'Rina tenuis si ex q̄litatib⁹ est vene ꝛ bonis: nō tenuis vo: sz mediocris: quā hȳ. pigue dixit q̄quid āt cū vrina exeat i renib⁹ vel vesica eē passionez significat sic hȳ. dixit. Quib⁹ i vrina pigui exīte mingūtur furfura: cū ꝫ nō sint de vena: ꝫstat eē de vesica q̄ nō eē de renib⁹ dcm est supi⁹. de vena vo nō eē: tpamentū monstrāt vrine: tū aliq̄s exit ō vena: sicut ō vesica ex sanguinis incensione q̄ fit ex calozis vltimitate q̄ sanguis si grossus sit pl⁹ festinat icēdi: maxie si sit sic fex vini quaz fecē nigrū humorē medici vocāt. ⁊ sicut i scabie excoriatur cutis supficies cozio tyrie assimilata. itidē ⁊ interiora mēbra interius passa. Si g̃ vena vel vesica scabiat necesse é vt cū vrina exeat cortex sic furfura. pt āt p vrinā itelligi vsū cortex venit. Si. n. vrina ē tenuis passio ē i venis si vo nō tenuis in vesica erit. LXXVIII.

Uod sponte. i. sine cā dixit vel sine manifesta cā exteriori: vel subita sine p̄cedentib⁹ accidētibus pōt itelligi: sic̄ videm⁹ vulnera i vesica cōcreari ipossibile é. n. ibi venā crepari pp multitudinē sanguis: sicut solet i renib⁹ eadē cā fieri: neq̄. n. sanguis i vesice colaf venis: sicut in renib⁹ ppēdic colari: neq̄ ad eā sanguis effluit: nisi q̄ntū ad eā nutriēdā sufficit. Uene āt cū crepā tur sanguis exit purus san⁹ ⁊ subitus: cū āt trī p̄ferent nō inde sanguis emittaf: sz sicut sudor ⁊ paulati stillans egredif: ⁊ vrina q̄si sanguini é mixta. Aliq̄s trī sanguis ō vesice venis exit corrosis: sz añcedunt signa q̄ vesica fit vulnerata. i. dolor ⁊ sanies in locis suis: ⁊ aliq̄s frusta de vesice substātia. Bonū g̃ é p sponte itelligi subito: sed nō sine cā manifesta. Aliq̄s ⁊ de renib⁹ sine exteriori cā m'tis sanguis egredif: cū vene in eis crepantur: vel cuz sanguis in eis augmentatur: vel ex nimio saltu: casu quoq̄ vel percussionibus. LXXIX.

Impossibile é vesice vēas ꝑpē multitudinez sanguis crepāi.

On est necesse barenā mingētib⁹ q̄ lapis i vesica p̄cipiat: aliq̄s. n. ⁊ i renibus generaf: error āt i hoc aphorismo est aptus sz aut hȳ. medietatez aphorismi p̄termisit: aut post librum cum scribens hoc neglexit: q̄ vinc̄q̄z concrescat lapis: nō ex necessitate vrina barenosa exit. LXXX.

Frustra carniuz partes renū cristia in vrina exire non iudit gal.

Ubicūq̄z concreāt lapis nō ex necessitate vrina arenosa exit.

f Inis huius aphorismi inuenitur scriptus duobus modis. alq̄ enim dolorem scribunt. alq̄ passionem: sed nulla verborum horum est differentia. In alio est error: cuz. n. circa vesicā hȳ. dicit passionē in vesica soluz esse intelligunt. Sed tamen passio ista oī instrumēto vrine est commixta. i. vesice renibus: ⁊ vrine que iter renes ⁊ vesicaz dicte sunt esse: bonū ergo

est ex verbis suis intelligi circa vesicam: non solus in vesica sed in ceteris vrine instrumentis: quod si intelligat planior erit sensus aphorismi. non.n. dixisset circa vesicam volorem: sed in vesica. LXXXI.

Signa propria vulnerationis vesice.

ſ Anies ⁊ sanguis cōmixta in oibus instris vrine significāt esse vulnera: ſz fetor proprius ē vesice morbus. ⁊ magis squame. Inuenitur āt in libris plurib⁹. Que mingūt sanguinez: ⁊ sanié ⁊ in plurib⁹. vel sanguinē vel sanié: quoꝝ quod cumq; sit vlcerationē ꝓtendit: tū ꝓr intentio vtrunq; testat: vl semel sanguinē: vel semel sanié. LXXXII.

i Ste aphorismus ex nimia sui breuitate videt cē supflu⁹. nulli .n. dubiū ē gn apate i vrinali meatu nato: ⁊ fcō famoso ⁊ erupto: fit morbi solutio: ſz inuestigās pſpicaciter i uēit vtile eē pustulas bas ſp seg strāguria q bus solutio: ⁊ strangu ria cessabit: ſz oblitus sūz cuiusdam rei de q̄ sophiste me redarguēt. Sz forsan hypo. voluit nisi sanie facta vel erupta stranguriā nō solui. Aliqñ .n. i bis locis pustulis natis: tū tū sanies fit: ſz potius pustule p se deficiūt. Sz hy. vtrunq; intendens hāc subintulit quasi planiorem. LXXXIII.

n Ulli dubiū est gn cū humiditas multa de vētre i venas effluat egestionē ōsiccet ⁊ minuat: qō cōstat qz cū exit cū fece cibi egestio ligdior ⁊ maior fit: ⁊ vrinā palā est minorari. B āt innuit vt mōstraret q̄liter siccitas ⁊ effluctia vētris medicenf: fm q⁹ expedit. cū g̃ ligdior est vēter q̄ oz potus minuf: ⁊ ad vesicaz deriuaf. si āt sit siccior potus maiorf: ⁊ q̄tuz possum⁹ ne i venas ei eat ꝓhibeaf. Ducif .n. tūc ꝓ vrinā qō ꝓ secessuz debebat duci. Noctu āt dixit: qz tūc est tps digestionis.

Diuisio potus vētré ſtipticat: maior ratio aūt liquidum facit

¶ Finit particula quarta. Incipit quinta. I.

Onsuetudo fuit ātiquoꝝ cū dicerēt helleboꝝ absolute itelligere albū quē ingūt g biberit: ⁊ spasmus purgationi supuenerit: mortale. Sz tū B accēs in initio purgationis nō mortale erit sīc alie potiōes sunt mortales: q̄ cū fuerīt ebibite sunt illico suffocātes. ꝓclitanf g̃ cū nimiū moueanf: ⁊ āgustienf i vomitu. vñ nerus patif ex cerebro descēdēs ori stomachi ꝓiunct⁹: ⁊ p eū necesse ē os stomachi patiaf. Uidem⁹ .n. multotiēs boies patiētes i ore stomachi maximū dolorē hre: g tū helleboꝝ nō biberunt. ex dolore āt illo spasmus supuenit: sīc videm⁹ in quodā iuuene beruginē eris vomēte. Certius .n. berugo eris vocaf q̄ vomit⁹. Fuit .n. berugo i colore liuida imo oīq̄litate cōmota: qua berugie vomita spasmus subsecutus est: berugine vero purgata cessauit febris ⁊ statim a spasmo liberatus est. Possibile est ergo sicut diximus vt bibentes helleboꝝ albū spasmū patiantur pp colligantiā oris stomachi: ⁊ nerui in doloribus. Aliquando propter nimiā inanitionē patiunf spasmū bibentes helleboꝝ album: sīc accidit sepe vomētib⁹ colerā ac habentib⁹ solutionē nimiā. vñ in suis corporib⁹ q̄dā mēbra ⁊ maxime lacerti spasmanf. De plenitudie āt: spasmū mōstrauit eē curabilē: ſz de inanitione neruoꝝ ⁊ de coꝝ deficcationibus spasmus ē icurabilis. Aliqñ quoq; spasm⁹ ē ex colligantia in dolore quē neglixisse euz non debemus existimare. cum .n. prius dixerit spasmū de inanitiōe ⁊ plenitudine fieri; ille ēt g est ex colligātia intelligif: ⁊ aliqñ etiā singultus venit pp dolorē ⁊ punctionē stomachi vel meri. hoc āt genus spasmi ex helleboro solet nasci nō tū hy. nolauit. ſz posumus itelligere hunc spasmū esse de inanitione q: omnis res pungitiua est deficcatiua. hec sunt genera spasmoꝝ ex helleboro veniētiū: neq; aligs est curabilis: nisi g cū dolore: ⁊ pūctura propter motum vomendi venit. qui .n. est deficcitate incurabilis est. Bene ergo hypo. dixit cuz Mortale dixit. Quidaz .n. spasmi ad crādū duri: vnus tamen incurabilis est. II.

Dis res pūgitiua est deficcatiua.

ſ Icut ante spasmū de helleboro mortale dixit ⁊ periculosū esse intēdit. ⁊ plurimos tū inde mori: sic ⁊ hunc supuenientē ex vulnere in ꝓncipalib⁹ mēbris facto: vt est cerebrū vel epar. vel neruosis locis testaf esse mortale: ſz tū quotēscunq; supuenerit non necesse est in de mori. plurimos g̃ mori ⁊ non oēs intēdit: sicut ⁊ i plurimis locis significare mortē mortale dixit: ⁊ non oēs dixit moriunf: ſz plurimi spasmi in vulnere venientis: causa tumoꝝ supueniens est ⁊ apostema: que si sint in neruosis mēbris sicut pōt videri ſp spasmatur primū locꝰ apostemati: vel tumori vicinus. deinde ascendens passio huiusmodi vsq; ad fundamentum vel initium neruorum peruenit ⁊ post patietur totum corpus. III.

Nō ē necesse oēs mori qb⁹ signa mōtalia ifūt.

n On est intelligendum hic idem intendisse: ⁊ qō superius. Soluit enim multis locis dicere mortale: ⁊ mortem significare: sed tamen non equaliter. vnde hic mortale non simile est superiori: sed minꝰ mortale. Dic autez spasmus qui de multo sanguinis est fluxu: vnus est de superioribus quia causa eius de inanitione esse comprobatur. IIII.

q Uod autem dixit helleboruz bibentes pati vniuersaliter: hic repetit: vt ñ solū ex helleboro spasmuz esse deberet intelligi: ſz ex omni purgatiõe ad vltimuz ducente: neq; tamen minus periculosus est hic ex inanitione q̄ qui ex helleboro solo victus est venire: sed ētiam periculosius est hic qui ex inanitione est. Singultus etiam est spasmus quem os stomachi ⁊ meri sicut monstrauimus alias patiuntur. V.

Diffinitio singult⁹ ⁊ spasmi.

ſ Spasmus est motus inuoluntarius ⁊ voluntaria obtinens loca. Singultus est spasmus stomachi nimiū pleni aut deficcati: aut mordificatiōe: aut irritatione aliqua incitati. Dis .n. immoderata purgatio pessima est. soluit āt p repletionē: repletio vero spasmo presente aut singultu nequit fieri. VI.

Quare vinum cito faciat spasmuz.

b Uiusmodi spasmus de neruoꝝ ē plenitudie. Uinū .n. vniuersalr implet neruos: qz calidū est. oē āt calidū cito pforat corpus maxie si vinū sit nō grossum. vnde vinū multū ebibitū ⁊ calidū: ⁊ cito corp⁹

Abetes helleboriū pōssit de ſ. cili ⁊ a spasmum in currere.

perfortatinuꝫ: ꝛ nerꝰos implens cito facit spasmum. Sꝫ tñ aliqñ bonitate sua qđ infirmū fuit restaurat cito. si ãt locus talis sit q restaurari ñ possit: spasmus ille cito mortꝫ iferꝫ: Inuestigare oꝫ ꝓprietaꝛ ẽ bonꝰ ꝫ bonꝰ: ꝫ q repente sine voce dixit. B. n. ꝛtingit cuꝫ sensus ꝛ motus auferũt corpori: ꝛ accitia h apoplexiã ꝛsueuerunt vocari: hy. ãt monstrauit nasci ex neruoꝝ patiẽtib⁹ fundamẽtis.

Impossibile ẽ corpus totũ spasmari si nõ cerebrũ hoc patiatur.

Impossibile. n. est corpus totũ spasmetur si nõ cerebrũ hoc patiatur: aut ex se aut ex aliorũ neruoꝝ vel membroꝝ colligationib⁹. Ebrietatem autez antiqui intellexerunt capitis esse passionem. propter vinum nimium. nosatur ãt lingua grecoꝝ crasceleos abusiue a cranco tractuꝫ. seleos vero icteriga/tio. hy. vero cum ante horã ingt veniens: ꝫ quã crapule soluũtur tps intẽdit qđ non laudabile ẽ in oĩ cꝫlr hoie. sũt. n. gdã hoies q scõa dissoluunt oie ab ebrietate: gdaz eadem nocte: gdã tertia die: q oĩa ꝛtingũt ẽm q vinũ est vtuosuꝫ: ꝛ ẽm nãm ꝛ vtutẽ bibẽtiũ. sicut ãt non oẽs cibũ digerũt eqliter: raliter ꝛ vinũ bibentes si ab ebrietate sua eq̃liter dissoluunt. vnde nos oꝫ expectare lõgius tps ebrietatis dissoluende. si autem tunc febris nõ supervenerit: neq; ebrietas dissoluit. neq; ille locutus fuerit spasmo innato moritur. VII.

Ebrij nõ eq̃liter a sua ebrietate solũtur.

Etan⁹ ẽ morb⁹ pacut⁹ ab vtrisq; posteriori ꝛ ãteriori spasmi morib⁹ ꝫrys cõposit⁹. vñ necesse ẽ i fine velocẽ esse. nã ãt fortẽ motuꝫ hunc nõ põt pati: ꝓp longitudinez temporis. Crisis ergo sua in pꝛmo oꝫ esse ꝓpodo: si nautem non est mortale. VIII.

Mmutatio morboꝝ certa ẽ cuꝫ de mẽbris mutentur in mẽbra. Aliqñ ãt abusiue dicimus eẽ de vnius morbi in aliud ĩmutatione: sed non sic epilepsie finẽ hypo. in mutatiõe morboꝝ intẽdit. mã ãt epilepsie grossa ẽ: ꝛ phlegmatica atq; frigida. curatio huius q̃ est cũ ĩmutatione etatis de bũiditate in siccũ ꝛ cũ exercitys ꝛ õsiccatiua dieta: ꝛ medicia huic morbo ꝛtia. hic ãt hyp. solã ꝓp etatẽ dixit mutationẽ. Si ãt bñ inuestigauerim⁹ curã medicãdi hõ ifirmos facilẽ inueniemus: qz istud qõ dixit docuit itelligere alia huic morbo ꝛria. Itẽ hyp. ĩ multis locis buĩ⁹ libꝛi: Epilepticus ingt inuenis cũ ĩmutatiõe etatis regionis ꝛ diete euadit: sic ꝛ h epilepsie añ pubertatẽ venientes mutanꝫ cũ pubescũt. si vo post. xxv. ãnos cõmoriunꝫ. vbi intẽdit tps pubescẽdi qõ a. xiiij. ãno incipit ĩ. xxv. ãnis finiꝫ. Quicũq; vo añ pubertatẽ hãc habuerit euadit ĩ tpe pubertatis: si ꝫ q̃ oꝫ adiut⁹ fuerit. Dico ãt q̃ si ĩ alterã etatẽ euenerit, ꝛ se adiuuare voluerit sanari pt: ex negligẽtia. n. sua ñ sanaꝫ añ xxv. annoꝝ etatẽ. Oꝫ ãt dicit: Si post. xxv. annũ venerit ipsi cõmoriunꝫ: q iaz. xxv. ãnos trãsierit intendit. Epilepsia q̃ añ pubertatẽ venies dissoluiꝫ in pubertate. Si ãt post pubertatẽ. i. a. xiiij. ãnis vsq; ad. xxv. venerit põt sanari si nõ negligerit. Si post. xxv. vt ĩ q̃busdã libꝛis ĩuenit possibile ẽ illi cõmori. i. ĩ ea moriunt plurimi. IX.

Epilepsia añ pubertatem veniens dissoluiꝫ in pubertate.

Onsueuit hy. dicere purgationẽ mãe p⁹ ure⁹ cũ
c screatu sputi ꝛ mũdificatione sui q̃ oĩa inueniũtur ĩ pitonoꝛiomaton: ꝛ ĩ ꝓnosticis. B ãt tps sue mũdificationis terminauit. sinaũt ĩ empima icidit. Empia ãt cẽ intẽdit: aut oẽm mutationẽ apatis in sanie fiẽ ĩ locis multis ꝓnostico/rũ ẽ inuenirt: aut fluxũ ciusdẽ in spaciũ qõ ẽ inter pect⁹ ꝛ pulmonẽ: ꝛ ẽ mediastinũ: q̃ vtraq; veniũt cũ pleuretici ñ mũd ificant ẽ sputis: sed tñ fluxũ sanici in spacium mediastinuꝫ pectoris dixit ꝛ pulmõis. X.

Qđ p empima intellige re velit.

Nanteriozi a/
i phorismo venientes ꝫ etates monstrauit morbos dicẽs inuenib⁹ venire fluxũ sanguinis ꝛ ptisiꝫ. B nũcꝫ ãnoꝝ addidit: qõ ego explanaꝛ volo. Quare ãt iuuenes hũc morbũ icidant supi⁹ oĩ xisse mẽini. ptisis ẽ vulneratio polmõis ꝛ ꝛsũ ptiso toti⁹ corꝓis: sicut ꝛ sanguis sputũ pulmõis segtur vlceratio. & st ãt sanguinis sputũ cognatũ huic etati: q̃ ꝛ pulmonis vlceratio q̃ ptisis dr: vicini tñ sunt huic affectioni ꝛ passioni: q̃t quot sunt stricioꝝ pectoꝝ: ꝛ sunt totꝛoꝝ cruriũ: ꝛ longũ habent collũ ꝛ pectus tenue ꝛ hũeros eleuatos. B hypocrates ptisim a. xviij. vsq; ad. xxxv. annũ: non intẽdit spacium eorum esse equale: quod si perspicaciter intendamus verus esse inueniemus. anni enim pueritie sunt a xviij. vsq; ad. xxv. ꝛ a. xxv. vsq; ad. xxxv. sunt iuuẽtutis anni. XI.

De ꝓpinquis ad ptisim ꝛ de signis eorum.

Je hy. ĩuẽs mutationẽ morbi ꝺ gutture ad pul
b monẽ dicit occidere ante. vij. dies ꝛ verum põt esse: cũ suffocet: potest ẽt transire. vij. dies cũ mã mutata in sanie empicos faciat. Cognoscit ãt ad pulmonem migrasse rõe pulsus: nã durus ꝛ inordinatus ꝛ ineq̃lis ad ꝓcipale mẽbruꝫ ꝛtranslatã significat mãm. Molis ãt ꝛ equalis ordinatus cũ bona respiratione ꝛ equali certam dimissionem significat. XII.

Jepisim intelligit vulnera pulmonis in q̃bus
b sputa ꝓiecta mõstrauit ꝓpare: si sup carbones exsiliunt: ꝛ sputũ putruerit: sicut dixit ante ĩ vulneribꝰ vesice. Si vrina fuerit ꝛc. Dicit ãt si capilli a capite fluunt mortale: ꝛ verum est q̃ significant nutrimentũ ablatum esse. feroꝫ vo corꝛuptionẽ humoꝝ ꝛ consumptionẽ membroꝝ solidoꝝ significat. XIII.

N h loco ptisicos dicẽ morituros: i q̃b⁹ cũ capilli
i cadũt mõstrauit iã qđ significat ꝛ docuit. q̃ õfectionẽ significat bũoꝝ q̃ sũt nutrimẽtũ capilloꝝ.

Si autē diaria supuenerit vicinos dixit eē morti ⁊ vere est: qz diaria ex defectiōe ē vtutis cōtētiue: ⁊ ipa augmē tat multo magis defectionē virtutis. XIIII.

N quibusdam libris inuenitur expūit ꝓ vomūt i ⁊ multos interpretantes ita legentes cōperimus dicentes eum in vomitu intelligere multaz quā titatem voluisse: sed mentiuntur. Uidemus autez multos sanguinez de pulmone spuentes: neqz tamen vomētes. abusiue ergo cuomunt dixisset. nō enim est sanguis spumosus si sit multus ⁊ ideo de pulmone exibit. si vō paucus sit non ideo inde erit: sed de alys locis ex eos. Et sanguis spumosus exiens cū tussi ostēdit vulnera pulmonis: neqz tamē cuz vulnera pulmoni afuerint necesse ē semper sanguinem eē spumosum. multotiens enim homines vidēmus de alto cadētes ⁊ alios alys colliden tes: aliosqz inuicem se inuicem percutiētes: ⁊ alios super alios sicut athletas cadētes qui cum tussi multuz sanguinem expuerūt boni coloris ⁊ nulli⁹ odoris mali: qui tamē sanguis de vena rupta pulmonis venit. XV.

Nō ¿ē sp sanguis ex vulnere pulmōis cū tussi ex ēs spūo sus.

Ntea dixit si sanies fetuit ptificis: ⁊ capilli ccide a rint: ⁊ diaria supervenerit mortale: hic autem absolute posuit diariam: ⁊ saniem reticuit: mōstrās eam sufficere ad signum mortis sed tamen non ita vicinari sicut ex cadentibus capillis. XVI.

Um prius fluxum saniei diceret mōstrauit illis c solis attinere quibus apa rumpitur i latere: ⁊ fluit sanies ad spacium pectoris ⁊ pulmonis mediū qui omnes si non mudificentur in. xl. diebus ⁊ multum necesse est tabescens pulmo corrodet: sanies ergo longo tempore corrupta acuitur. vnde in mūdificāda pleuresi dic. xxij. by. determinauit: ⁊ saniei mūdificatoné i. xl. Quorum dierum diuersitatem monstraui i crisēos ⁊ in meracriseos ⁊ in aphorismis. XVII.

¶Pleuresis i. xxij. dieb⁹ mūdificat.

Libi monstrauit hypo. quid calidum ⁊ frigidus a faciant: siue moderata siue ad vltimitatez veniētia: ⁊ hoc in libro ꝓprie de calido ⁊ frigido i quo etiam ostendit quomodo operari oportet cum liquidis hic autem breuiter adunauit: ⁊ primuz a calido incepit ostendere quomodo calidum in vltimitate operetur. Effeminat carnes. i. mollificat ⁊ rarificat: quod verbus posuit abusiue ob hoc tamen quia omnes femine sunt molliores ⁊ debiliores maribus. testatur hoc quia neruorum incontinentiam addidit post: nerui .n. rarificantur ⁊ mollificantur: cum substantia eorum dissoluatur caloze. mentis ſhupozem intendit. i. defectionem ciusdē mentis que fit ex dissolutione cerebri: calido fumo ascēdente ad caput sicut ⁊ in neruis contingit. Defectiones spūs in his qui ad fluxum sanguinis sunt apparati: ex fluxu enim sanguis spūs deficere consueuerunt vñ ⁊ mors subsequit: sed nō hec succedunt ex longitudine tēporuz quibusdā vō paruz. fluxū vero sanguinis ⁊ defectiones spūs cito mors sequit. hic aūt aphorismus in multis libris est diuersus vnus tñ permanet sensus. In vno libro finis inuenit. i. Mors sequit. ā alio. Cū hec cōtigerit: mors succedat: in alio: Dec ferūt ad morte. XVIII.

Dēs se sic sunt molliores ⁊ debilio res ⁊ rari bus.

Ue cuque sāguiné q spumosū expūit bis ex pulmōe eductio fit. XV.

Tisi habito diaria p ria supervenīente mortale. XVI.

q Uicūque ex pleuretide ēpici fiūt: purgēt i. xl. dieb⁹: a qua die ruptura fit quie scūt: si vero nō i ptisim trāseunt. XVII.

Alidū: nocet hoc c frequēter vtēti b⁹

Carnū effemination em facit: nervorū in continentiam: mentis stupozem: fluxū sanguinis: ⁊ defectiones spūs: quibusdam vero ⁊ mors sequitur. XVIII.

Rigidū vero spas f mos ⁊ teranos ⁊ nigrozes ⁊ febrium rigozes. XIX.

Rigidū inimicuz f nervis: ossib⁹: dēti b⁹: cerebro: spinali medulle. Calidū vero vtile ⁊ amicum XX.

Uecūqz ifrigidata q sūt: recalefacere oportet: exceptis qbuscūqz sāguinē manare futurz ē. XXI.

Ceribus frigidū mordaf: cutē v indurat: dolorē sine sanie facit: nigriozes rigozes: spasmos: teraos ⁊ febres. XXII.

Denocumēnis potus aq̄ frigide.

b gidum intendit. sicut aque frigide abusus facere ꝓsueuit spasmum ⁊ tetanū propter frigiditatē neruorū. sicut nō cōuenit q̄ ex nimio calore dissoluant nerui sic nec frigido oz nimiuz ifrigidari: quia frigus cōstipat eos ⁊ ꝓstrigit: vñ ⁊ nigriozes fiūt caloze naturali a frigore cōsūpto: a quo flos ⁊ rubeus color conseruatur: quo extincto fit niger color. sicut facit nigredinem frigide aq̄ abusus frigida aqua p se facit frigus: per accidēs vero facit febres: rigozes febrium frigidos eē i alys libris restat ostēdere. XIX.

Stensis lesiōi o b⁹ que fiūt ex frigide aq̄ abusu: nunc ostendit ptes quibus est inimica. Et nota q̄ licet ossa naturaliter mēbra sint insensibilia: passibilia tamen sunt. oia vō mēbra frigidioza ⁊ sanguie carētia necesse est vt ledant ex vltimitate frigidi q̄ cū ita sit calidū ꝓueniēs erit eis. XX.

Oc nō est huic cōtrariū q̄ alibi dixit: contraria b contrarys curant. hec aūt satis inuestigauimus explanauimus ⁊ cōpleuimus in megategni: vbi quidez mōstrauimus necessariū magis in medicina vt incipiamus ante curare illa que magis sunt ifestātia: ēt in molestatiōe duriozā, similr hic itelligim⁹ de sanguis fluxu anteq̄z sua icipiat medicina ⁊ deide ad hoc redeamus vt mēbrū ad suuz tēperamentū reducat: sed vñ sāguinis fluxus est ió ibi nō apponit caloz: q̄ caloz aperit ⁊ maiorem fluxum facit. XXI.

In flaua sāguis calida ꝓbibēda.

Ui nomina ſm veritatem vult itelligere mordax solum calidū intelligat. Sed tamē quia sensus horret sua contraria: ⁊ frigidus dicit esse mordax nō quotiescunq̄ corpus tangat: sed cū vlcera corp⁹ habeat. Dēn. mordax q̄ mordet ⁊ pforat oz vt morsus a superficie ad interiora sentiat mōrsionē. Aqua vō frigida cū nō cutē perforare valeat. nisi quantū sua expotit subtilitas. vlcerata tamen mēbris ꝓpter raritatem sui vsq̄z ad interiora possibile est pforare. nos aūt i libris medicine simplicis nāz mōstrauimus cuiuslibz rei mordacis. q̄libz .n. frigidū mordet oē vlcerosū. Nō vlcero si idurat ide cutis ꝓp frigiditatē sui: ⁊ dolorē sine sanie facit ꝓp ifrigidationē caloris nālis sanies sp vulneribus faciēs ⁊ dolorē faciēs dissolui ñ pmittit. Alia accidētia inde fcā supius sunt exposita. XXII.

c Um frigidum ⁊ calidum quid facerent superius

ostendit hic inuamentū eorum monstrare intēdit: t ab aqua frigida incepit. Est aūt inquit vbi in tetano. Et hic omne genus spasmi intēdit: t in media estate t bene carnoso corpore: iuuenili etate aqua multa frigida t subita facit vt calor reuocatus redeat in corpore interius: vnde t morbus soluitur. hoc autez frigidum non facit naturaliter: sed potius accidentaliter. cum calorē in carnosum corpus reuocet.

De iuuamētis p aq̄ frigide.

Hoc autē certificat: q; in alijs non iuuat etatibus: neq; huic i omni tempore: ſz media estate: q; cū frigidum corpus percutiat: necesse ē vt aut vincatur calor naturalis aut adiuuet cā sui. vincitur cū est defectus: t adiuuat cuz sit fortis: cū interius recluditur: neq; dissolui p mittatur. Prohibentur autem iponi frigida tetano ex vulnere t si iuuenis sit ifirm⁹ etate carnoso corpore media estate calida regione. Frigidus .n. sicut diximus mordax ē vulneribꝰ t dolorez sine sanie facit. Ubi vero spasmꝰ ex vulnere maxime ex neruosi membri apostemate frigidum mlt̄um est nociuum: quia dolor vulneris nō mitigat t apostema nō soluit. XXIII.

Icut frigidus cā spasmi t tetani est: raro vero curamentum: similiter t calidum naturaliter est curatiuum. raro vo nō curamentū. Uulnera vo corrosiua t que humorum ad se currentium sunt susceptiua: nō calor adiuuat: cum malie eis noceat: q; duo insimul addunātur. ſ. adiuuamētū vulnerū t nō iuuamētū. Generare in vulnere sanie magna certitudo ē sanitatis. Impossibile.n. ē i vulnere sanie faciēte vt periculosus vel molestus debeat esse. Uulnus aūt qō cā est spasmi nō facit sanies. neq; ēt putre factiua vel in circuitu corrosiua: t oīa maturātia sanie sunt faciēta. Oia hec vulnera certa t: ppria sua habēt noia sicut cācerosa t beruginosa. abusiue a quodaz ea pr' curāte nomē mutuātia: farsia: fozmicina: t similia. hec sunt signa securitatis vulneris. Itidē itelligim⁹ de aqua calida: que cū nō iuuet vulnera nō tū facit ea saniosa: post hoc by. noīauit iuuamētū caloris qō sepe certificauimus: in his mollitur cutis cū indurauerit: t subtilitatur cum ingrossescat. Mitigat q; frigidum facit ꝓpter ortibulitatem nostre nature ad ipsum. ſ. calorē. ipse .n. est qui nos nālem dicimus: qui extrinsecus cū veniat ſz tpantū facit oia q̄ dixim⁹. ſ. maturat maturādo: nō bōa i bōa mutat: dissoluit: t purgat nociua. si āt ista nō facit pfecte: dolorē tm̄ mitigat. In passiōe capit' simil' grauitatē soluit: q; materiam morbi digerit: iuuat .n. mām morbi soluendi. plurimū iuuat ossium fracturas: maxime vero

De qbus dā rationibus q̄ ꝓpter frigiditatem dyc⁹ nocumēta.

e St autem vbi in tetano sine vulnere iuuene bene carnoso: estate media aq̄ frigide multa ifusio: caloris renocationē facit: calor vero hic liberat. XXIII.

c Alidum saniem faciens non i omni vulnere mari mum signum ad certitudinem curem mollit: attenuat sine dolore: rigoruz tetanorum et spasmoruz mitigatorium. Eoruz vero que in capite sunt soluit grauedinem. Pluri mum confert ossium fracturis: magis vero denudatis. Horum autem maxime in capite vulnera habentibus et quecunque a frigiditate oriuntur: aut vulnerantur: et herpetis comedentibus: ano pudendo: vesice: t matrici: Calidū quidē determinans t amicum: frigidū vero contrarium t occidens. XXIIII.

Ihis vero oportet frigido vti vn desanguis fluere futurus est: non super loca sed circa ea. Et quecū que flegmones aut inflationes in rubeum aut sublanguineum colorem sunt rendentes ex recenti sanguine: quoniam vetera denigrat: t iuuat berisipilam non vulneratā: quoniam vulnerate nocet. XXV.

f Rigida velut nix vel crystallus pectori inimica: tussis commouentia sanguinem fluere facientia t catarros. XXVI.

Articulis dolores t tūores sanie

Calidus amicus t iuuans frigidum vo occidēs t inimicū est.

venudatas carne in capite factas: q; cum frīdum maxime noceat his t non solū his: sed etiā cerebro t his q̄cūq; propter frigiditatem moriuntur membra sicut videmus in calcaneis: digitoruz extremis: t ceteris extremitatibus corporis in hyeme semper vlcerosis: quibus calidum est iuuatiuum. Item conuenit calidum vlceribus comedentibus t corrodentibus sicut herpeti t similibꝰ que si sint calida t colerica: cū tamē frigida sint cōtraria sicut vulnerum mordacia: constat q; calida sunt iuuatiua: cum frigiditas ea mordeat. Similr calida ano sūt amica: frigida inimica. anus .n. neruosus ē: t ideo propter colligantiaz frigidū ad ventrē cito ascēdit ab ano: itidem t calidum. Similiter t pudendor vesice: matrici: calida quidez amica. frigida vero inimica. Nec. n. sunt neruose ad quorū superiora necesse ē frigidum cito ascendat. Et proculdubio q; hy. calidum amicum t determinās: frigidus vero aduersus t occidēs vniuersaliter monstrare intēdit: q; hec iuuatiua: alla vero inimica sunt. XXIIII.

i Ntendit hyp. mōstrare i his vbis suis vbi frigida adiuuent. Dicē ergo iuuare illos vnde sanguis apparatus est fluere: vel vnde ipz fluxerit. Neq; oz similiter sup vulnera poni vnde sanguis exierit: quia sicut dixit frigida nocent vulneribus. Sed circa ea loca vnde sanguis ad vulnera venit. Dicit item omni calido frigida ꝓdesse apostematis: ſz locis cornelius que incensa fuerunt propter suum calorem succurrere intēdet. Huic .n. loco frigida conuenientia sunt t gescentia que dum videnf rubea vel quasi recens sanguis rubea esse cernunf vnde frigida supposita liuescere facit vel denigrat. Iuuat item suppositum berisipillaz nō vulneratā Si .n. sit vulnerata frigidū ē mordax. loca .n. ḡliacūq; patianf dolorē. Dolor ipse fit cā trahēdi aliunde sibi humorꝫ pessimitatem. XXV.

Impossibile est vulneri sanie faciēte periculosus aut molestū aliqd esse.

Excessiue frigida sūt pectori inimica.

b Uruleꝫ et calido t frigido disputauit nūc autez sicut nuncm t cristallum frigida interserit. t quāce fridiora: tanto nocentiora. Sunt .n. pectori inimica: vtpote tussim cōmouentia: t plurimas venas sunt rumpentia. vñ fluxus sanguinis sunt causa: t catarrus a capite ad pectus t pulmonem deponentia: quia cerebrū infrigidantia. XXVI.

f Rigida sicut diximus calida iuuant apostemata t rubicunda. t sanguinolente: repugnant eni mēbris saniem vel sanguinem: vel humores ad ipsa mittentibus. Similiter t hoc idem debet intelligi: cum dolores mitiget propter oblatam causam vnde fit: q; sup-

Stupor cū sensus tollat dolorē minuit.

posita frigida bis stuporē facit ⁊ stupor cum sensus tollat dolorem minuit. XXVII.

n Unde oz nos intelligere hypo. intendisse leuissimam in pondere. Si enī hoc intendisset vile quōdam ⁊ longo tempore ⁊ magno labore inuestigasset: quod tamen libre appositum leuiter apprehendi pt. Intenuat ergo leuissima que stomachum non aggrauat ⁊ que cito trāsit digesta: neq; solis his que posuit est tentanda aqua: sed quodāmodo quoniā hac de causa reticuit: qz leuius erat ⁊ posuit obscurā causam. Est autem leuissima qz est nō turbida. Secundo qz ipsa non apparēt corpa terrea. Tertio qz nō horribilis est sz stupida. quarto: qz cito calefit ⁊ infrigidatur. que cuz assumitur cito digeritur. Et sicut cibus cito digestus ē bonus: sic ⁊ aqua suo modo bona videtur ex leuitate sue digestionis. Quicunq; ergo aquā ad bibendū tentaturi sunt nō certiora experimēta habere possunt. alia enī fallunt. XXVIII.

n On hyp. hic dicit vt nimium sitienti potus de nocte dandus vel non dandus sit: sz inuabit inquit si bibiturī superdormierint: ⁊ bene: cum somnus materiam que causa sitis fuerat faciat digerere. oz tamen procul dubio vt nimium sitiētibus potus eis detur. Sitis autem fit aut ex vino parum mixto: aut ex potu paruo. Sanitas ergo custodiatur hoc modo. Si humiditas parua est: cōpleatur potu competenter: ne calor augmentatus extinguatur. si autem sitis parua non est necessitas bibendi detur licentia. Sed si ex parua sit humiditate: licentiaz oportet dare. si ex multo vino: non idiget potu: si. n. dormierit quiescit sitis. XXIX.

p Er muliebria sanguinez menstruuz hic intendit hypo. ⁊ purgationem post partum: q̄ menstrua constringentur causa apostematis in vulua: vel ex cō strictione aliqua venarum ⁊ ex alijs similibus. q̄ cause a singulis fuerunt: singule auferendo medicabuntur: sz si sine his precedentibus: menstrua precidantur cum calefactionibus remedientur. Cause. n. carentie eorum vl grossities ē sanguinis: vel constipatio venarum sanguinem ad vuluam mittentium: vel angustia oris ipsarum propter corrugationem matricum. Quorum vtrūlibet calefactionibus cum aromatibus erit euacuandus: que ora venaruz aperiunt si clausa sunt sanguinem subtiliāt grossum ⁊ constipationem soluunt. Si autem grauitatē capitis non facerent multis alijs causis sicut dixit: innarent: ⁊ maxime in febribus capita inde grauantur. Experimentū autē restat qz ex oibus aromatibus dolor capitis generat. Ratio āt fatet: cū p̄ter panea aromata alia sūt calefactoria ex calore suo nimio: necesse ē capitis sequat grauedo maxime aūt hoc faciunt cassialignea: costum: cinamomum: amomum: nux muschata: ⁊ similia ⁊ hoc ideo qz sunt calida. XXX.

f Etus si nutrimēto careat necesse ē peat: cū ergo sanguis⁹ quo nutriendus est: phlebotomia dematur: cōsequēs vt picliteť: neq; solū ex phlebotomia patiť: sz ēt cuz mater abstineat a cibo aliquādiu: quāto q̄ maior erit tāto citiꝰ piclitabitur: vtpote q cuz plus comesturus esset cibo rum quantitas dematur. XXXI.

Jeiunius p̄gnāt⁹ abortiri facit.

q Uod hic dicit oz ꝛeg. Si enī acuta egritudo cum febre sit necesse ē febrez cōtinuā ⁊ calidissimaz fieri. hec āt nā ē acute egritudis: si inq̄ cū febre sit: mortale. Mortale āt ē duob⁹ modis ex ēntia febris: qz certū est ferū mortificari cū cibū necesse sit attenuari mīi febrē bīti. si vo velim⁹ magis fetū saluari ⁊ mēz ex mīra cibox cōtinuatione piclitari: augmētať inde febris ⁊ eius materia. vnde consequiť vt pereat fetus. Si eadem attenuata egritudo sit sine febre sicuti apoplexia: epilepsia: ⁊ tetan⁹ mortalis cuz magnitudinem morbi ⁊ grauitatē fetus mater ferre nō possit. XXXII.

De pte fe. acute ē el cōtinuā ⁊ calidiss. maz. si āt cōtra.

c Um sanguis ad superiora moueať: post vo deueniat inferius: necesse ē motus superior soluatur. Oportet autē artificialiter machinari: etiā vt inferius deducať ⁊ nāe actione cogi. XXXIII.

b Oc aūt certū signū ē qz ī mēstruis sanguine stringi nocet: sed si ea deficiant: ⁊ alimde sanguis efluat iuuat. Loca aūt gbus sanguis purgādus ē cū mīra sint vt ē p nares vl p emotoydas q ipse reticuit mīo tū cū exit ex naribus periculosius. Alia tū ⁊ si periculosa: nō dam tū plus: quedā vo mīo quox tū ⁊ aliqua inueniaň non periculosa: non ideo ī hoc aphorismo falsus erit hy. cuz absolute ⁊ idiffinite sanguinem e naribus ponat. cōsueuit enim vtum ponere ⁊ multa notare. vū ⁊ si per emoroidas sanguis effluat qō ipse reticuit: nō cōtra hoc gn bonum ponendat. XXXIIII.

Provocatio mēstruox cū fluxu sanguis na. riū mīo⁹ aliis pericu losa est.

i N hoc loco hyp. intēdit idē qō alibi de phlebotomia aut de inanitione. Ablatiōe enī bi minuiť enī sāguis ⁊ debilitatur mulier. cōmouetur. n. fetus: ⁊ compr̄imitur matrix. XXXV.

Unc aphorismū obscurat molestatio matricis sola. hic. n. gdā omnē matricis itelligunt molestationē ⁊ nō solū illud accūs qō suffocatio vocatur matricis. nō. n. certa suffocatio esse videť sz potius ablatio anbelitus. Alij itēdunt hypo. secūdine itellexisse pal

Experimēto ꝑ ēt⁹ aromatica dolorē capitis generare

De pclemissima aq̄ i regimine sanitatis que nūcie.

Quib⁹ sitientib⁹ cōueniat potus ⁊ qb⁹ nō

sionē:secūdina.n.grece cū vulua cōmiscet i noie q mlrū a rōne videnf deuiasse:t si videnf verū dicere:q: secundina cū nō de vulua cū fetu exierit sternutatio superueniēs eā expellit. Sz error eozū palā ē.primo cū de secūdina iā alibi dixerit by.secūdo q: hec grece lz ābigua sint i noie:nō tū loquēs de vulue passione intelligēdū ē de secūdina dicē ex nēcitate. Qui vo oēs passionē vulue itelligūt sternutatiōe adiuuari arbitranf falsuz. palā.n. ē itelligi phlegmonē sclirosim: berisipilaz vulue vl vulnera nō sternutatiōe adiuuari. Ablatio.n. anbelitus penidubio sternutatiōe iuuatur cū quasi sua medicina esse videaf. in ablato.n.anbelitu cum nā q̄si mortua cōgeletur i sternutatiōe q̄si vigilās efficit t excitaf:q: ipsi⁹ sternutatiōis motu necesse ē q̄dāmō supfluitas babita expellaf. qō planius expressi in libro quē de sternutatiōe feci. vñ t sternutatio in singultu valet:ex ipso.n.cōmotionis impetu frequenter partus:vel secundina que non de vulua exiit cum fetu ipsa eadē sternutatio expellit que iō dicif secundina.q: a partu secūda est XXXVI.

Ablatio anbelitus sternutatiōe iuuatur.

Calamētū i menstruis pro uocātis fuit agal. multi vsitatum.

b Unc aphorismū inuenim⁹ i multis libris sic: menstrua si sint diuersa:t nō fz tpe veniētia:purgatione idigere significāt. Itē hec diuersitas pt itelligi q̄si q̄ nō in suo tpe venirēt:tūc eteni mūdificāduz ē corpus illa mā:q̄ pbibet exire mēstrua:fz nō tīi ad solā itelligendū ē pharmatiā: vez etiā ad ordinādū dietā:quod ego monstraui i libro pmo de mēstruis cū dieta ,ppria: aromatica necessaria sunt ēt nastales plurime:t diuerse ēt medicine grossoz humoz subtiliatiue: vtpote calamētū quo assuescimus vti imēstruis puocādis. Ad hoc .n.intēdimus vt opilationē venaz ad vuluā descēdentiū aperiam⁹:t grossitiē sanguis subtiliemus: de grossis corp⁹ mūdificātes būozib⁹. Si āt i libus inenif sine colore diuersa:certū sit q⁹ optimū ē corp⁹ mūdificari. mēstruoz.n.colores nō solū ex pblegmaticis būoribus:sed ex melancholicis:t colericis mutantur. Vy.aūt mōstrauit in libro de colore mulierū:qūo intelligamus quales sint humores corpori dominātes. hic aūt pcepit cū pharmacia t vomitu mundificari:qō vo non fm se fcā dixit huic exposition nre cōuenat:ac si dixerit. Mēstrua in colore si sint diuersa t nō fz se sp facta purgatiōe idigere significat:q: cū corporib⁹ mulierū mali būores dominent nō solū mutationes colorū i mēstruis sz ēt interpolari tpis corruptiōes patiunf. Si.n. būores plusq̄ opoteat sint grossiores i cursu suo reddūtur duriores t tardiores:cōtraria enim contrarie. XXXVII.

De mutāde colore menstruoz.

Terū i hoc aphorismo portēdit q⁹ fet⁹ i corpore mris patiaf ex ciboz minorationib⁹. Uulue enī t māmillaz q̄dā vene sūt cōmixte:in q̄bus si sanguis minoref:necesse ē māmille gracilenf. vñ fetus aut morif:aut ad expūdū cōpellif:sic by.i pmo libro testat⁹ est de fetus nā. Cū cibus igt q cā fetus ē augmtādi:qué puer de vulua accipit nō tāt⁹ ē q sibi sufficere possit nouē mēsib⁹ exactis. dulciozē.n.t lapidosiozē atq; subtiliorē puer sp sugit sāguinē cū ingt iā magno factoz cibus nō

m Ulieri menstrua habenti sine colore ꝓprio:t nō secūdū se sēp fcā purgatōe idigere significat. XXXVII

m Ulieri i vtero habenti si subito mā mille graciles fiant abortit. XXXVIII.

m Ulieri i vtero habēti:si altera mamilla gracilis fiat: geminos habenti alterum abortiet. Et si quidem dextera gracilis fiat masculū:si vero sinistra feminam. XXXIX.

f Mulier que ne q3 pregnans:ne q3 generauit: lac haber:huius menstrua ō fecerunt. XL.

m Ulieribꝰ quibus ad māmillas sanguis cōuertif mania significat. XLI.

abortiat fetus. Qō vo dixit in dextra masculū abortiēdū:i sinistra vo feminā: i alio aphorismo auctorizabat masculos eē in dextris. femias vo i sinistris:dextra nāq3 pars calidior: q: ē epar qō ē calidus t būidū in ea. sinistra vero frigidior:q: splen est in ea. XXXIX.

Masculꝰ fiāt i pte dextra femie vo i sinistra.

b Ne inuestigāti t ꝓspiciti hic aphorismꝰ mlta disputatione indigebit. q̄unq3 ergo bene itelligere voluerit necesse ē libros meos de

Oē mēbrū generās humiditatē ꝓpter būiditatē sibi ꝓpriā alīs hētibi āli sa perfluā.

vtutibus nālibus ꝓius legat. hic.n. breuiter dicēduz qō huic loco erit necessariū. Oē.n.mēbrū generās humiditatē by eam ꝓpter necessitatē alioz membroz ab eo generandoz vel nutriendoz. hec aūt humiditas sibi ē q̄si superflua quod quare plus q̄ aliquod aliud membruz hēat soli deo seruāda est rō. sed tamen quicqd mēbrum istud facit:virtutibus cōplet naturalib⁹ multis t diuersis:quarum vna cōuersiua dicitur vel cōmutatiua:q̄ cibum in nām cōuertit accipienti:qualemcūq3 aūt cibū in similitudinez suscipientis perfecte mutauerit:cibum eundē augmentandi:t nutriendi membrū illud cām facit. Hoc aūt est qō by.alibi dixit. Cibus inquit nutritiꝰ certus est:q vo quasi cibus est.i.cuius remanens superfluitas chimus dicif t nāe mēbri a quo retinef assimilatur. Si igit in ossibus sit:in cōcaultate eozū erit medulla. si in epate sanguis. Pulmo similiter quandaz sibi trahit humiditatez spumosaz:in suam reponens cōcaultatē. Item t ois cōcatenatio sibi humores seruat viscosos: similiter t inguina t vtraq; vasa ab inguinibus exeuntia:que sgmatis vocanf intra. In ligua quoq3 būiditas habef q̄ vocaf saliua iōq3 māmille carnes bēnt molles q̄si glāduloſas:q̄ cibū sibi veniētē i suas mutāt naturas. Cū g hec caro mollis sit t alba.nō sanguinolenta:būoritas sibi veniēs efficit q̄si lac: t quāto magis effluit tl luc tāto magis augmētaf:sic octauo t nono mēse i pgnātibus vr:q: tunc vene māmillaz t vulue mediastie sūt plene:quod sine conceptione possibile est contingere:cū menstrua probantur defeciſſe t hoc hypo.itendit i hoc aphorismo. XL.

Possibile ē sine cōceptōe lac i mamillas fieri.

Irimus in disputatōe precedētis aphorismi quo mō sanguis ad māmillas veniens in lac mutād⁹ sit hypo aūt hoc fateī:q: si cū veniat t nō mutetur:mania significatur:qō tamē numq̄ vidi tēpore meo. t si cōtigerit quādoq3 raro credo euenire:q̄uis hoc eq̄ confirmat by.ac si vidisset qō si verus sic fm q⁹ dicit: oz sic intelligi:q: caro humida in māmillis cū nō sanguino lēta fuit necesse est frigida fit vnde t sanguis cū ad eas veniat mutatur in lac. Sicut vo hec caro.i.caro māmillaruz frigidior est carne epatis:sic t lac frigidius sanguine. Cū ergo aliquando sanguis calidissim⁹ t fermentissi-

mus toto corpore affluxerit: necesse est fumus in capite ascendere: et maniã generare. Mulieri vo huic nimietas caloris: cũ ad mãmillas sanguis veniat: nõ pot i lac mutari pre nimietate sui et magnitudie caloris: vñ necesse é in capite ascẽdat: et maniaz gignat. XLI.

t Orsio é aut ex búozibus pũgitiuis: aut ex ventositatibus grossis: et inflatiuis: non cito exeuntibus vtpote via q̃ exeãt carẽtib⁹: qõ mulierẽ pati hystendit q̃ pp̃ sfluraz é vulue circa loca illa p q̃ venr⁹ exire debeat. Meliũt, vñ fiat mellicratũ necesse é eé crudũ. ad hoc eni nos intẽdim⁹ vt inflatio et vẽtositas generetur: Qñ dormitura é ingt pp̃ gẽtẽ et cibozũ plenitudiné. hec. n. duo causę sunt vẽtositatis generande. XLII.

Quales et plẽtudo cẽ sũt vẽtositat⁹ generãde.

Olozatã et non

c colozataz eé dixit: qz i cõceptu femine femina nõ est bõi colozis. Que duo tõ fiũt: qz femie frigidiozes sunt masculis. masculi vo cũ fortitudiné et velocitatem i motu hẽant raro tñ accidit. masculi cõcepti alia bũt signa: fortitudiné. s. et velocitatẽ mot⁹q̃ ét raro vidẽtur: qz femia cõcepta aliqñ fortioz et velociozmasculo é i motu. nõ g̃ hec signa ꝓcertl sũt bñda. XLIII.

fortitudo et velocitas mot⁹ nõ st certa signa sex⁹ masculini.

Porter inuestigari an sola be

o risipila i vulua sit mortalis: vtruz ne flegmones similr: sed berisipila i vuluaneccsse é puz esola febre: occidat: phlemões nõ ita: q̃ berisipila cũ fiat ex colera rubea: et calida mã febrẽ generat: et iõ mortale. XLIIII.

Uidã interpretes bũc aphorismũ exponũt tripliciter. Quidã. n. ex necessitate itelligunt abortire:

q cũ pter maturã sũt macre: q̃ macredie nutrimentũ pueris solet deficere. Alij si nõ crasse fuerit: et i macie pmãserint. Alij cũ pter nãz tenues crassescere icipiũt pẽdũt qz abortiũt. Losimenus itelligit in vltimitate tenuitatis hẽ eé: gb⁹ multa refectio sit necessaria vt ad naturã redeat carũ corpa: vñ sit vt eis crescẽtib⁹ fame fet⁹ aborti at. hẽ aũt intẽdit hypo. XLV.

Uod sine cã dixit manifesta: sine febre acuta itẽ

q dit sine diaria: sine vulnere: berisipila: sanguis fluxu: saltu: percussione: morsura: nimia abstinentia timore: et similib⁹ sine gbus precedẽtibus si abortiat moderata hũtes corpa ex necessitate: ozavenaz vulue aborticndi erũt cãe: gbus cũ secũdina nutrimẽtũ accipiat: si matrix mucilaginib⁹ fit plena abortiũt: qz nutrimẽtũ secũdine nõ dat. Uenaz hec. n. ozacottilidones appellãt: nõ sit̃ qdã putãt carnes tenues ozi baz venaz inascẽtes. Hy. ãt in libzo de mulierũ passionib⁹. Si cottilidones i gt i ore vulue plene sunt phlegmate: mẽstrua sũt pauca ex necessitate. Pytagoras vo in pma pte de rebus nãlib⁹ cottilidonẽs appellat ozavenarum: et arteriarum sanguinem ad vuluã mittentium. XLVI

Venarũ ozacottilidões cẽ dicunt.

Ecunqz existẽ-

q tes preter naturã crasse non concipiunt: his pinguedo os matricis obturat: et prius q̃z extenuentur nõ cõcipiunt. XLVII.

Jmatrix in verte

f bzo posita fecerit sanicm necesse é cõmotũ fieri. XLVIII.

Etus maris qui

f dem in dextris. femine vero in sinistris magis. XLIX.

Bmatricis pcipitationes obtalmi

a cũ apponẽs appre hẽdere os et nares. L.

Ulieri in vtero

m habẽti tenasmon innat⁹ aborire facit. LI.

Ulieris mẽstruasi

m velis retinere sitiam maiozem ad mãmillas appone. LII.

Ecunqz in vte

q ro habẽt: his ꝓcludit os matricis. LIII.

Reter nãz by

p itelligũt dixisse in crassitiei vltimitate. Alij si ex tẽ peramẽtũ sint crasse: sz pozes sunt veriozes: qz pinguedo zirbũ vocata: si vulue pmit oza et opilat: nisi cũ crassities in vltimitate stat. Os matricis dixit iteri⁹ os vulue qõ in iteriozi est extremitate colli: et in initio vulue itẽdit: hẽ. n certũ os vulue dr̃ nõ illud qõ i exteriozi extremitate é colli: qz nã iũgit femiee. istõ. n. si os matricũ: sz vocat os colli matricis. XLVII.

De vsu iter os cõlli matricis et os vulue.

Uod cõmotuz

q dixit curationẽ eé itellexit et bene: qz si sanié matrix fecerit: et maxie i pte exteriozineéce est cũ licinio curari: et similib⁹ alijs hẽ hy. itẽdit. XLVIII.

Nlibzo de sp-

i mate osidi: qz fetus masculus nõ sit nisi cũ i initio cõplexio sua calidissima fuerit. quã ét adiuuat si locus vbi causat̃ sit calidus: dextrũ ãt matricis locũ cõstatesse calidiozẽ: cũ epati vicinet̃. Itẽ adiuuat̃ calida cõplexio fetus spmate de testiculis mulieris exeũte: q̃ sunt positi in matricis angulis. qõ. n. de dextro i dextrũ latus currit calidus fit: et de sinistro i sinistrũ frigidi⁹ é et aquosuz. vñ et fetus sinistri lateris in vtero. necesse é frigidioz fit. vñ ego lari⁹ disputaui i gnta gricula mea: sup hy. anothomia. XLIX.

Fet⁹ masculus nõ sit nisi cũ cãe mãtis et efficiẽs cõplexio calidissima fuerit

Ene dixit: qz si secũdine pcipitatio cõtingit flatu

b causa: et motu nimio aeris obtalmico apposito necesse est secundinã egredi. L.

De tenasmone.

Enasmon fit ex humoribus pũgitiuis grossũ pun

t gẽtib⁹ itestinũ: qõ vt cat colon q̃ infirmũ cogũt expũnere si forte eos pũgẽtes possit emittere: vñ et hẽ expũsio si mulier grauide euenit: sic hy. dixit: cã é aborticdi: nimi⁹. n. expressus nimiũ facit motuz: vñ abortire necesse é fetũ: qz rumpitur ligamentũ. LI.

Jcut hypo. auctoizauit: qũo mẽstrua minozata et

s nõ exẽtia debeamus medicari: sic hẽ monstrauit qũo sunt restringenda: et ventosas maiozes iubet apponere ad mãmillas: n eq̃ tñ apponẽde sũt nisi subt⁹ eas sup venas q̃ de vulua ascẽdunt ad ipsas q̃s maiozes

eē vt maius ⁊ fortius possit exprimi. LII.

m Agnū signū ⁊ certū ad intelligēdū si femie cōcepe rit:si forte obstetrix manū ponat vulue:⁊ tāgere potuerit.Sperma.n.cū vuluā inciderit:⁊ mulier conceperit tangit matricis ꝯtractus lateraliter:⁊ ita matricū os necesse est constringi. LIII.

i Nō mēse lac fluit ꝙ nām:ꝙ si sepe ⁊ plusq̄ oportuerit exierit mlta q̄titas vene vulue:⁊ māmillaruꝫ medie plene eē significātur.Pleūdo ex abūdantia ē māe scā ⁊ ex fetus nō recipiētis debilitate.Oꝫ ḡ sp considerari si māmille macilente sint sic aī ꝯceptū fuerint:ide.n. puitas significat sanguis qō cuꝫ fuerit:cā ē fet⁹ fortis gituri:neq; etiā os multū plenas esse vt ide lac effluat. Necesse ē ḡ duras eē mediocriter iter durissimas ⁊ macrissimas tē .n.cib⁹ fet⁹ñ minorat neq; debilis eē significatur. LIIII.

Macilē tia mammille ste pēs puta tē sāguis significat ⁊ fetū fez ee plurū.

b Ypocras āt dixit: mulieri in vtero būti si altera māmillaꝫ gracilis fiat gēinos būti alterū oborti: ⁊ si dexterа maiculū:⁊ si sinistra feminā.hec āt ñ a significationib⁹ icipit ꝙ a muliere aborti̇ēda:dicēs bis vbera gracila fieri neq; tñ inuit macilētiā māmillaꝫ sp aborsū seq; neq; solū ꝑ signū aborti̇onis.Oꝫ ḡ inuestigari qd sp appareat i grauidis.vñ ex macilētia ñ solū necesse sit aborsiri:ꝙ sepe ex solo cāu arborti : sine solo saltu vel ex clamore forti:vel ex magnitudie odꝰ vel sono magno:⁊ subito sic tonitruo.Pōt etiaꝫ eē ex febrib⁹:vel beri sipila vulue vel ex abūdātia i fūdo matricis mucilaginis ⁊ similib⁹.vñ cōstat fieri aborsū sine macilētia māmillaꝫ. Sz tñ hy.intēdit aborsū sine macilētia māmillaꝫ ñ posse fieri.vñ multotiēs pscrutatus sum:si suū posset capere intellectū:⁊ cōpi:q; si ex ꝓdictis arborti:ñ tñ sine māmillaꝫ fit macilētia:q; si cū macilētia māmillaꝫ abortiat fit ex puitate sanguis i venis māmillaꝫ:⁊ matricuꝫ medius:q cā fūt auferēdi fetib⁹ cibū vñ peūt. Si āt ex ꝓdictis fiat macilētia:itelligit occasio fuisse nāꝫ magno ipetu os vulue aquisse:⁊ ita sanguinē i generatiua membra ad aborti̇ēdū diruisse.Nā.n.cū magno conamie nocitiua expellit:sanguinē ⁊ spiritū mouet ꝙbus sic instruxis vti i expellēdis nocētib⁹:vñ ⁊ apostēmata fiūt i mēbris patientib⁹ hȝ fortuitū.Festinās.n.ad vt loca dolētia defendat ttāducit illuc sāguinē ⁊ spiritū ad ꝗ expellēdū.Hꝫ sufficiat i ꝑma bui⁹ aphorismi ꝓticula. Scōa q̄ ꝑme introducit ibi:vbi dixit Si rursus fūt dura.i ḡ busli bz locis dic dolere ⁊ nō aborsiri:talr itelligit.Si māmille sint macre arborsire ē necesse.ipossibile ē āt arborsire sine eaꝫ macritate.Si āt māmille sint dure nō signant aborsire de necitate ꝙ potiꝰ i ḡbusdā locis segtur dolor.

Impossē ē aborti fine mā millaruꝫ macritate.

Sic ḡ maties signat paucitatē sanguis:sic ⁊ duricies multitudinē portēdit.Nō aūt buiusmōi duricies cadē ē cuꝫ supiori:q̄ fetū significat sanū:illa.n.moderata fuit. Nec in vltimitate ē imoderatōis ad quā cū sāguis ꝺuenit nā

q Uecunque in vtero habētes a febribus accipiuntur: ⁊ fortiter calefacūt sine occasione manifesta generāt periculose et difficulter: aut aborsiunt periclitantes. LVII.

i Fluxu muliebri spasmus et animi ꝺfectio si supueniat:malum. LVIII.

m Enstruis pluribus eueniētibus accidunt egritudines : et non venientibus matrice accidunt egritudines. LIX.

Duricies vo sine plenitudo i plurib⁹ ad aliq̄ mēbra nō ad vuluā repellunt.vñ doloꝛ quez by.dic subsequit. Que si ad matricē ꝺueniūt ꝓculdubio māmille marescūt.Si ḡ expuitate cibi aborsitur macilentia comitat Si ex aquositate sāguis ad vuluaꝫ defluētis ⁊ fractura veteris ligamenti ꝺ q̄qz nō sine pua macilentia fit.Que inqt vbera gracilia habēt bis inopia nutrimēti corrūpēt fetus:nā si sanguis adesset māmille nō oio ꝺfecte essent Si vo itez dure fuerit sanguinē abūdare significant:tñ nō corrūpet fet⁹ qm abūdanter reficit. i vtebris āt ⁊ genib⁹ ex ipsius pōdere fiūt doloꝛes: i vberib⁹ vo ex lactis plenitudie. Nerui .n.oculoꝫ ꝛbūf:ide oculi dolēt ꝓp cōmunitatem siti ad mammillas. LV.

Sic macies pauc itatē sanguinis sic ⁊ duricies multitudinē ponendit.

d Jctū in anteriozibus gtibus q; cōclusoꝛe matricis:apostema vel grauitas.i.ipregnatio significat q̄ tñ differūt.si.n.matrix durissima sit ⁊ clausa durum apostema ⁊ calidum est in ea:Si.n.sit grauida nāliter tactu erit mollissima.bene autem ozd⁹ nasset si supiori aphorismo subinferret mulieri ꝓgnāti:Os vulue clausum est:⁊ in vtero habet LVI.

Dilatiōe clausionē oris matricis factaꝫ ab apate aut ab sp grauide.

q Uibusdā ꝓgnātib⁹ aliq̄n corrupti būozes i concepti̇one colligunt vñ febris fortissima fit: ⁊ sine dubio cā ē aborti̇ēdi.aliq̄n tñ febris mollescit ꝙ nāz būozis q̄ q̄uis mollescit ñ tñ euadūt ꝙ q⁹ oportuerit cū mā remaneat febris quā medici neq; medicinare:neq; dietare possūt būq; sūt grauide:⁊ iō febris sp redit fatigās eas tpe totius grauiditatis:iōq; fet⁹ñ pferēs passiones matricis pit:aut si sustineat tñ ifirm⁹ ꝓmanebit dū mā materna cuꝫ sustētabit ⁊ mī ita debilis fuerit. Que iō difficulter ⁊ piculose generat q; cū in ptu vtriusq; corpora debeāt eē fortia sunt tñ debilia. LVII.

u Ꝙ tū in oī fluxu mulieris spasmus sequit.sed in solo fluxu ventris ⁊ lōgioꝛi fluxu. Defectio vero animi omni inanitione est naturalis: que fit nutrimento cordis deficiēte ꝙ spasmus ꝙ nō in oī tamē multe ānitionē matrie si nerucse mēbra patiantur. LVIII.

Defectio ai oi iam tiōe ē nāl q̄ cordis nutrimēto defic⁹ tefit.

q Uidam arbitrant medici ex abundātia tantum humoris morbos gignisfed hypo.non tantum ex abundantia.sed etiam ex paruitate sua neque solum in mulieribus:sed etiaꝫ in maribus. Ex paruitate. eni sui aliquando corpus desiccatur:aliquando refrigerat.aliquando vtrūq; consequit. Jtez omnis mala complexio vltimata omni bone actiōi nociua:nascit de morbōrum generibus. Nihil ergo in hy.dictis vanū:⁊ nihil oc-

cultū. Cū aūt menstruis plurimis venientibus egritudines euēire dixerit neq; a matrice iūxerit: neq; tū venientibus a matrice venire egritudines subiunxit: si vtriq; mēbro: vel soli secūdo a matrice debz iūgi necesse ē pergri: qō nullatenus adipisci possim⁹ nisi vīl qua vel magne sint mēstrua sciuerim⁹. Aliqñ ergo mēstruoz abundantia plurimoz ex larga ē aptiōe oris venaz ad vuluā venientiū: aliqñ qz sanguis ē calidior vl' subtilior: aliqñ qz totū corpus in malos q̄litates mutat q̄ a sanguīe generant vl' si sanguis nō sit mutatus a tēperamēto suo nāli: qz corpus ide grauatū: ad venas oris vulue p pellit: sīc vidēt mozbi gigni: cuz adq̄libz mēbra ōducant būores mali. De sūt cāe mēstruoz abūdātie.

De cāis abūdāte mēstruoz ū eoz̄ puritate.

Paruitatis aūt bis sunt ȝrie vel eniz ex cōclusiōe: vl' venarū cōstipatione p quas menstrua veniūt ad vuluas: vel ex grossitie sanguinis: t frigiditate sui: vl' ex venarū fortitudie sanguinem non recipiente: Quodlibet aūt horū cū sit post longū tps necesse ē morbos generare berisipilas: pblegmōes: scliroſiz cācrū. Bñ q̄ dixit hy.

Nano aphlegmones patiēti t matrice pblegmonez habenti stranguria superuenit. In epate vero pblegmones pacienti singultus seperuenit. Et in renibus habentibus saniem stranguria accidit. LX.

i

Ulier si non conceperit: velis autem scire si concipiet contegēs vestimētis suffumiga deorsum t si quidem transire videatur odor per corpus ad os t nares: cognosce quoniam ea non propter se non generat. LXI.

m

Ulieri in vtero habēti si purgationes exeunt: impossibile est fetū sanū eē. LXII.

m

Jmulieri purgationes non exeūt: neq; febre neque rigore superuenīte anxietates abominatiōes: t defectiones animi ei acciderint: reputa hanc in vtero habere. LXIII.

s

Uecunque frigidas t densas matrices habent nō concipient. Et quecūq; humidas habent matrices: non concipiēt: extinguitur enim in eis semē. Et quecunque siccas t magis ardentes nō concipiunt: indigentia. n. nutrimēti corrumpit semē t q̄cūq; ex vtriusq; tēperiem habent moderate huiusmodi fiunt generātes anxietates: abominatiōes occasiōe se strīgūt: qō ex alia significatōe auctorizauit ō bere ppēdere. i. abominatōe: angustia ōfectōe: mēstruoz cessatōe: ex gb⁹ itelligit mulierē cepisse sīc ex appetitu⁹ pessimitate: qz i cōceptu os stomachi nocet q̄ tū ola post cuenit sīn cōceptu sīsēq̄nte: cū būores mali dñent stōacho vl' alij mēbro: vñ ꝓspicē medicū bñ oz. LXIII.

Et gbus vēis mēstrua a p̄gnātibus effluēta habeant egredi.

Ego aūt arbitroz mēstrua a prægnātib⁹ effluentia p venas illas tū egredi: que in collo sunt matrici ē: cū secundina ozibus venaruz interioris cōcauitatis vulue sit suspensa. vnde consequit vt ab illis vēis nil mēstruoruz egrediat. Cū ergo aliūde exeāt: neq; ad nutriēdū fetum p venas supradicti cōcauitatis veniāt necesse ē fetuz infirmari vtpote cui aliméta dēsūt. LXII.

Stud de illis tū ē itelligēdū: q̄ruz menstrua ex ordie t nulla re impediēte veniūt si subito t sīn vlla mānifesta occasiōe se strīgūt: qō ex alia significatōe auctorizauit ō bere ppēdere. i. abominatōe: angustia ōfectōe: mēstruoz cessatōe: ex gb⁹ itelligit mulierē cepisse sīc ex appetitu⁹ pessimitate: qz i cōceptu os stomachi nocet q̄ tū ola post cuenit sīn cōceptu sīsēq̄nte: cū būores mali dñent stōacho vl' alij mēbro: vñ ꝓspicē medicū bñ oz. LXIII.

In conceptu os stomachi multum nocetur.

De stranguria

Trāguria ē pua t sepissima mictura q̄ aliqñ fit ex defectiōe vtutis cōtētiue in vesica aliquādo ex acuta vrina. Cōtentiua deficit cā male cōplexionis vel apostematis. Acuit vrina ex passiōe renū ex colamēto sanguinis: t altoz būoruz ad renes descēdētiuz: t vrinam acuentiū. Et bene dixit stranguriā fieri ex pblegmone ani patientis siue matricis. his enim vesica colligatur: vnde t patientibus colligabitur. Cum ergo in renib⁹ materia adunetur putrida p vesicas necesse est vt effluat: ad quā queniens t eā statiz pūgit: cogit: t cōmouet vt qō cōtinet expellat. Si aūt apostema in ano fuerit: necesse est inde pati vesicā: qz premit eaz atq; stringit. cū ergo anus t vesica sint vicina: inde necesse est pati. Ego aūt dixi alibi q⁹ cuz by. passionē ꝓsentē siue futurā aliūde venire dic: nō absolute ponit: sed in vltimitate magnitudinis eā itēdit. hoc quoq; modo itelligit cū per pblegmonē epate singultū asserit venire. cū. n. nerui epatis t stomachi sint colligati: necesse ē alterz alteri cōpati ꝓserti cū apostēa magnū sit. LX.

Et hoc q⁹ dic̄ suffumiga: suffumigatio huic loco ē optima itelligēda: thuris: myrrhe: storacis: t similiū natura calidoruz t odorifez: quorum fumus per totum corpus ascendat quousq; ad os t nares perueniat a gb⁹ cū odor ñ sentiť pfecte matrix opilat: qb cū sit: necesse ē cōcipi. q⁹ ät nō per se generare dic: tū pōderosum iumentū inuit. Multi. n. horiēs volūt certifi-

ad cognoscendum an mulier sit apta generare

cari vtrum filios vel filias debeāt hēre i quo maxie nobilissimi laborare solēt. cū aūt femie ñ ꝓcipiūt separāť: vt cū solos filios vl' solas filias būt supstites post se relinq̄nt q̄ hēditates suas possideāt. plato i li. ad Titū gnāndi tetigit artificiū: cui⁹ pauca ꝓlibatur⁹ sū ocāsz pus exponēdi sunt oēs aphorism⁹ de matrice tractaturi. LXI.

i

Ti purgatione hac intēdit mēstrua in tpe sīc natura veniētia: neq; pozē q̄titatē minozātia: vnde significaťur defectio fet⁹. Si. n. rara t parua veniūt: t semel vel bis nō est necesse ferū infirmari: sz si tps ordinez t q̄titatē seruauerit: fetus san⁹ nō erit.

Si generātes medie cōplexiōis tps mēstruz excēdit nīs q̄ generabunt.

te:ꝛ denseꝫ matrix ex hoc ide ora venaꝝ ad os vulue veniẽtiũ ex necessitate strictissima fiũt. vñ steriles fiũt mulieres: qz secũdina ſi patiꝫ solidari venaꝝ oriẽtiũ: vñ ẽt si posset. ſ. aligari fetꝰ recipe nutrimẽtum non tñ valeret: nõ n. illuc mẽstrua penetrare possũt ſz ſi ãquo mõ illõ pertingãt puissima sũt. Itẽ qz vene ꝺesanꝫ facile qz vene stricte sũt: sanguis ãt in his adunatus frigidus ẽ ꝛ pbleg

De cãis sterilitatꝫ matricis.

matic⁹ cũ plurime q̃litates harũ ex q̃litatib⁹ ꝓsiderantꝫ matricum: refrigefcit g̃ sperma virile ĩ vuluaz ex matric⁹ frigiditate ni si sit calidissimũ nãl⁹ Incipit g̃ ꝓnũ a complexiõe frigida. Que cũqz ingt bñt frigidaſ matrices: ꝛ dẽsas nõ ꝛcipiũt: de qb⁹ ꝺaꝫ ĩtelligi frigiditatẽ dẽsitati cõmisceri: vñ ꝓpenꝺit qz frigiditas siccitati ꝛ hũiditati sp admisceaꝫ. Sz nũgꝺ ip ꝓp hoc. sp. n. ex matricis frigiditate dẽsitas subsegtur ꝛ ide sterilitas segt sicut dixim⁹. Qz aũt bene ꝓsiderare: q⁹ si matrix frigida sit nõ ꝛcipe dixit: pp opilationẽ siue substãtie: nõ tñ dẽsitas cã est nõ ꝛcipiẽꝺi fiducialiter. n. nos ĩtelligere putauit. Et q̃ matrices bñt hũidas ĩ vltimitate nõ ꝛcipiũt: qz semẽ extinguiꝫ in hũiditate sicut in grano ꝛ ordeo videmus: q̃ dũ in paludosis locis seminanꝫ: nõ ibi nascũtur. Et q̃cũqz siccas ꝛ magis ardẽtes non ꝛcipiũt cũ semẽ ſi hẽat nutrimentũ: qõ ꝛtingit ac ſi semineꝝ ĩ locis barenosis: vel nõ cultis ꝛ petrosis. Ĩ matrice aũt calidissima ſpma illud patiꝫ qõ semẽ in ardẽtissima terra pateret: ſi in dieb⁹ canicularib⁹ sereret. Si g̃ nobis de trib⁹ q̃litatibus satisfecit: mõstrãs singulas eaꝝ vtutes: q̃bus ꝛ eaꝝ intelliganꝫ cõplexiões. Quecũqz ex vtriſqz tẽperiẽ bñt moderate hꝫ generãtes fiũt. Qõ ex vtriſqz dixit non ex q̃litatib⁹ intellexit: cũ q̃litates q̃ttuor sint ex vtriſqz g̃ bis ꝛtrys. ſ. intẽdit ĩ caloze frigiditate: siccitate ꝛ hũiditate. Nos ãt mõstrauim⁹ in libro de cõplexione ex caloze cũ frigiditudine: ex siccitate cũ humiditate tpamẽtũ eẽ matricis: g̃ tpamẽtũ ex hoꝝ ẽ paritate ꝛrioꝝ. i. caloze frigiditate siccitate: ꝛ hũiditate. Quoꝝ parũ ſi vnuz desit sufficit sterilitati. Si. n. matrix ĩ caloze tẽpata sit: tẽperies ãt hũiditatis ꝛ siccitatis desit: sterilis ide pmanebit. Qz g̃ hy. de sola feminaꝝ loq̃baꝫ sterilitate ꝺ matricis tñ dixit cõplexiõe: de marib⁹ oĩno reticuit: vel qz nos ĩtelligere fiduciauit: vel qz postmodũ de bis dictur⁹ ẽ. Succeſſores ãt hy. de marib⁹ aphorismũ hũc ĩterposuerũt. Similiter ꝛ de marib⁹ dicẽtes ꝛ reliq̃. Sz multi interptes ab hy. ĩtellectu lõge esse asserũt. Nos ãt ex dictis hypocratis ĩ mulierib⁹ ide eẽ in marib⁹ possumus ĩtelligi: dicẽtes ex cõplexiõis frigiditate sperma mariũ non bene posse excoqui. Si ãt tpamẽtũ in frigiditatẽ parnaz exierit. ꝛ vuluã calidissimã ĩuenerit: possibile ẽ gigni: sz si ad vltimitatẽ tẽperies exierit: ĩpossibile est generari. ex hũiditate quoqz nõ põt sperma excoqui bene. si g̃ in vltimitate fuerit ĩpossibile ẽ gigni. Si igit spma calidissimum fuerit q̃si res q̃libet incensa erit: neqz generabit. Similiter ẽt pp siccitatẽ vltimatã non extenditur: cũ incidat ĩ vuluã: qõ ad ꝛcipiendũ eẽ maxie ẽ necessariũ sit ĩ libro de spmate ostẽdim⁹: vbi si nõ in plurimã vulue ꝛcauitatẽ semẽ extẽderet: feminã non posse cõcipere diximus. Dic ãt pauca fecimus quasi multoꝝ subaudiẽdoꝝ fundamẽta. Qõ ãt Platonis auctoritate ad Ticiũ nos dictum ꝓmisimus ĩ subintulimus. Magna ingt ẽ vtilitas ꝛ glorioſissima intelligi qualiter duo ꝛueniunt corpora vt concipiant cocuntia ad inuicẽ: hoc aũt ẽ qõ supius dixim⁹ mõstrãtes q̃re femĩa sterilis sit: ꝛ nõ gignat: ꝛ ĩ masculis similr. quoꝝ cã fuit ĩ marib⁹ ꝛ femis tpamẽtũ ĩ vltimitate egrediẽs q̃ tñ itẽperies si pua sit ꝛ corp⁹ intẽperatũ corpori cõtrarie cõplexionis vel q̃litatis se iunxerit possibile ẽ cõcipi. Si g̃ iungaꝫ sibi simile ipossibile erit. Si eni frigidũ sperma frigidã vuluã incidat ipossibile ẽ cõcipi: similiter si siccũ siccã. itidẽ ꝛ in alijs cõplexionibus ĩtelligẽdũ ẽ. frigidi⁹ vo spma matricẽ calidiorez necesse icidat. hũidi⁹ vo in siccioze: ꝺz ẽt oppositio vtriuſq; alteri⁹ modũ nõ excedere Ultimitas vo matricis põt intelligi ex quoꝺã aphorismo ꝓcedenti.

Si intemperatuz ſi bi ſimili iungatur impossibile eſt generationem fieri.

Mulieb̃ria igt ex aromatibus calefactio educit ꝛc. tanta eni est matricis oblatio vt nõ odorẽ aromaticũ ꝓmittat trãsire ad os ꝛ nares. Itidẽ facit siccitas ꝛ hũiditas: hũiditas. n. ſic ꝺixim⁹ semẽ extinguit: aromatica ĩgrossat ꝛ ĩspissat. vt sursum trãsire nõ ꝓmittat. Calor si ĩ vltimitate matricis sit mutat q̃litates oramatũ ꝛ corrũpit: ꝛ ĩtẽsa facit vt ꝛ si ascendãt nõ tñ in suã ꝓpẽtatẽ ꝺeueniãt: q̃ calor si quãꝺoqz adsit: rarius tñ erit in femĩs ꝓsertiz q̃ naliter frigidiores sunt masculis. hac iuestigatiõe aromatica ꝺenotanꝫ steriles ꝛ nõ steriles cõcipiẽtes ꝛ ñ ꝛcipiẽtes. Que etiã ꝺenotari possũt ex habitudie ꝛ figuris ipsaꝝ: sic ex appositiõe aromatũ si macilentissime: leuissime: crassissime ꝛ asperissime fuerint nõ concipient. Dic aphorismus hypocratic⁹ ꝛ si non sit tamen esse ꝺicitur. LXIIII.

Matricis tpamẽtũ ex hoꝝ ꝺuoꝝ cõtrarioꝝ fit ptate.

Mtãtã temeritatẽ ꝺenenit latrator huius aphorismi: vt non se ipsuz intellexerit. ꝓmisit. n. se mõstraturũ itidez esse in masculis. Erat ergo necessariuz quattuor cadẽ genera ꝓbare cõplexionũ sic̃ nos fecimus: sed iste a raritate incipit corporis: quã similiter in feminis posuit. Qõ si ꝓspicacter indagauerimus duob⁹ modis oberrasse reperiemus. Primo. n. qz si ita eẽt aliter ordinatiz apposuisse ꝺebereꝝ: Secũdo qz mẽritus est: inueniunt eni masculi corporib⁹ rari: ꝛ tñ in generãdo calidissimi: ꝛ potentissimi. Neqz mirandũ est: cũ raritas secũdũ caloꝛẽ ꝛ humiditatẽ fiat: hec aũt cõplexio spmatis abũdantissima est: ꝛ ad generãdũ perfectissima: cũ spermatis creatrix materia ĩ huius corpore sit plenissima ꝛ virtus ad exequẽdũ fortissima: ꝛ emissio sperma tis nõ nisi ex vasis fit fortissimis: nõ ex emissione spũali tãtũ: ꝛ si. n. sperma humiditati cõmixtuz quãdã substãtiaz videat habere ſpiritualẽ: humiditas tñ quedã ẽ necessaria per quã emittat: vñ latratoz iste deceptus: ꝛ falsus esse cõprobaꝫ. Dixit itẽ ꝓpter corporis densitatẽ nõ extra effundi humiditatẽ: q̃ si aliã q̃ spermatis humiditatẽ intelligit: a sensu alienus fuit. Si aũt spermatis intendit ꝛ ꝓpter densitatẽ totius corporis nõ effũdi extra dixit: nihil sciunt de cõplexione vasoꝝ spermatis. melius. n. ꝺixeret ꝛ ꝓp vasoꝝ strictura fieri assereret: q⁹ sperma subꝺidit pp frigiditatẽ cõplexionis corporis non calefieri: ꝛ causaz esse nõ generandi: verũz quiꝺe dixit: sed ex subsequenti tue veritate falsificauit ꝺicendo vt Congregetur ad locũ hunc. cum enim locum hunc nominauit: ex verbis suis: non bene determinatis: non intellige re fiduciauit: quod tamen parum vitium est quantuz ad maius suum. in subsequenti enim huius aphorismi loco errorẽ in propatulo posuit. Cum propter caliditatem hoc ipsuz fit dixit. In hoc eni q⁹ ipsuz hoc fit dixit: aliud q̃ istõ ꝓpẽderet se ꝓmisisse inuit. Cũ g̃ ꝓ⁹ dixisz. Propter frigiditatẽ ñ calefit: ita vt ꝛgreꝫ ad locũ hunc: mõ vo

Rarita ꝛplenõis pfectiſſima est ad generãdũ

spma qõ ꝓp frigiditatẽ ꝛplet rionis nõ calefit cã est non ꝛ neranꝺa.

propter caliditatē dicat ipm qō fit. dicim⁹ ꝓpter caliditatē nō calefieri: vt cōgreget ad locū hūc: qō insanū est dicere. ꝓp caliditatē ips̄ h̄ fit vt ꝯgreget ad hūc locū qō malū ē dicere: cū calor dissiper ⁊ nō cōgreget. Bonū q̄ dē eēt dicere pp calorē vel quodlibz aliud attinēs caliditari itēdi vel incēdi: nō q̄ propter calorem non calefiat: vel q̄ congregetur ad hunc locum LXV.

De rōne caliđi est dilatat⁹ dissipare ⁊ nō congregare.

Lac bene digestum multum ⁊ bonum dat nutrimētū.

Ac ē v⁹ ō cito mutabilibus: qō duabus de causis cito mutatur. Si.n. calorē iueniat plus q̄ oporteat: cito in fumositatē se mutat: si minorem trāsducit in acerositatē: Qō facile itelligitur si lac nouit er emulsuz coquat̄: aliudq; nō coctū diu reponatur: coctū.n. i fumositatē: nō coctū i acerositatē mutat̄: sed digerentibus secūduz q̄ cōuenit: lac multū ⁊ bonū nutrimētum facit. dū tñ excogitur ⁊ digerit̄ inflatio sub diaphragmate: ⁊ dolor in capite conficiūtur: hec in sanis lac agit. In infirmis aliter: qō experimētis didicimus. quā liter fit oz intelligi. si.n. facit sanis inflationē hypocondrioꝝ ⁊ dolorē capitis. quātomagis faciet caput dolēti bus ⁊ viscerū iflatiōibus: Ds ät q̄buscūq; hypocondria suspēsa dixit: bñ subtulit: cū lac nō noceat his locis: ni si quoquomō hypocōd ria suspensa sint ex ꝓpatibus. ſ. pblegmōe: berisipila: zimia: vndimia ⁊ scliros: q̄bus oi bus attinet q̄ suspēsa sint. Nocet ēt locoꝝ rugitatōib⁹ ēt si sint sine ꝓpatib⁹: cū tñ rugit⁹ nihil aliud sit q̄ quedā iflatio ⁊ vētositas q̄bus lac nocet: q: mutat̄ i acetositates ⁊ vētositates: aliquādo tñ dam⁹ i huiusmōi ifirmitatib⁹: si id cū sale ⁊ melle excogit̄: ⁊ pfīc̄: q: vētres humectat. Nocet siticulosis q: i fumositates venit si ue sitis sempiterna fuerit ⁊ nālis: seu tpalis ⁊ accidēta lis. Nocet ⁊ felleo secessui: cū se det fumositati: similr colerā vomētibus: qō fit: q: lac maxīe ꝓp calorē mutatur in fumositatē. Cōuenit ptisicis in pulmōe vulnera tis cū dixit. ⁊ ex̄ rōnez Tabefactis nīlo ꝑdictoꝝ signorum pñte. Sed lac vīr bonū esse dico idigentibus bono ⁊ facili nutrimēto: quia cū dixit. Nō febricitātib⁹ dignū ē inuestigari: quare nō validissime ꝑmittit̄. Oz q̄ q̄rere si possit dari febricitātibus valde: qō verbū nō necessariū fuit: nos aūt isequemur hoc cū tps fuerit opor tunū. Mō breuiter diximus q: nō oportet dari valde febricitātibus. Miror tñ quare in diuturnis febrib⁹ dari iubeat̄: ⁊ cū supra dixerit malū febricitātibus dari: q̄re h̄ nō valde febricitātib⁹ dari repetyt: cū i aphorismis nō consuetudo fuerit: sufficere. n. poterat qō supra semel dixerit: sed cum in verbis suis soleat esse breuis: nō tñ timēda repetere dubitauit. LXVI.

Lac multū bonuz ē dico sanis ⁊ bono idigētibus nutrimēto.

Umores itellexit omne apostema vel grossicie
t in corpore preter naturā eminētem. in q̄bus denotauit pblegmonem: quē cum quidam acutū apostema solent dicere: antiqui tamen omnem calorem nimium: vel incēsionem: apostema vel tumor sit sine non: pblegmonem dicunt. Dicit ergo hypo: Si in vulneribus tumores. i. apostemata appareant nō valde spasmantur: neq; insaniunt. Spasmantur ergo ⁊ insaniunt aliquando: sed tamen raro. Si autē apostema magnum sit valde ⁊ pessimitatez habens in se: neq; subito appareat ⁊ retro fiat: spasmum ⁊ tetanum significari voluit. q̄ retro dixit: deorsum intellexit. Si autē ante apparuerit: aliā passionem q̄s spasmum ēé voluit: retro locus est neruosus: ante vero venosus ⁊ arteriosus. Cum ergo de vulneribus apostematis aliquid pessimum ad aliquod nobile membruz venerit: si vulnera in neruosis locis retro fiūt: necesse est spasmum vel tetanuz expectari: quia he passiones sunt neruosorum locoruz: q̄ si ante sint pessima materia ad cerebruz ascenderit fiet mania: ⁊ si ad pectus dolor sit lateris acut⁹ ⁊ plurimi fiunt inde empici. Si autem in intestina materia descendat: egestio fit sanguinis. Si tumores rubei sint: ⁊ si subito euanuerint sanguinis egestionez intellexit: que sine vulneribus fit intestini: que passio sepe concreatur vulnera in dorso habentibus: vel ante in locis dorso oppositis ⁊ subito retro se verterint: non tamen absolute innuit quis manus ⁊ pedes possint intelligi: sed cuz in proza cruris nō tantum sit lacertorum iunctoruz fortibus vel magnis cordis: coxa tamen in genuum proza maximam cordā habeat: possibile est secundum colligantiam fuī adinuicem pedes inde ꝑcurrere passionē spasmi: causa lacertorū in posteriori pte coxe locatoꝝ: cū lacerti illi ex maiori parte sint carnosi. Non ergo spasmus ex sola retro cā nascit̄: cū sepe nō soluz in pedibus sz etiā in manibus eē videam⁹ q̄ loca lōge: a nucha sūt remota: et nerui manū ⁊ pedū a nucha procedunt ⁊ dorsi similiter. LXVII.

Tumores ini vulneribus apparēt non valde spasmāt̄ neq; insaniunt. His vero nō apparētib⁹ repente quibus quidem retro: spasmi et tetāi fiūt quib⁹ vero in priori parte: mala et deor lateris acutus: aut empima: aut diſenteria: si rubei fiūt tumores LXVII.

ſ Jvulneribus mal et fortib⁹ existentib⁹ tumor nō appeat magnū malū laxa: bona: cruda: mala. XLVIII.

Quo pedes possunt spasmi passio ē ꝑcurrere.

Quod magnum dixit: vulneribus potest attinere
q vel apostematibus vel vtrisque. Dec pessimitas tamen intenditur inesse vulneribus: que in fine sunt lacertorum: vel eorum capitibus: maxime illis qui iuncti sint neruis: ⁊ in extremitatibus vicinis cordi. Sicut autem antea mala dixit apostemata subito non apparentia. itidem hic omnia apostemata esse mala ex vulneribus malis asserit. Vulneribus enim huiusmodi maxime cum ꝑa tumeant: si doluerit: nō sumus securi: quin ad nobilia membra humores mali fluant: naz malos humores ad nobilia membra descēdere certificant: cum dolores humores fluere portendant. Cum ergo vulnus malitiosum est: natura quidē debilitat̄ humores ät supbiūt ⁊ distemperant̄: ḡ nisi ad vulnus fluxerit: qō ex tumore gdē certificat̄ ꝑ totū corꝑ diffusi: spasmos ⁊ retāos ⁊ maniā faciūt laxa gdē ⁊ fluēcia vulnera bōa sūt: cruda vo dura ↄ digesta mala. In his ät vulneribus medici mltū fallunt̄ strigētes fluēcia frida ⁊ sicca: ⁊ stiptica medicia. Dolor ät fit ex loci nē uosis: vñ ⁊ medicia calefcōzia ē exhibēda. LVIII.

Dolores i vulneribus tumore nō apparēte humores ad nobilia membra fluē portēdāt.

Pars posterior neruosa ē: pars anterior venosa ⁊ arteriosa.

On solū intēdit purgationē de locis infirmis. sz
a materiā p̄ partē oppositā fatagit extrabere: qō
ex ɔrio fit. Si ergo in latitudiné fuerit a dextra
in sinistrā: vl̄ a sinistra in dextrā fieri inuit: q̄ si i pfun-
ditate fuerit: anteriora retro: posteriora ante medicari
oz: vñ hy. Posteriora capit] dolētia: recta vena icisa tu
In dolori bus oculo rū Scari ficatio po steriorisi craneifin gularis
nat. Nos aūt mltoties sanauim⁹ ide oculoz dolores si
abūdāt humores lō
go tpe effluētes cuz
scarificatiōe i poste-
riori parte. i. i cranei
posterioris summi
tate. LXIX
Osteriora capi-
p tis dolentia: i frō
te recta vena inci
sa tuuat. LXIX.
Igoz cū frigo
r re sensualiter
incipit. rigoz
vo ex dorso solet eē
maiꝰ ⁊ venit magis
subito. hñ ergo dixit
rigorē ab his locis i-
cipe: ⁊ maxie mulie-
ribꝫ: cum frigidiores
sint masculis. Rigo
rem aūt illū necesse
é ptingere ad neruo
rū initiū: qō i capite
eē cōstat. Nucha vo
cū sit i dorso necesse
est ide pati: ⁊ post ce
rebrū p eā a quo nu
cha pcedit: ⁊ exordi
tum sumit: que qz é mollioz ad mutādū é facilioz. Ante
rioz pars corporis nō rigescit: cū cōplexio sua rarioz sit:
⁊ iñ sit calidoz. testāt Ꝑ pili exeūtes: q̄z generationē in
libris de cōplexionibus sufficiēter explanaui. Pili aūt
raritatē declarāt: raritas caliditatem. LXX.
Igoz cū frigo
r re sensualiter
incipit. rigoz
vo ex dorso solet eē
maiꝰ ⁊ venit magis
subito. hñ ergo dixit
rigorē ab his locis i-
cipe: ⁊ maxie mulie-
ribꝫ: cum frigidiores
sint masculis. Rigo
rem aūt illū necesse
é ptingere ad neruo
rū initiū: qō i capite
eē cōstat. Nucha vo
cū sit i dorso necesse
est ide pati: ⁊ post ce
rebrū p eā a quo nu
cha pcedit: ⁊ exordi
tum sumit: que qz é mollioz ad mutādū é facilioz. Ante
rioz pars corporis nō rigescit: cū cōplexio sua rarioz sit:
⁊ iñ sit calidoz. testāt Ꝑ pili exeūtes: q̄z generationē in
libris de cōplexionibus sufficiēter explanaui. Pili aūt
raritatē declarāt: raritas caliditatem. LXX.
Pasmus ex lanitione acutissimꝰ é ⁊ mortalis: q̄
s si ex plenitudine neruosoz mēbrorū cōtingit sicē
in epilepticis ⁊ similibꝫ aliis: non acutꝰ neq; mo
lestus: sicut prior erit: qué hy. hic intēdit: ⁊ hunc quarta
nā superueniens: venire nō pmittit: cū dissoluēs qui ēt
iā supuenit. Luiꝰ medicādi duo sūt modi: cū purgatio
nibus vl̄ coctiōibus: que vtraq; i q̄rtanis cōsiderātur.
purgatio. n. cū rigore: coctio vo fit cū calore. LXXI.
Roping mozti cutis dure: sicce ⁊ extēse: mozturi sūt sine sudore. rare vo ⁊ laxe cū sudore. Priꝰ
p fit ide: qz oi carēt humiditate: vl̄ si quā hēnt nō
habent in cute. Secūdū quia multam etiam habent ⁊ il
lam intra cutem. LXXII.
Uod hy. hic intēdit oz animaduerti. Uētositas
q eniz coadunata in corpe supra exiēs cū eructua
tione: vel ifra suo mō vel permanēs intus gene
rat ventris extēsionē: aliquādo ex defectōe viscez: ali
quādo ex aduatōe phlegmatū. Dute vētositati icteri
ci sūt ɔry: qz sūt colerici. Si aūt icterici vētositatē hūt
nō tamē erit magna: cū magnus calor eam dissoluat.
Finit quinta particula. Incipit sexta. I.
Iēteria é velox exitꝰ cibi ⁊ potꝰ in cibē q̄litati
l bus quibus comesta sunt: q̄ aliter breuius diffi-
niri pōt. Liēteria. n. nihil aliud é q̄ ciborū indi-
gestio: qbꝰ egredientibꝰ nulla mutatio digestiue virtutis
in eis inuenit i colore: liquore: odore: immo in nulla q̄-
litate. Veleni diffinitū lenitatē intestini: qbꝰ ex verbis
itellexisse videnť: qz ex lenitate itestini huiusmodi pa
tiunť: nā ex nimia lenitate: neq; retinētur neq; restrin
gūtur comesta ⁊ bibita. stomachus q̄ ⁊ intestina qcqd
retinent: sua asgitate retinēt nñ. cōstat igiť q⁹ ex lenita
te patiunť. Sz cū antiq laudabiliter noia iposuerint:
i hoc āt nō sūt efferēdi ignorātes ꝓtinue virtutis: cuiꝰ
nā é āplecti ⁊ teneť recepta: ⁊ digesta mittere ad iferio
ra. Sic āt velice strāguria ñ tādiu retiet vrinā quoad
digerat: sz vl̄ pp grauitatē sui: vl̄ pp acutiē mittit eā fo
ras sic cibi ⁊ potꝰ a vētre emittūtur: qō cōe é oibꝰ egre
diētibus: qō si heleni
ita intellexissent nec
sic diffinissent: sed sto
machi ⁊ itestinoz de
fectionē cuz comesta
stomachuz grauent ⁊
itestina. Qnq; aūt fit
ex supficie excoriata
i iteriozibꝰ stomachi:
ex humoribꝰ acutis:
nō tñ multuz defecta
vtute stomachi: ⁊ quā
tū necesse é deficere:
cibus. n. cū ad ea loca
deueniat ⁊ noceat ⁊ q̄
pungit non potuit re-
tinere tūc necesse é q̄
exeat sine aliqua di
gestione: licet appare
ant quedā acuta ⁊ pū
gitiua. qō autē ex leni
tate stomachi ⁊ itesti
norū est sine aliqua si
gnificatiōe pungitiua
exit. Differūt āt vtraq; qz excoriatio humoribus quie
scentibus ⁊ finitis: cito sanatur cū cibarijs stipticis: sz si
diu pmanēat ad egestiōez saniei se mutāt. Sz defectio
cōtēriue virtutis é ex mala cōplexiōe: que si pfecte illi
mēbro dominetur dure sanať: aliquādo ex humoribꝰ
inter stomachū ⁊ intestina se claudētibus quoꝝ vnus
ex quo. s. oxiremia in principio cū stomachi dominetur
frigiditas: q̄ cuz elōgetur: ⁊ oxiremia finitur: cuius cau
sa est cibi inter stomachum aliquātula mora. Lū ergo
passio morer necesse é stomachus ad retinendū debili
tetur. cibo. n. imorante aliquādo incipit digestibilis fie
ri: sed cū nihil imoreť: ⁊ nullo mō i stomacho digerať:
nulla q̄litas mutatiōis cibi necessario apparebit: neq;
oxiremia icipit nisi phlegma abūdet nimiū iter stoma
chum ⁊ maxime acidū. Unde nō absolute dixit oxire-
miā bonū signū eē: sz i diuturnis lienterys addidit: qz
aliqñ oxiremia in hac passione non est a principio. vñ
⁊ prius nō exīs dixit. Lū. n. hec passio de phlegmate fit
frigido ⁊ stōachi refrigeratiuo oxiremia nllo tpe cessat
cū inseparabilis sit huiusmōi passio. Lū q̄ oxiremia nō a
pncipio fit liēterie neq; liēteria sit ō phlegmate: oxiremia
post aliqō tpis supueniēte: significať cibꝰ morari in sto
macho aliquādiu necesse é q̄ vt digerať: qz nā ad suā re
uersionē. Ut supi i Ꝑ aphorismo mea sufficisse vi
putatio: cuiꝰ fundamētū q̄ cape voluerit meum libꝝ ō
virtutibꝰ nālibus legere opoꝝtuerit: vbi multa signa de
vtrubꝰ stōachi inueniet legat quoq; illā pticulā i q̄ signi
ficatiōes ⁊ accētia q̄ sūt exeūtū corpa. Ossistratꝰ tñ in
tertia picula de inuestigatiōibꝰ mētis é de pozibꝰ refra
grās aliquoz auctoritatibꝰ i liēterie passiōibꝰ: vñ Ꝑ oz
repeti pmittēdo vba Ossistrati. Liēteriā tripliciter di
uiserūt ātiq alij. n. diseteria: alia liēteria. alia tenasmos
dē Ꝑ i passiōis diuersitatem eē ātiq i exeūtibꝰ putaue
rūt diuersis dicētes: si aliqd de sāguis genē exierit: vel
pnctuosū vl̄ viscosiuz. cetera vo vētre exeūtia sint dige
Nō quid sit lyen teria.
Quod ex lenitate stomachi ⁊ itestino rū est sine pun ctiōe exit
Nō duos modos duratōis spasmi de repletione.

sta atq; coacta vocaf diſéteria. ſi ãt nihil digeſtũ ſiue co ctũ exierit viſcoſitati ⁊ ſanguini admixtũ lienteriã eſſe dicũt. Si ãt ſanguinolẽtũ exierit ⁊ vnctuoſũ ⁊ aliquãtu lũ digeſtũ tẽaſmõ eẽ dicũt. hec ſũt ẏba oſſiſtrati. Neſcio ãt qd hũc coegerit vt rẽ indigeſtã iũgeret cuz ſãguinis ⁊ viſcoſitatis genere. cũ null⁹ ſibi ꝛrẽpozane⁹ illõ ſenſiſſe videat: neqz Filõme⁹ neqz Eratbeus neqz aly huc vſqz ad meũ ỏuenerũt tps neqz. n. Origenes ⁊ ſo cy ſin: neqz alq ꝑozes bis. Eratbeus. n. i lib. ſuo de mozbo ⁊ cã de curatione mozbi ait. Paſſio ingt quã ſepiſ ſime vocãt alig dyſſẽ teriã: qdã vero liẽteri am: hãc ligdiſſima ſe quiſ egeſtio cũ mala q̃litate ⁊ ſpumoſitate ⁊ odozis grauitate: ⁊ poſt cibuz atqz potũ: veluti egreſſioe multa ſpũoſa ⁊ fetida ẽ. Paraxagoras in ſecũda ꝓticula de accidẽtib⁹ mozbũ ſeq̃ntib⁹. Qui in gt liẽteriã biñ lenitaté inteſtinoꝝ ⁊ quãdã lubzicitatez neceſſe ẽ eos pati: maxie cũ ſint ieiuni ⁊ bis ꝓtib⁹ ſꝑ cib⁹ cito egrediſ: ⁊ ꝓꝓrietate dui⁹ paſſiõis velocitatẽ hãc in tẽdit eẽ cibi egrediẽtis: ⁊ ablationẽ digeſtionis facte ve locitatẽ hãc intẽdit eẽ: ſz ex velocitate exeũdi idigõez venire. vñ ego ⁊ alq mlti medici ꝟſentim⁹ nihil aliũ eſſe hãc paſſionẽ q̃ idigeſtionẽ cibi ⁊ potus ⁊ velocitatẽ exi tus idigeſtoꝝ cibi ⁊ pot⁹: ⁊ idẽ ẽt ceteri itelligũt ãtiqui. ites in lib. de paſſiõib⁹ qui dr eẽ hy. de lienteria inuenitur qꝺ in lienteria cibus ſubtilis ⁊ non coagulatus ſine dolo re egrediſ: vnde ide corpus ꝛſumiſ: nõ coagulatũ itelli git idigeſtũ. Cõſueuerũt. n. antiq nõ coagulata dicere: q̃ idigeſta ſũt: in libzo. n. qué hy. inuenim⁹ intitulatũ de regi méto ſanitatis: qué trl alq negãt eẽ hypocraticũ: ꝛfirmã tes eũ eẽ philiſidei ſiue ferut: ſic repit ſcriptũ. Aliq̃ſ iue niunt alig a gb⁹ cibus crudus ⁊ idigeſtus ⁊ ſubtilis exit ⁊ ſine dolore nõ ꝓp aliã paſſionẽ ſic liẽteria venit bi oẽs Oſſiſtrato fuerũt añriozes: poſteriozes vo mlti ſucceſſe rũt q̃s oſſiſtrat⁹ fateſ ſe vidiſſe ⁊ cõcozdãt i liẽterie paſ ſioe. Neſcim⁹ g̃ vñ oſſiſtratus tale qd dixiſſe coact⁹ ſit vt ⁊ anteriozib⁹ ſuis obuiaret: ⁊ poſteriozib⁹ mltiẽs liẽteriã exiſtere cũ re idigeſta: cũ ſãguine mixta diceret. II.

q Uib⁹ cõplexio nãliter ẽ ficciozˢ nlla res ſenſualis ad nares fluit ex cerebzo. neqz i cute coꝝ apparet ſudoz. ſupfluitas g̃ coꝝ ſubtiliata cum purgatioe emittiſ illa q̃ a medicis occulta vocaf. Sz quoꝝ cõpie xio nãliter ẽ humidioz maximã corꝓib⁹ emittũt abũdã tiã: ⁊ maxie a cerebzo cui⁹ ſẽa ⁊ nã ſbaliter ẽ frigidozuz. hoꝝ ẽt ſemẽ humidi⁹ ẽ ⁊ ligdius ⁊ frigidi⁹ ſic ecõuerſio i ſicciozib⁹ aquoſitas cõſumiſ ⁊ ſemẽ exiccaf. Quoꝝ g̃ cõ plexio toti⁹ corꝓis vl ẽt cerebzi humidioz fuerit ſanitaté eẽ corꝛuptã cõſtabit: cũ ex pua occaſioe eis veniãt catar ri. Si ãt bũozes illi a faucib⁹ ad iferioza deſcẽderint no cẽt gutturi: cãnalib⁹ pulmonis. meri. ſtomachi: ⁊ mẽbris alys. vñ neceſſe ẽ tuſſiz icidãt anbelitũ: ſgnãtiã: idigeſti bilẽ corꝛuptelã ⁊ aliq̃ diariã: ⁊ ſi ſalſa fuerit ⁊ fluida: ẽt dyſenteriã: qõ hy. mõſtrauit i pitonaeret bonebeidaton .i. in libzo de aere ⁊ aqua ⁊ regionibus. III.

ỿ Senteria naſciſ ex bũozib⁹ calidis ſic dixim⁹ ite o ſtina excoziãtibus. Excoziatio vo i ſupficie teſti noꝝ ẽ in ꝓncipio: q̃ cũ diuti⁹ durat magis ꝛcauat ⁊ efficit vulnera. vñ ſtõach⁹ ex colligãtia iteſtinoꝝ patiſ ⁊ i augmẽtatioe mozbi patiſ os ſtõachi. vñ oz abſtinẽtiã

Ad dcñ Eratbei.

Compleꝯ corpo tis ſiue ce rebri bũ di ſanita tez corꝛu ptã eẽ ſi gnificat.

ſeq; q̃ ab initio ſuccedit buic mozbo ꝓp bũozes ex epate ad ſtõachũ reflexos: q cũ ỏ colericus ſint generib⁹ maxie corꝛũpũt iteſtia: cũ bi ẽt aſcẽderit ſupiõa inatãt ſtõacho ⁊ iñ fit cã abſtinẽtie ex colligãtia iteſtini: ⁊ ꝓ abſtinẽtiaz auferf q̃dã actio nãlis. ſ. nutritio. ſine q̃ vita nlſ laten⁹ ꝓt regi: q̃ cũ viu pmãfit duo neccẽ ẽ itelligi: vel vt fiãt ſanio ſa vulnera vl maxia inaſcanf apata. Cũ ãt ẖ euenerit ⁊ ſtõachus ex vicinitate patiaf iteſtini, pculdubio infirmus piclitari incipit. IIII.

Uz pilos cade c re videris a lo cis vulnera cir cũdãtib⁹: mali bũozes ieſſe ỿdẽf: maleqz coz roſiões: ⁊ purit⁹ i vul neribus hõ g ex neceſſi tate non permittũt vl nera ſanari. V.

Jrcũfluẽtia vlce c ra male conſuetu dinis: malum. V.

Dlozes in lateri d bus ⁊ pectozib⁹ ⁊ i alijs coꝛꝓoris partibus ſi multum diſ ferunt ad diſcernendũz malum. VI.

ꝓpter abſtinẽtiã auferur actio ẏen tis nutrici ue ſine q̃ vita nlſa tenus põt regi.

o Poztet dria co gnoſcaf dolozˢ i latere exũtiũ ⁊ pectozib⁹ ⁊ i alijs ꝓtib⁹ coꝛꝓis. Dolozˢ loca ñ ſolũ ſũt itelligẽda: ſz ⁊ coꝛ q̃ſtitas q̃ꝝ ſciẽtia ẽ neccia q̃ſi ifirmitatis future: ⁊ exide medici nãdi ꝓnoſtica. Si. n. coſtis magn⁹ dolor inaſcaf: ⁊ q̃ſi ad furculas dirigaf: vl ſubt⁹ hypocũdria diſcẽdat: tria ſigni ficat cũ paſſionẽ ẖ eſſe ſit ipoſſibile ſine pelliculaꝝ coſta rũ paſſioe: ⁊ qz paſſio moleſta ſit ⁊ ꝓiculoſa: ⁊ fortis adhi bẽda ſit medicia. Si g̃ paſſio aſcẽderit ad furculas ꝑhle botomia ẽ neccia. Si deſcẽdat ad diaꝑhragma: ꝑharma cia erit dãda: ſic i pitonoxomatõ. i. i lib. regis acutoꝝ te ſtaf hy. Si dolor ſit gmus ⁊ q̃ſi ꝓcutura q̃lis ſolet cueire in coſtis nõ aſcẽdẽs ad furculas neqz deſcẽdẽs ſub hypo cõdria: paſſionẽ i carnoſis locis coſtaꝝ eẽ ſignificat: non moleſta neqz fortis medicia dãda ẽ. H̱ ãt mõ ſingulorũ ꝛſideraf dolores mẽbroꝝ ⁊ magnitudines coꝝ. Silr ſi apoſtemata ſint i peſſimis locis dolores erũt graues: ſic hy. teſtaf i epidimia: graue põdus portare timẽs i dolo roſis locis. Cũ vo paſſio i ceteris ẽ ꝓtib⁹: dolor renũ ſub ſequitur acut⁹: q̃ i ceteris dixit ꝓtib⁹ pelliclas circũdãtes ſingulos renes: venas q̃qz ⁊ renũ arterias: et ꝛcauitatem eoꝝ intẽdit: ⁊ ẽt portã: vñ vrina exit. Jdẽ ẽt de epate itel lexit i cui⁹ carnoſis ꝓtibus ſi dolor ſit erit grauis. ſi ãt in pelliculis ſuis ſiue i venis: acut⁹ erit dolor. Quãtitas acu minis doloꝝ fz mãm erit faciẽtiũ humoꝝ. ſi. n. bũor ſit colericus acutiſſim⁹ erit dolor: ſilr ſi groſſa ſit vẽtoſitas nõ bñs vñ exeat. Si ãt ſit mã phlegmatica: mollior erit dolor. nõ g̃ ex q̃ſtitate doloris ſola q̃ſtas intelligiſ ſui ſz ẽt q̃ꝺiu debeãt imozari. Si ãt hy. ad ẖ itẽdit vt ꝓuidos nos reddat de quãtitate vniuſcuiuſq; doloris: ad hoc no ſtra ſufficit diſputatio. Si vero non ſoluz diuerſam quã titatem dolorum ſed aliud inueſtigandum inuenerit: vt ſ. intelligeremus quale membrum ſit vtilius ⁊ quale in utilius: ⁊ quale nobilius: ⁊ quale ad periculum ꝓcliui? ac ſi diceret. ñ ſufficit ſola ſuelligatio quãtitatis doloris in diuerſis locis: neqz ſi in eẽdem dolor vnus ⁊ non mul tipliciter ſit. vt origenes patiatur in latere ⁊ in eodez die diogenes patiatur in eadem parte. non debemus equa les dolores intelligere ſed ſi ſint ſimiles vel differentes oportet inueſtigari. hoc autem duobus modis inueniſ: vel ex qualitate doloris: vel ex quantitate fortitudinis. qualitate doloris ſi pungitiuus ſit dolor ⁊ inflatiuus gra uatiuus: corꝛoſiuus: ſempiternus ideſt continuus vel in duritie: equalis vel diuerſus: quantitate fortitudis plus vel minus oportet intelligere quod intendim⁹ cum quã titatem magni doloris diximus. Conſueuerunt. n. medi

Quãtitas acu minis doloruz ſm mãz bõo rũ eos fa cientium eru.

ñ ſoluz dolorˢ q̃ litas ſz ẽt q̃ntas ſiñ do ⁊ dif ferẽtia eſt a nobis i ueſtigãda

ei rē fortiorē appellare maiorē ⁊ si sī prieat ad q̄titatē ſz ad q̄litatē: dicūr. n. febrē magnā vl' puā: cū febr] nihil aliud fit q̄ calor: nō g̃ mirādū si dolorē fortiorē vel maiorē dicāt eē: neq; si dicāt rē diuersaz i q̄litate minorē eē vel maiorem: volentes dicere grauitatem in dolore pungente: ⁊ similibus. VI.

Mobtis patiētib⁹ ges necessaria ē vt sanētur.

p Assionē i renib⁹ vl' vesica sanari duruz ē i senib⁹ eū nūq̄ defici at actio boruz mēbroꝝ: ⁊ mēbris patiētib⁹ ges necessaria sit vt sanenť. Ité ad sanādū dura q̄ hīc trāsit humoꝝ acutoꝝ superfluitas q̄ cū p aliquē locū trāseāt vulnera ibi renouāt ⁊ magnificant: q̄ passio i senioribus idurať: q̄ etas eorū declinat sīc alibi dixit hy. Senes bis passionibus commoriuntur. VII.

s Uperiores hic itelligim⁹ nō ex mēbroꝝ lōgitudine: ſz poti⁹ p fūdita te. hec ät loca ab helenis vocātur perituba .i. a pelliculis ventris ad exteriora hoc ſtendit cū supiores dixit.

Dolores q in itestinis ⁊ stōacho fiunt fortiores fūt ⁊ maiores his q i supioribus.

Qō ät itra pelliculas nascit .i. in intestinis ⁊ stōacho intellexit vbi nō supiores fortiores eē dixit: ⁊ bene cuz dolores bis locis inascētes fortiores ſint ⁊ maiores. VIII.

b Ypo. in lib. de vulneribus. Uulnera igt si nō pfecte siccanť: ñ sananť. In hydropicoꝝ ät corpib⁹ pp abūdātiā humiditatum impossibile esse videtur. IX.

p Ustule vniuersalr sunt duplices. q̄dā. n. de foris fūt. alie vt acute forme: ⁊ alie late i fūdo: ſz surſū nō ascendūt: alte ⁊ acute calidioris fūt māe: late vo ⁊ nō surſū ascēdētes frigidiores. ⁊ ide duab⁹ de cāis nō patriētes cū vel late sint: vel nō acuti būoris. X.

i N multis locis ō B dolore iā disputaui. vñ si nō subtiliter idagem⁹: ⁊ nō sīc aliq arbitremur: q̄ si solū bis de cāis egritudo solviť: nō subtilr ⁊ vtiliter pcedemus. hy. n. absolute dixit. Si sanies vl' aq̄ ex auri b⁹ vel nari b⁹ effluat: egritudinē soluūt. Hos ät itelligere debem⁹ si ex apate caput dolnerit: sāguineo vel alijs būoub⁹ crudis coadunatis: q̄ si crepuerit: ⁊ būores p hec loca efluxerit: egritudo soluiť sicut dixit. Sz si dolores ex grossa vētositate iflatiua: vl' ex cornu capitis pūgitiā: vel ex pmissis vulneribus siue alijs apatibus: sanitas aliter prosequitur. XI.

Ex qua cām būoris melā colici purgatione phrenetici ⁊ melā colici liberantur.

Morroides nō solum fm purgationē soluūt has e egritudines: sed ēr fm būoꝝ purgatorū q̄litatē: vt si fuerit q̄d nigrū melācholis būoris⁹ mixtū qui sūt i sāguie sicut i vino fex. nō ergo mirādū si melāchonia ⁊ phrenesis sanentur per emorroidas. XII.

e Morroides ipole ē eē sine ozis venarū agtiōe in ano p q̄s pp multitudinem ⁊ grossiciē sanguinis p melancholias ⁊ sanguinis feces expelli: quas si strinxerit ne p ora venarū exeāt i epate dura nascunť apostemata: magnitudie ⁊ grossicie sua epar aggrauātia: ⁊ calorē eius extinguētia: sīc si paruo igni multa ligna aggregenť: subito suffocať. Cū ät sanguis si nisi de calore nāli fit: calore nāli extincto necesse ē sāguinē nō generari. hydropisis vo nō efficiť nisi cū sāguis nō generet: quā materiā si epar expellere nō possit a se vl' a venis: vene pulmiōis crepanť ⁊ ptisis efficiť. Bñ ergo dixit: de emorroidibus multis vnā debere remanere: p quā mā illa possit euacuari: maxie si aña solita fuerit purgari inde. XIII.

Cū sāguis nō nisi de calore nāli fit: calore nāli extincto necesse ē sāguinē non generari.

Singulis plurimū ex plenitudine fieri dēpbendit ex pueris

f Ingulť⁹ vt dixi de plenitudine ⁊ ināitiōe fit: ⁊ maxie de plenitudine: q̄ cū venerit necessariº est fortis motº quo būiditas illa expelli possit. h ät motº i sternutatōe inueniť. Singulť⁹ ät plurimū ex plenitudie fieri dēpbendit ex pueris q̄ cū semp. cibis impleāt nec; sibi caueāt ex frigoribº fit eis assiduº. frigor. n. neruosa cōtrahit loca ad dissoluēdaz oēz būiditatē vl' superfluitatē ⁊ ide singultus fit. XIIII.

b Ec significatio in spontaneis purgatōib⁹ va let q̄ fm hy. nulla medicīa idiget. si. n. medicinaz adhibeas iā si erit spōtanea. XV.

Qñq; ſz māz p cōtraria loca extrahere

a Altera significatio spōtanee purgatōis q̄ ex actione est nāe. Dat g̃ hy. auctoritatez medico que vtilis est ad mām extrahendā in ꝺria loca. XVI.

n On ē itētio sua q̄ ex sola mēbroꝝ colligātia barū passionū sint: accītia. itēdit g̃ poti⁹ ad fortitudinē ⁊ magnitudinē passionū. Epar vo singultū patit: eo q̄ ori stomachi vicinať: silr ⁊ tussim pp colligātiā spūs instri. Ex dīs ät vbis hy. mōstrauit qō ꝓsuetudiarius fuerit. nō. n. dixit q̄ p pleuresiz vl' piplemoniā būerit: ſz g ab his supar⁹ fuerit: ⁊ bene. Si ät h supuenerit: ⁊ diaria supuenerit: malū signū erit. Cā. n. ē diarie cū epar sibi ci būs q̄ dxit pt trahere ⁊ i sanguinē mutare. aliq̄n ät ex corruptiōe ē stomachi cibū itra se corrūpētis. q̄ si piplemonia vl' pleuresis pariet fiet: pūt qdē diaria supuenientē solui: maxie si pua ea ⁊ pūs fuerit. vñ oz medicum studiosū eē vt nō aliq̄d absolute dicat: si accidētia q̄ dicit ñ ex psentib⁹ sint cāis: sīc diaria in loco hoc fuit: nec pp cibū vel potū ꝓgerint: ſz ex essentia morbi. Significationes. n. suis sp debent iungi significatis. XVII.

Oz medicū studiosum eē. ne aliqd absolute dicat.

b Ic apdotism⁹ añ ē explanat⁹. Nō ät diariā hic laudauit: ſz pp spōtaneitatez: vñ fit q̄ medic⁹ q̄z auctorizať oz: sīc medicos nři tpis videm⁹ facientes i ocloꝝ passiōib⁹ clysteri vl' pharmacia medicātes. XVIII.

Uod mortale dixit ī multis locis mortē ꝑsentē
q portēdere innuit: ī multis signū solet cē mortis:
ſz in hoc loco nō monstrauit qō hoc itellexerit.
Cordis tī icisio mortale ē sine dubio: ceteroꝝ vo membrorū non necessario: nisi cū magna ꝛ ꝓfoꝛdā fuerit incisio. Quis āt scit qō hy. B intrēdit incisionē vesice magnā ꝛ ꝓfoꝛdantē vsqꝫ ī ꝯcauitatē: ꝛ silr in ceteris. Qō si hō fuerit: ipossibilē ē eā ꝛsolidari. Itē ꝯtingit ꝛ in neruosis locī diaphragmaticis ꝛ subtilis ictestini. De stomacho mīti diſcoꝛdāt. aly dicūt fixetro ī ꝯcauitatē ici sus fuerit possibile est saluū fieri: ꝛ nō solum sic ſz ēt si icisus fuerit: vt sui appareāt anguli: q̄ medicinando erāt illi qui libros fecerūt de vulneribꝰ sinis mortiferis. Cur āt horū icisiones nō solidē tur dicēdū ē. Cordis ꝛ diaphragmatis icisiones nō solidantᵉ: qꝫ ſg mouēt vesice: qꝫ ē neruosa subtilis: ꝛ sine sāguine: q̄ tī sanaᵗ cū ad expellēdū lapidē incidit: qꝫ collū eiꝰ carnosū z eē videt. Epar si icidaᵗ sāguinis fluxus

Cordis icisio mortalis: ceteroꝝ vero nō necessario nisi magne.

sequtur: patiētes q̄ moriunᵗ: aſiq̄ solidenᵗ: qō fit cū venę icise sūt. idē arbitroꝛ: verū dicere: dicētes posse sanari cū incisio itra ꝯcaua nō sit: ꝛ qđ dicūt eiꝰ extremitates q̄si digitos eminētes posse icidi ꝛ inde sanari. Incisionē q̄q cerebri multotiēs vidi sanari. semel. n. vidi ī nubia ī ciuitate samarie quēdā magne ꝛ ꝯcaue icisū cerebrū bñ ꝛ tī mortē euadere: qō ꝯtingit rarissime. Qui q̄ dicūt incisionē magnā ꝛ ꝓfoꝛdantē eē mortalē veri sunt. si. n. ptigat vsqꝫ ad vētriculos cerebri ꝑculdubio ē mortal. Subtile intestinū ꝛ stomachꝰ qꝫ carnosa sunt. icisa non tī cōcauna possūt ꝛsolidari: ſz si ad concauitatē incisio puenerit vix vel rarissime possūt sanari: idē ꝛ ī renibꝰ ꝯtingit: q nō solū bis de causis sūt icurabiles: ſz qꝫ bis sicut exteriorib⁹ mēbris nō pōt apponi medicina. XIX.

Cerebri icisio vsqꝫ ad vētriculos ꝑculdubio ē mortalis.

Uid dixit: nō crescit: non ad tātā redire eētiaz
q intēdit. Conglutinaᵗ cū extremitates inuiscēt.
Nulli āt dubiū ossa ꝛ cartilaginē non crescere amissa q̄dā sui parte. In B āt diſcoꝛdanᵗ: qꝫ iuiscent ꝛ cōiunguntᵉ. Quidā. n. asserūt videri palā ossa fracta iuiscari ꝛ solidari: ſz videnᵗ eē deceptī: certificaᵗ. n. q̄ ī gbusdā aialibꝰ ossa fracta solidenᵗ: ꝛ tandē si sponte moriuntur vel occidanᵗ ossiū fracturā circūdediſſe corpusculū qō dā subtile q̄si ligamentū inuenimꝰ: q̄ si paulatiz euellatur fractura neqꝫ solida neqꝫ iuncta reperiet. Aly tī in aliꝰ mēbris horū repugnāt experimentis dicētes crescere: ſz nō ꝛsolidari. crescere āt vbi debent ēt solidari. Bz ego nec vidi nec audiui carnē crescere ī his locis: nec vbi scissura ꝛ incisio fuerit. aliud. n. scissura aliud incisio ē. incisio. n. ē perforans vsqꝫ ad alia latera. hāc hy. dixit non posse solidari. Cā quia loca sunt neruosa ꝛ subtilia: neqꝫ tñ pp hoc. ſz qꝫ sunt separata magno spacio. XX.

Mēbra spermatica icisa ñ crescūt nz ꝛsolidāt.

Je aphorismus diuersimode in libris inuenitur
In alys enim sī sanguis in spacium effundatur ꝛ omne spacium ventris hic intenditur quorum firmat intellectus per hoc quia preter naturaz subinfertur. vnde intenditur q̄ sanguis a loco in quo est effluit ad spacium vbi non esse assuevit: aliquādo venas exit: ꝛ ad spacium inter venas currit. q̄ dixit necessario facere saniē quandam saniei videtur intellexisse speciem qua sanguis suam exiuit naturam ꝛ bene. Si enim sanguis locum suū naturalē exierit nō in sua nā pmanebit: sed siue ī saniez mutabitur siue in nigredinem. Aliquando cum effluat ad spaciosissima loca nō sibi naturalia aliquod hō necesse ē vt faciat. XXI

St. n. sāguis suaz locū nālē exierit ñ in sua nā permanebit.

Uia. n. nā būores maniam generantes expellit ad membra minꝰ q̄ cerebrū nobilia: ꝛ B fit cū humores melancholici sunt ꝛ grossi: necesse ē vt per varices ꝛ emoꝛroidas emittat vnde solvatur mania a cerebro oportet. XXII.

Oco dolorī col
l lectio fuerit in alys libris: q̄ dolorē facit ꝛ est vtilis. impossibile. n. est ad lacertos ꝛ neruosos locos ꝛ carnosos banc descēdere ꝛ dolorem non facere. Aly libri habent: dolores ali ꝛ quando a dorso se mouent quia materia a loco ad locuz effluit. aliquando vero saniez maxime cuz in flatina sit ventositas ꝛ grossa. oportet ergo purgari materiaz ab interiori cubito per phlebotomiam: quod hypo. monstrauit cum dixit. Huiusmodi per loca congrua purgari conuenit: ꝛ si in hoc loco collectionem intellexerit tunc dolor descendens a dorso ad cubitum propter collectionē fit: nō quia essentialiter loca carnosa ꝛ lacertosa doloris sint materia: vnde etiam phlebotomia valet propter cō munem totius coꝛporis purgationem. XXIII.

De phlebotomia

Jaliquis timorem ꝛ pusillanimitatem sine ma
e nifesta occasione patitur: oportet melancholiam venturam suspicemur: ꝛ si hec accidentia non diu moꝛentur q̄ si horum ab initio certa causa fuerit ꝛ moꝛientur ꝛ simliter maniaci efficiuntur. multos enim in has passiones cecidisse vidimus propter iram: odium: tristitiam: que sue initium passionis fuerunt: maxime tamen bis quoꝝ coꝛpora apparata sunt passionibus huiusmodi. XXIIII.

Signū p nocticum fieri me lancolie nota.

On videtur mihi hic aphorismum hunc repete
n re cum superius hy. iam premisit eum: vbi de incisione vesice ꝛ ceteroꝝ membroꝝ dixit: ibi ipsum fuimus interpretati: non ergo mihi videtur opus esse repeti. XXV.

Obe. n. ē oi passiõ ab exteriorib⁹ ad interiora se mutante malum signiſicare cura vo bonum.

On hic de sola oportet intelligi herisipila: sed de
n omni passione ab interioribus membris nobilibus ad ignobilia exteriora se mutante: quod si fiat econtrario vt ab extrinsecus intus conuertantur malum. Sed videmus hy. multa in hoc libro nominantez ad similitudinem ꝛ aliorum multoꝝ auctoritatem. Quod autem introduxit experimento approbandi innuit ꝛ apertum est rationi. XXVI.

q Uibuslibet alys ꝓmitto inuestigare hunc aphorismū: qui ad plurimos alios auctorizandos introducit: siue hy. fecerit eū: siue ꝙlibet alius posuerit. Ego tñ sic inde dico. Materia vñ nascit causon ẽ intra venas ⁊ arterias: q̄ si mutet ad neruos ꝛ primis fit inde tremor: ⁊ ex neruoꝝ passionib⁹ cerebrū qó eoꝝ est fundamentū cōpatit: ⁊ sic necessario fit alienatio. palā ẽ q: si mā a venis ⁊ arteryis ad neruos se mutauerit causon soluit. Sz hoc hy. non assuetum: cū. n. ex accidentibus passionez seq̄ntibus solui dixerit: perfectā salutē intendit. hoc ẽ si causon soluit passio alia q̄ nō min⁹ periculosa est incurrit. XXVII.

b Ypocras consueuit vocare empicos habentes saniē in spacio inter pectus ⁊ pulmonem. Quomō incēdi debeant mōstrauit in libro cuius initiū est: Si vene pulmonis: quē alq̄ intitulauerūt de empicis. Quib⁹ non est vtilis incēsio: nisi multo labore ⁊ empimate ⁊ magno: ⁊ q̄busdā cū screaru desperat curatio: hi magnā angustiaz patiunt spūs: q: spatiū pectoris maxie eis ꝛstringit: vñ ad incensionē coguntur. Hydropicos vero ꝛsueuerunt medici incidere plus q̄ incēdere. Hy. in his incisionē vel incēsionē qualēcunq; subitā intēdit purgationē. Utrunq; ātcauere innuit: q: futuꝝ non protendit bonum. Ossistrictus maius quoddā dixit de hydropicis: q: multos vidit subita ⁊ multa purgatiōe mori: subito arreptos febre: qō de ceteris mēbris sicut ⁊ pectore pōt intelligi. magno. n. apostemate innato ⁊ incēso: sanie vero effluente subito: molestuz est: q: subito incidūt subtilitates ⁊ virtutis defectiones: ⁊ vix postea ad se redeūt. Quod fieri ideo i empicis arbitror: q: ora venaꝝ aperiunt cū sanies in locis illis extēdat: aut ꝓp acumē sui quod interdū ibi steterit q̄si opilationē faciēs. Cū āt subito exierit ora venaꝝ aperiunt: ⁊ multū spiritū emittit: vñ cā fit defectiōis. In hydropicis vero non hec sola causa fuit cum ibi redundet aqua: venter quasi grauitatem duri apostematis portat quod est in epate: quod si subito exeat aggrauatur inferius epar: ⁊ secum trahit dia phragma ⁊ cetera pectoris viscera. XXVIII.

Subita purgatio empicis hydropicis ⁊ magis apud hoc testa.

i Ncisio testiculoꝝ i eunuchis assimilat eos feminis. sicut. n. femie nō caluescūt cā sue būiditatis sic nec eunuchi. Podagra dixit: q: ita erat in tpe suo eos nō podagrari: sz hodie eis nō euenit: q: hui⁹ tpis filij vinū in suauitate luxuria ⁊ gulositate. hy. sic itēdit vt oib⁹ podagricis pedes nāliter sint defecti: sic i epilepsie apparatis cerebrū deficit. Sz nec; tñ bis necessario hec passio euenit si nō in dieta peccauerint: nō ẽ fiūt podagrici: nisi cū ad pedes eoꝝ būores peccātes descenderint: q si nō fluerēt nec; creuerēt: passio hec ñ fieret. Nimia ẽ ges vel exercitia huic passioni sūt nociua. Nocet ⁊ forte vinū ⁊ multū: maxie si ꝓcesserit saturitatē cibi. si. n. tūc bibāt cito nerui ide feriunt. nocet ⁊ coitus. Sz i tpe hy. bi fuerūt rari: regimēto ⁊ bona dieta ꝑ faciēb⁹: ⁊ ex ꝛcinētia sz corpoꝝ sufficiētias. Qz ẽ nostri tpis homines ad delectationē fuerūt declines: iccirco podagrici fiūt innumeri: vtpote nimiū exercitati: ⁊ mā ducātes plusq̄ digerere possint: ⁊ vino inebriati: ⁊ q: forte vinū bibūt ieiū: ⁊ abūdātes i coitu: q: si nō iciderēt hec oia simul sz duo vl plura: fiūt tñ inde nociua. Licet. n. eunuchi nr̄is tpib⁹ nō coeāt: podagrici tñ fiūt ex nimia delectatione ⁊ gulositate: q̄cūq; dicta sūt de podagra: intelligēda sūt vt de arthetica: cū ꝑus fiūt podagrici: post artetici. Ex hereditate ēt podagra comitat. Sperma. n. q: maculatū fun. necessarios pedes filioꝝ debilitat passiōe duplicata ex parentum cā ⁊ ex sui culpa. XXIX.

We podagricis ⁊ arthetricis.

Ontingit ẽ nō c podagrāi si mulier purget⁹ cuz mēstruis. Ego i aphorismo ꝓcedēti podagrā ñ ee ex sola neruoꝝ defectione mōstrauī nisi humores ad pedes cucurrerint: qō verū fuit tpe hy. mulierib⁹ podagrā nō ꝛrigere nisi mēstruis deficiētib⁹: sz tñ nr̄is euenit tpib⁹ menstruis ēt veniētibus: q: male dietātib⁹: multis tñ q: mēstrua nō veniāt ordie suo: pauci tñ ꝓp malā dietaz euenit. XXX.

Haerū podagrici cum nunq̄ vidisse meminerint gal.

Dyt⁹ ẽ fortl cā i gnānda podagra qō manifestat c ex vbi ō eunuchis ꝓcedēt⁹: sz cū eunuchos podagricos ee videri puēros me nūq̄ vidisse memini nisi aliqū tuōre i gēib⁹ ō nimiꝝ suis gulositatib⁹. XXXI.

Nunq̄ hy. aliq̄ scribere ret nisi prius visu alit. ter certificarer.

Uod hic dixit hy. experimētis magis nō rōe artē q dit. nō. n. mirādū ẽ si balneis vrētib⁹ oculoꝝ dolor solui: aut si alteri vinū interdictū innatiuū fuerit ⁊ abstinere ñ iuuerit: post vo nimia illect⁹ delectatione bibēte adiuuerit: ⁊ ⁊ multa hō q̄ i libris suis scripserūt nō bene medici determinātes. Itidē hic hypo. fecit nominās quō ⁊ vbi res iuuerit: ⁊ nullā ide reddēs rōez nisi q⁹ dolore iuuerit experimēto diffinies. Mihiq̄q; ideꝝ ꝛrigit: vñ credo hypocrati ⁊ experts cōperi. vidi. n. q̄sdaz iuuare vinū experimēto: quoslā vo balneū. Nunq̄ āt hy. scriberet nisi pus visualiter certificaret. Sz ego nullu vidi magistroꝝ modernoꝝ q tale qd fecerit. Sz pus horuz rōes inuestigaui: q⁹ cū certificauerim in doloribus oculoꝝ opari cepi. Lauacrū vo i ꝓmis expertus suz. Medic⁹ qdā Rome fuerat q quēdam phlebotomauerat i die apassiōe secūda ⁊ bñ. post hec oia subueniebat cū medicina sibi experimēta ꝓp calidū apostema: qō i oculo habuerat: cui⁹ dolor interpolabat. sz cū accipiebat maxim⁹ q dē erat. q: calidissimos būores cito ad oculos vēire sentiebat: qb⁹ ab oculē exeūtib⁹ oculoꝝ dolor mitigabat: ñ tñ oino extinguebat: gnta die tota. dolor nō cessauit: sz poti⁹ creuit: vñ patiēs me vocari ꝓcepit. Inuem āt astātes sibi duos medicos meliores oculoꝝ: q i hac arte rome valentes. Hi cū collyria fecerūt solidatiua ⁊ dolor⁹ mitigatoria: q̄le illd ẽ in q̄ ceruſa ītrat loca: amidūq; ⁊ opiū ab oculē excoctia ad eos ꝛsuetia: ⁊ sēsualr dolorē mortificātia. Ego tñ medicamia ista nūq̄ laudaui ñ. n. repugnāt būorib⁹ ad oculos currētib⁹ si sint fōtia: sz poti⁹ cogūt exir fōras. Si ẽ effluētia sint acuta vulnerāt. ⁊ corrodūt vuecā oculoꝝ tunicā. si āt multa sint extēdūt ⁊ scindunt eā. Cū ẽ medicamia nō tantā vim habeant vt acuta illa obdormire faciāt itollerabiliter dolorē augmētāt: q: si adeo collyria sint fōtia q⁹ sint totū dolorē emittētia spūi visibili nocēt vt post sanitatē apat⁹ visus ōfecerit ⁊ grossities ⁊ duricies i pāniculis eoꝝ supsit. Rōabilr āt hoc

We quedaz vinto collyrio quem gal. nō laudat.

discernēs ⁊ multum ⁊ acutū humorez ad oculos venire sentiēs. incepi pmū calefactionē facere vt magis posses passionē tentare ⁊ certificare. ꝯsuetudo. n. ē calefactiōis dolorē mitigare aliquādiu ⁊ post alios humores ad dolēria loca adducere: qz vrute humores pmos dissoluēte dissolv"nf: ⁊ alq de priorib⁹ locis. cū ergo aq̄ calida ⁊ spōgia deterreť subitulit ifirmus. Multoties ingt dñe hoc vsus sū medicamine.

Constitmdo calefactionis est dolorē mitigare aliquandiu.

⁊ ego ei. Quid hoc tibi fecit. Dolorē ingt mitigat: ſz paulo post ml' to plus cōfortať. Dis auditis oculoz medicos repuli: ⁊ rem anēs solus sibi bene pmisi sine refrigeratiōib⁹ collyrys sanari: ⁊ statim i balneū eū misi. sic ergo tandē genit: ⁊ tota nocte dormiuit: vſi certificaui qz humorib⁹ acutis nocētib⁹ oculis: ⁊ multis corpore nō pleno oportune pariēte balneari op⁹ eē. Post vidi quēdaz iuuenē opbthalmiā patientē multis dieb⁹ anteq̄ eū viderim: i villa. n. quadā mozabať: ſz cū dolor augmētareť ad ciuitatē venire coactus ē. Vidi ego oculos q̄si siccos: ſz trī vene inflate ⁊ sanguine plene erāt: misi eū in balneū ⁊ pcepi vt biberet paruz vinū mixtū: ⁊ sic grauis somnus supuēit: ⁊ tota nocte eo dormiente: dolor cessauit crastina die. Dis ergo visis ⁊ expertis certior iā extiti: vt cū sanguis grossus ⁊ coagulat⁹ i oculis sit sine reliq̄ plenitudine corporis medicari cuz potatione vini. vinū. n. ppie coagulata dissoluit ⁊ pp suum motū citissimū a venis ejcit. Nec ergo medicamia oculoz sunt magna: sigs operetur fm q̄ oporteat. Calefactio ḡ salubrior: ⁊ a molestatiōe ē remotior: aut. n. curationis est significatiua: aut ipsa eadē est cura. si aūt currere mā desierit qō clausū supererat curat ⁊ dissoluit: ſz si adhuc currerit ⁊ calefactio subierit eadē hora dolor gescit: ⁊ p⁹ multū maiorē dolorē adducit: vñ nobis innuit plenitudinē adesse corpori. Oportet ḡ inuestigari vt si corpus humorib⁹ sit plenū: phlebotomia adhibeať si vo vno ⁊ eo dē malo farmacia: ſz nō facile discernit si multis malis humoribus seu solo sanguine repleať corp⁹. XXXII.

De balneo i passionibus oculoꝝ.

t Rauli a diaria maxime capiūt lōga. XXXIII.

a Cidū ructuātes ſi valde pleureticus fiūt. XXXIIII

Albucies in greca lingua diuersa ē ſz balbos diuersas litteras corrūpentes. r. ḡ corrūpentes vocanť trauli: si suo loco vocanť. l. Qui corrūpūt. s. ⁊ vice sua. c. ponūt: appellanť ſyalos. Sz hypo. i B aphorismo solos posuit traulos. Cū ät longaz diariā notasset: oīs notata est balbucies: qz mollicie lingue pp humiditatē intendit q̄ oīa attinent balbuciei. Testantur hoc ego infantes. r. ⁊. l. ⁊. ſ. ⁊. c. ⁊ multas alias litteras corrūpentes: sed ad etates venientes linguas perfecte solidantes amittunt illas balbucies: aliquibus tamen in eis remanentibus. Causa ergo omnis balbuciei mollicies est humiditatis: sed tamen ratio littere informande linguis ē diuersa: nam in litteris formandis lingue sunt diuerse. Si autem lingua adeo sit fortis vt in oībus sit firma ad pronunciandum absoluitur balbucies omnis. Si autez balbuciant balbuciunt in illa sola littera in qua cuz maxime lingua esset firmanda: eaz tamen non pronunciāt. Ego autem estimo pro. r. proferentes. l. posuisse hypo. solos: quia consueuerunt antiqui belem hoc nomen dare omni balbucie: qui cum in omni. r. peccent: maxime tamen in illa quam solet precedere tam: quod fit quia maxime hic linguam oportuerit firmare: ⁊ inueniūtur aliq vice. r. pronunciantes. l. multis locis. ⁊ non tamen precedit tam. Sed bis non nomen posuerunt belem: aut quia illam solam notauerunt in qua magis firmandam linguam scierunt: aut quia tunc temporis hanc non habebant propter nimiam sui abstinentiaz quod testificatur. qz mō multa balbucies inuenitur que ab illis non scribitur. ea enim qua vice. d. a. profertur: ⁊ vice. r. t. dicunt: ⁊ multa huiusmodi reticuerunt. Inueniuntur enim pueri in primis non proferentes. r. Palam ergo est quia in illa balbucie qua ante tan corrumpitur. r. maxime ligua firmanda est quod fit

Cā ois balbutici mollicies ſt humiditatis.

q Uicūq̄z calui fiūt bis varices non nascuntur magne: quibuscunq̄z vero innascuntur: rursus capillati fiunt. XXXV.

traulis ⁊ alys similib⁹ vt trunces curso ⁊ trauso: in quibus cuz lingua firmanda esset non dilatatur neq̄ firmatur q̄ fecte circa dentium extremitates. Causa ē autez quia lingua non est composita secundum q̄ oporteť: vel quia complexio eoruz mollior ⁊ humidior est. Unde pueri balbuciē semper patiuntur: sicut debilitatem in pedibus: quos non perfecte super terram possunt firmare. Patiuntur boc ⁊ etates perfecte in discendarum linguarum mutatione. Patiuntur ⁊ illi quorum virtus nimijs passionibus deficit. Solet etiaz contingere ex nimia siccitate lingue domināte ex qualibet infirmitate: que siccitas raro inuenit ⁊ eis qui sunt siccissimi: quia balbucies propria est humiditati cum lingue lacerti causa nimie humiditatis in extremis dentibus neque unt perfecte dilatari: quod fit causa defectionis sue: vel neruorū ad lacertos a cerebro venientiū. Ebriosis quoq̄z solet hoc contingere: vel quia cerebrum nimia humiditate infunditur: vel quia inde aggrauatur. Naturaliter autem balbucientes vel propter nimias cerebri balbuciunt humiditates: vel propter lingue humectatiōes vel yrunq̄z. Cum ergo cerebrum humidissimum sit: necesse est humiditatem illam descendere ad stomachuz: vnde lōge causa est diarie: q̄ si lingua naturaliter sit humidissima: etiam stomachi subsequitur humiditas: cum pelliculis stomachi lingua coopta sit. Diaria ät lōga stomachi passio ē ppria ex humiditate nimia. XXXIII.

Pueri ⁊ linguarū mutationez discēt balbutiez patiuntur sp.

Ebriosis ꝯtigit balbuties.

Ultum acidum ructantes nō valde pleuretici fiunt. cū eni nō valde diceret: raruz esse necesse est: nō q̄ nunq̄z ꝓtigerit: qō qdā intelligūt hūc aphō. interpretātes. Nos i alio loco diximꝰ de pleureticis: q̄ si sputū citrinū solū: aut citrinū rubeū sit: duab⁹ attinuerit specieb⁹ cholericis: q̄ si sputū fuerit albū phlegmatis: nigz melācholie ptinebit: rubicūdissimū sāguini. Pleuresis. n. apostema ē i interiorib⁹ costaz pelliculis. Apostema nascit ex qbuslibet supfluis humoribus. Scōs qualitates ergo dñantis humoris erunt sputoꝝ q̄litates ⁊ babitus ifirmoz: similr ad spē sanitatis: vl ad despationez mortis. Pulmo ⁊ costaz pellicule humores nō recipiūt equaliter: qz pellicule spisse sunt ⁊ solide: ⁊ pulmo rar⁹ in tota substātia sua vñ oēz humorē cito recipit. costarū pellicule nō nisi qō de cholerico ē genere. Ubi ḡ phlegma dñať raro pleuretica fit: maxie si phlegma sit salsū pungens ⁊ mouēs testimū ad id purgādū: neq̄ solū purgať phlegmate: ſz de oī humore cū co peccāte. vñ hy. i quo dā libro suo. l. p. non probatō. Humidi ventres nāliter: nec pleuresiz nec alias incidūt infirmitates. XXXIIII.

Apostēa nascit ex qbuslibz supfluis hūoꝛib⁹.

Humidi vētres nāliter nec pleuresiz nec alias incidunt infirmitates.

Iges prudēs i dictis sapiētū aliqd falsū inuenerit

e nō admirabit vel dubitabit nisi vbi in ꝓpatulo dubitādū nō eē ꝓstabit: tādē re certificata eē falsa sapiētis ñ eē dictū id nō dubitat. Oīb⁹ ät certū est calnos aliqñ ñ posse capillari: ⁊ si fiāt i eis magne varices. Oō vo dixit si varices magne inascunť capillanť: verū ē si qō dicūt aliq calnicié tncositatē intellexerit. hec enz

passio ex malis inascit bñ morbis: sicut alopicia ꝛ tiria ꝙ si verterit se ad pedes: necesse ē fieri varices: ꝛ pli revertunt: qz cū humores ptentes pilos corrūpēt: necesse est vt redeant descendentibus eisdem. XXXV.

c Consueuerunt antiq dicentes. Superueniēs vel superuentuꝫ intelligere q̄libet passionis accidētie ꝛ pessimitate vel augmētatione sua: sicut fecit Themistogeus in libro ō accidētib⁹ morbis supueniētib⁹. Idē ꝛ i ꝑ aphorismo hyp. fecit de tussi. nō. n. ois tussis superueniēs hydropicis malū erit: sz tunc tm̄ cum existat ex morbi essentia. Si. n. crescat humiditas aquosa hydropicis pertingens vsq; ad cānales pulmonis: generatur tussis ide: vnde vicinus est suffocationi Joanniculus. Cannales pulmonis per pulmonē sparsos oportet intelligi: cū aūt cannalis dicat singulariter guttur: vñ diuersi pdeunt intellect⁹ pcānales diuerse: diuersa itelligūt. XXXVI.

b Oc non certificamus nisi quoddā adyciā vt dicamus incidere venā soluit dissuriaz: ꝛ vere phlebotomia solut dissuriā: si toti corpori insit sanguinis abūdantia. Qō intus incidere dixit: si intelligam⁹ venas in brachijs: falsum erit: nec conuenit dictis hyp. cū in passionibus superioribus epatis a manibus phlebotomari: in inferioribus vero a genuū inferioribus: aut super calcaneū icidi: has venas dicere assueuerit. Quidā tm̄ arbitrātur cū audiāt intus interiores venas icidi in pedibus. sed parua ē differentia inter interiores ꝛ exteriores pedū venas: cū de vna ꝛ eadē radice exeant. Dico ergo ꝛ affirmo būc aphorismū nō fuisse hypo. Joanniculus. Cū dicamus Intus interius latus intelligimus. interius vero basilica est in manibus ab asellis prodiens: exterius cephalica cum a spatulis veniat. interius in pedibus est saphena: cuiz a familiari latere exeat: exterius sciatica ab extraneo vel exteriori latere veniens. XXXVII.

Inter interiores ꝛ exteriores pduz venas parua ē differentia.

i Stud verum est ꝛ vtile. cum. n. morbus ab interioribus ad exteriora cutis moueatur ad ignobilia a nobilibus bonum signū est. XXXVIII.

Cancri in interioribus tm̄ gubernāt̄ sz i exterioribus possūt curari.

a Bsconditos cācros intellexit in interioris corporis pfunditate: quoꝫ nō apparēt extremitates: sz interius vulnerosi fiunt: ꝛ sanioſi pfozātes interiora corporis. Qō āt non curari dixit eē meli⁹: duob⁹ modis intelligimus. si videamus oia q̄ oportet nō posse fieri fm̄ ꝙ oz: neqz. l. mēbrū sanē pfecte: nos de sanādo eos nos intromittamus: q̄ tm̄ tēperet passio: vt mēbrum possit se defendere malignitatē patiendo: maxime si cācer vulnerosus sit: qō si nō medicemur: marmacorez tm̄ illū in adiutoriū lauemus: ꝛ nō cum quolibet liquore: sz qō experimētis est probatū ꝛ rōne: vt nō faciat putredinē neqz in mēbro pariat saniositatē. Cū āt dixit absconditos cancros nō curare: intēdit nō debere incidere vel incendere. Uidi āt quosdā medicos incidētes ꝛ incēdētes supus pficiunt. XXXIX.

s Plasmus fit aut ex plenitudie aut euacuatione: ita ꝛ singultus. XL.

q Ubiscūqz dolō fit circa hypocōdrium sine phlegmōe: febris bis supuēi eius soluit dolorē. XLI.

q Ubiscūqz sanies fcā i corpe nō mānifestaf: bis pter spissitudinem saniei aut loci grossicie nō manifestatur. XLII.

i Ctericūl si epar durū fiat malū. XLIII

Singultus ē spasmus stomaci vel meri.

Uinū cū aqua calida mistū post pueris bibitionem singultuz causat.

Uuritie epatis caliditas significat. Uuritie epatis ē signū apostema significat.

cōtrabiſ cū neruosa iteriora replicanſ vel repleanſ. Et idē qō ꝛ corde musicoꝫ patiūtur q̄ cū humido aere ifūdūſ ad se iuicez reducūt ꝛ rugāt: ꝛ idē fit si aer multum siccus sit: ꝛ idē patiunſ qō corrigie foco vl estiuo soli apposite. Singult⁹ ēt vocat spasm⁹ i stomacho vel meri sanct⁹. cui⁹ si nālē cēntiaz capere velim⁹ nō spasmus eē oſ: sz gdā ad vomēdū mot⁹ fortioz q̄ vomit⁹. Ad que duo stomachus ꝛ meri mouenſ: cū aligd a se desiderēt expelli. In vomitu. n. stomachus ꝛ meri ad expellēdū eis ināta mouēt̄. A singultu q̄ in interiori pte stomachi sunt expellūtur. cū. n. adeo angustiosus sit mot⁹ ei⁹ i singultu ac si iuiscate sūt substātie stomachi q̄ emittuntur. Si gs. n. piper solū seu mistū bibat: post āt vinū cnz aq̄ calida mistū cadit statiz i singultūz: qz vinū cū stomachi sba per illō iuiscat: cui⁹ acumie cū sibi noceat mouet stomach⁹ vt piper p singultū ejciat. Ego āt i lib. meo ō accīti b⁹ mōstraui sternutatione ꝛ tussim opari idē. XL.

Oloz pūgitiuus nō dolor sz ex ꝛsuetudie pūctura vocat. Uerisipila āt colerica dolor appellaf: qz ꝑ apostema sp dolor ꝛcomitaf. Si q̄ dolor circa hypocondriū sine apostemate venerit: neqz pūctura neqz ardor: aduerit: ꝛstipatio seu grossities vētosa ꝛ inflatiua: vocē patiūt ꝛplexiōis erit. Quoꝫ curatio ē febrē ligfaciēs ꝛ dissoluēs māz ꝛstipatiōis ꝛ vētositatis gnāti uā ꝛ malā ꝛcoctionē ad tēperamētū reducit. XLI.

i Sic āt apostēma⁹ duob⁹ modis fuenit i libris ꝛ diuersimode exponit. vterqz tm̄ mod⁹ ē verus. Uere. n. grossa sanies nō mānifestaf: cūc ēt qz locus vbi ē sit grossus. vñ ꝛ qdā grosse sanici ꝛ qdā grossitici adscripserunt loci. Siquis āt vtrūqz sit ad unct: vt ñ ꝓp grossitiē sui ꝛ loci manifestatur sanies: bonū est. XLII.

d Uurities enim sua calidum seu durum significat in epate nasci apostema. si autem icterici fuerit sine duritie epatis: significat q̄ ꝛstipate

sunt vene: vel post sui: vel natura ꝫ crisiz adunatā māz circa cutem expellit. XLIII.

b Onum esset si quēdam subsequentē aphorismuz premisisset vbi dicit. Splenetici⁹ dysenteria superueniens bonum: quem ipse in quarto loco ad hoc posuit: tamen me hic cum interpretari ꝓuenit: cum ergo splenet..os dicit: eos quib⁹ diuturna duricies inest splenis itellexit. Dis si dysenteria superuenerit duriciē soluit. hoc aūt fit cū humores purgātur melancholici: qui in substantia fuerant splenis. Purgatio vero cum modum excesserit: ꝛ diu durans ifirmis nocuerit: dysenteria subsequitur: que in quā elongatur: cuz. n. humores mali sepe intestina trāsierint. ꝓcuiuntur itestina ita vt virtus eoꝝ deficiat: ꝛ calor nālis distemperetur: vñ fiunt cāe hydropisis: ꝛ liēterie: lienterie gdē ꝓpter percussionem intestinoꝝ: hydropisis ꝓpter colligantiam epatis eorum. XLIIII.

Ad dissenteriā segt hydrops aut liēteria.

q Uicūqz splenetici a dysenteria capiunt: bis supueniēte lōga dysenteria: hydrops nascit aut liēteria: ꝛ pereunt. XLIII.

q Uibuscunque extrāguria ileos innascit: bi i septez dieb⁹ perēt: si ñ febre superueniente multū vrina

i Ileon nulla inferius egrediūtur: ꝛ si acutis clysterizentur. Omnes autez medici in hoc concordantur ileon esse: cum vie stercoris intercludunt in subtili intestino siue grosso. Multi ex solo apostemate testantur hoc contingere: siue ex opilatione: ꝛ stercoris siccitate vel ex hūoribus grossis ꝛ viscosis. Sed ego hoc apostema calidum ꝛ durū facere dico: neqz n. credo cōstipari ex humoribus grossis ꝛ viscosis: cōcedimus tamen posse fieri sub quadam hypotesi. Omnes fere iterpretes huius aphorismi quedam dixerūt quod a rōne ē remotum: ꝛ ideo nō credendum. Dicunt eni si in vesica nascitur apostema: intestina patiūtur ꝓpter compressionem: ꝛ inde passio hec fit. Ego autem vidi meo tempore de stranguria multos ad mortem deuenisse: ꝛ multos in de mortuos esse: quorū vesica visui apparebat plena: extensa: dolorosa: ꝛ nullus tamen patientiū incidit in dolorē istū. Quomodo ergo dicitur q⁹ ileos ꝓpter compressa intestina ab apostemate vesice nascatur. Quod si fieret: magis necessario ex apostemate vulue cōtigeret: qz vulua ascēdit vsqz ad diafragma. vñ magis itestina debuerunt comprimi. Si eniz vesica apostema habuerit: solū rectum intestinū cōprimit. Adhuc dicunt quidaz ꝓius cum febrez calidam ileon innare fateantur: cū febris ꝓpter solum apostema vesice sit qō quanto magis maiorat: tanto febris plus augmētat. Est. n. febris accidēs quoddam semper apostema vesice comitans. Neqz speramus febrem sanari: nisi curatione apostematis: et apostemate sanato: febris sequit curatio. Nō ergo ex febribus ileos est curari: sed potius ex cessatione febris: ergo febris cessatio fit: cessante apostemate. Non ergo febris bonum ꝛ laudabile erit signum: sicut dicunt isti. Itez febris non est cura alicuius morbi: nisi de frigitudine fuerit sola: vel cū humoribus phlegmaticis: vel cū vētositate grossa ꝛ inflatiua: quomō ergo illud fieri dixerit: ignoro: cum neqz ratione auctorizari possit: neqz experimēto Itez nescio quomodo inuestigari possit hoc. Sed si by. vel aliquis alius qui hunc fecerit aphorismum infirmū vidisset huiusmodi: nescio enim quis hunc aphorismuz fecerit: bonuz esset dici: humores ꝛ crudos ꝛ frigidos accidentia fuisse huius morbi: ꝛ euz febre ꝛ vrine purgatio

Nō spera mꝰ se. apatis sanari apate nō sanato.

ne curari: sicut dicunt isti. Humores enim illi propter febrem dissoluuntur ꝛ per vrinam multam ꝛ grossam: sic̄ aiunt emittuntur. XLV.

v Ulnera que diu elongantur ꝛ non sanant: recidiuant ꝛ si sanantur necesse est vt dure sanent vel quia humores multi ad ipsa currunt: vel qz membra in quibus sunt ꝓpter humores diu currentes in malas qualitates mutant vel ꝓpter malignitatem ꝛ pessimitatez suā. Antiq huiusmodi vulnera vocauerunt farsa. Moderni specialr diffinire volentes vnicuique speciei imposuerūt nomen proprium: quedā chironea vocantes denominauere a chirone prius sanante. Quedam thelephia: a thelephio: qui pr⁹ sanauit ea. Quedaz corrosiua: que cuz superficie corporis vadant: non tamen cutez perforant. Alij formicas. Alij ignem sacrum. Que aūt cutem interiorem ꝛ carnem ꝓforant vocantur corrosiua. Que vulnera putrefacta vocantur: non tamen sunt vulnera: sed quedā passio ex vulnere ꝛ putredine composita. Scimus enim quedam mēbra putredinem sine vulnere patientia: ꝛ quedā sola vulnera: que vocant herisipila. Dec vulnera habēt nomia herisipile: farsa: formica: alia que nō sūt huiusmodi: vulnera soluz appellauerunt antiqui. Dypo. in hoc aphorismo monstrare voluit: qz vulnera nō elonganf. nisi quia ossa patiantur: quod experimento testatur: ꝛ ratione terminaf. Multotiens eniz sanantur: ꝛ paulopost tumescēdo reuertuntur: hoc fit quia medicina carnem super ma la ossa sanante apparent vulnera quasi sana: cum in ossibus subteriozibus permaneat corruptela: que fit reuertendi causa tumore incipiente: sanie sequente: ꝛ vulnera in carne faciente: ꝛ ita non sanantur nisi cum medicina: quam in suo libro dixit de vulneribus: quaz ego mōstraui in tertia particula megategni. Oportz dicit oia vulnera deficcari: maxime si ossa mala habuerint: terminꝰ de siccationis erit q̄do corruptio apparebit ossis: ꝛ os extrahere oportet: post sanata ergo vulnera quantū os exierit tanta remanet concauitas. XLVI.

Lā difficil cōsolidationis vulneris dē cē multiplex.

Explmēto rōne cōstitutiū ē vulnera ā ni ossiū. Sic cū elōgant.

q Uomodo gibbositas fiat. in libro de cōcatenatione membrorum monstrauit. Que ante: que retroque lateralis sit. Dec passio maxie attinet dorso: quam perfecte intellecturus librū illum: suum est lecturus. Ego tamen hic dicam quantum necesse fuerit. Gibbositas dorso venit ex percussiōe siue casu: siue ex duris vulneribus interioribus: que si sint in vna dorsi spōdili ꝛ in parte interiori extra: cōcauitas est in eodem spondili. Si ē gibbi ex asmate fuit: aut tussicante iuuentā pereunt: quia molestationes fortes faciunt propter imperfectionem membrorum spiritualium. contingit etiam hoc si casus nō precesserit: nec percutio: ex solo apostemate intro: crudo ꝛ indigesto intus. Ulnera autem ad se inuicem differunt: scōz quantitatem: locum: ꝛ duriciē. si sint in loco nobili ꝛ magno anbelitus fiet maior ꝛ periculosi or: si aliquantulum humores fluxerit in cānales pulmonis: generatur tussis: huiusmodi vulnera non sunt dura ꝛ ideo aliquantuluri post prius sanies fit ꝛ infirmum occidit. Ulnera non effluentia non ilico infirmuz mortificant: qz humores grossi ꝛ duri ꝛ crudi sunt: sed que cuz

De gibbositate.

tussi cito saniem faciunt ⁊ occidunt. Idem etiam vulnera cum asmate faciunt ante inuentam: h. n. aut sunt magna: aut in periculoso loco pectoris. Pulmone autē ⁊ cor de bonum patientibus loca ea circundantia parua fiunt ⁊ angustiosa. Non ergo cor ⁊ pulmo crescūt: nec ad vitas sufficiunt: qz gibbositas pectoris spaciū angustat: ⁊ ideo asma incidunt. quod nullatenus euadere queunt. Si ät sit ante gibbositas spiritus angustatur propter solum apostema: qđ cito magis si diu crescät ⁊ augmētanē vulnera. Passiones autē spiritus multe sunt ⁊ diuerse. sed hypo. hoc nomen solum posuit his qui spissum patiūtur spiritum. cōsuetudo. n. fuit antiquorum spissitudinem spiritus ex angustia: vt animus exercitus vocare anhelitū Moderni diuturnam passionem spiritus pectoris similiter vocant anhelitus: ⁊ si sit sine febre: ⁊ pessimitas adsit spiritus. XLVII.

Passiōes spūs multe sūt ⁊ diuerse.

Alam est intelligi quod hic dicit attinere sanis: q
p nisi corpora purgauerint: non diu erūt sani. Oportet ergo in veris initio purgari hos cuz phlebotomia: si de plenitudine timeatur. cuz solutione ⁊ vomitu: si de corruptis humoribus. diu enz multos huiusmodi custodiut: cum singulis egrotarent annis. multis quoq; podagricis arteticis: non tamen adeo fortiter vt putrescerent digiti hoc modo subuenimus: ⁊ venturas passiones distulimus: similiter protelauimus quibusdā empimate: epilepsiā apoplexiā ⁊ cetera hoc modo purgationis

De phlebotomia vētriculoso dicit vētriculi.

Phlebotomia autez vniuersalis est medicina omni passioni de plenitudine. purgatio cum solutione ⁊ vomitu: si generaliter attendant vna esse videt. q si specialiter nō vna est: qz cū quibusdā hominibus cholericos humores purgare conueniat: alios quoslibet alios fm naturas morboz; diu assuetorum diuersifomiter purgandi sūt. Ego autem cognosco quendā: cui annuatim solet euenire mania: si nō purget corpus: de quo miratus sum: quia cum venire mania incipiat ab initio eā futurā cognoscit ⁊ cum me vocauerit: data purgatione quiescit. Cum purgatio duo faciat adiuuamenta: qz ⁊ corpora a malis humoribus mundificat: ⁊ acuminibus ad anum veniētibo aperiunt vene emoroide: per quas pessim⁹ sanguis effluit. Que si fluxerint de cōsuetudine ⁊ claudantur: mania inde gignitur: ⁊ dedi huic purgationem non solūz vere: sed autumno: ⁊ hoc per singulos annos. Si autem tēpus purgationis neglexerit: manie future signa sentit: similiter ⁊ quedam mulier cancrum habuit. quā forti medicina purgauit: choleram nigram expellente: deinde singulis annis cū pharmacia in vere: quaz si neglexerit: it⁹ in loco cancri dolebat. Noui etiam quendā cui lepra inuaserat: quez tamē phlebotomia ⁊ pharmacia purgauit: cui postea sufficit in vere pharmacia annuatiz: ⁊ per mitenti signa apparebāt passionis. semp ergo indigebat purgatōe necessaria cholere nigre: ⁊ epilepsie: ⁊ apoplexie. ⁊ asmati: minoratio necessaria est phlegmatis artetica calida de genere cholerico est: frigida phlegmatico. Noui aūt quendaz: cui per singulas estates tertiana veniebat: data ē huic pharmacia cholere rubee purgatiua: ⁊ sic p multos annos cessauit tertiana. medicabatur autez sibi in fine veris sicut cōueniebat huic humori. in apoplexia epilepsia: artetica: ⁊ melancholia: aliys quoq; de humoribus grossis in initio veris pharmacia cōuenit: vsi ego feci vnū librū ḡbus in vere necessaria sit purgatio ititulatuz que pars est regende sanitatis. XLVIII.

b Unc explanauimus cū superius dixim⁹. Quicum qz splenetici dysenteria capiunt ⁊c. XLIX.

t Umores podagricis ex humoribus fiunt abūdātibus in concatenationibus calcaneorum descendentibus: hos in pmis lacertosa loca ⁊ cetera cutem circundātia recipiunt. cum ergo loca illa impleantur extendi tur humiditas: que cōcatenationez custodit. Exteri⁹ nerui illi ⁊ chordi de in podagricis nō tumescunt: dolet ergo tātum extensione concatenationuz: quod monstrat: qz spasmo supueniente nūqz podagrici fieri videntur. Spasmus. n. plurimum contingit ex apostemate: in neruis ⁊ chordis: curatio autē podagre: ⁊ omnis huius apostematis vna est ⁊ cōmunis: vt dissoluatur materia ad calcaneos fluida: subtilis cito dissoluit: grossa vel viscosa tarde: si vtraqz adsit tardius. huiusmōi tumores nō transeūt vltra quadraginta dies: si patiēs fuerit obediens. Apostema autē calidum in carnosis locis terminatur in dissolutione itidem vt acuti morbi. i. in q̄ tuordecim diebus: quia natura carnis rara est ⁊ tenera būiditati vicina. Unde apostema i chordis ⁊ neruis tarde collectionez recipit ⁊ tardius dissoluit. qz. n. ad collectionē sunt duriores inde ad dissolutionem collectionis erūt tardiores: ideoq; hypo. dissolutionem podagricorū non in quatuordecim diebus terminauit: sed in quadraginta. Quia humores in concatenationem descendētes necesse est a natura dissoluantur: ⁊ fumosi fiant commiscendi substantiali humiditate concatenationis: ⁊ ita ejecti purgantur ⁊ dissoluuntur: que omnia in. xuj. diebus non possunt fieri. Hypocrates autem in pronosticis nominauit dicens in ipsis terminum diuturnorum morborum: ⁊ transiuit acutum. hec omnia in meractriseos p fecte posui. L.

Tumeſcūt ⁊ corde i podagricis: exteri⁹ nō tumeſcūt

Ebrem pati ex percussiōe cerebri: vniuersale om
f nibus est nobilibus membris si calidum apostema habuerint. Fellis vomitus ex colligantia neruorum cerebri ⁊ stomachi subsequitur. a cerebro enim duo magni nerui descendūt ad os stomachi: cholera autem soler descendere ad stomachuz: non ex hac causa solum: sed propter dolorem nimium tristiciam ⁊ angustiā: maxime si stomachus sit defectus: Membra enim cuz ex vicinis sibi membris humores recipiūt: maxime subtiles: sicut choleram ⁊ humiditates aquosas: cholera. n. que euomitur aquose humiditati commiscetur. Sanis autem cholericis multum a cibis retardatis: cholera ad stomachum conuenit. Non solus autem percussione cerebri choleram euomunt: sed si durus cerebri panniculus qui dura mater vocatur patiatur: hic enim cuz multis in locis cerebro iungatur: ipso patiente ⁊ cerebruz patietur. Ossistratiani autem dicunt neruos exire ex cerebri panniculis: ⁊ ideo cum vulnera nascuntur: si sint i dura matre ex sola illius panniculi veniunt passione: que i sola sui essentia est: hec ossistratiani: nō ossistratus dixit. Ossistratus autem in senectute sua librū scripsit de anatomia in quo dixit ginitia ⁊ fundaméta cerebri sūt neruiqđ perfecte ego explanaui i anatomia hy. LI.

Abstinētia i cholericis facit fluer cholerā ad stomachō

Um byppo. sine voce: aut mutos dicat: non de so
c la voce itelligit vel sermõe: sed de sensu ⁊ tota vo
luntaria nobilissima actiõe. ⁊ aliquãdo ide sẽsus liberatur: qz quosdam sine voce eẽ: ⁊ tñ sentire byppo. inuenire dixit: sed cũ actio tota voluntaria ⁊ sensus patiũtur apoplexia appellatur. Est aũt maioz ⁊ minor. sternutatio aut signũ est maioris. nã ex defectione actiõis siue virtutis neruoꝝ sternutatio fit ambaꝝ apoplexiarum initium quod perfecte monstrauit libro de interioribus membris. hic tamẽ inde dicã breuiter qõ necessariũ est. cuicũqz sano subito venit dolõ capitis cã erit grossa: ⁊ iflatiua ventositas: cõtingit etiam ex multa mã flegmate in capite veniente subito. cuius curatio erit subsequẽs febris que cũ calefactione grossã vẽtositatez ⁊ materiaz flegmaticã dissoluit. Nec aũt passio septimũ diez nõ excedit: cuz mẽbrum ibi nobilissimũ sit: ⁊ nobilia membra periculuz morbi ⁊ longitudinem tpis nequeant pati. sic iam multis locis exposuimus. LII.

De apoplexia

Nobilia mẽbra pi culũ morbi et lõgitudinẽ tẽporis nequeũt pati.

Unc tantũ apparet albedo oculorum cũ nõ per
t fecte se claudunt. Qõ duabus fit ex causis; aut ex siccitate palpebraꝝ: aut ex defectõe motuũ. i diaria aũt ⁊ pharmacia ex desiccatiõe sua fit: q̃ citi⁹ apparet in palpebris q̃ i ceteris mẽbris: sic̃. n. cozia sicca extẽdũt: sic ⁊ hec mẽbra si patiant: neqz dubiũ ẽ si virt⁹ defecta fit oculos: claudi nõ posse: neqz soluz oculos: sz nec ẽt os vñ bõ defecti oze aperto dormiunt. LIII.

Ulla quidem desipientia est salubris. que tamen
n cũ risu fit minus periculosa ẽ: sicut dixit. Dis vo desipientia vel ex passione est cerebri ⁊ solius sui: aut ex colligantia aliorum mẽbroꝝ ⁊ cerebri. Est tñ diuersa fm diuersas causas. Desipere enim ex solo calore sine materie corruptiõe est quasi inebriatio vini. De colera rubea cũ solitudine est ⁊ tristitia: cuius excessio si augmentetur vt in nigrã colerã mutetur: facit maniaz. Oportet aũt vt recorderis q⁹ de colera nigra diximus alibi. qz quedã de incẽsione colere ru. fit. que ceteris melãcholicis passiõib⁹ peior ẽ: ⁊ feci sãguis assiliẽs. ẽ. n. fex bumoꝝ: ẽ enĩ grossior: ⁊ ceteris grauior. ⁊ sic̃ alibi diximus nisi cito medicinet pessim⁹ morb⁹ ide gignatur. LIIII.

Ultoties i pueris vidim⁹: qz cũ lachrimẽtur tra
m ctus aeris ipediat: ⁊ quasi in pectore figatur: sitz quasi interuallũ: ⁊ postmodũ impletur qõ icepe rat. Byppo. in epidimia de hoc spiritu dixit. Spirit⁹ duplicans introitum suũ: est quasi res aliqua odorẽtur. qõ fit ex defectiõe ⁊ virtutis debilitate: vel organi duricie: seu vtriqz vel quasi ex spasmo lacertoꝝ pectoris. Si. n. virtus defecta sit. ⁊ pigrescat in dilatione pectoris quã tñ sufficiat aiali in medio subsistit sue actiõis: ⁊ quiescit postque ad sufficiendum suum inceptũ redit. Duricies organi spirit⁹ dilatatiõi cuz lenitate nõ sufficit vnde necesse est vt tremat i dilatatiõe. Spasm⁹ si bõ spiritũ debeat facere: non oz nos monstrare. Cum autem lacertis pectoris frigitudo domiet: vel gbuslibet neruis fit duricies in bis organis: ⁊ mot⁹ de genere spasmi: cũ cõsuetudo febris: ⁊ omnis calotis sit res sanare bõ: q⁹ si cum bis accidentibus fit febris. intelligere possum⁹: qz non frigitudo lacertoꝝ ⁊ neruoꝝ pectoris hoc facit. fit ẽ vl ex duricie ꝓpter nimiã siccitatez vel defectiõe virtutis vl ex gñe spasmi: q̃rũ qõ cũqz fit: illaudabile est i acutis morbis. q⁹ offensionẽ spirit⁹ in luctu dixit: motũ aiati instrumẽti intellexit: ⁊ si intenderit vt spirit⁹ quem dixit cum voce quasi luctuosa sit: nimiũ dolorem significat quem in illo spiritu sentiat: ac si diceret Suspiria alta cuz voce cõposita. LV.

Assio podagri
p ca: et cetera arte tica mouẽtur in vere plurimuz. vñ byp. ipse cuz vernales noiaret passiões. ⁊ arteticos subitulit dolores. aliqñ et in autũno mouentur: quoruz in corporib⁹ mali humores ꝓpter fructus in estate comestos adunant. Ego aũt in libro de virtutib⁹ naturalibus mõstraui de virtute expulsiua quomodo nociua expellat. Nociue res sunt aliqñ ex multitudine sua qua grauant: ⁊ aliquãdo qz qualitates sue repugnant rei. cũ sint nociue. Diuturne passiões mouentur in vere duabus de causis predictis male dietãtib⁹. humores enim in corpore liquefiunt i vere: ⁊ ad debilia currunt loca de fortioribus locis. mouentur aũt in autũno ꝓpter vnã aliã cãm ꝓdictam. LVI.

i Ñ acutis passiõib⁹ cuz febre lucruosa suspiria maluz. 55.

p Odagrica ⁊ mania ca vere ⁊ autumno mouẽtur vt i pluribus. LVI.

i Ñ melancholicis egritudib⁹ piculose eruptões aut apoplexiam aut epilepsiã aut spasmũ aut cecitatẽ aut maniaz significat. 57.

Poplerici maxie fi
q unt etatib⁹. a. xl. annis vsqz ad. lx. 58.

s Ꝯ omẽtũ cruperit: neẽ ẽ putrefieri. 59.

Poplexia: epilepsia spasm⁹: ⁊ cecitas veniunt de
a flegmate. et de co. nigra: quaꝝ cause ꝯmunes sũt. mania vero non cõmunicat bis. impossibile ẽ. n. de flegmate nasci: cũ materia vnde gignitur ex necessitate sit furiosa. ⁊ colera rubea ẽ semper bõ qualitatis nigra non semp: nisi cum multum incesa et in malas qualitates transiens sit corrupta. LVII.

De spos sibilitate manie ex flegmate

On oz hic intelligi omnem apoplexiaz. sed poti⁹
n eam que de co. nigra nascitur. et hec in precedenti aphorismo nominatur: et est propter diationẽ co. nigre i bis etatibus: sicut in autũnali tpe. LVIII.

Ulti putant hunc aphorismum propter sui bꝛeui
m tatem eẽ falsum. sed ego dico byp. intendisse hic omẽtũ super iferiorem stomachum operimẽtuz eẽ ꝙ cum exierit ⁊ apparuerit exiens a pelliculis totuz ventrem operientib⁹ qñ ꝙpriat vocantur: ⁊ foris ꝓmanserit aliquãdiu: impossibile est intro rediẽs sanuz remanere: sicut et in aliis exeuntibus inuenitur. Sed si intestina et extremitates eparis exierint et tandiu non permanserint donec nimia frigiditate friguerint redeũt in priorem sanitatem sanata ventris incisione. hec etsi nõ diu extra morentur: cũ tñ redeunt putrefiunt. vñ ẽt cõsueuerũt medici incidere qcquid exierit ide. Sed si qñ qz exierit et citissime reducitur nõ putrefit: nõ tñ hic cõsequit byp. mentiri: qz raro est inueniri et i plurimis cõtingit qõ dixit byp. LIX.

De dulcificatiõe anbelit⁹

Ultotiens in concatenatiõe humores adiuuant
m flegmatici: qui mucilagines vocantur a medicis quibus concatenatio infundit: iõ ossa a locis suis facile egrediuntur ⁊ reuertuntur: qõ hic intendit de sciaticis: oportet autem intelligi non solum vertebruz egredi: sed ossa potius ibi posita: sicut in libro concatenationis dixit: concatenatio inquit spatule ex vna tantum resilit pte. Intellexit aũt armum in spatula positum. qz vna ex parte resilit tm. LX.

Oportet hunc
o aphorismũ pcedẽti aphorismo iungi: qz quibus sciaticis ex nimia humiditate flegmatica vertebrz resilit ⁊ reuertit ex tẽpore longo: crus putrefit ⁊ cõsumitur: nisi cũ loco succurratur sibi ⁊ humiditas exsiccetur: sic enim precepit ꝺ armo exeunte in libro cõcatenationis: vt cum incensione succurras sibi ne loco sui exeat amplius. Uertebrum autez si exierit ⁊ diu permanserit: sine dubio claudicare facit: cum pes non firmet fm qꝺ oportet. Idem contingit ⁊ mẽbris omnibus motum suũ naturalem amittentibus.

Uibuscunqz a sciatica molestatis vertebrũ resilit foras ⁊ rursus incidat in locum suum: bis mucilagines facte sunt.

q

Uibuscunqz a sciatica molestatis vertebrũ resilit foras bis tabescit crus ⁊ claudicant si non vrantur. I.

Finit sexta particula. Incipit septima.

Prologus septime particule.

Nteceſſores noſtri aphoriſmorum ſterpretes
a hyppo. maiora aggreſſi ſunt qꝫ oportuerit: qui quanto plus proceſſerunt: tanto plus ignorauerunt: vt cum ad finem libri deuenerit tantum truncauerunt qꝺ in explanationibus nihil ſit vtilitatis quibus taliter contingit ſicut quibuſdam rbetoricis: qꝺ cum in cauſis ſuis defecerunt obiurgantes tandem acquieſcant ſibi obuiantibus deferueſcentes: idem fecerunt huius libri interpretes nihil vtile aſſerẽtes: vnde ego multuz mihi caui ne incurrerẽ inſaniam huius rei: decurtaui enim inutilia: explanans pro poſſe vtilia: ⁊ ita in totius libri interpretatiõe non exceſſi menſuram: ne qꝫ nimis abbreuiaui neqꝫ non ãplificanda ãplificaui.

Nveterate morbis: ⁊ maxime ſine febre i mulierib⁹ ſiue ſenioꝛib⁹ frigiditas extremitatuz nõ multũ periculoſa ẽ ſiẽ naſuz. auricularz: plantarz: pedũ ⁊ manuũ. Sed in egritudine acuta non nimium ẽ periculoſũ: ſed mortale potiꝰ ⁊ moleſtiſſimum: cũ ãpata ſint cauſa i viſcer. ib⁹ magna ⁊ fortia. Dyp. alibi Peracuta eſt igr paſſio febris calidiſſima ⁊ continua: que ſit ſine ãpate extremitates ifrigidari eſt nõ rõnale: ſed magis icẽdi ꝺbẽt ⁊ calidiſſima fieri: ẽqꝫ to magis igr cuz ãpa fit i viſcerib⁹: calefiunt ãt: qz cũ viſcera totius ſibi ſãguinẽ corꝓoris ſugãt ſiẽ ventoſa. oꝫ vt fiant caliſſima: ⁊ extrẽa friſſima ſãguie exianita: vñ nulla opimẽta pñt pati: cum adeo ſit magna arſura incenſiõis. II.

Ec ſpes coloris
b ſi paruũ piculuz inducit i paſſione cuiuslibz oſſis. ſignificat .n. peſſimã putredinẽ: ⁊ i carne circũdãte cõgelationẽ atqz caloris nãlis extictionẽ. III.

Ngulꝰ fit i ſtõ
ãſi ſpaſmꝰ i neruo: ⁊ fit ex bũoꝛibus nociuis aliqñ nocẽtib⁹ ſtõ toti vl ſoli eiꝰ ori ⁊ meri. ⁊ inde vomitu ſupueniẽte neceſſe ẽ ſtatiz gelcere. Si ãt ãpa i fundamẽto ẽ neruoꝝ. i. cerebꝛo vel ſtõ. ruboꝛ ãt oculoꝝ ad vtrũqꝫ ptinet ſignificãdũ. IIII.

Libi dixit. Accñtia criſis nõ faciẽtia criſiz ſigna
a ſũt diſcrite ſeu mortis. cũ nã ſit in his gterrita ⁊ moꝛbũ fugiat. vñ rigoꝛ i ſudore malũ ẽ. V.

Yſenteria ⁊ hydropos pñt ſignificare ſãitatẽ manie fz qꝺ res nociue iferꝰ mittãt a capite. ſz eſtatis lõga ẽ ide cũ rõabilꝰ ſit augmẽtare ẽqꝫ ſanare: ſed tñ ſtatiz itẽdit ꝛtinuitatẽ ⁊ fortitudinẽ mãie: quẽdã mãioſũ vidi i ꝓmis quã bñe pꝰ B augñt auit: ⁊ cã fuit ſalutis. vñ ad me redu: ⁊ ineſtigãs inueni fortitudinẽ morꝰ mãe manie fuiſſe cãz ſanitatis. Sicut i paſſiõib⁹ acutis gbꝰ fortia: accñtia ſupueniẽtia bone criſis fiũt cã. VI.

a Bſtinẽtia ſola mala ẽ i paſſione diuturna: cũ eua dẽtib⁹ ex ꝛſuetudie ſoleat creſcere apperitꝰ: qꝫ ſi hãc colerice egõnes ſeqñt peioꝛ ẽ. Oõ colerice dixit: de gñe co. ru. ſiue nigre itellexit vl viridis vl beruginoſe: oia. n. ib ſignificãt ſiſtãtialẽ bũiditatem ex caloꝛe febris eſſe incẽſam. VII.

n Ulli onbũ p mltã potationẽ itellexit mltũ vinũ ebibitũ. ad qõ aliqñ ſegr deſipiẽtia: cũ caput ſanguie ⁊ vẽne ca lis repleat: vñ coꝛꝰ tactu magie iuenit calz: rigoꝛ tñ raro ꝛtigit iuuẽib⁹. plmũ ãt ſẽib⁹. qꝫ caloꝛ nãl ꝺgelatꝰ ẽ ⁊ extictꝰ: vtpote vio nimio ſupatꝰ: ſiẽ ⁊ flãma lignis multis ſolet extingui: ⁊ lucerna multo oleo ſibi appoſito VIII.

q Uod itꝰ dixit itẽdit ſtõz. Uõitꝰ. n. ſegr cũ ꝓceſſerit illõ: ſz cũ ruptura i pectoꝛ vl plmõe fit ñ võitꝰ yẽit: ſz tuſſis: ⁊ aliqñ ſuffocatio: ſi ruptura fit i ſtreſtio: egõ erit ſanies. Oẽz ãt ruptura defectio ꝛcomitat animi: qz caloꝛ nãlis minuit ſicut mõſtraui alibi. IX.

Ste aphorismus magnam largiē auctoritatem: i q3 alienatio de inanitione segtur sicut ante de tremore pedum ⁊ manuū diximus: que sunt de defectione virtutis motiue. ⁊ cerebri motus disturbantur eadem ratione. Nec tamē desipientia est fortis, sed iuncta spasmo est incurabilis. Desipiētia autez post sanguinis fl. „um mala est ⁊ si sit sola: peior si cum spasmo. ité solus spasmus de ianitōe malū ē ⁊ mōrale. sz aliēatio sine spasmo ñ est piculosa adeo. X.

Desipiē tia iūcta spasmo ē icurabil

In ileos nibū lfe rius ōicē dere ē sibi ppriū.

N isto ileos ni i bil descendit i ferius: qō ppri um huic passioni esse vi detur. Uomitus enim non semper durat: sed supuenit cū ge ad mortez veniat: q3 si augmētetur stercus emittitur vnde ⁊ singultus sequitur. Aliquando in hac passione singultus ⁊ desipientia prouenīūt. ꝓpter neruum alligantē stomachum ⁊ cerebrū: intestina. n. cum patiūtur ad eyciendam egestionem mouentē: quaz cuz inferius nō possint eyicere propter conclusionem. i. opilationem vie mouentur cum angustia: non naturaliter ad superiora: vt expellantur nocentia. XI.

N sanguinis fluxu desipiēria aut spasm⁹ malū. X. N ileon vomit⁹: i singultus: spasmus: ⁊ desipientia malū. XI. i N pleuretide pleōnia malū. iz. N piplemonia i phrenesis: malum. XIII. N caumatib⁹ fō tib⁹ spasm⁹: aut tetan⁹: malū. i4. N percussione i i capite stupor: aut desipientia: malū. XV i N sanguis sputo saniei spūtum malum. XVI i N saniei sputo ptisis ⁊ fluxus: malum. vbi vero salina teneē: moriunē. XVII. N flegmōe epatis singul⁹: malum. XVIII. N vigilia spasmus aut desipiē tia: maluz. XIX. N ossis ōnuda i tione berisipila: malum. XX N berisipila pu i tredo aut sanies maluz. XXI. N litargico tremō malū. XXII

N pluribus libris iueni i pleuresi periplemonia: i neqz sequitur malum. qui autem ita legit hyppo. intendisse credit post pleuresim periplemoniam sequi. Ego autem vico hypocra. nobis innuisse passionem ex alia venientem. ⁊ priorez tamen permansisse que passio nec parua: nec salubris ē. ⁊ si ipse maluz non adiungeret ex necessitate tamen mala esset. Si. n. augmentetur materia vnde pleuresis cōstat: ⁊ dilatetur in costis vt effluat: necesse est ad plmonē currat. ⁊ periplemoniā faciat.

Periplemōia nō necario segt pleuresiz.

Periplemōia autē non necessario segt pleuresim, si. n. parua sit. ⁊ salubris: materiā illaz cum tussi ⁊ excreatiōe emittit. q3 si magna ⁊ mortalis: ante suffocat infirmus q3 pleuresis cōmisceatur periplemonie. XII.

o Ꝟ piplemōia de acutis sit būonib⁹: neēe ē in cerebꝝ a cēdat fumus nimi⁹. vñ phrenesis ꝓficit. iz.

N pluribus libris iste aphorismus est talis. De i censiōe nimia spasmus: aut tetanus malum. ⁊ plurimi sic interpretati sunt: sed solus zenon ꝓ incensione nimia nimium motum posuit: dicens hoc ꝓfirmari ex amphorismo subsequenti: quia stupor: tumor: spasmus: tetanus: maxima vulnera sequuntur. sed cū incensionez dicere sit cōius: opz vt plurimos sequamur. Alii censionem intendunt esse febrē: alii aerem. alii chirurgiam cum foco: ⁊ omnes verū dicunt. Spasmus enim ⁊ tetanus de bis venientes rebus. vel de vulneribus pessimis videntur: cum de siccitate: vel inanitione eē cognoscantur. nos autem iam diximus quomodo spasmus de inanitione sit periculosus. XIIII.

o Desipiētia pōt intelligi: cum q3 non oporteat logē infirmus vel facit. Stupor est cum non loquitur nec facit aliquid. sed oculis apertis sicut timens. ⁊ vt amens tacuerit. ⁊ proculdubio bi patiūtur in cerebro in quo virtutem regitiuam diximus haberi. necesse ē ergo itelligi. q3 percussio vsqz ad essentiam venerit cerebri: ⁊ boc sine dubio malum. XV

Stupor aut desi piētia in capitis p cussione maluz.

b Ꝟc hyppo. vocauit passionem ex alia passione nascentem. vnde Praxagoras fecit librum non minimum: neque in omni sputo sanguis segtur sputum saniei: nisi cum pessimus sit sanguis: cū ergo ō pulmone fit: semp ē spūtū h⁹ saniei. XVI

p Tisim intendit cōsumptiōez totius corporis. q̄ cum leui est febre ꝓpter vulnera pulmonis. Ꝟlurum autez intellexit capilloum. ⁊ solutionem ventris cū colerica egestione: que duo eueniūt phisicis: cum appropinquant morti. et propter siccitatem vel virtutis defectionez: Ubi salina tenentur: moriūtur. notauit quomō phisici morerentur: dum enim spuūt ⁊ tussiunt. semper consumuntur: deficiente vtroq3 permanet materia interius. et claudūtur vie spiritus. et ita suffocati moriuntur. XVII.

Ꝟri omnes aphorismos bos se sequi: nunciantq3 o passiones et accidentia ex altera passione nascentia. et augmentatas passiones. et comitātia q3 singultus facit nascena de apostemate epatis. Apostema autem istud non semper. neqz qualecūq3 nascitur, sed si adeo magnum ⁊ calidissimuz: vt os stomachi et superiora sui patiantur. Quia bec duo per neruum colligātur sibi Hypo. in secūda particula epidimie. neruus iste subtilissimus ē. et iō stōachus ex epate nō patiē: nisi apa magnū sit et pessimū. q3 si sit calidissimū facit coleram nimiā in primis currentē ad iteſtinum. bec cū ascenderit ad stomachū pūgens os eius facit singultum. XVIII

Quis spasm⁹ sicut dixi aut fit de plenitudie vel o inanitiōe. de vigilia vero peior est. de inanitione cū exiccet. vnde spasmus de vigilia de inanitione est pessimus. bec vigilia cum exiccet alienande mentis causa est: innenimus autem in quibusdam libris desipientiam non nominari, sed sic baberi. in vigilia spasmus malum. Ego autem arbitror. q3 bic inuerit hyppo. peiora accidentia morbos segnentia. XIX.

Quid dixit Malum oꝝ itelligi pessimū: neqz i sola denudatiōe ossiū vel raro. sed semp apparet: vt q eē q3 circūdat carnem berisipelam faciēs pessimū sit ⁊ mortalissimum. XX.

b Ec quidem accidentia nascuntur cum fit apostema pessimum. XXI.

Quid in litargico significet tremor.

Etargia est apostema i puppi cerebri ex materia l flegmatica gñatum. tremoz igitur in ea malū est. significat enim materiam propter icontinentiaz sui ad neruos motuos deuēisse que a parte posteriori sunt magis. vt dictum est alibi. ex cuius infusione nerui

sunt remolliti. vt spiritu non omnino sed aliqualiter deficiente nec neruis vt in paralysi omnino remolitis: virtute regitiua mēbra fursuz ferantur: ꝛ quia neruī remoliti nō sufficiunt dare membris sufficientem ꝛ firmam sedem ꝛ stabilē mēbra iterum sua greuedine descendūt Ex quibus motibus cōtrarijs fit tremor. vel in litargia fit tremor qz materia ventositatis resoluta miringas ꝛ nernos qui ab eis oriūtur mouet ꝛ ꝯcutit: vnde tremor fit. XXII.

De cāis grauationis motꝰ ꝑfatiui in ulteriꝰ

p Ulsus in vulneribꝰ ex pessimis ap̄atibus ꝓp carnem eos circundantē vix mouetur ꝛ cū dolore. cum ergo se dilatat. magnū dolorem facit ex sua percussione: quicum in natura sit sua: ꝛ ꝓpria spacia habuerit: bene dilatat: ꝛ sine impedimento alicuius: cuz autē in mēbris apostema nascat caliduz. strictura ꝛ dolor sensuz faciunt nocitiuum. ꝛ hoc ab omnibus pulsus vocat: ꝛ potest esse vt motus pulsus hic augmēt. Ego vero monstraui in libro de virtutibꝰ naturalibus virtutem expulsiuam expellere nocinā: sicut sudorem egestionez ꝛ sanguis fluxum in die cretica. quam cum actio vitalis adiuuet: mutat maxime pulsus: ꝛ ad res nocuas expellendas cogit: ꝛ ideo sanguinis fluxus sequitur. XXIII.

Jc dolor ex frigiditate ē: vel ex diuersa stomachi

b cōplexione siue ex grossa ventositate siue ex puncture acumine. quorum nil remanet: si infirmus perfecte euaserit. si autez mutabitur virus in apostema vel in collectionem necessarium est inde sequi sanies. ꝛ hoc est malū. qz corrumpitur digestio. XXIIII.

Egō pura colere nigre vel rubee cā ē dyssenterie.

Ulli dubium est quin egestio pura nigra siue ru

n bea aliqua corrumpat intestina. ꝛ inde fit dyssenterie causa. XXV.

Jc intendit per os solum craneuz capitis: non au

b tem absolute intendit omnem fracturaz: sed tantum illā que perforat interiorem superficiē vsqz ad vacuitatem circūdantem cerebrum que si inciderit sic desipientiam facit: qz passio propinquat duabus pelliculis ꝛ essentie cerebri. Nescio ergo quid Zenonē coegerit detruncare dictū hypo. cum dicens in ossis fractura desipientiam tacuerit. deinde si in vacuū acceperit ꝛ alterius aphorismi principium fecerit iūgens ita. Si acceperit in vacuum in pharmacie potione spasmus mortale. dixit zenon hypocratē intēdisse spasmum de pharmacie potione mortale esse. Errauit ergo primus aphorismum falsificādo cum non nascatur desipientia de sola ossis fractura. siue. n. in capite sit siue in alijs mēbris: nemo tamē ide desipit: nisi percussio vsqz ad pelliculas cerebri pertigerit. XXVI.

d Jcimus qz cum absolute pharmaciam ponat: solutionez ventris ꝛ vomitum itendit neqz aliquis dubitabit si quis dicta nostra ꝑus recoluerit: qz si corꝑ fortiter pharmacia purgetur nō erit dubium quin spasmus mortalis sit ꝛ pessimus. XXVII

i M forti pulsu i vulneribꝰ emoz rosagia malū. zz

i M dolore diuturno circa ventrez sanies: malum. XXIIII.

i M cholerico sessu dysenteria: malū. XXV

i M ossis fractura desipientia si in vacuū acceperit malū. XXVI

i M farmacie potione spasmus mortal. XXVII

i M dolore forti circa ventrem frigiditas extremitatum: malum. XXVIII.

i M vtero habenti tenasmꝰ supueniēs abortit. zq.

q Uibuscūqz os aut cartilago incisum fuerit in corpore non augetur. XXX.

J ab albo phlegmate bito diaria supuēerit fōtis: soluit egritudiné. zi.

q Uibuscūqz spumose egestiōes in diaria bis a capite phlegma defluit. zz.

e Extremitatū frigiditas sicut diximus aīi magnū viscez sequitur apa. contingit etiam ex defectione animi propter materiaz frigidam que constrigit ꝛ suffocat calorem naturalē. sequitur etiam magnaz angustiam constringentis naturam ab extremitatibus ad locum doloris. irez ꝛ sanguinem secum portat a tota corporis cute. ꝛ q̄z maxime ab extremitatibus sicut manibus ꝛ pedibus. qō tamē hic dixi: singulis est causa frigiditatis extremitatum: sicut hypo. dicit multis in locis nominare multa repetendo bis ꝛ ter eadez. neqz miranduz. nō enim de vna re multa excussurus in vno ꝛ eodē loco pōt oīa diuidere. notat ergo singla singlis i locis suis. z8

De cāis frigiditatis ēmitatū

Enasmus ē passio recti intestini ꝓpter egestiones sanguinis ex vulneribus super hoc intestinū habitis. est autez verbū equiuocuz vel hic abusiue positū: cum sit expressionis proprie vel huic ꝛ illi rei congruuz. expressionis. quia quis sepe ad sellam surgit ꝛ exprimit vnde sepe totuz corpus laborat ꝛ fatigatur. ꝛ maxime matrix propter coniunctionem sui ꝛ intestini: neqz mirandum si hinc abortiat: cū a leuiori etiā motu idem contingat sibi. XXIX.

Ꝓpꝑ qd tenasmonē patiēs abortiantē.

i Ste aphorismus intra alterū sexte particule continetur: vbi dicitur, q̄cūqz os inciduz fuerit: aut cartilago: neruus vel maxille tenues: vel prepuciuz: nō ereſcūt neqz conglutinantur. cum ergo sit expositus nō oportet hic repetatur. XXX.

c Onsueuit hyp. ꝛ omnes medici phlegma album vocare vnam speciem hydropisis: que modo nostro tempore vocatur hyposarca. Phlegma autez dicit album. quia aliquando est liuidum: ex aliorum cōmixtionibus humorum: ꝛ etiaz omne phlegma naturaliter est album: dicens ergo album naturalem confirmauit colorem suum sicut ꝛ in li. de concatenatione dixit sponditles dorsi: nō q̄ alibi q̄z in dorso sint. soluitur vero egritudo eius diaria superueniente forti. XXXI.

De spumositate egōnū.

f J nō hoc explanemus ꝛ diffiniamus: non intelligemus. Quia aliquādo spumosa egestione descēdunt humores ad stomachum a capite: mixti cum ventositate. aliquando sunt in essentia intestinorū ꝛ stomacho: quocūqz horuz fiat: vnam habent causam propriā: aliam non propriam. ꝓpria cum grossa ventositas forti motu ab illis moueat humoribus: qui phlegmatici humores in diuersas diuidūtur partes. Uentositas mouetur aut ex natura sui: aut ex inimicitate sui calozis. Manifestū autē est vel ex his que foco excoquūtur. maxime si materia sit viscosa. Ex natura sui. sicut videmus in tēpestate maris: cum ad seinuicem colliduntur venti. Arbitrātes vias phlegmatis a pulmone ad stomachuz ꝛ ide motum a pulmone ad stomacum descēdere. ꝛ ide spumosuz apparere. Nescio quō i cataro itelligūt i quo cū būozes palā a capite ad pulmonē descēdant. q̄re nō spumosa exeūt. De pulmone vo non spumosus exit sa u

De sanguine spumoso in pleureti & in piplemonia.

guis nisi cuz ipso pars subie pulmonis exierit. Si ãt pleuretici aliquando spumosum exierit: & in periplemonia similiter: hoc igneus calor facit in tempore passiõis. Si autem a capite ad cãnales pulmõis primũ descenderit. & post ab ipsis ad stomachum & intestina exierint: nulla via transeũdi fuenĩ nisi quã dicimus prima per cordis ventriculos: & ꝺ vel descendit ad venã que vocatur concaua: vl ad epatis gibbum vel ad interiora sua: & post ĩ venas alias que diuidũt a porta & circundant itestina: vl a vẽtriculis cordis ĩ maximã venã descendunt: & deide ĩ diuisiõe epatis venaruz & quomodo remanet spumosum qõ cũ sanguine taz longa via fit mixtum. XXXII.

De crisoidibus apparentibꝫ ĩ vria

b Oc est veruz & experimẽto probatum quia cũ in vrina quasi crynoides. i. grossa farina frumenti appareat: mortale est. sicut idem in ꝓnosticis: quibus autem plurimũ in vrinis apparet ante morbum: eoruz mors festinat potius q̃ elongetur quoꝝ qui saluantur morbi elongant̃: qui digestiui sunt crudissimi: & iõ tardi digeri. ité in epidimiis multos tulit infirmos in quorũ ifirmitatibus talis vria apparuit: & qdaz cito mortui sunt: alij longo tẽpore post. in ꝑma particula post trium temporũ qualitates expletas. infirmus nomine Zelius suaz passionem recitauit. hy. dixit hic. Vic quidem infirmus vrinam fecit multã subitam atq; grossam: que mota & turbata apparuit vrina quasi crynoides alba: & extrema habebat homo frigida: mortuus ergo fuit in die. xi. De tertio infirmo in tertia particula cum hꝫ inciperet passionez dixit ifirmo ꝓiecto i folicidia. i. vrinali venit vria subtilis & diuersa habens res paruissimas suspẽsas quasi crynoides: huic venit crisis in die. xli. vnde intelligitur quia morituri cito moriunt̃: & euadentes longo post tẽpore sanantur. oés illi qbus talis apparet vrina: vel cito moriunt̃: vel lõgo tẽpore post sanantur. XXXIII.

Cũ absolute dicitur colera intelligitur de rubea.

q Uanto magis cholera dominat̃: tanto plus acumen egritudinis significat̃. Nos aũt in multis locis diximus: q cũ absolute colera dicatur: intelligitur de rubea. Semper. n. antiqui consueuerunt vt cũ rubeã coleram itelligere velint & alios humores determinent eos per colores suos & qualitatem. Qõ superius dixit. Tenues. aquosas intellexit: & subtiles. Sic enĩ hyp. dicere consueuit. alij arbitrati sũt qõ falsum sit vt vrina subtilis crudũ & tardum significet. Ego aũt nunquã vidi vrinam cuius hypostasis esset colerica: & suprema sui pars subtilis foret & aquosa: quã longe quidam sunt iterpretes hypo. intendisse non locũ sed tempus dicẽtes: ac si diceret: hypostasis vrine si in ꝓncipio fuerit subtilis: & postea colera dominata fuerit citrina: acumẽ significat morbi. Joanniculus. Quia hypo. tenuẽ dixit formã intendit. possibile enim est vt ex intentione hyp. superius tenuis sit & subtilis: hypostasis enim vrine si grauis sit & grossa atq; cruda superficies est lata. Cũq; subtilis sit & cõiuncta atq; cocta: suprema pars eiꝰ tenuis fit & subtilis. testat̃ autem hoc qz hypo. subtilitatẽ quã intendit in sũmo vrine esse intellexit. non subtilẽ vrinã dixit: iz superius tenues hypostasẽs tetigit. XXXIII.

o Iscõm verbum hoc distantes interpretati fuerimus sententia falsificabitur: cuz in vrina nullus sit locus vacuus: sed si per distantes diuersas itẽ damus partes. i. diuersis tpibꝰ exĩ corpus ductas bene dixit q; in hac vrina turbatio corporis fortis fit: qz si natura vincat & dominet̃ fit vrina eq̃lis in oibus partibus. q; si causa morbi sibi repugnet ꝓ vbi natura ꝓeualet non assimilat̃ parti in q̃ põt morbus. Si autẽ in morbi ꝓualitudine partes sint plurime: apparẽt maiores significatiões fue. i. disturbationes fortissime. XXXV.

De cambis gnãtõ nis ãpula rũ i vria.

a Mpulle iste ex bumiditate sũt & cuz grossa vẽ tositate: maxime si bumiditas sit viscosa: vñ cõsequit̃ frigidus morbus in renibus in quo viscositas grossa superadunat̃: & ita longa egritudo significat̃. omnis enĩ morbus frigidus dure digerit̃. Alij arbitrantur vrinaz acutam acumie suo orare arteriarum i renibus aperire: & inde cũ pars ipũs exeat: ampullarum faciat causas. XXXVI.

Uandocunq; egestio vel vrina pinguis est: pigue

q dinis significat dissolutiones: neq; magis eius q̃ in renibus q̃ que in toto corpore habetur. non ergo solis renibus attinet hic morbus. sed toti pinguedini potius: que igneo calore dissoluitur: quod ãt dicitur. Nephreticam: duobus modis intelligitur: potest enĩz passio esse in renibus vel non passionis ꝑpes hic intendit: iz acumen eius. vel aliter mutet̃ hic aphorismus: vt ab aliis mutatur iterpretantibus: q; vice nephresis cerebri posuerunt phrenesim. hoc tamẽ non significat phrenesim: neq; absolutam. neq; si incensionem habeat nimiaz. Est enim vniuersale signum omnium febriuz corpus dissoluentium. q; postea dixit conglobata: subito tẽpore apparentia possibile est protendat. per globatuz. n. infimul & subito significat. conglobata vero quoruz pars alteri iũcta quasi cumulum reddat. est enim ꝓprie globus vt filum filo a mulieribus cumulatur: conglobatuz vero cõtrarium est ad hoc quod supra dixerat: distantes. Dunc locum antiqui & maiores nostri vsq; ad nostruz tempus taliter sunt iterpretati. ego vero dico cũ globata dixerit paruitatẽ apparentie temporis ostendere voluit: vnde & ꝓprie consumptionem pinguedinis renũ significauit: quia pinguedo consumpta totius corporis nõ subito ad vrinam venit: sed paulatim. Quod enim dissoluitur primum vicinis membris illabitur & de illis ad vicinioza: & ita membratim donec ad renes veniat. Pinguedo vero renum dissoluta ad vrinaz venit subita & adunata: qõ testantur experimenta. In globati. libris h aphorismus inuenitur diuersis aliis sic habent. Quibuscunq; inferꝰ vrine pinguedo in qua est hypostasis. alij superius pinguedo hypostasis. ego assentio habentibus. superius pinguedo: omnis enim pinguedo solet supernatare non interius descendere. XXXVII.

De nãꝓ guedis ẽ il descẽdere iz supnatare.

Mbobus precedentibus aphis hypo. monstraa uit quomodo passiones renum possint intelligi hꝫ qz diu renes passi sunt. dicit. n. Si signis ꝓdictis

De dolo
ris re
num ⁊ la
certo⁹ ſi
gno

dolores circa muſculos ſpondiliuꝫ ſeſe iunxerint: ſignificatur futurum apoſtema. Dorum muſculorum vnus retro ſub cute circundans ambo latera totius dorſi: alter autem non extenſus intus per totum dorſum: ſed p ſubtiliores ſpondiles trñ: quorum quecunq; patiatur: futurum in eis apoſtema expectatur: neque monſtrauit ſi apoſtema debeat in renibus vel in lacertis uel in vtriſq; eſſe: ſed experimentum teſtatur: quia in ſolis poſſet eſſe lacertis: vel in renibus ſolis: qđ cuꝫ ſit: aliquando ad interiora tendit aliquando ad exteriora. XXXVIII.

v Omentes procul dubio quod emittunt a meri exit ⁊ ſtomacho: qđ eſt a pulmone ⁊ cannalibus ſuis: nō vomitus ſed ſputum vocatur cum tuſſi. quidam tamen interpretes arbitrantur q⁹ hypo. intēderit exeuntia a pulmone ⁊ ſuis cannalibus. ſed falſus eſt horum intellectus. ſi enī ſanguis a pulmōe exit cum ſputo: non eſt ſalubris etiam carentibus febre. tamē ſi hec paſſio elongetur neceſſe eſt febris ſequatur. vnde cum vomitum dixit certam rem cuiꝰ eſt nomen ſignificauit. quo modo ſalubritas intelligatur vel non: ex qualitatibus infirmi innuit ſi febrem habuerit. vel caluerit ſi febrem non habet locus vnde ſanguis exit non habet apoſtema: ſed vene ſunt aperte vel vulnus eſt ſine apoſtemate: hoc vulnus cum ſtipticis cito ſanabitur. ſi cum febre ſit ⁊ apoſtemate magno: erit incurabile. aut mortale. XXXIX.

De ſigno ſanguinis a pulmōe cuꝫ ſputo ereūtis

Uperiorem ventrem intēdit pectus circundans
s pulmonem: vnde ſi catarri deſcendant a capite ad cānales pulmonis: in pulmone apoſtema erit: ⁊ ſanies ſubſequitur in diebus. xx. non in. xxy. diebus: ſicut alibi inuenitur. Uiginti enim dies creticī ab eodem dicunt: nō. xxy. ſicut in meracriſeos mōſtrauimus. XL.

Ste aphoriſmus in multis libris non inuenitur:
i nos autem in quarta huius libri particula iaꝫ explanauimus: vbi dicitur. Si ſanguinem mingant ⁊ trumbos: ſtranguriam habent: ⁊ dolor incidit in pectinem: ⁊ ſub ventrem ⁊ peritoneon: circa veſicam dolorem ſignificat. XLI.

Quid ſit
peramē
tū lingue
ſi t.

Ntemperamentum lingue eſt: cum ſermonem re
i ctum formare non poteſt ſicut oportet: aut cuꝫ tota virtutem amittit: vt moueri non poſſit. quod autem apopleticum aliquid corporis dixit: ablationem ſenſus ⁊ motus intendit: ſed neſcio quare per hec accidentia ſubſequi melancholiam dicat. melancholie enīꝫ paſſionis ſigna iam monſtrauit: cum alibi dixit: ⁊ cācer ⁊ lepram alphiam. Item alibi. Qui diu timebit ⁊ ſuſpitionem habebit ſine cauſa manifeſta erit melancholicꝰ: hec autem accidentia nuſquam nominauit hypo. neque aliquis antiquorum: ſed non oportet ita determinate dicere: vt de melancholico eſſet genere ⁊ repente per repēte tamen intendit moleſtiam prevalere cauſa apoſtematis ex duricia ſui: ⁊ intemperamentuꝫ complexionis nō facile diſſolui. XLII.

De vniuerſaliter verum eſt in vomitu ⁊ ſingul-
b tu: vbicunque enim abundantia egeſtionis ſine vomitus: propter defectionem etatis illaudabile eſt in ſenioribus. XLIII.

Signiſ
p⁹ euacu
atōez cū
pharma
cia i ſeni
b⁹ ⁊ ma-
las

Je nobis innuit hypoc. quia non omnis fe-
b bris de colera fit. Sive ro non ſit a colera: qualiſcunq; fuerit per multam aquam calidaꝫ capiti infuſam ſolutio fit. Similiter in epidimia de quodam victore vocato: hic cum multam aquam calidam capiti infudiſſet a febribus liberatus eſt. Febri enīꝫ de caloꝛe ſolis vel frigiditate aqua calida capiti infuſa videtur prodeſſe: ⁊ ei que de laboꝛe vel poꝛoꝝ opilatione: vl que ex ſua eſt conſtrictione: vel ex aliqua re fit poꝛos opilante de aqua enim calida intendimus vt per eaꝫ caloꝛ febris exaleꝛ: exeaꝛ ⁊ diſſoluaꝫ. Sed ſi apoſtema cum febre ſit non iuuat: neque ſi cum humoꝝ fit putredine: niſi priꝰ humoꝛes nocitiuos purgemus: vel ipſi per ſe digerantur ⁊ egrediantur. Conſueuerunt antiqui has paſſiones vocare pleureſim periplemoniā: epaticam: ſpleneticaꝫ: in quibus computant febrem eē accidentalem: non ſubſtantialem. cum ergo aliqui dicunt febrientem vel habere febrem: neque apoſtema in aliquo membꝛo habentem: intendunt baberi ex aliqua re ſuprādicta exteꝛioꝛi: ſi interius de putredine humoꝝ intra vaſa. Eſt autem febris quam dicunt empiam: in qua frigus ⁊ caloꝛ non ſentiuntur in eodem loco. Ligoꝛis: vel liparia: eluris: limodis febꝛis: coꝛpus interius calidiſſimum: exteꝛius fridigiſſimū facit. Eluris nimium habet humiditatis. Limodis a nobis vocaꝫ moꝛbus peſtilentialis. Cauſon eadem eſt que ⁊ incenſio: nullus autem antiquoꝝ fuit qui febrem periplemonicaꝫ vel epaticam dixerit. hypocrates hic itendit febꝛes que ⁊ ipſe ſunt paſſiones ⁊ ſine apoſtemate. inuenitur i multis libꝛis hec ſuꝛoꝛ ac ſi dicat. Febrem non a colera habenti: ſi de capite aqua multa calida effluit: diſſoluitur febris. hi autem intelligunt non a ſolo capite ſudoꝛem effluere: ſed etiam de toto coꝛpoꝛe. Di per principale membꝛum totum coꝛpus intellexiſſe cum dicunt. Ego autem dico: q⁹ ſi hoc verum eſſet febrem a colera ſudoꝛ iſte non iuuaret: ſed videmus multas febꝛes quibus colera dominatur ⁊ tertianam ⁊ cauſon diſſolui cuꝫ ſudoꝛe. priotum igitur intentio erit multo meliꝛ. XLIIII.

Aqua ca
lida calo
rē febris
excitat
diſſoluit
⁊ eraiare
facit

De em-
piala li-
paria ca
uſone.

De cura
ſe. col. cū
ſudore

m Ulti maſculi cuꝫ ambabus manibus ac ſi dextris

Mulie-
res si pñt
ē ambi
extres
riri ānc

operantur: sed nostro tempore mulierem: neque audiui
mus: neq; vidimus: que tale quid faceret: quod ex sue de
fectione est nature: masculis autem contingit ex virtuo
sis neruis ⁊ lacertis: mulieribus dextra in fortitudine ē
temperata: quantomagis ergo ⁊ sinistra. hypoc. in mulie
ribus sclauis dextram affirmat intendi vt plus accipiāt
cibi ⁊ confortentur. in hac enim gente debiles naturali
ter sunt dextre. alij lo
co ambarum dextra
rum dextram non ha
bere intendunt dicen
tes hyp. intendisse in
dextra vulua no fecū
dare. alij multum ab
hypocrate discordan
tur dicētes eū intēdis
se hermaphroditos: q
cuj natura sua habēt
etiam virilia: sed mu
lieres hermophrodi
te non cuj natura sua
bēant virilia. XLV.

p Er saniē oia intendit vul nera ⁊ apo
stemata: collectionej suam in saniem mutā
tia. illam tamen maxi
me intellexit collecti
onem: que iter pectus
fit ⁊ pulmonem: vbi
semper antiqui icisionem facere solent ad
eyciendam saniē. Ne
q; dubium est albam
saniem esse laudabilē
male olens ⁊ cenulenta pessima est. XLVI.

Si suba
epatj cor
rupta fu
erit nēc
pereunt.

b Je nobis monstrantur: vnde infirmi pereunt: ⁊
vnde euadunt. Si enim sanies in tunica sit epatⁱ:
⁊ substantia sua sana ⁊ sine macula fuerit euā
dunt: q; si substantia epatis corrupta fuerit necessario pe
reunt. Et de pessimitate saniei: quam velut amurcam di
xit: signū dedit perendi si in suba sit epatis. XLVII.

Oc non assimilatur dictis hypocra. sed ad placi
tum suum posuerunt antiqui. hyp. non est. quia
supiorⁱ aphorismo discordaret. vbi dicitur: Do
lores oculorum meri potio: aut lauacrum: aut puria: aut
phlebotomia: aut pharmacia soluit. quod nos i sexta ex
planauimus particula. Dic vni passioni tres medicinas
subintulit: cum supra vbi vna fieret alteram nō apponē
dam dixit. Quicunq; confirmat eum hypocr. esse mon
stret vbi hec tria conueniant in oculorum passione: qō
si monstrauerit: acquiescamus eum fuisse hypo. Sed si
cut hypocra. interpretati fuerunt: neq; suum fuisse pha
re potuerunt: quare interpretationem eorum recipere
mus: vel nos aliam faceremus. quicquid in suis dicant
expositionibus nihil veritati vicinantur: nisi cum in co
pore sanguis malus grossius sit ⁊ multus ⁊ melancholi
cus: quod necesse sit purgari. Bonum est q; dicunt vt
sanguis in primis dissoluatur: ⁊ postmodum phlebotomia minuatur. non autem sanguinej dissoluit: nisi vinū purum ⁊ balneum. Qui autem istud dicunt nunquam experti sunt: sed exercitantes se in medicaminib⁹: ipsi intelligent qualiter id efficiatur. Quia corpus plenum non patitur balneum: neque vinum potatum. non enim ista

Corpus
plenū nō
patit vi
nū pota
tū neque
balneū.

conueniunt: nisi in sanguine grosso ⁊ coagulato i quibus
dam membris: ⁊ non corpore pleno toto. XLVIII.

i Ste aphorismus est expositus superius: vbi eis
dem verbis fere dicitur: Vydropicus si tussim
patitur: malum. XLIX.

Tranguria est cum vrina guttatim: ⁊ velociter
exeat. in dissuria cum duritie ⁊ angustia: neq; si
ne magno labore actio
nem suam explet vesi
ca. Stranguria est de
acumine: aut de defe
ctione in vesica conten
tiua. Defectio autem
hec: aut ex apostema
te: aut ex vulnere: aut
ex itemperata comple
xione: seu de grossa vē
tositate. Si sola est dis
suria: vl' ex virtutis de
fectione: siue ex aposte
mate, vtranlibet autez
harum passionum si sit
de frigiditate iuuat vi
num potatum. Inten
dit autem hypocrates
multam quantitatem
vini: vel parum mixtū.
iuuat autem vinum a
postema de grosso san
guine opilatum: si cor
pus non fuerit plenus.
tunc enim cum phlebo
tomia soluendus. quod
incidere intus dixit: ias
superius exposui: vbi
phlebotomia dissuriaz
soluere ⁊ intus dixit icidere. L.

Vita inē
dissuriā ⁊
stragurīā

De mu
ltitudi
ne vini i stran
guria ⁊
dissuria.

s

botomia soluit. XLVIII

b Ydropicus si tus
sis habeat: desperatus fit. XLIX.

s Tranguriam et dissuriaz vini potio ⁊ phlebotomia soluit. incidere vero venam que intus i ra
lo est: bonum. L.

a Squinante habito: tumor ⁊ rubō in pectore superueniēs: bonum. forās. n. puertit egritudo. LI.

Uicunq; spachilon i cerebro patiuntur: in tribus diebus pereunt. Si vero hos effugerint sani fiunt. LII

Ste aphorismus in sexta particula huius libri ē
i expositus: hic autem adiungitur: Forās eni egri
tudo conuertitur vel dissoluitur. LI.

Ec passio multotiens nominatur in libro suo de
b discatenatione membrorum: In hoc autez apho
rismo non nisi confusionez cerebri intendit: cum
post intulerit: Si hos effugerint: sani fugiunt. Si enim
passio hec nihil aliud est nisi confusio totius membri, in
quo habetur: impossibile ergo si i cerebro facta sit sane
tur: abusiue hoc nomen positus est: ⁊ intenditur quādo
hec passio incipiat: ⁊ non firma sit ⁊ perfecta. Sicut enis
passio carnem incidens mortuam: a grecis vocatur chi
phona: semperq; in illa carne ex magno nascitur apo
stemate: sensum auferens: ⁊ locum nigrescens: colorem
q; sicut mortue carnis faciens. sic inquam hec passio in
cipiens: ⁊ nondum ad perfectionem veniēs: chiphrona
vocatur: complet autem in carne non postea curatur:
sic de spachilo in cerebro potest intelligi. item possibile
est vt hanc passionem carnosi membri que causa est ma
gni apostematis etiam chiphroniam vocent. medici an
tiqui spachilon vocauerunt. vnde frodicus de quodam
phimonio dixit. phimonia in coraz spachilon est pas
sus. hoc autem modo dici solet esse in cerebro cuj a cau
sa autez velocitatis mortis est magnitudo morbi ⁊ no
bilitas membri. Si autem in tribus prioribus non mo
ritur diebus: ⁊ ad quartum vsque progreditur: possibile
est pualeat virtus ⁊ euadat infirmus. LII.

De diuisione sternutatiõis

o Omnis sternutatio bis duobus intelligit modis: aut.n. vniuersaliter: aut particulariter: vniuersaliter ac si diceret, omnis sternutatio non est nisi ex cerebro: cuius causa est cerebri calefactio: ⁊ loci vacui in capite humectatio. ꝑticulariter ac si ita poneret: sternutatio quedam fit ex cerebro: cuius causa fit tunc cerebri calefactio: ⁊ loci vacui in capite humectatio. hoc autem verum est. non enim est omnis sternutatio ex calefacto cerebro ⁊ loco capitis vacuo humectato. pẽna enim superius siue filo siue festuca imposita naribꝰ sternutatur: ⁊ aliquando ventus cum tussi ascendit superius ab inferioribus qui fit causa sternutationis: cum ad narium perueniat foramina. Falluntur ergo arbitrantes esse causas sternutandi solummodo aerem a capite exeuntem. palas enim videmus aere exeunte pulmonem strigi pectus. certificatur autem quod dicimus quia sternutationem semper precedit per nares aeris tractus: qꝫ natura multum aerem adunat: vt sternutationes faciat. necesse est ergo vt ista sternutatio qua natura cogatur ventositatẽ grossam ⁊ inflatiuam expellere a capite hic intelligatur. quod non totum dicere hypoc. fuit necesse. Humectata enim capitis vacuitate superfluum erat in sternutatiõe dicere: quia si humectatio abundet in capite non sternutatio fiet: nisi prius dissoluatur illa: ⁊ ventus inde concipiatur. Palam enim in multis videmus hominibus gꝫ multi ⁊ nimij humores effluunt a naribus: neqꝫ tamen sternutatio comitatur. Neqꝫ enim sternutatur. nisi ex acutis humoribus. vel si in nares aliquid acutum ꝑponeretur. idem dico: quia sicut naturalis tussis purgatio est superfluitatum cannalium pulmonis: sic ⁊ sternutatio mundificat narium foramina. Foramina autem narium que ad os vadunt: ꝺ larga sunt: q̃ vo ad cerebꝝ stricta sunt: ad os venientia mundificant cerebrum a ventositate ab inferioribus ascendẽte: que a cerebro veniunt cerebrum mundificant de ventositate ab ipso descendente. Si autẽ inuestigauerimus sternutationem a cerebro se mouentem caput alleuiatur: hec enim sternutatio fit cum humiditas dissoluitur cerebri: ⁊ aerem conficit: quem natura post expellit: humiditas ergo illa non dissoluitur: nisi calore naturali excitetur. Adunatio enim humiditatis ex defectione ẽ caloris naturalis. qꝺ vero dixit vacuum locum in capite: ventriculos cerebri debemus intelligere: aut que cerebrum exterius circumtegunt. possibile est enim inde aerem exire ⁊ substantiã cerebri penetrare: vt primo tangat humiditatem illam: ⁊ deinde ad nares veniat. hypo. sonitũ sternutatiõis dic̃ esse multitudinem aeris subito exeũtis: qꝺ vniuersale ẽ aeris vndecũqꝫ veniẽtis. LIII.

Adunatio humiditatis ex defectiõe ẽ caloris naturalꝭ.

Uod dicit superueniẽs: monstrat doloꝛem epatis
q venientem non habenti febrem hic doloꝛ cum in epate sit maioꝛ: non est nisi ex apostemate magno ⁊ calido. aut ex ventositate grossa ⁊ inflatiua. Contingit aũt qñqꝫ ⁊ ex opilatione: sed tunc parum doloꝛ est i epate. magis enim granatur q̃ doleat. magnus doloꝛ ergo sine febre ex ventositate est grossa ⁊ inflatiua cui si febris superueniat: sine dubio sua erit cura. LIIII.

De dñia ter doloꝛ ẽt epatis ex opilatiõe ⁊ ex apate vel vẽtositate.

Je aphorismus pars est illius: vbi pharmaciam:
b vel phlebotomiam conuenientem in verre in vere. LV. esse diximus: sed hic non inuenitur in quibusdaꝫ libris

Ubicunque inter renes ⁊ ventres pblegma cõcluditur ⁊ doloꝛem prestãs: non habent exitum in neutꝝ vẽtriꝫ: bis sm venas in vesicaꝫ conuerso pblegmate solutio fit moꝛbi. LVI.

Ubicunque e-
q par aqua implectum in omẽtum ceperit. bis vẽter aqua impletur ⁊ moriuntur. LVII.

Quidaꝫ vero in hoc loco posuerunt. ⁊ reticuerunt. alij ex toto nõ hic nominauerunt. miroꝛ tamen quare hic illum bis scribunt: ⁊ bis etiaꝫ interpretantes non recordantur eum iam fuisse interptatuꝫ. Quid enim hypo. fuit necesse hic repetere bis: ⁊ bis interpretationes bifariã facere. non enĩ oblionis fuerunt tante: quin recordari posset bis positus fuisse. Unde plus miroꝛ qꝺ cum idez repetant diuersis tamen locis interpretationes dãt diuersam. LV.

De flegmate ossa ⁊ venas ꝑforante.

Erinus de hoc
m aphorismo dubitauit: ⁊ causã habuit dubitãdi. ad hec enim loca non solet conuenire pblegma: ⁊ si veniat cito descendit ad inferiora pectinis ossa. Item Merinus: impossibile est iquit hoc pblegma grossitia sua penetrare venas: sicut aquosa bũiditas hydropicoꝛum perforat venas: ⁊ exiens per eas emittitur per vrinas. Ego autem dico qꝺ si sicut merinus velimus intelligere ad hoc dubium remanet quomodo pblegma possit perforare. Si enim dicat ad renes inde per venas currere falsum est hoc dicere: cũ peritoneon inde sit lõge. Bonum est ergo vt ita intelligamus sicut alij preter meritum interpretantur. vt.s. spaciũ iter renes: ⁊ peritoneon intendamus. Prius tamẽ oportet certificare qꝺ hypo. dic̃ forti nature nihil posse repugnare in expellẽdis: licet materia sit grossa ⁊ vie stricte sint. Uidemus enim quia materia apostematis cuꝫ natura a quibusdã expellat eaꝫ locis: ossa etiam transit. Nõ ergo est impossibile posse venas pblegma perforare: ⁊ per vrinam exire: opꝫ tamen precedere ⁊ materiam pblegmaticam subtiliare vt possit currere sicut ⁊ ipsa operatur in sanie iter pectꝰ: ⁊ pulmonem se coadunante. LVI.

Nihil sõ tꝫ nãe i expellendo repugnare põt.

Efficarum aqua plus ad epar q̃ ad alia mem-
u bra festinat: ⁊ maxime ad extrinsecus circũdantes pelliculas. In animalibus enĩ que comedimus epar totum aqua circundatum inuenitur. Si autẽ vesice ille quandoqꝫ crepantur aqua de illis exiẽs i spacium pellicularium super ventrem extensarum curret iterius: vbi semper in hydropicis aqua solet adunari. hec enim pellicule sunt quasi solide ⁊ nusquã perforate: neque interius habent corpus nisi solum stomachum: colon: ⁊ splẽ: qꝺ aũt dicit ventrẽ impleri aq̃: non interiores intendit pelliculas: sed stomachus potius: vbi cibꝰ ⁊ potus adunant. itẽ dico cum posse intendisse spaciũ in interiori pectore. multotiens enim cum ventrem dicimus: ⁊ hunc locũ itelligimus: sicut cũ dicimus aliquẽ magnũ bñe ventrẽ: ⁊ mulierẽ in ventre magnũ fetũ. Nõ autem dicimus ventrem ⁊ meri bis aqua implerꝫ opꝫ inuestiga

ri si semper vel raro intendit hoc fieri. Videmus.n. hydropicos aliquando euadere:t tamen in ventrez aquã habere.sz humiditas hec euacuatur si cum catarticis:t diureticis.t cataplasmatib⁹ dissolutiuis medeꝛ. LVII

De Alice: rigore t oscitatione.

Lices eẽ dicim⁹ in sanis:cuz tedeat eos presentis
a qualitatis:ac si eos grauantis: mouent autem se post horas aliquas de actionibus in actiones alias. Sũt t alices in ifirmis:cuz non in vno statu maneãt iacendi. sz de vno situ in aliũ mutantur. Hoc eis iõ cõtigit:qz quosdam humores nocitiuos i ore habent stomachi: non in spaciositate sui. sz in suis inclusos pelliculis.

Oscitatio est cum materia humida sit. t fumosa ventositas sicut pulmonis est natura.

Rigor est cũ super cutim mali currunt humores. Sermo autez noster nõ de rigore est exteriori.sed de interiori est. Quibus accẽti bus vinum cum potaꝛ sanitatez operatur: cuius cõmixtionis quantitatem innuit:cuz mẽsurate biberit. intẽdit enim tantum debere esse vini:quantum fuerit aque: vt tẽperetur nocumentuz vini. t repugnetur fortitudini: sui caloris. Vinũ enim temperatum totũ corpus calefacit membra perforãs:hũores temperãs calorẽ nãlẽ excitãs. LVIII

De vino tẽperato.

Onsucuit sine voce dicere.t totius voluntarij motus.t sensus ablationẽ intelligere.sicut videꝛ apo
c pleticis.Cuius cãe sunt multe: quãuis solum motum cerebri hypo. hic tetigit dicens totum corpus pati: si motio cerebri cuenerit:quod fit siquis de loco alto ceciderit fortiter:quo casu cerebrum maxime turbatur.t non solum cerebrum. sed etiam ꝓiunctiones spondiliũ: t medulle eorum.Si enim sit motus fortis.ab his procedentes rumpuntur nerui: sicut in libro de anatomia monstraui: nocet autẽ senioribus maxime animata virtute inde deficiente:nerui a cerebro exeuntes. quidã tamen rũpuntur.quidam tamen laxantur: vnde ifirmus sine voce:t sine motu totiꝰ corporis efficitur: vsquequo virtus animata expergefacta in se retrogradiatur. Si vero cerebrum vel alique pellicule ex hoc casu rumpuntur:infirmus erit moriturus. LIX.

In ꝓmotiõe cerebri infirmꝰ sine voce t motu efficitur.

Illi dubium est: quin omnis medicina morbos
n sanat humidos:si sit desiccatiua. qz contraria solent curare contraria:fames vero desiccat per accidens. Si autem corpus ex consuetudine dissoluitur. cum cibo suo dissoluta non restaurentur:fiet siccius. In primis etiam de corporibus humidior pars dissoluitur. qz dissolutio nihil aliud est: nisi cum humores corporis fumi facti per poros egrediũtur. Quod duabus de causis efficitur exteriori aere, t interiori calore. Unde animalia in hyeme tota accumbẽtia:t quasi dormiẽtia nullumq; calorem intus vel extra admittentia nihil dissoluuntur.t si aliquid est paruissimum est:ideoq; quedam non indigent cibo:quedã vero paruissimo.

C. id sit dissolutio.

Xpletis omnibus aphorismis:quos alios inueni i
e multis libris a paucis expositos ãtiquis: quos cũ primus quidaz expositores exposuerint diuerse tamẽ exposuerunt: quasi priori expositiõe obliti. sed ego i quarta eos exposui particula. Uerbavero sunt eadem hic t ibi:nisi quia prius non ascripsimus vt deglutire non possit. LX

Primus se habet aphorismus. C Si a febre babito tumore non existente in collo tẽ. LXI.

Secundus taliter inuenitur. C Si a febre babito torqueatur collus vt deglutire.tẽ. LXII.

Aliter eos in
q quarta particula explanaueriz taliter hic sunt repetãdi vbi dicitur. LXIII

Ti his ambob⁹
i nihil remãet exponendum nisi ꝙ additur hic superfluum:vt deglutiẽdo angustietur. in qua passione cum mortalis sit vidivt nihil deglutire possit .et siquis aliquid deglutierit:patitur angustiam sine tumore colli. Planum est autem intelligi si bene aperiatur os infirmi.t lingua extendatur plane in inferioribus oris.tunc enim duricies transgluttendi apparet esse propter interiorem tunicam meri: que continuatur gutturi t vtranq; iungit. Diximus enim alibi: quia stomachus illam pelliculam inferius trahit: cum de ore accipienda accipere velit guttur sursum ascendit. cum autem apostema i gutture crescit.t maiozatur pellicula ista stomacho non obsequitur vt trahẽda trahat inferius.aut nunquam inquam obedit. t si quandoque cum angustia maiori. vnde fit. vt nihil aut si quid cum duritie transglutire possit. LXIIII

Stomacus per pelliculã ifirmoz fricem meri clubũ iferiꝰ trahit.

b Ic aphorismus etsi superius sit dictus: non tamẽ hic equaliter ponitur.est autez in quarta particula interpretatus taliter positꝰ.Sudor multus frigidus calidus semper fluens:frigidus maiorez: calidus minorem egritudinẽ significat. Causa vero sudoris multitudo est in corporibus collecte humiditatis:que hic ꝓcipitur expelli superius cũ vomitu a corpore fortiꝰ:inferius cũ pharmacia a debili:ob dignũ est reprehẽdi. opz ergo curentur qualiter in libro de curatione passionis dixim⁹.

C Iste g̃ aphorismus ab aliis põitur hic.t alii tres hũc aphorismum subsequentes:quos inuentos in quibusdã libris hic multi apposuerunt interpretes.qui iaz superius dicti sunt t expositi in quarta particula.iõ superfluum est hic illos repetere:cum parum in solis differãt ẽbis.

C Primus hic est. Febres quecunq; tc. LXV.

Alius sic. LXVI.

b Japhorismi idē superioribus illis positis in quarta particula: t si parū differunt in verbis in sensu tamē nihil est discretionis. post hos alius inuenitur hic aphorismus. LXVII.

a Ermo iste lōge est ab hy. Dixit. n. antea: non pura corpora quēcūq; nutries. magis ledes. itē si egritudine cibū accipiens quis nō conualescat: significat qđ corpus ampliori cibo vtit. si vero nō accipienti hoc fiat: significat quoniaz euacuatione indiget: t multa dixit alia cursui nāe attinētia. deceptus ergo fuit qui cibū virtutē sanis: infirmis vero morbuz esse dixit: cibus. n. nō est virtus sanis. sed virtutez sanis facit: neq; morbus infirmis: sed morbū facit. Itē alius amphorism⁹ hic solet seq. LXVIII.

c Onsueuit hy. dicere excuntia: t intelligere que exeunt per intestina t non alia. Sed quidam intelligunt vrinaz: in qua sic solet fieri cum audiant permurari non moueri. Alij autem aliter de hoc amphorismo discordantur. vbi enim supernatauerint habeā. ab alijs subnatauerit legit: intelligētes vrinā que t supius t inferius resoluit solet. vtrūq; dicere possint. Sed intendentes egestionem melius supra q̄ subtus legū t nō. n possunt videri suppositā egestioni. Sed vbi dic: Quasi rasura: egesta intelligūtur: non vrina. ex his ergo verbis nō certis neq; diffinitis inuitur aphorismū non fuisse hypo. adhuc ēt falsificabit: vbi necessaria vētris solutio dicit esse: neq; n. hoc est necesse: neq; id vt eis qnd obsit acceptis iurib⁹: quia nō nocet multis colericā egestionem habētibus ad rasurā vsq; supernuētibus. neq; autē per iuscula necesse ē solui vētrem. si certificetur q̄ colera purgata sit. ¶ Intētio ergo huius aphorismi ita inordinate ponētius fuit rē ita implicari: q̄ maiori aphorismi expositione indigeret: qō sophiste solēt facere multiloquio involuentes se. Quidā autē interpretātes negāt hypocratē probibuisse dare iura: sed dare multa vel sepiꝰ iterdixisse: cōtrio, néq; ad hoc exposuisse quāto magis dabunt: tāto magis peiorabūtur: quasi nō semper nocent iuscula modum excedēria dandi. Cū igitur aphorismus incōpositus t inordinatꝰ fuerit sic sophisticant. vt quoquomō possit stare: iungētes t dementes sicut placet emilijs. Quidaz. n. dicūt. Premissa alicubi egestione t nō mota: s. d supra videat quasi rasura mꝫta: morbū multū: pauca ōsignat paruū. t in multo morbo necessaria est vētris solutio. Jungunt alij aliud. Si aliqd ō inferioribus spissum egredit: t multa iuscula apponātur cancro pcine: t addunt aliud quasi alterius aphorismi caput. qz materia melācholica est si videt: que multa erit si multa spissitudo fuerit si parua t melancholica parua. Alibi sic. si materia de inferioribus cruda exeat erit melancolica. si multa multa: si parua parua: alibi. si multa morbus erit multus. si pua paruus. Que diuersitas ex obscuritate aphorismi est certa. Ego hūc aphorismū neq; ponderosum cē existimo: neq; obscuruz. sed potius cē falsuz. Pyrochius t Licbocidos t Exchiphiꝰ p̄mi interpretes hūc aphorismū scripserūt sic. Cum de inferioribus res cruda exeat melācholica ē materia t̄c. q̄ dicūt esse particulare: cū qui fecerit vniuersale intellexerit: vñ dubitatio accidit. Sed si accipiaꝫ sicut ego sum interpretat⁹: neq; dubietas: neq; obscuritas erit ipius. egestione cruda exeūte melancholica materia certificatur esse in instrumentis virtutis digestiue. t ō cruda exit egestio. colera vero rubea facit cōtrariū: in qua solent intensa emitti.

Mā sophiste rū ē ire multilogo involuere

b Aib⁹ se. longe bis
q pustule diuturne aut in articulis dolores fiunt. LXVI.

q Aibuscunq; ex febrib⁹. aut pustule diuturne: aut i articulis dolores fuerint: bi āplioribus cibis vtunt. 67.

c Jbus quem accipiunt febricitantes sanis est virtus: infirmis vero morbus. LXVIII.

p Ramissis aliquib⁹ excuntibus nō motis: sed quasi rasura ite stint supnatauerit parua. parum ē morbus. si multa multus. horū vero multa necessaria est ventris solutio. Si vero venter non mundificabitur. sz potiꝰ iuscula dabuntur: quāto magis dabit: tanto magis plus peiorabitur.

Epletis aphorismis hipocratis: hic in fine scripsi
r q̄ rōnabilibus t autenticis interserebātur a sophistis: vt refellerem non esse dicta tanti philosophi: quedam vero alia hic apponere renui: quia quilibet poeta inueniēs falsa nō esse hypocratis ꝓfirmare potuit.

¶ Finiunt aphorismi diuini hypocratis cum commētis Galieni eius interpretis.

Fundación Uriach

Tabula super libros hippo.

¶ Incipit tabula sup libros Hypocratis sequẽtes in hoc opere cõtinẽs initia oĩuz capitulorz secũdum ordinẽ cũ numero chartaruz adiuncto. Signata est.n.qlibet charta suo numero.

¶ Capitula primi libri ꝓnosticorum. 1
Omnis qui medi. 1
Ut in singulis. 1
Finisq medicine 1
Quod si posset non. 1
Verum quia vi. 1
40
Interest artificis 2
Est etiam quod 2
41
Oportet ergo te. 2
Et si nares. 2
Oculi concauitati. 2
42
Que si sic fuerint 3
43
Et si huiusmodi. 3
Et si lumen. 3
Oportet etiã videre. 3
44
Et si palpebre. 4
Bonuz est egrum. 4
Quia non est. 4
Et si repente. 4
Et si pedes. 4
Et si eger. 4
Et relecta cerulee 5
Aut si super ventrez 5
Et si in augmento 5
45
Frendere dentibus 6
Si egro in cor. 6
Manuz mobili. 6
Spũs si frequens. 6
Spũs vero bonus 6
46
Sudor bonus. 7
In hypocondrijs. 7
Si in aliqua. 7
47
Oculi tamen sunt. 8
Acuta existente. 8
Que collectio. 8
Et vsqz in diem. 8
Soletqz huic 8
In his tamen. 8
Apostemate vero. 9
Quod si vsqz. 9
Apa vero solidum 9
Apa vero circa. 9
Elegantius olbus 9
48
Omne apa 10
Oportz ergo te esse. 10
Eorum autem que. 10
Pucredo ea lau. 10
¶ Scõa ps ꝓnosticorum. 11
Omnis hydros. 11
Consurgens er. 11
49
Quius vero er epate 12
Et si caput. 12
Bonũ aũt est egrum 12
Bonũ est modeste 13
Grauis vero sũ. 13
Quod si liuor. 13
Et si color. 13
50
Si testes ꝛ virga 14
Somn' vt mortis 14
Pessimum autez. 14
Stercoris egõ. 15
Liquida bona est. 15
Utile est stercus. 15
Utile est etiam. 15
Et colere subei. 15
Bonum est etiã 16
51
In ol acuta egri. 16
Aquosum vero. 16
Item modicum ꝛ 16
Pessimum autẽ. 17
Flauuz vero pso. 17
Ventositas sine. 17
Dolor sub hyp. 17
Urina lauda. 17
52
Urina rubea. 18
Sed si cinsdẽ hyp. 18
Nebula pendens. 18
Cum fuerit vrina. 18
Timendus ergo. 18
Urina mortis. 19
In veroqz seru. 19
Urina crucia. 19
Crassicies vt ara. 19
Rationis est ꝛ. 19
53
Cauendum est. 20
Laudabilis est vo. 20
Vomitus si sit. 20
Si olbus bis in 20
Et quando illud 20
Ols odor malus 21
Sputũ in ol egri. 21
Si subrubeum. 21
Si vero tardium. 21
Et rubeũ omnino 21
Utride spumosũ 22
54
Et si nigrum. 22
Si in pulmone. 22
Sputũ subflang. 22
Oẽ sputũ perseue. 23
Ols dolor predi. 23
Putredo colon. 23
55
Si tñ die septi. 24
Mortẽ nanqz in 24
Quod hmõi est. 24
Apatum quedaz. 24
Oz ergo medicuz 25
Et si collectio. 25
56
Et er signis hmõi 26
Qui vero velo. 26
Et vtrũ cum. 26
Et quos febris. 27
Quibus pipleno. 27
Interest autem. 27
57
Septus intrasek 28
Apa vel vesica. 28
Quod idẽ apa. 28
Plures er his. 28
Acutis fe.er. 28
58
Uesica dolens at. 29
Si si supervenerit 29
Si vero vrina. 29
Hec aũt morbi. 29
¶ Tertia pars ꝓnosticorum. 30
In febribus idem 30
Illi dies idem. 30
In qbus febribus 30
Primus period' 30
Et nõ est pos. 30
59
Deinde ẽm hanc 31
In quibus valitu. 31
Et finis quartane 31
Scõm hunc ordi. 31
Que vero ĩ breui. 32
Considerabis. 32
Secundum hanc. 32
60
Si dolor in capite 33
Atqz sanguinem 33
Aurium dolor. 33
Juuenes que sũt. 33
Apata in gutture 34
Squinantia pessi. 34
61
Altera huius 35
Tertio vero ĩ qua 35
Et si delituerit. 35
Bonũ est aũt tu. 35
Quam tumidaz. 36
Quor febris si 36
Quibus febris per 36
Quibus febres lõ. 36
Trãsacris.xx.di. 36
Hoc autem apa. 37
Quib' vero etas. 37
62
Febribus vo lor. 38
Et sicut illis. 38
Omne apa magis 38
Quib' adsunt fe. 38
Quibus ille dolor. 39
Que vero otrim' 39
63
In febrib' ñ mor. 40
Pueris in acu. 40
Interest ergo 40
Nec in qualibet. 40
Honestũ quoqz 41
64
Et hec est nostra. 41
Scito oẽs valu. 41
Adhuc signifi. 41
65
Nec desperatio 42
Neqz te ad alias 42
¶ Liber regimis acutorũ primus 43
Qui de egrotantiũ 43
Que quidem in di. 43
Si enim sagaci. 43
66
In quo tñ nõ 44
Sed posteriores 44
Sed antiq ꝓfus 44
Inde ieuia virib' 45
Sed potius 45
Si ergo qñ ept. 45
Sed vulgus 45
Alia laudantes 46
Quoruz ꝛ ĩ his mor. 46
Scripturum ita. 46
67
Ad hec vero aut 47
Que res itaque 47
Cum ergo huius 47
Quorum videz. 47
68
Ptisana vero 48
69
Quapropter. 48
Si ergo eger bis 48
Itaqz ꝓmo hoc mõ 48
Scõo vero si eger 49
70
Quod si tunc demũ 49
De his autem que 49
Sed qñ sputi plus 50
Sed hoc ea. 50
In pleureticis 50
Ptisana vero ex. 50
Cum enim omnes 51
Quippe enim quia 51
71
Nisi ergo medici. 52
Quibuscunqz cibo 52
Adhuc vero qui 52
Et quibus nimiruz 53
Quos quidem vtiqz 53
Quod quidem eo 53
Sputum quippe 54
Quoniaz vtruz alte. 54
Qõ non tantuz cum 54
Uia aũt sustentã. 55
72
Quapropter vt 55
His autem qui ple. 56
Quo sumpto si 56
73
Quod si antiquus. 56
Et videndum est 57
Porro succum 57
¶ Scõa ps regimi/nis auctorum. 58
In pleuresi vero 58
Est autem iuuati. 58
74
Sed añ qõlibet 59
Deinde calefacto 59
Postea ordeum. 59
Siccorum aũt cale. 60
Nam hmõi calefac. 60
Inciso autem non 60
Nisi ergo cale. 60
Quando ergo do. 61
75
Porro si passio 61
His itaqz fa. 61
Tempore enim solu. 62
76
Iste sermo est 62
At vero vbi pti. 63
In quibus etiam. 63
Similiter autem 63
Scio nanqz mul. 64
Nociuius vero in 64
Nam consuetu. 64
Quod quidẽ facile ẽ 65
Qui enim semel 65
77
Si quoqz ory. 66
Similiter autem 66
Plurimi vero qui 66
Que accidentia 67
Si enim qui 67
78
Si iterum tenen. 68
Iuuat itaqz cor. 68
Quorum vero in 68
Quoruz aut pble. 69
Ne autem nostre 69
Non igitur oportz 69
79
Sed alia bis con. 70
Quapropter cos. 70
Hoc enim contra 70
Cum quo etiam 71
80
Nec non etiam in. 71
Qõ ẽ diminutio 71
Qõ autem in qb' 72
Et alia bis necef. 72
Neqz morbi sen. 72
Ecce enĩ inuamẽ. 73
Sunt enĩz qui pti. 73
In quibus plu. 73
Multotiens autẽ 74
81
Que quidem ac. 74
Qui vero euadũt 74
Neqz etiã quispiã 75
82
Malum ẽ nimiz 75
Et ego quidem sũ 75
Uicine autem sũt. 76
Verbi gratia bõ 76
83
Queritaqz iam di. 77
Plus tamen ledit 77
His autem olbus 77
Multe vigilie. 78
¶ Tertia ps regimi/nis acutorz. 78
Potus aũt dulcis 78
84
Dulcis autem po. 79
Mentem leuius 79
Cui' ergo dispõ 79
85
Sed plurimũ in 80
Et eam que cum 80
Qui autem hmõi 80
De vino autez al. 81
Palmeus potus 81
Sciendum est et 81
86
Hydromel si 82
Hydromel autez 82
Aqua melius mul. 82
Pumores de 82
87
Sed etiaz cui' egõ 83
Diuersitatez autẽ 83
Sz in his morbis 84
Sed quidam tam 84
Non tñ hec sen. 84
Que tamẽ sortior 85
Est etiaz quãdoqz 85
88
Dsia autem que 86
Post ptisanam 86
Coctum autẽ mel 86
Potus autẽ qui 87
Hore vero quib' 87
Acidissimus vero 87
89
Accidit autez hoc 88
Quod si ita fuerit 88
Sed egroto ory. 88
Parum accidisse. 88
Rursus ven. 89
Sed in inferioribs 89
Quod malũ ĩ acu. 89
Itaqz quod nocu. 89
Bonuz quidẽ ẽ di. 89
90
Qui autez solo po. 90
Si ergo ad infir. 90
Uniuersaliter aũt 90
Acetum feminis 91
Aque vero nullus 91
91
Si dolorem cap. 91
Cui autem solam 91
Dicaz quoqz quo 92
Balnea vero ĩ qui 92
Ubi autem corpus 92
Uia ergo breuis 92
Introitus vero ꝛ 92
92
Qui autem lauatur 93
Deinde multe aq 93
Multum de 93
Postq̃ loco frica. 93
Neqz oleum qñ 93
Sed ꝛ caput quam 94
Et cauendum est 94
Sed neqz balne. 94
Neqz quisqz potũ 94
Qui balneum. 94
Balneare ĩ peripl. 95
Balneare bumi. 95
93
Balneare non 95
Balneum multo 95
94
¶ Liber q̃rtus regi minis acutorum. 96
Casus autem. 96
Sed ꝛ fe. multa 96
Fit autez quã mltũ 96
Fit aũt lingua aspa 97
Hanc bibere aquaz. 97
Et si amarum os 97
Si vero adhuc 97
Salsũ autem nihil 98
Sorbitiones autez 98
Et si sanguinis er. 98
95
Et si apa ali. 99
Si vero sine his 99
Causi genus aliud 99
Tali causo nisi. 99
Et hoc.i. venter. 100
Rosmata vero. 100
Acutas aũt pal. 100
Igitur quidẽ si. 100
96

Tabula super libros hippo.

Pdleuminantia.
Quicunq; vero
Fieri vero ꝯtinuū
Et auferre fan.
Accidunt aūt plu.
Quicunq; dolo.
Et os bis ita.
Et resumentem ꝛ
97
Sinanchus ā fit
Qñ vero in cti.
Et posteriores
Et antipasis spl.
Sz ꝛ arteriā vl.
Si febris assūp.
Potu aūt vti.
Si vero lappato.
Cum aūt pharma.
Quibuscūq; vo ol.
Quibuscunq; in
Quibuscunq; vo fe.
98
Quibus vero in
Corpori quidē geē
Sordītiones autē
Didicerunt aūt be.
Quibuscunq; vero
Accubare vero
Hypocondrio
Coniecturare vo
Si autē trālmutra.
Inconsistētes aūt
Sunt ā visiones
Jōgz attenden.
Neqz eorum que
Igitur maxime
Custodire igitur
99
Cū autē nō obe.
Attēdere vero ꝛ
Inspicere vero
Si vero in febre
Cum in febribus.
Quibuscunq;
Mos aūt tales
Cum febricitanti
Cuz aūt febricnti
100
Estiua ꝛ autū.
Et sigdē impibus
Febri stricturose
Corallus ꝛ mxr.
Si vero stricturosi
Peripleumonica
Si vero dolor fur.
Subauferre vero
Demū subcirste
Si vero subd' ise.
Si vero non facile
Matura vero sunt
Peripleumonie
101
Dysenteria apa
In febre co.
Tetam vero lāb.
Cū aūt a tenūa.
Egritudies autē
Helleborizare oz
Quibuscunq; ex
Que ex itinere do.
Quecunq; vero a
Esce vero maxime
Allium sy.ſz.i. vē.
Lascus aūt syſz
Legumina vero
Licer syſz.i. vē.
Lens aūt thiptici
Lupinū ā mi.
Silium aūt ꝛ o
102
Et custodes.i.
Marse vero fit
Melancholice
Optime vo vti.
Caprine vo car.
Qbri.i. porci
A colera vero sic.
Hunc talē custo.
Cōfert aūt ꝛ do.
Et bibere vinū
Et oleuz da. vt.q
A cibis aūt ꝛ po.
Si vo hūidus vē.
Et hydropum
Quicunq; ven.
103
Si vero fe.bēat
Dictarie vel die.
Scire vo epha.
Si vero sangui.
Si vero tibi vēter.
Si vero pharma.
Validissimū aūt
Et siquidē i tbo.
Que ex lferiore
104
Opon.i. succum.
Sequunt capla
pricke p.le libri ept
dimiarus.
Quibuscunq;
Figure be quidez
105
Quibuscunq;
Infantū epilep.
In renez dolor
106
Mulieb.ia qb'
In creatiōe anti.
Que in rigores
Ante rigorem
Apostases non
Tibiaz efficatio
Fimata exterīse
Qō fermū autū.
107
Pueroz tusses cū
Lachryme in a
Febre be qui
Quēsiões cor.
108
Capitula fe
particule.
Adaperire coan.
Attēuare ipīguare
Aliaz bōorem
Spūs parui
109
Medicamētuz
Consequentiam
Vene tēporum
Tussis sicca nō
Hūt aūt plurima
Derelicta post cri.
110
Quartane.
Tusses sicce
Posteriora capi.
Susceptiones
Cōtrauellere qd
Lata cranthima
Quecunq; matu
Oculoz babētiū
Egressus ad
In magnis ma.
Circa magnū lo.
111
In pirinthō ve.
Brassicaz tenus
Quibus splen p
In putrefactioni.
Splen durus in
Que circa egrū
112
Capitula tertie
pticule.
Si cutis rari.
Expurgatio cur.
Quādo aūt cor.
In gymnasiis
Mulier quā pus
113
A capite
Omne erpurrescēs
Ventosuz cōcau.
Frigidum valde
Post vrine.
114
Figuras mitti.
Quē ex mōtano
Que velut alate
In catarris ma.
Rigores incho.
Capitelluz ex.
Sāguis sturus
115
Brenia subdu.
Cum spumascūt
In pcessionibus
Hi vero facti fri.
Permutationes
Omne extenuatuz
Corporis lactura
Frictile ꝓtinuum
Subuiride sub.
Sic deprimi mā
Clauus aperiens
Irodicus febrien
Malā febri
Venarū rubedo
Cū zuēit l sitien.
Occasiones vnde
Ulcera facta oeter.
116
Rotundū sputuz
Emorroidas ba.
Medicantes qui
Reuelatōes ꝛ
Alterius loci lo.
Est qbus sangui.
Capitula qrte
pticule.
Loco affectib' dubi.
Urina pinguis.
Qui intestinū in
117
Agasti quidē pue.
Aliud apa equa.
Cola habent qua
Concessiones ad
Que nō multum
Aquā ciyraz
Quoniā er emo.
Si qualia oportet
118
In eno legumina
Manifeste vi.
In calido natu.
Sōnus frigidat
Somnus sedilis
Debiles die
Aquarū inertiū
Aqua potabilis
Percalido natu.
Studium salutis
In vigilando si
Quib' plurimus
Qui calidi ventri
119
Siccitate in terra
Tragos qs appa.
Oculi vt habeant
Signa mortalia
Labores cibis
Capitula qnte p
ticule
Natura morbo
Inuenit ipse cadē
Bene docta na.
Lachryme nari.
Spūs introitus
Nō eodē ola ol.
120
Urine eritus ꝛ.
Mols ala semper
Morbi cōtrri
Salus dissentien.
Quecūq; er ira
Labor articulis
Ale exercitium.
In scissuris san.
Si auris dolue
Lingua vanam
121
Colericum vero a
Urina similis
Lingue similes
Si mānax ca.
Humb' in auribus
Terrā demeare
Debilioza nutri.
Priuitū i auri.
Libido a flegmate
Calidis ventre
Nigre colere l
Supauentes.
Friditas aque
Helleborum bi.
Figuras ꝛ litrin.
Sāguis in.
Rigor a superi.
122
Attractio pul.
Frigidissimus
Ulcera apponū.
Femla capitis er
Percalido nu.
Capitula serte
particule.
Carnes trahit
In calidioribus
Quibus pīguis
123
Perfrigidior.
Dolorus primū
124
Nō er labo.
A quartanis cō.
A qbus morbi.
Coleram vt diri
Caliditas acredi.
Alienantibus
Stupores qua.
Quibus coxa.
In mutabilibus
125
Diffinitio qdem
Quibus sanguis
Aut qbus nares
Rotunda sputa
Urinam multaz
Quartanus vero
Quicq; extatis
Que circa
Quibus l dentib'
A capite ossium
126
Per colericū
Capitula septie
particule.
Tusses ceperūt
127
Facta sunt autez
Mulieres
Utilissime vero
128
Incidi aūt ꝛ sub
Primū in siccis
Venarū sanguis
Sed liereceptio
Babonū āt neqz
Finiebant aūt
Ventrium bone
In tenuitate cir.
Quia multa de
Et stratum denu.
In que postpo.
Aquosos cito
Hydropisim nō
129
Que circa cor.
A signo fu.
Tussis laborio.
In laboriosis.ſ.
Spiritus pīficis.
Pīficis autūnus
In pyrinthō vero
Dolor in costis
In diuturnis
Circa desturina
Ospbin dolenti
Nephriticas nō
Que in somnis cō.
130
Quibus nihil qui
Aperientia in
Laborēs in peri.
Quod post mulie.
Diuturnitas per
Labores trino
Capitula octaue
particule
Que ex parua ta.
Odores leuato.
Incidentes ꝛ in.
Audītus bi me.
Et lingue gustus
Spiritus similiter
Habentia vel
131
Sermones silentiuz
Procedentia ꝛ.
Permutationes
Obtinuit ꝛ non
Lachryme volūtarie
Gustus sputuz
Sol est frigus.
Labores ocia.
Que in somno
Mansiones in qui
Animi vel men.
Etas quidem
132
Quod affine ꝛ
Anni tempus in
Tempus in quo
Tps egritudinis.
Periodi ꝛ perio.
Epidimicorum.
Et sigs inceptio.
Ignitum forte qui
Qualis modus
Opus corpus in
In palpebris su.
In extremo vero
Reiectatorios
Medio torio.
Hec sipilla est.
Melancolicus
Febres quibus
133
Qualis est
Consuetudinem
Qualiter
In quibus in con.
Contrarie in
Quod bene ferrur
Vetera quantū tñ
Bonis vero
Quod fistulosum
Cui iam
Sacirus in taso
134.
In abdirus
Melancholici
In abdirus
Contigit
135

Finis

¶ Liber pnosticox diuini Ypocratis icipit. I.

De qbꝰ sit pna pnostica dicā tur.

Anifestū est q̄ hypo. nō vtiť hac dictōe. s. prenisio
m nenisi loco pnosticationis. Inde est q̄ facit sequi
būc sermoné cū ita dicit: q̄ est quando antecedit
t precedit: t facit: t indicat. Et non vtitur hic prologo in
isto libro suo: nisi loco istorum quoꝝ numerus est mul
tus: in hoc nostro tempore qui nominant seipsos aucto
res ingeny: t estimant q̄ operatio medici nō est nisi conseruatio sa
nitatis super sanos et reductio eiꝰ suꝝ ipsos quando corrumpitur.
Pronosticatio autem de futuris rebus vide tur eis q̄ nō sit de ope ratione medici in aliq̄ sed est ex operatione diuinoꝝ. Et propter

De vtilitatibus sermonis pnosticox.

hoc intendit hypocra. ostendere in prologo huius libri sui q̄ per pronosticationeꝫ iuua tur medicꝰ t ponit fi mam eius q̄ acquirū tur ex cognitione eius tres res: Quarum vna est q̄ medicus quādo vtitur pronosticatiōe recipiūt infirmi ab eo quod eis pcipit: t mit tunt se in manibꝰ suis vehementius. Et secū da est: quia quādo pri us cognoscit quod ac cidit infirmis in futu ro antecedit ad illud tempore longo. t pre parat se ad opponēdū ei. Tertia ē ne estime tur de eo q̄ ipse fuit causa mortis eius: qui moritur ex infirmis. Ypocra. ergo videť q̄ cognitio medicine per hūc modum scien tie non est inferior co gnitione eius causarum sanitatis. Intendam⁹ ergo nunc ad considerandum in sermonibus eius: in quibus narrat vnumquodque horum trium iuuamentorum que nar rauit. II.

Am narrauit hypocrates in hoc sermone iuuamē
i tum primum ex tribus iuuamentis que acquirū
tur ex scientia pronosticatiōis in sermone suo: ita
vt prouocet infirmos ad considerandum: t committen
dum se in manibus medici propter sanitatem que ante
cessit: t quam indicat eis t consequitur illud: vt sit dignꝰ
q̄ de eo fiducia habeatur: q̄ ipse est potens scire res in
firmorum. s. naturam egritudinis: t causam facientem
ipsam. Erit ergo conclusio demonstrationis super illuꝫ
secundum modum hunc: quando antecedit medicus t
infirmis illud quod futurum est indicat: et creditur de
eo q̄ est potens scire res. sez naturam egritudinis secun
dum veritatem: t de quo habetur fiducia q̄ ipse est po
tens scire naturam egritudinum. Est fiducia etiam ifir
morum de eo committendi se illi vehemētior: t de quo

Duo plures sanat ꝺ qsoplures confidunt.

Adnis qui medicine arti studio seu gliā seu delectabilé amicorum consequi desi derat copiam: adeo pru dentum regulis rationeꝫ suam muniat.

Idet mihi q̄ sit
v ex melioribus re bus vt medicus vtať prenisione. II.

T in singulis vali
v tudinibus ꝑterita ꝑnia t futura co gnoscat: t egro reuelet q̄ de seipso eger mine ꝑsen serat. si. n. se per eū cogno scat totū se illi certꝰ com mittet.

Tod est: qz quā
q do presciť: t ante cedit: t indicat in firmis aliquod ꝑsens ex eis que habent: t que pre terierūt: t que futura sūt: t interpretať ab infirmis totum quod abbreuiauc runt a narratione sua: est

confidunt infirmi: t in cuius manibus se cōmittunt ipse sanat plus egritudines. III.

Tlud a cuius narratione abbreuiantur infirmi:
i non est ex eo cuius scientia nō sit ex eis: sicut dixe
runt quidam expositorum: vt sunt membra inte
rioza: t egritudines que sunt in corpore: t cause illarum.
Uerum illud a cuius narratione abbreuiantur non est nisi a causis primitiuis
coꝝ t accidentibus que sunt in corpore: ab eo quod ex eis est mani festum sensui: Quando ergo audiunt infirmi a medico aliquid bonum preter quod ipsi nuncia uerunt ei illud admirā tur de eo: t dignum est vt admirentur de eo.
Et nos quidez iā ostendemus in subsequenti bus artem qua compre hēditur iste modus sci entie. IIII.

Am narrauit
i hypocrates in hoc sermone iuuamentum secundū quod est ex iuuamētis que acquirūtur ex pro nosticatione. quod est: quia quando medicus prius scit causam infir mi secundum veritaté intendit accidentia de quorum aptitudine est vt accidāt ei: t prohibz ex eis quod possibile é ꝓhibere vt non accidāt t intendit ad illud ex eis quod non est possibile prohibere qui accidat: t prohibet illud ne fiat magnuz forte. Et medi co gdé pole ē oio vt añ cedat: t resiltat oīb⁹ ac cidētibus que accidūt: sic̄ gubernatōi nauis sa

Eremez t magnitudinē accidentiz remouē pōt medicus

piēti: g timet isultū cōmotionis maris suꝝ se. V

Arrauit hypo. in hoc sermone suo duo iuuamen
n ta que acquiruntur ex scientia ꝓnosticationis: et
dixit iterum iuuamentum tertiū in sermone suo
. s. quando prius scit: t precedit: t indicat mortem eius q̄ moritur: t salutem eius qui saluatur. Inde est q̄ quidaz medicorum imperitorum ex propinquo cepit t itromi sit quendam aegrotē cepit corpus fudare propter syncopiz: que accidit ei t ce pit letari t gaudere propter multitudinem eius que cur rebat ex eo de sudore. cum ergo post illud parum more ret ifirmus aduenit et ex cōtinuatione illius ꝓturbatio magna: propter estimationē coꝝ super ipsꝫ: q̄ ipse interfe cisset eum. Quod autem dixi vsq; ad hunc locum nō est nisi expositio prologi. quem premisit hyp. i libro suo isto Sermonis autem qđ ipse breui cōprehendit oratione . s. sermonis eius t si cum illo etiam fuerit aliqd celeste i egritudinib⁹ acutis: species huius expositionis cōuenit ei qui iā domitus est in disciplinis: t exercitatus in eis: t

Quid de sophistis dicat.

est ei⁹ studiū scipiens ad ꝓficiendū ex hoc libro. Qui aūt nō est domit⁹ in sermone greco ꝛ: neq; est ei cognitio cuꝫ vltimatione: aut sollicitudo ō reb⁹: nō accidit ei: nisi scia ſmonis sophistica ꝛ ↄ finiēriū in illo vitā suā i vanū. Qō ḡ ↄuenit de expōne est modus alius ꝓpri⁹: g ↄplet ſmone lōgiozi hoc ſmōe ↄ latiozē eo. Et res gdē absoluta i dimisione considerationis in hoc modo expositionis est ei

ei cui⁹ itērio est acquirere q̄ ꝓficiet: g amat illud. Dimittat ḡ hūc ſmonē: in quo ego iciꝑio ab hoc loco vsq; q̄ ꝓueniaſ ad sermonē: i quo dixit hyp. oꝑtet vt ponas ↄsideratiōez tuā i egritudinib⁹ acutis ſm hanc viaꝫ. VI.

Ꝑdeuisio fuit apō grecos multipliciter accepta.

On vtiſ hypo. n hac dictiōe. s. ꝑuisione ſm curſuꝫ ↄsuetudis grecorū cōez quo vtunt̄ ea. qō est: qz greci non vtunt̄ hac dictōe: nisi ſꝫ solliciturdiné ō re ↄ curā de ea. Et illud gdeꝫ significauit Euripides ꝓficiator i ſmōe suo. g̃ felleries apō nōtē suā vsa é ꝓuisiōe l hoc vt ea sus ei⁹ eēt ſꝫ figurā cū q̄ nō detegeret q̄ ipa cadēt. Et nos ſuenim⁹ itez̄ ō ſmōe .s. ꝓuisio vti grecos in ſmonib⁹ suis: semꝑ sup sollicitudiné de aliquo: ↄ ſm curā de eo ↄ antecessionē in ꝓparatōe ei⁹: cui⁹ ꝓparatione fit iuuamētū. Et sermo itez̄ famosus apō boies. s. an regimē mundi currat ꝑ vsum ꝓuisionis. ſi signat nisi hāc itentionē. Hypo. vero nō vtitur sermone suo ꝓuisio ſm hāc itentionē: sed vtiſ eo loco pronosticationis. ↄ non facit etiā illud absolute: sed ex re: que ↄmunicat ex istis duab⁹ itentionibus sil̄. Qō est: qz ſuenim⁹ homez̄ ꝟificatoꝛē vti hac dictiōe. s. ꝓuisio: super res in ḡbus homo cogitat. ↄ quaꝫ imaginatur anteq̄ fiant. ↄ ex hac itentione itez̄ oꝛiunt̄ pronosticatio. qō est: quia res manifeste i naturis suis q̄ formant̄ in itellectu anteqū appareant sensibus sunt: in ḡbus dicit ſm veritatem: g̃ homo vtiſ in eis ꝓuisione. Et non voluit hypo. per hoc nomen: nisi vt significet̄ qō cogitat in reb⁹: ↄ imaginatur eas anteq̄ sint: ↄ ꝓpter hoc dicim⁹ in rebus que intelliguntur primitiue absq; voluntate: quia accidūt ꝓter g̃ vtatur in eis aliqs ꝓuisione. In rebus aūt quas faē postq̄ cogitat in eis dicit̄ g̃ fiunt post cogitationeꝫ ↄ sollicitudiné. Et sup hoc significat sermo Solonis: vbi dic̄: g̃ oꝑtet vt in iudicijs que posuerūt illi de ꝑuisifagas i terfectione: ↄ in vulneribus: ↄ cōbustione: ↄ medicinis: vt vtaſ ꝓuisione si homo fuerit dās in potu illas vol⁹ terfectionem per eas. Inueniunt̄ etiaꝫ hoc noie ↄ si⁹ vti rhetores multotiēs in orationibus suis quādo volūt narrare quod fit ꝓter vsum ꝓuisionis ꝓpe illud qō fit absque voluntate: sicut interfectio absq; voluntate: ↄ id ad quod egreditur iratus. quod est: quia ipsi dicunt in istis rebus quod ipse fiunt ꝓter g̃ vtantur auctores eorum ꝓuisione. Quando ergo homo decipit socium tempore longo: ↄ cogitat: ↄ ꝓuidet in eo quod facit cum eo: antequam conetur facere illud vtitur ꝓuisione. Quid ergo significat hoc nomen ꝓuisio: scilicet apud grecos:

Que i nobis cum ꝓfectōe cadūt post cogitatiōez ↄ sollicitudinē fiū.

rī subito contingit: alium vero medicine apparat⁹ ꝓuenit ↄ vir dieculam vite adījcit.

c Um ergo quidā infirmorum moriunt̄ antequā ad eos vocetur medicus ex ꝓuitate egritudinuꝫ eorum: ↄ quidam eoruꝫ nō moꝛiantur quando vocāt medicū: quin moꝛiantur: quare non remanent nisi in die vno: aut plus illo q̄rum antequam ꝓparet̄ medicus cum arte sua: ↄ resistat vnicuiq; accidentiuꝫ: tūc oꝫ vt cognoscas naturas illaruꝫ egritudinum: que sunt ꝑtranseuntes virtutes coꝛpoꝝ. Et si fuerit etiaꝫ aliquid cum illo celeste in egritudinib⁹: oꝑtet vt sit medicus in eo sapiens cum ꝓuisione. VI.

Ꝑterest artificis i vt vires egri atq; egritudinis bene ꝑpēdat.

Idēt mihi g̃ de v melioꝛibus rebus est vt vtatur medicus ꝓuisione. VII.

est res communis: que dicitur de actiōibus bonis ↄ malis: non sicut dicunt quidam: g̃ dicitur de actionibus bonis tantum. quod est: quia in questione de qua queruntur homines. scilicet an regimen mundi currat per fortunaꝫ ↄ casum: aut per vsum ꝓuisionis: nō significat ꝓuisio nisi rem cōmunem ↄ significatio illi⁹ ē: quod ponitur ꝑpe eam: scilicet casus. ↄ ex hominibus sunt qui ꝓponunt ꝓpe ꝓuisionē loco casus qō fit ex seipso: ↄ oēs significant intentionem vnam. Inuenimus aūt philosophos etiaꝫ dicēntes in mūdo multotiēs g̃ regimen eius currat cum vsu bonitatis: et administratione eius g̃ est creator benedictus ↄ sublimis in quo ē ꝓuisio: ↄ non excipiunt in sermone suo bonitateꝫ ad suam scientiam: nisi quia hoc nomen scilicet ꝓuisio dicitur de actionibus laudabilibus: ↄ de actionibus vituperabilib⁹: nam si fuerit ꝓuisio. scilicet antecessio sollicitudinis de rebus dicitur cōmuni. Manifestum est ergo g̃ nomē deriuatur a re que ratiocinatur ante esse suum. ↄ ex hac eadem intentione deriuatur nomen pronosticationis. qō est: quia res manifeste in naturis suis que apprehenduntur anteq̄ sint per signa significantia ipsas: necessario dicitur: g̃ in eis non administratur nisi ꝓuisio. hic quidez sermo est eq̄lis sermoni eius qui dicit g̃ nos non scimus eas: nisi ante fuum esse. Mihi autem videtur ꝓuisionem non poni ꝓprie illud qō fit per fortunam ↄ casuꝫ vt intelligatur ex ea hec intentio cōmunis. quod est: quia ꝓuisio quando dicitur ſm hunc modum significatur g̃ non dicitur nisi de actionibus bonis tantum. Necessario dicitur g̃ in eis non administratur ꝓuisio: ↄ hic quidē sermo significat g̃ non dicitur de actionibus bonum quoniam ꝓuisio scilicet sollicitudo de esse mundi: non est in actionibus malis. Inquit Dunai. Utatur de hoc sermone g̃ est contrarius ei: quod precessit ō sermone ipsius. quod est: quia dixit in eis que premissa sunt in questione in qua queritur de esse mundi an regimen. scilicet eius currat per vsum ꝓuisionis: aut per fortunam ↄ casum non administratur hoc nomen scilicet ꝓuisio nisi scōm intentionem cōmunem quemadmodum ostenditur illud cōmunicari expositione ipsorum prope ipsum casum. idest ex eo g̃ ponunt iuxta nomen ipsum casus. Et ex sermone philosophorum iterum g̃ regimen mundi currit per vsum bonitatis: in quo est ꝓuisio. Et dixit in hoc loco: quod est: quia ꝓuisio quando dicitur secundum hunc modum significat. quia dicitur de actionib⁹ bonis tantū. Et respōsio quidem in illo. est illud quod dico scilicet g̃ hypocrates. in sermone precedente non voluit: nisi vt ostenderet: quia possibile est vt fiat hoc nomen in vsu. scilicet ꝓuisio secundum intentionez communem in omni actione: que non fit per casum: sicut cōtingit: vt intendit in ea ad bonum: ↄ intendatur in ea ad malum. in hoc autem sermone voluit ostēdere g̃ q̄uis

Ꝓuisio ō ō actib⁹ laudabilib⁹ ↄ vituperabilibus.

Regimē mūdi currit ꝑ vsuꝫ bonitatis i quo ē ꝓuisio.

sit possibile vti hac intentione.s.precisio:cōiter sup oēm actionē:siue sit bona siue mala.sic̄ significat sup illaz qō nē.cui⁹ rememoratio p̄cessit.p⁹us tñ nō vtimē ea philoso phi in qōne:in q̄ q̄rit̄ de eē mūdi:nisi fz itētionē .p̄pam .s.bonitatē tñ:t pp illud nō inuenim⁹ cū dixisse in ,pno sticatiōe:q nō ē nisi p res futuras tñ:fz per res q̄ fiūt in tp̄ib⁹ tri.⁹us.Et vidim⁹ gdē q ꝓudēs est enūciator ō eo qō iā p̄cessit nō mi/ n⁹ q̄ sit ei⁹ enūciatio enūciās de eo qō fu/ turū ē:t simil⁹ etiā q enūciator sit de reb⁹ p̄sentibus:p̄ter q̄ p⁹us videat eas:nō ē laus mi⁹or laude illaz duaz.s.enūcian tis illa duo.s.preteritū t futuz sic̄ ofidit by.in ſmōe suo .s.q ē q̄ q̄ præscit t p̄cedit t idicat ifirmo res p̄tes ex eis q̄ sunt cū ipsis:t q̄ p̄teriūt:t q̄ futura sūt:t enūciat de hoc ifirmo totū a cuius narratiōe abbreuiabit:erit g̃ dign⁹ vt cōfidat de eo qō ē potēs scire res ifirmoz:g̃ p⁹u dētia p artē in enūciatiōe ei⁹ qō preteryt:p̄ter q testifi/ cet:t in narratiōe rerū p̄tiū in iudicio t indicatiōe ei⁹: qō futuz ē:ē eq̄lis. Uerū inuamētū qō acquirit ex vno quoq; boz diuersificat diuersificatiōe multa: qō ē q ꝓnosticatio de eo qō futurū ē magis iunatiua ē q̄ enun ciatio:de eo qō p̄teryt t qō ē p̄sens q nō inuat per enun ciationē:de eo q ia preteryt in aliq̄ dispositiōe infirm⁹ Imo nō inuat p illud:nisi medic⁹ tñ qñ vult ofidere p⁹u dētiā suā p artē medicie ifirmo:t iste gdē ſmo q̄uis sit extra artez medicie:tñ ls q cū positionib⁹ cū declaret: t exponat itētiōes q̄ significant i ſmonib⁹:q fiūt i libris. verū q̄uis inuamētū fiat per distinctionē i expositionib⁹ in reb⁹ alys tamē de ea ē qō dixerunt gdā expositoz: si gnificātes per id mores aie cōponētis libz̄ t nāz eius si cut id qō inuenimus eos fecisse in .b. loco ex laude:q̄ ipsi laudauerūt positionē by.in ſmōe suo.s.mihi videt q ō meliozib⁹ rebus ē vt vtat̄ medicus p̄uisione:qñ possibi le fuit ei dicere q de meliozib⁹ reb⁹ ē vt vtat̄ medicus p̄ter q adiūgeret ad illud.Mihi vī cū fit ad erigēdū de mōstrationē i eo qō dixit sufficiētia.Qō āt dixerūt sequ/ ces abrucalis cū voluerit iter ꝓnosticationē dīaz eē: t antecessionē indicatiōis nō solūmō nō ē egrediēs ab eo qō ē necessariū:i quo ſ ē p̄ficuz:fz cū illo ē ex genere er roz t falsitatis.hoc āt ē fz q videt eis:inq̄tū dicunt q ipsi docēt boies itētiones:verūtamē cōtradicunt nomi nib⁹ in eo qō significat de rebus:t hoc ē p̄ncipiū erroz eo rū.s.paruitas scie eoz:t qō sermo eoz nō ē nisi i eo qō si gnificāt noia.nō in ipsa nā rez q̄rū cognitiōe fit inuamē tū in medicina:qō ē:q ꝓnosticatio dī fz plurimū de re b⁹ certis:certitudis sempiterne:t q̄q dī de reb⁹ in qua rū certitudine minuit ab illis parū:t pp illud inuenim⁹ expositores hui⁹ noīs addere ei multotiēs illud qō enū ciat.Dicūt g̃ in gbusdā illarū q̄s p̄mittūt.t cuz gb⁹ icipi unt q ꝓnosticatio in eis ē certa:t gbusdā earū q ꝓnosti catio ē in eis cū q̄ ē fiducia:t fortasse nominat cognitio nē earū viridicā aut artificialē.Significant g̃ p illud qō addūt ex illo ad hoc nomē qō nō est illud qō significat: certū t verū semp.¶Pronosticatio g̃ oz q dicat fz duos modos quoz vnus sup res certas veras semp:t alter su per res qua minuunt ab illa certitudine parū.Cognitio vero certa semp ē sicut q ver existit successione by.emis t post ipsaz estas:t post estatē ē autūn⁹. Illa āt cui⁹ cer titudo nō ē sempiterna ē sic̄ ſmo Martis i luna:q̄ quā do est extremitas superioz manifeste inclinationis signi ficat exsufflationē septentriōis:t si ē expansa: significat exsufflationem austri:nam hoc non inuenitur ita nisi fz plurimū sicut designat illud experimentū:t fortasse nō inuenitur ita.Et socys quidē abrucalis vī q pronostica tio dicitur in rebus certis:sed antecessio indicationis vi/ detur eis incerta:qñ dicūt q plurime res q̄ antecedunt t indicant non certificantur.possibile est enim bonū vt antecedet t indicet:preter quod p̄sciat illam rem quā indicat:aut possibile est q loquatur homo econtrario ei⁹ qō ē i aia:t si ñ amāt vt noient rē formatā i aia scitā:no minat eā proculdubio opinatā: vt ꝓfiteāt de ea:t si ñ fuerit i aia ei⁹ qō accedit t idicat tali q̄ re ſ cognita:tūc i aia eius erit opinio procul dubio de ea. Uerūtamē de greco⁹ ꝓsuetudie nō ē vt di cāt ātecessionē opiniōis neq; socioz abrucalis ét q̄uis sint diuersi i noīb⁹ multaz rez fm aliud q̄ grecoz ꝓsue/ tudo currit i vsueoz t inuenim⁹ eos cōfitentes q nō di cāt antecessio opiniōis.Si g̃ res ē ita tūc ponāt nomen aliud quod significet hanc intentionē:nō pronosticatio nem:postq̄ cōteti sunt homies receptiōe eius qō posue runt ide:t si nō ē eis possibile vt faciāt illud: tūc oportz eis vt erigāt vel intelligāt q significet illud ex reb⁹ fm q currit cōsuetudo de eo. Jā aūt cucurrit consuetudo vt dominet pronosticatio per casum rerum de quaruz aptitudine est vt perueniāt fm plurimū:t rerū certaz in quarū euentu nō dubitaī.Et operatio quidē prudē/ tium medicoz nō ē inquisitio de buusmodi reb⁹:nez anteccssio indicationis est de eo qō accidit ifirmis:t in tētio in illo t certificatio scōm plurimū:q si ceciderit in eo erroz erit raro.Sermo aūt noster fm plurimum q̄uis sit dictio vna tñ illō qō itelligit ex ea diuersificat diuersitate multa in multitudie t paucitate quod ē qz quādo bō antecedit t idicat aliquā rerū t inuenit in ea. xx.vicib⁹ t errauit in eo semel:tūc erroz eius nō extra/ bit eū:nisi ab hoc vt sit semp viridicus: verūtamen est melioz eo qui errauit bis:t ille qui errauit bis melioz ē eo q errauit ter.de oibus vero istis dī q ipsi inuenerūt fz plurimū:t pp id oz tibi vt itēdas ad disciplinas que faciūt te acgrere veritatē:quā cū acgsieris erit rectifi/ catio tua t certitudo tua plus.ergo sollicitus sis de bis t addisce eas.Inqsitio vo de eo qō signāt vel significāt noia addet tibi vitatē.Euritidem.n.sophistā qz dilexit hoc capitulū t itēdit itentionē ei⁹:oderūt cū oēs aucto res discipline:t ppterea fact⁹ ē idē expositor vt rideret de eo Socrates in oī loco quāuis cēt laudādus i rebus alys.Et potest eē q ego etiā iaz peccaui in rememora/ tiōe abrucalis:qñ ē melius properare ad docendū eos qui sunt pmpti,pperare ad addiscēdam medicinam p res certas vas t dimittere p̄hibitionē illoz t cōsumere vitā eoz ex duob⁹ modis:quorum vnus est in docēdo eos in redargutione sophistarum t alienationē eoz:t altera ē in ꝺdicendo illis deceptionibus:t ppter hoc vi sum ē mihi melius eē in hoc libro vt intendaz ad docē dū res q̄bus fit inuamentū tantum:cū mihi possibile sit bere spatiū lōgū vt iungā in libro alio de eo qō dixit ab rucalis ꝺdicēdo p̄ta ſ.hypo.s.pnosticatiōe. VII.

¶Oportet ei qui vult exponere aliquē boz fmonū vt ostendat illud in primis actu deinde intēdat ad affirmandū idem in libro suo.¶Res enim in de scriptione eius q bō videt facilis est.vt antez sciat vtā ex cuius disciplina possit inuenire fm plurimum cū an tecedit t indicat de eo quod futurū ē: aut nūciat de eo qō p̄teryt:p̄ter qō testificatus fit illud: aut cum narrat de reb⁹ p̄sentib⁹ p̄ter qō audiat illō ex eis:aut videat il lud:p⁹uū t difficile est t rarū. Et nō q̄dē necesse est vt simus:nisi viridici in eo qō dicimus:qz iā ofidimus cer

Nōmin⁹ p⁹udēs ē preterita aut p̄tia enūciare q̄ futura p̄dicere.

Melior ē ꝓnostica tio futuro rū q̄ p̄si tū aut p̄terito⁹ e nūciatio.

¶Pronostication duobus mōis dī.

De ꝓnostication fz cōm boiuz cōsuetudinē

Que videm⁹ describer facile.q̄ aūt ſ difficile t rarum.

titudinē illius in ope ipso medicine. Et quoniā nō cogit me aliquis loqui in re vna ⁊ eadē duab⁹ vicib⁹: q̄rū vna sit in expositiōe prologi hui⁹ libri: ⁊ altera in expositiōe fmonū particulariū q̄ fiūt i eo: Videt mihi q⁹ melius ē vt ponā fmonē i huiusmōi reb⁹: ⁊ ponā rememoratione meā de eis in expōne sermonū medicinaliū: q̄ sūt in B libro quos volo exponere: ⁊ ꝓpter eū aliqs eorū q̄ exposuerūt būc libꝫ nō fecerit illō: ⁊ necessitas scie eius sit valde vehemēs: qō ē q̄ by. fz sniās eoꝫ dimittit rememorationez ei⁹ in quo ꝑcepit medicū exerceri qm̄ ipe non narrauit quō oz vt cognoscat illō qō iā ꝑteryt: aut: qō pōs ē: verūtī occultū ē sen sui: Et si fuerit ēt ⁊ cū illo i egritudinib⁹ celestis res tūc oz vt sit medicꝰ cū ꝓuisione i ea sapiēs. Lecidit iter expositores hui⁹ libri: i itētōe hac quā noīauit by. celestē: ⁊ ꝑcepit vt sit medicꝰ cū ꝓnosticatiōe de ea sapiēs diuersitas multa: qō ē q̄ qbusdā eoꝫ vī q⁹ egritudies accidūt hoīb⁹ ex ira dei: q̄ ē benedict⁹ ⁊ sublimis: ⁊ faciūt certificari sup illud hoīes multos: ex eis q̄ scripserūt enūciationē ꝑcedētē ꝑter q⁹ oñdūt q⁹ by. visa fuerit sniā h̄ q̄ edidit būc libꝝ: ⁊ nō oñdūt illō nisi prudētes expositores: qō ē q̄ i tērio i expositiōib⁹ suis nō ē enunciatio absoluta de eo qō vī factū: fz de sniā ei⁹ q̄ edidit libꝝ: cuius sit sniā falsa: ⁊ nos nō inuenim⁹ by. dicere in li. aliquo suoꝫ q⁹ de⁹ benedict⁹ ⁊ sblimis causat aliquā egritudinē: ⁊ ipse qdē enūciauit iterū in li. suo de regimie acutaꝫ egritudinū cāz ꝓp quā noīauerūt antiq noti hoc noīe ⁊ cōueneruntoēs hoīes sup B. q⁹ iste liber. s. de acutaꝫ egritudinū regimie ē ex libris by. In libro āt suo sup quē signatū ē: in egritudie diuīa dixit pl⁹ i illo fmōe in redargutiōe illi⁹ q̄ putabat q⁹ de⁹ benedict⁹ ⁊ sublimis sit cā alicui⁹ egritudinū. Nō ḡ oz vt dicaī in egritudie epilepsie: q⁹ ipsa ē egritudo celestī neq; i amore. Quidā. n. hoīes estimauerūt q⁹ egritudo celestis ē amor: ⁊ testificanī sup illud ex enūciatiōe certa significatiōis Erisistratis sup egritudinē filij regis: q⁹ cā ei⁹ fuit amor. Bz ipsi nō oīderunt q⁹ Erisistrates noīet amorē egritudinē celestē: nz by. neq; aliqs reliquoꝫ medicoꝫ ātiq̄ꝫ: cui⁹ āt corp⁹ macrescit ꝓp amorē: aut cui⁹ color fit citrin⁹: aut acciderit ei ięgitudo aut febris euenit ei: inuenim⁹ oēs ātiquos ponere cāz in illo q̄sdā cās ꝑmittuas. s. apparētes. ⁊ vna carū ē angustia: ⁊ ex hoīb⁹ ē cui accidit angustia ꝓp mortē alicui⁹ sui filij: aut ꝓpinquorū ei⁹: aut amici aut dilecti. ⁊ ex eis est cui accidit id ꝓp necumētū cui⁹ timeī euenī⁹: aut sup se aut sup ciuitatē suā: ⁊ accidit angustia dño cēsuū quādo suis ꝑuaī censib⁹ ⁊ būtib⁹ ꝑncipatū ⁊ nobilitates q̄ñ ꝑuanī illis: ⁊ oīs q̄ diligit aliquā rē ⁊ ꝑuaī eaī ⁊ i istoꝝ numero īgrediī etiā cui accidit angustia ꝓp amorē: ꝑter q⁹ sit ei⁹ egritudo celestis aut terrēa nisi suscipiam⁹ fmonē ātiq̄ꝫ puerbioꝫ ipsi. n. estimāt q⁹ amor accidit q̄busdā hoīb⁹ ꝓp sarban: ⁊ ꝓpterea ēt q⁹ cā i die⁹ crisis ē celestī. ipi q̄ nūnciāt nisi ꝓp sniaz suā: ⁊ q̄ sniaz by. qō ē q̄z nos dicim⁹ i eo sniaz cāe cui⁹ ñ ē scia cāe nobis: aut egredimur a termio rōnis qō ē celeste: imo nō dicim⁹ i istis reb⁹ si cōtigit qō dicam⁹ aliqd: nisi q̄z mirabiles ⁊ extranee trā: ⁊ nos inuenim⁹ etiā by. scīētē cāz crisis: sic oñdi i tractatu tertio libri die⁹ crisis. Et ego qdē sic dixi i eis q̄ ꝓmissa sūt suz dimittēs rememorationē fmonū malorū ⁊ enūciās fmones sufficiētes trā: ⁊ qō ego qdē iam dimisi ingsitionē de eo qō cōtradixit abrucalis in libro ꝓnosticatiōis: ⁊ nō peccauit i eo nisi ꝓ hāc cāz. Similr mihi vī q⁹ facia in B fmone: ⁊ in religs q̄ sequūtur ipm: ⁊ rogo ēt illū q̄ legit i hoc meo libro vt faciat simile illi⁹ ē cū mea volūtas iā certificata sit sup B: tūc nō oz vt vitperet sup dimissionez multoꝫ ex eis i quorū rememoratiōe peccauerūt expositores: qō ē q̄n poterit q̄ legerit id qō ego scripsi cū studio exḡsite experiri sermones illos solū sensu ⁊ ꝓp hāc cām ego sum dimittens rememorationē alicuius ex hoc i expositione huius. qō noīauit by. celeste ingrens de modis quos signat vel significat hoc nomē fm sniaz by. Manifestū ē enīz apud oēs hoīes q⁹ oz q⁹ sit vna rerū q̄ sūt in arte medicine ⁊ by. nō laudauit sciētiā eius tārū: imo narrauit qd est id qō ē q̄z laudare scientiā alicuius rez ꝑter q⁹ narreī qd est: nō est nisi alienareī. Oportet ḡ vt sit ꝓnosticatio per hoc nomē qō noīauit hypo. celeste: vna ex rebus quas ostēdit by. in oibus libris. Similr dico audacter ⁊ nō temere q⁹ nō est possibile vt sit hec res quā noīauit celestē nisi dispositio aeris cōtinētis nos. Et by. qdē scripsit de ea i libro aphorismoꝫ būc fmonē cū fuerit hyems ꝑuata pluuia septētrionalis: ⁊ fuerit ver pluuiosuz ⁊ austrinūz oz necessario vt veniāt in estate acute febres ⁊ opthalmie ⁊ fluxus sāguinis: ⁊ ꝓpie mulierib⁹ ⁊ babētibus nās būidas. Iste nāq; fmo ⁊ quē post eū scripsit nō ē nisi ꝓnosticatio de reb⁹ q̄ accedūt corporib⁹ ꝓp dispositionē aeris. Qō āt dixit i illo libro aphorismoꝝ nō ē nisi sūma breuis. In li. aūt suo i egritudinibus subitis loquī in eis fmonē amplū. In libro aūt ꝓnosticoꝫ dimisit id oīo fz q⁹ scia ē de eo intrans in būc scie modū. Melⁱ est ḡ expositoribus vt ingrāt de cā ꝓp quā dimisit by. narrare qd ē B q⁹ ipe noīauit celeste ⁊ dimittāt falsitatē i expositiōibus suis. Mihi aūt videt q⁹ by. dimisit narrare i B libro ꝓnosticationē i egritudinibus subitis vt nō plōgareī liber ei⁹ ⁊ ex eis q̄ significāt illud est. qz cū finuit būc libꝝ dixit in fine ei⁹ fmonē būc. Et oz vt cogites velociter i euētu egritudinū subitaꝫ. ⁊ nō fugiat te dispositio horę ꝑsentis. q̄ signat vel significat i fmone suo illud: qz oz medico vt sit sciens ꝓnosticationez in egritudinibus subitis plusq̄ sit eius scia in religs spēbus ꝓnosticatiōs ⁊ ponit fmonē suū ꝓpriū in illo fmōe: ⁊ narrat cē eius in libro aphorismoꝝ sic dixi in summis breuibus ⁊ loquī in li bro suo in egritudinib⁹ acutis fmōe āplo longo: ⁊ pp id ponūt qdā expositoꝫ expositiones suas libri eius i egritudinibus subitis post expositiones suas libri huius. ⁊ si mlr videt mihi vt faciam. VIII.

Ignificauit by. significatiōe mānifesta q⁹ fmo ei⁹ in hoc libro est in egritudinibus acutis. Et icipit log in illo significatiōibus acceptis ex faciebus: quoniā sūt ꝓmū qō apparet: ⁊ quoniā virt⁹ eaꝫ ē in ꝓnosticatiōe magna ⁊ res in B q⁹ ipse sunt ꝓmū qō apparet ē manifesta. Bz q⁹ virt⁹ eaꝫ in ꝓnosticatiōe sit magna docet ⁊ sciet i eo qō ē post. vez facio trāsire p mētē tuā in ꝓmis prologū q̄ est cōiotz eo q⁹ est in arte ista aīs in libro suo noīato camedrion: vbi dixit. q⁹ res similes ⁊ dis-

Nullas egritudines a deo cāri vult by.

Deus vbi ⁊ ātiquo rū ē sanctā in hoibus amorē cā re.

Vanū ē aliqd laudare ⁊ ñ narrare ips qd sit

Si facies sanctorum sus. op. ..az erit: si cō trarium pessimū.

similes ī ꝓncipio rei sūt ex maiore re valde: nā nō ē ꝛceptio ꝓnosticatiōis tātū: q̄ fit a cōsideratōe ī bis reb⁹. s. ꝑ demonstrationes: nā ipse nō incepit ꝓnosticatione tantū: que fit a considerationē in bis rebus. sz demōstrationes etiā sup res quas nos oz facere. Et ego quidez iā ostendi has res quas oz nos facere ī libro meo in via de ingenio sanitatis. Nunc vero oz vt ꝓmo ponas tuam cōsideratione ⁊ iquisitionē de ꝓnosticatione in hoc libro postq̄ feceris trāsire per mētez tuam. Secūdo q⁹ nō significationes tantū quib⁹ significat qō futurus ē sūt partes artis medicine: q̄ fit ꝓnostication sed ille ḡbus ꝙuenitur ēt ad cognitionē ei⁹ qō ꝓteryt: ⁊ ille ḡbus cōprehendit qō ē ꝓsens in corpore infirmi. verūtamē iā ꝓfuerūdo cucurrit notare cognitionē rerū ꝓsentius significationem. Dyp. q̄ ꝓcepit tibi vt ponas cōsiderationē tuā in ꝓmis in facie infirmi: an sit similis facieb⁹ sanor: an non: ⁊ ꝓprie an sit similis ei secūdū q⁹ fuit. Nec. n. sniā ē vna sentētiarū q̄ vise sunt bypo. s. q⁊ nō oz vt inquirat de reb⁹ q̄ sunt ī arte medicine ex nā cōi tātū. sz oportet vt ingras ēt de illis ex re nature que ꝓpria ē vnicuiq⁹ hominū. Inde ē q⁹ cū inuenis eū in loco isto in quo precepit cōparari inter mēbra lesa infirmi: ⁊ infra mēbra sana: innuit: ne ponas illā cōparationē inter mēbra extranea: sed inter mēbra patiētis. Et melior qdē dispositionū faciei infirmi ē qū mozatur similis ei secūdū q⁹ fuit in dispositiōe sanitatis: ⁊ deterior dispositionū eius ē dispositio in qua ē secūdū finē cōtrarietatis illius faciei similis illi sz q⁹ fuit. dispositione aūt eius media iter dispositionē q̄ ē melior: ⁊ inter dispositionē q̄ ē deterior: necesse ē tibi iquirere: quādo extrema determinant: qō ē q⁊ ꝓpinquior ea⁹ faciei cuius dispositio ē melior dispositionū: est melior ea⁹ ⁊ ꝓpinq⁹ oz ea⁹ faciei: cuius dispositio ē deterior dispositionū: est deterior ea⁹: ⁊ cui⁹ longitudo ab vnaquaq⁹ duo⁹ ē cōlis: dispositio eius ē media iter vtrasq⁹. Dy. aūt significauit faciē: cui⁹ dispositio ē sz meliorē dispositionē ī sūma vna qō ē q⁊ ex facieb⁹ q̄ ē melioris dispositōis ē facies q̄ ē magis similis faciei nāli. facies ār cōtraria valde simili nāli faciei in vltimo: quoniā nō ē cōis neq⁹ cognita: significauit sup eā by. significationibus multis particularibus: ⁊ ego suz pscrutās de vnaquaq⁹ illa⁹ significationū in eis que sunt post. IX.

b Et significatio est ꝓma significationū malarū q̄s posuit by. s. nasus acutus. Oportet aūtē vt ponas considerationē tuā de naso cuiusq⁹ hominū ꝙ cōparationē suā ad id secūdū q⁹ fuit per nāz: sīc dixi: qō est q⁊ nasus aq̄linus videt apud hanc dispositionē acutior q̄s fuit: ⁊ similr ēt simus ⁊ alaene. i. q cū habeat eminētiā in superiori parte ē cauus ⁊ curuus. Et oz vt sis seruans dispositionē nasi ꝙ nāz: nā sz longitudinē eius ab illa dispositiōe nāli pones q̄titatē malicie eius: qō significat super ipaz apō te. Et videt qdē nasus visione manifesta acui in eo cuius corpus macrescit ꝙ egritudinē longaz aut redit dispositio eius ad penā ꝓpter famē: vel ꝓpter laborē aut casuz fortē: aut ꝓpter cāz aliā: aut accidit eis syncopis. ⁊ similr inuenim⁹ ipz fieri in morituris. Necessario igitur vicit ī hac significatione: q⁊ é mala accidēs infirmitatib⁹ malis. quādo aliqs vtitur inquisitiōe de illis reb⁹ cōmunib⁹ apō boies: ꝛmuniter super quas cōueniūt. Inq̄sitio aūt de infirmitate in qua nasus sit acut⁹ ē de ope acutor rōcinationis qō ē q⁊ apprehēsio eius nō ē possibilis nisi per viā qua apprehēdunt res occulte ex rebus apparētib⁹ tātū verūtamē oz vt ꝑcipias in ꝓmis de significationib⁹ quas narrauim⁹ per viā qua apprehendunt res q̄ occultātur tēpore aliquo: quoniā melius est vt ponam⁹ frmonē nostrū in ꝓmis in via sup qua cōueniūt cōiter oēs hoines q̄s vt incipiam⁹ ī ꝓmis: ⁊ incedam⁹ ī frmone nostro via q̄ apprehendunt res occulte ex rebus manifestis. X.

Quantitas malicie egritudinis cognoscit penes elōgatōez ei⁹ a dispositiōe nāli.

Occulta per nbis apparentia via ꝑuenit cōi ꝓsuppositā natureq̄ cursus cōcutt.

Mones iste significatiōes apparēt ī facie ī egritudinibus cronicis: ⁊ apud laborē ⁊ apud syncopim ⁊ ꝓprie in hora mortis: ⁊ ꝓpter illō fit inuestigatio de eis cū nō assimilēt eis secūdū q⁹ sunt sani similes: quoniā significāt rē malā. Narrauim⁹ aūt nuper q⁹ de reb⁹ super quas cōueniūt oēs est: q⁊ oē q̄ est contrariuz reb⁹ nālibus vltima contrarietate est significatio super qdītionē: ⁊ oē qō est simile rebus nālibus significat euasionē: ⁊ oē illud de quo querit vsq⁹ ad hūc finē ī istis rebus nō est nisi secūdū viā in qua q̄rit de eo cuius occultatio est spacio quodā. Oz ār vt in gram⁹ de nā ea⁹ cuz pscrutatione secūdū semitā in qua significat ex reb⁹ apparētibus sup res occultas. Dico q̄ q⁹ euentus horū acciden tiū erit: aut a causa q̄ liquefacit mēbra carnosa corporis ⁊ corrumpit ea: aut a debilitate caloris nālis: q cōsumit vt nō sit ei possibile expādi ⁊ peruenire ad extrema corporis: sed est in viscerib⁹ trī panca caliditas: ⁊ cōsequit illud vt nō currat sanguis ⁊ spirit⁹ ad extrema corporis sicut currebant ante cū remanet ēt frm nāz suā: ⁊ ꝓpter illud oz vt appareat hec alteratio de dispositiōe nāli ad dispositionē egredientē nāz in facie plus ⁊ magis. qō ē: q⁊ eū sint ossa ⁊ debilitat⁹ est caloris in hoc mēbro adinuiez ꝓpinq̄: ⁊ ossa quoniā eor⁹ substātia ē terrestris morent sz eor⁹ dispositionē: ⁊ ī būiditatib⁹ ⁊ carne sit possibil li quefactio ⁊ resolutio: ⁊ minuunt facile ꝓ q̄titatez q̄ ē ī eis de sanguine ⁊ spū: vñ ē necessariū vt sit apparitio horū accidentiū ī facie ⁊ ipsor cognitio facilior q̄s sit ī reliqs mēbris: qō ē q⁊ ī naso nō ē de carne nisi sz ipsi⁹ necessitatē tūc: reliquū vo eius est os: qua ꝓpter oz quādo li-

Tirtus debilitat sāguis ⁊ spirit⁹ ad extrema ī carne.

Nō ī nā ꝓmam fi nere: sed ad ꝓcn lare defect dere ne cesse ē.

quescit caro que est in eo aut minuitur ꝓpter quasdam euacuationes. vt videaꝫ extremitas eiꝰ acuta: ⁊ quando qz accidit ei illud itez: qñ superfluit sup ipm frigus: ⁊ B accidés ei ꝓprie accidit q mozif: qđ est: qz qñ frigus partiū carnosaz sbam que i ipso ẽ ifrigidat: oz vt nasi extremitas acutioz videaꝫ q̃ sit. Et by. qdem nō significauit per nasum acutū nisi nasū: cuius extremitas acuitur qñ accidit ꝓpter egritudines acutas. Fm hūc ergo moduz videꝫ extremitas nasi acuta. oculi ãt ꝓfundantur ab istis eisdẽ causis: ⁊ fz superfluitates būiditatis eoz ⁊ ipsoz lenitatis sup extremitatẽ nasi festinat hec infirmitas ad eos: ⁊ in eis cū illo est spūs aialis multꝰ ⁊ caliditas multa: tūc oz quando euacuant ⁊ finiunt vt cōtrahant ⁊ ipsoz contractio ẽ eoz ꝓfundatio. Et similiter etiaz duo tpa se habẽt: naz ipsa applanant: qñ i eis tãtuz sunt ex olbꝰ gtibus capitis lacerti .i. duo lacerti q nominant lacerti tpozū. reliqua ãt capitis sunt p̃uata carneꝰ oio. Aures aũt infrigidantur: qñ sũt ex genere cartilaginū: i quibꝰ nō ẽ caro nisi panci sanguis: ⁊ pp hoc inueniꝰ frigus ad eas valde penetrare: ⁊ cã in illo ẽ preparatio eaz: ⁊ qz ipse disposite sũt ad recipiẽdū hãc cãz ex nã sua tñ ẽ possibile vt sit cã in versatione pulparū aurū: ni si lenitas substantie eaz: ⁊ q̃ ipse nō sunt sic̃ reliquе auricum cartillagines certe texte cuz cute subtili. Pulpe igitur auriuz liquefiunt. ⁊ ꝫbunt ⁊ exiccant: ⁊ colliguntur a cãis: quarū ꝓmisimꝰ rememorationem: ⁊ qñ eis accidit illud: inuertunt ꝓprie ad posterioza versus originẽ neruoz q̃ ꝓducunt ad aures sensū: qđ ẽ qz contractio ⁊ constrictio cōmunicat olbꝰ corpoꝛibus q̃ similant corrigus qñ exiccant ⁊ est ꝓprius vnicuiq; mẽbroꝝ corporis: qz inuertit ⁊ attrahit versus mẽbrū ex quo ꝓcedunt nerui cū illo mẽbro cōtinuati. Uidemꝰ. n. illud visiõe manifesta in digitis: qđ est qz corde intrinsece digitoꝝ qñ extendunt pp aliquã cārū: vides digitos manifesta visiõe curuari: ⁊ si tendunt eoz corde apparẽtes vides eos dilatari: ⁊ pp hanc siccitatẽ ⁊ collectionẽ videt ẽt cutis: que ẽ sup factẽ tota tẽsa: ⁊ plus qđ̃ declarat illud ex ea in frõte: quoniã sub cute q̃ est i fröte ẽ expãsa sba carnosa subtilis: ⁊ infirmitas festinat ad illõ cuiꝰ nã ẽ carnosa vehemẽtius q̃z ad illud cuiꝰ nã ẽ ex nã cutis. Alteratio ãt coloris deterioꝛ ẽ: que est i nigredinẽ: quoniã sit a superfluitate victorie frigoris sup sanguinẽ: sic̃ id qđ inueniꝰ accidere in ipso qñ effundit extrinsecus a corpore: cõgelat .n. ⁊ fit nigruz. Cõuersio ãt coloris ad viriditatẽ ẽ minoris malitie q̃z alteratio eius ad nigredinẽ. Et de cõsuetudine qdez grecorū ẽ vt significent per colorẽ viridez colorẽ citrinū: ⁊ fortasse nominãt ipm sic̃ de ꝓsuetudie pluriū eoz est notare colorẽ cauliū ⁊ lactuce: ⁊ ille qdez color declinioꝛ ẽ ad nigredinẽ q̃z color citrinꝰ: ⁊ ipse est qñ

¶ Ue si sic fuerit in ꝓncipio egritudinis oz inquiri an vigilie ꝓcesserit: aut vẽtris solutiões: aut tenuiꝫ labores priꝰ affuerit: ⁊ si aliquid horũ cognoueris ꝓcessisse minꝰ piculosũ vereberis: q̃ si die ac nocte precedentibus quicq̃z horũ sustinuerit: nō multuz periculosuz sperabis. Si vero nihil horũ cognoueris: mortis signum sperabis ⁊ cetera.

¶ Quod si fuerit facies in ꝓncipio egritudis cū hac dispositione ⁊ non fuerit tibi possibile adhuc vt significes cū illo ꝓ reliq̃s significatiões: tũc necesse est tibi vt interroges an vigilauerit hō ille: an lenificatus fuerit vẽter eiꝰ lenificatione vehementi: an euenerit ⁊ aliquid ex fame. Nam si significatur aliquid ex istis tũc necesse ẽ tibi vt pures de eo minozẽ malicias: ⁊ illud experieris donec scias an facta sit facies cū hac dispõne ꝓp bas causas i die ⁊ i nocte. Quod si si significat aliquid illorũ ⁊ non quieuerit i spacio qđ determinaui ante: tũc oz vt scias q̃ illa sunt ex signis mortis. XII.

initũ colozis fusci: ⁊ colozis nigri: ⁊ enẽtus buiꝰ colozis ẽ a frigore sic̃ colozis ꝑmixti: ꝓp id fit facies q̃ aggregant illa accidẽtia ola q̃ narrauimꝰ significãs mortẽ: ⁊ facies qđ̃ fit cū hac dispositiõe fm plurimũ in egritudinibus cronicis: q̃ si appareant hec accidẽtia in ꝓncipio egritudinũ in facie significat timorẽ pditiõis magnum valde qñ cã in illo non est tũc nisi malitia egritudinis: qđ est qz nō est miz si liquefiat corpus ⁊ denigrent ⁊ infrigident quedã extrema eius qñ ꝓlõgat egritudo eiꝰ. in ꝓncipio aũt egritudinis ⁊ ꝓpe acutaz ex eis cū facies videt cū hac dispositione: significat pditiõem ꝓculdubio nisi sit cã faciens illõ res alia non egritudo. Et by. qdem ostẽdit cãs q̃ faciunt illud ꝓter egritudinez q̃ est in eis: q̃ sũt post. In hoc aũt loco intellige a me qđ narro tibi vsq; ad illud qđ dixi de eo cuiꝰ rememorationem putaꝫ by. dixisse qđ est: qz sic̃ ex facie cuiꝰ ẽ hec dispositio in egritudini bꝰ cronicis nō significatur illud secundũ banc quãtitatẽ timoris similiter nō inenimꝰ caz si significare secũdũ banc q̃titatez timoris in regione frigida ⁊ boza byemis: ⁊ dispositione frigida ex dispositionib⁹ aeris: ⁊ etate senq. Dixit aũt by. vniuersaliter in libro aphorismoꝝ. Qñ egritudo cõueniens est nãe infirmi ⁊ etati eiꝰ: ⁊ forme eiꝰ ⁊ boze presenti: ex bozis anni tũc timor ẽ minor timore egritudinis: qñ nō ẽ conueniens alicui harũ ꝓprietatum. XI.

¶ Agis interficiens ex egritudinibus ⁊ magis pdẽs ⁊ longioꝛ a sanitate ẽ egritudo in q̃ facies habentis eaz in inceptione sui aduentus significat mortẽ ꝓter q̃ sit causa illius cã extrinseca: ⁊ egritudo miozis hac egritudine ẽ in qua facies habentibus cã est cuz dispositione hac per cãz apparẽte sic̃ vigilie superflue ⁊ ieunium vel fames aut lenitas vẽtris: qđ est qz rectificatio in his causis ẽ vt nō cadat virtus oio in fine: vel vltimo ab vna carũ i ꝓncipio egritudinis: verumtamen timoꝛ in eis quandoq; secũdũ dispositionẽ est minoꝛ: quãdo cã in illa est minoratio harum rez: nō est malignitas ⁊ malicia infirmitatis. Et ego sum narrãs breuiter ⁊ plane causaz egritudinis corporis: in quo ẽ facies cū hac dispositione in pleb⁹ ꝓmis egritudinis. Dico q̃ q̃ qñ aggregatur vt virtus retentiua sit debilis: ⁊ humores q̃ sint i eo sint subtiles: ⁊ calidiꝫ febris vehemens ẽ necesse ꝓpter debilitatẽ virtutis vt euacuet semp corpꝰ euacuatione occulta q̃ occultet sensui qđ est: qz illud qđ currit ex eo nō est nisi ex hũoribus illis subtilibꝰ ⁊ ꝓp caliditatẽ febris inflãmant semp illi hũores subtiles plus: ⁊ subtilitant ⁊ cõsumunt q̃ ex eis nõ sunt in hoc termino subtilitatis. Erit ergo euacuatio hec hac de causa continua semꝑ: cui nō est abscisio sicut euacuatio assidua q̃ accidit per vomitũ: aut per lenitatẽ ventris: aut per prouocationez vrine aut mẽstruoꝝ: verũtamẽ oẽs iste species eua

¶ Preparatio sbe cartilaginose cã ẽ inter fibras aurib⁹.

¶ Alteratiõ coloris ꝺ ... ꝺo est ad nigredinẽ vergẽs q̃ ad viriditatem.

¶ De magna mutatiõe facies i principio egritudis.

anatiõis sũt sensibiles. Differẽtia ergo inter eas ⁊ iter eã euacuationẽz quã diximus est: quia ipse sunt sensibiles sed illa euacuatio est insensibilis ꝓpter subtilitatẽ rerũ que euacuantur ex corpore: ⁊ ꝓpter illud non inuenim⁹ faciem cuz hac dispositione in egritudine pblegmatica: neq; in egritudine cuius cã ẽ repletio corporis ex sanguine: verũ necessaria ẽ ad hoc vt facies fiat huiusmodi dispositionis priuatio humiditatis que est ĩ corpore. Et oz vt antecedat euerũ egritudinis labor aut angustia. Dumoz enĩ qui ẽ ex genere colere nõ aggregat ĩ corpore nisi ab iltis cãis. Et si contigat iterũ vt regio quã habitat infirm⁹ sit cõplexiõis calide ⁊ hora presens: ⁊ hora ãni sit estas: ⁊ cõplexio aeris continentis nos calida ⁊ sicca: erit casus corporis in huiusmõi egritudie facilior: ⁊ propriẽ si vincẽs sup cõplexionẽ infirmi ꝓ nãm fuerit colera. ⁊ iucnim⁹ iterũ ex corporib⁹ corpora facilis resolutõnis: quoꝝ os stomachi ẽ debile: ⁊ qñ aggregant ista duo cu eo qõ narrauim⁹ ẽ casus in egritudinẽ in q̃ facies babẽtis eã significat mortẽ facile valde. Cũ g̃ scit medic⁹ has res nõ est iuuamẽtũ per eas in ꝓnosticatiõe rñ. imo in iuentiõe medicatiõis: ita vt ponat intentiõez suã in illo in cõfortatione virtutis cũ cibis cõuenientib⁹ stomacho: verũtamẽ sermo in iuentõe curationis ẽ exiens ab eo in cui⁹ via sumus. Oz g̃ vt itẽdat inquirẽdo ex q̃ste de causis extrinsecis: q̃ ponũt facie cũ hac dispositione. Dico g̃ ꝙ cause facientes illud eadẽ sũt q̃s dixit hy. ⁊ sũt fames: vigilie ⁊ lenitas vẽtris. ⁊ tibi absolute iest vt adiungas eis oia q̃ sunt eis similia: sicut euacuatio sanguinis superfluꝝ q̃ fit ex naribꝫ aut ex matrice: aut ĩ vomitu que sũt in ano aut ex vulneribꝫ aut ex eis que sũt eis similia: ⁊ sequit illud angustia vehemẽs a gbuscunq; causis fuerit. Et dignũ ẽ ꝙ hy. iã dixit angustiã: cũ ponat in sermone suo: dicẽdo. Vigilie: qõ est: qz vigilie sunt a cãis multis: ⁊ fiunt etiã ab angustia. ergo oz vt ingrediat in rememoratione vigiliariũ: ⁊ similr ẽt in supfluitate solutionis ventris: oz ẽt vt apud te ingrediat ois euacuatio superflua. ⁊ g iã exercitatus ẽ in oge medicine exercitio vltimo: ⁊ est prudẽs in cognitiõe cuiuscq; rerũ q̃ sũt in ea declarat ei multũ cã efficiẽs faciez: cui⁹ dispositio ẽ hec dispositio. Modus ãt significationũ q̃ significat eã difficilis ẽ: ⁊ ꝓp illud abstinuerunt se multi medicoꝝ a narratione eius per rmonẽ q̃uis eã sciuerint. Nos aũt narrauim⁹ eũ totũ in libris nostris quoꝝ digna ẽ rememoratio de eo narratione: quã qñ scieueris ⁊ videris ifirmũ in quacũq; hora fuerit illõ possibile erit tibi vt iudices super cãz: q̃ potuit facie ei⁹ ad hãc dispõnẽ: ⁊ ꝓprie si fueris sciens regimẽ quo vsus fuit ante egritudinẽ suã: ⁊ cõplexionẽ eius: ⁊ plus illo multũ si iã fueris expertus pulsuz venaꝝ ei⁹ experimẽto: ⁊ cognoueris q̃litatẽ calliditatis fe. Cui⁹ exẽplũ ẽ vt ponas ꝙ sit aliqs infirmoꝝ cã infirmitatis cui⁹ sit labor ꝓcedẽs ⁊ ieiuniũ: ⁊ angustie: ⁊ sit illud in hora estatis: ⁊ cõplexio aeris in ea calida ⁊ sicca: sit ẽt vincẽs sup corp⁹ ei⁹ ꝙ nãz colera ⁊ etas ei⁹: ⁊ ẽt etas iuuẽtutis calliditas febris ei⁹ cũ illo fortis: ⁊ vincẽs sup vrinã ei⁹ colera ⁊ pulsus ei⁹ significet debilitatẽ ẽtutis. Dico qz oz vt sciat ꝙ egritudo infirmi est egritudo in q̃ fino noster ẽ: ⁊ ꝙ facies eius sit cũ dispositiõe in q̃ significat sup mortẽ velocẽ: si nõ pus nutriat ẽm ꝙ oz: ⁊ ponam⁹ egrũ aliũ: in quo nõ inueniat aliqd eoꝝ q̃ narrauim⁹ nõ antecedẽs in egritudie sua. neq; in die pmo neq; ĩ scõo: cũq; in die tertia fuerit eger: vides facie ei⁹: ꝙ narrauit nũc hy. dico ꝙ oz vt sciat ꝙ facies hui⁹ ifirmi facta ẽ cũ hac dispositiõe a gbusdã cãis extrisecis: cuz g̃ scieueris illud tũc cogita in teipso qd sit id qõ possibile sit ꝓprie cẽ cã an fluxus vẽtris superfluus an vigilie. qõ ẽ: qz non est possibile vt fiat facies ieiunãtis cũ hac dispositione subito: ꝓter ꝙ cause egritudis faciãt illud sic dixi: ⁊ sit ifirmus in nã sua. Et si tu iã vidisti ifirmũ in die q̃ ẽ ante hũc die: tũc ipossibile est vt deletũ sit a te: si ẽ de nã sui vt accidat ei fluxus vẽtris superfluꝝ ex seipso: qõ est: qz significatões que significãt fluxũ vẽtris sunt manifeste. Et ego gdez narraui eas in libro meo õ crisi: ⁊ in libro meo de pronosticatione accepta ex pulsu. Cũq; scieris illas significationes: poteris hora q̃ videris infirmũ iudicare ꝙ acciderũt ei vigilie superflue: qõ est qz videbis oculos eius exiccatos. ⁊ nõ est possibile vt sint ita ꝓpter euacuationẽ. ⁊ videbis iterum palpebras eius cũ difficultate moueri cũ dispositione. q̃si ipse sint tracte ad inferiora nõ fixe: sic palpebre ei⁹ q̃ bz subet. Et si tu ẽt nõ vidisti ifirmũ nisi in illa hora: ⁊ nõ vidisti eum ante illõ: tamẽ iste significatiões accepte ex pulsu significãt ẽt significationẽ quãdã super illud qõ ante fuit: qõ est qz si illud qõ facit illud fuerit cã supfluitatis fluxus vẽtris: tunc remanebit sup infirmũ residuũ paruũ significãs cãz faciẽtẽ illã euacuationẽ. Et si accideret ex vigiliys: imaginat tibi ex pulsu venarũ: q̃si sit corda cozzigiarũ cordata. Jn eo aũt cui⁹ facies ẽ cũ hac dispositiõe ꝓp ieiuniũ tantũ: nõ inuenit aliq̃ baꝝ significationũ q̃ significãt euacuationẽ neq; q̃ significant vigilias: ⁊ nõ sit ꝓnosticatio in eo nisi ex aliys: nã cã egritudinis ieiunij ẽ cũ priuatiõe baꝝ significationũ ꝓprie: nõ ex priuatione significationũ q̃ sũt ꝓprie ieiunio: ⁊ plus illo mltum: qñ cõsideras plcrutatiõe ꝓprie caliditatẽ resolutẽ: ⁊ noa declarat tibi ꝙ dispositio febris sit ita qñ si declarat tibi ꝙ dispositio febris sit hec dispositio: tunc scias ꝙ hec tornatilitas faciei nõ accidit nisi ab hac cã: nõ a cã extrinseca: ⁊ oz gdez vt plõges mozã in tactu ei⁹: ⁊ ponas manũ tuã sup ipz totũ: nõ sup ipz locũ q̃ tangit tñ: sz sup locũ q̃ ẽ supior eo ẽt: ⁊ cõsidera febrẽ manu tua ꝓsideratione vehemẽti an sit calida tñ: an iã resoluat ẽt cũ illo exba corpis ea q̃ sũt sic scintille ignis penetrãtes in manũ tuã: qua tãgis ifirmũ: ⁊ pueniũt puentiõe manifesta ad ꝓfundũ ei⁹. Febriũ enĩ que ponũt facie habẽtis eas cũ hac dispositiõe: in q̃ significat mozs dispõ ẽ hec dispõ. Et narratio baꝝ rez sic dixi ẽ difficilis: verũtamẽ nõ sunt ex eis q̃ nõ narrant aut ex eis quoꝝ cognitio ẽ difficilis ei g iã domitus ẽ: ⁊ exercuit se in illo. Et mihi gdez multotiens ꝓsentes fuerũt cũ ꝓcessi: ⁊ indicaui eis res istas: sz ipsi ex additione facti sunt ꝓmpti sup cognitionẽ rez quas didicerũt ex edictis libris ĩ ꝓnosticatiõe. qõ est: qz apud illũ q̃ vidit ⁊ ꝓcessit ⁊ indicauit eas certificatũ est qz eaꝝ apprehensio ẽ possibilis: ⁊ nõ hesitat in illo qñ sit ei difficilis apprehensio illius rei ĩ pricipio: nã iter quosdã pueroꝝ quoꝝ vnusquisq; alteri similis est vltima similitudine: non est possibile distiguere ⁊ g nõ videt eos nisi semel. de suis aũt non est aliqs super quẽ deperat illud. Per illud autẽ dixi de hoc nõ itendi: nisi admonere iuuenes ĩ hac scia: ⁊ ꝓprie g ex eis nõ viderit ifirmos ⁊ idicaui huiusmodi res: quod est qz nõ est tibi possibile vt enuncies: quod nõ accidit ifirmo nisi angustia tantũ imo potẽs dicere ꝙ vigilie acciderũt ei ꝓpter angustiã. Erasistrates enĩ nõ scitur ꝙ filiꝰ regis fuerit ãmalis: qñ viderit cotudo aut cornices volantes neq; quoniã inuenit pulsum illius adolescentis significare amoreꝫ: sicut dixerunt quidam: sed ipse non significauit id sicut ego significaui nisi semel: quod est: quia hora qua posuit manum meam super faciẽ ifirmi: accidit ei vt transiret ante eum mulier ex eis que erant ĩ mansione sua: quare diuersificatus ẽ pulsus eius statim: ⁊ corruptus est ordo ei⁹: cũq; parũ temporis pertrãsisset: ⁊ mulier recessisset quã viderat: redut pulsus ei⁹ ad illud quod erat per naturã. super illud autem quod diuersificatur de pulsu secũdũ

Cognitio earuz ertrisecarũ vtilis ẽ medico ĩ ꝓnosticatione ⁊ curatõe.

De mõstratiõe ei casuz ĩ aegritudie.

Quãdoq; sum⁹ ꝓ ꝓteritis ex pulsu ꝓnosticare

Difficillima exercentis facillima fiãt.

Erasistrates ex sola pulsus pmutatione amãtem cognouit

hunc modū:nō significat res vna cōis.Et ē eā quare agitatur anbelitus ⁊ pulsus ifirmi.Discrectio vero huius cause ex qua agitat anbelitus ⁊ cognitio eius:oportet vt sit ex istis rebus quas audit ifirmus:aut quas videt:qō est: qz illō qō dicitur cozā ifirmo:⁊ facit accidere i pulsu eius diuersitatē:nō est illud nisi ꝓpter agitationē ex eis que audit:verūtamē ego iā scripsi in illo libꝝ ꝓpriū:sed ē i pnosticatione. In hac aūt hora oz vt redeaz ad illud supꝝ qō fui. Illud ḡ in cui⁹ via fui ē q⁹ possibile est qñ medicus enūciat multas ex reb⁹ que ꝓterierūt ⁊ ex rebus que sunt ꝑsentes ifirmo:vt miretur de eo.s.quādo narrat huiusmodi res: q̄rū ꝑmisim⁹ rememorationē.s. vigilias ⁊ lenitatē nāc:⁊ famem:⁊ fortasse difficil' sit enūciatio q⁹ vna cauꝝ singularis sit cā egritudinis:ſz enūciatio q⁹ illa sit vna ex duab⁹ earū aut vna ex tribus ꝓ eulubio est possibile vt antecedat ⁊ enūciet de ea fm veritatez ⁊ illud gdē ē qō ꝓuocat illuz:q audit illud vt laudet ipm dicētez Cū enunciat illud per illud qō enunciat:nō secūdū semitam interrogationis:⁊ ē vt medicus dicat ifirmo q̄ ē cā tozmentū aut faciei fuc:an vigilie supflue an ieiunioz fuerit cā. Multotiens enī ei significat ifirm⁹ ꝑ ambas res simul: q̄re fit admiratio eius de medico plus ⁊ fortasse significat vnā eaꝝ ⁊ miraī de eo ēt infirm⁹ qñ dicit illō qō ē. Hoc est ḡ qō significat hy.per fmonē suū. Oz enī vt iquiras an vigilauerit bō ille:an lenificatus fuerit venter eius lenitate vehemēti:an euenerit ei aligd ex fame. Deinde dixit post illud:Et si significauerit aligd ex illis oz vt putetur de eo qz ē miozis malitie:⁊ illud ē necessariū quoniā melius ē vt sit virt⁹ ifirmi cū dispositione in qua nō cadat ab vna causaꝝ extrinsecarū:⁊ malitia egritudis ēt ē minoz ⁊ faciliꝰ qñ cā liquefactiōis corꝑis supflue ē vna eaꝝ rez:⁊ nō ē ſz egritudinē ⁊ malitiā ei⁹. verūtñ cū sit possibile vt sit cā in illo cā extrīseca ledēs corꝑ⁹ ⁊ febris liquefaciēs ipſz ē necesse vt sit experiētia illi⁹ donec sciatur an facta sit facies cū hac dispositiōe ꝓpter has cās i die ⁊ nocte quas numerat. nā si facies sit facta in hac dispositiōe ex aliq̄ causaꝝ extrīseca uꝝ tūi:sic dixi reductio ei⁹ ad dispositionē nāle erit in die ⁊ nocte:⁊ si facta ē cū hac dispositiōe ꝓp cās in corꝑe:mozat fm dispositionez suā illā ⁊ addit malitia ei⁹. Hy.ḡ inuenit in eo qō dixit. In oibus rebus:recte inuenisse. Ingramus ḡ nūc de intentione sermonis hypo.s.Si ḡ fuerit facies in ꝓncipio egritudinis cū hac dispositione ⁊ nō est tibi possibile ad

Qualr investigaz cāis debeat aſſist⁹ ⁊ ifirmo cas enūciare

T si huiusmodi egritudo tridua
c na fuerit qui pre cesserunt labozes non minus percuncraberis ⁊ oia que sūt iquirēda circa cozpus perquirere debes ⁊ etiā circa oculos.

Quod si egritudo
q iā transierit tres dies ⁊ facies fuerit cum hac dispositione tunc oportet vt inquiras de illis rebus quas premisi tibi in questione de eis: ⁊ cōsideres reliquas significationes in cozpore ⁊ oculis. XII.

T si lumen effu
c gerint:nolentesqꝫ lachrymas effuderint:atqꝫ fozas tanqꝫ in suffocato prominuerint: aut alter altero minoz apparuerit: ⁊ alba eozum in sanguinea cōmutata fuerit ⁊ tanqꝫ vene nigrozis vel pallozis itus i se fuerint ⁊ lippitudinē habeant:⁊ instabiles aut tremuli fuerit: aut extra nimis extiterit:aut it⁹ multum delituerit: ⁊ tota facies bozribilis apparuerit:hec oia periculosa ⁊ mortalia iudicabis.

Am si oculi effu
n gerint a lumine: aut lachrymātes inuoluntarie fuerit: aut fuerint torti: aut fuerit vnus coꝝ minoz altero: aut coꝝ alba rubuerint: aut fuerint in ei⁹ vene fusce aut nigre: ⁊ fuerit in eis lippitudo:aut fuerit agitati:aut istabiles:aut tremuli:aut eminentes: aut ꝑfūdi valde:aut fuerit cōloz faciei toti⁹ mutat⁹:tūc oz vt putet ō istis significatōib⁹ omnib⁹:qz sunt significatiōes male pernicioſe. XIIII.

Et ego qdem ostendaz q⁹ illud fit in expositione mea ō eis postq̄ posuero sermonez hypo. qui sequitur hunc ſmonem. XII.

Oc nomen .ſ.
b ꝓncipiū egritudinis: significat initiuz egritudinis cum non ē latitudo aliqua:⁊ significat iteruz initiū cū ē latitudo aliqua:ſz illa ē parua:⁊ significat cū istis duob⁹ ꝑmū tēpus egritudinis ex tēporibus post: qō ē tēp⁹ augmēti ⁊ post augmentuz status:⁊ post statū declinatio. In sermōe igit hypo. Nup si fuerit facies in ꝓncipio egritudis cū hac dispositiōe:nō significauit q⁹ bozum temporꝫ intellexerit. In ſmone autez suo nunc.s. q⁹ egritudo iā transierit tres dies ⁊ fuerit facies cū hac dispositione:significat significatione manifesta qz intellexit i ſmōe suo premissio per principiū egritudinis initiuz cui est latitudo:qō ē qz spaciuz tēporis huius initij extendit vsq; ad diem tertiuz. Apud hunc ḡ terminū precepit hypo. vt addere tur ad significatiōes quas dixit:significatio ex reliquis significationibus in quibus dixit. Et non est tibi possibile adhuc vt significes cum illo per reliquas significationes:⁊ numerauit eas i ſmone suo:qui sequitur hunc sermonem ⁊ dixit. XIII.

Meteoris ra sunt ſgna a cōmixtis i rinfoccis cāta ḡ ab extrīsecis.

Es cōmunis in omnibus istis accidentibus que
r narrauit hy.est qz sunt extra naturam. Eozum vero diuersitas est in hoc q⁹ quedam eozum dicuntur esse contraria rebus naturalibus valde:sic dixit hy. in eis que ꝓpter illud sunt: ⁊ ꝓpter illud dicitur de eis. Qui omnia sunt significationes male periculose secūdū semitā: in qua significat super res nāles. quedā enī coꝝ sunt plus in illo ⁊ quedam eozum minus:oportet ḡ nunc vt inquiramus cās a quibus accidunt secūdū sententiā hy. Dico ergo q⁹ oculi effugiunt a lumie ꝓpter debilitatem virtutis visibilis:⁊ debilitas huius virtutis fit in q busdam bozis ꝓpter debilitatem instrumēti eius: sicut illud quod accidit i opthalmia:⁊ forsan debilitat virtus ꝑ ter q⁹ cueniat i instrumētis nocumentū bozribile. ⁊ quādo est debilitas eius ꝓpter hanc causam est illud significatio qz ē mortalis:⁊ similiter etiā quādo lachrymātur:

De oculi lumē effugiēti⁹ ⁊ i.....ria lachrymātib⁹.

nam si fuerint ille lachryme ꝓpter opbtalmiam que accidit in eis: aut ꝓpter mām que descēdit ad eos ex capite: tunc illud erit ſm diuersitatē cursus nālis: ⁊ nō significabunt mortē ꝑculdubio: sed si fuerit ꝓp debilitatem vtutis significabunt mortē ⁊ perniciez. Tortuositas vō oculoꝝ accidit in eis a ſpasmo lacertorū mouentiū eos: ⁊ qñ fuerit hec cā in lacertis mouentibus oculos tantū nō significabit illō rē malam: ⁊ quando fuerit ꝓpter casuz horuz neruoꝝ q̄ veniunt ad oculos ⁊ ad cerebruz tunc illud erit significatio perniciei in vltimo qō est: qz lacerti ꝓpinqui cerebro vehementius sentiunt egritudinē accidentē i eo: ⁊ ante oēs lacertos. Ꝙz tasse eni accidit hec cā in lacertis oculoꝝ quos dixit by. in hoc sermone: ⁊ forte accidit in lacertis timpoꝝ in quibus locutus fuit by. in libro iuncturaruz. Et dūminutio vnius oculozum ab altero cum diuersitate cursus nālis est accidens perniciosum. quod est: qz significat mortez virtutis regentis oculos. rubificatio autē albozuz ipsoꝝ sicut illa q̄ accidit in opbtalmia: ⁊ ebrys: significat repletionē cerebri: ⁊ meatuū ei⁹: ⁊ multotiens significat apostema caliduz quod accidit in istis mēbris: qō est: qz effusio sanguinis ad venas q̄ sunt in oculis: ꝓpter quez vident alba earū rubea ⁊ est panniculus cōtinens partez oculi: que nominat cōiunctiua nō fit nisi ab istis duab⁹ causis. ſ. repletiōe cerebri: aut ab apostemate calido. Et ego qdē iam ostēdi in libro meo de anotomia: q̄ iste pānicul⁹ ligat oēs alios pāniculos qui sunt in oculo: ⁊ osēdi iteruz q̄ extremitas osimach. i. nerui obtici aduenit huic loco ab oculo cū eo qō est in eo de venis. Et iaz ostēdit by. ostensione manifesta quid itellixit per ſmonem suuz. Aut rubent alba coꝝ: illas venas i eis que scripsit post illud: nā ipse dixit. Aut si fuerit i eis vene fusce: aut nigre ⁊ hoc qdē accidēs ꝑculdubio ē ꝓnitiosum: qō ē: qz vene que sunt i oculis apparent rubee: aut ꝓpter repletionē sicut dixi: aut ꝓpter apa calidū i cerebro. Sed fuscitas ⁊ nigredo accidūt i oculis qñ infrigidant: ⁊ nō in frigidant nisi qñ accidit ei mors: ⁊ ꝓpter illud isti colores ſp significant pernicie. Lippitudo aūt accidit sic iaz scimus pp cāz in instrumentis q̄ sunt in oculis: sicut illō qō accidit in opbtalmia: ⁊ in egritudinibus alys ex egritudinibus oculi: ⁊ nō significat illud timorē: ⁊ accidit ēt illud ꝓpter debilitatē vtutis nālis regētis oculos: qñ nō pōt digerere cibū q̄ venit ad oculū. qō est: qz nos ostēdimus q̄ lippitudo ēt superfluitas cibi: cuius digestio nō rectificat. verū necesse est ne fit possibile i egritudinibus opbtalmie vt rectificet digestio cibi q̄ venit ad oculuz: ꝓpter multitudinē humiditatis effuse ad oculos econtrario cursus nālis: ⁊ ꝓpter egritudinē accidētē in instrumēto oculi. verūtamē cū est minutio nutrimenti: ⁊ puatio eius manifesta: significatio illius ē submersio oculoruz: ⁊ tunc tam destruitur oio vt sit cā i B vt accidat lippitudo multitudie būiditatis ⁊ remanet vt sit cū illo debilitas vtutis tantū: ⁊ nō sit illa debilitas pua: imo multa valde: ita vt nō sit possibilie vtuti cibū digerere q̄ venit ad oculū ſz vehemētiā parvitatis ei⁹. Oculi aūt agitati sūt quoꝝ mor⁹ ē ſp. significat aūt: aut maniā: aut tremorē lacerto⁹ oculos mouētiū: ⁊ ista duo accidētia simil q̄ accidūt i huiſmōi egritudie: in q̄ ē ſmo noster: significāt ꝓnicie. qō ē: qz mania q̄ ē euētus ei⁹ ꝓp ꝓpationē bumiditatis ē mala valde. Tremor ēt accidit ꝓp siccitatē būoꝝ: q̄ nō habēt mūdificationē oio. Et by. qdē vituperauit oculos eminētes ⁊ submersos valde. Verūtamē oculi eminētia qūq; fit i ꝓncipio egritudis ⁊ ꝓpe in co q̄ vomit ꝓp cibū multū quē assumpsit: aut vinū multū qō bibit. ꝑfundatio vō coꝝ valde nō accidit in ꝓncipio egritudis: ⁊ pp illud nō dixit by. aliqō hoꝝ duoꝝ in ꝓncipio ſmonis sui: cū dixit nasuz acutuz ⁊ oculos submersos. ⁊ nō dimisit dicere oculos eminētes: i ſmōe suo ꝓmo nisi qñ ipsi nō vident cū hac dispositiōe in facie significāte mortē. qō ē: qz ipossibile est vt sint eminētes oculi simil ⁊ submersi. Valde vō sōmersos ꝓtermisit dicere: qñ illō nō accidit oculis i ꝓncipio. Et de by. qdez extimat in B q̄ dixit: eminentia oculoꝝ: q̄ sit cōtrarius ei in illo q̄ ꝑcessit de ſmōe suo: qō ē: qz cū antecessit ⁊ locu⁹ ē in al'r facie significāte mortē q̄ nasus ei⁹ sit acut⁹ ⁊ oculi submersi: voluit vt rediret ⁊ discerneret illud ⁊ numerauit illō cū significatiōib⁹ q̄ appent post dicē tertiū: de ꝓparat i ſmōe suo. Aut fuerit eminētes. Et ego expono qd videt eē illud qō intendit in B ſmōe suo: postq̄ posuero totū ſmōez ei⁹ ſz hunc ordinē. ſ. Si egritudo trāsierit tres dies: ⁊ fuerit facies cuz hac dispositiōe: tūc oz vt queras de reb⁹ q̄s ꝓmisit tibi in q̄stione de eis: ⁊ cōsidera reliqs significatiōes i toto corꝑe ⁊ in oculis. ⁊ significatiōes q̄ apparēt i oculis sūt vt fugiāt a lumīe: aut vt lachrymant aut torq̄ant aut minorē vn⁹ ab altero: aut videant alba coꝝ rubea: aut sint i eis vene nigre ⁊ fusce aut appareat i eis lippitudo: aut agitent: aut sint eminētes: aut submersi valde: aut color faciei totꝰ cū illo ēt sit mutatus. Iste nāq; significatiōes oēs sūt male ⁊ ꝓnitiose ⁊ il vidi illō nisi i facie quā dixim⁹. Scias q̄ q̄ ē significatio magna sup mortē. ſz q̄ hāc intētionē videt mihi q̄ by. numerauit cū significatiōib⁹ q̄s possibile est apparere i facie significāte mortē eminētiā oculoꝝ: q̄ntus impossibile sit vt accidat illud in ea. qñ by. nō intēdit distinguere accidētia q̄ accidūt i facie significāte mortē tārū: ſz distinguit ēt significatiōes significātes ꝓnitiez: q̄ apparent i facie: ⁊ pp illud dico q̄ q̄uis sit ipossibile vt accidat in facie significāte mortē aliqō hoꝝ accedētiū q̄ dixit: ⁊ nō illud tātū: imo plurima coꝝ: nō est ſmo by. Sed dicēdus: qñ intentio eius ē vt loquet i oib⁹ significatiōib⁹ malis. Et tu qdē recte potes scire q̄ ipse recte inuenit: sic dixit in ſmōe suo. ſ. Et nō ē tibi possibile adhuc vt significes cū illo ꝓ reliqs significatiōes ſz hūc modū: ⁊ vnūqōq; hoꝝ accidētiū q̄ dixit sunt vniuersaliter: aut nō appareant in ꝓncipio egritudis: aut si apparēt nō significēt ꝓ culdubio ꝓnicie. Nā si tu ꝓsideres vnūqōq; horuz ꝓ se: inuenies hunc ſmonē in fine certitudinis. inde est q̄ accidit multotiēs vt fugiant oculi a lumīe in ꝓncipio egritudis ꝓp multitudinē vini: ⁊ etiam ꝓpter vehementiaz vomitus ⁊ similiter etiaz quādoq; accidit vt lachrymē tur ⁊ torqueātur: ⁊ emineant: aut rubeāt vene q̄ sūt i eis: ſz mutatio venaꝝ q̄ fit i eis ad fuscedinē vel ad nigredinē nō accidit eis i ꝓncipio egritudis: neq; sūmergūt oculi i ꝓn⁹ sūt submersiōe vehemēti: neq; accidit i eis lippitudo iz sūt necessario ad min⁹ tres dies aut q̄ttuoz.

XIIII.

Aut ergo intendit by. ſmonē suū. ſ. q̄ apparet de interioribus oculoꝝ i hora sōni in ſmōe suo. ſ. si apparet aliqd ex albis coꝝ palpebris subclausis. ⁊ addit i certitudie hui⁹ ſmōis ſmonē suū. sed deide nō fit illud a solutiōe: aut a potu medicie solutiue. Et oz qdē ēt vt nos ad illud addam⁹. aut similiter a causa alia: cuius vtus sit hec virtus. Et qdem suz aggregans intentionē huius sermōis in sūma vna. Dico q̄ q̄ B accidēs accidit a debilitate virtutis mouētis palpebram: ⁊ est iterficiēs

De tortuositate oculoꝝ.

De lippitudie oculoꝝ.

De debilitate tremoris oculoꝝ.

Nō cōsigit oculos esse valde submersos i ꝓn⁹ egritudis.

Que horū accidāt in ꝓn⁹ egritudis apparere ⁊ q̄ non.

si non fuerit euentus eius a quibusdā causis extrinsecis sed īdigēt cāe extrīsece in faciēdo venire h̄ accīs vt ꝯsecute sint de vepemētia v̄tutis sue vt ꝓste rnāt v̄tutem ⁊ mollificāt eā: sic̄ solutio vel diaria: ⁊ potio medicie solutiue: ⁊ tediū: ⁊ angustia vehemēs: ⁊ vigilie: ⁊ p̄uatio cibi: ⁊ ꝓcessio sanguis supfluī: ⁊ reliq̄ euacuatōes ꝑtrāseūtes q̄ntitatē equalē. Sup illud aūt qd̄ paulo añ dixi: q̄ hy. ītentio ē vt numeret oēs egritudies ꝑniciosas: exceptis illis q̄ in facie apparēt tātuz: sīgificauit cū expositōe in h̄ s̄mōe. vbi dixit: Deīde nō fuerit illud a solutiōe: aut a potu medicie solutiue qd̄ est: q̄ añcessit: ⁊ excepit ī s̄mōe suo ī facie significāte mortē vbi dixit. Aut lenit̄ venter eiꝰ lenitate vehemēti. Sermo. n. eius. Lenit̄ vēter eiꝰ: ꝯmunis ē solutiōi ⁊ fluxui vētris: q̄ fit a medicicine solutiue potu. verūtñ in h̄ s̄mōe cū īcipit īceptiōe secūda cū determiatiōe accidētiū ꝑnectātiū addidit vnicuiq̄ exceptionē: q̄ oz vt excipiant̄ ī eo: ergo necessario facit illud. XV.

De albis oculoꝝ ī sōno apparētibꝰ

In pluribꝰ q̄dē scripturis s̄z h̄ inuenit̄ īceptio huius s̄mōis scripta: ⁊ īuenit̄ etiā ī q̄busdā eoꝝ loco inuersarum spasmate. ⁊ illud qd̄ significat hec dictio. s. spasmate ē ꝯtractio sicut qd̄ accidit mēbris illis q̄bus aduenit frigus: ⁊ illud q̄dez accidēs significat mortez mēbrorum: aut frigus ipsorum ⁊ similiter ēt liuiditas. Inuersatio autem palpebrarum significat spasmum: aut mollicie vnius duoꝝ lacertoꝝ q̄ cooperiunt oculos: ⁊ ambe ille egritudies interficiūt īfirmū qñ reliqua signa significant simile illius. Et significauit sup h̄ hy. in s̄mōe suo cū quibusdā illoꝝ signoꝝ q̄ dixit q̄ sufficit solū in significatiōibus sup mortē. XVI.

De indicatōe sūpta ab inuersatōe plapebrarum.

Sermo iste ē significatio q̄ hy. determiauit ī isto suo s̄mōe: in cuius via sumus signa ꝑniciosa: qd̄ ē q̄ tu īuenis eū in hoc s̄mōe narrare signa q̄ apparent in toto corpore: ⁊ nō incipit in illo īceptione secūda: sed cōtinuauit illud cuz eo qd̄ precessit de sermone suo: qd̄ est: q̄ cū precessit ⁊ dixit in sermōe suo. In facie significante mortē: q̄ oportet vt consideres reliquas significationes in corpore toto: ⁊ in oculis. Et numerauit post illā reliq̄s significationes ī corpore vna cū vestigio alterius. s̄mo aūt eius iste. Et oz vt inueniat medicus infirmū in hora qua īgredit̄ super eū iacentē sup vnū duoꝝ laterū eius: nō sup dorsuz ipsius sicut q̄ habet mollicie.

videbis.

Oportz āt vt ꝯsideres illd̄ qd̄ apparet d̄ īterioribꝰ oculoꝝ ī hora sōni: naz si apparet aliq̄d ex albis eorū palpebris s̄bclusis: d̄ide n̄ fuerit illd̄ a solutōe: aut potu medicie: ⁊ n̄ fuerit ī eo de cōsuetudie eiꝰ vt dormiant eiꝰ oculi cū illa dispositōe tunc illd̄ ē significatio ꝑniciosa valde. XV.

Et si palpebre īuerse fuerit: aut liuide siue labra similiter fuerit liuida: aut nares distorte: his signis siue sol: siue cū p̄dictis mortē ꝓximam iudicabis.

Et si palpebre īuerse fuerit: aut fusce: aut liuide fuerit. aut labia ⁊ nasus cū illa dispositione cū q̄busdā illoꝝ signoꝝ īliquoꝝ: tūc oz vt scias q̄ īfirmꝰ est ꝓpiquus morti. XVI.

Onū ē egꝝ īuenire iacētē ī latere dextro aut sinistro: ⁊ manꝰ ⁊ pedes ⁊ ceruicē n̄ vt ī spasmo distēsa: ⁊ totū corpꝰ ī sua positiōe flexibile ⁊ minie rigiduz: q̄ hītudo sanis ē familiaris ⁊ amica: ⁊ iacere ī modū sani est melius.

Et oz vt īueniat medicꝰ īfirmū iacentē sup vnū lateꝝ suoꝝ .s. dextꝝ vl̄ sinistꝝ: ⁊ manꝰ eiꝰ ⁊ pedes ⁊ ceruicē flexibiles paꝝ ⁊ corpus eiꝰ totū ī sua positōe flexibile et ī sua p̄paratōe hūidū: qm̄ plures sani nō iacēt ī sōno nisi cuz hac dispositiōe: et laudabilior q̄dem decubitus est q̄ sanoruz decubitui est similis magis. XVII.

Uia nō ē signū laudabile egꝝ suppio corpe iacere brachiis rigidis et pedibus.

Iacere āt īfirmū super ceruicē suā cū tensione manuum suarum et pedum suoꝝ et colli sui: ē minoris laudis q̄z illud. XVIII.

nō fit nisi significatio laudabilis: qm̄ significat vehemētiā virtutis retinētis corpꝰ ⁊ figētis ipsuz cū lacertis: sic̄ significatio sup debilitatē virtutis huiꝰ ē vt nō inueniat̄ infirmo esse possibile iacere sup vnū lateꝝ suoꝝ. Et hy. q̄dē inuenit ī s̄mone suo illo: rē cōem in eo. s. s̄mo eius. Qm̄ plures sani nō iacēt in sōno nisi cū hac dispositōe. ⁊ māifestū ē q̄ oz vt īueniat īfirmū medicꝰ iacētē s̄z hūc modū ī hora ī q̄ īgredit̄ sup eū. oz. n. vt itelligas illd̄ ab eo: q̄uis n̄ dixerit illd̄ qd̄ ē q̄ nō absoluit s̄mōnē suuz: ⁊ dixit. Et oz vt īueniat īfirmū iacētē sup vnum duoꝝ suoꝝ laterū s̄z addidit ad illud rememorationē medici. deīde dixit post illud. Et oz vt sint manꝰ ⁊ pedes ⁊ ceruix duplicata paꝝ. De ꝯsuetudie nāq̄ pluriū sanorū ē vt iaceāt ī sōno cū hac dispōne: ⁊ ipe q̄dez cōp̄hēdit ꝑ s̄mōnē suū .s. plures sani rē aliā q̄ ī ꝓnosticatiōe sit iuuamētū ꝯseruatiōe cuius idigens sp: q̄uis dimittat rememorationē eiꝰ ī aliq̄ horaꝝ. ⁊ ē: q̄ qd̄ ī eiꝰ vēis cū eo ē ꝓpriuz vnicuiq̄ īfirmoꝝ sine alio: n̄ g̃ oz vt ponas ꝯsiderationē tuā ad id cōmunē: qd̄ ē: q̄ oz qñ vides īfirmū iacentē ī sōno: sic̄ d̄ ꝯsuetudie pluriū sanoꝝ ē: vt laudes d̄cubitū eiꝰ. Et qñ tu vides d̄cubitū eiꝰ diuersū ab illo: n̄ oz vt tu vituperes ip̄z: q̄uis sit significatio mala. īmo īgre ⁊ cōsidera an d̄ ꝯsuetudie īfirmi cucurrerit vt iaceat ī sōno cū illa figura: nā si fuerit ita n̄ erit significatio vituperabilis. Sermonem vero suuz. s. corpꝰ eiꝰ totū ī p̄paratiōe sua hūidū posuit ꝑꝑ corpꝰ extēsū siccū qd̄ ē: q̄ manus ⁊ pedes oz vt sint duplicabiles paꝝ: ⁊ totiꝰ corpis ēt oz vt sit decubitꝰ s̄z hūc modū .s. vt sit figura eiꝰ lōginq̄ ab extremitatibus. Figure aūt decubitꝰ trāseūtis eq̄litatē sūt ī q̄bꝰ ē totū corpꝰ tēsuz ī vltio tēsiōis. ⁊ ille ī q̄bꝰ manꝰ ⁊ pedes ⁊ os dorsi. cuiꝰ ꝑs sūt spōdilles colli. sūt duplicata ī fine duplicatiōis. Et figure q̄dē decubitꝰ trāseūtis eq̄litatē accidūt qñ tēdunt̄ nerui tēsiōe vehemēti: sic ondā ī libro meo de motibus lacertoꝝ. Media aūt īter has egressas ab eq̄litate nō ē extēsa penitꝰ: ⁊ ꝑꝑ illud noīauit eā hy. hūidaz qm̄ de aptitudie corpoꝝ hūidoꝝ nō ē vt tendantur. XVII.

Iste decubitꝰ nō penitꝰ laudat̄: ⁊ ꝑꝑ illud non oz vt dicat̄ q̄ ē minoris laudis. qd̄. n. oīo laudabile nō ē: nō ē necessariū vt dicat̄ q̄ ē minoris laudis Et hy. q̄dē significauit q̄ iste decubitꝰ nō ē laudabilis oīno ī sermōe q̄ seq̄tur hūc s̄mōnē: ⁊ ē s̄mo eiꝰ. si euigilauerit ⁊ descenderit ī lecto suo versus pedes suos: tūc illud

Infirmū iacētē sūpra vnū duoꝝ lateꝝ bonū

est deterius:qđ est.q: ꝓmo in hoc decubitu q: ē deterior significat q⁹ decubit⁹ q ē añ est mal⁹. Et mihi qdē videt q⁹ iste spēs decubit⁹ sunt medie iter laudabilē ⁊ vituperabilē:q: vt⁹ ea: nō ē magna:neq; i significāda sanitate neq; i significāda morte:ſz aut sūt medie iter istas spēs ō cubit⁹.aut declināt ad vnā duaꝝ extremitatū i declinatiōe parua.ita vt sit possibile ei q loquit i eis sermōe nō exḡsito:vt ꝓparet eas cū d nab⁹ extremitatibus suis:sic̄ fecit hy.in hoc loco i ſmōe suo.ſ. q⁹ iste decubit⁹ ē mājoris laudis q̄ decubit⁹ ꝓmus:⁊ decubit⁹ q seq̄tur eū ē ōterior eo. Et oz vt sis suās qō dixi. ⁊ est q: oz vt ꝓsideres ne sit debit⁹ infirmi sup collū suū currēs i cōsuetudine ei⁹.nā si fuerit res ita:⁊ infirmus si respexerit medicū ingrediēt̄ sup eū:tūc nō erit rectuꝫ vt estimet q⁹ ille decubit⁹ sit melius inter laudabilē ⁊ vituperabilē:ſz oz tūc vt ipm nūeres i spēb⁹ decubit⁹ laudabilis.⁊ si nō fuerit de ꝓsuetudine infirmi decūbere ſz bāc figurā:⁊ fuerit bonoꝛās medicū q ingredi sup eū vehemēt̄ verecūdie ex eo:t̄ non ē significatio laudabilis:⁊ plus illo si infirm⁹ nā fuerit nō verecūdus:⁊ pp̄ B oz vt dicat in hoc decubitu q: ē medi⁹ inter laudabilē ⁊ vituperabilē in seipso:ei⁹ āt postremū declinat ad duas extremitates ſm naturā infirmi. XVIII.

De spēb⁹ decubitus ñ laudabilibus neq; vituperabilibus.

o Icut decubit⁹ sup lat⁹ ꝓsequitur aliāq; operationū silr ēt ⁊ decubitus sup collū:sicut iacent oēs.Et pp illud qđ pycis cadauer sup lat⁹ suū:ꝓuertit̄ ꝑculdubio:aut sup faciē suā:aut sup collū:⁊ silr si figuraueris ipſz figura in q̄ tēdit ad supiora cadit ⁊ descēdit versus pedes:⁊ ꝑcipitat.necessario igit̄ dicit hypo.i hac significatione q: ē mala.qō ē:q: significat mortē virtutis que tolerat corpus. XIX.

q Uam recti⁹ ē illud q̄ determinauit hy.sermonē suū in additiōe sua.ſ.Et nō sint calidi valde.qō est:q: ifirm⁹ cogit̄ in febrib⁹ acutis valde discooperire pedes suos:quoniā accēdunt̄ cū accēsione reliq̄ꝝ mēbroꝝ.Cū q̄ non ē dispō febris hec dispositio:⁊ inuenis infirmū detegere pedes suos:tūc illud ē significatio sup molestationē infirmi:⁊ q⁹ hz angustiā ⁊ si inuenis eū etiā figurare man⁹ suas cum cervice sua ⁊ pedibus suis fede. Sicut dixit hy.i eis q̄ ꝓmissa sūt.ſ.vt videas ista mēbra ꝓiecta cū dispōne agitatiōis ⁊ diuersitatis: tūc scim⁹ q⁹ illud ē significatio mala.qō ē q: significat angustiā:sicut dixit hyp.Et B nomē āgustia.ſ.significat q⁹ ifirm⁹ cū oībus suis figuris ledit:q̄bus decūbit ⁊ pmutat̄ ſp de figura ad figurā.Āt q̄ inuenis ifirmū iacentē sic̄ dixit:⁊ videris eū mutare ſp figurā in q̄ iacet.⁊ man⁹ ei⁹ ⁊ pedes ipſ⁹ iactari cū dispōne diuersitatis ⁊ agitatiōis:⁊ sit⁹ cervicis ei⁹ sup puluinar inēq̄lis:tūc scias q⁹ hz āgustiam: aut pp cām quā inuenis i oze stomachi:aut pp debilitatē ⁊ vtutis sue.postq̄ āt cognoueris ēt i illo voluntatē ifirmi: ꝓsidera ne sit ex mollib⁹ q nām q terrenē ex oi cā q̄ accidit eis:q̄uis sit pua valde ⁊ debilis. XX.

Crebra agnatio ꝛ signatis oibus ingenuo mala.

q Uod dormiat ifirm⁹ oze apto suo ſp:qñ nō accidit illud ab extrīseca cā sic̄ tristitia aut ex solutiōe:aut medicīa solutiua.aut re alia cui⁹ vt⁹ sit h virt⁹:tūc illud ē ex debilitate vtutis mouētis lacertos q apiūt os: ⁊ claudūt ipm sic̄ dixi añ in lacertis q mouēt palpebras.Certior qdē scripturarū gb⁹ scribit̄ iste ſmo est hec scriptura:⁊ ſz B inuenim⁹ eum scriptū i gbusdā scripturis ātiq̄s:⁊ inuenim⁹ euꝫ scriptū ſz diuersitatem eis q⁹ scripsim⁹ eū:sic̄ illud q⁹ inuenit̄ scriptū in descriptōe Diascoꝛidis ſm būcmodū.Et ex significatiōib⁹ malignis vt̄ praui ē:vt sit ifirm⁹ oze apto:⁊ vt dormiat ſp. In B āt ſmōe sūt due significatōes:q̄ꝝ vna ē oꝛis aptio:⁊ altera assiduitas sōni. Āt hy.qdā iā oñdit i hac significatiōe scḋa: q: ē mala:q̄uis ñ sit os cū ea dispōe aptū i libro apboꝛismoꝝ.vbi dixit.sōn⁹ ⁊ vigilie qñ vnūqōq; hoꝝ ptransit q̄titatē eq̄lē tūc illud ē malū:⁊ melⁱ⁹ qdē ē vt sim⁹ ꝓtenti p illud qō nō voluerit narrādo os aptū nisi qñ est cū sōno nos.n. nō inuenim⁹ illō accidere ſz plurimū nisi apō sōnū ⁊ si inueneris ut̄ aptū os suū ꝑter sōnū.tūc scias qō illa

De aperiōe oꝛis i somnio.

significatio sup malā dispōez magna est. XXI.

i Nueni i q̄busdā scripturis loco duplicati duplicabēbriati sepati sepatōe vebemēti ⁊ iste qdē ōcubit⁹ ē mal⁹ qō ſignificat pmixtōez rōis ifirmi. Qō ē:q: tu ñ i ueis aliquē c⁹ ꝓsuetudo cucurrerit vt iaceat i sōno cū hac figā.⁊ si tu scripseri būc ſmonē ſz q⁹ scripsim⁹ eū.ſ.duplicati duplicatōe vebemēti:tē illō iterꝝ ē ōcubit⁹ mal⁹ qñ ē exne⁹.qñ forsitan ñ inuenit aliqs hoꝝ B efficere. XXII.

Accidentia extra cōsiderandi mala.

i Nueim⁹ āt hy.fecisse remēoꝛatōez i oīb⁹ istī ſmōi b⁹ sp cū discretiōe cū q̄ oz discernē eos vt distinguatur g illō iter illō i q̄ currit ꝓsuetudo ifirmi:⁊ iter

illud quo nō currit ei⁹ ꝯsuetudo qō est: Qz dormire sup vētre pter qꝫ ꝯcurrit ꝯsuetudo cū eo significat: aut pmixtionē rōis sic decubit⁹ g ē añ illū: aut dolorē g ē i ptibus vētris. qō ēqz tu iuenis mltos ex his g hūt dolorē in vētre suo eligere apud somnū hanc figuram. XXIII.

Ui bz piplemoniā: sentit i pectore suo ⁊ i pulmone suo ꝯstrictionē vehemētez qñ dormit super ceruicē suā: ⁊ qñ sedet anhelit⁹ eius ē melior. qꝫ ē: qz partes pectoris q̄ sunt i añriori pte ei⁹ cadūt sp dorsuz qñ dormit sup ceruicem q̄re accidit ide vt ꝯstringaꝫ pulmo: g nō ingredii ad ipsū exacre q̄titas q̄ fiat sufficiēcia in euatatione cordis: i religo ät egritudinib⁹ sessio ifirmi ē mala in hora stat⁹: ergo oportet vt ꝯsideres illō ꝯsideratiōe vehemēti. Dy. n. nō excepit i ſmone suo significatio mala valde iuanū qō ē: qz egritudo facit accidere i hac hora ꝓpie qētē ⁊ tranqllitatē pp vehemētiaz sui laboris: ⁊ si ītendit aliquis mouere ipz i hac trascīt i ide ⁊ fit sup eū pauus. Cū g accidit ſriū illi⁹ ita vt ifirm⁹ saliat ad sedē dū in hora stat⁹ egritudinis sue: tūc oportet vt scias qꝫ illud ē significatio mala sup difficultatē anhelit⁹ ei⁹: aut sup angustiā: aut sup pmixtionē rationis. XXIIII.

Tridor dentiū accidit qñ mouenť lacerti q̄ sūt i rpib⁹ ⁊ mādibulis: motu spasmi. Ex hoīb⁹. n. accidit illud ꝓpter cām q̄ accidit in lacertis tñ aut i ꝓncipio gnātōis corpis: aut i fine ei⁹ pp aliquā cāz: ⁊ ex eis est cū accidit illud: cū origini neruoꝝ accidit nocumētū: ex quo possibile ē accidere neruis q̄ ex ea oriuntur spasmū. Et oz gdē vt scias qꝫ i creatiōe cuiusq̄ membroꝝ i vno quoq̄ corpoꝝ ē ppietas q̄ est ꝑa ei ⁊ ñ alia: ⁊ iā narraui illud i libris alys ſmone amplo vltio. In ꝟ ät libro sufficit mihi vt enuncie illō cū sūma vna: ⁊ rogo gētes vt hāc sūmā seruēt ⁊ memorie cōmendēt i oīb⁹ horis: ⁊ nō mirenť ex hoc si euenerit origini neruoꝝ nocumētū i horis diuersis in corpib⁹ multis: vt accidat in de tremor ⁊ spasm⁹ i diuersis lacertis: nā sic̄ vides cōpositionē q̄rundā corpoꝝ cōpositionē bonā: ⁊ quorūdā corpoꝝ cōpositionē malā ab initio gnātiōis eoꝝ: ita vt q̄dā eoꝝ sint velocis cursus ⁊ sup q̄dā corpa sit crectio difficilis: ⁊ silr iuenis ea diuersificari i debilitate ⁊ fortitudine in religo mēbris silr ēt iuenis ad quorūdā horuz pedes ꝓperare nocumētū ex q̄lz cā: ⁊ q̄busdā eoꝝ accidit illud i volis manuū: ⁊ q̄busdā in oculo: aut i capite: aut in aliq̄ mēbroꝝ reliquoꝝ ꝑz cōpositionē cuiusq̄ corpoꝝ a ꝓncipio sue gnātiōis. Nō est q̄ mirū si sint lacerti mouētes oculū debiles i q̄busdā corpib⁹: ⁊ i q̄busdam eoꝝ lacerti mouētes mādibulas: ita vt accidat q̄ illud istis vt ſtrideant dētes eoꝝ in horis oīb⁹ ex q̄lz parua cā: q̄ accidit eis ⁊ accidit illis vt moueāt oculos suos motu freq̄nti: qō ē qz ſtridor dentiū p nāz ē ꝟsilis cāe q̄ accidit i oculo ⁊ lacertis suis a ꝓncipio creature: quoniā nō est possibile ba

f Rendere dētib⁹ in febrib⁹ ꝓter solitū neq̄ a puero mortem vel maniā. significat. q̄ si frendeat cū insania: mors sequit vicina.

f Tridor ät dētiū in febre ei⁹ cui nō fuerit cōsuetudo illa a puericia sua: ē significatio manie ⁊ mōtis: oz q̄ vt añcedas: ⁊ indices illud qō timeť sup infirmū de vtriſq̄ reb⁹ sil. Naz si faē illō qō facit ide iā rōe ei⁹ ꝓmixta: tūc illud significat q̄ ei⁹ pernicies iā appropinq̄t valde. XXV.

f Egro in corpore fuerit antrax aut carbunculus: siue precesserit siue egritudini superueneritť opus est attendere: q̄ si exiccat⁹ fueritť ⁊ colorē viridē vl̄ citrinū vl̄ liuidū prulerit mortem dicit proximam.

c Tq̄ñ fuerit i corpore ifirmi vlc⁹: aut añcedēs egritudinē suā: aut eueniens in hora egritudinis sue: tunc oportet vt consideres ipz: qō ēť qz quū ifirmi ee ꝟsuetit ad pniciez tūc vlc⁹ illō fit añ mortē ei⁹ siccū: aut cū liuiditate siue viriditate. XXVI.

Ot nocumentū cerebri signum est malum.

In oībus egritudinibus p. terq̄ i peripleumonia: sessio i statu mala.

Unicuiq̄ membro deteriata virt⁹ est q̄ ita ē ei ꝓpria q̄ non alij.

De spēbus coloris viridis.

Tē exp añe medicē ex mal⁹ sig⁹

Tē dns ē mēsura

Usen

Motus manuū.i.eaꝝ opatio quā i hoc sermone dixit accidit ex imaginatione filii ei qō imaginat ille i cui⁹ oculis aq̄ ꝯgregat.qō ē qz ille i cui⁹ oculis aq̄ ꝯgregat:estimat q⁹ res q̄s videt iter būiditatē grādinē & tunicā corneā:q̄ coopit pupillā sunt defozis:qn̄ cō suenit bona sanitatis siue videre res in aere cozaꝫ oculis suis:simile ēt huic inuenim⁹ bis accidere:quos dixit by. i se.acutis & piplemonia:& in phreneſi:& dolore capitis:qō est:qz estimāt ipſi videꝝ res defozis & ipse nō sunt nisi itra oculos ipsoꝝ. Jā.n.oñdim⁹ q⁹ lumē visibile lucidū est sibi būiditati subtili clare simili valde albugini oui:q̄ fit ornamentū i custodia oculi a nocumētis:q̄ accidūt in eo p se:& qz hoc lumen visibile penetrat ex pupilla oculi ēt ad aerez extrinsecū: cū q̄ ꝓtinuatur lumen visibile in hac būiditate: & oñdi ēt i sermone meo ō visu q⁹ aer lucid⁹ cū q̄ cōtinuat ꝫ lumē visibile stat loco instrūmētalis cui⁹ virtus ē filis virtutis nerui in corpore:& illud ē in tractatu meo xiij. libri mei de demōstratiōe:& in tractatu vij. libri nr̄i i sentētys & sūmis by.& Platōis. Et fui locut⁹ in illo ēt sermone lōgū i tractatu x. libri mei de iuuamēto mēbroꝝ & sicut sensus cerebri quo sētit dolorē accidētē in digitis. vbi gratia fit mediatione nerui inter ea:sic ēt eius sensus quo sentit res visibiles: q̄ sunt defozis vel ex̄:fit aere mediāte qn̄ est lōgitudo illaꝝ rez ab eo longitudo cōplis. Aqua q̄ aggregat i oculo stat i hac būiditate effusa iter hāc būiditatē grādinē & inter pupillā de q̄ dixi:qz filis ē albugini oui. Rex aūt pp q̄s imaginant plurib⁹ eoꝝ q⁹bus accidit fastidiū res similes reb⁹ q̄ accidunt ei i oculis cui⁹ aggregat q̄ euēt⁹ ēt est i hac būiditate:qō ē qz loc⁹ in quo occurrit lumen visibile būiditati grosse aut nigre q̄ ꝓhibet ipz penetrare exteri⁹ est in quo imaginat exteri⁹ fm nām illius būiditatis stātis in facie illi⁹ luminis visibilis. fortasse.n.ē qō videt cozā oculo simile capillo:aut filis:aut villis vestimētoꝝ.& fortasse extimat hō q⁹ volat cozā oculis suis simile cimicib⁹:aut muscis paruis:& fortasse ē qō videt simile lenti:aut grano milij nigri. Simile ḡ huic accidit in febribus acutis:& piplemonia:qn̄ elevāt ad caput vapores ex būiditatib⁹ q̄ sunt in corpore:& turbāt būiditatē claraz:q̄ est in pupilla qō ē qz infirmi imaginant tunc res illas q̄s p̄dixim⁹. In dolore vo capitis vehementi & phreneſi:qn̄ caput plenū ē būiditatib⁹ qn̄ puenit aliqd illoꝝ humoꝝ ad oculū:est cā euēt⁹ illoꝝ accidētiū:quoꝝ p̄cessit rememoratio:& nō deriuāt neq; determinant oēs medici nosa q̄ vicūt in būtib⁹ phreneſim.f.collectionem festucaruꝫ & eunlsionem villoꝝ:nisi ex hoc antecedente: quod est quia multi eoꝝ quibus accidit hec imaginatio narrauerunt eam nobis in hoza eucntus ei⁹ & in fine ipsius. Genera autem eius sunt duo: quod est quia ex hominibus est in quo ipsius permiscetur ratio ex illis reb⁹ quas imaginat: & est ei⁹ virtus qua ipse experitur res sana:& ex eis ē cuius ratio ē fixa fortis: & virtuti eius qua ipse experitur res:accidit iā quod dam nocumentuꝫ quare inuenimus eum pp illud fixū patientez ad resistendū infirmitati accidēti:& ē vincens eā & qdā eoꝝ itelligit illō qō accidit ei. Et nos q̄dem fecim⁹ stare illū q erat ita sup imaginationez:q̄ prouocauit eū ad hoc vt re moueret manus suas:sicut dixit by. & dixit q⁹ ipe estimabat q⁹ in pannis suis essent villi:aut in radicib⁹ pietis:quas videbat palear & multotiens dixit: qz estimabat q⁹ sup lectuꝫ eius cēnt festuce: & q⁹ volarēt coram oculis suis genera alaliuꝫ quoꝝ:& q⁹ ipse conabatur venari ea: q̄re movebat manus: vt caperet ea. Res vo q̄s estimabat eē in pānis & pariete conabat colligere Necessario igitur fuit egritudines quib⁹ accidunt illa accidētia egritudines male qz in febre acuta:& periplemonia:& dolore capitis nō fiūt ista accidētia nisi pp magnitudinē eaꝝ. in phreneſi vo pp nobilitatē mēbri cui accidit nocumētū ex infirmitate:qō est:qz phreneſis est pniciosa ol genere suo ifirmitāt pnicies ex febribus & periplemonia & dolore capitis nō est nisi pp magnitudinē eaꝝ:aut lcensionē. XXVII.

Am exposui fmonē būc expōne cōpleta i tractatu secūdo libri mei de malicia anbelit⁹ & sili⁹ ego fuꝫ narrās in hac hoza plurimū ei⁹ qō dixi illic. Dico ḡ q⁹ hypo. intellexit p fmonē suum in ꝺ loco spūs anbelitū. Dico ḡ q⁹ ābelit⁹ freḡns fortasse significat dolorē & fortasse significat inflāmationē in mēbris q̄ sunt i pectore:& sūt coz & pulmo quoꝝ loc⁹ ē sup diaphragma. Et ego q̄dā iaz oñdi q⁹ anbelit⁹ i hoza doloris ē parum & freḡns:& apud inflāmationē ē magn⁹ & freḡns. anbelitus āt alitatē gur fit rarus:& ē ille q ē iter spaciū lōgū. si fuerit magn⁹ significat pniction:& si fuerit pu⁹ significat extinctionē caliditatis innat. Verū hypo. significauit hāc cām i fmone suo scilicet. Et qn̄ egredit ex naribus & ex ore existēs frigid⁹:tūc ē pnicios⁹ valde: & ego q̄dā iā ostēdi i tractatu secūdo libri mei de malicia anbelit⁹ q⁹ hypo. nō dixit:i libro pnosticationis.nisi has spēs trū ex spēb⁹ malicie ābelit⁹ qn̄ fmo ei⁹ nō ē nisi i egritudib⁹ acutis. i libro āt suo q nosat epidimie dixit spēs alias ex spēb⁹ malicie ābelit⁹.q̄ sī pter has spēs ābelit⁹. XXVIII

Habētibus mentē sanam & imaginatiuā lesaz aut vtraq; lesaz: pōt talia ꝛeingere

Pōt cā mobilitatis man⁹ in acutis egritudinibus.

Phreneſis i omni suo genere pnicio sa ē.

Anbelitus i hoza doloris ē parum & freḡns se apud inflammonē magnus

b Ipo:nominauit anbelitū nālem bonitaté anbelitus:ꝛ significat illud qō in corde:pectore:ꝛ pulmone:ꝛ diaphragmate nō est cā dolorosa:ꝛ mēbra ēt q̄ minuant cū istis mēbris:qñ in eis é apa calidū aut cā dolorosa dolēt apō motū coꝝ ī anbelitu sine istis mēbris:ꝛ sūt stomach⁹.splen:ꝛ epar. Cū g̃ nō est i aliquo istoꝝ mēbroꝝ egritudo aut superflua caliditas: ita q̄ estimet ifirm⁹ q̄ corpus ei⁹ adurat̄ neq; coopiat ipm frigus ita vt nō securet̄ caliditas innata qn extinguat̄: tunc necessario magnificatur spes in egritudinibus acutis:q̄ eger saluabit̄ ꝛ subleuat̄ ex egritudie sua:qñ timō nō accidit i egritudinibus acutis nisi aut pp magnitudinē egritudinis ꝛ febris: aut pp apa qō appropriat̄ nomine iflāmati:ꝛ appellant̄ noie ꝓpio iflāmatio:qō é:q; ī chronicis egritudinib⁹ ꝛ si nō accidat aliq̄ boꝝ accēsuz:verūtn cautela ꝛ timō accidit ī eis qñ nō sit securitas superuenté qn timeat q̄ cadat ꝑ lōgitudiné spacij ꝛ pp illud dimisit hy. rememorare eas i hoc libro:ꝑ posuit iudiciū suū ī eo i acutis egritudinib⁹ tñ. Et q; genera egritudinuꝫ acutaꝝ sunt duo:quoꝝ vnū é egritudinū q̄ dicunt̄ acute ꝓmōe absoluto ꝛ scōꝫ gen⁹ é egritudinū q̄ dicunt̄ tropice: significauit hy. ī ꝓmone suo. ſ. egritudines acute. ſ. q̄ sūt cū febre ꝛ ī gb⁹ venit crisis in. xl. dieb⁹: Hec duo genera fit̄. Declarauit q̄ hy ꝓmone suo. ſ. cū febre differētiā iter istas egritudies:ꝛ iter spasmū ꝛ scotomiā:ꝛ colicā passionē: ꝛ egritudines reliq̄s acutas cū gb⁹ nō é febris: ꝛ i sermōe suo ſ. ꝛ venit crisis i eis ī. xl. dieb⁹ q; o3 vt numerent̄ cū egritudinib⁹ acutis:q̄ dicunt̄ acute sermone absoluto egritudines q̄ dicunt̄ tropice. Et cuētus gdē hanc egritudinuꝫ é qñ infirmat̄ homo in principio egritudinis siue egritudine acuta:deinde aduenit ei crisis in die q̄rtadecia aut aliā ipm:ꝛ non soluit̄ ꝑ eā egritudo ei⁹ solutione cōpleta: q̄re remanēt ex ea reliq̄ q̄ extendūtur vsq; ad dies. xl. qō é:q; cuētus crisiū q̄ non sunt cū cōpleméto sui: nō est in his egritudinibus tñ: sed accidit ēt in multis egritudinum chronicaꝝ ꝛ propie in arefactione ꝛ febre q̄rtana: ꝛ in aggregatione sanies in pectore ꝛ pulsi. Verūtn hy. ēt misit itez dicere has egritudines ī sermone suo isto. qō est: q; dixit q⁹ bonitas anbelitus é significatio laudabil̄ valde in egritudinibus q̄ dicuntur acute sermone absoluto: ꝛ cū eis é febris ꝛ sunt egritudies q̄ extendunt̄ vsq; ad dies quadragita: ꝛ sunt q̄ nolant̄ tropice. In reliq̄s ēt egritudinib⁹ acutis:cū gb⁹ nō é febris ꝛ sūt egritudines chronice nō dic̄ illud. Colligit̄ g̃ ex hoc sermone:q⁹ sunt genera spacij tpis coꝝ tria quoꝝ vnū est egritudinū acutaꝝ in gbus venit crisis in. xiij. dieb⁹. Et 2m est egritudinum q̄ sunt prope istas. ſ. egritudines chronice. Et gen⁹ tertiū egritudinū est que sunt medie iter has duas egritudines: ꝛ sunt ille in gbus status diez crisis sūt. lx. dies ꝛ non dixit sermonē hūc nisi ad ꝓfitendū illud qō apparet visibiliter in curatione egritudinū: ꝛ g expitur illud: ꝛ ingrit de eo in medicaminibus egroꝝ: ꝛ scit q⁹ res i eo é sicut narraui. Qui ēt dicit q⁹ hy. voluit ꝑ sermōes suū q⁹ in egritudinibus acutis venit crisis ī. xiij. diebus numerationé diez crisis in eis: non scit illud quod o3 cum scire: nec intelligit etiā hy. dictionem quod est q: si ꝑ sermones suū q⁹ i egritudinibus acutis venit crisis in. xiij. diebus nō dixit nisi vt enūciaret ꝛ numeraret numerum diez crisis qs est tūc sermo eius: ꝛ venit crisis ī eis in. lx. diebus: in eis nō significat nisi numez dierum crisis. Qui g̃ voluit hanc sententiam. ſ. q⁹ dies in quib⁹ venit crisis vsq; ad dies. xl. sunt. xiij. dies. Dicit ēt q⁹ dies in q̄bus venit crisis in istis egritudinibus quas dixit in hūc ꝓmone: sūt q̄draginta dies. XXIX.

Magnitudo egritudinis i acutis causa veritatis et longitudine spacij in cronicis nimetur.

d Esse autē bonitatis anbelitus: o3 te scire q⁹ cum eo é virtus magna i significatiōibus salutis i oibus egritudinibus acutis que sunt cū febre ꝛ i q̄bus venit crisis in quadraginta diebus. XXIX.

s Vdō bon⁹ ꝛ laudabil̄ é i oi acuta egritudie: q; i ercica die fit: ꝛ egrū liberat. Est ātē bonus q; fit i toto corpe: ꝛ eger ex eo suauior ꝛ fortior efficit̄. Qui vero nihil boꝝ fecerit: is é inutilis. Frigid⁹ ātē malus: peior si i cervice: et i capite solo q; qdē i acuta febre significat mortē: cū lenta vero prolixitatez significat egritudinis.

d Esudōe ātē q; melior é i oib⁹ egritudinib⁹ acutis é q; fit i aliquo diez crisis ꝛ euadit ꝑ ipm ille cui⁹ é a febre euasiōe integra. Et laudat̄ ēt q; ex eo é i cōpe toto et fit ifirm⁹ ꝑ ipz ad tolerādā egritudinē suā facilior: q; ātē sudor nihil coꝝ q̄ virtus facit: nō fit in uanitū ꝑ ipz. Deteriō ātē sudō é q; é frigid⁹: postea q; é i capite et cervice tm̄. Iste. n. sudor cū est cū febre acuta significat mortē et qñ é cū febre leniorꝫ et deriō significat lōgitudiné egritudinis. XXX.

Tres cō dictiones melioris sudoris q; in egritudie reperiantur.

i Nsermōe qui dez in meliore sudore qui est: duas narrauit hy. ex significationibus eius: ꝛ dimisit rememorari significationem tertiam qñ eius euentus sequitur necessario: quod est quia sudor i qui fit in aliquo dierum crisis: ꝛ euadit per ipsum infirmus: pfecte fit euentus ꝑ ipsuz proculdubio i toto corpe. In ꝓmōe suo i sudore laudabili q; nō é in sūmo bonitatis ꝛ dixit: q; accidit i corpe toto: ꝛ alleuiat ex ifirmitate: dimisit rememorari de dieb⁹ crisis: qñ illō itez segī nec̄io sudorē laudabilē: qō é: q; sudor qui fit i toto corpe ꝛ alleuiat ex egritudine euēt⁹ fit̄ proculdubio i aliq̄ diez crisis. Et hec é species alia ex spēb⁹ sudoris: ꝛ ei⁹ malicia é ꝙa: ꝛ é ille ī q̄ dixit scilicet. Sudor ātē q; nihil illoꝝ facit. nō ꝓfert. inuit q̄ hyp. ꝑ sermonē suuz in illo: q⁹ sudor q; fit i toto corpe é ille q̄ infirm⁹ puenit ad b̄ vt facilius tolleret egritudinē suā: ꝛ ille quidē sudor est ꝛ duos modos: quod est q; aut facit accidere hec duo iuamenta que diximus: aut vnuz coꝝ: ꝛ qui ex eis vtriusq; est: minoris malicie é: q; facit accidere hec duo iuamēta. Et hic qdē sudor itez duuidit in duas diuisiones: q̄ꝝ vna est q̄ facit accidere iuamētum primū: ꝛ secūda facit accidere iuamentū 2m. ꝛ me lior qdē eoꝝ vtriusq; est sudor: quo fit infirmus facil⁹ tolerans egritudinē suā q̄uis non fiat in corpore toto. Ille vero q; nō facit accidere illō: ꝑ adit ī prauitate egritudinis et ꝑ oet eī oꝝ vtrorumq; q̄uis fiat i corpore toto ꝛ oēs ille spēs sudoris sunt calide: ꝛ pp illud nō dixit hypo. in aliq̄ eaꝝ q; est calida: quoniā de ꝓfluuidine eius é: vt dimittat dicere res q̄ ꝓsequunt̄ nec̄io: ꝛ q̄ intelliguntur ex contrarijs suis. Et hypo. quidem posuit prope oēs istas species sudorem frigiduz: loquitur ergo hac dictione. Et deterior sudor quidem ēt est qui est frigidus: ꝛ dicit iterū de sudore q; fit i capite ꝛ cervice: q; est mal⁹: qō est q; iste due spēs sudoris idūcāt syncopim: ꝛ sic sudor ē

Quot sunt egritudines tropice.

Ad hic diuisionē vnam sudoris.

De ꝓfluuidie hy. ē dimittere ea que cō... intelliguntur ex contrarijs.

frigidus:ꝛ est in capite ꝛ cervice tñ tunc est deterior oi bus spēbus sudoris.qō ē qz nō indicat euētū sincopis:ſz qz iā euenerit:ꝛ pone discretionē mā illi⁹ ex pmitate fe bris nā ſi fuerit acuta: tē ꝓculdubio accidet ab vna aq̄ barū duaꝝ spērū sudoris.i.frigidi:q̄ius sit ī toto corpe:ꝛ illi⁹ q fit ī capite ꝛ cervice q̄ius sit calid⁹:ꝛ ſi febris fuerit geta ꝛ tragilla possibile ē ī gbusdā boris vt possit vē digerere būores ī lōgi tudie tpis qñ nō añce dit ꝛ timet ex vehemē tia febris. In dieb⁹ āt crisis nō dixit aliqd ī ſmone suo in spēb⁹ su doris q̄s dixim⁹ ī fine eius:q̄uis iā dixerit il lud ī pncipio sermōis sui ī oratōne de meliori bus spēb⁹ sudoris:ꝛ ſi facit illud nisi qñ de ſnia ei⁹ ē vt narret vi es crisis ei⁹ in sermōe ꝓpo:ꝛ ipse dixit iaz il lud ī hoc sermōe quo niā vna vtutū eaꝝ est vt verificet eē crisis ſi ē ad ſanitatē vel ſi est ad mortē. Et oportet vt scias q̄ finē huius sermonis scripſit mihi Diascorides ſz būc modū. Et de terior gdē ex sudore ē:g ē frigid⁹ nē ī capite ꝛ cervice tñ. qñ iste due spēs ex spēbus sudoris significāt aut mortē aut lōgitudinē egritudinis ꝛ manifestū ē q̄ hec scriptu ra est breuior q̄s ſcriptura quā scripſim⁹ in eis q̄ sūt ꝓmiſ ſa:ſz qō intelligiē ex ea ē illud idē qō intelligit ex illa:ꝛ ſi est necessariū expositoꝛi:nisi vt addat ei qō inueniē addi tū in ſcriptura ꝓma.ſcz q̄ Sermo ei⁹ qñ sudor q ē frigi d⁹ cū febre acuta significat mortē:ꝛ qñ ē cū febre lenio ri ꝛ getioꝛi indicat lōgitudinē egritudinis:ꝛ inueniūt in gbusdā ſcripturis scripti successiōe bui⁹ ſmōis ſmonēs alij ī sudore ꝛ bñ fecerūt illi q ciecerūt eos ſz q̄ ipſi sūt hy.ſic archamides:ꝛ diascorides:ꝛ alij multi. XXX.

De sudore frō capitis ꝛ cervicis.

I Vo vult aliq̄s narrare meliorē dispositionem
e ei⁹:q̄ ē sub hypocōdrijs breui⁹ ꝛ cōpēdiosi⁹ dicat sub hypocōdrijs.melioꝛ dispositionū ei⁹ ē dispo sitio:in q̄ simulaē valde dispotioni nāli. Dy.āt cū voluit narrare ſignificatiōes ꝑticulares q̄ ſignificāt sup illud: incepit ī ꝓmis ꝛ narrauit res q̄ non sunt inuente in eo:ꝛ sunt quas nominans nouī medici ꝓuationem acciden tiū. Que āt ſignificationes q̄s dixim⁹ post illud sūt acce pte ex accidētib⁹ annexis huic loco:nā ſermo ei⁹ ē:q̄ me lioꝛ dispositionū eius q̄ ē sub hypocondrijs ē vt sit ſaluū a dolore ei⁹ qō dixit in reb⁹ q̄ accidūt. Sermo āt eius ē lene eq̄le:ex rebus q̄ inueniunt ei. verūtū lenitas ei⁹ nō ſignificaē nisi ex dispositiōe eius:ꝛ ipſi⁹ ordie sub manu cū cōpresseris sup ipm qō est:qz illud cui aduenit ꝛriuꝛ huius dispōnis ē illud qō expellit manū:qñ cōp̄imit su per ipm expulsione vehemēti:ꝛ ē durius. Eq̄litas āt ei⁹ nō est ī hac q̄litate tñ:qñ possibile ē vt sit eq̄le totū ſm būc modū:veruntī pars eius dolet:ꝛ ps eius nō dolet:ꝛ pars ei⁹ ē calida:ꝛ ps eius ē frigida ꝛ paro eius ē elenata ꝛ ps eius ē depꝛessa. Et ꝓp illud posuit hypo. ꝓpe illō ca ius dispositio ē ex hoc loco melioꝛ dispositionū ſignifica tionē eius qō nō est eq̄le.ꝛ dixit Sz qñ est inflāmatuꝛ: aut doloꝛosū:aut ē latus eius dextrū:diuersū a ſiniſtro: tūc oīa illa vt caueanē oꝛ:ꝛ ſermo eius. Qō vo ē inflam matū vadit sup totū hunc locū:ꝛ manifestū est q̄ B no

Declarat hic q̄ sit lenitas ꝛ e qualitas.

men ſignificat adustionē ꝛ incēsionē ꝛ silr ēt ſermo eius ē doloꝛosū:trāſit sup oēm locū hunc. Et ſermo eius silr aut tensum:non intendit iterum:niſi ad totum būc locū. Per ſermonem vero suum qñ fuerit latus eius dextrū diuersum a latere eius ſiniſtro:vult diuersum in equali tate sua:aut in caliditate:ꝛ frigiditate sua: aut in doloꝛe ꝛ quiete eius:aut in extentione ꝛ grosſicie eius:aut in

De tēſione hypocōdriarum.

ē:aut doloꝛosū:aut tēſū: aut latus eius dextrum ē diuersum a latere eius ſiniſtro:tūc totū illud oꝛ vt caueatur. XXXI.

mollificatiōe ei⁹ ꝛ tēſione. Forte ſe.n. accidit ī hoc loco qui est ſub hy pocondrijs tenſio:ꝓter q̄ sit ī eo apostema: qō noīaē inflāmās aut ꝓp ſiccitatē vehementē q̄ accidit mēbris q̄ sunt ī B loco:vt ī eo ꝛ paniclo tegente costas ꝛ in dia ꝓbragmate:aut ꝓp apo ſtēa caliduꝛ qō accidit mēbris q̄ sunt in hoc lo co: aut ꝓpter apa qō nominatur inflāmans ꝛ est apostema cuꝛ quo est doloꝛ. XXXI.

Jenīz ī aliq̄ eaꝝ
s pulſus fuerit an gustiā vel aliena tionem ſignificat.

Tlod ſi fuerit in
q hoc loco eriaz q est ſub hypocon driis pulsatio:ſignificat agitationeꝛ aut ꝑmixtio nem rationis. XXXII.

Tluenitur in q
i busdaz ſcriptu ris scriptum lo co pulsationis ſaltus:ꝛ nos non dubitamus quin ſaltus accidat a vento inflati uo:ſz in plurib⁹ ſcripturis inueniē ſcriptū Pulſatio.ꝛ pul ſatio accidit:aut ab apatibus calidis magnis:q̄ accidunt in viſcerib⁹:aut a pulſu vene magne extēſe ſuper doꝛſū quā ſentit infirmus:ſicut dixit hy.in libro suo q̄ noīatur epidimie. Ille cuius vena q̄ est in aſſeid.i.curuatura bra chy sue poplitis pulſat:est maniacus.ſcacute ire. Manifestum est igitur quod hy.ſignificauit ꝑ ſermonē suū in B loco pulſatio pulſuꝛ vena ꝛ pulſatiliū: q̄ñ ē vehemēs ꝛ fortis q̄ ſcitur:ꝓpter q̄ ponaē manus sup eū:ꝛ ſentit foꝛ taſſe eum infirmus ſolus:ꝛ foꝛtaſſe manifestatur alteri eū. Quodcunq̄ boꝛū accidētiū accidat infirmo:ē ſignifi catio illaudabilis:qō est qz vena pulſatilis magna ē vnū de mēbris nobilibus:ſilr ēt ſtomachus ꝛ epar ꝛ diaphra gma. Et quādo videris in loco qui est ſub hypocondrijs pulſationem aut ſaltum:tunc ſcias q̄ vnū illoꝛum mem broꝝ est infirmū:quoniā diaphragma cuꝛ accidit illud: in eo facit accidere ꝑmixtionē rōis facile:ꝛ facit accide re illud ēt os ſtomachi:non minus q̄s faciat accidere ipſ diaphragma:quando in ipſo est apa calidum magnum. In reliquis aūt membris que sunt in ventre qñ accidit in eis aliqua egritudinū quas dixim⁹:ſequitur illud ti moꝛ:ꝛ ꝓp illud dixit hy.ꝛ bene processit in ſermone suo: q̄ hoc accidens ſignificat agitationem:aut ꝑmixtionē rōnis:agitationem quidem:quoniam ſequitur oēs infir mitates que sunt in eis. Timoꝛ vt timeāt medici: nedū infirmi. Pe mixtionē vero rōnis:propter diaphragma ad os ſtomachi. Et oꝛ vt inquiras de lacertis:qui sunt ſu per ventrē quoniaz nō oꝛ necessario vt accidat ꝑmixtio rationis ꝛ timoꝛ quando accidit pulſatio in eis aut ſal tus ꝛ ꝓp illud oꝛ vt intelligatur ab hy.ex ſermone suo: q̄ ſi fuerit in illo loco eodem:qui est ſub hypocondrijs pulſatio:qz vult ꝑ ſermonē suum in illo ꝛ eodē loco vt ſi gnificet pulſationē aut ſaltū:qui fit ī mēbris q̄ sunt poſt hunc lacertū.aut retro os ſtomachi. XXXII.

De tēſione hypocōdriarum.

Apa calidum dya phragmatis aut otis flōa chi ꝑmixtionē rōnis cāt.

Uz ꝑcessit hy.ꝛ dixit i hoc accidēte:qz ſignificat
c agitationē:aut maniā:nārat ī B ſmōe qñ accidit mania:aut qñ ꝓuenit agitatio tñ: ꝛ discretio

illius ē ex motu oculoꝝ. de motu. n. eoꝝ oꝫ teet ꝯsite p̄ scrutari. nō i ꝟ accidēte tñ ſz i relīgs accidētib⁹ remanē tib⁹ ēt de qb⁹ eſtimaſ: q̄ ſegſ ea pmixtio rōnis qō eſt qz mot⁹ oculoꝝ cū eſt mot⁹ freq̄ns ſignificat hoc accidēs. ſ. pmixtionē rōis. Et nō dixit hy. pmixtionē rōis in hoc ſermone abſolute: ſz dixit Tūc timeſ hīti eaz de mania: q̄ voluit ſignificari: q̄ ſegſ hoc accidēs q̄ narrauit hy. per mixtio rōis vehemēs.

De motu frequēti ipſoꝝz oculorū.

Et mihi gdē vī q̄ iaz oñſū ē q̄ mot⁹ oc oꝝ cū ē mot⁹ freq̄ns: vifi cat opinionē ꝺ enērtu pmixtiōis rōis ex ſermone meo i eis q̄ ſunt p̄miſſa. Qñ lacerti ocloꝝ ſunt dignioꝛes mēbꝛoꝝ q̄ ſētiūt egri tudiné accidētē i cere bꝛo: t egritudo gdē ac cidit i cerebꝛo p̄ cōita tē t ꝓtinuitate diaphra gmatis t oꝛio ſtōachi i egritudie accidēte i eis ſiē itē aduenit ei dolor p̄ cōitatez reliq̄ rū mēbꝛoꝝ nāltum t nerualiū i egritudini b⁹ ſuis: qō ē qz cerebꝝ cōicat mēbris gb⁹ ad uenīūt nerui mīri ma gni i egritudinib⁹ ſuis qñ origo oīum neruo rū ē ex eo. XXXIII.

o Conſuetudine hy. ēt ē vt itel ligat p̄ ſermo nē ſitū Collectio: oēm groſſitudinē ex nām. Noui āt medicoꝝ h⁹ noſe nolant vnā ſpēz tñ ex ſpēb⁹ apatū. t ē apa ſup qō cū manus tuas cōpreſſeris: inue nies ipſz lene: i q̄ non ē dolor: t apa ēt qō ap propriāt noui medico rū noiatōe calidi noia uit hy. collectionē du rā doloroſā. Qō ē qz ipſe noīauit noſe q̄ nolant noui me dicoꝝ hoc apa iflāmatū. Et manifeſtū eſt q̄ egritudo h⁹ qñ accidit in vētre ſi ē i latere dextro ē ei⁹ malicia vehe mētioꝛ pp epar: t ſi ē i latē ſiniſtro ē ei⁹ malicia mioꝛ pp ſplen: t ōterioꝛ q̄ ē qñ ꝓpēdit duo latēa ſiī. XXXIIII.

Calidiꝝ apa ventris dexꝛi laterit deteriꝛ ē q̄ ſiniſtri

o Scit q̄ apata dura t doloroſa qñ accidunt eis q̄ ſūt ſub hypocōdrijs: t ſunt illa ēt q̄ noui medici noīant apata calida acuta: ſignificāt timoꝛē mō tis ſubite. Et qñ nō addiſ huic ſmoni: t ē cū illo i q̄buſdā mēbris itrīſecis q̄ ſūt epar. ſtomach⁹: ſplen: t ſi p̄hac: q̄ ē ſup vētrē apa non poſſe eſt vt apatio lacerti qui eſt ſup ventrem faciat accideſ mortē niſi fuerit apa i q̄buſdaz bꝛis magnū: aut fuerit vt⁹ ifirmi debilis: aut errauerit medic⁹ i curatiōe ei⁹: aut errauerit ifirmus ſuper ſeipm oꝛ ergo ex illo vt ſermo iſte ſit ſcriptus p̄ter q̄ deter minetur t diſcernatur. XXXV.

b Umoꝛ faciés apa calidū ſi vicit vtutē i quātita te ſua aut q̄litate: aut effūdit ad q̄dā mēbra no

o Culi tñ ſunt irnē di i hac egritudie q̄ſi velociter mo biles apparuerint maniā ſignificat.

s Ed oꝛ vt cōſide res oc̄los hītiuz hāc ifirmitatē nā ſi vide ris oculos moueri motu freq̄nti: tūc timebis hīti eā maniā. XXXIII.

a Cuta exiſtēte paſ ſione collectio ſi affuerit i hypocō drijs cū tumoꝛe: t doloꝛ malū ē cū ābas cōplectit. Si vero i altera eaz q̄ in ſiniſtra eſt: melioꝛ eſt.

c Ollectio āt acci dēs i eis q̄ ſūt ſub hypocōdrijs qñ ē tumida doloroſa: ōteri oꝛ ē q̄ ꝓpēdit vtrīqz lo cū t ſi fuerit i vno ōtoꝝ latez tñ: ſaluō ex ea q̄ fit i latere ſiniſtro. XXXIIII.

q Ic collectio ſi in p̄incipio ſbitā mō tem ñ intulerit.

c Iſta apata du ra ſignificāt i p̄i bilia vicit naturam p̄culdubio t ſequitur ide illud moꝛs ſubita ſiē dixit hy. q̄ ſi non fuerit hec diſpō: diſpō eius: tūc nō caret vna duaz rerū aut vt ſuperet eū nā: t reſol uat ipm: t expirare faciat: t diſpergaſ apa: aut vt nō vin cat ipm nā i fine victorie. Cū q̄ illud ita fuerit: accider ei vna duaz rez. aut vt reſoluaſ t expiret q̄ fuerit in eo calidū ſubtile: t apoſtemeſ t indureſ q̄ fuerit i eo groſ ſum: q̄re ſegſ illō ſeda tio caliditatis: q̄ eſt i lo co hoc apoſtemoſo: t q es doloris: t remāet q̄ō remanet ex apoſtema te lapidoſū: q̄ nō reſol uiſ neq̄ mutaſ: aut nō reſpirare ex eo aliq̄d. ſed moꝛeſ donec matureſ i aliq̄ boꝛaz: t matura tio ei⁹ erit p̄m q̄litatez ei⁹: t cū fuerit illud nō q̄ſcit febris neq̄ cōſu miſ apoſtema. Et illud ēt erit ex duos modos aut vt vincat ipſz virt⁹: t reſoluat ipſz q̄re fit ſa nies aut vt nō poſſit re ſoluere ipm pp debilitatē ſuā q̄re putrefit: t corrūpiſ: ſicut accidit in cadauerib⁹ mortuoꝝ rū. Recte q̄ dixit hyp. q̄ ſi febris remāet: t ſi q̄ſcit apoſtema: ꝓuer tiſ eſſe eoꝝ apoſtema tū ad p̄us: quod eſt: qz quies apoſtematis ſeq tur reſolutionez humo ris faciēs ipſum: t qui es febris ſequitur expi rationē rei calide ſubti lis ex eo quod eſt i apo ſtemate: t ſicut dixi in uenimus illud accide re multotiēs t eſt: quia illud quod eſt i humo re faciēte apoſtema ca lidum: ſubtile reſoluī tur: t quod eſt groſſuz viſcoſum reſidet: t figi tur in loco. Cauſa autem p̄opter quam poſuit hypocra. terminum in aggregatione ſanie i iſtis apoſtemati bus diem. xx. iam narraui in tractatu ſecundo libri mei de diebus criſis. XXXVI.

De dolo ris t ſe. apatū an guinēto t diuīſi one.

Ememoꝛationem ſuam etiam de apoſtemati r bus calidis accidentibus in mirach ventris in hoc loco nō diſcreuit neq̄ determinauit: quod ei q̄ſiū erit. Et accidit ei fluxus ſanguinis ex naribus. t iuuantur periplum valde. Et de natura qui dem illius eſt vt accidat p̄p̄ie quando fuerint in epa te aut in ſplene apoſtemata calida: ſicut dixit hy. in alio loco. laudauit enim hypo. fluxum ſanguinis narium: qui fit ex latere: in quo eſt membrum infirmum: t vitu perauit illum qui fit ſecundum contrarium illius: ſicut ſi ſit ſplen apoſtematus: t veniat fluxus ſanguinis ex na re dextro: illō. n. nō eſſet laudabile. Et dixit q̄ fluxꝰ acci dit ei in primo periodo intelligens p̄ periodū primum q̄ eſt ex periodis dierū criſis: t iſte gdē ſermo iuenīt ſcrip

De fluxu ſanguis narriuz i apate ca. epis aut ſplenis.

tus i gbusdã descriptionib⁹ determinate i gbusdã earũ aggregate: qđ é: qz in gbusdã cap̃ inuenit i ꝓmo periodo ⁊ in gbusdã cap̃ in ꝑodis ꝓmis: Et si tu intelliges eũ fz scripturã primã significat periodos septenoꝝ. Et si itelligat fm scripturã secundã possibile est ét vt significet ꝑiodos septenoꝝ qñ inuenim⁹ quosdaz gbus accidit fluxus sanguinis nariũ i septima secũda. Uerum melius est vt itelligat iste sermo fm hãc scripturã qz dr̃ ō ꝑiodis ẽternoꝝ qđ é: qz plurib⁹ eoꝝ infirmoꝝ accidit fluxꝰ sãguinis nariũ i septẽ dieb⁹ primis ⁊ ex eis é cui accidit fluxus sanguinis nariũ die nono aut vndecio. Et hyp. qđé addidit in significationib⁹ q̃ significãt declinationẽ humoꝝ ad supiora: ⁊ illud est cui⁹ cã accidit fluxus sanguis: ⁊ dolor capitis ⁊ scotomia: ⁊ locutus fuit i illo magis cõplete: q̃ i hoc fmone i sb̃sequẽtib⁹: ⁊ nos ét dicemus in fluxu sanguis fmonẽ amplũ: qñ perueniem⁹ ad fmonẽ ei⁹ i illo loco. XXXVII.

e Nũciat hy. in hoc fmõe suo terminũ q surgit ex etatib⁹ in ꝓnosticatiõe de fluxu sanguinis de narib⁹: qđ é qz ꝓueniẽs é vt timeatur fluxꝰ sanguis ei cuius etas é intra triginta q̃ annos: qñ sanguis hac etate est multus: ⁊ rus eius fortis: ⁊ caliditas multa. XXXVIII.

i Sta sunt ap̃a ta q̃ noui medicoꝝ appropriãt nouis vndimis ⁊ zimis. Antiq̃ vo multotiens nolant ea ap̃ata tñ lenia ⁊ fortasse addunt ad illũ. Nõ é dolor cũ eis ⁊ fortasse dimittũt dicẽt illũ qñ ỹclarat ex sermone coꝝ lene: qđ é qz cũ ap̃atib⁹ lenib⁹ nõ é dolor. Hy. ãt nõ fuit ꝑcẽs in B fmõe illo: fz dixit ét: qz mouet sub digitis qñ ꝓmit desup. Illud g̃ ite ꝝ é intrãs i fmõe suo lene nisi si voluisset p hũc fmonẽ vt significet ap̃ata q̃ submergunt qñ ꝓmitur sup ea cũ digiti. Et nõ inuenis illud accidere i oĩb⁹ ap̃atib⁹ q̃ mouent qñ ꝓmit sup ea: fz illũ non accidit nisi quãdo ꝓtigit i cute mollicies: ⁊ qñ hꝰ ap̃ata pueniũt a pblegmate plõgat spaciũ eoꝝ ⁊ timor accidẽs ab eis é mior. Cã vo i lõgitudie eoꝝ spacy é vehemẽtia frigoris eoꝝ qñ maturatio nõ cõplet nisi p caliditatẽ. Cã aũt in paucitate timoris accidẽtis ab eis é qñ cũ eis nõ est dolor qđ est: qz dolores ꝓsternũt virtutes. XXXIX.

i Ꝑcedẽtib⁹ qđé é locut⁹ i ap̃atib⁹ calidis: q⁹ sanies colligit i eis qñ nõ gescit febris: neq; expirat ap̃a: ⁊ resoluit post. xx. dies. In B ãt fmõe ponit terminũ collectiõis saniei i ap̃atib⁹ frigidis dicẽ. lx. Et inuenim⁹ ite ꝝ ap̃ata q̃ꝝ dispõ media é iter illa ap̃ata i gb⁹ termin⁹ aggregatiõis saniei ẽ dies. x. ⁊ ego qđé vltimabo fmonẽ meũ i eo vbi scribã ipz fz ordinẽ i fmone meo i diebus crisis. In B ãt loco hy. dicẽ q⁹ ñ ap̃atib⁹ trñ q̃ i his fiũt q̃ sũt sub hypocõdrijs aggregat̃ sanies qñ coꝝ ꝓlõgatur spaciũ fz i eis ét q̃ fiunt i religq⁹ ptib⁹ vẽtris. Significat g̃ illõ: q⁹ illud qđ é sub hypocondrijs apud eũ é vna ex ptib⁹ vẽtris ⁊ iste loc⁹ noiat̃ ꝑpe B noie: qđ é: qz greci noiant ipm hypocondriũ: ⁊ expositio ei⁹ est qđ é sub costis. XL.

n On addidit nobis i fmõe suo isto sup illõ qđ ꝓmisit: ⁊ nõ dixit aliqd nisi fmonẽ suũ in ap̃atib⁹ duris cũ gb⁹ é dolor qz sit magna: ⁊ ego qđé iã annũciaui illud i eis q̃ sũt ꝓmissa. Ubi dixit: q⁹ ap̃ata calida q̃ accidũt in mirach vẽtris si non fuerint magna valde: non ex eis euenit timor. XLI.

a Sgregatio sanies i ap̃atib⁹ q̃ accidũt i mirach vẽtris. s. i eo qđ é sb̃ hypocõdrijs qñ ñ expirãt ap̃ata é velocior ⁊ plus ét ꝑp caliditatẽ illi⁹ loci ⁊ fz clõgationẽ ap̃at̃ ab B loco ad iferiora ẽ diminutio aggregationis saniei ab eis ⁊ pauciꝝ tas illi⁹ ⁊ ꝑp B fit q⁹ ap̃ata q̃ accidũt sub vmbilico non trãsciũt nisi raro in pus. XLII.

i Ngbusdã descriptiõib⁹ inuenit̃ scriptũ i eo. ⁊ ꝑpe ex locis q̃ sunt altiora significat illõ qđ fit effusio sãguis ⁊ ap̃atib⁹ accidẽtib⁹ i eo qđ é sb̃ hypocõdrijs tñ: fz i ap̃atib⁹ ét accidẽtib⁹ i eo qđ é sub illo loco ad iferiora. Et i gbusdã cap̃ inuenit̃ ꝑpe cũ ablatiõe b⁹ dictiõis ⁊: ⁊ significat illõ effusionẽ sãguis ⁊ accidit ét i aposteatib⁹ q̃ fiũt i iferioꝝ vẽtre. Uerũtñ illõ é min⁹ q̃ illõ qđ significat fmo ꝓm⁹ ⁊ i gbusdã descriptionib⁹ ñ inuenit̃ hec dictio Et ꝑpe. fz inuenit̃ iste fmo scripe⁹ i eis fz hẽ modũ Et ñ oz vt tieat̃ i illo effusio sãguis: nisi horrendum est: et cito mõtiferũ. Quod ãt mole sine dolore et sb̃tacto cursile: tardius.

q Quod ãt ex ap̃atib⁹ fuerit doloro sum durũ: significat tiorẽ et mortẽ subitã et quod ex eis fuerit lene nõ doloroſũ et mouetur sub digitis qñ cõprimit̃ sup ipsum tunc ipsuz est tardius illo. XLI.

a Postema vero circa ventrez minus colligit hũorem q̃ quod i hypocondrijs: minime oium: qđ sub vmbilico est.

e Tap̃ata q̃ fiũt in vẽtre: sunt minoris aggregatiõis q̃ ap̃ata q̃ fiũt i eo quod é sub hypocõdrijs: et minoris iflammationis ex eis sunt illa que sunt sub vmbilico. XLII.

e Legãtius oibus signis signũ é sanguinis effusio: ex his ap̃atibus q̃ insunt in prenotatis locis.

e Tnõ oportet vt timeatur i illo nisi fluxus sanguinis proprie ex locis que sunt altiora illis. XLIII.

In ap̃atibus ꝑplegmancis crisis est tarda ⁊ timor parvus.

Que sub hypocõdrijs sũt i tres ꝑtes vẽtris numerãtur.

Ap̃ata i mirach si nõ fuerit valõ magna non sũt timorosa.

Fundación

ex locis que sūt altiora eis: ⁊ significat iste sermo qñ scribit ꝯ hanc descriptionē: ꝙ effusio sanguinis nō accidit in apostematib⁹ accidētib⁹ ī inferioꝛib⁹ vētris: ⁊ illud ē veritas. ſ. ꝙ effusio sāguinis nō accidit nisi qñ apostema ē in locis q̄ sunt sup vmbilicū: ⁊ qñ apostema ē i loco qō ē alti⁹ hoc loco ē effusio sanguinis plus: ⁊ qñ est i loco altioꝛe eo valde: est effusio sāguinis mlto plus. Et hy. gdē narrauit manationes sanguinis i eis q̄ sunt post: ⁊ ego ēt loq̄r in illo sermonē magnū cōpletū magis q̄ iste sit quādo peruenero ad illū ꝓmonē. XLIII.

Ñ accidit effusio sāguinis nisi. ſ. qñ apata sūt supra vmbilicū

Ēgreganit hypo. ī ꝓmone suo isto sūmā eius qō p̄cessit de sermone suo: ⁊ significat illas easdē res q̄s dixit singulariter i sūma vna qua pp non est nobis necesse exponere būc sermonem. XLIII.

Am ossuꝫ est ⁊ manifestū tibi ex ꝟ sermone: in quo narrauit hypo. ē apostematuꝫ accidētiū in miracb ventris ostēsione manifesta: qz nomiauit saniē multā: qñ aggregat̄ in loco pp maturationē alicui⁹ apostematuꝫ ⁊ ꝓuersionē ipsi⁹ in pus. Et fortasse erit collectio saniei ī apostematib⁹ sub cute ⁊ multotiens aggregat̄ magis intus q̄ illud: ⁊ cā ī illo ē vna duaꝝ reruꝫ. ꝓrima gdē cā est qñ apostema qō ī pus cōuertit: ē iter sipbac extēsuꝫ sup vētrē. Et ſa gdē ē qñ accidit egritudo ī aliquo lacertoꝝ q̄ sunt sup ventrē: ⁊ aggregat̄ sanies sub vno duoꝝ pānículoꝝ q̄ sunt sub lacerto: ⁊ nō ōclinat ad exteriora: aut pp viscositatē suā ⁊ grossiciē: aut pp spissitudinē pānículi q̄ circūdat illā saniē: qō est qz nā conat̄ cucere saniē ⁊ expellere eā a mēbris ifirmis ⁊ mlt̄otiēs gdē segtur in illo finē suū ⁊ cōplet ītentionē suaꝫ ad quā ītēdit qñ ſuenit poꝛros ꝓueniētes illi sicut pānículos: ⁊ canales: ⁊ cuniculos. Et qñ sunt illi poꝛi ꝛstricti: disrūpit ēt illos panniculos strictos q̄ cōprehēdunt eoꝫ: vt dilateť ei ēt locꝰ q̄ est sub ea. Jā igit manifestū ē ꝙ illud ī quo aggregat̄ sanies ꝟm būc modū est laudabilius eoꝝ q̄ ad exteriora declināt ⁊ nō ad interiora. Et laudabilius eoꝝ est ēt cui⁹ locus q̄ circūdat ipm qñ extēdit in latitudine minoꝛat̄ ⁊ remanet cōstrictū habēs caput minus cui⁹ figura ē figura pincē. Qō ē ꝙ ista apostemata significāt fortitudinē virtutis expellētis saniē ad exteriora: ⁊ ꝙ sanies nō corrūpit locū magnū ex coꝛpoꝛib⁹ q̄ ipsa corrodit ⁊ mordicat. Et inrētio vtraq̄ gdē est vna siue scriptū sit in descriptiōe habens caput: aut sit scriptum in ea: acutum cum gibbositate. XLV.

Ápata acute figure laudabiliꝛa ē apate late figure.

On vē in istis apostematib⁹ ꝙ sint laudabiliora sermone absoluto: ſz p cōparationeꝫ ipsoꝝ ad illa q̄ erūpunť ad interiora ⁊ exteriora simul quoniā ipa sūt deteriora illis q̄ erumpunť ad exteriora. Qō est: qz eoꝝ eruptio ē in sublimioꝛi loco cutis q̄ est super ventrē. Et eruptio iterū qñ est ad ītēriora nō ē possibile ponere sup locū ifirmū medicinā sic̄ possibile ē illō qñ ē ad exteriora.

Eruptio apostematis ad ius ⁊ ad extra deteriꝰ est eruptiōe ad ītra solū: aut extra soluꝫ.

Et effusio saniei iteruꝫ qñ ē ad ītestina: securitas ñ fit sup ea gn mozdicet ⁊ abradat ipsa: q̄le accidit ide ī gbusdā bozis fluxꝰ sāguinis vētris ⁊ qñ effūdit sanies ad ītestinū ieiunū: aut ad ītestina gracilia minuta illud nocet penetrationi cibi ad epar ⁊ qñ effundit ad stomachuꝫ corrūpit digestionē. manifestuꝫ ē igit ꝙ deteriꝰ ex apostematibus ē qō ad eis erūpit ad duo latera simul. ſ. ī interiora ⁊ exteriora. Qō ē qz: nocumētū duplicat tūc: ⁊ nō ē nāe locus a quo icipiat gnāre carnē sicut fundamenta que ponuntur sup terram. XLVI.

Odoꝛ fetidus saniei putrefactionē nō maturitatē significat.

Uod aūt oꝛ ne sanies habeat odoꝛē horribilem res ī ea manifesta est. Qō est: qz odoꝛ vehemētius fetoꝛis significat putrefactionē nō maturitatē: ꝙ aūt oporteat vt sit coloꝛ eius albus: scies illud qñ intelexeris quomō fit euētus saniei: ⁊ declarabiť tibi illō ſz ordinē quez ostendi in libꝛis alys. Quod est quia exponere vnumquēq; reꝝ in oī loco: non est nisi alienatio: nō qō scitur: ⁊ res gdē q̄s ostēdi ī libꝛis alys sunt iste. Jn libꝛo gdē de virtutibus nālibus ostēdi ꝙ vna virtutū nāliū ē vtus ī mutatiua: q̄ digeriť cibus ī stomacho ⁊ epate ⁊ cōuertiť ī epate ad sanguinē: ⁊ in stomacho ad humoꝛē ꝓueniētē vt fiat sāguis ⁊ ꝙ vnūquodq; mēbꝝ humoꝛē q̄ appropinq̄t nāe sue ad se cōuertit. Qō ē qz digestio vltīa fit per additionē nutribilis ī nutrito: ⁊ assimilationē eiꝰ cuꝫ eo. Jā q̄ manifestū ē: qz idiget vt nutriať in spacio lōgo vnū quodq; membꝝ ⁊ ostēdim⁹ ēt in libꝛo nꝛo de spmate: ꝙ sanguis vt multotiēs in venis ex gbus nutriť bō ascedere: ⁊ recipe quandā mutationē ad generationē spmatis: Qō ē qz: nō est rectū vt tunice venaꝝ nutrianť ex aliquo nisi ex sanguie hoc. Quidā aūt medicoꝝ nolant hāc būiditatē nolle deriuato a nomine spmatis ⁊ ꝓpē q̄ ponunt nomē spmatꝭ diriuatū ex coloꝛe fuscō ex fuba sua. Ēt ego gdē uz ostēdi ī libꝛo meo ō grossitudie eť nāz: ꝙ apostemata fiūt ab effusiōe sāguinis ad loca apostēosa donec

Á obscurē dcōi spmis.

impleat venas in ꝓncipio rei:ꝛ extendat eas: deide post illud ꝓuenit ex venis ad loca vacua:q̄ sunt in circuitu ea rū in vnoquoq; mēbro ꝓ:ꝛ illa loca multa sūt ꝛ subtilia: ꝛ ego iā oſidi illō in li.nico de malitia ꝓplexiōis diuerſe Et qñ ille sanguis ipſius:in mēbris apoſtemoſis diuiſis ꝑtes ꝓuas iā egreſſus ē ab iſtrumētis q̄ cōphendit ipſ nā:nō ē possibile i eo vt redeat ad nām suā ꝓpriā ſ ꝓuer tit ꝛ putrescit: sic oēs res q̄ calefiunt calefa ctiōe vehemēti i loco nō suo. q̄ si caliditas innata egredit ab eq̄li tate sua nāli egressione mſta putrescit san guis:sic putrescit i cor pibus mortuoꝝ.Et si virtus ei⁹ fuerit adhuc ſmanēs:accidit sāgui diſpositio cōposita ex diſpositiōe ex nām ꝛ ex diſpōne nāli: q̄re putrescit ꝑs ei⁹ ꝓp di ſpōnē innaturalez: ꝛ q̄ cūq; hanc ꝓuam diſpō nū vicit:ruc significa tiōes operatiōis ei⁹ sūt magis vicētes i colo re:odore: ꝛ ſba.Et ex his q̄ reb⁹ q̄s dixi i li bris alys possibile ē vt sit alteratio sanguis ꝓuersi ad sa nié alteratio laudabilis. In ꝓmis vo nō putrescit:ſz recipit maturationē:ſz ſcōo apparet i eo aliq̄d putrefactiōis egresse a nā. Uerūtn illud ē paz:sic dixit hyp. Non his odore horribilē.Et necesse cū illo ē ēt vt sit color eius si milis ſpermati:q̄ erit albus. verū albedo ei⁹ nō ē pura:si cut ē albedo niuis: qō ē:q; nā ponit ſperma ſimile mē bris radicalibus ſilitudie pura.Sanies vo assimilat co lori mēbroꝝ radicaliū assimilatiōe mutabili:qñ cāe sa ciēti ſpma nō ꝓmiscet diſpō ex nāz. In sanie ār nō est p mixtio diſpositiōis ex nāz cū cā faciēte eā ſp sic dixi sit eq̄lis. Uez ꝓmiscet ei ꝑculdubio:qñ sanguis iā exiuit ab instrumētis suis nālib⁹.ꝛ hec q̄dē ē eā q̄ ponit colorē ſpmatis ꝛ sanici albū:qō ē:q; sanies assimilat mēbris ra dicalib⁹:ꝛ sūt tunice venaꝝ:ꝛ neruꝝ:ꝛ ligamēta:ꝛ pānicu li:ꝛ cartillagines.Et cā ite ꝓ i sedimie albo qō resident i vri na:ē illa eadē cā:qō ē:q; euētus ei⁹ ē similis euētui sani ei:qñ ē mediū iter sanié ꝛ būores nāles:qō ē:q; res q̄ re fugit nām vt operet i ea ex cibo apud cōuersionē suā ad sanguinē resident i vrina:nō q̄ alteraī ab ea ꝛ fit sanguis: neq; n. est sic sanies:cāe cuius facienti ipam permixta ē diſpositio extra naturam.

¶ Explicit pars prima ꝓnosticorum.

¶ Incipit secunda. I.

In ꝓncipio qdē hui⁹ libri dixit hy.Et oz vt ponas i ꝓsiderationē tuā i egritudinib⁹ acutis ſz hāc viā Cōsidera i ꝓmis faciēi firmi. Dixerūt q̄ qdā.Cā il lius ē:q; ſmo ei⁹ nō ē in facie significāte mortē i egritu dinib⁹ acutis trib:ſz sup facie significāte mortem i oībus egritudinib⁹. Ipſi vo nō legerūt qō dixit i fine libri sui: vbi dixit:Et ſmo meus nō ē nisi i egritudinib⁹ acutis. ꝛ q̄ generant ex eis:ꝛ q; ipſe dixit.Etiā i apatib⁹:significat illud qñ nō posuit ſmonē suū i illis q̄ ex eis erūpunt in die vigesima trib:ſz i illis q̄ extēdunt vſq; i dié. xxx.ꝛ dié xl. ꝛ dié. lx.Et dixit ite ꝓ i egritudinib⁹ añ illō q̄ extēdū tur vſq; ad dié. xl. hūc ſmonē:Ex eē āt bonitatis anbeli tus oz vt sciaī:q; cū ea ēvtus magna valde significatiōi bus salutis in oībus egritudinib⁹ acutis q̄ sūt cū febre:ꝛ in q̄bus venit crisis in. xl. diebus. In hoc aūt loco oſtēdit oſtēsione manifesta:q; ſmo ei⁹ nō ē i oībus ſpēb⁹ hydro pisis:ſz i illa q̄ fit i egritudinib⁹ acutis trib. Deinde loqui tur post illud i illis q̄ ſpuunt sanié ꝛ sanguinē:ꝛ i babēti bus ptisiz.ꝛ loquit ēt in febrib⁹ q̄rtanis.ꝛ oēs bones cō uenerūt q; ille febres sunt ex egritudinib⁹ cronicis. Qō aūt dixit in B loco ē B i gt.Ex acutis egritudi nib⁹ oīs hydrops q̄ fit ē mala. Qō ē:q; bris cā ñ euadita febre vehemēti.ꝛ ꝑmanet dolens do lore vehemēti. deinde narrauit ēt eē ei⁹.L. ge nerationē eius q; dixit epar nomie suo:ꝛ dixit oia mēbra q̄ sūt i locis vacuis nomie cōi:ꝛ illa mēbra sunt itestinū ie iunuz:ꝛ mesaraice. ve ne:ꝛ intestina gracilia qñ nō iteilexit ꝓ ſmo nē suū loca vacua nisi mēbra q̄ sūt sub costis iter mēbra pectoris ꝛ i ter os femoris: qñ qñ cōparas hunc locū cuz locis q̄ sunt altioza eo: ꝛ loca q̄ sunt iferioza eo:sup q̄ vicētia sunt ossa iuenis cū vacuū ꝛ totus hic locus ēt inuenit lenis:cū hō nō susce pit ex ꝓximo cibos multos ꝛ potus.Et ille ēt ē q; veri ficator nō significauit ꝓ ſmonē suū lenē nisi hunc locū. Et vniuersalr qdē oīs ſpēs hydropisis ꝓuenit a nocumē to accidēte i virtute generatiua sanguis:qñ deficit ab il lo ope:ꝛ deest ei cōplemētū ei⁹:ꝛ sic cibaria recipiunt di gōnem i stomacho:similr i epate ꝛ venis.ꝛ sic i virtute di gestiua stomachi nocumētū accidēs fortasse ē paruuz ꝛ fortasse ē magnū:ꝛ silr ꝛ i epate:ꝛ fortasse nocumētū ac cidēs in epate ē ex cā i eo:ꝛ silr ēt in stomacho:ꝛ fortasse est ꝓp cōmunitatē eius cū alys mēbris i egritudine. Et manifestū ē q; oia mēbra q̄ dolēt:q̄dā dolēt ꝓp nocumē tū qō ꝓp se accidit eis:illud aūt ꝓp vicinitate ꝛ ꝓpinqta tē alioꝝ adinuicē:aut qñ iter ea ē cōitas magna in ner uis ꝛ venis. Nā epar cōtinuat cū renibus ꝛ splene ꝛ sto macho ꝛ itestinis ꝑ venas magnas. Et ꝓpigtas eius ite rū cū istis mēbris ē ꝓpinqtas:q̄ q̄dā eoꝝ ꝓtigūt alia ab epate:ꝛ approꝑinquāt q̄dā eoꝝ tactui eius. Uerū hy.nō dixit splenē hoc loco:qñ ſmo eius nō ē nisi i egritudini bus acutis.ꝛ nos q̄dē inueniuus epar qñ i B mēbro acci dit apoſtema ꝓp egritudinē chronicā ꝓicare ei i dolore. accidit q̄ab eo mediatiōe ipius hydropisis cōphēdēs to tū corp⁹.Et dixit hy.mēbra q̄ sūt i locis vacuis vētris:ꝛ narrauit spēs hydropisis accidentes ab eis i B ſmōe. II.

Apoſtematio pediē tendit cōicat omnibus spe ciebus hydropisis ꝛ ꝓp illō dixit hy. q; accidit ei cui aduenit hydrops a cā acciē ēte in epate:ꝛ acci dit ei iterū cui accidit hydropisis ꝓp splenē:ꝛ vniuersali ter oi cui accidit hydropisis. Fluxus aūt vētris ē accīs qō ē ꝓpriū hydropisi que incipit ex illis qñ accidit in in testino ieiuno:aut q̄ede guil apoſtema. Qō ē:q; debili tas in eo cui accidit hec spēs hydropisis:nō accidit ꝓpe nisi i venis gb⁹ epar trabit cibū.ꝛ sūt vene q̄ sūt q̄ede guil. i. mesaraice. Cū q; accidit in eis illō nō seruāt epati neq; penetrat ad ipsum cibus:quare remanet in intesti no ieiuno:ꝛ in itestinis minutis:ꝛ qñ sūt ista mēbra de

De mō generatiō nis sanici

Oēs ꝑde nant pi plemoni cos ꝓnū cos ꝛ ārtanicos cronicas pati egri tūdines.

Ernoca mēto vtu tis grāni ne sāguis ꝓcūt oīs ſpēs hy dropisis.

Cā āre sanies oz ē mi⁹ albus q̄

Nō cās fluxꝰ vē tris: q̄ cō sequit ad hydropisā cam.

bilia: ita vt grauet ea cibus expellūt ipsuz totuz penitus ad inferiora: quare fit illud cā vt accidat fluxus vētris Et dignū est gdē ēt vt cibꝰ corrūpaī in habētibꝰ hāc dispōnez: t ouertaī ad colerā pp caliditatez mēbroz apostemoz apate calido t qñ cōtingit illud accidit i intestinis: mordicatio vehemēs excitās ea sp ad expellēdū qō in eis ē retentū: ḡre fit illō ēt scōa cā ad hoc vt eueniat fluxus vētris. ¶ Necessario ḡ dixit hy. qꝰ ille fluxꝰ vētris nō sedat dolorē neq; detumescere facit apa qō ē in vētre: t significat per hunc ſmonē iterū qꝰ cū fluxu vētris q accidit eis ē dolor: t qꝰ vēter eoz totus ē apaꝰ t iflatus. qō ē: qr cuēꝰ dolozis i eis oz necessario vt sit pp apa calidū t pp mordicationē. Apatio aūt vētris t eius inflatio oz vt eueniat necessario qñ intestina iplenī vēto inflatiuo. Et euentus hmōi vētositatis i terius est necessarius pp destructionē digestiōis. Cā aūt fixionis vētositatis i vētre est debilitas vtutis expulsiue: q̄ ē in intestinis. III.

MD cās vētositatis ḡ generā ḡ apata i vētre.

Er ſmonē suū ꝓuocat seipsuz ad tussiendū: vult p appetitū t desideriuz ad tussiendum: qō ē qz hūs hāc egritudinē desiderat tussire: t accidit ei mordicatio: q̄ ꝓuocat ipsū ad hoc. Cū ḡ incipit tussire abstinet a tussi: t nō incipit cū ea nisi vt experiaī uuamētuz eius trh. qō ē: qz apa epatis tangēs diaphragma cōstrigit pulmonē. Accidit ḡ in eo simile cōstrictioni accidenti in ipso qñ apostemaī: pp mām descēdentē ad ipm a capite Cū ḡ accidit illud desiderat infirmꝰ t mouet ad tussiendū: sperans ex ea euacuare rē ledētē: t dilatare per ipaz cōstrictionē accidētē in via anhelitus. Cū ḡ incipit tussire abstinet stare ab ea qñ intelligit egritudinē suā ſm veritatē cū experit illud t certificat in seipso qꝰ spes eius ē vana: t qñq; cōmouet nā ēt tussim: vt aperiat p ipaz opinationē accidētē in pulmōe: q̄uis non velit hō tussire: q̄ re accidit inde multotiēs vt sit difficile tolerare ipsaz t ꝓhibere eā. In huiusmōi aūt egritudie cū incipit ſfirmꝰ tussire t nō inuaī per eā: t sentit qꝰ vtus nālis nō inuaī ipm ad illud: abstinet statiz a tussi: pp hanc ḡ cāz accidit ei vt ꝓuocet seipm ad tussiendū. cū ḡ icipit tussire abstinet ab illa velociter: qñ nō exprit aliqd cui sit ḡtitas: sz būiditatē subtilē aquosaz sic̄ spumaq; venit ad cān̄ pulmonis ex venis: i qb⁹ sanguis aquosus est receptꝰ. Dcē ḡ differētia iter hydropisiz accidentem cā epatis: t inter spēs hydropisis: q̄z rememoratio pcessit. Et iter eas ite rū ē ōria alia in multitudie supfluitatū descēdentiū ipse riuus: t paucitate earūdē. qō ē: qz cuius intestina sunt in firma: aut guedeguil. i. melaraice q̄ sunt iter ea t inter epar accidit ei fluxꝰ vētris: cui vo aduenit hydropisis cā epatis ista mēbra nō habēt egritudinē: t cibus eiꝰ nō corrūpit neq; grauat sup hec mēbra pp vtutē eoz. Nō ḡ accidit ei fluxus vētris: sz fex cibi mozaī in corpe eius: t pos eius peruenit vsq; ad locū intra sipbac: qō ē super vētrē t pars eius expirat t resoluit pp suā adustionem t decoctionē sui ex apostemate calido qō ē i epate: t cutis eoz inuenit etiā mollis: lenis qñ nutrimentū eius ē ex sanguine aquoso subtili. Cū ḡ premis sup eā digito tuo recedit ab eo statim: deide nō mozaī quin redeat ad dispositionē suā ꝑmā t non est de aptitudine ipsius qꝰ accidat ab ipso ꝓncipio cuētus hydropisis. Sed t pedes in ꝑmis apostemaī pp vehementē lōgitudinē ipsoz a mēbris multe caliditatis. Cū ḡ plongaī spaciū illiꝰ accidit apostema in toto ventre: ita qꝰ qñ ꝑsseris super cutē eiꝰ digito pfundet ille locus t cedat. deide nō mouet nisi paz donec redeat ad dispōnē suaz ꝑmā: t ille ē sermo hy. Et fiunt in ventre apostemata qñ qz: deide nō mozaī qui quiescāt. Et possibile ḡ dē ē qꝰ si voluit p ſmonē suū istū qꝰ illud accidat in ꝓncipio hoz apostematū: nisi qñ i ꝓncipio sui esse multotiens gescunt: ita vt estimet qꝰ ipsa iā gescant penitus t resoluunt: deide post illud redeūt t accidunt: deide nō mozantur etiā quin gescāt. Dcī de redeūt: t accidūt: cū ḡ extendit tps mozantur ꝑter qꝰ gescāt. Et differētia gdē iter ista apostemata: t iter apostemata que dixim⁹ accidere ei cui aduenit hydropisis cā illoz est: qz quādo cōprimis super ea cū digito tuo cedunt sub eo t descēdūt. Et cā in illo est qz nā eoz est flegmatica viscosa sic̄ illa apostemata. IIII.

Dīa iter hyppocrā t alias.

Egritudinibus gdē chronicis t ꝑpe in hyeme t in corporib⁹ decrepitoz nō est mir si infrigidātur extrema corporū nō in ꝓncipio periodoz febriū tantū: sed in spacio moze eaz: t qñ ipsa p nām sunt pauce carnis t loca eaz sunt valde longinqua a loco viscez: verūtamē sermo hy. in hoc libro nō est i egritudinibus cronicis. Causa igit in frigore extremitatū in egritudinibus acutis secūdū plurimū cōtraria est cause faciēti id i egritudinib⁹ chronicis: qō est: qz cuent⁹ hmōi accidētis i egritudinib⁹ chronicis est: qñ caliditas nālis nō pertinet ad extrema ꝑpter debilitatē suā. In egritudinibꝰ vero acutis euentꝰ eius est: qñ qō pervenit ad totū corpus ex sanguine est ḡtitas parua ꝑpter magnitudinem apostematis calidi qō est in visceribus: t qō est plurimꝰ sanguis retentus in mēbris apostematis. t ꝑpter illud i mēbra media corporis: t sunt pectus t venter: inueniūtur vehemētioris caliditatis. Quoniā initiū paroxismi in egritudinibus acutis multotiens est cū rigore t horripilatione: t nō sunt extremitates corporis tantū frigide sed etiā cutis que est super pectꝰ t ventrē totum: verūtamē mēbrū istoꝝ frigiditas nō significat rē malā. Si aūt remanent pectoris partes t ventris calide: aut additur caliditas earū donec pertranseāt in illo earum natura. t extremitates sunt frigide: tūc est significatio super magnitudinē apostematis calidi qō ē in visceribus: t dignū est vt sit rectus. t vt etiā intelligaī ex sermone eius t vēter t duo latera calida: qꝰ caliditas baz partiū est manifestioz t est magis apparens q̄z fuerit per nāz t scitur qꝰ febris quā greci noiant liparios: t est illa in qua aggrega

De rigore t eius tarditate in pnō acutis.

Signa differentiaꝝ iter hydropisiz scāz vitio epatis t vitio ꝓpio.

tur ī corpe caliditas ⁊ frigꝰ ſimlr ē buiꝰ generis. V.

p Oſtq̄ narrauit hy. diſpōnē egritudinū: q̄ ſūt in fine malitie. ſ. i q̄ inueniūt mēbra media eē calida: ⁊ extrema frigida poſt illud narrauit ꝓprie ipam diſpōnē q̄ ē melior diſpoſitionū: ⁊ ē illa in q̄ totū corpus ē calidū ⁊ lene ſm equalitatē. qō eſt: qz ſmo eiꝰ ſm eq̄litatē cōicat his duobꝰ noibus ſimul. ſ. calidi ⁊ lenis. Et in

De ſtecitate ⁊ extenuatiōe i ſe. adueē tibus.

uenit ēt corpis calidi tas i febribꝰ aduenti bꝰ eq̄lis. verūtū corpꝰ i eis ē extenuatū ⁊ ſic cū. Cū q̄ ē calidū lene ꝛz eq̄litatē: ſignificat q; ꝓplexio eiꝰ ē melior ꝓplexionū. VI.

Ummā i oi p

s noſticatiōe q̄ ē ſup illuz g morit ⁊ q viuit: ē opatio iter fortitudinez egritudis: ⁊ vtutē ifirmi: q̄n q̄ egritudo ē fortio: mori ifirmꝰ ꝓcul dubio: ⁊ q̄n eſt debilior vtute ifirmi ſi morit ꝺumm̄o nō cadit i curatiōe eiꝰ error. Et hy. qdē narrauit hāc ſūmā i aphoriſmo cuius initiuz ē. Et oz vt ꝓpares iter vtutē ifirmi ⁊ iter virtutē ſtatꝰ egritudis: hec nāq; ſūma ē ſcia ꝓnoſticationis Et q̄n genera vtutū q̄ ſunt in corpe ſūt tria: q̄ iciṗiūt ex tribꝰ ꝓncipijs: ⁊ ſūt cerebꝝ cor: ⁊ epar: factuz ē q; cognitio debilitatis cuiuſq; corꝝ ⁊ vtutis corꝝ ſignificat ex opatione cuiuſq; corꝝ. Spēs āt virtutū ſunt due: q̄ ex cerebro ꝓcedūt. qō ē: qz q̄dā earꝝ ſūt ipatiue: ⁊ ſunt cogitatiꝰ memoria: ⁊ q̄dā earū ſūt ſuietes vl miſtrates: ⁊ ſūt ille gbꝰ fit ſenſus ⁊ motus Opatio aūt vtutis q̄ ē i corde. eſt opatio q̄ cōplet pulſus venaꝝ pulſatiliū. vel opatiōes virtutis q̄ ē in epate ſūt ille q̄ cōplent in bona generatiōis ſanguis ⁊ būorum. Et q̄n genera ſcie ꝓnoſticatiōis ſunt duo genera: tūc oz vt cōſideres ⁊ aſpicias in oi ſignificatiōe quā narrauit hy. cuius duoꝝ generū ē: ſic oz vt facias nūc in ſmone q eſt qz oz: vt ſit ꝓmutatio ifirmi ꝓmutatio facilis: ⁊ q̄n ꝓmutat fit corpus eius leue. Qō ē: qz iſta ſignificatio ſignificat vehemētiā vtutis mouētis corꝰ p volūtatē. Et nō ē dīa in hoc loco inter ſmonē meū Uolū tatē: ⁊ inter ſermonē meū electionē. Ingredit etiā in hoc genere illud qō ipſe dixit in decubitu in eis q̄ ꝓmiſſa ſunt in ſmōe cuius initiū ē. Et oz vt iueniat medicus ifirmū iacētez ſup latus dextrū aut ſiniſtrū. qō ē: qz ego iā oſtēdi in hoc decubitu: ⁊ in decubitu q ꝓuertit ad ſuperiora q̄ vterq; fit ab operatione lacertoꝝ. ⁊ de cōſuetudie gdē mea eſt vt noiem hunc decubitū noie derivato ex vehemētia virtutis. ⁊ ego gdē iam locutus fui in eo ſmōe lōgo i libro meo de motibꝰ lacertoꝝ. Et dixit ēt Dyocliteꝰ: q; corpa alialiū ſūt ꝓpoſita ex deferente ⁊ ex delato: ⁊ q; deferens ē virtus: ⁊ delatū ē corpus: ⁊ ſic ille q̄ defert pondus aliq̄ fit motꝰ eiꝰ difficil: ſi graue ē ei: ⁊ ſi leue illud pōdus: motꝰ eiꝰ ei facil. Similiter q̄n vtus fortis ē fit ei facile deferre corpus: ⁊ nō aduenit ei apud motū ſuū nocumētū. ⁊ quando ē debilis grauat ſup eā. fit q̄ difficile ſubleuare ⁊ ōferre ipſum. VII.

Dixit Dyocles alialiū corpa ex diferēte ⁊ dlato eſſe cō poſita.

Ignificatio in

o firmi ſup grauitatē mēbroꝝ ſuoꝝ ē: q̄n conaī motū cū volūtate: ⁊ grauitas cruriū declaratur ei q̄n conaī ſurgere ⁊ ambulare: aut mouere ea: ⁊ ipſe ē iacēs: ſilr ⁊ grauitas motus manuū declaraī ei q̄n conaī cuz eis aliqd retinere: aut ꝓducere cum manu ſua aut ponere eas: aut pmutare eas de loco ad locū. ⁊ ſilr grauitas colli ⁊ reliquarū ptiū dor ſi oſtdit ei q̄n vult mutare figuras earuz: aut pmutare eas ex diſpōne ad diſpoſitionē. Gratitas aūt mēbroꝝ eſt ex maioribus ſignificatiōibus ſignificantibꝰ debilitatē vtutis ⁊ nobilioribus eaꝝ. verūtū illō nō eſt ſignificatio ſuper debilitatē virtutū oīuz: ſic dixi in eis q̄ ſunt ꝓmiſſa: ſz ſuper debilitatem virtutis que eſt in neruis ⁊ lacertis tm̄. VIII.

Gravitas membrorū debilitatem vtutis motiue ſignificat.

Am oſtendi in

i alijs locis qō fit ſtructio virtutū regentiū corꝰ ſimul: nā dum vna earū ꝑmanet fixa: tunc corꝰ remanet ꝛz diſpōne ſuā ꝑculdubio. Uel hy. poſtq̄ narrauit ſignificatōes q̄ ſignificant reſolutionē vtutis mouētis lacertos ⁊ cauſaz ei⁹ addidit ad illud ſignificatōes alias ſignificātes deſtructionē virtutis alteri⁹. Qō ē: qz pallor vnguiuz ⁊ digitoꝝ q̄ trahit ad viriditatē ſignificat extinctionē vel mortificationez caliditatis nāl̄is manātis ex corde: ⁊ ꝓp hoc nō dixit ſermōe abſoluto: q; pallor q̄ trahit ad viriditatē: ſignificat mortē q̄n ē cū gravitate corꝑis: ſed addidit ēt cū illo ſermone ſuo: deſcēdit in primo: q̄n ille ſignificatiōes apparent apud mortē duaꝝ virtutū ſimul. IX.

Pallor vnguiuz ⁊ digitoꝝ ad viriditatē tēdētiū mortificationē ſignificat

Ou oportuit eum dicere tunc. Illud erit minus

n in ſignificatiōe ꝓditiōis: ſz q; illō fortaſſe nō ſignificat perditionē ꝑfit⁹: ⁊ fortaſſe ſignificat ſignificationē i vltimo ſuper ꝓditionē. Et fortaſſe putat aliqs de hypo. q; non fuit ſciens illud: q̄n non vtitur hoc ſermone ſecūdū veritatem quam ſignificat: ſz res nō ē ita:

qñ cū addidit ad hunc sermonē eius discretionez vsq; ad finē ⁊ determinationē ipsius: ⁊ narrauit illud narratiōe mānifesta: declarauit ostēsiōe apparēte: qz fuit sciēs veritatē i eo q̄ dixit. Uerū ipse nō perscrutatus ē exquisite exponere illud: qñ fortasse denigrant mēbra ppter mās q̄ effundit ad ipsa. Et iā oñdit by. ostēsione manifesta q̄liter significat illud. ſ. de pditione ⁊ euasione qñ dixit. Qñ videris infirmū tolerantē illō qō aduenit ei de nocumēto detolerātia facili. ſ. patiēs illud ⁊ fuerit cum illo significatio alia ex significationibus significantib⁹ salutē: tūc scias q̄ nigredo mēbri non accidit nisi pp mām q̄ effunditur ad ipz. q̄ si fuerit res cū diuersitate illius: tūc ē signū sup mortem. X.

Mēbra pp dolorē ira tristos pp̄ virtutē debilitatē ⁊ virtus originē ⁊ trahunt.

Nuenim⁹ hec mēbra ibi i eo q̄ bēt dolorē ⁊ i eo q̄ iā appropiquat morti. Et illud qdez ē necessariū: qñ virtus vitalis qñ mouīt ita vt nō sit ei possibile puenire vsq; ad extremitates corporis: ſz trahit versus originē suā: ⁊ radicē suaz: oz necessario vt sequātur eaz mēbra: quare rugant mēbra ⁊ ptrahuntur versus mediū corporis. Et similr ēt dolorē videm⁹ multotiēs reducere ⁊ ptrahere virtutē versus originē suā. ⁊ qñ illud est: necesse ē: vt cōtrahantur mēbra: ⁊ retrahāt versus originez suam pp dolorē. XI.

b Ypo. recte iuenit cū narrauit significatiōes

Cōtractio hy. fit significare rē ex ſrio suo

que sumunt ex somno ⁊ enunciatiōe sua ēt de cā in illo: ⁊ in faciendo totū quo est innamentū naturale: ⁊ omne qō est secundū contrariū illius est illaudabile: quoniā ē extra dispositionē naturalē: similiter etiā sunt res cuz q̄bus nō currit cōsuetudo. nā si fuerint currentes secundū cōsuetudinē sunt laudabiles: ⁊ cū q̄b⁹ nō currit cōsuetudo sūt illaudabiles. verūtamen res nāles secūdū tēpus hypo. non fuerūt nisi res cū q̄bus currit cōsuetudo nunc aūt inuenim⁹ facere diuites diuersū illi⁹ in omnib⁹ reb⁹ ⁊ in somno etiam. dormiūt enī in die: vt vigilāt in nocte Et quoniā cōsuetudo currit ecōtrario cursus nālis: ñ certificat iste ſmo quē dicit by. qō ē: qz cōsuetudo in hac hora ē plus nāli: nō apud habētes diuitias ex mulieribz tātum. sed apud plures viros. XII.

Quare vigilie ifirmo die nocumēz accidāt.

v Jgilie accidūt ifirmo i nocte ⁊ die: aut ppter dolorem q̄ super cū fuit praauus ⁊ cōtristauit cū: aut cāt salutē: significat illō q̄ ifirmitas expellit p̄ exitum: ita q̄ ifirm⁹ salnabit ⁊ cadēt loca q̄ denigrata sunt ex corpore. X.

s Jestes ⁊ virga p̄ ter solitū diminui cōtrabiqz apparuerit aut nimiū: doloris aut mortis aduentuz pronunciabis.

t Estes āt ⁊ virga nō significant nisi dolorē aut mortē qñ cōtrahunt. XI.

s Omn⁹ vt moris est ꝓueniēs ⁊ naturalis vt noctē ñ effugiat: ⁊ diē nō impediat laudabilis: cōtrari⁹ vero improbandus. minus tamen si a mane vsq; ad tertiam tenuerit.

s Omnus āt oportet vt sit secūdū q̄ currit cōsuetudo cū co: qñ currit cursu nāli ita vt sit ifirm⁹ in die exp̄gefactus: ⁊ in nocte dormiens: q̄ si mutetur illud est dispositio deterior: ſz mino: quidē lesio. ⁊ nocumētū qō est ex sōno: ē qñ dormit infirmus in principio diei vsq; quo ptereat ex eo circa tertiā ipsi⁹. Sōn⁹ āt q̄ ē post hāc horā: est malus. XII.

p Essumū āt ē ñ dormire: aut enīz magnitudinē doloris significat: aut aliēationē.

e De deteriorib⁹ signis ē vt nō dormiat ifirm⁹: neqz nocte: neqz die. qō ē: qz ipse nō vigilat nisi aut pp dolorē ⁊ angustiā: aut qz aduenit ei pmixtio i rōne sua: vel ppter hanc significationem. XIII.

s Tercoris egestio fi neqz exiccata neqz liqda oio ſz tūcta ⁊ hora solita: signū ē ea q̄ sūt sub diaphragmate cē salubria.

e Gestio aūt laudabilioz est q̄ ē lenis ꝓiicta: ⁊ ē ei⁹ exit⁹ i hora exit⁹ sui q̄ fuit i dispone sanitatis: ⁊ ē q̄titas ei⁹ p ꝓpationē eius qō aduēit corpi. qō est: qz egō

Cōditiones bone egōnis.

Cōtracto hy. fit significare rē ex ſrio suo

Jn egestione egredientē a dispōe nāli: qō est: qz de cōsuetudie eius est in rebus multis vt significet eas ex cōtrarys carū: ⁊ dimittat rememorari eas i noib⁹ suis: ⁊ nō dixit. Et quādo egestio fuerit cum hac dispōe erit iferior pars ventris sana: nisi cū ipse ꝓparuerit hāc ptē cū pectore: vt intelligas hic ex ſmōe ei⁹ isto stomachū ⁊ intestinū ieiunū: ⁊ reliq̄ q̄ sūt post ipz ex intestinis: ⁊ nō est necesse pculdubio i aliquo q̄ occultaret qñ ē egestio cū diuersitate sui⁹ dispōis vt significet q̄ dispō horū mēbroꝝ sit egressa a dispōe nāli q̄m hy. nō dixit illud. Neqz ēt ē ſmo sanus: qñ possibile ē ēt vt sint mēbra q̄ sunt i vētre iferiori sana: ⁊ currāt ad ea ex epate: aut ex splene res multe vel male mutātes color egestionis nāle ⁊ sōaz ipsius: ⁊ ei⁹ odorē Et multotiēs addūt ēt in q̄titate eius būiditates q̄ effudit ad stomachū: ⁊ neqz ēt exitus est eius in hora simili hore q̄ fuit añ illud. Egestio āt q̄ in vtrio ē similis egōni nāli nō significat q̄ ptes inferiores vētris sane sint tātū sic dixit hy. sed qz nō effundit ad eas ēt ex mēbris q̄ narrauim⁹ aligd. Egestio āt egrediēs a nā significat fortasse q̄ mēbra q̄ sūt i ventre tātū sūt ifirma. ⁊ fortasse significat: qz effundunt ad hec mēbra ex mēbris q̄ sūt super

ea humiditates. Et species qdem huius egestionis sunt multe ⁊ diuerse: quoniã epar nõ expellit ad stomachum superfluitates suas tantũ: ⁊ qõ gnãtur i eo ex humoribus egredientiꝫ a nã. ſz qõ expellit ad ipz superfluitates totius corporis. Qõ eſt: qz stomachus ꝯtinuaſ cũ oibus mẽbris mediante epate: ⁊ recipit superfluitates oiuz mẽbroꝝ ipso mediante. ⁊ fortaſſe qõ effundit ad ipz expellit a nã ad ipz qñ vſt mũdificare totuz corp⁹: aut aliqõ ex membris eius: aut duo mẽbra: aut membra multa. Et multotiẽs é illõ qõ effundit ad ipm ꝛz viã accidẽtis. ⁊ qñ é illud: significat egritudiné ⁊ toto corpore: aut i vno mẽbroꝝ eius: aut i membris multis. Oz ẽ vt cõsideres i mẽte tua illud qõ narrauit by. in ſmõe suo ex necessitate huius ſmonis: ⁊ addatur ad illud qõ dixi. XIIII.

Stomachꝰ recipit superfluitates oiuz mẽbroꝝ mediante epate.

De egõ ne ligda.

Es manifesta r est i hoc qꝺ egõ humectatur: aut qz cibus nõ penetrat ex vẽtre ad epar aut quãdo effunduñ ad ipm ex epate aut splene superfluitates: verũtamẽ possibile é vt sit illud laudabile quoniã epar ⁊ splen ⁊ totũ corpus mundificaſ per ipz. ⁊ nõ é illõ illaudabile: nisi quando eſt ſm semitam accidentiũ. ſ. quãdo nõ penetrat cibꝰ ad epar: aut res q̃ effunduntur ad stomachũ ab epate: significãt dispõnez malã. Et differẽtia qdẽ iter dispõnem pmã ⁊ inter hanc dispõnez eſt: qꝺ cum egõne i dispõne pma non eſt vox. ⁊ hec ẽt eſt differentia alia: ⁊ eſt: qz egressio egõnis nõ eſt frequens ſz paulatim quoniã qõ egredit ſm hunc moduz nõ eſt aliqꝺ ex accidentibus. Fluxus aũt vẽtris superfluus q fit raro: multotiens significat crisiz laudabilẽ ⁊ significat qꝺ nã expellit rẽ superfluã in q̃titate sua aut in q̃litate sua vt euacuet et corpus totũ aut aliqõ ex mẽbris eius ⁊ mũdificet ipz. Et ꝛtelligo p ſmonẽ meũ cuõnez: inanitionẽ corpis a nãlibus hũoribus q in q̃titate sua multiplicanſ. per mũdificationẽ vo ⁊ fluxũ ventris ꝛtelligo vacuitatẽ corporis ab hũoribꝰ egredientibꝰ q̃litate sua a nã. ⁊ ꝯsequunt hãc egestionẽ nocumẽta alia: q̃ dixit by. in hoc ſmõe suo. qõ eſt: qz qñ é illud donec accidat ifirmo lassitudo ex multitudie surgẽdi ⁊ cũ cõsuetudie eius: accidũt ei vigilie ⁊ qꝺ ipſe vituꝑat etiã egestionẽ q̃ fit cũ multitudie frequẽti: nõ eſt niſi ꝓterea qꝺ deiecit ipſa ⁊ mollificat virtutẽ qñ q̃uis raro accidat vt laudeſ huiusmõi egõ. verũamẽ casus vtut ꝯ ãnex⁹ ei é illaudabil. ſic̃ fluxꝰ nariuz accidẽs ſz viã crisis egrediẽs i q̃titate sua ab eq̃litate. XV.

Dria inter eõnez ⁊ mundificationez.

Ym dixit by. hũc ſmonẽ in eis q̃ ſũt ꝓmissa. ⁊ meli liuꝰ qdẽ cẽt vt poneret ſmonẽ illũ nunc in egõne multa: q̃ fit ſm semitã crisis: ⁊ é illa quã narrauit ante. ⁊ ego qdẽ ẽt vituꝑo ſmonẽ ei⁹ ꝛoz vt sit egestio duaꝝ aut tribus vicibꝰ in die ⁊ semel in nocte: ⁊ reliq̃ q̃ ipſe scripſit post illud: qñ superfluũ eſt neq; fuit necessariũ dicere illud. qõ ẽ: qz ſufficit vt diceret. Sicut de ꝛsuetudie é bois vt surgat. Qõ aũt dixit i fine huius ſmonis ⁊ eſt ſmo eius. ſ. Et sit plurimũ ei⁹ ꝓpe mane: aut ſic̃ de ꝛsuetudine é bois vt surgat. inueniſ i gbusdã descriptõnibus ſic̃ ego scripſi illud ⁊ in gbusdã descriptionibꝰ inueniſ sine illo: aut ſm hũc modũ: ⁊ erit plurimũ eius ꝓpe mane: ſic̃ de ꝛsuetudie eſt bois vt surgat. ſz nõ eſt dria inter has scripturas: qñ intentio in eis vtriq; é itẽtio vna. Et est qꝺ melioꝛ rerum est cum q̃ iaz currit cõ ſuetudo. XVI.

Res illa melior ẽ cũ q̃ currit cõsuetudo.

Erũtamẽ oz qꝺ sit v egestio secũdũ illud qõ accidit corpori duabꝰ aut tribꝰ vicibus i die: ⁊ semel i nocte ⁊ sit plurimuz eius ꝓpe mane: aut sicut ꝺ ꝛsuetudie bois é surgere. XVI.

Tile est ẽt appꝛo v piquãre iã termino egritudis idez stercus densari.

Oportet vt ꝓdẽ c setur egestio quã do tendit ifirmꝰ vl̃ appꝛopiquat versus crisim. XVII.

On condensaſ n egõ qñ appꝛopinquat infirmus versus crisim niſi qñ fuit subtilis aquosa ante illud nõ q̃ fuit ſpiſsa dura: q̃ ſmo eius i eo eſt cuius egestio a ꝓncipio fuit egritudis é hũida. verũtñ hac abbꝛeuiatio in ſmone de cõſuetudine antiquoꝝ fuit ⁊ ꝓprie by. ſ. significatio rei ex ꝛrio suo: ⁊ dimiſſio remẽoꝛatiõis ei⁹ cũ suo noie. XVII.

Tile é sterꝰ secũ v dũ q̃titatez cibõrũ assũꝓtoruz euenire ⁊ bis vel ter in die: i nocte vero semel ⁊ iaz luce ꝓxia aut solito moꝛe contingere.

Tolore subci c trio fieri: nec isoli dũ densari.

Oportet vt ege c stio sit declinis ad citrinitatẽ aliquãtulam: ⁊ nõ sit vehemtis lenitatis. XVIII.

Onum est etiã si b lumbricos admixtos habuerit.

Elius é si scri m pſiſz hũc ſmonem i ꝓncipio sue locutionis de egestione: ita vt eſſet sermo ei⁹ ſz hũc modũ. De egestiõe qdẽ laudabilioꝛ é que é leuis conuincta ⁊ é exitus eius i boꝛa exitus ei⁹ q̃ fuit i dispõe similitudis: ⁊ é q̃titas eius ꝓ cõparationẽ eius qõ aduenit corpori ⁊ color ei⁹ declinis ad citrinitatẽ: ⁊ nõ é vehemtis lenitatis sic̃ iã determiauit sõaz egõnis ⁊ q̃titatẽ ei⁹ ⁊ horaz exit⁹ ⁊ q̃litatẽ ei⁹ ſil. ſ. visibilẽ ⁊ odoꝛabilem: ſic̃ dixi añs. ⁊ manifestũ é qꝺ color egõnis nãlis trahit ad citrinitatem qñ colera descẽdens ab epate cõmiſcet ei: ⁊ illõ é qñ colera q̃ admixta ei é ẽt nãt. equa. l. isi q̃titate sua ⁊ q̃litate ⁊ cõueniũ sup illud dcs medici. Quoniã qñ effundit ab epate ad ventrem ⁊ egredit in q̃litate ⁊ q̃titate sua ab eq̃litate: nõ eſt color egõnis pertinens ad citrinitatẽ. Sz eſt citrinus purus: ⁊ qñ non effundit ad intestina colera sicut illud quod accidit ei qui habet icteritiam: tunc color egestionis eſt albus. XVIIII.

De cõdi tõibꝰ bone egõis.

On laudaſ egestio lumbricoruz: niſi cum natura n ipſa expellit eos inferiꝰ cũ reliquis superfluitatibꝰ que sunt in corpore: nõ quãdo egrediunt per cãz aliam ſm viã accidentis: ⁊ ego quidẽ iam locutꝰ fui ser-

monem longum in reb⁹ que procedunt ſm ſemitā cri
ſis in libro pericriſeos. XIX.

Ermo qdē eius vacuus: ppe extēſū plenū ē: ſz pi-
s guis ppe macrū extenuatū ſiē ſignificat dictio p̄-
ma res retētas ī vētre: t dictio ſecūda ventrē ipſ.
ſiē ſi diceret. Qz os in oi egritudine vt ſit vēter vacuus:
t ſit corp⁹ ei⁹ pingue: t nō macrum. XX.

Me egōe aquoſa t ſpūoſa.

Beſtio quidez
e aquoſa ſignifi-
cat deſtructio
nē digōnis: ſed alba ſi
gnificat ſiē digi añ qp
co. citrina nō deſcen-
dit ab epate ad ꝓtes
ſtomachū: vez egō ve
hemētis citrinitatī ſi
gnificat vnā duaz re
rū: aut egōnē cui com
mixta ē colera citria
t multa: aut egōnem
cui cōmixta ē colera
viridis: vt berugo
eris: qō ē: qz B nomen
qō dixit by. ſignificat
ſz lingnā grecoz bos
duos coloꝛes ſimul.
egō āt ſpūoſa fortaſſe
ſignificat ꝑmixtionē
ventoſitatis vehemē
tis iflatiue humidita
tis cui⁹ ſepatio ab ea
ē difficilis: t fortaſſe ſi
gnificat caliditatē ſu-
pfluā: qō ē: qz nos iue
nim⁹ ſpumā euenire
exteri⁹ ſz būc modū
ī mari: ꝓpterea, qp vē
ti ꝓcutiūt aquā: ſz ī ꝓ
funditatib⁹ pelagi pp
ſupfluitatem caliditā
tis. XXI.

Arrauit by. in
n hoc ſmone du
as ſpēs ex ſpe-
cieb⁹ egōnis q̄ ambe
ꝓueniūt a liq̄factiōe
corpis. Et nō ē dīa in
terytraſg: niſi qz pau
ca viſcoſa alba ꝓuēit
a liq̄factōe adipis fcā
a caliditate ignea q̄ nō
ē vehemētis malitie:
ſed egō q̄ trabit ad ci-
trinitatē lenis ꝓuenit
ex liq̄factiōe adipis.
verūtn ei⁹ cuēt⁹ ē aut qn̄ caliditas faciens ipz ē vehe-
mētioris malitie: aut qn̄ adeps liq̄fact⁹ antiqu⁹ ē q iā cō
putruerit q̄dā putrefactiōe. Qō ē: qz videm⁹ adipes zir-
bi qn̄ putrefiūt exteri⁹: colorē mutare ita q̄ vides vtrū
qz viſiōe mānifeſta declare ad citrinitatē. Egōnis āt ad
viriditatē declinis: ſi viriditas ei fuerit ꝓp admixtionē
colere viridis vt beruge eris cū ipa: qn̄ iaz oſtdimus q̄
hic ēt color itelligī ex noie vehemētis citrinitatis: cuēt⁹
ē a liq̄factiōe vehemēti. Et oē qdē qō ꝓcedit ex coꝛ-
pore qō vides lene ē pp vnā duaz ꝓpterā: aut ꝓptera
q̄ ipz recipit digōnē ſz eq̄litatē: ita q̄ nō effugit nāz ꝑs
tur etiā: ē vt egrediant cū
egeſtione lumbrici quan-
do appꝛopiquat infirmus
verſus criſiz. XIX.

Bñ bñ
cōlia ue
lozā ita
malc leā
lia vteris
ra.

Noi acuta egri-
i tudine ventrē nō
vt plenū: ſz vt va
cuū tractari: t nō tenuē ſz
carnoſū iueniri: bonū.

Qoz vt ſit vēter i
e oi egritudie vacu⁹
piguis. XX.

Quoſū vo ſtere⁹
a t liqdū: ſiue albū:
aut nimis citrinū
aut ſpumoſū: malū ē.

Beſtio āt aquoſa
e ſubrit t alba t ci
tria vehemētis ci-
tritatis: t ſpumoſa: illō to
tū malū ē. XXI.

Tē modicū t vi-
i ſcoſuz t lene ſiue
albū ſcu citrinuz
aut ſpumoſū malū.

Tex egōne qdez
e mala ē panca vi
ſcoſa léis: ſiue ſit
alba ſiue citria. XXII.

Eſſimū aūt eſt t
p mozris ſignū: vi
ſcoſū: nigrū: feti
dū: t viride.

Tſignificaria moz
e tis magis b ē egō
nigra: t piguis t
ferida: t viridis. XXIII.

Ariuz vero ꝓdu
v ctionez ſignificat
egritudinis: neq̄z
min⁹ ſignū ē mōtis q̄q̄z
loturā itestiozꝝ ꝑfert: aut
colorē pozzorum ſiue ni
grū. Cōtingit ēt coloꝛes
iſtos ſimul euenire.

Beſtio aūt diuer
e ſoꝝ coloꝝ ſignifi
cat de lōgitudine
egritudis pl⁹ q̄z idicēt ille
ſpēs alie: t ñ ē illō qō ſi-
gnificatō ꝓditōe min⁹ q̄z
illō qō ſignificāt ille: t ī
telligo p id eq̄nē i q̄ ē vi
ſcoſitas: t cui⁹ colo: tra
hit ad colorē pozzi: t q̄ ē
nigra: t fortaſſe egrediūt
iſti coloꝛes oēs ſimul: t
fortaſſe egredit vnuſq̄ſ-
q̄z eoꝝ per ſe. XXIIII.

Entoſitas ſine ſo
v no laudabilioꝛ ē:
q̄ vo cū ſonitu me
lioꝛ q̄z illa q̄ it⁹ claudit: ſi
gnificat tñ amētē aut do
loꝛez laborātē: niſi ſit vo
luntarie.

Entoſitatis āt exi
v t⁹ laudabil⁹ ē cū q̄
ñ ē voꝛ: t exitus
ei⁹ qñq̄z cū voce eſt meli
oꝛ: q̄z ei⁹ cōſtrictio ybi ē:
t qñ egreditur cū voce:
pud longum in expugnando eos. XXIIII.

Bñ vo
lumus
ſit ro nu-
voce ma
n⁹ n ila
q̄z cū v
cc.

Ē bolbus ē: ex q̄ egredit vētoſitas cū ſono ꝓterg
e verecundi: t ex eis ē q̄ pelegit mortez ſup banc
actiē nē. Sed egredit ex iſtis vētoſitas cuz voce t
ſono: t multi qdē bolum ſunt q̄ vtunt illo. oz q̄ vt ponat
illud ex eis ſz vnā duaz diſpōnū: aut vt nō itelligāt qō
faciūt. aut vt vehemētia doloris cogat eos ad illō abſq̄
voluntate ipoꝝ: ꝓter iſtos āt ex illis q̄ nō inſpiciūt ad il
lud: nō oz vt eſtimet exitus vētoſitatis ab eis cū voce ſi
gnificare rē malā. Uerūtamē meli⁹ ē ne ſit exitus ei⁹ cū
voce qō eſt: qz vētoſitas q̄ egredit cū voce ex ipſis ſigni

Bñ ſi-
gnifi-
cat ſi-
gnifi-
cat.

Dumo-
res crudi
nō ſūt ſe-
tida.

Bñ ñ ſit
multos i
micos ex
pugnare
niſi i lon
go tpe.

ficat ꝓcul dubio: aut multitudinē ventositatis grosse vaporose: aut strictura intestinoꝝ in gbꝰ penetrat. Cū ḡ nō fuerit vētositas multa: ꝛ istra a gbꝰ egredit ampla: tunc exitus vētositatis est absq; voce. XXV.

b Ypocrates significauit i ℞ loco ꝙ apata q̄ fiunt in eis locis q̄ sūt sub hypocōdriis: ꝛ q̄ occultanť i eis apata q̄ nolunt arteculi. i. vndimiā. i. molliciem: ꝛ oia apata ista sūt grossitudo ex nāz: ꝛ qñ nō ē cū eis caliditas sunt vētosa ꝛ ꝓpue si fuerit ꝓpiquit tpis. hy. tā itaq; dixit: ꝙ illa apata resoluūť qñ accidit in vētre rugie. Uerū tñ vox ista nō significat i vētre vētositatē tñ: sz ꝙ illa ventositas ē pmixta hūiditati. Cuz ḡ egredit hec vētositas iferius aut nō egredit: sz descēdit ad ꝓtes iferiores sedanť ex ventre duo accidētia q̄ accidūt i eo. s. dolor ꝛ grossitudo. Et ꝓpe si euacuatur vētositas cū vrīa ꝛ egōe: qñ qñ accidit hꝫ euacuatio non remāet i vētre aliqd ex supfluitatib⁹. XXVI

c Icut añ dixi ꝙ significatio vehemētie vtutis ꝓncipij ꝑmi: qō oīdi in libro alio ēē cerebrū ꝛ debilitatis eius ē ex ogib⁹ volūtarijs. silr ēt inuenimus hy. assumpsisse significationes vēhemētie vtutis alterius ꝛ debilitatis eius ex operatiōibus illius vtutis: ꝛ iā qdē narrauit q̄sdā bap significationū i eis q̄ ꝑmissa sūt: ꝛ narrauit q̄sdā bap significationū i hoc ℞mōe: cui⁹ ꝑmisim⁹ rememoratiōnē ꝛ noluit hāc vtutē in q̄ nūc ē ℞mo ei⁹ vtutē mutatiuā. Significatiōes vo q̄ significāt fortitudinē huⁱ⁹ vtutis ꝛ ipius debilitatē in stomacho: sumunť ex reb⁹ q̄ egerunť in oīe. Sz significatiōes significātes vehemētiā vtutis ꝛ debilitatē ipius i epate ꝛ venis sumunť ex vrīa: qō ē: qz declaranť ex vrina significatiōes manifeste: q̄rū qdā significāt digōnē certā: ꝛ qdā coꝝ digōnē diminutā: ꝛ qdā digōnē corruptā: ꝛ qdā destructionē digōnis: ꝛ silr ēt declarať ex eo ꝙ ꝓcedit ex vētre. ꝛ sic iā ostēsuz ē: qz i egōne sunt signa significātia egritudies ꝓter egritudies vētris. silr ēt appent i vrinis signa significātia ifirmitates alias ꝓter ifirmitates epatis ꝛ venarū. Primū aūt a quo incipit hy. significare i ℞mōe suo ꝛ qō itendit sūt signa significātia digestionē. deīde addidit ad illō reliq̄ signa: ꝛ ꝓp hoc oz vt loq̄mur i ꝑmis de signis q̄ narrauit i ꝑmis i ℞mōe cuius ꝑmisim⁹ rememoratiōnē. Precepit. n. vt cōsiderem⁹ in sedimīe qō in vrīa resideat: an sit albus: lene: eq̄le: an mutet: ita vt sit i gbusdā horis ꝙ ipse dixit: ꝛ in gbusdā exāp exōrio illius vel ediuersio illi⁹. ꝛ frequēter accidit in eo illō ita vt mingat ifirm⁹: vbigratia. Si ifirm⁹ mīgat i die secūdo vrīaz nō illaudabilē: cūq; fuerit i nocte q̄ ē post ip̄z mīgat vrīaz illaudabilē. deīde mīgat ꝛ i mane diei tertij vrīnā laudabilē: cūq; i sero illius diei fuerit mīgat vrīnā illaudabilē. ꝛ illō qō significať ex hu iusmōi vrina ē: ꝙ qdā hūores g sūt i venis receperūt digōnē ꝛ vincit eos nā. ꝛ qdā coꝝ nō receperūt digōem. ꝙ si nō mingat ifirm⁹ vrīnā idigestā i eo ꝙ ē inter vrinas digestas: tūc vrina ei⁹ ē melioꝝ vrinaꝝ nā si fuerit i ea sedimēt: tūc oz ꝓculdubio vt sit albū lene eq̄le: ꝛ sit hec dispō ei in toto spacio egritudis vsq; quo cōsumať: ꝛ si ñ fuerit in ea sedimē: tūc oz ꝓculdubio vt sit in ea nebula alba. Et oz necessario vt sit color eq̄l' i vrīa i citrinitate: ꝛ sba ei⁹ iter subtilitatē aquosaz ꝛ grossaz sic vrīa assini. Uerūtī vrīnā i q̄ nō ē sedimē mīgit ille cui⁹ regimen ē eq̄le in vltio subtilitatis: sz vrīnā i q̄ ē sedimē multū mingit ille cui⁹ regimen ē regimē grossū. vrinā vero i q̄ ē sedimē paucū mingit ille cui⁹ regimē ē regimen eq̄le ꝛ silr ēt color vrine. nā ipsa in egritudinib⁹ q̄ accidūt a colera: ē declinis ad citrinitatē: sed i egritudinib⁹ q̄ sūt ab hūorib⁹ crudis ē declinis ad albedinē. Et silr sedimē ipm i egritudib⁹ factis ab humoribus crudis ē multū: sed i egritudibus q̄ sūt a colera: nō ē oio aut paucum valde. verūtī sufficit vt sit i vrīa i egritudinibus istis nebula pēdens. Et significo ꝓ ℞mone meum: nebulā: rē grossā albā q̄ ē i vrina: nō i supiori ꝑte vasis: neq; iferiori ꝑte eius: sz i loco q̄ ē iter hec duo: aut medius vē aut declinis ad supiora: aut ad iferiora: ꝛ de ꝙsuetudie qdē mea ē vt nominē illō hoc noīe. by. aūt nolauit ip̄z nubē q̄ est i vrina: sic nubes in aere. qō ē: qz nubes vel nebula q̄ ē in vrīa ē grossior ea: sic nubes q̄ ē i aere ē grossior aere. ꝛ multoties qdē dixi ꝙ illō qō pēdet i vrīa ē silr huic. ꝛ ē illō qō ꝙsuetudie mea nolo nebulā pēdētē. Hoc ē ḡ qō oz te discere i ꝑmis ꝛ memorie cōmēdare. In eis vo q̄ sūt post: oz vt ponas mētē tuā i his q̄ dixit hy. qō est: qz vrīa i q̄ residet sp aliqd fili ile sedimini qō narrauit hy. significat fiduciā ꝛ securitatē. s. qz ifirmitatē nō est timor: ꝛ ꝙ de apritudie eius est ꝓculdubio vt resoluať solutiōe eius postq̄ nō redeat ꝛ festinet ēt solutio eius. Et ad sūmū si morať vrīa secūdū hāc dispōnē i die ꝑmo: ꝛ i nocte q̄ ē post ip̄z nō ꝓtransibit egritudo ꝑ iudiciū ꝑmū ex ꝑiodis diez crisis ꝛ fiet eius ꝓfecta crisis. Et iā ostēsū ē ostiōe bona ꝙ ℞mo hy. iste ñ ē nisi i febrib⁹ qñ significatiōes nre ñ sūt super egritudies q̄ accidūt i cerebro ꝛ nucha: aut i pulmone ꝛ pectore ꝓter qō cū eis fit febris: an sint salue cū qbus ñ sit malitia velocis crisis: an i eis sit timor ꝛ spaciū longū erit ꝓ significationes alias. Causa aūt ꝓpter quā fit melius sedimen residens in vrina albū: iam ostendi in ℞mo

De signis fortitudinis ꝛ debilitatis digestiue epatis ꝛ venarū.

De colore ꝛ sba vrīe bonā hīpostatis habētis.

ne meo. In sanies fine tractatus primi. XXVII.

c Olor vrine declinis ad rubedinez qñ currit aq̃s tas sanguis cũ ea significat illũ multitudinez sanguis q nõ ẽ recte digõis: t pp hoc cũ vices i corpe est q magis iuuatiu⁹ ẽ ex hũorib⁹ fit q in egritudie pp illã cãm nõ é tlor. Et qñ vrĩa declinis ad rubedinẽ é aquosa significat q idiget digõe: t qñ digõ idiget spacio rpis donec ꝓpleat, itez ne cessariũ est vt significet hec vrĩa q ꝓsupto egritudis tardat pl⁹ q̃ egritudis ꝑme in q̃ residet in vrina sedimẽ malũ. XXVIII.

g Rossa simula sunt frusta magna q̃ remanẽt in simula ordei qñ q̃s fat t cribellat: t sũt illa cui⁹ mollitio refugit molã. Cum g̃ videris in vrĩa sedimẽ sile istis frustis: tunc scias q illud é significatio mala qõ é: q grossũ i simula é qõe ea nõ é molitus molitiõe decẽti. Illud aũt qõ vr i vrĩa nõ é possibile vt sint ptes cibi q̃ penetrauerũt cũ nutrimẽto ad venas t pmãserũt dure aut sicce. Uel illõ é: aut ex aduſtiõe t ebulitõe sãguis grossi t ei⁹ ococtõe: aut ex liq̃factiõe carnis liq̃factõe diuersa. Et diuersitas gdẽ liq̃factionis ei⁹ é: qñ resoluũt ꝑtes molles ei⁹ hũide a caliditate ignea t fiũt ptes q̃ arescũt dure: t exiccãt sic qõ corpe fit sup frixoriũ. i. sartaginẽ. Qõ é: q ꝑmũ qõ liq̃fit i bõ febrib⁹ ẽ adepo recẽs nou⁹: deide liq̃fit p⁹ lũ g̃ ẽ durior ꝑmo t antigor: deide p⁹ illũ caro recẽs mollis: deinde p⁹ illã caro dura antiq̃: deide p⁹ illã mẽbra ipsa: t qñ liq̃fiũt mẽbra. vides i vrĩa ptes ieq̃les similes petalis t pp illud vrĩa hec i q̃ residẽt similes petalis valde õteriez ẽ q̃s vrĩa in q̃ oñdunt similia grossis simule tãtũ. Et nos gdẽ inuenim⁹ itez spẽm aliã sedimis subtilis sic spuma in q̃ nõ ẽ grossicies albi coloris. Et cã albedis coloris ei⁹ é ꝑmixtio aeris accidẽs ei cũ totalitate sua plus q̃s sit cõmixtio ei⁹ ei qõ é grossũ. Euẽtus aũt hui⁹ sedimis é ex vẽtositate grossa q̃ ꝑmiscet ex supfluitatib⁹ humorũ res quaz digõ nõ rectificat ꝑmixtiõe q̃ difficile sit separare eã ex eis: t pp hoc sedimẽ é dispõ quã de ꝺiuersitate hy. ẽ noiare equalitatẽ. Et euẽtus illi⁹ é: qñ sedimẽ totũ é inequaliũ partiũ: qñ qõ ꝑmixtũ est corpi alicui ptes ei⁹ videnť diuerse i sua sua t suo colore. Et sedimẽ diuersũ cuius ptes sunt diuerse partes: est deterius eo cuius partes sunt magne. quod est: quia sedimen diuersum cuius partes sunt magne é significatõ eius sup vtutẽ nãe: fm magnitudinẽ illius substãtie cõposite ex illis ptibus t rectificatione t certificatiõe digestionis eius. ptes aũt partiẽ significãt q mã iã vicit nãz t supauit eã: t pugna iter vtras q̃ ẽ q̃s eq̃l: g̃ h̃ res ꝓmũicat cũ oi sedimie eq̃li. Supfluitates ãt ꝑticulares q̃ sũt i eo pueniũt a bõitate mãei recẽ pietis digestionẽ: t malitia eius qõ ex ea nõ est digestus. Et hypo. quidem dixit cum istis tribus speciebus ex speciebus sediminis speciem aliam quartã similez furfuri t hec species est deterior specie tertia. quod est: quia species ꝑ⁹ t spes fa significat q caliditas febris é iflãmãs t liq̃faciẽs: t oportet ne ordinaret q̃rta: ꝙ tertia. XXIX.

Hypostasis furfurea t squamosa.

v Ria rubea nimis cũ sua sili hypostasi: egritudinez magis supiorib⁹ diuturnã dic: é tñ nũcia certa t fidelis sperãde salutis.

q Uod si vrĩa trãsierit ad rubedinem niaz t supfluitas i ea residẽs fuerit cũ illo albi coloris lẽis: erit egritudo lõgioris spacij q̃s vrĩa sederit saltu valde. XXVIII.

s Ed si eiusdẽ hypostasis furfurea fuerit mala é: pessima vosi sq̃mosa: alba ãt t liqda t lenis mala: peior tñ q̃ dicta é furfurea.

c T qñ supfluitas residẽs i vrĩa est similis grossis ptib⁹ sile ordei tẽ ipa é mala t õterior ẽ ea q̃ é simil petalis t q̃ é subtil alba est mala valde: t õterior é ea q̃ est similis furfuri. XXIX.

n Ebula pẽdẽs i vrina si alba bõa ẽ: nigra vero mala.

n Ebula pẽdẽs i vrĩa qñ é alba é laudabilis: t qñ é nigra: il laudabil est. XXX.

c Uz fuerit vrĩa citria clara idigesta: egritudinez significat.

c Dũ vrĩa pmãet citrina subtilis substantie significat q egritudo adhuc é idigesta. XXXI.

t Imendus g̃ est infirmi defectus.

q Uod si cũ illo spacio est longitudo: tunc non fit securitas vt remaneat infirm⁹ vsquequo digerat egritudo. XXXII.

p Ostq̃ complet hyp. sermonem suum i speciebus sediminis residentis in vrina: redit ad sermonẽ suum i nebula pendẽte in ea. Significat ergo p sermonem suũ pendens: quia vult per ipsuz cortices pendẽtes in ea. t manifestum est: q cã in malitia nigredinis ex hoc est: qñ nigredo accidit aut ꝑpter frigus vehemẽs: sicut sanguis q̃ de nigratur quãdo coagulatur: t fit pẽdens. t sic̃ membra que i frigidã tur i vltimo a frigore: t conuertit eorum dispõ ad mortẽ aut pp superfluitatẽ caliditatis: naz sãguis qñ aduris denigrat: t similr reliq̃ corpora: t illoz ẽt g̃ icedũt tpe lõgo i solo estuo õnigrat color. XXX.

De cãis gnãnib⁹ nigredinẽ i vrĩa.

c Olor vrine nãlis é equalis citrinitatis: qõ é: q euentus ei⁹ est a potibus g̃ bibunt̃ post̃q̃ eis cõmiscet de colera ẽtitas pauca. cũ g̃ cõmixtio colere cũ potib⁹ est plusq̃ os porteat: si fuerit qualitas eius fortis videbis colorẽ vrine igneũ. Cũq̃ vrĩe hõ sua fuerit tenuis significat q egritudo nõ digerit̃. qõ est: q os sic dixi q vrĩna nãlis sit i colore suo tẽperata in citrinitate. t in sua sua equalis: ita vt nõ sit subtilis sic̃ aqua neq̃ grossa sic̃ vrĩna aiũi t bestie. t ego gdẽ iã narraui totuz qõ necesse fuit narrare de nã vrine t specieb⁹ ei⁹ in libro meo de crisi: t pp hoc os eiq vere desiderat scientiam ꝓnosticationis vt tendat ad intelligendũ illud ex libro meo de crisi. Quoniã intentio i expositionibus non est nisi explanare que occultant̃ ex sermone t exponere ipsum. Discernere autem inter illõ quod dicitur: fm rectitudinem: t inter illud quod non é ita: t narrare demonstrationez super vtrũq̃ simul ex superfluitate etc. XXXI.

Expositorũ é ꝺ nũ occulta ex ꝺmone ex ponere.

s Matutat vrĩna spacio longo ꝑter q̃ digerat̃ vel matur ẽt: tũc sup infirmũ inde valde est timor: nisi virtus egritudini resistẽs valde sit fortis. Et manifestũ est: q necessariũ est in cognitiõe illius: si memores illius qõ dictum est in libro aphorismorũ: cõsiderare vehementiam virtutis t cognitionem spacij super quod est de natura egritudinis morari t vsquequo recipiat digestionem. Cum igitur scieris illud considerabis an sit possibile egrum morari vsq̃ ad horam statue sue egritudinis: an non. XXXII.

De sedimẽ habẽte ptes magnas t ptes paruas.

Rina aquosa est: cui⁹ sta est tenuis ⁊ color ei⁹ albus: ⁊ significat cruditatē hūoꝝ i fine vlt io ⁊ debilitatē vtutis faciētis digōez. In reb⁹ ät fetidis ⁊ reb⁹ nigris iā fui locut⁹ i eis q̄ sūt p̄missa: ⁊ iste qdē siue sint singulares siue cū alijs. significät mortē. Ex eo ät ō q̄ ingrere oz ē de vria grossa: an significet mortē sola sin gl'aris: an idiget i significādo illō vt ꝓponat cū vria quā narrauit aſi eā. s. nigra.

Et ego qdē iā narrās fuꝛz q⁹ vidi ide apō de termiationē ꝯsideratiōis i ea: ⁊ pscrutationē in cā illius: vt qñ le geris illō possibile sit tibi vt cogñoscas vitatē ⁊ vtutem i ea: ⁊ eligas meliorē expositionez hui⁹ fmōis. Dico q̄ ego iueni p experimētū q⁹ vria nigra q̄nto plꝰ grossior ē ci⁹ malicia ē fortior. Vrine ät cui⁹ color ē nālis: ſz ē grossa: euēt⁹ ei⁹ ꝓuertiſ ad vnā duaꝝ rez: ⁊ ē: qz finis ei⁹ ꝓuertiſ fortaſſe ad mortē: ⁊ fortaſſe ad sanitatē q̄ veniet i p̄mo: ſic̄ iueniſ i reb⁹ alijs m'tris ex reb⁹ q̄ sunt ex nāz: cū mundificanſ p eas corpa. Et mānifestū ē q⁹ noiauit by. vrinā grossā: q̄ ē grossa valde. Qō ē: qz vria q̄ oſ qz ē rōnabilior fmōe absoluto: nō significat q̄ditionē significatōe vltia. XXXIII.

Vrina nigra q̄nto ē grossior tāto eius malicia ē fortior.

Rina nigra ⁊ aq̄sa significat i oib⁹ eratib⁹ p̄ditionē. Uerūtñ significatio vrie nigre sup illud i etate stātū i iuuētute: ē i gradu p̄mo ⁊ significatio aq̄se sup illud i etate pueroꝝ ē i gradu p̄mo. qō est: qz ego iā dixi i his q̄ p̄missa sūt: q⁹ res q̄ sūt in vltio ꝑfectat reb⁹ nālib⁹ sūt i vltio significātes p̄ditionē. Sz ꝑfectas vrie nigre ad vrinā nālez i pueris nō ē sic̄ ꝑfectas vrine aquose i eis. qō ē: qz de nā pueroꝝ ē vt migat vrinā grossā in q̄ sit sedimen multū. Stātiū ät in iuuētute vria ē tenuis: ⁊ sedimē qō i ea residet: ē paucū ⁊ pp̄ B fit q⁹ vrina nigra i eis significat p̄ditiōis finē: ſz i pueris vria aquosa significat finē p̄ditiōis pp̄ cām aliā. qō est: qz oēs res recipiūt digestionē velociter i eis pp̄ vehemētiā vtutis imutatiue q̄ ē in eis. Et de nā qdē digestiōis ē vt ingrosset nos vrinā tm: ſz egestionē ēt in eis q̄ recipiūt digestionē i stomacho: ⁊ sputū i eo q⁹ ꝑz pleuresim aut ꝑipleumoniā ⁊ būiditatē descēdentē ex naſo in corizā ⁊ lippitudinē ophtalmie: ⁊ sanié i vlcerib⁹: ⁊ pp̄ hoc pueri qñ mīgūt vrinā aq̄sā: ⁊ plōgat spaciū illi⁹ cū eis p̄ter qō mutet ad grossitudinē aliq̄ mutatiōe significat illō p̄ditionē. XXXIIII.

Quanto aliqd rebus nālibus magꝭ cōtrariat tāto illaꝝ p̄ditiones magis ē significatiue.

Quā rectū fuit qō narrauit by. ā B fmōe. qō ē: qz egritudies q̄n digōnē suſcipe ē difficile ⁊ sūt ille q̄ꝝ gnātio ē ab hūoꝛib⁹ grossis ⁊ frigidis vtute i ābabus exīte forti ō aptitudie crisis ē vt eueniāt eis cū exitura q̄ accidit i cōpe. Egritudinū ät q̄ꝝ gnātō ē ab hūoꝛib⁹ caludis subtilib⁹ ⁊ ana regularis crisis ē cuꝝ solutiōe vētris. Cū q̄ mozaſ vrina tpe lōgo p̄ter q⁹ digeraſ: tūc oz vt cōsideres vtutē ifirmi ⁊ ꝓpleris si fuerit ipossibile ei morari nimis pp̄ lōgitudinē egritudis tolerādo lōgitudinē egritudis ipi⁹: aut crisis ei⁹ erit cū exitura q̄ venit ei. Uez discretio illi⁹ ē ex reliqs significatiōib⁹. qō ē: qz si reliquę significatiōes significauerit p̄ditionē tūc illō significatio erit mortis ⁊ si nō significauerit rē malā: tūc illō erit significatio cuaſiōis. Exitura ät fiūt i egritudibus chronicis i p̄tib⁹ iferioribus corpis: ⁊ cā in illo ē frig⁹ materiei ⁊ grossitudo ei⁹: ⁊ debilitas vtutis accūs ex labore ⁊ igenerationē q̄ venit ei ex longitudie egritudiū. In egritudib⁹ ät acutis exitura veniūt ad latꝰnariū. qō ē: qz būoꝛes in egritudinib⁹ his sūt miꝛis grossitiei. ⁊ caliditas ē plꝰ ⁊ vē ē saniꝛ. i egritudinibus ät medijs iter istas cuēt⁹ exituraꝝ q⁹ fit crisis decliat ad vnum duoꝝ latez: ⁊ nō ē possibile vt dicaſ i eis fm tpa q⁹ ipse accidūt superius ⁊ iferi⁹. ſz discretio illi⁹ erit ex reliqs sigifi catiōibus. XXXV.

De crisi egritudinū cronicarū ⁊ acutarum.

In cronicis crisim re in inferioribus. In acutis vero i superioribus.

Uēt⁹ crassiciei sup vrinā quaz mingit ille cui⁹ dissoluti⁹ corp⁹. ⁊ ē illa i q̄ hypo. sinū posuit fmonē supi⁹. ē silis euentui suo supi⁹ qñ in frigidat ⁊ hypo. qdē iaz cāz i generatione illius narrauit. XXXVI.

Ignificauit by. i hoc fmōe significatiōe manifesta: q⁹ noiauit nebulā rem grossā pēdentē in vrina quā noiaui in libro meo de crisi: noie derivato ex noie caliginis: nebulā: ⁊ iam dixi illud ét i loco alio. Significat ergo per hoc q⁹ dicit vnā duaꝝ proprietatū: aut q⁹ hoc nomen significat nomen generis in nebulam diuisū ⁊ caliginē: aut q⁹ nebula nō noiatur aliqua hozarū caligo. Qō ät fiat ita: mentis pōme qō in vrina pēdet fm descensionē ei⁹ ad inferiora: tam innui ad illud in eis que p̄missa sunt in locis: in quibus dixi: qz multotiens cōmiſcetur ei vētositas grossa vaporosa. Res q̄ cuius digestio iā rectificata ⁊ certificata: ⁊ discreta: ⁊ cāta ē ⁊ cuius partes similanſ est: in q̄ nō est ventositas: ꝛre descendit ad inferiora vasis in quo est vrina. illud ät cui permiscet aer ⁊ vapores: qñ ad superiora eleuatur: erit ei⁹ eleuatio ⁊ ipsius declinatio in multitudine ⁊ paucitate per cōparationem eius quod facit illud. XXXVII.

Nebula i inferioribus bona i superiori mala.

Ypocrates bene egit i exceptiõe sua quã fecẽ mõ
b i fmõe suo: vt nos rememorari faceret illud qõ
dimittim⁹ discernere mltoties i egritudine. Et
oz gdẽ vt rememoremur hui⁹ exceptiõis apud igsitionẽ
Cõe ẽ ist⁹ duabus euõnibꝫ sẽãre sup fluitates toti⁹ corporis. nostrã ẽt de eo qõ pcedit ex vẽtre. Qõ est: qz cõicat istis
duab⁹ euõnib⁹ sit. q ipse euãnt supfluitates toti⁹ corpis:
t supfluitates mẽbrozꝫ ex gb⁹ euãnt: t accidit qñ corpis
dispõ ẽ dispõ nãlis vt
euacuet supfluitatem
suã p vrinã t euacuet
supfluitatẽ vẽtris per
egõnez. Cũ g dispõ ei⁹
sit dispõ pter nãz: euã
tur cũ vria aligd ex re
nib⁹ vl vesica: qõ signi
ficat qz i eis est egritu
do t euãtur aligd cuz
egõne ex toto cõpe: qõ
significat egritudinez
q ẽ i ipso. ide ẽ. n. q tu
inuenis multos boium
mingere saniez. cũ g il
lud ẽ ita: necesse ẽ tibi
ingrere ỏ loco ex quo
egredit illa sanies. Si
milr ẽt qñ egrediũtur
cũ vrina res files peta
lis. nã ẽt de illo igsitio
ẽ: sicut ẽ qñ cuz vrina
egredit sanies. Et mlt
Diuersitas ptiz ꝫs idicat vrine dispõ medicũ fre quẽter ꝛcipit toties gdẽ mingit hõ
vrinã fetidã: cui pmix
ta ẽ colera mlta: t ẽ il
lud ex renib⁹ t vesica
t multoties illud erit
ex toto corpe p vtutez
digerentẽ hũores cor
pis: hui⁹ vo vtutis mi
nera t ipsi⁹ manatio: si
cut ostẽdi ẽ ab epate:
t fortasse nõ erit i hoc
mẽbro egritudo: ꝫ to
tũ corp⁹ mundificat p
vrinã: vesicã: t renes:
t aligd ex mẽbris ei⁹:
ita q effudunt supflui
tates q sũt in eo ad venas. Cũ g discernũt renes sãguinẽ
q ẽ i eis: egrediũt supfluitates ille cũ aqositate sãguis: sic
accidit ẽt qñ i locis mltis corpis sũt exiture: t euacuat sa
nies q egredit ex eis qñ rũpunt cũ vrina. XXXVIII

Ignificauit p fmonẽ suũ istũ rẽ quã noiauit pu
g rã: p B q posuit ꝓpe ipaz rẽ pmixtã t significat
itez hoc nomẽ purũ q intẽtio q ex eo significat
ũ ẽ min⁹ illo. Qõ ẽ: qz nos dicim⁹ i vio qõ ẽ purũ aut qñ
ũ pmiscet ei aq aut qñ pmixtio aq cũ eo ẽ pmixtio pua
valde. t vnũqõqz reliq ꝓ corpoꝫ oz q ẽ purũ qñ ñ pmi
scet ei sba alia: mltoties. n. vides colerã expelli vomitu:
t pcedit iferi⁹ t ẽ grossa ru. clara: t ẽ illa quã gdã boium
noiant files vitelis ouozũ: t fortasse vides eã pl⁹ bũidã
t min⁹ rubeã: t ẽ illa q noiat ꝓpe colera citrina t fortasse
vides pmixtũ ei pblegma subtile: aut bũiditatẽ aqsam.
Mlt⁹ ẽt bũor purus i corpe nãli se bẽte. Ypocrati g vr ne aligs hũozũ sit pur⁹ ꝫs oẽs hũores sint
pmixti sit. qõ ẽ qz hũor pur⁹ q ẽ ex genere co. significat vi
ctoriã vehemẽtis caliditatl. pblegma vo purũ significat
frigiditatẽ: t vnusqzqz hozũ ouozũ bũoruz ẽt qñ ẽ purus
simplex: vides cũ grossiorẽ. qõ ẽ: qz pblegma pp frigidi
tatẽ ẽ qsi ꝛgelatũ. ꝫs illõ qõ ẽ ex genere co. pp victoriã t
dsiuz caliditatl vides gsi sit adustũ t finiatur bũiditas
ei⁹. Qñ isti duo modi sũt cãe rerũ q ingrossant. s. calidi
tas supflua t frigiditas: qñ caliditas finit humiditatez
t desiccat eam: t frigiditas congelat eam. XXXVI.

N colore gdẽ fusco t nigro iã locut⁹ fui i eis q pre
i missa sũt. Colorẽ ãt potralẽ dixit hy. in B suo fmo
ne. ꝫs huic colori nõ est nomẽ qõ sit ei ꝓpuz t non
derivat B nomẽ ei nisi
ex potro: at vo vides q
potrũ nõ noiat ex hoc
colore. Nisi q iste colõ
noiet ex potro. qõ ẽ: qz
derivatio i gbusdã noi
bus ẽ manifesta. ita q
possibile ẽ tibi vt itelli
gas differentiã q ẽ iter
positionẽ eoz positiõe
ꝓpria: t iter derivatũ ex
co sit ẽ dispositio i colo
re lacteo. Et qñz fit dif
ficilis i gbusdã noibus
cognitio nois positi po
sitiõe pria t nois ỏrina
ti ex eo: qõ ẽ: qz possibi
le ẽ tibi vt dicas q co
lor vacilicus nõ noiat
ex vacilo: ꝫs vacil⁹ no
minat ex colore vacilli
co. Silr t color ninis.
nã cũ nõ potes scire: an
ex niue denoiet an nix
ex B colore: t magis ẽs
cui⁹ color ẽ rube⁹ clar⁹
non scit: an ex ea noiet
color rube⁹ clar⁹ B noie
aut ipsa ex eo. has ergo
res i hoc libro dixi vice
vna. oz ãt vt sit sollicitu
do tua de cẽ noiuz p id
qõ fit vnamẽtũ. inde ẽ
q fit i significatiõe ma
nifesta sup trẽtionẽ quã
figificat: sollicitudo ãt
ỏ eo qõ ẽ pl⁹ B ẽ ex sup
fluitate. Et pp B oz tibi
ne finias vitã tuã i ipo.
vez meli⁹ ẽ vt ꝛcurtas curã tuã t vitã tuã i studio ỏ eo q
fit vnamẽtũ: nã sic gnãt i corpe qñ ẽ ꝫs dispõez nãle co.
ru. clara sic ẽt gnãt i eo qñ ẽ dispõ ei⁹ exẽ nãs gen⁹ aliõ co
lez cui⁹ colõ ẽ colõi potri. Et mltoties gdẽ gnãt hec co. i
stõacho pp cibos de gnẽ olerũ: qñ nõ recipiũt digõez: sic
sicla: cepe: t potri: t fortasse gnãt i venis ỏ co. absq istis
cibis pp aliqz egritudinẽ: t effudit aut ad stõachũ: aut ad
itestina: t significat illõ caliditatẽ i corpe egredientẽ a nã:
a supfluitatẽ cui appropat i sua ꝓplexiõe: sic illud qõ ap
propat bũoti q gnãt ab olerib⁹ q narrauimus. XL.

De colera praeternaturali stõacho i venis gnãta.

I voluit p fmonẽ suũ oẽs istos colões q ꝓ pcessit
s remẽmoratio. Color ẽ pzi: t colorẽ fuscũ t colorẽ
nigrũ si voluit p illũ colorẽ aliũ pter hos egre
dientes a nã: tunc illud signum erit significatio sup pdi
tionẽ fm duas intentiones simul: qñ significat q in cor
pore sunt multe egritudines praue. XLI.

Ste vomitus significat fm q dicit hy. pp signi
i ficationẽ suã sup putredinẽ t sup mortẽ: si fuerit
memor eius qõ pcessit ex sermone nro. XLII.

Causa i illo ẽ: qz ois egritudo i q accidit putredo
c addit malitia ei⁹ ꝫs q dixim⁹ añ illõ. XLIII.

Ermo qđē ei⁹. Si fit velox: significat principiū egritudinis: ſz ſmo ei⁹ facilis ē: ſiē ſi diceret. Et euēt⁹ illi⁹ ē qñ eductio ei⁹ ē velox: ne ſit nocumentū cū eo. Qđ ē: qz ex velocitate ꝓductiōis ſputi intelligit vna duaꝝ ꝓprietatū. ꝑma ſignificat initiū egritudinis: ꝛ ſa ſpaciū tpis actiōis: qñ facilitas ꝓductiōis ſputi ē qñ aggreganť iſte oue res ſil: Quarꝝ vna ē vt nō ſit in pectore dolō veheñs: nā illud qñ ē ꝓhibet pect⁹ ab opatione ſua: ét qñ icipit ꝛpleri. Et ſecūda ē vt vt⁹ eius ñ ſit debilis: nā qñ vtus ē ōbilis mollificať añ ḡ cōpleat actionez q̄ re ꝓhibeť a ſputo. Et neceſſariū ét ē i illo vt ſit qđ ſpuiť facile. naz qñ ē viſcoſū ſuiſcatur i mēbris inuiſcatione vehementi cuius eradicatio ab eis fit difficilis ꝛ qñ illō ē: ꝓhibeť ꝓductio ei⁹. i. ſputi ꝓp adherentiā ſuaz in pulmōis meatib⁹ ꝛ ſiť ét ſi ē vehemētis groſſiciei: fit difficilis ꝓductio ei⁹ ꝛ ē neceſſe ſi firmo vt laboret in ꝓductiōe ei⁹: ꝛ adheret ét i gbuſdā meatibus ſtrictis ex meatib⁹ pulmonis. Et ꝓp hāc cāz accidit multotiēs apō illō ſuffocatio. Et ſputi ét vehemētis ſubtilitatis aquoſi fit difficilis ꝓductio qñ currit i circuitu aeris egrediēris i anhelitu: ꝛ euadit ex eo. Et hec ē cā ꝑma a q̄ fit ꝓductio ſputi: ꝛ ē cā q̄ notatur ꝓpiñq. qđ eſt: qz cā ꝑma dř ſz duos modos: ſiē oſtēdi i libro meo ō cāis: q̄ꝝ vn⁹ ē ille q ē a mā: ſecūd⁹ ē ille ex quo ē inceptio mot⁹: ꝛ inceptio mot⁹ fit i tuſſi ex vtute mouēte pect⁹. ꝛ iā oſtēdi illud ét i libro meo ō cāis accidēriū: qñ ꝛſtrictio pectoris qñ ē breuis. fit difficil exitꝰ aeris cū fortitudie ꝛ vehemētia: ꝛ hec vt⁹ exhibit qđ ē retētū in meatib⁹ pulmōis: ꝛ i venis diuiſis i eis. Et ꝓp illō opatio pectoris qñ ē opatio fortis: ꝛ ñ ē qđ ꝓhibeat ipz: ꝛ būi ditas retēta in cāna pulmōis ē eq̄lis i groſſitudie. Tunc ꝓductio ei⁹. ſ. ſputi ē facilis: ꝛ qñ ñ ē aliqđ boꝝ duoꝝ: fit grauis ꝓductio ſputi ꝛ prava ꝛ ſi vna duaꝝ rez fuerit in uēta: ꝛ altera ꝑua ta. erit ꝓductio media iter deteriorē ꝛ meliorē. ꝛ ad iūmū ſz paucitatē ꝛ multitudinē i vnaq̄q; baꝝ duaruz rez: ꝛ debilitatē eaꝝ ſuenim⁹ quoſdā bolos ꝓducētes ſputū facile: ꝛ gbuſdā eoꝝ fit difficile ꝓducer ipm. Jā ḡ vř mihi: q⁹ oſtēſū ē tibi oſtēſiōe māifeſta ꝛ certificata ē apud te itētio by. i ſmōe ſuo: vt ſit ꝓductio ſputi facilis ꝛ qñ certificatū ē illud: tūc certificatū ē q⁹ ſmo ei⁹ velox: nō ſignificat ſpaciū tpis tuſſis. ſz horā ꝑnā ex horis egritudis: ꝛ ē illa in q̄ dixit by. i libro aphoriſmoꝝ Qñ i pleureticis apꝑet ſputū icipiēs i ꝑncipio egritudis: eoꝝ egritudo ē breuis. Uerūtñ ſi itelleꝛeris ex ſmone ſuo velox: qz itēdit ſpaciū tpis actiōis: ꝛ ē illud de q̄ oſtēdi. qz igrediť ſmonē ſuū facilis. Erit error tu⁹ duob⁹ modis. quoꝝ vn⁹ ē eſtimatio tua de by. qz dixit B tps bis. ꝛ ſecūd⁹ dimiſſio ei⁹ q̄ dimiſit illud qđ dixit in libro aphoriſmoꝝ: ꝛ ē vtus ei⁹ magna valde. Et iā oſtēſum ē tibi ét quia nō ꝓp has duas res tñs opz vt itelligas ſermonem ei⁹ ſup illud quod dicitur de expoſitione noſtra ad illud quod dicemus poſt hunc ſermonem. XLIIII.

s Putū in oi egritudie pulmonis ſeu coſte ē vtile: ſi ſit velox: ſi facile ſine labore.

s Putū vero oz i oib⁹ egritudibus deſcendentib⁹ ad pulmonem ꝛ coſtas: vt eductio eius ſit velox ꝛ facilis. XLIIII.

s J ſubrubeū: ꝛ ſão ſputo admixtuz.

e T videť in eo rubedo valde pmixta ſaliue. XLV.

s J vo tardū i doloris i ꝑncipio aut rubeū: aut citrinū neq̄ ſano ſputo admixtū ꝛ cuz laboriosa tuſſi: malum nunciat.

n Az ſi tardať a ꝑncipio doloris tardatiōe mīta: deinde eſt ſputū ei⁹ ſubrubeū: aut citrinū: aut ē tuſſis mīta ꝛ ñ ē pmixtū ſaliue valō ē malum. XLVI.

e T rubeū oio molestū: ꝛ album viſcoſū globoſū: inutile ē.

p Retetera ꝛ rubeum qñ eſt puꝝ: ſignificat timorez: ꝛ albū viſcoſū globoſuz inutile. XLVI.

u Jride ſpumoſū: malum.

e T qđ ex eo ét eſt viride ſpumoſū: ē malū. XLVIII.

m Elius ē vt itelligať q⁹ ſmo ei⁹ valde ſit ſup mixtionē non ſup rubedinē: ſiē ſi diceret. Et oz vt videať i eo rubedo pmixta ſaliue valde: ꝛ ḃ dictio .ſ. valde: ſignificat vehemētiā apud eū ꝛ multitudinē. Jā enī dixit ét añ: ꝛ magis ſimatiuus vomit⁹ e i q̄ pblegma pmixtū ē coloriſb⁹ valde ꝛ dixit i B ſmōe ꝛ vř i eo rubedo valde pmixta ſaliue: ꝛ tu gdez poteris ſcire q⁹ nos iā iuenim⁹ in eo qđ iā expoſuim⁹ i B ſmōe: cū itelleꝛeris ſmonem qui ſegtur eū. XLV.

i Az pmiſi i eis q̄ pmiſſa ſūt vt oſtēdaz cerritudinē ſmōis ei⁹ velox: ꝛ itentionē ſmōis ei⁹ valde. Dico ḡ q⁹ cū redut i ſmōe ſuo illo ad narrādū res ꝛrias eis que ab ipſo ſūt pmiſſe ſiē ō conſuetudie ei⁹ ē: poſuit ſermonē ſuū velox ꝓprie ſmonē ſuū. nā ſi tardatur a ꝑncipio doloris tardatiōe mīta ꝛ cotā ſermone ſuo valde pmixtū ſmonē ſuū poſuit: ꝛ nō ē pmixtū ſaliue valde: ꝛ cotam ſmōe ſuo: ꝛ oz vt ſit ſputū eius facile ſmonē ſuū: aut cū tuſſi multa. Qđ ē: qz ſputū qđ ſpuiť abſq; dolore cū facilitate: ꝛ velocitate ſua nō idiget ꝛ tuſſi: niſi ex ḡtitatē leui: verūtñ qz oz vt miſceant res q̄ euacuanť ex corpore adinuicē: ꝛ nō euacuēť ex eis aliqđ purū ſimplex. ſiē iā dixi i eis q̄ pmiſſa ſūt: ꝛ dixi iterū in libro meo de criſi: ꝛ i expoſitiōe mea q̄ expoſui librū aphoriſmoꝝ. Qz oz vt ſit ꝓductio ſputi in plenitudine vel in pleuretico velox. XLVI.

n On addidit nob by. i ſmōe B aliqđ ſupra illō qđ dixit i eis q̄ pmiſſa ſunt. Qđ ē: qz dū nō pmiſceť ei aliqđ: ē pculdubio purū: ꝛ rubedo qđē accidit i eo ꝓp colerā citrinā. albedo āt ꝛ viſcoſitas ꝛ globoſitas accidit pblegmate aduſto. Et ego qđē iā oñdi i alio loco q⁹ māe q̄ effūdūť ad mēbra faciūt accidere i eis apoſtēata calida ꝛ apoſtemata dura: ꝛ apata mollia: ꝛ apata lapidea: ꝛ cācros ꝛ qñ ſūt māe male: ſūt apoſtēata accritia ab eis maliciosa: ꝛ ſi miorať malitia apoſtematū erit ſz būores generātes ea. Qđ ē: qz māe ſāguīee ꝛ pblegmatice ſt mioris malicie q̄ māe q̄ ſūt ex co. citrine genere: ꝛ q̄ q̄ ſūt ex genere colerōes iſte ſūt male: qñ iſti duo būores ſūt ſil corrodētes mēbra. ꝛ eſt actio q̄ cōicat eis: ꝛ appropriaťcuilibz corū q⁹ co citrina faciē venire ſe. acutas: ꝛ coni. fit difficilis reſolutionis. cris ḡ egritudo difficilis qñ iſte būores ꝓp groſſitudinē ſuā ꝛ ꝓpinqtatē ſuā nature terree ſuiſcať i mēbris ſuſcipiētib⁹ eū: ꝛ opilat ea: ꝛ fit difficilis ꝓp illā cām eradicatio ei⁹ ex eis. XLVII.

m Ultotiēs iā dixi: q⁹ de conſuetudine by. ē ſignificatio p ſmonē ſuū viridē aut colorē citrinū: aut colorē quē gdā boiuz noiant zinariū. i. beruginoſū. Et ego gdem non indigeo ſermonem in hoc q⁹ iſti duo colores

Nō cās expulſionis ſputi facil ꝛ difficil ꝛ medio mō ſe habēs.

Sputuz velox facile ꝛ abſq; dolore nō idiget ex uſſi niſi paruz.

quando sunt in fine puritatis vltimo: tunc sunt mali: qñ
id locutus fui i eis q̄ premissa sunt in oib⁹ humoribꝰ pu
ris. Qđ é: q̄ humores oēs illi qñ sunt puri excepto sāgui
ne: significāt egritudinē malā: qñ cuentus illi⁹ est a cali
ditate inflāmatiua. qđ é: q̄ co. citrina qñ é pura significat
q̄ hūiditas eius aquosa: cui⁹ cā vides cā viridem: nā adu
sta é ⁊ finita: ginaria āt prouenit ex adustiõe humoris ⁊
decoctione ⁊ denigra
tione ei⁹: nigra āt pue
nit ex adustione hui⁹
hūoris: ⁊ é illa q̄ fit aut
co. ni. in fine malicie ⁊
corrosiõis aut ex sāgui
ne grosso: qñ exiccat
fz illā siccitudinē: ⁊ for
tasse denigrat sanguis
pp morē suā ⁊ diuiꝰ
frigoris sup ipꝰ: ⁊ oz vt
hui⁹ Fmõis sis memor
⁊ nõ velis a me vt na
rem tibi res easdē mꝝ
toties. Sputū vo spu
mosū ⁊ est illud qđ di
xi in fine hui⁹ Fmõis:
cui⁹ pmissimus remõ
strationē: ⁊ prouenit a p
mixtione aeris cū hu
miditate pblegmatica. qđ é: q̄ generatio spũe in oīb⁹ re
bus nõ fit nisi Fm hāc ꝺiuersitudinē. generat qđē i mari: tūc
cū vētus incidit aquā in ptes multas quas: ⁊ retinet in
eo qđ é inter illas ptes: fz gnāta in eo qđ decogitur apud
supfluitatē caliditatis: ⁊ cōicat istis duab⁹ sil⁹: q̄ gnāntur
ab vtrisq; ampulle multe pue. Et fit difficilis resolutio
hāꝝ ampullāꝝ: ⁊ ppe qñ aggregant iste due res sil⁹: ⁊ sūt
vt fit aer ille retētus i eis turbid⁹ vaporosus ⁊ hūiditas
in q̄ retētus é ille aer grossa ⁊ viscosa qñ in hūiditate re
mi sic aq̄ clara pura. cui nõ admisceť res alia qñ aer cla
rus retinet: nõ é possibile vt moueť in ea spacio lõgo: q̄
illa hora q̄ ille ampulle disrũpunt puenit ille aer q̄ é in
eis ad locũ q̄ est ei ꝓpinquus ⁊ ꝓxim⁹: ⁊ pp hāc cām fit
q̄ ampulle q̄ fiũt in mari resoluunt hora veloci. In hūi
ditate vo grossa viscosa: qñ aer turbid⁹ fumosus retinet:
morat i ea tpe longo. qñ sua fumosa nõ ꝓperat ascẽde
re sursũ sic aer purus: qñ hūiditatis disruptio é difficil.
sicut. n. gnātio ampullāꝝ fit ex sua hūida qñ inter ipsa reti
net aer: sili⁹ et ea⁹ resolutio fit apud disruptionē illi⁹ hu
miditatis: ⁊ disruptio illi⁹ fit facilis qñ est i nā sua: ⁊ mot⁹
aeris q̄ é in ea ad ascendendũ sursũ mot⁹ fortis. Sz diffi
cultas disruptiõis ei⁹ fit qñ nõ est subtilis: neq; mot⁹ ae
ris ꝺtenti in illa sc. a hūida ad supiora é fortis: ⁊ hꝰ qđē est
dispõ aeris fumosi turbidi. Qđ é: q̄ aer cuius dispõ est hꝰ
dispõ nõ ascẽdit sursũ: neq; est ēt subtilis: sz é ex hūidita
te cū dispõne cū qua nõ possibile é ei soluere illā sbaz ex
tẽsaz: ⁊ pp hoc qñ aq̄ bullit nõ gnānť in ea ampulle: qua
rũ dissolutio fit difficil. ampulle āt quarũ resolutio fit dif
ficilis gnānť apud hūores vētosos grossos. ⁊ apud decoc
tionẽ humoris grossi: aut viscosi: aut vnctuosi: a q̄ gnāt
vētus vaporosus: ⁊ é hūiditas q̄ est sup os vasis vnctuo
sa viscosa. Scõm q̄ hunc modũ nõ oz vt generet spũa in
corpib⁹ aliis. Qđ est: q̄ nõ oz vt estimeť q⁹ spũa genere
tur i corpib⁹ aliis sicut gnāt in mari ab agitatione ven
ti i eo cū fortitudine: sz a caliditate ignea q̄ liquefacit sā
guinē ⁊ gnāt ex eo vētositatē vaporosā: ⁊ nos qđē inue
nim⁹ illud accidere i oculis multis infirmoꝝ. In eo āt qđ
dixit in hoc capitulo é sufficiẽtia ⁊ tibi qđē necesse est vt
sis memor ei⁹ i cuctu oīs spumositas siue sit sputũ siue ege
stio aut vrina. euēt⁹. n. rei nocine nõ é nisi fz hũc modũ.
qđ declarať in istis: ⁊ nõ dixi illõ nisi vt nõ ꝓsideret vice
alia aggregatio vel agitatio cãe in euẽtu ei⁹.

XLVIII.

Am locut⁹ fui in hũoꝛib⁹ oĩbus puris Fmonem
i cõem in eis q̄ sunt ꝓmissa: ⁊ dixi ēt in hũoribus
melãcholicis Fmonẽ ꝓpriũ. Si g̃ nõ fueris suãs
id: tunc redi ad ipm ⁊ lege ipm fo. illud. n. est meli⁹ q̄ vt
ego scribã tibi rez vnã
⁊ eandem multotiens.

XLIX.

E cõsuetudine
d oĩuz qđicorũ
é vt significent
q̄ Fmonẽ suũ: coriza: hu
miditatẽ albã lenẽ evā
uatã ex narib⁹: sicut ꝺ
ꝺsuetudie cogit est ēt no
minare hũiditatẽ q̄ de
fecdit ex palato catarr.
Et mix est q⁹ hyp. dimi
sit vt adderet Fmõi suo
coriza loco sternutatio
nis catarrũ. qđ é: q̄ ma
licia corize qñ accidit i
hꝰ egritudinib⁹ nõ é ni
si ex pte vna: catarrꝰ
āt malicia é ex duobus
modis. Et ego qđē iã dixi multotiẽs q⁹ nos iã inuenim⁹
res q̄rum malicia est in hoc q⁹ ipse sunt cause rez aliaꝝ
q̄ nocent. verũtn ipse cõnumerant qñq; in significatiõi
bus malis. Et inuenimus iterũ res alias ab eis: que non
sunt nisi significatiões male trie: a q̄bus non accidit res
mala: fz nõ significant tantuz nisi re malaz q̄ generať ab
eis. Et inueninus res alias q̄ruz dispõ est tertia dispõ: ⁊ q̄
ruz malicia é duob⁹ modis simul. f. ex pte significa. ationũ
⁊ ex pte cãruz: ⁊ ex parte qđē significationũ. qñ ciēt catar
rũ é pp egritudies malas. fz ex pte cãꝝ: qñ ipse ēt faciũt
euenire egritudies alias malas. Catarrꝰ āt ⁊ coriza fiũt
in egritudinibus pulmõis: qñ eleuať ad caput vapor ca
lidus. Nocturnũ āt puenies ab eis nõ fit ex eis viriq;
simul: fz ex vna earũ tantuz: ⁊ est catarrus. qđ esi: q̄ coriza est res euacuata ex narib⁹: ⁊ fit cnõ cius nccio ad exte
rioza. Opz g̃ vt sit catarrus deterior coriza. ⁊ pp hoc ego
nescio quare dimisit hyppo. dicere catarrũ in hoc sermo
ne: nisi voluerit vt intelligatur ex sermõe suo coriza: ēt ca
tarrus: ⁊ potest ēt esse q⁹ scriptor primus dimisit dicere
illud. Inuenimus. n. nũc res multas i q̄bus hoc accidẽs
accidit. Sternutatio āt Fm plurimum prouenit cũ cori
za: ⁊ quoniã iterum mouet totũ pectus motu vehementi
tũc nocet pulmoni. ⁊ pp hoc oportet vt dicatur in coriza
⁊ catarro: quia sunt significationes male semper in istis
egritudinibus cum impleãt pulmonem humore malo.
in malicia autem quando accidunt posi q̄ prolongatur
egritudo est causa: quia significant q⁹ egritudo que est i
pulmone est ut igna fortis. ⁊ q⁹ capiti iam aduenit nocu
mentum inde. In reliquis autem egritudinibus non est
possibile vt accidãt sternutatio in principio egritudinis
neq; aliud ex aliis accidentibus: quod si accidat post lõgi
tudinem egritudinis significat euasionem: q̄uis egritu
dines sint permitiose Fm reliquas significationes. Quod
est: q̄ significat digõnem ⁊ vehementiã virtutis expulsi
uc: que est in cerebro: hec enim virtus quando est fortis
ita vt expellat ventositatem vaporosam que generatur
i cerebro cũ humiditate q̄ apparet i q̄busdã horis: ⁊ sen
titur ⁊ occultať in q̄busdã earũ ⁊ nõ sentiť: ⁊ fit ei⁹ apari
tio difficilis: facit euenire sternutationem.

Omnes humores puri significãt egritudinem malaz excepto sanguine.

Dita inter catarrum ⁊ coriazam.

Catarrꝰ in egritudib⁹ pulmõis malus.

Că facilitatis ⁊ difficultatis ruptu re ampullarum in spũa gnãtarum.

Ermo ēt iste est ſmo cōis in oīb⁹ apatibus calidis: t iā dixit hy. ipm multotiēs in alio loco. t est qz currit ex hūore effuso ad mēbra apata: qō in ipso ē subtile: qñ qō apparet de mēbro in quo ē apa nō ē spissum in nā sua: sicut cutis apparēs. t pp hoc qñ accidit in ore t i duob⁹ foraminib⁹ nariū t in oculis apata: currunt ex eo hūiditates subtiles siles virui qō currit ex vlceribꝫ. q̄ fz hoc ēt qñ in pulmōe fit apa: euacuatur hūiditas ex eo ad loca vacua: q̄ sūt in eo: sūt cāne diuise in eo: t hō qdez hūiditas eleuaī in hora tussis t expellitur t significat nām sanguis faciēs apa i pulmōe: qm̄ ipsa ē aquositas illi⁹ sāguinis. Et pp hoc si hūor faciēs apa fuerit ō genere colere: vid. bilis color illi⁹ hūiditatis citrinū: t si fuerit sāguine⁹: color ipsi⁹ rubeū t si fuerit pmixtus ex istis duob⁹ silr: videbis colorē ei⁹ rubeū clarū t pductio sputi hūoris hui⁹ ē vna de significationib⁹ laudabilibus: t min⁹ ipso laudabile ē sputū sanguis puri. Et dignū est vt abhorreat hō hoc signū. ē. n. sicut illud qō accidit i pulmōe qñ disrūpit aliq̄ vena ei⁹ ex vlcere qō accidit i eo: qñ sputū tunc ēt erit sanguis purus. verūtn qō euaī ō sanguine t expellit in eo g hz ciplemoniā ē paucū valde sile eūoni sāguis t sputo ei⁹ i eo cui aduenit attritio i pulmōe suo pp torsionē torq̄ntem ipz. t accidit sile huic ite qñ effundit ad os sanguis subtilis substātie: t ē gingiua mollificata cui ñ ē possibile retinere ipm ab effusione. t euaī ēt ex palato silis huic sāguini aquoso subtili ab hō cā cadē. nō g̃ ē exneus ēt si accidit sile illi i pulmōe. t tibi qdē ē possibile vt significes sup illud facile ex substātia sanguis t ei⁹ q̄titate. qō ē: qz sanguis g euaī a pulmōe non ē grossus i sua sba neq; mltus: neq; morabī ꝫ accidēs vsq; ad diē. ii⁰. fz mutaī propie t digerit in. 4⁰. pmis diebus. q̄ si nō mutaī i hac hora: mutaī ꝑ aliquod dubio i ebdomada pma. Si ār morabī ēt i hoc spacio fm dispōnē suā illā: tūc manifestū ē q̄ egritudo plongabī: qm̄ si pmāet vsq; ad diē septimū pter q⁹ suscipiat digōez: significat q⁹ ipsa recipiet digōez in tpe lōgo: t de aptitudīe spacij tpis qñ plōgabī ifirmitas ē vt accidat i curatiōe ei⁹ error multi⁹: aut ex ifirmo: aut hiis q̄ seruiēt ei: aut ex reb⁹ extrisecis: t multotiēs accidit ex medico ēt. q̄ si nō accidat error ex aliquo istoꝝ: tūc non fit securitas sup vtutē: q̄ cadat t deuincaī in hoc spacio i quo recipit digōez. Et pp hāc cāz dixit hypo. tūc si egritudini suguenerit dies multi t sputū fuerit cū illa dispō ne tunc fiducia tua de illo erit minor. LI.

e Ermo ēt iste ē cōis i oi qō pcedit ex corpe. dixit .n. illud i libris aluf: t i libro aphorismoꝝ: vbi dixit. Quoz ꝓprie vt ꝓsideres geriē egritudis. Multotiēs .n. pōt nā sup egritudinē: q̄uis egritudo sit mala t vicit eā: q̄re mūdificaī corp⁹ p cuōnē rei male t materiei male ex eo. Cum ergo aspicit illud qui videt t considerat maliciā ei⁹ terreī ex eo: qñ nescit si sit euentus cuōnis illi⁹ p accīs aut fit ꝓpterea q⁹ nā euacuat rē malā. Et rememoratio ei⁹ quā faē hy. i libro aphorismoꝝ: nō est nisi ad nomē getis tñ. In hoc ār libro adiūgit ad illud dolorē t dixit: i laude sua: q̄ laudauit sputū t oē cū quo ē ges doloris. Et nos qdē inenim⁹ cū post paululum narrare significatiōes accidētes in egritudinibus q̄ conuertuntur ad salutem: t cōprehendit eas in nolle quietis. t ꝑcepit tibi itez qñ proceDe spuo puro t sanguineo dit in sermone suo vt p scruteris perscrutationem t considerationez in significationibus q̄s dixit: vt sit tibi possibile qñ proportionaueris adinuicem iudicare super quantitatem declinatōis egritudinis versus salutem: aut versus maliciam: sicut est illō quod inuenimus eū facere in hoc sermōe quē intendimus exponere. Dixit enim q⁹ ꝓductio sputi quando per ipsaz nō quiescit dolor: tunc non est signuz illud laudabile: t nō sufficit tibi vt scias tñ illud i ꝓnostication certa: per illud quod accidit: sed indiges etiaz vt aspicias in reliquis accidentibus: t nos inuenim⁹ hy. ostendisse illud cum ipse dixit: sputum nigruz: quod est: quia in hora doloris fz dispositionem suam: q⁹ est significatio cōmunis: est necesse pp illud cōsiderare in eo qō exputur: qñ sputum aut rubeum aut citrinū significat illud q⁹ timor est minor. t si est nigrū significat pditionē significatōe forti valde. Cū ergo perscrutat⁹ fueris illud t inqsieris de illo: t reliqs teb⁹ remanentibus: aggregabiī tibi inde res vas cōis in pronosticatione certa fortī. Et hy. qdem ordinauit post hūc sermonē significationes laudabiles t illaudabiles: vt rememoreī ꝑ eas illud qō processit de sermone eius. LII.

Ꝓductio sputi dolore ñ cessante malum.

Ꝑoztet vt scias de esse doloꝝ qui fiunt in partibus pectoris t pulmonis: t non quiescūt p curationez: pter q⁹ fit hoꝝ malicia ex re alia: excepto hoc quod ponitur in hoc capitulo tantū: qō conuertitur ad pus: quod est: qz ille egritudines sunt medie iter egritudines que consumuntur cum velocitate t facilitate: t inter illas quibus non est sanatio. LIII.

Sputū subsanguineū clarū i pulmonis valitudine: in pricipio nullo colore turbatū: salutē significat: sed si vsq; in diē septimū aut amplius idem sputū mānserit: suspectum est.

Sputū aūt cui aliqd sanguis admiscet q̄ñ ē mlt⁹: t ē rubeū t clarū i apate pulmōis i pricipio egritudis significat salutem valde. Qō si egritudini supuenerit septē dies: aut pl⁹ illo: t sputū fuerit cuz illa dispōe tūc fiducia tua ō illo ide erit minus. LI.

Mone sputuz pscuerāte doloꝝ: malū est. Sputū nigrū pessimuz ē. Et omne sputum cū doloris diminutione: bonum.

Toē sputū p qō nō quiescit dolor est malum: t qō ex eo est deterius ē nigrū: sicut narraui: t omē per qō est doloris sedatio: ē laudabile. LII.

Mnis dolor ꝑdit oꝝ loco⁹ si superueniēte sputo vl solutiōe vētris: vel phlebotomia adhibito: vel quolibet ꝓpetī medicamie nō fuerit diminutus ibi futuꝝ denūciat.

Uicūq; dolor in istis locis ñ qescit neq; ap̄ ꝑductiōnē sputi: nec ap̄ cuōnē vētris p egōnē: neq; ap̄ minutionē t regimē t curationē p medicinas: tūc oz vt scias q⁹ eius eē ꝓuertitur ad pus. LIII.

Utredo cholerica sputo admixta t sine sputo mala est.

Tqñcūq; accidit pus sup sputū adhuc vicēte colera ē malū valde: sive sit exit⁹ q⁹ ei⁹ egredit qñq; sputū sup q⁹ vicit colēa t qñq; sanies: aut sit vtriusq; exit⁹ simul. LIIII.

Apata q̄ p sanies terminat̄ ſt media iter egritudines mortales t q̄ rū velox sanatio ē

Uiuscunq; apatū qō in pus uertit in supiorib⁹ corpis partib⁹ i gbusdā quox ḡdā pars ē sanies: ⁊ residuū illorū ē idigestū: nō ē curatio facil. Si oñdit i eo cū illo significatio alia mala: ē ei⁹ malicia plus ⁊ pluris illo malicie sūt apostemata q̄ sunt in mēbris nobilibus. qō est: qz significant q⁹ humor faciens ea ē malicios⁹ valde qm illō significat q⁹ nā conat apa matura re: ⁊ q⁹ ipsa nō iuenit in eo viā oīno. LIIII.

e Ermo iste cōi cat oi qō accidit i aliq̄ diex crisis. qō ē: qz ex euentu rei alīquo diex crisis fit pnosticatio ⁊ certitudo ei⁹. verūtū illud an sit laudabile aut illaudabile: significat ex significationi bus alīs: qm q̄ accidit ifirmo sudor i die septimo: aut flux⁹ ventris: aut flux⁹ sāguinis nariū. vide ē dispō ei⁹ p illā euacuationē melior: tunc illa significatio ē laudabilis: ⁊ si est ei⁹ dispō deterior: tūc ē illa significatio ei⁹ illaudabilis. Et significatio cuiuscūq; horuz dispōnū qm est in aliq̄ diex crisis: ē magis certa ⁊ magis credenda: q̄ qm est i alio die. Et ego qdē iā locut⁹ fui i illo sermone plixo in libro meo de crisi: ⁊ i libro meo de creticis diebus. ⁊ oz ei q vult intelligere qō dixit hypo. i libro hui⁹ sm certitudines ⁊ pscrutationē: vt exercitetur in primis in libris illis. LV.

Signa critica in aligno die crisis sunt magis laudanda.

i Am intellexisti certitudinē hui⁹ sermōis ⁊ veritatē ei⁹ i exprimētis nostris de me in eo quod iudicaui super infirmos ⁊ propter hoc oportet vt consideres quod dicit hypo. ⁊ ponas mentem tuam in eo vt non existimes super sermonem eius: q⁹ est sicut illud quod scripserunt multi medicox cum sermonibus quibus non fit nisi sufficiens pozationē tm: cūq; pphendit intētio eox in eo qō apparet i infirmis declara ab eis: qz sunt falsi. qō ē: qz tu potes qm consideras hāc egritudinē quaz narraui: ⁊ cre xeris eā in aia tua ⁊ ei⁹ dispō ē media iter egritudines malas: ⁊ egritudies laudabiles pcedere ⁊ iudicare die i quo ipse ifirm⁹ morietur. Pone ḡ verbigratia: q⁹ aliqs paciat vl' exuit i die septima sanie nō pura. neq; i illa die tota: sz cū ea pmixtū fuit aligd de genere colere: aut fuit totū qō exuit hui⁹ generis tm: pter q⁹ fuerit cū eo sanies: sed reliqe remanētes res pualdubio i hoc ifirmo fuerint medie. s. fortes ⁊ virt⁹: ⁊ reliqe res remanētes: ita q⁹ non fuit i fine fortitudinis vt⁹: neq; i fine debilitatis. ⁊ sic' ēt regio ⁊ hora pis ex horis āni: ⁊ dispositio aeris ⁊ etatis: ⁊ ponam⁹ q⁹ ista fuerit media iter illud qō ē in fine bonitatis: ⁊ iter illud qō ē in fine malitie. Et sic narrauimus i istis reb⁹ qz sūt medie in bonitate ⁊ malicia. ⁊ sic' ponam⁹ q⁹ vnūqōq; generū significationū q̄ apparēt in ifirmo ē mediū. Dico q⁹ iste⁹ ifirmi mors timet vel expectat in die. xiij. Quoniā hec hora ē media i euentu mortis. q⁹ si appareāt i eo significatiōes alie laudabiles: tūc scias q⁹ mors ei⁹ tardat ab hoc termino. Et si appeant significatiōes in eo illaudabiles male: tūc time ei mortem añ die. xiij. Et hypo. q dē narrat significatiōes laudabiles ⁊ significatiōes malas i eis q̄ sunt post: cū dicit q̄sdaz eax noib⁹ suis: ⁊ aggregat rememorationez q̄rūdā earū. Nō ātox q⁹ tu putes de illis significationib⁹ opione absoluta q⁹ sint eēles i virtute: sz oz tibi vt reneōxeris ei⁹ qō scripsit hy. i eis: ⁊ qō addim⁹ ēt nos ad illō: ⁊ vt ꝓsideras eax nūerū ⁊ virtutes ipsarū. In q̄ cūq; ḡ iuenis hypo. dixisse: qz significat euasionē aut pditionez pone eā in gradu pmo: q̄ q dē significat euasionē i significatiōib⁹ laudabilib⁹: ⁊ significationes q dē pditionis i significatiōib⁹ illaudabilib⁹. Et sic' ēt in q̄ dixit: qz significat mortem i primo: aut qz ē pnitiosa valde ⁊ nō dixit i ea absolute qz ē pnitiosa: aut significat mortē: ⁊ sic' ēt intelligere rē in significatiōib⁹ salutis qm dixit i significatiōib⁹: qz significat in significationē magnā super euasionez: aut qz si gnificat fiduciā ⁊ salutē ⁊ q⁹ egritudo est breuis spacy: ⁊ q̄ sūt illis similia. Significationū aūt i gb⁹ dixit: sm hoc absolute: qz sūt pnitiose aut iducāt euasionē. nā ē media iter duas extremitates: ⁊ nō ē occultū de istis significatiōib⁹ i gb⁹ locut⁹ fuit p ꝓpationē suā: qz sūt pl⁹ significātes mortē: aut pl⁹ significātes euasionē q̄re addidit ad eas mlitudinē ⁊ dimlutionē: qm q̄ appet cū sputo ꝓnitioso qō ostēdit i die septia: q̄dā significationes male q̄ sūt i gradu pmo: si ē possibile: vt remaneat ifirm⁹ vsq; ad die. xi. ⁊ plus illo mlō: ⁊ appet cū illo pl⁹ significatōe vna: ⁊ sic' ēt si appeāt cū eo q̄dā significatōes laudabiles: ⁊ q̄dā illaudabiles: prēdit egritudo vsq; ad septimanā tertiā. q⁹ si misceantur significatōes ⁊ significates euasionē ⁊ significātes mortē sic' deide fuerit significatiōes euasiōis plures ⁊ fortiores: aut significatiōes mortis plures aut fortiores: tūc timeat vl' expectet ifirmo i illis diebus pmis q⁹ plōgabit spaciū vite sue: ⁊ expecta ei i eis sm illi⁹. s. q⁹ spaciū vite sue abbreuiat: ⁊ ēt si ifirm⁹ fuerit senex aut debilis virtute aut fuerit hora pūs ex horis āni male ꝓplexōis egrediēs ab eēlitate: aut dispō aeris i illa hora sic' ēt: tūc expecta ei mortē cū velocitate: postq; sciueritis ēt in istis q⁹ intentio est sumpta ex virtute magna valde. LVI.

De mō quo potes dicere quo ifirmus morietur est inuestigare.

Si plura ⁊ fortiora laudabilia signa sucrint vite spa: lōgabit si ēt abbreuiabitur

De gradibus signox.

e Ex hoc sermone incipit determinare hyp. significationes laudabiles: et significationes malas: et sunt ille in quibus locutus fuit in eis que premissa sunt: et propter hoc ego pertranseo omnes eas: et venio ad exponendum quod dicitur post eas. LVII.

n On nobis declarat quod voluit per sermonem suum reliquorum saniositatis: quod est: quia possibile est quod ipse significauit per reliquam saniositatis illud quod accidit in membris aliis et non quod accidit in pectore et pulmone: et est illud in quo est sermo eius usque ad hunc locum: et possibile est quod significet iterum species saniositatis accidentes in istis membris que non assimilantur illis speciebus quarum precessit rememoratio. et possibile est quod significauit per sermonem suum istas duas species simul. Et quando dixi species que non similantur illis quarum rememoratio precessit tunc oportet ut exponam intentionem illius. Dico ergo quod hypo. non posuit sermonem suum usque ad hunc finem in omnibus speciebus saniositatis accidentis in pectore: sed in illis in quibus admiscetur saniei aliquid de genere colere sicut dicit hypo. Neque posuit sermonem suum iterum in omnibus istis: sed in illis que rumpuntur in diebus .vij. et parum accidit illud quando plurimum eorum rumpitur in die vigesimo: Et ex eis sunt quarum spacium est longius isto et sunt ille in quibus fuit sermo eius nunc. Et earum species sunt due que diuersificantur in tempore quarum vna est secundum membra infirma: et secunda secundum humores dominantes. Secundum membrum quidem. Quoniam quodcunque ex membris est calidius et leuius eius saniositas est velocior: et quodcunque sit frigidius et durius eius saniositas tardatur. Secundum humores quidem quando accidit ab humoribus calidioribus eius saniositas erit velocior: et quod fit ab humoribus frigidioribus eius saniositas est tardior. Iste ergo sunt differentie sumpte ex ipsa substantia huius rei quesite: et consequuntur eas differentie alie extrinsecus et sunt que sumuntur ex etate: et ex natura: et ex regione: et ex hora presenti: et ex hora dispositionis aeris: et ex virtute infirmi. Humores .n. calidi in omnibus istis sunt velocioris saniositatis: et frigidi tardioris. Omne autem quod dixi inde oportet ut intelligas communiter in omnibus speciebus saniositatis. Et videtur mihi esse quod sermo in hoc loco est in saniositate que fit in pulmone et pectore. LVIII.

Humores calidi citius saniantur quam frigidi.

i Euior rerum super quas conuenerunt omnes medici ut facerent eas apparere apparitione manifesta est quod in hora saniositatis apparatum que sunt in membris nobilibus que non soluuntur per medicationem: sed si fiunt saniosa: accidit rigor et sequitur illum febris. Et ego quidem iam ostendi in libro meo de rigore quod euentus eius est ex acuitate saniei generate in membris nobilibus quando mordicat ea et corrodit propter retentionem in eis sicut faciunt medicine acute quando appropinquant vlceribus maliciosis et egritudinibus accidentibus in pectore a putredine: accidunt .n. tunc rigor et febris: quando sequitur hoc rigorem febris. Et propter hoc dicit hypo. hec duo accidentia simul: et posuit primum quod dixit ex eis febrem. dixit .n. a primo die in quo februit infirmus et non voluit per id primum diem egritudinis: sed diem in quo accidit ei febris cum rigore .s. in quo febris praua facta est plusquam fuit: et accidit infirmo etiam illa hora grauitas: quando humor diuisus est in partes multas paruas quando dispargitur in membro apostemoso. et conuertitur ad saniem: et aggregatur in loco ex locis vacuis propinquis loco apostemoso. Dixit ergo hypo. quod te oportet expectare rupturam apostematum in die xx. aut in quadragesimo: aut in .lx. ab hora in qua accidunt ista accidentia. Et sunt tria: quorum vnum est rigor: et 2m est grauitas: et tertium est febris vehemens multum plus quam fuit: sicut dixi. LIX.

In gnatione saniei fiunt rigores et febres.

a Postematum quedam in .xx. quedam in .xl. quedam in .lx. rupturam differunt.

r Eliquorum autem saniositatis plurimum rumpitur: quidam eius in .xx. et quidam in .xl. et quidam in .lx. LVIII.

o Portet ergo medicum diem principij non ignorare et in qua hora corpus primum habuerit calere aut rigere: aut per infirmum cognoscere quando incepit in eodem loco dolere: et compunctiones sentire. Hec enim sunt prima collectionum indicia: ex quo dies erunt tibi computandi: et inde eruptionem expectabis in predicta tempora.

e Et oportet ut consideres quando est inceptio saniositatis et computes illud a primo die quo febricitauit infirmus aut aduenit ei si aduenerit rigor: aut quando estimat et inuenit dolorem: et facta est loco eius grauitas in loco in quo inuenit dolorem. Ista .n. sunt ex eis que sunt in inceptione saniositatis. Ab hac ergo hora oportet numerare et expectare rupturam in horis quarum precessit rememoratio. LIX.

e Et si collectio in vno latere contigit aut ambobus euenerit: vtiliter percutaberis: et si in altero magis caluerit: debet hic iacere super alterum videbis: et si pondus in altero sentiat interrogabis: et ex hoc apparet in altero latere et non in ambobus esse diiudicabis.

q Quod si fuerit saniositas ab vno latere: tunc oportet ut consideres de esse ipsorum an inueniat dolorem in latere: et si vnum duorum sit calidius altero: precipe infirmo vt iaceat super latus suum sanum: deinde interroga eum an imaginetur ei quod sit quasi pondus suspensum lateri superiori. nam si fuerit ita: tunc saniositas est ab vno laterum. LX.

i Iam sciuimus ex diuisione et indicatione anatomie: quod in pectore sunt panniculi diuidentes ipsum in duo media: et distinguunt inter diuisiones eius quarum vnus quisque tenditur a thorace ad os dorsi: quare fiunt in pectore due concauitates vel duo ventres. Et propter hoc quando aggregatur in vno laterum eius saniositas: non transit ad latus aliud sicut accidit illud in loco qui est inter siphac. quod est quia sanies in hoc loco currit circa omnia intestina: sed in hoc loco .i. in pectore non est possibile vt effundatur a latere dextro eius ad latus sinistrum aliquid ex sanie: neque a latere sinistro ad latus dextrum. Et propter hoc precepit hypo. vt consideres saniem: et speculeris si sit contenta in duobus lateribus pectoris simul: aut vno eorum tantum quod est: quia quando quod est in apostematibus pulmonis conuertitur ad saniem in egritudinem periplemonie: aggregatur illa sanies proprie in duabus concauitatibus vel ventribus pectoris simul non in vno eorum. At vero quando quod est in apostematibus accidentibus in panniculo tegente costas in egritudine pleuresi conuertitur ad saniem: aggregatur illa sanies in vno duorum ventrium .s. pectoris proprie non in ambobus: et significatur super latus infirmum ex duabus rebus: quarum vna est mutatio caliditatis. quod est quia latus infirmum sentit vehementioris caliditatis: et secunda est grauitas quia quando tu facis iacere infirmum super latus alterum sentit grauitatem vel pondus suspensum in latere superiori propter saniei aggregationem in illo latere. LX.

Sanies in periplemonia in toto pectore continetur in pleuresi vero in vno laterum tantum.

b Ypocrates nolauit empicos illos: quoꝝ ī corporib⁹ sanies ē aggregata vel retēta: sīc ē aggregatio vl retētio ei⁹ in mēbro apātor: t si iā eruptū ē apa empicus ē: verūtū ō ꝓuetudie medicoꝝ ē hoc noīe noiare ꝓpe: q būt hāc egritudinē ī pectore suo t pulmone suo. Et sanies qdē in egritudinib⁹ bis postq̄ rūpitur apa aggregaī in spacio: qō ē iter pect⁹ t pulmonē: t qñ ñ spuīt illa sanies cū velocitate: facilitate: cō uertīt vtpō ei⁹ ad ptisim: t morīt ifirmus. Et qñ ē illō: accidit ei febris lenis assidua t ꝓtinua. t augmētatio hui⁹ egritudinis ꝓpe ē i nocte. Et illō accēs aduenit oīb⁹ hūtibus ethicā fe. Et additio q dē i nocte in calidita te febr ñ ē ex nā sui: sz pp qōdaz ex accītibus: t ē qñ mēbra radicalia corpis ei⁹ quibz fe. ethicā calefiunt t inflāmant: t pp illō necesse ē vt sit febris quā bz i oīb⁹ horis eq̄lis: ex q̄ sentīt calidi tas lenis: sīc est calidi tas q̄ sentīt ab ex calore. Cū g̃ ifirm⁹ comedit t bibit: t digerit cib⁹ ei⁹ accidit ei sīle illi qō accidit calci qñ rozat sup ipz aq̄. sentit. n. q tāgit corp⁹ ei⁹ extrīsecus q̄ calditas ei⁹ fortioꝝ facta ē q̄ fuit añ illō. t ego qdē iā osteōdi vobis illud multotiēs: nā si cibaueris illuz g̃ bz hāc feb. in horis diuersis: scies q̄ illud ñ accidit ei nisi pp cibū: nō pp egritudinē. qō ē qz tu ī uenis calditatem febrīs accēdi ī hora sumptionis cibi: t augmētatur hora: q̄ recipit cibū suū infirm⁹ t fit vehemēs: t fit fortis valde ī hora penetratōis cibi ad corp⁹. Sudoꝝ aūt accidit ei pp debilitatē: qñ cibus penetrans ad corp⁹ eius resoluīt in sudorē: qz cib⁹ erat male digestus in prima t scōa digōne: t iā accidit desideriuz tussiendi. q̄re aduenit ei sīle sonitui q fit in gutture: t nō ꝓcipit aliqd cui sit q̄titas: qñ si, ꝓceret aliqd cui eēt q̄titas: nō remaneret empicus. Et cāe pp q̄s non est ei qō expuit q̄titas sunt tres: q̄ꝝ vna ē viscositas saniei t grossitudo. Et secūda ē spissitudo panniculi ꝓtinētis t tegentis pulmonē. Et tertia ē debilitas vtutis ifirmi. Sermo aūt hypo. Et pfundant oculi eoꝝ: ē accidēs qō cōicat oīb⁹ febrib⁹ chrōicis: t pp̄e qñ eoꝝ siccitas: ē siccitas mālisa. In rubore āt genez cā ē caliditas q̄ ē i pulmōe t tussis. qō ē. qz ille due cause sīl rubificāt faciē t totū caput: qñ ad ipm elcuant vapores ex materys q̄ sunt ī pulmone. In curuitate āt vnguis cā est liq̄factio carnis q̄ stringit eos t retinet a duob⁹ lateribus simul. Digiti vo quibus plurimū in egritudinib⁹ chronicis ifrigidenī: tñ ipsi in febrib⁹ ethicis gmanēt calidi: qñ ē gnātio hanc febrium in mēbris radicalibus: t caliditas extēditur i extremitatib⁹ digitoꝝ pluscq̄ int⁹ in loco carnoso: t nō exteri⁹: t cā ist illo ostēdīt tibi. si rememorat⁹ fueris ei⁹ qō narraui tibi qō accidit apud susceptionem cibi. qō est: qz apparitio caliditatis ꝓmultiplicaī in loco vbi ē hūiditas plus. Et qñ ꝓlongantur tps aposteman. eoꝝ pedes: qñ mors totius corporis icipit illic pp lōgitudinē eoꝝ a membro i quo ē iceptio vite pluscq̄ reliquoꝝ membroꝝ: t tūc qdē destruitur desiderū eoꝝ: qñ vtus digestiua moritur et cuz religis vtutibus. Uesice āt venūt ī corpib⁹ eoꝝ pp aggregationē humoꝝ corrosiuoꝝ in eis. Jam. n. by. narrauit nām horū humoꝝ in tractatu ſcōi libri epidimiarū: vbi dixit. Et gnābīt sub cute virus: qō cuz retinebīt illic calefit. qō ē: qz hoc virus penetrat in ptes cutis ītrinsecus raras. Cū g̃ puenit ad superficiem ei⁹ apparentē. ꝓhibet a penetratiōe sua: qz ē spissum valde: t ꝓpterea vides ipz corrūpere hāc ptē cutis: t separat īter ipsaz t interptes ītrinsecas velociter. Cū g̃ aggregaī i loco q̄ ē iter duas lamīas generat vesicas. LXI.

Ductus inuit by. ī b hoc ſmone suo in eo cui⁹ ꝓlongaī spaciū a saniositate: qz oz vt fiducia de eo bēat vltia qñ ꝓcedī ex vtute harū ſsignificationū ne ī eo cadat dubitatio nec ambiguitas. Saniositas aūt ꝓpinq̄ tpis significat ꝓ significatiōes q̄rū ꝓcessit rememoratio: t sunt rigoꝝ: t febris vehemēs: t grauitas: t scīt ēt ꝓ significationes q̄ dicte sunt ī eo cuius ꝓlōgaī spaciū qñ apparēt: t ꝓ difficultatē anbelitus qñ addit maliciā sup illō qō fuit ī eo qō ꝓcessit: qñ euētus huius accītis oz vt sit necessario: qō est: qz pulmo cōprimīt coartaī t ꝓstringīt: qñ implentur loca vacua pectoris sanie. LXII.

Ethica ē fe. comitina cui ꝓprie accidit in nocte angūtari.

Profundatio oculoꝝ ꝓuenit oībus ethicis.

Adoꝝ ī cipit a pedibus.

de signis ſsignificatōis aut tardationis ſsignificationis.

Pronosticatio sanioſitatis: an ſeſtinet euent⁹ ei⁹: an tardeſ̄ eſt ex rebus ex gb⁹ ē pronosticatio eruptionis apostematis sanioſi: ⁊ iſte res sūt dolor: ⁊ difficultas anhelitus: ⁊ tussis: ⁊ pductio sputi. qō ē: q⁹ iſte res si sint assidue fortes: significāt q⁹ eruptio ꝓperat: ⁊ si nō sint assidue nꝫ fortes significāt q⁹ tardaſ̄. ⁊ opꝫ nēcio qñ corrodiſ̄ corp⁹ in quo ē sanies ex acuitate sua vt accidat ide dolor. In tussi aūt ⁊ ꝓductiōe sputi cā ē vir⁹ subtile qñ penetrat ⁊ egrediſ̄ ex corpe in quo ē retētū. In difficultate āt āhelit⁹ cā cōis est nā ifirmitatis ⁊ cā ꝓpa ē dolor q additur: ⁊ fit pnūs.

LXIII.

o Mnis oſo cuꝫ q̄ incipit ab B sermōe manifesta est apud oēs q sūt memores ei⁹ qō dixim⁹ i eis q̄ pmissa sūt. Et pp B ego dimitto illud ⁊ suꝫ veniēs sup illō qō segī ipſe. LXIIII.

Nō iterp tandem b⁹ nomiſ fistula.

f Istule aūt sunt ex his q̄ in hoc ſmōe sūt occulta. Qō ē q: per hoc nomen fistula sciunſ̄ aut significanſ̄ ⁊ sumūtur i lingua grecoꝝ embule idest cānule cōcauelōge ⁊ vētose: gb⁹ vtūtur cātatores. Cū g̃ accidit in corporib⁹ alijs aliq̄d extra nām si mile istis ꝓuitatib⁹ noiaſ̄ hoc noie: significāte fistulas. Et puto de hy. q⁹ ñ noiauit has exituras hoc noie nisi pp longitudinē earuꝫ Et sūma huius ſmōis ē q⁹ exiture q̄ accidūt habētib⁹ piplemoniā fiunt qñq̄ i glandulis q̄ sūt sb auric⁹ ⁊ locis q̄ sūt sō pectore. LXV.

b Ippocrates narrauit in hoc sermone significatōes q̄ significāt exituras ⁊ diuisit ſmonem suū i duas sectiones: ⁊ narrauit i sectione pma q̄liter ꝓcedit bō ⁊ significet euētū hui⁹ exiturarꝫ: ⁊ nārauit i diuisiōe secūda q̄liter ꝓcedat bō ⁊ significet iter euētū hui⁹ exituraꝝ i superioribus pectoris: aut in glandulis q̄ sūt sub auribus ⁊ inter euētū earꝫ in locis q̄ sūt sub diaphragmate: ⁊ melio⁹ dē est vt incipiam⁹ a diuisiōe pma. Dico g̃ q⁹ sūma huius ſmonis est vt egritudo sit difficilis digestiōis ñ mortalis. Qō est. q: nō est posse vt sit maturitas egritudis facilis: ⁊ resoluaſ̄ per exitura accidentē sed p fluxū vētris aut per solutionē occultā paulatiꝫ: neqꝫ vt sit pniciosa ⁊ accidat exitura cui⁹ ē sit decēs. Opꝫ g̃ vt sit egritudo resoluta p euētū exiture media iter egritudies q̄ sunt non male ⁊ inter egritudies pniciosas. Necessario g̃ hypocrates significauit i faciendo quasdā hui⁹ egritudinis significatōes malas ⁊ q̄sdā laudabiles. Et ego dē suꝫ narrās vnāquāq̄ eaꝝ ponēs in ꝓmis illā a q̄ illaꝝ significationū incipit ꝓ⁹: ⁊ ē illa i q̄ ſmo hy. ē cū hac distinctiōe ⁊ victione. Hy. Qñ est febris p manens. H. Significauit hy. q⁹ ifirm⁹ habeat febrē ꝓmanentē q̄ penitus nō iterpollaſ̄. Hy. Et dolor non gesciſ̄. H. Qñ si dolor gesciſ̄ nō i diget euētu exiture: qō ē q: egritudo tūc est sedata ⁊ geta. Hy. ⁊ pductio sputi non procedit ſmg⁹ opꝫ. H. Qñ ꝓductio sputi ē ſm q⁹ opꝫ: nō hꝫ ifirmus necessitatez vt accidat exitura. Hy. Neqꝫ ē vincēs sup illō qō descendit de egōne colera. H. Jā dixi i eis q̄ pmissa sūt q⁹ i egritudinib⁹ q̄ fiunt a colera: ñ accidūt exiture. qō ē q: necesse ē in euētu exiture vt humores sint idigesti crudi ⁊ grossi: vt ꝓ longeſ̄ egritudo ⁊ non cōsumaſ̄ per euacuatōnez: sed aut per exiturā aut digestionē accidentē paulatim tñ. Qō āt dixit post hunc ſmonē ⁊ nō sit liquidū purꝫ. Sermo ei⁹ purū: significat q⁹ non pmiscēſ̄ ei cibimus ali⁹: ⁊ q⁹ qualitas eius est vna ⁊ qualitas q̄ est co. Sermo āt ei⁹ ligdū: significat mḷtitudinē fluxus vētris qñ q̄ fluxꝰ vētris fuerit res q̄ sunt de genere co. ⁊ fuerit ligde: non pueniēt exiture: imo cueniet crisis per fluxū vētris. Quidā boies scripſerūt hunc ſmonem cum diuersitate illius ꝛ hunc modū. Et non sit qō egrediſ̄ de genere col. sed res ligde pure ⁊ intelligunt ex sermone ei⁹ ligde res q̄ descendūt descensiōe quali: ⁊ ex sermōe eius purū res descendētes

Egrimdo q̄ terminaſ̄ p crisim ē media iter egritudies oio saluaſ̄ ⁊ oio mō tales.

Cā q̄re l egritudinib⁹ colericis ñ fiunt exitu re.

aquosas quibus res alia non ꝓmiscet. Jā enīz dixi in eis q̄ ꝓmissa sunt q̄ nomē puri cadit super illud cui⁹ q̄litas est simplex: cui nō permiscet aliud: ⁊ dicūt manifestū est q̄ hy. in narrando fluxū vētris q̄ est ex genere colere nō mouit purū: ⁊ illū cui⁹ qualitas est q̄litas vna pura: res aquosas. Et sunt ille q̄ nō recipiunt digōné: ⁊ ꝓpter hāc cām indiget spacio lōgo donec suscipiāt digōné: ⁊ est spa

De nā a cutaz est crisis ꝓfluū vētris fieri: cr̄ō cauz ꝙ o crisis ras.

ciū in quo ꝓueniunt exiture qō ē q̄z de aptitudie egritudinum acutaz ē vt fiat crisis in eis ꝓpe ꝓfluxū vētris. Uerū de nā egritudinū cronicoz ē: vt eueniāt eis exiture q̄ veniūt i corpore: verū tibi absolute iest vt q̄ras de diuersitate scripturaz i eis q̄ sequūt i hoza mōstratōis tue. In hac āt hoza sū narrans sūmas intētionū hui⁹ fmois vt ingrasinde quo iueneris in arte medicine. Dico q̄ ꝙ intētio hy. in hoc suo fmōe est: vt iudicet illud qō necessariū est i egritudinibus: quaz crisis fit ꝑ exituras: ⁊ est necessariū ꝓculdubio vt ꝓueniāt ille egritudines ab hūoribus ídigestis grossis. qō ē: q̄z egritudinū q̄ sunt cuz hac dispositione plongaī spaciū ⁊ ꝓuenit ab eis exitura: nisi resolūaī per digestionē: Et

Signa digōnis humoz grossoz ꝑ exituras cre ticādoz.

significationes gdē digestiōis sunt vrina mlta in q̄ est fex mlta residēs: ⁊ quecūq̄z vria ē in q̄ est fex multa resídēs: substātia ei⁹ ꝓculdubio ē grossioz q̄z substātia vrine nālis: ⁊ ꝓpter hoc illud iuenim⁹ hunc fmonē diuersuz i descriptōnibus: q̄si quidā boies scripserunt illū scōz hunc modū Sed vrina est multa valde ⁊ i ea multa fex residēs. ⁊ ex eis fuerūt q̄ scripserūt illō fz hunc modū: Nz etiā ē vria multa valde: ⁊ i ipsa ē residēs fex multa. LXVI.

q Uando accidit i egritudinibus quaz precessit rememoratio subito malitia anhelit⁹ deinde gescit post illō ⁊ est euētus eius ⁊ ipsius gēs absq̄z mā festa cā scita: significat. n. eleuationem humorū ad caput sic̄ significat ⁊ iterꝫ declinationē eoz. iferi⁹ apparitio caliditatis in eis q̄ sub hypocōdrijs sunt. Qō est: q̄z opz vt itelligas ab eo ex fmōe eius. q̄z nō accidit nisi ei q̄ bz in eis que sunt sub hypocondrijs aliqd inflāmationis ⁊ caliditatis inflammantis egredientis a nā: ⁊ ventus huius caliditatis ē aut ꝓpter apostema nominatuz berisipila: aut ꝓpter apostema quod notatur ꝓprie apostema caliditū q̄ si diuersuz accidit illius ita q̄ euacuaī qō ē sub hypocondrijs: ⁊ apparet declinatio humoruz sursuz pp malitiam anhelitus quam dixit tūc expecta euentū illi⁹ exiture in eis q̄ sunt sursum. LXVII.

Cā q̄re exiture in cruribꝰ sūt laudate.

e Uentus exituraz i cruribꝰ i egritudinibꝰ periplemonie ꝓtuis laudabilis ꝓculdubio est. qō est q̄z veritas ē ei⁹ qō dictū ē in tractatu secūdo li. hy. egritudibꝰ subit⁹ ⁊ i exitur laudabilib⁹ in vtrio. ⁊ ē fmoi ei⁹. Melioz eaz est q̄ est declinis iferius lōginq̄ valde a mēbro in quo est egritudo: ⁊ ꝓpte q̄ est ei illud cū digestione. Ipse enī iaz laudauit digestionē iterꝫ in tractatu ꝓmo lib. epidimiaruz in fmōe suo. Digestio significat velocitatē crisis ⁊ fiduciā ⁊ firmitatē sanitat. Et significatio sup digōné est mutatio sputi: ⁊ euacuatio ei⁹ cū multitudine absq̄z dolore ⁊ labore: fmo enī eius i sputo ⁊ ꝓcedit ad exterioz: nō significat nisi hoc q̄ si accidit exitura i crure anteq̄z matureī apostema euadit infirmus a timore q̄ timeī super eū ex infirmitate ꝑiplemonie: verūtamē fit difficilis sanatio iuncture in qua accidit. ⁊ pōt eē vt accidat in gbusdam horis ab illo contrario. Et hy. gdez iam locut⁹ est i hoc loco absq̄z aliq̄ significationū digestionis sicut fecit iterū i eis q̄ ꝓmissa sunt: rememoratus est enī absq̄z aliq̄ significationū digōnis. qō est: q̄z addidit ad significationes sumptas ex sputo significatiōes etiā sumptas ex vrina. In fmōe aūt suo de sputo malo dimisit ei addere fmonē suuz ⁊ non est cum digestione fm q̄ illud oppositus est digestioni: sed contentus fuit tātū vt diceret. q̄ si qō procedit per sputum non egredit fm q̄ opz: quoniam visū est ei q̄ hoc signuz est sufficiens in significādo sup fraudem egritudinis ⁊ eius malitiam: quoniā processio sputi tantū: aut q̄ ipsuz suscipit digestionem tantū nō sufficit super certitudinem in egritudine: qō est q̄z multotiēs ꝓcedit sputum cū multitudine exterius ꝓter q̄ egritudo habuit suscepit digestionem. Et multotiēs egritudo iā est digesta: ⁊ non est processio sputi fm q̄ oportet: ⁊ illud quidē accidit in quibusdam horis ex debilitate virtutis mouēti pect⁹. ⁊ forte ē pp grossitiē saniei: ⁊ forte ē ex aggregatōe ambaz rex simul. debilitatē virtutis: ⁊ grossitudinē saniei. Oz. n. i egritudibꝰ de aptitudine q̄z est vt sanentur vt suscipiat egritudo digestionem ⁊ procedat sputum exterius fm q̄ oportet: sed in egritudinibus oppositis huic egritudini sufficit significatio vna ⁊ est vt non procedat sputum fm q̄ oportet: ⁊ significat iterū egritudis malignitatē: ⁊ dolū: ⁊ eius malitiā cū ꝓhibitione sputi a ꝓcessione exteri⁹ fm q̄ oz: ⁊ euacuatiōe

Nō hic ſigna digōnis ꝓprie monte ſputo.

Nō ſp vi ſcoſitas i pedit: nz ſp digō ꝙ ducit ſpu ū fz q̄ oz

materierum retentaꝝ ī pulmõe ⁊ pectore significatiões alie q̄ apparent in ea significãtes indigestionẽ bũoꝝ. q̄ñ manifestũ ẽ q̄ malitia egritudis addit q̄ñ nõ ꝓcit spũ: ⁊ cũ illa iteꝝ q̄ñ ꝑmanet humor retẽt ī pectore ⁊ pulmone indigestus: ꝛ minoris malitie illo q̄ñ humor eius ẽ digestus: ⁊ ꝓcessio ei⁹ exteri⁹ nõ ẽ fm q̄ oꝛ: neq; mũdificatio eius iteꝝ. Sꝛ q̄ plures exituraꝝ nõ accidũt nisi in iuncturis: sic dixit hyp. ī epidimijs: significat iteruꝝ in hoc loco q̄nis egrediẽs sit ab ītẽtiõe sua ī fmõe suo: nõ q̄ sit securitas q̄ñ ꝫ hãt iunctura in q̄ egredit exitura: ⁊ cã in illo est amplitudo locoꝝ vacuoꝝ q̄ sunt ī iũcturis suscipiẽtibus materias effusas ad eas. ⁊ polꝫ ẽ iteꝝ vt iuuet ad illõ motus eaꝝ. q̄ó est: q̄ effusio bũoꝝ ad mẽbra q̄ mouẽt ⁊ calefiũt est facilior. LXV III.

n On ẽ illud q̄ó significat fmo ei⁹ si occultant exiture eãle ei q̄ó significat fmo eius: si gescũt q̄ó est q̄ fmo eius: gescũt: significat rẽ generalẽ sed fmo ei⁹ occultant: significat velocitatẽ getis earũ subito. Et illud gdẽ accidit in gbusdaꝝ horis pp subtilitatẽ bũoꝝ: ⁊ raritatẽ mẽbꝛi: ⁊ caliditatez aeris cõtinẽtis, ⁊ vtutẽ medicie administrate ⁊ vehemẽtiã vtutis infirmi. Naꝝ ille cãe oẽs q̄ñ aggregant resoluit ãpa velocius: ⁊ de aptitudine quidẽ exituraꝝ ẽ vt occultent ꝫ plurimũ: q̄ñ currũt ex eis humores faciẽtes eas redeũtes: aut ad mẽbra ex q̄bus effusi fuerũt ꝑius. Et de ꝑsuetudie hy. ẽ vt nolet illã actõnẽ reditionẽ ad alia mẽbra ex mẽbris q̄ sunt ī profundo corꝑis ⁊ pp hoc q̄ñ cãe a quib⁹ occultant exiture fũt ꝛrie valde: accidit vt sint exiture ẽt ꝛrie valde. q̄ñ significat aut velocitatẽ euasionis a re ledẽte: aut egritudinẽ magnã valde: q̄ accidit apud reditionẽ materierum ad mẽbra nobilia: verũ ille res sunt cões in oĩbus exituris. Et discretio earũ cõis est oĩb⁹ exituris q̄ occultant. q̄ó ẽ q̄ oꝛ vt ꝛsideres reliquas sig..ificationes: ⁊ ꝑpe q̄ apparent in mẽbris dolorosis, ꝓprie aũt in ĩstis exituris consideratio ẽ significationũ apparentiũ in mẽbris anbelit⁹: ⁊ hy. narrauit hanc discretionem: ⁊ manifestũ ẽ q̄ cõsegtur illud etiam discretio cõis. q̄ó est: q̄ dixit ꝫ hũc modũ: q̄ si occultantur exiture: ⁊ q̄ó ꝓducitur cuꝝ sputo nõ ꝓcedit ⁊ febris est indeficiẽs: tunc manifestũ est q̄ fmo eius occultat: vult q̄ ipse submergunt in ꝓfundum corꝑis ⁊ euacuant ī mẽbra nobilia. q̄ si ipse resoluerent nõ esset febris ꝑmanens: ⁊ productio sputi esset facilis: ⁊ mãifestũ ẽ q̄ materia submergit in ĩstis ī pulmone: ⁊ pp hanc cãm accidit eis permixtio rõnis: q̄ñ illud est vnuꝝ ex accidẽtibus q̄ accidit ei cuius dispõ cõuertit ex pleumonia ad has egritudines: ⁊ cã ī dimissiõe hy. vt diceret q̄ñ accidit eis malitia anbelit⁹ moriũt: fuit scia ei⁹ q̄ illõ itelligit ex reb⁹ quaꝝ ꝓcessit rememoratio. LXIX.

n On oꝛ vt itelligat ab eo fmo eius: q̄ iã ꝓcesserit ī etate itellectu absoluto: sed per cõparationẽ adolescentiũ. Quoniã q̄ ꝓcesserunt ī etate nõ est polꝫ vt saluent ab aliqua egritudinũ pluſq̄ sit salus adolescẽtiũ ab ea: sed illos q̄ sũt iter istos ⁊ iter stãtes in adolescẽtia. ſ. illos q̄ dicũt alcaul: iuenim⁹ euadere ex egritudib⁹ plus q̄ adolescẽtes sic dixit ī sermõe suo ī apatib⁹ calidis ī aurib⁹ accidẽtib⁹ ī sanioſitate accidẽte ꝓpter periplemoniaꝝ. nã cũ hui⁹ egritudis sanatio nõ sit nisi ꝑductiõe sputi: ⁊ sit necessaria ī illo vtus fortis: opꝫ vt sit euasio adolescentis ab ea pluſq̄ euasio ei⁹ q̄ iã ꝓcessit ī etate. A religs ãt spẽb⁹ sanioſitat] õ apparitndie adolescentiũ ẽ prope vt ad eos festinet mors ante alcaul .i. augmentũ: pp dolores ⁊ febres ī q̄bus dixit hyp. ī eis q̄ ꝓcesserunt ī etate iam hũc fmonẽ. sed decrepiti sunt tardiores illis multũ: q̄ó ẽ q̄ fe. ⁊ p mixtio mẽtis aduenit illis mius: ⁊ aures eorum scindunt quare sanioſe fiunt pp hãc cãm. verũtamẽ ī ĩstis etatibus reditões egritudis q̄ñ veniunt interficiũt plus habentes eas: Adolescentes vo añ q̄ñ sanioſe fiãt eoꝝ aures moriũt: q̄ó ẽ q̄ ex q̄ꝝ aurib⁹ currit sanies: sperat ab adolescentib⁹ sanitas ⁊ si appareat ī eis signũ alio laudabile: accidit q̄ ī religs ꝑbus sanioſitatis vt sit mors adolescẽtiũ ex eis ī hora cuẽ ei⁹ sanici velocior pp febrẽ ⁊ dolorẽ. LXX.

i Ntellexerũt gdam ex fmõe suo idurant diaphragmẽ sicut si diceret. Faciunt accidere permixtionem rõnis: quasi diceret fm hunc modũ. Sꝛ dolores q̄ sunt cum se. ī lumbis: ⁊ ī locis iferioribus quãdo ascendunt ad diaphragma faciunt accidere permixtionem rõnis vehementem. Et ex hoibus sunt q̄ itelligunt illud melius q̄ñ itelligant ĩsti: ⁊ iterpretãtur ab illo sicut illud quod nos scripsimus. Et significatio super certitudinẽ illius est illud q̄ó ipse scripsit ī fine sermõis sui vbi dixit tunc cõfortat spes tua q̄ illi⁹ firmi cõuertit ee ad sanioſitatẽ: q̄ó ẽ q̄ vult per sermonẽ suũ vt significet: q̄ si egritudo ascẽdit ad pectus accidet ab illo vna duarũ rez: aut perditio ifirmi subito. aut si fuerit egritudo ī vltimo bonitatis: accidit ab illo sanioſitas. Sꝛ illi⁹ discretio erit ex religs significatiõibus. nã si nõ fuerint male: accidet sanioſitas: q̄ si appareat saltem significatio vna mala: morietꝫ ifirmus ꝑculdubio. LXXI.

i Am dixi multoties q̄ hy. significat ꝑ sermonẽ suũ flegmon: inflãmationẽ. Apostema vero q̄ó no-

Cã ãpata critica plurimũ fiũt ī nocturis.

Nõ ẽ possibile dicere q̄ in etate ꝓcessũt magi saluari q̄ adolescẽtes.

Nõ cãs occultatoꝝ exiturarũ.

Dicta iter occultatõnẽ exiturarũ bona ⁊ mala.

Nõ duo bonẽda q̄ ex tem sunt egritudis ad ꝑcutiant.

minauit Eristrates ꝙ venerũt post eũ B noie significauit hy. per determiatiõẽ qua ipsum determiauit sicut illud qõ fecit in hoc loco in fmone suo. Et quãdo ẽ vesica dura dolorosa. Cã vero pp quã dixit in istis ifirmitatibus qz sũt pniciose ꝙ ppzie quãdo cũ eis ẽ febzis ideficiens: significauit in sermone suo significatiõe manifesta: ꝙ est magnitudo doloris ꝙ strictio vẽtris ꝙ retẽtio vzie accidit pp intestini recti stricturã: ꝙ pp dolorẽ vesice qñ infirmus phibeẽ ab opationibus pp illud qõ accidit ei ó dolore horã q̃ conatur illud. Et hoc qdez accidẽs cõe est oĩb⁹ doloribus. dolor ãt loco⁹ ĩ gb⁹ẽ apa calidũ fortasse accidit ipis locis in gb⁹ẽ apostema: ꝙ forte accidit a membris vicinãtib⁹ ei: ꝙ similr ẽt qñ pectus movẽ ĩ hora anhelit⁹ accidit ĩ vẽtre dolor qñ in splene aut in epate aut ĩ mirach vẽtris est apa calidũ: ꝙ pp hanc cãm oz vt accidat ifirmo spẽs malitie anhelitus ĩ q̃ fit anhelitus parvus frequens. Et ego qdẽ ostẽdi cãz huius anhelit⁹ malitie: ꝙ reliquarũ specieꝝ malitie anhelit⁹ in libro de malitia anhelitus.

Dolẽ ĕoĩ b⁹ doloribꝰ phibere mẽbra a suis apãtionib⁹.

LXXII.

q Uando recipit apostema calidũ accidẽs ĩ vesica maturationẽ effũdunturbũores digesti ad spaciũ qõ ẽ ĩ vesica ꝙ evacuanť cuz vrina grossa: q̃ ostendunť in fece significatiões digestiõis laudabiles. LXXIII.

s Ermo qdẽ eius. neqz leniť vesica ꝙ ẽ ideficiens febzis: ẽ fmo manifest⁹. In fmõe ãt ei⁹. qõ si non leniť vrina ẽ occultatõ ꝙ claustura. qõ ẽ. qz de ꝓsuetudine ei⁹ ẽ vt significet ꝓ hoc nomẽ sup egritudies nõ sup accisia: ꝙ similr relig q venerũt post eũ. ipi. n. dicũt. leniť apa: leniť duricies. mollificať tẽsio: leniť dolor: ꝙ nõ inenim⁹ aliquẽ eoꝝ dicere leniť vzia. põt q̃ esse qy hy. vult B noie ĩ vrina fz viã trãsumptiõis: vt intelligať ab eo ĩmutatio vzie ad illõ. qõ ẽ melius: ꝙ qñ cõcesserit illud posse ẽ vt significet hec dictio evacuationẽ vzie post retẽtionez ei⁹: sic itelligiť ex fmõe ei⁹ apa vesice: ꝙ retẽtio vzie. De ꝓsuetudie. n. illius ẽ vt accidat qñ egritudo ẽ valde pniciosa: vt forsitan ifirm⁹ evadat ex ea. Scõs hanc q̃ situ dinẽ inveniť iste fmo script⁹ in descriptiõib⁹ Eristratis ꝙ Diascoridis: ꝙ descriptionib⁹ alys ab illis. Et invenimus ipz in q̃busdã descriptionib⁹ scriptũ fz huc modũ q⁹ si ñ ꝓcedit vzia: ꝙ nõ leniť vesica: ꝙ nõ ẽ necessaria in hac descriptiõe ingsitio neqz q̃stio. LXXIIII.

c Uz pueri multiplicẽt comestionẽ ĩ hora ĩ q̃ nõ cõvenit oz vt agregeť in corporibus coꝝ multitudo humoris q noiať crudus. cũ q̃ mundificat nã hunc hũorem oĩ die ad ptes vesice si currit ad ipz ĩ meatibus vrine: aggregať illic: ꝙ generať ab eo lapis ĩ q̃busdã horis: ꝙ venit ĩ q̃busdã eoꝝ ab eo qñ ẽ egritudo⁹ apatis calidi ĩ vesica: ꝙ nõ accidit illõ nisi qñ advenit vesice nocumẽtuz magnũ ex trãsitu horꝝ hũorꝝ per eam.

Finit secũda pars. Incipit tertia. I.

Am gdem acq̃ sistis a me vos oẽs amici mei q coegistis me vt exponerẽ in libros hyppocratis absq; properatione super illos duos libros. Quorũ vnus est de diebus crisis. alter ẽ de crisi: ꝙ bi qdẽ duo iã sparsi sunt ĩ man⁹ multoꝝ hominũ sic libri alij multi ex libris. in quoꝝ editiõe rogavistis me: ꝙ pter hãc cãm nõ propero ad exponẽdũ aliquẽ librorꝝ hyp. in libro suo ꝓpzio. qñ ego iã narravit totũ qõ necessariũ ẽ scire ex eis in opatione medicine: ꝙ libris alys multis quos ego edidi: adũxi ad illud exponẽ q̃ ei cõvenit. Et qñ mlt⁹ sermonũ eius pp illud qõ in eis est de occultatione exposuerũt qdam exponẽ mala nõ placuit illud alicui nostrũ fz bonũ nobis fuit illud qõ vidistis de ĩtellectu illoꝝ a me cuz sit illud simili⁹ ꝙ cõvenientius snie hy. rogavistis q̃ tũc me vt cõfirmarẽ vobis ĩ libris qõ audistis a me auditu. Dixi ãt vobis pp hãc cãz q⁹ oz ne sit expositio nra oĩum sermonum eius expositio vna qñ ñ exponũt eos oẽs exponẽ vna ꝙ eadẽ. Sz expositio mea erit aut ei⁹ cui⁹ nõ memorat⁹ fui q̃ nõ dixi ex eis ĩ aliq̃ libroꝝ meorum exponẽ integra: aut fmonũ q̃s exposui ĩ libris expositõe integra. ꝙ erit expõ mea brevis ꝙ abbreviata: vt nõ cogar vti fmone vno ꝙ eodẽ ĩ reb⁹ eisdez multotiẽs. ꝙ pp hoc cũ ego iã narravierĩ id totuz cui⁹ scia necessaria ẽ in crisi: ꝙ vieb⁹ crisis ĩ duob⁹ libris: ego dicã in B libro sũmã illi⁹ trãs: ꝙ ponã ꝓncipiũ fmõis mei ab B loco. Dico q̃ q⁹ nomẽ crisis ĩ egritudinib⁹ ñ ẽ sũptũ nisi ex ĩtẽtiõe q̃ noiať hoc noie in iudicijs: qñ significat mutationẽ velocẽ valde. q̃ accidit in egritudinib⁹. Et fit illõ fm q̃ttuor modos qñ ill⁹ mut⁹ aut cuadit ab egritudine sua stati: aut declinat declinatiõe magna ad illõ qõ ẽ melio⁹, aut moꝛiť stati aut declinat ad dispõnẽ malã decliatiõe vebemẽti. verũtñ duo mõi ꝓcedẽtes noianť crisis ab hy. absolute. fz duo mõi q̃ sũt post eos noianť fm plimũ crisis cũ additiõe q̃ addiť ĩ vno quoꝝ coꝝ ad nomẽ crisis ꝙ ẽ aut mala: aut feda: aut res alia similis illi. Et forte noianť oẽs crises tm̃ absolute. Et vos qdẽ sciistis iã q⁹ oẽs spẽs crisis accidũt aut q evacuationẽ apparẽtẽ mãi-

Spes ve crisis ñ sẽ nisi quatuor.

festeaut per eximiã ĩ corpe:qõ é qz mutatio dispõnis in firmiã é mutatio vehemẽs ad illõ qõ meli⁹ é p sõnũ ꝛ sudozé lõgũ nõ fit nisi raro ꝛ ĩ infantib⁹ tñ.ꝛ ex boibus qdé sũt q nolant illõ crisiz:ꝛ ex eis sũt q nõ nolant ipz crisim. Dies aũt crisis vocaꝫ dies ĩ quo accidit hõ mutatio valde multũ ꝛ certificaꝫ ĩ eis illõ. Jn alijs ãt dieb⁹ ñ accidit crisis ꝑz certitudiné:ꝛ neqz accidit in eis ét mltũ. Et nos qdé nõ ĩuenim⁹ q hy.

natur qui saluaꝫ ꝛ perũt qui perijt. III.

Ñ qb⁹ febribus
i cũcta signa bene
p:oceſſerit ꝛ ſpes
mali ĩ quodam nõ beſerit
i die quarta aut prius ter
minũ vite indicabis. Sz
in qbus cuncta signa ma
le puenerit:neqz bõi ſpes
vlla affuerit:i ql̃rta die vel
ante morte obibit.

Tod é qz magis
q salue feb.i qb⁹ fit
initio sup firmio
res significatões cõsumũ
tur i die quarta aut ante
ipsuz:ꝛ magis malitiose
fe.ꝛ in qbus deteriores si
gnificatões apparent iter
ficiunt i die quarta aut an
te ipsum. IIII.

p Rim⁹ piod⁹ hoc
numero cõtineꝫ

De diꝫ⁹ sortioꝫ b⁹ iter di es creticos.

ſecũdus in septimo.terti
us in.xi.ql̃rt⁹ in.xiij.qn-
t⁹ i.xvij.sextus in vigesi
mo.Qui numerus p q̃
ternariũ augmẽtando in
acuta egritudine vsqz in
vigesimũ diez decurrit.
Ñz é ꝓputari in cõpleto
numero dieꝝ quẽadmo
dũ nz ãni neqz mẽſes:ad
quoꝝ formã tres ſeptia-
nas in.xx.dierum ſpacio
terminamus.

e Tpiodus p:im⁹
ex piodis carũ a-
pud hoc puenit. V.

Tnõ est pole vt
e numereꝫ aliqd bo
rũ ſcõz ꝓputatio
nẽ dieꝝ pfectoꝝ: cũ ñ sit
pole vt ꝓputetur annus
neqz mensis eius ſecũdũ
computationem dieruz
integroꝝ. VI.

perfecta redit ꝓuldu bio.Et ego qdé iã nar rauí oẽs istas res.ꝛ res alias multas in li. meo de dieb⁹ crisis: ꝛ narra uit etiã by.plures eaꝝ: verũtñ ille sũt ſeparim ĩ libris diuersis:ego ãt aggregaui totũ illud in libro meo de dieb⁹ cri ſis ꝛ discreui ét aduẽtũ toti⁹ qõ non discreuit ꝛ determinauit:ꝛ ꝓpleui totũ in q̃ abbreuiauit. ꝛ ꝓpter hoꝝ ei q vult vt verificeꝫ ei⁹ ꝓpoſitio vt legat ĩ his duo bus libris simul:ꝛ sũt li bri dieruz crisis ꝛ libri crisis. Jn hac aũt hora nõ é mea ĩtentio nisi vt exponã tãtuz ꝑmonem by.ĩ B libro. II.

Ermo ei⁹ ĩ eis
s itendit:aut sup
dies crisiũ aut
sup crises:ꝛ meli⁹ qdez
est vt intelligaꝫ illõ de
crisi nõ de dieb⁹ crisis
qñ q̃uis sit pole vt in-
telligaꝫ de dieb⁹ crisis:
tamen ꝑmo eius ĩ quo
dicit. Saluaꝫ q saluaꝫ
ex boib⁹:ꝛ perut ñ é veritas:nisi illõ qõ significãt crises ꝛ pp illõ dies ét faciũt illõ:ꝛ ꝑmo eius saluaꝫ q saluaꝫ ex eis ꝛ moziꝫ q mozii significat.qz nolaunt crisim mutatõ nem vehementẽ accidenté in egritudinib⁹:nõ illã q̃ cõ uertitur ad salutem tantum. III.

Ignificauit by.per ꝑmonẽ suum:saluiores febres
s getas ꝛ simplices q̃ fraudé nõ habẽt:neqz malitiã qñ iste fe.qñ apparét in eis significatiões sup q̃s innixio é cũ fiducia:nõ trãseũt ꝑmã q̃rtã:ꝑz resolumꝫ in die q̃rta:aut añ ipz.ꝛ simil⁹ ét deteriores fe.ꝛ sunt ĩ qb⁹ apparẽt significatões pditõis eaꝝ iterfectio é aut in die q̃rta:aut añ ipz.Mãifestũ é igr̃ q by.nolauit diẽ tertiũ ĩ dieb⁹ crisis i ꝑmõe suo isto cõsumunꝫ i die q̃rta aut añ ipz:ꝛ sic ĩuenim⁹ eum i tractatu suo libri epidimiaꝝ po suisse diẽ ꝑtis ꝓpe crisim.Male diẽ tertiũ. Significa tiões aũt ĩ qbus fit innixio super fiduciã sũt significatio nes pticulares q̃s laudauit laude vehemẽti ꝛ ipse reme moraꝫ eaꝝ ét post patinũ ꝑz vñ exempli. IIII.

Ste ꝑmo ꝛ totũ qõ sequit ipm ex ꝑmõe simile ei
i manifestũ est apud illũ q é memor eius qõ ipse di xit in eis que sunt premissa. V.

Tnõ est pole vt numereꝫ aliqd hoꝝ ꝑm ꝓputatõ
e nẽ dieꝝ pfectoꝝ cũ ñ sit pole vt ꝓputeꝫ ꝑz ꝓputa tionẽ dieꝝ cõpletoꝝ ãnus nz mẽſis eiꝰ ꝛ nõ dixit qz ñ é pole vt ꝓputeꝫ aliqd hoꝝ ꝑz cõputationẽ dierũ ite groꝝ cõpletoꝝ:nisi qñ cõputauit tres septimanas i.xx.

Cũ q̃rte crisis ac cidit i.xx. tũ i.xxi.

Primus dies crisis é dies tertius.

diebus.ꝛ similr ānus ꝛ mēsis eius:nō est.n.pole vt cōputet scōs cōputationē diez cōpletoꝝ:ꝛ est illud qdē verū.Qñ ānus nō est nisi.ccc.ꝛ.lxv.dies tātū.ſz cū illo ēt ē ārta dici:ꝛ ꝓprie ps vna ex cētū partibus.mēsiū āt vnus qsq; est minus.xxx.dieb⁹ ꝛ plus.xxviij.Nomē āt mensis apud antiq̄s medicoꝝ grecoꝝ mānifestū ē:ꝛ apō illos ml̄ tos q̄ fūt ex cinb⁹ in nr̄o tpe isto cadit sup tps qō est iter ꝯiunctionē solis ꝛ lune:q̄ q̄ vult scire B tps ſz vītatē ꝛ demōſtrationē:sup illud hēat libz cōpletum quē edidit cutauiscus in eo.similr ēt sup terminuz ꝛ tps ānī:ē.n.liber alius quē edidit in eo.pp boc q̄ dixit hy. qz ñ oz vt ꝯputent septimāe neq; ārte ſz ꝯputatō nē diez cōpletoꝝ: ſz i illo ē diminutio p' ārtitatē q̄ cōplent tres septimane i.xx. dieb⁹ ꝛ ego qdē iā oñdi cām i illo tractatu tertio libri mei ō dieb⁹ crisis ꝓter qō aligs eorū q̄ ꝓcesserūt me conat⁹ sit īuenire illō. VI.

n On vult p sermonē suū istuz q̄ ñ sit iter. xx. diē ꝛ diē.xxxiij.ꝛ diez .xl.dies aligs i quo fiat crisis:qñ si illō eēt ſz būc modū:tā eēt ꝛrius ſmoni suo qō ē:qz dixit i li.epidimiaꝝ dies i qb⁹ fit crisis ītер hos dies.ꝛ qō apparet ēt i egritudie ꝛdicit illu. verū ipse noluit nisi qō ego narro.ꝛ ē qz ipse computauit tres septimanas:ꝛ puenit i vestigio.postrēo ad diez.xx.ꝛ nō cōputauit eas cōputatiōe eq̄lit:ſz sepauit septimanaz secūdā a septiana ꝑma:ꝛ fuit ꝯsumatio ei⁹ pp cām hāc in die.xiij.ꝛ ꝯtinuauit septianā.iij.cū septiana ſa.ꝛ ꝯsumata fuit pp hāc cāz i die.xx.ꝛ Precepit q̄ pp hāc cāz vt ꝯputētur septiane q̄ fūt post diē.xx.ſz illā filiudine q̄ ꝯputē ē due septiane ex eis ſz divisūctionē.ꝛ septiana tertia ſz cōtinuitatē:vt ꝯpleant tres eaꝝ i die.xx. Ergo ē termin⁹ se cūd⁹ i q̄ ꝯsumunt tres septiane alie dies.xl.ꝛ ꝯplemētū duaꝝ ex eis i die.xxxiij.ꝛ pp hāc cāz dixit: būc diē ante diē.xl.ꝛ ſz hāc ꝯputationē ꝯplent tres septiane tertie in die.lx.Et simlr dies.lxxx.apō eū est dies crisis: non dies lxxxiij. sic dixit i li.epidimiaꝝ:ꝛ ñ vificat illud nisi qñ tres septiane ꝯplent i.xx.dieb⁹:ꝛ ē illud ita vt cōputent due septiane ex eis ſz modū divisūctiōis vt cōpleat ꝯsumatio eaꝝ i die.xiij.ꝛ ꝯputet septiana tertia ſz modū cōtinuatiōis cū septiana ſa:cōpleat ēt i die.xx. VII.

Nō q̄ ē crisis salutif emoz talis.

e Memoratio ei⁹ B loco nois crisis significat q̄ i t telligit p ipz duas mutatōes simil.salūtē q̄ cōuertit ad salutē:ꝛ illā q̄ ꝯuertit ad malitiā:qō ē qz dixit. Et significatio sup egritudies de aptitudie:q̄z ē vt cōsumant i dieb⁹ paucis a ꝓncipio sui ad qd cōuertat ē facili⁹ valde:sic dixit hy.i egritudīb⁹ i q̄b⁹ venit crisis i ārtuoꝝ dieb⁹ ꝑmis qñ fe.de aptitudie cui⁹ ē vt gescat in die ārto ē geta valde:ſz illa de aptitudie cui⁹ ē vt sit iterficiens i die ārto ē maliciosa valde:ꝛ significatōes ēt q̄ apparēt in ynaq̄q; baꝝ duaꝝ febriū q̄ qdē apparēt i febre salutis sūt oēs significatōes laudabiles valde bñ.ꝛ q̄ qdē apparēt i febre maliciosa oēs sūt illaudabiles male valde. Et cū res sit ita nō ē rectū vt ptrāseat aliq̄ eaꝝ dicē ārtā. qñ nos iā scim⁹ q̄ crisis accidit ſp aut qñ nā vincit egritudiné ꝛ supat eā:aut cū illa vicit ipam ꝛ supat eā.egritudies igit getas valde vicit nā velociter. Fraudulētis vō malis supat velociter ipsa nā. Et pp hāc cāz fiūt egritudies in q̄b⁹ venit crisis velociter ꝛrie valde:ſz egritudies q̄ idigēt in cōspectione sua spacio longo sunt silēs:qñ sic supfluitas i vtute i egritudīb⁹ velocis cōsumptiōis ē magna:ꝛ q̄q; est nāe:ꝛ q̄q; ē egritudinī:silr etiā qñ ñ supfluit vna eaꝝ sup cōparē suā i vtute supfluitate magna ſz pugna eaꝝ silis ē eq̄litati ē nec̄iuz ad hoc vt vicat vna earū spaciū tpis lōgum:significatio.n.prudētiuz i lucra sup illū q̄ vincit ex duob⁹ luctatoribus nō ē nisi ſz būc moduz qñ qñ vidz aligs eorū supfluitatē vni⁹ eoꝝ super cōparē suū i vtute supfluitate magna:spat ei victoriaz:ꝛ boza sua stati.ꝛ si ñ vider alicui eoꝝ supfluitatē sup cōparē suū i vtute scit:qz spaciū eoꝝ luctatōis p' lōgat:ꝛ ñ scit ex furore illo ꝑ qs eoꝝ vicat:ſz ōclarat illō postq̄ ꝓducit tps. Et prudētes qdē i arte ītelligūt illō velociⁿ q̄ vulgares boies: qñ ipsi sūt potētiores ad scīē dū supfluitatē puā i virtute q̄ ipi.qō ē qz res q̄ supfluūt prudētes i arte sup ignaros ei⁹ ē sensus p supfluitatē parūā:verūtñ cū qdā superfluitas pp puitatē suā occulte a sensu:ñ ē pole ēt significare sup ipaz prudētib⁹ boza q̄ apparet sensui.ꝛ pp B ꝓcipit hy.cōsiderare mutationē egritudis i oib⁹ ārtuoꝝ dieb⁹:nā si cōsideret illud nō occulta bit ei ad qd declinet.ſ.ad sanitatē ifirmi ꝛ ipsius euasionē ita q̄ nā vicat:aut ad ꝓditionē ei⁹ ita vt eā vicat egritudo. Dec ē q̄ sūma illi⁹ ſmōis. sensuz aūt stādi sup illō ītelliges ex libro meo in crisi. VIII.

t Rāsinit ēt iste ſmo sup multos medicoꝝ:ꝛ nō intelleꝛerūt eū:pp B iuenim⁹ eos mirātes de nob:ꝛ estiant q̄ iudicatio nr̄a i ifirmo q̄ bz febrē ārtanā q̄ ei⁹ febris cōsumit.vbi gra.post.xl. vel post.lx. dies:ñ ē nisi ſz vīa diuinatiōis:B ē q̄uis ipſi ñ mirent de nob q̄ ꝓcedim⁹ q̄ iudicam⁹ sile illi⁹ i febre tertiana. Et statio illius sup illud ꝯcidat veri q̄ simil.q̄ñ sic cōnumeraui⁹ i febrib⁹ cōtinuis:oēs dies ſz cōtinuitatē i ꝓnosticis de crisi de cui⁹ aptitudie ē vt accidat:silr ēt numeraui⁹ i febrib⁹ babē tib⁹ paroxismos ſz ꝑiodos. Ergo illō qō fac dies ārtus i febrib⁹ cōtinuis:illud facit dies septim⁹ i febrib⁹ faciētib⁹ paroxismū tertianū:idē silr ārtane pure. crisis.n. venit i eis i.vij. ꝑiodis ñ i septē dieb⁹:ꝛ ꝓportio diei ārti a ꝓncipio egritudis ad diē septimū ē:sic ꝓportio ꝑiodi ārti ad ꝑiodū septimū.qō ē qz dies ārt⁹ ē idicatiu⁹ diei. vij.ꝛ ꝑiodus ārt⁹ ē idicatiu⁹ ꝑiodi septimi:ꝛ ego qdē narraui iā totū illō i li.meo de dieb⁹ crisis. Et pp hoc sufficiꝛ

Principia ꝛ regule ꝓnosticādi sup ārtanā sē idē

at tibi tñ vt scias in hoc loco q̄ crisis febriū q̄rtanaꝝ fit in periodis: ⁊ non in diebus. IX.

Dic ꝓpetas diuersitatis est malitia ordinis ita ꝓpetas ordinis ē ordo.

s Ignificauit ꝑ ordinē. ordinē dierū crisis. Nā sicut ꝓpria diuersitatis ē malitia ordinis: sic ⁊ etiam ꝓpria ordinationis ē ordo: ⁊ ꝓp hāc cām noluerunt greci mūdū nolle significāte ordinationē ⁊ ordinem: quoniā oia q̄ sūt in ipso ꝑmo sūt ordinata. terra ē i medio ipsius. deide mare. i. aqua i circuitu eius: ⁊ post illō ꝓtinēs. i. aer. ⁊ post aerē ē ignis: deinde post illū orbes continētes oia: ordinē āt motuꝫ stellaꝝ fixaꝝ si ē mihi necessariū dicē cū inueniā illō sp vn⁹ dispōnis. mot⁹ āt stellarum hesitātiū. r. errātiū q̄nis ñ sint eq̄les i oībus tñ currūt ꝛ ordinez ⁊ ordinationē. Qō ē: q̄ ipse oēs secāt sp i tpe eq̄li loca eadē orbis signorum. X.

Am dixi i eis q̄ i sunt ꝑmissa: q̄ vult ꝑ ꝓmonez suū facilius leui⁹ ⁊ magis leue: ⁊ dixit paulo ante: ꝙ securiores febres sūt ille i q̄bus est mixtio sup fiduciaꝫ ⁊ fortiores significationes ꝓsumunt i die q̄rta: aut añ ipm. In hac aūt hora ꝙuertit ꝓmonē suū vt significet significatiōe manifesta sup laudabiles significationes. ⁊ ꝓpter illō addidit ei ꝙ illoꝝ q̄ sunt ꝓm semitā salutis spūs est bon⁹ ⁊ sūt salui a dolore ⁊ dormiunt i nocte. Illoꝝ aūt q̄ pereūt spiritus ē mal⁹ ⁊ regit permixtio rōnis: ⁊ accidit ei ingetudo ⁊ addit iteruꝫ ad vnūquodq̄ horꝝ duoꝝ ꝓmonū ꝓmonē suū: ⁊ sunt reliq̄ significationes ⁊ eis ꝓm illā silitudinē. Dicit q̄ i ꝓmōe ꝑmo. Et sūt reliq̄ significationes i eis ꝓm vltimā fiduciā. Et dixit in ꝓmōe ꝓo. Et sunt reliq̄ significationes in eis ꝓm vltimā malitiā. Significat q̄ significatōe manifesta per hāc additionē hy. q̄ eius rememoratio i vnoquoq̄ horꝝ duorū ꝓmonū significationū creticaꝝ q̄s dixit: nō ē nisi ꝓz semitā exēpli. additio āt sua iteꝝ ad ꝓmōez suū. q̄ ō ē q̄: res q̄b⁹ differunt alie sūt ꝓm maioritatē q̄ ē nō facit illud nisi ex necessitate. Dixi. n. i eis q̄ ꝓcesserūt ꝙ diuersitas in egritudinib⁹ de aptitudie quaꝝ ē vt cōsumēt i minoribus spaciꝭ iter illas q̄ saluant ex eis ⁊ iter illas q̄ interficiūt ē magna valde: egritudinū āt q̄ꝝ spaciū plōgat nō ē diuersitas iter saluas ⁊ ꝓnecabiles magna: ꝙ eaꝝ significatiōes sūt similes ab initio eaꝝ. Sermo aūt ei⁹ coꝙerit eos ꝑmixtio: poſe est vt significet eos quoꝝ permiscētur rōnes: ⁊ possibile est vt significet illos q̄ agitāt̄ur agitatiōe ⁊ ingetant: ⁊ nō figit cū eis decubit⁹ ⁊ meli⁹ q̄dē ē vt itelligat ex eo intētio ꝑma cū sit hec dictio vehementius cōueniens ei. XI.

Diuersitas iter a cutas egritudines labores ⁊ mortales ē magna valde sed iter cronicas ē nō magna.

s Icut dixit hy. ꝑus i q̄rta ꝑma. Et oz tibi a ꝑ die vt cogites: deinde addidit ad illō exēplū i eo. Sic⁹ etiam Ve vero i breui
q finiunt: facili⁹ cognoscunt. Bilia .n. illaꝝ est euidētissima. Euasuris q̄dez spūs suauis nz dolor aliq̄s nimi⁹ ⁊ nocturna q̄es nāl: ⁊ reliq̄ signa cūcta boni ordis vt dixim⁹: morituris vero spūs anxi⁹: ⁊ turbat⁹ ains: vigiliarū istantia: ⁊ ois significatio mali nūcia.

Egritudies vero
c de q̄ꝝ aptitudie ē vt cōsumant i minoribus spaciꝭ sūt facilioris differētie ⁊ discretōis: q̄ō ē q̄m res q̄b⁹ alie differūt sūt scōz maioritatē q̄ ē. q̄ō ē: q̄ illoꝝ qui sūt scōm semitā salutis ē anbelit⁹ bon⁹: ⁊ sūt salui a dolore: ⁊ dormiūt i nocte ⁊ sūt reliq̄ significatōes i eis scōz vltimā fiduciā. Illoꝝ āt qui peūt anbelit⁹ ē mal⁹: ⁊ ꝑ miscet cos ꝑmixtio: ⁊ accidit eis ingetudo: ⁊ sūt reliq̄ significatiōes i eis ꝙz vltimā malitiā. XI.

Onsiderabis igi
c augmēti ꝑa vsq̄ i statū: an sint vt supra diſpoſuim⁹.

o Portz vt cogites eē hore: ⁊ eē cuiusq̄ q̄ꝛtitatis augmēti vsq̄ quo ꝓsequāt egritudies horā cōsūptionis ⁊ digestionis sue q̄ꝛuis ille res sint currētes secūdum ꝙ narrauimus. XII.

Ecūdū hāc quo-
s q̄ rōnē: ⁊ i parieti b⁹ ⁊ ñ parientib⁹: cautus eris.

e Tscōz hāc vtā accidūt mulieribus crises ⁊ post partum earum. XIII.

Signa ꝙ nolitica ñ sē nisi i cognitōe dici crisis ut patet.

uenim⁹ eū dixisse i hoc ꝓmōe cui⁹ ꝑmissim⁹ rememoratiōnē sile ei q̄ō dixit i illo ꝓmōe. ⁊ ē hoc. Sz oz a ꝑmo die vt cogites ⁊ quotiēs pertranseūt q̄ tuoꝝ dies ꝓsidera: non. n. occultabit tibi ad quid declinet. XII.

o Portz āt vt sit cōputatio dieꝝ i hac egritudie a ꝑ die i q̄ mulier pepit ñ a die i q̄ inasit eā febris. q̄ō ē. q: plēs eaꝝ inadit febris die scōo vl tertio post ptum: ⁊ ab istis dieb⁹ numerāt medici plēs ⁊ expectāt crisiꝫ ⁊ illō qdē nō ē rectū: sz postq̄ nūerāt ab ipso die ptus mulieris. Et q̄n hy. narrauit totū cui⁹ scia nēcia ē i die b⁹ crisis: breuiter ⁊ ꝓpē diose visū ē mihi vt faciā te rememorari ei⁹ q̄ō m⁹totiēs dixi in alio loco. ⁊ ē: q: nos inuenimus res m⁹tas ex reb⁹ de q̄ bus fit ingsitio. q̄b⁹ ñ ꝑuenit inuamūtū i ogatione medicie. veꝝtū nos igsiuim⁹ de eis igsitiōe rōnatiua. q̄ō ē: q: iuuamētū ꝑ ꝓnosticationē ñ ē nisi i cognitōe dici in q̄ venit crisis egritudis. Si aūt q̄rat aliq̄s ō egritudie illa an opōteat vt noiet acuta egritudo absolute: an acuta valde, aut chronica: aut acuta cuꝫ additiōe: aut ꝙuersiōe: tūc igsitō eius illa nō ē ꝓprie nisi i noib⁹: nō i lrētionibus ex q̄b⁹ pole ē hoi vt cognoscat ꝓnosticationē de eo de cui⁹ aptitudie ē vt cueāt: aut scia medicationis vel ad scientiā medicatiōis ꝑm rectitudinez. Ponam⁹ q̄: vbi q̄ra: ꝙ precisimus. i. ꝑ signa certa cognoscimus ⁊ sciuim⁹ scia certa ꝙ infirmus euadet ab egritudie sua i. xx. ⁊ ꝙ illud euenit ꝙz ꝙ sperauim⁹ de eo. vel rūtñ aliq̄s dicet: ꝙ egritudo illa ē acuta: talius dicet ꝙ si oz ꝙ noiet egritudo acuta: q: termin⁹ acutaꝝ egritudinū ē dies. xiij. ⁊ isti ēt duo diuersificant simil. Dic. n. vn⁹ eoꝝ i hac egritudie: q: oz vt noiet cronica: q: tā ptrāsiuit die i quo pueniūt egritudies acute: ⁊ egritudies qdē nō habet speciē aliā tertiaz ex pte tpie q̄ noiāt hec egritudo: ⁊ dic alter: q: oz vt noiet egritudo acuta cōuersatiua. ⁊ dic alter. q: oz vt noiet egritudo acuta cū additiōe paulatiz. Si q̄ bō itēdat aut auscultet ꝓmonē vniuscuiusq̄ istoꝝ ⁊ illō q̄ō conat certificare: ⁊ q̄rit post illō ⁊ ꝓsiderat q̄s eorū recte rōnē iuenet is: q̄s eoꝝ errauerit: finiet i illo de vita sua tps lōgū ꝑter ꝙ ꝓficiat per illō i operatiōe medicie in aliq̄ ex reb⁹ ⁊ sit ēt q̄ habet cognitionē ex q̄ pōt ꝓcedere ⁊ iudicare ꝙ egritudo soluat̄ in die. xxvij. ꝑter q̄ō ei sit pole iudiciū in egritudine an oporteat ꝙ noiet acuta: aut cronica: aut acuta cū additōe: aut cōuersiua: ñ nocet ei illō in operatiōe medicie in aliq̄ ex reb⁹ q̄n melius ē vt ponat numerū spērū egritudis scōm tps: ⁊ per q̄ titatē numeri periodorū. in q̄b⁹ accidit crisis: q̄ erit egritudo q̄ soluit i. iij. dieb⁹ ꝑmis ꝑma crisis: deide secunda post ipaz i q̄ venit crisis i q̄tuoꝝ dieb⁹ secūdis deide ter-

Qui egritudine in xx. terciana dissoluit esse cronicaz aut acutā ꝓficiet.

tia post eā in qua accidit crisis in quatuor diebus tertius ⁊ post ipsam egritudo que consumit in quarta ārta. deinde que soluit in ārta gnta: ⁊ post eā illa cuius crisis fit in ārta sexta: ⁊ est illa q̄ soluit in die. xx. cū q̄ fuerit post hūc diē duplicant ārte: ⁊ euenit crisis i septēnis: ⁊ cū extēdit itez tpo vuplicant septimane itez: ⁊ soluunt egritudies in die. xx. deinde post hāc pmutant ad mēses. deide trā

Generalis diuisio egritudinū in gnā ⁊ generū i suas ipes

seunt ad annos. Oz q̄ inde vt in egritudib⁹ sint duo termini. ārū dicunt q̄dā acute: q̄dam earū cronice. verūtamē ego multotiens nomino eas B nomine: vt certificet sermo nr̄: ⁊ fortasse cogimur ponere differentiā iter vtrasq; egritudines q̄ noiant diuersimode: ⁊ cū fecerim⁹ illō erūt spes olim egritudinū tres: ārum vnaq̄q; diuiditur ēt i spes alias. Inde ē q⁹ p me spēi q̄ sūt egritudines acute q̄sdaz noiauit hyp. absolute acutas ⁊ q̄sdā eaz egritudines valde acutas: ⁊ sūt ille q̄ ñ trāseūt diē vij. sed crisis venit eis aut i B die aut añ ipz.

Egritudies aūt q̄ noiant absolute acute sūt ille q̄ extendunt vsq; ad diē. xiij. ille aūt q̄ trāseūt hunc diē. cadit i inuentionē nominū hesitatio eis: qñ nō ē pole vt ponat egritudini cui⁹ crisis venit i die. xvj. noñ: qō fit ei ꝓpter neq; egritudini i q̄ venit crisis i die. xx. ⁊ cū illō ita sit cadit i hac re q̄sita hesitatio: ⁊ pp hāc cāz visū ē mihi q⁹ ex sufficiētia ē vt ponā terminū acutaz egritudinū diē. xx. nō diē. xiij. ⁊ in illo itez est hesitatio alia magna qñ ex egritudie acuta nō itelligit nisi egritudo a q̄ ē febris vehemēs assidua: alia aūt q̄ nō est ita tunc si ipsa ꝓsumit in xiij. diē aut infra illū paulatiz: tūc ñ noiat egritudo acuta. Iste q̄ sūt spes egritudinū acutaz ⁊ hec sūt spes alie i qb⁹ egritudines diuidunt: ārū crisis venit: post diē. xx. ⁊ istis ēt egritudinib⁹ est latitudo multa: ⁊ videt mihi q⁹ oz vt ponant q̄ ex eis extēdunt ad diē. xl. i dispōne vna: ⁊ singulis ei fiat spes alia: ⁊ ponant eis q̄ extendunt vsq; ad septimū mēsem spes alia ⁊ alys q̄ cōsumunt in anno spes alia: ⁊ illis ārū crisis venit i numero ānoz nō i numero mēsium spes alia. Et ꝓpter hoc ego suz dicēs i sermōe hoc illō qō de ꝓsuetudie mea est vt dicā sp: ⁊ ē q: cōuenit tibi vt recedas ab hoc toto: ⁊ ponas studiū i cognitiōe hore i q̄ soluit egritudo. inde ē q⁹ innuit hy. i vna specie egritudinū: ⁊ ē illa quā de ꝓsuetudie sua ē noiare sanios itatē ponere terminū crisis ei⁹. s. rupture eius gbusdā hoibus diē. xx. ⁊ gbusdā hoib⁹ diē. xxiij. ⁊ in eoz gbusdā. xl. diē. aut sexagesimū. ⁊ ꝓpter hoc su dimittēs memorationē prudētie eius l positiōe nominū vnicuiq; haz speciez: ⁊ cōuerto studiū meū ad scientiā ꝓnostications de die q̄ rumpit vnaq̄q; haz speciez sanios itatis. Et illius qdē inuentio est p duas vias: ⁊ sūt experimētū ⁊ rōcinatio. per exprimētū. n. ꝓbebēdit termin⁹ ꝓprius i ruptura vni⁹ speciei aut duaruz ex specieb⁹ sanios itatis. Rōcinatio aūt significat tibi ipaz sanios itatē ⁊ cāz faciētē eā: ⁊ res adiuuātes ad ipaz qñ q̄ videris vbi gratia

Nota studiū oz esse i cognitiōe hore in q̄ soluit egritudo.

Ih dolō i capite acutissim⁹ cū febre fuerit: ⁊ signū aliq̄ aliō mōtis apparuerit mors cito adest: ⁊ si aliq⁹ aliō signū mali ñ affuerit ⁊ dolor vsq; i vigesimū diē pmāsit nz febris abierit: sāguine ō narib⁹ expectabis: aut aliq̄ apostēa i inferioribus ptib⁹ corporis. Oz dolore adhuc recēte sanguinez de naribus ⁊ ñ apostēa expectabis: magis tamen dolore frontē ac tempora non relinquēte.

c Tquādo fuerint in capite dolores vehemētes assidui cū febre ⁊ fuerit: cū illo aliquod signoz mōtis tūc illō erit valde mōtale: ⁊ si fuerit dolores absq; ill signis ⁊ ptrāsierit dolō diē. xx. ⁊ febris fuerit insepabil: rē opōtebit vt expectes fluxū sāguis ex naribus: aut aliq̄ apostema i ptib⁹ corporis inferioribus: sed dū pmanet dolor recēs: oportet vt expectet eruptio sanguis ex naribus ñ aūt saniosītas: ⁊ ppe qñ dolores ñ sūt nisi versus tpa ⁊ frontē. XIIII.

Ostenditur cū rōne gesta tūr pfecte indicam⁹

eoz quoz premisimus rememoratione declinem in ea ad caliditatē: poteris ide significare rupturaz reliq̄z speciez saniositatis: cū posueris ingsitionē tuā i inuētiōe illius qō ꝓprehendisti per experimētuz: ⁊ cōpaueris reliq̄s spes saniositat ad istas q̄s diximus. s. caliditatē hūoz mutatoz ⁊ frig⁹ eoz ⁊ cāz mutātē eos: q̄ ē caliditas inata: ⁊ reliq̄s res iuuātes ad illō ⁊ sūt hora pūa ⁊ regio: ⁊ dispō aeris. Estimatio aūt sup q̄ēitatē ⁊ tutis cāe faciētis illud sumitur ex etate infirmi ⁊ nā corporis ei⁹ ꝓpria: ⁊ nā membri in quo accidit saniositas: ⁊ ex significatiōib⁹ alys significā

tib⁹ debilitatē ⁊ tutis: q̄ est i venis pulsatilib⁹ ⁊ nō pulsatilib⁹: ⁊ fortitudinē eius. nā apud quē nō est cognitio hazrerū ⁊ conat apprehēdere sciētiā dispositionū olim speciez saniositatis experimēto ⁊ cōsideratiōe indiget i illa hora annoz. Qui aūt ꝓsiderat ad q̄ēitatē caliditatis inate ⁊ cōpationē ei⁹ cū hūoribus q̄ indigēt digestiōe apprehēdit illud ad cui⁹ ingsitiōez itēdit facili⁹ pitiore ⁊ ꝓpiore via. Et hec qdē dispō ē ei⁹ cui ē pole estimare res occultas ex reb⁹ manifestis: ⁊ ē ille cui pole ē vt enunciet i vnaquaq; specierū saniositatis: q̄ rumpet in die. xx. aut in die. xxxiij. ⁊ fm hāc similitudinē in spēbus alys: ⁊ nō est mihi necessarium dicere in egritudie: an oporteat vt nominetur acuta an cronica: an cōuersiua. Discretio. n. illius ⁊ ipsius determinatio non est de operatione medicorum: quorum preparatio est ad ipsam operationez medicine tātū. sed est ex operatione sophistarum: quoz studiū est ingrere vanitates. Et pp hāc causam inuenimus eos in huiusmodi igsitiōibus sedētes super sedes altas: ⁊ loquuntur discipulis suis in illo locutionem multam valde. verum ignorantia eoruz de cognitōe eius de cui⁹ aptitudine est vt accidat in firmo: est plus q̄ ignorantia eoz de q̄ēitate altitudinis maris. ⁊ ex eis sūt quidā alyquorum dispō est cōtraria huic dispōni. s. illi gbus pole est intelligere egritudines ⁊ earuz cognitiones ⁊ pnosticationem de eo quod futurum est: ⁊ non est possibile eis respondere de questionibus rationabilibus. ⁊ ꝓpter hāc causam putant de quibusdā istoz quia sunt medici: ⁊ de gbusdam eoruz: quia sūt sophiste ⁊ medici per sermonē quod est: quia ipsi nominant hanc speciem medicorum hoc nomine: ⁊ quādo vident aliquem eorum legere in libro: aut vti rōcinatione in expositione rerum quibus fit iuuamētuz: estimant de eo quia est ex medicis q̄ noiant medici locutionis. XIII.

Nō qd̄ sophistis eis dicat.

i Tn hoc sermone exposuit rez iuuatiuam valde ex

reb⁹ q̄s scire necariū est in pnosticatōe: verūtñ illud est absq; ordine: sz eius ordinatio erit ꝑz hunc modū. Et cū fuerint in capite dolores vehemētes: assidui cū febre: si fuerit cum eo aliqō signoꝝ mortis: tūc illō erit mortale valde: ꝛ si speueris ex istis rebus q̄ euadat infirmus: tūc expecta illi fluxum sanguinis ex naribus a ꝓmo die vsq; ad die. 7. Qō sit tps extēdat: tūc expecta etiaz illud: vel

Quare ex naribus ꝓcedat sanies ex naribus aut ex auribus ꝓt aliqs ab aliqua tenebra dere.

expecta ēt sanie q̄ curit ex naribus aut ex auribus q̄bus fit euasio infirmi. Et si permanēt isti dolores q̄ sunt i capite vsq; ad die. 20. tē expecta etiā fluxū sanguinis ex naribus. veꝝ illud non fit nisi raro. Egressio aūt sanies ex naribus aut euētus exiture i ptibus inferiori bus accidit multotiēs i illa hora: ꝛ qñ tu expectas alicui fluxū sāguinis ex naribus tē addūt i spe tua ad id dolores accītes vsus tpa ꝛ frōtez. XIIII.

i Si hoc ꝓmone hyp. posuit terminū spei ꝓpe ad fluxū sāguis ex etate. Et cā in illo ē manifesta: quā iā multotiēs dixi: ꝛ ē q̄ gñatio sāguinis i hac etate vsq; quo etas ꝓsegī. 30. ānos: ē mixta ꝛ ē ēt cū illo i hac etate callor ꝛ colera sup ipz ē magꝫ vicēs ꝛ ego q̄dē iā dixi i pcedētibus q̄ sanguinis cui⁹ dispō ē hec dispō est ꝓueniēs ad ß vt nā accidē faciat fluxuꝫ sanguinis narium. XV.

i Si bis aūt cartilaginibus apparētib⁹ q̄ oñdunt ex aure nō inuenim⁹ vnq̄ accidere dolorē vehemētem: neq; si accideret etiā sequeret illud timor: qñ hoc mēbrū nō ē ex mēbris nobilib⁹: neq; ꝛtinuat ēt cū mēbro nobili: verūtñ sermo hy. nō est i hoc mēbro: imo de ꝓsuetudine ei⁹ ē: sic multoꝝ ēt aliorꝝ medicorꝝ vt significēt p ꝛmonē suū. Dolor auris: sensū doloris ꝛtra foramen auris. Qō ē: q; egritudo tunc est in neruis in q̄bus fit audit⁹: ꝛ nō est loc⁹ lōginquus a cerebro: ꝛ pp hāc cām opz vt pereat cui accidit dolor vehemens in aure

Quare ex dolore auris ꝓcedat mors aut rōnis ꝓmixtio.

Tq; sāguinē spabis plus i ill'q̄ sūt min⁹. xxxv. ānoꝝ. apostēa vero magis i bis q̄ sunt ālioris etatis.

a

Tmeli⁹ est vt ex pecteꝫ eruptio sāguinis ei cui⁹ etas est ifra. xxxv. ānos q̄ āt est maioris etatis q̄z ille expecta illi sanioſitatem. XV.

e

Triū dolō acut⁹ cū acuta febre pmanēte malū est: expectabis i eo alienatōez ꝛ mortē: graue. n. ē ꝛ molestū. Interest ergo tua bñ oia a pncipio egritudinis pcrutari ꝛ attendere signa.

a

Dolor āt auris facutus cū fe. assidua fōti: ē significatō mala: qō ē: q; ñ fit securitas sup bñtē ipm: qn pmisceaꝫ ei⁹ rō ꝛ moriaꝫ. cū ergo hoc fit bñs timorez vehementez: tē oz vt ꝓsideres ꝛōne tua reliqua signa oia a principio. XVI.

d

Uenes q̄ sunt i bac passiōe: i die septio vl' pri⁹ pereūt: senes vero tardi⁹. q; febres ꝛ aliēatio min⁹ eis q̄z iuuenib⁹ ꝓtingūt: atq; aures eoꝝ erūpunt ꝛ pus emittūt: i senili tñ etate valitudo resurgit ꝛ iterimit. iuuenes vero añq̄z rūpat apostēa pereūt: qō si creꝑuerit ꝛ signū qōlibet apparuerit boni: aliquid bo

i

ni spabis.

e

T mortē q̄ ex boi b⁹ fuēit iuuēis i septē dieb⁹ ex hac egritudine ꝛ velocit⁹ illo: senex vero tardi⁹ illo mītū. qō est q; fe. ꝛ pmixtio mēris ad uēīūt eis min⁹ ꝛ aures eorū scidunt ꝛ sanioſe fiūt pp hāc cāz: verūtñ i bis etatib⁹ reditōes egritudinis q̄ñq̄z iteranꝫ ꝛ iterficiūt plres hūmū eā: iuuenes āt anteq̄z aures eoꝝ fiāt sanioſe: moriūt: q̄ō ē: q; si currit sānies ex auribus eoꝝ tē spaꝫ inuenib⁹ salus: si appet i eis signū aliō landabile. XVII.

a

Postema in gutture cum acuta fe. malū est: ꝛ si aliud mali signū ex iā dictis vīsū fuēit mōtale ē.

g

Uttur aūt in quo accidit vulc⁹ cū febre ē significatō mala. q; si appeat cū illo significatio alia ex significatōib⁹ q̄ narrate sunt i eis q̄ ꝓmissa sūt q̄ sūt male: tūc opz vt pcedas ꝛ iudices q; ifirm⁹ est cū dispōe hūte timorē. XVIII

f

Quinantia pessima et cito mortifera est q̄ i gutture nō apparet nec extra i cerulee cū rubenti tumoꝛe: dolore tñ acutissimo erite ꝛ spū oꝛbomie: hec malispes in pria die suffocat aut scda: aut. iij. aut. iiij.

sua qñ cerebrum cōmunicat neruis i egritudine: ꝛ ꝓpter hoc accidit itez ei cui aduenit hec egritudo pmixtio rōnis: ꝛ moriunt ētiā q̄daz ex eis quibus accidit illud subito: sic ille cui accidit apoplexia: cuz mā faciēs egritudinē aurī pp mītitudinē ei⁹ peruenit subito ad cerebꝝ. XVI.

Uenibus aūt accidūt febres ꝛ mētis permixtio

i

plus: qñ vincens super complexiones eorum est

caliditas ꝛ colera. Et ꝓpter hoc opz vt antecedat perditio eoꝝ ātez scindant eoꝝ aures ꝛ saniose fiāt. Super senes autem est timor scōm istas res minus. verum egritudo iteratur super eos: quoniaz humor faciens dolorez non recipit in eis digestionē sm cōplementum ꝓpter frigus vincens super cōplexiones eorū. Reliq̄ autem que dicit in sermone suo isto: mānifesta sunt ꝛ plana. XVII.

v

Ulcus accidēs in gutture est significatio q; in corpore est humor malus corrosiu⁹: ꝛ est cum illo causa egritudis magne male: qñ traiectio fit cū dolore vehementi: ꝛ opz vt ꝓsideres reliq̄s significatōes cū ceritudine ꝓnosticationis cū eo quod est futurus. Et sit hoc preceptū apud te cōe in oībus significatiōibus: ꝛ ꝓprie in illis q̄ non sunt i vltimo laudis: nz in vltimo malitie: ꝛ sunt ille cuz q̄bus est ō ꝓsuetudie hy. ꝓpe ꝑcipe tibi ꝓsiderare reliquas significationes. XVIII.

Nota signa determinata specierū squinantie

i

Am manifestū est tibi ostensione apparēte ex ꝛmonei⁹. s. q; ēterior spēz squinātie ei i q̄ non apparet: neq; in gutture: neq; i cervice aligd extra naturam: neq; in colore: neq; in caliditate: neq; in inflatione: quod est: quia significauit q; gutur locum qui est coraz meri ꝛ epigloti: vel circa meri ꝛ epiglotim: qō ē: quia significauit per cervicem collū: sed per guttur vlt spaciū quod ostendit post linguā qñ aperitur os ꝛ ꝓmittitur lingua desuper ad iferiora: ꝛ i hoc spacio sunt duo meatus: quoꝝ vnus meri: ꝛ alter est epi

glotis.i.trachea arteria. Cū g̃ nō ofidit̃ in aliquo horū
huiox meatuū aliqd extra nāz: tūc scias q̃ apostema ē in
mēbris que sunt itra epiglotum: t est illud eā cuius pfo
canē: qō ē: qz meat⁹ anbelit⁹ nā ē strict⁹: cū ergo accidat
vt claudat̃ penit⁹ pp apostema illox mēbrox: opz nec̄io
vt pfoceē ifirm⁹: t pp hoc cogit̃ qñ vult anbelare ꝑpara
re ceruicē suā vt meat⁹ epiglotis aperiat̃ saltē paz. Qō ē

Decubitus super collū claudit epiglotis penitus.

qz decubit⁹ sup collū claudit epiglotū penitus: qñ mēbra q̃ sunt
ab anterioꝛib⁹ cadūt sup illa q̃ sūt retrover
sus spōdiles ceruicis:
oꝛ g̃ ꝑpter hāc cām t
ꝑpter apostēa calidū:
qō est in lacertis: vt ac
cidat dolor. XIX.

b Ypo. in hoc ser
mone dic̃ spēm
aliā ex spēbus
sgnantie exā fit locus
g est i gutture aposte
mat⁹ rubificat⁹: t sunt
i ea dolores files eis q
sūt ispē pēma: verūtñ ꝑ
paratio anbelit⁹ nō ē
i ea filis sibi i prauita
te. s. difficltas anbeli
tus nō ē i ea prauа ve
hemēs: qñ lacerti epi
glotis nō apostemant
cuz ea apostemate ve
hemēti: necārio igr̃ di
xit in hac spē: qz ē mor
tifera: sz illud est tardi
us q̃ spēs quā diximꝰ
ante ipam. XX.

e Ꝑponit in hoc
fmone speciez
tertiā ex spēb⁹
sgnātie. Et nomē eius
apō medicos diuersifi
cat̃: qdā. n. nolant eaz
aliq̃ nolē: t qdā nomi
nāt nolē alio. Uerūtñ
q̃ dico multotiēs inuēit
hy. fecisse illō. qō ē: qz
dimittit plōgatiōez i
noib⁹ t nolat egritudi
nē ꝑ q̃ ꝑparat̃ ei: qñ
qñ sup itētiōez ē ꝓueni
entia i reqsita: tūc ꝓue
tas i noib⁹ itētiōez nō
hz. Lōuenientia ār i h ac
itentōe inuenit̃ apō eū
g hz cognitōz opatōis
medicie. qō ē: qz ōteri
oꝛ spēz sgnātie ē ex e⁹
vehemētia pueīt ad ꝑ
vt cogat̃ ifirm⁹ cū ea
ad ꝑparationē anbeli
t⁹: t i q̃ sūt dolores ve
hemētes: t ñ apꝑet cū
ea i gutture nz ceruice aliqd ex accēsib⁹: t q̃ sūt mioris
malitie q̃ ista spēs: sūt spēs cū gb⁹ anbelit⁹ nō fit difficil:
sz dolores sunt vehemētes cū apostēate gutturis t cerui
cis t eoꝛ rubedie: t mioris malicie ēt q̃ iste sgnātie ē sg

Lōuenientia i re qsita. s. Itentiōez facit ꝑ tate ñ hāc i nolb⁹ itētiōez

Quinātia āt ōte
s rioꝛ: t magis moꝛ
tifera cū velocita
te ē: i q̃ ñ apparet i gutture: neq; i ceruice aliqd ma
li: t ē i ea vehemētioꝛ dolor t ꝑparatio ānbelit⁹. In
illa. n. sgnantia cui⁹ dispositio est hec dispositio pfo
cat̃ hēns eā in die primo: aut in secūdo aut i tertio: aut in quarto. XIX.

Ltera bui⁹ mali
a species ē cū i gut
ture apostēa ru
bet t ipa moꝛtifera ē: ñ pi
gnoꝛ est prima

Quinātia āt in q̃
s sūt doloꝛes fz illā
similitudinē: sz ac
cidūt cū ea apostēata t ru
bedo i gutture: ē mōtifera
valde: sz ē tardiō ea q̃ dcā
est ante ipsam. XX.

Ertia vero i q̃ cer
t nix t gutt̃ rubent:
pnoꝛib⁹ diuturni
oꝛ est: t nisi nioꝛ ad iterio
ra redierit: spēi locus oi
no non resistit.

Quinantia āt cū
s qua rubēt gutturꝰ
t ceruix: ē tardio
ris spacij: t fortitā salnāt̃
ex ea habentes eā quādo
ē i ceruice t pectore rube
do: t nō submergit̃ rube
do ad interiora. XXI.

T si ōlituerit: nō
c ñ ipa die erctica
neq; ꝑpter aliqd
apostema rubentē tumo

rez alio trāsduxerit: neq; putredinez pariēs expue
rit: vel ad modicū ōfece
rit: t si doloꝛ reqz men
tē moꝛtem ad iteratiōis
laboꝛem ꝓmittit.

Uod si fuerit oc
q cultatio rubedis
ñ i aliquo dieruz
crisis: nz apud exitura q̃
coagulat̃ i exteriōib⁹ coꝛ
poris: neq; qñ exput ifir
mꝰ cuz tussi sanē facile:
t videris ifirmi q̃si quie
visse doloꝛem: significat
illō moꝛtem aut reditio
nem egritudis. XXII.

Onū est autez tu
b moꝛē t ruboꝛem
foꝛas ꝓminere:
qō apostēa si ad pulmo
nē intꝰ lapsuz fuerit: pus
ibi effic̃ t amēte reddit.

T melꝰ qdē ē vt
e rubedo fit decli
nis ad exteriora:
t vt sunt reliq̃ exiture de
clinioꝛes ad illud quod
videt. XXIII.

Uā tumidā t rubē
v tē icidē timendū ē:
qz vel sanies ide se
qtur: vl sanguis fluxꝰ ni
miꝰ. Laboꝛ ab igr̃ ad aliā
curā ꝓfugere: t si nz sic i
cisionē poteris effugē: t
ꝑ[illegible] t liuescit: t
si qō palato adheret sub
rilitatē icide: sz paꝰ totū
coꝛpꝰ fetidabis purgare
tpe faueē: t suffocatōis
timoꝛe mime reluctāte.

Reditꝰ māe apatis ad iteriora idic crisis ma li est valde.

i eū ē manifestꝰ est

Non est potē adiscere scientiā pnosticatōis sciaz curatōis.

apud eū qui memoꝛ est eius quod ꝓcessit de sermone nostro. XXIII.

m Iscuit hy. cū scia pnosticatōis sciaz curatōis. qñ nō ē potē adiscere ꝓnosticatiōez fz vitarē t fidu-

cias absq3 curatione ⁊ scientia curatōis:nā si iciderīs vu lā apostematā apostēate calido: aut aperueris eā: aut p̄ fozaueris sequunt̄ ilico flux⁹ sāguis ⁊ apostēata cala. Cū ḡ euacuaī totū illō.s.qō dī vula:tūc icide eā:⁊ ꝑpare si ō scēdit mā:⁊ yēter soluaī cū mltitudine: aut ex seipo:aut medici studio. XXIII.

n On oz vt expectet reditō egritudis:qñ apparet vnū vnoꝝ signo rū q̄ dixim⁹. sed qñ ap parēt ambo sil. Qō ē: qz egritudines q̄ quie scūt absq3 cā faciēte il lud:de aptitudine ba rū est vt redeāt: cuius sit geo earuz in aliquo diez crisis. Et manife stū est q⁹ nos significa m⁹ p fmonē nr̄z absq3 cā faciēte illud:illas q̄ gescūt ꝓter q⁹ appare ant̄ eis significatōes: significātes euasionē i dieb⁹ crisis. XXV. Huic concordat apho rism⁹ i ḡrta pricla sic.

i Az narrauit hy po. in hoc loco vlr totū: qō ipe dixit i eis q̄ ꝓmissa sūt ex fmone suo i egritu dinibus mirach:⁊ i ser mone suo i egritudib⁹ pectoris ⁊ pulmonis.

Nota q⁹ tres sunt cāe longi tudinis febris.

qō ē. qz cāe longitudi nis febris cū sint tres: quaꝝ vna ē mēbꝝ in q̄ ē egritudo:qñ ei⁹ sana tio ē difficil:⁊ scōa est būores crudi grossi q̄ nō digerunt̄:⁊ tertia ē erroz accūs:tūc si acci dat vt ñ sit aliquod ex mēbris infirmū:nz ex infirmo erroz sup seipz: aut ex medico sup ipz: aut ex mīstris: aut ex extrīsec⁹: sic erroz ac cūs i hora pūti ⁊ regio ne:⁊ dispōne aer̄ ⁊ ex loco in q̄ ē infirm⁹ qñ ē malus:aut ex nocumēto q̄ leditur:aut tedio. aut tristitia:tē remāet vt sit cā lōgitudis fe. būores crudi difficil' digōis.et ō ꝓsuetudie

Non est posse alicui enumerare terminū egritudinum vtaz3 vsitatē.

qdē ē nāeve expellat bō būores ad q̄dā mēbra corpis iḡ bilia:qñ ñ ē ei posse euacuaī illos. Mltotiēs.n. dixi iā: q⁹ ō ꝓpetate būoꝝ calidoꝝ subtiliū i ſba sua ē vt fiat crisis coꝝ p euacuatiōem: Ex crudis āt ⁊ grossis nā mūdificat corpus:aut p exituraz accūtē in corpe:aut p digōnē dige rētē eos. Et hec pars quā nolaui digōnem est euacuatio materiei a natura:aut per vrinam fm plurimuz: aut per fluxum ventris raro. XXVI

i Nuenim⁹ itez cū dixisse.zo.diē:i eis q̄ sūt ꝓmissa ex fmone suo. In egritudib⁹ chronicis: vt significaret ex B fmone suo:qz nō dixit ō egritudie q̄ est chrōica nec puenerit ad.zo.diē. Et ego qdē iā enūciau i eis que ꝓmissa sūt:cāz pp quā ñ ē posse alicui vt enūciet fz vitatē terminū egritudinū acutaꝝ. Nō ē ḡ mirꝝ qñ di xit egritudib⁹:q⁹ crisis eaꝝ venit i.i4.dieb⁹ si rememo raī ēt diei.zo. qō ē.qz i li. aphorismoꝝ. dicēdo.i4.⁊ diē. zo.ipōne sup terminū egritudinū acutaꝝ dixit ēt diē.17. ⁊ aphorism⁹ i q̄ dixit illō ē iste. Quarta ē indicatiua 7ª.⁊ ꝓn⁹ scōe septiane est.7. dies ⁊ idicatiua.i4.ē di es.ii. qñ ē.4.septimāe scōe:⁊ dies.17. itez ē di es idicatiu⁹.zo.qñ ē di es.4.a.i4.die.⁊ dies.7 ab.xi.XXVII

m Ultotiēs iā di xi q⁹ crisis egri tudinū q̄ fiūt ab būori b⁹ acut̄ calidis qñ vt⁹ ē fortis: fit solone vētris: ⁊ p̄ Zriū illi⁹ crisis accñ tiū egritudinū ab būo rib⁹ frigidis qñ vt⁹ ē de bil:nz fit p exituraz:nz p vētr̄ solonē: fz aut iter ficiūt ifirmuz: aut dige rūt i spacio tpis lōgioꝝ. Egritudinū āt mediaꝝ iter istas crisis fit p exi turas:⁊ sūt ille i qb⁹ inue nit̄ vnūqōq3 duoꝝ boꝝ Zrioꝝ q̄ dixim⁹. et signi fico p duo Zria Zriū nāe būoꝝ ḡs dixim⁹: ⁊ Zriū reivl vtutis.qō ē.qz inue niūt̄ i vnaq̄q3 eaꝝ due res Zrie eis q̄ sūt i vnaq̄ qq illaꝝ: Zriū qdē eaꝝ i nā būoꝝ: qñ sunt i eis būores frigidi Zry būo rib⁹ calidis:⁊ Zriū qdez vtut̄:qñ vt⁹ ē i eis fort̄ ⁊ fuit i eis ōbil: ⁊ qñ bu mores sūt cali: ñ ē posse vt sit vt⁹ fōtis:qñ ō ap titudie crisis est vt acci dat cū exitura q̄ egredi tur i corpe:⁊ qñ sunt fri gidi ē necia i cuētu exi ture vt⁹ fortis. Et signi ficatōes qdē significā tes ōbilitatē vtutū ⁊ ea rū fortitudinē assūptaī ꝓpe vnicuiq3 eaꝝ: ⁊ sūt q̄ sumūt ex opatōib⁹ ea rū iā dixim⁹ i eis q̄ ꝓmis sa sūt. Assūpte āt ex eta tib⁹ sūt ille q̄ copiūt exinaniri ⁊ senectute:⁊ sūt ille q̄s ōteriauit by. i B fmōe suo: et q̄ueniēs ē vt egrediāt exitu re cū mltitudie i spacio tpis miozis ei⁹ ē etas ifra.35.an. Qui ēt sūt maiōis etat̄ q̄ isti:sz ñ pueniūt adhuc ad ēmi nū seny:cuēt⁹ exituraz i eis ē min⁹ ⁊ rpe miozis: i ōcrepi tis vo cuēt⁹ eaꝝ ē min⁹ illo mltū valde. Et fcē nos remēo rari itez i fmōe suo isto ei⁹ qō dixit i ꝓn⁹ fmōis sui:⁊ ē B cū q̄ plogaī se.sua.⁊ ē cū dispōe salua:⁊ ñ bz doloꝝ ex la boze nz ex cā alia mānifesta:⁊ reliq̄ q̄ sequūt illō.

Quę crises fiant cū solone ventris ⁊ p exituꝝ

Et q⁹ debes sup ponere mānem ⁊ debilitatē virtutis ꝓnosticare

Illud necessariū est qō dicit by. qñ XXVIII. neče est in euentu crisis per exituram in corpore

Fundan

Eukus crisis per errorem raro seni bo & rarꝰ decrepitꝰ accidit.

vt stirtus bẽat aligs fortitudinis: & non sit ꝺbilis i vltio. Propter hãc cãm oꝛ vt sit enẽt exitura ei ꝗto plꝰ pcedit bõ. In etate minꝰ. In eis ãt g i senio fũt nõ tñ pauꝛ accidit: ſz pauꝛ valde i vltimo. In hoc ãt fmone ñ signifi cauit g fmonẽ suũ. Maiꝰis etatis ꝗ illi ꝺcrepitos absolute. Sꝛ illos q fũt maioꝛis etatꝭ pꝛpatõs inuenũ ex eis qbꝰ supueniũt. xo. ãni. Et ego gdẽ ondi i eis q̃ sunt pmissa illõ sup q̃ vtiſ hyp. B noie. ſ. maioꝛ etatꝭ: & ondit tibi illõ ñ minꝰ ꝗ ondit i subsequẽtibus. XXIX.

i Am dixi i libro meo de speciebus febꝛium qꝺ febꝛis quartana generaꝰ ab hũoꝛe melãcholico. Et dixi ẽt qꝺ gnãtio bꝰ hũoꝛis accidit fm duos modos: q̃ꝝ vnꝰ ẽ a sãguie grosso q assilaꝰ i venis feci i vasis vini & modꝰ scꝺs ẽ a colera citrina qñ aduriꝰ. & b spes scꝺa ex colera ni. ẽ malitiosa mala coꝛrodẽs mẽbꝛa: i qbꝰ aggregaꝰ: ſz spes pma ẽ miꝺis malicie & fraudis: & ꝓpꝛie qñ nõ antiquatur spacium eius in coꝛpoꝛe: & non occurrit in eo ca calitati superflue exẽ nãz. Et cũ illõ sit ita: tũc oꝛ qñ inueniꝰ febꝛis assidua q̃ ñ gesciꝭ neq; interpolaꝰ vt expectet ei qñ ꝓlõgaꝰ qꝺ ꝓuertaꝰ ad exituras q̃s dixi. Et qñ inuenis cã i terpolari: & inꝺis illꝺ accidẽ i ea ꝓpe vsus ꝓfundꝰ esta tis: tũc scias: qꝛ eẽ ꝓuertiꝰ ad feb. q̃rtanã. qꝺ ẽ: qꝛ bũoꝛes ꝺ buluũt i estate i febꝛibꝰ assiduis: qñ fuerit co. ni. extinguiꝰ calitas eaꝛ q̃dã extictione: q̃re euadit ifirmꝰ p illã cãz a calitate febꝛis: & ꝓpꝛie qñ accidit ei sudoꝛ: verũtñ si nã nõ ꝓcedit & euacuat rẽ adustã ex bũoꝛib q̃ est sic fex: ſz moꝛaꝰ i coꝛpoꝛe redit scꝺo & calefit & putrescit. Et qñ accidit illꝺ: bulit itẽꝛ scꝺo & iflãmaꝰ febꝛis. Cũ g̃ accidit sudoꝛ resoluiꝰ cũ eo res q̃ iã bulierat ex co. ni. cũq; bulit iterũ res alia ex ea: accidit paroxismꝰ alꝰ ex ea. Et qñ egritudo coꝛpis ñ ẽ egritudo vna: ſz egritudines mlte: qñ co. ni. gñaꝰ i gbusdã mẽbꝛis & gescit motꝰ ei⁹ i gbusdaꝫ coꝛ: & moueꝰ in gbusdã coꝛ aut putrescit: oꝛ neccio vt sint pociꝺ febꝛis nõ fm vnũ ordinẽ. Cũ ergo eũtur cã in oibꝰ venis cũ victoꝛia co. ni. accidit tũc febꝛis q̃rtana: & ꝓpe si ẽ hoꝛa anni tps i q̃ pmutaꝰ estas ad autũnũ: ita vt ꝓhibeat resolonẽ bumoꝛ: & faciat eos redire ad ꝓfundũ coꝛporis. Cũ g̃ venerit hyẽs & occurrerit coꝛpi fm illã disponẽ addet i ea cũ adiuuet ad inclinatõez humoꝛ ad iteꝛioꝛa coꝛpis. Seruaꝰ g̃ sup ipm illa ifirmitas vsq; quo ꝓueniat tps aliꝰ in quo pmutet hoꝛa ad caliditatẽ. XXX.

i Am locutꝰ fui fmonẽ logũ i diuersitate etatũ i libꝛo alio: & ꝓp illõ sufficiẽ mihi, i hac hoꝛa reẽoꝛari eiꝰ ꝓpendiose. Dico g̃ qꝺ sãguis inuenit i coꝛpoꝛe puꝛoꝛ multus valde: & si nõ eẽt coꝛ pmixtio i regimine esset ille humoꝛ tñ in coꝛpib eoꝛ multꝰ valde: ꝓpter illꝺ qꝺ: exigit etas coꝛ: verũtñ cũ ipi comedant multũ iocdinate oꝛ vt generet in coꝛpib eoꝛ humoꝛ q nolaꝰ crudus. Cũ q̃ ꝓueniũt ad finẽ adolescẽtie: tũc ex eis est q regit regimine bono: & q facit illõ ẽ vicens in coꝛpe ei⁹ sanguinis tñ & ex eis ẽ q errat i regimie suo: & pmiscet plusq̃; pmisceat pueri parui: & ꝓpter B inuenimꝰ istos ifirmari infirmitati bꝰ ꝛtinuis foꝛtibus: qñ humoꝛes crudi aggꝛegaꝰ i coꝛpoꝛib eoꝛ ꝓpꝛie cũ multitudine. In etate aũt q̃ segẽ hãc etatẽ aggregaꝰ i ea i coꝛpoꝛe eius q permiscet ꝓpe: & errat in suo regimie humoꝛ q ẽ ꝺ gñe co. q̃re vicit i coꝛpoꝛe eius cũ sanguie humoꝛ q nolaꝰ co ci. & ru. & moꝛaꝰ illꝺ i gbusdã boꝛ ꝺbꝰ vsq; quo supueniũt eis. xo. anni. & i gbusdã boꝛ ꝺbꝰ supueniũt. xx. anni. Qñ terminꝰ ꝓmus i declinatõe coꝛporis ad frigus anni eius sunt. xo. anni: & termini scꝺi post cũ anni sunt. xx. Et multoꝛ qdẽ hominꝫ iuuẽtus peruenit ꝓpter ꝓplexionẽ pmã: & ꝓpꝛie pones diuersas ad q̃s pmutaꝰ coꝛpꝰ ꝓpter accidẽtia q̃ accidũt eis aut ꝓpmutatões ꝓplexiõis in spacio medio iter duos termios q̃s dixi. Et ꝓpter hãc cãz inuenimꝰ by. fortasse dixisse eius etas ẽ. xo. sic fecit i hoc fmone: & fortasse: etas eiꝰ est. xx. qꝺ est: qꝛ mutatio i vnoquoq; hoꝛuꝫ cũ sit diuersa. nõ ẽ possibile vt inueniaꝰ ꝺbus eis scõm vitatẽ spacium vnũ qꝺ sit cõe. Et ego q dẽ indigeo te ad hoc vt sis bũc fmonẽ seruãs. iam dixi enim eũ itẽꝛ i ꝺbꝰ que ꝓmissa sunt ex sermone meo: i ꝺebus crisis: nã si tu seruaueris illud & adiũxeris ipm ad illud cuius ꝓmisimus rememoratiõnẽ. nõ erit tibi difficile inuenire cãz in eo qꝺ narrauit by. in hoc fmone. Nam sic humoꝛes fm hoꝛaz animi calefiũt i estate calefactõe vehemẽti: ita vt buliãt. vbi gña. & sicut opꝛ ex illo neꝯario vt gñeꝰ ab eis co. ni. & cũ segẽ eos autũnus aggregatos in coꝛpoꝛe: nõ permittet eos resolui ꝓpter frigꝰ suuꝫ neq; euacuari facile. Silr ẽt bz se res in etatibꝰ: nam q̃ coꝛpus pmutatur de etate status ad etatem perfectoꝛum humoꝛibus in etate status vincẽtibꝰ iã resolutis ad co. ni. ꝓhibet hec etas illã coleraz resolui: q̃re accidit ab ea febꝛis q̃rtana. Et iꝺiget ille cuius etas est hec etas in mundificatõe coꝛpis sui ab ꝺbꝰ humoꝛe spacio longo. Et ꝓpter hanc cãm fit qꝺ oẽs egritudines melancholie multiplicãtur i etate que ꝓsequꝰ etatẽ statꝰ: verũtamẽ diuersificãtur i paucitate & multitudine: & sũt lepꝛa: & egritudo in q̃ excoꝛiatur cutis: & cãcer. & alique segues melãcholica: & febꝛes q̃rtane. Est. n. alique segues passio melancholica qua homo solus secũ loquitur. XXXI

b Ꝑocrates i hoc loco fecit exituꝛis tria eẽ necessaria: quoꝝ vnũ ẽ & ꝓmũ: qꝛ fiunt in hyeme plus: & scõm est: qꝛ earuꝫ ges in hac hoꝛa est tardioꝛ: & terꝯium est: quia earum redditiones sunt minus. Cã autem in hoc ꝛpe fiunt exituꝛe in hyeme plus ꝺclaratur tibi ex nã humoꝛis q̃ vincit in coꝛpoꝛib in hac hoꝛa. Jaz enim dixi in eis q̃ sunt ꝓmissa: q̃ cilis humoꝛ calidoꝛũ fit pervenꝛis solutionẽs & humoꝛ quidem frigidoꝛ crisis fit per exituꝛam. Causa autem in tarditate quietis earum melius est quidem vt ponaꝰ nã humoꝛis: & frigus aeris: qꝺ est: qꝛ nec̃ariũ est i sanatõe exituꝛe vt resoluatur humoꝛ faciẽs ipsaz ꝓculdubio: sed resolutio humoꝛũ grossoꝛuꝫ viscosoꝛ ẽ difficilis: & ꝓpe quando aer est frigidus: & ꝓpter hanc causam fiunt earũ redditões minus: quoniaz egritudines que redeunt indigent motu vel motoꝛe qui moueat eas donec redeant: sed humoꝛ frigidoꝛum est valde difficilis motus. XXXII.

f Ebꝛibꝰ vero ioꝛdiate vagãtibꝰ q̃ꝛtane sunt future: certꝰ tñ circa autũnũ.

c Tꝛoꝛt expectet hmõi apostẽa qñ febꝛis ẽ ꝓmanẽs & expectet permutatio febꝛis ad q̃rtanã qñ facẽ iterpolatõez & redit ñ ſz oꝛdinẽ: & fit illꝺ ex hoꝛa ꝓpinqtatis autũni. XXX.

c Tsic illꝰ quos ꝓdixiꝰ apostẽa oꝛit: sic q. xxv. ãnũ ꝑterierũt q̃rtanari efficiunt.

c Tsic accidũt exituꝛe ei⁹ re ei⁹ etas ẽ ex iuuẽtꝰ ifra. xxxv. silr ẽt accidit q̃rtana ei cui iã supueneꝛit. xl. an. aut ẽ maiꝰis etatis illo. XXXI

o Adne apostẽa magis in hyeme q̃ꝝ in aliꝫs tpib euẽit: & ãplius moꝛaꝰ & si sanaꝰ nõ recipꝛocatur.

d E ẽ ãt exituꝛe oꝛ te scire: qꝛ fiũt in hyeme plus: & caruꝫ ges est tardioꝛ: ſz eaꝝ ꝛditões sũt minꝰ. XXXII

Nota ꝙ post. xxx. annos incipit coꝛpus ꝺclinare ad frigus.

Cã q̃re i etate post statũ multiplicant oẽs egritudines melãcholice.

Cã q̃re exituꝛe magꝭ fiãt i hyeme & magꝭ fient tarde & eaꝝ ꝛditiones sunt minꝰ

De gñãtione q̃rtane.

Egrimdo ñ ꝺ ẽ vna sed multe.

Si i fine adolescẽtie regiminis error nõ eẽt i illis sanguis abũdaret.

Designit vomit⁹ p modū crisis facti

Ntētio hy.i B ſmone ē vt loquaſ ō vomitu g accidit ſpōte ſz modū crisis. Et ꝓma ōtermiatio eius ē vt egritudo i q̄ illō accidit ñ ſit mortifera: ⁊ multotiēs qdē noīat hāc egritudinē noie ōrinato ex euaſiōe ab ea. Et termin⁹ ſcōs ē vt accidat ifirmo dolor capitis: ⁊ videat corā ocul' ſuis res nigras: ⁊ illō qdē accidit a vapōrib⁹ co.ci.pure. Iſte.n.humor qñ calefit calefactōe vehemēti ⁊ aduriſ: gñaſ ab ea fumus niger ⁊ ascendit ad caput: ⁊ eſt ille cā cui⁹ accidit dolor capitis: ⁊ qō pueit ex hoc fumo ad oculū ꝓturbat humiditates ei⁹ claras luminoſas p nāz q̄re accidit in eis ſile ⁊ qō accidit i aere claro luminoſo qñ p̄miſceſ ei ſubito fum⁹ niger: vel alie ex reb⁹ nigris. Cū g̃ ſentit illō ſpūs viſibil' ꝓcedēs a cerebro ad oculuz ſiē accidit i eo apō aggregationez aque in oculo accidit ei idēvt imaginetur res nigras videre in die. Differentia autem inter vapores ſiles iſtis aſcēdentes cum m'litudine a pulmone ⁊ inter illos g eleuanſ a ſtōacho ē: qz accidit cū iſti dolor i ore ſtomachi. qō eſt: qz pulmo nō ſentit leſionē hōs humoruz pp̄ paritatē ſui ſenſus: aut qñ ñ ē ei ſēſus penit⁹. Os aūt ſtomachi qñ eſt mēbz ſenſibile pp̄ m'litudinē neruoz ō ſcēdentiū ad ipz: ñ eſt poſſe vt parear ſup ipz aliqō eoz qō accidit i ipſo. Et pp̄ hāc cāz fit q̄ qñ būoz g eſt ō gñe cho. mordicat ipz accidit ide i eo dolor: g dr dolor cordis: ⁊ pp B/ ēt oz vt accidat ei vomitus coleric⁹ ⁊ ſignificauit itez illud abucrides: qz puertiſ dū permanet dolor: ⁊ puenit dolor ad cor: ⁊ accidunt ab eo oēs euacuatōes q̄s ſciūt medici q̄ ſūt ō gñe co. Significat g̃ p hūc ſmonē ſuū. ſ. qz puertit motōez ſuā q̄ vomitū mouet. Qñ p ſermonē ſuū Cor: vult os ſtōachi: ⁊ pp B noiauit mordicatōez accīdē i eo dolorē alfoxdy. i. cordis. Et narrauit hy. itez in alio loco ab iſto ſignificatōez aliā ſignificātē vomitū i iſtis: ⁊ ē ſalt⁹ laby iferioris ⁊ mot⁹ ei⁹: qō ē. qz tunica itriſeta ex tunicis ſtōachi qñ in ea accidit mordicatio pp̄ colerā mouebſ hō motu. Et nos qdē itelleximus ex creatiōe vl medicīa anatomie: q⁹ tunica itriſeca ex tunicis ſtōachi tegit ipm: ⁊ tegit meri: ⁊ ligamā: ⁊ guttur: ⁊ totū os: ⁊ oēs ptes h⁹ tunice ſūt ꝓtinue. Nec g̃ tunica ē q̄ mouet labiū qñ accidit mordicatio in eo ex acuitate co. aggregate i ore ſtōi. qō ē. qz ō aptitudine h⁹ humoris ē vt natet ſup os ſtōci pp̄ leuitatē ſuā: ⁊ qñ aſcēdit ad os ſtōci ei⁹ vēter euacuaſ ex eo: ⁊ eycīſ vomitu cū facilitate. q⁹ ſi accidat ifirmo i illa hora rigoruſ ſolū pperat euētus vomit⁹: ſz accidit ēt cū m'litudine. Qñ ō aptitudie rigoris eſt ſz plimū vt faciat accidere vomitū co. ſiē oſtēdi in li. meo: i rigore: q⁹ ſi ſumaſ ēt in illa hora aliqd ex cibo: aut potu ꝓpat euēt⁹ vomit⁹ valde: qñ col. retēta i ſtō corūpit illō qō ſuſcipiſ. XXXIII.

De aptitudine rigoris ēvt faciat accidere vomitum.

Pulmo parū aut nil ſentit.

Ibus adſint febres ñ mortifere ⁊ teſtantur i capite dolores: ⁊ patiētes añ ſe putāt tanq̄z muſcas volitare vl' aliq̄ nigra: ⁊ ſi dolor i vitalib⁹ i ore ſtōaci ſupuenerit rubeā colerā vomituros ſpabis. Et ſi frig⁹ affuerit: ⁊ ſub hypocōdrijs frigiduz ſentiſ: certiorē ⁊ ſubitū vomitū ſpabis: ⁊ ſi cibū aſſumūt reiciunt.

Ui aūt conq̄riſ i febre ſi mortifera ō dolore capitis: ⁊ videt corā ocul' ſuis aliqd nigz: tūc ſi accidit ei cū illo dolor i ore ſtomaci ſui accidit ei vomitus colere. Qō ſi aducnit ei cū illo rigor: ⁊ ſūt ꝓtes iferiōes ex eis q̄ ſūt ſub hypocōdrijs ei⁹ frigide: erit vomit⁹ ei⁹ velocior ad ipz. Qō ſi recepit aliqd i illa hora ex cibo aut potu feſtiat ad ipz magis vomit⁹. XXXIII.

Uib⁹ ille dolor a primordio febris i capite é ⁊ dolor iij. die. aut. v. augeſ i. vij. euadunt. Quib⁹ vero die iij. dolor icepit ⁊ creſcit vſq3 i. v. ⁊ i. vij. finiſ i. ix. nl' xi. Si vero cōtigat i qnta die. ⁊ vrina prioꝛi ſilis ē in. xiiij. die liberāſ.

Di quo iſtoꝝ ici pit dolor ab ipſo prio dicitē dignū ē vt fiat foꝛtis i die q̄rto: aut qnto: ⁊ cū fuēit ſeptimū deleſ: ⁊ euadit ab eo ſz plimū. Si vero icipit dolor i die. iij. ⁊ fit foꝛtis eis ꝓpꝛie i die ſeptio: euadunt i die. ix. aut. xi. ⁊ ex eis ſūt i qb⁹ icipit dolor i die. v. deide fiūt reliq̄ diſpōnes eoꝝ ſm diſpōnes illoꝝ q̄ p̄cedūt eos deide cōſumiſ egritudo eoruz i die. xiiij. XXXIIII

De vero dixim⁹ tertianarijs euēiūt eq̄liter uiris ⁊ mulieribus. Iuuenibus vero euenīūt i febrib⁹ diuturnis ⁊ iveris tertianis.

Iſte qdē res fiunt uiris ⁊ mlieribus i febrib⁹ tertiāiſ ⁊ ꝓpꝛie i eis q̄ ſunt minoris etatis q̄z illi: accīſit. n. i eis ille res i febribus illis: verūtamē euētus eaꝝ in febribus q̄ ſunt diuturni oꝛes: plus ē i febrib⁹ tertianis puris. XXXV.

Non fit crisis añ ſeptimuz niſi mot⁹ fuēat acutus.

aptitudie haꝝ rez ē vt accidāt eis q̄ ꝓpleti ſūt i etate fuā: ⁊ illi ſunt q̄s ō ꝓportione hy. ē noīare viros ⁊ mlieres in oibus febrib⁹ tertianis qñ colera in hac etate ē vincēs i corpoꝛe victoria vehemēti. Illis aūt q̄ꝝ etas ē miꝛ hac etate ñ accidit illō in oib⁹ febribus tertiāis: ſz i puerl eaꝝ trīs: qñ colera i nā baꝝ febriū vicit valde. Et accidit illō itez i egritudibus acutis valde: qñ colera i iſtis egritudib⁹ vincit victoria ſupflua: ⁊ ꝓpe i illa ſunt i ſtatu imūtutis: ⁊ ñ dimiſit dꝛe illud: niſi qz poſſe ē nob⁹ itelligere illud ex ſmone ipi⁹. XXXV.

Ignificauit p sermonē suū in hȝ febribus febrem
e quā significauit in ꝓncipio sermonis sui cū hac di
ctōe. s. q aūt ꝓquerēt i febre nō mortifera de dolo
re capitis: t reliq̄ q sequūt illō. qō est: qz postq̄ fmauit rē
cōez i istis duab⁹ febrib⁹ sil' dixit: q cōicat eis vtilisq3 q
crisis venit in his vtilisq3 p euacuationē. Deide addidit
ad illō qō ꝓpriū est vnicuiq3 eaꝝ: q̄re posuit crisim p eua
cuationez i febre ꝑma
post euentū vomit⁹ co
lere: t posuit eā i febre
scōa fieri cū fluxu san
guinis nariū. Et signi
ficatōes significātes il
lud in feb. qdem ꝑma
sunt imagiatio rez ni
graꝝ: t dolor alfend: t
in scōa qdē tenebrosi
tas visus: t cōmotio:
q̄ videt coraz oculis: t
tēsio accīs i eis q̄ sunt
sub hypocrōdys ablq3
iflāmatione. Et iste si
gnificatiōes significāt
significatōe magna ō
clinationem hu. ad ca
put. Et hy. ēt iā dixit i
eis q̄ sūt ꝑmissa q̄ flu
xus sāguis nariū acci
dit a crisi apostematū
calidioꝝ accītiū i eis
q̄ sūt sub hypocōdrys
ꝓprie i eo q ē minoris
etat' ꝓpter multitudi
nē ei⁹ qō est i corpe ei⁹
de sāgine. Et addidit
itez i fmone suo isto:
ad rememorandōz cāz
vomit⁹ colere: q̄ illud
accidit i iuuenib⁹. In
tractatu aūt p̄ libri epi
demiaꝝ: dixit in eo de
aptitudine cui⁹ē vt ac
cidat fluxꝰ sanguinis
nariuz: q̄ accidit ei vt
ocli ei⁹ ēt lachrymentē
q̄ si aggregaueris illō
totū: t adiūxeris ad il
lud qō dcm̄ ē in alijs li
bris: poter' ꝓcedē t in
dicare i oīb⁹ horis flu
xū sanguinis nariuz: q̄
accidet. Et ꝓprie si oī
dit cū illo oīsiōe māi
festa: significatio eua
cuatiōis sūpta ex pul
su. h. n. significatio p̄
cedit cuētū fluxꝰ sāgui
nis nariū ꝑculd⁹bio.

Nota si
gna fluxū sāgui
nis nariū
t vomi
tū significā
cantia.

Exemplū possum⁹ certe fluxū sāgui nis pnosticari.

M febrib⁹ñ mortife
t ris si ē dolor capitis
nz aūt oc'os q̄busq3
nigris apparētib⁹: q3 velu
ti flāma lāpadib⁹: t sō by
pocrōdia ōrtra vl' sinistra
sūt tēsiōes t tūores t teta
ni sine dolore: his sāguis
fluxur⁹ ē de naribꝰ.

c Uz aūt euēit i his fe
bribus dolor capitis
t aduēit ei ocul' suis loco
nigredinis quā videt coraꝝ
eis caligo aut vī coraꝝ ocul'
suis sile corruscatōi: t ad
uēit ei loco doloris alfend
tēsio i eis: q̄ sūt sub hypo
cōdrijs a latere ōrtro aut
sinistro ablq3 dolore: nz i
flaī: expecta illi fluxū san
guis ex naribꝰ loco vomi
t⁹: t expecta ꝓprie i hmōi
loco ei q est maioris etatis
eruptōez sanguis. q aūt naz
ꝓsecutus ē. xxx. ānos t q ē
maioris etatis eo: sit expe
catio tua ei de ruptōe sā
guis min⁹ sed oz tibi expe
ctes ei vomitū. XXXVI.

Ueris i acuta febre
p spasm⁹ cōtigit: mari
me aūt si vētres ꝓsti
pati sunt: t vigilēt: t expa
neāt: t plāgāt: t colorē va
riēt: vt mō citrini: mō ru
bei: modo liuidi: mō viri
des fiāt: hec veniūt pueris
vsq3 i septimū ānū: maio
ribꝰ vero bis t iuuenib⁹
spasmus i febribus ñ ꝓti
git: nisi magnis exītib⁹
ifirmitatibus: vt ē phre
nesis.

Ueris aūt accidit
p spasm⁹ q̄ñ eoruz
febris ē acuta: t ventres
eoꝝ sūt stiptici: t sūt vigi
lātes t expauescūt t plo
rāt: t ꝓuertūt colores eo
rū: t puēiūt ad viriditatē
t ad rubedinē: t ad fusce
dinē: aut ad pallorē. Et
faciles qdē magis sī iste
rei puēis q̄ sūt i vltrio pu
tatis vsq3quo puēiunt ad
vij. ānos. Puēis vo q̄ sūt
maioris etatis istis t vi
ris: ñ accidit i febrib⁹ ipō
rū spasm⁹: q̄ñ ñ supuēit
eis ex sigificatōib⁹ aliqd
ex eo qō ē i fine malitie:
sic̄ significatiōes q̄ accīt
i pbrenesi. XXXVII.

Uterest g̃ tua vt ml'
i to studio peuntes t
euasuros: siue pue
ros siue iuuenes discer
nas: nec i q̄lib3 egritudi
te negligēter offeras.

Uoz aūt q̄ signifi
o ceť ō quo sperať vt
saluet: t q̄ perit: ex
pueris t ex alijs ex oīb⁹
signis: sicut ostensuz ē ex
esse cuiusq3 eaꝝ i ynaq̄q3
egritudie. XXXVIII.

Uirtus accidit spasmꝰ ñ facile pueris vo facile

Nota q̄ signa solēant patientibus spasmuz accidere

Si vna significatio laudabilis multas vituperabiles vicēit bonuz t ē malum.

XXXVI.

n On ē fmo ei⁹ i spasmo accīte i aliquo mēbroꝝ: sz
i spasmo accīte i toto corpe. Euēt⁹ hȝ spēi spasmi
accidit facile pueris: t ꝑe lactātib⁹ ex eis. Et cā i illo ē
lac: t ꝓprie q̄ ē grossū: t plimū qdē accidit eis illō pp ci
bos mlt'os quos suscipiūt nō i sua horā. qō est. qz ipsi nō
itelligunt aliq̄ ex reb⁹ nisi solā comestionē. Et ex his ēt
q̄ ad illō adiuuāt: ē ōbilitas vtutis neruoꝝ i eis: t ipsi⁹
mollificatio: qō est. qz gña vtutū ex qb⁹ exīstit corpis re
gimē tria sūt: t nō iueniunť in pueris nisi trīa vtutes.
Uirt⁹ aūt tertia q̄ ē i neruis: iueniť i eis ōbil' mollificata
mollificatōe vehemētioꝝ q̄ cetere virtutes. Et pp hāc
cāz euētus spasmi eis est valde facil': t fit facil' itez redi
tio eoꝝ ab ipo ad disponē nālē. Uiris aūt nō fit facil' euen
t⁹ spasmi: nz ē facil' sanatio ei⁹ q̄ñ accidit eis pp vehemē
tiā vtutis neruoꝝ. Accidit aūt spasm⁹ itez ablq3 febrib⁹
q̄ñ accidit frig⁹ sup cōplexionē corpis: t mlti
plicaťť i eo būores cru
di grossi. Accidit t itez
q̄ñ fit i neruis t cordis
apostēa calidū pp cōita
tē cerebri cū eis i egritu
dine: verūtñ fmo hy. in
hoc loco nō ē nisi i spas
mo accītie i febrib⁹ qō
est: ga itētio ei⁹ abinitio
libri ē: vt narret ꝓnosti
catōez i egritudinibus
acutis: t i ꝓuersiuis egri
tudib⁹. Et significatōes
spasmi accītis ei q̄ iam
ꝓplet⁹ ē in hȝ egritudi
bus acutis: sūt significa
tōes q̄ significant phre
nesiz malitiosā malā: t
ꝑe tortuositas faciei:
t stridor dētiū t mlti
tudo palpitatōis oc'orū: t
tortuositas accīs i eis:
q̄ñ sufficiūt i pueris vi
gilie tñ t vehemētia tio
ris: t ē illō qō ipe signi
ficat p fmonē suū expa
uescūt: t flet⁹ t vehemē
tia tēsiōis corpis: t ꝓstri
ctio ventris. verūtñ ille
res ñ sūt nisi cā euētus
spasmi. Significatiōes
vo significātes euētū e⁹
ab ill' cāis sunt colores
egressi a nā accītes ei si
gnificātes malitiā hūo
rū ꝑ q̄s accidit ei spas
m⁹. qō ē. q3 colō viridis
t ōcluius ad fuscedinē:
significat q̄ q̄litas hūo
rū ē mala: sz colō rube⁹
significat mltitudinē sā
guis. XXXVII

i Az scripsit by. hē
fmonē in eis q̄ ꝑ
missa sūt: t scripsit eum
itez i hac bōa: t scribet
eū itez i seq̄ntibus: q̄ñ
vtilitas ē magna valde:
verūtñ q̄uis fecerit illō: t iterauit fmonē suū mltotiēs:
tñ iā puēit ad mltos medicoꝝ: t ñ itellexerūt ipz: q̄ñ ipi
mltotiēs vidēt i aliq̄ egritudinū significatōez malā: t tñ
euadit ifirm⁹ p illō ab ifirmitate sua: estimāt g̃ ō by. su
p b̄ q̄ ipe mēriť ē i fmōe suo ꝑter q̄ ipz itelligāt: t vidēt
ēt significatōez laudabilē: demuz perit infirmus. Dicūt
g̃ de hyp. q̄ errauit in fmone suo: ꝑter q̄ ipm itelligant.
Quia fortasse t vincit t superat significationes multas
laudabiles significatioyna malas: t fortasse superat t vin

cit significatio vna laudabil' significatiões multas illaudabiles malas. XXXVIII

n On scripsit hy.hūc sermonē t fmonē q est añ ipz: nisi cū sciuit tarditatē eoz g lecturi erāt libz suū t audaciā eoz: t q ipsi erāt ingsituri de cā pp quaz dixit dlē. 4.o. t hītes sāiositatē: épicos: t hydropicos: t febres q̄rtanas: quī cū nos inueniam⁹ eos nūc cum ipe iam dixit sermōe manifesto: qz fmo ei⁹ nō est ī egritudinib⁹ acutis tñ: sed ī eis ét que ex ipsis conuertunt: t plōgat eoz spaciū ingrere de illo: tūc fortitā q̄tum ingsituri eēnt ō illo: si ipe ñ scripsisset hūc fmonē. XXXIX.

Uod aūt oz vt q ꝓsideres t speculeris sup oēs significatiōes: t nō sis ꝓtent⁹ vificatiōe significationis vni⁹ iā dixit illō in eis q̄ premissa sūt. In haūt fmone addit ad illō rē p cui⁹ sciaz tuta mētū fit valde t ē: qz ñ oz vt pōderet vtus significationū absolute fz postq̄ ꝓpat vnaquēq; eaz ad ꝓparē suaz.

n Ec ī q̄libz egritudine te offeras negligēter.

T sermo me⁹ hic e nō ē nisi ī egritudinib⁹ acutis: t que gnantur ab eis. XXXIX.

O nestū quoqz illud est: qui sanitatez buic vlt ꝓmittere: illi vero mortē vult pnūciare: t breui t ī plūra egritudine: oēs vt dixim⁹ significatōes oz dignoscere: t eq̄ rōne perpendere: atqz vires earū conferre: cautius tñ hec in vrinis t sputis facere.

b

Quedā. n. significationes sunt male ī seipsis verūtñ diuersificant ī illo pp multitudinē t paucitatē: t sunt ille quaz vtutes pōderauit ī eis q̄ sunt ꝓmissa: sic oīdit: t dixit ī gbusdā eaz: quia sunt mortifere: t ī gbusdā eaz qz significāt mortē: t ī gbusdā eaz; qz sunt min⁹ significātes mortē: t in gbusdā eaz: qz sunt mortifere valde: t fortasse addidit ad illud ꝓuidubio. Et significationū laudabiliū silr ét virtutes pōderauit fz hūc modū t dixit in gbusdā eaz: qz sunt salue: volēs q̄ significāt euasionē: t dixit in gbusdā eaz: absoluto fmone: qz sunt laudabiles. t fortasse adiūxit ad q̄sdā earū. t dixit: t vtus eaz ē magna: t fortasse dixit: t vtus earū ē magna: t fortasse: vt⁹ eaz ē magna valde: verūtñ sermo ī significatōe. qz vt⁹ eaz ē magna valde i significādo saluté ē magḷ vltim⁹ q̄s fmo ī ea absolut⁹: qz significat salutē tñ. In hoc aūt fmōe dixit: qz oz vt cognoscas significatōes: t discernas eas postq̄ ꝓpueris vtutes eaz adiuuēnō q̄ ex eis ꝓuenūt in gñe tñ. s. significationes laudabiles adiuuē: t significatōes illaudabiles adiuuē: fz diuersas ī gñe ét. s. laudabiles cū illaudabilib⁹: nā tu ꝓpatōez hāc poteris scire in ꝑmis q̄ iaz supfluit ex eis ī eo q̄ significat: qz ē supfluū. Et scies scō. qz qū tu scieueris illō nō faciet te timē ī eo illō qō videb. Et tertio: vt ingras: t ꝓsideres q̄ sit cā ī aduētu ei⁹: t qd sit qō significet illō: verūtñ ego iā narraui totū illō ī libris meis: t ꝑpe illo q ē ō crisi. t qdē nō est feduz vt remēoz ari illi⁹ faciā ī B loco fz viā exēpli: t ponā ꝑn⁹ ei⁹ cuius rememoratione facia ex tpo cōem tot arti q̄ ꝓbēdit ꝓnosticatio. Dico ḡ q̄ oz vt cōsideres ī ꝑmis añ oēs res: an. s. in quibusdā mēbris corpis sit egritudo q̄ sit ei ppria: an egritudo sint būores aggregati ī mēbris seu ī vēis. Deide ꝓsidera post illud q̄ vtutes illi⁹ corpis ifirmi ꝑpe sint fz timorē. Et ego qdē p cessi iā tenorē: t dixi q̄ vtutes sunt tres. Deinde considera post illō significatōes tā laudabiles q̄ illaudabiles significātes disponē illaz triū virtutuz. Ponam⁹ ḡ verbi gra: q̄ vtus ꝓcedēs a cerebro nō bz egritudinem: neqz aliqō ex mēbris corpis: t q̄ cā euēt⁹ fe. é putredo humorū tñ: cuz hoc posuerim⁹ totū illō: ponam⁹ ét q̄ in vrina a ꝓncipio egritudinis apparuerūt significatōes laudabiles: dico q̄ iste ifirm⁹ nō pōt cē q̄ moriaf cā buī⁹ egritudinis: t ꝑpter illō si accidat vt appareat ī eo significatio timorosa: tūc nō soluz nō oz: vt terreat te t faciat te timere: sic accidit mltis medicoz: imo opz vt scias q̄ est significatio euēt⁹ crisis. qō ē: quia accidit huiuscemodi ifirmis ꝑpter crisiz dolor capitis t ꝑmixtio rōis: t imagnant res nigras: t citrinas: t accidit eis tenebrositas in vīsu: t dolor in frōte: t in feud. i. ore stōci: t tensio ī locis qui sunt sub hypocōdrijs: t qñ egerūt: egerunt etiā egestionē malā: aut expuunt ét sputū fedum: aut vomunt vomitum turpis aspectus: t denigrant mēbra eoz: t putrefiunt; t icidūt in viā mortis: Totum illō qñ apparet est eoz⁹ dispō melior. qō est. qz anbelitus eoz fit multotiens bonus t quiescit qō cuz eis est de dolore: t ꝑficit appetitus eoz in cibo: t sentiūt ī corpibus suis lenitatē apō elenationē ad sellā: t qñ eueniūt eis buiuscēodi euacuatōes figificat illō qō euacuant ex eis significatōe mānifesta: q̄ nā mūdificat corpa: t reddit: t strigit qō currit ex eis: t appet loco recessiōis t retētiōis victoria. res. n. iste oēs ōterminā t discernunt ī B libro. t ñ est tibi pole tñ nisi vt adiungas ad eas significatōes q̄ sumunt ex pulsu: t ego qdē iā eas oīdi in libro meo de pulsu: ꝑter q̄ ꝑmiscueri cū eis parabolas t fabulas: sicut sunt parabole t fabule: q̄o scripsit archigenes: postq̄ ḡ itellexeris istas res ī aia tua: t iueneris t tenueris eas oz vt ponas ꝓsideratiōez tuā ī eis ita vt cōparet eas adinuicē. Poteris. n. ī illo enūciare illud quod ꝑtermittunt dicere ifirmi ex reb⁹ q̄z scia nō est apō eos q̄z sunt ppriē: sicut vidistis facere mltotiēs me. Ex illo est sermo me⁹ in illo cui⁹ dētes stridebāt q̄ illō erat ei p nāz ita q̄ ꝓuocauit illū g audiuit me ex illis de domo ei⁹ vt extimaret: q̄ iudicatio mea de illo qō iudicauī: non ē ex arte medicine: sed ex arte diuinatōis. Et silr illō ét qō iudicauī sup illū g dormiebat: t oculi ei⁹ erunt aperti q̄ illud erat ei p nāz. Et dignū est ét vt sitis memores ei⁹ quez inueni resupinū sup lectuz suuz: t iudicauī de eo: qz opz necessario vt sit qō est cum coīte. Et itrauī semel ad mulierem: t vidī oculuz eius dextz multo maiorem oculo sinistro. Judicauī ergo sup eam q̄ illa eminētia que apparebat ī oculo eius añs fuit ante egritudinē eius. Et vidī alteri⁹ infirmi cēpora plana ꝑter q̄ fueriz sciens ante illud t iudicauī super illud: q̄ illud erat ei naturale. Et iudicauī super infirmum alium q̄ oculi eius erāt naturaliter lachrymosi: t multotiens iudicauī etiā super tortuositatē algebin. i. duorum cornuū frōtis t tortuositatē oculoz t torturā labi: q̄ euentus illius fuit ante egritudinem ꝑpter cāz extrisecā. Et multotiēs iudicauī de pl' su diuerso: t in illo in quo oīdūt getes: q̄ illō erat p nāz

Nota de diuersitate signoz ī malitiaz t in bonitate.

Nota pl' cbā ōclaratōz' exē plarem.

Gal. gltur se ex scia, prosticorum reuelasse mlta que vulgū ex arte medicie: fz diuinatōes poti⁹ crediūt.

nō bicgua multa q̄ absoluta sunt morialia ī qbusdam nō sūt nālia.

ꝓter q̄ scineris: ⁊ postq̄ sanat⁹ ē ille ifirm⁹ remā sit cū eo. Et iudicauī ēt ō voce bona: ⁊ voce rauca: ⁊ voce tremula q̄ gddā ei⁹ erat ꝓ nāz: ⁊ gddā ei⁹ accidit añ egritudinez. Et q̄n iā locut⁹ fui i illo ꝯmone longū. in li. meo ō tractatib⁹ ꝓnosticatōis tūc nō ē mihi necē narrare illō in hoc libro: sz sufficiē mihi vt faciā te rememorari tñ sūme scie q̄ apꝑbendunt hō res: deide abscindaz ꝯmonez būc. Dico ḡ q̄ q̄n oñdit ibi q̄ i egritudie ñ est timor ex oib⁹ significatiōib⁹ Oz vt scias q̄ euētus illi⁹ accītis ꝑuldubio fuit añ egritudinē ab aliq̄ cā ꝓ apparētie manifesta. Et ꝓꝑ hoc opz fi vificatus ꝯmonē me nz: ⁊ ꝯmone by. vt ꝓsideretis oēs significationes: q̄rū reme ̄oratio ꝑcessit postq̄ ꝑ ̄oderauerit virtutes ea ̄: sz q̄ ꝑcessit ⁊ by. enūciauit de eo. ipe. n. dixit illud sz sernitā exēpli i sputo q̄ exuit: ⁊ sunt ⁊ ī illo colera: ⁊ sanies p̄ mixte. Et sermo ei⁹ ille est in locutione: in q̄ dixit. Et q̄ ex sanios̄itate accidit ⁊ sup sputū adhuc vicit colera est malū valde: sine sit illud q̄ de eo egredit q̄q̄ sputū sup q̄ vicit colera: ⁊ q̄q̄ sanies: aut fit exitus vtriusq̄ fil. q̄ est. q̄ ꝑcepit by ̄. tibi in hoc sermone vt ꝓsideres i oib⁹ significatōib⁹ q̄ apparēt i ifirmis ꝓsideratione exq̄sita: ⁊ addit ad illō multas ex eis: ⁊ posuit initiū ꝯmonis sui a significatōib⁹ laudabilib⁹: ⁊ dixit. Et ista sunt signa laudabilia vt ifirmus sit bñ tolerās egritudinē suā cū facilitate: et vt sit anbelitus ei⁹ bonus: ⁊ vt sit salubris a dolore: ⁊ vt pciat q̄ ꝓcipit ex sputo cum tussi facile: deinde icipit postq̄ expleuit numerationē signo ̄ laudabiliū �fm ordinē numerare significatōes malas ⁊ dixit. Male aūt sunt ꝓie ill. Et sunt iste vt sit difficile infirmo tolerare egritudinē: ⁊ vt sit anbelitus eius magn⁹ ⁊ freq̄ns: ⁊ nō ḡciscat ab eo dolor ei⁹: ⁊ vt sit sputū eius q̄ exuit cū tussi ⁊ cuz labore: ⁊ vt sitiat siti vehemēti: ⁊ vt sit caliditas feb. in corpore diuersa: hoc ḡ fuit initiū sermonis sui ī significationib⁹ mal: q̄ ꝓ expleuit rememoratio successione exēpli: q̄ narrauit i sputo: ⁊ dixit: q̄ opz tibi fieri fecisti in B loco: ita facias in oib⁹ alijs locis ꝓter q̄ dimittas aliq̄ ex rebus: sz cogita iter te ⁊ aiam tuā ī virtute cuiuscq̄ significationū deide ꝓpares eas adinuicē. XL.

Cognitō egritudis ꝑtis aut futur⁹ euenit nos in cognitiōz accitiū tuoꝝ.

Unamentū magnū fit in ꝓnosticatōe accītiuz ō aptitudine quoꝝ est vt accidant ifirmis ꝑ cognitionē egritudinū supenientiū ꝑtiuz ex eis ⁊ futuraꝝ. Et hypo. q̄dē narrauit in li. aphoꝛi. noꝝ sūmas breues i egritudinib⁹: q̄ multiplicāt in vnaquaq̄ hora anni. ⁊ q̄ ꝑpe sunt disponi aeris ꝑtis: ⁊ disponi añtis. Dixit. n. i horis āni. In ve q̄dē accidit algue segues. s. melācolia ⁊ mania: ⁊ reliq̄ q̄ narrauit ⁊ numerauit post illō ex egritudinib⁹ q̄ fiunt ꝓpie vi: ⁊ vnicuiq̄ horarū anni: q̄n seruāt ꝓplexionē nālem. In horis āt q̄ ꝓplexionē suaz nālem nō seruāt dixit būc ꝯmonē. Q̄z accidūt egritudines alie: q̄ sunt ꝓpie illi disponi aeris. deide narrauit q̄ hec egritudinū accidāt i fine: ⁊ q̄ accidāt i hora mutatōis aer ꝑtis: In eis āt q̄ accidūt i fine dixit būc ꝯmonē: Q̄n fuerit by ̄es ꝑuata pluuia ⁊ fecit borcaz: ver pluuiosū: ⁊ austrinū: ⁊ reliq̄ q̄ sequunt illō. De egritudinib⁹ āt q̄ accidūt in disꝑnib⁹ aeris ꝓpꝛis horis āni dixit būc ꝯmonē. Horarum āni in q̄ est vliter paucitas pluuie sanioz est: q̄ eius multitudo ⁊ reliq̄ q̄ sequunt. Uez q̄ dixit de egritudinibus supueniētib⁹ i libro aphorismoꝝ: nō ē nisi sūma breuis. in li. āt epidimiaꝝ dixit alia: que necaria sunt sciēda de esse eaꝝ. Quātitas āt q̄ est necia in cognitōe haꝝ egritudinuz q̄uis estimet: q̄ sit itrās ī cognitōe rerum nāliū: tñ ego narrabo eā i exꝑōne mea: q̄n exponā libꝝ epidimiaꝝ postq̄ ꝓpleuero hunc librum: in hac āt hora ego

Tps pluuiosum ē minus sanū q̄ non pluuiosū

e Thec est nā horia i acutis passionib⁹: ⁊ i epidimicis egritudib⁹. i. lōgis: vt cancro: ⁊ silib⁹ ꝑiculis ne timeas: ⁊ tpa ꝑtesq̄ moꝛbos attendas.

o Portet vt cogites cuz velocitate sup euētū egritudinū: ⁊ non effugiat te diſpō hore ꝑtis. XLI.

ſ Cito oēs valitudines posse euēire oib⁹ tpibus: q̄s dam tamen quibusdam magis ē euenire: et quaruz signa mala sunt: malas scies esse egritudies quaruz vero bona sunt: cōtra se habere.

o Portet āt vt scias bñ ō eē significationū ⁊ reliquoꝝ signorum: q̄z in omni anno: ⁊ hora omni ex horis āni: que ex eis ē mala significat malum: et que earuz est laudabilis significat bonum. XLII.

Nō cāpotest cognoscere accidens absolute mentale i aliquibus egris esse nāle.

Nota ꝺiſpō aer ꝑtis mīs nos mouet i ꝓnosticatione.

narrans summā ꝓnosticatōis de eo ō quo locut⁹ est in hoc ꝯmone cui⁹ ꝓmissim⁹ rememoratiōez. Dico ḡ q̄ ꝑcepit tibi vt addas ad istas significatiōes q̄s narrauit i libro ꝓnosticatiōis ꝓpias egritudib⁹ acutis significatiōes q̄rum euentus cā est aer. Ponat ergo aliquis tibi q̄ ostēdere sunt tibi significationes iudicātes sup̄ egritudiné fluxū sanguinis nariū: ⁊ sit hora ꝑfs ver. Dico ḡ q̄z illud q̄n accidit oz vt sit expectatio tua fluxus sāguinis nariū plus: q̄ si fuerit euētus ꝓplexionis aeris ꝑtis ca. ⁊ bu. erit plus illo multum: Sz si cōplexio ei⁹ in duob⁹ tpib⁹ aut in trib⁹ ex tpibus anni: q̄ iaz trāsierunt fecerit neciaz significationem multi sanguinis: tunc erit spes tua: vt eueniat fluxus sanguinis nariū multo plus. Et sermo q̄dē in religis spēb⁹ euacuatōis est silis ei q̄ est i fluxu sanguinis nariuz: ⁊ pp hoc sufficiē mihi: vt faciā te rememorari in illo exēplū vnū ⁊ ē sudor ō cui⁹ aptitudinē ē vt accidat. Dico ḡ q̄ in febrib⁹ �fm plurimū i hora estati cū ꝑuatōe pluuie nō accidit sudor. Qñ si accidat i hora salti q̄ritas pua pluuie: accidet i febrib⁹ sudor. āā ḡ oñsuz ē tibi oñsione apparente: q̄z q̄n adiungit ad religās significatōes, ꝑpas egritudibus significātes sudorē: ō aptitudie cui⁹ est vt accidat scom dispōnem aeris ꝑtis: erit spes ei de cuius aptitudine ē vt accidat certior ⁊ magis festina. XLI.

De ꝺiſſa iter signū ⁊ significationez.

i Nuenim⁹ medicos nō tñ ingrere ō dria iter significationes: ⁊ iter signa: sz ēt rhetoricos: q̄n ingsitio ō illo ñ est ex eo q̄ significat ex noib⁹: sz igredit in ingsitione de eo cui⁹ itentio q̄rit. ⁊ pp illō oz vt itendas ad itentionē duaꝝ itentionū q̄s significāt he due victōes: ⁊ sūt ille q̄s inuenim⁹ medicos q̄ añ nos fuerūt sciuisse ⁊ inuenim⁹ ēt rhetoricos firmauisse: q̄ ipe significāt illō valde. Dico ḡ q̄ ꝓte q̄ sūt i vsu i oi ōmatiōe q̄ sit vera: ⁊ sufficiēta facies sunt duo q̄ꝝ vna ē neciaria cui⁹ vnaq̄q̄ paro suā legē cōparet sūt ille ex q̄bus ꝓponit ꝓpō: ⁊ altera nō inuenit sp̄ sed fm plimū. Et diuidunt itez iste due ꝺrie diuisione altera in due quoꝝ vnū ꝓbendit exprimento: ⁊ alter⁹ rone. Ille ḡ sunt ꝺiſſiones itentionū. in nolbus aūt significatib⁹ eas ñ inuenim⁹ oēs grecos vsos fuisse super eas cisdez noib⁹: sz prudētiores eoꝝ. Uidet ḡ mihi vt dimittā rememoratōez reliq̄ꝝ. Et ipsi q̄dē vtunt i diſsione ꝓma sup rē q̄ significat sp vnā ⁊ eādē rē nole significatōis ⁊ vtunt sz rē plimā nole signi. In diſsione āt scōa nolant q̄ ꝓbēdit exprimēto ⁊ ꝓsideratōe: signū: ⁊ q̄ ꝓbēdit ratiōe: significatio: verūtñ cognitione vel scia qua vtun

tur grèci in hoc termino vel capitulo nō iuuanť medici: sed illi artifices quoꝝ est ꝓpria cognitio vel scia lingue greco⁊ ⁊ illis attinet. Ꝫ q⁹ p cognitionē diuiniōis i quā diuisimus res: iuuamētū fit valde magnū in ꝓnosticatō ne: videť mihi q⁹ manifestū est ⁊ planū apud oēs hoies: i fmōe át hy. q⁹ vt⁹ hoꝝ genꝝ iter illas duas significationes ex generibus significationū é vtus vna ⁊ eadé sp.s. q̄ significat salutē: ⁊ q̄ significat rē malā ⁊ ē necessaria igsitio mlta: qō est: qz dixit i li. aphorismoꝝ. Q̄n egritudo est ꝓueniēs nāe infirmi: ⁊ etari eius: ⁊ ipsius forme ⁊ hore ꝑsenti ex horis āni: tūc timor eius est minor q̄ timor egritudis: qñ nō est ꝓueniēs alicui haꝝ ꝓprietatū. Nō g̃ dicit ille fmo fmoni eius in hoc loco: qō ē: qz ipse dixit in eo q⁹ significatiōes male significāt sp rē malā: ⁊ nō dixit q⁹ significatio eaꝝ sup illud sp est vnius dispōnis in differētia aūt cuius ꝑmisimus rememoratione nō ꝓmutať nā horꝝ duoꝝ genꝝ ex generib⁹ significationū ad ꝑiuz sue nāe: sed enūciauit q⁹ vnūquodq; facit illud ꝑz paucitatē ⁊ multitudinē. ꝑz naturas ⁊ etates ⁊ reliqua q̄ ipse dixit in illa hora. Oportet g̃ ex illo q⁹ hy. nō dixit fm hoc res ꝑrias: ⁊ ꝓprie in fmōe suo. Nō oꝛ vt glorieris ꝓpter lenitatē quā inuenit ifirmus ꝑ diuersitatē rōnis neq; vt terreat te res praua q̄ accidit absq; rōe: plurimū enī eius qō accidit ex illo nō fortitan morať: neq; ꝓlōgať spaciū eius: nā hoc etiā nō est ꝓtrariū ei qō dixit in hoc libro qñ nō scripsit būc fmonē q est i ꝓnosticis: nisi ꝑ illā eandē cām. Quoniā mutatio ex significationibus malis ad significatiōes laudabiles: ⁊ ex laudabilibus ad malas nō est nisi in accidētibus. Ex signis ät nō est aliqō de aptitudine cui⁹ sit vt permuteť ad ꝑiū eius fm q⁹ ipsum est: ꝑz significat bonū aut malū cū multitudine: aut paucitate ꝓter q⁹ significet in aliq̄ horaꝝ bonū ⁊ post ipꝝ malū: aut malū ⁊ post ipꝝ bonū. Inde é q⁹ signa ex vrina sūpta de ḡbus dicit q⁹ sūt mala: nō est possibile vt sint i aliq̄ horarū laudabilia neq; signa ēt laudabilia est possibile vt ꝓmuteně i aliq̄ horaꝝ ⁊ fiant mala: ⁊ sīliter etiaꝫ q̄ apparent signa i facie ⁊ colore ei⁹: ⁊ ipsius forma: ⁊ eius figura: ⁊ similr etiā est fmo in decubitu cū iacet ifirmus supinus: ⁊ palloꝛe mēbri: ⁊ eius nigredine: ⁊ alys ex ifirmitatibus q̄ accidunt i eo: ⁊ q⁹ oīa ista signa sunt fuantia vtutē suā q̄ est i bis ꝓprie sp: ⁊ nō é illud in magnitudine: qñ iā ꝑmisit: ⁊ dixit. Q̄z recipiūt in illa additionē ⁊ diminutionē: sed in genere qñ nō est possibile vt mutet aliqō ex signis laudabilibus ad gen⁹ signoꝝ illaudabiliū: neq; aliqō ex signis illaudabilibus ad gen⁹ signoꝝ laudabiliū cū ꝛquiriť de eis cū discretiōe ⁊ determinatiōe: q̄ eis ꝓpria est: accidētia aūt nō sūt ita qñ accidūt i ḡbusdā difficultas anbelitus: ⁊ ꝑmixtio rōnis: ⁊ tēsio coꝝ q̄ sunt sub hypocondrys: ⁊ videť coꝛā oculis suis simile cōfusatiōi: ⁊ imagināť res nigras: ⁊ accidit eis dolor i alfeud: ⁊ salt⁹ laby iferioris: ⁊ egrediūť ex eis exitura ad lat⁹ auris: aut in loco alio: ⁊ fortasse erit ꝑ eas crisis ⁊ fortasse addēt in magnitudine egritudinis ⁊ vehemētia eius. Et hypo. narrauit illud in fmōe suo: q⁹ accidentia ḡb⁹ fit crisis qñ nō faciūt illō fortasse significāt morte: ⁊ fortasse significāt malitiā cōplexiōis. Et ego ḡdē iā determinaui totū id qō é simile in libro meo de crisi ⁊ i libris alys vt nō minuať nobis scia alicuius rei ⁊ in ꝓnosticatiōe: ⁊ ꝓp hoc nō sum piger i accipiēdo ꝛsiliū a te in hac hora: cū sit de ꝛsuetudie mea vt inuaꝛ id sp. Et é qō ꝓuenit tibi sp i ꝓmis vt studeas ad discēdū illō q̄ ingrdiť in opē medicie: de reb⁹ aūt q̄rū ingsitio é i dictiōib⁹ aut in eis q̄ significāt noīa: aut quaꝝ scia necessaria é ad dialeticā: inuio tibi vt postponas ingsitionez de eis vsq; ad horā q̄ erit vacās: fiē illō qō oꝛ te facere i hac hora: in eo qō significať ex noīe significatiōis: ⁊ ex noīe signi. Et qñ narrauī totū cui⁹ scia fit iuuamētū i arte medicine: tunc ego sum adiūgēs ad fmonē meū rē aliā qua certificať id qō dixi in eis q̄ ꝓmissa sunt. Dico g̃ q⁹ accidētia q⁹ fit crisis nō lantur signa: significatiōes aūt nō ē possibile vt noientur. qō ē: qz greci nominant his duob⁹ noīb⁹ .s. signū ⁊ significatio res ḡb⁹ possibile é scire si ifirm⁹ saluať aut peryt. Et si aliqs diligit vt aggreget illō in summa vna: dicat qz sūt signa q̄ significāt debilitatē vtutū q̄ regūt coꝛp⁹ ⁊ eaꝝ fortitudiné. Et manifestū est bene: qz in grediunť i eis significatiōes q̄ significāt digōnē ⁊ ei⁹ diuersitz. Ex accidētib⁹ vo ḡbus fit crisis nō é aliqō cui⁹ dipō sit hec dispositio: ꝛz itelligitur ex eis q⁹ crisis accidit: ⁊ cū illo ét an sit cū euacuatiōe: aut accidat ei exitura: aut ḡb⁹ euacuatiōib⁹ ⁊ exituris accidat: siē fluxꝰ sanguis nariū: vbi gratia: ⁊ vomitꝰ ⁊ apostemata q̄ fiūt a duob⁹ lateribus auris. Uerū an illa crisis bona sit aut mala nō est possibile vt sciať ex significatiōibus hꝝ: qñ oēs istas crises nō inuenis ꝓuerti ad salutē pluscꝫ ad malitiā. Et hy. q⁹ dē nō narrauit discretionē illi⁹ neq; determiationē ipsius fm finē vtutis ex accidētib⁹. ꝛz ex significatiōib⁹. qō est: qz dixit q⁹ digestio significat velocitatē crisis ⁊ fiduciā sanitatis. Res ät crude q̄ nō digerūť: q̄ ꝓuertunť ad exiturā malaz significāt: aut qz ñ erit crisis: aut dolores aut lōgitudinē egritudis: aut mortē: aut reditiones egritudis: pp hoc g̃ possibile est vt sciať si crisis accidit ab accidētib⁹ q̄ faciēt crisiz: ⁊ possibile est vt noiet illa accidētia ex significatiōibus crisis: veꝝ an illud ꝓuertať ad salutē: aut ad mortē: significāť ex eo digōe tātū: ⁊ nō significať ex digōe itez si crisis accidat: sed an euadat ifirm⁹ an moriať. ⁊ oꝛ vt sis ét memoꝛ illius cū eo quo exposui tibi noīa: cū fiat per ipm iuuamentū in arte medicie. Et sciasiteruz q⁹ signa ḡbus fit crisis ꝛgrediunť i genus accidentium: q̄ significant euentum euacuationis ⁊ euentum exituraꝝ ⁊ q⁹ ille euacuationes fm veritatē nō sūt nisi cāe ꝛsumptionis egritudis aut casus vtutis accidēs aut sūt significationes q̄ significāt illud. XLII.

On vtitur hy. i sermone suo Jn regiōibus bicuitate: siē de consuetudie sua é. vt faciat: qō é: qz possibile fuit ei vt adiungeret ad sermonē suuz ꝓmū duas dictiones tantū: ⁊ nō fuit necessariuz vt scriberet hunc sermonem: ⁊ ꝓpter hoc ego suz adiungens illō ad sermonē suum: ⁊ ostendens ostensiōe manifesta quomō erit quando additur ei illud sicut si dixisset: oportet vt scias hemd die esse significationem ⁊ reliquoꝝ signoꝝ q⁹ ipsa i ꝛsol anno ⁊ i omni hora ex horis anni: ⁊ i omni regiōe que ex eis sunt laudabilia significant bonū: ⁊ q̄ ex eis sūt mala significant malū. Jam ergo manifestū é ex additiōe mea i hoc sermōe scilicet ⁊ i omni regiōe q⁹ sermo eius cuius ꝑmisimus rememoratione é superfluus: nec est necessitas ei⁹. Quoniā nō itelligit ex eo aliqd aliud nisi q⁹ significatiōes laudabiles ⁊ illaudabiles significāt sp: q̄ ex eis sunt laudabiles bonū: ⁊ q̄ ex eis sūt male malum i omni regiōe: siue sit calida cōplexio eius: siue frigida: siue eq̃lis valde: qō est qz rememoratio ei⁹ de re

i

Tota ītētio medici ꝛz vtari circa ea q̄ ingrediūtur i opē medicie.

Ꝫ vna significatio mala sēp fit mala: vna ꝛz alt̃a ē deteriot.

Signa laudabilia ꝓp nō mutať in genus signoꝝ illaudabiliū

gione nubie ſm ſemitam exempli ſignificat regiones calidas: ⁊ per regiōez ſclauonie ſignificat regiōes frigidas: ⁊ per regionē heſperie regiones temperatas. XLIII.

r Es quam dixi ī eis que ſunt premiſſa propterea quia fuit neceſſaria ſcripſit eam hy. in hoc loco: ⁊ eſt ſermo eius quia quando tu intelligis intellectu bono virtutes ſignificationum: tunc tu q̄uis non p̄cedas ⁊ ſcias ſemp̄ illud de aptitudine cuius eſt vt accidat ſm veritatem verūtamē quando iam certificaſti ⁊ recte inueniſti ſz plurimū duplicia mlta nō errabis: ⁊ in hoc oſtēdit bonitas hoīs ſup̄ aliū ex eis q̄ antecedūt ⁊ indicant illud qd̄ eſt futur̄: qd̄ eſt: qr̄ īuentio p̄ter q̄ accidat in illa error maior eſt q̄ menſura virtutis hominis. Paucitas aūt erroris eſt de operatione prudentium ī arte: ⁊ qui recte īuenit ex iſtis omnibus ī. xx. vicibus: ⁊ errat vice vna: melior eſt eo qui errat ī. x. vicibus vna vice: ⁊ cuius error eſt etiam in oībus cētū vicib⁹ vice vna in vltimo: melior eſt iterum eo cui⁹ error eſt in omnibus. xx. vicibus vice vna. ⁊ melior illo iterum eſt cuius error eſt in omnibus. ccc. vicibus tantum vice vna. oportet ergo ne rectum ſit illō de quo querunt a nobis experimētatores de additione noſtra in eo q̄ diximus. ſ. ⁊ illud ponit te ne erres ſemp̄. Cum ergo non poſſumus reſpondere in illo eſtimant qr̄ iam nos vicerunt: ⁊ oſtendunt q̄ additio noſtra quā addidimus eſt ſuperfluitas: nec eſt neceſſaria. nos enī q̄uis non poſſumus quin erremus ſemper: verūtamen ſm diſpoſitionem peruenimus ex complemento artis ad plurimum: q̄ illi ad quod perueniunt illi multotiens: nō in pronoſticatione eius quod futurum eſt tantuz: ſz in egritudine ⁊ ſanatione egritudinum etiam. XLIIII.

Paucitas erroris eſt de operatione prudentiz ī arte.

n Ec deſpatio aliq̄te cōturbet qr̄ locupleti⁹ q̄z exiſtimes tibi arridebit ſignorū ſeries: ſi vt mouim⁹ noſtre rōni inuigiles.

o Portz ḡ vt ſcias ſcia certa qr̄ nō ē negādū ī locis eiſdē qui ſit recta īuētio tua multiplicata: cū tu cognoueris ſignificatiōes ⁊ ſciueris quomō diſcernas eas ⁊ regas eas cū certitudie. XLIIII.

n Eqz te ad alias egritudies ⁊ alias p̄ceptōes ab hac p̄ceptōne velis diffundere: qr̄ q̄cūqz determiant̄ noſtro numero certo dier̄ creticoruz: noſtro quoqz ſint expoſite ordie p̄ceptorum.

e T non oz vt p̄uenias ad nomē alicui⁹ egritudis: q̄ nō ē dicta ī hoc libro: qd̄ ē qr̄ oēs egritudies q̄ ꝯſumūt̄ ī ſpacio tēporis qd̄ premiſimus ⁊ determinauimus: cognoſces p̄ hec eadē ſigna ſi rexeris ⁊ diſcreueris ea.

n Idetur mihi: qr̄ ſcripſit hunc ſermonem in fine libri ſui propter ſermonez ſuum: ſcilicet q̄ ſmo meus iſte eſt ī egritudinibus acutis ⁊ que ſequūtur ex eis: ⁊ propter hoc ipſe cum non dicat plures ſignificationum laudabilium ⁊ malarum quas dixit niſi ſermone abſoluto qui cōmunicat omni egritudini: ⁊ q̄ ex eis ſunt ſignificationes pauce ſeparate ab eis: facit nos rememorari ſermonis ſui: qr̄ non dimiſit dicere aliquam ex rebus d̄ q̄ fuēit nob̄ dignū eſtiare: qr̄ ſit falſa. qd̄ eſt: qr̄ cū dixit quaſdam egritudines nominibus ſuis: ⁊ dimiſit dicere quaſdam earum: ſignificauit per illud q̄ non fecit inuanum illud qd̄ fecit neqz ſine cauſa: ſz qm̄ in quibuſdam egritudinibus eſt neceſſarius ſermo proprius ſine reliquis earuz: ⁊ p̄pter hanc cauſam dixit eas: ille autem quarum dimiſit rememorationez omnes ingrediuntur ī ſignificatiōibus cōmunibus: inde eſt q̄ illud quod ſcripſit in primis in facie ſignificāte mortem: rectū fuit dicere q̄ eſt ſignificatio mortifera in diebus egritudinibus acutis. Et ſimiliter etiam quod ſcripſit in decubitu ⁊ anhelitu: ⁊ in ſomno: ⁊ in vigilus: ⁊ in reliquis rebus remanentibus: in quibus venit criſis in horis quas determinauimus ī eis que ſunt premiſſa: qm̄ liber iſte eius non eſt in egritudinibus chronicis ſed ſicut dixit in egritudinibus acutis: ⁊ que accidunt ab eis: ⁊ ſignificauit horam in qua venit criſis ear̄: ⁊ dixit: in q̄buſdam earum: qr̄ accidit illud in die. xx. ⁊ in quibuſdaz earum in die. xl. ⁊ in quibuſdam earum in die. lx.

Finit particula tertia ⁊ vltima libri pronoſticoruz hyppochratis.

Fundación Uriach

¶ Incipit liber de regimīe acutoꝝ morboꝝ hypocratis.

Ota q̄ liber iste tres hz titulos. Primus dict⁹ est. n secūdus ē iste Incipit liber de aqua ozdei hy. ter tius est: Incipit liber contradictiōis hy. sentēcys medicorum de assidys: sed solum primus approbatur a Galieno infra commento. xviij. I.

On solum cum scripserunt rememorationes sniarū relatarū ab n illis de assidis nō dimiserūt aliqd dicere ex accidētibus: q̄ infirmis accidūt imo i uenim⁹ eos dixisse de illis accidētibus plus ꝙ̄ oportear: sic ostēdā pax post: hec ät actio nō est operatio prudētū i arte. s. vt nō dimittāt aliqā dicere ex rebus q̄s vulg⁹ scire ꝓt Quū prudentiū itētio i arte sua non est hec: sed vt scribāt totum quo fit iuuamētum i medicatiōe egroꝝ do nec ipsis etiā q̄nq̄ sit necessariū addere ad id res quas oēs vulgi sciunt: t dimittere rememorari rerūz multarū ex illis quas ipsi sciunt: quādo vident q̄ in ipsis nō e iuuamētū i fine artis. II.

Ignificatio est e sciētia sumpta ex significatiōibus. Multi aūt vtuntur hoc nomīe significationū sup signa rōabilia sicut ostēdi i tractatu quez cōposui de significationibus: t accidētibus. Dicit ḡ hy. de rebus ad quaꝝ cognitionē vel scientiaz fit in hac sciētia cognitio in q̄bus iuuant medici: q̄ nō oēs inueniuntur scripte in sentēcys relatis illis de assidis: ſz dimittūt i multis locis. III.

Ostq̄ dixit q̄ medici q fuerunt de illis de assidis p dimiserunt dicere res multas: quibus iuuamētū fit in significatione: secutus ē etiā t narrauit illō per intentionez sermonis sui significatio: t dixit. Sicut oportet in sanatione cuiusq̄ egritudinū. Quod est: quia omne quo iuuamentum fit i significatiōe sanatiōis egritudinum est ex arte medicine. Et possibile quidem ē vt aliquis existimet q̄ hy. dimisit dicere significationes q̄ necessarie sunt in cognitiōe egritudinum: t presciētia de eis. verū res nō est ita: nā significationes iste comprehēse sunt necessario in significationibus quib⁹ fit iuuamētū in medicatione. Si enim nō fieret iuuamētuz per cognitiones egritudinū: t presciētiā de successione earum in inuentiōe medicatiōis: melioris esset supflua: nec esset necessaria ojo. Nūc ergo cum per eam fiat iuuamētū in ipsa: tūc est ꝓpter illud inuatiua in sanatiōe egritudis: t res in hoc q̄ ad cognitionez significatōis super ifirmitates fiat cognitio in sanatiōe egritudinū: est res in qua loqui nobis nō ē necesse. Qō est q: oportet i ꝑmis: vt cognoscamus egritudinē q̄ sit: deide in tēdamus post illud ad medicandū ipsaz: q̄ aūt per ꝓnosticatiōes fiat iuuamētū in medicatiōe egritudinū iā oñdit hy. in ꝓlogo libri sui de ꝓnosticatiōe: ita q̄ si aliquis dicat ꝓ oīa que sunt in medicīa nō fit iuuamētū: nisi in cognitiōe egritudinū: aut in ꝓsciētia de eis: aut in medicatiōe eaꝝ: erit intētio eius i hoc sermōe itētio eius in sermōe ꝑmo. qō est: quia medicatio ex medicina nō ē nisi sibuꝑsi. Sz ꝓnosticatio t cognitio egritudinū est ante medicationē. Et ꝓpter illud nō ē possibile alicui vt dicat q̄ finis medicīe est cognitio egritudinuz: aut presciētia de eis: sic dicimus i sanatōe egritudinū. Et itelligē a me i B loco q̄ sanatio egritudinū est destructio egritudinuz: posq̄ ē casus egritudis t euacuatur t nō que adhuc futura est. Nos autem iaz scripsimus i oībus illis illud quo contenti sum⁹ vel quod sufficit nobis i tractatu qué edidim⁹ in fine medicīe: t nō oz nobis nunc: vt occupemur ab eo: ad qō itēdimus per illud qō extra ipsum est. Qō est: q: iaz itelleximus sentētiam hypo. ꝓpter qō indigueriimus sermōe exquisito i fine medicīe: t quoniā iste sermo ad cuius expositionē itēdimus i tenīt scriptus i plurib⁹ descriptiōib⁹ i q̄b⁹ cōfidētia ē ſz modū aliū tūc nō ē sup fluū dicere illō. Differētia ät iter ipz t ꝟmonē qué ꝑmisim⁹ ē i dictiōe vna: t ē iā q̄ est: q: sermo est scriptus ꝟm hūc modū: t cū suscipiunt ille res ad significationez: aut sic oportz in sanatiōe cuiusq̄ egritudinum: q aūt scripsit hūc ꝟmonē ſz hāc descriptionē itellexit ab hy. ex ꝟmōe suo significatio: cognitionē egritudinū t presciētiam de eis: t itellexit ex ꝟmōe suo: sic oportet i sanatiōe cuiusq̄ egritudinū: q: vtilz est ei q̄ medicatio egritudinū nō ē ingrediens i hoc nocie. s. significatio sup sanationē egritudinū: t si illud ē ita: tūc dimisio hy. dicēdi ꝓ artis qua fit medicatio egritudinūt in ꝟmone qué dixit ante hunc vbi dixit: i eo dimiserū plura eoꝝ: q̄uis ille egritudines diuerse fiāt i egris diuersis: t q̄rūdā eoꝝ sollicitudo hyp. magnificet i significatiōe ē nō ſz rectitudinez. Et manifestū qdē ē q̄ g dixit hūc ꝟmonē dicet q̄ hy. ñ iterauit ēt

i z

Ꝑmissi ē ex his q̄ vulg⁹ scit nō scribere q̄ i fine artis iuuamētū ꝓstant.

De quo fit iuuamētū i i fine sanitatis ē ex arte medicine.

In ꝑmisos vt cognoscam⁹ egritudinē de ide itēdam⁹ ad medicādum ipsam.

Sanatio egritudinū ē destructio earum.

sermonē suū ⁊ scripsit hunc sermonē aliū: nisi vt adderet ad sermonē suū primū rememorationē huiꝰ ptis artis medicie. s. medicatiōis egritudinū. Et qñ nō ē diuersitas in aliquo quo fiat iuuamētū in medicatiōe egritudinū: tūc plongatio sermōis in eo ē supflua. oz ḡ pperemꝰ ad sermōes in qbꝰ docet hy. res qbꝰ fit iuuamētū i medicatiōe egritudinum. IIII.

Supfluuz ē plōgar sermonē i rebꝰ q̄ nullū i medicatōne egritudinū afferūt iuuamētū.

d Dixit q ipi vsi sunt ex speciebus sanatōis q̄ sanitatem acqrere faciūt rebꝰ paucis: q̄rū numerꝰ est paucꝰ: exceptis illis qbꝰ vsi sūt in egritudinibꝰ acutis. Innuit ḡ ad hoc q ipi in eis dixerūt spēs sanatōis multas: ⁊ p vitā meā iuro q ipsi fecerūt illud: verūtñ illud quo vsi sūt i egritudinibꝰ chronicis vere ēt nō cōplet apud eos: nisi p potū medicinaꝝ solutiuaꝝ. ⁊ aq̄ casei: q̄ bibit in horis suis. V.

d Dicit in libro q scriptus ē secūdo post librū q añ ipm scriptus ē: q ē rectificatꝰ magis: qm̄ est itētio libri secūdi ⁊ itētio libri q editus est añ ipz eadē: ⁊ sunt plures dictiōes eiꝰ ille dictōes eedē: verūtñ minuitur ex eo aliqd pꝰ aliqd ex rebꝰ positis i illo libro pmo: ⁊ addunt res in eo q̄ ñ sūt in illo: ⁊ mutant i eo res ab eo qd ē i illo Et illius exēplū est: si volueris vt certificet tibi liber acutis secūdus: q noiatꝰ ē autholochis: rectificatꝰ post libꝝ q̄ scripsit añ euz. Secūdū ḡ hunc modū ⁊ inuenimꝰ illos de assidis: qm̄ medici illius regiōis posuerūt sentētias alias post illas sentētias pcedentes: quaꝝ q̄dā sūt ille snie prie eedē: ⁊ miuerūt ex eis res: ⁊ addiderūt in eis res: ⁊ mutauerūt in eis res. Dicit ḡ hy. i libro secūdo q cōpositio eiꝰ ⁊ similior vie est medicie q̄ libri primi. VI.

n Omē regimīs cadit sup medicationē q̄ fit per medicatiōes i quaꝝ vsu cucurrit ꝯsuetudo: sic pforatio ⁊ cauteriū: ⁊ reliq̄ q̄ opant p manū noiant opatio manus: ⁊ noiat ps secunda p dietā: ⁊ noiat ps tertia cū istis duabꝰ ex ptibus medicine medicatio: ⁊ manifestū qdē ē q cōplemētū huiꝰ ptis fit per vsuz medicinaꝝ. Hypo. ḡ redarguit medicos q fuerūt añ ipm: qz nō scripserūt i regimīe aliqd cui sit q̄ntitas: ⁊ nō dixit hūc sermonē nisi qm̄ ipsi nō scripserūt in regimīe sniam penitus: qd est: qz ipsi scripserūt in eo aliq̄: sz nō scripserunt in eo aliqd cui sit q̄ntitas de q̄ curet. Et hy. qdē ostendet i sequētibꝰ de sanatiōe cui ē q̄ntitas: q̄ medicatio est. VII.

Cōplemētū medicatiōis fit p vsū medicinaꝝ.

n On ipsi ñ ignorauerūt tm̄ multitudinem specierum egritudinuz: sz ipsi scripserūt in eis ēt plusq̄ oportuit: sic ostēdā i seq̄ntibꝰ. VIII.

i Am dixi paulo ante: q medici q sūt de illis de assidis a pncipio q scripserūt de accidentibꝰ plusq̄ oz: qd ē: qz dixerūt q egritudines q̄ fiūt a colera sūt septē: ⁊ postq̄ paululū pcesserūt scripserūt iteꝝ q egritudies vesice sunt. xij. deide scripserūt pꝰ illud ēt q egritudines renū sunt q̄ttuor: ⁊ scripserunt pꝰ illud iteꝝ: ⁊ egritudies distillatōis vrine facte ex vesica sūt q̄ttuor: deinde scripserūt post illud etiā ⁊ spēs spasmi sūt q̄ttuor. deide secuti sūt ⁊ scripserūt post illd ēt: spēs ictericie sunt q̄ttuor: ⁊ scripserūt pꝰ illud ēt: ⁊ cāe vel spēs ptisis sūt tres. Qd ē: qm̄ ipsi ꝯsiderauerūt in diuersitate accidētiū q̄ mutant a causis multis: ⁊ dimiserūt itēdere expositionē egritudinū: ⁊ nō ꝯsiderauerūt in eis: sic ē illud qd fecit hy. in inuētiōe eaꝝ: ipse. n. vsus ē illo Canone quo solo possibile ē inuenire numeꝝ egritudinū. Ego āt iā oñdi illū canonē: in prinꝰ libri mei q ē in via de igenio sanitatis ⁊ narraui iteꝝ rē ex eo paruā i libro meo de elemētis: sz sniaz hy. ⁊ inuenit ibi tractatꝰ quē cōposui sermōe breui abbreuiato: q ē in spēbꝰ egritudinū: nūc āt illud ad qd oz nos itēdere ē ꝯsecutio sermōis hy. qm̄ itētio

ille. IIII.

i In quo tm̄ nō solū eos nō laudo: verum etiā qz medicie p pauca numero atq̄ vulgaria: preterq̄ i acutis passionibꝰ exercuerūt: vt catarticū ⁊ seꝝ tpibꝰ suis.

c Tnon ppter hoc tm̄ ñ laudo eos: sz quoniā ipsi etiā nō vtunt sanatiōis speciebus: nisi quaꝝ numerus ē paucus. Quod ē: qz plurimū qd inuenerūt de sanatiōe preter sanationē egritudinū acutarū: non est nisi dare i potu medicias solutiuas ⁊ aquā casei ⁊ lac i horis suis. V.

s Ed posteriores eoꝝ corrigētes dicta mediciali vie qddā seq̄cius vel sagaciꝰ ⁊ egrotāti familiarius reliquerunt.

i Lli āt q pꝰ eos venerūt postq̄ redierūt ⁊ rectificauerūt qd scripserāt illi: scripserūt res siliores vie medicie ex rebꝰ q̄s vnicuiq̄ i firmoꝝ approxiare oportet. VI.

s Ed ātiq prsus de dicta leuia viribusq̄ carētia iutiliter ediderūt: eo q multa diminute pscripserūt: prorsus d dicta nihil vtile tradiderunt.

e T cū hoc iteꝝ āti q ñ scripserūt d regimīe aliquid cui sit quātitas. VII.

i Nde leuia viribusq̄ carētia iutiliter ediderūt: nō tm̄ in hoc errauerūt qm̄ ipsam vel ipsoꝝ partiuz vel partez varioruz morboꝝ eorūq̄ multiplicitatē ignorarent.

m Ultitudinem aūt diuersitatis cuiusq̄ egritudinuz ⁊ multitudinē diuisionum eius nō ignorauit aliqs eorum. VIII.

s Ed potiꝰ numerum palā tradere conātes nō inuenerūt: aut quoniaz fortasse difficile cōphēdi: siqdez ex altissimis inuestigādū sit: aut quia nō alius morbus ab alio vtcunq̄ differre videtur: nec idē eē sentiunt: nisi eodez noie vocitentur.

c Um aūt ipsi i numero specierū cuiusq̄ egritudinū sermonē ponere voluerīt nō inuenerunt i eo qd scripserūt ide. qd ē: qm̄ fortasse nō sit facile cōphendere nūerū earū si ē significatō significās sup egritudies: ita vt vnaq̄q̄ earū diuersa a sua ꝯpare sit in aliq̄ rerū: putat. n. q illa egritudo nō ē ipa egritudo alia eadē. nisi sit nomē eius nomen illiꝰ egritudis eiusdē. IX.

De canone inuenēdi numeꝝ egritudinum.

expositiõis ñ ẽ nisi B. qõ ẽ: qñ qñ conaꝫ exposito: ꝓstituẽ demõstratõez sup illõ qõ dicit i expositiõe sua q̃ exponit libꝝ ꝓlõgaꝫ apõ boies esse ptiũ sanatõis sanãtis egritudies q̃ fit inuarñtũ in medicatiõe egritudinũ iterficientiũ: hec ẽ ḡ ſũma fmõis hy. cui⁹ ꝑmisim⁹ remẽorationẽ: res aũt pticulares q̃ ex eo itelligunt nos narrabi m⁹ eas. IX.

De q̃dã dimissõe et sdimisto ne ſpoñ morboꝝ

Jgificauit hy. s ꝑ fmonẽ suũz istũ: q̃ ex egritudibus ẽ egritudo q̃ cõicat ml'tis boib⁹ in boza vna: t qñ egritudies sũt pnecabiles: noiatur egritudo illa mortal': t qñ sũt faciles: noiaꝫ nole alio qõ ipaz figificat: noiatur itaq; egritudo alguefed: ita vt fit egritudo alguefed ḃ egritudo q̃ ml'tiplicaꝫ in boza vna i regiõe vna: t sit mortal' ipa egritudo alguefed pnecabilis. Et ḃ ẽt ẽ gen⁹ aliõ ex generib⁹ egritudinũ cõicãs ml'no t noiaꝫ egritudo diuersa: t ꝑ pẽ cozã oib⁹ istis egritudibus sic̃ ille q̃ accidũt ex regiõe t leaũtur p eas boies ꝟz modos diuersos multos t nõ ẽ eaꝝ gnãtõ cõis. qõ aũt rectũ ẽ vt sit hy. figificãs ꝑ fmonẽ suũz ait: ꝟz sũt egritudines diuerse: t ꝓpinq̃: qõ ẽ: qñ neꝯariũ ẽ vt dicaꝫ ꝓriũ huiꝰ fmonis i eis. s. ñ ꝓpiq̃ ꝟz similes: ꝟz iudiciũ i egritudib⁹ regiõalibus t egritudib⁹ alguefed. t pniciosis: nõ ẽ nisi ꝑ assimilatõez eaꝝ. qõ ḡ necessariuz ẽ i illo est vna duaꝝ rep: aut vt dicaꝫ ꝙ certioz õscriptionũ ẽ descriptio in q̃ ẽ: ꝟz sũt egritudies diuerse nõ ꝓpiq̃: aut vt a fmõe eius ꝓpiq̃: nõ opõteat itelligi q̃ a medico ꝓsũt: t ꝙ q̃

Jg qñ epidimie s vl' epidimial' mozbi q̃litas aut q̃titas: aut vniuersal'r mõtal' ẽ: ꝟz ipi mõbi varij t ieq̃les sũt: t afficiũt pleꝝq; pluri mos vt dirius t iterimũt.

T qñ ñ ẽ dispositio egritudinis alguefed dispõ egritudis mõtal' cõis: ꝟz sũt egritudies diuerse t ꝓpiq̃: accidit plurib⁹ boib⁹ ex reb⁹ q̃s ꝑmisim⁹ t narrauimꝰ vt moriant. X.

Ed vulg⁹ ptiũ ab s iperito buiusmodi cognoscẽtiũ discernere nequeunt.

Ulgi aũt ñ cognoscũt meliozẽ a vilio v re t peioze ꝓ l'dubio i cognitõe haꝝ egritudinum. XI.

a Lia laudãtes: t alia vituperãtes.

T laudant t vitue perant ꝓpꝛie spẽs alias ex spẽbus sanationis. XII.

Uoꝝ t i bis mozq bis eoꝝq; medela q ignozãtia hac ꝑz maxie quã dicturi sum⁹ ñ gificatõe. Exps nãq; tot⁹ medicial' scie abbis pitissim⁹ hui⁹ egritudis cã ablata putaꝫ: q̃. n. medicia i eo inuare vł: ei⁹ noia sũt habilia: g ḡ ea dignouerit: ptisanã videlz t sirupũ: aquã quoq; mellis t hmõi: t illi⁹ a vulgo medic⁹ habeẽ g insipiẽs itidẽ vt sapiens iudicare putatur.

T maioz figificae tionũ sup hoc qõ vulgi ignozãt valde: eẽ haꝝ egritudinũ: t secũdũ medicatõez eaꝝ quõ oz vt sit: ẽ ꝙ dico t ẽ ꝙ õ illo apõ quẽ ñ ẽ scia iudicie putaꝫ q: ẽ sciẽs medicinã ꝑ haꝝ egritudies: qõ ẽ: q: doctria noiuz spẽꝝ sanatõis: de qb⁹ existiaꝫ ꝙ sũt rectioꝛes hñtib⁹ has egritudies ẽ facil': qñ hõ q scit ḃ noia. s. aq̃ K ist oꝛ dei: t pot⁹ ille: t ille. t aq̃ mell': estimant de eo oẽs vulgi q: ẽ medic⁹ cũ scit illud qõ narrat: t melioꝛ t viliõ res vna eadẽ. XIII

Criptuꝝ itaq; me s eẽ q̃ bacten⁹ ignorata fuerit necessariũ duco: quoꝝ itaq; doctria t excellẽtissima ẽ in his q̃cũq; iuuamẽ vl' lesioez sũt pitura. Jd aũt qõ ignozaꝫ a medicis ẽ cur medicoꝝ ꝑs tot⁹ vite sue ñ õsistit dieb⁹ ꝓpiare in acutis passiõib⁹ ptisanaz ozdeaccã nõ colatã vtil'r opari ꝓfisi. Alij voꝝ nec vnũ ozdei granũ trãsgluti ãt egri sui: nope studẽt. Qõ si fiẽt t nõ colata cẽt maxiuz credũt eẽ nocumẽtũ egroto. Alij aũt nec colatã nec ñ colatã dãt: ãtũ rursus ꝑs nunq; nisi. vij. trãsacto. Alij vo mozbo deficiẽte in die cretica.

Jdeꝫ aũt mihi q: v oz vt scribã oia õ qb⁹ medici sciaz ñ hñt cũ eozũ cognitio nobil' sit q̃titatis t magne scie: t oia q̃ faciũt inuamẽtũ magnũ: aut nocumẽtũ magnũ. Res aũt õ qb⁹ medici scietiaz ñ hñt sũt iste. Quecũ ẽ ꝓpiã hũ q̃ dã medici mozãt tpe vite sue toto dãtes i potu ifirmis in acutis egritudib⁹ ptisanã ozdei ñ colataz. Et qñ faciũt illud existimãt ꝙ medicatio coꝝ ipsis ẽ secũdũ rectitudinez. Et ex eis est ꝙ ꝓuenit stu dã sũt ꝓpiã gbusdã: ꝟz egritudies q̃ sũt añ eas .s. egritudies de q̃uz cuẽtu cucurrit ꝓsuetudo: nã egritudines alguefed: t egritudines pnecabiles parũ accidũt: De cuẽtu aũt eaꝝ q̃s hyp. diuersa noiauit cucurrit ꝓsuetudo: t sũt ille i gb⁹ ẽ fmo ei⁹ i B libro. Jn egritudib⁹ aũt q noiaꝫ alguefed loquitur i libro suo q noiaꝫ epidimie: t logꝫ de egritudib⁹ regionalib⁹ in libro suo de aere t aq̃ locis t ñ singl'r: i egritudie noiata mortal' faꝫ libũ ꝓpriuz: qñ narrauit i libꝛis suis: qz ẽ vna egritudinuz alguefed. X.

Hy. appellat hic medicinaz sciam. alibi aũt dixit ipsam artem.

D Jcit ꝙ vulgi cogscũt ꝑcul dubio melioꝛẽ medicoꝝ i cognitõe haꝝ egritudinũ ab aliis: Et mãifestuz ẽ ꝙ fmo ei⁹ ẽ i egritudib⁹ acutis q̃s dixit paulo ante. XI.

D Jcit ꝙ vulgi nõ cogscunt spẽs medicatõis: gb⁹ oz vti: t q̃s laudare oz: veꝝ laus coꝝ t vituperatio nõ ẽ ꝓpe nisi ex ipẽb⁹ aliis: t ꝓp ḃ dicim⁹ ꝙ laus t ipoꝝ vituperatio ñ currũt ꝟz rectitudinẽ. deiũ hy. ꝑ successionẽ hui⁹ sermõis postq̃ narrauit õmõstratõez sup sermonẽ suũ scripsit hũc fmonẽ. XII.

c Uz sint medicie q̃bus vtiꝫ melioꝛ medicoꝝ t vilioꝛ eoꝝ vne t ẽ edez fit ꝓp illõ medicoꝝ apõ vulgũ melioꝛ nõ cognit⁹: cũ ipi nõ itelligãt oꝛaz iter illuz q medicaꝫ cũ illis medicis q̃bus medicantur egritudies i boꝛis suis: t cũ q̃titate q̃ oz iter illũ q faꝫ illõ imẽ surate: verũtñ hypo. postq̃ abscidit i B loco ꝓpõez scõaz plogi sui li. incipit õ reb⁹ q̃s tẽdit ex fmõe q segũ

sermonem suum istum. XIII.

Utaꝝ ō hac qōne quā dixit hy. qꝛ ē qō dialectica. p possibile. n. ē medicari egritudies ꝑ rectitudinez ꝑter qꝫ igraꝝ de bꝰ qōnibꝰ. qō ē: qꝛ hy. dicꝫ qꝫ rectitudo ī medicatōe egritudinū ē medicis ex cognitōe reꝛ ꝗs oꝫ facēñ ex igsitōe cāe ī diuersitate cadēte iter illos q scripserūt spēs sanatōis diuersas ī egritudinibꝰ eisdē. Dec ät qō ve ñ ē iusta tiua valde nīi: imo oꝫ vt ꝓmittaꝝ qō ō ea su per oēs res sic ostēdā qñ ꝓcedā ī fmōe meo qō ē: qñ digniꝰ évt oñ dā ī ꝓmis in eis: qꝛ ne cessaria ē igsitio de ea ꝛ qīr ē risio ī ea: qꝫ ät igsitio ō ea sit necessaria itellige ex eo qō di co ꝛ ē. Qꝛ diuersitati q̄ cadit iter plosoñ iue nīt ist̄z mäifestū q̄ ex piaꝝ qō ē: qꝛ tu nō iue nis ist̄z mäifestū: qex piaꝝ qō ē: qꝛ tu ñ inēis ist̄z mäifestū q̄ expe riaꝝ fmo g dic̄: qꝫ mū dꝰ ñ ē generatꝰ: neqꝫ fmo g dic̄: qꝛ ē generatꝰ: neqꝫ fmo g dic̄: qꝛ ē corrupt̄ꝰ; ꝛ neqꝫ g dicit: qꝛ ñ corrūpit. neqꝫ ser mo eiꝰ g dic̄: qꝛ nihil ē

Diuersitates philosophorū nō pñt exemplo scībili declarari si cut diuersitates medicorum.

diū suū totū ad hoc vt ñ ō glutiat ifirmꝰ granū ordei vnū: qñ putat qꝫ ī illo ē no cumētū magnū: ist̄z dat ipsā ī potu ifirmo pꝰ q̄ꝫ colat eā. Et ex eis sūt q ifirmo ī potu ñ tribuūt: neqꝫ ptisa nā ordei neqꝫ aquā eiꝰ: ꝛ ex eis sūt: q nō faciunt vsq̄ quo trāseat sup ifirmū sep tē dies: ꝛ ex eis sūt: q nō faciunt illud vsqꝫ quo cōsumatur egritudo et veni at crisis. XIIII.

B hec vero: aut ī a terrogasti: aut ñ ī terrogasti: nec qc q̄ꝫ idoneū rñdere solent.

T pl'illo qꝛ ñ ē ō e ꝓsuetudine medi corū vt ingrāt de hmōi qōnibꝰ et ꝑt esse vt nō inueniaꝝ apud eos re sponsio et si interrogenē de eis eriā. XV.

Ue res itaqꝫ iā ō q mū ita ad ꝺ dedu cta évt ét vulgo li qdissime clareñ videaꝝ: ꝛ medicine ars oio ars cē nō videatur.

q Uānis sit appro priatū huic arti to ti vt vituperent eā vulgi vi tupatōe magna dōcc ipi ñ existimēt oioꝫ ars me

nā ꝫz hūc modū ñ sanātes aliquē ifirmoꝝ. verū qō ma gis silꝰ ē vt sit: ē qꝫ ī medicatōe oiuꝫ febriēt iū ñ ꝺuenit vnū ꝛ idē regimē oꝫ q̄ vt laudeñ Arīstrates ꝛ oēs q ig sierūt ō hac qōe ꝑter ipꝫ ꝛ scripserūt rīsionē ī ea ꝛ digni us ē ét vt laudeñ q fuit ꝓmꝰ q̄ sinit de ea. Et scias qꝛ ñ ē igsitio de ea ꝛ rīsio ī illo ī egritudinꝫ acut̄ dignioꝛ q̄ꝫ ī re ligo egritudibꝰ rēanēnibꝰ: qō ē. Qꝛ igsitio de ea ē cōis cōi cās oibꝰ egritudibꝰ qñ diuersitas ī medicatōe ñ cadit iter me'cos ī egri tudibꝰ acutis nīi: ꝫz ī oī bꝰ egritudibꝰ aluꝫ: ꝛ pp Bfigiē ī vnoq̄ꝫ eoꝝ spa cio lōgo tpis ꝫz regimē qō visū ē ei: qñ vidit q gdā boies iuuati sē eo. Dereliqꝫ āt rēanēnibꝰ ꝑter eos q̄rū nullus iu staꝝ ē ꝓ regimē eoꝝ: ꝫz ipi existimēt sup infir mos q ipi errauerunt sup scipos secreto: ꝛ fortā ē sic dixit hypo. ī li. suo de algebra i illis q errāt ī strictura ossiuꝝ qñ frāgūt: ꝛ accidit cū fractura eorū vuln'ꝰ: ꝛ ledūt ifirmos ꝓ illam cāꝝ: qō est: qꝛ hy. dicꝫ qꝫ ipi ñ existimāt q cā i il lo nocumēto sit ligatu ra: ꝫz malitia foꝝ. Sili accidit ét simile huic in egritudinibꝰ quarum sanatio fit ꝓ regimē: cē ät eiꝰ qō ipe dixit ī B fmōe qué ꝓmisimꝰ ad exponēdū ē mäifestū qñ legit hō bis eū aut ter secū: ꝛ po nit mēte suā ī eo: qō ē: qꝛ tu inenis hy. feciſſe ī exēplo suo pticulari fmonē cōeꝫ ꝛ est fmo de q̄ ꝺsuetudo cucurrit pbis ꝛ plūb' opificibꝰ artī dialectice: vt nolent ipꝫ ét fmo nē vniuersalē. Arīstrates. n. dixit regimē qō ē ꝫz finē ꝺ rietatis ei qō oꝫ. hy. ät dimisit dicere regimē horribile: ꝛ dixit regimē mediuꝫ: qō ē qꝛ fames q̄ ē ī vltio ꝛ repletio träsiēs eq̄litatē quā fecē cato: sūt ī vitate horribiles. Sꝫ ꝓ pīqꝫ bis duobꝰ ad eq̄litatē ē regimē qō nārauit hy. qꝛ g regit ꝓ eū ipm ī egritudibus acut̄ ē ex medicis cui ē ma gnitudo ꝛ nobilitas. qō ē: qꝛ ex medicis ē q gitabat ifirmos ptisana ordei: ꝛ ex eis ē q potat eos aq̄ eius tātū: ꝛ ex eis ē q ñ potat eos; hac ét vsq̄q̄ veniat crisis eis: ꝛ regit in firmū ī hora q̄ ē iter ītiū egritudis ꝛ iter crisiꝫ cū eo qō bibit̄ tātū: sic ē aq̄ melliꝫ: ꝛ si idigēt ī gbusdā horis vtūt sirupo acetoso. Cā ät diuersitat̄ iter eos ē ꝫz q̄ dixit hy. Hy. n. nārauit illō ī seq̄ntibus: iaꝫ ät dixit q̄ Arīstrates dixit illō ꝛ innuit ī tractatu p̄ li. sui ī febribus. Et ē q gdā boies idigēt aq̄ ordei tātū: ꝛ gdā coꝝ idigēt cū illo ét pti sana ipa: ꝛ gdā coꝝ ñ idigēt aliq̄ coꝝ ꝫz sufficit eis vt cō seruēt se cū eo qō bibit̄ tātū vsqꝫ ad hora crisis ꝛ innāt pid. Et hy. gdē ꝫz q̄ narrat ī seq̄ntibus ex infirmis est q indiget ptisana ordei ꝛ qui indiget aqua eius tantuꝫ: ꝛ qui non indiget aliqua earum. XIIII.

m Arīstrates ē oīum sione plana bona ex hoc fmone q hy. fuit ꝓmus q̄ sinit de hac qōne: ꝛ rñdit de ea. Dixit enī qō est: quia medici non ꝺsuescunt in terrogare de hmōi qōnibus: ꝛ si interrogant eos gdā hoī nes de eis aut cum querunt non est eis possibile inueni re responsionem in eis. XV.

i Ti hoc fmōe itaꝝ inueniť hy. narrasse ꝓ exēplū pti cular res ex rebꝰ vlibus: ī ꝓmis gdē nā ex diuer sitate q̄ ē iter illos q exercēt aliquā artiū q̄cunq̄ fuerit:

Diuersitas in medicatione ñ i egritudinibus acutis tñ cadit: vt rū ꝛ in oībus aliis

Cōmentum philosophorum ꝛ dialectcoꝝ ē in exemplo pticulari fmonem cōeꝫ ꝛ vniuersalem facere

Res manifeste nocētes sunt fugiēde.

Nimia abstinentia ꝛ magna cibo rū repletio vtūt ifirmoñ pfternit.

nō dengo ab studio ex ego nec quod ꝓcumbam

dubitat bō nēcio ita q; fac eū hesitare: q; nō ē eis scia de ipsa: ⁊ fmo qdēnā ꝓcuciētia eoꝝ i ea ē significatio magna sup sciaz eoꝝ: ⁊ hec qdē ē res cū q̄ oñdit adiutoriuz i demōstrationib⁹ geometricis: qō ē. q; demōstratōes iste ñ sufficiūt sapiētib⁹ tñ: sz iuenim⁹ eas itez apud vulgos ꝓbabiles vel famosas cū certitudie. ide ē qō ipsi dicūt i eo q; vtif demōstratōib⁹ geometricis q; ꝛclarauit rē mā festā i q̄ ñ ē diuersitas

Et by. qdez narrauit fmonē i hac diuersitate in ofone q̄ segtur hūc fmonē. XVI.

De diuinatōe ⁊ spē eī.

Ult p dinationē artē augurādi: sz p ꝛsideratione i victimis vult artez quā plc̄s boies nolant B noie. s. speculatio i victimis: ⁊ ē illa ēt quā relig ātig B noiant noie. qō est: q; sciētes eā postq̄ aspiciūt i victimis procedūt ēt ⁊ iudicāt ex eis successiōes: non ār victimaꝝ cadit sup sacrificia q̄ offerūt bo gloriosō ⁊ sblimi ex aīali b⁹ venerādo ⁊ magnificādo eū: ⁊ sūt illa i q b⁹ ꝛsiderātes pcedūt ⁊ iudicāt ex eis postq̄ aspiciūt i viscerib⁹ eorū. illi ār q; dināt p volatū auiū noiant auctores augurādi: ⁊ sūt illi q̄s by. in B loco noiauit diuinos. Quāuis non dini ⁊ dinatōis cadat sup oēs artes i gb⁹ fit ꝓcessio ⁊ iudicāt successiones. qō ē: q; dini noiant speculātes i victimis ⁊ auctores augury: ⁊ illi q; ꝛsiderāt i natiuitatib⁹: ⁊ illi q; iudicāt successiones p signa i gb⁹ ꝛsiderāt. ⁊ cū istis ēt sūt illi q; ꝓpbetāt ⁊ illi q; dināt p res dinas: ⁊ ex boib⁹ sūt q; noiant B noie illos ēt q̄s noiauit poeta iterptes sōnioꝝ. verūtā mānifestū ē q; by. noiat B noie. s. dini auctores augurādi tñ: sic̄ fcē vsificator: qō ē q; vsificator dic̄ ēt i locis mīt vsuū suoꝝ q; ars augurādi ꝓcedit ⁊ scit qō ē futurū: ⁊ dixit i ꝓin⁹ suę poetrie hūc fmonē. Sz venite ⁊ iterrogem⁹ q̄sdā dinos aut alchem⁹: ⁊ significat p fmonē suū alchemū: illū q; aspicit i victimis aut iterptaf sōnia qō ēq; sōnia sūt a deo

Sōnia sūt a deo gloriosō.

bñdicto ⁊ sublimi: vez mānifestū ē q; significāt p dinos illos q; dināt p volatū. qō ē: q; ñ ē pole vt dimittaf ex q̄sti tate augury ⁊ ipe iā dixit illō i alio loco suoꝝ vsuū i reb⁹ nobil q̄titatis. qō ē: q; vtif arte q̄ ꝛsiderāf i auib⁹: ⁊ ipsa noiaf ꝓpe ars augurādi: ⁊ ꝑt eē q; ego plōgaui i fmōe i sili tudinē dinatōis plusq̄ opōtuit: sz boza ē mihi iaz vt redeā ad itētionē by. i fmōe suo ⁊ ē iste. Qz inter illos q; vtunf arte augurādi pl⁹ diuersitatis ñ cadit q̄ iter medicos i plib⁹ reb⁹ pticularib⁹. Inde ē q; ego vidi i gbusdā bozis q̄sdā ex auctorib⁹ augurādi diuersificatos fuisse i eē auiū: q̄s noiat by. i B loco ōztras ⁊ sinistras: ⁊ erat vn⁹ augur arabs: ⁊ alter grec⁹ ō terra asie. Dixit q; arabs: q; auis volās ōztre: significat salutē mulierē ex ifirmitati b⁹ suis: ⁊ volās sinistre significat euasionē viroꝝ. Augur vō q; erat de illis de asia dixit: q; auis volās dextre facit nēciū vel noticiā i qōe de euasiōe viroꝝ: q; ipsi euadunt ab ifirmitatib⁹ suis: sz volās sinistre fac nēciū vl noticiā in qōe de illo tz negatiōis: ⁊ ē ñ. Interrogaui q; ytrosq;

an videāt q; hec vt⁹ sit auis sinistre aut dextre gcūq; volat⁹ sit ꝑter q; videāt q; iter B vt auis volet volatu elevato valde: ⁊ iter B vt volet ꝓpe terrā: aut iter hec duo: ⁊ si ē iter hec duo alia: an iter ꝓpiquū alto ⁊ ꝓpiquū iferiozi: aut medio sit dīa: ⁊ silr ēt interrogaui eos ō aue volāte ꝓpiq̄ aut lōginq̄ i volatu suo: an apō eos sit iter illō dīa. Arabs ār ex eis dixit: q; ñ ē dīa iter aliqō boꝝ: q; cū dicēte sit inuenta. XVI

Uz q; hui⁹ disceñ c onis magnitudo de acutis pastiō/ b⁹ iter curatores eo vsq; i creuerit: vt q; vni egrotā ti tāq̄ ꝓfectuꝝ alicui alteri videaf nociuz: sic ars medicine i diuiatōis vanitatē redacta ē. Qui. n. diuiatōes exercēt vt auruspices qdē quas qdē aues in sinistrā ptez volare viderūt: malum: q̄s vero i dextrā bonū ꝓsagiū portēdeī iudicāt. Silr ār ⁊ auruspices hic hoc: ille vero huic contrarium videt.

Uz q; quātitas di c uersitatis iter me

qz volat⁹ sit siue sit longiqu⁹ i altitudie: aut lōgitudie: aut latitudine. grec⁹ vō distinxit ⁊ dic̄ eē dīaz iter illō: ⁊ dixit q; auctores augurandi scripserūt qō dī i aue q̄ volat dextre aut sinistre p⁹ q̄s ñ elōgaf in volatu suo: fz ē i illo fz eq̄litatē significat eq̄litatē vtutl. deide dixit: ⁊ vt⁹ auis eq̄lis i volatu suo in lōgitudie ꝓpigtate ē fz ꝓriū vtutl ieq̄l: deī de dixit q; testificātia ei sup illōsūt li. pozis augurio: ⁊ sisi⁹ ⁊ gerimō: ⁊ artumidris q̄ noiaf foca: ⁊ alq eoruz ex famosis auctoꝝ augurandi. Sciui g̃ ex B q; apō augurē arabicū ñ ē B discretio. fz ōgreco sciui q; apō eū ē discretio: et qz ē prudens i arte sua: qō ē qz diuersitas in arte

Quō pōnāf distinctōes iter artes cuius sciaet pē experimēto.

cui⁹ scia expīf i expiñto fit p discretionē sciaꝝ ei⁹: ⁊ dini siōez discretiōis ei⁹. Et q̄ñ ego iā ꝓcessi ⁊ sciui illō ⁊ by. iudicauī illi auguri greco q; indiciū ei⁹ i volatu auiū est magis silē vie artis: p⁹ q̄s g̃ addidit nob ēt cū B testionia famosoꝝ ex auctorib⁹ augurādi credim⁹ pl⁹ fmōi eiuz: postq̄ vō erexit ēt ille arabs testionia multa sup certitudiné ei⁹ qō ꝑmisit ⁊ indicauit ifirmis enūciaui ei cām in certitudie iudicij sui eē fz plurū: ⁊ ē qz si auis eq̄l i volatu suo i lōgitudie ⁊ ꝓpigtate idicat salutē viroꝝ: ⁊ auis cui⁹ volat⁹ ē ieq̄l i lōgitudine ⁊ ꝓpigtate idicat salutem mulieꝝ: ⁊ aues q̄rū volat⁹ i lōgitudie ⁊ ꝓpigtate ē ieq̄l sūt mlte valde. ⁊ illa cui⁹ volat⁹ i illo ē eq̄l ē vna tñ: tūc nēcio certificaī indiciū ei⁹ i multis boib⁹: ⁊ ñ vificaī in paucis. augur vō grec⁹ addidit nob itez distictōes alias fz q̄s oz vt auis dextra q̄uis eq̄l sit ei⁹ volat⁹ i ꝓpinquate ⁊ lōgitudie significet i q̄busdā bozis salutē ifirmi: ⁊ i q; busdā ea ꝑ ipi⁹ ꝑditionē. qō ē: qz ipe dixit: i molli. Et cui⁹ ars ē ars mulieꝝ sic̄ carnificatio lane q; sal⁹ coꝝ fit p silē illi⁹ q̄ fit salus mulieris: ⁊ oñdit ide ēt q; meliores auctores augurādi scripserūt illō i libris suis: ⁊ addidit nobis itez cuz B distictōes alas q̄s oñdētes q; illi arabi ñ erat scia de aliq̄ eoꝝ. Et ego q̄ñ nō dixī hūc fmonē nisi ꝓp sermonē by. q; segt hūc fmonē q: ñ exposuit ips aliquis fm q; opōtuit nec fmonē quē dixit ēt ab ips vb ieī dixit plis illo: qz nō ē de ꝓsecutione medicoꝝ vt igrāt de hūc qō⁹ b⁹ ⁊ ē possibile vt nō inueniat rnsio fuit ⁊ si interrogēf de eis ēt. qō ē: qz by. cū oñdit exēplū rei ꝑ i gb⁹ cadit diuersitas fz hūc mōz itellexerī gdā boices fmonē ei⁹ illū nō recte de ptisana ordei tātū: ⁊ itellexerī eū gdā alq melⁱ⁹ q̄s isti parū de regimie egritudinū acutaꝝ: ⁊ itellexerī ips gdā de oī medicatōe ab⁹: fuit g̃ itelligi⁹ istoꝝ melior itellectus oiuz q̄ cesserī eos: vez isti nōdū itellexerī itellectu cō-

pleto: qō ē ḡre cā quā ingrit hy. sic dixit ē i oi diuersitate q̄ cadit i oīb⁹ artib⁹ ḡs expiriito pole ē expiri: ꝛ scīf scīa certa mānifesta: qō est B sic narraui ex fmōe g hūc sequitur sermonem. XVII.

Fmo iste hy. ōtegit errorē ei⁹ g estimabat q⁹ qō hy. quā dixit i fmōe q ē añ ipz n ē nisi i ptisana ordei trīn: ꝛ g existiat q⁹ ipa ē i regie egritudinū acutaꝝ: aut in regimine oiuz egritudinū ab⁹: ꝛ silr ēt ipe ōtegit errorē ei⁹ g existiat q⁹ ei⁹ qō i oi ē sanatōe: illoꝝ qdē g existiant: q⁹ fmo ei⁹ ē i ptisana ordei trīn: aut i regie acutaꝝ egridinū: aut i regie oiuz egritudinū ē i eo qō p̄missū ē. Dic ḡ i B fmōe: ꝛ ē fmo ei⁹: qō ē: qz sollicitudo eoꝝ i oibus ifirmis ē magna i acgsitō ne sanitat. Qō ē: qz oiuz ifirmoꝝ sanatō ab ifirmitatib⁹ suis n ē p regimē trīn: qīn ex eis sūt multi g idigēt sanatōe p manū: aut medicatione p medicias: ꝛ pl⁹ illo n ē pole vt fit sanatio p vsū ptisane ordei trīn: nz ē pole ēt vt fit fmo ei⁹ iste: i regie acutaꝝ egritudinū trīn: nz i regie oiuz egritudinū absolute: nz ḡuersitate q̄ cadit in istis trīn: sed in omni arteque experimento experif: quod est g inuenit canonem vniuersalem cōmunem i omnibus artibus: ꝛ in ipso est experientia rerum particularium. Et ex rebus qdem particularibus est i qua cadit diuersitas pp ptisanā ordei: ꝛ silr ēt ē diuersitas q̄ cadit pp regimē qō n fit i egritudib⁹ acut trīn: sz qō ē ēt i egritudib⁹ relīqs: ꝛ pl⁹ ēt illo ē diuēsitas q̄ cadit i oi sanatōe: ꝛ pls B ē ꝛ cōioz ē diuēsitas q̄ cadit i oi arte q̄ fit i oi corpe q̄uis sit ēt pp corpa sanoꝝ. Qō ē: qz ēt isti idigēt arte q̄ rectificet eos: ꝛ regat egritudies eoꝝ: n vt acgrat eis sanitatē trīn: sz vt ꝛseruet sup eos sanitatē eoꝝ: ꝛ ē illa i q̄ dixit hy. ꝛ sanis i cautela: qō ē: qz i ꝛseruatōe alicui⁹ ē necaria cautela. Et dixit ēt hy. p hāc igsitionē fit inuentū i acgsitōe fortōe: qō ē: qz sic i sanatiōe egritudinū necaria ē igsitō hec de q̄ igrit nūc hy. Silr ēt ē cautela sanoꝝ i ꝛseruatōe sanitatis eoꝝ: ꝛ studiū ei⁹ g sollicit⁹ ē acgrere formā bonā idiget illo: oēs ḡ iste res igredium i arte q̄ sollicita ē oīcē corpoꝝ: qō ät dixit hy. p⁹ hūc fmonē: ꝓbēdit oēs artes. qō ē: qz dixit: ꝛ oi qō vult hō: nā augur ēt ꝛ arūspex ꝛ cantor: ꝛ rhetor: ꝛ vlr ois artifex scit q⁹ cā diuersitatis i arte ē res vna ꝛ ē vt sumat vnusq̄sq; eoꝝ rē ptīcularē: ꝛ pōat eā vlez: ide ē: qz ego n sciui diuersitatē q̄ cecidit iter opifices augurādi: ꝛ n iudicaui errorē eoꝝ: nisi pp sciaz meā ō B. Et pp B dixi cāz auguris arabici ꝛ greci añ. Qō ē: qz rectificatio ois artis n ē nisi p discretionē rez ptīcularū a reb⁹ vīb⁹. Qui. n. potēs ē discernere res istas ē melior artifex. Et sic rectificatō ar. fit p discretōez bāz rez silr: ēt ē iudiciū i ea: qō ē: qz opifex artiū erat qn̄ pōit qō accidit yni boi vt trālcat sup oēs boies aut sup plres q̄ oportet: nā qō nūq̄ accidit alicui boiuz n inuenit aligs artificū g p mētē suā trāsire faciat: qz sit iuētū: qō ē: qz diuersitas ve n ē nisi vt sufficiat boi q⁹ illa res ē sic existiat: n vt defraudet ꝛ decipiat ꝛ pterniat q̄rēdo victoriaz: sic fecerūt multi q̄rūdā boiuz i aliq̄ p⁹ aligd: ita q⁹ formauerunt ipz i seipo e diuerso q̄ sit illō fz q⁹ ē sic illi g dicūt: qz n ō clarat i aliq̄ duaꝝ dispōnū: an nos sum⁹ vigilātes an dormientes: ꝛ intellect⁹ nr̄i sic fixi: an tā pmixti sum⁹ Qō si cōcesserit hō eis q⁹ illō ē vez: dicūt q⁹ n ē mānifestū q̄ duaꝝ sniarū sit verioꝝ i fmōe suo vigilātes an dormientes: ꝛ intellect⁹ nr̄i sani: an pmixti: qō ē: qz tu n īuēis aliquē boiuz q dicat hūc fmōez apōquē n fit sufficiētia: q⁹ illō ē ita: nz apō quē fit opio cadēs i aia sua: imo nō vīc hō fmonē: nisi qn̄ i tēdit ad ꝺicēdū ꝛ resistēdū: ꝛ accidit sic buic ēt i arte medicīe: qō ē: qz qdā plumūt ad ꝺ vt faciāt accidere i eā res p̄ter q⁹ vificent vel credāt. Et ex eis sūt q⁹dā q inueniūt res meliores reb⁹ q̄ iuēte sūt ātiq⁹ ꝛ n fecerūt illō nisi qn̄ intellexerūt accidēs qō accidit vlgis: qō narrat hy. dixit. n. q⁹ est: qz ipi laudant rē qn̄ ē ex nea pmitiua: p̄ter q⁹ intelligāt eā fz q⁹ ipa est magis iuuatiua q̄ res cōis de q̄ ātigt⁹ scīf qz ē iuuatiua ꝛ ex hoīb⁹ sūt qdā q regunt ifirmos ita vt sufficiat eis p illō qō fac eis fiducia ꝺ electiōe illi⁹ regis: ꝛ sciūt q⁹ illō ē deceptio ex eo ꝛ fraus. verūtn̄ ille q affert illō sup eos ē diligēs cēlus ꝛ donū: cū q̄ narraueriz ex fmōe i diuersitate: q̄ n ē nisi p fmōez trīn sic diuersitas q̄ cadit iter hō boies remāet vt diuersitas certa iuēta n cadat nisi qn̄ discernit iudiciū: vez n absciditur p ipz: nisi aut sup pls q̄ oz: aut sup totū cūsit eē eius silr. In B q̄ ēt oz vt laudet inst⁹ hy. ꝛ remēoratōe diuersitatis certe trīn: q̄ accidit ei q conat affirmare ve eē alic⁹ artiū qn̄ existiat illas res ꝛ eligūt i aia ei⁹ alr q̄ oporteat: ꝛ n ē illō ex eo p fmōez trīn q̄rēdo resistere cū ingēio: aut cū fraude pp quā ōcipiāt pp amorē doni: ꝛ pncipat⁹: ꝛ agregatōis cēlui: qō ē: qz n īuēis aliquē ex illq̄ itēdūt ve expiri sniaꝝ ꝛ expiriito recipe sniaz Latōis: ꝛ cibare illū q febrē hz acutā carnib⁹ assatis: ꝛ potare ipm vino: ꝛ cibare eos p siti pōre sit q⁹ ipotu dat eis de aq̄ q̄titas vncie: nā cui⁹ dispō ēt B regie feditas ei⁹ ꝛ isania ē i fine: ꝛ b⁹ vius ē ad vnā duaꝝ rez: aut q̄n q̄dā deceptores vsi sūt eo pp admiratōz ei⁹ vlai rōe ꝛ ipi⁹ saniositate: aut qn̄ ipi fuerūt i fine ilanie: si ēt inuert q⁹ ipi ve i inētiōe sua iuenert rectū. Qō ät scripsit hy. Nō rectificaf: vt itēdat p illō nisi itētione ei⁹ q sollicit⁹ ē ve affirmare aliq̄ artiū: qn̄ nō attrahit nocumētū malū qn̄ admīstrat alr q̄ oz. Qō ē: qz in eo cui⁹ dispō ē hec dispō: discretio iudicij exprimēti ē difficil. i reb⁹ ät valde mānifestis iudiciū exprimēti ē facile. at vo iudiciū i diuersitate inter res iter q̄s ē dīa pua: ꝛ iter illū quē oz nutrire aq̄ ptisane ordei ex egris q egritudiē

Sanatio egritudinū nō est per regimē tantū

Nō solus ad medicū spectat egritudinē remouere ꝛsanitatē habitam ꝛseruare

Nō fit artis rectificatio nisi per discretionē ptīcularium ab vīb⁹

Res nō-niter inue-re q̄q; magis lau-dant q̄s antiq;

In reb⁹ valde dif-ferētibus iudicium facile. in par-vo differēti b⁹ difficile.

bñt acutas:t quē oz nutrire ptisana ipa. t quē ñ oz nutrire aliq̄ bo3 duo3:fz regiē potu aq̄ tātū: ē res cōueniēs i tellectui hyppocratis. XVIII.

Jderet mihi q illi q posuerūt ōscriptōes t b' libri aquā ptisane ordei ñ legerūt tñ nisi būc ꝑmonez: sic̄ illi q posuerūt iter ōscriptōes ei' in ꝺdictione sñia3 ptinētiū illis de assidis:ñ legerūt tñ nisi ꝓlogū h' libri.qō est:qz iā oñsus est ex ppōne scōa sui ꝓlogi q hy. nō itendit i sermone suo nisi ꝺdicere medicis q sunt ex illis de assidis. ye3 ipe nō noiauit nisi assiduatōes i medicatōe egritudinū acutaꝝ. Sermo āt tertij quē dixit post illō vsq ad būc locū ē ex ipa arte regēte egritudies acutas t nō est iuuamentū ei' i illo tñ: imo cadit sub sermo alio cōiore eo. Et ego qdē iā oñdi in exp̄one mea q̄ expo sui libz hy. ō restauratōe t dislocatōe: t libz ei' de iūctu ris: q ꝺsuetudine ei' ē vt ducat bolem t faciat eū stare sup ꝑmōes q cadūt sub ꝑmonib' alys colozibus eis: t vo ceat eū res vsles i illis rebus i qb' itendit ad sermonē: t ponat eos loco exēploz. qō ē:qz qñ efficit hāc opatōes ñ elōgat ab eo de quo iueshgare itēdit nec̄ ē qō vocet bo minē ex rebus vslib' occultū ēt t sic ipse ponit ꝑmonem suū i ptisana ordei: t ingrit ō cā diuersitatis q̄ cadit in eē eius t iudicio i ea. silr ēt inuit in iudicio q̄ iudicat in toto illo regimine quo regit egritudies acutas. qō ē qz diuersitas q̄ cadit iter medicos i pblebotomia venaꝝ t i mū dificatione cū medicinis t silr ēt i emplastris: t vapora tōe: t vsu suppositoꝝ: t clysteris: t vsu vini: t hydromel lis. t balneatione in balneo nō ē parua. Et hypo. qdē iaz narrauit totū illō in hoc suo libro in canone vno: t dixit illō añ: t ē sile q auctores expientie q sepant iter res pti culares t iter res vniuersales cū differētys nō sciūt illū canonē: t de cōsuetudie eoꝝ ē vt noient res gbus distin guūt iter rē cōem: t rē ꝓpaz sepationē nō differētiā. Cō sideremus q̄ nūc in ꝑmone hy. In ptisana ordei. dixit. n. Mihi videt q ptisanā ordei recte eligerēt medici anti quitus sup reliquos cibos q fiunt ex granis i egritudini bus acutis: significās p cibos q fiūt ex granis cibos qui fiūt ex eis. Et nomē qdē granoꝝ cadit sup frumētū. t oz deū: t miliū: t reliq̄ grana ēt sicut lēs: t fabe: t lupinus: t panicū: t mes. i. faseolus: t fenugrecū: t ozobū: t triticum puū: t cicer: t reliq̄ grana silia istis. Oēs q̄ cibi sumpti ex istis granis sunt mali apud vulgus: qñ faciunt accidere: velociter nocumtū magnū: excepto pane t cādarusio tñ ipi. n. cibāt ex eis vtrisq̄ bñtes egritudies acutas t ad h duo tātū nz tibi vt ꝓpares ptisanā ordei: qō ē:qz lēs t mi lium t fenugrecū ñ danē cibus ifirmis i gbusdā horis ni si loco medicine pp dolores q̄sdā q sunt i vētre: nō fz q ipa sint cibi q cibēt eos. Dic̄ ē hy. q ptisanaz ordei recte eligiē sup relic̄s cibos q sunt ex granis. Et manifestū est qñ eligiē ēt sup cādarusiuz: t panē: t grana ex gbus fit ō coctio q̄ noiaī tbarais: Qō ē:qz tu potes detegere errorē eoꝝ q putāt q cādarusiuz nōdum erat scituz i diebꝫ hyp. t paucit até scie eoꝝ de illo: ex hoc q qdā antiquoꝝ eoꝝ q ꝓposuerunt cātilenas q̄ noiaī comedie dixerunt cādarusium. Et hy. dixit ēt ipz i libro suo de regimine. t si dixe ris q ille liber ñ ē hy. tūc ē aut 'Ruffini: aut 'Raitis: aut 'Rilir: aut 'Raston: aut q̄rundā ātiq̄. Jpe. n. ꝓpoītoāt multis. oēs aūt isti quos dixi antiq fuerunt: quoꝝ qdam fuerunt antigones hy. t qdā in tpe ei' fuerunt. Jlle vero cui' rememoratōem facio i hac hora ē ex illis q noiatur hoc noie. f. hy. filius Euclidis: t ē ille q edidit hunc libz. Sed gidroda. f. hy. filius Craditali: gbusdā hoīb' videt q nunq̄ edidit libz: t quibusdā visuz ē q̄ edidit duos li bros tātuz: t sunt liber algebra t liber ō iuncturis. Cā āt ꝓp quaz elegit t ꝓponitur ptisana ordei sup reliquos ci bos q fiūt ex granis ē manifesta ex ꝑmone hy. qñ dixit i successione h' ꝑmonis. qō est: qz oēs bonitates iuentas i ea medicatōe egritudinuz acutaꝝ ñ iuenimus i aliquo reliquoꝝ ciboꝝ: t certificaī indiciuz totuz i illo qñ facis transire p mētē tuaz nām egritudinuz acutaꝝ t virtutē ptisane ordei. qō est: qz nā egritudinū acutaꝝ sic̄ dic̄ hy. añ: ē illaꝝ i gb' febres ꝑm plimuz sunt sp assidue: t cuen tus febris ē p alteratōes caliditatis innate ad caliditatez igneā: sic̄ oñdit hy. in locis alys: t in h libro ēt i sermone suo: qō ē:qz ipa icipit a pectore t ascendit flāma eius ad caput: t silr ēt iuenimus de ꝺsuetudine ei' i tractatibus epidimiaꝝ eē vt noiet febrez magnaz noīe ignis: t signi ficat illud apō ipz q nō est nā eius ex suba alia nisi suba ignis: Nā si medici itētio ñ ē nisi opponē ꝺsuū ꝺsuo tūc p prior curatio oium febriuz oz vt sit regimē p ifrigidatio nē t humectatōez. tunc. n. erit curatio opposita nāe fe. q̄ ē calida t sicca. qō ē:qz ignis ē cū hac dispōe. Et qñ gna tio febriuz acutaꝝ ēt fit pp putredinē humoꝝ: tūc oz vt sit sollicitudo tua ad hoc vt digeras ex eis illō in q̄ polis ē digestio: t euacues ex eis qō iā aduktuz ē: t egressuz est ad hoc' vt in eo sit polis receptio digestionis sollicitudo parua. Et si neēe est iteruz g hz febrez acutā: vt sit opera tio cibi i corpe ipsius i vltimo bonitatis: t illud nō fit ni si qñ cibus ē velocis digōnis velocis descēsionis: t pene tratiōis: tunc aggregāt i hoc cibo oia q̄ sunt necia. Andi amus q̄ nūc ꝑmonē hy. i vute ptisane ordei: q̄ fit. dixit. n. q ē qñ i ipa ē viscositas cū q̄ est lenitas. Et' āt qō lene ē dispō ē ꝺsuia dispōm aspi. aspitas vo ē in oi acuto agrimo nico: aut acetoso: aut stiptico. Res igī acrimoniā bñtes sunt oēs res aspe: sic̄ ozobus t fenugrecuz. Rex aūt ace tosaꝝ rememorationē oz nos dimittere ꝓter secaniabiz tñ. Res auté stiptice sunt sic̄ pira t sorbe: t oē qō est sile eis: t ex granis: fic̄ lens: t q̄ eis sunt silia. Uidem' q̄ ēt q ptisana ordei iuuatiua ē malitie rex aspaꝝ qñ i ea cum viscositate sua sēsibil ē lenitas ēt: t viscositas ei' ē visco sitas ꝓtinua: qñ ē silū partiuz pp ꝓtinuitatē suā t illud gdez nō iuenit in aliq̄ genez iurium. Et laudam' ex pti sana ordei ēt cuz hac laude magna mollitiez eius: cuz le ne sit resistēs aspitati ꝑm q ē in vtute sua: t sua ifusione t sapore nō abominabili: sic̄ panis cuz comedit purus so lus ꝓter q ifundaī multū: qñ q̄uis ifundaī ēt: tñ minu itur a bōitate ptisane ordei. In ptisana. n. ordei ñ ē necia masticatio: fz sorbitio tñ sic̄ illō qō bibit. Et in ipa iteꝝ ē alia magna bonitas. f. lubricitas ipi' t ꝓpie aq̄ ei': nā ipa trāsit in icessu suo p pect': ꝓter q in ipo remaneat ex ea aliqd sic̄ remanet ex reb' q̄ retinēt t adherēt: t hec q dē ē res q̄ accidit oīb' reb' viscosis fz plimū: excepta pti sana ordei: ide ē q̄ inuenis sorbitōez factā ex tritico q̄ no minaī candarusiuz viscosā. Uerūtñ ñ ē ei lubricitas. pti sanā vo ordei inuenis lubrificatōez facere pp illō q ipsa ē ō abstersiōe. Inde ē q medici qñ volūt ſōachū abster gere ex humore viscoso q i eo retinet vtunt vomitu cuz aq̄ ptisane ordei: sicut faciūt illud cū hydromele: fz t te rūt ipz ferarij vl fabri errarij ēt crudū: t liniūt cū ipo fa cie: vt abstergaī per ipm t deleaī ab ea malitia coloris: q̄ est in cute. Per hāc ergo abstersionē q̄ est i ea fit inua mentū i descēsione ei' t penetratione ipsius ad mēbꝝ: t ꝓpe qñ nec̄ ē penetratio cibi a latere ꝺcauo eparis ad lar' ei' gibbosū. qō ē:qz oēs res q̄ generāt chimū grosiuz viscosū adherēt illic̄ t retinēt. Et pp hoc fit q triticū qō vocaī candarusiuz nō solū nocet illi cui' hoc membꝝ ē ifirmuz: imo nocet ēt illi cui' mēbꝝ nō ē ifirmū: fz mea tus epat' ei' nā sunt stricti. Nā cui' dispō nā. i. nāl'r est h dispōcois res q̄ adherēt grossi chimi tenēt. t adherēt eis illic̄. t pp hoc sentit apō penetratōez illaꝝ rex cui' dispō ē h dispō grauedinē i h mēbro. t cuz hoc ēt cum i viscosi tate ptisane ordei nō ē humiditas superflua sicut i aq̄: t hy dromel. t sorbitio fcā ex tritico qō noiaī cādarusiū t qō ex omnibus cum spēb' ꝺdictis: quod ē. qz omnes iste res

Oēs cibi ex granis facti sunt mali excepto pane t cādarusio.

Ptisana laudatur ꝑ oēs cibos q fiūt ex granis

Decura rio febriū acutaruz

Res agri moniam bñtes fūt omēs res aspere.

Nō in re nis ptisana lubrificationem facere nisi pp id qō i ipa ē de absterbone.

mollificāt stōachū ⁊ faciūt nauseā: ita q̄ sētit ifirm⁹ illā nauseā: In ptisana vo ordei cū būiditate sua ⁊ būectatōe ē bona: q̄ ñ fac nauseā. Et itellige a me i B loco fmōez meū: stomach⁹: q̄ currit ꝓsuetudo i itellectū ei⁹ ñ meri trīs: ſz os stomachi ēt: Nā cū ē os stōachi ōbile mollificatū mozat q̄ cōmedit natās sup ipz spacio lōgo. Bz q̄ñ ꝓfortat pp q̄sdā cibos ꝓfortatiuos q̄uictes stomacho: ⁊ expellit ab eo q̄ fuit retētū i ipo ē q̄ accidit i ipo ꝓtū huic accrīti: q̄ ē: q̄ bumiditas superflua q̄ ē i ipo expellit ab eo stari: ⁊ digerit illū cibū expulsū fm hāc dispōnez: ſcē q̄ natat ex cibo super os stomachi mozat idigestū ⁊ neq̄ ōscēdit ⁊ egredit pēitus. Q̄ ē: q̄ ogatō b⁹ mēbri nō ē nisi ōsidē riū: ñ digō: Qui aūt ex cibis ē stiptic⁹ cū B q̄ ipe ꝓfortat os stomachi: ⁊ aggregat ipz ⁊ rigidū ipz facit exsiccat ipm ēt plusq̄ mēsura eḡlis sit. Aḡ ⁊ sozbitio fcā ex tritico q̄ notāt cādarusū cū bumiditate sua faciūt aceidē nauseā.

Operatō ocis stomachi ñ ē nisi desideriū nō aūt digō.

In ptisana āt ordei cū eo q̄ ē i ea ō bōitatib⁹ rez hume crantiū nō sūt nocumēta mala q̄ sūt i ill. Deiñ hyp. dixit i ea p⁹ illō ēt q̄ ē sedatiua sitis. ḡ testificāt ei iste fmo iuamētū magnū valde: i eo q̄ ex egritudib⁹ acut⁹ ē aduſtōes ⁊ exsiccās cozp⁹. Ptisana ḡ ordei iuēit i h⁹ caplo plōmuatia q̄ hydromel q̄uis velocitas ablutōis ō q̄ dic⁹ illō q: ē ineāta i ea: ē ei sic ē hydromelı. Et si ꝓaueris ptisanā ordei hydromeli: iuēies eā meliozē ipo i egritudinibus acut⁹. Uerūtñ oñdā hoc q̄ñ pcedā i fmōe meo. Jaz iest āt mihi vt cōpleā fmonē i ptisana ordei qō est q: hy. dixit i ea: q: ē velocis ablutōis: ⁊ addidit ad būc fmonē: si nec̄iū ē illō ex ea. Incessit ḡ i fmone suo ad hoc: q⁹ nos ñ idigem⁹ i oīb⁹ egritudib⁹ acut⁹ cibo velocis ablōnis: qō ē: q: relīq̄ bōitates ḡs narraui ō ptisana ordei sūt inuatie i oi bona i oīb⁹ egritudib⁹ acut⁹. ꝑ velocitatez āt ablōnis fit inuamētū q̄ñ volum⁹ lēire nāz cū cibo⁹ ḡs ifirmi fusci piūt tardaī ōscēsus ⁊ exit⁹. Nō ē ḡ velocitas ablōnis res cōdispō sit ꝓpria dispōi febris: nz sic̄ vna spēz medicatōis ꝓueniēs ei: ſz ē sic̄ res rectificās q̄dā accīa ꝓpria eā. Deiide hy. dixit p⁹ illō: ⁊ ñ ē i ea stipticitas: nz stimlatio mala. Et mānifestū q̄dē ē q⁹ fmo ei⁹ iste ē viscositate ptisane ordei: qō ē q: icipit log⁹ i ea ⁊ cū boc i ꝑuatōe ei⁹ a stipticitate ē inuamētū ſz plurimū. Q̄ō ē: q: tu ñ inuenis aliquē q̄ vtaī aliq̄ rez stiptica⁹ nisi ꝓp accīs q⁹ faciat nauseā: aut apō superfluitatē lemtatis nāe. q̄ō ē: q: cibi stiptici aggregāt cozpa ⁊ strigūt ea: ⁊ cogūt meat⁹ cibi: aut q⁹ penetrat i cozpe ad b⁹ vt coartēt: ⁊ pbibēt resolonē q̄ occultaī a sēsu: ⁊ illō q̄ fit inuamētū i boc ē vt sint meat⁹ i aliq̄ mollificati ⁊ apti. Sermōis āt eis itētio. Et nō ē in eo stimulatio mala: q: ñ fac accidē i bona digestiōis sue aligd stimlatōis. laus ḡ ei⁹ ē q laudat ptisanā ordei: ⁊ h⁹ ē noem mētū q̄ō fit i plūb⁹ cibo⁹. q̄ō ē: q: qdā cozp faciūt accidē i vētre mozdicatōem ⁊ qdā cozp iflāt. ⁊ qdā cozp sunt ꝓpositi ex ptib⁹ adinicē resistētib⁹. Inuēim⁹ n. b duo i lētē ⁊ caule. q̄ō est: q: cozp⁹ cuiusq̄ bo⁹ duo⁹ est ex reb⁹ q̄ retinēt nāz: aq̄ aūt q̄ coquūt ē ex reb⁹ aptiuis subtilitatib⁹ earū: sicut accīt illi q̄ cibos bonos efficiūt cū sale. q̄ō ē q: bonū q̄ō fit ex cibis ſz būc mōz fit dissilū ptiū adinicē resistētiū: qñ ō aptitudie cibi ēt vt mozet difficil⁹ fiat ei⁹ descēsio: ⁊ res q̄ cū eo pmiscēt festinat ad exitū velociter. ⁊ filr ēt ouū q̄ō sūt cū sale: aut almuri: aut melle. In cibo .n. ex istis ꝓpo⁹ vtutes exīt ꝓtie. ⁊ filr oia iura: nisi pua ex eis cū. Et pp illō dixit hy. i pn⁹ fmōis sui: laudauit viscositatē pti⁹ ordei: q: ipa ē ꝓti⁹: ſz ñ ēpole illō eē ista ptēr q̄ totū sit filiū ptiū. nec̄ āt scripsit cū fmōe suo: stimlatō mala: ⁊ ñ dixit absolute q⁹ ptisana ordei ñ hz stimulatōez: mo addidit ad illū fmonē suū mala. Q̄ō ēq̄ñ ñ inuenis aliq̄ ex reb⁹ q̄ sit ꝓpria digōni cibo⁹ plus hac actōe. ita q⁹ oēs q̄ scripserūt ō cibis dixerūt q⁹ res cibo⁹ diuersō⁹: ⁊ p⁹ pe q̄ ex eis sūt ꝓpositi ex vtutib⁹ ꝓpriis ē res nociua valde:

Nibil plus ꝓprianr ri gētibꝰ q̄ cibaria diuersa ⁊ vtutum.

cū phibeāt stōachū ꝓp bēdere cibū: ⁊ retinere dōec digeraī digōne alia q̄ ꝓpleta. Et nos q̄dē in tēim⁹ hoc ēt i exercitatib⁹: ⁊ q̄tūc lucta ſz semitā q̄ opz. nā ipi comedūt i mane i prādio suo panē trīs: ⁊ cōedunt i vespe vel i cena sua carnē. ⁊ si ñ cēt scīa mea q⁹ tu potes inenire res istas ex li. nfo ō vtutib⁹ nālib⁹ loq̄rer i eis pl⁹ boc fmone: nā si tu ñ legeris i illo meo li. tē studiū tuū i legēdo hunc libz ē vanū. ⁊ pp B ego abscido fmonē meū i stimulatōe ⁊ sua pucnies ad exponē duz aliō q̄ō dixit hy. vbi logī ō ptisana ordei: q: nō iflaī: nz accrescit i stōacho. q̄ō ē: q: cū sciuit q⁹ mlti boies vitupant iflatōez ptisane ordei addidit i fmōe suo ⁊ dixit q⁹ ē: q: iflaī ⁊ accrescit i ōcoctōe i vltio: q̄ō pole ē vt iflet: ⁊ accrescat. Sigificauit ḡ p fmonē suū būc vitupatōez: q̄ vitupaī ptisana ordei: ⁊ enūciauit rīsiōez i ea: ⁊ nārauit ōcoctōez ei⁹: ⁊ ē ſz q⁹ ipe scripsit i decoctōe ei⁹ ēt i sequētib⁹ pl⁹ B verūtñ mihi vī vt reiterē fmōez meū ō ptisana ordei ſz illō. Dico ḡ q⁹ si decoquis ptisanam ordei decoctōe valde bona fecisti iā cibuz nō iflatiuū. Sozbitiōez aūt ex fabis factā: si trib⁹ coxeris dieb⁹ nō ē tibi possibile vt ei⁹ iflationē ab ea remoueas. q̄ō ē: q: iflatio ei⁹ iest ei exsiba ei⁹ ꝓpria: nō ex dimlutiōe decoctiōis ei⁹ sic̄ ptisane ordei. Inde ē q⁹ tu iuēis ō ꝓsuetudie cozp q̄ coquūt eā eē: ne exgsite faciāt illō: ⁊ ꝓpe coci diuitū: Ipsi. n. ꝓterūt fabā crudā sup tabulā: deide calefaciūt eā post illō pululū: ⁊ mittūt eā dīis suis ñ ōcoctā ōcoctiōe decēti. verūtñ ego loq̄r sic̄ dixi i ōcoctiōe ptisane ordei i seq̄ntibus. Nūc vo post q̄ hyp. significauit vtutē ptisane ordei seq̄t illō cū ōscriptiōe vsus ei⁹. Et ego sū veniēs iterū sup illō post q̄ pcessero ⁊ tibi ānūciauero q⁹ ego ꝓfido q⁹ ꝓplebo sermonē meuz i cōpatiōe iter ptisanā ordei ⁊ hydromel ⁊ relīq̄ res manentes in sequentibus. XIX.

Decoctiōē nō remouetur vētositas a faba sicut i ptisana.

Nō sunt viciosa stiptica nisi p accidens.

a Bb⁹ fmōe icipit hy. soluere qōnē quā īgrit. verūtñ ñ vtiē i illo nisi fmōe diminuto. occultaī ḡ fmo ei⁹ p bāc cāz. Conabor ḡ enūciare p quā diſpōnē ꝑprie cū dē iste fmo: nō ē i eo occultatio. Et iterabo qōnē a pn⁹ sui. Et ipa q̄dē est ſz būc modū q̄ ē cā in diuersitate iter medicos: ita vt q̄dā cozp vtunt in egritudib⁹ acutis aq̄ ordei ⁊ cū ea fece ei⁹: ⁊ q̄dā cozp aq̄ trīs: ⁊ q̄dā cozp ñ vtunt aliq̄ bozp duoz vsq̄quo vēiat crisis. Dec ē ḡ q̄ō. In rīsiōe āt eius sile vt audias eā. Nā q̄dā cozp g brit egritudinē acutā lectīq̄ ptisane ordei plus: ⁊ q̄dā cozp lediī ptisana ipa: ⁊ quosdā cozp ñ ledit aliq̄ eoz. vnūquēq̄ ḡ inuenim⁹ medicoz fecisse i affirmatiōe iudicu sup oēs patiētes egritudies acutas ꝑter q⁹ ex ptisanē illō in oīb⁹ eis. Et ego q̄dē sum discernens inter esse istoruz ifirmoz qui eoz iuuatur cuz ptisana ordei: ⁊ qui eoz iuuanī aq̄ eius trīs: ⁊ qui eoz ñ idigēt aliq̄ bozp duoz. Dico ḡ q: indiget ipa ptisana ordei: g bz egritudinē acutā ex eis q ñ idigēt medicatōe alia ab vsū medicīe: sic̄ phlebotomia: ⁊ solone vētris ⁊ aliis eis filibus: nz bz accidēs ex q̄ timeat sup cuz pditio aut ledat ipz. Aq̄ āt ptisane ordei non necesse est vti cū qui bz aliq̄ō istoz ex quo timeī sup cū. ⁊ q̄ñ bz necesse

sario vt phlebotomes cum aut ipm̃ solues aut sedes dolozē ab eo sedes qué hȝ: tūc nō oȝ vt deſ ei aliqd ex ptisana ordei: neq; aḡ eiº dōec facias cū eo illō. Doc. n. est qō oportuit hy. pus scribere: deinde incipere a rebº pticularibus ī vnoquoq; ⁊ log in eis. si fuisset eius itētio expōere ſmonē suū: ⁊ qm̃ nō fecit illō occultaſ sermo eiº necessario ꝓpterea qº ꝓuciſ ex eo ordo ſȝ quē oportuit vt ordireſ. ve; tñ nob ꝓueniēs ē posteq̄ segmur vestigia ſmonū eiº vt addam⁹ vnūquēq; boz ad principia ⁊ radices quozū ꝑmisimº remozationē ⁊ itēdamº in ꝑmis ad exponēdū hūc ſmonē qué ꝑmisimus: ⁊ oȝ gdē vt audias ſmonē meū in illo ſȝ qº ego iterꝑtoz sermonē eius: ⁊ dico ipm̃ sua victōe postq̄ addidero ī eo: quādā additōez vt verificeſ ⁊ certificeſ. Dico ergo: qz ꝓueñit oī infirmo q vtiē ptisano ordei in istis egritudinibº. Et ego q dē dicā post paululuz q infirmi idiḡet ptisana ordei vt nō vtanſ vīr euacuatōe venaz: nisi idiguerit illo ꝓp potū medicie: aut vsum clysteris: tūc. n. sequatur vsum eiº. Ista. n. q̄uis des eis ex ptisana ordei bis qñ idiges illo tñ tu recte iudeis ī opatione tua qº opȝ vt sit q̄stitas quā das eis ex eis fm q̄stitatē corpis Ego qdez narrabo accidentia: in quibus cum consideraueris: vteris in eis solutiōe vētris aut minutiōe: aut vapozatiōe: aut ēplastro. Si ḡ in hoc sermōe ꝑmisisset hy. ⁊ dixisset illō: deide reduſſet post illō ad vnāquāq; distictiōez eiº ⁊ exposuisset eas p ordinē: q nēcari⁹ erat nō eēt ſmo eiº occultº. Nūc ät cū ipe nō itēdat nisi narrare qō accidit ſp dōec remanet ſmo eiº p hāc cāz spacio lōgo filis ſmoni clauso: tūc nēcio occultaſ ſmo eiº. ⁊ tu scies certitudinē ſmōis mei qñ inuenies ſmones eiº pticlares expositos: ⁊ iudices sermonis eiº sūmā inordinatā occltā pp illā cāz. XX.

Nota canones de admistratōe quātitatiſ ptisane ordei

Nō oȝ infirmūs sanabo se ad libi nō cōuenta trāſferre sed paulatīe.

Icit qz oȝ vt cibēt bis: qñ ꝓsuetudo ī regimīe coz cucurrit cū illo: ⁊ qñ idiḡt sumere illō bis tūc oȝ vt des ēt ei illud bis. q; si ꝓsuetudo cucurrit vt comedet selꝰ tūc incipe eis dare semel. deiñ pmutare ab illo paulati vsq; quo cibes eos bis. nā ſmo eiº. ⁊ gradare eū ñ significat nisi ꝺ illō ē ſm hūc modū: ⁊ ē vt des ei ī ꝑma vice totū q̄ idiget ī illa vice cūq; ī scōa fuerit vice da ei ex eo q̄stitatē quā valde: deiñ adde ī illo pº paulati vsq; quo equeſ cibº ī q̄stitate. Dui⁹ ſmonis certitudo nondū oūdiſ ei q legit hūc librū qm̃ hy. nōdū significauit q egritudinant ꝑ vsū ptisane ordei. verūtñ ꝓpterea qº pceſſi ⁊ dixi qº hy. ñ voluit p ꝺ nisi regimē eiº cº egritudo ē egritudo trāgilla ⁊ geta: oūdā. n. pax post qº hy. ét voluit p illō ꝺ. Dec ē ḡ itētio ſmōis qué ꝑmisimº vt exponerem⁹ ipz Nos vo boies mlt⁹ iudicim⁹ scripsisse eū ſȝ hūc modū ⁊ q ꝺsueteſ cōedere ī die seḷ. opȝ vt des ei illō ī die ꝑmo seḷ cū gradatōe: qō si poſe ē ī istis ét vt des eis illō bis: tē da eis illō bis: si vides qº idigēt additiōe. verūtñ itelligit ex ꝺ ſmone aliqd qō est. qz ſmo eius ī die ꝑ cū gradatione ñ é poſe vt sit qm̃ ō aptitudine: gradationis: ū est nisi vt sit ī eo qō sumit multotiēs. non ī eo de quo sumiſ semel: neq; ī pn⁹ retēt ab ipso die ꝑmo. XXI.

Considerauit qō dixit hy. ī ꝺ sermone il eg esti mabat: qz ipse bat in firmos qm̃ ipe in oī die ci babat ifirmos ptisana ordei q ñ sūt ſȝ aliqd erroris ī iḡzaret seipz: qō ē qz ipe ñ ꝑcepit vt ī potu deē ifirmo de aḡ ptisane ordei nisi q̄stitas qº vēiat corpi aliqd pp ꝓsuetudinē: ⁊ nō supfluat ī vacuate venaz. Si ät ꝓsiteréſ qº q̄stitas q daſ eis ī potu de aḡ ordei in oī die bis vsq; ad diē septimū: ⁊ ē pōdº deē ⁊ octo aureoz ī oī vice ⁊ vtº ē minoz multū q̄ cibº quo ipi cibāt ifirmos ī vice vna: tē mihi vī qº ibi abstinerent ab alienatōe. i. iutili repbē sione ꝺ hy. verūtñ ego oūdā hº pº paululū: nē ät ego exponā ſmonez hy. ī pn⁹ rei qō ē qz ipe ñ vſ p ſmonē suū in pn. egritudis: imo ꝓueñit tibi vt itelligas ab eo ex ſmone suoci pn⁹ rei itē tōez aliā cōioze hac itētiōe: qō ē qz opȝ tibi qñ vides ī ꝑmis qº ifirmº ī

Nota quod ꝑceptū hy. ē ne corpº multū repleat aut multum euacueſ subito.

diget ptisana ordei vt des ei ex ipa q̄stitatē nō multā neq; grossaz. Dy. n. facit cauere sp ex hoc vt ipleatur corpº aut euacuetur multū subito. XXII.

Signū cario supegritudines siccaſ ē retētio supfluitatum.

Uper egritudinē ficciozē mlt⁹ significat mōis q̄uis res cois vīs ī ea sit vna. In piplemonia qdē ⁊ pleuresi: qñ ñ expuit ifirmº ex mēbris ifirmis aliqd. i. ifirmitate ät epatis ⁊ ptiū stōachi ⁊ itestino; ⁊ splenis qñ retinet nāsita qº ñ ꝑcedit ex ea aliqd: aut illō qō ꝑcedit ex ea fit cū difficultate: ⁊ sūt feces q̄ egrediūt ficce dure sq̄balee. Sup egritudies ät siccas q̄ fiūt ī vēis pulsatilibus ⁊ ñ pulsatilibus: significaſ p siccitatē ligue ⁊ tenebrositatē ⁊ aridita tē totiº cut⁹ ⁊ silr res ī vlceribus ét q̄ sunt ō foris ostēdūt oūsiōe mānifesta. apostēata. n. q̄ fiunt in eis sunt sicca qm̃ ex eis [illegible] ⁊ silr apostēata oculi multotiēs fiūt sicca qm̃ ñ currit ex eis aliqd. Et egritudines cerebri ét qñ ñ mūdificaneſ currit ex eo aliqd p nares aut palatū vel ī eis necio qz sūt sicce. Et oȝ qdē vt scias, vīr qº significatio sup oēs egritudies siccas ē retētio supfluitatū ī eis ⁊ phibitio eaz ab exitu. Necio igī ꝑcepit hy. ī istis egritudinib⁹ vt sumat infirmº añ susceptōez sorbitōis aliōs res humectātes: sicē hydromel ⁊ vinū: Innuit ḡ qº ista duo sunt plus humectatōis q̄ aḡ: ⁊ qm̃ facē fidē facere ſmonē in virtute vtrozūq; visum est mihi vt postponā vīe ꝓpatōez iter vtraq; ⁊ aquā vsq; quo ꝓueniā ad illā ptē hº li. in q̄ narrauit hy. vtunte vtrozūq;. XXIII

Quis egritudie pessoz̄ z plūbios spūs erit in boaa q̄litate z digestū crisis erit velox. si vo in aut mōstetur aut p longabit egritudo.

Quoniā āt pmutaf de genere egritudinū siccaz ad ūrias eaz z dixi vnā eaz pter q̄ addidēit ad fmonē suū: q; ꝑt eē vt sit fmo illi⁹ i illa egritudine ꝛ3 semitā explificatiōis p cōpationē eius sup reliq̄s egritudies homogenas ei nēcio occultaf fmo ei⁹. qō est q; fmo ei⁹ q̄ si būectaf: z fuerit q̄ expuiē ex pulmōe ꝛ3 q̄ oz est significatio sup aliq̄s egritudinū: ñ ois mēbri ab solute: ꝛ3 q̄ ex eis ē cuz ifirmitate q̄rūdam instroz anhelit⁹: z ꝓp B sīc dixi occultaf fmo ei⁹. Uerūtñ ē fmo sanus z vaz. z ē q̄ q cuadit ex ifirmitate: z spūtū e⁹ qō exspuit ē ꝛ3 q̄ oz: ē crisis ei⁹ velociz z cui⁹ dispō huic dispōni ē ūria accidit i vna duaz reꝝ aut vt pereat: aut vt plōgeē spacius egritudis ei⁹. Oz q̄ vt deꝰ ptisana ordei ei cui⁹ cuasio ab egritudie ē cuasio bōa: vt addat i vtute ei⁹: z adiuuet ipz illō ad spuēdū illō qō exput ex būiditate cū tussi: nā p sermonē suū ꝛ3 q̄ oz nō vult nisi illō cū q̄ simt significatiōes vigōis. z ego qdē iaz narraui istas significatōes i li. meo de crisi: z i tractatu quē cōposui de egrib⁹ egritudis: z narraui ide rē modicā i expōne mea: q̄ exposui libū aphorismoz in loco in q̄ docuit by. q̄lr oz vt sit pronosticatio ex significatiōib⁹ q̄ apparent i seq̄ntib⁹. z posuit exemplū i fmone suo pleuresim: z scripsit dē fmonē. Exēplū illi⁹ ē in pleureticis: q; si appet sputū primitiue ab ipso ꝓncipio rei: erit egritudo brevis: z si tardaf: appitio eius erit egritudo longa.

XXIIII.

Az dixi ego iterū q̄ i fmone ei⁹ minuiē ex reb⁹ quibus fit iuuamētū i discretiōe ei⁹: quo indigeē q̄stitas non parua. Et by. qdē ēt faē fidē fmōi ei⁹ i istis reb⁹. In hac āt hora ꝓcipit vt audiaē illō qō dicē tñ. qō ē q; res q̄ euanē i seipsis fūt sicut res q̄s narrauit. XXV.

Cā q̄re p⁹ crisim debem⁹ p duos dies adhuc infirmos nōs detare.

Ignificauit p sermonē suū in B loco crisis: aut solutōes egritudis ꝓpetā: aut pmutatōes ifirmi ab illa dispōne ꝛ3 quā ē ad dispōnē i q̄ fit securitas sup ipz ō timore. Hyp. qdē ꝓcipit vt pseueret in illo duob⁹ diēb⁹ post crisiz vt pterāeat paroxismus: q fit in diebus paribꝰ z ille q̄ fit in iparibus. qō est q; accidit multotiēs vt sit fiducia sup hoc q̄ egritudo sit soluta solone: bona z certa. z regaē ifirmus sollicitudine minori: quare fit illō cā vt eueniat aliq̄s ex paroxismis febrīs. ꝓfidētius ergo i illo est q̄nis videaē crisis iā eueniſſe vt seruet sanitatē regiminis: quo vsus ē ifirm⁹ z iuuatus vsq; quo trāseant duo dies post crisiz. Cū ergo trāsierint duo dies post crisim: tūc ꝓfide z rege ifirmū regimine gressioze pter q̄ pmutes eū ad aliō regimē subito: ꝛ3 vtere sozbitione i mane z cū fuerit post illō z recesserit dies vtere cibis. Manifestū ē igē q̄ hy. nō dat ifirmo aū hozā ōtermināta quaz ante dixim⁹ neq; panē: neq; aliō ex religs cibis: ꝛ3 ꝓtētus ē semp vsu ptisane ordei.

Hec āt opatio nō ē ei⁹ q̄ iplet ifirmos z satiat cos: sed ꝓprie ei⁹ q̄ vult vituparе hy. est opatio eius q̄ subtiliat regimē ifirmoz pluſq; oz: nō ē aūt opatio ei⁹ qui vult subtiliare regimen ifirmoz pluſq; oz. hec aūt opatio nō ē eius q̄ īgrossat regimē coz: sed ē ex opatione eius q̄ regit ifirmos regimine vere medio iter oīum superfluitatē: z est melius regimē: z demōstratio sup hoc q̄ ipsum est regimē mediū est resistēria coz q̄ vituperāt hypo. z amoz adinuicē eoz ad vincēdū. Ex istis. n. ē q̄ redarguit cū p B q̄ iplet infirmos: z satiat eos sicut secta thesili. z ex eis q̄ vituperāt eū p hoc q̄ ipe ꝓcat infirmos fame sīc Erasistrates: qō ē: q; qō dixit erasistrates resilit cuz eo Apollonio z Anaxagore discipliꝰ hy. i tractatu ꝓmo sui libri ō febrib⁹. Et vituperatio vtrozū qō hoc q̄ ipsi interficiebāt ifirmos fame: ñ trāsit sup hyp. magr̄z eoz. verūtñ oz vt cōsētiam⁹ istis fmonē eoz cuz sit magr̄ licitū z illi⁹ fmōi hy. Qui āt dōit q̄ iplebat ifirmos p satietatē ciboz: oz vt pūcem⁹ ō eis: q; fūt silēs Thesilo magro ipoz. nā tu dicis hūc vir ignaz cui ñ ē ītellect⁹ i talq̄ ex eis q̄ dixit hy. neq; ꝛ regimie: nz i aliꝰ.

Apollonius z anaxagoras discipuli hy. iterū cibant ifirmos fame

XXVI.

Lud qō itelligiē ex sermōe suo ptisana ordei cū totalitate sua: z ptisana ordei cū fece sua: z ptisana ordei absolute est res vna eadē z est ptisana ordei non colata: quod est quia quando tu colas eam postquā decoquiē: z remanes aquā per se: deinde das ifirmo aq̄ illam tūc: non dicē tūc vt vtaris ptisana ordei cū totali-

Ed qñ sputi plūs ē sec̄z q̄stitatē: refectionis quoq; plūs aliq̄d dandū ē bis. Bn aūt ita vsq; ad termi suū ꝓps z postea duob⁹ diēb⁹ expectandū ē: deīde vo e⁹ terminū videb. v. vl. vij. die vel. ix. z vt ēt parē z iparē numer⁹ ꝓsideratio tua amplectaf eis ius ad prādiū da: z ad cenā illū i cibū grossiorez muta.

Tēpto fuēit mūdificatio pl⁹: oz vt plūs sit mīritudo ei⁹ qō suscipit ifirm⁹ sec̄z illō vsq; ad hozaz crisis. Et plūmū ei⁹ vsq; ad duos dies p⁹ crisiz. In eo cui⁹ crisiz vides fieri i die. v. aut. vij. aut. ix. vt sit solliciti tudo tua etiā ꝓplectēs parē z iparē nūer⁹. Cū q̄ fuerit post illō: oz vt vtaris sozbitiōe i mane z cū fuerit i vespe: permutare ad cibos. XXVI.

Ed hoc eis manifestū me ꝓuēit q̄ ptisana ab initio i tpe toto exercuerit mozbi.

Tinuāt p istas res ꝛ3 plūmū q̄ vtuntur ptisana ordei cuz totalitate sua ab ipo ꝓncipio egritudis. XXVII.

Ed qñ sputi plūs ē sec̄z q̄stitatē: refectionis quoq; plūs aliq̄d dandū ē bis. Bn aūt ita vsq; ad termi suū ꝓps z postea duob⁹ diēb⁹ expectandū ē: deīde vo e⁹ terminū videb. v. vl. vij. die vel. ix. z vt ēt parē z iparē numer⁹ ꝓsideratio tua amplectaf eis ius ad prādiū da: z ad cenā illū i cibū grossiorez muta.

Tēpto fuēit mūdificatio pl⁹: oz vt plūs sit mīritudo ei⁹ qō suscipit ifirm⁹ sec̄z illō vsq; ad hozaz crisis. Et plūmū ei⁹ vsq; ad duos dies p⁹ crisiz. In eo cui⁹ crisiz vides fieri i die. v. aut. vij. aut. ix. vt sit solliciti tudo tua etiā ꝓplectēs parē z iparē nūer⁹. Cū q̄ fuerit post illō: oz vt vtaris sozbitiōe i mane z cū fuerit i vespe: permutare ad cibos. XXVI.

Ed hoc eis manifestū me ꝓuēit q̄ ptisana ab initio i tpe toto exercuerit mozbi.

Tinuāt p istas res ꝛ3 plūmū q̄ vtuntur ptisana ordei cuz totalitate sua ab ipo ꝓncipio egritudis. XXVII.

Fundación

tate sua neq; cū fece sua: sz aqua eius trā. Et ego gdē sz dicēs nūc ēt illū q idiget ptisana ordei: cū totalitate sua ab ipsa iceptiōe sue egritudis ⁊ dictio mea i illo erit cuz abbzeuiatiōe ⁊ bzeuitate: si nō fueris tardus: neq; piger ab auditu ei⁹ qō p̄cedit ex frmōe suo. Dico g̃ q; qñ illud qō expuit cū sputo ē frm q; oz ⁊ nō ē ifirmo necessitas sumēdi medicinā: aut vti clysteri: tūc hy. p̄cepit cibari ipm ptisana ordei. Et iam enūciauit ēt sniaz suā in hac ammonitiōe ⁊ dixit. XXVII.

o Mnia ãt iuma méta hec fiunt a ptisana ordei qñ hūiditas quaz expuere é necesse hume ctaf: ⁊ icidit icisiōe eq̃ li qñ vtus cōfortaf: ⁊ mūdificatio instrozū anhelit⁹ ab hūoribus malis fit bis duab⁹ lectionib⁹. s. hūectatiōe ⁊ incisione veloci⁹. Et nos iuenim⁹ hos hūores: hydromel hūectare ⁊ etiaz eos icidere.

Ptisana laudatur supra hydromel ⁊ candarum.

Uehemētia ãt vtutis ⁊ fortitudo ei⁹ nō iuenikī hydromelle sicut iuenim⁹ eas i ptisana ordei. In pane ãt ⁊ in illo: qō notaf cādarum iuenim⁹ ꝓuersionē illi⁹. qō é: q; veheñtia vtutis: ⁊ fortitudo ei⁹ inueniuntur vtriscq. hūectatio ãt ⁊ icisio si inueniunf in eis neq; aliqs ex reliquis cibis q̃s de ꝓsuetudine medico; é dare ifirmis sic ouia: testiculi gallorum: ⁊ pisces petrosi: ⁊ pulli colūbini: ⁊ que sunt illis similia: ⁊ medic⁹ ét g dat ifirmo q̃ bz pleuresiz postq̃ declinat ei⁹ egritudo declinatione cōpleta: ita vt idigeat ñaliq̃ rez. excepto sputo illouz hūoz q̃ digesti fūt cū sputo: lentes frigidas factas cū aceto necessario putaf ō eo. q; ipe é cā mortis ei⁹ propterea q̃ suffocaf i nocte

De fecatiabin.

Ptisana ordei ñ sp fcā fm plurimū ordei bonitatē significat

Pleuresim ordei ñ sp fcā fm plurimū ordei bonitatē significat

ꝑasslio: ⁊ radice ligricie: vel lily: Dec medicina sola qñ bibitur cū hydromelle maturat superfluitates que sunt in pectore ⁊ pulmone maturatione bona ⁊ fit facile spuere eas cum sputo. XXVIII.

e Toz vt cōficias meli⁹ ordeū añ expientiā ei⁹ p̄ ipletionē ei⁹ ⁊ ipsi⁹ spissitudinē trā. In expientia vo ei⁹ p̄ cocctionē meli⁹ é qō iflaf i decoctiōe sua vtia iflatiōe: ⁊ est sozbitio: q̃ fit ex eo multa valde. Dec. n. significatio ēt é significatio vā q̃ ꝓficit i bonitate ordei. Qō é: qz plenitudo nō é cū significatiōe vā sup bonitatē ei⁹ neq; ipsi⁹ maturitatē vl̃ digōez i oi boraz vītas ei⁹ é fz pluriū. Dy. g̃ p̄cepit vt ptisana ordei i oib⁹ hozis sit i vltia bonitate ⁊ p̄pie qñ ñ é volūtas vti aq̃ trā: fz spissitudie ei⁹ ét: ⁊ by. iā ostendit cām in illo. XXIX.

f Limus q; hy. itēdit p frmonē suuz: rectitudo fz plūū rectitudinez vie p quā fit incessus: ⁊ qñq; significat p ipz rectitudinē icedētis i trāsitu suo. Et mālfestū q; dē bene é: q; rectitudo vie in pectore: ⁊ rectitudo aducēt⁹ ptisane ordei qñ deglutiť vt vēiat ad stōachū é p meri. Uult g̃ p frmonez suū (qz nō adheret aliqd de ptisana ōdei i hac via qō é qz caliditas qñ é i egritudibus pectoris ⁊ pulmōis vehemēs mlta ira q; exsiccet rem q̃ adheret meri, exsiccatiōe cuius remotio fit difficil': facit illa res que adheret accidere angustiam ⁊ sitim. XXX.

n On dixit hyp. i eo cui⁹ bōificaf coctio ex ptisana ordei q̃ é lubrica valde tñ icidēs sitim velocis digōis: sz addidit ad illū frmonē suū vehemētis ōbilitat⁹: Sermonē vo suū qz é icidēs sitī: addidit i frmōe suo pp nūz ordei. Et ego gdē iā dixi q̃ fr oz vt icides ō sīa calidi ⁊ frī i eozpib⁹ aialiū i li. meo ō cōpleriōib⁹. In eozpib⁹ ãt ñ spirātib⁹ i lib. meo ō vtutib⁹ medicia; simpliciū. verūtñ hyp. dixit i eo cui⁹ coctio bōa sit ex ptisana ōdei q; éq; é vlocl digōis ēt: ⁊ ñ fit talr nisi qz é dissolutiuū nec é i eo duricies: nz difficil' mollitiōis: nz iflatiuū pp lōgitudinē spacy coctōis ei⁹. In

eo aūt q̄ dixit in fine sermonis sui ⁊ est sermo ei⁹ q̄ illō q̄ decoquitur de ptisana ordei hac decoctione ē vehemē/tis debilitatis: si nō diriset: q̄ est velocis digestionis: eēt nobis facile vt diceremꝰ: q̄ significauit p sermonē suuz vehemētis debilitatis: ſiē si diceret: ꝯuertiē velociter: ⁊ digeriē in stomacho ⁊ alteraī. Opz ḡ q̄ precessit ⁊ dixit hunc sermonē vt intelligaī ex debilitate ei⁹ aut pp pau citatē eius q̄ aduenit corpori ex nutrimēto ei⁹ aut q̄n tu n̄ iuenis in eo q̄litatē fortez ita vt pcutiat neruos aut mentez: sicut acetum ⁊ vinum. XXXI.

i Incipit hypo. narrare illud i quo ꝛfidere fecē sermonē paulo añ vbi dixit. Et pretermi sit dicere res alias mł tas nobilis q̄ſtitatꝭ q̄s te ēt scire oz. Et ego ḡ dē narrabo eos i eis q̄ sunt post. XXXII.

f Ignificat per sermonē suuz supfluitas ci/bi fecē ciborū retētā i in itestinis q̄ vocatur sterc⁹ ⁊ merda. Q̄n ḡ dat aliḡ ptisanā ordei ⁊ i vētre retinet aliḡd fecis cui⁹ mora ꝓlōgatur illic: ꝓter q̄ euacuetur: oz necessario vt euenīat lateri nocumēti tū: pp opilatiōes accidētes i itestinis ex ster core retēto in eis q̄n vētositas nō trāsit ad inferiora vt egrediaī post acceptionez ptisane ordei: sz venit ad locū ifirmū aduētu ma lo. Opz ḡ ex illo necessarie vt si dolor iaz ge uit: post paululū rede at: ḡ ifirm⁹ q̄ius oino iaz geuit: tñ accidit ei dolor: qō ē: q̄ vapores ⁊ vēri iflatiui: ⁊ fum⁹ q̄ eleuatur ex stercore q̄n ꝓueniūt ad latus i firmū faciūt in ipso dolorē: ⁊ addūt i dolore ei⁹: ⁊ cū boc ēt anhelit⁹ fit tūc vehemētis frequentie. Cū ḡ freq̄ns fit anhelit⁹ fit in illrumētis anhelit⁹ caliditas magis addita pp freq̄ntiā eoz motus: ḡ exsiccaī pulmo ⁊ diaphragma pp hāc caliditatē: ⁊ exsiccātur ēt cū boc ⁊ calefiunt mēbra corporis aialis q̄ sunt sub hypocōdrijs ⁊ mirach vētris: qō est: q̄ oia ista mēbra motu pectoris mouent i anhelitu. In eo aūt q̄ dixit in iceptiōe hui⁹ ſmōis: ⁊ ē sermo ei⁹: nā in cui⁹ ventre est supfluitas cibi retēta: ē q̄dā occultatiōis. Cū ḡ dr̄ sermo ei⁹ sanus ē ſm hunc moduz: ⁊ q̄n nō est medicus: sollicit⁹ de ifirmo: i eo cui⁹ dispō de acceptiōe ptisane ē dispō: cui⁹ rememoratione ꝑmisim⁹ accidit īde nocumētuz in locis multis. Inde ē q̄ in cui⁹ ventre est supfluitas cibi retenta: ⁊ dat ei aliḡs hāc sorbitionē: anteq̄z precedet ⁊ euacuet illam supfluitatez ac cidit ei dolor magnus valde. XXXIII.

Portet vt redeamus ⁊ dicam⁹ q̄ iste sermo hy
o po. in pleuresi est ſm viam exempli. Et ego q̄dē iam ostendi q̄ eius euentus est ab apostemate quod fit in panniculo tegente costas. Quando ergo illud apostema est in termio sui status ⁊ dat aliquis illi infirmo ptisanaz ordei: nocet ei nocumēto magno. ⁊ significatiōes que significant statum egritudinis pleuresis sunt assiduatio doloris ⁊ vt non alleuieī ex eo aliquid per vaporationem. Et hy. quidem addidit in sermone suo significatiōes alias ex significationibus pleure sis: maligne magne: ⁊ est additio viscositatis sputi: ⁊ prohibitio eius ab exitu ⁊ adherētia eius in membris infirmis: ⁊ retinentia eius. q̄ō est: q̄ sermo eius addiī viscositas eius: significat vehementiaz viscositatis illi⁹ q̄ius dictio ipa significat ſm se vehemētiam viscositatis. Sufficit ergo per hāc additionem in significatiōe differentie inter illō cuius viscositas addiī: ſz hunc modum: ⁊ inter illud quod recipit maturationem: Quod ē: q̄n illud quod recipit maturationem est viscosū viscositate temperata: veruntamen illa viscositas non additur: scilicet illud non accidit ei in fine vltimo: ⁊ ne periret illud super lectorē sui libri: non fuit piger addere in sermone suo absq̄z matutatione. q̄ō est quia nō maturatur ⁊ additur ei viscositas: ⁊ est malum. Cum ergo dispositio infirmi est hec dispositio: ⁊ dat ei aliquis ptisanam ordei anteq̄z resoluatur ab eo dolor aut per inmutationē aut p lenificationez nāe: no cet ei ⁊ iterficit ipsuz. q̄ō est: q̄z hypo. dic̄. In pleuresi cuius dispositio est hec dispositio quam dixit: q̄z nō alleniatur p euaporationē: tunc remanent super eā alie due medicationes resoluētes dolorem: ⁊ sunt phlebotomia: ⁊ solutio siue lenificatio nature. Q̄ō est. q̄z vsus medicorū q̄ fiunt ex opio ⁊ iusquiamo ⁊ mandragora nō resoluit dolorē pleuretis: verū ipse nō faciunt aliud nisi: q̄z stupefaciunt sensuz. Et dixit hypo. i hoc loco phlebotomiā ⁊ lenificationē nāe rememoratione absoluta: i eo q̄d est: q̄ō post: ipse ostendit vsum cuiusq̄z eoz. XXXIIII.

n Ysi ergo medic⁹ i oib⁹ his q̄ cūq̄z in accipiēda ptisana necessaria sūt egro curam adhibeat: vbi vz i illis q̄ si bi ad ea opus sunt sit pfecta fit p̄oculdubio mltis modis nociua.

c Uz ergo n̄ curat medic⁹ ꝺ ifirmo cū toto quo idiget i eo cuius dispō ē ꝺ acceptōe ptisane ordei hec dispō vt sit vtia i eo quo idiget aduenit ex ea nocumētū i rebus mltis. XXXII.

q Ubiscūq̄z n. ciboz religas i vētre hūtib⁹ ea añq̄z purgēt porrigit eis: si doloꝛē habuerit augmētat: si āt n̄ efficit necnō flat⁹ crebi⁹ ducit: ⁊ qꝺ malū est excitat: pulmo nāq̄z desiccat sub hypocōdrijs ⁊ diaphragmate laboꝛatur.

n Am i cui⁹ ventre supfluitas cibi ē retēta: ⁊ dat ei aliquis hāc sorbitionē ꝓter q̄ pn⁹ euacuet illā supfluitatē: tūc si hz doloꝛē addiī i eo. ⁊ si n̄ hz doloꝛē: accidit ei dolō ⁊ fit ābelit⁹ tūc magis addite freq̄ntie: ⁊ iste q̄dē an

Et frequētia anhelit⁹ calefiūt mēbra q̄ sūt sub hypocōdrijs ⁊ mirach.

Signa flat⁹ pleuřis i quo sorbitio ptisane multuz di nocet.

Dita inter viscosum digestū ⁊ viscosū indigestum.

Medicine opiate non resoluūt dolorē pleuresis: verū sensuz stupefaciunt.

Universitätsbibliothek Freiburg

nō q̄ nec anacrema nō resoluit dolorē nec ypnoticq̄ pleuresis nō faciūt aliud nisi q̄z stupefaciūt sensuz

portet vt e-
nunciem⁹ cās
alias q̄s dixit
by. eē cōpares istī cāis
t qz ipsi ēt trabūt mor
tē subitaz. qō ē qz ipse
dixit i hac hora q cā i
illo est vsus ptisane or
dei: añq̄ resoluat vi
scositas sputi accītis
pp freq̄ntiā anhelit⁹:
cui⁹ cā pfocat. Et pos
sibile qdē ēvt cueniat
eis nocumtū qñ bibūt
vinū añq̄ euacuent si
cut dixit by. aut by-
dromel: aut secāiabi.
qō ē: qz reliq̄ res nō oc
cultāt vulgis nedum
alijs. Nec io igit dixit:
qz nec io qdā eor mo
riunt postq̄ ingredit
sup eos nocumētū in
mēte sua. ō ꝓsuetudie
n. hor accītiū ē vt cō
seq̄tur potū vini: t po
t⁹ vlosos: cū fuerit illō
i sua hora. XXXV.

De ꝓsue
tudie alie
nationis ē
vt cōsequat
potū vini
t mutic
vinosū.

Anc estimatō
b nē estimarūt
atiq̄ pp velo
citatē mortis eorū: t
viridis fit loc⁹ i quo ē
egritudo lateris. Et
manifestū qdē ē q̄ il
le loc⁹ ē loc⁹ i quo ē ra
dix apatis: qō ē: qz ex
sāguie q effudit ad il
lū locuz pp dolorē: to
tū qō diuidit i cute fit
viride: t addit in hora
mōtis nigredinez assi
mulat ergo loc⁹ illi q
fit propter percussio-
nē taliter. XXXVI.

Ubi p fabucā
v belitū magnū
freq̄ntē: t figl
ficat q̄ anhelit⁹ eozū
erūt cū hac dispōne i
eis q̄ fūt post: dicē ḡ by.
Et pp anhelitū freq̄n
tē multū: sicē dixi ēt fit
sputū viscosū non ma
tuz q̄re ꝓhibz ipz vis
cositas ei⁹ elevāi ita vt
expuat. XXXVII.

Podibi
tio ingres-
sus aeris
vocaliter ē
cā neces-
sario mō
tus.

On oīs aer p
n bibet ingredi i
teri⁹ i hō egri
tudinib⁹: qñ qñ acci
dit illud oz necessario
vt moriat hō statiz si
cut ille q̄ pfocat. verū
manifestū ē q̄ nō pō
bibet de eo ingredi nu
q̄b⁹ numirū oī-
e b⁹ t bis similib⁹
cāis ꝓtigit eos q̄
ptisanā cū toto recipūt i
septio die aut añ necessa
rio iterire: quoz q̄dā vtiq̄
mēte patiunt: alij vero or
thomiā: vel stertēdo suf
focantur.

Propter has: er-
p go cās t alias ꝓpa
res ex eis: fiunt q̄
vtūt ptisana ordei cū tota
litate sua dignioz est mo
riant i die septia aut ante
ipsam: t q̄daz eoz morīt
postq̄z egredit sup ipz no
cumtū i mēte sua: t q̄daz
eoz pfocant ex ābelitu p
paratiōis. XXXV.

Dos q̄dez vtiq̄
q oēs celit⁹ cē pcus
sos ātiq̄ arbitrati
sūt: qz i eis cū mortui fue
rūt: latius virescere aut ni
grescere sicī i pcussis solet
fieri locis repiebāt.

Hinq̄ ār estiabāt
a sup ritos ꝓpe q̄
ipos pcussit pcus
sio de celo: qm ipi qñ mo
riunt inuenīt lat⁹ eoz viri
de cē sicē viridis fit loc⁹ p
cussionis. XXXVI.

Hod q̄dē eo ꝓti
q gebat: q̄ añq̄z do
loz dissolueretur
morte ꝓueti fuerūt ꝓpte
rea qz ꝓtino ōsiderū ma
gni anhelit⁹ icurrerūt.

T cā i illo ē: qñ
c moriunt añq̄z dis
soluat ab eis do-
loz t pp illud cadunt i sa
buc velociter. XXXVII.

Putū q̄ppe qō ñ
f exercāt acrez itro
ducēdū cōtrahit:
t velociꝰ exire cogit.

Hod ē: qz res q̄
q expuīt qñ retine
tur ꝓhibet acrez
ingredi t cogit eū exire
velociter. XXXVIII.

Honiā vtriq̄z al
q terz alteri ad picu
lū suggerit cōple
mētū: sputū nāq̄z viscosū
flatū ispissat: flat⁹ āt spis
sus sputi viscositatē aug
mētat: viscositas vero
clabi verat t erūpi.

Jt ḡ q̄ vnaquecq̄z
f baz duaz caz ad
iuuat alteraz sup
piculū: qō ē: qz sputū qñ
retinet facit anhelitū fre
q̄ntē: t anhelit⁹ ēt qñ fit
freq̄ns addit in viscosita
te sputi: t ꝓhibz ipz spu
tū exspui: lubricari: t se
pari: vl spargi. XXXIX.

Hod ñ tñ cū pti
q sana si nō suo tpe
det ꝓtigit: verūtī
t mlīomagis cū t aliū ci
bū potū ve min⁹ ea aptū
sumere ꝓmittunt.

Tnō accidūt iste
e res apud vsuz pti
sane ordei i non
sua hora tantum: sz ipse
accidunt etiam plus illo
multotiēs: quādo come
dūt: aut bibūt res alias
min⁹ ꝓueniētes q̄z sit pti
sana ordei. XL.

Ja aūt sustētādi
v tā eos q̄ collataz
q̄z eos q̄ ñ collatā
t qui neutz illoz sz potū
alīū sibi assumūt t q̄ ñ se
pissime vna cadēq̄z: iter
dū aūt diuersa.

T via quidez su
e stētandi secundū
plurimum ē vna
cuz qui vtit aqua ordei:
t cum ea fece ei⁹: t cum
qui nō vtitur aliqua ba
rum duarū: sed est cōtē
tus eo qō bibitur tātū t
fortasse est via sustentā
di diuersa. XLI.

fi q̄titas sufficiens i iu
uamēto anhelit⁹ t pp il
lud vinunt spacio tpis.
Cū ḡ addit illa diminu
tio ꝑm lōgitudinē tpis
morīunt. XXXVIII.

Jgnificauit by.
f significatōe ma
nifesta itētionē
ꝑmōis sui. Sit ḡ q̄ vna
quecq̄z baz duaz cārz
sil' adiuuat alteram. Et
ego q̄dē narro illud ēt.
Dico ḡ q̄ sputuz q̄ñ ad
heret canne pulmonis
ꝓstrigit meatū aeris in
ea. t coartat eū. fit ḡ qō
attrahunt ifirmi de ae
re pp illā ꝓstrictionez t
coartationē minus: Et
pp q̄titatez paucitatis
ei⁹ qō attrahit ifirmus
de aere ē diminutio ei⁹
quo idiget in iuuamen
to anhelit⁹: t pp hoc fit
ꝑperatio coz in vice se
cūda ad attrahēdū, velo
citer quā ipa fuit i vice
prima. Et noīaī iste mo
dus anhelit⁹: anhelitus
frequens. XXXIX.

Am ante locu-
i tus fui in inten
tione hui⁹ ꝑmo
nis apō ꝑmonez by. pp
bas cās: t cās alias ꝓpa
res eis. veruī ego non
dixi illic nisi vinū t hy-
dromel t secaniabin.
Nūc aūt oz vt narrem
etiam reliquas res re
manētes: quaz nocumī
tū ostēderūt plures me
dicozū i eo cuius dispō
ē hec dispositio ex ifir-
mis ce vehemētius no
cumētū nocumēto hy-
dromellis t secaniabin
t vini. XL.

Vinū by
dromel t
oxiel aī
viscosita
tē sputi re
solutiōez
ꝓhibent

Jcit q̄ via sustē
o stentandi ē pro
pinq̄ adinuicez
inter eū qui vtitur pti-
sana ordei: t eum q̄ vti
tur aqua eius tñ: t cuz
qui non vtitur aliqua
barum duarum: sed est
contentus eo quod bi-
bitur tantum. t fortasse
est necesse vt sit via
sustentatiua seiuncta.
Et hypo. quidem osten
det in eis que sequun-
tur hunc sermonez sci-
licz q̄lr sit via sustētādi
seiūcta diuersa. XLI.

Ene facit hy. q̃ abscidit ſmonē suū: t qt nō ordi
b nauit eū ordie quo oppoztuit vt ordinaret t pp
hoc inuenim⁹ eū nūc cū iterauit ſmonē suū incepisse i illo iceptiōe q̃ necia erat t nō accidit ei hoc accīs: nisi qñ ipse icepit narrare rñsionē in q̃stiōe q̃ q̃siuit ō diuersitate q̃ cadit iter medicos: t dixit i ꝓte illi⁹ res multas q̃ ingrediunt i capitulo medicine de igenio sanitat.

Et qñ necesse fuit ei cū sensit illud qō accidit ei vt deleret totuz qō ipe scripserat: iō postea iterat ſmonē suū a ꝓncipio sui extrario ſmōis ꝑmi. Doc.n. accidēs multoties mihi accidit: t visū est mihi qz meli⁹ ē vt iterarez ſmonē meū a ꝓncipio sui ſz ordinē ei⁹ qō scripserā ipz: t deleré totuz q̃ scripserā i ꝑmis. Et ego qdē iā suz narrās q̃l⁹ neče fuit ei rñdere i illa q̃stiōe ō q̃ ego fū ingrēs: t ponere sermonē ei⁹ ſm ordinē t alleuiare viā i illa sup illuz q̃ diligit vt exponāt ei iste res cū explanatiōe. Asculta g̃ me i itellectu tuo: siē ille ō nā cui⁹ ē audire ſmonē a ꝓncipio sui. Que

Ula ꝓp vt tibi dicā facere oz. Inci
q piente itaq; febre sine cū dolore sit sine sine dolo: puo p⁹ sūptū cibuz tpe trāsacto nondū vēre exīaito: g̃ ius ꝓtradicēdū est accipere: vsq; dū vz ei bū ad iferiora intestinoz nouerīs descendisse.

To oz oio: vt faci
e as qō dicā qñ iei pit inadere febris cū dolore: aut absq; dolore: t tps ei⁹ ab acceptiōe cibi ē ꝓpiquoz: t venter ei⁹ nō euacuat adhuc tūc oz vt phibeas eū ab acceptione sozbitionū: vsque

ē cā ꝓp quā fit multotiēs qō accidit eis gb⁹ ē mēsura ex medicis vt cadat iter eos diuersitas i medicatōe ifirmitatū. Ex opiniōe.n. est eoz q̃ illud qō experīt sup q̃sdaz hoies t ꝟuenit gbusdā eoz: ꝟuenit oib⁹ eoz. Inde est illud i quo cadit diuersitas iter eos i regimie egritudinū acutaz. vtunt.n. qdā eoz aq̃ ordei i infirmis vsq; ad horā crisis: t vtunt qdā eoz ptisana ordei: t qdā eoz sūt q bus nō videt vtēdū eē aliquo eoz duoz. Accidit g̃ ex illo vt inueniāt in qbusdā t errent i qbusdaz. qō ē qz qdā q bēt egritudinē acutā indiget vti ptisana ordei: t qdā eorū idiget aq̃ ei⁹ tñ. t ex eis sūt qdā qui nō idiget aliq̃ harū duarū vsq; ad horā crisis. Et ego ponā exēplū ſmōis mei i illo vt verificet i vna egritudinū acutarū. pone g̃ q⁹ nos itēdim⁹ medicari pleuresim. Dico g̃ q: si ifirmus fuerit ꝓpiquor spacy ab acceptiōe cibi: t inalerit eū febris anteq̃ euacuet vēter ei⁹: tūc nō oz vt denē sozbitiōes donec sciaī q⁹ cibus quē accepit iā transiuit i descēsiōe sua p̃ intestina. Cū g̃ aliqs icipit cū ſmōe suo hac iceptiōe: dei de segē illud cū reliqs q̃ sequunt eū ſm ordinē quo opz vt ordinetur: non est in eo occultatio. XLII.

On ē vtus ei⁹ i hydromelle: i eo q ex ifirmis bz
n sitiz vt nō abscidat sitim ei⁹: sz vt faciat eū cauere ab vsu secaniabin plus. Propter hāc g̃ cāz dixit aquā posq̃ dixerat hydromel. qō ē: qz oz ſm egritudinē vt vtaī secaniabin plus bis duob⁹. Cū g̃ bibit infirmus secani abin q̃titatē multā t ē sitis ei⁹ adhuc fixa: oz vt sumat i potu p⁹ illō hydromel. t si sitis ei⁹ iterū p⁹ potū fuerit fixa: oz vt i potu sumat aquā qō ēq: hy. vitiperat potū aque solius. Et tu qdē scies i seq̃ntib⁹ res pp q̃s vitupat potū aque i ꝓte hui⁹ libri in q̃ log̃ de vtute aq̃: nūc āt oz vt itendā ad exponēdū qō ipse dixit in hoc ſmōe. cui⁹ ꝑmisim⁹ rememoratiōnē. q̃re ꝓcepit vt daretur i byeme secaniabin dū ē calidū: t daret in estate ex

quo scias q⁹ cibus ei⁹ iaz descendit ad inferiora intestina. XLII.

Jſāt q pleuretici
b sūt ō potib⁹ oxymellis dādū est si hyemis tps fuēit calidū: si āt estatis fuerit frigidū si nimia siti laborauerit: dāda ē mlsa mell' cū aq̃.

Top⁹ vt vtaī ex
c potib⁹ i eo q bēt dolorē pleuresis secāiabin. q⁹ si fuerit hora ꝑsens byems: vtaī eo calido: t si fuerit estas vtaī ipo frigido t si fuit fuerit vehemīs vtaī etiā hydromelle t aq̃. XLIII.

de: t ex hoc ſmone quē dixī nūc qō ē: qz qñ i potu ifirmoz das eis q sitiūt i aligb⁹ horis secaniabin ifrigidatū tunc manifestū ē bene q⁹ iā dedit eis i potu ēt aquā frigidā. illud.n. ē seqūs sniaz ei⁹ q̃uis nō dixit i aq̃ frigida: aliquid oio. qñ hy. videt q⁹ febris fit qñ declinat caliditas inata ad caliditatē ignea m̄ medicatio qdē fit ꝑ oppositionem ꝛrarij cū ꝛrio. t qñ ignis i nā sua ē calid⁹: t sicc⁹: t silr febris: tūc aq̃ frigida inuenit ꝛria nāe febris: qñ ipsa humectat corpus t ifrigidat ipz: t cū illo ēt ego iaz dixi ſmonē multū q⁹ ego vidi febrē extingui subito apō potū aq̃ frigide i hora i q̃ opz vt bibat: in libro

meo q est i capitulo medicine de igenio sanitatis: t ego q dē sum narrās hic sūmā illi⁹. Dico g̃ qz qñ accidit febris sola ꝑter q⁹ cū ea sit dispositio alia cui sit possibile euenire ex potu aque frigide nocumētuz: tunc si vtit aq̃ frigida non solū est impossibile vt noceat: sz inuamentū ē ei⁹ magnū: t quantitas q̃ bibitur: t fit inuamentū per eā ex aqua frigida: est cum mensura que possibile est vt saciet eum ꝑter q⁹ attrahat aerez. Sed qñ qō de secaniabin bibitur est q̃titas parua non est possibile: vt quod de eo in potu datur in omni die vice vna sit plus. iij. vncys t medi⁹. intentio ergo dandi in potu secaniabin: t dandi i potu aquaz frigidā que est qñ volumus extinguere feb. t datur in potu ex ea quantitas multa subito donec impleatur ex ea infirmus est dissimilis: quod est qz que bibitur sz hunc modū non bibitur nisi ſm q⁹ est medicina. Secabiabin āt in frigidatū non sumunt in potu infirmi in hora estatis nisi vt non faciat eos estuare sitis: t noceat eis. oz.n. vt adiuuetur qñ possibile est adiutoriū super ꝛriū illi⁹. Et ꝓp hāc cām sum⁹ ausi ad dandū in potu infirmo in hora estatis secaniabin in frigidatuz anteq̃ maturetur egritudo eius: t nō datur eis i potu ex aqua frigida donec ſmutetur in eo q⁹ non maturatur ex egritudinibus quod est: qz aqua frigida inspissat apa t prefocat qō ē eo qñ febris non aduenit infirmo nisi ꝓp apa: t ꝓ bibet in eo qui infirmatur ꝓp humores illud maturari: t tunc quidem non datur infirmo in potu de secaniabin nisi q̃titas parua qñ precedit t calefit in stomacho ei⁹ calefactiōe digōnis: anteq̃ perueniat frigiditas eius ad locum apatis in pleuresi: t si perueniat ēt ex ea quātitas parua: rectificat eam secaniabin post illud quoniam in ipso est virtus incisiua: quod est quia illius in quo est incisio t penetratio: dispositio est contraria dispositioni ei⁹ quod est inspissans omnia corpora. XLIII

Plus laudatur secaniabin in abstinendo sitiz q̃ hydromel aut aqua.

Me pona aq̃ frigide in febrib⁹ acutis.

Et qñ ꝓhibet secaniabin aſt maturationem apatis nō ſt aq̃ frigida.

m Ubi autem videtur q̄ qui dicunt de hy. q̄ ipse replebat ifirmos: ipsi vsi sunt hac dictione ꝟz hāc intentionē: q̄z nō pertrāsierūt hunc sermonē nisi superficietenus: preter q̄ sleterūt sup ipz. Et silr ēt q̄ dicūt de eo q̄ ipse iterficiebat ifirmos fame: nō oñditur ex eis nisi q̄ ipi nō legerūt nisi hūc ſmonez tñ. Et si vnaquecz duarz secta ꝓsideraret hūc sermonem mēte sua ⁊ remoraret eius qō dixit hy. iuenisset i eo bene. Et est ſmo ei⁹: q̄z dria iter nās ē multa ⁊ magna: fortitan ipsū verecūdarēt ex trib⁹ reb⁹ ꝟrys: ⁊ plus illo: si rememorent ⁊ reliquarū rez remanētiū qs ipse dixit: cū oñdit q̄ regiones distāt adiuicē diuersitate magna valde: ⁊ hoze āni: ⁊ etates ⁊ ꝓsuetudies: ⁊ regimē: qō ꝓpriū ē vnicuiq; ifirmoz aūq; ifirmet. Inde ē q̄ si tu cōparueris iter res ꝓtrarias in oib⁹ q̄ diximus i uenies malozes drias in regimīe. Cū g̃ videris q̄sdā eaz opponi gbusdā iuenies drias ēt medias iter eas multas valde. Et ego qdē iā locutus fui in drijs q̄ sunt in istis rebus ſmonē cōpletū in libro meo i via de īgenio sanitatis. ⁊ ego qdē suz dicens nūc sumā illius. Ponam⁹ g̃ boi: cui⁹ forma corpis nā. i. nālr est sicca: ⁊ superficies corpis eius extrīseca ē spissa. ⁊ vene eius sunt ample: ⁊ vtus eius ialis ē fortis. ⁊ de ꝓsuetudie eius est vt comedat cibos multos: aduenisse egritudinē in hoza hyemali: q̄ nō ē frigida frigoze vehemēti: ⁊ habitatio eius ē regio: cui⁹ dispō ē similis dispōni hoze pūtis: ⁊ fuit regimē eius añ egritudinē regimē deliciosum ⁊ getū ⁊ pmiscuit in eo quod comedit: ⁊ vīus est ex cibis ex gbus mltiplicaī ei⁹ nutrimētū: ⁊ os stomachi eius cū illo ē forte. Et ponam⁹ alū cui⁹ corpis forma ē humida lenis: ⁊ superficies eius extrinseca ē rara: ⁊ vene ei⁹ sunt minute: ⁊ virtus ialis ei⁹ est debilis ⁊ de ꝓsuetudine eius est vt sumat ex cibis quātitatē multā aduēisse egritudinē i hoza estatis stāte etate: ⁊ habitatio eius ⁊ regio ē filis illi. Et pone cū istis reb⁹ q̄z añ egritudinē sitī fatigauit eius corpus ꝓpter tedia q̄ aduenīunt ei. ⁊ opationes ꝛtinuas. ⁊ q̄z comedit ſm ꝛriū eius cui euenit ꝓsuetudo ei⁹ cibos paucos ex oleribus ⁊ alys ex eis quoz nutrimētū ē nutrimētū paz: ⁊ q̄ os stōachi ei⁹ nā ē debile ⁊ nō forte. Cū g̃ posueris hos duos ſm q̄ narraui: pone q̄ ambo ifirmati sint egritudīe vna ⁊ pōe egritudinē vnā q̄ ex eis aduēit egritudinē quā dixit hy. in B ſmōe ſm viā explificatiōis. ſ. pleuresim. an vides q̄z oz vt sit termin⁹ coctionis i regimine vtroz: q̄ vn⁹ an vides: q̄z oz vt cibet secundus coz ab ipso ꝑmo die egritudis suc: ꝛz ꝑnus regaī eo q̄ bibiī tñ vsq; ad diē septimā q̄ī spas q̄ ei⁹ egritudo nō tardaī plus illo. Ego autē enūcio tibi illō qō expt⁹ fui in vtrisq; tpe lōgo. ⁊ est q̄ inueni B regimē i vtrisq; inuatinū valde. ⁊ si ꝛuerteris rē i vtrisq; ⁊ cibaueris ꝑmū coz ab ipso ꝑncipio sue egritudinis ⁊ pbiueris alterū coz a cibo vsq; ad diē septimū: i terficies vtrosq; simul añ diē quartū: q̄ñ tu pfocus vnū coz cū velocitate: ⁊ pstern⁹ vtutē alteri⁹. Et pōe cū eo qō diximus. si vis illud q̄ dispō etatis cuiusq; eoruz ē ꝛria dispōni etatis alterius: ita vt ponas ꝑmū filiū q̄dragita annoz: ⁊ 2m puerū: nā cū posueris illud: erit moz descēdēs vnicuiq; coz velociter: q̄ñ i oib⁹ q̄ nūc diximus: intētio ē intētio vna. Et hy. qdē significauit istuc i ſmōe suo. qō est. q̄z dixit: ⁊ sit vt des ei sozbitionē post diē septimaz si vtus fuerit tolerās: ⁊ tot⁹ hic ſmo ē locutio vna. verūtñ inuētio eius ē ex reb⁹ q̄s dixi añ. qō ē: q̄z tu scis an vt⁹ sit tolerās an remaneat q̄ñ vteris in eo secaniabin ⁊ hydromelle: ⁊ aq̄ vsq; ad diē septimū ex oib⁹ q̄ dixi: q̄ñ q̄ñ q̄dā coz q̄ dixim⁹ sunt iuenta ⁊ q̄dā coz ñ inuēta: ⁊ ꝓpas inter vtutē rez inuētaz: ⁊ vtutē rez q̄ nō iueniunt: poteris scire quot dieb⁹ sit pōle infirmū remanere cū hō regimine. Et ego qdē iaz narraui totū qō dixi i libro meo. Si g̃ iā legisti illud. tūc fac ipz trāsire per mētē tuā nūc. ⁊ si ñ legisti illō. tūc intende nūc ad legēdū illō i primis si vis itelligere vtutē ſnie hyp. nos. n. iaz narrauim⁹ oīa illa: ⁊ secuti sum⁹ in oib⁹ q̄ scripsim⁹: ⁊ diximus ſnias hy. cū sint ſnie certe valde. Uerūtñ nō est pōle boīni si addiscat aliquā artiū ꝟz q̄ oz: vt addiscat ⁊ ꝓbēdat oia q̄ in ea sūt ex reb⁹ pticularibus: ⁊ pp hāc cāz ñ necesse ē tibi vt q̄ras andire oēs res pticulares ab hy. ꝟz oz vt castiges ꝓprie illū: cui necesse ē exponere totū qō dixit hy. ⁊ bñ inuenit i eo ⁊ explanauit ipz ⁊ dimittit illō pp amorē victorie ⁊ laudis. ⁊ ē itētio ei⁹ vt faciat euenire ſnias alias in medicīa. verūtñ nos pp venerationē nraz quā exhibem⁹ vītati laudam⁹ hy. in religs reb⁹: ⁊ i remoratiōe sua de itentiōe certa i vnaquaq; rez: ita q̄ q̄ñ aliqs in ea aspicit in oībus horis itelligit viā i fuentione spērum medicatiōis determinatā. Inde ē qō iā oñdim⁹ q̄ itētio cōis in dādo cibū oībus sanis ex eis: ⁊ egrotis ē i tētio vna: ⁊ ē ꝓseruatio alialis virtutis. Et hy. qdē significauit super illud i hoc ſmōe significatione exposita i ſmōe suo: si fuerit tolerās vtus ei⁹. Qō ē: q̄z comestio ⁊ potus i hoza sanitatis: ⁊ reliq̄ q̄ sūt in eis gbus fit iuamētū in eis in hoc vt remaneat vita nō sūt nisi pp hāc vtutē: ⁊ pter eā ēt sumīt cibus ⁊ potus in hoza egritudis. qō ē: q̄z medicatōez ēt significat i ꝑmis dispō egritudis. sīc pble botomia: ⁊ clystere: ⁊ emplastrū. ⁊ embroca: ⁊ solutio vētris ⁊ potus secaniabin ⁊ hydromellis: ⁊ reliquoz q̄llis sunt similia. Uirtutis āt ꝓseruatio nō significaī nisi pp vsuz cibi tñ. q̄ si cib⁹ nō noceret in aliq̄ horaz in aliq̄ rez dispōni egritudis: cibarem⁹ egros sīc cibam⁹ sanos: considerādo i virtute tñ. Sz q̄ñ multotiēs nocet sīc dixim⁹: oz vt cōsiderem⁹ pp illō i dispōne egritudis: nō ꝟz q̄ ipsa significat vsum cibi in aliq̄ horaz egritudis: ꝟz ꝟz q̄ ipsa ꝓhibet ab eo. q̄ñ g̃ nō ꝓhibet inde aliqd: ⁊ vocat te virtus ad vtēdū eo: oz vt cibes ifirmū. qō ē: q̄z p cibuz in seipso nō fit iuamentū in aliq̄ horaz in egritudis dispōne. ⁊ ego qdē nō dixi hunc ſmonē nisi q̄ñ multotiēs iueniī in vna medicina ꝛz vtus cibi: ⁊ vtus medicine: sīc illud qō iueniī in ptisana ordei. Qō ē. q̄z vīus pp debilitatē vtutis est: ꝟz q̄ ipsa ē cibus q̄ñ nutrit. Et q̄ñ ipsa incidit ēt ⁊ diuertat res quas spērē necesse ē: tunc opatio eius in illo ē sīc opatio medicie. Triticū āt qō nolaī candari sum nō ē nisi cibus tñ. et g̃ ꝟz pleuresim. Secaniabin vo ē medici. ꝟz in ptisana ordei inueniī vtus vtriusq; simul. ⁊ stat egris in iuamēto loco vtroz̄q; verūtamē infirmus suscipit eā ſm q̄ ipsa ē cibus vt ꝓseruet vtutē sed ꝟz q̄ ipsa ē medicia pp medicationē egritudis. Cū g̃ tollat vtus vt moreī vsq; ad horā crisis egritudinis ꝑter q̄ ifirmus sumat ptisanā ordei: tūc secaniabin ⁊ hydromel sufficiūt ifirmo tñ. Secaniabin qdē q̄z vt⁹ ei⁹ ē vt⁹ medicie tñ: ꝟz hydromel q̄ñ nutrit nutrimento quo ōbili.

Qō ꝗst Gal. introducat duos casus diuersos

Ptisana dicit ex cib⁹ medicinalis ꝓbēdēs i fe vtutē trahendi ⁊ ormellis.

Nō ē possibile addiscēti ꝓprie ōbenere oia scīa ex reb⁹ pticularib⁹

Cōestio potus et cetera citius ⁊ alia multa nō fiūt nisi ꝓpter vtutē ala lan

cū ergo spas q̄ eueniat crisis ante diez septimā: in quarto verbigratia: aut in quinto: tūc inuenies multos infirmorum quos possibile est morari absq; acceptione ptisane ordei. ⁊ quādo tardat crisis vsq; ad diē septimū: tūc quidem parū est q̄ inuenias aliquos eoꝝ quos sit pole morari. Et est: qz cuius vtus est fortis: ⁊ forma corpis eius ē dura. ſ. fit difficilis resolutiōis: ⁊ būores q̄ sunt in eo grossi sunt viscosi: ⁊ aer cōtinens ipm est aer frigidus. qō est: qz si non expiraret ex corpore aliqd non esset nobis necesse sumere cibuz: sed qm̄ expirat ⁊ petit ex eo aliqd tunc oꝝ vt sit q̄titas cibi quā sumit fz illud. Ille ḡ ex cuius corpore illō qō resolui ē q̄titas pua valde: pole est vt securet cū ꝓhibitione a cibo: ⁊ plus ēt illo si virtus erit cū illo ab ipso ꝓncipio rei fortis qm̄ vtus eius qm̄ est debilis fiēt in senib⁹ aduēit ei debilitas velociter q̄uis mlotet qō expirat ex corpe. Et ꝓpter hanc cām dixi paulo ante illō cui supueniūt quadragita anni: ⁊ dimisi dicere illum cui supueniūt septuagita anni. XLIIII.

i Nuenim⁹ hy. in hoc loco etiā significasse medicationē egritudinis corporis ⁊ inuenim⁹ eū considerasse cū illo in virtute: nō fm q̄ ipsa significat in aliqua borarum medicationez: sed qm̄ ipsa mltoties significat cōtrarium illius: ⁊ ꝓhibet vti ea. qō est: qz q̄ infirmus indiget cluste ri nō est qm̄ virtus eius est fortis: sed significatio super illud ē ex dispōne stomachi. Virtus aut̄ qm̄ est fortis ꝓncipit in euacuatiōe: ⁊ quādo ē debilis ꝓhibet ab illa. Et consid era etiā mente tua cōsuetudinē hy. Inuenis enim cum in qbusd in horis remēorari vtutis tm̄ in huiusmodi infirmis: sic inuenimus eū fecisse in hoc fmone: cuius premisimus rememoratiōnē: ⁊ fortasse rememorat etiam etatis. quod est. Qz sublimior ītentionum ostium est intentio sumpta ex virtute. In significatione aut̄ virtutis necessaria est cognitio etatis: quoniā virtus in pueris debilitatur velociter ꝓpter multitudinē eius quod emittit ⁊ expirat ex corporibus eoꝝ ⁊ moratur plus illo⁹ stātib⁹ in iuuentute. verūtamen sicut inuenitur res i infantib⁹ in hoc q̄ substantia corpoꝝ eoꝝ lenis ē: ⁊ būiditas eorū resolutur ⁊ sit illud causa casus virtutis ⁊ resolutionis eius. Similiter etiā inuenit res in regionibus ⁊ horis anni. nam cū illa q̄ ex istis est calida etiā est dissolutio vtutis: ⁊ casus eius ꝓpter multitudinē euacuationis corporis plus. Necessario igit̄ inuenimus hypo. fm plurimum

Ostum intentionum sublimior q̄ ex vtute

fuerit tolerans. XLIIII.

q Quod si ātiqu⁹ cib⁹ nondū descenderit ac brevis tēpis mora p⁹ cibuz nouissimū trāsierit neqz ferre valeat paries si ei⁹ virtus ⁊ etas pmiserit clyster⁹ op⁹ hz. si āt ōfect⁹ sit virtutis vl etatis suppositoriū imitēdū ē: nisi cibi sponte sua bonoqz exitu egerantur.

c Tqm̄ cib⁹ ātiqu⁹ nondū descendit adhuc: ⁊ tps ei⁹ cū cibo alio est tēpus ꝓpiquum tunc si virtus eius est tolerans. ⁊ etas eius ē iuuentus: oꝝ vt clysterizetur. Si aut̄ debilis fuerit: oꝝ vt supponat licinium nisi egrediat cib⁹ ex seipō bono exitu. XLV.

c Tvidēdū ē quo tpe ius dari debeat i ꝓncipio vl in oibus tpibus morbi: quādo eni pedū plāte frigide fuerit: tūc ius maxie ⁊ ois alius potus patiēti denegād⁹ ē. Sed cū tā calor i calcaneū descenderit dādū ē. nouim⁹. n. vtz tpis bui⁹ i morbis qdē oib⁹ q̄z magna sit: ⁊ in acutis maxie. In his. n. quāto plis caloris ē tāto magis cū fallacia sunt.

c Toꝝ vt sis ſuās ꝓprie horā i q̄ oꝝ dare sorbitionē i ꝓncipio egritudis ⁊ i reliqs horis eius. nam qm̄ pedes sūt frigidi: tūc oꝝ vt ꝓhibeat ab acceptiōe sorbitiōis: ⁊ plus illo multū oꝝ vt ꝓhibeat ab acceptōe ois qō bibit. Cum ergo declinat caliditas ad pedes: oꝝ tūc vt det sorbitio. Et scias q̄ virt⁹ buius horae in oib⁹ egritudib⁹ est virt⁹ magna: ⁊ ꝓprie i egritudib⁹ acutis. Et ex istis egritudinib⁹ ꝓprie i eis i qb⁹ ē febris magis addita: ⁊ i qb⁹ error est plus. XLVI

Una ⁊ eadē ē cōsuetūdo i dādo egrō ⁊ sanō. vl ipositōne tī infirmi non negacia.

Quae horā dic. ſōteriez ⁊ q̄ meliot ī portūno.

p Ostq̄ hy. ꝓcepit ⁊ dixit: qm̄ oꝝ vt regat infirm⁹ cuz eo qō bibit tm̄: qm̄ oꝝ vt regat cū ptisana ordei:

redyt nunc ⁊ ostẽdit qñ opꝫ vt vtaꝫ aq̃ ordei tñ. ⁊ qñ oꝫ vt vtaꝫ cũ ea fece eiꝰ: ⁊ distꝛixit illo breuiter ⁊ plane. Qo ẽ: qz qñ tu cogitas mẽte tua: ⁊ ꝓsideras ī significatiõibus q̃o dixit: ⁊ inuenis q̃ ifirmo necesse ẽ vti ptisana ordei. tũc icipiat vti illa ī ꝑmis ab aq̃ eiꝰ: deide ꝑmutet ab ea post illud paulati ad vtendũ ptisana ordei ⁊ significat ꝑ ꝝmonẽ meũ paulati qñ vteris ī ꝑmis aq̃ ordei tñ. cũq; fuerit post illo dabis ifirmo ex aqua ordei quãtitatẽ multã: ⁊ ex ptisana quãtitatẽ quã: deinde dabis pꝰ illo ex ptisana quantitatẽ multã. cũ ḡ fuerit in fine vteꝛ ptisana ordei sola: postq̃ scieris q̃ ptisana ordei ī cibatione corꝑis ⁊ ꝓfortatiõe virtutis ẽ vehemẽtioris attẽcessionis: ꝙ ī facilitate digestionis: ⁊ mollitiõis est aq̃ eiꝰ. Cũ ḡ vides dispõẽm corꝑis addere bonitatẽ ⁊ vehemẽtiã vtutis addi: tunc adde tu ẽt in eo qõ das ifirmo de ptisana ordei.

De diãter ptisanã ordei ⁊ aquã eiꝰ.

¶ Finit ꝓticula ꝑma.

¶ Incipit secũda. I.

Elius apõ me m ẽ vt dicamus ī hac hora nr̃a ẽt illud qõ iam multotiẽs dixim⁹: ⁊ ẽ q̃ exposito nõ est nisi eiꝰ qõ ex ꝝmone ẽ occultũ. Uerũtñ expositores non fuit cõtenti illo tñ in expositiõibus suis: imo conant ẽt verificare sermones: quos exponere itẽdunt. Propter hanc ḡ cõsuetudinẽ cogor ego ẽt vt dimittã alterationẽ olo ī eo qõ nõ bonũ est mihi ex ꝝmone ⁊ adiungã ad illud cuius expositio ẽ necessaria ꝝm plurimũ ꝙniaz mcã ī eo. Uerũ tñ ego nõ scribã demõstrationẽ in eo q̃ videbo certũ eẽ in huiusmõi expõne: qñ iã scripsi ⁊ dixi in vnoquoq; coꝝ ꝝmonẽ ꝓpriũ. ⁊ ẽt nõ dicã nisi sũmã tantũ quã audi ī libris alys: sic̃ ego suꝫ faciens illud in dolore ī hoc loco. Dico ergo qõ iã narraui eẽ dolorꝫ ī libro meo de elemẽtis ꝝm ꝙniam hy. ⁊ ī libro meo de morbis ⁊ accidẽtibus: ⁊ dixi q̃ euentus eius fit in corꝑibus sensibilibus. qñ in eis accidit alteratio magna subito q̃ extrahit ea a dispõne nãli. hec enī alteratio accidit ꝝm duos modos: Quoꝝ vnus ẽ qñ subito mutanť violẽter ī qualitatibus suis ⁊ alter ẽ qñ fit in eis solutio ꝙtinuitatis. Alteratio igit̃ eoꝝ ꝑ multitudinẽ fit in q̃litatibꝰ suis agẽtibus. ſ. qñ calefiunt: aut ifrigidanť: aut humectanť: aut siccanť. Continuitatis aũt solutio fit ī eis: qñ incidunť. aut tendunť tẽsione vehemẽti: aut scinduntť. Scõm ergo hanc dispõnẽ inuenimus dolorẽ ẽt ī pleuresi fieri ī eis q̃ habẽt solati: ⁊ sunt illi ī gbꝰ scripsit hy. apa enī calidũ qõ fit ī istis locis facit dolorẽ ꝑ multitudinẽ caliditatis: q̃ est in eo egressa a natura ledẽs mẽbra ꝓpter malitiã cõplexionis: ⁊ ẽt repletionẽ extrẽdentẽ illa corꝑa apata. precepit ergo hy. vt sit medicatio ꝑma quã nos conari oꝫ ī medicatiõe illi no doloris. ⁊ sedatiõe eius vsus vaporatiõis. Qo ẽ: qz de natura vaporatiõis ẽ vt rarificet cutẽ ⁊ fit facilis resolutio eius qõ resoluit ex ea: ⁊ subtiliat sanguinẽ q̃ ī apate ⁊ resolvit eũ. cũ ḡ feceris hoc res: euacua aliqd sanguis q̃ est ī apate: ⁊ minuet tensio mẽbroꝝ lesoꝝ per hunc dolorem q̃ ī eis: ⁊ qñ nõ minuit sanguis q̃ est retentus ī loco apatis. aut generať ī eo cũ illo vetositas vaporosa ꝓpter caliditatẽ: accidit ex illo vt addať doloꝫ q̃ ī eis ⁊ nõ minuit sanguis retẽtus ī loco aposo: nisi ꝓpter multitudinẽ hũozũ ī toto coꝛpe. qo ẽ: qz vaporatio ꝓpter calefactiõẽ suã attrahit ad locũ mõbi ex sãguie plus q̃ resoluit ex eo: qm̃ de aptitudine rerũ calefaciẽtiũ ī natura sua ẽ: vt sic̃ ipse res resoluunť rẽ retentã ī mẽbris q̃bus appropiquãt: silr ẽt attrahant ad ea illud qõ inueniunt supfluũ ī mẽbris vicinantibus eis. Qñ ḡ nõ resoluit doloꝫ ꝑ vaporatiõnẽ: oꝫ vt euacuetur coꝛpꝰ totũ euacuatiõe forti: Euacuatio ãt fort is ī eo q̃ habet acutã egritudinẽ ẽ ꝟ duos modos. quoꝝ vnꝰ ꝑ solutionẽ vetris. ⁊ alter ꝑ phlebotomiã. sed nullo eoꝝ ꝑcipit hy. vri: nisi postq̃ narrauit accidẽtia q̃ significant fortiõrẽ ī vtroq; iuamento. Dicit ḡ ſũma ꝝmõis cuius ꝑmissus reme morationẽ. Qo ãt ex rebus ꝓpriis ītelligit: ego sũ exponẽs qõ ex eis occultať sup ꝓles boies ī eis q̃ sũt pꝰ: ⁊ ego nõ dixi sup ꝓles boies ī eis q̃ sũt pꝰ nisi qm̃ q̃ iã ꝓcessit: ⁊ expt̃ ẽ ī ītellectu ꝝmõis ãtiq: tũc q̃ paruũ ẽ illo cuiꝰ ītellectꝰ sup ipꝫ occultať ex ꝝmõe. vꝫ ītentio nr̃a ī expositiõe nõ ẽ ī istis tñ. II.

Si ꝑ vaporatiõnẽ nõ cessaret dolor tũc fit eũ ꝑ phlebotomiã aut ꝑ farmaciã

Omen vaporatiõis cadit sup oẽ quo calefit coꝛpus aliquo modoꝝ. Spẽrũ aũt vaporatiõis: alia ẽ q̃ est hũida ī vltimo: ⁊ alia q̃ ẽ sicca ī vltio ⁊ alia ẽ cõmixta: ⁊ alia q̃ nõ mordicat: ⁊ alia ẽ mordicatiua. Et ī istis etiã spẽs sũt medie. Prima aũt spẽrũ eiꝰ ẽ illa quã dixit hy. in ꝝmõe hoc: qz nõ ẽ mordicatiua ⁊ est humida. Et spẽs secũda est media inter humidã ⁊ siccã: ⁊ mordicatiuã ⁊ nõ mordicatiuã. Et spẽs tertia sicca ẽ mordicatiua Sꝫ si hy. dixisset morbos in q̃bus necessaria ẽ vna q̃libꝫ harũ spẽrũ eẽt sũma ꝝmonis eius ī narratiõe sua ꝟ unamentũ qõ acgrit ille q̃ legit ipꝫ. ⁊ qm̃ nõ dixit illoc: tũc nõ est aliqd qõ cogat nos ad dicendũ illud. cũ ītẽtio nostra nõ sit nisi exponere sermonẽ alterius: a nobis nõ anũcia re inias nostras ī illo: verũtñ cũ sit ītentio nostra ī expõne ꝛnia expositiõi reliquoꝝ expositoꝝ. qõ ẽ: qz aly expositores a nobis iplent ꝝmões suos ꝝmõibꝰ sophistaꝝ. Et in ꝝmonibꝰ suis miscẽt qões sophistaꝝ: ī q̃bus nõ est iuramẽtũ discentibus in ītellectu finis artis. Et sum ego q̃ dẽ conãs semp vt oicã res qꝫ fit iuramẽtũ vltimũ. Ut deat mihi nũc ꝓpter illud ne sim piger addere in ꝝmone hy. illud cuiꝰ rememoratiõnẽ oimisit. verũtñ ego suꝫ seqũs inias eiꝰ: ⁊ ꝓcepta eius vniersalia. dico ḡ q̃ narraui iã pauloante cãm ꝓpter quã fit q̃ vaporatio confert multũ ī doloꝛib⁹. Et narraui itẽ dolores ī gbꝰ nõ fit iuramentũ ꝑ vaporationẽ aliquoꝝ modoꝝ nisi ꝑ euacuetur coꝛpus ante illud: ⁊ q̃uis res iste sint cões oĩb⁹ spẽb⁹

Qui ī sermõibꝰ suis cões sophistaruꝫ miscẽt ea ratiõis artem vesẽdẽtibꝰ nullum fẽrẽt iuramẽtũ.

Nõ duo modos alterationis ex qbꝰ cãtur dolor.

Propietates ⁊ operationes ꝑ vaporationis:

vaporationis: tamē oz vt scias q̄ p vaporationē q̄ est bumida fit magis inuamētū in apatibus calidis quoz euē tus ē ab būoribus q̄ sunt de genere colere ꝛ p illā q̄ ē sic ca fit mal⁹ inuamētū i eis quoz euētus ē ex sanguie subtili aq̄so. qō ē: q̄ oz vt facias transire p mentē tuā i oib⁹ horis q̄ medicatio fit p oppositionē cōtrary cū ꝛtrario. Nā hac eadē intētiōe inuenim⁹ inuamētū fieri p vaporatiōez: cū q̄ nō ē mordicatio i medicatiōe būoꝝ mordicantiū. ꝛ per illaz q̄ mordicatiua ē fit inuamētū i būoribus grossis viscosis: cū subtiliet ꝛ incidat. ꝛ pp hoc ergo oz te conari ad cognoscēdū būoreꝝ vincentē i membro apato: ꝛ significaē hoc p illō qō dixi. s. ex etate infirmi: ꝛ ꝛplexiōe ei⁹ nāli ꝛ hora pitti ex horis āni ꝛ regione: ꝛ regimīe qō p̄cessit. Cū ḡ apparuerit tibi apa: tūc significa ea sup illō ēt ex accidētibus comitāntib⁹ ipm ꝛ sūt color: ꝛ magnitudo apatis: ꝛ q̄ ipm expellit manum. lenitas ei⁹. Cū ḡ fuerit egritudo ad quā medicādaz itendis: pleuresis aut piplemonia: tūc significat sup illud ēt ex rebꝰ q̄ exponūt cū sputo ꝛ qñ hec significatio quā dixi ñ ē nisi p estimationē. nō p cognitō nē certā: cū q̄ nō est timor: ꝛ ppue qñ membrū in quo ē dolor ē i pfundo corpis: tūc oz te icipe cū medicatōe a rebꝰ quaꝝ inuamētū vides magis vltimuz quā reliq̄rū rex remanētiū. q̄ si p vsuz eaꝝ nō fit inuamētū pmutate ab eis ad vsū illaꝝ rex reliq̄ꝝ. si aūt nō qescit dolor tūc euacua corpus totū. ꝛ nos qdē inuenim⁹ hy. icepisse i curatiōe a spēbus vaporatiōis a timore lōginquoꝝ⁹: ꝛ ē būida q̄ penitus nō mordicat. Qō est: q: vsus bō vaporatiōis q̄uis p ipz nō fiat inuamētū: tñ nō ē nocumētū ei⁹ magnū. Spēs aūt vaporationis q̄ fiūt cū aceto: ꝛ cū oxobo. aut cū alys ex eis q̄ sunt eis silia: si nō ꝑparāt vt contineant morbos: tūc nō solū nō fit p eas inuamētū: sed ledunt lesiōe vehemēti. qñ vtus eaꝝ ē fortis. III.

Si vaporatōes būmiāc si in māc parū tū nocēt.

Ostēdit p̄cepit hy. vt approximet aq̄ costis existēs p l vtre: aut i vesica: aut vase eneo: p̄cipit nūc vt ponāt sub illo sup latera q̄dā res molles: vt sit obtutatio illaꝝ rex: gb⁹ coste vel latera vaporant sine coartatiōe: neq; ledūt olor: ꝛ pōle qdē ē vt sit lana mollis: aut aliud ex pannis duplicatis duplicatione multa: aut puluinar parū ex puluinarib⁹ q̄ sub ceruice ponunt. Post illud aut ē cū dixit: vaporationē que fit cū spōgia nō p̄cipit vt ponatur sub ea aliquid. IIII.

Eliā q̄ dixit hy. i hoc fmōe manifesta sūt nisi res r vaporis tñ. oz. n. vt exponam⁹ ipaz. Dico ḡ q̄ vapor facit accidere angustiā vehemēte: ꝛ lesionē: ꝛ additionē i malitia anhelit⁹ pp additionē suā i calidita te: ꝛ coartationē meatuū pulmōis: q̄ accidit eis q̄ ipleāt vapore būido. remanet ḡ vt p attractionē vaporis cū aere nō fiat inuamētū tñ: nisi q̄ pleuresis est sic ca: ex q̄ ñ expuit aligd. Inuamētū. n. tūc in attractione vaporis erit plus q̄ nocumētū accidens ab ea. In B ḡ loco inuenim⁹ hyp. abscidisse fmonē suū in specie ꝑma ex spēbus vaporatiōis. deide post illud i cipit narrare spēz secūdā: ꝛ dixit. V.

Inpleare ñ sicca cō fert cū vaporatiōz.

On inuenimus n hyp. p̄cipere vt decoquant oxdeū ꝛ oxobū cuz aceto fz q̄ ipsa sūt fz p⁹ q̄s cōterunt. ꝛ illud qdē manifestū ē ex fmone suo post q̄ resoluis illō. Et tu qdem potes scire ex ipsa actiōe q̄ hyppo. ñ voluit nisi illō qō dixi: qō ē: q: vaporatio ē cū hac dispōe cōueniētioꝝ ꝛ fortioꝝ: ꝛ pp illud p̄cipit vt fiat de furfure similē illi⁹. Et nō fit hec spēs vaporatiōis fortioꝝ spēb⁹ q̄rū p̄mis⁹ p rememoratiōnē. nisi p pter vtutē aceti. q̄ si fūpseris ipz cū oxobo adiuuabit illud ēt sup virtutē ei⁹ inuamēto non puo. qō ē: q: p vtutem oxobi fit sufficiētia iciōne grossitudis būoꝝ: ꝛ digestiōe eoz: ꝛ eorū resolutiōe. ꝛ pp illō oz vt vtaris istis spēb⁹

Ex vtute oxobi facti ñ reddāt spēs vaporatōis fortes i iciēdo humores grossos.

vaporatiōis in eoī cui⁹ mēbris ifirmis videris aggregatos ē humores grossos viscosos: ꝛ appebit tibi illud ex regie qō p̄cessit: qñ fuerit generatiuū bō būoꝝ: ꝛ ex ꝛplexiōe ifirmi: ꝛ ex hora pitti ex horis āni: ꝛ ex regione ꝛ etate. ꝛ cū illo ēt qñ nō fit inuamētū p vsuz spērū ꝑmaꝝ ex spēbus vaporatōis getis trāquillis: q̄s diximus in ꝑmis. Qō ē q: ꝛ cuenies ē tibi post ꝛsideratiōē tuā in dispōe corporis q̄ñ nō appent tibi significationes repletionis ꝛ vsus fueris spēbus getis trāquillis ex spēbus vaporatiōis ꝛ nō fit inuamētū p illud vt scis q: cā in dolore ē grossitudo būoꝝ a ḡbus resoluit vapor inflatiuus ledens: qñ nō ē ei exitus. Spēs aūt vaporatiōis q̄s dixi inueniunt resolutes būores viscosos ꝛ ventositatē: ꝛ būores generātes eā: ꝛ ꝑpue vaporatio q̄ ē cum oxobo. verūtū hy. dixit ꝛmixtionē aceti cū aq̄ donec equet. ē ḡ fmo ei⁹ i illo in vltio oñsionis ꝛ bonitatis. qō est: q: dixit: ꝛ oz vt sit cō mixtio ei⁹ magis acetosa paulati q̄ ꝛmixtio quā bō⁹ pos

Si i corpore ñ repleto ex vaporatiōes fortes bo lōt ñ ledāt ñ būores grossi adiuuant.

sibile ẽ bibere. Significat g̃ p illõ q; ꝓuenit tibi vt debiles qõ ex eo acutũ est pp mozdicationẽ suam: ⁊ debiles illõ sup qõ vincit aquositas: pp destructionẽ actiõis ei⁹. Acetũ enĩ acutũ inuenit ĩ icisione bũoz viscoso; grossorũ: ⁊ resolutionẽ eoz ꝓueniẽti⁹: q; illud sup qõ aq̃sitas ẽ magis vicẽs. Et qm̃ mẽbra apata ñ ẽ pole vt tolerẽt istas medicias ponit hy. cõmixtionẽ aceti mediã iter duo extrema. Dec est g̃ spes

Acetum acutũ imẽ bus apat; ñ admi nistrat.

f Jecoz ãt calefactorioz ea ꝓueniẽ tia sũt: q̃ cũ sale ⁊ cũ milio simĩ assatis ĩ saculo recõdita apponũtur miliũ quoq; qõ põdere leuius atq; subtilius ẽ.

e Xspẽb⁹ ãt vaporatiõis ficce ꝓueniẽtioz ẽ illa q̃ fit cuz sale ⁊ milio assatis ĩ saeculo lane. qõ ẽ: q; miliuz ẽ leuis põderis. VII.

n Am buinsmõi calefactoriuz illum quoq; q vsq; ad furculas. ĩ. spatulas ascendit dolorẽ dissolui.

e Tresolui ẽ euaporatio eriã dolores q ascẽdũt vsq; ad furculas. VIII.

i Ncisio ãt ñ fit nisi tũc tm̃ cũ iã vsq; ad spatulas ascẽderit dolor.

i Ncisio aũt ñ resolui dolorẽ secũdũ hunc modũ nisi ascendat ad furculaz. IX.

n Jsi g̃ calefactorio dolor dissoluatur nõ ĩ eo diuti⁹ ĩ morãdũ ẽ: pulmonẽ nãq; desiccat: ⁊ empima coadunat.

Mõ diuz ⁊ cõueniẽ uã iter fa lẽ ⁊ miliũ

Jgificauit hypoc. significatõne mãifesta p additionẽ suã in hoc ꝑmone suo ẽt: q; resoluit hec vaporatio reliquos dolores. ſ. illos q ꝓueniũt ad loca q̃ sũt sõ hypocõdrys. VIII

Anifestũ est ꝙ m hyp. significauit p ꝑmonem suũ incisio phlebotomiã venarũ. Et enunciauim⁹ nos ẽt ꝙ hac medicatõe fit inuamtũ ĩ ꝑmõe suo ⁊ tũc nõ resoluit dolorem ꝑm hũc modũ. Et hy. qdẽ narrauit de eẽ huius medicatiõis res multas cũ eo: qõ scribit in sequentibus. IX.

p Ostq̃ hy. narrauit spes vaporatõis diuersas q̃rũ q̃dã ẽ hũida: ⁊ q̃dã sicca: ⁊ q̃dã mõdicatiua: ⁊ q̃dã ñ mordicatiua: dixit. Qñ g̃ expleris totũ illõ ⁊ ñ resoluit dolor p hũ: tũc euacua coꝛp⁹, ⁊ dimitte vaporatõnẽ: cũ ericcet pulmonẽ: ⁊ aggreget saniẽ: qõ ẽ: q; ille mozb⁹ accidit qñ ñ resoluit apa qõ est ĩ latere: ⁊ ꝓuertit ad saniẽ: deide resudat p⁹ illõ ad locũ g̃ ẽ iter pect⁹ ⁊ plinõz. X.

Nuenim⁹ hy. euãre hũoꝛes faciẽtes apa ꝑz declinationẽ eoz. qõ ẽ: q; ꝑmo ei⁹ oz vt extrahat ex parte ad quã declinat p loca ꝓueniẽtia: ẽ ꝑmo sanⁿ ⁊ verax. ⁊ accidit sile huic multotiẽs ꝑz diuersitatẽ ptiũ panniculi velãtis costas. qõ ẽ. Qz qñ ĩ ptib⁹ ei⁹ supioꝛib⁹ accidit apa: cõicãt eis furcula. ⁊ asseid ⁊ mãmilla ĩ dolorẽ: ptiũ ãt iferioꝛ dolori cõicat diaphragma: ⁊ loca q̃ sũt sub hypocõdrys. Qñ g̃ extendit dolor vsus mẽbra alt: tunc oz vt minuam⁹ ex vẽis q̃ sũt ĩ curuatura man⁹: venã p quã pole ẽ attrahere ex sãguie q ẽ ĩ mẽbro ifirmo ad ꝓtiũ pt ad q̃s declinat q̃titatẽ multã cũ velocitate ⁊ qñ extẽdit vsus mẽbra iferiora: oz vt fiat cuõ p mũdificationẽ cum medicio. Et ꝑmo hy. accidit grauitas ĩ seid ⁊ diuisio ei⁹. vt dicat loco grauitatis scid dolorẽ cũ vehemẽtia cũ fuatur ĩ ꝑmone ei⁹. qõ ẽ: q; grauitas significat declinationẽ sãguis: ⁊ aggregationẽ eius illic cũ mlitudie. qm̃ ñ fit nisi a mlitudie sãguis. De tẽsiõis ãt ꝓuenidie est vt accidat p cõitatẽ ipoloze mẽ: qñ tẽdunt loca vicia loco ifirmo: ꝓter q⁹ mlticet ĩ eis sanguis ꝓp hãc g̃ cãz ꝓcipit hy. vt euacuet sãguis q mlticat⁹ ẽ p phlebotomiã venecq̃ noiaẽ basilica q̃ est ĩ curuatura man⁹ qõ ẽ: q; ĩ curuatura man⁹ sũt vẽe mlte q̃s de ꝓuenidie nka est phlebotomare. Et ego qdẽ iã locutus sui de oib⁹ eis ĩ tractatu tertio li. mei de anatomia: ⁊ ĩ tractatu alio quẽ singulare feci ĩ anatomia venaꝛ pticulariũ ⁊ ñ pulsatiliuz. ⁊ oz vt remeozer nũc ẽt sũme illũ⁹ postq̃ iterabo ꝑmonẽ ab ipo ꝓncipio. Dico g̃ q⁹ vena q̃ noiaẽ ꝓfunda qñ ascẽdit sãguis a gibbositate epatis ad auẽ dextraz ex auricul⁹ cordis dimittit ex eo q̃titatẽ puã in mẽbris: q̃ sũt iter ẽ duo loca: ⁊ fundit plurimuz ei⁹ ĩ coꝛ: ⁊ cũ fuerit post illõ icipit illic iceptione ꝑa sicẽ fuit iceptio ei⁹ a ꝓncipio sui eẽ: ⁊ ascẽdit directe vsus cerviceẽ: ⁊ cũ puẽit ad ptes pectoris diuidit ĩ duas vẽas magnas: q̃ vñr due guydegy. Et ꝑm⁹ ram⁹ ei⁹ ĩ. ꝓcaue vene g̃ ꝓcedit

De anatomia venarũ.

ex eis ãteq̃ ꝓueniat ad coꝛ sũt due vene ꝓcẽdẽtes ĩ diaphragmate ⁊ vene alie p ue diuidũt ĩ pãniculũ q̃ sũt ĩ pectore. Pars ãt iferior pectoris ꝓposita ex octo costis nutriti⁹ ex vẽa ꝓfunda ꝓstq̃ appꝛopiãt coꝛdi: ⁊ ramificaẽ ĩ gbusdã alijs ex vẽa ꝓfunda postq̃ appꝛopiãt coꝛdi: ⁊ ramificaẽ ĩ gbusdã eoꝛ: ⁊ i quibusdã boib⁹ ẽt ex vẽa q̃ tãgit venã ꝓfundã träseũte coꝛ. qõ ẽ: q; qñ oriẽ ĩ ꝑm loco ẽ decliatio eis vsus dorsũ. postq̃ träsit coꝛ vehemẽti⁹ depssa. Nec g̃ vẽa diuidit ĩ ptes pectoris iferiores cõpositas ex octo costis: ĩ vnoquoq; duoꝝ latez vsqueq̃ cõsegẽt diaphragma. Quatuoꝛ vo coste remanẽtes q̃ sũt ĩ supioꝛib⁹ pectoris nutriũt ex pari alio

Que vene asserãt nutrimẽtũ pectori ⁊ costis.

De signis apaz ĩ pũb⁹ supioꝛib⁹ aut ĩferioꝛib⁹.

venarū: q̄ ramificanť ex vena ꝓfunda añq̄ diuidať i duas venas dictas due guydegy: deiñ ramificáť ex ea post istas vene q̄ veniůt ad manꝰ a tritilico. i. a loco g̈ é i ascellis. Uena aůt q̄ noiať cephalica ramificať ex vena ꝓfunda postq̄ diuidiť i duas guydegy. ozti g̈ ex vnaq̄q; earū vena cuiꝰ origo é exꝑeciꝰ cōicās ei: ⁊ guydegy apparēti. oēs g̈ ptes colli q̄ sůt exteriꝰ capitis: nisi pauce nutriuntť ex duabꝰ guydegy extrisecis sic mēbra i seca eozū nutriuntť ex duabꝰ guydegy itrisecis. Spatul aůt ⁊ ei qō é i ceruice ō nucha ad ueniůt vene ex locis q̄ sůt sub loco cōi quē dixim⁹: ⁊ significo ꝓ loco cōi cōez locū ō q̄ añ dixi: q; cōicat duabꝰ guydegy extrinsecis: ⁊ cephalice. Nec̄io igr̄ fit q; cephalica euacuat ex sāguie g̈ é i locis q̄ sůt sup furculas q̄ sůti ceruice ⁊ capite ẽritatē mltaz velociter. vene aůt q̄ veniuz ad curuaturā brachy ex pte titilici euānt ptes pectoris ⁊ ex istis locis ꝓ

Ex qbꝰ locis euacuet cephalica.

in sanguine. XI.

Ozo si passio sb p diaphragmate fuerit: doloꝛ q̄z vsq̄z ad furculas nō ascēderit: naturā cuz helleboro nigro fellichino lenias: opz helleboro nigro daucuz: vel vel sisileos: aut ciminū: si ne anisū: siue q̄libz aliō odoriferū: fellichino aůt a saz ꝓmiscas. q; si vtraq̄z cómiscean ť idē opus faciunt. Sz tamē ex helleboro nigro solutio fit vtilioꝛ ⁊ ad crisim ꝓuocādā effi

catioꝛ. Illa vero q̄ ex fellichino ē ad dissoluendū inflatiuam ventositatez ꝓmptioꝛ est.

Uod si egritudo q fuerit sb diaphragmate: ⁊ ñ ascēderit doloꝛ vsq̄z ad furculā. tē opōrebit vt leniať nā: aut potu helleboꝛi nigri: aut potu medicie q̄ noiatur fellichinū pꝰ q̄z ꝓmiscueris helleboꝛ: aut cū semie dauci: aut cū sisileos aut cū ciminoꝛ: aut anisoꝛ: aut alijs ex medicinis

Cā ęgre phlebotomatur da sisera iapatibus pectoris.

Flebotomia fieri debet ex oibus mēbris.

pē sůt loca q̄ sůt altioꝛa: ⁊ ꝑpē i capite: q̄ñ oēs ptes pectoris iferioꝛes nutriůť ex vēa alia q̄ oriť ex vēa ꝓfūda añ q̄ pueniat ad coꝛ. Ex hac g̈ vena de q̄ dixi q; nutrit loca i ferioꝛa pectoris i trāsitu suo i latere sinistro sup latꝰ radicis costaꝛ: vsq̄eq̄ pueniat ad diaphragma ramificať ramig diuidůť i vnoq̄z locoꝛ: q̄ sůt iter costas lateris sinistri ⁊ dextri: ⁊ silr̄ ēt reliquū qō remāet ex ea: q̄ñ ptrāsit diaphragma diuidiť i coꝛibꝰ ꝓmis q̄ occurrůt ei pꝰ diaphragma. Uenaꝛ aůt q̄ veniůt ad māmillas ex pte titilici inēim⁹ originē ꝓpiquā valde origini venaꝛ: q̄ nutriůt costas q̄ttuoꝛ supioꝛes ex costis q̄ sůt i pectoꝛe: ⁊ ẽritas eaꝛ i magnitudīe ē mlto maioꝛ q̄ venaꝛ q̄ veniunt ad manꝰ ex pte spatule. Et q̄ñ icedit vnaq̄q; illaꝛ venaꝛ ad curuaturā manꝰ: ramificanť ex ea vene q̄ veniůt ex pte itrīseca a seid: extēdiť vadēs ad ptē brachy: ⁊ nasciť ex vnaq̄q; eaꝛ ramꝰ magnꝰ i lacertis q̄ sůt i seid. cū g̈ pueniť vnaq̄q; illaꝛ venaꝛ ad curuaturā manꝰ: ramificanť ex ea vene q̄ veniůt ex pte itrīseca a seid a latere brachy ad brachiū. reliquū aůt qō remāet ex ea diuidiť i duas ptes: q̄ ptēdunť sup curuaturā manꝰ. qō g̈ trāsit ex ea sup illō qō appet ō curuatura brachy ē vena q̄ pblebotomať: ⁊ qō trāsit sup ipz ab iteriozi eiꝰ ē vena q̄ diuidiť cū vena pulsatili: q̄ é illic. Et nos pblebotomam⁹ ite ex venā aliā i curuatura manꝰ reflexā: sic̄ hec vēa q̄ nasciť i vnaq̄q; duaꝛ manuū ex vena q̄ venit ad manū ex pte spatule: ⁊ ē vena ñ pua. qō ē: q; vena q̄ venit ad manū ex pte spatule qñ trāsit p assaid sub cute: diuidiť iteꝛ i curuatura manꝰ i locis supioꝛibꝰ eiꝰ. Et māifestū: q; dē ē q; illa sůt supioꝛa qñ tu figuras manū. figura quā dixit by. ā. li. suo de restauratōe ⁊ dislocatōe: qō g̈ remanet de hac vena pꝰ diuisionē eiꝰ supi⁹ i trāsitu eiꝰ per loca māifesta brachy oz vt pblebotomeť ex pte loci i q̄ diuidiť ⁊ inueniť sitꝰ bꝰ vene ꝑpe ꝛz rectitudinē originis eiꝰ ꝓme: ⁊ ꝑp illō fit q; ipsa euacuat sāguinē ex locis q̄ sůt sup furculā velociꝰ: q; aůt venit ex ea ad curuaturā manꝰ oblique euacuat sāguinē ex istis locis minꝰ. verūtū illō ē pls co qō fit i reliqs venis remanēťibꝰ. illō aůt qō venit ad curuaturā manꝰ ex vena extrīseca ⁊ magna: obliq̄ gdem qō euacuat ex sāguie: ex locis: quoꝛ ꝓmisimꝰ remēoratio

De origine venarum q̄ ad māmillas veniůt.

De vēa flexa manus.

nē ē paꝛ valde. ex locis vo supioꝛibꝰ pectoris ēmltū valde. Uerūtū origo vene q̄ venit ad manū ex pte titilici: ꝓpinq̄ ē origini vene q̄ nutrit ptes supioꝛis pectoris. by. g̈ ꝑcepit phlebotomare bāc venā añq̄ ꝓtinueť ⁊ veniat cū vena q̄ oriť ex vēa q̄ venit ad manū ex pte spatule. ⁊ qñ hec vēa fortasse ñ apparet: tūc mittiť loco eiꝰ vna venaꝛ itrisecaꝛ q̄s dixit venire ad brachiū: ⁊ qñ ñ apparet aliq̄ venaꝛ intrisecaꝛ: tunc minuiť vena q̄ gñatur ex ꝛtuatiōe duaꝛ obliq̄aꝛ ⁊ vnitōe ipsaꝛ i curuatura manus. Et qñ pole ē ēt i gbusdā boris vt ñ appareat hec vēa ⁊ appareat vena q̄ vēit ex pte spatule: tunc opz vt phlebotomeť ēt postq̄ scis q; euō ex gbuscūq; locis fuerit attrahit ex toto coꝛpe aīalis. Uerūtū illō ñ fit velociter nz cū ex oibꝰ vēis: nos aůt cōamur ⁊ studem⁹ vt sit illō qō euať de sāguie ex ñibꝛo aꝑato velociꝰ ⁊ pls q̄ ex reliqs membris ⁊ ꝑpe i egritudibꝰ acutis: ⁊ inuenimꝰ illō in phlebotomia vene que noiať basilica ⁊ pls illo mltū qñ ē declinatio sāguis q̄ mltiplicať ad ptes supioꝛes: aut sůt ptes supioꝛes ex pribus pectoris graues. nā granitas ꝑpe erit: tūc i seid ⁊ i mōr mila. Aꝑata vo q̄ sůt i pribꝰ pectoris iferioꝛibꝰ: q̄ñ ipsa sůt ꝓpinq̄ diaphragmati: tūc nec̄io doloꝛes q̄ accidůt in eis veniůt ad loca q̄ sůt sub hypocōdrys. ñ g̈ iuuañtū cuōis ex curuatura manꝰ i hac egritudīe ē iuuañtū magnum valde: q̄ñ locꝰ coꝛdis ē medꝰ iter vtraq̄z. Et vos gdē audistis iā me dicēte añ: q; vena q̄ nutrit ptes iferioꝛes pectoris oriť sub coꝛde. Totū g̈ buc fmonē dixi ad significādū q; hy. bñ inuenit i fmōe suo. oz g̈ vt phlebotomem⁹ venā q̄ noiať basilica: ⁊ qñ posuit terminū euōnis sāguinis mutationē coloꝛis eiꝰ: tūc segr̄ illud qō dixim⁹: vt loq̄mur i illo. Dico g̈ q; eiꝰ qō colligiť de sāguie i latere aꝑato mutať coloꝛ cā caliditatis: reliquū aůt qō remanet i eo q̄ ē i oibꝰ mēbris remanet silr̄ adinuicē: ita vt si accidat q; sāguis q̄ est i toto coꝛpe phlegmatic⁹: oz vt sit sāguis q̄ est i latere aꝑato rubeꝰ. ⁊ si fuerit sāguis q̄ ē i toto coꝛpe rubeꝰ: oz vt sit sāguis q̄ ē i latere ifirmo ꝺclinis ad nigredinē ꝓp adustionē suā. Coloꝛ aůt medꝰ iter alterationē a coloꝛe rubeo ad coloꝛē nigrū ē coloꝛ rubeꝰ clarꝰ. Significatio igr̄ sup euōnē ex locis aꝑatis est ꝓmutatio coloꝛis. nos. n. iā narrauimꝰ ēritatē euōnis: q̄ sufficiť i hac egritudīe ⁊ q̄ñ vtꝰ fortasse ꝑpibꝰ euacuare bāc ēritatē sāguis tūc oz vt scias q; iuuañtū qō suscipit mēbrū aꝑatū ide ē tūc ꝑpibꝰ. Uerūtū oz vt sit dimissio tua casus vtut pls q̄ euacuatō tua ei qō multiplicať ex sanguine. XI.

Cā ęgre mutať coloꝛ sāguis i locis aꝑatis.

Uod aůt expiūtū significet vtutes medicinaꝛ solutiuaꝛ ⁊ huoꝛ q̄ solvit vnaq̄q; eaꝛ iā scimisti in li. meo de vtutib⁹ medicinaꝛ simpliciū. In inuētiōe aůt cognitiōis hoꝛ: in q̄ necesse ē soluere ex locis ad q̄ declinať hūoꝛes q; vincůt ⁊ mltiplicanť: administrať ratiocinatio. verūtū significatio certitudis: ⁊ testimoniū sup illō nō est nisi ab experimēto. Et by. qdē significauit sup vtutē medicinaꝛ q̄s oz nos in potu tribuere i firmis in hꝺ egritudibus ⁊ dixit de helleboꝛo: q; solvit res q̄ sůt magis inmatiue ad crisim. ⁊ dixit de medicina q̄ noiatur fellichinū: q̄ educit ventositatē inflatiuā. Et nos inueni-

mus fmonem ei⁹ res q̄ sunt magis iuuatiue ad crisim significare apud cū res que faciūt crisiz egritudis veheme ti⁹: sic̄ si diceret q: sunt magis iuuatiue. Et q̄n oēs medicie solutiue fūt nociue stōacho: ꝛ ꝓpe ozi eius: cū sit plus sensus pp neruos q oriūt i eo: visuz ē ei q: os vt ꝓmisceā tur cū medicia q̄dā medicie odozifere: vt ñ occurrat virtus medicinaꝝ solutinaꝝ ozi stōachi nuda simplex ꝑter

Oēs medicie solutiue sūt nociue stōacho ei⁹

qō ꝓmiscat aliqd aliud. Deide dixit. ꝛ q̄n ꝓmisces medicinā: que noiat fellichinū: ꝛ hellebor̄ simul ē opatio eoꝝ sillis. ꝛ vult q⁹ virtus vtrozūq; ē cōueniens ꝛ nō ē ꝓria vnaeaꝝ alteri. qō ē q: cozruptio ꝓmixtiōis medicinarū solutiuaꝝ nō ē q̄n vna eaꝝ soluit coleraz vbi gra: ꝛ altera pblegma. qō ē q: pole ē vt euacuent isti duo būores simul i vna hora: sed q̄n vna eaꝝ soluit hora aduēt⁹ sui ad cozp⁹: ꝛ altera post spaciū lōgū a susceptione sua. Cū g̃ bibit medicia ꝓposita ex istl duabus medicis simul est solo ieq̄lis agitatiua. Est significo per fmonē meū: ineq̄lis agitatiua: q̄n existimam⁹ q⁹ medicia iā descēdit: ꝛ abscisa ē a solutiōe: ꝛ incipit post illō solutō secūda. qō ē q: de ꝓsuetudie medicie q̄ soluit hora q̄ aduenit cozpi est vt egrediaī cū ea ēt aliqd ei⁹ qō soluit medicina altera. Cū g̃ remanet ex illo būore q̄titas parua ꝛ debilitaī vtus medicie: erit iceptio ei⁹ cū solutiōe būoris cōuenientis ei tñ. Terminus g̃ hore in q̄ soluit medicina q̄ noiat fellichinū: ē terminus hore in q̄ solvit helleboꝝ: ꝛ de aptitudie ei⁹ ē cū illo ēt vt soluat humorē melācholicū sic̄ helleborus. In hac āt hora mānifestū ē: q: os vt fis sciens istas res ꝛ seruās eas. vsus āt eaꝝ in eo q bz pleuresiz: ñ os vt sit in oī hora: ꝛ rememorare aphorismi i quo dixit hy. fmonē būc. Necesse ē in egritudinibus acutis raro vti medicia solutiua i ꝓncipio eaꝝ: q̄n nō ē egritudo ifirmitas acuta tñ sic̄ pleuresis: sed ē cū ea febris fortis valde. Oz g̃ vt caueas cautela vehemēti ab ꝟ vt des i potu medicinā solutiuā. Et vtere euōe ꝑpe pblebotomiā: q̄uis dolor iā q̄enerit ad loca q̄ sūt sub hypocōdrys. immanē tū. n. q̄uis ex ea sit min⁹ q̄ sit ex solutōe. verūtñ fiducia in ea ē vehemētior: imo in euōne p pblebotomiā ñ cadit aliqd timoris. in solutiōe āt accidit timor multotiēs: ꝛ p pte cū nō fuerit cognitor nāe ifirmi. Ex boibus. n. sunt quos soluere difficile ē nā: ꝛ ex eis sūt q̄s soluit q̄titas p una medicie solutiōe mlta. ꝛ os vt sit q̄titas quā das i potu de medicia cū mēsura: cui⁹ ē iā sciuisti ꝛ exptus fuisti eā i plūbus hoīb⁹ ꝛ iueniſti eā soluere mēsurā cōuē. Naz cū tu ñ es sciēs nāz hois cui i potu das medicinaz: tūc tu es i timore q⁹ soluat cū medicia plusq̄ oporteat aut nō solvat cū oio: aut moueat nāz ei⁹: ꝛ ñ ꝓcēdit illō qō neciū ē.

Nō de flebotomia ꝛ vētris solutōe.

Oēs g̃ res iste attrahūt sup illū q egritudinē bz acutā no cuñtū magnū valde: cui⁹ rectificatio ñ ē facil: sic̄ ē facilitas ei⁹ i eo q ñ bz febrē. Cū g̃ ñ ē febris fortis: ꝛ tu es cogscēs nāz ifirmi: tūc da ei i potu medicinā solutinā: aut illā quā narrauit hy. aut aliā ex reliqs medicis solutiuis ꝛ sillibus. ꝛ vna illaꝝ medicinaꝝ ē medicia quā de ꝓsuetudie medicoꝝ ē noiare hierā. hui⁹ ārt medicie cōpositio diuerso mō fit. Uerūtñ melior cōpō ei q̄ soluti tiā ꝑt potare medicinā ē illa i qua cadit helleborus. ꝛ nō cadit in ea scamonea. XII.

De helleboro ꝛ scamonea.

Porteaī ēt vt studiū ipendaī ozi stōachi ne eueniat ei nocumētū pp potū medicinaꝝ solutiuaꝝ: ꝛ ppe q̄n potat medicinā ille q bz febrē. ꝛ vna q̄dē reꝝ q̄ ꝛseruat os stōachi ne eueīat ei nocumētū ē: vt ñ bibaī medicia simplex p se: ꝑ ter q⁹ cōmisceat cū ea q̄dā res de q̄ aptitudine ē sedare malitiā ei⁹. qō ē. Q: nā medicinaꝝ solutinarum ē ꝓria nāe corpoꝝ q̄ ipse solūt: ꝛ sunt vsiter pnecātes ꝛ iterimētes ea. Nā sicut q̄n nos bibim⁹ q̄titatē pua ex opio: ꝛ mandrag̃ora: ꝛ iusqamo ꝛ alijs ex medicis silibus eis: q̄rū vi⁹ ꝛ sba sunt ꝓrie corpib⁹ ꝛ pimētes ea iuuamur p illō iuuamēto magno. sic̄ medicie solutiue iuuant nos: q̄nis sint ꝓrie nr̄e nāe. verūtñ nos sumim⁹ ex eis q̄titatē pua ꝛ vtimur ea q̄rēdo iuuamētuz. Sic̄ g̃ nos i hora iuuāmti cū i potu dam⁹ medicinā solutiua pmiscem⁹ cū ea q̄dā fumia odozifera: vt sedeī p illud malitia medicie: ꝛ nō ꝓhibeāt ipaz ab opatōe sua: cū vtutes eaꝝ sint subtiliatiue: ꝛ icisiue būoꝝ grossoꝝ apitine viarū p q̄s fit solutio: siliter etiā fit iuuamētū post potū medicine solutiue p vsuz aliquātulū de ptisana ozdei. q̄ō est: q: medicia solutiua pp gnicietatē sui figit i cō cauitate stōachi. verūtñ in transitu suo p meri ꝛ gtes sipiotes stōachi ñ solū recipiūt ea loca i trāsitu illo p ipsa q̄litatē: imo adherent eis aliqd ex sba ei⁹ ꝛ nocet eis nocumēto magno. Nā ñ fit pot⁹ aq̄ ozdei iuuati post susceptōnē medicie. nisi q̄n de nā ei⁹ ē vt absiergat ꝛ attrahat inferi⁹ totū q̄ reꝛtū ē de medicia i trāsitu suo p illa loca: ꝛ tēpet ꝛ resoluat q̄titatē ꝛ q̄litatē q̄ retēta ē i eis. Propter has ḡres ꝑcepit hy. dare i potu aliqd de aqua ozdei post acceptionē medicine solutiue. Et vero q̄n solutiōis est pma iceptio nō vid ēt ei vt in potu deī aliqd de aqua ozdei. q̄n timet ꝛ cauet vt destruaī operatio medicie solutiue. ꝛ propter illud dixit. XIII.

Ad q̄d cōferat potꝰ aq̄ ozdei pꝰ medicinā solutiuam.

Nuenim⁹ hy. dicere de eē haꝝ reꝝ ꝓriū ei⁹ q̄ō do
i cēt multi medicoꝝ i ꝟ nr̄o tpe. q̄ō ē q: medici i hoc nr̄o tpe q̄n soluit ifirmū cibāt eum post illō cibo multo. Hy. vo ꝑcipit vt deī bibenti medicinā post mūdificationē de aq̄ ozdei minoꝝ q̄titas. q̄ō ē q: vt⁹ corporis

quod iã solutũ est qñ superaꝫ ꝛ debilitaꝫ ꝑ solutionẽ: nõ est ei polẽ tolerare cibũ ꝛ bñ digerere ipz nisi sit pauc9 valde. oz. n. vt sit illõ qõ sumit potator medicie de aq̃ oꝛ dei post exitũ ei9 ex ea i die ꝑmo cũ mensura quã digerẽ possit. deide addaꝫ in illa post paulatiz si dolor iã geue rit ꝛ nõ ꝓhibet inde aligd aliud. eẽ ãt doloris manifestũ est: fmonẽ aũt ei9 non ꝓhibet ab illo aligd aliud: oz vt i telligas fz aphorismo quoꝝ remẽoratio pte cessit. vbi enunciauit hy. bozã i q̃ oz regere illũ q habet egritudi nẽ acutã absq; aq̃ oꝛ dei. ꝛ sũma illius ẽ: qꝛ oz ne sumat sorbitõez qñ sperat ꝙ fiat crisis añçq; neẽe sit infirmo sumere eam: aut qñ i bũore retento in loco apato: nõ ẽ aligd ma turitatis. XIIII.

i Am dixit hyp. iteꝝ i eis q̃ pte cesserũt ꝙ bõa: sumẽdi ptisanã oꝛdei ꝛ sumẽdi aquã ei9 ẽ si mil: ꝛ ꝙ dria ĩtervtral qꝛ nõ ẽ nisi i reyna trũ ꝛ est fmo ei9: qꝛ oz vt sit illud qõ suscipit in firmus in ꝑmis aqua oꝛdei. XV.

i Nuenim9 hyp. seq i fmõe suo isto id qõ dixit in li. suo õ aphorismis Et ẽ qꝛ videẽ ei vt sit vsus regimis qõ est in vltio fine subtilitatis in bora stat9 egritudis trũ. Et si videẽ ꝙ sta tus sit i die quito: ꝛ vi deris ꝙ ifirmo nõ est polẽ vt remãeat viu9 cũ vsu aque trũ. hy. vi deẽ ꝙ meli9 est vt su mat ifirm9 i principio egritudis sue aligd de ptisana oꝛdei: ꝛ sit ice ptio illi9 in die tertio aut quarto. Et simili ter etiã dixit in eis q i cipiunt dare infirmis sorbitionẽ die quinto aut sexto aut septimo ꝙ ipsi errãt si nõ ꝑpa raꝫ vt fiat crisis i illa bora. Et op3 vt intelli gas ex fmõe ei9 crisis sic dixi: nõ cõsumptio nẽ egritudis tantũ cõ sumptionẽ cõpletaz: fz permutationem infirmi etiam ab illa dispositione ad di spositionẽ aliã permutatione magna. XVI.

d Jxit etiam in illis in quibus videtur etiaz vt des eis sorbitionem in principio: oportet vt sit prepa

Ste fmo ẽ me9: i ꝛ si necesse sit vti aq̃ oꝛdei. XV.

a Tvero vbi ptisa ne op9 fuẽrit: icipe illã dare a princi pio cãe vl̃ mõbi fateor eẽ meli9 q̃z venaz exianitõez ꝑcedere: postmodũ vero i die tertia mõbi: aut i q̃rta vl̃ qnta siue sexta siue i septima dari icipe oz: nisi tãtũ crisis tũc tẽporis fue rit peruentura.

Co. n. dico ꝙ icipe e dare ifirmo sorbitõ nẽ a principio rei: me li9 ẽ q̃z ꝑcedere ꝛ vti cuõne venaz: deiñ icipe dare in firmo sorbitionẽ i die ter tio egritudis sue: aut i q̃r to: aut i quito: aut i sexto: aut in septimo: nisi añce dat crisis ifirmi: ꝛ fiat in hoc spacio. XVI.

i Aqb9 ẽr ꝑparatõ nis principiũ mari me scõz sile fieri vt dictum ẽ oz.

e Tpcessio qdẽ ꝑ patõis ẽr i istis oz vt sit sic dixi silis secũduz plurimũ. XVII.

s Jmilr ãt ꝛ de ill potib9 quos bibi ꝓuenit quos ẽt di cturi sum9: nãq; eoz q̃ di rim9 plurima cadẽ sit.

Tsiliter ẽt vtere. e eo qõ oz vt bibaꝫ ex potib9 ãs ego dicã i seq̃ntib9: fmo enim me9 scõz plurimũ est iste sermo idem. XVIII.

s Cio nãq; mltos medicos q extra q̃z opõtunũ ẽ opã tes i morbi pricipio duo b9 vl̃ trib9 vl̃ plurib9 die b9 custodiunt egros: po stea vero ius ꝛ potũ ill̃ su mere pmittũt: qõ ẽt pui pẽdũt. Cũ. n. coꝛp9 mari ma mutatione mutẽ: ei maximũ ꝛriuz illi9 muta tõis op9 eẽ dicunt. mari mũ ãt illi9 mutatõis ꝓtra riũ optimũ ẽ: fz scõz vtili tẽ ꝛ ꝓcoꝛdissime securita ti exhibẽdũ: ꝛ marie i dã do cibũ bis q̃ media sit.

Cio ãt mltos me s dicoꝝ facere ꝓtra riũ ei9 qõ op3 fie ri. Qõ est: qꝛ ipi oẽs cu stodiũt ifirmos a princi pio egritudis duob9 die b9: aut trib9: aut pls illo: deiñ dãt eis sorbitionẽ ꝛ potũ: ꝛ ꝑ eẽ vt videaꝫ ill̃ ꝙ hec res ẽ ꝓueniẽs: ꝛ est vt quando coꝛp9 alteraꝫ alteratõe magna: fit illõ quo resistit illi alteratõi ẽt magnũ valde. ꝛ p vitã meam resistere illi alte ratõi est bonũ valde. ve rũtñ oz vt sit visus illi9 se cũduz rectitudinẽ ꝛ fidu ciã. ꝛ ex modis qdẽ alte rationuz ꝓpric est assum ptio ciboꝝ. XIX.

ꝑble botomia aut clyste re sicuda fit añ ca tastcũ ꝙ ti bi assum ptionem.

d Jcit hypocra tes ꝙ quibus vehemẽti9 ad uenit nocumentum ex mutatione regiminis subita: quã pauloante diximus est: ꝙ medici custodiunt ifirmos in primis diebus: ꝛ prohibent eos sumere cibum vehemen ter: deinde incipiunt cibare eos versus diem quartum

aut quintum: deinde permutantur subito ad adminis-
strandā ptisanā ordei: t cū ea fecē ei⁹: t min⁹ illo cui⁹ per
mutatio ē ad aquaz ordei: t min⁹ venit nocumētū eis q
vtunt eo qō bibit tm̄. Qō est: qz nocumēti q̄stitas est ꝓz
magnitudinē vtutis ei⁹ qō administrat. XX.

Magis peccant grossiores cibū exhibentes

i Ncipit hyp. demōstratōez facere sup sniam suaz i re
gimine qō ꝓcessit: t dixit eaz: t ꝓtradixit ēt in illo
eis q vtunt ex
spēbus regiminis cō-
trario ei⁹ quo oz vtat
Et qm̄ sermo ei⁹ i eis
ē plan⁹ videt mihi vt
antecedā annunciem
vlr. Dico ḡ q⁹ vna ꝓ-
pōnuz gbus vtit i de-
mōstratōe sup illud ē
ppōsitio q̄ dr ꝓz hunc
moduz. Si pmutatio
subita in regimine ad
ꝑrium eius fm q⁹ est:
facit sanis nocumētū:
tūc forsitan accidit illud nocumētū infirmis
plus multo: t nos qdē
possumus exponere
hanc ppōnem spēbus
multis fmōis: t dictio
nibus diuersis. verbi
gratia. vbi vt dicam⁹.
Qō aduenit sanis ex
nocumēto apud pmu
tatōz suā i regimie su
bito ad ꝑriū suū min⁹
ē eo qō suscipiunt infir
mi ex illo: aut ꝓz B qō
suscipiūt infirmi ō no-
cumēto apō pmutati
onē eoz i regimine su
bito ad ꝑriū plus ē eo
qō suscipiūt sani. Et ti
bi qdē ē pole vt dicas
eā cū dictiōe alia cōio
re hac fm hunc mo-
duz. Rex q̄ nocumē-
tum accidere faciunt:
nocumētum est sanis
min⁹ eo qō est infirmis
Et dictōe dr etiā cōio
re hac. Si ē nocumē-
tū rex q̄ accidē faciūt
nocumentuz eis sunt
fortes minus tunc no
cumentum eaz eis q
sunt debiles est vehe-
mētius. Et tibi quidē
ēt iesu absolute: vt di-
cas itentionē: quā dic̄
fm ꝑtrariū eius qō di-
ximus: Aut ex ipsa re
qua fit inmamentum
primitus in eo sup qō
fac̄ demōstrationem: aut
ex vna ppōnū ꝓbēdā
rum i ea. Dec est ergo vna duaz ppōnum q̄s dixit hyp.
t est ppō super quam ꝓueniunt per se: t de ꝓsuetudine q
dem Aristo. t secte eius est vt nominēt illā cuius hec est

Quecūq; res facit inmamentū sanis t egris facit magis inmamētū sānis q̄ egris.

dispō ex ppositionibus necessarie receptiōis. Propō āt
scēa cui⁹ cognitio sumit̄ experimēto: sile vt audias eam.
Scias q⁹ pmutatio regiminis subito ad ꝑrium eius fm
q⁹ est nocet sanis. Et ꝓcludit ex istis duab⁹ ppōnibus: q⁹
illud qō suscipiunt infirmi ex pmutatiōe regiminis subito
ad ꝑrium eius fm q⁹ est: est ex nocumēto magno valde: t
plus illo multuz cuius egritudo est accuta valde. Est er
go hec itentio sermōis
hypo. t inuenimus eum
dicere ppōnem pmam
haz duaz ppositionū:
super quas conueniunt
per se absolute: ꝑter q⁹
ōmōstret sup eaz. ppō
nem autē inuenimus se
cundā cum certificare
ex rebus particularib⁹
que experimento com
prehendūtur: t scies il
lud ex sermone suo qui
sequit̄ hunc sermonē.

XXI.

i Ncipit hypo. i
hoc fmone cer
tificare ppōnē
scēam duarum propo-
sitionum gbus ipse de-
monstrationez facit su
per sermonem suuz ex
exēplis particularibus
multis: t aggregauit il-
lud in summa vna t di-
xit: q⁹ nocumentū euē-
niens ex permutatione
magna subito egredié-
te ab eo quo currit con
suetudo nō est paruū: t
omne quod sequit̄ qō
precessit ex sermōe suo
est planū t manifestuz.
verūtamen ego fm dis-
pōnem si stetero ex eo
super aliqō quod videa
tur mihi indigere expō
ne ei qui non est exerci
tatus in itellectu ꝓnun-
ationis sermonis adin
uicē: nō ero piger ab ex
pōne eius etiā. qō ē. qz
oz in expōne vt intēdā-
tur per eaz dilectio bo
minū cōis: nō itētio ex
pertoz in sermone tm̄:
sz eoz ēt q⁹ sunt inexpti
Qui ḡ cognoscit seipm:
qui ē exptus: neq; ex
cedat⁹ pēit⁹ i aliq̄ scia
rū pmaz tūc oz vt i illa
arte exerceat. XXII.

Intētio exp̄bis oz ē cōis.

Ropterea q⁹ nō fuit cō
tentus hypo
crates vt enunciaret

n Dciui⁹ vero i mu
tatiōe dlingit q pti
sanā cuz fece mini
strat: nocet ēt t q tm̄ suc
cū ei adhibet: nocet ēt qui
soli propinat potuz: sed
nocumentū eius ad illos
non est tantum.

e Tqb⁹ plus adue
nit nocumētū ex
eo q errat in vsu
mutatōis est ex vsu aq̄ oz
dei: t cū ea fec eius. t no
cet ill' etiā qui vtunt aqua
ordei tm̄: t eis qui vtunt
etiā eo qō bibit tm̄. verū
tamē nocumētū eius istis
est min⁹. XX.

t Am t ꝓsuetudi
nes i dicta: dum
etiā sanitas adest ꝓz inua
mentū ꝓcedere dēbēt. Cū
ergo ex dicta i sanis maxi
ma diuēsitas t alia hmōi
videant: q̄ magis nece
est fieri i morbis t maxie
i peracutis.

e Toz qdē vt cur-
rat cōsuetudo in
regimie dū pma
nent sani fm rē magis iu
uatiuā. qō est: qz cū ex re
gimie appeat diuersitas i
sanis magna: i spēbus di
uersitatis h⁹ t alioz: tūc
quāto forsitan oz: vt fit di
uersitas ei⁹ t in infirmis
maioz: t egritudinibus p
prie i eis q̄ ex eis sūt accu
te valde. XXI

q Uod quiō facile
ē ꝓbendi. Ada
la nāq; dicta cibi t pot⁹
q̄ ꝓz sile fit: securioz est i
omni tpe tueri sanitatez
q̄ ea q̄ meliō ē si i ea mu
tatio subita fiat.

e Tcognitio illi⁹ ē
facil. i. q⁹ regimē
malū: vl' cōestio
vl bibitio cū cibo t potu
sili adiuicem maioris fi
ducie est vlr i oib⁹ bozis
i cōseruatōe sanitatis: q̄z
pmutatio subito ad aliō
regiñ melius eo. XXII.

q Ti. n. sel' vl' bis i
die sumē cibū cō
suescerūt: si a soli-
to vsu in aliū subito mu-
tent̄: nocumentū eis ge-
nerat t ōfectōem. Qui
b⁹ āt ñ est ꝓsuetudo prā
dere t prādent: mox ōfi
ciunt t aggrauāt corpa
coz: ac torpēt: atq; mol
lescūt. si cenāt p⁹ eructu
ant acidum. Alij āt sunt
q nāe molliciez patiunt
ꝓpterea q⁹ stōach⁹ eoz
ꝓtra cursum sue nāe ag-
grauatur cui videlicet ex
inanitio fuerit assueta. ñ
aūt bis iplerī: t bis dige
rere pōt in die.

v Nde est q⁹ ill' q̄z
cōsuetudo cucur
rit: vt comedant
bis in dictant quoz ꝓsue
tudo cucurrit vt cōcēdāt
sel'. ōnde pmutant subi
to ad ꝑtrariū ei⁹ se ōm q⁹
fuit: accidit nocumētū t
debilitas: t quoz ñ ē cō

qō euenit eis qui permutantur subito ad contrarium
eius quod currit consuetudo eorum: nocumentum ma-
gnum: sed narrat etiam secundum quam partez oportet

vt rectificet illō in vnoquoq; hoīe: plōgat sermo eius. qō ē: qz si oīderet tūc: qz aduenit eis nocumētū magnū apō pmutatiōez eoz subito ad ɔsuetudinē eius quo currit ɔsuetudo eoz. cēt sermo eius intelligent? breuis. Prima g̃ pmutatio q̃ subito fit ad ɔsuetudinē eius quo currit ɔsuetudo est hec pmutatio quā nūc dixit hypo. s. quoz nō est ɔsuetudo vt prādeant et prādent. Ipse. n. dixit in eis qp illud debilitat eos: et grauat corpora eoz: et fac eos graues: et mollificat eos: et nō accidūt in eis accūtia ista nisi qñ cib⁹ fit sup virtutē eoz in loco pōderis. qō est: qz ōbilitas vtutis in eis nō ē ex eis q̃ ppria sūt eis: sic qp de ɔsuetudine eoz ē vt accidat apud quatiōez cibi. pp hoc g̃ addidit in sermone suo: qp corpa eoz q regunt bō regimine grauant et mollificant. In eo aūt cuius ɔsuetudo currit vt prādeat et non fac illud: enūciat in eo qp scribit debilitatē vtutis. et nō dic cuz illo grauitatē. qō ē: qz vtus apō bō pmutatiōez ōbilitat in se. et cū illo ēt ipse postq̃ dixit ō illis q regūt bō regimine cui⁹ pmissum⁹ exponē: qp illō facit eis accidere pigritiam. Dixit itez post illud: Et timent ex oib⁹ opatiōib⁹: sic si diceret qp ipsi terrent vt cōentur res opatiōis. et hec qdē res ve et necaria ēa est: qñ ipe cuius ē hec dispō sentit debilitatē fortē. et ñ audet ppter illud facere aliqd ex opatiōib⁹ quas faciebat añ. Deide dixit itez. Et g vtit euacuatiōe in regimine suo accidit ei vt existimet qp viscera ei⁹ sint q̃si suspēsa: et migit vrinaz acutā et viridē. Et manifestū qdē est qz significat per sermonē suū: acutam vrinā q̃ calefacta ē plusq̃ ɔsuetudine ei⁹ ē calefieri. p viridē aūt itelligit illud qō de ɔsuetudine greoz ciuitatis athenaz ē itelligere ex ea. et iuenim⁹ illō remanere cū eis vsq; ad finez. qō est: qz qñ ipsi vidēt boiez cuius colorē citrinus interrogant eum qui sit cā in viriditate coloris ei⁹ ppter qp ipsi videāt qp iter hoc vt dicat viridis et citrinus est dīa: et bicūt de hoie qp ēve hemētionis viriditatis q̃ fuit: et significāt ppter illud vehemētiam citrinitatis et color qdē citrin⁹ ē est color croci. Et vrina b⁹ dispōnis fit qñ pmiscet superfluitas aquosa colere rubee clare. qō ē: qz declinatio coloris rubei clari a colore rubeo ad colorē albū est cū mensura declinationis coloris citrini ad colorē rub. clarum et scripsit hypo. itez accūtia alia que accidēt eis q bō regunt regimine. et ego qdē ingrā de eis qñ veniā ad sermōē ei⁹ in ipsis. nūc āt oz vt itēdam⁹ ad exponēdū sermonē cuius pmissum⁹ recitemoratōz. qō ē: qz by. addidit ad accūtia q̃ accidūt eis q prādēt ppter qp ɔsuetudo eoz cucurrerit cū illo. qp si cenauerit cū illo eructuāt eructuatiōe acetosa. Et nos qdez scim⁹ qp eructuatio acetosa fit ex frigore stōachi: et fit mltoties ex pblegmate qō aggregat in eo ex mltitudine ciborum: et qñq; fit ex cibis tēperatis in q̃titate sua: et vtutes eoz sunt frigide. Et res cōis in oībus rebus istis est disgregatio calitatis inate q̃ ē in stomacho: et qp cibi vincūt eā: vel defect⁹ et abbreuiatio eius a bñ digerēdo illos cibos sic ē illō qō accidit q̃titati puc ignis: qñ sup eā ,puci tur q̃titas multa ligno⁹: aut q̃titas cōlis humida pua. Deide dixit by. Et q bus dā q boc regunt regimie accidit lenitas nāe. et iuenit in multis descriptiōib⁹ loco nois qō significat lēitas nāe: nomē aliō sile ei sigificās agustiā: et ingetudinē. et mānifestū ē qdē qp angustia: et ingetudo accūt ex mltitudine ciboruz eis q regunt bō regimie et difficultas ɔcoctiōis: et multitudo pmutatiōis sup lectuz: et assiduatio ei⁹. Et nos qdē inuenim⁹ byp. oīdisse in postremo bui⁹ sermonis ostensione manifesta qp digō ē silis decoctioni. Innuit ergo per illud qō fit a caliditate būida vaporosa: nō sicca tenebrosa sic ē caliditas febriū. s; calitas būida vaporosa est sic caliditas nālis q̃ est in corporibus animalium. XXIII.

Digō fit a caliditate būida vaporosa.

Ex istis qdez rebus ē res vna q̃ cogit ad dicendū ipaz in bō loco. qō ē: qz by. itentio ē vt ostendat qp mutatio ei⁹ quo currit ɔsuetudo subito nocet corporib⁹ et qualr

XXII.

Jqtoq; oriēias emittāt: pōt fieri vt adiuuent sic alleuiādo se ab his q̃ ex mutatiōe dicte in cōtrariū patiūt. oz itaq; vt post cenā p itegrā dormiāt noctē: si byēs fuerit a frigore: si estas a calore tuti. qp si ñ dormiant diutissime suauit deābulādo ñ cessēt: deiceps vero aut nil⁹ aut leuia: aut mīme nocina cenēt. bibātq; pauc vini: nec aqua ɔmixti.

Tneēe ē istis alleuiet ab eis qō aduēit eis apō pmutatiōez eoz in regimie ad ɔtrariū. Qō ē: qz oz vt dormiāt p q̃titatē noctis itegre post cenā ipoū. In byeme qdē cū custodia a frigōe: et in estate qdē cū cautela a calore: qp si ñ sucit cis polevt dōmiāt: perābulēt ō ābulatōe mlta facili leui: ꝓter qp stēt. Cū ergo post illō opoꝛteat vt medicent illi qb⁹ accidit ex nocumētis hōet qñ visū ē ei vt faciat illō: tē seq̃mur ēt symonē ei⁹. Dico g̃ qp pl⁹ qdē qō pcipit by. ñ ē vt dormiāt sōno mlto lōgo spacio: sic qda estimāt ples expositoꝛ p⁹ cenaz: s; sic regrit itētio h⁹ symōis: post prādiuz. qō ē: qz ñ ē sile vt significet p symonē suū. Per q̃titatē noct] itegre: nisi sōnū dicit sōnū noctis. Qō āt dixit ēt post illō vbi dixit: qp si ñ fuerit eis polevt dormiāt: deābulēt deābulatōe leui mlta ꝓter qp stēt. et cū fuerit post illō: aut ñ cenēt: aut alleuient cenas suas: testificat qz ipe pcipit vt sit sōnus p⁹ prādiū. Qō g̃ fieri oz: ē vna duaꝝ rez: aut vt rectificet scriptura cū sit erronea et scribat: qō ē: qz oz vt dormiāt p q̃titatē noctis itegre post cibos suos: i byeme qdē cū custodia a frigore: et i estate qdē cū cautela a calore: aut si tuat scriptura i q̃ ē post cēas eoz ꝑs qp ipa ē vt itelligat ab eo sermo ei⁹ ꝑs hūc modū. qō ē: qz oz vt dormiāt nūc añ cibos suos: sit eo tunc[ha]t añ post cenas suas p q̃titatē noct] integre: ita vt sit symo ei⁹ post cēas suas: adiuuet⁹ ad symonē p q̃titatē n[oct]is integre. Illōāt qō ipe pcipit p ipm. s. symonē ō dimissione cen ex in moratōe ci⁹: et alleuiatōe ipi⁹: ei⁹ itētio ē itellecta manifestē. qō ē: qz vt vt figat et quiescat stōach⁹: et ɔfortet pp illō qō trāsmittit p ipz ō laboze g eveit ei ex grauitate cibi q̃ vius ē: nō ꝑs ɔsuetudinē. et ɔfert i bō ēt vt sit illō qō bibit parū ñ mixtū. qō ē: qz oz vt caueat et custodiat euēt⁹ rugit⁹. et ei⁹ qō hūcetat stōachū: et ifrigidat ipz. Et cā i illo ē qō grauat stōachū ex mltitudine cibo[rum]: et qō aduēit ēt ex vino. Oz g̃ vt sit ipermixtū calefaciēs et ɔfortās stōachū. Dec ē g̃ itētio symōis sui. reli q̃ āt q̃

Quō vrina fiat citrina.

Dñi maxime fiat acetosa eructuatio.

Dñmō ita pmixtum calefacit et cōfortat stōachū.

sequunt ipsuz manifesta sunt. XXIIII.

r Eliq que sunt i hoc sermone ex eis que sunt filia eis que accidũt eis q cibant nõ fm q currit ꝓsuetudo iã exposui: tunc cũ exposui illa accẽtia. In eo ãt qõ ẽ i ipo ꝓter illud qõ ẽ i sermone qđ dixi: ego suz dicẽs: nẽ qõ dixit hy. Et ẽ sterc⁹ eoz adustũ: t mãifestũ qđẽ ẽ q⁹ adustio t icẽdiũ accidunt stercori ex calitate: qõ ẽ: qz corp⁹ fit i eo q dimisit cibũ suũ quo cu currit ꝓsuetudo eius siccius t vehemẽtius ignitũ. Deide dixit: Et ex eis est cui accidit in ore ei⁹ amaritudo: t ẽ ille sup qđ ex eis ẽ vicens p nãz colera: t in gt. Et inuenis oculos eoruz submersos: t cã in illo ẽ exiccatio vtrozũ q⁹ a causa ꝓpter quaz adurit sterc⁹. Per saltus aũt tẽpoz vult q⁹ venaz pulsatilũ q̃ sũt in eis pulsus ẽ manifestus: t cã in illo ẽ declinatio caliditatis inate ad caliditatẽ igneaz in naturis super q̃s quod vicit est colera. Extremitates ãt corporis in frigidant i eis tunc cũ ipletur stomach⁹ materijs que sunt õ genere colere mordicantibus euz t ledentibus ipsum quare resoluit ab eis virtus: tunc t in frigidãtur extremitates corporis. XXV.

Colera mordicãdo stomachũ est cã frigiditatis corpis

f Uper quem natura vincit colera: t mozatur ꝓter q⁹ prandeat fm q⁹ currit consuetudo ei⁹: refugit ipsemet a cibo ꝓpter malitiã dispositõis sui stomachi. Qui ergo cogit seipsum t sumit ex cibo: grauat illud super ipsum. t contristat eum: t fit molestus ei propter illud somnus eius sicut dixit hypocras: t significat illud quoniaz ipi mozãtur super lectos suos cuz dispositione mala. XXVI

i Nuenimus hypocratez intromittere in proportõibus fmõis sui i accẽtibus extrãeis: q̃ ipse narrat accidentibus eis qui mutant consuetudinez suam subito ex sanis summam sermonis que similis est narrationi accidentiũ que accidunt sanis quod est: quia manifestum est q⁹ si ex nocumento mutationis corporis in medietate diei in sanis consequitur hec summa: tunc forsitan quãdo accidit illud ifirmis plus multum est. deinde hypoc. post illud redit ad narranduz accidentia que accidunt eis in eis que sequuntur hunc sermonem. XXVII.

i Ntentio huius sermonis est illud quod ego narro. Dicit hypoc. Si quis dimittit prandiuz ꝓter q⁹ currit consuetudo eius: cuz cenat minus q̃ currit consuetudo eius in ea: grauatur super ipsum corpus ei⁹ in nocte: tunc quanto forsitan grauabit plus multuz si compleuerit cenam suaz sicut cucurrit consuetudo. Inquit Dumain: oportet vt intelligas a Gal. ex sermone eius minus quaz cucurrit cõsuetudo ei⁹ cum eo vti ea: non in cena tantum: sed in duobus cibarijs simul scilicet prãdio t cena. quod est: quia hypocra. dixit: Et cenat sicut de consuetudine eius est vt faciat. Intentio ergo Gali. in sermone suo cum cenat minus q̃ currit consuetudo ei vti ea: non est possibile vt intendat per eam contradicere hypocra. sed cum comparat qõ comedit nunc ad quantitatem quam comedebat in prandio t cena simul: dicit minus quã cõsuetudo ei⁹ fuit vti. XXVIII.

q Uidam eorum qui dimittunt cibum econtrario eius quo currit consuetudo eorum minorant spaciuz ieiunij sui: t quidam eorum prolongant illud spacium. hypocrates ergo dicit i istis qui prolongant. q⁹ grauitas corporum eorum fit multo plus. XXIX.

T Ilr q cõsueuerũt i die bis comedere: quando dimittunt prãdium mollificantur corpora eorum: t debilitantur: t cessant ab omni opere: t accidit eis dolor in precordijs suis: ita vt existimẽt q⁹ viscera sua sint suspensa: t fit vrina eorum vrina acuta viridis coloris: t stercus eorũ incensum: t ex eis sunt quidã qui inueniunt in ore suo amaritudinem: t inuenintur oculi eorum submersi: t tempora saliunt: t infrigidantur extrema eorum. XXV.

p Lurimi vero qui prãdium obmittũt: cenã nequeũt explere: qui si cenauerint stomachus eis grauatur somnum vero molestiorez q̃s si pransi fuerint dum cum.

T plus q dimittũt prandium: nõ ẽ possibile eis vt ꝓpleant cenã suã t quando cenãt grauat stomachus eorum t fit somn⁹ super eos molest⁹ plus multũ q̃s si ipi pcessissẽt t prãsi fuissent. XXVI.

q Ue accẽtia signẽt sanis ꝓtingunt ex immutatõe dieꝛ diei medie in cõtrarium q̃s solebãt: iustũ est apud me vt ne q cq̃s i egritudie subiũgat aut subtrahat:

q Uãdo q̃s accidũt ista accẽtia sanis ppterea q⁹ ipsi mutãt regimen suũ in medietate diei ad ꝓtrariũ eius q̃ currit ꝓsuetudo eorum: tũc rectificatio maior apud me est: vt non addatur neq̃s minuatur. XXVII

s Eni ei q semel i die ꝓtra consuetudinẽ suã comedẽdo tota die venas eua cuauẽit: t post soliti more cẽauerit: corp⁹ grauat .s. post ptermissum prandiũ vexatiõe corporis ac defectõe: post cenã vero grauedine sequẽte.

f Igit illi⁹ q comedit nõ fz q⁹ currit ꝓsuetudo ei⁹ felix cũ vtit die suo toto cuacuatõe venaz t cenat sup q⁹ currit cõsuetudo ei⁹ grauat corp⁹: tũc opz vt grauet plus multũ: si cũ dimittit prandiũ fatigat illud ipsuz t ỏbilitat: tũc cum cenat grauatur corpus eius. XXVIII.

i Nuenim⁹ q⁹ sic hypo. rectificauit per regimen qō dixit nocumenta que euenīūt eis q cibant alr q̄ currit ꝓsuetudo eoꝝ. Silr et nunc inuenimus: q⁹ ipe rectificat nocumēta que accidūt ei q̄ dimittit cibuꝫ. Precepit q̄ in ꝑmis vt caueat a caloꝛe: frigoꝛe ꝛ laboꝛe. Deide dixit: Qō est: qz ipm tolerare res istas est ei molestū. Et precepit post illud vt alleuiet i cena sua ex eo quo cucurrit ꝓsuetudo ei⁹ q̄uis inueniamus ples hoes facere ꝛtrariuꝫ hui⁹ actionis. qō ē: qz ipsi ꝑcipiunt: vt ille q̄ phibet cōplere ꝓpandiū suū ꝓpter q̄sdā occupatōes: ꝓpleat illaꝫ diminutionez hoꝛa cene: ꝑter q⁹ sciat: qz q̄uis coꝛp⁹ ve idigeat vt cōpleat qō minuit de cibo eius. verūtñ stōachus ei⁹ nō pōt digere re illud pp illudqō aduenit ei de nocumēto pp lōgitudinē ieiunij: ꝛ cū hoc qō ꝑcipit hy. de alienatione cibi: ꝑcepit ēt vt sit humid⁹. qō est: qz humectatio ē cara ꝓueniēs stomacho ꝛ coꝛpi qō exiccatū ē exiccatione vehementi. ꝛ videt ēt ei vt eoꝝ stomachus cōfoꝛtet potu vini: ꝛ ꝑcipit vt sit qō ex eo bibitur nō ꝓmixtū neqꝫ diminutuꝫ a q̄titate cibi. qō est. Qz vinuꝫ aquatū ꝓmixtuꝫ debilitat stomachuꝫ: verū bibere q̄titate puaꝫ ex eo ē icōueniēs stomacho q exiccat⁹ ē. Et ꝑcepit ēt vt sollicitudo habeatur ō esse regiminis i eo cui aduenit nocumentū fm hunc modū: in mane illius diei ꝑcedat ꝛ alleuiet de cibo suo quē comedere cōsueuit: vt redeat coꝛp⁹ ad illō q̄ currit ei⁹ ꝓsuetudo gradari. i. paulati. XXX.

Vinū mixtū ꝓpriatū debilitat stōachū.

i Am dixi ego ēt pauloañ de illo sup quē colera est vincēs: q⁹ tolerātia ei⁹ qñ ꝑmutat regimē suū: subito ad ieiuniū ē molestioꝛ q̄ tolerantia eius sup quē vicit phlegma. qō ē: qz colera vicit super formā coꝛporis ei⁹ ꝛ stomachū eius velociter. Cā autez ꝓpter quā nō absoluit hy. sermonē suū ꝛ dic. Sup quē vicit coleraꝫ addidit ad illō supioꝛa coꝛpis ei⁹ ē: qz colera rubea clara q̄ nolat colera citrina: aut colera rubea qñ natat in supioꝛibus stomachi nēcario dr: in illo cuius ꝓpō est illa: q⁹ vincēs sup ipm ē colera in supioꝛibus coꝛpis eius. Et qñ ē descēsio ei⁹ ad iferioꝛa nolat coleric⁹ in iferioꝛib⁹ coꝛpis sui. qō est: qz tu inuenis sauluꝫ sacerdotē q̄uis vicēs sup forma coꝛpis eius esset phlegma. verūtñ colera rubea clara natabat i stomacho eius oī die. ita q⁹ necesse erat ei vomere ex ea in ꝑmis q̄titatē non paruam: aut i balneo aut post exitum eius ab ipso. In audino aūt philosopho q̄uis inueniamus q⁹ fuit vincēs sup cōplexionē

Coleric⁹ dr ꝺapſt fꝫ supioꝛa coꝛpꝭ ꝛ fꝫ iferiꝺa

eius colera: verūtñ illa colera descēdebat in eo ad iferioꝛa itestina. ꝛ paꝝ gdem inuenimus eum vomere coleraꝫ citrinaꝫ: ꝛ inuenim⁹ paucitatē dominy colere sup egestionē in saulo scōm multitudinē dominy eius sup ipam in audino. Qui ergo dimittit cibū suū econtrario eius quo currit ꝓsuetudo ei⁹: ꝛ ē vincēs sup formaꝫ coꝛpis ei⁹ ꝛ in stomacho ei⁹ colera rubea: oꝫ vt acidat ei sic pauloante dixi. In eo aūt sup quē ē vicens colera i stōacho ei⁹ tñ: inuenim⁹ accītia q̄ accidūt pp molestiaz tolerātie illi⁹ sup eaz si millia accītib⁹ q̄ accīt in eo sup formaz coꝛporis ei⁹: ꝛ eius stomachū ē vincens colera. Reliquoꝝ aūt accītiuꝫ: q̄daz nō accidunt ei penitus ꝛ q̄daz eoꝝ accidūt sed ipa sunt quietioꝛa ꝛ trāquilliora. qō est. qz hyp. ꝑcessit ꝛ dixit de eo q⁹ dimittit cibum suum fm ꝛtrariū quo currit ꝓsuetudo ei⁹: quia ꝛ terret ex opib⁹: ꝛ dolent eius ꝑcordia. i. os stōachi: et putat q⁹ viscera ei⁹ sint suspēsa: ꝛ mingūt vrinā acutā viridem: ꝛ aduritur stercus ei⁹: ꝛ ex eis sunt q̄ inueniūt i oꝛe suo amaritudinem: ꝛ fiunt oculi eoꝝ submersi: ꝛ saliunt timpoꝛa eoꝝ ꝛ infrigidantur ipsoꝝ extrema: ꝛ quedam horum accidentium accidunt plus ꝙ sup formā coꝛporis cuius vincens colera est: ꝛ quedaz eorum accidūt plus ei super cuius stomachuꝫ ē colera vincens ꝛ q̄dam eoꝝ accidūt vtriſqꝫ simul dispositione vna.

Dolor aūt ꝑcordy. i. oris stomachi accidit ei in cui⁹ stōaco est vicens colera: ꝛ accidit ei ꝓpter id terroꝛ ab operibus ꝛ frigus extremitatū. Uzina aūt acuta viridis coloris: ꝛ adustio stercoris: ꝛ submersio oculoꝝ: ꝛ saltus timporum: accidunt ei super formam coꝛporis cuius colera est vincens. Accidentia autem que accidunt vtriſque simul sunt estuatio eoꝝ: q⁹ quasi viscera eorum sunt suspensa: ꝛ amaritudo oris eoꝝ. quod est: quia ipsi sentiūt ꝓpter ieiunium quo non cucurrit consuetudo: quasi ipsoꝝ viscera non sint fixa. Amaritudo autem oris accidens ei super formam coꝛporis cuius vincens est colera: non accidit secundum q⁹ ipsa sit accidens quod eueniat propꝛie in oꝛe: sed quoniam sensus eoꝝ de ea non fit propꝛie nisi illic. quod est: quia natura iter omnia mēbra apposuit os apprehensiuū saporū. Adustio autem cibi fit plus in eo ex cuius epate effunditur colera ad ipm stomachum ꝛ natat in eo: ꝛ fit minus in eo in quo colera illa descēdit iferi⁹ qō ē: qz colera i istis mordicat itestina ꝛ facit ea ꝑperare ad euacuatōez. In illis aūt nocumentū ei⁹ ē in stomacho: ꝛ ꝓpter hanc cām fiebat q⁹ Audin⁹

i Iterꝫ cenet post largioꝛē venaruꝫ exinanitionē: mltomagis coꝛp⁹ aggrauatur.

T si redit iteruꝫ e ꝛ cenat postquā vtitur euacuatione venarum ſpacio lōgo: grauat coꝛpus eius plus multo. XXIX.

i Uuat itaqꝫ coꝛpus ꝛ vēas ꝑter olitū exinaniētē si ab his que in cadez die patit: tuēdo se a frigoꝛe ꝛ caloꝛe at qꝫ laboꝛe alcuiet: qz illi⁹ passio i bis quoqꝫ duplicat: cena quoque sua leuioꝛ fit solito; nec sicca sed humida sit: potus vero ñ sit aqua mixt⁹: nec cibi q̄titate minoꝛ: postera aūt die ꝓandium alleuiet: sic qꝫ gradatim ad solituꝫ retiertatur vsum.

Uuant etiaꝫ qui i vtunt euacuatōe venaꝝ secunduꝫ contrariuꝫ ꝓsuetudinis eius: ita vt alleuiētur ab eis q̄ eis euenīūt i illa die fm q⁹ narro cauēdo a caloꝛe: ꝛ frigoꝛe: ꝛ laboꝛe Est enim molestum tolerare illa: ꝛ alleuiet i cena ab eo quo currit ꝓsuetudo eius: neqꝫ sit quod cenet siccū: sed humidū: ꝛ bibat vinum suum nō ꝓmixtum: quod non sit minus quātitate cibi sui Cūqꝫ fuerit a mane buius diei alleuiet ꝓandiū suum vt redeat ad illud quo currit consuetudo sua gradari. XXX

q Uoꝝ vero i summo coꝛporis colera dominat ipi plurimū hoc molestius patiuntur.

q Uoꝝ vero ex istis sup supioꝛa coꝛpis colera vincēs fuerit: tolerare hmōi res scōm plurimum est molestius XXXI.

Uranon

egerebat oī die bis: ⁊ qñq; egerebat ter: ⁊ saulus qñq; nō surgebat oīno. qđ est: qꝛ ītestina si nō mordicāt ea q̄das res mordicatiue aut grauat ea multitudo fecis: nō ꝓuocāt illū cuius sunt ad euacuatōez. Et nos qdē non īuenimus vnūqđq; hoꝝ duoꝝ accidere ei sup̄ supiora corporis cuius vincens est colera quando dimittit vsum cibi. quod est: quia intestina eorum nō mordicat colera: quoniam ipsa ascendit ad os stōachi ⁊ mordicat ip̄m ⁊ ledit ip̄m: neq; īuenim⁹ ītestina etiaz grauari ī eo q nihil comedit. XXXI.

Intestina nō euacuant a secib⁹ nisi stimulata.

b Ypo. dixit ī eis q̄ sūt p̄missa: q̄ tollerātia in ill' sup̄ supiora corpis q̄rū vincēs est colera suscipiēdi cibū ī die sel' ē molestior. Nūc aūt inuenim⁹ eū cuz ītendit ad sermonē in eis sup̄ q̄s ē vincēs phlegma dicere ī p̄mis: loco susceptiōis cibi semel ieiuniuz. Posuit ḡ p̄mutatōez suā ex re cuius nocumentum est manifestum ad rem cui⁹ occlrat nocumētū s̄m rōcinatōez. qđ ē: qꝛ cōueniēti⁹ ē vt suscipiat ille q ꝓhibet ab acceptiōe cibi die suo toto ꝯtra ꝯsuetudinē: nocumētū plus: ⁊ ñ suscipiat q dimittit cibū tm̄ min⁹ illo. Et tolerātia sup̄ quē vicēs ē phlegma ieiunij ē tolerātia facilior q̄ tolerātia ei⁹ sup̄ quē ē vicēs colera: tūc mānifestū ē q̄ tolerātia in susceptiōe cibi semel ē facilior. Cā āt tolerātie ei⁹ sup̄ quē vincit flegma ieiunij: ⁊ susceptiōis cibi semel: iaz oñsa ē ī eis q̄ p̄missa sunt ex sermone meo sup̄ quē vincit colera. qđ ē: qꝛ ieiuniū fac̄ os amaꝝ vehemētius q̄ fuit. humor aūt phlegmaticus qñ digerit̄ in illo spacio ꝯuertit̄ ⁊ mutat̄ ad sanguinē. In aliq̄ autē duarum coleraꝝ nō est pol'e vt redeat ad sub̄am sanguinis. qđ est. qꝛ colera citrina gñat̄: qñ calefit res pinguis. q̄ ē in sanguine. Melācolia aūt generat̄: aut ex vehemētia adustiōis co. citrine: aut qñ adurit̄ res grossa ex eis que sunt ī sanguine. Gñatio āt phlegmatis p̄cedit sp̄ in cibis illis ī q̄bus vincēs est phlegma gñationē sanguinis. ⁊ cōuersio ei⁹ cui⁹ dispō est hec: ex cibis ad sanguinez fit mediante sanguine. Et nos qdē īuenimus hoc accidere nō in cibis malis: s̄z in vnoquoq; ēt ciboꝝ: de q̄bus putatur q̄ sunt in fine bonitatis: sicut panis ⁊ triticū: qđ noīatur candarusū ⁊ pisces. Expō aūt quā exposui in hoc sermone ē ad meliorē descriptionū ⁊ rectiorē eaꝝ. qđ ē: qꝛ res q̄ scit̄ ex hoc s̄mone qñ legit̄ p̄ se est. vera certa ⁊ inuatiua ei qđ p̄cessit ex sermonib⁹. ⁊ hec qdē est melior intentio ad quā ītendit̄ in expōne. verūtñ non inuenitur hec descriptio ī oībus libris: imo īuenit̄ in q̄busdā libris ī ea ꝯtiū eius qđ īuenit̄ ī q̄busdā. Et īuenimus hūc sermonē ī vnoquoq; libroꝝ ecōtrario q̄ īuenim⁹ in alio euz. fit ḡ p̄p̄ illō seq̄ns īcōueniēs ei qđ p̄cessit. XXXII

Phlegmatic⁹ tollerat ieiuniū facilius q̄ colericus.

De gñatione colere citrine melācolie ⁊ flegmatis.

q Uorū aūt phlegma eis dominās ē maxie si ieiunēt ꝯtra cōsuetudinē suā leui⁹ ⁊ facili⁹ ieiuniū ferūt: q̄re semel in die p̄ter vsum comedere facile sustinēt.

b Is autē super superiora corporis quorum vincens est phlegma: tollerantia ieiunij ꝯtra ꝯsuetudinem scđm plimū vehementior est. per hanc ergo cām etiam fit tolerantia eius ī suscipiendo cibum in die semel contra consuetudinem facilior. XXXII.

b E aūt nr̄e ad hoc significatiōes sufficiūt: q̄ maxima mutatio his q̄ nr̄e nāe accidūt corporūq; figure generat morbos.

n Omē nāe significat apđ hyp. res multas. ī hoc āt loco illud qđ currit per mētem meā est: qꝛ significat per illud cōplexionē corporis: ⁊ sil'r ēt tu inuenis euz noīare ꝯpōnem mēbroꝝ in hoc sermone formā: ⁊ īgrediunt̄ īcōplexionē mēbroꝝ natatio ei⁹ qđ natat ex colera ī superiorib⁹ corporis: ⁊ sedimē qđ in ea residet inferius: ⁊ suspēsio visceꝝ: ⁊ paucitas fixionis eoꝝ: qđ ē: qꝛ stomachus qñ ē magn⁹ nā adheret visceribus: ⁊ retinet ea apud repletionē eoꝝ ex cibo: ⁊ qñ euacuat̄ ex eo dimittit viscera exagitari: ⁊ contrahunt̄ ⁊ colligūt̄. ⁊ ꝓpter hanc cām sentiūt illi quoꝝ sunt in visceribus suis quasi ipsa sint suspensa. Sz q̄ colera rubea natat in q̄busdā corporib⁹ supra stomachuz: iaz dixi illud ī eis q̄ sunt p̄missa: ⁊ enūciaui q̄ illud fit qñ mutat̄ sit⁹ vene q̄ effundit coleraz ab epate ad ītestinū qđ nominat̄ duodecim digitoꝝ. verūtñ qñq; cōtinuat̄ ex eo pars: cum stomacho. In istis igr̄ īuenimus coleram natare: sed ī alijs hominibus īuenimus eaz totam descendere inferi⁹. XXXIII.

Nā apud hy. multi plr̄ dr̄.

i Ste ē ḡ termin⁹ significatiōuz sufficiētiū ī hoc q̄ p̄mutatio magna valde ī accñtib⁹ q̄ accidūt ī naturis nr̄is: ⁊ forma corporū nr̄oꝝ proprie generat morbos. XXXIII.

n On igr̄ oz multaz exinanitionē venarū fieri añ suū tp̄s nec dari cibuz in statu ⁊ acumīe morboꝝ nec dietā subito ī his: neq; ī ill': nec in alijs sp̄ p̄mutari.

n On est ḡ pol'e vti euacuatiōe venaꝝ mltū ī hora ñ sua neq; dare cibū ī hora status egritudinū ⁊ īflāmatōis eaꝝ. neq; ē pol'e etiā mutare regimē subito: neq; apud istos: nz apđ illos. XXXIIII.

n On scripsit hypocrates hunc s̄monem s̄m ordinem ⁊ seriē. qđ est. qꝛ oportuit vt adiungeret̄ ad illō qđ dicitur ante ipsum: donec fieret totus sermo s̄m hunc modum. Et super superiora corporis cuiuscunq; horum colera est vincēs tolerantia eius: huiusmodi rerum s̄m plurimū est molestior. Et super superiora corporis cuius vincens est phlegma: facilitas tolerantie ieiunij super seipsum contra consuetudinem secundum plurimū est vehementior. Propter hanc ergo causam etiam fit ip̄m tolerans susceptionem cibi in die semel contra consuetudinem facilius. non est ergo possibile vti euacuatione venarum multuz in non sua hora: neq; dare cibuz in hora status egritudinum ⁊ inflammationis earum. quod est. quia hypocrates cum compleuit sermonem in quo ostendit q̄ permutatio magna in regimine nocet sanis nedum infirmis: tunc necessario sequitur illud cum re que similis est rememorationi omnium earum que dixit. ⁊ dixit: Non est possibile multum vti ieiunio in non sua hora. cum ergo ostendit illud ad quod ostendendum intendit per istas res quas dixit: permutatur ad sermonem alium quo ostendit rem primam condem: ⁊ quod vtitur istis rebus leuissimis super quas conueniūt: est secundum semitam studij in sermone. Inceptionez autem huius sermonis secundi etiam inuenimus ipsum ponere ex hoc sermone s̄m rectitudinem. ⁊ est sermo eius. Hic est ergo terminus significationum sufficientium in hoc q̄ mutatio magna in accidētibus que accidūt in naturis nostris ⁊ forma corporum nostroꝝ generat ꝓprie egritudines.

Si permutatio ī regimīe nocet sanis q̄stomagis infirmis.

Et iuenimus sermonē sequentem cōtinuz cuz eo bunc sermonē. Et alicui iest vt dicat etiam res alias multas: t cōuenientes t frnas istis reb⁹ accidentes stomacho. Et ego gdē exponā hūc sermonē i sequētibus. Nūc aūt ego suz redtēs veniēs sup sermonē: quē ad exponēdum premisi: t intentio qdem illius sermonis est hec itētio. nō est pose vti fame cū multitudine neqz pmutatione i regimine in hora status egritudinuz ex ieiunio addendū cibū: sicut nō é pose vti ecōtrario illi⁹ subito. Et manifestū é qz segt hūc frmonē. qz regimē oz vt sit frm qz monuit hypocr. t summa illi⁹ est cautela a pmutatōe subito ad cōtrariuz. XXXIIII.

Ed alia bis ꝓuēi
s ētia dicem⁹ ꝺ bis q̄ stomacb⁹ patit̄ qz vz cibos solitos etiam si sint illaudabiles leuius ferret: t pot⁹ sit̄: isolitos aūt egri⁹: ētsi ñ sint mali cibi t potus sit̄.

Talicui iest vt di/
c cat ēt res alias mlt̄as fraternas istis ex reb⁹ accñtib⁹ stōacho: t sūt qz tollerātia sumēdi cibos quos comedere cō suetudo fuit quāuis i nā sua sint illaudabiles é facilioz sup eos: t sit̄ pot⁹. Illos aūt tollerare cibos quos comedere nō ꝓsueuerūt é molesti⁹: quāuis non sunt mali: t similiter ēt potus. XXXV.

Ua ꝓpter eos
q mltā carnē t al/lea: t siltia magnā vz bñtia cōtra vsū recipiunt ñ vehemēter admiroz b⁹ eē q̄litatis t i stōacho q̄dā plus faciunt doloris alijs: t alia min⁹. sz si ea q̄ subsequūt ppēdendo pceperis neēe est vt i hac nostra ꝓportione nostroz ciboz vehemēcius admi

De nocumētis vini aq̄n et vini puri

monē inuenimus hy. pmutari ad dicēdū cibos quoz vtentes sūt ōbiles. s. fortibilēz factā ex simula ordei: t panē factū ex eo qz é calidū t ordeū mūdū: t illō ex quo furfur ñ auferē. Deinde dixit post istos cibos spēs siles ordei: ex ea recente mediā: t antiquam: t potū vini: t potū aq̄: qñ mutaē illud ꝫ cōsuetudinē: t potū vini puri cōmixti. Addidit ḡ ad illō dicēs. Et vinū aquatū ꝓmixtū mollificat stōachū. s. humectat cū t debilitat ipm: t generat i itestinis ventositatē. Uinū aūt puz faē salū in tpib⁹. t grauitatē i capite: t sitiz. t nō facit vinū puz bas operōes nisi pp caliditatē. aqua cū vero facit ꝫriū earū pp būiditatē t suā frigiditatē. Et dixit ēt quot sunt spēs vinoz. aggregaē ḡ ex oibus q̄ ipse dixit in iceptōe sui frmōis frmo vlie: t é: qz ois permutatio subito ex cursum ꝺsuetudinis nocet corporibus nocumēto maximo. XXXVI.

reris.

Oi aūt qđ facit
e susceptio carnis mlte ꝓtra cōsuetudinez: aut allei: aut annidē: aut lactis ei⁹: aut ramoz ei⁹ aut reliquoz q̄ ill' sūt silia ex cibis qb⁹ ꝓprie insunt virtutes magne ñ admiroz. s. ex oib⁹ quoz é hec dispō: qz q̄dā illoz faciūt dolorē i stōacho plus: t q̄dā minus t si tu ꝓsideraueris t sciueris reliq̄ q̄ sequunt illud. XXXVI.

On est pose vt
n sit adiutoriū in frmone absqz alteratōe ab eo: ita qz ipe sit verax. qđ é. qz hy. dixisse sermonē suū in duas diuisiones: q̄z vna é sermo quē bonū efficit: t altera é frmo ꝫrius ei alterat⁹ vsqz ad finem hūc a frmone quem ipe bonū efficit deū reduxit nūc t venit ad alterationē a frmone altero. alicui. n. inest vt dicat i eo q̄ videt illā sniaz: qz magis sile é ei qz egri iuuātur ꝓ mutatōez magnā i regimīe: quoniā dispō i eis taz pmutata est ad ꝫrium eius frm qđ é: qz fuit i eo qđ ꝑcessit sana: t fcā é egra nūc. Et hy. qđē ꝫdicit huic frmoni i eo qđ ꝑmissiuz é ex sermone ei⁹ frmone vli: t é

Res ꝓpter mutatōis ꝫ rectitudinē curret ꝺs et cū cautela securari

Non magnificat virtus carnis nisi qñ comeditur cuz multitudine.

Ad illud qđ vt ex cibis t potib⁹ é vtus magna. ex nocumēto aūt accīte ex pmutatōe ad cibos t pot⁹: quoꝝ vtentes sūt ōbiles: ḡtuis ēt nō cuacuenē gn noceant: necessario cadit admiratio: h é ergo itētio h⁹ frmonis. Res aūt ꝑticulares q̄ sunt i eo sūt ille q̄s dixit hyp. i ꝓncipio huius sermonis. Libi quoq; virtutes sunt fortes cuz noibus suis: sunt comestio carnis multe: t allei: t annidē: t lactis eius: t ramoz eius. t manifestum est qz significat per lac annidē t ramos eius: qz sermo eius in alleo t annidē t lacte ei⁹ t ramis ipsi⁹ é sermo absolut⁹. Ad comestionē vo carnis addidit cū multitudine. qđ est: qz virt⁹ nō magnificaē nisi quando comedit cum multitudine: quando aūtez comeditur cum equalitate. tunc virt⁹ ei⁹ non est magna. In sermone aūtez qui sequitur hunc sermonē inuenimus hy. pmutari ad dicēdū cibos quoz vtentes sūt ōbiles. s. fortibilēz factā ex simula ordei: t panē factū ex eo qz é calidū t ordeū mūdū: t illō ex quo furfur ñ auferē. Deinde dixit post istos cibos spēs siles ordei: ex ea recente mediā: t antiquam: t potū vini: t potū aq̄: qñ mutaē illud ꝫ cōsuetudinē: t potū vini puri cōmixti. Addidit ḡ ad illō dicēs. Et vinū aquatū ꝓmixtū mollificat stōachū. s. humectat cū t debilitat ipm: t generat i itestinis ventositatē. Uinū aūt puz facē salū in tpib⁹. t grauitatē i capite: t sitiz. t nō facit vinū puz bas operōes nisi pp caliditatē. aqua cū vero facit ꝫriū earū pp būiditatē t suā frigiditatē. Et dixit ēt quot sunt spēs vinoz. aggregaē ḡ ex oibus q̄ ipse dixit in iceptōe sui frmōis frmo vlie: t é: qz ois permutatio subito ex cursum ꝺsuetudinis nocet corporibus nocumēto maximo. XXXVI.

On est pose vt
n sit adiutoriū in frmone absqz alteratōe ab eo: ita qz ipe sit verax. qđ é. qz hy. dixisse sermonē suū in duas diuisiones: q̄z vna é sermo quē bonū efficit: t altera é frmo ꝫrius ei alterat⁹ vsqz ad finem hūc a frmone quem ipe bonū efficit deū reduxit nūc t venit ad alterationē a frmone altero. alicui. n. inest vt dicat i eo q̄ videt illā sniaz: qz magis sile é ei qz egri iuuātur ꝓ mutatōez magnā i regimīe: quoniā dispō i eis taz pmutata est ad ꝫrium eius frm qđ é: qz fuit i eo qđ ꝑcessit sana: t fcā é egra nūc. Et hy. qđē ꝫdicit huic frmoni i eo qđ ꝑmissiuz é ex sermone ei⁹ frmone vli: t é

Res ꝓpter mutatōis ꝫ rectitudinē curret ꝺs et cū cautela securari

C Dumain. Jngt Gal. ⁊ nartauit i illo res multas ḡb⁹ fit inmamentū in expōne eius ⁊ significaꝛ ꝑ eas res certitudo ei⁹. Cū ergo errupit i narratione exēploꝝ q̄ ipse attulit ex sermonib⁹ hypo. q̄ si oblitus ē exponere ipm. Et dixit q⁹ hypo. ꝓcessit ⁊ ꝛtradixit illi ſmoni: ⁊ non certificauit qđ est ille sermo: ⁊ pp illud cū Gal. iā prius dixit q⁹ oꝛ vt ꝑ expōnes itendaꝛ dilectio boīm. vt per eas ēt iuuētur debiles ex eis: nūc visū ē mihi vt exponā ſmonem hypo. ſcḃo: ⁊ exponā ipꝛ per meipꝛm cū expositione que cōuenit ei.

Doc ꝛmētū ē Dumain

b Ypocrates cū disceptauit de sermone certo quē bonuꝛ fecit: redit ad disceptandū de sermone falso ꝛtio sermoni suo. Sermo aūt ꝛius sermoni suo est ſmo ei⁹ q̄ dicit q⁹ oꝛs qñ corꝑus ꝑmutatur de sanitate ad egritudinē: vt ꝑmuteꝛ ēt regimē in eo ꝑmutatione magna. Et hyp. qdem ꝛdicit huic ſmoni i eis que ꝑmissa sunt ſm iudiceꝛ rbetoꝛ. qđ est. Q⁹ de ꝓsuetudine rhetoꝛ ē: vt narrēt in primis qđē cui volūt cōtradicere. ita q⁹ qñ recipit ille sermo nō itendūt nisi ad ꝛdicendū ei: ⁊ ꝛdictio iaꝛ trāstuit ꝑ auditū ⁊ recipit: ſm hoc ergo inuenimus hyp. ꝑcessisse ⁊ ꝛdixisse huic ſmoni i ſmōe suo q⁹ res ꝑmutatōis est bona. verūtn oꝛ vt currat res ei⁹ ꝛꝛ rectitudinē: nō enī oꝛ vt ꝑmuteꝛ subito ad ꝛrariū neq; oꝛ vt sit vsus iciuny cū mḷtitudine: deide fiat reditio iteruꝛ subito ad ḡrossandū regimē ifirmi i boza iflāmationis febris. Scḋm hunc modū inuenimus euꝛ ꝛdicere huic ſmoni. Jn B aūt loco adiūgit ad illud q̄onem dicentē būc sermonē. qđ ē. q⁹ hyp. cū dixit paulōante: q⁹ sanoruꝛ corꝑa agitanꝛ apud ꝑmutatōeꝛ eoꝝ ꝓsuetudine q̄si q̄rit q̄onē a seipso ⁊ dixit. Et aliqui ex eis q̄ q̄rit vel credit contrariū b⁹ inie ieſt vt dicat. q⁹ agitatio corꝑis sanoruꝛ qñ ꝑmutaꝛ ab eo quo currit ꝓsuetudo eoꝝ accidit necessario. qđ est: q⁹ corꝑa eoꝝ nō ꝑmutanꝛ ad vehementiam ⁊ virtutis: ⁊ idigent additōe. neq; ad debilitaꝛē: ⁊ idigent diminutōe eoꝝ in regimine vt cōseruēt ꝑ illud sup eos sanitas eoꝝ. Sed qñ egroꝝ corꝑ⁹ mutaꝛ mutatōe magna a sanitate ad ifirmitatē: tūc opꝛs vt i eo regimē ꝑmuteꝛ ēt ꝑmutatiōe magna. Deide posq̄ icepit ēt ꝛdicere huic ſmoni: venit cū illa ꝑcedēti ꝛdictione eadē. ⁊ dixit eā ⁊ adiūxit alias res ad illōꝛ i q⁹bus neče est ꝓsiderare ⁊ scire eas i ifirmis ⁊ dixit hunc sermonē. XXXVII.

Ypo. ꝑcepit vt addas ad reliq̄ que ipse docuit te

b vt sit ordo tu⁹ quo ordinas regimē i eo qui habꝛ acutā egritudinē ſm finē rectitudinis: ⁊ ꝓsiderationem in vehementia ⁊tutis ifirmi. ⁊ dispositōe egritudinis eius etiā: ⁊ ꝓsuetudine ei⁹. Qđ est: q⁹ sūma eius cuius certitudinem vis esꝛ: vt non mutetur forma regiminis donec appareant signa digestionis: ⁊ illud quidem est quādo antecedis ⁊ scis quot diebus ē possibile vt perueniat egritudinis status. Et qñ posse ēt vt mutetur regimē qđ narrat in additiōe ⁊ diminutōe: qñ ifirmi vīnt adinuicē vehementia virtutis ⁊ debilitate eius. ⁊ ꝓplexione corꝑis naturali ⁊ in dispōne egritudinū ⁊ cōsuetudinū q̄ ꝑcesserunt añ eos: tunc ex rebus sunt in q⁹bus cuꝛ consideraueris poteris per existimationē artificialē cognoscere additionē ⁊ diminutioneꝛ in forma regiminis. ⁊ significo per sermonem meum formam regiminis: considerationem. ſ. si oꝛs vt ifirmus regatur potu secaniabin aut aque mellis: aut potu aque tm: vsq; quo appareant signa digestionis: aut oportet vt des ptisanam ordei: aut aquaꝛ eius tantuꝛ bis si necesse ē illud in die: aut semel. Per has ergo tres q̄s dixit nūc hyp. oportet vt cognoscatur diminutio ⁊ additio i regimine. qđ est: q⁹ nō est possibile vt scias qnādo idigetur aqua ptisane ordei quantū oporteat dari ex ea: ⁊ ſlr etiā quando necesse est potare secaniabin: aut hydromel: aut aquā. Uerūtn sicut necessaria est in inuentōe forme regiminis cognitio virtutis infirmi. scz an sit fortis an sit debilis: ⁊ cognitio dieruꝛ in quibus naturaꝛ egritudo: ſlr ⁊ tūc oportet vt ꝓsideres cum illo ad q̄s titateꝛ vehementie virtutis: ⁊ in vehementia debilitatis eius. qđ est: quia superfluitas in vehementia virtutis ⁊ debilitatis eius in additione ⁊ diminutione est multa valde. ⁊ similiter etiaꝛ dispositio infirmitatis oportet vt cognoscatur: quoniam non est tibi possibile tantum vt cōsideres an egritudo sit pleuresis: aut periplemonia: imo oportet vt consideres cū illo qualis sit dispositio in doloribus accidentibus cuꝛ ea ⁊ in febribus ⁊ in eo qđ expuitur in screatu. qđ est: q⁹ in quibuꝛdaꝛ speciebus pleuresis cum q⁹bus est dolor: sit dolor vehementioꝛ ⁊ quarundam earum dolor est leuioꝛ. Et ex speciebus eius sunt cū quibus sunt febres fortes. ⁊ in q⁹busdam earuꝛ sunt ille febres quietiores ⁊ trangliores ⁊ in quibusdam earuꝛ sunt ille vehementiores. Et similiter etiam quod expuitur. nam superfluitates in eo fūt multe sicut dixit hyp. in libro ꝓnosticationis. Et quoniam infirmi diuersificantur in istis supfluitatibus q̄s dixim⁹: tunc nō est possibile vt narremus illō qđ narrare volum⁹ de illo per res q̄s nolant emperici medici cōuenientiā accidentiū. qđ est: q⁹ nō est possibile vt scribāꝛ supfluitates in q⁹bus supfluunt ⁊tutes alie sup alias: aut in q⁹bus addunt febres vehemētiā: aut mēsurā additōis q̄titatis ei⁹ qđ expuiꝛ adinuicē: aut diminutio ei⁹. vt additio ei⁹ in colore: aut i odore: aut in dispōne sputi eius. Oꝛ est neče tibi qñ itelligis virtutē cuiusq; reꝛ barū ꝑ se singulariter et ꝑ ꝓpares alias cū aliis: deide aggreges ex eis summā vnā. ⁊ in hoc qđē declaratur bonitas medici: ⁊ vtilitas ei⁹ q̄mus fit illud res vna ⁊ eadeꝛ. qđ ē: q⁹ q est solers est dignioꝛ vt agregeꝛ ex virtute oiuꝛ baꝛ reꝛ particulariū summā vnaꝛ qua itelligat formaꝛ regiminis quo oporteat regi ⁊ q̄titatem cuiusq; cibo ꝓ. illuꝛ āt q est ignarus inuenis: i illo minus. ⁊ ſlr ēt q est diligēs laborē inuenis eū in illo plus q̄ illuꝛ qui est piger. ⁊ qui exercitatus est inuenis eū in illo plus q̄ illuꝛ cui non est experimentum. ⁊ qui est seruans: inuenis eum in illo plus q̄ illum cui nō est memoria. Quod est q⁹ debilitas virtutis significat: q⁹ oꝛ vt deꝛ ifirmo cibus multotiēs paulatim ⁊ ꝑcoꝛat illud ⁊ viuificat. q̄m si consuetudo currit vt comederet bis in die. Uehemētia aūt ⁊tutis significat ꝓtrariū illius qñ qñ ꝓsuetudo hois currit. vt comeret semel in die: tunc oꝛ vt deꝛ semel cibus ei⁹: nam vter q⁹ significationeꝛ signi ficat illud. Et similiter ēt cui⁹ resolutio ē facilioꝛ: ꝓuocat illud i eo vt detur cibus: ⁊ cui⁹ corꝑis resolo est difficilioꝛ ꝓuocat illud in eo ad cōtrariū: ⁊ i cuius corꝑe humoꝛes sunt subtiles mali facit illud nečio elbare ips. ⁊ cum sunt humoꝛes q̄ sunt in corꝑe eius ecōtrario illi⁹ significat illud ytēdū eē ꝛtrario. Et additio ⁊ diminutio in vnoquoq; ipsoꝛuꝫ non fit ſm cōparationē sui ad seipsum: sed ſm iuuamentum quod

Fortitudo virtutis ⁊ eius debilitas per cōparationeꝛ ad egritudinis fortitudinē ⁊ debilitatem.

L Sicut ado reto: ē ꝑas opinionē aduersaꝛ nāꝛare ⁊ posteā sibi cōtradicere.

Er q⁹ sumaꝛ idicatio de augenda aut diminuenda dicta.

aegritur ex ea. Ego aũt iã narraui oĩa ista in libro meo q̃ ẽ in via de ingenio sanitatis: ⁊ ordinaui sermonẽ meũ i eo: ⁊ i ordinẽ redigi vt alleuiet cognitio eĩ⁹ ⁊ ipsi⁹ memoria. Qõ ẽ q; ipole ẽ q⁹ fuerit pole hypocrati log i oĩbus istis reb⁹ fm q⁹ o3 cũ ordine ⁊ serie i libro vno: ⁊ ẽ iste liber in cui⁹ exp̃one nos sum⁹: ⁊ ppie cũ fuerit p̃m⁹ q̃ inuenit has res. Qui ãt didicit eas ab hy. ſ. illud absq; serie: ⁊ ordine: deide singulares faciat scip3 vt exerceat et curet eas i ope medicine: ñ est ipole q̃n sit ei pole ẽt vt addat in exp̃one ei⁹ q̃ dixit hyp. ⁊ ordine ei⁹ ⁊ ipsius serie. Et si p̃t ẽt ponere illud in tractatib⁹ mltis erit dignior: vt exp̃o eius de illo sit multo plus: nõ g̃ ꝺuẽit alicui vt obiurget eũ cũ ingetudine rei sup ips3 i hoc libro pp multitudinẽ ei⁹ q̃ supuenit ei de accñtib⁹. vep̃ o3 vt scias q⁹ nos oĩdimus vnũq̃q; accñtiũ hoc̃ ꝺclaratõe ppria in libro nr̃o q̃ ẽ ivia de ingenio sanitatis: ⁊ q; si redit ad libc̃ illum p dilectões eius ad sciẽ dum intelliget vnũq̃q; eor̃: ⁊ sciet tunc q⁹ iste res dcẽ sũt absq; serie ꝺordinate: ⁊ q̃ solicitus erit de hac scia in ope medicie laudabit certitudinem eius.

XXXVIII.

c Um forme spẽ rũ cuiusq; regiminis inẽtio sit ex rebus q̃s dic̃ hyp. i eis q̃ sunt p̃missa. Et q; op3 vt sciaĩ cũ illo ẽt illud q̃ ipe dixit in fmone q̃ ẽ ani istũ vt sit polis inẽtio q̃titatis i vnaq; q̃ spẽc̃ regiminis: ſignificat sup illõ i hoc fmõe quẽ ad exponẽ dũ p̃misim⁹. Dicit g̃: ⁊ o3 vt sit p̃mutatio tua ad additõe3 min⁹ multũ. qõ ẽ: q; diminutio vlr ẽ magis innatiua i plib⁹ horis. Qõ ẽ: q; ei scinit q⁹ in cognitiõe spẽc̃ cuiusq; curatõis est nẽcia existimatio artificialis ⁊ existimatio artificialis nõ est nisi viri q̃ intelligit oẽs res q̃ nẽcarie sunt in arte medicine: ⁊ q̃ seruat eas vl memoraĩ eaĩ vt curat opari eas: ⁊ exercetur in eis ⁊ q⁹ iuentio ei⁹ cui⁹ sit hec dispõ ẽ parua valde: adiunxit ad illud ⁊ scripsit hũc fmonẽ cũ dixit nũc. Et recte fecit illud ⁊ vult q⁹ p̃mutatio ad diminutõe3 est q̃ cognitio ei⁹ effugit mẽsurã q̃; plus ea q̃ est ad additionẽ. qõ est. quia additio fr̃ plimũ nocet nocumẽto cui⁹ rectificatio ñ est polis: rectificatio ãt nocumẽti qõ accidit a diminutõe ẽ facil. Qm̃ possum⁹ q̃ videmus vtutẽ iam supataz dare ifirmo ex cibo q̃titate puã. fz q⁹ minaĩ ex cibo q̃ueniet ad stomachũ plus q̃ o3 est difficile in oĩbus dispõnibus: ⁊ ppie i egritudinibus acutis. XXXIX.

Dimin tionis no cumenũ rectificari est facile. plenitudinis vero difficile.

n On iteraui hãc p̃te fmõis q̃ p̃cessit: nisi q; notivt rememorari te faciaz itentionez hy. fz quãcurrit ꝓsuetudo ei⁹ i hoc libro: ⁊ in libro aphorismor̃. qõ ẽ: q; te op3 q̃n vides ifirmum cui sit possibile remanere vsq; ad statũ egritudis p̃ter q⁹ eibeĩ vt ꝓhibeas cuz ab oĩb⁹ cibis: ⁊ vtaris i eo potu quo zũdaz q̃ bibunt̃ tñ quoscunq; pot⁹ videris eẽ nẽcios. XL.

Az ꝺclaratũ est i ẽ q⁹ hy. vlt redire post̃ ostdit regimẽ vle i hoc libro: ⁊ log i religs egritudib⁹ acutis: verũtñ nõ inuenitur ei liber i hoc. qõ est. q; illõ qõ inuenit̃ scriptũ i B li. post sermonẽ i balneatõe. Et si ẽ res inẽta i domo hy. qnã scripsit loco rememoratõis ⁊ õ scriptionis q̃b⁹ fit rememoratio. ⁊ dispsit eã: inueniẽs ipaz post mortẽ hyp. ⁊ ppalauit hoibus: tũc dignũ ẽ vt sit illõ ex eo qõ ẽ sile vt sit. q⁹ si ẽ loco libri adunati tunc nõ ẽ ex eo qõ sit sile sermoni hypo. ⁊ silr ẽt res significate sunt sup eaz in egritudinib⁹ ⁊ morbis: q̃uis sint in eo res multe bone valde. ⁊ ego quidem discernaz illas res cum exponam eas.

XLI.

Am redit hyp. i iterum ad illaz eundem sermonem quez multis certificauit exemplis: ⁊ ostẽdit q⁹ p̃mutatio ab eo quo currit consuetudo nocet in firmis: verũtamen cũ sit permutatio eozum in illo a rebus q̃ accidũt sanis ñ ifirmis ꝓpter illud dictũ q⁹ ipe sunt frne: ⁊ significauit p fmonẽ suũ istũ q̃: sũt sile. ⁊ significatio super illud qõ ipse voluit dicere non est significatio ꝓpinqua: neq; similis: neq; fraterna: sicut de consuetudine eius est nominare eam: sed fm ipsam est itentio quã itendit. ⁊ certificaĩ tibi in tentio in sermone suo exp̃one mea qua exponã fmonez sequentẽ hunc sermonẽ. XLII.

N eis qdem que premissa sunt dixit hyp. res accii dentes sanis quando mutat illud quo currit eoz cõsuetudo ad ifirmitatẽ p assimilationem. nunc aũt dicit q⁹ p̃mutatio eius non est ex via assimilationis:

Fundación

sed ostdit in ipa re ad cui⁹ declarationē iten dit a pn⁹ sui sermonis absq; medio: q; dispō ei⁹ hec ē dispō eadez. Cōsiderem⁹ ḡ qd sit illud qō dixit hypocra tes: q; si oz vt ꝓcedas ⁊ alleuies infirmos in dieb⁹ ꝑmis: ⁊ cū appro piāt hora stat⁹ egritudis ipleas corpa eoꝝ.

Facilius rōr ignīno cuīnū ex cibi. sum ptōi pn⁹ q̄ i stata.

In oī.n. fmōe B quez dixit nūc ostendere iten dit nocumētū accidēs sup infirmos pp illū eū dē errorē q accidit qñ appropiāt hora stat⁹ egritudis cē magnuz: errozis āt q fit in incepōe egritudinū dicit medicationē esse faciliozē: ⁊ i fmōe suo isto ꝺdicit ei q icipit igrossare regimē infirmorū circa diē q̄rtū ⁊ gntuz añq; matureť egritudo. XLIII.

e Ermo hy. i hoc loco ēt est ipse fmo ei⁹ quē dixit i eis q̄ ꝑmissa sunt multotiēs cū ꝓcepit cibari illū cui nō ē polē: remanere vsq; ad horā stat⁹ sue egritudis absq; cibo aq̄ ordei in pn⁹ egritudis ꝓter q⁹ sumat aliqd ō fecce ei⁹ qō est: q; fortasse cogimur ꝑmutāi ab eo ad regimē qō ē subtilius eo. aut cibare infirmuz ꝓpe stat⁹ horā qñ necesse ē eis: si fuerit regimē eoꝝ i eis q̄ ꝓcesserūt grossius vt ꝑmuteť ab eo ad regimen subtili⁹ eo. XLIIII.

b Yppo. dicē q⁹ medicis ñ ē scia ō horaꝝ in q̄ oz dari infirmo ptisanā ordei aut aquā eius: verūtñ ipi sciunt q⁹ dare infirmo ptisanā ordei ante q̄z maturetur egritudo nocet ei. Qm̄ āt illud qō itelligiť ex eo qō seq̄ť hic ex fmone ei⁹ sūt ille eedē res q̄s multotiēs dixi: visū est mihi vt dimittā ipm: cū sit fmo eius sanus. XLV.

s Ermo hy. qō ē: nñ itērōi i q̄ glorificať sermo nr̄: ſz melio fmonū i illo est h qdē i quo icipit egritudo fortasse acuta comedit i illo die quo icipit quosdā cibos ⁊ fortasse sūt cibū a māe illi⁹ diei. ⁊ ex eis ē q bibit aliqd sorbitiōis q̄cūq; fuēit: ⁊ ex eis ē q bibit vinū i quo infusus ē pānis: ſz totū illō ē ōteri⁹ q̄z si regereť ꝺrio illi⁹: vexťn ē miozis nocumēti cū est i hac hora q̄z si infirm⁹ vte reť vacuitate vēe⁹ duob⁹ dieb⁹: aut trib⁹ ex dieb⁹ ꝑmiss: ⁊ cū ptrāsirēt egritudis sue q̄tuor dies aut qn q̄z: vteretť hoc regie. ⁊ ōteri⁹ illo ē ēt vt vtat vacuita te venae⁹ i istis dieb⁹. ⁊ cū fuerit i fine regať hmōi regmie añq; matureť eius egritudo. qō ē q; moꝛs festiat ad cū pl's q regiť hoc regie nisi egritudo fuerit i vltio salutis: errozis āt q fit a ꝓncipio egritudis ñ ē rectificatō sic rectificatio b⁹ errozis i possibil'. ſz medicatio ei⁹ est facilioz multum. XLIII.

c Cce.n. inuamētuz in quo mihi videoz tibi maxie ꝓfuturꝰ. cauēdū itaq; ē ne i ꝑmis dieb⁹ a ꝓncipio mōbi ab aliqb⁹ iuriū: q̄ ēt diuersa cōuenit eē: egrum ꝓhibeas: paulo post eisdē refecturis

v Jdeť mihi q⁹ ex maioꝛi inuamēto qō acq sinit ibi ē: q; ñ oz vt ꝓhibeas infirmū i ꝑmis dieb⁹ sue egritudis a qbusdā sorbitiōib⁹ scoz q⁹ ipe diuersis cāť: ⁊ tu pat⁹ es p⁹ paulū cibare ipz qbusdā illaꝝ sorbitionū. XLIIII.

s Ant. n. q ptisanam grossā dāt i ꝓncipio mōbi: ⁊ nocitiuā ignorāt: cū rursus ōderūt eā post venaꝝ ianitionē duob⁹ dieb⁹ vl trib⁹ seu plurib⁹ factā: sūt ⁊ alij qui succuz ei⁹ dāt: ⁊ silr nociuū nesciūt esse si dādi ꝓncipiū scoz vtilitatē ñ fuēit nec qcq̄z attēdūt aliō aut itelligūt nisi q; si ptisāe grossū añ mōbi dōné fuerit datū ei q succū sumeť ꝓsuenit: maxia lesio inde ꝓvingit.

Nuenim⁹ q vtūť a ꝓncipio i egritudis ptisana ōdei ignorātes q; nocet infirmo qñ ꝓcipiūt vt faciūt sorbere ipz illā p⁹q̄z ꝓcesserūt ⁊ vtūť i eo euacuatōe venaꝝ duob⁹ dieb⁹: aut trib⁹: aut pl's illo: ⁊ silr ēt tu inuenis eos qui vtunť aq̄ ordei ignorātes: q; nocet infirmo: qñ i potu ei dāt illā ꝓter qō icipiāt dare ei ipaz scoz recti tudinē: ⁊ ñ scīunt ētū ⁊ nō sciunt nisi q; bibat infirm⁹ ptisanaz ordei añquā mutareť eius egritudo: cū tā cucurrerit ei⁹ ꝓsuetudo vti aq̄ ei⁹ facē accidere sup euz nocumētum magnuz. XLV.

i Mqb⁹ plīmū ipi errore cōtinenť: qppe q sepi⁹ egros euacuatis venis ad accipiēdū ius trāsmutāt: cū poti⁹ ab accepto iure ad euacuādas venas eēt mutādū maxie si tūc molest⁹ fuerit mōb⁹.

c Ipsi quidē fz plīmuz ex illo sunt sup errorē. Q; ō ē: q; multotiens mutāt ifirmū a vacuitate venaꝝ ad vtēdū sorbitōe i horis i qb⁹ multuz inuareť p mutatōez desorbitōe ad vsuz vacuitatis venaꝝ si ꝓtigat vt molesta fiat egritudo i illa hora. XLVI.

m Ultotiēs āt ⁊ a capite: ⁊ a ptib⁹ circuz peer⁹ crudi de genere colez attrahunť hūores: vñ ⁊ ill vigilie accidunt q̄ ꝓfecto digōi mōbi repugnant ⁊ anguſtia supabūdāt: ⁊ murmurāt: ⁊ mēte turbāt. oculi q̄si subito splēdore obtundunť: auricule vocuz tinitib⁹ iplētur articuli frigent vrina indigesta ⁊ spūtū subtile: ⁊ salsū ⁊ pūs: satisq; colore tinctū circa collum sudor ingetāť flat⁹ ⁊ tract⁹ inde sic ꝑmutāť: fortiꝰ atq; crebriꝰ ducit: q; multotiens mutant infirmū de vacuitate venaꝝ. significat ꝑmutationē eoꝝ q̄ ꝑmutāt cū ꝑmutatione facide ē: q; significat p sermonez suum istū q⁹ ꝑmutato medicorū q̄ ꝑmutāt regimen ex dimissione cibi ad vtēduz sorbitōē: ē ꝓpe i illa hora i q̄ fit inuamētū p vsū ieiunij. ostdit ḡ p fmonē suum istū ēt in B loco cuz explanatiōe: q; necessario oz vt administretur qñ ꝓsequť egritudo statū suuz stabili⁹ regimē. XLVI.

Jcit o hyp. quoꝺ ista accīdia eueniunt eis q fgūt ifirmos ex medicis regie malo. s. q ex eis excāt corp⁹ eoꝝ i dieb⁹ ꝑmis: deinū ꝑmutāt p⁹ illō ad dandū cibos subito in die tertio: aut q̄rto aut quīto: aut sexto: añq; ꝓsequť egritudo ei⁹ statū suū. innuit ḡ ad B q⁹ si egritudo ꝓsequť statū suuz i vno horꝝ dieruz ꝑmutatio eoꝝ i regie cucurrit fz rectitudinē: qō ē: q; fmo ei⁹. ⁊ oz vt mutet regimē sanoꝝ i hora egritudinū eoꝝ vt

l

mihi q ee ei⁹ iam declaratū est: t certificatū i eis q̄ sūt p̄
missa ex fmōe. Qm̄ cū sint dispōnes corpis q̄tuor. s. sani
tas eius: t dispō ei⁹ ab iceptiōe hore egritudis ei⁹ vsq; ad
horā stat⁹ ei⁹: t tertia post istas duas ē dispō ei⁹ a p̄ncipio
illius vsquequo cōsumaf cōsūptiōe integra: deide dispō
q̄rta post istas ē dispō ei⁹ in q̄ regit regimie cōualescētis
vsq̄quo sanaf sanitate firma: oz i vnaq̄q; hax speciex vt
nō p̄mutet a regie fm
q ē p̄muta
tiōe magna
donec p̄mu
tetur ex illa
dispōne fm
quā ē ad di
spōnē aliā.
Cū g̃ pole ē
vt cōseruet
ifirmū a p̄n
cipio egritu
dis sue cuz
phibitione
vehemēti a
cibovsq; ad
statuz egri
tudis cū bō
regie nō i ē
alicui vt re
darguat ipz
sup illō. Et cu i nō ē pole ꝛseruare ifirmū cū hac dispōne:
qm̄ nō securaf qn cadat vtus eius i dispōne illi⁹ tūc ma
nifestū est q peccauit i hoc: qz phibuit ifirmū a cibo phi
bitione vehemēti cū illud exiccet corp⁹ ei⁹ plusq̄ oz. qō
est: qz si cogit ei dare cibū in illa hora in q̄ oz vt subtiliet
i regimine ei⁹. qm̄ stat⁹ egritudinis iā appꝛopinq̄t: tunc
manifestū ē q corpus eius exiccaf exiccatiōe egredien
te ab eq̄litate. Propter hoc g̃ dic̄ hy. q sequunt illū cui⁹
dispositio est hec dispō ex regimie accītia mala mlta: de
inde narrat oia illa accītia. s. vnū in vestigio alteri⁹: t po
nit p̄mū qō dicit ex eis hūores crudos q sūt de genere co
lere. t nō notat eos hoc no ie scilicet crudos. nisi qm̄ al
teratio supfluitatū apud eū notaf digō: q̄uis nō sit pole
qm̄ alteranf vt nutriāt corp⁹: sic due colere: t virus. verū
tm̄ q̄uis sit illud ita: tm̄ cū nā sit vincens hō supfluitates
cucurrit cōsuetudo apō eū vt nolet illud qō supat nā ex
his digestū: t qō n̄ supat nā indigestū. t pp illud dixit ēt i
sanie qz accidit ex apatib⁹ qm̄ maturanf vel digerunf: q̄
uis tu n̄ inuenias aliqd ex mēbris corpis nutriri ex sanie
sic nutrif ex hūoib⁹ q noiant crudi: t ex phlegmate qm̄
cōplef digō ei⁹: fz ꝛplementū vt sit pole in eo vt nutriat
corp⁹ aialis fz hoc g̃ inuenim⁹ digōne in hūoib⁹ q sūt de
genere colere sic inuenim⁹ illud sanguini q ē in apatibus
qm̄ fit sanies. Et itellige nomē digōnis i hoc loco fz iten
tionē p̄mā generalē: t itētio qdē p̄ma generalī ea est qn̄
nā est vincēs hūiditates potēs ꝛcurrere eas fz vtute sūt
qō ōt putrefit ex hūiditatib⁹ i corporib⁹ nō spirātib⁹: qūm
caliditas inata nō ē ei auxiliatrix i alteratōe eaz: tūc pp
illō ē egrediens a genere ei⁹ qō digerif. Et accidit ēt sile
buic mlotiēs i supfluitatib⁹ aquosis q̄ euacuanf cū vri
na. Et pp illud dr in vria: q ex ea ē digesta: t ex ea idige
sta: q̄uis nō sit pole corpus nutriri ex vria digesta: t nos
qdē vtimur hac itētiōe ex intētionib⁹ digestiōis qm̄ dici
m⁹ inchoatiuis: aut reumatismo: aut vir⁹ qō egredif de vl
cerib⁹ t materys q̄ currūt in opthalmia q sūt digesti aut
indigesti. Scom̄ hūc g̃ modū dr i colera: qz est cruda aut
digesta q ē qz colera q̄ ē vehemētis rubedis calida feti
di odoris ē indigesta: digesta āt ē colera vehemētis citri
nitatis: cui n̄ ē mordificatio pauci fetoris. Dic̄ g̃ hy. qz oz
necio in eo q regit regie malo: vt effundaf: t refudet ad
stomachū ei⁹ colera indigesta descēdēs ad ifm ex capite
t pectore in vnaq̄q; duax horax. s. hora i q̄ phibet infir
m⁹ a cibo aut patif famē plꝰ q̄ oz: p̄ter q sedet stōach⁹
ei⁹ cū gbusdā reb⁹ iunatius: t i illa hora i q̄ p̄mutaf ex p
hibitione a cibo vehe
mēti ad sumēdū cibos
fortes ꝑpe statū egritu
dinū. Deiū hy. post illō
specificat accītia alia
q̄ accidūt ex regie ma
lo: quox p̄mū ē vigilie
t manifestū qdē ē q vi
gilie sequunt phibitio
nē vehemētē a cibis t
susceptionē cox i non
sua hora. t ista duo simf
sūt illaudabilia ex regi
mie medicox. t manife
stū qdez ē q ex vigilys
accidit ne digeraf egri
tudo. cū sōnuz seq̄t di
gō. deide dixit q vehe
mens fit hox angustia
t māifestū qdē ē q illō
accidit eis a duabus re
b⁹ simf. s. a phibitōe ve
hemēti a cibo spacio lōgo: t ab acceptiōe cibi fortis subi
to pp quē grauaf stōach⁹ t qñ grauaf stōachus malign⁹
fit spūs ifirmi: t accidit ei tribulatio: deinde dixit. t mur
murāt: t significat p fmonē suū istū aut sile illi qō signi
ficat fmo q ē añ ipz: qō ē qz sic alicui hoiuz accidit tribu
latio qñ vincit sup ipz melancholia: silr qdā cox fit velo
cis ire mlotiēs qñ aggregaf i stomacho eius colera: aut
pp amaritudinē q̄ accidit eis i orificijs suis ex hō colera:
aut p̄mixtionē rōnis: nā de aptitudie ei⁹ vt accidat ei q
ē velocis ire: t ei i cui⁹ stōacho aggregaf colera: t in cere
bro ei⁹. Deiū dixit: t accidit ei corā oculis suis silr chorū
scatiōi: t cā i illo ē eleuatio vapox q eleuanf ex stōacho: t
multitudo sanguis q alcēdit caput: t p̄mū hox duox ac
cidit mlotiēs ꝓpterea q ifirm⁹ sumit cibū n̄ i sua hora
t fz qdē fit pp flurū sanguis nariū a q̄ fit pp p̄mixtionē
rōis q̄ accidit i pxio. Et silr ipletio audit⁹ ex vocib⁹: aut
pp vaporē q eleuaf ex stomacho aut pp vētositatē infla
tiuā q̄ generaf i capite. De extremitatib⁹ āt corpis: t sūt
man⁹ t pedes: scias: qz ifrigidanf facile qñ accidit ozi sto
machi lesio aliq̄ pp famē longā: qñ accidit i eo mordica
tio ex materys q̄ sūt i genere colere: aut pp mutationē q̄
accidit i eo ex multitudie cibox q sumunt i n̄ sua hora.
Ista duo accidūt a regie cui⁹ p̄milim⁹ rememorationez
t dixim⁹ q medici p̄cedūt t exiccāt corp⁹ ifirmi i vieb⁹
p̄mis: deide p̄mutāt eū post illō subito ad vsuz cibox fa
[illegible] hora q̄ ē ꝛueniēs vt subtiliet regimē ei⁹
t silr ēt inuenim⁹ vrinā n̄ digeri qñ regit infirm⁹ b regie:
qm̄ sup sanguinē i hora q exiccat corp⁹ ifirmi qñ nō daf
ei ꝑ potū aq̄ orzdei aut hydromel: aut secanjabin vincit co
lera: cū nō cōmisceat ei res alia neq; mūdaf: fz i hora in q̄
p̄mutaf ifirm⁹ subito ad vtēdū cibuz: tūc ēt qñ stōach⁹
grauaf t laborat ēt vt⁹ aialis: deide ē q̄ syncopis accidēs pp
os stomachi significat significatiōe māifesta cōicationē
vtutis aialis ozi stōachi i lesionib⁹. qō ēqz huic membro
q̄uenit lesio ꝑpe añ reliq̄ mēbra ex fame: t ex acceptiōe
cibi i n̄ sua hora. pp has g̃ res ēt fit sputū cox subtile: sal
suz: paucū: tinctū coloꝛib⁹ puris t accidit sudor ei⁹ circa

Dispō-nes corpis ē q̄tuor.

Alteratō supfluita tū ē digō.

Que sit colera di gesta: t q̄ i digesta.

Dias le-gis sōnuz.

Ex lesiōe ozis stōa-chi: acci-dit extrē tatū cor-poris fri-giditas.

Ex lesiōe ozis stōa-chi lesit ēt vt⁹ aial

pectus tātū:t aduenit eis ingetudo t malitia anbelitus: qō ē:qz egritudo manet idigesta pp vnūqōqz boz duoz supfluētiū.s.famē lōgā t acceptionem cibi i ñ sua boza:t segī digōnis ꝓuationē spirū qō narrauim⁹:t silr ēt sudō q accidit circa pect⁹ pp calū vtutis ex fame: t pp illō qō grauat eā ex acceptiōe cibi i nō sua boza: t silr ingetudo. ipsū.n.ē.accidēs qō cōicat isthis duob⁹ simil.s.fami lōge in q ipleč stōachus vicinus:t acceptioni cibi i ñ sua boza qñ grauat ipm.malitia āt anbelitus i q̄ mutaī anbelit⁹ accidit ꝓpe apō acceptionē cibi i nō sua boza:nō apō famē.qō ē:qz anbelit⁹ mutatio t statio ei⁹ i boza exit⁹ anbelit⁹ē significatio sup attractionē t spaī mū:qñ attractio eius ad sursū fit apō exitū anbelit⁹.ābelitū āt ꝫ riū huic narrat by. in tractatu 5o t vi. libi sui q dī epidimia in egritudib⁹ alquefedati .i.pessimis: vbi dixit: t reditio duplicata ad iteriora ē sič ille q attrahit attractionez p⁹ attractionē.t ōclaraī tibi q hic spēs ex spēb⁹ malitie anbelit⁹ accidit pp acceptionē cibi boz i nō sua boza nō pp famē ex fmōe by. t fit frequēs t magnificaī anbelit⁹ i eo q regič regie malo.qō ē:qz anbelitus frequens.t magn⁹ accidit a coartatiōe diaphragmatis ex cibis retētis in stōacho qñ nō supat eos stōach⁹t digerit eos bñ:q̄ re generaī ab eis vētositas.qō ē:qz oz nēcio tūc vt mioreč itroit⁹aeris i anbelitū pp coartationē diapbragmatl q̄ius dilatatio pectoris sit cq̄l dilatatiōi ei⁹ q̄ fuit i eo q̄ fuit añ.p q̄titatē ḡ diminutiōis ei⁹ qō attrahit paerē ad illū fm q̄ fuit añ ē diminutio iuuamēti anbelitus: t pp bāc ḡ diminutionē oz nēcio:aut vt póat aliql dilatationē pectoꝛl sui magnā:aut vt fiat freq̄ns dilatatō:aut vt faciat duas res simꝛl:t ego gdē iā locut⁹ fui i oib⁹ spēb⁹ malitie anbelit⁹ fmonē mlīū i libro meo ō malitia anbelit⁹: t anūciaui i eo cās faciētes illas spēs:t reliq̄s spēs malitie anbelit⁹ cū demōstratiōe sup illō t sum⁹ ꝓtēti illic eo qō dixius.verūtū by.dixit post illō q tpa plana fiūt i eo q regič bō regie. Inuenim⁹ āt hūc fmonē scriptū ꝑ tuos modos:qō ē:qz inenič remēoratio tpuz i gbusdaz descriptiōibus singulariter:sič si dicereč. Et applanant tpa ei⁹:t illō qō itelligit ex hoc fmone ē:q tpa coꝛ trabunt ad lat⁹ aut sursū:t fortasse accidit illud apō tēsionē tpuz duoꝛ tēsiōe spalmi:t tēsiōe vnius coꝛ t fortasse accidit apō mollificationē vni⁹ coꝛ:Deiñ dixit by.t qō faī euenire ex isthis accidēnib⁹ pritatē spūs ei⁹ ē deteri⁹.s.accidētiū q narrauit:t pp illud ēt repellūt pānos a se qñ iflammaī coꝛp⁹ t accidit eis angustia:t q̄q accidit i manib⁹ t pedib⁹ coꝛ tremoꝛ:qñ magnificaī nocumentū. Salt⁹ āt iferioris laby eius significat mozdicationē vehemen

q De qdez accītia si i ꝓncipio mōbi appareāt: nimiā mentis alienationē significāt t egrotū plurimi inde moriuntur.

e T quādo apparēt ista accītia in ꝓncipio egritudinū significāt ꝓmixtionē rōnis vehemētē: t moriunt ifirmi scōm plūm. XLVIII.

q Ui vero euadūt: aut nato apostēa te:aut sāguie pernares fluente: aut grosso empimatis spūto liberāt aliogn non.

q Ui āt ex bis euadit est ei⁹ euasio aut pp exituram q̄ accidit ei:aut pp fluxū sāguis narū:aut pp spūtū sāici grosse.p aliō vero ñ. XLIX.

Et cibis cōcētis in stomaco fit ābelit⁹ difficil.

Salt⁹ labij iferioris ponē dic vomitū bilis acutoꝛ.

rem in boze stomachi:t ꝓpter illō fit B accīs ꝓnosticās vomitum bumoꝛ acutoꝛ. XLVII.

o Iam by.q̄ ista accītia q̄ narrauit qñ accidit i ꝑn⁹ egritudis:significāt ꝓmixtionē rōnis vehemētē:t oz vt itelligas ex fmōe ei⁹ ꝓncipiū egritudis i B loco totū tps i quo nōduz appet aliqō ex signis digōnis:qō ē:qz ego ide dixi in li.meo de crisi.q̄ nom ꝓncipiū ordinat itētiones mltas t q̄ itelligič ex hō noie ꝓncipiū é vna diuisionū assūptarū ex diuisiōib⁹ earū ex ptib⁹ egritudis ylibus: qñ dicim⁹ q̄ egritudo ē ꝓposita ex ꝑn⁹ augmto t statu t declinatōe. qñ ḡ appent ista accidētia:q narrauim⁹ añ ꝓpe statū egritudis:significāt crisiz q̄ fiet i ꝓrio.t mānifestū qdē ē q̄ illud fit i egritudib⁹ ex q̄bus euadūt ifirmi:t qñ apparēt i ꝑn⁹ egritudis ñ est pole vt idicēt crisiz: qō ē:qz ñ est po'e i aliq egritudinū vi vēiat i ea crisis i ꝑn⁹ cū ipsa sit:verū ipa ñ significant tūc nisi mētis ꝓturbatiōez Ego gdē iā locut⁹ fui ō isthis accidētib⁹ fmonez plrīū i li.meo de crisi. Qui vult ḡ itelligere illud:legat illū.qō est:qz fmo me⁹ i eo ꝓlōgaī a narratōe i hac boza: verū ego ꝓtēt⁹ fui sič feci i reliqs reb⁹ ꝓteritis vt faciā i isthis ēt:t idicaui sūmā eoꝛ tñ. Dico ḡq qñ curā bz nā vt faciat crisiz:accidit i coꝛpe igetudo que apparet pp ista accītia cū significatōib⁹ manifestis ex significatōib⁹ digōnis.qñ accidit āt igetudo pp hāc cām p̄ter q̄ nā curā bēat expellēdi illas res nociuas: est illō significatio timoris magni. Et ego gdē de accidētib⁹ a gb⁹ accidit crisis iā locut⁹ fui i expōib⁹ i libris aliis:t narraui nāz coꝛ:t i q̄ dissentiūt accītia q̄ noiaī apparētia p⁹: t ingrediūt i nūeris accidētiū ēt signa digōnis:qō ē:qz ego exposui librum ꝓnosticoꝛ:t libū būoꝛ: t libruz aphorismoꝛ exposui ante expositionē meā hui⁹ libri:t fmo gdem i re aliqua iteratus multotiens est ex operatiōe ei⁹ qui diligit ꝓlongationē fmonis. XLVIII.

Signa crisis cuz digōe do nasc:rabsi q̄ digōne mala.

p Ostq̄ dixit by.q̄ ifirmi moziunt apō euētū boꝛ accidētiū:t non dixit illud absolute: ꝫ excepit cū ea fm plurimū:t voluit enūciare qualr sit pole vt viuāt qdā coꝛ:tūc dixit ꝓut illō i hoc fmōe:t dixit Et ex eis sūt q̄ euadūt:aut pp exituraī:aut pp fluxuz sanguis narū aut pp spūs sanici q̄ digesta ē maturatōe vehemēti. Significat ḡ cū hoc q̄ ista accidentia eueniāt ifirmis ex multitudine būoꝛum. XLIX.

p Ostq̄ by.posuit fmonē suū i fortitudie vtutis ifirmi t ei⁹ debilitate:qñ ista duo sūt ex accidētibus sublimib⁹ q̄ nēcia sūt i cognitōe regis:iterauit fmonē suuz nūc i illo:t dixit. Et ñ ineni ēt medicos narrātes ō eē ifirmoꝛ q̄l⁹ oporteat eos cognoscere illō qō accidit eis ō debilitate:qō ē:qz debilitas fit aut pp vacuitatē venaꝛ:nā

De causis vrine i firmi ōbi litātib⁹.

vacuitas venaꝝ ē vna significationū significantiū illā significatiōe ꝓma. ⁊ ꝓp illō inenim⁹ by. mltoties noīare ie iuniū vacuitatē venaꝝ qñ ō ꝛsuetudie bolus ē vti noīe generis supꝫ spēs que ē sub eo: aut ꝓp laborē: aut ꝓpꝫ fiē dolor: aut q accidit ꝓp mollificationē ifirmoꝝ i egritudī b⁹ acutis. Et ex ea ē q̄ fit ꝓp stimulationē ⁊ ñ ē facile vt i telligaī itētio fmōis ei⁹ stimulatio alia. qō ē: qz si intelliget ꝓ ipꝫ mordicatōez accidētē i stomacho: aut itestis: tūc mānifestū ē q̄ B accidēs ē i gredies i nom dolorif ⁊ si itelligit ꝓ ipꝫ vigilias aut syncopiz accidētē ꝓp os stōachi: tē ñ ē fmo ei⁹ fz vitatez supꝫ qō significat illō. Uerūtñ ō vtute apparet vlter q̄ cadit aut ꝓp euacuationez q̄ fit ꝓ flurū sāguis nariuz aut vomitu. aut solutiōe vētris: aut sudore aut ꝓp ieiuniū lōgū ꝓ trāsies illō qō oz. aut ꝓp vigilias: aut ꝓp fluxū assidū assellādi: ⁊ cū B ēt fit ꝓp lesionez aut dolorē oris stōachi dōec accidit syncopis. Et B gdē accidēs euenit aut ex multitu die cibo ꝝ ⁊ grauitatē ipsoꝝ: aut ꝓp q̄litates ledētes. B. n. duo simꝫ fatigāt os stōachi: ⁊ facīūt cadere vrinā cū illo ꝓcōitatē: ola āt no cumēta ista eueniūt a cāis mānifestis. Et B fūt nocumēta alia q̄ꝝ cāe nō apparēt qñ corpis dispō ifirmoꝝ fit B dispō: ꝓter q̄ acciderit eis euacuatō appens: aut vigilie: aut fames aut sentiāt i ore stōachi sui aliqd sīē illō qō narrauit by. i ꝑn⁹ suū libri de ꝓnosticis cū dixit: ⁊ sit nasus eoꝝ acut⁹ ⁊ oculi ꝓfūdi: ⁊ tpa plana: ⁊ relīq̄ q̄ sequunt illō. qñ ista dispō corpis euenit aut a vigilijs: aut a solutōe supflua vētris: aut fame. ⁊ fit absq; ist⁹ cāis qñ accidit vt hūores q̄ fūt i corpe sint sbtiles: ⁊ caliditas febris adurēs. qō ē: qz resolutio ei⁹ qō subtiliaī ex mēbris fz bāc dispōnē fit p euacuatōez q̄ occultaī a sensu: ⁊ q̄rūdā bolus debilitaī ēt vt⁹ ꝓp malitiā cōplexiōis q̄ accidit i vno ꝓncipioꝝ: qñ aduēit et lesio. ꝓmā q̄ cui aduenit labor ē ꝑn⁹ a q̄ accidit lesio: deiñ p⁹ ipz duo ꝓncipia alia. qō ē: qz tu scis q̄ vna vtū ē vt⁹ q̄ ē i neruis: ⁊ ei⁹ ꝓcessio ē ex cerebro. Et vt⁹ fa ē illa q̄ ē i vēis pulsatilib⁹: ⁊ ei⁹ ꝑn⁹ ē ex corde: ⁊ vt⁹ tertia ē i venis ñ pulsatilib⁹ ozigo ē ab epate: mltoties āt accidit malitia ꝛplexionis supfluitē vni⁹ boꝝ membroꝝ q̄cūq; fuerit q̄ ei ꝓpa existit: ⁊ ledūt ꝓ lesionē ei⁹ ēt due vtutes alie. Magis q̄ festinās ꝛpditionē valde: qñ accidit lesio in corde: deiñ fa p⁹ ipaz qñ ledit cerebꝝ: ꝓditio āt accidēs ab epate ē tardior eaꝝ. ⁊ sic ista mēbra qñ ledunt ꝓp malitiā cōplexiōis q̄ accidit i eis recipit vt⁹ q̄ ꝓpa ē illi mēbro nocumētū magnuz valde. silr ēt qñ ledunt mēbra ꝓpinq̄ vnicuiq; horū ꝓncipioꝝ ꝓp malitiā ꝛplexiōis q̄ vicit supꝫ ea aduenit nocumētū ꝓp cōitatē illius ꝓncipijs: ⁊ ex mēbris fūt membra q̄ꝝ nō sint ꝓpinq̄ illis ꝓncipijs: verūtñ ꝓp cōitatē eoꝝ cum ipsis i genere: aut i q̄busdā ꝑpetatib⁹ finis ledunt mēbra ex q̄ b⁹ ē ꝑn⁹ illaꝝ vtutū. Cū ḡo stōachi cōicat vtus aialī lesiōe accidit syncopis: ⁊ qñ ledit pervtutis aialis lesiōez accidit ab eo permixtio rōnis ⁊ spasmus: ⁊ forasse accidit ab eo tēsio neruoꝝ verūtñ iste egritudīes qñ ꝛfirmanī apparēt oi b⁹ boib⁹. In boza āt euētus eaꝝ ⁊ ipsoꝝ augmēto paulatim delent supꝑles medicoꝝ. ⁊ oz gdē vt cogīcāt ñ qñ ꝛsequūtur ex magnitudie vt ñ occultent vulgis: fz i ꝓncipio euētus eaꝝ ⁊ dū p manēt i generatiōe: hoc eniz ē melⁱ⁹ q̄ si nō ꝓparaī illō: tūc ē i boza augmēti eaꝝ ꝓculdubio.

Oz ꝑtiz medicꝰ i ꝑnᵒ cognoscet egritudinē q̄n ad huc ē vulgo occulta.

Uidet. n. mihi q̄ by. significauit ꝓ fmonē suū istū oēs istas res cuz dixit: ⁊ qō accidit ex religo accidentib⁹ pp nām corpis ⁊ dispōnez illi⁹ ⁊ spēs ei⁹. significauit q̄ ꝓ fmonē suū nām corpis cōplexionē ei⁹: ⁊ ꝓ fmonē suū dispō ei⁹ ꝛplōnez ipsius. qō ē: qz cuius corpus nā ē raꝝ: tunc raritas ei⁹: ⁊ euēt⁹ syncopis est ei facilior ⁊ cui⁹ corp⁹ ē spissū plōgaī egritudo eius: silr ēt mēbra. ex boib⁹. n. fūt supꝫ qdā mēbra q̄ꝝ vicēs ē frigus: ⁊ ex eis fūt supꝫ qdā membra q̄ruz vicēs ē calor. ⁊ ex eis fūt q̄dā mēbra q̄ fūt ficciora: ⁊ ex eis fūt q̄ꝝ membra fūt būidiora. De nā. n. cuiusq; eoꝝ est vt infirmetur infirmitāte que est ei ꝓpria. L.

Turpe ē medicꝰ ignorare ꝺ bilitatem ē: aut ꝓp vacuitatē aut ꝓpter doloꝛē.

a Ccidit ifirmis mltoties ꝓp doloꝛē vt destruaī pulsus eoꝝ ⁊ deficiat ⁊ cadat anbelitⁱ⁹ eoꝝ ⁊ ñ moueāt aliquo motū. ⁊ accidit ēt silr illi ab acuitate egritudīes ex boib⁹ fūt i q̄b⁹ nō fit casus vtutis ꝓp bāccāz: sed ꝓp vacuitatē venaꝝ ⁊ fz quoscūq; modos fuerit illō siue fit ꝓp euacuatōez sensibilē aut occultā a sensu siue fit ꝓpter famē vehemētē ille cui accidit illō idiget acceptōe cibi ⁊ ꝓperatōe i illo. ille vo cui accidit illō ꝓpter doloꝛē aut acuitatē egritudis idiget ꝛrio illi⁹. s. qz idiget mltuz euacuatiōe ꝓpe ñ additiōe i corpore suo: ⁊ q̄ istis dat aliqd ex cibo nocz eis nocumēto magno valde. Cui⁹ aūt corpus ōbiliaī ꝓp vacuitatē venaꝝ ⁊ regiī regimīe subtili

nocet ei illō. verūtñ ō claratio illi⁹ nocuñti: ⁊ ei⁹ termin⁹ñ ē ꝼz ſili tudinē ꝼz quā ē i p. ⁊ fe tidū vl turpe gdē vt ñ ſciaſ anōbilitas ifirmi ſit pp vacuitatez ꝓpe: aut pp doloꝛē. reliq̄ ät q̄ ſūt i hoc ꝼmōe ſunt manifeſta. L.

b Ippo. itez fac fidē i B ꝼmone ſic fec fidē pau lo añ q̄z ſcriberet libz aliū in egritudinibus acutis. LII.

i Æz redit by. ite rū ad ꝼmonem ad quem itēdit poſtq̄z ꝓpleuit ſermo nē ſuū ad quē reflex⁹ fuerat ab illo ꝼmōe: i debilitate vtutis: ⁊ di xit q⁹ iſte res q̄s dice re vult ſiles reb⁹ acci dētib⁹ i ſtōacho q̄s p⁹ narrauit. qō ē: q⁹ ipſe i tēdit p ꝼmonē ſuū illā eādē ſumā quā ꝟifica uit q⁹ permutatio ma gna ſubito ad ꝓriū fac euēire ſup ifirmos no cuñtū magnū. Qō ät ſcripſit i B ꝼmōe: ē ꝼm hunc modū. Sic ſtōa ch⁹ q̄ñ defic ab opatōne ſua tpe lōgo nō ē ei poſſe vt bñ faciat opa tionē ſuā dōec redeat ⁊ ꝓſuefcat illō. ꝼz q⁹ fu it paulati ⁊ appꝛopiāt opatiōib⁹ ſuis q̄ ſūt ei ꝓpe. ſilr ét coꝛp⁹ ei⁹ to tū ⁊ vnūqōq; reliq̄ꝝ membꝛoꝝ. Deiñ dixit poſt illō vnū p⁹ alio ex ill' mēbris cū noib⁹ ſu is: ⁊ dixit i fine ꝼmōis ſui mutatōez ſōni ⁊ vi ficauit p illō q̄ ītēdit a p⁹ ꝼmōis ſui: i muta tiōe ꝓſuetudis. LIII.

Si aliq̄ō mēbrū a ſolita opa tōe diu ō ſiſtat i illā poſtea ſa bito ſi pēt niſi paula tīm redeat

b Ippo. i B ꝼmōe ét poſuit ꝼmo nē ſuū i mutatō ne ſua ſubita: ⁊ poſuit exēplū illius eū religs exēplis multis: q̄ꝝ re mēoꝛatio ꝓcedit vl⁹ qō accidit in pede: ⁊ di xit: ſi accidit alicui vl cus i crure ſuo. ⁊ oꝛ vt regeſcat: regeſcat ⁊ di mittat illud: ⁊ ponit vt ābulet: ⁊ icedat ōābu latōe mediocri. Qō ē:

Jcie ät ſūt he res ⁊ bis q̄ accidunt ſtōacho: ſi. n. coꝛ poꝛa ꝓtra ꝓſuetudiné ſuā magna toꝛpuerit gete: nō poſſūt ſtari ꝓfoꝛtari. Qō ſi qcuerit atq̄z regenerit p lōguz tp̄s: poſtea vero ad laboꝛis exercitia fuerit ſu bito trāſlata: malū ē. Si mili vero mō ⁊ ſingula cō poſiſ mēbꝛa: vt videlz pes vel qlibz artuū geſcere ſo lit⁹. ſi q̄ñ ſubito ad iſolitū trāſferanť laboꝛis exercitiū. Eodē mō i dētib⁹: ⁊ i oculis accidit. Nullū de niq̄z iuenit mēbꝛ cui ñ iti dē ꝓtigat. Adolli ét iacere culcitra ꝓter ſolitū vſuz fa tigat coꝛp⁹. ſup aūt duraz ⁊ etiam ſub diuo idurat: ſi inſolitū eſt.

a Proximāt ät re b⁹ accidētib⁹ i ſto macho iſte res. Qō ē q⁹ q̄ñ coꝛp⁹ geſcit gere mul ta ꝓtra ꝓſuetudiné ſuā nō ē poſſe vt ꝓfoꝛteť ſtatim. Mā ſi quieſcit: ⁊ regeſcit tpe lōgo: deiñ poſt illō re dit ad vtendū labore facit opationé malā māifeſte: ⁊ ſilr ét mēbꝛū aliq̄d coꝛ poꝛis: de pede cuiz fit ſile buic operatioi ⁊ de iūctu ra alia q̄ñ ñ ē de ꝓſuetudi ne ei⁹ cui⁹ē vt faciat euz la boꝛare: ⁊ pmutať in qbuſ dā boꝛis ſubito ad facien dū eū laboꝛare: ⁊ accidit ſi mile buic ét i dentibus ⁊ ocul': ⁊ nūq̄z iuenit mem bꝛū aliq̄d cui nō accidat il lud. ide ē q⁹ ſōn⁹ ſup lectū mollē ꝓtra ꝓſuetudinez fa tigat coꝛp⁹: ⁊ doꝛmire ſu per locuz duꝝ ⁊ ſub diuo ꝓtra ꝓſuetudinem: idurat coꝛpus. LIII.

v Erbi gꝛa hō quis i crure dubiū vul nus habēs: cū cōmiſerit ſe initio laboꝛis ad medi candū ita vt nec pedez a loco dimouerit: abijt ita q̄z apoſtema hac ope at q̄z mlto citi⁹ ſan⁹ efficit q̄z ſi i medicādo inerit ⁊ rediuerit. q⁹ ſi ſupꝛa pe des ſtādo. vi. vl. vij. die vel citi⁹ vl circiter: pl's ili co accidit ſibi doloꝛis q̄z ſi a pꝛincipio i medicando inerit ⁊ rediuerit. ſi quo q̄z aliō op⁹ exercuerit: fit eius cā grauioꝛ q̄z ſi hoc mō i medicādo eūdez la boꝛem eiſdez aſſueuerit diebus.

Jdeť aūt mihi ite rum qō oꝛ vt ſcri bam exempla ea rū rerū. Dico ergo q⁹ q̄ñ accidit hominiꝛ vl⁹ i cru re ſuo: qō qdem vlcus ñ eſt ſaluuz neq̄z ſecuritas de eo habeť: ⁊ eſt vlcus eius i coꝛpoꝛe ſuo nō ſal uū neq̄z malignū: deide pꝛoiȷcit ſeipſum a pꝛimo die ad curam: ⁊ non mo uet pedē ſuū ⁊ nō ſeparat ipſū ad aliquā partiū de letur illud apoſtema ab eo p operationé iſtā pꝛo pꝛie: ⁊ ſanať coꝛpus ei⁹ veloci⁹ multū q̄z ſi cura retur ipſo incipiēte ⁊ re deſite: q⁹ ſi ſurgat: ⁊ am bulet ſuper pedē ſuuz in die qnto ſexto aut circa il lud: erit illō qō accidit ei ſtari ō doloꝛe vehemēti⁹ ns q̄z ſi curaretur a pꝛin cipio ſue egritudinis ipo incedēre ⁊ redīre: quod ſi fatigat ſeipſum ſubito in ſupfluo laboꝛe fit egri tudo ei⁹ vehemētioꝛ mlt um: q̄z ſi curetur ſecun dum hūc modū: ⁊ labo ret huiuſmodi laboꝛe i il lis diebus. LIIII.

q⁹ ꝼmo eius: icedit ⁊ re dit: ſignificat B: nocet il lud ei ꝓculdubio. verū tñ illō nocuñtū ē miⁿ nocuñto accidente ei q geſcit: dieb⁹ ꝓmis: deiñ i cipit ambulare ſubito i die quito aut ſexto aut circa illō. ſ. die tertia aut q̄rta. Et ex hoib⁹ qdem ſūt q putāt q⁹ ꝼmo eius circa illō: itēdit ſup dies q ſūt poſt gntū die. ſ. ſex tū ſeptimū octauū ⁊ no nū. Sz neče eēt iſtis vt ſcriberēt loco ꝼmōis ſui circa eē: illō aūt qō dicē ñ ē poſſe i qbuſdā boꝛis vt accidat hoi vl⁹: ⁊ ici piat ābulare in die. vij. aut. viij. cuz fuerit añ il lū get⁹ trāglitus: ⁊ faciat euenire ſup eū nocumē tū magnū. Ego aūt dico q⁹ illō accidit miⁿ rotiēs valde qñ vl⁹ ē magnū valde: aut ē malignū vl fraudulētū malū: ⁊ pl's illo multū ſi aggregant iſta duo ſimł. q⁹ ſi vlcus ñ ē magnū: nz ifirm⁹ ma li vlceris maligni. ⁊ cu reť ꝼz q⁹ oꝛ: tūc oꝛ vt in telligas B cū eo cui⁹: bo na ſit diſpō: ⁊ meliorať circa diē ſeptimū aut oc tauū: ⁊ poſſe ē ei vt ince dat ꝓter q̄z noceat illud ei i aliq̄: pp B g̃ addidit by. i ꝼmōe ſuo: i vlcere: ñ ē ſaluū nz ſecuꝛ. Oñ dit g̃ p illō q: ſignificat p vlcera ſua: vlcera pla na: ⁊ p ꝼmonē ſumm ifir ma: ⁊ ſūt vlcera q̄ ſunt i coꝛpe ei⁹ ⁊ nō ſalua neq̄z maligna mala ſic dixi. qō ē: q⁹ cui⁹ diſpō hec ē: deiñ ñ cadit i cura ei⁹ er roꝛ: niſi erroꝛ ſuus i deā bulatione ſua paulati: ⁊ oportuit ei: vt geſceret: ⁊ regeſceret: aduenit ei nocuñtū. vez illō nō ē magnū ſic ſi ipe figeret ⁊ geſceret i dieb⁹ ꝓmis: deiñ iciper ambulare i die tertio aut q̄rto aut quīto aut ſexto. Qui ät habet vl⁹ magnū: ⁊ vl cus qō fit i coꝛpe ſuo eſt vlcus malignū malū: ñ eſt nocuñtū deambula tionis a p⁹ ſue ifirmita tis nocumētū puū imo malignuz valde: ſic ille

cui⁹ vlc⁹ qđ accidit ei est pusum: ⁊ sunt vlcera que accidũt ei vlcera salua: ⁊ si figit ⁊ geseit i dieb⁹ ꝓmis. deiñ icipiat ambulare circa diẽ gntũ aut sextus nõ nocet illud ei nocumẽto magno ꝛ paruo pp hoc posuit hy. ſmonẽ suũ i eo cui⁹ dispõ ẽ hec media iter duo ϗria: ⁊ itelligo per duo ϗria: vlc⁹ magnũ ⁊ paruũ: ⁊ g ẽ malignoꝝ vlcer ⁊ cui⁹ vlcera sunt salua. Qđ ẽ qr vlcus ñ securum nõ nocet nisi aut ꝓ nãm loci in quo fit qñ vlc⁹ ẽ magnum ꝗ̃tus fit illõ qđ disrũpit̃ pp ipꝛ de cute vel carne gnũ: aut pp ꝗ̃titatẽ ei⁹ qđ disrũpit̃ in eo: ⁊ pp illõ ẽt vlc⁹ salutũ. ſ. puũ planũ aut ẽ ita pp nãm loci qñ est ignobilis: aut pp id qđ disrũpit̃ in eo qñ est gnuꝛ. LIIII.

Vlc⁹ ñ secur nocumẽtũ nobis iferre vaplicat̃ i itelligit.

b Ipp. i successione os explicit q̃ explificauit remẽorat̃ ei⁹ ad qđ itẽdit ꝓ ſmonẽ stũ: ide ẽ qr in B loco post q̃ dixit explũ q̃ explificauit in vlcere fecit illã operationẽ. LV.

b Ec ẽ itẽtio hy. in eo qđ itẽdit declarare. ſ. res pmutatiõis subito ad ϗriũ in eo qđ venit ad stõachũ: deiñ ipe post illõ cũ pmutat̃ a ſmõe in re generali q̃ ẽt nolat̃ vniuersal: loquit̃ in oi pmutatiõe facta subito ab eo q̃ currit ꝛsue tudo vsq; ad hunc locũ. qđ ẽ qr cũ sint spẽs ꝓhibẽse i generib⁹ ⁊ res ꝑticulares i rebus vniuersalib⁹ oꝛ vt sit pmutatio in oi re subito erroꝛ: verũtñ hy. in hoc ſmõe cũ reduxit ad loquẽdũ de eẽ stõachi narrauit spẽs pmutatiõis q̃ fiunt in eo. Et dixit q̃ nocumẽtũ factũ a pmutatione i regimĩe qñ est ex phibitiõe cibi ad multiplicitatẽ comestiõis subito

Deteri⁹ ẽ trãsire a dicta sbelli ad grossã subito q̃s a grossa ad subtilẽ subito ex motu ad qetem q̃ ẽ.

q Ec itaq; iaꝛ dcã oia ad se iuicẽ testificãt: qꝛ. vꝛ. i mutatio subita i ꝓtrariũ: tã i bis q̃ i alijs nocumẽto magno ꝛstat esse.

o Nnes g̃ res iste sibi adiuicẽ testificãt sp q̃ mutatio subito ad ϗriũ apõ istos ⁊ apõ alios facit nocumẽtũ magnũ valde egrediẽs a mensura. LV.

p Lus tñ ledit̃ stomach⁹: ex subita mutatiõe ab ianitis venis ad accipiendũ ei bum mltromagis q̃ ꝛsueuẽit vlcũ totũ coꝛp⁹ ꝓmutat̃ subito a nimia qete ad mltũ laboꝛez: q̃ ex mutatiõe ab accepto cibo mlto ad euacuãdas vẽas neceẽ ãt cõpoꝛi qescat. ⁊ reqescat. ⁊ si mutatio ei⁹ sit subita de laboꝛe i quietẽ oꝛ iter stõachuz: ab accepto cibo multo cessare. qđ nisi fiat: coꝛpus veratꝛ atq; fatigatur.

n Ocumtũ ãt fcñ i stõacho apõ pmutatiõez subito ex vacuitate venaꝝ ad vtẽdũ cibo plusq̃ ꝛsueuit ẽ mltiplex multũ. In reliquo ãt coꝛpoꝛe qñ pmutat̃ ex trãqllitate subito ad laboꝛẽ vehemẽtẽ ẽ illõ qđ suscipit ꝺ nocumẽto plusq̃ illõ qđ aduenit ei ex permutatiõe magna ex mltitudie cibi ad vsũ vacuitatis venaꝝ ⁊ idiget coꝛp⁹ i istis ẽt vt gescat: ⁊ regescat. Et si ẽ pmutatõ ei⁹ ex laboꝛe vehemẽti subito ad trãqllitatẽ ⁊ qetẽ: tñc oꝛ i istis ẽt stomacho vt quiescat a multiplicitate sumendi cibũ. Hã qñ ñ facilit illõ fatigãtur coꝛpoꝛa coꝛ: ⁊ grauãtur ea. LVI.

b Js autem oibus de immutatione quidem repletionis ⁊ inanitiõis maxime agitur. Valent autez ad omnium accidentiuz cognitionez: ⁊ ad eã: vnde sermonez habui i acutis scilicz morbis ad modũ dandi cibum secundum vtilem immutationem: ad furie quoq; significationẽ necnon sicut appareat a loco q est sub diaphragmate: sicut dictum⁹ sum. Oꝛtet eni vt sit permutatio sicut p̃cepi: de ea: deide vt nõ administreť aliquid de soꝛbitiõe dõec digerať egritudo: aut vt appareat in intestinis signuz ꝓuocans ad dimittendũ ꝓhibitionem ab vsu cibi.

p Lrimũ autem sermonis mei nõ est nisi in permutatione ad repletionem ⁊ euacuationem. Et iu namentũ quidez fit per cognitionem eius in oibus egritudinibus: ⁊ fit iuuamentum etiam i eo in quo est sermo me⁹: scilicet ex pmutatõe in egritudinibus acutis ab vsu soꝛbitionis ad vacuitatẽ venarũ: Oꝛtet eni vt sit pmutatio sicut p̃cepi de ea. deinde nõ administreť subito aliqd ex soꝛbitione donec digerať egriendo: aut appeat in intestinis signũ aliud ꝓuocãs ad dimittendũ phibitionez: ab vsu cibi: aut signum stimulãs: aut ostẽditur ex esse locoꝝ quesunt sub hypocondrijs: quod ego narrabo in sequentibus. LVII.

ẽ multiplicatio ꝑs mlto nocumẽti q̃ facti ex pmutatiõe a multiplicitate comestiõis ad phibitionẽ a cibo: ⁊ assimilat̃ illõ ẽt ei qđ accidit toti coꝛpoꝛi i motib⁹ suis. qđ ẽ qr nocumẽtum supueniẽs coꝛpi apõ pmutatiõez subito ex trãqllitate ad motũ ẽ min⁹ eo qđ ẽ ex pmutatione a motu ad qetem. ⁊ scripsit i hac pmutatiõe q̃ ẽt sit in ñ sua bona rectificationẽ ei⁹: sic̃ scripsit illõ i oib⁹ q̃ scripsit i cis q̃ sũt pmissa: q̃ꝝ ñ fit ex reb⁹ q̃ꝝ oꝛ remeꝛatiõez facere nec̃io neq; ingrediať i eo. qđ ẽ in via ei⁹. Doc ẽ g̃ qđ voluit i ſmone suo petpies ex pmutatõe a trãqllitate ⁊ qete ad motꝝ ⁊ operatiões vt trãquillũ sit: ⁊ qescat coꝛp⁹ ei⁹ totuz: ⁊ iste est ſmo ei⁹. qñ bõ hz famẽ nõ oꝛ vt laboꝛet: vt ſa particula apboꝛismoꝝ dixit. Ubi indigẽtia nõ oꝛ laboꝛare. qđ ãt pmutať ex laboꝛe vehemẽti ad trãquillitatẽ ⁊ qetez byp. precepit ei vt sit illud qđ comedit de cibis minus eo qđ comedebat ante illõ: ⁊ hec ẽ trãqllitas stomachi: qñ quando hominis coꝛp⁹ laborat ⁊ comedit qđ comedere ꝛsueuit: generantur in coꝛpoꝛe eius humoꝛes multi; grauatur g̃ pp illos humoꝛes ⁊ laboꝛat: ⁊ laboꝛ qdẽ apõ eũ significat i hoc loco nocumẽtũ magnũ: q̃re existimat ipꝛ loco generis: qđ diuidit sup spẽs nocumẽti mltas. LVI.

i Az aggregauit hy. totuz ſmonem suũ in hoc ſmõe in suma vna: ⁊ p̃cepit in eo cuius dispositio ẽ dispõ vna sua vt non mutet regimen suum. Illi autez g̃ permutant̃ a sanitate ad egritudinem precipit vt ꝑmutent regimen suuz. verũtamẽ nõ opꝛ vt fit permutatio qua ipsos permutas: simil̃ pmu-

tationi reliquorum medicorum. Deinde scribit post illō in sūma vna ītentionē in regimine ei⁹ q̄ b⁹ egritudinē acutā.qō ē.qz p̄cepit vt si egritudo iā digesta est q̄ detur aqua ordei.ꝛ si nōdū est digesta:tūc oz vt p̄mutes ip̄z ad illōnisi appareant tibi aliqua accītia q̄ significēt casum vtutis:vt euacuatio vētris superflua aut stimulatio dispō nis alteri⁹ accidat q̄ nō fuit añ illud:ꝛ aggregat i ſmone

Ostia accidētia q̄ casū vtutis ſē significa.

suo stilatio:oē qō fac̄ cadere virtutē aliquo mō:i quo īgrediuntur mordicatio q̄ fit ī intestinis aut in stomacho ab hūoribꝰ acutis.ꝛ p̄p̄e in ore suo:ꝛ vigilie ꝛ tribulatio ꝛ anguſtia ꝛ vermes q̄ ascēdūt ō intestinis ad stōachū: ꝛ pruritus cutis:aut q̄ rūdam membroꝝ q̄ stimulat in nocte. Fit ergo ex eo casus virtutis q̄ nō est ꝓpter mordicationez tm̄: sed ꝓp vigilias ēt: Deinde dixit.ꝛ loca etiā que sūt sub hypocōdrijs q̄ vidēmus ea sic̄ ego sum narrās i eis q̄ sūt post significant cum eo qō diximus:qz oz vt dec̄ infirmo:aut ꝓhibeatur ex eo.Possibile ē enim vt intelligantur hoc duo simul ſm q̄ exigit intētio huius ſmōis qō est:qz hy. post ꝓhibitionē sīā ab acceptiōe ptisane oz dei donec matureť egritudo:ꝛ manifestū est q̄ illud est q̄ tolerans est infirmū:addidit ad illud hunc ſmonē:ꝛ dixit.Nisi appareat i ītestinis signū significans probibitionē a dimissione vsus cibi aut stimulationē:aut oñdat ex esse locorū que sunt sub hypocōdrijs illud qō ego narrabo i eis q̄ sunt post. Innuit ergo ad hoc q̄ istō etiā puocat ad dandū ptisanā ordei antequā matureť egritudo. Licitum ergo est q̄ vult p̄ sermonē suū istum:illuz cuius loca que sunt sub hypocōdrijs eius sūt exiccata exicatōe vehemēti macra:extenuata.Secūdū.n.hūc modū possibile ē vt significent loca que sunt sub hypocōdrijs eius dandā esse sorbitionē cū mō que significat mortez narratā in libro ꝓnosticorū:in quo dixit hy.Et est nasus eoꝝ acut⁹:ꝛ oculi submersi:ꝛ tēpora depressa.qō ē:qz cū aggregatione hoꝝ signoꝝ inueniunť loca q̄ sunt sub hypocondrijs eoꝝ depressa valde:ita vt erret in esse eorū q̄ non est exercitatus:ꝛ existimet qz sunt curuati sursum sed nō est hoꝝ locorū depressio ꝓp multitudinē siccitatis in eis:ꝛ attractio eoꝝ sursuz ꝓp apostema quod fit in eis aliqō.qō est:qz ex siccitate corporis pertranseūte mēsuram:qñ renditur diaphragma tensione magna: attrahuntur etiā loca que sunt sub hypocōdrijs sursum apud hoc. Necesse est ergo tibi ꝓprie vt consideres cū mente tua:ꝛ discernas illud qō accidit de illo ꝓp siccitatē ab eo qō euenit ꝓp apostema qñ inter medicatōes eoꝝ est differentia.qō est:qz cū hoc accidens accidit:indiget regimine subtili:ꝛ cui accidit illud ꝓp siccitatē indiget vt regas ipsum ecōtrario illius regiminis.ſ.vt des ei de aq̄ ordei quantitatem multaz paulatim. LVII.

Am multotiēs q̄ mentē meam transiuit in hoc libro:quia inuenit eum in codicillis otros:ꝛ postq̄ mortuus est hypocrates extraxit ad boles quod est:qz diuersitas in ordine sermonum qui sunt in eo non est rectum vt cadat nisi propter hanc cām:ꝛ q̄ hyp. non firmauit illa exēpla nisi postq̄ inuenit ea per verificationem suam ad intentionem vniuersalem in hoc libro.ſ.q̄dam eorū super margines eius.ꝛ quedā eorum sup dorsuz ipsius.Et nō fuit possibile scriptori primo vt poneret vnumquodq̄ horū exemplorum in loco in quo oportuit vt poneret.inde est:q̄ illud qō dicit in hoc ſmōe cui⁹ premissimus rememorationem:eius dicit in nō suo loco.qō est:qz locus eius nō est iste loc⁹ sed ante ipsum paꝝ sue cessiōe sermōis in quo dixit hy. exempla in p̄mutatione ad cōtrariū subito cōtra cōsuetudinem.Oportet.n. vt firmaretur etiam iste sermo cū illis rebus.ſ.q̄ p̄mutatio cōtra cōsuetudinem ad vtendum vigilijs prohibet cibos ꝛ potus qui sumunť a digestione veruz permutatio ab vsu vigiliaruz ad multiplicitatem sōni cōtra consuetudinez fac̄ accidere grauitatez capitis ꝛ mollificatōez capitis.qō est: qz remorratio decoctionis ꝛ mollificationis:qñ aggregātur simul in sūma vna:significat summa illa casū virtutis: ſz nomen decoctionis solum significat casū virtutis q̄ accidit ꝓpter humiditatē acutā non a siccitate:quoniaz de aptitudine vigiliaꝝ est vt resoluant corpus ꝛ exiccēt ip̄z. de aptitudine vero somni est vt digerat ꝛ humectet loca intrinseca corporis:ꝛ ꝓhibet spūs:ꝛ qō currit ī corpꝰ a motu.Et ꝓpter hoc oportet vt multiplicenť in corpore eius q̄ dormit somno m̄lto pluſq̄ fuit ꝓsuetudo: superfluitates vaporose:q̄re fit eius corpꝰ per illam cām mollificatuz sicut illud qō decoquitur.

Judicatꝰ sūpta ad hypocondrijs ſt significare ꝛ cibi et bibitionē ꝛ ꝓhibitionē.

Dt⁹ āt dulcis vl vinū siue albū siue nigrū: tāq̄ mell: tāq̄ oximell: siue secaniabin. acutis morbis exhibēda sunt post multā ꝓsiderationem in his.

Jnū dulce:ꝛ vinū: vl vinū albū ꝛ nigrum:ꝛ hydromel:ꝛ aqua:ꝛ secaniabin oportet vt sit vsus tu⁹ in eis egritudinibus acutis post cōsiderationē i istis rebus.

Cā q̄ p̄mutatio ad vigilias ꝓhibz dīgōnem ꝓmutatiō ad sōnū grauitatē capitis ꝛ mollificatōez.

De diuersitate ſpecierū vinoꝝ.

Finit secunda pars. Incipit tertia. I.

On tātūmodo inuenitur hy. non ordinasse sermonez suum istū ꝛ in serie posuisse scōm q̄ opōtet sed inuenitur dimisisse in eo rememorationē speciez:vinoꝝ. Quod ē:qz vna rez ī qua diuersificātur vina est color:ꝛ secūda ē sapor:ꝛ tertia ē substātia:ꝛ q̄rta est odor:ꝛ q̄nta ē virt⁹. Diuersitas ḡ ipsoꝝ ī colore diuidiť in albū ꝛ nigrū:palmeū:ꝛ citrinū:ꝛ rubeū:ꝛ clarū ꝛ inter ista etiā sunt spēs alie:ꝛ sic̄ inuenim⁹ ea diuersificari in colore silr etiā inuenim⁹ ea diuersificari ꝛ in virtute.Differentia āt ī sapore iter ea diuidiť in dulce ꝛ stipticū.ꝛ manifestū q̄dez est q̄ iter hec duo ēt sunt spēs medie in q̄b⁹ nō vincit aligs horū duoꝝ sapoꝝ ꝛ ꝓpositē etiā ex istis duob⁹ saporibus:Diuersitas aūt eoꝝ ī substātia diuidiť in aquosū subtile ꝛ grossū valde:ꝛ mediū inter hec duo.ꝛ qō est mediū iter mediū:ꝛ vnūquodq̄ horū duoꝝ extremoꝝ.Diuersitas aūt eorū in odore est q̄ aliud horū est qō habet bonū odorē aromaticuz delectabilē apud sensuz:ꝛ aliud eoꝝ est qō habet odorē pessimē odoratū absq̄ delectatione:ꝛ aliud eoꝝ est cui pen⁹ nō est odor:ſz est ēt sicut aq̄.Diuersitas aūt eoꝝ in virtute est:quoniaz ex eis est cui⁹ virt⁹ ē fortis valde.ꝛ ex eis ē quod ē debilis virtutis. ēt ex eis ē mediū ī virtute sua: ꝛ ex eis est cuius vtus est iter mediū ī vtute sua ꝛ iter illud qō ē i duab⁹ extremitatib⁹ ꝛ forte qdē ex vinis ē qō

calefacit corpus vehemēter replens caput: debile āt est illō qō facit ꝑiū illi⁹. Mediū aūt iter hec duo extrema intelliges ex determiatione nr̄a q̄ determinauimus extrema. Et forte qdē ex vinis noiaī vinosū. debile āt noiatur aquosū qō ē qz res q̄ discernit iter vinuz qñ videm⁹ eā i vno corp̄ vino p̄ forte valde: noiam⁹ illō vinosū vinū. Uinū āt cui⁹ dispō est ꝑria huic dispōi noiaī aquosū cuz sit sile aq̄ i oīb⁹ dispōnibus suis. s. colore: t sba t ꝓuatione odoris: t paucitate calefactionis. Iste vo sūt ꝺrie vinoꝝ q̄ sunt eis propē. Quidā āt boiuz addūt illis ꝺrias q̄ sūt in eis fm tps qō ꝓteruṫ sup vnūqōq; corp̄. qō ē: qz ex vinis est qō ē antiquū. t ex eis ē qō ē recēs: t ex eis ē qō ē mediū iter ḃ duo. Et manifestū qdē ē bene q̄ ꝺrie iste accidūt vinis ex reb⁹ extrinsecis accidētib⁹. qō ē: qz acuitas vini: t calefactio ei⁹ accidēs ei fz q̄ ꝓteruṫ sup ipz de tpe cuz mutet cā ei⁹ i colore: t odore: t vtute: t sba sūt fz istas res. nos. n. putamus de tpe. qz facit euenire vinis ꝺrias qñ si tps nō mutaret aliqō istoꝝ nō noiarent̄ vina a qbusdā ātiq; t recētia. verūtn fmo corp̄ in hoc nō est ad necessitatē in eo qō ꝓpuz est vino annoꝝ: fz qñ ipi cū hoc qō dixerūt annos: significauerūt vtutē corp̄. Qō est: qz iuamenta t nocumēta q̄ fiunt a vinis nō sūt fm q̄ ꝓteruṫ eis de tpe: fz fz diuersitatē ipsoꝝ in differētijs q̄ sunt eis propē: t nos qdē diximus q̄ tps qō ꝓteruṫ sup ipm nō ē fm vtutē t intētionē ꝑmā. Et ex eis differētijs ēt q̄ sunt ꝓpe vinis sunt: q̄rū iuamēta t nocumenta sūt ex ipsa na corp̄ t ex eis sunt fm viā accītis. Et ex ipsa qdē natura corp̄ sunt dulcedo t sticitas: t filr fortitudo: t debilitas: t subtilitas t grossitudo. Illa āt q̄ sūt per colorē. t odorē sunt fz viā accidentis: qñ ex vinis est qō ē aquosū: t ex eis ē albū: t ex eis est citrinū: t ex eis ē nigrū: t ex eis ē cui nō ē sapor sīc aq̄: t ex eis ē boni odoris sīc res aromatice. Ingt Uūain. Ser mōez istū inueni notatū i duab⁹ descriptionib⁹ sunt' ex q ḃ⁹ hunc libz trāslatum⁹: t ē plen⁹ erroꝝ: t ꝓp illud fact⁹ est nō intellect⁹. oz q̄ fm q̄ mihi vr̄: vt mutē: t ipz rectificē: vt itelligaī t acgraī ex eo intentio: q̄ fiat iuamētū fz hūc modū. Qñ qō ex vinis ē albū: et⁹ calefactio ē calefactio pua. pp illud ēt inuenim⁹ ipm pcutere caput parū: verū qō ex eis ē citrinū: qñ ē vehemētioris calefactiōis. fit q̄ ipm pcutit caput vehemētius. Nigrū aūt inuenim⁹ per cōparationē citrini cū sit minoris calefactionis eo min⁹ ledere caput: fz per cōparationē albi: qñ ipsum ē tardioris descēsionis eo in ventrē: t minus vrine ꝓuocatiuū. inuenim⁹ ipsuz vehemētius percutere caput. Secūdū hūc modū ergo fit q̄ ꝺrie que sūt i eis in colore faciūt iuamēta aut nocumēta p accidēs. ille aūt que sūt eis fz odorē qñ qō ex vinis est boni odoris est melioris chimi: t fz illud est multitudo q̄ iplet ex eo caput. qō est: qz ē calidi⁹ t subtilius. Quod aūt ex eis est mali odoris fm malitiaz chimi generati ab eo: erit paucitas lesionis cui⁹ in capite. qō est: quia est frigidius t grossius. Illud aūt cui penitus nō est odor: nō facit accidere i capite aliquid oio qñ est vehementer grossium. Cū aūt iste sint differentie specierū vinoꝝ quādo numeras eas q̄ sunt ꝓpie fm nām eoꝝ t que sunt fm viam accidētis: tūc manifestū est tibi id cuius rememoratione dimisit hy. de numero earuz t ipsarum ordine in hoc sermone cuius premisim⁹ exp̄onez. verūtamē cum inuenimus hy. rememorari oīum differentiarū qbus inuamētū fit in cognitōe vinoruz in eo q̄ hunc segtur sermonē: cōdonam⁹ ei illud qō diminuit t cuius dimisit rememoratione in hoc fmōe.

Dite accidētales vinosū.

II

Alcis aūt potus ḋ min⁹ aggrauat caput q̄z vinū; mentez percutit min⁹ t testina vtraq; magis expurgat: fz viscera inflati splenē videlicet t epar opilat. colerā aūt habentib⁹ amarā ie ptus est: qz eis sitiz iferr: superioribus quoq; testinis est inuatiuus: nec tamen contrarius inferioribus: licet inflatiu⁹ sit p̄sertim cuz ei⁹ inflationi facilis minime sit descēsus: sed potius i locis qui sub diaphragmate sunt īmoratur.

p Otus dulcis min⁹ grauat caput: q̄z vinosus. verum tamen inflat viscera. scilicet splenez; t epar: t nō ꝓuenit habentib⁹ coleraz amarā. quod est q̄z facit euenire siti in eis quorū dispositio est hec; t est cū hoc inuatiuus intestinis superioriḃ⁹. verūtamen nō est nocens inferioribus testinis scōz illō qō accidit de inflatiōe facta a potu dulci: quoniā descēsus eius nō est velox: sed tardatur t moratur in locis que sūt sub hypocondriis.

Dus dulcis nomināt hoc nomie ex q̄litate sua i sapore: t similiter stipticus: t acer vel acutus. Aliquos aūt dimisit rememorationē. qñ ingreditur i stiptico: qz in ipso est stipticitas pua qō ē: qz qñ tu ꝓparas sapore ei⁹ cui⁹ dispō ē ḃ ex vinis cū aq̄: inuenis ipm qñ ipz ꝓparas mānifesta iuētiōe q̄si q̄ iā recepit rē modicā ex stipticitate: aquosū āt ex potu noiant omnē potū q̄ assimilaī i colore t sba sua aq̄. qō ē: qz ḃ vinū vides lucidum clarū qō penetrat lumen subtile i sba sua t virtus cui⁹ dispō ē hec etiā ex vinis est ꝓpinq̄ aq̄. Qñ nō iprimit in caput debile vestigiū oio: neq; in eo qō est ex neruis debile. qō ē: qz nō calefacit manifeste. Et ego qdez ero dicēs in hac spē vinoꝝ in eis que erūt post. Potus āt dulcis nominatur hoc nomine ex sapore suo: t differentia quidem inter ipz t inter aquaz in colore suo t substantia sua est valde magna. quod est. quia tu non inuenis vinuz dulce in aliqua botarum subtile in summo subtilitatis: neque albi coloris. verumtamē minuitur in bis duobus. t additur t nō inuenimus in eo aliquod vtrozunq; solum. inde est q̄ vina dulcia furiosa sunt. Uinum nominatū berois: t nominatum sacruz litis: t ista duo vina sunt grossa: quoruz vtrūq; est nigruz. t vina ēt q̄ sūt in Macedonia: t vinuz noiatū tenulis: t noiatuz caradis: t sūt vtraq; dulcia. Et differentia qdē inter vtraq; in grossitudine t nigredine: t inter hoc vinum cuius premisimus rememorationem est per quantitatem diminutionis eorum ab eo in dulcedine. t vini etiaz nominati bunci bttegi facta expressione vue postq̄ decoquit̄ q̄titas additionis in dulcedine super vnū est p quātitatē coloris eius t grossitudinis eius in sba sua. Et ego qdē tā ostendi in tractatu q̄rto libri mei de medicinis simplicibus: q̄ ois hūoz dulcis fit a caliditate ñ egressa a tēperamēto vel ab eq̄litate forti sīc illa a qua fūt res acres vel acute faciētes i eis caliditatē vehemēte. acrimōia. n. ē iseparabilis ab eo cui⁹ dispō ē hec. Et inuenīt iterū vinū dulce apud vsum sui calefacere corpus calefactione tpata: t facit sitim. Et causa i illo est caliditas eius t ipsius grossitudo: inde est q̄ inuenis expressionis vue additionē esse in grossitudine t ni-

Aquosus vinū ḋ uocet neruis nec capiti.

gredine ⁊ dulcedie p q̃stitatē tarditatē more eiꝰ sup ignē. Nā si ptrāsiit i ōcoctōe sua eq̃litatē ꝓuēriē ad amaritudinē. Etiā silr mel qō ē dulciꝰ oibꝰ rebꝰ: qñ mltiplicas ōcoctōes eiꝰ ē amarꝫ. Et ego gdē iā narraui sīc dixi eē sapoꝛ oīuꝫ i tractatu q̃ est q̃rtꝰ libri mei i medicinis simplicibꝰ. Et ego gdē suꝫ icedēs i hac hora ēt sicut icessi i religo expōnibꝰ meis: q̃bus exposui libꝛos hy. dimittēs rememorari ōmfationū sup fmonē eiꝰ: enūcians sūmas vel aggregatōes eiꝰ tiū. Dico q̃ q⁹ cū oē vinū dulce calefaciat ⁊ sit sīc dixi grossuꝫ in saba sua: oꝫ vt vtutes pticlares q̃ appent ab eo qñ bibiť nō sint nisi ab istis duab⁹ q̃litatibꝰ. qō ē: qz coloꝛi i se nō est virtus i nocumēto aut iuuamēto: q̃ p q̃stitatē grossitudis bꝰ vini est tarditas penetratōis eiꝰ. Opꝫ q̃ ex illo vt nō solum apiat opilatōes alicuiꝰ mēbꝛoꝛ: ſz faciat i eis opilatōes: ⁊ pp̄ hāc cāz fit nocumētū eiꝰ epati ⁊ qñ i ipso ē ifirmitas nocumētū ē magnū: ⁊ ꝓprie si i eo est apa aut lapiditas: ⁊ nocet huic mēbꝛo ēt nocumēto nō pauco qñ opilatōes q̃ sunt in eo accidūt ab humoꝛibꝰ grossis: aut ꝓpter ōbilitatē i eo sīc illō qō fit sup ipm i ifirmitatibꝰ q̃ noiant ꝓprie dolores epat. Deide mēbꝛ zm cui aduēit nocumētū post epar de vino dulci ē splen. Res āt nō est ita egritudibus plmonis qñ est retētus i cannis q̃ sūt in eo būoꝛ grossus qō ē: qz penetratio eiꝰ i epate ē ex venis q̃ noiant ampla porta ad venas strictas: q̃ sunt in latere eiꝰ cōcauo: ⁊ que sūt in latere eiꝰ gibboso: ⁊ i istis venis fit penetratio oīuꝫ humoꝛ q̃ penetrāt ad totū corpus. In pulmone aūt accidit ꝺuū illiꝰ qō ē: qz ꝓuenit ad cānas eiꝰ post penetratōes ipius i venis mltis: ⁊ digōē eius i eis: ⁊ ꝓma illoꝛ spacium ad q̃ ꝓuenit ad cānas pulmōis sunt spacia pulmonis stricta: ꝺcide penetrat ex ill' ad spacia ampla: ⁊ penetrāt cū eo i trāsitu suo illi būoꝛes grossi: q nō solū sunt caliditas eoꝝ: ſz sunt subtiliozes ēt eoꝝ: ⁊ nos gdez scimꝰ q⁹ mūdificatio plmonis ab eo qō est i eo ex humoꝛibꝰ grossis fit p tussim. qō est: qz qēs res aquose subtiles in vltimo currunt in ꝓcauitate aeris extriseci i tussi: ⁊ effunduntur ad ꝓriū partis in q̃ icedit aer: qñ cū aere extriseco in tussi ferunť illi būoꝛes loco materiei: ⁊ manifestū gdez est q⁹ oꝫ vt sit grossitudo humoꝛ cū mēsura vt sit posse aeri deferre illos humoꝛes: ⁊ ñ sint sīc lutū qō fixū est: ⁊ tenēť i canna pulmōis: ⁊ pp̄ hāc cāz nō ꝺuenimꝰ tussim mūdificare humoꝛes grossos: ⁊ viscosos q̃ sunt i pulmone: qñ humoꝛes grossi viscosi qñ mouanť i ꝓfundo pulmōis adherēt illis cānis q̃ sunt i eo sīc sputū: ⁊ illō quo idigent medicine mūdificātes būoꝛes grossos retētos i plmone ē vt fit dispō humoꝛ tēpata i grossitudie sua ⁊ subtilitate sua: i būoꝛibꝰ āt viscosis ñ solū neēe ē humectare eos: ſz idigēt ēt absterſiōe: absterſio āt fit a rebꝰ acetosis: ⁊ pp̄ hāc cām fit hydromel ex ꝓueniētioꝛibꝰ rebꝰ screatui rē grossaꝛ p sputū. Secaniabi āt humoꝛ viscosoꝛ: ⁊ zm post ipꝫ hydromel ē aq̃ ordei: vini āt dulcis potus ꝓuenit post potū aq̃ ordei. Et oꝫ vt sit potꝰ ei⁹ ēt post maturitatē apatis fci i pulmōe i egritudie q̃ noiať pplemonia: aut i pleuresi: aut i hora grauitatis coꝛpoꝛ hoꝛ ⁊ apatis eoꝝ: sed post maturationē apatis: si āt vinū qñ bibiť fac̃ sitiz: tē ꝓuenientia eiꝰ in screatu: qō neēe ē screari p sputū est minoꝛ. Et vīr gdē vinū dulce i egritudibꝰ acutis ē ꝓueniēs ad screādum illō qō excreari neēe est p sputū pp̄ opatōes eius q̃s narrauimꝰ: ⁊ pp̄ cām cōez oibꝰ vinis. i. ꝓfortationē virtutis. Bē āt necia ē ppe i eo q vlt exceare būiditates retētas i pectoꝛe suo ⁊ pulmōe suo p sputū. Qō āt p sputū eycit fit

Vinū dulce nocet epati confert pulmoni.

Boꝛ vini dulcis post maturatiōez apatis cō uēit pleuresi.

m Entez leuiꝰ ⁊ minꝰ q̃s fortiora vina potuit.

c Ꝑcussio eius q̃ potuit mentē est minoꝛ percussione vinorum fortium. IIII.

c Vinus ergo dispō ē hec ex vinis ipꝫ etiā inflat. V.

dinertū i suba sua: ⁊ sapoꝛe suo ⁊ vtute sua: sīc dixit hyp. i li. pnostico ꝓ: in locis in gbꝰ narrauit spēs qō expuit. Et nos gdē nō inuenimus in eo cuiꝰ est dispō hec ex vinis qñ bibit ipm ille q febrē hꝫ: iuuamētū aliō nisi B iuuamētū. verūtn nocumētū eiꝰ qñ bibiť ē minꝰ nocumēto potꝰ vinosi qō est vehemētioris calitatis eoꝝ: ⁊ nō ē in eo iuuamētum ꝓter hoc iuuamētū qō narrauimus: nisi qz adiuuat ad euacuandū ventrez paꝛ. Et pp B inuenimꝰ hyp. icepisse in ꝓncipio fmōis sui narrare res: nocuñta quaꝛ ex potu bō vini sūt pua: qñ sūt ples: deide redit post illud in fine fmonis sui: ⁊ narrat iuuamēta que huic vino sūt ꝓpa cū sint pauca. Narremus q̃ illō qō ipe dixit: ⁊ sequamur in illo vestigiū sermonis sui narrando illud quod dixit. III.

Vina fortia ꝓp vehemētē caliditatē ledunt caput

s Ignificauit hy. q⁹ ipꝫ vinū dulce faē ꝑmixtionem rōnis minꝰ. qō est: qz vina fortiora ꝓpter vehemētiā siue calitatis replēt caput humoꝛibus ⁊ vapoꝛibus: ⁊ calefaciūt ipꝫ ꝑ q̃stitatē q̃ diminutōis caliditatī vini dulcis ē paucitas grauitatis siue q̃ grauat caput: ⁊ ꝓcussionis sue q̃ potuit mētē: verūtn hy. dixit. qz vehementius euacuat itestina q̃s reliq̃ vina: ⁊ qz inflat viscera ⁊ addit i apatione eoꝝ: ⁊ ego quidē iā narrau res istas ante. Deinde hy. dixit post illō: ⁊ nō ꝺuenit vinū dulce bītib⁹ colerā. i. amarā sup ꝓplexionē coꝛpis cuius colera ē vincēs. Et de ꝓsuetudie gdē medicoꝛ ē vt itelligāt per fmonē suū: colerā absolute: colerā citrinā aut rubeā. In colera āt nigra nō absoluunt fmonē vt dicāt coleraz trīa: sed addunt ad illō nigraz: ⁊ colera gdē nigra est acetosa: sed colera citrina ē amara. Propter hāc q̃ cām noiauit hyp. illos sup q̃s vicens ē colera bītes colerā amarā: ⁊ qñ ꝓmiscet huic colere virus aquosū videbis subtiliozē ⁊ vehemētioris citrinitatis. Luꝫ q̃ non ꝓmiscet ei aliqd videbis eā grossā rubeā rubedine clara. ⁊ colera quidē gñať in coꝛpoꝛibꝰ q̃ꝛ ē cōplexio calida ⁊ sicca: Et cōuenientioꝛes māe in generatōe colere sunt res dulces: ⁊ propter B fit q⁹ mel plus rebꝰ oibus generat colerā: qñ ipm ē dulcius oibꝰ rebꝰ: ⁊ zm post ipm vinū dulce. Et nō solū non ꝺuenit ei q bꝫ febrē illō cui est B dispō ex vinis: qñ cuius caliditas ē vehemēs amaricat būoꝛes ꝓpe: cū ē ꝓplexio eius calida ⁊ sicca: ſz ipm ēt ꝓpter grossitudinē suā nō ꝓuocať cū vina velociter: nꝫ dissoluť velociter. Opꝫ q̃ ex illo vt nō egrediāť cū exitu eiꝰ humoꝛes colere nigre: nꝫ euacuat eos cū euacuatōe sua. Iuuamētū q̃ i eo nō ē nisi vinuꝫ. i. qō ipꝫ soluit vētre: qñ qñ non faē illud nocet ei: ex oibꝰ modis: qō ē: qz cū religo q̃ sūt i eo faē sitiz. Significat q̃ illō ō eo velocitatē alteratiōis eiꝰ ad colerā. IIII.

Res dulcis ē mā colerica.

Vinis subtilibꝰ si gñatur vētositas grossa

q Uod ē: qz humoꝛes grossi qñ calefaciūt gñant vētositatē sīlem eis vapoꝛosā grossā ⁊ cuētus inflationis fit ab hac vētositate. Qñ a vinis subtilibꝰ ñ gñať vētositas: ⁊ si gñať vētositas ab eis i aliquo hoꝛaꝛ ē subtil aerea ñ caliginosa vaporosa: vez itestinis inferioꝛibus ꝺic hy. q⁹ vinuꝫ dulce ñ nocet ſz q⁹ ventositas gñata ab eo tarde penetratōis mouať ꝛpe iōgo i locis q̃ sūt sub hypocōdriꝺs: ⁊ ꝓpter hanc cām nō nocet itestinis inferioribus lesione vehementi. i. per longitudinē more sue in locis que sunt in eo: qō est sub hypocōdriꝺs vsq; quo digeritur illic digestione completa: ⁊ subtilieť. Et qñ suscipit illa ventositas digestionē semel fit penetratio eiꝰ facil: ⁊ iflatio accīs ab ea subtil. Et cā qdē ꝓp quaꝫ expellit ab itestinis supioꝛibꝰ ad itestina inferiora ē cā qua egreditur ventositas extra. V.

o Portet vt ingras ⁊ cõsideres q̃ ex vinis noiauit hy. vinosũ albũ. qõ ē: qz nos iã dixim⁹ i bis q̃ sũt p̃missa q̃ pot⁹ vinosus noiat⁹ ve hoc noie ē vinũ cõtrariũ vinis aquosis: oz ergo ex hoc vt celeri⁹ calefaciat hoc vino calefactõe fortj valde: ⁊ sit replens caput: ⁊ faciat p̃mixtionẽ rõnis: ⁊ addit i caliditate febr. verũtñ illud cuius dispõ est h: ex vinis nõ est albũ: nz qñ est recẽs neq; qñ est vet⁹. qõ ē: qz tu ñ inuenis ex religo vinis ãtiqs pure albũ: q̃uis sit i p̃n⁹ sui eẽ albũ: sed fit sp̃ q̃sto plus antiquat̃ citrinũ. cuz g̃ est i fine suo fit citrin⁹ color ei⁹. Sile est g̃ qõ hypo. intelligit p̃ sermonẽ suũ pot⁹ albũ: vinũ stipticũ. Et nos gdẽ ñ inuenim⁹ hoc vinũ p̃uocare vrinã ⁊ si ē grossũ tardat̃ mora ei⁹ i locis q̃ sunt sub hypocõdrijs. Et si nõ est grossuz nõ morat̃ illic epe lõgo sic̃ vinũ nigr: nz penetrat: ⁊ egredit̃ cũ vrina sicut vinũ albũ pauce stipticitatis. qõ ē: qz vina ista p̃uocant vrinaz. Et cã in illo est salus ip̃z a duob⁹ nocumẽtis fil: cã quoruz tardat̃ exitus aque et vini nigri. aq̃. n. tardat̃ exitus p̃pter frigus suum: ⁊ vini nigri p̃pter grossitudinẽ suam. qõ est: qz vinũ stipticũ est pauce calitatis qñ ꝓparatur religo vinis: ⁊ pp hoc fit q̃ potus ei⁹ confert diarie: verũtñ nõ p̃uocat vrinã p̃uocatione vehemẽti. Dignũ ē ergo qõ hyp. dixit ibi vinosa: qz min⁹ ē p̃uocatiuz vrine cũ ꝓparauit ip̃z vino nigro. VI

Tinũ albũ subtile vrinã p̃uocat.

p Et potũ aliũ intelligit hyp. aut potũ quez ꝓparauit potui dlci: ⁊ ē locutus i eo: qõ ē: qz iste pot⁹ ē min⁹ p̃uocatiu⁹ vrine ex primũ q̃ pot⁹ vinosus alb⁹: aut intelligit p̃ sermonẽ suum: q̃ pot⁹ ali⁹ nõ hz tñ: sed omne vinũ in quo nõ est dulcedo absoluta. Cũ ergo occultet cognitio hui⁹ sermõis ex sermone suo: et illõ quo fit iuuamẽtum est vt sit sermo ei⁹ in potu vinoso albo: addit ēt illud ei occultatõez: qñ nõ declarat̃ ois̃ manifesta q̃ vinoz ē pot⁹ vinosus albus: an sit vinũ forte vehemẽtis calefactiõis: aut vehemẽtis p̃ticitatis: qõ nesciant illi de nr̃a lingua p̃ticũ: ⁊ nesciant vinosuz qõ ē leue⁹ eo stipticũ: ⁊ sinp̃ qõ istoz ē sermo ei⁹. Ego ꝑ suz declarãs vitatẽ ei⁹ ad qõ itẽdit: dico q̃ pot⁹ dulcis ē magis inuatiu⁹ vinoz oiuz ad excreãdũ illõ qõ excreat̃ p̃ sputũ qñ nõ ē vehemẽtis grossitudis: neq; ēt est ꝑpinguis potui citrino diminut⁹ i grossitudine sua ⁊ sua dulcedine: vinũ ãt citrinũ ē malũ in eo quo indiget ille q̃ hz febrẽ: qñ est calidũ vehemẽtis calitatis: vinũ g̃ ꝓueniẽs ei qõ necesse ē excreari ex plũmone post vinũ dulce qõ nõ ē vehemẽtis grossitici ⁊ dulcedis ē vinũ aquosũ cũ ꝓfortet vtutẽ ōbilẽ ⁊ humectet humores: ⁊ icidat eos i cistõe pua: ⁊ pot⁹ ēt h⁹ vini ē ēt mioris timoz i eo q̃ hz febrẽ: q̃ potus reliquoz vinoz. VII.

d Ed plimũ in vrina min⁹ penetratiuz q̃z vinũ albũ

q Tod ē: qz potus iste dlcis min⁹ p̃ nocat vrinã scõm plurimuz q̃z potus vinosus albus. VI.

e Teaz que cũ sputo fit excreatiõez plus q̃z alius potus iuuat.

e T vinũ dulce est magis iuuatiuuz ad excreãduz qõ screat̃ per sputuz: q̃z vinũ aliud. VII.

q Ui aũt huiusmodi vinũ bibendo patiunt̃ fitim: minus screant q̃z si aliud biberent vinũ: qui vero nõ: cõtrarium.

c Ui aũt facit pot⁹ bui⁹ vini euenire fitim est q̃ ipe excreat ꝑpter potũ eius minus eo qõ ipe excreat p̃ potũ vini alterius. VIII.

d E vino aũt albo vt̃ sit laudabile vel illaudabile p̃imo dictũ ē i bis que de dulci potu tractatum⁹ ⁊ ei⁹ transi

t⁹ i vesicã facilioz ē q̃z cũ iuslibz alter⁹ pot⁹ cũ quo ēt vim apitiuã hẽ digno scit̃ q̃ i bis morbis sp̃ iuuatiua est: vez ēt in alijs min⁹ alio vino ꝓueniẽs ẽ sed tñ si qd in corpe mũ dificat p̃ viã vesice ē neẽe vt a morbo liberet si put et opz ꝑpineat. Qõ bonũ ē cognoscẽ illã significationẽ: vini q̃ iuuamẽti ⁊ nocumẽti ē mõstratiua cui⁹ qdẽ toti⁹ notitie oẽs qdem medicine p̃ioꝛes extites fuere.

d E potu ãt vioso albo iam narraui maioꝛes res q̃ laudant i eo ⁊ vitupãt: ⁊ ples eaz sũt i sermone meo õ vino dlci: ⁊ qñ penetratõ ei⁹ ad vesicã ē velociõ mltũ q̃z ali⁹ pot⁹ ⁊ i ipo ēt ē aptio q̃ fit iuuamẽtũ sp̃ i egritudib⁹ istis ⁊ i reb⁹ alijs: qõ ē: qz q̃uis sit in reb⁹ alijs min⁹ ꝓueniẽs q̃z vinũ aliõ vez tñ sm dispõez qñ mũdificat corp⁹ pvia vesice faẽ euadẽ ex egritudie qñ admistrat̃ sm q̃ oz: quod bonũ est cognoscẽ bas significatões significãtes iuuamẽta vini ⁊ nocumẽti ei⁹: q̃z ꝺcia ñ fuit illi q̃ autigoꝛes mefuerunt. IX.

tertium post hec duo est vinum rubeum: ⁊ potus dulcis est quartum. Unũ autem albũ est minoꝛis calefactionis omnibus vinis: ⁊ differentie particulares in hoc vino in multitudine ⁊ paucitate sunt multe: illud autez ex vinis cuius dispositio est hec dispositio: iam diximus in eis que sunt premissa: quod est velocioris penetrationis ad vesicam q̃z potus dulcis. In hoc autem sermone dixit hypocrates. q̃ conuenientia eius in rebus aliꝰ est minoꝛ quam vini dulcis. Res autem iste sunt ventris

nõ gra ⁊ calitat⁹ i vinis i colo⁹ diuersitat̃.

ventris solutio: ⁊ excreatio eⁱ⁹ qō excreatur per sputum deinde dixit. Quā bonum est cognoscere significatiōes significātes virtutem vini. IX.

Vina cō posita ex saporib⁹ cōtrarijs sūt mala.

Mne vinū dulce ē magnū: sed nō oē vinū nigrum ē dulce: verū tu inuenis ī vinis nigris vinū nigrū: qō ē stipticū: sīc vinū qō inuenīt apō nos ī Asia ppe ciuitatē pgamū ī ciuitate que noīat samarte: ⁊ ī ciuitate q̄ noīat Dalas. Vina āt q̄ sunt ī kabichel: q̄ nominat anatis sunt stiptica dulcia ꝓposita ex duob⁹ saporib⁹ ꝓprijs ⁊ ꝓpter hāc cām fit malum: qm nō penetrat in venas nr̄as ꝺscēdit a stomacho velociter: sed morat ī eo tpe lōgo: ⁊ iflat ipm. per illud aūt qō ex vinis ē nigri coloris stipticum in quo nō ē dulcedo fit inuamentū ī gbusdam egritudinib⁹ accidētib⁹ in vētre: qm descēdit qō ad ipm peruenit plus q̄ ꝺs aut ē illō qō egredit ex eo ō grīe alcoarati: tūc. n. inuēis q⁹ ℔ vinū ē ꝓuēiēs: ⁊ silr ēt vinum albū: ⁊ silr ēt vinum stipticū ⁊ reliq̄ medicine ꝓueniētes. Dr. enī dicit ī eo cui⁹ dispō est ℔: q⁹ vinū citrinū ēt cō uenit ei: ⁊ nō dicit illō absolute in oī vino citrino: aut palmeo: ſz ī eo qō est stipticū citrinū. qō est: qz oportet tibi vt itelligas ſmonē eius super ℔ duo sil sīc dixit. Vino āt citrino ⁊ stiptico ꝺs te vti in ꝺb⁹ ifirmitatib⁹: qō est: qz vinū citrinū dicit de duob⁹ potib⁹ ⁊ silr nigrū: quoꝝ vnus est vinū dulce: ⁊ alter vinum stipticū: ⁊ hic est ēt vinū aliud tertiū ꝑter ℔ duo: ꝓpositum ex istis duob⁹ saporib⁹: verūtn illud cui sapor est minus: noīat ex colore suo duob⁹ noibus: vinū āt citrinus vehemētius ledit caput ⁊ mentē: qm̄ est calidi⁹ nigro. ⁊ ꝓpter hanc cām fit addēs in febribus. qō est: qm̄ ꝓuenientiora vina in febribus sunt vina aquosa tm̄. Necessario ergo ꝓhibet hypo. vti stipticis: quoꝝ color est citrinus autmi ger: qm̄ ī capite est grauitas: aut in mēte nocumentum. ſ. qm̄ feb. tāgit mentē ⁊ ledit ipsam: ⁊ in egritudinib⁹ etiaz que fiunt in pectore ⁊ palmone qm̄ ī eis fit graue eycere sputū: ⁊ dicit itez: ī eo cuius dispō est hec ex vinis: q⁹ est ꝓuenies quādo vrine exitus est difficil: ⁊ manifestuz qdē est q⁹ illō est ꝓp grossitudinē ⁊ ipsius stipticitatē. X.

Vina cō posita ex saporib⁹ cōtrarijs sūt mala.

Ī vino stiptico ē ꝓueniēs in infirmitatibus accīdentibus in ītestinis que narrauit hy. iterū: ⁊ per illud fit q⁹ inuamentū eius in eis est: q̄ bibitur existēs purum ꝓpter stipticitatē ipsius qua fit inuamentum in eis loco eius. Et hec quidē stipticitas remouet ab eo qm̄ miscet cum aqua mixtione multa: ⁊ sicut inuamentum eius est in istis propter stipticitatem que est in ipso quando bibitur existens purū. silr nocumentū eius est in partibus pectoris ⁊ capitis vehemētius quando bibit ꝑuz: hec ergo sunt mēbra que significauit hypo. per sermonē suum: ⁊ dixit: qz nocet omnibus membris superioribus: ⁊ nocet etiā corporib⁹ que indigent euacuatione per vrinam. qō est: quia vinum stipticum ꝓhibet omnes species euacuationis per vrinam ⁊ abscidit eam. Cuz ergo abscidit sermonem suū: in vino: in hoc loco secutus est illū in sermone cum hydromelle ⁊ ipse qdem iam narrauit in sermone suo totum qō necessarium est scire de vini esse nisi paz: ipse enī dimisit rē vnaz quā non exposuit: ⁊ hec ē quaz ego dixi in partibus sermōis mei. scz q⁹ ꝓueniētius ex vinis oībus ei qui habet egritudinem acutā est vinum aquosum. Et hoc vinū est vinum cuius color ē albus ⁊ eius substantia est subtilis: ⁊ nō ostēditur ī eo aliqua ex q̄litatibus que inueniuntur ī reliquis vinis: nō stipticitas: neq; ponticitas: neq; asperitas: neq; olēcedo: neq; amaritudo: neq; vētositas est ei: qz hoc vinū solū inuenitur ꝓuatū nocumētis: q̄ ꝓueniunt ex potu aq̄ ⁊ oī malitia quā cuenire facit reliq̄ vina. Et nos qdē inuenimus hm̄ vinū ī multis locis in regiōe Italie: ⁊ in regiōe Asie: in regiōe qde Italie vinum qō noīat menosū de quo ī potu dat febricitātibus: ſz in regione Asie vinum citrisce: ⁊ vinum qō noīat sibilea: ⁊ vinum qō noīat cichlis.

Vinū stipticū ꝓhibet euacuatiōez p vinū.

Quale sit vinum aquosum.

Vina grossa vehemētia ⁊ fortia odoris inueniunt ī locis calidis

Et qz iam itellexisti significatiōes eius: tunc facilis ē hm̄ ex vinis inuentio ī vnoquoq; populoꝝ in regiōibus ī gb⁹ fit difficil inuentio vinoꝝ subtiliū aquosoꝝ: ide est q⁹ ego inueni hm̄ vinū calicheli ⁊ nechiti ⁊ acritis ⁊ critis: ⁊ fortia se nō inueniūtur in istis locis vina subtilia aquosa: verūtn quandoq; inueniunt in istis locis huiusmodi vina q̄uis parum: ⁊ mirabilius illo est: qō ego vidi in egypto: qō est: quia vina grossa vehementia fortis odoris inueniunt in locis calidis: in regiōe autem Italie ⁊ regiōe hierenimati ⁊ in regione Asie non est mirū si in eis sunt vina aquosa multa. Oportet autez vt inquiratur ⁊ consideremus que causa fuit in dimissione hypocratis vt non loqueretur in hoc vino sermonem proprium in sermone qui precessit ſm q⁹ ipsum est minoris nocumēti q̄z reliqua vina ei qui habet febres: quod est: qz non est tibi possibile vt dicas q⁹ hypo. non fuit sciens hoc vinum. quod est: quia tu inuenis post paululum in sermone suo de hydromele scripsisse hunc sermonem: et est in quibusdam rebus fortius vino subtili paz tolerans aquā cui nō est odor: et in quibusdam earum debilius. ⁊ non dixit hunc sermonem nisi cum ipse comparauit hydromel vino subtili quod parum tolerat aquam cui non est odor. Narrauit ergo significationes vini aquosi cum exquisitione ⁊ perscrutatione. Dignum est ergo q⁹ postquam narrauit esse potus vinosi. ⁊ dixit. quia ledit caput ⁊ percutit mentez: visum est ei q⁹ illud sufficiebat in intellectu vini aquosi quoniam possibile est ei qui considerat vt sciat res multas ex contrarijs eorūdem. XI.

Ermo ei⁹ i oib⁹ hoꝛis ifirmitat⁹ significat q̄ fmo
o eius ē in egritudinib⁹ acutis i q̄bus dixit q̄ te vti
ptisana oꝛdei aſiq̄ ꝛequaſ egritudo statū suū: ē i
cōueniēs: qm̄ qñ bō bz febꝛē acutā: ⁊ nō ē i pectoꝛe ei⁹ ⁊ i
pulmone ipſi⁹ aliqd ex moꝛbis: ⁊ vꝫtus eius ē foꝛtis: ⁊ ō ap
titudine egritudis ei⁹ est vt ꝛequaſ statū suū circa diem
gntū: tūc ſufficꝫ vt remaneat q̄ potū hydromell' tñ ⁊ to-

leret illō hydromel. q̄ in oib⁹ ifirmis ē ꝛueni
ens valde i hꝭ egritu-
dinib⁹. Nōnnib⁹ aūt co
lerā amarā inuamētū
eoꝝ q̄ ipſz ē min⁹. qō ē.
q: ꝛuertiſ in eis ad co
leraz: niſi antecedat ⁊
egrediaſ: aut ex iteſti-
nis: aut ex veſica: nā ſi
antecedat ⁊ egrediaſ:
cū eo qō non nocet: fit
inuamētū q̄ ipm inua
mento magno valde:
qō ē: q: egrediſ cū exi-
tu ei⁹ colera. Et hypo.
gdē significauit i hoc
ſmone i eo qō dixit cō
plexionē hydromell'.

Nota de hydrocele.

Qō est: q: magis inua
tiuū ēvt sit illud de eo
qō bibit ille cui⁹ diſpō
nāe cuius ē hꝭ diſpō: q̄
pmixtū est pmixtione
vehementi donec fiat
ꝓpinquus aq̄. tunc enī
nō excitat sitiz: nz gīat colerā. Et ſic̄ nocet hōnib⁹ colerā
amarā: ſil'r ēt vicit i eo: q: nocet eis quoꝝ viſcera ſūt ma-
gna: ⁊ itelligit i hoc loco q̄ viſcera magna: nō illuz cuius
viſcera ſūt magna q̄ nāz: ſz illū cui⁹ viſcera ſunt magnifi
cata ꝓꝑ aꝑa lapideū i eis: aut ex aꝑate calo: aut ex aꝑate
molli. qō est: q: hydromel nocet iſtis: qm̄ nō est poſſe i eo
vt aſcedat ⁊ egrediaſ a coꝛpoꝛib⁹ eoꝝ velociter: ſz ꝛuer
tiſ ad colerā facile: ⁊ ꝓꝑie i aposteatibus calidis: ⁊ cā in
illo est calitas ei⁹: qm̄ in aposlematib⁹ religo egredienti-
bus a natura eius est minoꝛis nocumēti. XII.

Am ꝓposui vl enūciaui i eis q̄ pmissa sunt causaz
i ꝓpter quā fit hydromel min⁹ excitās sitiz q̄ vinū
dulce i locis i q̄bus ostēdi q: ipa ambo ſil'r fm dul
cedinē suā ꝓpērāt ꝛuersionē ad coleraz: ⁊ q: hydromel
fm subtilitatē suā ⁊ penetrationē suā ad oīa loca ē min⁹
excitās sitiz: qm̄ qñ moꝛaſ i stomacho spacio longo exci
tat ēt sitiz: nō minus q̄ excitat ipaz etiā vinū dulce: verū
tū hoc accidit raro. Velocitas āt penetratōis eius a stō
acho ⁊ iteſtinis: ⁊ epate ad renes ad veſicā plus q̄ vini dul
cis: ñ solū accidit raro: ſz ē iuenta i hydromelle i oib⁹ hoꝛis: ꝓpter hoc ergo fcm̄ est hydromel min⁹ excitās sitim
q̄ vinū dulce. Dy. aūt nō logī i eo ſic̄ dixi: ſz enūciat hāc
itentionē fm aliū modū: significat q̄ vꝫtē hydromellis
ex opatiōe eius i pulmone. qō est: q: ipſe ostēdit i hydro-
melle: q: nō faceret illas opationes ſi ipm nō peneꝛaret
i spacijs q̄ sunt i plmone: ⁊ abſtergat ea: inuamētum aūt
ei⁹ ad screādū illō qō neꝛe ē screari ō sputo: ñ dixit fmo
ne abſoluto: ſz addidit cū eo: cū q̄ſtitate eq̄li. ſ. ſz facilita
teꝛ parūper. qō est: q: ſi pōt adiuuare ad illō qō excreaſ
inuamēto magno: ſic̄ secaniabin: ꝓter q: i eo est sedatio q̄
nō est i secaniabi penit⁹. qō est: q: secaniabi excitat tuſſiz
qm̄ moꝛdicat ⁊ exaſpat ꝓpter vehemētiā sue abſterſio-
nis. Dydromell' aūt ⁊ ꝓꝑie qō ex eo est multe ꝛmixtio
nis abſterſio ē pauca valde: ⁊ noīaſ illō cuius vꝫtus est hꝭ
vꝫtus lotiuū: ⁊ ñ dixit in eo hy. i hoc loco: q: in eo ē gdā
ablutōis: niſi ꝓp hāc vꝫtutez: ⁊ significauit paucitatē q̄ est
in ipſo de hac vꝫtute p ſermonē suū: gddam. hec. n. dictio
gdā: qñ addiť ei ad qō addiť significat paucitatē: hec q̄
ablutio parua inuenta i hydromelle: mltotiēs viſcoſū effi
cit sputū nō qm̄ illud in quo ē vꝫtus illa faciat illud: ſz ꝓꝑ

In sputo viscoso ē necessaria medicina vehemens abſterſionis.

paucitatē eius qō est in
ipſo de illa. qō est: q: ne
ceſſaria est in eo quod
de sputo est groſſuz me
dicina vehemētis abſter
ſiōis q̄ possit abſtergere
humoꝛē viſcoſū: q̄ iaz te
neť in cāna pulmonis.
Si āt iſte hūoꝛ groſſus
ē aggregat⁹ i loco q̄ est
iter pectus ⁊ pulmones
tūc foꝛtiā neāria est i
excreatiōe ei⁹ plus mltū medicia: cuius vꝫtus
i abſterſiōe ⁊ icisiōe sit
foꝛtis vt abſtergat illū
humoꝛē a pāniculo te-
gēte coſtas: ⁊ icidat ipz
⁊ subtiliet eum. qō est:
q: non est poſſe vt pene
tret iſte humoꝛ in pāni
culum velātē. i. cooperi
entē pulmonē: ita vt ve
niat ad cānā ei⁹ niſi fm
hanc diſpōnem. Non q̄
bū feť hypo. i hoc q: ad
didit ad ſermonē suū: ⁊ cā in illo: q: in ipſo ē gddaz ablu
tionis: fmonē suū: ⁊ hꝭ ablutio viſcoſū efficit sputuz plus
q̄ oz. qō est. q: meli⁹ esſet vt diceret fm hunc modū ⁊ cā
i illo ē: q: i hydromelle est ablutio parua q̄ mltotiēs fať
deſcēdere sputū: ⁊ augmetat viſcositatē eius plus q̄ oꝛz
qō est. q: augm̄tatio viſcositatis sputi nō ē: qm̄ diſpō hy-
dromellis est hꝭ diſpō: ſz illō est res q̄ ꝓꝑia ē sputo: ꝓ hy
dromel aūt nō fit in eo inuamentū aliqō ſed dimiſit ipz
remanere ſz nām suā: meli⁹ ergo fuit vt diceret q: ꝓ hy-
dromel nō fit inuamentū i sputo viſcoſo: niſi q: addit in
viſcositatē sputi: ſermo. n. hy. inuiſcat sputuz: estimatio ē i
hydromelle: q: ponit sputū i hac diſpōne. Ingt Dumai.
Sermonē dixit Hal. i quo fecit errare hy. diligēs victo-
riā de eo. Inde est: q: tu iuenis eum poſt paululū i expō
ne sua q̄ exponit ſermonē hyp. in quo diſcernit inter opa
tiones hydromellis vehemētis puritatis. ⁊ opatiōes hy
dromell' vehemētis ꝛmixtiōis teſtificari i eo hydromel
le: q: qñ est q̄ſtitas ei⁹ qō est i ipſo de melle multā excitat
ſitī: ⁊ facit ipm viſcoſū sputū. Et ego gdē faciam te stare
ſup ſermonē eius iſtū: qñ ꝓuenies ad ipm: non est q̄ fmo
hyp. in hydromelle poſtq̄ dixit: ⁊ cā in illo est: q: in eo ē
gdā ablutiōis: ⁊ hec ablutio viſcoſuz efficit sputuz plus
q̄ oz nō ꝛect⁹ est fmo. Et manifeſtū est q: ſermo iſte nō
est fmo abſolut⁹ in oi hydromelle: ſed in eo: qō ex eo est
vehemētis puritat⁹ ⁊ ex vehemētiā calitat⁹ ſue ⁊ ꝓp
multitudinē ei⁹ qō ē in eo de melle excitat ſitim: ⁊ sputū
efficiat ipm viſcoſū. qō est: q: cū ablutio. ſ. abſterſio non
fiat i hydromelle niſi ꝓpter mel: ⁊ abſterſio ēt non fiat
melli: niſi ꝓp caliditatez eius sicut in q̄bus est abſterſio.
Propter illō dixit hyp. i virtute hydromellis que noiať
ablutio q: qñ est in hydromelle plus q̄ oportet efficit vi
ſcoſuz sputū: non qm̄ abluit ⁊ abſtergit: ſed qm̄ calefacit
⁊ inflammat. Cum ergo iſtud sit tunc non oporteť vt re-

Abſterſio est ꝓpter caliditatē

dargniat vy.t oim errare i suo sermone:neq; vituperet etiã Hal.nã qõ nũc diximus vt disputaremus p illud de hy.nõ accepimus illud nisi ab eo. XIII.

Am añ dixi q hydromel ꝓuocat vrinã:qñ penetratio ei⁹ ab oĩbus viscerib⁹ q̃ sunt iter stomachũ t renes é facil. Et ostendi itez q qñ egritudo é in epate:q nõ oz vt bibaĩ hydromel:t nocet etiã splen qñ in eo é apostéa calidũ: qõ est:qz ꝓuertit ex caloze igneo q est in apostemate calido velociter ad coleram. Et dignũ é ét q viscera ólectanť hydromelle pp dscediné ei⁹ sic stomach⁹ q̃re ꝓuocat ea ad attrahendũ illõ cũ velocitate: t silr ét reliq res dulces.naz iest vt dicat i eis:sicut ipe sũt delectabiles apõ stõachũ: silr sunt ólectabiles apõ oia viscera: t õ stõacho qdé apparet q ipse ólectať ex hõ rebus.qõ é:qz post q̃ deglutim⁹ eas:ientim⁹ q̃ si stomachũ desiderare eas sic sentimus eũ sp ledi asperis reb⁹ t amaris: ñ in hoza qua comedimus eas trñ:sz post illud ét per tps.t propter illõ ét nõ inuenim⁹ aliqué q sumat eas in aliqua hora ꝓ nisi fm viã medicine ꝓpter humores aggregatos nõ fm cursuz nãlem in stomacho. Qñ vero stõach⁹ sernat sanitatẽ suã ledit oĩbus istis reb⁹:res aũt delectabiles i venis sũt res dulces trñ:sed ét t meri inuenim⁹ delectari delectatõe vehemẽti qñ deglutiunť res dulces qñ hoc mẽbr ꝓ est aptũ in nã sui ꝓueniẽs ei cui⁹ dispõ est hoc ex reb⁹. Dẽ autem mẽbri gñatio est ex pãniculo itrinseco ex panniculis stomachi:t tegit iste pãniculus ét linguã. verũtñ ex lingua manifeste apparet sensus ei⁹ de rebus dulcib⁹. Et meri aũt sentimus q ipm delectať deide os stomachi ex reb⁹ dulcib⁹ qñ deglutiunť cũ aial est remanens fm sanitatẽ suã:fm hoc ergo ét oz q viscera delectent ex reb⁹ dulcibus:qz attrahũt ex eis velociter q̃titatẽ multã i hoza sanitatis t nutriunť ea. Cũ g̃ sunt in hoza q̃ ledunť a febre t apatib⁹ calidis:ꝓuertũt illas res ad coleraĩde est q tu inẽis epar i eo qõ nutrit ex aialib⁹ p cõcoctionẽ ficuũ magnũ valde ólectabile ólectatõe mãifesta. Qñ epar nutrit t ipinguať ex comestione rez dulciũ. In apatib⁹ aũt calidis:t fe.nõ ꝓuertunť hõ res ad hoc vt addãt i magnitudine epatis:sz generãt coleraĩ.qõ est:qz calor febris est vehemẽs:sz calitas inata est eq̃lis. Jngt Dumain. Jã declaratũ é de Hali.i hoc loco.qz posuit cãz nocumẽti accñtis in viscerib⁹ ꝓuersionẽ rez dulciũ ad coleraĩ ꝓpter caliditatẽ q̃ est i apostemat⁹ calidis. Et iste qdé sermo verificať i apostemat⁹ calidis tantũ:i opilationibus vero t apostemat⁹ lapideis t in oĩb⁹ bis silibus i qbus cum sunt in viscerib⁹ addũt res dlces cũ comedunť t bibunť nõ. Lám aũt cõez in hoc q res dulces nocent oĩbus istis morbis iã dixit Hali.in postréo tractat⁹ sui de regimine subtiliatiuo:t ego ponã sermonẽ illũ suũ cũ dictionib⁹ suis:t est hic. Jnquit. Sicut vina dulcia qñ cũ eis miscentť alique medicine subtiliatiue mũdificant grossos humores viscosos flegmaticos: q sunt in pectore t pulmone. Similr etiã quãdo epar est apostematũ:aut splen.est nocumentũ accidés ab eis maius q̃ iumamẽtũ eorũz. qõ é: qz illa mẽbra trahũt ad se res dulces quãdo perueniunt ad stomachũ velociter:quare coartanť ꝓpter illam'cãz in extremitatibus vene que sunt i eis facile:t ꝓpter vene que sunt i epate in locis i qb⁹ cõcurrũt extremitates venaꝝ diuersaꝝ ex vena que é in latere cõcauo eius notato porta:t extremitates venaꝝ ramificataꝝ ex vena q̃ é i latere gibboso ei⁹ q̃ notať ꝓfunda.nõ ergo ꝓueniũt res dulces istis viscerib⁹ qñ in eis sunt apostemata:neq; qñ in eis é lapideitas:neq; qñ sunt orificia venarũ minutaꝝ:q̃ sũt i eis:opilata:neq; ét ipz mel: q̃uis sit i eo vtus icisiua. verũtñ medici frãgunt vehemẽtiã virtutis dulcedinis mellis cũ aceto q̃re fit secaniabin qñ ꝓbas ipm cũ rõne t experimẽto conueniẽti⁹ rez: t magis iuuatiuuz eaꝝ i regimine subtiliatiuo Cũ ergo scis hec de dispositiõe gal.tunc nõ est necesse tibi vt audias a me in eo rez aliã. quod est:qz iaz declaratũ est tibi in sermone vno cõi

Ydromel ét puocat vrinã vehemẽter:nisi ꝓhibeant ab illo q̃dã viscera. XIIII.

Dulcia non stõachus sed viscera ei⁹ dulcibus delectant.

Dmores de gñe colere purgat ab ifra:qõ ãt purgat aliqñ bonũ est i coloze:aliqñ satis pluscz̃ oz tinctuz

Qua mell mitũ puocat vrinã nisi huic aliqõ viscerũz contradicat.

Tsoluit ét hũores qui sũt de gñe colere iferi⁹:t qñ qz é qõ ex eis eduné bonũ iferi⁹: t quãdoqz est rictum plus q̃z oz t plus spumosuz: t plus quidé accidit hoc in hñtib⁹ colerã: t quozũ viscera sũt pluscz̃ spumosũ: qõ maxime coleraz hñtib⁹ qcz magna viscera habẽt cõtingut.

Res dulces nocẽt viscerib⁹ opilatis.

q̃ res dulces nocẽt in oĩbus ifirmitatibus accñtibus in viscerib⁹ in qb⁹ coartať via si illud est ꝓpter apãta:aut est ꝓpter opilatões: t ẽ sermo eius iste quẽ dixit in regimine subtiliatiuo.apatibus aũt calidis que accidũt i eis nocẽt ꝓpter res dulces:quoniã res dulces si earuz penetratio non est facilis t festina:ꝓuertũť ex caliditate illorum apostematum ad coleram. XIIII.

Stomach⁹ sanꝰ ediur amaris t aspis.

Porter vt rememoreris in B loco fmonis eius p o cedentis in quo cũ ꝓparauit inter hydromel t vinũ dulce:dixit i hydromelle: qz minus excitat sitim q̃z vinũ dulce.ergo silr etiã in hoc loco iucnimus: q cũ ꝓparauit hydromel cũ vino dulci dixit. Et solutione educit humores q̃ sunt de gñe colere iferius plus.qõ est qz vinuz dulce etiã soluit: verũtñ qñq; hydromel soluit humores de gñe colere:t qñq; solone eduć humores malos:t isti humores mali sunt de gñe colere:q bus res alia penitus nõ est admixta:t color colere qui eit in eis est color igneus:t color rubeus grossus clar⁹: t ipuma que accidit i istis humoribus é mltoties sic euentus eius etiã in eo qõ calefit p ignẽ calefactõe sorti.sup istas náq; res natat ipuma.t qñq; est euentus spume in eis sicut euentus ei⁹ in humiditatibus q bus nocẽt venti:t venit ab illa spuma:t primũ qdé boꝝ duoꝝ ẽ significat caliditatem egredientẽ ab eq̃litate:t scõm significat coartationez in strumentoꝝ t aggregationẽ agitationũ ventoꝝ iflantiũ retentoꝝ in locis q bus nõ est penetratio:t huiusmodi q dem vẽrositates egrediunť qdé mltoties in febribus in q bus liquefit corpus. Et potus quidem hydromellis in his febribus est in vltimo contrarietatis ei quod in eis est necessarium: t nocet vltimo nocumẽto eis qui minorantur. Potus autem aque frigide est fm contrarium illius conferens vltimo innumento. Hypo. autez dicit q euentus huius egestionis est propter propter potum hydromellis in eo sup quẽ vincens natura est colera. Scia⁹ complexio est calida:egrediẽs in caliditate sua ab equalitate:t habet in egritudine sua apostema calidũ i q bus dam visceribus suis.qõ est:qz nomen egritudinis cõmunis in huiusmodi loco est propriũ ei qui habz apostema calidum:quoniaz nõ fit iflammatio febris ab apostemate lapideo:nz ab apostẽate mollu: ergo manifestuz est:qz

Epar ligpignatur et oltis⁹

qñ fit i gbusdã egritudĩbus calidis in gbus est nr̃ sermo apostema: tũc est apostẽa cal̃: nõ apostema molle. i. fleg maticũ: aut apostema lapidũ. i. melancolicũ ⁊ illũ cuius dispõ ẽ h dispõ: nolauit by. i h ꝓmõe magꝫ viscꝫ. XV.

Am dixi itꝫ i eis q̃ sunt ꝓmissa: q̃ hydromel cõuertit i egritudinibus acut̃ ad colerã: ⁊ nocet eis ꝓpter illõ. Aque aũt tardaꝫ penetratio: ⁊ morat i locis qui sub hypocrõ drys sũt rpe lõgo: ⁊ pp h neĉe est tibi vt fugi as ab vsu eius. Rectius ẽ ergo vt vtaris potu ꝓmixto extrisq̃ fi mul: ⁊ sit ꝓmixtio tua q̃ ꝓmisces ea ex q̃ntitate m̃ta aq̃ cum q̃ntitate pauca mell̃: mel. n. faĉ penetrare penetratõe sua ipam: qõ est: qz vrine exitus fit facil̃ p hũc potũ ⁊ excreatio eius qõ excreaĉ p sputũ fit facilior ⁊ velocior qñ tu acceperis ipꝫ fꝫ hunc modũ. q̃ si tu ꝓmisceas cuꝫ hac q̃ntitate aq̃ q̃ntitatẽ mellis maiorẽ hac q̃ntitate facit cuẽire velociter sputi ⁊ addit inusitatez sputi. Inquit Dumaĩ. Iste locꝰ ẽ in quo ꝓmissi i eis q̃ ꝓmissa sunt: q̃ faceré stare te super ipm ex sermone gal. q̃ inuenimꝰ eũ ꝓfiteri cõfessiõe mãifesta q̃ hydromel ꝓmixtũ ꝓmixtiõe pura faĉ cuẽire sputi: ⁊ sputũ effiĉ viscosũ ñ g̃ mereĉ hy. vitupationẽ sup fmonẽ suũ i hydromelle: qz qñq̃ facit sputũ viscosũ: q̃uis gali. ꝛriũ illius videaĉ. ꝓpter has g̃ res fit hydromel ꝓmixtũ ꝓmixtione multa ꝓuenientius i excreatione eius qõ excreari neĉe ẽ p sputũ ⁊ in ꝓuocatõe vrine. ꝓpinquũ aũt puro inuenimus vehementius ꝓueniens in solone nãe. Qõ ẽ: qz mordicatio eius q̃nto ẽ maior: est velocitas solonis eius q̃ soluit ventrem: ⁊ multitudo eius fm illõ: ⁊ qñ clysteriçaĉ etiã ẽ mꝫ titudo solonis eius p q̃ntitatẽ puritatis eius. Hec est g̃ cã in solutione eius cuius dispõ ex hydromelle ẽ hec dispõ qua soluit egestionẽ super quã vincens est colera inbibita tinctura. ſ. super quã vincẽs est colera victoria vehemẽti ⁊ egestionez spumosã. qõ est: qz exitus huius egestiõis inuenitur ex hydromelle: cuius dispõ est hec dispõ: ⁊ ipsuꝫ cum hoc inuenimus mordicare itestina ⁊ abstergere ea: ⁊ qñ ꝓuertiĉ iteruꝫ i coleram: addit in multitudine egestionis super quã vincens ẽ colera. ꝓpter illõ non laudauit hyp. vsuꝫ eiꝰ: ⁊ significat illõ per sermonẽ suũ: ⁊ ẽt illa super quã vincẽs ẽ colera plusq̃ opꝫ. Egestionẽ aũt spumosaꝫ vituparit ẽt in libro suo de ꝓnosticatiõe: ⁊ egestio super quã vicens ẽ colera. ſ. illa cui non permisceĉ aliqd aliud ẽ mala. qõ est: qz oꝫ vt egestio sit nõ vehemẽtis tincture: neq; in dispõne vt ei nõ permisceatur res alia: sed fit equalis iter hec duo: ⁊ qdem nõ est oña iter sermonẽ meũ in hoc loco equalis aut parue ꝓmixtionis: cuꝫ ergo fueris seruans has res: ⁊ videris infirmuꝫ egerere egestionẽ spumosam super quã vincens est colera: tunc sciãs. qz fe. eius est ex fe. liquefacientibus: ⁊ ꝓpter illud necesse ẽ tibi vt prohibeas ab vsu hydromellis i huiusmodi febribus: ⁊ vtaris aqua ordei ⁊ attendas ⁊ consideres apparitionem significationis vnius: q̃nis sit vilis que apparet tibi in vrina significãs digestionem egritudinis: quod ẽ: qz quando tu das ei i potu in illa hora aquam frigidam: inuas eum inuamento. magno. XVI

Aqua in egritudinib⁹ acutis tarde penetrat

Hydromel parum magꝫ solvit q: magis mordicat.

Ed ẽt cũ ego hãc
s hũerit q̃litatẽ ipsi mario nocumẽto ẽ: nꝫ. n. ardorẽ q̃ sub diaphragmate est extinguit: ſꝫ potiꝰ furorez ⁊ feruorez stimulat: atq; infirmo ifert mõbi itolerãtiã: mẽbrisq; gñat molestiã. In itestinis aũt ⁊ i stõacho vulnera gñat.

Ñ illa aũt egõe eꝰ
i dispõ ẽ hec dispõ sũt itez nocumẽta alia magna q̃ est: qz nõ extinguit inflammatiõez factam in locis q̃ sũt sub hypocõdrijs: sed excitat eam: ⁊ accidit ab ea ꝓpter uitas tolerandi egritudinem sup infirmũ: ⁊ ingetudo membroꝝ ⁊ faĉ accidere vlcera intestinis ⁊ stomacho. XVII

E cõsuetudine
d hyp. ẽ, vt noĉt res ledẽtes nocumẽta. siĉ fecit in lib. de restauratõe. ⁊ in lib. suo de iuncturis: qõ est qz de consuetudine illorum de Epules est vt vtantur loco sermonis eoꝝ: nocet: ledit: ⁊ silr etiam inuenimus hyp. vti illo multotiens: ⁊ dixit in hoc locõ q̃ nocumenta huius egestiõis cuiꝰ precesserit rememoratio sunt magna scilicet egestio super quam est vincens colera spumosa. Et de cõsuetudine quidem eius est vt vtatur multotiẽs dictionibus que significant causas ledẽres: ⁊ corpora, quibus adueniũt nocumenta super significationes: ide est q̃ meliꝰ fuit vt diceret in hac egestione: quia significat nocumenta magna non ergo dixit: quia significat nocumenta: ſꝫ in ea sunt nocumenta: quamuis nocumenta nõ eueniãt nisi in corporibus lesis. Cause aũt sunt facientes illa nocumenta: ⁊ significationes significant ea. Audi ergo ex hypo. nocumenta que significañ ex huiusmodi egestione: dixit enim. q̃ est: qz non extinguit inflammationem que ẽ in locis que sunt sub hypocõdrys sed excitat ipaz: ⁊ non dixit hunc sermonẽ: nisi qñ multotiens sedat exitus egestiõis super quam vicẽs est colera iflammationẽ factam in locis que sunt sub hypocondrys: ⁊ propter hoc addidit in sermone suo egestione spumosa: super quam est vincens colera: quoniã nõ extinguit inflammationẽ: sed facit accidere ꝛrium illius: scilicet quia addit in ea vel augmentat eam: quod est: qz qui ascellat huiusmodi ascellationem non sedatur ab ea inflammatio que est in locis que sunt sub hypocondrys: sed facit eã fortẽ ⁊ malignam. ⁊ facit accidere infirmo inquietudinem: scilicet angustiam ⁊ syncopin: ⁊ pretitatem tolerandi egritudinẽ quoniam huiusmodi egestio accidit a causa que inflamma: loca que sunt sub hypocõdrys: ⁊ a õscensione eius i itestinis accidit alcorati intestinoꝝ. Et cã in illo ẽ acuitas: ⁊ causa euentus alcorati itestinoꝝ ẽ egestio referta sup qua vicens est colera. Causa aũt que est in locis que sunt sub hypocõdrys ñ est nisi significatio significãs sup ea. Et de ꝓsuetudine gdẽ hy. est sicut dixi multotiens vt vtañ dictionibus q̃ significãt cãs facientes morbos sup significatiões q̃ significant eas. XVII.

Ignificauit itez hy. i eo qđ ꝓcessit de ſmone suo:
s qz mẽsurat narratiõez curatiõis cuiusqz egritudi-
nũ acutaz:ꝛ significat illõ ẽt i hoc ſmone: ñ min⁹
eo qđ significat illõ i eo qđ ꝓmissũ est:ꝛ ego ingraz de re-
bus additis i hoc libro post sermonẽ:i balneatõe:ꝛ ab eo
qđ est i libro suo de egritudinib⁹:ꝛ i libro suo ỗ causis:an
sint digni vt ꝓtineãt hy.i expõne mea quã exponã i illos
libros. XVIII.

Ãz significauit
i hyp.ẽt significa
tiõe manifesta:
qz ꝓcepit vti hydrõel-
le tñ vsqz ad horã cuẽ
t⁹crisis.qđ ẽ: qz nõ vti
mur aqua ordei nisi i
egritudinibus tñ gb⁹
liq̃fit cozp⁹ aut i eo cui
vt⁹ñ tolerat vt morer̃
vsqz ad horã crisis. In
religo ãt egritudib⁹ ẽ
recti⁹ vt regaẽ ifirm⁹ i
eis hydromelle tantũ
XIX.

n On ẽ ſmo hyp.
dicẽt i potu hy
dromellis:qz ꝓsternit
vtutẽ ifirmi ꝛ ſmo ei⁹
qz nõ nutrit euz prius aut nutrit cũ nutri
mẽto paucoꝝ⁹.verũ
tñ iste operatiões tres
adinuicẽ sunt diuerſe:
siue sint ex eis q̃ ꝓster
nũt vtutẽ suã sic̃ fluxꝰ
sanguinis ex naribꝰ:ꝛ
fluxꝰ vẽtris superfluꝰ:
ꝛ sudor:ꝛ vomitꝰ:ꝛ ꝓ-
bibitio a cibo ꝓ accñs:
nec̃ario dicit i eo qz ꝓ
sternit vtutẽ. In eo ãt
qđ ꝓius nõ nutrit sic̃
aq̃: sermo: qz ꝓsternit
vtutẽ aut cõfortat eã:
nõ ſm vitatẽ: ſz ſz viã
trãsumptõis i de est qz
aq̃ non solũ ꝓfortat in
firmũ ſz qz ipsa nutrit
ipm:sed ẽ loco medici
ne q̃ reducẽ ꝓplexionẽ
ei⁹ sup quem supfluit
malitia ꝓplexionis do
nec ꝓuertit illã ad eq̃-
litatẽ:tertia ãt cũ istis
duab⁹ ẽ cui⁹ nutrimẽ
tũ ẽ paruũ:ꝛ ẽ pole vt
moriaẽ hõ si vtaẽ eo so
lo cui⁹ dispõ ẽ hec:non
ſz qz virt⁹ ei⁹ cadat ex
vsu illi⁹:ſz qñ ñ addit
i ea magnã additionẽ:
ꝛ ex istis reb⁹ ẽ hydromel. Qđ est:qz qñ ifirm⁹ ꝓhibeẽ a
cibo q̃tuoꝝ dieb⁹:ꝛ de aptitudine ei⁹ est vt moriatur: tũc
pole est ei ꝓ vsũ hydromell' vt nõ remaneat: nõ vsqz ad
die qntũ:ſz ẽt vsqz ad die sextũ:ꝛ itelligе istũ ſmonẽ ite-
rũ i melle:natura.n.mellis ẽ illa que ponit hydromel ex
rebus que nutriunt nutrimento paruo: qđ est, qz aqua

Jquirite itaq̃ vtrum
d medicamẽto ꝓ ne
cessario ꝓ ad hos
morbos medicandos po
stea itimabo.

Species aũt cura
s tois q̃ iste egritu-
dines curaẽ ego narrabo
in eis q̃ sunt post. XVIII.

Ed ſi i bis mor-
s bis acutis ꝓ iure
vl' potu aquã de-
deris mellitã vtile tibi in
mltis oparis:nec multuz
ỗlingis: quẽ ãt oporteat il
lã bibẽ ꝛ quẽ nõ dcñ est
vt oportiat. dixim⁹ etiam
cur denegetur ifirmo.

Si vteris i bis
e egritudibus loco
ſozbitionũ ꝛ toti⁹
qđ bibiẽ hydromelle:erit
tibi rectũ in reb⁹ mltis: ꝛ
non erit tibi pole vt erres
mlto errore: Cui ãt opor
teat illđ dari i potu: ꝛ cui
nõ oporteat illõ dari i po
tu iã dixim⁹ ſm qꝛ opz vt
in eo dicaẽ ꝛ enũciatiuim⁹
ẽt cãm in qua nõ opz vt in
potu detur ifirmo hydro
mel. XIX.

Ed qdã iã dimit
tũt dare illã q: vi
delicet ỗbilitat illa virtu-
tẽ bibentiũ: vñ ꝛ illis eaz
citã mortem credũt ipen-
dere:qđ ita esse iccirco vi
deẽ sibi:qz is q bibit mini
me põt ſustentari. Sunt

.n.quidã ea tñ vtentes:
q ꝛ si opportũe vtũt ea.

Jmittũt ãt boies
d vti hydromelle:
qñ faẽ accidere
ỗbilitatẽ i virtute ei⁹ q bi
bit ipm:ꝛ ꝓp hoc putãt
qđ faciat euenire mortẽ
velociter:ꝛ nõ dr illud i
eo nisi qñ bibẽti ipm:nõ
est pole vt morer̃ ꝓsuz
ei⁹. Qđ ẽ: qz ex hominꝫ
bus sũt qui vtunt hydro
melle tm ſm qꝛ vsus ei⁹
in quibusdã cucurrit ſm
recritudinem. XX.

On tamẽ hic sen
n sus hoc modo ꝓ
fectus est.

Ec aũt ſnia vera
b nõ est secundum
hoc. XXI

De tñ fortior est
q si sola bibaẽ nisi
ventrẽ soluerit.

Erũtamẽ hydro
v mel est fort⁹ nu
trimentum quan
do bibitur solũ si ñ lenit
ventrem. XXII.

Et etiam qñqz il
'e lud fort⁹ illo leui
uino qđ aquaz ſu
stinere nõ põt. est ꝛ qñqz
debilius.

T nos inuenim⁹
c ipz ũt esse fortius
vino subtili parti
tolerantis aquã i quibuſ
dam boris: ꝛ i gbusdaz
doqz ſm hoc exẽplum. ꝛ quandoqz inuenis ipsum etiam
fortius vino subtili aquoso: ꝛ quandoqz inuenis ipsum
etiã debilius ipso. Qđ autem nũc intelligitur ex omnib⁹
istis descriptionibus est vna eadẽ res. qđ est: quia hypo.
dicit in hydromelle:qz in gbusdaz boris est fortior vino
subtili aquoso: cuius est hec disposition. Et ego quidem

n On ẽ iste ſmo:qꝛ hydromel attrahat mortez sup
illũ q tolerat patiẽtiã sup seipz: ver⁹:i quo non sit
ãbiguitas.qđ ẽ:qz morz venit ẽt sup ipos q̃nis
bibãt aquã solã iteruz.
Cũ sit nutrimentũ qđ p
uenit ad cozp⁹ ex hydro
melle paruũ nõ ẽ pole
vt fueẽ ꝓ ipm cozp⁹:ita
vt remaneat ei vita sua
ꝓ potũ eius tñ: sic̃ si bi-
beret ifirmus aquã or-
dei solã. XXI

Er solo potu hy-dromelis nõ ꝓt hõ ỉvna cõ-seruari.

p Utaẽ de hy. qz
significat ꝓ ser-
monẽ suũ: fort⁹ mltuz
aquaz:qꝛ i aq̃ ei⁹ est vtus
ex q̃ nutriẽ cozp⁹:ꝛ pole
gdẽ est vt aq̃ qñ corpus
exiccaẽ ꝓp dimissionez
cibi qđ humectat ꝛ rori
dũ effic̃ vt morer̃ ꝓ po-
tũ eius ifirm⁹ tpe lõgio
ri tpe q̃ remaneat qñ ñ
bibit aq̃ oio. Inueim⁹
aũt hy. ỗterminare i eo
qđ addidit i ſmone suo
hydromelle: nisi lẽificz
vẽtrem:qđ ẽ. qz hydro-
mel ꝓsternit vtutẽ nãe:
ꝛ ỗbilitat eã ꝓp euacua
tõez i eo cuius lenit ven
trẽ cũ ẽ qꝛ ẽ dictõ signi
ficat mltitudinẽ solois
vẽtris: ñ eq̃litatẽ eius.
Et oz gdẽ vt scias qꝛ hy
dromel ꝓp est plus ad
soluẽdũ ventrẽ:ꝛ qđ ex
eo bñ decogẽ ẽ plur⁹nu
triñti:ꝛ itellige ẽ:ꝛ fua
illõ supvial tuas. Qđ ãt
scribit hy. post i ꝓpatõe
hydromell' cũ vino sub
tili aquoso ausculta vt i
telligas illõ. XXII.

Uerũt ex boib⁹
f g scripserũt loco
fortioris ꝛ ỗbilio
ris: veberitioz⁹ vtut⁹:ꝛ
veberitioris ỗbilitatis:
ꝛ ex eis fuerũt g scripse
rũt illõ ſz qꝛ nos scripſi
m⁹ ipz:ꝛ ex eis fuerunt
qui scripserũt loco qua
rundam horarum quã

Ilđ non põt sup:a qmoꝝ di os sine ci bo viuere

tã narrauí cui⁹ ex vinis dispõ sit ꝟ dispõ in sermone de vinis. by. ãt abstinuit a rememoratõe ei⁹ q̃si ignorauit illõ: ⁊ significauit illõ i boc ꝼmone significatõe mãifesta: narrãdo subam ei⁹ i sermone suo: subtilis: ⁊ narrãdo vtutem ei⁹ i sermone suo: paꝛ tolerãs aq̃: qõ est. qz vinũ ſi noiaꝫ paꝛ tolerãs aquã: nisi cũ nõ est neꝯe vt pmisceaꝫ ei õ aq̃ vt bibaꝫ: nisi q̃titas parua: valde: qñ qõ est cũ ꝟio illi⁹. ſ. cꝰ pmixtio idiget aq̃ multa noiaꝫ plus tolerãs aquã. Vinuꝫ ergo nõ tolerãs aquã est de bil' vtutis: q̃ nõ fit inua mẽtũ i bibente qñ misceꝫ cũ aq̃ multa. Et ꝼmo ei⁹ itez ī boc vino: qz nõ ẽ odoꝛ ei: significat significatõe magna õbilitatẽ valde ei⁹ ⁊ frigꝰ ipsi⁹: ⁊ est ſile in his duob⁹ aq̃: sicut ſi vinũ ẽ foꝛtis odoꝛis: significat, illõ ex eo significatione magna valde vehemẽtiã vtutis ei⁹: qõ ẽ: qz alteratio vini aq̃ ſi dũ pmanet vna ei⁹ i vite ẽ pua valde: ⁊ illõ qõ admisceꝫ ei de eleméto terreo ẽt est q̃titas parua valde: ita q ipm est loco ei⁹ cui admisceꝫ q̃titas pua ex suba terre ⁊ ignis ⁊ nõ est neꝯia i deſtruendo hec duo ſimł. nisi digõ pua valde. Vinũ ãt cꝰ dispõ est hec dispõ. ſ. multũ tolerãs aquã: nõ fit cum hac dispõne ex digõne panca: qñ lõgitudo ei⁹ ab aq̃ est lõgitudo multa valde: ⁊ q̃titas calitatis quã acgrit ꝓpter illud est multa: ⁊ ꝟ cum illo odoꝛem. XXIII.

Vinum foꝛtis odoꝛis ẽ foꝛtis virtutis ⁊ calitatis.

caꝛ debilius. XXIII.

d Jfferẽtia ãt q̃ est ĩter virtutez vini aquosi ⁊ mell' vt vtriuſq; ñ ꝟmixti magna ẽ: q. n. duplus vini puri biberit q̃z mell' ei⁹ virtutem magis illõ mell' cõfoꝛtat: nisi nãm humefaciat: ſter coꝛis ẽt duplũ egerit.

e T dõia ĩter vſũ vini ⁊ mell' nõ mixtoꝛ in virtute eu iuſq; eoꝛ ẽ magna: qñ ſi aliquis bibit õ vino puro duplum ei⁹ q ipe bibit de melle cõfoꝛtaꝫ virt⁹ ei⁹ ex potu mell' plus mlt̃ũ: ſz ñ lenit nãm tñ: qõ est quia egestio ẽt que egrediꝫ ab eo dupla est. XXIIII.

f Ost ptisanaz vero ſi aq̃ mell' bibaꝫ saturat nimia repletione ⁊ iflat: eiſq; q̃ sũt sub diaphꝛagmate locis: mi me iuuat. Antea vero ñ fit adeo nocitiua: ſz ẽt in nanũto habilioꝛ hz

g T ſi soꝛbeat ptisanã oꝛdei deinde bibat post ipaz hydróel saciat ipm illõ satietate veheñti: ⁊ iflat cũ: ⁊ nõ fit iuuamẽtũ p illõ i locis q̃ sũt sub hypocródijs. Si ãt bibat hydromel ante soꝛbitionẽ ñ nocet ei illõ sic ẽ nocumetum ei⁹ qñ bibiꝫ post ptisanã ipsum sed q̃q; fit iuuamẽtum per illud etiam. XXV.

Ost ptisanaz vero ſi aq̃ mell' bibaꝫ saturat nimia repletione ⁊ iflat: eiſq; q̃ sũt sub diaphꝛagmate locis: mi me iuuat. Antea vero ñ fit adeo nocitiua: ſz ẽt in nanũto habilioꝛ hz

uertit corrupit prisanā ordei et q̄dā corruptione. XXV.

i Ntoto hoc sermone suo narrauit hyp. differentiā iter illō q̄ coctū ē ex hydromelle: et iter illud q̄ nō decoquitur: nō ē necessaria est i eo penitus expositio. XXVI.

e Limus q̄ vsus hy. in ſmōe suo nominat et vocat q̄ sūt filia illis: q̄q̄ ē q̄ ꝓsuetudo ſi currit cū vsu illius nois apō boies ois lingue: et q̄ q̄ q̄ non noiatur illa res illo noie ſm veritatē: et q̄q̄ ē q̄ vult significare per ipſz rez artificialē: sic ostendi mi lacertis tēporuz et masticātiū. Et manifestū qdem est apud oēs boies q̄ secaniabin ñ noiatur hoc noie vt significet aliquā operationū. Restat ē q̄ hy. nō dixit in eo: noiatur secaniabin: nisi ꝓpter vnā duarū rez: aut ꝓpter vituperationem qua vituperauit ꝑ nomen: sicut dixit in lacertis temporū et masticantiū: aut quoniaz ꝓsuetudo nō currebat cuz vsu huius medicine. q̄re addidit in sermone suo in ea ꝓpter hanc cām. nominat. Et possibile qdē est vt sit vnūq̄q̄ horuz duoruz quoniā licet nō ꝓpriū fuerit intentioni vsus eius esse i illa hora. Et licet hy. vituperauerit hoc ipm nomen cuz significet super hoc q̄ō est medicina cōpositā ex aceto et melle tātū. ſm dispositionē vero mellis in seipso in hoc nomine in greco pole est vt intelligat ꝑ ipm mel acetosuz: taz ergo oīdim⁹ q̄ō voluit hy. p ſmonē suū: secaniabin noiatur. Qō autē necesse est scire de esse eius in arte medicine: oportet vt intendam⁹ eius intentionē. Dico

De cōpoſitōe secaniabin.

c Ō ctū autez mel vsui apperi⁹: q̄z subtile et albuz lucidūq̄z videt ꝓzabile. Sz cā bonitatē illō hīe q̄ crudo ꝓferat dicere ñ possuz: nō. n. sapor osius crudo: si mel aī coctionē bonū inuenit: sz etiā plus defectū: et ad egerēdū sterc⁹ inualidius cōprobat: quoz neutrū quātū ad inuamētū necessariuz est. Ad qd aūt coqui expediat indicabo. Si ergo mel malum fuerit: aut imundū ine podoris: nigriq̄z coloris: coctio ei⁹ malignitatē minuit aut turpitudinē.

d Ecoctū aūt hydromel meli⁹ est i ꝓsideratiōe sua q̄z illud q̄ō nō decoquit: q̄ō est: q̄z vides ipsuz subtile albū q̄ō penetrat lux: sed q̄ i eo sit bonitas q̄ ante cellat illud q̄ō ex hydromelle crudū ē ego nō possum dicere: q̄ñ nō est sapor osius crudo si cōtigit q̄ mel sit bonuz: verū q̄ō ex hydromelle decoctū ē: debilius ē crudo: et min⁹ stercus faciēs descēdere: et nō est aliquod horū duorū necessariū i inuamēto. Et ꝓpinquius q̄ō ꝓpono cat ad vtendū eo decocto est q̄ñ cōtingat vt mel sit malū: nō mundū: neq̄z bonum odoris nigri coloris: ō coctio nāq̄z diminuit de malicia ei⁹: et vehemētia sue feditatis. XXVI.

p Ō t⁹ aūt q oxymel dicit i hyeme datur i acutis passiōibus plurimū iuuantior est: quib⁹ eni necesse ē screare iuuat: flatum bonum facit.

p Ō t⁹ autē qui nominatur secaniabi vsus i miris ex egritudinib⁹ ē inuariū⁹: q̄ō est: q̄z adiuuat ad excreādū illō q̄ō per sputuz excreari necesse est. et bonū efficit anhelitū. XXVII.

b Ō revero q̄b⁹ vtitur eo sunt iste.

b Ō revero ei⁹ sunt iste. XXVIII.

a Lcidissim⁹ vero bis quib⁹ sputuz screare ē necesse: nō parū facē inuamēti: q̄ si id q̄ō iclusū ē adiuuat excreari lubricū faciēs: atq̄z canalia pulmōis dilatās: pulmōi prestat qdam qetis: q̄z illum bīji dū reddit: itaq̄z maximū ipēdit inuamētū. q̄ñq̄z vero plimū: videlicet accidissim⁹ oppositū screatum per sputū fieri amittens adiuuare nō pōt: q̄ re sputi viscositas augmentatur: vnde et opus illi⁹ impeditur.

Quod est: q̄z ei q

q acetosus ē valde ex eo: ñ ē possibile vt efficiat operationē mediā in excreatiōe ei⁹ q̄ō excreari per sputum necesse est: quoniā si adiuuat ad excreanduz res retentas: et facit accidere eis lubricitatē: et dilatat cannā pulmōis: tunc gescere facit cānā pulmōis quadam gere: q̄ō est: q̄z lenit cū et cuz efficit has operationes cōfert illud mētū magnū: et quādoq̄z nō est possibile et qui ex eo acetosus est valde vt possit facē excreare q̄ō excreari neē ē per sputū: cum ergo illud est addit in viscositatē sputi: et nocet vsue ei⁹.

ergo q̄ compositio secaniabin non est ex aceto et melle tantum: sed est ex hydromelle et q̄ntitate parua aceti: et melius quidem in eo est vt decoquat: q̄ō est: quia virt⁹ mellis frangit q̄ñ decoquitur: quare acquirit hydromel permixtū ei inuamentū q̄ō ex eo necessariuz est: et nō est possibile in eo vt noceat. hyppo. autem narrauit in principio sermōis sui inuamenta q̄ sequūtur ex vsu secaniabin: et narrabimus etiam nos ea in sequētibus: nocumenta vero accidentia ab eo monstrat hyppo. in fine ſmonis sui. Qō autem dixit in fine sermonis sui istius quem ꝑmisimus est ſmo eius quod est: q̄z adiuuat ad excreandum illud q̄ō excreari necesse est per sputuz: et facit etiam bonum anhelitū: et nos qdem narrabimus illud quod ipse dixit in ō sermone sequentes in illo vestigiū ei⁹. XXVII.

i Ntellexit p horas eius: aut horas in quib⁹ oz vt administretur sicut cucurrit cōsuetudo cuz illo: aut inuamēta que acquirūt ex eo. Et ego quidē iā ostendi q̄ hy. multotiens vtitur hac dictione ſm hanc intētionem. XXVIII.

b Ippo. nunciat in sermone suo ista nocumēta que accidūt multotiēs ei qui indiget mī vti secaniabi acetoso. q̄ō ē: quia qui non indiget vti medicina cuius acetositas cōsequat hāc sūmā sine superfluuz est narrare nocumenta que accidunt ei ab ea. quod ē: quia hyppoc. non dicit acetosiſſim mī: sed addidit ad illud valde: sicut si diceret: vehementis acetositatis: et ille cuius dispositio est ex secaniabin hec dispositio: non est possibile vt efficiat in sputo grosso viscoso

Secania bin q̄q̄ materiaſ groſſas abſtergit t q̄q̄ exſiccat.

retento in pulmõe operationẽ mediã. ſz aut ſcidit illas materias t abſtergit eas: t adiuuat ad exſcreãdũ eas: aut claudicat ab hac opatione: ãre exiccat eas: q̄ñ ſic̃ illa ex medicinis cui⁹ diſpõ ẽ hec diſpõ: icidit materias t abſtergit eas: ſil'r etiã iuenim⁹ eã exiccare eas. Et nos gdẽ non vtimur ea niſi in exſcreatiõe materie᷒ groſſa᷒ retentarũ in pulmõe: nõ ad exiccãdũ eas: nã tũc eſt nociua: ſz vt ſcidat eas t abſtergat ipſas. Cũ g̃ ñ ẽ ei poſe vt efficiat illud nõ fit iuuamẽtũ per eã p̃ꝛ ſius: ſz nocet nocumẽto magno valde. Et hyp. gdẽ narrabit in ſequẽtib⁹ q̄ñ nõ eſt poſe i ea vt incidat t abſtergat q̃ ẽ i hoc loco. Uidetur g̃ mihi vt loq̃r i eẽ deſcriptõis ſz quã ſermo iſte deſcriptus inuenit i mltis libris: q̃ eſt: q᷒ inuenit deſcriptũ in mltis deſcriptiõib⁹ loco medq̃: magnũ: ita vt fiat totus ſmo ſm B exẽplũ. q̃ ẽ: q᷒ acetoſo valde nõ eſt poſe vt efficiat operationẽ magnã. ſermo vo iſte ẽ van⁹. q̃ ẽ: q᷒ hy. oñdit in eis q̃ ſũt poſt: q᷒ ſecaniabĩ acetoſus valde: multotiẽs p vſuz eius fit iuuamẽtũ magnũ: t nocet q̄q̄ nocumẽto magno. Ergo actio ei⁹ ſp ẽ actio magna: t nõ efficit in aliq̃ horãruz opationẽ paruã. Q̃ñ g̃ mereãr ẽt ẽ vt dicat᷒ q᷒ opatio ei⁹ ſp eſt: aut iuamentũ magnũ: aut nocumẽtũ magnũ: melli⁹ eſt ergo vt dicatur in eo: quia nõ fit ab eo operatio media.

Opatio ſecaniabi ſp eſt aut iuamẽtũ magnũ aut nocumẽtũ magnum.

a Scidit ãt hoc illꝰ maxie quoꝝ moꝛbus piculoſus ẽ: vndecũq̄ fuerit: nz tuſſire nz ea q̃ i pulmõe ſũt clauſa: ſcreare poſſũt.

i Lle ãt cui pl's accidit illõ ꝓprie ẽ cui⁹ egritudo fuerit piculoſa ex q̃cũq̄ cã fuerit illõ neq̄ poſe eſt ei tuſſire t ſcrecare res retẽtas i pulmõe. XXX.

q Uod ſi ita fuerit: vires ifirmi neẽe vt cognoſcas: t an ſibi cũ illõ vdeꝛis ſalus ſpereſ.

Uz g̃ illõ ſit: tẽ oꝛ

c vt cognoſcas vebemẽtiã virtutis i firmi t an ſpereſ ei euaſio q̃ñ vtiſ eo. XXXI.

s Ed egroto oxymel q̃ñ dare voluꝛis illõi vltio tẽ tepidũ eẽ oꝛ atq̄ paulati dari: nz mltũ neẽe eſt.

e Topoꝛtet vt ſit

XXIX.

Jeit hyppo. q᷒ vebemẽtia viſcoſitatis eius q̃ñ ex

d ſcreatur cũ ſputo t groſſitudo eius q̃ñ nõ iuuatur per vſum ſecaniabin acetoſi: accidit in eo cuius diſpoſitio eſt diſpoſitio exigens perditionẽ ſcilicet i egritudine cuius nõ eſt digeſtio oĩo: q̃ñ ille cuius diſpoſitio eſt hec: nõ exſcreat per ſputũ aliq̃d penitus. XXX

Um p̃eceſſit t dixit: q᷒ ille cuius egritudo eſt pi-

c culoſa nõ iuuaſ per vſum ſecaniabin acetoſi iuuamẽto mãifeſto: t q᷒ ex eis q̃dã fortaſſe euadũt q̃i iuuanſ p ipz: nõ dimiſit q᷒ reꝛemoꝛeſ p̃tis q̃ iuuanſ iſti raro: t hoc q̃dẽ iuuamentũ eueniẽs ab vſu ſecaniabin vebemẽtis acetoſitatis pueꝛit q̃ñ ifirmꝰ ẽ vebemẽtis virtutis. Q̃ñ abſq̄ hoc ẽ ei ipoſſibile vt iuueſ p illõ cui⁹ diſpoſitio ẽ hec ex ſecaniabin iuuamẽto mãifeſto: q̃uis ñ ea reat iſte ſecaniabin vna duaꝝ opationũ: aut nõ ſcidat illos humoꝛes penitus: ſed addat in viſcoſitatẽ ſputi: aut incidat eos: t abſtergat ipſos. Cũ g̃ efficit illud accidit ex eo ſcreatus illa᷒ materie᷒ ſubito cũ multitudie p̃terq̄ vtus ſit foꝛtis ſup illõ. mãifeſtũ eſt g̃ q᷒ illõ q̃ ſequiſ hãc opationẽ eſt vt p̃focetur infirmus. XXXI.

Abſq̄ vtutis foꝛtitudie ipoſſibile ẽ ſecaniabin humoꝛes groſſos i cidere.

b Ippo. p̃ecepit vt i potu detur ei q̃ nõ ſcreat aliq̃d oĩo ꝓpter groſſitiẽ ſputi t viſcoſitatẽ eius: t vtus eius nõ eſt debilis ſecaniabin vehemẽtis acetoſitatis tepidus i vltimo. Et ſit q̃ñ ex eo in potu ſumit pa᷒: tepidus aũt i vltimo eſt: q᷒ ẽ medius iter calidũ t frigidũ ſm veritatẽ: q̃ñ eſt: q᷒ virtus bu⁹ ſecaniabin cũ ſit vtus foꝛtis valde: facit cauere by. ne detur in potu ex eo q̃ſtitas multa in vice vna. Et ſil'r etiã iuenim⁹ eũ facere cauer̃ a potu ei⁹ debilẽ cũ ſit frigidus: ſicut p̃cepit de eo i cis q̃ ꝑmiſſa ſunt: q̃ñ in pleu reſi t piplemonia q̃ñ ñ exſcreaſ aliq̃d: ſignificat illud q᷒ ipſe nõ ſunt digeſte. rei aũt idigeſte cõfert ſp calor t nocet ei frigus. Cã ãt pp quã ꝓhibet by. ab vſu ſecaniabin calidi ẽ cautela ei⁹ vel tumoꝛ ex malitia egritudis pp cãz. q᷒ q̃ñ vaſ in potu in firmo bõ ſecaniabin: pmãet egritudo ei⁹ idigeſta: t accidit ei ex potu ei⁹ q̃ñ eſt calidus vt addaſ ſitis pluſq̄ fuit. Et ego gdẽ iã oſtẽdi tibi q᷒ ẽ accidens addit i viſcoſitatẽ ſputi. Ꝯducialius eſt q̃ apõ eũ vt ſit ſecaniabin calidus parũ: t illõ ẽ ꝓptereа: q᷒ refugit ab eo q̃ pole ẽ accidere a ſecaniabin calido: t ſegr̃ vſuz ſecaniabin frigidi paᷓ nec̃io. XXXII.

Cã ãt ſecaniabin exhibeat tepidus

Oſtq̄ cõpleuit

p ſmonem i ſecaniabin acetoſo redut in ſmõe ſuo iſto ad narrationez ſecaniabin pue a cetoſitatis: t dixit i eo q᷒ hũectat os t palatũ: t adiuuat ad exſcreãdũ ſputũ: t ſedat ſiti: q̃ ẽ: q᷒ cũ ipe aggreget res q⁹ fit iuuamẽtũ i ea ex egritudib⁹ cui⁹ diſpõ ẽ h diſpõ: ñ ẽ poſe vt fiat ex eo nocumẽtũ vnũ. t cã i illo ẽ bõitas ꝑmixtiõis eius q̃ñ q̃ſtitas q̃ i ipo pmiſcer̃ hydromelle ex aceto ẽ q̃ſtitas q̃ ſit ſufficiẽtia᷒ refrenatõe colere: q̃ puenit a melle. ſ. q᷒ minuit ex illa colerã: t ſedat inimicitiã ei⁹. Q̃ñ ẽ: q᷒ ego iã oñdi i tractatu q̃rto libri mei õ medicis ſimplicib⁹: q᷒ vir t⁹ ei⁹ q̃ ẽ dulce i ſapoꝛe ſuo ẽ ꝺria vtuti ei⁹ q̃ ẽ acetoſus. Q̃ñ ẽ: q᷒ p̃dicte vtute reliq̃ ſint q̃ nec̃ia ſũt i hõ egritudinib⁹ excepta re vna i q̃ ꝺriũ ẽ eis. ſ. cũ calefit pl's q̃litate cũ: q̃uerit᷒ ad colerã: t pmixtio aceti cũ eo ꝓhibz hãc alterationẽ cuius cauſa manifeſtũ ẽ q᷒ acetũ ponit ipm medicinã i vltimo bonitatis. q̃ñ ẽ: q᷒ fit ꝓp acetũ ſedatiuus ſitis facilẽ efficiẽs ſcreatũ eius q̃ñ ex ſputo nõ ẽ i vltimo groſſitudis t viſcoſitatis: t comitaſ has duas opatiões ex operationibus ei⁹ cui⁹ diſpoſitio eſt hec ex ſecaniabin: vt hũectet ꝓtes oꝛis t palati. Et p hanc opationẽ etiã q̃ fit ab eo ineniꝛ ipm vehemẽti⁹ ꝺferre ſpleni t epati: q̃ñ aperit opilatiões accidẽtes in viſceribus: t mũdificat ea abſq̄ leſione. XXXIII.

Dulcedo ꝺriaſ acetoſi i vtute

Um sit ꝓmo eius adhuc in secaniabin parue aceto
c tositatis narrat maius iumamētū ꝓp qō administrat in ifirmitatib⁹ pectoris ⁊ pulmōis. Maius
āt iumamētū qō fit ex vsu eius ē ꝓp ꝯmixtionē aq̄ cū aceto ⁊ melle in eo ꝑ equalitatē: qō ē: qz ille cui⁹ disp̄ō ē hec
disp̄ō ex secaniabin: cū resolnat ventositatē grossaz iflatiuā q̄ est in locis q̄ sūt sub hypocōdrijs: fit ꝙ educit illā
vētositatē grossaz iflatiuā ab inferiori: ⁊ cū agitat ⁊ mūdet oēs vias: euacuat būores aq̄ sos ⁊ illos q̄ sūt de gīe colere per vrinam.

XXXIIII.

c Uz dixit hyp. In būiditate: qz pl̄s ē q̄ oz significat illud: qz ipa ē egressa a q̄titate nāli. Dic̄ ergo hy. ꝙ secaniabin facit illō ꝑ hoc ꝙ abradit ⁊ attrahit humores grossos viscosos: q̄ tenebant̄ i locis supiorib⁹ ⁊ icidit eos ⁊ mouet eos ad exitus: ⁊ fit etiā facilis ꝑ hanc vtutē descēsus supfluitatū q̄ descendūt ex epate. Cū ḡ aggreganť iste būiditates in itestinis ꝓprie iferioribus eoz accidit a multitudine eaz vt ptrāseāt i illis q̄titate nālem: ⁊ excoriēt itestina ꝓp q̄litatē suā: ⁊ qm̄ i secaniabin ēt ē vtus abstersiua: ē pone i eo q̄ admīstratur rpe lōgo vt excoriet itestina: ⁊ supfluitatis colerice ēt q̄ cuz eo descēdit vtus ē hec eadē vtus: ⁊ ꝓp hanc virtutē si accidat ēt in gbusdā horis vt mkpliceť: ꝓter ꝙ sumať secaniabin excoriant intestina. XXXV.

Uētus āt excoriatiōis itestinoz fz plurimū nō ē
c laudabilis i egritudib⁹ acutis. Excoriatio vo intestinoz ē vlceratio eueniēs i supficie coz apparentecū ḡ illō ē ita: tūc nō ledunt̄ nisi cū oibus q̄ pcedūt ad exitū: ⁊ ꝑpe cū rebus mordicatiuis ⁊ q̄m ledūt itestina: ⁊ nō ꝓcedūt stati iferi⁹ ille res mordicates ea: redeūt ille res q̄ penetranerūt ex eis ad exitū ascēdēdo sursū. Propter hāc ḡ eādēq̄ cām accidit ēt vētositatib⁹ iflatiuis: vt redeāt ascēdēdo sursuz. Qō ē: qz opatio itestinoz nālis: sic̄ oīdi i libro meo de vtutibus nālib⁹. ē expūlio eius qō est i eis ab oīb⁹ ꝓtibus ⁊ opatio huius vtutis ē expulsio retentaz i itestinis ab eis. cū ḡ icipit motus iste a supiorib⁹: euacuanť ille res retēte i itestinis ab iferiori: ⁊ q̄m icipit ab iferiori: pcllūť ille res rursū: ⁊ declarať hoc accidēs oīs̄iōe apparēte i hora sanitatis. q̄m descēdit i gbusdā horis subito colera ad iferiora itestina: ⁊ phibem⁹ eā ab euōne aut ꝓp occupationē nfaz cū actiōe quā facim⁹ quā abscīdere ñ possum⁹: aut q̄m loc⁹ i quo fit euacuatio ē lōginqu⁹: qō ē: qz nos sentim⁹ in hō horis colerā illā ꝑpare ad ascēdēdū sursuz: ita ꝙ nō egredit: est. n. ex horib⁹

Quō secaniabin facit excoriacōnez intestinoz.

Intestinoz nālis vt⁹ expulsiua ē ꝑ supiora ⁊ ꝑ iferiora

r Ursus vētositatē relaxat: vrinā ꝓuocat.

Tē itez resoluti
e uā vētositatū ⁊ ꝓuocatiuus vrine.

XXXIIII.

Edi iferioribus ite
s stinoz vltra q̄z op⁹ sit: būiditatē ifert eaq̄z excoriat.

p Arē āt alia itestinoz hūectat plus q̄z oz: ⁊ facit accidere i ea excoriationē. XXXV.

Uod malū i acu
q tis plerūq̄z accidit mōbis: maxie q̄z vētris vētositas exire phibeť: sursūq̄z remittit: ⁊ q̄ debilitat virtutē articuli ēt frigus ipozat.

c Tq̄nq̄z ēt accidit hec passio in egritudib⁹ acutis: ⁊ ꝓprie ꝓpterea q̄z phibet vētositates penetrare ⁊ facē cas recidere ad superiora: ⁊ qm̄ etiā facit cadere virtutez ⁊ facit accidere frig⁹ extremitatū. XXXVI.

Taq̄z qō nocum̄
i tū ex oxymelle nascit: illō notari ne cessarium est.

b Oc āt nocumentū tātū fem̄ ex potu secaniabi scias: q̄z mereť vt scribať. XXXVII.

Onū qdē ē bibeī
b egrū inde paz de nocte ieiunis aī accipiēdū ius: nec q̄cq̄z i de phibz dari post cibū fz post lōgū tempus.

Tꝓuenit potare
c q̄titatē paruaz ex ipo i nocte: ⁊ sup ieiunuz ante vsum sorbitionum: ⁊ non prohibet etiā a potu ei⁹ aliq̄ post acceptionem cibi quādo ꝓterijt sup illō tempus longum. XXXVIII

cui accidit ꝓp reditionē illi⁹ colere lesio in stōacho suo: ⁊ ex eis ē cui⁹ caput ipleť: ⁊ facit ei sodā. i. dolorē capitis: ⁊ ledit ips: ⁊ ex eis est cui accidūt ista duo simul. fz hoc ḡ ēt inuenim⁹ ꝓp excoriationē itestinoz q̄z festinare extus egestiōis: ⁊ descēsus ei⁹ ad iferiora: q̄m itestina ñ tolerāt illō qō suscipiūt illa loca excoriata ex dolore: ⁊ q̄z ipellit illa egestio penetrās ad exitū ab iferiori: q̄m ñ pcedit ab ano hora qua ipellit ad ips: fz coartatur ille lacert⁹ rotūdus q̄ ē i ano: ⁊ opilat extremitas itestini recti: q̄re ponit ꝓncipiū motus: q̄ exprimit qō ē i itestino fz rotūditatē ab iferiorib⁹: nō ḡ tm̄ ventositates egrediunť: fz superfluitates ēt i hō egritudie redeunt ascēdendo sursū: ⁊ accidit ēt ide vt suscipiat vtus nocumētū ꝓp mordicationē ꝑbibētez penetrare illas res q̄ trāsēūt i itestinis: qō ē: qz loca excoriata ledunt lesiōe vehemēti q̄uis mordicatio illoz rez q̄ trāseunt i eis sit parua valde. Et tu gdē iam scisti ꝙ olis dolor dissoluit vtutem ⁊ facit caz cadere: ꝓp hāc cām euenit etiā frigus extremitatū. XXXVI.

Olis dolor vtutez dissoluit ⁊ frigidi a tē extrētatū indu cit.

Am ostēdimus
i in eis q̄ ꝓmissa sūt ex sermone nro ꝙ secaniabin tēperatus in cōmixtione sua nō facit aliq̄ ex nocumentis q̄ fiūt ab hydromelle ⁊ vinis ⁊ aq̄: qō si nocet in aliq̄ hora: tunc nocumētū eius tātū nō ē nisi qō excoriat itestina: ⁊ nō accidit illud ab eo in gbusdā horis: nisi in eo i quo itestina sunt nāliter debilia ꝓparata ad suscipiendū hanc passionē. XXXVII.

Ippo. post q̄z narrauit virtutē secaniabin redut i
b ꝛmone suo illo ad narrandū horā in q̄ oz vt bibatur ꝓprie: ⁊ primū quidē qō narrat in eo est hora in qua possibile est homini ꝓprie vt utať eo qui est ex eis qui regunť per vius sorbitionū: deinde narrat post illud horā in q̄ oz vt administreť q̄ regiť infirmus gbusdaz potibus nō sorbitionib⁹. Dixiteni de eo ꝙ vtiť sorbitiōibus: q̄z necesse est ꝙ vtentia (ꝑ q̄ eius in hora tantum in qua sumit sorbitiōes: ⁊ manifestū gdē est ꝙ illa sorbitio est aqua ordei: ⁊ vtimur ea vt cibet ea corpus ⁊ ꝓfortetur. hec gdez duo cōplent̄ in eis hāc q̄ digerit: ei⁹ aūt digestio hora fit: q̄ sola ē ille hora i stomacho. Qō est: q̄z iā sciuisti ex ꝛmone nostro eis q̄ ꝓmissa sūt ꝙ diuersitas speciez rez q̄ comeduntur ⁊ bibunť ꝓprie q̄ nō sūt sises in vtutibus suis: facit stomacho ingrutudinē ꝓp hāc ḡ cāz nō oz vt bibať secaniabin donec digerat aq̄ ordei. Cumq̄z digerit absoluit potus eius i nocte ⁊ in mane ille ius diei anteq̄z sumat sorbitiōes. Et sufficit qdem vt sit hora q̄ ēter acceptionē sorbitiōis ⁊ iter potū secaniabin

Diuersitas cibor facit stōa chō ingrutudinē.

quantitas duarum horarum: quod est: quia secaniabin precedit in hoc spacio: et penetrat pars eius ad venas et pars eius descendit. venit ergo ad stomachum aqua ordei et est vacuus mundus: quia precessit et euacuatus est a secaniabi. XXXVIII.

q Ui vtitur eo quod bibitur tantum et non suscipit ptisanam ordei: non conuenit ei potare secaniabin omnibus horis egritudinis: quia abradit intestina vehementer cum sint nuda: nec tegat ea aliquid quod est: quia abstergunt a ptisana ordei quando sumitur: et quia prohibet vt pueniat ad corpus aliquid ex iuuamentis que acquirit ex hydromelle. Et hy. quidem iam narrauit in eis que premissa sunt ex iuuamentis quibus iuuatur ex potu hydromelli. XXXIX.

q Uando excitat infirmo potus hydro siti: aut sunt in camera pulmonis eius humores viscosi retenti: aut vehementis grossitudinis: tunc tantum vsu secaniabin indiget: et oportet vt sis memor quod iste res dicte sunt in eo quod vtitur eis que bibuntur tantum: et non vtitur ptisana ordei: quando ergo indiget secaniabin vti sic dixi: oportet vt fundas super hydromel quantitatem paruam ex aceto: vt fiat ei iuuamentum aceti et prouenit nocumentum quod peruenit ab eo. Et manifestum est: quia oportet vt decoquatur acetum cum hydromelle quando permisceo ipsum cum eo: quod est: quia nocumentum eius tunc est minus. XL.

Nocumentum aceti per decoctionem minuitur.

b Ippo. intelligit per suum sermonem habentes colera amara: illos in quorum corpore chimus amarus generatur natura. s. colera citrina: et isti quidem sunt illi in quibus dixit hyp. quod acetum confert eis. Naturis autem melancholicis nocet valde: et causa in illo est: quia colera nigra est acetosa quando est pura: et est diuiuat multiplicari et procreari.

a Cetositate autem aceti vel iuuantur habentes colera amara et non habentes colera nigra: quod est: quia colera amara expirat: et conuertitur ad naturam flegmatis: quando eradicat eam acetum: colera autem nigra ebulit et crescit et multiplicatur in multitudine: quod est: quia acetum adiuuat ad generationem melancholie. XLI.

a Cetum femis plus quam masculis inimicatur: quia vulue nociuum est.

m Ulieribus autem secundum plurimum acetum est magis inimicum quam viris. Quod est: quia ledit matricem. XLII.

a Que vero nullum opus inueni nisi quia in acutis bibitur morbis: neque enim in pleuresi vel periplemonia siti vel tussim sedat. Sputum non adiuuat screare et in his minus omnibus aliis potibus operatur: maxime si eger omni tempore morbi vtitur ea. Si vero de ea parum inter oxymel bibat et aquam mellis screatui sputi adiutorium largitur cuius rei causa est potum ipsorum qualitatis mutatio que ab ea fit. Aliter enim nullo modo reperimus eam sitim sedare: verum magis furiam incitare. Et aqua potus in colericis et in quibus sub diaphragmate colera dominatur: in colera mutatur. Qui autem cum bibunt ventre eorum existente inanito: eorum corpora in defectionem adducit: magnitudinem splenis et epatis auget. Si incensionem habeant: rugitum facit. In stomacho natat: quia spiritus corporis egrediens a dispositione naturali. Quod est: quia sapor eius quando corpus est sanum est propinquus huic sapori quem narrauimus: et non ex eo fit finem. Reliqua autem que sunt in hoc sermone manifesta sunt. quod est: quia hy. narrat in eo quomodo iuuantur per acetum habentes colera amara: quando caliditas est vincens super complexionem eorum cum acetum sit frigidum. XLI.

Melancolia naturalis est multum acetosa.

q Uod autem acetum noceat neruis experimentum testatur super illo: et ratiocinatio significat illud. Quod est: quia nerui sunt priuati sanguine frigidi. Propter illam ergo causam oportet vt eueniat eis nocumentum facile ex omni materia in natura sua frigida subtilium partium. Nocumentum ergo aduenit neruis ex omnibus rebus frigidis in naturis suis. verumtamen acetum propter subtilitatem substantie sue habet penetrationem in profundum membrorum: et penetrat in totum membrum ita vt non remaneat in eo pars: quamuis sit parua valde: cui non noceat: sed hoc ergo nocet acetum membris neruosis. Omnes ergo auctores anatomie conueniunt super hoc quod membrum neruosum est matrix: et tu quidem iudicas super ipsam quando vides in anatomia absque sermone anatomicorum: quia est membrum quod dilatatur et extenditur dilatatione et extensione valde magna: et contrahitur donec minoratur quantitas eius valde: quod est: quia inuenitur super comprehendere infantem et obsidere ipsum secundum magnitudinem: et impletur ex eo omne spacium quod est ei siue paruum sit: aut magnum sit sicut stomachus quando impletur cibis: verum tamen stomachus non permutatur permutatione magna valde ad contraria: in matrice autem accidit permutatio magna valde. Dilatatio autem membrorum et eorum contractio cum multitudine est res que est propria corporibus neruosis. XLII.

Acetum et omnia frigida subtilium partium nocent neruis.

Propriu est membris neruosis dilatari aut constringi cum multitudine.

n On inuenitur in aqua

virtus incisiua: sicut inuenitur illud in aceto: neq; calefactio: sicut inuenitur illud in melle: ⁊ mel etiaz cū calefactione sua abstergit ⁊ incidit. Et ꝓpter hanc causam opz vt sit aqua tota tarde penetrationis: difficilis digestiōis: difficilis descensiōis: q̄uis sit ex parte alia laudabilis de quia nihil vituperatur: qō est: qz aque graues: aut ille q̄rum odor est fetidus: aut salse: aut ille in q̄bus ostenditˢ sapor alius ex saporibus medicinaruz non sunt aq̄ simplices nīs: ſz aque quibus permiscetur hec medicina i qua ostēditˢ sapor eiꝰ fiē si coneris experiri mel malum: aut aquā ordei corruptā aut vinū aut acetuz aut que illis sūt similia: qō est: qz tu vituperas ex vno quoq; istoꝝ: nō totum genus: ſz illam speciez tantū ad cuius intendis vsuz: ⁊ quoniā hysermo ē in melioribꝰ cuiuscq; reruz quas expertus necesse est tibi vt tu itelligas ab eo in hoc loco sermonez eiꝰ in aqua scōm hanc ratiocinationem: ⁊ quia ipse cōparat vnāquāq; rerum quas narrat ad meliores aquaruz: ⁊ est aqua clara cui nō permiscetur ꝓqualitas alia nisi ex suo genere Hanc ergo aquā quātis sit melior aquarū tamen inuenimus eaz morari i stomacho tēpore lōgo: quare facit in ea accidere rugituz scōz plurimū: ita vt si accidat q̄ colera vincat super stomachum in natura sua: corrumpitur aqua in eo propter illā causaz: ⁊ quando descendit post laborē suū de stomacho ad intestinū ileiunū: non penetrat ex ipso facile: neq; ad epar: neq; ad renes: ⁊ pectꝰ: ⁊ pulmonem. Et ꝓpter hanc causaz fit q̄ aqua non ꝓpocat vrinam in nā sua. neq; adiuuat ad excreandū sputū neq; ad resolvēdū corpus totū: qō est: quia hec operatio nō fit nisi a rebus subtilis substantie subtilium partiuz calidis: nō a rebus frigidis grossis: ⁊ nō inuenimus potuz aque etiam sedare sitim: ⁊ causa in illo est etiā lōgitudo more sue in stōacho ⁊ itestinis. Neq; submergitur aqua etiam in ꝓfundo corporis: neq; rorē ei tribuit: neq; buccat ariditatē eius: q̄ ät ipsa nō nutriat corpus iā dixi illud in eis q̄ sūt ꝓmissa. Propter hoc q̄ nō inuenimus ipsas posse cōfortare vtutē alialez. Et iste qdē sūt cause q̄ ꝓuocauerūt hy. ad vtendū aqua ordei ⁊ secaniabin ⁊ vino in infirmis: ⁊ dimittere vti aq̄. Scōm q̄ has res nō oportet vt administreꝰ aqua sola i infirmitatibꝰ aliq̄ horaꝝ: verūtñ tu inuenis aliquos medicos vti ea: ⁊ hy. etiā ſz hy. vtiꝰ ea minus q̄ vtanꝰ reliq medici. Qō est: qz ipsi refugiunt ad vtendū aqua: qñ nocumētū cueniēs ex errore in vsu eius minus est nocumēto cueniēte ex errore i vsu reliquoꝝ potuū: ⁊ cā in illo est: qz vtus eius non est vehemēs. Et Arisistrates locutus ē in ea in hoc ſmone ⁊ ē: qz dixit q̄ cibi fortes ⁊ potus qñ administranꝰ i horis suis cōferunt iuuamētū magnū valde: ⁊ qñ administranꝰ in horis nō suis: nocēt nocumēto magno valde. Nocumentū aūt prouenit ex vsu secaniabin ⁊ hydromellis: ⁊ vini aut ꝓpter permutatiōnē subito in vsu eoꝝ ad Ariū sicut dixit hyppocrat ꝓpter cōmixtionē aq̄ dulcis cū eis. Medici eniz ſm plurimū qñ vtunꝰ eis ꝓuertūt cōmixtionē eoꝝ: inde est: q̄ ego vidi i potu seniꝰ viro decrepito ifirmo i omni die vinū aquosū: ⁊ intrauit super eū medicꝰ ex hꝰ medicis. Cū ergo vidit me fundere ex eo super aquā q̄titatē parvaz valde risit: ⁊ dixit. Iste ifirmus non bibit vinū: ⁊ nō facit nisi q̄ videt vinum tñ visione. Et ipse qdē nō intellexit q̄ q̄titas commixtionis vini cū aqua q̄ bibitur querēdo delectationē est ꝓpter quātitatē cōmixtionis eius quando bibitur vt ipsū fiat iuuamentū: qō ē: qz oportet vt misceaꝰ de aqua cū vino quātitas pua valde vt adiuuet ad penetrationē aque: ⁊ extrahat eā ab hoc vt sit aqua pura tantum: ⁊ non ponat aquā vinuz. Et nos quidez inuenimꝰ multos ex sanis bibentes vinum postq̄ ꝓmiscetur cuz eo aqua quātitatis multe: verumtamen nō oz vt vincēs sup saporē eius sit aq̄ sed vinuz. In egris ät oz vt sit apparitio saporis vini in eo qō bibit˙ occulta. Et fili etiam inuenimus hy. dixisse i secaniabin paulo añ: cū ipse miscuit ex eo aque multe cōmixtionis: ⁊ hydromellis ēt qñ voluit securari a timore in vsu eius: vtitur enī aquoso ex eo mixto cū aq̄ cōmixtiōe multa. qō ē: qz eius qō ex eo purus est si nō ꝓcedit ⁊ soluit ventrē: nocet eius vsus: ⁊ ꝓpzie i habētibus colerā amarā: ⁊ quoꝝ viscera sūt magna. Lopilata: ⁊ qō ēt nocet istis qñ cōuertit˙ i eis ad colerā ꝓp lōgitudinē more sue i locis q̄ sūt ſb hypocondriis. qō ē: qz aq̄ cū religa i ea sūt de nocumētis est: qz nō est i ventre ⁊ nō soluit ventrē. Nocumētū ät cueniēs ab aq̄ potui ꝓpter ipsoꝝ fe. qō itelligit hy. per ſmonē suū: ⁊ si fuerint pedes i aliq̄ horaꝝ frigidi ⁊ bibat aquā duplicat˙ nocumētū eius: i oibus istis est ex istis rebus manifestis apud oēs boies sup q̄s ꝓueniunt. Per potum aūt aque fit iuuamentuz quando regimen infirmi est cum eo qō bibit˙ tantū: ⁊ nō est post vsum aq̄ ordei: quod est: qz in potu datur aqua quando regimen infirmi est cum eo quod bibitur tantuz inter potū illaꝝ sitim. imo excitat eā. qō est. quia potꝰ aque habētibꝰ colerā rubeā ⁊ amarā naturā: et in illis in qbꝰ vicit colera i locis q̄ sūt sub diaphragmate ⁊ in locis ēt q̄ sunt sub diaphragmate addit itez i malicia eiꝰ: qz ꝓuertitur ad colerā: ⁊ ꝓbilitat corpora quādo bibit˙ vacuo vētre: ⁊ addit i magnitudie splenis ⁊ epatis qñ i eis ē iflāmatio: ⁊ facit accidere rugitū: ⁊ natat in stomacho. qō ē: qz penetratio eius tardat˙: ⁊ cā in illo ē declinatio eiꝰ ad frigus: ⁊ qz ē idigestibilis ⁊ ñ facit ꝏscēdere egestionē: neq; ꝓuocat vrinā: ⁊ addit etiā in nocumēto eiꝰ: qz nō est ei fex i natura sua: ⁊ si fuerit pedes in aliq̄ horaꝝ frigidi ⁊ bibat aquā multiplicātur nocumēta eiꝰ i omnibꝰ istis ad quodcūq; eoꝝ declinet. XLIII.

Cur aq̄ sit tarde penetrationis.

Aq̄ ñ ꝓpocat vrinā nꝫ sedat sitim.

Error in exhibitione aq̄ est minor errore i exhibēdo alioꝝ potuū

Modus mixtiōis vini cū aq̄.

Q̄ ꝓpotū aq̄ fit in uamētū.

medicinarum: ⁊ propter quãdo infirmus habet sitim: qõ est: quia aqua facit accidere illis potibus sicut dixit hy. roreitatem: scilicet per multitudinem hũectationis sue. Et propter hanc causam precepit hyppo. dare in potu q̃ titatem aque paruam inter potum hydromellis ⁊ secaniabin vt adiuuet ad humectandũ illas res quas exercea ri necesse eſt. ⁊ datur in potu iterum aqua q̃ potus vini nocet nocumẽto magno: oꝝ aũt vt audias ab hyppo. sermonem eius in illo. XLIII.

Icitur in fe. ⁊ i
o egritudie: quia ambe percuti/unt mentes q̃ facũt accidere in corpore in firmi pmixtionẽ: ꝟs B q̃ ſuenimus hyppo. in telligere per ſmonem ſuũ i hoc loco: percussio mẽtis: permixtionẽ rõ nis: ⁊ precipit vt alie/netur ab vsu vini quã do accidit illõ. Et sitr etiam precipit alienationẽ eius in doloꝛib⁹ capitis vehemẽtibus. Et ego quidem tã locu tus fui in his duobus simul: in his que pmiſ sa sunt de sermõe i eo: verũtñ hy. i B loco cũ precesſit ⁊ dixit: ⁊ opꝛ tibi vt alienes vsuꝫ vi m alienatiõe vehemẽ ti quãdo accidunt ista accidentia que narra tuit: dixit successione il lius ſmõis: qz necesse eſt tibi vt des i potu vi nũ corsien. i. palmeus aquosum cõmixtũ cuꝫ aqua cõmixtione mul ta cui non sit odoꝛ. Et sermo eius: aquosũ cõ mixtũ cũ aqua cõmix tione multa cui nõ eſt odoꝛ: é sermo rectus. Sermonem aũt: corsien nõ recipio: qõ est: qz melius esset vt vteret i istis vino aquoso albi coloris. Illud aũt qõ pcepit: vt de tur in potu ei cuius diſpõ eſt hec diſpõ successione vini: é vehemẽtia cautele eius: qõ est: qz dixit q⁹ vtutis vini tũc minoraſ lesio in capite ⁊ mente. ⁊ nõ dixit: in vino quod ipſum percutit caput ⁊ mentẽ: nisi ꝓpter caliditatẽ eius ⁊ velocitatẽ ascensionis eius ad caput: ⁊ eicuationẽ hũo rum q̃ in corpore vincunt cũ eo. Et nocumẽtũ capitis no cet menti: quod eſt: qz partis cogitatiue ex partibus ale mansio est in hoc mẽbro. XLIIII.

Quõ ex nocumẽto capitis lla to iꝯtur mẽtis p̃mixtio.

Rasistrates aũt redarguit hyp. ꝓpter malitiam
e intẽtionis sue i tractatibus quos edidit in febrib⁹: ⁊ debonestat discipulos suos: scilicet appolinius ⁊ darancis: ⁊ dixit in eis: q⁹ ipsi fecerunt mensuras ex no uẽ vncys quarum omnes nouem erant cotila vna: ⁊ co tila vna est nouẽ vnciarũ. iplebãt q̃ vnam ex eis ⁊ duas: ⁊ dabãt illud ei in potu q̃ habebat fe. de hy. ãt apparet: qz ipſe vtebaſ oĩbus potibus ſm amplitudinẽ nõ i hoc ser mone tantũ. sed in reliquis que precesserũt de ſmõe suo

Illud aũt quod dixit in oratione precedente: ex eo qõ si gnificat significatiõe manifesta: illud est ſmo eius quez oportet in potu sumere ꝓprie aquã tãtũ: ⁊ quẽ oꝝ sume re quantitatem ex ea magnã valde. qõ est: qz declaratur ex eo etiam quia vtebaſ ex aqua quantitate magna val de. Sufficeret aũt per sermonẽ suum: in illo si dixisset q⁹ nos dam⁹ quãdoq; infirmo in potu quãtitatẽ aque mul tam ꝓter q⁹ adderet ad illud: valde: in redeun/do super erasistratez: ⁊ detegendo maliciã opa tiõis eius i eo q⁹ ipſe re memoratus eſt appoli nij ⁊ darãcis. Et ipsi q/dem sunt duo viri de q b⁹ ĩpossibile é ostẽdere q⁹ ipsi ediderunt libruꝫ oſo. verũtñ ego sum po tẽs oĩdere de hy. qz di/xit. Et oꝝ multotiens vt administreſ ex aq̃ mul ta valde: ⁊ sermo ẽt ei⁹ é in eis que sũt premiſ sa cum precepit in potu dare aquã iter potũ hy/dro. ⁊ secaniabin: q⁹ per potum aque fit iuuamẽ tũ: qñ faẽ accidere ma liciã mlte humiditatis significat hoc: ⁊ ſmo ẽt eius i hydro. ⁊ secaniabin cõmixtis cuꝫ aq̃ cõ mixtiõe multa: q̃ ambo humectãt os ⁊ puocãt vrinã: non significat q⁹ ipſe in potu dederit de vnoquoq; coꝛ vnã vn ciaꝫ aut duas vncias: ſꝫ quantitatez multã cui eſt q̃titas cum qua põt humectare os ⁊ puoca re vrinã: ⁊ adiuuare ad excreandũ illud qõ ne cesse eſt excreari ex pul mone. In secaniabin ãt aut scripſit hunc sermo nẽ: q⁹ si videris q⁹ iuuamẽtũ fiat per vsum huius potꝰ cũ multitudie in oĩbus horis egritudis: addidit q̃ i ſmone suo: cũ multitudie: vt significet illud qõ diximus. Suffi cit q̃ illud qõ diximus in cognitione malicie intentionis erasistratis cũ hyppo. Scias ergo q⁹ hyppo. fiduciaꝫ fa cit in hoc ſmõe iterũ sicut fecit fiduciã i eis q̃ sunt ꝑmiſ sa de ſmone suo: q⁹ loquetur in vnaquaq; egritudinum sermonẽ qui ei eſt proprius cum ipse nõ exponat in libro suo iste ſecundũ regentis egritudines: sed nõ narrat ni si res vniuersales in egritudine vna ſm semitam exem pli ⁊ est picuresis. XLV.

Ti hoc sermõe iterũ ꝑmisit hypo. ſmonẽ in vna
i quaq; egritudine ꝓpriũ. manifestũ eſt ergo q⁹ li bri in quib⁹ scripſit hy. medicationẽ cuiuſq; egri tudi nis acutaꝫ ſm singularitatẽ suã: aut nõ fuerunt ser uati vsq; ad hãc horã: aut hyp. prorsus eos nõ edidit. qõ est. qz isti libri q̃ inueniunt nunc attributi hyp. nõ similãtur sermoni eius. verũtamen in eis sunt res multe decli nantes ad sententiã eius: sicut sermones inuẽti in succeſ sione sermonis eius: i balneatõe in hoc libro. Et ego gdẽ

exponam vnãquãq; illarum sicut dixi ſm veritatem in expositione mea de eis. XLVI.

Balnea ſi erãt tpe hyp. ad hãc ordinata.

s Imile est q; in vieb⁹ hy. balnea facta nõ erant qõ est: q; sermo eius: q; inuentio instrumentor; q̃ necessaria sunt in vsu eius: t ministri q; ministrãt ſz q; oz: nõ inueniũt nisi in paucis mãsionũ. Et ſmo eius iterũ: q; necessarius ẽ i balneatõe locus i quo tegat t i quo nõ sit fumus: t quãtitas aq̃ multa: t reliq̃ q̃ sequunt illõ: significat q; boies adhuc qñ volebant balnearí calefaciebant aquã i vasio: t fundebãt eã i tinã: deide sedebant in illa tina. Qõ aũt dicit in fine ſmonis sui est ſmo eius. Et est necesse vt balneo nõ sit cuz mubasem. s. nisi illud sit necessariũ: oz vt seruetur i eo qõ venit de sermõe suo post: qõ ẽ: q; iuenis enũciare by. in eis q̃ sunt post de illo q; indiget in q̃busdã bozis balneatione almubasez. s. aq̃ infusione super infirmũ: q; si nõ diceret illõ ąrem⁹ ab eo: t nõ diceremus illud absolute: neq; superflue: ſz ſm ordinez t seq̃remur ſmonem eius. XLVII.

n On indiget aliqs infirmoruz vt abstergatur corpus ei⁹ qñ balneat nisi sup ipm sit aggregata sordicies: aut habeat puritaz: qõ ẽ q; sessio infirmi in aqua t balneatio eius cũ ea oz vt sit absq; labore: neq; ledẽs. Abstersio ãt corporis fit cũ reb⁹ quib⁹ abstergit. Res ãt iste oẽs sunt mordicatiue exiccatiue: ista q̃ est operatio contraria ei qõ necessariuz ẽ de balneatione ad inuamentũ qõ acquirit ex ea. Cũ q̃ indiget infirmus vt abstergatur corp⁹ eius: aut ꝓpter sordicie q̃ aggregat super eũ: aut pp puritũ quẽ inuenit: oz frangat vtus medicine cũ qua abstergitur: ita vt misceat cũ ea ex aq̃ q̃titas multa: t misceatur cũ aliquo ex oleis: t pp hoc dic by. Et sit usus ei⁹ quo abstergit multiplicia mlta ſz illõ quo cucurrit multitudo .s. plus q̃ cucurrit ꝛsuetudo sanor; cũ vsu ei⁹: qõ est: q; ñ solũ ꝓcipit vt ſuba medicine q̃ abstergat corpus sit multiplicia multa qñ necessariũ ẽ vt abstergat corp⁹ ifirmi plus ſz ꝓcepit: vt sit aq̃ q̃ admisceat cũ rebus q̃bus abstergit multiplicia multa. qõ ẽ: q; hec itẽtio significat q; oz vt dimittat vsus absterſiõis nisi ꝓpter illud sordici es aggregata sup corpus aut puritus. Et vt non administrentur in illo medicine acute: quib⁹ non admisceat aliqd aliõ. t sic frangi iuenim⁹ acuitatẽ medicine q̃ abstergitur corp⁹ cũ qua miscet aq̃ q̃titas multa: ita ẽt frangi inenim⁹ virtutẽ absterſiõis p effusionẽ sup corpus añ vsuz eius aq̃ multe calefacte: t effusionẽ super ipz etiam post eum cuz aqua aluminis. XLVIII.

Medicine acute nõ ꝺẽt igredientibus balneũ ad ministrari.

b Et operatio est operatio ꝛmunis: siue in balneo sit balneatio: aut in q̃busdã domibus quando accendit i eo t impletur tina aq̃ calida: sicut faciũt nũc multi i manſiõib⁹ qñ idiget balneatiõe: t non sunt in loco balnei. XLIX.

Egrõ in balneo labozare ſi opz.

b Ippocrati videtur de balneo q; nõ oz vt laboret infirm⁹: t pp hoc ꝓcipit vt sit igressus ad tinã t egressus ex ea facilis: t illud quidẽ fit qñ nõ sunt parietes cõtinentes tinam elevati neq; stricti: melior ãt tinarũ ẽ ampla q̃ sit ppinq̃ balneis: oẽs. n. iste excepto paucis fiũt ñ brites elevationem: sed ppinque terre. L.

i Ste res ẽt adiuuãt ad pauci tatẽ laboris: sic res quarũ precessit rememoratio. Et quies infirmi ẽt est iuuatiua in mollificatione corpis ei⁹ t lenitate ipsius cũ multitudie. qõ ẽ: q; lacerti tendunt in boza mot⁹: t qñ tendunt lacerti miorat lenitas ei⁹ t ipsius mollificatio. LI.

Quies fit i mollificatiõe corporis iuuatiua.

b Ippocrati videtur vt preparet aquã mltã: quã vult fũdere sup ifirmũ p⁹ extũ ei⁹ de tina: sic de ꝛsuetudie medicor; ẽ i B tẽpore nro qñ volũt vt balneet ifirm⁹. ipsi. n. ñ ꝓcedũt ei itroitũ ad

Idiacon

Idiacon

Idiacon

locū in quo est aq̄ frigida: neq; ad locū i quo ē tina subito: sz fundūt sup ipm loco ei⁹ aquā tepidā. Et ex hoibus sunt q ēt iplēt tinā ex bs aq̄: t faciūt sedere ifirmum i ea: qō ē: qz postq̄ corpus ei⁹ est extenuatū t rarificatum pp balneationē cū aq̄ calida: aggregat ipz t stringit corpus ei⁹ paulati: t qñ illō adiuuat a baddītionē i vtute: nz fit facile vt eueniat eis nocumētū: q̄uis ꝓpare vt eueniat in aere cōtinēte pmutatio subito ad ꝛriuz: inde ē q⁹ tu inuenis sanos ꝓuere se pp hāc cāz i aquā frigidā post balneationē ipsoz cū aq̄ calida: verūtn ifirmi t corpus cui⁹ ē debile pp aliquā causaz ñ tolerāt vt tāgat corpus eoz aquā frigidā qn ledant p illō. Et pter hāc cām inuenim⁹ hy. frāgere ex frigore aq̄ miscēdo ei aquā calidā. Quantitas vo aq̄ quā pmisceri oz ex aq̄ calida cū aq̄ frigida sumī in ꝓmis ex cōsideratiōe i dispōne corporis ꝓsentis deiñ ex cōsideratiōe i nā ifirmi ꝓpa t in cā hore ꝓsentis ex horis anni t regione t dispōne aeris ꝛtinēt ꝓsente. Noies vero meli⁹ operantes sūt q ꝓparāt tres spēs ex specieb⁹ aq̄ tepide q̄ adinuicē diuerse sūt vt vtant eis post balneationē suā cū aq̄ calida. Et ē ꝓma species ex eis tepida vehemēti tēperie: t secūda p⁹ ipsā ē mioris tēpoꝛ: t tertia ē ꝓpīgoꝛ frigori q̄ secūda. Et simile qdē ē q⁹ hy. nō voluit in eo qō ꝓcepit ex ꝓparatiōe aquaz mixtaz mītaz: nisi hoc qō dixit: qō est: qz nō oz vt sit sermo eius: aq̄ multa fmo absolut⁹: sz meli⁹ ē q⁹ voluit p fmonē suū: t ꝓparet aquā cōmixtā mītā: nūeros specieꝛ mītaz ex spēb⁹ aq̄ ꝛmixte vt sit pmutatio ex vsū aq̄ calide ad vsū aq̄ frigide paulati: qñ infirmus nō tolerat pmutationē ad ꝛriū subito. LII.

De trib⁹ modis aq̄ tepide.

o Portet vt itelligat ab eo ex fmōe ei⁹: velox: qz intēdit sup ipaz actionē aut sup ipsū spaciū qō est iter effusionē aq̄: ita vt nō sit iter effusionē ꝓmā: t iter effusionē secūdā iterpositio: t noīat hec actio fz vitatē: actio nō velox sz frequēs. Et nos qdē inuenim⁹ hec duo noīa q̄si equalia apō ātiquos. s. velox: t frequēs: qō est: qz ipsi qñq; noiant actiōes frequētes veloces. LIII

n On inuenim⁹ medicos: neq; aliquē horuz i hac nra hora vti in exiccatōe corporis ifirmi: nz fricarys neq; spōgia: sz inuenim⁹ eos vti in exiccatiōe infirmoz post balneationē mādibl⁹: t in qbusdā corp⁹ pānis t ꝓpe crudis q ex eis nō sūt cādidati. Inuoluunt. n. cuz eis corpus ifirmi ab oi latere t inuolnūt ipz cū eis inuolutione vehemēti vt sudet sudore mlto t nō ē necesse spvt sudet ifirmus sudore multo post balneationē suā: qō ē: qz nos vtimur balneatiōe mltotiēs nō ad euacuādū corpus: sz ad ꝛriū illi⁹. s. hūectādū ipz t mollificādū qñ ē vehemētis siccitatis: qñ q̄ indiges i eo b nō oz vt dimittas morari i balneo mora lōga: q̄re sudet sudore mlto: sz oz vt ꝓperes ad ītromittēdū ipz in tinam: cūq; extraxeris ipz ex ea: exicca corpus eius velociter. LIIII.

Qñ sudō multo⁹ p⁹ balneatiō nē cōuēit t qñ nō.

b Unc fmonē dixit hy. i successiōe fmōis sui t oz vt vtaris loco exiccatiōis cū fricarys exiccatione cū spōgia: t meli⁹ qdē ē vt itelligat sup vsū balneatiōis vt ñ existimet aliqs de hyp. qz dimisit dicere aliquid ex eo: ad cuius remēoratiōnē sit coactio: qō ē: qz nos inuenim⁹ cū postq̄ exiccat ifirmū cū spōgia p⁹ balneationē nō oīdere an opōteat vti aliquo oleo an ñ: q⁹ si vtat eo i aliq̄ hora malū ē. qz nō vngitur ifirm⁹ cū oleo corpe ei⁹ hūido: nisi dicat aliqs: qz exiccat corp⁹ ifirmi. s. adiūgēdū ēt aliqd ad olei p exiccationez eius ex aq̄. Manifestū ē q̄ q⁹ res q̄rū scia fit in namētū: ē igitio ō vsu aliquo olei post balneationē: t vehemētioz illa necessaria ē ingitio de vsu ei⁹ i hora balneationis: t an oporteat vt effundat oleū sup balneatū: postq̄ studat: aut aliq̄ sudet t corp⁹ sit siccū sic hora q̄ exuit pānos suos: aut nō opōteat vt vtat aliq̄ horz duoꝛ: sz qñ icipit cōp⁹rozidū fieri. Qui ät remēoraī ei⁹ qō dixi i vtute olei alicui⁹ i li. meo de medicis simplicib⁹: scit scia certa: q⁹ melioz horaz vtēdi oleo aliq̄ ē hora tertia ex horis i gb⁹ administraī aliqō oleū. t scim⁹ ēt q⁹ oz vt cū oleo vngaī corp⁹. s. corp⁹ balneati postq̄ balneaī. qō ē: qz oleū calefactuz mollificat corp⁹: t apit poꝛos ei⁹. t resoluīt ipz: oleū aūt cuius tactus ē frigidus nō solū nō facit aliquā harū operationū: sed inuenimus ipz facere tremorem. LV.

De opatiōib⁹ olei calidi t frigidi.

Es ät in b: qz oz vt exiccet caput post balneatōez

r exiccatiōe exq̄sita: ita vt ñ remaneat sup ipz aliqd hūiditatis ēt si paz sit: ē mānifesta: qō ē: qz de aptitudie ejus qō remanēte sup ipm de hūiditate est vt infrigidet ipsum: vt tn tamen nō est tibi possibile vt facias illud per spongiam: nisi sit illud in principio rei post vsum aque cōmixte: et melior quidem vsu spongie in illo est vsus mandibule. LVI.

Di a hūida capiti aplicata ifrigidāt ipm.

e Ermo iste apud me est minoꝛ q̄ vt rememoreī solum qñ manifestū ē apud oēs hoies: qz ñ oz vt dimittaī aliqd ex mēbris nudū in hora q̄ exiccaī corp⁹ ex aq̄ q̄ administraī post balneationē: qō ē: qz oēs hoies sciunt q⁹ ad mēbra festinat frigus qñ sunt nuda. LVII.

Mocuñ ta que se quuñt ex balneo p⁹ cibuz aut potum.

n On ifirmis tñ sz ēt sanis ñ ē ꝛueniēs vt vtantur balneatōe hora q̄ suscipiūt cibū t potū. Qō ē: qz q

vtitur aliquo potuz: deide balneatur: post illud repletur caput eius: z qui sumit cibū: deinde vtitur post ipz balneatione: repletur caput ipsi⁹: z reliquz corpus ipsius, ppterea quia attrahit cibuz ad se ex stomacho ante digestionem eius.

LVIII.

m Eius quidem est vt suscipiat homo cibum: z potum post quietez corporis ei⁹ ex inquietudine accīte ꝓpter balneationez: sicut facit illud etiam post gtem iquietudinis accidētis ab exercitio: qō est vsus ciborum z potuum post balneationem statim implet caput: z natat: quod ex eo sumitur super os stomachi secundū plurimum. LIX

i Az osidi i maiori pte tractatus scōi mei expōnis qua exposui hunc libz summā virtutuz ꝛsuetudinis in ſmonibus quibus significauit hypo. significatiōe manifesta virtutez cōsuetudinis. LX.

b Ipo. ostendit i sermōe suo isto cām, ppter quā fit inuamentum p balneationē i periplemonia z in febribus adurentibus in ſmōe suo. qō est: qz sedat dolorē accītē in latere z thorace: z spatulis: et matur at qō exrecrarine cē per sputū z adiuuat ad illud: z bonum efficit ābelitū: ꝓpter bas g̃ res fit balneatio iuuatiua valde i periplemonicis. qō est: qz periplemonici cuadūt ab egritudinib⁹ suis quādo excreāt humores retentos in pulmone per sputuz: pleuretic⁹ etiā inuatur per ipam iuuamento magno: qz sedat dolorē quem habet z propter hoc melius

Periplemonici cu ranē per sputi screatum.

n Eqz opz vt vtatur balneatōe neqz quando est, ꝓpinquus termin⁹ receptionis sozbitōis: neqz quādo ē, ꝓpinquus terminus potationis alicuius ex potibus. LVIII.

n Eque quicq̄z potum circa ipsaz horam balnei, ꝓpinādū est.

n Eqz oz ét vt vtatur sozbitōe neqz aliquo ex potib⁹ hora q̄ balneatur. LIX.

q Ui balneū amāt vl sani ꝛsueuerūt eis maxie adhibēdū est, bi nanqz desiderāt z iuuat: si ergo dimiserit nocet.

e T oportet vt admistreē balneatō i firmis plus i eis q̄ idigent illa: ꝛsueti ipsa i hora sanitatis sue: qō ē: qz isti desiderāt ea z iuuā tur illa z leduntē qñ dimittitur illa. LX.

b Alneare i pleumonia iuuāt⁹ est q̄z in acutis se. i latē. n. tenero coste atqz inter spatulas exīte dolorē mitigat. Itez excoquit qō per sputū neēe est excrearī z adiuuat: flatuz ét bonificat: z screatus aufert laborē qz artus: mollit cutez: humidam facit: vrinā expellit: capitis releuat grauitatez: nares humidas reddit.

i Uamentū autē balneationis ſm plurimū: in periplemonia est plus q̄z sit i febrib⁹ adurentib⁹. qō ē: qz sedat dolorez in latere accidentem z thorace z inter duas spatulas: z maturat qō screari necesse ē ꝓ sputū z adiuuat ad illō z bonū efficit anbelitū z sedat penā: qō est: qz lenit ulcuras: z humectat cutē: z ꝓuocat vrinaz z resoluit grauitatē capitī z hūectat nares. LXI.

b Alneare humidū vltra modū ventrē habētib⁹ non est plūmū necessariuz neqz eis qui stiptici sūt plsōbito nisi vētre p⁹ purgato: nz ōfectis cōuenit neqz fastidio vomētib⁹ neqz eructus ō gñe colere emittētib⁹: neqz fluxū sanguinis p nares hūtibus: nisi illō min⁹ oportuno fuerit. Tu quoqz scis quātū oporteat esse. Si ergo min⁹ sit: balneū est adhibendū: si tamen corpori videt necariuz.

i Los aūt minus oz vti balneatōe: quoꝝ vēter i egritudie sua ē mollis pluscq̄z oportet: neque oz etiā illos vti balneatiōe quoꝝ venter i egritudie sua est strict⁹ pluscq̄z oportet nisi euacuet⁹ venter coꝝ i primis neque i eis q̄ sunt p strati: neqz in eis: quoꝝ aīa nauseat: aut q̄ habeat vomitum: neque i eis q̄ eructuāt aliqd ex genere colere neque i eis qbus aduenit fluxus sanguinis narium nisi sit minus q̄z oporteat: z tu qdem scis q̄ritatē sēm quā oportet vt sit fluxus sanguinarū q̄ si fuerit minus q̄z oz: tunc vtere balneatōe si corpus idiget illa. z iuuat per eā i reliqs rebus i quibus iuuat per eam quamuis caput tantū idigeat illa. LXI

oz est vna duarum rerum aut vt scribatur. z etiam iuuamentum in periplemonia z pleuresi est: plusquam sit in febribus adurentibus: aut vt intelligatur ab eo ex sermone eius periplemonia: z pleuresis quod est: quia dolor lateris non accidit nisi in pleuresi: non in periplemonia. Et significat etiam per sermonem suū: z iuuamentum per balneationem in periplemonia: est plusquā in febribus adurētibus: qz iuuantur per balneationem etiam quidaz qui habent febrem aduretem: Et manifestuz est q̄ necessaria est i cognitione eius qui ex habētibus febrē adurentem indiget balneatione discretio: z non est possibile vt dicamus in illo aliquid: cum hypocra. nōdum dixerit in hora in qua oportet vt administrē balneatio aliqd. postquam ergo audiemus ex eo in primis quando oporteat vti balneatiōe in sermone qui hunc sermonem sequitur, redibit ad sermonem suum in hora: qua oportet vt vtatur.

LXI.

q Ui fluxum vētris habet superfluum abscidit ab eo illud introitus ad balneuz propterea: qa trahit illas materias: secundum contrarium ad totum corpus: Cum ergo illud sit ita aduenit ei nocumētum ex ea. Cuius autez natura stringitur z non egreditur: non debetur super aliquem quin melius sit: vt euacuetur venter eius in primis et fece antiqua que est in eo: deinde paccipiat post illud balneari. Et similiter etiam qui est prostratus, scilicet cui⁹ virtus dissoluta est. z victa est. quod est: qz balneū addit i resolutione

ei⁹ ⁊ casu ipsius: Et cuius aia ẽt nausear: ⁊ hz vomitũ non oz vt balneeť. qõ est: qz timeť sup ipz: qõ resoluať vtus eius subito: ⁊ accidit ei syncopis pueniẽs a stomacho. ⁊ illoz ẽt quoz in ore stomachi aggregať colera: ⁊ sunt illi quos significat hy. p fmonem suũ: eructuans eructuatione õ gñe colere: eẽ est ꝓpinquũ esse istoz. Et sic᷑ etiam nõ oz vtaris vt balneatione in eis qui hũt fluxũ sanguinis supfluũ nariũ: qõ est: qz hũtes fluxũ sanguinis nariũ qñ balneanť ꝓtinus cessat mẽsura multitudine sua. manifestũ ẽ ergo tibi vt ꝑcipias vtu balneatõe qñ fluxus sanguis nariũ ẽ dimiut⁹ ab eo qõ necessariũ est de ipso. Et istis gdẽ necaria ẽ balneatio cũ festinatiõe vt properet motus sanguinis q est i capite: ⁊ gdez nos vtimur balneatiõe qñ indigem⁹: vt veniat fluxꝰ sanguinis nariũ. ⁊ nõ cuenit. Illud aũt qõ addidit hy. i fmone suo si corpus indiget illa ⁊ iunať p eam in religo rebus in ꝙbus p eam iunať q̃tus tantũ caput idigeat illa significat per illud significatõe manifesta: qz est necessariuz multotiẽs: vt calefiat aliqua ex domibus ⁊ sedeat ifirm⁹ i ea absq; tina: ⁊ fundatur aqua calida super caput ei⁹ tantũ absq; reliquo corpore eius. LXII.

b Alneare ñ nocet amãtib⁹: ⁊ si bis in die ꝓceperis

q Ut aũt ẽ diligẽs balneatiõez ñ nocet ei si ꝑcipiatur balneari bis in die. LXIII

b Alneũ mlto ꝓuenienꝰ est ptisanã cũ fece sumẽtib⁹: q̃z eis q̃ accipiũt solũ succũ: ꝙbus tñ interdũ ꝓuenire videť qñq; rursus ⁊ i bis min⁹ cõgruum ẽ: qui solo potu dictanť: sed i ill᷑ aliquãdo cõueniẽs ẽ.

T. vsus balneari e onis in eis qui sumũt ptisanam oz dei ⁊ cũ ea fecẽ ei⁹ possibilioz ẽ multũ q̃z sit i eis qui vtunť aq̃ eius tm̃: ⁊ qñq; est polis vsus balneationis in istis etiam: ⁊ min⁹ quidem possibile est vti ea in illis qui regunť potib⁹ tm̃. ſz pole est etiã vti in istis ea.

Alneũ i nõ narrauit qñ pole est vti balneatõe in eis. necesse ẽ ergo nob vt narrem⁹ illud: ⁊ seq̃mur in eo qõ dicim⁹ sniam hy. dico g̃ q⁹ hy. vtiť potib⁹ tñ i eo cuius egritudo est egritudo acuta qñ p trãsit vt toleret ifirm⁹ expectationẽ sup illud vsq; ad ꝑmã horã stat⁹ egritudis. Stať ãt egritudis qñq; ẽ multotiẽs cũ maturitate ei⁹: sicut ille g accidit in morbis pectoris ⁊ pulmõis: qõ ẽ: qz egritudies in istis horã q̃ maturanť scipiunt screare illud qõ excrea i neẽe ẽ nec ẽ pole in aliqua horaz vt addať egritudo cozꝛnz in ipa nã sui: nz in accñtibus comitãtib⁹ ipaz. Qõ est: qz egritudo multotiens est egritudo geta ⁊ accñtia comitãtia ipaz addunť sicut dixit hyp. i mẽbris apatis: q⁹ dolores ⁊ febres i hora aduentus saniei accidunt plus q̃z qñ facta est: ⁊ multotiẽs addunť ⁊ minuunť cuz q̃titate accidentiũ ⁊ q̃titate egritudis: ⁊ illud gdez fit i apatib⁹ i q⁹ sanies que in eis generať hz egressionẽ siẽ de ꝓsuetudine eius ẽ vt accidat i ꝙbusdã exituris ⁊ peripleumonia ⁊ pleuresi: pole ẽ. n. i his egritudinib⁹ vt iunet ifirmus p vsuz balneatiõis: ⁊ regimẽ eius adhuc fit cum potibus tñ. qõ est: qz hyp. dixť q⁹ balneario sedat dolores accñtes in eis: ⁊ maturat qõ excreari neẽe est per sputũ. verũtñ manifestũ est q⁹ opz vt vtaris ea post euacuationẽ corpis. Scias enĩz vlter q⁹ si balneatio administreť ante euacuationem corporis: attrahet ad loca que sunt sub hypocondrijs materias: ⁊ si fiat post euacuationẽ iuuat ad maturationẽ: ⁊ iumentũ quidem balneationis quãdo administrať in hora sua: est i egritudinibus i ꝙb⁹ possibile est vti balneatione in toto corpore. Et propter hanc causam fit iumentuz per eam tantum in eo qui habet feb. aduretem ei qui cũ fe. non habet apostema calidum neq; aliqõ ex apostematibus factis a colera citrina tantum que ebulit in corpore suo: ⁊ quando signa maturitatis eius apparent in eis: tunc iumentum eorum per balneationem est plus multuz: Et quoniam feaduretis: quãdoq; est a pblegmate falso putrefacto. tũc opz vt eius q⁹ ille qui huiusmodi febz. habet balneum est contrariuz valde. qõ est: quia humor pblegmatic⁹ nõ resoluit᷑ q balneũ sicut resolvit᷑ colera: quoniam est grossus: vt cũ tract᷑ ei⁹ calidit⁹ nõ extinguit᷑: nz extinctiẽs suscipit: quoniam indiget spacio lõgo i maturatõe. nos ãt non posuimus sermonẽ i eo: nisi vt rememoreť eius i fine. Recordoz autem: qõ hypo. dixit in principio expositionis mee qua exposui hunc librũ in resistẽdo medicis q̃ sunt ex illis de assidis: hunc sermonem. de rebus autẽ quas oz medicũ scire ꝑter q⁹ ifirmus eas ipsi dicat ples dimiserunt. Iste aũt res apud illos ꝙbus videť q⁹ hy. sit ex logicis sunt mẽbra lesa: ⁊ morbi accñtes in eis: ⁊ cau-

Alneũ mlto ꝓuenienꝰ est ptisanã cũ fece sumẽtib⁹: q̃z eis q̃ accipiũt solũ succũ: ꝙbus tñ interdũ ꝓuenire videť qñq; rursus ⁊ i bis min⁹ cõgruum ẽ: qui ꝙ ꝓtinus cessat mẽsura multitudine sua. manifestũ ẽ ergo tibi vt ꝑcipias vtu balneatõe qñ fluxus sanguis nariũ ẽ dimiut⁹ ab eo qõ necessariũ est de ipso. Et istis gdẽ necaria ẽ balneatio cũ festinatiõe vt properet motus sanguinis q est i capite: ⁊ gdez nos vtimur balneatiõe qñ indigem⁹: vt veniat fluxꝰ sanguinis nariũ. ⁊ nõ cuenit. Illud aũt qõ addidit hy. i fmone suo si corpus indiget illa ⁊ iunať p eam in religo rebus in ꝙbus p eam iunať q̃tus tantũ caput idigeat illa significat per illud significatõe manifesta: qz est necessariuz multotiẽs: vt calefiat aliqua ex domibus ⁊ sedeat ifirm⁹ i ea absq; tina: ⁊ fundatur aqua calida super caput ei⁹ tantũ absq; reliquo corpore eius. LXII.

i Nucnimus hunc sermonẽ cũ sermonib⁹ aliꝰ scripsisse medicũ qui transmisit victorino ꝓsuli cesaris tractatum in regimine sanitatis scdz sentẽtiã hy. scõm medietatem: sicut fecit etiã de sermone: in quo dixit hyp. qz non oz vt ꝓhibeať ifirmus in diebus ꝑmis egritudinis sue a quibusdaz sorbitionib⁹ aut in sermone in quo dixit hy. etiã. Cuius cucurrit consuetudo vti cibo bis in die. oz vt deť cibus ei bis. verũtamẽ inenis cũ dimittere ex vnoquoq; horꝛ duoꝛ fmonũ medietatẽ ei⁹. de hocaũt sermone quez ꝑnisimus ad exponẽdum non dimisit aliqd. verũtñ nõ narrauit horaz in qua ꝓcepit vti hy. balneatione in die bis in eo q indiget balneatiõe. Et manifestũ ẽ q⁹ hy. itelligit p sermonẽ suũ: q delectanť balneatione in hora sue sanitatis ꝓuocat eos illud advtendũ multotiẽs ea in die. qõ est: qz isti qñ vtunť balneatione bis i die faciũt currere rẽ suã i illo ſz ꝓsuetudinẽ q̃ cucurrit eis. oportet ergo vt itelligať ab hypocrate hora in qua ꝓcipit vti balneatione. LXIII.

o Stendit hy. in fmone suo isto horã in qua opz vti balneatiõe ⁊ si ipse feciſſet illud in ꝓncipio sermonis sui: nõ occultareť nobis multũ ex sermonibus suis quos dixit medios sermonis sui. qõ est: qz hyp. det illis aquã ordei cum fece sua quoꝛ egritudo ẽ gera. quoꝛ aũt dispõ est deterioꝛ hac dispõne dat eis in potu aquaz ordei tantũ. ⁊ quoꝛ dispõ est ꝺterioꝛ dispõne hoꝛ duoꝛ. ⁊ quoꝛ est acutioꝛ iuenim⁹ hy. vti in eis potib⁹ tantum. Et ego gdẽ multotiẽs iaz ostendi: q⁹ sermo eius in hoc libro totũ est in morbis pectoris ⁊ pulmonis: ⁊ q⁹ narrauit i hoc libro plures res vles scõm semitam explificandi i egritudinibus hoꝛ membroꝛ: ⁊ ꝓprie in pleuresi ⁊ ostendi iteꝛ qz ꝑcipit vti ptisana ordei apud maturatõez egritudinũ: ⁊ in hac hora vsus balneatõis est absq; timore qñ adiuuat iumẽto magno ad excreandum humores re-

Nõ ꝓhibeať balneatõ bis i die scã

De qb⁹ sit ꝑcipua intõo hy. i hoc lib.

Polst esse egritudi nẽ gcere ⁊ accñtia addi

Balneũ i febre ticagma antica multũ no cet.

se facientes illos morbos. Quibus autem videtur q̄ fit de empericis sunt bone anni: t consuetudines: t etates: t dispones aeris continentis nos. nos enim scimus q̄ p cognitionē omniū harum rez quas dicūt logici t empirici iuuant medici: t nos qdē inueninus hyp. postq̄ narrauit id in hoc libro intentiones multas quas qñ format homo in mente sua: pōt scire regimen: non dixisse aliquid in rebus que dicte sunt: nisi cōsuetudines: preter q̄ ipse dicit iterpositione illius res alias quas ego narrabo tibi. qō est: qz q̄ ego postposui sermonē in eis: non fuit nisi vt narrem eas in sermone breui: vt facile sit ei qui legit hunc libz intelligere sermonē meum. Dico ergo q̄ vna intentionū t prima earū est intentio quam hypoc. dicit fm viam explificationis in vna egritudinū: t est pleuresis hac dictione. Quantitas etiam que dat infirmo de sorbitionibus in vice secūda si egritudo est acutior q̄s oportz non opz vt sit multa: sed oportet prius bibat anteq̄ sumat sorbitiones hydromellis: aut vinum: aut quod eoz videris magis inuatiuum. Deinde dixit post illud etiam hunc sermonē: q̄ si humectatur os: t illud quod excreatur de pulmone: fm q̄ oportet tunc oportet vt des ei olo sorbitiones vice scōa. omnes enī est res t que eas sequūtur non inuenimus medicos de assidis dixisse: Hypo. aūt post hunc sermonē etiam dixit: quia oportet vt cōsidere tur in digestione egritudinis: t hoc apud eum est ex maioribus intentionibus in cognitione forme regiminis: et omnium particulariū mutationum que fiunt in eo. Deinde dixit post has res hunc sermonē: nam in cuius ventre est superfluitas cibi retenta: t dat ei hanc sorbitionem aliqs preter q̄ euacuet corpus eius ab illa superfluitate: t cum hoc etiam si tunc hz dolorem addit in eo t si nō habuerit dolorem euenit ei: Et dicit iterū post illud būc sermonem. Et cuz illo ēt si fuerit dolor lateris semp qui nō alleuiat euaporatione t sputū non egredit sed addit eius viscositas absq; maturatione: tūc si non resoluit dolor aut per mollificationē ventris aut per phlebotomiā fm q̄ significat qz indget ea: t dant pisanā habentibus hanc infirmitatez: t ipsi sunt tunc cum illa dispōne superuenit eis mors velociter. Deinde post illud etiam discernit sermonem suum: t dicit q̄ qñ incipit inuadere febris cum dolore: aut absq; dolore: t terminus eius ab acceptione cibi est ꝓpinquus: t venter eius non euacuatur: tūc oportet vt ꝓhibeas eum ab acceptione sorbitionum donec scias q̄ cibus eius iaz descendit ad iferiora intestina. Et scripsit iterz post hunc sermonē t quando cibus antiquus non descendit: t terminus alius cum cibo alio est ꝓpinquus. t virtus eius est tolerās: t etas eius est status iuuentutis: tunc oportet vt clysteriçetur: t si est debilis oportet vt ponatur suppositoriuz: nisi egrediatur cibus ex seipso egressione bona. In hoc ergo sermone inuenimus eum narrare etiam cū eo q̄ narrauit intentionē summam a virtute sicut facit i sermonib⁹ qui sequunt hunc sermonem: ipse enim cōsiderare incipit in multis locis in cā que facit cadere vtutem vbi dicit q̄ medici non sciūt illud. Et dixit iterū: q̄ illi in quibus peruenit dolor usqz ad loca que sunt sub hypocondrys iuuant cum medicina tali t tali. Illoz aūt quibus ascendit dolor cū granitate usqz ad adiutoriuz t principia pectoris iuuamentū est per phlebotomiā. Inuenimus ergo medicos q̄ fuerunt ex alys de assidis dimisisse rememorationez olum harum rerum t reliquaz que eis sunt silles: t rerum etiā que dicte sunt i egritudinibus ꝯsumentib⁹ penitus: t plus illo multum res naturaz t species corpoz quas inuenimus hypo. in multis locis dixisse: t noluit quosdaz boues habentes colerā amarā: t quosdam eorum flegmaticos: t quosdā eoz nigz. qō ē. qz i vestigio hanc rez narrauit permutationem regiminis in sanis: t quomodo oporteat rectificari: t regimen infirmoz. Et in sermone suo in vino t hydromelle: secaniabin. t aqua inuenimus euz dicere has easdē mutationes. Et dicit etiā in alio loco esse mutationis egritudinū: t non est: hec apud eum intentio vt lis in cognitione forme regiminis t permutatiōis in eo. Et similiter inuenimus eum dicere in statu egritudinis quiddam sermonis: t ponit ꝯsiderationem in hoc etiam in cognitione regiminis rez non paruā. olum ergo harū rez: t aliaz que sunt silles illis dimiserunt rememorationem medici qui sunt de illis de chīdis. Et medicus idiget vt sciat eas omnes preter q̄ infirmus eas ei dicat.

Ex dign̄e egritudis fluitur forma regiminis.

Minus debilitat suppositorium q̄ clistere.

¶ Finitus est tractatus tertius cōmenti Galieni super libro regiminis acutarum.

¶ Licet galienus in principio huius quarti libri regiminis acutarum egritudinū dicat nō nullos opinatos fuisse libz hunc sequentē non fuisse hyp. t ipse etiam eandē sequat opinionē: t dicit locis in multis. Dicit enī in isto tertio li. regiminis acutoruz in ꝯmento. 17. illius textus Diuersitatē ät medicamentoz̄: q̄ ipe ingret ea que addita sunt sermonē in balneatōe hoc ē post tertiū librum acutaz: i fine cuius Hypo. de balneatōe determinat an sint digna: vt hypocrati attribuant. Idē etiā gal. ꝯmento vltimo scōi acutarū ait q̄ multotiens per mentē suaz trāsiuit q̄ horroz medicus in codicillis Hypo. inuenit multa post mortē eius que postea hominibus mānifestauit ordinādo ea ordine meliori quo fieri potuit: t ita suspicandū est būc medicū quartū librum cōposuisse: vel multa addidisse t aliqua subtraxisse vt libuit si ipse hyp. ꝯposuit. t idē in scōo acutaruz in cōmento illius. Qō in quibus morbis t eratibus oz fieri ait: quod est: qz quod inuenitur scriptum in hoc libro post sermonem in balneatione est res inuenta in domo hypocratis t reliqua. qc quid sit: volui tamen hunc librum iam mortuum trib⁹ superioribus inserere. cū dignus sit multa continens t i practica t in theorica: vt de eo sermo habeatur.

Fundación Uriach

¶ Incipit liber quartus regiminis acutaꝝ egritudinū.

Nō non hꝫ mētez vt scrutet̄ q̄ de meliori: sed sicut pueri ⁊ bruta ꝛtingens humidū eligūt scia fm eūdez modū. ⁊ illa igitur si qdē fꝫ vnā quandā partē corporis dispō hec facta fuerit fꝫ hāc solā berisipilosa aliq̄ passio erit. venę vo q̄ fꝫ totū corp⁹ sūt supficcate būiditates q̄ ex carnib⁹ si eualserit calidas exītes i toto corpe fit ⁊ inde causoni dis dispō. Sꝫ q̄ causon ꝓpe noiaꝝ nō solū vehemētia calozis q̄ p totuꝫ corp⁹ sit dr̄: sed ⁊ siti. violēta. n. ē i hac febre ⁊ icessabil' deſiē igr̄ placēti seriei ō gnatione causon fmo q dē pticularis: quez nos nup adiecim⁹: nā q̄liqz qdē fm vnāquāqz ptez q̄liqz vo fm totū corp⁹ causon fit: i causon qdē q fm totū corp⁹ fact⁹ ē sp siti operaꝝ. i eo vo q fm vnā quandā ptē nō ex necītate nisi ipsa ps siti operaꝝ. qō primū ⁊ maxīe os vētr̄ deceps quidē vēter: ⁊ post hūc stomachus ⁊ ilop bag⁹: deīde pulmo: deinde ie iuniū: nō igit̄ ita solū fit causus vt dixit cuꝝ euulserint venule drymeas. i. acres ⁊ colericos hycozes ad seipsas: sed ⁊ carne hoc idē patiente erit causus sicut qui scōm particulam siue scōm totū corpus ꝛtigerit pati ea. monstratū .n. est ⁊ h vtute attractiua hūs eoꝝ ghus idiget ipsa. ⁊ nimirū aliq̄ fm altez modū lꝫ fieri sil'em dispōnem. dico āt cū mittūt̄ ad aliq̄ particulā ibecilliozē a fortioribus supfluitates: mōstratū. n. ē sic attractiua vt⁹ i vnaquaqz pticulaꝝ ē. ita ⁊ excretiua. nō ipole igit̄ est q̄liqz qdez ex vna pte q̄liqz vo ex plūbus drymeas. i. acres ⁊ colericos hycozes. i. liq̄tes excretos supinfundi ꝑdict' pticlis: q̄liāt hycozes nolaꝝ subtiles būiditates manifestū est. II

Hic febris qdē ml'ta ōtinet pp hycoꝝ. i. liq̄ꝝ nām quos drymios. i. acres ⁊ colericos dixit. talib⁹. n. vehemētissime febriū supueniūt hoc ē q̄ multū ⁊ drymicatū. i. acerrimū hūt calozē sicut q minozē ⁊ min⁹ drymiā hūt: flegmaticos sequunt̄ humozes. laborat aūt totū corp⁹ ob drymiticā. i. acredinē hycoꝝ. i. liquoꝝ hosteocotosuꝫ. i. vlcerosū labore: deīn ē finalt̄ de dria oīuꝫ laboꝝ in hygrinis. i. sanatiuis. III.

¶ scōm ꝓncipiū deīn est hoc. nūc aūt rursus resicatū ē adiect̄ ꝑcatarticas vꝫ cās notatas ostdens qdē vt i exemplo: Nā oēs quidē causę calide ⁊ siccę causos opari pūt: quosdā. n. vidi ꝓpter potū vini cum aq̄ marina facti ampliozis occupatos a causone: quēad modū alios per tarchum. i. ova piscīū sicca: ⁊ per tarchitas carnes. i. siccas: p comestionē quozūdā alioꝝ alicoꝝ. i. salsoꝝ ꝛmoderatā. alios aūt qdā ex ambulatiōe ⁊ caumate. i. est ⁊ veniēs balneatus qdē ꝓmū abiēs domi ⁊ bibēs vini fm mixtionē būtis vini plus icepit febrire mor causon de fe. ⁊ alīq̄ qdē vehemēter irat⁹ ⁊ vigilās. IIII.

Ā que aūt ē quam̄ causos in hoc sermone ꝑtransit q̄ vtiq̄ ⁊ causidentia vocant. sunt autem hec: lingua sicca: ⁊ aspa: ⁊ nigra mordicatio in ventre subegestiones pallide: ⁊ sitis vehemens ⁊ vigilie. quandoq̄ vero ⁊ desipientia. igitur quidem lingua sicca fit: quia ⁊ dispositio tota corpis sicca ē: ⁊ calida si fe. ipa tal'. mordicatio vero eozum q̄ fm ventrem pp drymiciā. i. acredinem hycozuꝫ q̄ i eū ifluūt: egōnes vo colozate fm supabūdantem būozem: būidas vero dixit eas neq̄q̄ di

Nā non hꝫ mēte q̄ sibi melius ē possit eligere.

Signa ꝑ pria causonū.

Ād ca

Ād cā

Oēs cāe calide ⁊ ece can si on facēt pūt

Ād cā

Universitätsbibliothek

Ād cā

Ād cā

Ād cā

geri oñdēs:dīgō deniqz oia cogit coadunat ⁊ īgrossat. vigilare vo bis q ita patiūr pp siccitatē ꝓtrigit.mōstratū.n. ē imoderata būiditas carafola.i.imensū somnū: ⁊ vigilias āt multa siccitas opaī.aduēit aūt ⁊ ab alys sintdomatib⁹ afflictio vigiliaꝝ cā fiēs:disipiētia vo dicim⁹ fieri pp colerā recurrentē ad caput:⁊ ꝑpter siccitatē ⁊ caliditatē craseos:cū āt dicat go simplr colerā mānifestū ē qñ amara dr:qñ deīde eandē colerā noiat pallidā ⁊ xantā.i. rubeam. Sic igr nihil derelictū est eoꝝ q̄ fm colericum causū:nisi demū qō ñ dixit fm illuxionē by coꝝ fieri:fz solū pp attractionē illa sufficienter scripta sunt q̄dam .n.eoꝝ q̄ scripta sūt:q̄ dā gdē sūt pagata pactaga bōica.i.passionis cogñscitiua sintdomata:q̄dā vo coassidētia cāꝝ faciētū ⁊ gīanti um eos:be gdē sunt p

ones frenū.i. sapie. IIII.

b Dic bibē aq̄ ⁊ mel licratuz cocrum da aquosū q̄tū vlt. V.

c Si amaꝝ os fuēit vomere cōfert ⁊ vē tre clystertzare. VI.

s Si vero adhuc ñ solua tur:lacte asine coquens purga. VII.

s Alitū āt nihil neqz drimi.i. acre offerre non.n. subducet. VIII

s Obitōes āt donec extra crisim dies facta fuerit: nec des. IX.

e Si sāguis ex narib⁹ fluxerit: solui passio ⁊ sudores supuenerit cretici gnisij.i. p prij ⁊ certi: ⁊ cū vrinis albis ⁊ grossis ⁊ lemb⁹ substētib⁹ hypostasib⁹. X.

bygnene.i.antes: be vo pcatatibōetes.i.posticipiētes de mū vocate a medicis:oliuz deniqz q̄ dixi pbygninatū.i.antecedentiū sintbomatū lz tibi catalogū.i.annūerationez vt vtiqz volueris facere. Sz ille q scripsit būc icepit gdē a pbygninenis.i.ab antibus. siccari.n. venulas pbygninena.i.ans cā est:deiceps āt ꝯgruo exīte dicere pcatarticas.i pincipientes:puta ambulationē lōgā ⁊ fitiz:⁊ non bas dixit:fz pathomigaꝝ aliquā.f.multā fe. oz āt h adycere vehemētē siti.quā postea silem vel sīl cū alys accītibus dixit:q̄ coassidentia noiañ .quoꝝ be gdē aliqñ be aūt sp' exassistūt cāis.hoc āt ⁊ ipse ostēdit dicēs.aliqñ vo ⁊ alterationes frenū.i.sapie: aliqñ.n.ad sp oppositū. Ego āt sp aio ⁊ morderi ea q̄ circa idū.i.vētre ⁊ egerere colerica nō ē eoꝝ q̄ sp coerīt cāis.i. ardētib⁹ ꝑpter magnitudinē.n.egritudis:⁊ pp it⁹ remotionē dzymeoꝝ.i.acrīū bycoꝝ.i.liquoꝝ hec ꝓtingūt bis q fm vētrez ⁊ epar būt velut cisteria.i.laborē cauū.bis aūt q fm pulmonē h gdē ñ valde aliq̄ ꝓtigunt:ea vo q̄ fm linguā dcā sūt: ⁊ fm de sipiētias magis:⁊ disnāt.hi disnia q̄ fm spīrū ⁊ magnū spīr:⁊ exufflāt cōtinue apientes os:⁊ effusiōe ignei spūs alleuiati.igr q̄ō gdē dīnie totū derelictū ē: ⁊ nimiꝝ demū ī ꝓnostico dcīñ nos oñdim⁹:inordinate āt sūt scripta sintbomata q̄ fm linguā dzymeā oportuit scriptā eē siccaz:scōa.n.aspa.pp imoderatā.n.siccitatē asperā ꝓtingit eē linguā.q̄re aspa exīs olno ⁊ sicca.qñ āt nigraī ꝑpter imoderatam caliditatem sicut ad solem morantibus cutis predidicimus iam. V.

Accīttō q̄dā sem per mor bō comitar q̄dā aliquando taneū.

b Ic liber ⁊ si ñ byp.ē ꝯscriptio:vet⁹ tñ ē:vt fm tpa

Erasistrati iā adiaceret ꝑpo.i.in trib⁹ supioribus mirabile igit q̄lr ausus ē iuriari ea q̄ de cereis kilicis.i. calicib⁹ ī apollinē ⁊ dexīmū Erasistrates:g enī ⁊ hec scripsit mentē by. meli⁹ erasistrato cognoscēs: q̄tū volunt bibere ꝯcedit causuz patientib⁹. Mōstrati āt hec ⁊ fm certā ꝑpriā partē but⁹ cōscriptionis ita cognoscentē byp. igr ō maligna gdē Erasistratis ꝯsuetudine sufficientia:⁊ h scrutemur aūt iā ea q̄ gdē fz serīē dicta sunt .iubet.n. nz ī aq̄ sola:nz ī melle solo nutrimur. nā aq̄ gdē didicisti q̄ nā frigida exīs tarde īcodens est:⁊ manēs ī hypocondrio plurimo tpe corrūpīt fm acutas fe. mel āt facile ex colerāt: ꝑpterea dignū existimat aquosū dare mellicratū: vt aq̄ nō plōget fm supiorē ventrē ōductū admixto melle ad anatosim.i.reductōez. ꝓpter h cadē ⁊ coctū idē dat: īsticulosius.n.⁊ ītētosi⁹ hoc: crudo vrinā ⁊ mi

ctionē magis mouēs quēadmōz egestionē crudū. min⁹ .n. fit dzymy.i.acre qō coctū est ñ solū i eo qō digerīt fm coctionē:sed ⁊ in eo q̄ spumosū eius eē auferī. fz aūt id q̄ dzymy.i.acre ⁊ silodes.i.inflatiuū est ī suba mellis:coctū āt īmordax ⁊ iuentosū fit amaridore.i.reddīt magl q̄ subeat fm itestina:q̄re nutrit magis crudo. Indigent autem qui ita egrotant: vt vtique non suscipientes succū ptisane ex mellicrato mixtū: ꝓdictū est. n. in ꝓpria ⁊ certa gre b⁹ li. de hoc q̄ oz dietare ī acutissimis egritudib⁹ solū potib⁹:⁊ hec qdem mihi oia q̄ fz ꝯmentatione hui⁹ q̄ nunc placet cōscriptiōis bis q̄ plegerūt ⁊ meminerūt ꝯmētatōes que in illis facte sunt ita dicentur. VI.

a Maritudo colere amaꝝ operaī os cōis.n.⁊ vna tūica ē q̄ it⁹ ī vētre ⁊ ozis q̄ subuūgit os. fz rōnē igr ⁊ ꝯscriptor euacuat co.p vomitū ⁊ clystere. VII

o Si āt oio gdē euacuaī vlt colerā q̄ ī vētre: vercī āt expurgātia pharmaca:qz dzymea.i.acria ⁊ cala sūt oifariā ꝓpterea ad lac asine ōueīt:ōmytricā gdē.i.acredinē nullā.n.hīs. Quēadmōz nz aliō gdē:lz supabūdat būiditate solū gdē ab oib⁹ alys lacrib⁹: ⁊ ꝑpter ea solū subit egestionē.ꝓcoquet enī id pp vētositatē: fz tu demū solo sero poteris vti separans cum cum lac prius coxeris:portidames si imiseris vas eneum aqua plenū ī lac.eteni h bñ īmissio fiēs separat serū a caseato. VIII.

Lac asine bumi di⁹oibus lacibus.

s Alius gdē būor q̄lis gdā est in sale appet ō suba ⁊ vtute vo dzymeis.i.acris dcīñ ē fm q̄rtū libꝝ simpliciū pharmacoꝝ:qñ ⁊ synapis ⁊ piretrū:⁊ q̄cunqz alia calida vtutib⁹. sūt ⁊ dzymea appent gustātib⁹. vbi g q̄ ad augētia disponē causo doꝝ frigenī iubet dzymea .i.acria ⁊ salsa:hec.n. ōsiccant magis dzymeib⁹.i.acrib⁹.⁊ si enī non silī illis calefaciāt:fz ñ min⁹ calefaciūt. IX.

v Bi suberuditos robōari vtute būt būc fmonē audi:fac.n.ita doctrinā ⁊ ipe by. q̄ multū negata fz vnāquāqz itētōez scribēs: deīñ ita sel'dices sibi ī tice oportere ꝯpare ea q̄ ostīsa sūt vtutes coꝝ supscrutātē.q̄n āt ñ ꝯgruū ē dare so:bitōez añ crisiz si vt⁹ sufficēt fz pīnā ptē ppriā ⁊ certā libri oñsum ē. X.

i Si acutis febrib⁹ ad caput ferī:q̄ō feruēs sāguis nūcupaī.tē igr residēs ī venas nā effūdit būc cū coactis vaporib⁹:⁊ coadunatis parati⁹ reliq̄ꝝ dñaī.fm eādē vo rōnē cū ⁊ p sudores effundūt feruētes bycotes .i.liq̄zes sanat egritudinē cū digesta egritudine supueniunt.dcīñ ē.n.iā ō hoc multotiēs i alys gbusdā monumētis ꝯmentatū:⁊ i his q̄ de crisibus:quēadmōdū in pīma ptē huius li.q̄ fm ocs cocētia est gnisia.i. ꝑpa vel certa. itētionē q̄ a digōne egritudis vt vtilē ad digestā suscipit: ita ⁊ nūc apō dictionē fm qdē ñ scripsit digōnis notaz. certissimū āt signū eius i vrinis scripsit. Igr optia gdē ē q̄ alba ⁊ lenē hz hypostasiz vrina: vt ī pnosticis scriptū ē.nō tñ dignum estimes dcīñ sp appere hāc: sed sufficē tibi multotiēs vt i coloze ⁊ ossistentia q̄ fm nām benignū eneozima.i.sublime appeat ad salutis spē:⁊ vtiqz bis ita hītib⁹ supabūdauit scōm iterptationē hec serics:addītis enī vrinis ostendit eē ⁊ creticos sudores: quare ex su supabūdanti hoc vero gnisij.idest ꝑpzy nō ꝑncipaliter ī eis dr. fm.n.egestionū ipēm iferre assuescerūt talē nūcupationē ⁊ alij optimoꝝ medicoꝝ:⁊ ipse by.in vrina. XI.

Nō in oi vrina di gesta apparet hy postasis i sudo ribus

Arissimū ē iudicari crisi p apa causū: adhuc autez magl si sine adyciēdo pticulā aliquā corpis enunciatōez go faciat. nā potiusb' gdez. i. apatib' q̄ circa aurē vidi q̄sdā causos iudicatos: sz ñ gnisios. i. ppos.

B ārt paz p' discet p' ꝓuētione: t ꝓmētatione. XI.

e Mozzosagie t sudoz memozās si sine bis causus geuerit aut reuertet. nō paz post erit. n. ait fz reuersionē dolor cruriū vel hyschy. i. vtebzi: t expuet grossa nā idigere gdē emozzosagia vl' sudore vel apate eū q̄ deberet iudicari crisi possz vtiq; aliqs estimare dcm̄ ee sane si adyciant dcis q̄ curans. i. medēs ipe dixit vomere inbēs t vētrez subducē: dās potū aquā t mellicratū aq̄su copiosuz: q̄re si cū bis go dicat emozzosagiaz t sudorez t apa solue causū: alias. n. ñ posse solui fortasse videbit rōne q̄dā māsuetā dre. māsuetā dixiyt moderate vez dicēte t magis eo qō añ ea. nō tñ iculpabile deide oifariā. nō. n. ver' ē fmo. Et. n. fz apbozismos dcm̄ ē a causōe bito rigore supueniēte solo fit veritimū ē. segl ār ex necitate rigore būc qiq; gdē sudor solus: qñ q; vo vomit' colicoz coloz vl' liberi' ego sola: multoties ār dcōz triū fiūt duo t qñq; rursus tria: duoz. n. boz nec esse ē i causon fieri altez si oz solui finalr vl' ex mitti excerni colicos būozes vl' extigui. Jōq; ōrelicta eē videbit principalissima sanatio causoz potio frigide aq̄ q̄ sp nos curauim' causos nllo moziēte cui frigidā aquā dedi gdē i ꝓueniēti tpe: ō quo ꝓmētatione pozis ptis b' li. tractaui i paucis t i alys monumētis t ꝓscriptiōib' ampli'. forsatsis igl estimabit me go dre nullū causū bātiū mozitu rū eē bibēte frigidā aquā i ꝓueniēti tpe: t nimirū B non ego dixi: sz qñ oēs gb' dedi q̄ plūb' exītib'; vt nz memi nisse possiz numez coz iſecuta ē vtilitas: t salus. B ār ñ idē ē ei q̄ sanabunt oēs g causū bāt si aquā frigidā bibe rint: Qui. n. piculose t ſalubriter būt nz p aliqō aliō nz p aquā sanare pole ē. his ār neqz tētare dare gdez. qō aūt i fine sermoci dcm̄ ē. Et expuet grossa si oz san' eē obſuādū ē tibi fz illos solos causos qcūq; patiēte plūōe fiūt. XII

Principalis sanatio causonū est aq̄ frigide potio.

Mortbo mortali nulla medicina cōuenit.

n Os itenim' veteres grecos fz omonima. i. equoca dcā ferēte: būtia gdē vnū significatū ex icisione vo q̄ fz ipm i dſias plos deueniētia: i quo multoties dre assueuim' gniales eē dſias b' rei duas vl' tres vel q̄tuoz vel q̄tascūq; pole. exītibus ār omonimis duplicib': gbusdā gdē neqz vlr sibi itice qñ cōicantibus: gbusdā ār fz qd nz synonimis: silr ār cū ab vno habuerit nūcupatōez factā vbi nūq; referūt duo gnia causoz suscrutādū: cogscat ār certissime b ea q̄ fz nomē rōne subalteri' extēsa: qz vo rō ab itelligētia iudicat scrutandū. si itelligētiā brem' causi febz ꝓcedē ita vt ouis: t bouis: t eq. t bolis. ex eodē vo fmōe ōbēte i lōgitudinē maiozē q̄ fm monumētū oz coercē: cū sicut t alios i bzeue caplz: ppterea pn' fmoni hoc faciētes. Causon febzē inuenio medicos dicētes qñ calor fac ardere boles t ingescibilē sitiz bz t si ita bz bec eū g sine ardendo corp' sitim mitigatā bz causuz gdē simplr. certū ār t gnisiū. i. nālem non dicem'. ex̄sse vo exītē talē anomalū noiat gra cōpēdiose doctrine notū. i. adulterinū causuz sic in tertianis febribus assueum' vti nūcupatiōib': ita audiem' duo gnia causoz febziū: ac si demū t gna tertiana paz go dicat duo: hāc gdē certā t ꝓpriā t gnisiaz. alterā vo nothā: cui q̄dā gdē assunt sinthomatibus q̄ hō. q̄dā vo nō. qñ ār scos causus ō quo nūc placet dre q̄si defectiu' gdē ē: t nō finalr certorat' noscēs mānifeste attēdens mentē bis q̄ ab ipso ꝓscriptore elicium̄ sinthomatib' ab eo fieri. nā fm pn' gdē dixit vēter subduc': siti plenus ligua aspa: ficca salsa: si adyciēs qō addiderit i pozē. not'. n. sinthomatū gnisiū causi alterū gdē bz: alterz nō bz: rursus ār dicēs deiecto ligua eē asperā t siccā: si addidit nigrā sic i poriusz p B sinthomate dixit: salsū: sic. n. cū lingua fcā fuerit amara: xātā i dicat abūdare coleraz. ita cū salsa salsū nolatū būozē q̄ vna q̄dā ē fleumatl spez tribus exītibus vt didicisti: acido: salso: dlci. Sic igit pozcausus i amara colera ꝓsistēs: pallidas excreatōes opaī fm duplicē cām. t qñ subtilis ē: t qñ fz eā ardēs febz augeī aduenīēte i eo xāta colera. ita nūc fleugmatic' būoz nō facile excreabilis exīs nz auget se. nz flāmeā siti bz febziēs: neqz vētosaī: t ppteres dcm̄ ē abeo vētrē subducēs: egerere eā soiā osidens ꝓziū exīs ei nō egerere. nā subit ei gdē venter: si tū fm būozis alicuius spēz. sed ipos q̄ offerunt in piculū cibis corruptis. nō. n. i solis potib' bi dietant: quēadmodū plūmi eoz q̄ fm pozē causū egrotāt. qz sine sozbitiōe citā illi crisiz bāt. in subtile t feruēti būoze exītes. tardaī vo b pp frigiditatē. t viscositatē. t grossitiē subē phlegmati. nō igit ꝓueniet solo potu eos vti q̄ ita egrotāt. hoc aūt dicimus i bis q̄ ōbent digeri circa gntū vel septimū diē: forti. vz. exīte vtute. si vo in. 9. vel i. ii. vel i. i4. vel i. 20. i cidere ōbet egritudo: succo ptisane a pn' i eo vtimur: vt ne ōfectio assueuit dici ita ab eis cū vel si digna rōne vel nequaq̄ ferī. fit ār hoc fz placentē i hoc fmōe causū in grossitie būozis. Vigilie. Hoc cōe vtrozūq; causoz. t ppteres fm pozē meminit buius. eteni fit magis i illo. qz t in capite magis exuruni. Extremitates ifrigidate. Hoc sinthoma scōi causi ē. nō ār oz simplr dici hūc fmonē. fz cū talē ōbēte q̄dā. nō. n. sp tale. sed cū male morigeratus est. i. malicios fuerit. nā fm colericas gdē t ardentes feb. vsq; ad fines corpis extēdit calorem. t si nō male morigerat' causus fuerit fm phleumaticas aūt fumosa calozis suba: cū i locis q̄ fm ventrē vel epar vel pulmonem fcā fuerit putrefactio balici. i. humoris salsi. p illam ār igneus calor fit. maligna vo fcā egritudie extrēitates ifrigidant pp ifirmitatē vtutis. t magnitudinem phleumōis ad scipm trahētis oēm sāguinē. sine bis. n. nequaq̄ sup̄uiuerēt egri. XIII

Nō semper i omni causone extremitates i frigidant

Uoniā ār q̄ p apa magis q̄ p excreatōes q̄ i fleumate putrefacto fiūt febzes solonē būt multoties mōstrata ē fm pl'ac. nūc ār causū non apatū solū meminit: sed adiecit. t emozzosagiā fientē i illis magnis cāis. i. febzib' i gb' ꝓsistētia passiōis i pulmone fit. Tale factū. n. i tali dispōne caput iplet sanguie t effundit qō supabūdat et' sciſſis vel aptis vēis. pp eādē vo cām. t circa collū apa. t parocidas fiūt bis q̄ ita partiunt. gbus ār passionis ꝓsistētia in ptib' q̄ circa ieiuniū vel epar facta est inferius magis apostaseos. i. abscensus bis ꝓtigūt. qz t dolor vtebzoz. t liuor pudende t tēsio testiculi: bis q̄

q ita laborāt ꝫ magis ꝓtigit. Fit āt tēsio testiculi qñq; qdē a fleumōe q ē fz ipz: qñq; vo vlcerati ab aliq̄ coꝛ q surſū ē phleminātib⁹: ſipuere vo ⁊ ſputa grossa quosdaz coꝛ in hūtibus ſcōm pulmonē passionē dcīi est dignōe iam facta manifesta. agit ex hoc ꝓfusio ⁊ iordinatio ⁊ ideterminatio huius doctrine q⁹ hypotiposiz. i. subsignatōez qdē gra ꝓscriptionū fiēte ō hy. ⁊ ꝓscriptionū vero nequaq; ē ppriū. Jn mltis. n. ptib⁹ patiētib⁹ fiētib⁹ talib⁹ oportebat deiceps sinthomatū scribē catalogū ⁊ ñ ideterminate ⁊ iordinate. sed fm ppriā practicētē egritudinē facere. XIIII.

c Ausis febris ñ sp exīte ꝫ sinthomate: fz vt aliqñ. bis. n. q i vētre p dictā dispōnē hūt coꝛruptis cibarys egestiones hūide sūt. bis. n. q i pulmone hūt ventre ipassibili exīte: nō neče est ea q̄ egerunt talia eē. ꝓtraria. n. aliqñ ita dispositis ꝓtingūt: duꝛ ⁊ difficile egestibilē eē ventrē: ⁊ hoc qdē vtiq; ⁊ gbus scōm epar est velut radix causi. ⁊ bis q scōz epar causū patiunt: qñq; qdē excreatio hūida qñq; sicce egōnes eoꝝ excernunt q̄les vocate spetatodees. i. squibala. super adustis. videlicet. squibalis a phleumone qui in viscere. igitur cum quod phleuminat solum hoc operatur. cum autem cuz phleumone fuerit adibyrma. i. ibecillitas hūida egerūt non potēte vicere ad seipz cibū trahere: ōterminantur be tales egestiōes ab his que a vētre patiēte fiūt keochyliate sūt .i. succus facere in ventre. XV.

q Uod multotiēs assueui dīe q⁹ assasis. i. īmāifesta dictio nō docet: hoc nūc ⁊ dico: egrotantib⁹. n. pp malitiā phleumatis pot⁹ qdē oxymellis vtilissim⁹ ēcib⁹ vo succ⁹ ptisane: fz tñ ego ⁊ nimiꝛ ñ cognoscēs hoc: ⁊ ab alio nllo discēs nō hēo diuinare q̄o nunq̄z dixit epispaticas. i. eunlsiuas sorbitōes. oxymel. n. iciſiuū ⁊ purgatiuū fz dīe: epispaticū āt. i. eunlsiuū mullaten⁹. sic. n. non possu m⁹ oīdere id qō euellit ab eo: ita nz in succū ptisane epispaticū. i. eunlsiuū eē dicim⁹. Fortasse dicet q⁹ iubē cū vētrē subducere epispaticis eunlsiuis. hoc ē bis q euellunt grossū hūoꝛē q̄lis ē q phleumatis: fz ñ dixisset sorbitōes pharmacoꝛ. n. ꝫ talis opa ñ sorbitionū ē: quēadmōz nz potuū. Māifestū igr fcm ē q⁹ i īmanifestis dictōib⁹ nihil cogiscim⁹ certū: ⁊ ꝓpterea nil hac dictōe tētam⁹: nil. n. determinatū vel certū ab ea ē iueire. fz nūc noui q̄lr hoies quēadmoduz i alijs multis apte peccāt: ita ēt i letādo in his q̄ immanifeste dcā fūt: ⁊ nimiꝛ oēs velut ex vno ore māifestationē qdē virtutē eē iterptatōis dicāt: immanifestationem vero malitiam. XVI

b Jc fmo dign⁹ ē by. admiroꝛ āt q̄lr ñ scripſit cū tanta aphorismis. i pauca. n. serie vtus ē magna: quēadmodū i aphorismis. ō idigētib⁹ ōniq; phlebotomia dcīi ē multotiēs a medicis q̄z q̄ videē suasibilia de phlebotomia ifallaciter dcē sūt p duos libꝛos a me scriptos. igr alter qdē eoꝛ ītitlaī ō phlebotōia: i q̄ oia vtilia docēt. alr vo script⁹ ē vt dixi medicis empicis ⁊ dogmaticis. Āmetodi vo. i. idoctrinales thesaly: sic ⁊ alia fiū ōmīatōe simplr dsīt. ita vt phlebotomiā enūciāt calasticū. i. depsiuū cē auxiliū. calasticū vo ipsi diuerse exponūt sic mōstratū ē aūt p mea monūmēta de methodica ber esi. erasistrate q̄ voleīt qdē vniuersā itelligē q̄ ō phlebotomia ē hīstoriā iest legē nros: ⁊ alioꝛ medicoꝛ libꝛos. Nūc āt ei⁹ capliz ipz audi i paucas iteꝛ recollectū itētiōes. phlebotomab .n. pn⁹ vel ꝓmū si tibi appeat magna egritudo. manifeste qdē ab eo itelligī q̄ magnū ꝫ auxilio vtiē pp ꝓuas passiōes. ū dsīt demū itaq; forte vl magnā egritudinez dīe.

Scōa ītētio phlebotōie ē: si iuuenescit fz etatē laborās. nz. n. puer nz senex ferūt phlebotomiā: nz si magna egritudie egrotāt. Tertia vo ītētio dcā ē ab auctoꝛe ⁊ scriptoꝛe zodiace vtutē. robur eteī iuuenescētiū in egritudib⁹ nō sp robur apparet. fortassis q̄ alicui videbit ꝫ duo sufficere sola: ītētōes supponere phlebotōie magnitudine egritudis ⁊ vtutis robur. senex ōniq; nō pp longeuitatē ipaz fz ipaz: fz ob ibecillitatez vtutē nō fert phlebotomiā. Sz pueri ōmū fortes zodiaca vtute exītes: tñ nz ipsi phle. sustinent. euaporaī. n. ꝑmpte eaꝛ subā: ⁊ ꝓpter bu. ⁊ ꝓpter calitatē crasios. nō igr idigēt phle. hūtes euacuatiōez q̄ ex crasi. pp hoc igr ñ suffiē magnitudo egritudis ⁊ robur vtutē ītētiōes esse phlebotōie; fz meli⁹ ē adycere ⁊ etatē iuuenescentiū: qō demū ōniq; i pn⁹ sericī dcīi dignū ē scrutari: q̄lr dcīi ē: acutas passiōes phlebotōabis: chrōicaꝛ āt. i. plixaꝛ q̄litarū ñ meminit: qr ō acutis ei nūc ē doctria. ⁊ ꝓpterea ō bis solū meminit. Jndigent. n. ⁊ chronicaꝛ mīte phlebotomia cū ⁊ ipe ꝑdictis trib⁹ subiacēt ītētionib⁹. recte vo oib⁹ his dictis nō recte existimādū vti a gbusdam quorum est ⁊ īmoderatus empericus i solo plectonio ⁊ dcō cōcursū dicēs obseruari phlebotomiā: nos āt ⁊ nūc ꝓsente eo phlebotomam⁹: cū dolor vehemēs assumat hoiem repēte vl fcā fuerit aliq̄ ptīcula: vel os expulsū fuerit se cūdū nodū. i. articulū vel aliqs ali⁹ articulus coeleuat⁹ fuerit. ī āt phlebotomam⁹ q̄ñq; ⁊ nimiꝛ plectonico ꝓcursu fcō. p frictionē vo ⁊ balnea pla ⁊ dietā idigēte duob⁹ diebꝫ vel trib⁹ ad qō scōz nāz dicim⁹. dictū ē āt ō eis amplius in li. de plicaꝛ. i. de multitudie ⁊ in libro de phlebotomia: ⁊ adhuc i li. terapētice methodi. i. curatiue doctrine. igr sufficiāt qdē ⁊ hec ad pñtia: vt i monūto ō phlebotomia dicat. Āducia āt gra deficiēdi nil ītētionem q̄ a cōtinēte nos aere: cū fuerit calidus sufficiēter ⁊ siccus vt euaporet ci to ab hoc coꝛpus: tūc eni desistim⁹ ⁊ phlebotomia ⁊ si magna fuerit egritudo ⁊ iuuenescēs bō fuerit. hoc igr ꝓscriptoꝛ libri dereligt: ⁊ habitū ipi⁹ patiētis coꝛporis: sed in ꝑcedenti scriptiōe ⁊ bit⁹ meminit patiētis ⁊ dīas etatis i seipso ꝓhebēdere vt oīdā. XVII

e Jnantia pticulaꝛ q̄ fm faringā ē. i. caput hysopagi phleumon potēs p⁹ phlebotomiā electis electe rys. i. electuarys emūdari: ꝫ ē ipa q̄ ꝓtinēt fz fleuminātes pticulas euacuare q̄ sputa. itmūdū. n. coꝛp⁹ ⁊ pemptomatica. i. supfluitates plenū ōcēter vtiq; qs emūdare dicē alias vo egritudies acutas reliquēs de pleuretico dixit velut cēt ī ma pre. du. focis. Si vo ibeciliores ait esse vidcant vl op⁹ multū dinē sanguis q fz phlebotomiā ablatus ē. vel aliter ꝑ emūdato clysteri vtere p tertiū diē. collato. n. i. remisso coꝛpe a phlebotomia q̄i tūcūq; derelictū ē fz q̄litatē maliciosā hūoꝛ faciētiū egritudinē: ꝫ p clystere enacuare vult. māifestū āt ē q⁹ ītētionē habet subdūcere nō solū supfluitatē cibi: fz patiētē locū emūdare. qō āt addit i fine fmōis hic. i. ⁊ fame i diget si vires hz māifestū ē bis q memīnerūt eoꝛ q̄ i ꝑn. fmōis vel in ꝑmo fmone a me edocta sunt. I.

Nota de phlebotomia

De phlebotomia chronicarum egritudinum

Catalogꝰ ē egritudinū pblebotomia gdē ꝑma. I ea
c vo purgatōe idigētiū q̄ꝫ ꝑma descripta ē fleumi
nātia hypocōdria ꝟ3 ꝟsuetudinē hy.audi fleumi
nātē vocē.oēs.n.flāmee ⁊ calide oſidūt egritudinū beri
ſipilate:herpetes:carbūculi:⁊ ipi q ꝑpe noiant flegmōes
Uniuerſi.n.inniores medicoꝝ ⁊ meliores ōvna ſpē fleu
minātiū corpoꝝ iferūt verꝰ oium cōe nomē: ⁊ vocāt ita
ſolū illū tumores q re
nites ē ⁊ dolorosus cū
calore mlto: exitibus
āt ⁊ alys tumoribꝰ ꝑ
ter nām puta kirro. i.
onro: ⁊ eo q vocāt a in
noribꝰ medicis hyde
mate. fuit.n. ⁊ oli hoc
cōe nomē oīm tumoꝝ
q ꝑter nām: adhuc vo
⁊ pneumatoſi. i. vēto
ſitate dcīn ē a nob ali
bi p vnū libꝝ ō tumo
ribꝰ ꝑter nās. In ꝟmo
ne vo q nūc iſtat ſicut
alia ꝑticulat hoc dcīn
ē i kirrus ⁊ ſcliꝰ gdē
. i. durus tumor ⁊ reni
tēs idolorosus: ⁊ pneu
matoſis aūt. i. ventoſi
tas fit duplr ꝟm q̄ſdā
ꝟcauitates. i. ſēſibiles
coacernato ſpū hyſo
de. i. ventoſo: aut rōne
ꝟtēplabiles: quēadmo
dū gdā medici tumo
res ꝑter nās i muſcul
iciderūt vt i fūdo pus
inēturi. deīde iuenten
tes nihil aliō ꝑter ſpīn
in oi carne ꝟm pua diſſeminatū: ⁊ nimiꝝ ⁊ trūbos q̄ſq̄
ſolos q ita icidūt vel viſcoſū humidū: vel mucilaginoſū
iuenerūt: ſ3 in talibꝰ tumor ꝟm trumbū: vel mucilaginē
erat ſilr apparēte diſpōne carne. ſpūs āt ⁊ vētus ꝟ3 paꝝ
⁊ diſſeminatꝰ in hac. ꝟm ſerie igit q ꝑiacet in ꝟmone hic
. i. pblegmināria hypocōdria: vt mihi nō ꝟm ꝟſuetū hyp.
ſignificatū dcīn cē. quē. n. hēbat ītellectū q aduciē ei ꝺ
. i. nō ſpirituū aſſūptōe pbleuminio caloze i hypocōdrys
ſiue cū ſpū fuerit ſiue nō eandē idicationē brīte: nō tū n3
ita vt dicere vt dicaī in ꝟuentu. i. coadunatiōe ⁊ iflāma
tione: ⁊ ſpirituū aſſumptōe fiētibus: qō eſt falſū. nūq̄. n.
aſſūptio ſpirituū iferr flāmeā diſpōnē in hypocōdrio. vt
igit q ſcripſit hec fleuminātia dicere hypocōdria q̄ in tu
morē eleuāt his deſceps meminit frenuꝝ. i. diaphragma
tis icēſionis. deīde ſpirituū accēſiones. igr ītētio gdē fre
nū manifeſta ē. accēſos āt ſpūs vt dre q velut icīſi: ō gbꝰ
i ꝑoꝛi ꝑte huius libꝝ ſcriptū eſt. Spūs icidens in ſuꝑiora
ablatiōe ⁊ dcīn eſt de eo ꝟ3 ꝟmentatione illius ſerie: ſic
cā vo orthomiā dixit eā q̄ ſine ſpiritibꝰ vl ſuriū recuſſiōe
fortē ita diſmiā vt n ferat ōclinatōez: ſ3 ſuffoceī de q̄ dixi
ciſtis: q a coartatōe vētricloꝝ fit q ſpūs ꝟ3 pulmonē ſūt:
q ꝺ patiunī accubātibꝰ gdē oībꝰ magis: ſtātibꝰ āt minꝰ:
reſidētibꝰ. vz. oībꝰ rectis ꝟ3 thoracē. Iccirco vocaī orthoꝰ
tuia. i. recta ſpiratio. fiēte vo ea aliq̄n gdē ꝑp pbleumonē
viſceꝝ: quēadmodū in ꝑipleumonicis: aliq̄n vo brāchus
. i. cān alibꝰ plmonis: pblebotomia indigē ait eos q orthoꝰ
miā patiunī gbꝰ nō pus coacernatū ē. Mānifeſtū ē. n. q
illi euacuari pus idigent. cos āt q a ſpirituū aſſumptiōe
q ē coacernato ſpū hec patiunī pblebotomādos eē ait
ſilr aūt ⁊ epatis dolores: ⁊ ſplenis ⁊ alias iflāmatiōes iu
uat pblebotomia ⁊ ꝟuerſiones egritudinū: decēs aūt est
ꝟuerſiones dici egritudinuꝝ q̄ a tumentibus ꝑticulis
fiunt: audiō. n. ⁊ hanc multos noīantes ita in nostra aſia
oēs timores q ꝑpter natūrā. In his enī abrenunciare oꝝ
purgare anteq̄ pblebotomeī: ⁊ nimiꝝ hanc mentez: de
inceps ipſe dicit ꝟm hanc serīē. XIX.

q Uicūqꝫ vero fleu
minātia i ꝑi. egri
dinū moꝛ conātur
ſolue pharmacia ꝑtēti q
dē ⁊ fleuminātis nil aufe
rūt nꝫ rētrit cruda exīs
paſſio. reſiſtētia vero egri
tudi ſana colliquāt. ibeci
li vero coꝛpe fiēte egritu
do dīaī. cū āt egritudo
dominatur coꝛpoꝛi: hoc
tale iſanabilr habz. XX

f Ieri vero affonū
. i. inocalē repēte
venaꝝ aſſūptōes
faciūt: ſi ſano hoc boi cō
tingat ſine occaſione vel
alia cā forti. XXI.

c Tauferī ſāguinē
ꝟm bitꝫ ⁊ etatē
excogitās qdem qō pli
mum ⁊ qō mun. XXII.

Mphoriſmo
i pharmacaī ma
tura ⁊ mouere
nō cruda ꝑpoſuimus
aphoriſmū hē. In eiſdē
ſintbomatibꝰ gbꝰ nē re
ete ad pblebotomiā ire
dignū exiſtiat ꝓuiſcī q
dā būores mali ꝟfluāt:
⁊ coacerneī ꝟ3 aliquā
ꝑticulā. qō vt dixi ꝟuer
ti oꝛ in ꝺ loco. qō aūt in
fine ē ꝑſcripte ſeriei qui
dā faciūt illegibile non
recte ſcribētes pharma
cie nomē ꝟm finē dicen
te ꝓſcriptiōe i fallacia ⁊
moderatiōe idigere fle
botomia poſt pharma
ciā vocaniꝫ accuſatiuū
caſū p̄genitiuo faciētes
In tota enī ſerie hoc est
ab eo cōſulꝫ ad pble
botomiā ꝺuenire ꝓius
deīceps ad pharmaciā
nō ꝓiūs vt illi ſcribāt ad
pharmaciā ꝑus aſſūptā
deinde ita ad pbleboto
miā deuenire. alia vo ſe
rie mānifeſta bis demū
g attēderūt certiſſime itellecta q̄ dixi. XX.

o Efectio vocis aſſūptōes venaꝝ noiauit repletōes
i mlt̄itudine fiētes. Cū igr de ſupimplete fiūt gra
nari vtutē neēe est: in piculo ꝺuenire inatū caloꝛē
extinguēdi ſuffocatōi qd ſilr patiēti a multitudie epilep
ſie. n. ⁊ apoplexie: ⁊ cardiace ſyncopes fiūt. prauuꝫ. n. ſin
thoma cōe p affoniā. i. inocalitatē ꝺ talia ſintbomata oī
dit. adiecit āt ſermoni hoc. i. ſi ſano hoc ꝓtingat ſine occa
ſiōe vel alia cā forti occaſionē qdā dicēs apertā cām: vt
ſit pugnās qdē vel punctione certās ex circūpaſſione cu
bitoꝝ in piculū circūducaī ſuffocādi. cām aūt aliā fortē
q̄lis ſtupefactis ꝑpter timorē: vel ꝑp triſtitiā maximaꝫ
fit i egritudinib aut affonia. i. inocalitas pōt fieri: ⁊ ipſis
ſolis qñ oꝛ vocalibꝰ oꝛganis nocitis. i. leſis vel reſpiráti
bus aut reſpiratiuis. ⁊ nīt āt vtiq; ⁊ ꝑpter reſolōnē aliq̄
qdē ⁊ malitiā vtutis: ab his aūt affonis. i. inocalitatibus
ōterminās eā q̄ in hoc ſermone ꝓeiacet ꝓpterea adie
cit. Si ſano hoc contingat. XXI.

a Urea qdē qñ iētōes flebotomie dixit habitū coꝛ
poris derelingt. nūc āt virtutez nō dixit. extimāt
aūt qdā q̄ noīe virtutis habitū eē dcīn ꝟ3 vnā rē vtraq; di
cis ñ recte exiſtimātes. nā habitū qdē conſiſtētia coꝛpis ſe
rēs dicimꝰ: cū hic qdē aliqs fuerit mollis: ꝺ vero durus.
fortitudinē aūt vtutis vehemētiā energiaꝝ. i. artuum co
gnoſcimus q̄ſi ſint due be itentiones indicatione qdem
euacuandi ex adeſſendo habentes: ad ſeinuicem vero
differentes: quemadmodū demum ⁊ ab etate. licet aūt
magis q habitum coꝛpoꝛis referre etatem non virtutē.
eteni ꝑpter mollitiē habitus facile pueri vapozabiles:

ꝑblegmō dī de oi aſpate doloroſo cū calore multo.

Ventoſitas ſit du plicater.

Quid ſit orthōia ⁊ vñ dicta.

ꝓſtimo ē pblcomā dū deīde pharma cane.

Quid faciat ſuperflua repletio venarum.

deiñ sūt ⁊ seniores pp siccitatē ⁊ frigiditatē difficile eua
porabiles: ⁊ ꝑt gs dicē bis trib⁹ itētiōib⁹ pblebotomie ⁊
ex magnitudie q̄ ꝯ passionē q̄ curaꝝ: ⁊ ex hitu ⁊tute idi
catōꝫ excipiētib⁹ nob bāc opōteꝫ euāre. dcm̄ ē āt ⁊ātea
qm̄ ꝓbēdēs nos aer q̄lr bꝫ craſtꝫ: scrutari oꝫ. XXII.

Ozū q̄ repēte ⁊tigūt q̄ scripta sūt faciei soli⁹ rubo
e res ⁊ multitudinē sāguis idicāt: Statio oculoꝝ ꝫ
ē imobilitas ⁊
distātie manuū noci
tas gdē eē ⁊ eas ⁊tigit
pp p̄n⁹ neruoꝝ: ꝯ alio
modo a statiōe oculo
rū. nā be gdē velut to
potē gdē circa energi
as. i. act⁹ oñdit. distan
tie vo manuū ⁊ stridō
res dentiū ñ pp getez
nꝫ imobilitatē p̄ncipy
ꝫ pp deliquēte motū
fiūt. ꝓlius vo q̄ iquā
tū oñdūt: ñ oio māife
stū ē: q⁹ de dolorosis i
fleumināt⁹ pticulis
motib⁹ iferebāt vete
res ꝫ noīn: ⁊ de palpis
i. de saltib⁹: ⁊ adhuc ō
bac q̄ i arteryꝝ vehemē
ti motione. coactio vo
maxillaꝝ spasmosū ē
synthōa: ⁊ distātie ma
nuū. ⁊ stridores dētiū
ifrigidatio ōmū vtiq̄
extremitatū i talibus
passiōib⁹ a multitudie
būoꝝ oñdit grauari i
natū calorē. qō āt in fi
ne fieri dcm̄ est: spiritu
ū ōfectiōes i venas
occēs ē i afesia. i. i pul
satiōe vici. venas eniꝫ
veteres vocabāt arterias: defectiōes igit̄ spirituū velut
cōclusiones ⁊ getes possibile dicere. quandā āt secunde
ſerici alteram habentis mentem p̄ncipium ponit hunc
textum cui copulat eā q̄ deinceps scriptus est. XXIII.

Ex eodē genere p̄dictoꝝ ꝫmonū ⁊ g nūc ē gdā būc
e ill' copulāt: ⁊ ꝓpterea scriptura vbi pgeniace. i. ad
uenerit: duplex inuenit. copulātib⁹ gdē p̄tē ꝫmo
nē p̄dicto syllabā p scribētib⁹ cūs. lra: ñ copulātib⁹ vo p
p sine. i. vel pgeniace. i. i. puenerit. qō āt dr̄ tale ē. Mo
tio doloꝝ assuevit mouere ifluxione būoꝝ in pticulā q̄
doloꝛē bꝫ: cū igit̄ kachochimū fuerit corp⁹ nigre colere ⁊
drymeoꝝ. i. acriū ⁊ alioꝝ būoꝝ ifluxiōes fiūt: pp q̄s ad
huc magis dolet laborās ⁊ mordenť q̄ it⁹ a p̄dictis būori
b⁹ venť: q̄ i patiēte pticula: ⁊ anxianť morsē. Et ꝫ ipm al
teri⁹ fit cā. ipleta. n. patiēte pte a plib⁹ reumatib⁹: corrūpi
tur gdē ipe sanguis p̄m⁹: supimplenť āt vasa. ⁊ ꝫ oēs i eo
spūuꝫ trāsit⁹, pbibꝫ: māifeste āt ꝫ demū ipe oñdit dicēs.
Spiritib⁹ vo ñ potētib⁹ i eo vias q̄ ꝯ nām ambulare: qō
paꝝ antea vocauit spñ defectiōes. Cū āt ē ꝫ de eē sāgui
nis: ⁊ cū eo videlꝫ ⁊ spūs ifrigidatiōes fiūt: tenebrationes
afonie. i. inuocalitates: capitis grauedies: ⁊ spasmi. hec aūt
sequunť epilepsie apoplexie: cū i ⁊tinētia loca plenas ve
nas ꝛciderint reumata. loca dixit videlꝫ pticulas corpis
q̄s ascripsit ipse cor ⁊ epar: ⁊ venaꝝ: q̄ copulat videlꝫ p̄di
cta viscera: q̄ causa propterea a medicis noiata ē: q⁹ ē vna
venaꝝ q̄ ꝯ corp⁹ aialis ē latissima. Decēter igit̄ sanguis q

Dolor at
trahit hu
more ad
dolentem
locuꝫ.

Qō fiat
sāguis co
agulatio.

i bis locis ꝓpterea: q⁹ plene sūt vene: ñ adhuc cōcedit p
trāsire spñ: ꝫ sic i corpe mortuo coagulať. ꝫ āt ipe ꝓcri
ptor oñdit ⁊ a spiritib⁹ ñ potētib⁹ trāsire desiccatus fuit.
Magis vo p̄pe ē et dicere: coagulat⁹ fuerit. nā coagulan
tur gdē vtiq̄ ⁊ q̄ siccanť ⁊ q̄ ifrigidanť. nūc āt ñ ꝓpterea
q⁹ siccanť coagulať sanguis: ⁊ q̄ ifluūt i eo mali būores:
exeūtib⁹. n. cū ⁊ flabellant ⁊ icorruptibilē simul ⁊ kechi
moniū. i. būane eē ꝼm
nāꝫ bre opanť vniuer
sū sāguine: stātib⁹ āt spi
ritib⁹ ⁊ inatuꝫ calorem
abyciētib⁹: ⁊ extīguēti
b⁹ coagulatio sāguis vt
i corpe mortuo fit. pble
botomatis igit̄ q̄ ita la
borāt fri. ⁊ grosius ef
fluēs ex vēis vī sāguis
pp frigiditatē ōmū bāc
qm̄q̄ vo p totū corp⁹ fi
unt spasmi: ⁊ ad bonuꝫ
demū ꝓferāt ē qm̄ꝫ. cō
cutiēres. n. totū corpus
oēs pticulas calefaciūt
vt ꝫ gdē euaporeť mul
titudiē: ꝫ āt expellaťad
aliquā pticulaꝝ ipēci
palū: i gbus cū difficile
solubiliter ⁊ icuncabiť
parapligiā. i. apoplexiā
opať. Mōstratū. n. ē q⁹
ita hyp. noiauit parali
sees q̄ ex apoplexia vel
epilepsia in aliq̄ ēt p̄nci
palioꝝ pticulaꝝ decīdē
dētes: qm̄ꝫ ⁊ sine spacio
apoplexia fcā i pticula
re paralisiꝫ gbusdā desi
nit ꝫ passio q̄ vocať pa
rapligia. alia vo series
māifesta sūt. XXIIII.

Refomētare oꝫ eos q̄ ita se būt: q⁹ coagulat⁹ ē in
p eis sāguis: ⁊ difficile fluēs ē: ꝫ q⁹ ⁊ fricatio q̄dā i fo
mētādo: fit melⁱ gerē q̄ nos scripsim⁹: dcm̄ icidē
cōfestiꝫ venā iteriorē q̄ i cubito. nō sp. n. coagulatus san
guis ita vt nō possit fluere inueniť. fricare vo i eo tpe oꝫ p
multos boles oēs corpis pticulas: ⁊ sigdē fluxerit cōmo
derare: rursus fricare itez ⁊ sup auferre. si vo nō fluxerit
itez fricare ⁊ fomētare donec fluat. vbi āt in parapligiā
descederit passio: ꝫ fricare i tpe breui rursus ⁊ fomētare
⁊ fricare dōec citissime geuerit. ꝫ adhuc sublimibus exi
stētib⁹ spiritib⁹ ⁊ euacuari ñ difficile solubilibus. XXV.

Ost euacuationē pblebotōie restaurare iubꝫ ⁊ ro
p borare boies: vt si nīlo appeat alleuiat⁹ p phleboto
miā: ad purgationē ducať. q̄ vo supioꝝ pticula
rū q̄ē eāq̄ puenīat purgationē derelīgt dicere noiatiꝫ
pharmaci purgatiuū. nꝫ oñdit fucies ei⁹ electionē māife
stū ē q̄m̄ ab magnitudiné egritudiꝫ ⁊ vtutis robur respi
ciētes vī albū hellebor⁹ vī aliq̄d alioꝝ q̄ vomitū mouēt
dabim⁹. q̄ vo de iferiore vētre dicī sūt māifesta sūt. Nꝫ
mireris āt multitudiné lactis: ita. n. apud veteres ꝓsuetu
do erat: dcm̄ ē āt i anteriorib⁹. qm̄ ꝓp būiditatēꝫ asine
lac ⁊ dat cū alys: nꝫ coagulať cū bibiť. quēadmodū gros
sa lactea. admiscere vero ei mellis ⁊ salis ꝓuēit. XXVI.

De qua-
tate lactis
asine ꝼm
antiquos
exhibēda

Jue sinanchū vis dicere siue chinächū. vī alteruꝫ
e gdē eoꝝ sinanchā: alteꝝ vo chinächā ambo voca
ueris: scire oꝫ duos ꝼmōes eē sinächi vī chinächē

ad curā ãt nil nolb⁹ idigem⁹. assuevit. n. eã vocẽ lõge melioꝛẽ bis q̃ i nolbus ptẽdaꝛ: scribã ãt tibi p breue ſmonẽ spẽs taꝫ doctrie ꝓn⁹ b̃ faciẽs. Reumatũ q̃ ex capite defeꝛũ q̃dã sũt subtilia ꝙ ꝓsistẽtia: q̃dã vo ex grossis ⁊ viscosis bũozib⁹. igit q̃cũq; gdẽ subtiliũ sũt ptẽsentia latas vẽas i stercozib⁹ detinent. talia vo sũt q̃ sũt ꝙ pharingã. Zrnũ ãt i grossis ꝓtigit veniẽtibus ñ i oẽs q̃ valde stricte sũt vẽas. veniẽtib⁹ ãt ꝙ spacioſas eaꝫ detineꝛi: euacuatis igit talibꝫ bũozib⁹ i vẽis q̃ sũt ſm pharigã i rumozẽ ferũt ptícula: sic̃ larix. i. faux i alijs scꝛutiq; q̃ multũ stricte existẽtibus bis vẽis q̃ larigis vl pharigis. eẽ vo opꝫ aptũ. i. sine supfluitatib⁹ oẽ corp⁹: ⁊ ñ plectoꝛicũ duoꝫ gra ⁊ ãtipaſcos. i. revulsiõis q̃ ad qõ euãr: ⁊ qz euacuatũ cũ apocũo mecha. i. expellem⁹ a patiẽtib⁹ locis qõ ifinit sup suſcipiet facile siue euaporare voluerim⁹ calefactiẽtes nil calefacto loco b̃ ꝓbebit. igit ⁊ totũ gdẽ corp⁹ oꝫ euãri per phleboꝛomiã vel purgationẽ vl clystẽ. ipas ãt patiẽtes euãre ptículas p supbantia pharmaca apocruãtia. i. expellẽtia ifluẽtes bũoꝫ. Et pharmacoꝫ gcũq; vo õmũ vbi vehemẽter sũt emphratati. i. opilati ⁊ ñ valde viscosi ⁊ ñ grossi: ⁊ per calida ⁊ drymia. i. acria euaporãtia bũozes q̃ ꝙ ptículas patiẽtes ꝓtinẽt: sine pharmacys ãt venę q̃ sub lingua ícise phlegmonẽ q̃ i pharige euãt: qz vo bũoꝫ gdã viscosi sũt ⁊ grossi: nil ta drymioꝫ. i. acrium pharmacoꝫ bis ẽ nẽcitas icidere. vz. ⁊ diuidere i ſbtilia ⁊ frãgẽ grossa ⁊ viscola potẽtib⁹ ad exteriozẽ supficiẽ ãti spare. i. euelleꝛ oꝫ bũozes circũponẽtes collo pharmaca vtutẽ bistia attractiuã. meli⁹. n. qõ ſm cutẽ magis q̃. pfũdũ colli pati: qz spũs gdẽ ꝙ ispiratões icidit pharigi. i. ſo phago: ⁊ larigi. i. fauci. ꝙ exꝑatões ãt eẽ p os ferũt. multotiẽs nimiꝫ aduenientia ad ꝓdictas ptículas reumata trãsportãt ad alias q̃sdã ptículas. nã extrahẽte ea vl exprimẽte: ⁊ qñ ꝙ ꝓn⁹ ꝓfelli ista velata sũt: vt rursus aliẽ vrie fiãt reumatis qõ ꝙ pharingã: ⁊ qõ ꝙ larigã. mãifestũ ẽ qñ q̃ ad cutẽ icedũt: multũ bis q̃ ad fũdũ descẽdũt facile sũt sanabiliora. cõe vo i vtrisq; auxiliũ ⁊ eoꝫ q̃ ſm collũ ⁊ eoꝫ q̃ ꝙ caput a quo ꝓcedũt reumata fiat tibi b̃ ſmo edocuit spẽs ſinachoꝫ ⁊ cãs coꝫ ⁊ patiẽtie loca ⁊ curas nil idigem⁹ noiare ſinachũ ⁊ financhã quẽadmodũ neq; chinachũ ⁊ chinachã. Qui igit scripsit libꝝ hũc nil curãs noiare oẽs passiões q̃ ꝙ pharigã ⁊ larigã cõsistũt:

Quẽ genereſ icidẽtia.

s Inanchus ãt fit: cũ ex capite reuma multum ⁊ cõ glutinoſuz hoꝛa hyemali vl vernali ad fagitidas id ẽ occisinas vẽas supfluat ⁊ spũm ampliozez ꝓpter latitudinẽ epispaſon cuelẽt. Cũ reuma ãt frigiduz existẽs ⁊ ꝙglutinoſuz ẽ enfractabit. i. opilabit trãſitus spirit⁹ ⁊ sãguis epefratãs coagulat eas q̃ ꝓprie sanguinez ⁊ ũnobilẽ ⁊ stabilez facit natura frigiduz existens ⁊ nephraticuz. i. opilatiuũ: ⁊ ꝓpterea coagulatur. lingua limida effecta ⁊ rotũdata ⁊ recurnata ꝓpter venas que sub lingua sunt: subcise eni venę: bi vero columnulã vocãt alterutrũq; venã grossaz. Cũ igit plene existentes be ad linguã firmant ⁊ terminant raram existẽtem ⁊ spongioſam ꝓpter siccitatẽ: deinde hec a violentia humidum qõ exvenis suſcipiẽs ex lata gdez rotũda fit: ex bĩ colorata võ limida: ex molli võ dura: ex bĩ vero curuabili i curuabilis: vt cito suffocet nisi qs cito auxiliabit̃ phleboꝛotiã faciens a hoa cubijs ⁊ vẽaſ q̃ sõligua succedẽt ⁊ pharmacijs attractiuis ⁊ gargarismis calidis ⁊ caput radẽs ⁊ cero tũ collo ⁊ capiti circũponẽ: ⁊ lanis circũuoluẽt ⁊ spõgijs mollibus ⁊ aq̃ calida exprimẽte foũtare ⁊ bibere aquã ⁊ mellicratũ nõ frigida da: succũ ãt offerre cũ crisis i infallacia iã fuerit. XXVII.

c Uz vero i estiua vel autũnali hoꝛa ex capite caliduz reũa defluxerit ⁊ nitrosũ ceu ab hõa drymi. i. acre ⁊ calidũ factũ: mõdet ãt hoc tale existẽs ⁊ vlcerat ⁊ sputo ipleꝛ: ⁊ oꝛtbóia aduẽit ⁊ siccitas multa: ⁊ q̃ ispiciũt hysopbia. i. ſbtilia apparent. XXVIII.

e T posteriozes tenã tos i collo tẽdit ⁊ videt vt tetan⁹ tendi ⁊ vox epoſoge et spirit⁹ paruus. XXIX.

Apparẽtes ſcmã ebie faciẽ plañ.

ra: ex bĩ vero curuabili i curuabilis: vt cito suffocet nisi qs cito auxiliabit̃ phleboꝛotiã faciens a hoa cubijs ⁊ vẽaſ q̃ sõligua succedẽt ⁊ pharmacijs attractiuis ⁊ gargarismis calidis ⁊ caput radẽs ⁊ cero tũ collo ⁊ capiti circũponẽ: ⁊ lanis circũuoluẽt ⁊ spõgijs mollibus ⁊ aq̃ calida exprimẽte foũtare ⁊ bibere aquã ⁊ mellicratũ nõ frigida da: succũ ãt offerre cũ crisis i infallacia iã fuerit. XXVII.

c Uz vero i estiua vel autũnali hoꝛa ex capite caliduz reũa defluxerit ⁊ nitrosũ ceu ab hõa drymi. i. acre ⁊ calidũ factũ: mõdet ãt hoc tale existẽs ⁊ vlcerat ⁊ sputo ipleꝛ: ⁊ oꝛtbóia aduẽit ⁊ siccitas multa: ⁊ q̃ ispiciũt hysopbia. i. ſbtilia apparent. XXVIII.

e T posteriozes tenã tos i collo tẽdit ⁊ videt vt tetan⁹ tendi ⁊ vox epoſoge et spirit⁹ paruus. XXIX.

q Ualr ⁊ ꝓp qd qñ a calidis ⁊ drymeis. i. acrib⁹. nã ꝓ qdẽ reuma phlegmaticũ i hyeme ⁊ ve descendeꝛ dixit. b̃ ãt i autũnali: vl estiuali hoꝛa. i. alijs ãt horis ꝓportionabliꝛ vt dcñ ẽ antea. Oꝛtbomia ãũt buic spẽi sinanchie adesse ait q̃ oꝛtbomia magne ẽ coartationis cognitio ꝙ aliquaz respiratinaꝫ ptículaꝫ molestãtẽ sic̃ ãtea oñdim⁹: si vo iusseris os aperire maxie ⁊ ꝓceris liguã. i. ꝓtraxeris pspiciendo q̃ ꝙ pharingã: nullũ talẽ ꝓter nãz tũoꝛẽ q̃lẽ i antea dictis iuenis. oñdit ãt cõscriptoꝛ b̃ ppea qz ait: ⁊ q̃ videnẽ ysopbia. i. subtilia apparẽt. qõ ipz phlegminat i loco pharingis inuisibile est. qñ vero visibile est apientibus os hoc oẽ a phlegmaton idest sine phlegmone est: ⁊ ysopbie. i. subtiles sunt particule dixit. ysopbon eni. i. subtile quandoq; dixit ad oppositionem eorum q̃ ꝓter naturam tumẽt. gdam autem non itelligentes significatum ex voce ysopbon. i. subtilis qualiter dictum est nunc cõmentanẽ dictionẽ virisibiliter. quidaz ãutẽ trãſferunt sicut ⁊ qui ita scribunt: ⁊ que videnẽ acbua. i. iutilia apparẽt. bi inuicem dictum qui dispositi sunt: quandoq; reumatis gdẽ ⁊ ꝓpriantes laringi diuidũt musculos q̃ post eũ sunt ordinati vbi ysopbagus ⁊ stomachus qui ⁊ ipse simlr cum eo disponitur multotiens. post bec deniq; in propoſita serie ⁊ hoc scriptum est. XXVIII.

q Uod autem deinceps dictũ est adbuc magis ostẽdit adbuc pati laringã: mõstratum. n. est in hac ptícula alalis gnãtionem pfici. ꝓptereaq; deniq; ait. Et vox apoſoge. i. perit ⁊ spiritus paruus. nam vox quidam omnipbariam aparoge. i. perit patiente vt dictus ẽ. larige respiratio vero parua fit ꝓpter coartationez pozri. dictuz ẽ ãũt in libꝛis gdẽ diſnia qñ longioꝛ tẽpoꝛe ⁊ interuallo spissioꝛ: boc autem ipz ⁊ conscriptoꝛ nunc ita interpretatus est. XXIX.

De oꝛtbomia.

·Piritū ꝛ eā q̄ p̄ ispiratōez.s.expirationē ꝛ eā q̄ p̄
s expirationē ꝓz ispiratōez breuis dixit.alterutrin
q̄z.n.spissus fit spūs:ꝛ ueniges q̄ ē p̄ ispirationē cur
rēs.i.breuis ē bis q̄ ita disponūt ꝛq̄ ē p̄ expirationē:aut
ispiratōem.demōstratiōes vo eorum in his que ē diuinis
habes dictas. XXX.

p Ulmonē vo igniri ꝯstrictū dixit ꝯsulēs:fmonē vo
dogmati. mon
stratū.n. ē i li. de vtili
tate respiratiōis ñ idi
gētia si fuberit patiēs
vl i quatiōe respiratio
nis.ſz q̄ñ refrigeratio
nē ꝛ vētilationē pdit i
nat̄ calor detent̄ ab i
moderatiōe possessus
icēdit plmonē.hāc q̄ſi
nāchē spēz vsurioze ꝛ
ieffugibiliozē ait ꝑoze.
ꝛ pp pdicta ꝛ pp esse
do estiuā ꝛ autūnalē.ꝛ
q̄ñ drymitorib̄ .i.a
criozibus nascit̄ hūozi
b̄:ē scriptura melioz
igit̄ q̄ ē cū ꝯtinctiōe ea
q̄ sine ꝛ ꝯtinctōe.id oñ
dit vo ꝛ cū pdictis pp
bozā in q̄ fit ꝛ pp hūo
rē a q̄ difficiliozē esse
spēz ꝓz sinācbe:ñ sim
plr igr̄ē scribēdū:q̄ñ
vsurioz ꝛ ieffugibilioz
ē pp bozā.ſi vo ꝛ sine ꝛ
ꝯtinctiōe scribi volue
rit ge:custodire neēe,ē
ꝛ ita subaudire eā:ac
si ꝓz serie dcñ erit.mix
ta.n.ꝛ talia q̄ fm defe
ctionē inueniūt vl ōfe
ctuū modū apō vete
res scripta sūt.XXXI

Ꝛ p has series
e idicatio fit non
eēndi ea q̄ ad
iacēt i li.q ō dicta acu
taꝝ i ꝑmis trib̄ cōscri
ptionē by.ñ.n. oporte
bat q̄ pfectissime tra
ctās i gnisia.i.i p̄ vl p
ꝛia parte libri scripta
sunt de pleuretide hic
rursus pauca iterponere. XXXII.

i Ñ determinatōe vel ideterminate dcñ ē ꝛ comp
tū ē in gnisia.i. ꝑa ꝑte libri qō scriptū ē b: ꝛ que
post hoc vsq; quo ꝛ piscretū vel pisciū meminit hypo.qꝛ
de egrotātibus fmo ei fm illū liburz erat ñ de re sup̄
ex egritudie:alia vo seriei manifesta. XXXIII.

q Uoniā itēporance gdē b rursus meminit cauſ p
dictis i p̄n̄ oꝛus ei ꝛ curis: mānifestū ē. ꝛ.n. series
iste ꝓz mētem illi⁹ aphorismi sūt:pharmacare matura ꝛ
mouere ñ crudā:nz i p̄ncipijs nisi organt.i.ipetū faciant
plena vo ñ orgēt.i.stimulāt.gdā alr scribūt i p̄n. causos
dignū existimātes pharmacare.decet igit̄ ñ vt b oēs p̄
tres dies ſz vt aphorism⁹ ē b:i acutis passiōib̄ paucis vi
cib̄ ꝛ i p̄ncipijs pharmacus vti ꝛ oꝛ ꝓz aphorismos ōter
miare ꝛ scrutari:q̄ñ ꝓz p̄ncipia vtēdū pharmacia:ꝛ q̄ñ di
gōnē expectātes egritudiis.si vo gs aut fm p̄ncipia dixe
rit simplr aut ñ determinās altex:fallit. XXXIIII.

Ꝑticulari tpe cibi dcñ ē mihi ꝛ i gnisia.i. ꝑa p
d te libri:ꝛ i paucis:ꝛ nūc dō p logīca ꝛ aptiōa:vt sit
fmo b expō illi⁹ custoditamēte by. qō ꝛ i alijs di
xit:ꝛ i his q̄ de eo q̄ fe.ex thorace gdē accēdit:b ē ex coꝛ
de ad caput ât remittit flammam. XXXV.

Oc.i. viateleos
b ꝛ p oē tps idē si
gnificāt.mlt̄ ât
exist̄ib⁹ disponib⁹ i q̄b⁹
ꝯtigit p totā egritudinē
ventres hūidos eē ꝛ ni
miꝝ ipis ñ potēt̄ib⁹ vnā
bñe curā:vt mōstratū ē.
mlt̄oties ñ solū nil ē ex
hac serie doceri beni
gnū:ſz ꝛ noceri credentes
scriptū modū cura
tōis i mlt̄ disponib⁹ cō
uenire.vt.n.alia vereli
quā vētre hūidiore esse
potēte:ꝛ pp flegmonē q
ꝓz vētrē ꝛ pp colliq̄tiuā
se.ꝓpter frigiditatē q̄ꝛ grissim⁹
ē flegmōi:vrillim⁹ colli
quatiuis febrib⁹ fm id
quod didicisti tempus
fiēs. XXXVI.

Propter aq̄ frigidita-tē grissimus flegmoni vrillissim⁹ vo ictus.

t Alia gdem sūt
frenetico ꝯ sin
thomata.qō ât hūidio
ris vētris fit gdē q̄ſi q̄ ꝛ
cū phrenetide:ñ tñ pro
ꝓiū b⁹ē.q; hūidū gdez
vētrē ex determinatōi
b⁹ oꝛ curare.phrenesiz
vo,ꝑa cura alia curari
quā ât hic scripsit curā
neq̄q̄ ꝯicit phrenetide:ſz magis mihi vr vel
le curare quādā dispō
nē ex eo q̄ ꝓz vētrē pro
motā.i ꝯpassionē ât ca
put epispatē.i. euellētē
vt politet. i. despiat in
passiōe vētris.ñ recte ât
dictū ē melācholica eē
hec talia:magis.n.a rāta colera b talia fiūt vē
tre ōtēto. XXXVII.

Uz caput circūferri imaginant̄ bouicos.i. vertigo
c noiat̄ hec passio:cū ât ꝛ tenebꝛosus vsus simt̄ cū
B apparuerit scotinosos.i.tenebꝛosa vtigo vocat̄:
ꝛ fit ꝑ moni ipetū ad ꝛsum.t vētosi spūs vl ꝓz caput
bitis localē gnātionē vel oeꝛsuz relati.oēs.n. taliū spū
uz gnātiōes turbatōis sūt oūsiue ꝑ ūs ꝛ crises fiūt cuz
sinthomatib⁹ turbatuis.Scire.n.oꝛ tales dispōnes i me
dio q̄dāmo existes ꝛ ꝑiculosoꝝ ꝛ ꝑiculosoꝝ.nā tētat q̄
dē inat̄ calor discernere dissoluere ꝛ effūdere hūores q
ꝓz coꝛp⁹.subtiliare vo certissime eget:ꝛ fm imāifestū sen
su excernere ñ ꝑt.finalr ât lāguēs nz initiat tētare solutō
nē ꝛ ꝓz b spūs vētosus lāguēte vltio inatio caloꝛ gene
rat̄.igr̄ lāguere qdē ipiculosissimū ē.supat.n.egritudinē
nā.vltie vo lāguere pnitiosū:supat̄.n.ñ paꝝ.q̄ñ ât ñ supa
tur p̄dicta fiūt sintbōata:ꝛ postq̄ egrotaucit crises fiūt ꝛ

Quid sit vertigo ꝛ quotiō generet.

Ex subtilitate vie mã idigesta cognoscitur.

pficiunt: q̃dã qdẽ ad sanitatẽ: q̃dã vo ad mõtẽ pulsus ãt nimiꝫ vemũ ſꝫ caput fiẽtes B ẽ ſenſibiles motiões q̃ arteriaꝫ calozis ſũt mlti ſinthõata: pp q̃o ⁊ deſipiẽtie fiũt mltoriés. ita igiť bñtib⁹ vſũter ꝑdictis: tũ icipiẽte aliquo ibecilli eẽ a ſubtilitate qdẽ vie idigeſta eẽ oſtdiť egritudo. caput ãt ipletũ eẽ ſpũ vẽtoſo ſignificãt vani. i. vtigies cũ pulſib⁹: ſcire oz nãz ñ geſcẽtẽ ſꝫ ſupꝫpoſitã q̃q; ꝫtẽtl i corpe malis bũozib⁹ vt ⁊ decernat a benignis eos: ⁊ ỏcernat ſꝫ quẽcũq; oz modũ vel adimi. i. ñ ꝑncipalẽ deponat vel expellat pticulã: dicť⁹ igiť ſmo vtillim⁹ ẽ ad ꝓnoſticatões dictoꝝ. q̃q; n. a ꝑn⁹ egritudis ſe. qdẽ moderate fiũt. ſinthõata vo talia ſꝫ caput ſunt pp eſtũ vel pp ãtiaſiz. i. vaporationẽ ex ꝫtẽtl ſꝫ corp⁹ vẽtris bũozib⁹. calozes igiť q̃liter cũq; bitũ ab ipo capite ſolo tali diſpõne capitl balneũ imat: ⁊ foꝛbitionẽ ſuffeciſſe ſuccũ ptiſane. cũ aũt ex malitia boꝛ bũoꝛ ad caput referť ca. ſpũs vẽtoſus ñ balneare cõfert bos: ſi fallaciter ãt oz hec oia gereť ſingula. Determiatio vo diſpõnum vna ſola ẽ exꝛiaꝫ digõne ⁊ idigeſtiõe: q̃ꝫ recte cõſcriptoꝛ meinit dicẽs vri nã ſubtilẽ: qõ ocñ eſt mltoriés idigõis eẽ ſignũ. q̃re nllus medicorũ in talib⁹ egritudinibus negligit ſcrutatõnẽ vriaꝫ. XXXVIII

Indicatõ ab vria ſubtili digõnẽ ⁊ idigõem ñ ſ reliquẽda

si deſipuerit. XXXVIII.

q Uib⁹ vero i princ vrine nebuloſoꝛmes vel groſſe: hos tales ſub purgare ⁊ ſi alia cõferũt: q buſcũq; vero in prin. vrie ſubtilis ne pharmaces hos tales: ſꝫ ſi vſ vtile clyſterizari hos ꝓfert curari. XXXIX.

c Oꝛpoꝛi qdẽ getẽ ducẽtẽ ⁊ vngẽtẽ ⁊ ꝓfellonata. i. circũſtrigẽtẽ bõales. i. cq̃liter: potuvõ vti mellicrato aquoſo ⁊ ſoꝛbitiõe ſuccõ ptiſãe ad veſperã vẽtrẽ ãt ſubducit ſcõz ꝓcipia clyſtẽ: pharmaca võ ne adducas bis i pri. ſi. n. aliqd moueb ſcõz vẽtrẽ vria nõ matura ſꝫ amẽdros. i. inſudabilis ⁊ acrithoy. i. incriſibilis febris per mltũ tps erit. XL.

s Oꝛbitiões ãt cuz ꝑpe criſim fuerit ne deſiturbeť cũ

do nõ ꝑpe vo maturatiões dat ãt mellicratũ aquoſũ: q; aquã mõſtratũ ẽ nullũ bonũ bñe ipaz ſꝫ ſcipſã ſolã. i vel ſpeꝛ ãt magis dignũ exiſtiat dare ptiſanã ei q̃ꝫ mellicratũ. Predicẽtib⁹ ãt nob antea i prima ꝑte b⁹ ſcriptionis: q; poſteriozẽ oz ptiſanã offerri mellicrato. ⁊ melius ẽt ⁊ nũc ita dici: mellicratũ qdẽ ꝑmũpoſtea vo ſuccũ ptiſane offerri: cũ ãt ꝓducere poſtea dixerat i veſperã: pticulario

Nota q ptiſanã oz admiſtrari p⁹ mellicratum.

rẽ doctrinã faẽ ñ vlioꝛẽ: pp qd ãt iubet ñ purgare in gb⁹ idigõ oĩmoda ẽ cãz ipe dicẽ empilogiſticã magis q̃ꝫ anoligiſticã. ẽ. n. deniq; eã dicere ⁊ coꝛſcẽti ſolũ q̃ fit ſine idicatiõe logica. ſꝫ exꝑeria. i. exꝑiẽtia ſola logmatici aũt viri erat docere pp qd purganti b⁹ nob eos q; ita ſe bñt nz digeriť vria ⁊ amendros ⁊ acrythoy ſe. permãet: igiť finalib⁹ qdẽ i alijs de talib⁹ oĩb⁹ ſcrutati ſum⁹: nũc ãt i capitulis dicẽť qõ vtile ad pũtia. tu vo attende mihi itellectu: q̃rtuoz exiſtẽtib⁹ vtut b⁹ vt vidiſti nõ nimiã ãt i eis foꝛtitudinẽ bñte ⁊ alteratiõnẽ ſꝫ quã aſſimilat coꝛpib⁹ q̃ ab ea diſpẽſãtur cibuz. nã vo B digõnoiať ſꝫ q̃litatẽ trãſmutatio debẽtis nutriree ſtia exiſtẽs. idiget. n. nãſiẽ i vẽtre abſoꝛpto vel aſcripto cibo getẽ gdez ab alijs motib⁹ vt actui q; circa digõnez ſoli vacet. auxilio vo aliq̃ extorſuz cũ ibecillioꝛ fcã fuerit q̃ꝫ ſꝫ eũdẽ mõuz idigõne ſa bũoꝛ q; i venis getẽ qdẽ idiget aut

e Iue copulat B bis q̃ dcã ſũt ſꝫ ꝓdcãz ſeriẽ ſiue nõ: qõ ex eis vtile bñe ꝑt gs cõe: q; cuſtodire ⁊ purgaſ coꝛpa oĩmoda idigõe exiſtẽte bũozib⁹ oſtdit: dicẽs. Urie ſũtiles: qõ deiſi groſſe digõnis bñt iã B ipz ſubſiſtẽtia. ſꝫ nebuloſormes eas. vz. q̃ nebulã bñt. vz. oſtdit: adiecciſſz. n. nigras ſi õmũ illas audire nos voluiſſet: mlta. n. cõinz noium ſine õtermiatõe dicere aſſueuerũt: cũ qõ meli⁹ i ipis reb⁹ i ſignificatõe oſtdere voluerũt. ita igiť cũ i ſalutẽ ỏſinãt criſes: dicũt ſimplr criſes mortuo vo iudicato ñ ſimplr: ſꝫ totũ B vſũt criſis mortu⁹ ẽ: ſꝫ cũ colerã excretã qs ſimplr dicat eẽ chozã. i. flauã ñ nigrã intelligim⁹. ita igiť ⁊ nõ nũc audictũ vrinas nebuloſormes eas q̃ albas habẽt nebulas q̃ ſũt digõis ſigna: q; igiť matura pharmacat: ⁊ nunc ita ſcripſit pp B q; b⁹ libri conſcriptoꝝ ꝓfert bis ita curari. nihil ãt dicẽs hic de flebotomia: ptiçularia alia pcurrit oĩa deicepe: nõ q; nũq; bi q; ita bñt idigeãt flebotomia: ſꝫ q; ⁊ nũc alia docere vult ſola. de flebotomia. n. ſufficiẽter in anterioribus dictũ eſt ita curanꝫ. XXXIX.

e Tbũc ſmonẽ tractat ſtẽtionẽ habẽs i eo getẽ q̃ ẽ cũ moderata talphy. i. foꝛtura. i. fomẽtatiõe ⁊ ſtricꝛa: ſuccũ ãt ptiſane dat ex ꝑn⁹ vt vtiq; nõ potẽtẽ ſuffi cere vſq; ad ſtatũ ⁊ criſiz i mellicrato cũ idigeſta egritu

d Ydicerũt ãt be lõge febꝛes fieri ⁊ ſpata. i. abceſſus hẽ ſiq̃dem iferioꝛa frigida fuerint circa aures ⁊ collũ: ſi vero non frigida fuerit ſꝫ habẽt trãſmutatiões: fluit aũt ſanguis ex naribus: ⁊ ventres talibus turbant. XLII.

q Uibuſcũq; vero febꝛes aſſodes. i. anxie fiũt ⁊ hypocõdria. i. ꝓcoꝛdia tendũtur et iacẽtes nõ ſuſtinẽt i eodẽ et extrema infrigidãť oĩa pluria diligentia et cuſtodia idigẽt. deducere vero eis offerentes ml aliũ q̃ oxymel aquoſũ. ſoꝛbitiões ãt nõ offerri donec ỏſinat et vria digeſta fuerit. XLIII.

fm calorẽ ex eo q; ifrigidatũ ẽ ⁊ calefactũ ⁊ ſiccatũ ⁊ humectatũ: fm alĩ ⁊ alĩ vz tps ſingulo boꝛ fiẽte. ſꝫ B q̃ q; ſcripſit B ꝓſoluit getẽ ducẽtẽ coꝛpori curari boiez vnctũ ⁊ piſtollomenũ. i. circũſcriptũ: homoloꝝ. i. eq̃lr pãnis. ad vtutẽ ãt q̃ ex fe. antipatiuari. ꝑriã exiſtimauit vtiq; eẽ bũviditatẽ q̃ ex vnctiõib⁹. cũ nz calefaciẽdo fortiter nz ifrigidãdo: ſꝫ leniẽdo q̃bus marie idigẽt q̃ digerunť ⁊ ſi B cõfert digõi bũoꝛ purgatões ꝑrie ſũt. nã movẽtes qdẽ vebemẽter coꝛpus ſcidũt: talis. n. virtutis oĩa ſũt purgãtia pharmaca. hec igiť qdẽ ẽ cã aduerſãdi purgatiões digõnib⁹. ad cõmũ ãt ſtitõis hic eã iam. XL.

c Uſodit ⁊ hic mentẽ hy. q libri cõſcriptoꝛ i ꝓncipio qdẽ cum mellicrato ⁊ ſucco ptiſane dietãs ꝓpcerileos ãt auferens ſuccum. XLI.

q Uibus ẽ ſubtilis vria pp idigõnẽ bũoꝛ ỏcẽter ꝓlõgãť ſe. ñ potẽteſ ſolui aũ digõnẽ. Qm̃ ãt ãpatib⁹. i. abceſſiõibus be tales iudicãť: mltoriés iã ocñ ẽ rarius vo alicubi ⁊ ꝑ excreatiõis ſolutões coꝛ fiũt vtꝛ ãt ſurſuz coꝛporis vel deoꝛſuz ãpa generabitur bis i q̃ ꝓnoſticis ſcripta ſũt ꝓcoꝛdãt q̃ nũc dcã ſunt. XLII.

a Bſodes noiat ſe. i gb⁹ laboꝛãtes aſſões. i. anxiãtur ⁊ idelectabiliter habẽt. deforme ãt. i. difficul

ter ferre seqns qñq; qdē i eēndo monio.i.pmanētez fe.t cautionidē.i.estuosā.multotiēs āt t malignitate stōachi. os āt vētris ita me dicētē nūc audi icipit qdē ab ipsis fe. assodes:dicēs eas t hypocōdria tēdētes.deinceps vo ad febriētes trāsit.B.n.i.iacētes ñ sustinēt i eodē ō febriēti b⁹ dcūm t quēadmodū t B.i.extrema ifrigidātia.igr B qdē.i.ñ sustiere iacētes i eodē assentos.i.āxiātiū t difficultonē.i.difficulter ferentiū ē cognitio.B āt ifrigidari extrēa flegmonis magni i grossis buvt ō ondi:cū de fa spē causi fmo erat.t siqdē vehemens ifrigidatio fuerit ꝓiectura tā tibi eēndi t vtutē irobustā fortiter. decēter igr dixit plima diligētia idigere laborātes ita.ōcēter āt oxymel dat eis a grossis t viscosis bumolestatis :adiecit āt fmōi aq̄sū:vt addat q b⁹ bis i plinōe tales cōtinēt bu.Mltū.n.oxymel acutis i illū eē oz: qz pp lōgitudinē alla, tiōis vie q̄ fz anadosiz .i.reditionē ad patiētē pticulā nēcīū dissolui vtutē oxymell':bis āt q̄ fz hypocōdriū mox icidit tale q̄le habitū ē.B āt.i.nequaq̄ dare sozbitōez bis q ita dabēt añq̄ digesta sit egritudo : ideterminiare dcūm ē fuātib⁹ dcmuz no B qō edocuit hypp. aducere oz huic fmōi si sufficerit q egrotat: qō vt mānifestū fortasis dereligt. XLIII.

in passiōi b⁹ plmonis ortimel dz eē acutus.

Ccubatōem q̄ i
a obscuris dōib⁹ ñ vt maturatiuū auxiliū ꝓsuluit nūc fz vt difficile.i.difficilis patiētie q̄ pp ansim.i. anxietatē fit correctiuum:cui⁹ gra t mollis strati mēinit.B āt.i.rētare ñ reycere seipz fz gescere alterutriqz vtile laborāti t vt digōni toti⁹ egritudis ꝓferēs t vt custodiens virtutem. XLIIII.

Qui obscuritas ifirmi⁹ cōsentiat.

Ollificatiuū ē lini semē t ñ calefaciēs appenter q
m b⁹ maxie idiget flegmō ois t nimiꝝ fz tactū id ꝓparat tale q̄le t fz vtutē ē sūme tepidū dignās offerre:fz mixtio olei t aq̄ tepidi calozis est generatiua cū mollificādo t mitigādo moderate existēs vtutis maxie mōstratū est oportere eē t digerūt t euapozant. XLV.

Nō ō idē lini.

On oē futuꝝ eē docet ex vtis fz salutē vl' morte: nā si salutē qdē osōdūt grossiozes t ēt flauiōes manifeste grossiozes qdē subtilib⁹ cōgatis ñ bis q̄ fz nāz vt
n Eqz coz q̄ secundū mentez. LI.

i Bīt maxie qdez oz iparē nūcꝝ verert: q̄ bi dies beteropes.i.altero reperentes facīūt laborātes.LII.

c Ustodire igīt oz ꝓmā diē q̄ icepit i becill' eē q labōat scientē ꝓncipiū exquo t qd ancedit ei:boc.n.primū scīt:cui āt interrogauerit eū t serutat⁹ fuerit oia:ꝓmū q̄rqdē caput bz:si idoloroſū t ñ grauedinem bz i seipo: deiñ hypocōdria t costas si idoloroſa:nā hypocōdriū qdē si doloroſū ē vl' elevatū vl' scoliosia.i. uersionē bz vl' sa tieratē: vl' coste dolō ifixit t sunk' cū dolore vl' rutsi cula vl' torsioni vl' dolō ventris cū āt qd boꝝ affuerit hypocōdrio tē maxie solnet vētrem clysterib⁹:bibat āt mellicratū calidū coctū adiscet vō q̄ ifurrectōib⁹ si lipotomizat: t si spūs cufozia.i.bōa patiēta cū bz.videas āt egōez ne aliquē forte nigꝝ egesserit colorē vel puꝝ q̄les sanivtiqz hois egōes t febrīs ēt i certiā diē superacerbat.Ispeciēs valde bñ tales i bis egritudib⁹ ter ꝓsiderātes inēim⁹ dīas.

Quę sint febres incerte.

Eqz coz q̄ secundū mentez. LI.

Bīt maxie qdez oz iparē nūcꝝ verert: q̄ bi dies beteropes.i.altero reperentes facīūt laborātes.LII.

Ustodire igīt oz ꝓmā diē q̄ icepit i becill' eē q labōat scientē ꝓncipiū exquo t qd ancedit ei:boc.n.primū scīt:cui āt interrogauerit eū t serutat⁹ fuerit oia:ꝓmū q̄rqdē caput bz:si idoloroſū t ñ grauedinem bz i seipo: deiñ hypocōdria t costas si idoloroſa:nā hypocōdriū qdē si doloroſū ē vl' elevatū vl' scoliosia.i. uersionē bz vl' sa tieratē: vl' coste dolō ifixit t sunk' cū dolore vl' rutsi cula vl' torsioni vl' dolō ventris cū āt qd boꝝ affuerit hypocōdrio tē maxie solnet vētrem clysterib⁹:bibat āt mellicratū calidū coctū adiscet vō q̄ ifurrectōib⁹ si lipotomizat: t si spūs cufozia.i.bōa patiēta cū bz.videas āt egōez ne aliquē forte nigꝝ egesserit colorē vel puꝝ q̄les sanivtiqz hois egōes t febrīs ēt i certiā diē superacerbat.Ispeciēs valde bñ tales i bis egritudib⁹ ter ꝓsiderātes inēim⁹ dīas.

Ccubē vō ad obscuras domos t
a accubare i mollissimis stratis mlto tpe ad cādē ōfluētē: t vt minic reiciat se:maxie vōboc tale tales inuat. XLIIII.

Ypocōdrio vō li
b ni semē iiūgēs appone:cauēs vt ñ frixerit.i.frigeat appositū sit āt sūme tepidū coctuz aq̄ t oleo. XLV.

Oniecturari vō
c ex vrinis qō futurū ē esse:nā sigdem fuerit grossiozes t ocbotei.i. flauiozes sūt meliozes: si vō subtiliozes t nigriozes: pnicioſiozes. XLVI

Jāt trāsmuatōes
s būerit t tps significāt:neēe egritudinē trāsmutari t ad deteriora: t melioza anomaliā.i. ineq̄litatem. XLVII.

Neōsistētes āt fe
i brīū sinē dōec stēt cū vō steterit obuiare cūdicta t cura dēcti seōz nāz ꝓsideās. XLVIII

Unt autem visiones multe laborā
s tium. XLIX.

Beoqz attēdēdū
i ē sanāti vt ñ oblivioni tradat aliq̄ occasione. L.

Jdicimus qñ māifestas cās noīat occasiōes:fz t
o nē māifestū ē i B ferēs nūcupatōez ifert ōniq. L

Uasi cārū bas qdē māifeste olb⁹ cognoscētib⁹ bñ
q sine artificiali mēte:bas āt solis bis q̄ vtunt' artificiali mēte.attendere āt oz ait i illis qnas ad par vel ímpar apparere oporteat. LI.

On simplr audiēdus ē:fz i acutis egritudib⁹ mul
n tū posse iparēs dies vt trāsmutatiōes alr vtriqz

dignas ratione facientib⁹ ad sanitatem ⁊ ad mortē: B. n. significat istud betetropes. i. altero repētes i acutis gdē .iij. ⁊. v. ⁊. vij. ix. ⁊. xi. ⁊. xiij. in chronicis ät. i. tpalib⁹ ⁊ pluribus sexagesima ⁊ octnagesima. medij autem eorum sunt .xx. xxxiij. xl. impares autem be. LI.

Que sūt ī ẏma ifirmi visita cōe igrendā.

c Ustodiē ait opōtē pmū gdē primā diē ī q̄ cognicere iubet cām egritudis: B. n. i. ex q̄ ⁊ gd vnaq̄q; egritudo est oñdit. iterrogare vo iubet pmū gdē caput q̄lr hz deinde hypocondria ⁊ costas hypocōdriū gdē si quē dolō vl si depssa sūt vel hēt aliquā exscolioniā. i. anomaliā ē le q̄litatē. qō ēt ī ẏpnostica fm hāc seriē scripsit. Si eq̄lr ōrtris dispositū ⁊ sinistris: vl si coctōi. i. satietatem hz ait. B ät mihi vr ipletō nē cibarioꝝ eē: iterrogar vo dignaf ⁊ alia circa eā ēt q̄ deinceps seriē. deinde iubet hypocōdrys patiētib⁹ soluere vētrez clysteryz: bibē vo melliceratū ca. 6co etū. idetermiate vo B dicēs deiceps scribit. Adyceē iubeo oz ⁊ q̄ ī surrectiōib⁹ si lipotōizat: ⁊ si spūs ait: euforiā. i. bōa patientia hz eū: B oppōit lipotōizāti. ispice vo dignaf egō nē: vtꝝ nigra ev̄l pura vl iculpabilr q̄lis sanorū sit. ⁊ si fe. ī tertiam diē superacerbaf. bis itaq; hītib⁹ si q̄rta tertie sile hz gd fz poxismū periculosū hanc. vz. ait: neoterize. i. inouare gd ⁊ q̄rtā diē. xi. existēte septie difficilimū ē signoꝝ: neteoriſm⁹ ät. i. inouatio mäifesta. si. n. p⁹ diem ⁊ tertia poxismꝰ fact⁹ ē: fa vo ñ fact⁹ ē: cōgnū hic cēt gntā poxismū q̄rtā vo ñ hīe. hūs igit ⁊ B mali alicuⁿ alteri⁹ egōnē idicat. si vo ⁊ nigra egesserit mōtē futurā eē oñdit. meñto itaq; b⁹ decrelinq̄ns mlta coꝝ q̄ dcā sūt. si. n. pma diex tertia proportionalē attulerit poxismū: nouū gdē si ⁊ q̄rta exacuit si vo nigra egesserit: pniciosū ē signū. si vo rursus similia sanis p oēs dies egesserit: salubre ipa laborāti eē B. LII.

Onfusa ē seriei b⁹ mēs. expectare. n. desipientiā cuz

c balneū nihil pficiat: vl ät euforos. i. gescibilr hīe laborās cū ēt ex surrectōib⁹ lipotomizat. i. aīo deficit: mihi male deiñ eē vr: nz expiētia testāte ei nz rōe: fi

Pognostica tiōes ſ e eorū q̄ ſp. per ⁊ vt multū ↄ ſtigunt.

et. n. q̄q; ⁊ tale gd. i. desipere. Pognostica tiōes ät sūt nō coꝝ q̄ raro fiunt sed coꝝ que semp ⁊ q̄ multum. LIII.

T hic fm⁹ nō quod continue neque quod multū

c fit sed quod raro docet. LIIII.

Xistentib⁹ māibus tremulis. ita. n. decēs dicere: si

c spūs mult⁹ ferat p vtraq; nares spasmū supueire ait. assuenit. n. ita vocaf spasmosa dispōez fiētē fz musculos q ptbigia. i. extrema nasi mouēt. LV.

Yemalē fe. gdā simplr audiūt eā q̄ ī byeme fit: q-

b dā ät eā q̄ familiaris nā erit byemi. erit ät B talis ī flegmate: quēadmodū de estiua ī colera. si igf ait ī tali fe. ligua fcā fuerit aspa ⁊ lipotomia: oz cognscere eaz eē periculosā. Et ppterea noli credeř remissiōib⁹ febriū qñ cū sinthōatib⁹ vel signis malis fiūt fiē nē simul cū lipotomia ⁊ aspitate ligne. Ne igit ait negligent dietā vel cibū laborātes sz aquā ⁊ melliceratū ⁊ succū ptisane forbeř da videnť ät B ꝛria eē ei q̄ opz fame cruciare. famis. n. eruciatio maxie gdē. i. ieiuniū iediā oīmodā significat. si vo ñ sz dietā demū q̄ ī potib⁹ solis: B ät melliceratū ⁊ succū ptisane ꝛcessit dari. vr ät mihi ppea fame cruciare dicere eos: qñ tardāt plixe hītes remissiōes febriū euporatates. i. facilimas vt decepti gdā cibū fortō ré dederūt ⁊ maxie pp lipotomiā: vt ad talem igf dietā q̄ p melliceratū ⁊ succū fit m⁹ i. dieb⁹ recte dicta ē famis cruciatio. LVI.

Nō ſecūdū rōnē alleuians nō oz credere.

c Oꝝ vo q̄ ex obseruatiōe empirice scripta sūt a medicis q̄dā hoc ē ex ipis q̄ vna sūt semel vel bis eructuatōez hīt vniuersalis modi ⁊ sepissime in eisdē: similiter potētia cōsiderari. tali vtiq; gdez ē B qō nūc dr: videś. n. seri plit B. gntanū quēdā egerētē q̄sdā humidas egōnes: lipotōizātē vo ⁊ afonū. i. inuocalē facti: aliū ät spasmosū: ⁊ postea. aut deiñ vtrosq; aut alteꝝ assodera. i. anxiū: ⁊ q̄ circa faciez ⁊ collū sudātes: deiñ moriētes scripsit qō existimat: sydromiā. i. ꝛcursū signoꝝ empicoꝝ: sūt

Lipotomia i repētinis egritudib⁹ periculosa.

ät ea potētia ⁊ sōachi eā accēdere sincopaz potētia vo ⁊ pp multitudinē fieri ꝛpssa vtute: vl ⁊ alr läguēte: singulū veniq; coꝝ q̄ dcā sūt ⁊ fm seipm malū ē nedū ꝛcuiētia oia. Lipotomizare. n. i repētinis egritudib⁹ periculosū: quēadmodū ⁊ affonū. i. inuocalē fcāñ eē: ⁊ assoderā. i. anxiū ⁊ tri bonū ät sudare circa faciē ⁊ caput solū. quēadmodū igit B mlta ⁊ mala sinthōata sūt ita ⁊ alia q̄ ī ẏpnostica scripta sūt ⁊ pt qz ꝛplicās eā sibi inuicē videre qō gdē docere nouim⁹. si vo alicubi ⁊ dictionē ēmāifestā misceat fmōi: quēadmodū enigma mlti gdē: ⁊ ex B sapiētioꝝ esse videbit: ꝛdemirātib⁹. n. vl itelligētib⁹. boi vo ñ scienti discernere ꝛpathomatico ꝛcursa. i. q̄ fac cognscere ea q̄ supueniūt casu capiet. vari⁹ gdē iuriſ vo fmo: nā pathomatic⁹ cōcursus egritudis ipez ſdicat. supueniētia vo sinthomata mäifestatiōnē ⁊ mala noīa generōez ei⁹. Et oz discētē boꝝ sinthomatū vniuscuiusq; vtutē excogitare ⁊ ꝛparē inuicē ea q̄ appēt ⁊ sigdē formoza fuerit ⁊ pla appēat bōis mala, cognsce ī piculo boiez existere. si vo bōa mal formosa ⁊ pla fuerit: bonoꝝ expectationē hīe oz ī laborāte: B ät ⁊ ipe hyp. dignū existiat te gerere: ī. ẏnostico veniq; oīuz sinthōatū ⁊ signoꝝ singli singlariter docuit vtutē: i fine vo b⁹ ꝛscriptiōis ait. Oz ät debētē recte ꝑdicte euasuros ⁊ morituros ⁊ gb⁹ oz vtiq; plūb⁹ dieb⁹ pmāere egritudo: ⁊ gb⁹ vtiq; pauciorib⁹ signa discētē oia iudicare ⁊ excogitātē ẏpno

Ex oīb⁹ signis bis ad scientē cōpaē ẏ nosticāt bsgnōsti nē ⁊ vacuatē: salutē ⁊ mōtē

sticari ex bis qō eueniet. igit vbi qdē bonis mala mixta sūt ade q̄ta mō q̄dā vtutib⁹ exercitato qdē viro idiget: q ꝓsiderauerit i opis ifirmis ea mixtoties: vbiāt sūt aut oia mala quēadmodū t nūc: aut oia bōa mānifestū oīb⁹ qō si et. exīte. n. t ꝟz sciꝑz signo malo illo egerēte vētre lipothomiçare: malo vo silr: t afonia. i. inuocalitate si cū bis t spasmosus t lygmodis. i. singultuosus vel assoydis. i. anxi⁹ laborās fact⁹ fuerit apti⁹ iudicabit periculū: si vo t aliqō aliud malū ei signū supueneri: quēadmodū q circa collū t faciē sudores: adhuc t magis q̄ dcā sūt nūc ab ipso q scripsit libꝝ nullo bono signo mixto. malis igit q̄nq; qdē h tal' exnecitate mouet mānifestū ex coaceruatōe malox signox: B aūt pneumathaochiſete .i. iflabit fini seriei b⁹ sic enigma iterrectus B est: vt qd eox q̄ exnecitate oriūdunt vel ꝓcedunt futura erit qōcūq; significat hoc puta pneumaochiſete vtrū multitudinem spūus q ꝟz vētrem vt pole sit vētre ipꝟz isflari oēz: siue magnam t spissā ispiratione: ꝟz t hanc didicim⁹ bis qō segē dispōnib⁹ ñ bonū signū quēadmodū t eā q̄ vētris q̄re ñ oz'q̄rere alia signa bis exnecitate pigmeneis. i. anicedētib⁹. i bis. n. ñ adhuc vt i gbusdā ñ i bis q̄ fm fortunā fcā sūt ifallacia eox q̄ cōtingēt aliq̄ fit ꝓnosticātō. LVII

e T oia b q̄ nūc dicta sūt: videtur mihi deceps sibi ipsi cē q ꝓposuit hāc cō scriptionē vlez q̄ndā ex pticulari obseruatiōe fmonē fecisse ꝓ caciter. meli⁹. n. eēt si cut hy. i libris epidimiax assuevit scribere: ita t ipꝟz feci se pdicētē qdē i pn⁹ norīs patiētis: t postea dies i gb⁹ singulis fcīs ē quēadmodū i bis q̄ nūc dcā sūt sinthōatibus libet facere. fcā. n. sūt alīcui crura sꝰmatbodera. i. ylcerosa t ñ maturant. adhuc āt subyciāt: t febricosus eē t suffocat⁹ fact⁹ gescat. existimabit āt qs vtiq; sursuz fcāz eē trāsitionē hūorū q i cruribus sūt q̄ i trāsitib⁹ suffocabilē boiem facit. si igit h talis: vt hy. dixit ē euasur⁹ emotoyzare vel homerogizare. i. sanguinē fluere ꝓ nasū potēter oz. q; si mlc⁹ fuerit sāguis soluit egritudinē: si vo ñ chronicā facit. t si alia bīi facta fuerit: rursus ad pedes dolores descēdere pole ē. supponat vtiq; t B fcīs esse quēadmodū t peripblegā boiez i bis factū eē qō aut calorē mltū circa pedē oīdere ꝓsueuit: aut se. multā t igneā: t si in bis ñ solunt sinthomata: rursus sursuz recedēs magna multitudo gnābit dolores ꝟz collū: t clauos: t hūex: t pectus. vt āt oia hec ꝓtigerāt ei irrōnabilr: hoc. n. ē extigui man⁹ supponat factas eē tremulas: deiñ spasmū seq multitudinē hūox descēdēte ad neruosas pticulas: t ipꝟz pn⁹ eox assumētez: huic. n. desipiētie: ꝓsiderās igit q scripsit aliquē eox q ita egrotauerūt ampulas ꝟz ciliū bre. B. n. significat pbligaria: ꝓ caciter enūciauit oīb⁹ q ita brit futux hoc sinthōa t ō bis q̄ deceps scripta sūt idē fmo. qō. n. factū ē alicui eox q ita egrotauerit sine duo b⁹ ad oēs extēdēs dixit t rubores bre eos t palpebrā alterā ad alterā palustra. i. germiare: t siccuz seu durx fieri flegmonē t tūere fortiter oculos. horx. n. alia q̄dā mānifesta t palustrari. germiare ciliū altex i manifestū ē vtx ex pte eox quādā fiēte iūctionē: vel carnosum aliqō germē qō altero gdē i natū: ad altex vo extēsū voluit oīdere. si vo aliqd vtile eēt ex inētōne ei⁹ bere pl's vtiq; de eo scrutarer. LVIII.

Urā scribit cō

c cursiōis sine coadunatōis pdictox. ñ āt ea mihi qdē vt dixit nz B vr bonū sz t cura nihil cōe bz ꝓter ea q̄ ātea iā dcā sūt multotiens. Scrutari. n. te dixit: t q̄ i vētre t cox scētē B ꝓ vouorismos. .i. gurgulatiōes purgare. Si vo t colerica q̄ inferius reptāt fuerit: scamoneam dat colerica pharmacū purgās. In alia vo cura iubet offerre minimas sorbitiōes dōec fuerit superexcedētes. xiiij. diē hoc āt sermone coniudicat ante xiiij. non posse digeri egritudinē. LIX.

Scamonea purgat colerā.

Je fmo sup flu⁹ ē bis q dixerit mala sinthomata maiorē vtutē bre. ex his dieb⁹ apparētia: B. n. vniuersali vtit q̄nūc q scripsit libꝝ i vna pticularius rex in. xiiij. die sīt. n. in alys crisis vne. i. iudicatinis: ita t in hac si apparuerit aliqō pliō malū sinthōa maiorē vtutē bre. oz āt enunciationē ei⁹ qō futux ē facere. nā sigdē q̄dā bonox signox maiorē vtutē britia affuerint laborāti q egrotat tpe ampliori poterit saluari: nullo vo existente tali motiē: nequēūt vtute sufficere digōni egritudis. male igit q hoc scripsit dixit lōgiorē oio futurā eē egritudinē: pōt. n. t velociter mori q afoniā. i. inocalitatē i. xiiij. bz cū alys malis signis fiēte hoc sinthōate. LX.

s Ed t in aliqua alia dicruz. si vero in quartana apparuerit primum periculosiorem septimaz ostē

dit: hoc est ea que in illa fient. LXI.

Thec rursus series cõplicationem habet sinthomatum multorum non conuenientiũ simul i homine omni egrotanti. iccirco ⁊ iutilia que ita scribũt vtili doctria per vniuersalia cognita: ⁊ hy. assuescunt facere. ocũ est ãt quoniã vniuersalũ hec quidẽ cõtinuã hñt virtutem quandã: ⁊ vniuersalitatem. hec ãt vt multum virtutem habẽt siquid vero ad oifido sũ. i. ad ambo opinabile vel raruz est inutile ad doctrinã: que veniẽs scripsit. Scrutẽur scõz ptẽ ⁊ ꝑnum oeiñ qõ ꝑnũ scriptũ e. Estiuat autũnali hora: melius fuisset dicere sinconiaz. i. fortitudinem iudicare cura idigere venas. Scim⁹ ãt q⁹ distillatiões sanguis ex naribus malũ semper ait esse ꝓpterea q: nã quidem oesiderat extenuare excernere ⁊ expellere supfluitatẽ: nequit aũt aut ꝓpter imbecillitatez ꝓpriã: aut ꝓpter grossiciem sanguinis: vl' ꝓpter densitatem particulaz: vel ꝓpter quedã hoz vel omnib⁹ cõuenientib⁹: malo vo existẽte semper ẽ signo: magis aũt aliquo scõm estatis ⁊ autũni primã virtutẽ eius cõtigit superintẽdi. in his enim dieb⁹ ⁊ tanta supabundat colera: ⁊ qõ continet aer calidũ ẽ: quare eutbõ. i. bene fluxibilẽ oportet ꝓpter ambo esse sanguinẽ: magnitudo igiꝫ cause ostendit pp quaz prohibẽt fluere quã sinconiã. i. fortitudinẽ eẽ ait fortassis densitatẽ ita noians: indigere demũ vtiq; cura fm venas eos q ita habẽt nõdũ vocet anteq; dicat: sq̃ã dicit curã. nõ tamẽ dicit pditionẽ aũt solam ꝑmã scripsit: vinaz subtiliũ superapparentias fieri fm posteriozẽ diem nõ scõm solã banc ex necessitate delatis eis idigestis: sz ⁊ scõz eas q̃ ante ipsam: ⁊ spasmũ ait: ⁊ desipientiã futuraz eẽ laborãte ad statũ tẽdẽte scõz etatẽ ita adbuc cũ bis ⁊ egymastia ⁊ ensarchie. i. bone carnositatis eius meminit ⁊ craseos: melãcholici. n. craseos nomẽ ⁊ nimiz ⁊ ex potatiõe ait eũ man⁹ dre tremulas. igiꝫ sinthomata qdẽ ⁊ b⁹ possibilia sũt sibi luicẽ cõplicari. ñ tñ ex necitate: deiñ velut ad multũ bos sꝑsequi desipiẽtia ⁊ spasmus. LXII.

Ue scripture sunt bu⁹ dictionis. i. epigineste: vna d qdẽ ꝑ litterã. g. scripta: alia vero ꝑ. ⁊. sed sine secũdũ priozẽ epygineste idest superuenire dicat laborantes in paribus diebus: siue secundũ secundaz epytineste idest superintendi predicta sinthomata secundũ pares dies non confestim est ⁊ melius. hoc autem ipse dixit: neq; enim si pares dicebat intueri: sed si ⁊ crisim i ꝗrtam denique diem parez existentem: ⁊ ipse deinceps parum antea dixit: quoniam maximam virtutem habet. quod autem quippe demum deinceps dictum est verũ. Si enim sanguis multus secundum quẽcunq; modũ extractus fuerit: solutis habet spem: ⁊ per hypostasiz idest abcessum eos ⁊ per metasim idest trãspositionem aiũt saluari: apostasim quidem quasi per propriam nuncupationem ostendens. metasim autem indicendo laborez i hypocondrio vel ad crura vel ad testem. Differunt autez a seipsis inuicem in eo q⁹ apostasis idest abessus ipsam crisim infert: ⁊ eripit ab omnibus molestationibus laborantem. metbasis autem aliozum habet principium paroxismozum ⁊ dolorez ⁊ vt indigeat rursus alio tempore ad digestionẽ locus corpozis: in quez metbasis facta est contristantium vel circunstantium humoꝝ ideoq; adiecit. Digestis aũt bis exitus fiunt sputorum vel grossarum vrinarum albarum signa: docens digestum esse di metbasiz ex digestis sputis: ⁊ vrinis. LXIII

Differẽtia inter hypostasim ⁊ metbasim

r Iges assuescẽt ⁊ lignos. i. singu⁹ nomiare sũt autem motus quidam stomachi spasmosi. fiẽ vero habent propter immoderatam euacuationem vel implẽtionẽ igitur qui quidem post euacuationem fiunt fere incurabiles existũt. qui vero ꝓpter implẽtionẽ ab auxilys ripantibus idest expurgantibus que emplectuntur idest inherent: curanꝫ: talia vero sunt q̃ nunc scripta sũt. videt aũt nunc hec mozdacitas. fines ⁊ ꝓpter grymetrica idest acredinẽ boc est acuitatẽ mozdentẽ stomachuz: vt cum quis piper plus vel quid tale trãsgutiat: ⁊ nimirum febrientiũ quidã singultantes vomunt corrosiuuz: ⁊ drymicatũ idest acerrimum humozẽ in quo finalr cessauerunt a sinthomate: sed hec demũ febris nõ vocaꝫ limodis. i. singultuosa: amplius aũt oz permanere ligmõ: idest singultũ vel. ⁊ pertotã egritudinẽ esse acerbatũ cũ febris vt ligmodis idest singultuosa nomineꝫ. Danc talem febrem a sudoribus crisimis idest creticis. Et somnis bomalibus: idest equalib⁹: ⁊ vrinis drymitibus idest acribus: Et grossis cuacuatis curari ait. Aut demum bis talibus ꝑfectis: ⁊ extractis aut in apostema firmata fuerint. LXIIII.

Quid ⁊ a quo causatur singultus.

Mozdinate boc autem scriptum est: melius esset i id parum ante scriptum fuisse secundum illam sermonis partẽ vbi curauit eos qui indigent thoracem ⁊ palmonem per sputa expurgare: non ad ligmozdeam febrim sed ⁊ ipz qõ scriptũ ẽ: manifestũ est. Lotalius. n. ab eo dictus nõ ita sz conus magna ab antigs grecis nomiabaꝫ: quẽadmodũ a iuniozib⁹ medicis fere oib⁹ strobolus idest pinea. assuevit autem ex eis construi electuarium cũ fuerit pinguis: maxime boc est multũ circũ fusaz babẽs ꝓpriã rasinaz coquẽtes eã recẽtes i aq̃ cum

De electuario ad iuuãte expuitionem ex thorace ⁊ palmõe

tossia.idest prassio vel marubio: deide coctioni miscētes mel ꝓmoderatū ⁊ coquētes rursus hocvsq; melleam ꝓsistentiaz:ita fcō pharmacho vtimur ad expuitōes ex thorace ⁊ pulmone:sicut aūt ⁊ ad alia quedā mittimus talia alicui pharmaco multotiēs:ita est cōueniēs ⁊ cū q cōsert pstt hic myrrhaz imittere.deide p breuia ostdit ⁊ hoc cotallū ⁊ myrrhā electuariū dicēs.pōt aūt ipsam pineā cuz myrrha dare fortassis

B rursus nobis audiē tibus nō male misceri mel huic pharmaco. igit gdē gdā sepantes a pscripta hāc ipaz fm scipaz scribūt: gdaz ät finē ei⁹ pncipiū facit fm hunc modū. Si ät apa firmatū fuerit cotallū ⁊ myrrha electuariū vt egritudinē q̄ in apa firmanē audiam⁹ ei pharmacā existere. Est aūt irrōnabile B ⁊ maxime ꝓpter illō qō iferē: i quo ait: bibere bis talibus oxymel q̄ minimū.nā in singultosa gdē febri hz rōnē formidare acetū. i his autē q̄ in apa firmanē nulla. ⁊ ꝓptera gdam alij scōm gd gdē copulāt seriez hac pscripte fm gd aūt distungant adiciētes coniunctionē aūt. ⁊ scribētes ita. Si vo firmatū fuerit de singultuosa febre q̄ ꝓdicta est: ⁊ hoc est dictū: vel cōciliante eo q scripsit librum: si etiaz in apostema cōtigerit quandoq; firmatuz cē singultuosaz febrē cotallū cū myrrha dare caue copiosū potū oxymellis.hic ät siue p.z.lram vltima syllaba stiriz.i.firmet scribaē: siue p.x.strixi.i.firmata fuerit:magnā nullā exaltērationem sermo habebit. LXV.

Nota de acto.

Uoniā gdē vt siticulosis pot⁹ manifestū ē melius vo dcm eē ab eo q̄liter oz cōstruere stichias.i. vtz ifundentes simplr vel vt q nūc chyzon.i.ex eis faciūt fm alium aliquem modum. LXVI.

Designat pleuretis ⁊ peripleumonie

Agna ⁊ gdē digna rōne pleuretidis ⁊ piplemonie

m ōterminata sūt oia fm gnisiā.i. ppriā partē libri q̄ vo oibus medicis sunt cognita ōrelicta sūt ea que nūc h̄ scripsit: ⁊ pmū gdē xursū notatum.s.signozū a veteriꝫ empericis. veteres aūt siue ẽuozita.i.cōfidētia vocabāt talia sinthōata.febris igr acuta ⁊ dolor lateris alteri⁹ vel vtrozūq; maxie fm expirationem.hoc.n.est ⁊ spū surfū delato si doleat ⁊ tusses ⁊ sputa ignea vel lunida: et subtilia ⁊ ipumosa.⁊ anchyra.i.flozida: ⁊ q̄litercunq; alr exalterata ꝓter q̄ in cōsuetudine.hoc.n.ostdit dicēs. Et si gd aliō differens habeāt ꝓter ea que edocta sunt hec oia pleuretici ⁊ pipleumonicis appere ait cōtingentia. hos ita oportet deducere. LXVII.

e Et hic rursus explanat mētē gnisie ptis b⁹ libri. qz ōr elictū erat qō intelligit his q̄ dcā sunt ei adiec:

puta hoc fm rectū patiētis lateris facere flebotomiam. qō ostdit dicēs icidere oz venaz qua in brachio q̄ ītus ad q̄lescūq; partiū fz hāc apte succidēs interptationē neglexerit cuz deceret eum dicere venaz q̄ fm cubitum: eam que in brachio dixit. LXVIII.

b Jc rursus plus in sūma ītentiōes flebotomie oēs ose largiens:tū dereligit q̄sdaz:neq;z.n. vtutes meminit neq;z trāsmutatōnis sanguinis: sed neq;z regiōis vel cōsistentie. plus aūt auferre iubēs ⁊ audere ⁊ gdē vsq; ad lipotomiā agere peccauit i dictiōe adyciēs ꝓpter gd audere ōcet non ꝓpter acumē gdez dolozis ad pl⁹ cuāc̄uādū sāguis ō uenum⁹ finēvo fluere ū ex acumie. sz ex aluꝫ hē m⁹ si vt⁹ robusta:⁊ eras imuenescētiū ⁊ multitudo sāguis ⁊ nā laborātī dēsioz ⁊ duriozꝫ ⁊ difficile evaporabiliozꝫ ⁊ mlti cruoz ⁊ hōa āni:⁊ ꝓsistētia cucrata: ita.n.⁊ rgio audē vsq; ad lipotomiā ducētē ex his aduēit. 69

De ꝓdictis oniꝫ⁹ pleuresis flebotomandi.

Ost flebotōiaz

p clysteriçare iubet.meli⁹ ät eēt adiecisse hypocraticā ō terminatōez nisi fortuita.idest spontanea exierint bñ. LXX.

p Leureti⁹ notat id qō dcm ē.ab hypo. in ista q̄rta parte libri ī q̄ purgat cor̄ g ita hñt pleureticos. Sstituit ät id duplr: pharmacaī vo q̄rtanū ideterminate dixit.⁊ hoc ips a pn⁹. nihil.n. taliū auxiliozū gerēdū laborāti itētōz facientē diez nūez. Sz qō hy. dixit aut ⁊ post pn⁹ cōfectiz aūq; firmentē hūores iubes pharmacare: aut postea cuz digesti fuerint:quare circa pmā diem. aliquando vero ⁊ scdam ⁊ quartā. est aūt ⁊ quando gnta pharmacauimus non in quarta solum sicut hic scripsit. LXXI.

Oīgne farmacā di sūt ī pncipio pleuresis

o Particulari tpe cibi scrutās hy.sz ipe h̄ g h̄ scripsit bis q̄ supi⁹ scripta sūt calozi attēdere dignū existimauit g calor fm thoracē ⁊ pedes.g.n. vtrāz ñ tpe ubi est vtr q̄re ñ recte dixit nē succū subtilē sel' oār sz quā horā meli⁹ agit cocōm [illegible] n.q̄ maxie breuē reputatōz ad meli⁹ hēant vtrne sz pticlas res poxismos.sz ñ ita lōgū ips.i.vt ē ponam⁹ illō nos ⁊ expectem⁹ vtz nebulas ⁊ tenuitates.i.sublimes vl iferas cātes hēant. B.n.i multo tpe sunt: cibari vo in acutis egritudinib⁹ laborātes aliqñ necariū ē i pncipio decliatiōs. LXXII.

In pncipio decliationis a cutaz q̄s q̄ cibare cōtingit.

n Eqz suppsi⁹ meminit p supiora ita dicētis de vigestis vrinis:neq;z hypocr.aliter dicentis. LXXIII.

'Rina vo optia cū hypostasi alba ⁊ lēis ⁊ homala .i. eq̄lis.alia vo seriei:q̄ de pleuretici⁹ ⁊ pipleumonicis manifesta ⁊ sine mea exp̄one:vbi ab his q̄ ab hyppo. scripta sunt:qui hoc scripsit. recedit. ⁊ vbi maxie oio vel ex parte demum aliqua ea sequit. LXXIIII.

T p̄ᵐ ꝛ zᵒ pharmacoꝝ reductura sputoꝝ ſſ. qō ät
e p nigꝝ helleboꝝ vl elcūarū vētr subductiō qō ät
p panacea ita dixit ſilr i qō vtiqꝫ vtile exiſtit. 84.
T hic ſm̄o ideterminat ē: neqꝫ q dic̄ ad yſenteriā
e ldicāte ꝓſcriptiōe: neqꝫ oīs ceſſauit hoc iferēs. 85.
On vtiqꝫ alicubi añ ſeptimā cū rigoꝝ ſupinatᵒ bye
n cterᵒ ſoluit ſe. neqꝫ vo poſt ſeptimū: ſꝫ determiatō
ē talᵉ. febricitā-

tibᵒ byecterᵒ ſupuenit aliqñ qdē vt ſit homa diſpōnis q̄ ſꝫ epar: ali qñ vo colerā nā exceꝛ nere p cutē tētāte. deī de neḡunte id: quēad modū aſſueuit i oībᵒ fieri apatibᵒ. dēm ē ät ō talibᵒ byctēris i apho riſmis. LXXXVI.

Um ät ait. per
c melolicū ſāgui nē ſupabūdāte l venis ſpūuꝫ defcōes fiūt: phlomia hec oīa ſoluit. ſpūuꝫ vo defcō nes ſigdē coꝝ q ſꝫ ar terias. dic̄ t. n. has venas noiabāt veteres: q̄ alia q̄ aſſygia. i. ipul ſatio fiet vtiqꝫ paſſio: ſi vo coꝝ q ſꝫ pulmo nē rurſus h vocata au pinā. i. ſi ſpiratōez eni gmatice inſinnat. pſit ät t multitudie t groſ ſicie ſāguis ñ ſolū p ar terias t ſpiratōes exi tū ñ bñe: ſꝫ t qñqꝫ p p pe vocatas vēas. 87.

T hic ſm̄o ide
e termiate dicᵗ ē cū eo qō ipro pie q̄dā noiuꝫ ſcripta ſunt: hoc. n. i. a dolore morderi tenātes ipro pe dcīñ ē dyſmitibus hu. i. acribᵒ ꝓmordere vbo nō laboribus: t ni mirū t ſm̄ pñᵃ ſeriei i dicēdo vehemēter an teriᵒ ſpaſmanē poſt h ait. ſecatī tenātibᵒ vro deibᵒ. i. caudatis groſ ſioꝛes deorſum ꝓtinēt eos q̄ vſqꝫ ad vrcaꝫ. i. caudā vocās ita vocāt aūt vrcio fineꝫ oſſis: ſi vo vtraſqꝫ ptes oñdi vult tēdi t circa añrio ra t poſterioꝛa tetanū extēdi poſſe: ſic̄ paꝛ an tea dixit. T betani vo lūboꝝ: ñ ifallaciter ät nꝫ digōni vtinaꝝ alle viationē paſſionū ꝑco gnouit febrilis. n. egritudis idigōnes p vrinā oñdūt ma-

galbanum attractiuum cū melle attico aboꝛtanum in oxymelle pip̄ helleboꝛ ꝝ vl electuariū nigꝝ de coq̄ns: t pleuretico t pi pleumōico i principio cir cūdoloꝛoſo exſite da bibē bonum autem t panaces in oxymelle bullientē t co lātē da bibere. LXXXIIII

Iſenteria apa ali
b qō vel eleuatōez geſceſ. i. caſſās fa cit niſi i febribᵒ t ſudoꝛes t vrine groſſe t albe t le nes ſupappent vel i tertia nis dieb̄ vel achyrſon. i. varicē vl ad teſtē vl aderu ra doloꝛ vl ad hyſcbiō. i. vertebꝝ firmeſ. LXXXV

A ſe. colica añ ſe
i ptimū cū rigōe hy cterᵒ ſupinatᵒ ſol uit feb. ſine rigoꝛe vero ſi ſupinnaſcaī extra tpa pni tioſuꝫ. LXXXVI.

t Hetani nō lūbo rum t i melācho licū p venas ſpiritū ōfe ctōes cū fuerint flebotōia ſoluit. LXXXVII

c Um ät atenātibᵒ āteriᵒ vehemēter ſpaſmanē: t circa collū t faciel ſudōes a dolōe mō ſis t ſiccatis tenātibᵒ vro deibᵒ. i. caudatis groſſio-

res doꝛſū ꝓtinēt vl medie colligatōes ĩnate vt ad pe des ōſinit: hūc tali niſi fe bris t ſomnᵒ ſupuenerit: t ſeq̄ntes vrine digōnez digōné bñtes venerit t

ſudoꝛes cretici: bibere vi nū citrinū vinoſū: t alicio .i. pulētā coctā cōedeſ t ceroto ungere: crura cir cūnoluere vſqꝫ ad pedes calos t iſūderes ſcaphe .i. catino t brachia ꝺuol uere t lūbos a collo vſqꝫ ad vertebra. i. ſcyaꝫ ince rās vt t añrioꝛa ꝓtineat t dimittēs fomēta vitreol calidā ät aq̄ꝫ infūdēs t ex tendēs lintheo accūbās eū: et ne vētē ſolnas niſi balano. i. ſuppoſitorio ſi multo tpe exiſtens ñ ege ſtibil. LXXXVIII

e Critudieſ ät ſoluū tur oēs vel ſcōꝫ os vel ſm̄ ventrem vel ſm̄ veſicā. LXXXIX

b Elleboꝛizare oꝫ eos qbᵒ a capite ferī reuma. XC.

q Tibuſcunque ex apatibᵒ vel flebo gōia. i. vene ſciſſiōe vl pp aliā fortē cāꝫ empici fiūt ne des helleboꝛ. nꝫ. n. p derit: et ſigd patiaī: cā vi debiē helleboꝛ eē: ſi nō dialipite coꝛpᵒ vl doloꝛ i capite vl eplaſtate aures vl naſus vl exputiō vl ge niculoꝝ grauedo vl coꝛ poꝛis tumoꝛ ꝑter cōſue tudinē ꝓcunq̄ ꝓtigerit helleboꝛizare oꝫ neqꝫ a potibᵒ neqꝫ a venenis vl venereis neqꝫ a triſtitia: neqꝫ a ſollicitudinibus: neqꝫ a vigilijs ſigd gdeꝫ boꝛum habeat cauſā ad

On neceſſariū
n quibuſcunqꝫ a capite ferī reu ma oēs helleboꝛiçare: ſed qñqꝫ capitis ſoliᵒ fa cere prouidentiā aſſue nimus. XC.

p Pleboꝛogiaꝫ q dem dicit vene ſciſſionē: qñ ät nꝫ eos q ex tali cā empici feī ſūt helleboꝛiçare conuenit nꝫ eos q ex apatibᵒ: nꝫ eos q ex alia tali cā ma nifeſtū ē. empici vo pp icōtinentiaꝫ male i hoc catalogo. i. numeratio ne nunc dicuntur icon tinentia tempoꝛa ſm̄ ſe ipſam nocentem incon tinētes puta plenitudi ne: idigeſtiōe nochtgia ideſt ebrietate venere is multis. t multis vigi lijs: t quecunqꝫ talia. p dicens autē quibus bel leboꝛ nō opꝫ dare ait. Si dialipite coꝛpᵒ hoc est ſi diſſolutū ſufficien ter fcñ fuerit ſine occa ſione vꝫ. vl doloꝛ i capi te chronicus. ideſt ꝑti nus: t difficile ſolubilis ſubaudire enim te hoc t doloꝛi capitis oportet t omnibus his que dei ceps dicta ſūt: t aurib̄ emplaſtrat: t naſo: t ex putitioni. adycit autem genuum grauedinem t doloꝛē t coꝛporis tumo rem preter conſuetudi nē: i oīb̄. n. his ſine ma nifeſta cā feīs bellebo riçare ꝓſiliaī: t diuidēs vltꝫ būc ſermonē in p ticularia dixit. neque a veneris: neque a ſollici tudine vel vigilijs ꝑdi cta facta ſint: ſi eniꝫ ex aliquo boꝝ fuerint fcā ad cām que fecit arma ri iubet: que autem ex omnibus que dixit t ve re certiſſime dcā ſunt: t

Qñqᵒ eō nēdat hel leboꝛo t qbus nō.

In egrim dib̄ maſculoꝝ vi nū mari- me nocet

que nō didiciſtis a libris hypo. t a nr̄is negocijs. XCI.

On. n. ordiate iterp̄tatᵒ ē B: p̄dicēs. n. doloꝛes qui
a ex itinere t doloꝛes lateꝝ doꝛſi lūbi: oſſionē fecit

ꝛ debes dꝛe q̄lr talia curen̄: demū. n. eis adyciēs multo tiens. n. didicerūt venire ex crapul ꝛ escis ventosis: post hoc itulit: q̄cūq; fiūt talia difficulter migun̄: ꝛ pⁿ B rursus deiceps ait: boꝛ ät iter cā ꝛ cozriçaꝛ ꝛ brächoꝛ: ꝛ ascepbalū. i. siñ capite vtriq; dixēit gs faciēs fmonē. XCII

Eminumⁿ vtiq; alicubi būc vniuersū fmonē i gnm sia. i. vā ꝛ ppric pte ꝛscriptiōis sufficienter tractatū. ex illr igr poteris silr dcā B ꝛ legē ꝛ iudicare. mihi vo ñ necessariū i talibⁿ plógare sermonez. XCIII.

n On dꝛt ät nūc escas dꝛe vel cibaria ꝛ nimiruz g scripsit B tale gd rexeē idicat p dictoez isignite. insignis. n. ait cozpiⁿ fit fz vnūquéq; dié alteratio ex fortibⁿ cibarus deiceps ea enumerat. XCIIII.

Ms hic de Alleo

s Jexpiétia oz iudicare vnūqōq; eoꝛ q̄ cōeduntñ recte diceē ventosū eē alleū nz calozi āpliores q̄ fz cepas sēsuz feres bis g cōcūdūt nz i ali q̄ alia ꝑte cōpis: nz tboracē fz cūdē vero modū nz assaz. i. turbatoz ꝛ maxie siga id ꝓferueſcēs assumat. multa vo idem atū cū plectoricū fuerit coꝛpⁿ calefacit cū ꝑuacuatū ät fuerit siccat deidevel demū fortiter. peccauit igr ꝓscriptoz bⁿ libri sine ōtermiatōe nūciationē faciēs. meliⁿ. n. eēt determiasse: siē dem ē. nē ät simplr totū enūciauit d alleo. meliⁿ ät eēt dꝛe. siccare vo ꝛ calefacere id ꝛ nō vētosū eē. ñ. n. aduēsus ideterminatū enūciare ꝓfuetudo ē: subaudiē vo cū i tpe datū fuerit cū ꝑpato coꝛpi oñdit, ꝑpatū ät cū nz plectoricū exīs nz cachochimuz ñ recte igr capiti grauedinē ab eo fieri ait. si. n. ꝑcuacuās coꝛpⁿ offeras alleu ꝛ capiti grauedinē sanab. ꝛ oēs alteriⁿ pticule. Admiroꝛ ät q̄lr vsq; nē pdicēs ea q̄ narrauit i eo deiceps ait: optimū ät id comedere ōbēti ad potū ire vel ebrio. appet. n. ex his nz crapulā nz ebrietatē operās fz ꝛ ꝑcustoditiuū id exīs vt ꝛ grauedinē expellere possit ꝛ curatiuū sysaꝛ. i. vētositatū vē gdē dixit boc ꝛ adhuc vtem coꝛ. i. vtiatuaꝛ eē ꝑmacoꝛ. id ñdaciter ät alia adicit silr eū dicedo ipugnatio ca. XCV.

Decalco u Entosus magi ē mollꝛ recēs caseⁿ ꝛ minⁿ segni. i. strigit vētrē ꝛ nimiꝛ sticuloſus ē magis qō idicat dicēs. Libarioꝛ accēsionē facē. boc ät. i. crudū ꝛ idigestū i medio iteriacet fm seriē ñ diligēter in iterptationē deductū: oñdit ōniq; qñ oē crudū ꝛ idigestū i hu. qō fm boc facere curam. XCI.

Ue ex itinē dolo
q res latex doloꝛo
si bysció. i. vertebroꝛ ꝛ q̄cūq; respirātes dolēt occasionē bñtes. mⁱ toriens. n. didicere venire ex crapul: ꝛ escis vētosis dolores ꝛ ad lūbuz et ad bysciū ꝛ bylū. q buscūq; ät boꝛ fuerit alia dissurie. i. dissuriaē. i. difficiler migun̄: boꝛ ät iteē cā ꝛ cozrizaꝛ ꝛ brächoꝛ. XCII.

Uecúq; uō a die
q matibⁿ. i. dieris sunt mlta qdem vnusq; sq; siē vtiq; ꝓter cō suetudine dieratus fuerit maxie isignit. ꝛ. n. qcūq; ñ discētes prädē ꝛ prädeēt vel pransi fuerint eis tumoꝛ ventris erit multⁿ ꝛ rictalisⁿ. i. ꝓiectoꝛ ꝛ plectoria. i. mlitudo: ꝛ si cenauerint vēter turbaē. mihi vero ñ neciuz in talibⁿ plógare fmonez. XCIII

Dce vero maxi
c me insigniunt nō ex rōne aliq; sz ex pientia docet indicare cibarioꝛ virtutem. XCIIII

L leuz sysā. i. vēto
a siratez ꝛ caloꝛē ad coꝛpⁿ surgit ex talibⁿ cibarys aptū natū ē fieri q̄lis ē caseus crudū ꝛ idigestū cibariū: ac si ēt dꝛet ita: caseus ät sysā ꝛ stegnotica. i. vētositatē ꝛ strictōez opaē ꝛ causodis. i. estuosus ē. adhuc ät crudū ꝛ idigestū ē cibariū ꝛ bu. taliū gnātiuū. pessimū ät ait ꝛ hoiem ipletū cuz potu cōedere id: qō ēt mäifestū idiotā ñ ē qō ꝛ alr ñ bonū cibariū: caseⁿ ceu vtiq; ꝓbꝛchimⁿ. i. grossi bu. gnātiuⁿ ꝛ dispērⁿ. i. difficiler digestibil exīs. si vo i bibēdo gs vtaē eo ipletⁿ exīs: pessimⁿ oiz cibarioꝛ fit grauās os vētrī ꝛ ipe gdē ꝑmū coꝛrūpit deinde secuz ꝛ coꝛrūpēs alia. XCVI

i Nplēt ventrem De legu
oia legumia. cū minibus.
bis ät ꝛ idigestibilissima coꝛ fūt q̄ sut cruda q̄ vo frixa vētosa qō minⁿ ꝛ i digestibiⁿ vo nllo minⁿ. q̄cūq; vo plimū coquūt moderatioza. qō ät deiceps i gbusdā qō exēplariū scriptū ē: ꝛ ifusa ꝛ viridia vt ꝛ i his talibⁿ pdictas malitias bñtibⁿ. in plibⁿ ät ñ ita: sed ab alio pnⁿ mine vero ifusa viridia qō dñr q̄ nō sicca nz certissime iā oia pfcā ifusa vo q̄ aq̄ ifundit. ꝓsilia igr sine sicc. i. cibarys legumibⁿ nō vti ficia. i. cibaria vz. maxie q dē panis q ex frumto dicēs: vel simplr vniuersa q̄lrcūq; ꝓstruūt. fortassis ät alia oia ex qbⁿ panes fiūt: zias. i. speltas. ꝛ çipbas. i. sigalas ꝛ ordeū rustici vo ꝛ a milio pāces facīūt. XCVII

q Uidā scribūt ꝑp De clare
B id vētositate facē vt tēdēs pudēda. i. ex tēdēs gēitalia mbza. ꝑp B ōniq; qō scriptū ē ferri et laboꝛē fecim inde volozē q ꝑp iflatoz vēit. 98.

Ridū voce dixit De lente
a significaē turbati onē q̄dā ꝛ velut pugnā i vētre facīē ex diuersis vtute cibarys: sic nē cū cozrice offerat multū calide ei ē idigestibil. XCIX

Oc. i. mine ꝛ suū significat huic. i. maxie mäifestū
b qñ lupinū mina pdcoꝛ dꝛē ait mala. C.

Adice filpbu vocare ꝛ cucubo bolbⁿ a noie. i. eguo De fisso
r ce toti berbe. hāc bic ait: ꝛ adhuc opos. i. succū berbe iexptis. i. isuetis siccā opari co. minⁿ ät ꝛ H. parū. n. postea ipe dicē scribēs ita. A colavo sicca vēter iflaē ꝛ sonitⁿ isunt ꝛ indurationes isunt. manifestū igr qñ spūs ventosus coadunaē fm ventrez ex oblatione silphy: est autem dꝛymi. idest acre. CI.

q Uid vtiq; igr significat boc. i. estuosū ē. gbus gdē nil ex restu mäifestū ē: ꝛ ꝓpterea cōmētās gs singulū boꝛ dicē qō suasibilissimū ūbupsi valde: vr appoꝛ. i. difficile dꝛe gr fm rōnez in talibus est. CII.

Antā.i.colerā rubeā ab eo vocatā.t marie ficī ait
f bis q sīl' silphiū cū caseo pius obtulerūt vel cū bo
uinis carnib⁹.syla.n.i.vētositas q̄ ex silphico gīaī
emplasticis.i.oglutinatiuis.t bradet bouis.i. tarde ptrā
seuntib⁹ cibarijs mixta manet fm vētrē ñ exīa. CIII.
Rat qdē eidē ō silfij vtute fmo.imiscuit aūt huic
e ꝓmixtionē bouinaꝝ carniū.t post ℔ deiceps sup ea
trāsiēs melan
colicas passiōes exacu
it aniperblytos.n.i.ise
parabil'nā.caꝝ igf vsus
ē qdē ꝓiūctiōe ac.i.est
sīc illi q cās coꝝ q̄ di
xerūt dīt:nō tū b⁹ ipi⁹
.i. exacui melācolicas
passiones a carnib⁹ bo
uinis dixit cām. Quā
dā āt aliā cōiozē dixit
cām eā q̄ fz difficile ē
cogbile.t forte nāe.nā
.n.aniplytas.i.isepa
bil' ē illa quā nequaq̄
go bypballita.i. supa
ret. CIIII.
A bouinis carnib⁹ melancolice passiones ꝛ euuanē.
e ℔ vī⁹ bz ꝓsi
liū ñ fz melan
cholicas passiones:bo
uinis.n. carnib⁹ meli⁹
vti:t coctī vetib⁹ quē
admodū bis olib⁹ dige
stibilib⁹.ñ ppe vo vsus
ē dictōe hac.i.optime.
neqz.n.g melācholice
egrotant nz ali⁹ ge hō
san⁹ vel egrotās optie
vtiq; eripiet ꝑ bouias
t cocras t veteres car
nes oblatas: fz come
dentiū oiuz sūt be nō
bonus cibus:fz minus
alys g talib⁹ offerunt
nocēturigf trāsponēs
hāc dictionē.i.optime
t faciēs fmonē mime
iculpabilem operabe
ris. CV.
De carnib⁹ capōis.
e Turſus dixit ℔ cāz eēndi ōteriozes capnas boui
nis carnib⁹.digestibiles.n. sīr exītes capne ōteri
ozes sūt bouinis:t eructatōes mltoties faciūt pniciosaz
būtes q̄litatē.dzymidie.i. acriozes āt exītes caliozes bo
uinis:si idigeste remāserit:t colerā opant: iōq; frigidas
magl q̄ ca.oz cōedē eas.optie vo sūt estiua hora.autūno
vo hac hora pessime optias eē i estate ait sui ipaꝝ carnes
captaꝝ.nō.n.evtiq; aliaꝝ carniū.igf oportebat qdē q̄tū
i hora estiua pessimas eē:ꝓtingit āt meliozes t cā eis fm
estatē capuis eē:quēadmodū q̄ berbaꝝ cōestiua aīalium
mala sūt estate inueniri pp nō būdū adhuc herbā viride
capuis āt aptissima esca rami arboꝝ:t melioꝛ est vt i fine
ver'l:bīt aūt copiosas escas fm estatē:qñ āt esca fm plū
mū ꝑt ad carniū aptitudinē:vt ex vulpib⁹ lz tibi addiscē:
i autūno āt bīt optimā ppvuas carnē:ita vero t passer t
gall⁹ optimā bīt carnē.autūno āt capte idigētes esca ap
ta pessimā t subtilissimā bīt carnē fm vo byemē rursus
meliozē habitū corporis bīt naturalē discrasiam acrasi
que fm horam dirigentes. CVI
De carne porcia t de bal
donarijs.
c Tyriū.i.porcū ꝓpue nolabāt veteres eū q̄ nimis
valde sīc apō porcā ē inuenire.i.apō erbymicē.i.nō
dumosi idē fuis paresti.i.licet cinas.i.porcinas.t erat asil
las byas.i.sues:spōsi vo.s. spmatiçātes nescio q̄r syalos
comedebāt.eos.n.g sup ꝓcōs etate ita nolabāt veteres
isēsibilissimi oiuz erāt spōsi idigōne cibaꝝ sanaꝝ.t de
lectabiliū cibariaꝝ: sīc t i comedēdo ventres capaꝝ t
plenos sanguīe t piguedie qō disdigestibili⁹ vtiq; iueies
cibariū:optia vo caro i ōlectatōez t digōné ē q̄ mediaꝝ
fz etatē.b āt t gīatiua ē sāguis bēigni.pessima vo ē q̄ ve
tustissimi: t q̄ ei⁹ q̄ post
pturitionē ꝓfesti come
dit:ferre oium pessima
quā bō comedit aīaliū
terrestriū. būidissimaz
.n.bīt carnē t ꝓpterea
supabūdāter būida ea
ro eoꝝ q mō nouiter ge
niti sūt exīs flegma ge
nerat plīmū. si vo enoꝛ
ne.i.crudiozes ꝓgerit
multū magis.hac eadē
āt rōne t carné suū pin
guissimā exītē deterio
rē existīat carnē medio
rū euphalcoꝝ.i. bīi car
nosoꝝ: suspicans ei⁹ bu
miditatē pp quā oīs pi
guedo bōgenea. i. vnī
gena carne ōterioꝛ ē ad
digōné t nutrimētuz:fz
t circū asse fz assationē
iepte ad euchimiā t di
gōné sūt t colere factīe
per accidēté eis dzymi
tricā.i.acredinē.cōis.n.
℔ malitia colericoū ci
bariaꝝ ē cuz būida fue
rit:t dzymia.i.acria.coz
rumpūt.n.t simplr bec
talia t dzymee.i.acredi
ne oza vasoꝝ q̄ ōscēdūt
i vētrē remōtdēria ciba
ria reumatuz q̄ ex toto
corpe ad eū cā fiūt. ℔ āt
.i. sine forma oz nos cō
dere carnes porcias ℔
ē sīn pelle.l.sī.n. sīr car
ni aīal'cut' digeri apta
nata ē:seu vtiq; frigidiō exīs cut': subfrigidas āt bas oēs
oz dignū existimās cōedē mānifestū ē caliditas oēs verēs
carnes existimās fortassis eas ardētiōes t vētositōes sub
frigidas eē. Ego vo i capnis qdē carnibus t q̄cūq; alie nā
calide būc fmonē accē i cuchrat' āt fz caliditatē t frigi
ditatē q̄les sunū sūt simplr ita dez ideteriate acci⁹ ñ ōter
miate.n. aptiozes fiēt: calide vo frigidis. CVII.
Cur alijs pp o⁹ frigiditatē non ita digerit ſi cui caro.
e Am q̄ simplr nolaī ab oib⁹ co.būiditate ōtermiat
estentcolorē vo cōi fz ābo vtiq; ad mōs gīatōis
spīciēs exītē cōez. sīc.n.būida cola fit dzymeis.i.acrib⁹
būoꝛib⁹ ex cōruptōe humoꝛ q̄ cōesta sūt fcis:ita sicca spū
vētoso dzymei.i.acri:iōq; appropant vētri neruosa cōpa
mosa t tēsa dolozes faciūt potētib⁹ āt spiritib⁹ bis q̄q;
gdē ōtineri:q̄q; vo exīt pp ōtētos spūs siccā co.gīari ñ
audeo ofe.suasibili⁹.n.cēt ita nolaī ea q̄ egerūt. CVIII
Oc gdē.i. q̄citissime clystēizare t phibē vomē cola
b ꝓcepta oiz q̄ i vētre ꝓtinēt ꝓter nāz studem⁹ excer
ni iferi⁹. fm eūdē āt mōz t calida clysterizare. ꝓ
uocatiuū.n.calidū sīc apocrustīcā.i.repcussiuū frigiduz
cē.pigue vo clystere sicce discrasie ppa sanatioꝛ:q̄z vtute
contrarium est humectās siccitatē: mitigās mordicatio
nē eisdē adheret itētōib⁹.t ℔.i.p aq̄ t oleuz calefacere t
Dzoꝛ calida:repcussiua vo frigida cē debēt.

mitigare in scapha. pyriantem.i. fomentantem. CIX.

m Manifestū ät ꝓ̄z in scapha.i. pelui fomētatū cū ꝙ fine illa dormire iubet. ipm autez p seipm ⁊ fm se ipsum scrutanti manifestum: quoniam oibus que ex indigestione vtilissimum est dormire. CX.

y Jnū gdē vt digestiōi ꝓferēs dat subtile vt nō maneat ꝫ vētrē: vet⁹ ät ⁊ merati⁹ gr̄a calefaciēdi magis. oē.n. vinū corp⁹ calefacē exin.i. bituz: maxīe ät qō vet⁹. CXI.

o Rymeorum.i. acriū mitigatiuū oleū ⁊ siccitatis cōrectiuū subducē moderare vētrē gbus oibus opus est ei qui curatur. CXII.

e Jvero qō p̄dcz ē: faciēte te dolor nō solui' ăplior est dzymicr'.i. acredo cō tristantis cāe: ⁊ ꝓpterea purgare ꝓuēit corpus. Äsine vovi lacte iubet purgāti⁹ oibus pharmacys exīti humiliōi ⁊ abtractiozi.i. inopabiliozi. hoc.n. est alio lacte būidi⁹ ⁊ subductiuo. CXIII.

Lac asinū ē sūdū ct⁹ ⁊ humidus alijs.

i Mmanifestū sine ō sicca colera adhuc ⁊ nūcēi fmo: sive hoc audire oz fm seipsā. qualr cūqz vo bēat appet colera dzymea. i. acris difficile laudabil' ꝓtineri ꝫ vētrē: hāc ät subducere tēt at moderate fil' cū digerēdo q̄ ꝓtinēt fm eū. multotiēs.n. i tali b⁹ dispōnib⁹ agonistice.i. violēter admuās repētinā fil' expurgat cachochimiam forti pharmaco ⁊ p̄scrut.ſo bitū ⁊ vtutē egrotāt' ⁊ horā ⁊ etatē ⁊ ꝓstitutōez.i. ꝓsistētiā: id ät qō i fine seriei dcm̄ ē.i. bibē vo mellicratū ⁊ vomere vt volēte ꝓscriptore purgare supiorez vētrē dcm̄ é. melior aūt altera scriptura q̄ é supius cū nō recticū. n.i. expurgatiuū exīs mellicratū ad viam q̄ fm naturam revoluit ea que corrupta sunt sine nocere ⁊ periclitari os ventris secundum vomitus. CXIIII

q Uidā ñ hypofarchidiū: ꝫ epifarchidiū scribūt nō tū anafarcha vel catafarcha scriptū ĩueni alicubi: ⁊ nimiz ĩuniozib⁹ ita noiantib⁹: dicēte vo eo duas nās cē hydropū: ⁊ ō scōo gdē iflatōes scribēte: aliō ät nullū sin thoma adyciēte: ipaoe vo nihil oifariā dicēte: mānifestū é qm scōm qō cōfūdit ⁊ fallit scōz dr̄iā hydroz.i. hydropū. igr̄ bi gdā medicoz q̄tuoz dicūt eē ōrias hydroz apte supexcedētes qō ꝓgruū: ꝫ nō nūc tp̄s redarguere eos g aūt hoc scripsit de fic apte. é. n, hyderoz hinc quidē humidi subtilis fm ꝓsistētiā coacernās multitudinē i iferiore thoracis regiōe oī: būc pachentātes.i. purgātes q̄nqz gdē humidū euacuam⁹. alio aūt nō aq̄: ꝫ spū bz hanc regionē plenā: ⁊ fere supioza ola tumefacta. hāc trympaniā nūcupam⁹: alio ät flegmate bz totū bitū plenū: būc hypofarchidiū gdā nūcupāt. itaqz ōficiēter dixit ꝑ hyderoz eē duas nās. nō tñ nz rōe dixit ꝑ. i. conās fieri ieffugibilis. ver⁹. n. vtiqz dixisset ⁊ ita scribēs: itefic ät mox bideruo cū fcm fuerit. Scribit aūt serice: ita male scripta ab eo g primū scripsit. alit nimiz: deinde hydropū qm̄ cū iflatōi bo aut fieri curā scripsit ꝑ gdē cōe būtē oiuz hyderoz: qm fm p̄n⁹ scripsit afflictōez ⁊ fomēta tōez ⁊ cōtinētiā cibi cōsiliās cōedere ca. ⁊ sicca: hoc ät gdē solus qui anasarcha qué icurabile derelingit. Dec.n. solus icipiēs qnqz idiget phlebotōia: cū ōmū ex emorroidaz retētiōe. vel mēstruoz mulieri bo vel exaliq̄ ita plectorica cā incipiēs cōlisit: trympanū ät vel ascitē hyderz nllo alius nz visus ē p flebotomiā sanare. i eo igr̄ ōmū g idiget flebotomia cura q̄ dcm̄ cepsca. ⁊ sicca fiet vtiqz ꝑ igr̄ scribēs: qō dcm̄ cōiecturalle vr: ⁊ g hoc scripsit ñ recte ōmū dixit. si vo disp⁹. i. difficile spirabil' fuēit g laborāt flebotōia idiget pp plectoriā nāe fortē i hyderū icidēs sic ignis piclitat extigui imissis ei lignis mli: būidis nisi gs ō multitudine auferat. ita ⁊ i eo g pp multitudinē sāguis frigidioris extigui piclitat maxia ē sanatio flebotōia fm q̄cūqz horā piculū hoc assūpsit: male igr̄ additur huic fmōi: ꝑ idē bora estiual' exīs: nō auferēdi gdē pl⁹ vel min⁹. ⁊ alia q̄dā ⁊ hora sūt intentio: hō ät flebotomie intētio ē auxiliū nā passiōis. gdā ät vt diascorides ñ estimē horā ꝫ vnalē scripserūt suspicās estivalis gdē dissolone vtul: hyemalis ät ad vētrā passiōi frigiditatē. Idiotice vo. i. vulgariter ⁊ vetuste valde pāes ca. ex vino nig ⁊ oleo dat cōedere. ego ñ hoc oza⁹ ē itētiōem gdē bis verā. i. roborare vtut ēyt sufficiat afflictōib⁹ q̄ ꝫ gymnasia i. exercitia: ñ iuciēs ät māz dignā tētiōe. Nigz.n. vinū plimū sāguinē gnāt: cui ät vt supfluū ⁊ melācholicū faciat illo meli' ē cbiz. i. subrubeū vinū dare subtile gdē cōsistētia vt ⁊ vrinatiōez eoz moueat etate vo nō nouū quēadmōz ⁊ mustū cōtigit: nouoz vo vinoz nullū vinū cbiz: ꝫ ⁊ albū aut ethz: rubeū aut nigz: iueteratā vo cbra fiūt ⁊ pāta: ꝑ ät deinī nimiz q̄ mimū bibēte plimū labozare rectissime dcz ē siccat. n. tal' dieta ⁊ calefac. suine vo carnes ꝫ illū g dict⁹ ē modū cōeste i statu exītib⁹ ⁊ fortib⁹ ñ bñ vtiqz dabūt: aliaz carniū vo nllis vtiqz poterit digerē bñ eas: iā periclitāb⁹ extiguere inatū caloē. melius igr̄ q̄cūqz bene digerūt dare bis ita se habēt. CXV.

Vbi phlebotomia i hypofarca nō ē i tipanite aut i ascite.

Chinis nigrū plimū sāguinē gnāt.

m Agis ꝓprie vtiq; dixisset egones bis ab icendio a ꝓbustione a coarsione si a colliq̃tione exire: nã colliq̃tio qdẽ i ipso fit pp feb. male mozigeratã colliq̃ta pinguedine vel a carne molli: coarsio vo i vẽtre comestis a calore dzymeo. i. acri p quẽ infebzire ꝛtingit: huic bellebox iubet dare albũ: idicauit ãt B ãripasse. i. reuelle vbũ: qz p supioze vẽtrẽ. si vo si poterit pp q̃cũq; cãz belleboz accipe dzymiere .i. acredine dñante buic cibaria iubet dari ꝛ potꝰ stipticitatia ꝛ infrigidatia: adyeit aũt cibarys ꝛ q̃ siccare pñt: quẽadmodũ cucisias .i. subcinericios pães ꝛ assos pisces. Dis itarõnabilr dcis scrutandũ quẽ dicit iferiozẽ ꝛ supiozẽ vẽtrẽ. nã q̃q; qdẽ veteres thoracez supiozẽ ventrẽ nolantes oẽ cibyas qõ post diaphragma iferiozẽ vẽtrẽ nũcupãt: q̃q; vo iferiozẽ vẽtrẽ nũcupãt i quẽ cibaria transglutim' aliq̃ olia q̃ p' eũ vocãt vẽtrẽ iferiorẽ. q̃q; vo sola grossa itestinoꝝ: sũt aũt q colon solũ nolant iferiorẽ vẽtrẽ. fortassis igr vtiq; q̃rem' quã p̃dictaꝝ pticulaꝝ vel q̃s suasibili' ẽ nũc audir: si magnuz qd lucrari deberẽ: qz vero inuẽcio boꝝ taliũ nil qdez nos docet plus bis q̃ scim' ꝛ idicam' ipsi õ eo q̃ qdẽ recte dcã sũt q̃ vo nõ magis ãt bñt circũscrutatõez cognitõis q̃ vtilitatẽ meli' dereliquere est cito: ꝛ maxie nz vbi gnisia. i. ꝓpa ei' est hec cõseriptio. CXVI.

Quid sit vẽter supior ꝛ qd vẽter iferior.

p Lurimi quidẽ eoꝝ q ꝓmẽtati sũt meli' bis q̃ ꝑdicta sunt copulãt B de bis q ca. bñt iferiozẽ vẽtrẽ existimãtes: ꝛ nũc adhuc feri sermonẽ. pauci vo qdã sedãtes singulariter hoc ꝓmẽtanf. itentio vo ẽ i eis buic qdẽ a supiozib' purgare cachochimie. buic ãt epikarse. i. ꝓmiscere ꝛ gescere: buic ãt supsiccare. buic ãt ifrigidare. igr qdẽ lac asininuz purgare põt epitaramie. i. ꝓmiscere: lini vo semẽ siccare ꝛ ifrigidare: alphita vo q̃ ex fruñto epicherasticũ. i. ꝓmixtiũ bñt: ꝛ oxiacea bene eis remiscẽt siccatiũ ꝛ ifrigidatia. egyptia vero faba trñ ifrigidare põt: oua vo ꝛ similago ꝛ hypocũdra ꝛ pacyncima ꝛ euchima. i. grossa ꝛ bona amenibus vel humozib' ꝛ ephyrista. i. cõmixtiua: sed exsiccat sufficienter ꝛ in cibarijs miliũ quẽadmodũ ifrigidat. hec vero omnia dat frigida ꝓpter dzymica. i. acredineꝝ ꝛ calorem bonoꝝ qui operantur passionem. CXVII.

frumẽtarij tritici grossus fact': ꝛ sabatin' ꝛ etnos .i. fabe integre aq̃ cocte inuris piguamẽ: ꝛ panes eu citissis. i. subcinericij ꝛ pisces febzienti qdẽ cocti: ifebzienti vero exsitti assi: ꝛ vinũ nigꝝ ifebzienti: si vero ñ: aq̃ a nespul' vl' myrtib' vl' mal' granatis vel finico balanis. i. dactal: vl' anarbos. i. flore vinearum vitis. CXVI.

s Jf vero febzẽ bẽat ꝛ torsiões fuerint lac asinũ paucũ ꝛ calꝫ plimũ deide ex iductõe plis et lino spma i lini semẽ: et triticea alphyta. i. polentas. i. faria nouitrici vl' oz det tosti et cocti: et egyptiaꝝ fabaꝝ. auferẽs amara excoriãs semia bibat: vel ona semicoagulata cõedat assa: et silaginẽ et miliũ et coziãdꝝ coctũ vel ꝓdrũ in lacte cocto frigida cõedẽ et q̃ bis filia et potꝰ et cibaria offerãt. CXVII.

d Jetarie vl' dietatiue maximũ ẽ obseruare et custodire sicut i acutis ꝛ i lõgis egritudinib' et itẽsiões febziũ et remissiones vt tpa custodiat: q̃q; ñ oz cibaria offerre et ifallaciter q̃ oporteat afferre sciãt: adhuc ãt q̃ plimũ distãt ab intẽsiõe. CXVIII.

s Cire vero cephalargicos. i. capite doloroſos et gymnasijs vl' cursib' vl' ãbulatõib' vel venatib' vel aliquo alio labore itẽpaneo vel ex venereis decolores brãcosos splenueticos liphẽios. i. õfectos sãguine ꝛ sisoderas. i. iflatos ꝛ siccc tussiẽtes: siticulosos vẽis õfectos: et tẽsos hypocõdrijs et laẽib' et metaphrẽis. i. scapul' torpẽtes et obtusc videtes q̃b' sonitus aurũ incidũt et vrinatõez nocturnã icõtineri dispositos ictoroides et quoꝝ vẽtres cruda emittũt: emoz rogentes et narib' vel ẽm antũ vehementer vel in ephisemanibus exitus vel in eis labor occurrit vehemẽs: et ñ ꝛtinẽt: boꝝ nullũ pharmacare. et. n. picula: qz. n. accepta et nil iuuãt: et eas q̃ ad curam sufficiẽs ẽ cognitio tpis cibi õscẽdere ad pedes. ñ tñ i chzõicis cibãdus ẽ ita: sz expectare decet q̃ opria remissiõis. ẽm acutas enĩ egritudines expectare ñ licz timore debẽtibus cito itẽsiõis future eẽ: gdaz aũt hãc serie scribũt ita. Dietatiue ẽ maxie vt obseruare ꝛ custodire sic in acutis. ꝛ ita i chzõicis scire quõ oz cibare. qdã aũt ẽm' b' serieiira scribũt: Ad huc ãt cũ plimũ distãt ab itensiõe scire vt cuz aliꝰ q̃ iussit nos seruatari circa ifirmũ ꝛ B cõsiliãte eo. appet ãt si ipz gs iuestigauerit: hoc ñ copulãs pticulari inẽrõi tpis cibatõis. Jntpanez ꝓceptũ qõ õ cibatõe nilo dignũ. CXVIII.

Qui sunt labores i tẽpotanei

q Uontã qdẽ ioz dinate mõ ꝓpatõis monimẽti vniuersa q̃ ex libzũ hũc scripta sunt: manifestũ existia oibus: multa vo vt dixi i eo bũ dcã pp q̃ ꝛ bis q̃ dcã sũt: ñ recte i stituerũt qdã: ꝛ magi q cũq; sũt consecuti sũt sibi ipis: q ñ bñt doctrinã indicatiuã eoꝝ q̃ dcã sũt. q̃ vo i hac serie dcã sũt: catalogũ. i. numeꝝ bñt ineptoꝝ pharmari. purgari vo i idẽ ꝛtingit ad apharmacari. quemadmodũ demũ apharmacare in purgare. Videa m' igr q̃s a pn' õciderit iteremit. cephalargicos ait ex gymnasijs. i. exercitijs vel ab aliq̃ alio labõe itẽporaneo sincomos. i. succicte. igr autẽ res gestas itẽporaneis laboribus cephalargici sci sunt ne purgẽ. Jntẽporanei labores ait sũt q̃ pñs ẽm illud tpis dispõ corpis ferre ñ pt. remõoz labor ãt nũc ad multa vtil re: ꝛ ex pigruz existio meminisse corpe nro q̃q; egritudis ppatõe ꝓticipãte. ppe vt opleta sit exterioꝝ q dẽ accũs redarguit dispõez ei': febzi accẽdẽs vl' cephalargiã. i. dolorẽ capitis: vel catarrũ vel tussiz mouẽs vel tale qd aliõ. deide ex hoc fz ꝛtinnitatẽ lãguẽt ꝓclitantẽ nz curiu egritudinẽ gnãnte vel vlr fortj motu: quẽadmodũ nz in eq̃litate vel frigiditate vel aliq̃ alio taliũ: nullũ .n. eoꝝ sufficiẽs ẽ ẽm suppsi' nãz lãguoꝛẽ opari vehemẽtẽ: sz sine febzi ab aliq̃ eoꝝ fcã fuerit epbimeraꝝ nolataꝝ

Quãdo sit occasio p̃gac.

bec talẽ feb. siue aliqñ aliñ sintñaturte. i. bzeue ide erit multotiẽs. Et ñ dem̃ vt dixi pp disp̃onẽ corpis singulũ talitũ nõ cã egritudis: ſz occasio fit. ppe. n. vniq; qs maxie tales cãs noiat occasiões ñ simplr aptas vt mltotiẽs assueuerũt ipi vocare cũ ab aliq̃ mãifestaꝝ cãꝝ nocumtũ scñ fuerit mãifestũ i corpe: nulla. n. alia disp̃oe egrotatia subita: nz egritudo digna rõe seq̃tur t fci i corpe nocumẽ ei gõ fecit id cã ẽ. scias igr ei pũte fmonẽ i talib9 cãis fientẽ q̃ neq; fm iupsi9 rõnẽ nocẽt corp9 capitulũ aũt eorũ ẽ vnũ gdẽ: t primũ labores multiformes gnicularit exist̃tes: cursus t pugne t pene tratua venerea: tertiũ estuatio ifrigidatio vigilie: ira tristitie: timores: igit̃ venereoꝝ gdẽ meminit: alis vo dere lingt. t nimiꝝ candez vtutẽ hũtia. q̃. n. vt dicũ ẽ ispñ turbant: purgatõe nõ indiget ppter ea, qz nz i cacochimia fcã ẽ egritudo h. trãsiens ãt ab bis cognitõibus: ipe mõstrauit q̃s gdã p9us dixit: p̃pe vo vocãt ocolores liphymos. i. õfectos sanguine. adhuc ãt eos q̃. pp aliã disp̃onẽ nõ ſz nãz hũt corp9 cachochimos. i. mali colores vocãt. bi q̃ achroi. i. ocolores calefieri idiget p gymnasiũ. t potu vini cala vtute t cibaria sil'a: ſz t bzãcoſos. ait. n. t horũ hũiditatẽ t ifrigidationẽ disseminati in laringa reumatl sanare decet caput siccãtes t patiẽtes particulas p localia auxilia: sed et splencticos ait nõ idigere purgatiõe. hoc mihi vr nõ dẽ recte idiget. n. si vnq̃ alig alq̃ idigent t di purgari melona. i. nigra deiceps bis: liphemoꝝ memit. hoc ẽ coꝝ q̃ deficiẽtẽ hũt sanguinẽ. t si nõdũ manifeste fuũt achroi. i. decolores. post eos ãt meminit neupmatosoꝝ. i. vẽtososꝝ t ficce tussientiũ siticulosoꝝ imãifeste iterptans vt nõ oñ dat vtꝝ singulũ singulariter audiẽdũ ẽ. vel bis trib9 sil' factis. ẽ aũt nz sepatl vnũq̃q; dez manifestũ vt t antea iã alicubi dcm̃ ẽ: neupmatodoes. n. i. vẽtosos q̃ multum gdã noiant eos q̃ fm ispiratõez aere idigent ẽt aũt q̃ t eos q̃ vẽtosi sũt: ſz t alterutꝝ coꝝ multas cãs hz. t si oẽs ptrãsiero lõgior fmo erit: cũ apparẽdo q̃sdã gdã coꝝ ſe boromia idigẽtes q̃sdã purgatõe: q̃sdã ãt alio auxilio: ita vo: t q̃ ficce tussiũt nõ fm vnã fiũt disponẽ: nz q̃ siticulosi coꝝ: ita vonz de febriẽtib9 siticulosis: fmo ẽ ei scim9 nũc nos: vl in febriculosis: vel de vtrisq;. t si. n. vni9 coꝝ meminero q̃ fm aphorismos dict9 est. vle detrabeť. dcm̃ est. n. i aphorismis ita. In febriẽti exñti apoticia. i. sine appetitu esse t dolor oris stomachi t tenebrositas oculoꝝ t os

ereptiones t crises auferes. CXIX.

s Jt vero sanguinẽ alicui confert auferre: solidũ facẽ vẽtrez t ita auferre t fame cruciare t vinũ auferre ab eis ò inde dicta cõueniẽti reliq̃ coꝝ: et pirya. i. fomentatione: et ignis. i. imissionib9 cura. CXX.

s Jt nõ tibi vẽter dẽ ins videať eẽ molli clystẽi clystẽiza. CXXI.

Jt vero pharmacare opz helleboro. i fallaciter surſum purga. iferi9 aũt nulli talium. CXXII.

u Alidissimũ ãt ad vrinatõez t ad sudores t ambulatiões ducere t fricatõe q̃etavi vt mõ non densos hitũ. si vero chinopees. i. sedes fuerit: alij fricẽt eũ. CXXIII.

c Tsigdẽ in thoracẽ sup frenas id ẽ diaphragma constat passio eũ: resedeat q̃z multotiẽs et minime acclinẽt: donec valentes fuerint et sedentez fricẽt multo tpe multa aq̃ calida. si vero i iferiore ventre subfrenes habeat dolorez ei iacẽ ꝓfert et nllo motu moueri tali corpi extra fricatoz. CXXIIII

Te ex inferiore

q vẽtre solnũtur p urinas et sudões ut lubricitate ẽcidãt moderate a casu soluuntur que parua. que uero vehementia pernicioſa. tales enim uel pereunt uel fine malis alijs nõ fiunt sani: sed cõsistunt huiusmodi mõbi: post hydropez cãtarides tres auferens caput uniuscuiusq; t pedes t alas terẽs i tri b9 ciatis. i. pugill' aq̃ corpora. cum autem doluerit qui bibat: calida ifundatur. unctus autem pius. ieiun9 autem bibat t cõedat panes calidos ex alphato. i. oleo. CXXV

amaricatũ rursũ pharmacia idigẽ significat. si vo examaricať os siticulosi sũt: ita vo t syrodes. i. vẽtosi: pmũ gdẽ q̃ ab eo dcm̃ ignoro vel si cũ venis defectos eos q̃ fci sunt syrodes. i. vẽtosos audiem9 q̃ busdã legẽtib9 fm se t transmutare seriei hui9 singulũ posse t oia cognoscere vtilia se docere nõ mltos ꝓplẽs libros. quẽadmodũ t de bis q̃ de inceps dcã sũt. ait. n. Extẽsos hypocõdrios t lateribus: t scapul: t obtuse videtes t gb9 tinnit9 auriũ sũt: t gcũq; vincbiũ. i. potẽtia vge icõtinẽtes disponunt. scoz vnãquãq;. n. haꝝ passionũ t cãe t disp̃ones sũt multe t curl diuersis idigẽtes. eaꝝ q̃dã ẽ igr qñ t purgatione idigebũt q̃ p colagũ pharmaceũ. i. colere eductuũ. de oib9 igr bis ad huc ãt t ò bis q̃ deiceps dcã sũt nõ enũciatiões idetermiatas: ſz determinatas: t manifestas doctrias: t lõga expientia iudicatas i nſris bẽs opib9. q̃ eligẽs eris sufficiẽs iudicare vniersa q̃ ab isto dcm̃: memorãdo ptis q̃ gnisia. i. ppa eẽ ꝓfessiõe ẽducta ẽ: t a nob doctrias hz vtiles. ola. n. i ea scripta sũt cũ dem̃strationibus t explanatõe t õterminatõib9 decẽtib9. q̃ vo ita dissẽminata. quẽadmõz quenẽ subiacet series nil'iuãt si. n. nunc audiet qs simplr singulũ hoꝝ sini õterminãdo mlta male geret ſz artẽ. si. n. vnusq;sq; vt oz determiabit si t pmũ gdẽ q̃ nihil hz ad iuẽtõz coꝝ adiuuãs demũ mltis libris indigẽs ad scrutatiõez q̃ de placẽtib9: ſz trñ nõ ẽ suadere mltis boiuz supuenire gdã manifestis ꝓscriptiõib9 solis. delinq̃re vo bis q̃ scripserũt eas q̃ nõ tales. etenĩ in stũ ẽ: ſz nullã curã illi q̃ scripserũt cognoscẽdi libros cũ solli citudine t cura cognoscẽdi nos q̃ scripserũt fecerť: ſz nos ista ter initiare q̃rentes. t diuinãtes q̃ dicũt. CXIX.

u On oz fluẽte vẽtre auferre sanguinẽ. si. n. gmaneat post ablationẽ fluẽs dissoluit vẽtrẽ vl' vtutẽ fame trucidare vl' cruciare. ab9 auferẽ sanguinez t a vino abstinere recte dcm̃ ẽ. quẽadmõz dicta cueniẽti vti: t curare i pirya. i. fomẽtatiõib9 t byrginis. i. imissionib9. i. clysterib9 t suppositorijs. sicdẽ oib9 dicať auferẽtib9 sanguinẽ talib9 ẽ. si vo q̃ buiusmõi dcã q̃ sunt. CXX.

On dignũ ꝓscriptõe B. mãifestũ. n. ẽ oib9. CXXI

T pdicens passionẽ in qua iubet hoc egeri. i. indigeri hũc fmonẽ faẽ t nimiꝝ nil pdicẽs: aut igit̃ perit aliq̃ series in q̃ passio huiusmodi oñdebať aut obliuiosus fuit q̃ hoc scripsit. t talis qualis qui nunc nominatur a veteribus sublimis. CXXII.

e T hoc ita vt pdicens passionẽ scripsit. CXXIII.

Ex hac serie conijciet vtiqz qs ꝫ q̄ aſi ꝫ ola ꝫ do-
e lozib⁹ scripta eē ea ꝯ in ꝓn⁹ seriei ꝛelicta eē pecca-
te ꝓno b⁹ li. scriptore: ⁊ postea manēte petō. itaqz
neqz inuestigare eā q̄ in his que dcā sunt vitatē possibiles
sumus: ne cui saltim in talibus amplius inaniter immo
rari videamur. CXXIIII.

e Ꝛ ꝑ hāc serie licet ꝓuicere de dolox cura oia que
ꝓus sunt dcā eē

De audacia cuiusdā medici sapta cātaridas

Danc qs legens serie medicus audax auferens predcās pticulas cātaridax ōdit hydropiēti: ⁊ p⁹ vnā die apostema qdā bīs in gastrochiumia. i. coxa deinde post tres alias ici sus ab eo mīta fluēte aq̄ visus ē curatus eē: cōtractū est enī ꝓtinuo plurimuz tumozis g̃ preter naturam: sed tñ mortuus ē: ⁊ nō post multos dies. increpauit igit̄ qs medicus dicens male data esse corpa cantaridū .i. cantarellax. oportebat enī auferēte sua corpora dare bibere caput ⁊ pedes ⁊ alas. ⁊ hoc eē qō scōm hunc libx dictum est: non pigritans igitur qui audax medicus in alio rursus dedit ita: deinde apostemate. idest abscensu similiter fm coram facto: ⁊ incenso eo vel inciso similiter fluente humido post multos dies moti contigit. cum hunc licet demuz vtiqz uectico. idest vrinatiuo pharmacho per cantarides constructo vtentes quosdaz sine nocumento bibentium id. CXXV.

Pon. i. succum ficī in lana apponere intus ad venam idest narem vel pterā idest coagulū cōuoluēte bize. i. obstruere in nasum: vel de calchādide. i. vitriolo circūuellēs ꝓxime: ⁊ cartilagines extroꝛsuz cōpxime alterutriqx: ⁊ vētrē solue a fine lacte cocto ⁊ caput radēs stiptica. i. ꝓstipatiua offert si hoza calida fiat.

m Anifesto ex talibus ostdit hūc libx monimentū ꝓmixtax eē ꝛemplationū: in quo sozdinate transitiōes ab alio ad aliō fiēt: sicut ⁊ nūc i emoꝛrogia que ex narib⁹ scripta sunt auxilia: hec quidē ipsi pti que emoꝛroge bat oblata: hec aūt antispestica. i. remissiua vel reuulsiua quēadmodū ventrē solutus: hec autez capitis densatiua ⁊ stiptica. i. cōstipatiua quēadmodum ea q̄ infrigidant: q̄ vō deiceps bis vniuersa pharmacorū habent scripturas ⁊ q̄daz admixta auxilia. igit̄ de primo qdez sermonē facit de uocata sisamo. deiceps autem plozum in palpebzis chirurgiā scripsit: quā nominat ambzochisinz. i. cōzosinū: ⁊ post hoc rursus simil̄r emoꝛroydarum ⁊ de alia sanatiōe. deinde empicox pharmaca ⁊ sozbitōes: ⁊ post hoc ꝓstructōes pharmacox oculoꝝ: deide deysterico. idest matricalibus fientibus: demū ⁊ de mycone. i. papauere: demū deiceps hydragogū. i. aque ductiuū pharmacum: deinde hydroticon. i. stercoris ductiuū deinde edricis. i. in ano patiētibus. ⁊ hydericis. i. hydropicis dat diamiconos. i. qō per papauer ⁊ hytrian. i. vermicellos. Sunt igit̄ cozū q̄ dicta sunt plurima qdē manifesta. adiacent autem quedam ⁊ imanifesta de q̄bus deinceps faciet sermonem.

Finis cōmēti Halieni super quarto regiminis acutox.

Fundación Uriach

¶ Incipiūt epidimie dini ypp. t cōmē. Joānis alexā drini solius medici t sophiste sup epidimias casdē.

Uoniaz determinauit hy. de acutis morbis
q cōsequenter intēdit nos ducere ēt ad aliā doctrinā. Et vt ꝓtinuatione sermoni faciamus reducamus ad memoriā auditoris. ea q̄ iaz dcā sūt ab ipso. Dictū ē aūt nobis: q̄ de acutis morbis determiabat. sed hi morbi acuti ꝓtinui sūt. t in loco patiēte vt in plūbus. in loco nāq; patiēte dico vt in his q̄ sunt i pectore aut i pulmōe: aut in pelliculis q̄ sūt inter costas. t hoc exē plū sumpsit hy. t ad

De quibusdā causis factoriis t repercussiuis.

Utinbscūq; ex dissolutōne circa matricem t tumozē i capitis grauedinē cōuertūt t

iuxta bregma dolores maxie tq̄cūq; alie a matricib⁹ istis i. viij. vel. x. mensibus in bischiā terminaf. II.

f Igure be q̄dā tenua

cui cognitionē būit a signis comitātib⁹ t supueniētib⁹. deide bita hoc mō notīcia: vsus ē ꝑmo moderatis calefactozijs. videlz eis q̄ fiunt p aquā calidā. postea iterū vsus fuit illis q̄ fiūt cū milio. post hec aūt itez accipit ea q̄ sūt cū orobo t ordeo: t quot sūt hmōi. Cū vero volum⁹ repcutere t subtiliare peccātē hu. dico aūt flegmaticū aut melācholicū vtimur sale: si vo nō fuerit arti morbus obediēs: vsus ē abstinētia cibi. vbi vtiq; mā erat repēs: aut flebotomia: aut purgatiōe aut vtraq; p⁹ hoc aūt q̄ nā vicit arte ministrante: itaq; venim⁹ t ad canones dictaz. Sz q̄m remanet q̄litas q̄daz fīē in vase in quo elixari sunt pisces aut carnes aut aliqd tale. p⁹ die tā vtimur additiōe q̄ ē balneū: expurgauit qdē reliquas t pozos rarificauit. p⁹ hoc aūt capīm dicte q̄ ē ptisana: sed hec ptisana aut tota dabaf aut succ⁹ ei⁹: t nec cuius ei⁹ solus dabaf q̄m volebam⁹ alterare solū. t ñ nutrire. t si recolitis cauebam⁹ ne pmaneret granū i gutture vt tussiz faceret. totā aūt dabam⁹ ptisanā cū opus erat t nutrire. scōario accipiebam⁹ vinū i dictis pp mltas sui dīias q̄s hz a tpe. colore. ꝓsistētia. t gustu. q̄m aūt nō ḡbebat poster⁹ accipi nisi p⁹ finalē digestionē egritudis ipso vtimur: dabam⁹ aūt t mellicratū vbi opus ē purgatiōe: t cū opus erat dissidere tūc dabamus oxymel simplex hypocraticū. Est aūt q̄nq; p⁹ finalē alterationē morbi vtebamur aq̄ t ñ sine certa cā vbi erat multa adustio vbi ꝓsuetus erat patiēs: t aliq̄ mēbrorū nō hēbat ap̄a calidū. t tūc dabam⁹ aquā frigidā sed decoctā. Nūc aūt itēdit hy. determiare de morbis epidimiacis. sed vt pateat q̄ debet dici a diuisiōe icipio.

De q̄dā morborū diuisione t explanatōe

Morboz nāq; bi qdem sūt ptiulares. i. ptiulariter sparsi. aly vo cōes. Et cōiz bi qdē q̄ sūt ꝓsueti t cogniti dicunf endimi. aly vo supueniētes t incōsueti. nūcupanf epidimici. Et ptiulares qdē sūt q̄n i eadē ciuitate dīentib⁹ hoibus drītes morbi supueniunt: vbi gratia hmōi qdē tertiana. aly vo q̄rtana. aly vo ampbimeria t hi supueniūt ꝑm differētē etatē t drītē dictā. Endimi aūt sūt sicut q̄n in aliq̄ ciuitate aut pp aq̄s ꝓsuetas aut pp aliqd tale ꝓsuetū. cōes morbi oibus ꝓingūt vt nefresis endimia. Epidimici aūt sūt sicut q̄n mutaf aer ꝑm substam siue ꝑm eētiā. aut ꝑm q̄litatē sicut dcm ē. si vo hyems sicca t boreal: ver vo pluuiosū t austrinū. si aūt ꝑm eētiā cotrūpaf gnāt morbos pestiferos: t maxime si poccupauerit acutū ē mortifer. ꝑm q̄litatē aūt pmutaf: aut ꝑm vnum tps. aut ꝑm duo. aut ꝑm q̄tuor. Pestiferi aūt morbi. aut qbusdā alicuius ꝯditionis supueniūt sicut victoribus aut nautis: aut qbusdā talib⁹. Nūc igit nō itēdit hy. determiare de ptiularib⁹ morbis. hoc n. facit i aphorismis: neq; de endimis. q̄ o bis determinauit in libro q̄ de aere locis t aquis. sed de epidimiacis determinat: t exīde patuit nobis itētio ꝑsentis negocy. Utrū aūt vtilis ē ꝑs tractatus: t dicim⁹ q̄ vtilis et necessarius. q̄ docet nos hīe sciam cognitōis et ꝓnosticatiōis. Titulus aūt epidimiaz nō ꝓpe ꝑpōit pp id q̄ nō ōtermiat solū ō epidimiacis morbis. sz ēt de ptiularibus et dcim⁹ hy. ñ epidimon. i. ambulās p mūdū inuenit hos fieri et scripsit. et pp hoc dicūf epidimie. sic ionchius dicit. sed pp ꝑdictaz diōnē: q̄ morborū hi qdē sūt ptiulares: aly aūt endimi: aly vo epidimiaci. Utrū aūt ꝓpus sit ꝑs tractatus hyp. aut nō. et dicim⁹ q̄ se ptē fuerūt ipsi scripte et appropriate epidimie. et harū alie sūt oio ꝓpe. alie aūt oio ipropē. alie vo mixte. t oio ꝓpe sic prima t tertia. oio ipropē gnta t septia. mixte vo. scōa t sexta. sz sexta qdē itētionē hz hy. dictiōes aūt. tel talei aut alic⁹ alteri⁹. q̄rta vo ecōuerso se hz. dictiōes sūt hy. itētio aūt nō ē ei⁹. q̄m igit nos reputamur pp hoc sexta magis eligim⁹. ¶ Quis aūt ē ordo liboz hy. t dicim⁹ q̄ oz ꝑmo de his q̄ sūt ꝑm nām ōtērminare. t i his q̄ sūt ꝑz nāz nraz ꝓpōnē adducē. s. liber q̄ de būana nā: deide ō nā pueri t ad ea q̄ sūt extra nāz ōuenire: t determiare i his ptiularia: t vlr dicta sicut būt aphorismi. ibi. n. sicut a dīna q̄dam vtute vlr morbos cōpilauit. postea opz determinare endimos morbos. sic facit i libro q̄ ē de aere locis t aquis. post hāt epidimias: t epidimiaz oio ꝓpas. deide venire ad eas q̄ sūt pti ꝓpe t ptiz ipropē. ¶ Cui pti phie supponif ꝑs tractat⁹. t dicim⁹ q̄ non practice. sz theorice. t theorice sup oiaz eteni nālr loquēs. dicit de elemētis. de ꝓplexionib⁹. ḥūoꝛib⁹. ō mēbris. ō vtutib⁹. t de actōib⁹. t loqns de causis dic de ꝑmitinis astib⁹ t ꝓiūctis. t signa docz ꝓcognoscēs ꝯmemorādo. ¶ Diuisio aūt ptic̄laz q̄ sit dicistis. q̄ ab hy. deficit hoc capl̄z. quot. n. sūt q̄ docent tot sūt t dīones. nr aūt Halie. i. s. pticula. diuisit būc tractatū. ¶ Quis aūt ē mod⁹ doctrinatiu⁹. t dicim⁹ q̄ nō ē ꝑm mōs Ga. q̄ sūt analetici ꝓpositiui t terminoz resolutoꝛy. aly. n. sūt mōi hy. ē. n. aphorismiticus recitatorius t mixtus. t aphorismitic⁹ qdē ē paup ꝑmōibus t diues sniis: recitatori⁹ aūt ecōuerso se hz. hic aūt mixto vtit q̄nq; aūt abbꝛeuiat ꝑmōes q̄nq; dilatat: exēpla tradēs. sic. n. t i ꝓnosticis exēpla tradit. recitatorio vtens. hec .n.s. ꝓsueuere dici in ꝓncipio li. t ī his ē ꝑs ītētio. I.

Ostq̄ determinauim⁹ q̄ necia sūt t añ finez ad
p sciaz hy. ꝓcq̄nter hic ꝓcedam⁹ ad difficillimā t ꝑfundissimā intētionē ipi⁹. Sz ꝑmo suppōnes q̄dā faciam⁹ vobis. sūt aūt suppōnes he. Ubicūq; inuenim⁹ diuersas scripturas: nō debem⁹ oēs exponere sz veras. Scōa ē suppō. q̄m oz ꝓmē ꝑmo dictiōes explanare. scōo exponere ītētionē toti⁹ oratiōis. tertio ondere vt ī sit v̄a vel falsa. t hec oīa assignabim⁹ p totū ꝑs tractatū. Incipiam⁹ aūt a ꝑmo: t dicim⁹ q̄ i ꝓncipio diuersa ē scriptura. qdā scribūt qbuscūq; qdā q̄cūq; qdā vo qbus. oēs aūt hē oēs idē significāt. t hoc i ꝑma dictōe. itez et in scōa dictiōe diuersa dī scriptura. hi qdē dicūt ex dissolutiōe. aly vo a dissolutiōe. aly vero abiq; ex ꝓpōne dissolutōne. Itez et i tertia dictiōe ē discordia. qdā aūt dūt circa matricē: qdā de matrice. qdā ꝑm mricē. sz nō diuersificaf significatū. Q̄n aūt hec dixim⁹. deide singulas di-

Morbi vlr sē in aphorismis diuina virtute cōpilati.

De officio ꝓmē tatoris.

etiões explanem⁹: vt sic exponam⁹ itellectū toti⁹ oſo nis. Diſſolutionez aūt ex diſſolutiõe dicit itẽpeſtiuum egreſſuz embryõis.i.abortiuz.hyſterā vel ſcõinaz dicit mſicẽ.hic āt hyſtera vl ſcõina oſ.qz ordiata ẽ vltia p̃cipa liā mẽbroꝝ: aut qz vltia aliorū mẽbrorū oſtdiſ ⁊ pficit actiões ſuas vt matrix:qñ ſic nãle inſtrm a p̃n⁹agit fz

De diuẽ ſis nolb⁹ ſcõie.

q̃ nutrif. Delfis oſ p̃o eo q̃ orientia ab ipſa.delfi.i. frẽs dñr adelfos.n.grece lati ne oſ fr. Matrix āt oſ pp id qđ ẽ ſicut mr q̃dā embryõis. Quid aūt dicit tu mozẽ.oẽs qdẽ antiq tumozẽ dñr iflationẽ cõſtantẽ ex pblegmõe.hy.vo dicit tũozẽ q̃lz inflationẽ ⁊ cũ pbleg mõe ⁊ ſine pblegmõe. Grauedinẽ āt capitis.dicit dolo ré capitis q fit cũ grauedie.ſũt aūt dolores diuerſimo

ces cernice fortes: talia ⁊ oſſib⁹ fortes he ꝙo ꝺbi les vl capita dolẽtes. ⁊ guribus fluentes bis hy

Quid ſit bregma.

di.ẽ.n.dolor diſtẽſiu⁹ pungitiu⁹: ⁊ aggrauatiu⁹. Breg ma aūt oſ os qđ ẽ in medio frõtis ⁊ verticis:qđ ẽ ſupi⁹ frõte,iferi⁹ vertice:⁊ vt dicã ſimplr vertex decliar⁹ fa cit bregma ſicut frõs eleuata. Sz poſtq̃ q̃lz octões ex poſuim⁹:dicam⁹ itaqz itẽtionẽ hy. Eſt aūt hec duplex: hñs ꝓpões ⁊ cõcluſionẽ.⁊ p̃ma qdẽ ẽ hec. Si p⁹ abor ſũ mulieris nõ egrediaſ mẽſtrual purgatio. fz ſupuẽit grauedo capitis ꝛclo ẽ hec:q̃ bregma maxie dolz. Se cũda itẽtio ẽ hec. Sũaſ ꝛclo p̃me itẽtois.ſic i ſuppõne ⁊ iferaſ alia ꝛclo.ẽ āt hec. Si i muliere abortus ſupue niat,⁊ ſi egrediaſ mẽſtrual purgõ.fz fiat grauedo capi tis ⁊ dolor maxie bregmatis.q̃ ꝛclo q̃ in.8.aut.10.men

Of cere. bꝝ partiaſ ⁊ bregma maxie do leat cum matrix patiſ.

ſe ad hyſchiã termiaſ mã.hec āt ẽ itẽtio hy. Ingram⁹ itaqz vtrũ vã ſit hec vel falſa.⁊ igram⁹ pp qđ fit dolõ capitis.⁊ pp qđ maxie bregma dolet i muliere patien te abortiuz nõ egreſſa mẽſtruali purgõne.⁊ qđã dñr q̃ dolor capitis pp B fit qñ cerebrũ patiſ pp colligãtiaz quã hz cũ mſice pp id q̃ neruoſa ẽ:bregma aūt maxie dolet:qz anteriores ptes mſicis paſſe ſũt: ſi vero poſte riores ptes mſicis paterẽtur: tũc poſteriores ptes cere bri fz occipitiũ cõpaterenſ mſici:⁊ B ẽ qõ ipſi dñr. In ſtem⁹ aūt ꝺ ipos dicẽtes:q̃ nõ pp p̃dcãz cãz ab ipis cõ

De tripli ci neruoꝝ p̃cipio.

patiſ cerebrũ mſici:ñ.n.recipit ipſa aliũde neruos.ner uorũ nãqz triplex ẽ p̃n⁹.hi qdẽ a cerebro ⁊ nucha ĩcipi unt:⁊ vocanſ motiui ⁊ ſenſibiles.alq vero ab extrẽita te oſſiũ ĩcipiũt ⁊ dñr ligamẽta:alq vo ſũt termiatões la certorũ:et dñr tenãtes matrix aūt nec motios recipit

Matrix nõ eſt ner uoſa niſi fz ſilitu dinẽ.

neruos.nz ligaſnta nz tenãtes. Et ſi oppõaſ pp qđ ner uoſa oſ:⁊ dicim⁹ q̃ pp ſilitudinẽ eteni ſic nerui dilatã tur et ꝺſtringunſ ſic et matrix dilataſ et ꝺſtrigiſ. Sed poſtq̃ illoꝝ opionẽ rẽouim⁹:dicam⁹ āt nos vnã cãm pp quã cerebꝝ patiſ cũ matrix patiſ:et pp qđ bregma maxie dolet:cerebrũ igiſ patiſ cũ mſice pp hãc cãz.hz .n.matrix ꝺcana vel cornua q̃ deferunſ ad lũbos.et in lũbis ẽ termin⁹ nuche:q̃tiẽs igſ hz calidũ ap̃a matrix: hñt et calidũ ap̃a cornua vl ꝺcana ei⁹.exide coãgulaſ nucha.et p ipaz patiſ cerebꝝ.ſcõa āt ẽ cã:q̃ ĩ ſupueniẽte paſſiõe nõ ẽ fcã egreſſio mẽſtrual purgõnis: fz fuit rectus ſãguis. et hic retẽt⁹ putrefact⁹ ẽ:et exide gnãtus ẽ calor extra nãz:et ſupueñt febris.et nõ fe.ſimplr fz fe.ſi nocha:exide itaqz a calitate q̃ ẽ extra nãm diſſoluti ſũt bu.et gnãti ſũt ſpũs:hi āt aſcẽdẽtes ad cerebrũ fecerſ

Er rẽtẽti one men ſtruoꝝ ſi ſolũ vene fz ẽt arte rie patiõr

doloꝛ capitis. Quare āt bregma patiſ magis p̃mo pp aliq̃s cãz anothomicã.ſciẽdũ.n.q⁹.i retẽtiõe mẽſtrual purgõnis febre ſupueniẽte:nõ ſolũ vene patiunſ fz ar terie. demſatũ ẽ.n.i anathõia:q⁹ ſũt arterie q̃icipiẽtes a corde deferunſ ad locũ cerebri:et fm rectũ ad breg ma aſcẽdũt.et ſic fit dolor i ipſo bregmate. Fa āt cã:q⁹ poſteriores ptes cerebri dure ſũt et dẽſe vbi et oſſa ſũt petroſa et ſolida:anteriores vero rare et ad ſilitudinẽ ſũt ſpõgie:et pp hoc bregma ſicut raꝝ et facile recipiẽs ſu perfluitates magis dolet. Tertia ẽ cã q⁹ poſteriora ce rebri male ſenſibilia ſũt.anteriora vero ſenſibilia et ſenſi bilioza.et pp hoc magis dolz bregma.nõ ſolũ āt ẽ breg ma qđ dolet.fz oẽs ptes capitis.maxie āt bregma.et iõ hy.addidit maxie. Quid āt ẽ b⁹ q⁹ dicit:q⁹ i.8. aut dece cimo menſe.et dicim⁹ q⁹ dubiũ ẽ.ga.āt expo nẽs b⁹ dicit: q⁹ nõ ẽ itel ligibil hic fmo. qđaz tñ dñr.8.mẽſe q̃ ẽ a cõ ceptiõe:in b⁹ āt mẽſe mouef mã et fertur ad hyſchiã.et tũc embryo ꝺuertiſ ad caput:vt ſic fm nãz fiat pt⁹.ſed tñ q⁹ in.10.mẽſe qñ et ptus ẽ:et tũc mouef mã et ferf ad hyſchiã.qđã tñ dñr q⁹ octauũ aut decimũ mẽſez di cit q̃ ẽ poſt abortũ .et credif b⁹ pp hoc qđ dic̃.Ex diſſo lutiõe.et ſiue pp b⁹ ſiue p̃muz dicas ſiue ſcõo.dicit ga. q⁹ ꝺſiderem⁹ b⁹ i opib⁹ artis.ſi hoc p̃t eẽ. et aſſignem⁹ cãs:⁊ dicit ipſe q⁹ ego exercẽs opa artis:⁊ m̃lto tpe i ex pietia pleneras nihil tale ĩueni.⁊ ſi ĩueni ſemel ſolũ:et eoꝝ q̃ raro ꝓtigũt:nõẽ aſſignare cãs.qđ q̃ dicem⁹ ꝺ b⁹. ⁊ dicim⁹ q⁹ ſupaddit⁹ fuit hic fmo ⁊ nõ ẽ p̃pus hy.⁊ in B ẽ tota intẽtio. Quibuſcũq; ex diſſolutõe circa mſicez ⁊ tũorẽ i capitis grauedinẽ cõuertunſ:⁊ iuxta bregma dolores maxie:⁊ q̃cũq; alie a mſicib⁹ iſtis ĩ octo vl de cẽ mẽſib⁹ i hyſchiã termiaſ. Et p̃dcis āt hẽs q⁹ ꝺueniẽ ter ſupi⁹ dixim⁹ titulũ epidimiaꝝ nõ p̃pe p̃poni:ex eo q⁹ nõ ſolũ deteriat de morbis epidimiacis ſed ẽt de pti cularibus.⁊ q⁹ ſit veꝝ ps:qz ſtatl i p̃ncipio huius tracta tus de pticulari morbo mẽtionẽ facit. II.

Coꝛus q̃ raro ꝓtigũt ñ ẽ aſ ſignare cãs.

De figu ra bona aut mala capitis ⁊ pectoꝛis.

s Recolitis:dictũ ẽ vobis p p̃cedẽtia: q⁹ diſconti nuus ẽ iſte tractat⁹:⁊ ꝺ pticlarib⁹ ẽtermiat egri tudibus. ſic igiſ icipiẽs a pticulari morbo:cũ dicit:q⁹ ſi ſupueniat abortus mulieri ⁊ nõ fiat mẽſtrual purgõ p̃ dcã ꝓtigũt:nũc trãſſert ſe ad aliã ſpeculatõez:⁊ dicit q⁹ figure qđ capitis q̃q; laudanſ q̃q; vituparf.ſz qz ꝺ capite fmo ẽ ingram⁹ magnitudinẽ figurã ⁊ diſpõnez capitis:⁊ p̃mo magnitudinẽ. ¶ Et ſciẽdũ q⁹ puũ caput ſemp malũ ẽ ſicut ⁊ puũ pect⁹.puũ.n.pect⁹ malũ ẽ pro pterea q⁹ domiciliũ ẽ pulmõis ⁊ cordis.hec aūt mẽbra dilatata ⁊ ꝺſtricta egẽt latitudie loci.q̃ñ ſi puuz fuerit pectus:nõ moto aūt corde vt ꝺueniſ ſuffocaſ calor nã lis ⁊ debilf fit.ex ide eſt idigeſtio ⁊ ex idigõne ſupfluita tes.⁊ hũiditates ferunſ ad pulmonẽ aut ad coꝛ.⁊ gene rant pipleu oniã:aut aliãs bꝰ paſſiões. Caput aūt oꝛ magnũ eẽ:qz m⁹tarũ vrutũ ẽ capax.ſ.ſenſitiuarũ p̃ci paliũ ⁊ motiuarũ:pp B āt ocul⁹ pu⁹ ẽ: cũq; cerebrũ re ceptaculũ ẽ aiaſ ſpũs pupilla ocli pua exis extramittit illũ.ſi igf cũ voluerim⁹ aliqd acutꝰ videre :q̃ſi claudi m⁹ oculos:⁊ denſam⁹ pupillas vt fortiter eiaculeſ viſi bil ſpũs:pp hanc itaqz cãm vituparf puũ caput:⁊ ne cre das q⁹ magnũ caput ip laudeſ niſi cũ fuerit cũ bona fi gura.ſicut i picꝛeo optio ⁊ i bellis ⁊ i ꝺſilꝭ: q̃ q̃uis ma gnũ hñerit caput:tñ bñ figuratũ bũit.figurã āt capitis oꝛ rotũdã ẽ:⁊ ex vtraqz pte leuiter pſſam:rotũdã q̃dẽ aut pp capacitſimũ ſicut demſaſ a geometris:aut qz a celo ifula ẽ nobis ſta rõnal⁹ ⁊ vt nõ degeneret i alia fi gura ſociata. ¶ Dic⁹ āt figure octo ſunt diſpões:aut vtreq; decreſcũt:aut vtreq; augenſ:aut vna augeſ al tera vo ẽcreſcit:⁊ b⁹ pmutati aut añri⁹ ſicut extra nãz ſe hz:poſterioze fz nãm ſe hñte:aut ecõuerſo.extra nãz āt dico:aut ẽcreſcẽdo aut augẽdo. Et ãtiq qdẽ oẽs bu luſcemõi diſpões capitis figuras vocãt.hy.vo bonam dicit figurã cũ ãbo augenſ vl eminẽt cũ p̃dcis ẽtermi natõib⁹:ſi vo qñ vna ẽ extra nãm:alia vo fz nãm ẽ ma

la.ꝛ hāc aūt vitupat: dispositā āt dic figurā q̄tiēs ē cuꝫ
bōa formatōe: ꝛ bi g bñt bꝫ figurā tenaces ceruice sūt ꝛ
fortes circa collū: fortes aūt dic circa collū illos g bñt
magnas spōdiles ꝛ acertos ꝛ tenaces ꝛ fortes. si. n. ma
gne fuerit spōdiles n luche: manifestū q ꝛ nucha ipa ma
gna ē. sꝫ. n. fꝫ ꝓportōez nuche nā operaī spōdiles: si vo
mīca fuerit nucha mānifestū ē. q cerebꝝ mltū ē: ꝛ vbiq
ꝓportōe fnata fꝫ nāz
vicius bō caput. Sūt ꝛ
bis oēs vtutes fortes:
si. n. magnū ē cerebrū
ꝛ ad ꝓportionē capitꝫ
mānifestū q bñ agit ca
lor nāl: qñ magne sūt
spōdiles: magna sūt ꝛ
ossa pōtis q̄ ꝯiugunt
īcipientia obliq̄ a spōdi
lib⁹ āt magnū ē pec
tus bñ se bꝫ calor nāl:
bñ se bꝫ ꝛ plmo. igf ꝛ vitales vtutes bñ se bñt. B āt calo
re nāli fortificato bñ fiūt digōnes: ꝛ nutrimēta mēbro
rū. qd āt ē nutrimētū mēbroꝝ. ē. n. sāguis q ferī ab epa
te. igf ꝛ ep bñ se bꝫ: ꝛ fꝫ nām se bñt oēs vtutes: ꝛ hec ē q̄
laudaī figura capitis. Que āt ē q̄ vitupaī: quotiēs añri
or ps ꝯcava ē: posterior āt augeaī: tūc. n. ñ ferūt p añri
ores futuras capitis supfluitates cerebri. sꝫ ferūt p au
res ꝛ expurganī. ꝛ hoc by. aurib⁹ fluentes dic ꝛ ipe qdē
dic aurib⁹ fluētes. sic i exēplo. Tu vo dic q ꝛ ocli lachry
manī. ꝛ nares mucilagies emittūt: ꝛ os būidū fit. qñ āt
supior mādibula vnita ē capiti. pp bō añrioꝝ pte cōcava
exīte: ꝛ supior mādibula residet. ꝛ tendit ītrorsū: exide
ꝛ palatū ꝯcavaī ꝛ dēt molares cū dēt⁹ molarib⁹ nō
ꝯuēiūt: nec canini caninis: nec icisiui icisiuis: pp hoc q
dēt supioris mādibule iteri⁹ sūt. ꝛ iferiores mādibu
le dēt sūt eminēt. vñ et by. dixit. Et dentes pmuta
ti. ꝛ hoc bꝫ plens intentio. III.

d Jctū ē i anathōia q. i. 4. ossa bꝫ supiō mādibula:
sex oclorꝫ: duo nasi: ꝛ duo i medio molariū ꝛ nasi
q̄ ferūt ad dēt canios. et duo extrēitates mēti: ꝛ duo
palati. bis itaq̄ se bñtib⁹ ferī mlta būiditas p nares. ꝛ
ipsa ꝯtinuo ducta putrefaī cartilagīnē q̄ ē i medio duoꝝ
ossiū nasi. si vo et i ꝓfūditatē tēdat putrefactō sic q̄ at
tingat ossa. residet mltoties os aut descēdit. ꝛ sic resid
z mediū nasi. si āt os patiaī qō ē i extremitate mēti et ca
dat: tc̄ os nasi cartilagiosū residet ꝛ cauaī. IIII.

e Lce tractat⁹ iste discōtinu⁹ ē. qñ nō fuat ꝯtinua
tionē i suis docuñtz: itex. n. ꝛ ad aliā egritudinē
trāsfert se by. sꝫ p dictōes expl̄aem⁹. deiñ ītellectū dica
m⁹. Jnfātes dic by. fūt ñ solū g lactāt. fꝫ g fūtvsq̄ ad pu
bertatē. ꝛ q b⁹ sit vex sic byrofil⁹. ꝛ xeutipp⁹ bñt Jnfā
tibus nꝫ lac fit: nꝫ piunt: nꝫ calui fiūt nisi p⁹ pubertatē:
nisi. n. dixissent īfātes vsq̄ ad pubtatē: ridiculosū ext. q
dicereī ab eis: q īfātes lactātes nꝫ lac bñt. nꝫ pariūt: nꝫ
calui fiūt. b⁹. n. et nō itelligētes ꝯfitenī. ꝛ hoc qdē de p̄
dictōe. Scōa āt dictō ofrentē bꝫ scripturā: aut. n. bꝫ iflā
matōes aut epilepsias: si āt bꝫ iflāmatōes. h⁹ dic: q̄ īfā
tes i pubertatis etate bñt iflāmatōez caloris nālis: tūc
. n. calidior fit ꝛ siccior: qñ i pueris fꝫ subam supabun
dat calor nālis nō fꝫ q̄litatē. sic ē i igne g accēdit a p̄n⁹.
Diffinitō ꝛ a lignis vidib⁹: postea bñ accēdit ꝛ iflāmaī. ¶ Si vo
epilepsie. bꝫ epilepsias sciēdū ē q epilepsia é spasm⁹ corpis cū le
sīōe p̄cipaliū actionū. dic āt q i pueris bñtib⁹ epilepsi
am B a frido ꝛ viscoso būore ꝓtigit: mltoties āt et a gēi
toribꝰ. i his nō ē sanitas: nꝫ ab arte nꝫ a medico: nisi solū
ab etate pubertatis: tūc. n. calor nālis acutiō factus ꝛ su
pabūdās fꝫ q̄litatē ꝯsumit būiditatē et soluit passionē
boc āt dico si patiēs vtaī dieta ꝯuēieti: qñ ꝛ si eadē ꝛta
te iordiat⁹ sit circa dietā: etatis pmutatio nō soluit pas
sionē. Et alia dic q ñ solū epilepsiā pmutatō etatis dis
soluit: fꝫ ꝛ alias passiōes q̄cūq̄ fiūt i fl'atico būor. V.

Nō solus epilepsiā fꝫ mitas passiones flegmatī cas soluit etatis p mutatio.

d Jctū ē vob⁹ p̄cedētia: qñ by. ꝓclares morbos
poti⁹ docet dic. vñ a ꝓclarib⁹ icepit. et p dixit ō
muliere illa i q̄ supuenit retētio mēstrual' purga
tōis. p⁹ b⁹ āt ea q̄ fūt de
vl'iflāmatōes sil puber
tatib⁹ qbusdā ꝛ pmuta
tiōes bñt ꝛ alia. V.

capite ꝛ dispōne figura
rū capitis: ꝛ tertio de i
fātib⁹ ōteriauit. vbi di
cebam⁹: aut iflāmatio
nes. bꝫ text⁹: aut epilep
sias. ꝛ bo ꝛ vidicisti: ex
pōnes ꝛ itellectū. Nūc
igf ad aliā transfert se
doctrinā. nō. n. ē b⁹ cōti
nuū cuꝫ illo de pueris.
qñ dematū ē a nobis
q pueri nō patiūtur nephretica dispōez. igf q̄si scīcr⁹ ē
hic fmo a supiori. vñ fꝫ ꝑdictā suppōnē a nobis ꝛ ordi
nationē. p dictōes expōam⁹: deide ītētionē dicam⁹. De
nephretica dispōne fac hic mētionē nephreticā āt dico
dispōnē nō qñ ē apa i renib⁹ apa. n. cōis passio ē ꝛ i alijs
mēbris fcīb. sꝫ sic epaticā dico dispōnē: nō oēm passiōez
epatis sꝫ ōfectū epatis. sic ꝛ nephreticā dico dispōnē: qñ
lapis i rēib⁹ gñaī: qnē āt dic pōderosū dolorē: aut facie
tē sensū pōderositatis aut vehemētē dolorē ꝛ ītolerabi
lē ꝛ difficilē. Cibū āt qdē d ē: aut stercus aut cibaria. sic
by. Labores cibis p̄dispōanī: aut sāguinē g alterat⁹ nu
trimēbra: ꝛ hoc. n. cib⁹ dr. fꝫ sciēdū q̄ sāguis qdē cibus
solū noīaī. cibaria āt cib⁹ et alimēta. ꝛ magis alimētū q̄
cibus: flegma dic flegmaticū būorē et fridū ꝛ būidum.
Quiescēī aut eē sine labore. bellebotizaī. p elebo ꝛ pur
gaī. Sꝫ postq̄ dictōes expositum⁹. dicam⁹ ītētōez. Sciē
dū ē āt q by. hic spēm morbi docꝫ ꝛ cognitōem: ꝛ cura
tinos docꝫ canōes: ꝛ vt vex dicā ñ solū curatios: fꝫ pser
uatios nobis dat. Et q̄ est ispēs egritudis: tā didicistis q
nephretica dispō ē. f. litiasis renū: ꝛ qñ fit dolor i hac li
tiasi: ꝛ pōderositatꝫ sensū ifert: ꝛ īmoderatū dolorē idu
cit: si vo i ꝯcauitate renū gñaī lapis: tc̄ i p⁹ qdē pōdero
sitatis supuenit sensus: p⁹ ea vo qñ lapis dꝫ egredi p vri
nā: veniēs a ꝯcauitate renū ad viā q̄ ē iter renes ꝛ vesi
cā: affert dolorē īmoderatū. si vo i suba renū fiat lapis:
tūc ꝛ qñ gñaī facꝫ acutū dolorē. ꝛ qñ fertur ad ipsā ꝯca
uitatē renū. i ipsa āt ꝯcauitate pōderosū facꝫ dolorē: cuꝫ
vo dꝫ a rēib⁹ ex duci lapis vēiēs ad viā q̄ ē iter renes ꝛ
vesicā: facꝫ ī ex acutū dolorē. Qñ q̄tiēs i ꝯcauitate gnā
tur: tres fiūt acuti dolores: ꝛ vn⁹ grauis. vñ ꝛ ꝓtina bal
nea ordiauim⁹: vt sic ad min⁹ mitigem⁹ dolōes acutos:
Gñaī āt bō lapis nō solū a frida mā. sed a cala mala cō
plexiōe ōsiccāte māz. Et qō ē mirādū: mltoties. n. a cala
mala ꝯplexiōe fit lapis: ꝛ frigidi sensus ꝯsequūtur: mlto
tiēs āt a friditate fit lapis ꝛ callitatꝫ supueīt sensus. hoc
āt accidit sic. qñ q̄ vbi ꝯcutit⁹ calor nāl' dēsata supficie
a friditate. ē vbi friditas i ꝓfūditatē agēs: expellit calo
rē ad exteriora: ꝛ vt i oīb⁹ qñ a friditate gnātur lapis. tc̄
ꝛ pōderositatis supueīt sensus. Qñ vo a calitate. tc̄ imo
derat⁹ supueīt dolor. ꝛ hec qdē ē p⁹ cognitio nephretice
passiōis dispōis. z⁹ ē illa q̄ ē p vrinā: qñ arenosa cū bis
egrediūt. f. arēosa hypostasis. colō āt ē fꝫ būorē peccātē
vl' efficiētē: si. n. alba fuerit: ē flegma. si vo rubea sāguis:
g illuc ītroduct⁹ ꝛ ꝯgelat⁹ ꝛ terre⁹ fcūs efficꝫ lapidē: aut
qñ lapis egressus radēs vasa vritica: facꝫ bō vrinā: sic āt
ꝛ i alijs: ex calore. n. cogīscim⁹ būorē q̄ ē i cā: cū bis āt et
flegma vomūt qñ i renib⁹ colō adiacꝫ: colō ꝓtinꝫ stōa

Nō solus epilepsiā fꝫ mitas passiones flegmatī cas soluit etatis p mutatio.

De nephretica dispone.

Nō bicō loco ō do lore ꝛ mā lapidis.

Signa cognitionis lapidis a frigida vel calida cā.

ebos ſtō ät os ſtōachi: pp ꝺ ꝟz accñs os ſtōachi p colligā
tiā ꝓpatiꝫ rēib⁹: ꝛ ide idigō fit: ꝛ ſic vomūt flegmata. fō
taſſis ät ꝟz ꝑmitinā rōnē ꝓpatiꝫ rēib⁹ os ſtōachi: qñ fit
dolor i renib⁹ exide tāq; ābūdās neruis. ꝛ ꝺñ ſēſi⁹ exñs
os ſtōi ꝓpatiꝫ ſtati: fere ät ꝛ oīb⁹ mēbris pp abūdantiā
neruoꝝ: ꝛ ꝺ gdē fiūt ſi moderat⁹ fuerit dolor ſtōi: ſi vo
durabit dolō ꝛ imoderat⁹ fiat ifirmaꝫ os ſtōi: ꝛ iplo ifir
mato māi⁹ é ꝙ ſubtꝝ
trabūꝫ reūata fellea:
exide ꝛ veneōſa ſr oia
vomūt. fortaſſis ät ñ
ſo⁹ ex ꝺ: ꝟz qñ pp affli
etōez paſſiōis: nz cibis
replēt ꝺi nz geſcūt: ex
ide ficcū: ꝛ coli⁹ fit to
tū corꝓ⁹: ꝛ pp hoc coli
cavomūt. Eſt ät ꝛ alia
diſpō nephꝛetice paſſi
onis ſtupō fēoris ꝓñtꝫ
ſi vo i ōxtra pte renuꝫ
fit lapis: ps deꝫ femo
ris: vl ōxtꝝ cr⁹ ꝺz ſtu
poré: ſi vo in ſiniſtra: ſi
nliſtꝝ ꝺz ſtupoꝛé. Sz q̄rūt ꝺ gdā: quō fit ſtupō cruris: vl
fēoris rēib⁹ patiētib⁹. ꝛ gdā ꝺñt ꝙ neruí ſūt q ferunt a
rēib⁹ ad femur vl crura: ꝛ pp ꝺ ſupuēnit ei ſtupō. ꝺ. ät ſi
hoc ꝺicꝫ ſz qñ vene ſūt. ꝛ arterie q̄ mittūt rāos ad fēur
vl crura. ꝛ ad renes. ꝛ cū his vēis maniſ⁹ é ꝙ gdā neruí
ferūꝫ. ꝛ exide ſit ſtupō. Si vo aliqs oppōat: ꝛ qr alio mē
ꝺro patiēte: ñ fit ſtupoꝛ cruris. ꝛ ꝺicim⁹ ꝙ ñ recipiūt cru
ra tā magna vaſa ab alio ñ ꝺro ſīc a rēib⁹. ꝛ pp magnitu
dinē valoꝝ fit ꝓpaſſio cruris ad renes. Sz poſtq; ꝺ ꝺixi
m⁹ trāſeam⁹ ad aliꝺ. i. ad curatios canōes: ꝺicꝫ itaq; ꝺꝝ.
ꝙ oꝛ i ꝺis helleboꝝ ꝺare. ꝛ ipe gō ꝺixit helleboꝝ: tu vo
ꝺic ſcāoneā. ꝛ aliq̄ alia purgatiua. Et ꝛſidera qñ recipit
idicatōez ab etate. ꝺixit. n. iuuenes helleboꝛizare. ſi. n. i
pueris: aut ſenib⁹ ſupuēniat ꝺ: nō ſuſtinēt mltotiēs helle
boꝝ. ꝛ tē vtimur ptiſlarib⁹ ꝛ localib⁹ medicis. i. diure
ticis iurib⁹ potētib⁹ ſubtiliare ꝛ purgare. vñ iduxit. Diu
reticis purgare ſubtiliare: ꝛ mollificare. In iuuenib⁹ ät
ñ ſolū purgōe vtimur. ſz mltotiēs i gbuſdā pblomia. ꝛ
i pblomia ꝛſidera. ꝛ vide: oꝛ ñ ꝛtigētē vená icidē ſz ppi
q̄. ꝺico ät illā q̄ é i plicatura poplitis a pte iteriōi. Hoc
.n. faē i liō regimēto acutoꝝ. pleuretica diſpōe ſupue
niēte icidebat vená q̄ é i cubito pp vicinitatē: ſi vo non
ſueniaſ vēa i genu tūc icide cā q̄ é i canicla pedis. ſic. n.
ꝛ i manu ſi ñ ſueniaſ nob vēa q̄ é i cubito ingrim⁹. ꝛ ra
mū q tēdit ad ēmitatē man⁹ icidim⁹. ꝛ ꝺi ſunt i caſa i
eq̄litate. ꝛ ꝺ expō poti⁹ placuit doctori nr̄o. itez ꝑma ñ
min⁹. Et exide videre poſſum⁹ ꝙ ō ꝑticularib⁹ morbis
ōtermiat. ſi. n. alqs pp fritatē ſupuēnit dolor: alqs p cali
tatē: nō é hoc epidimiacū. ſz magꝝ ꝑticlare. VI.

t Räffert ſe by. ad aliū ſmonē. ſz p⁹ dictōes expo
nam⁹: deide dicam⁹ itētōz. Mulicbria ꝺñr opa
tōes mulierꝝ: ñ ꝺico ät opatōes mulierꝝ: ſīc colū fuſu ſi
lū. ꝛ hꝺ ꝛlia. ſz opatōes mulierꝝ ꝺico ꝓceptōes purgōe
ptū: lacris gnātōez ꝛ hꝺ. ꝺñr ēt mlicbria: ꝛ paſſiōes q̄ ſu
pueniūt ſol⁹ mlierib⁹ vt paſſiōes ꝛ mñicis ꝓcipitatō. ꝛ re
tētōes mēſtruoꝝ ꝛ hꝺ. ꝺñr itez mliebria mebria q̄ ſole
mlieres hñt vt matriꝝ collū mñicis. ꝺñr itez mliebria
ꝛ mēſtrua: ō gb⁹ mēſtruis ōtermiat h⁹mō by. Aquoſas
Dīc ñ eas mulieres q̄ pate ſūt ad hydꝛopiſiz. ſz eas q̄ ſt
flegmatice ꝛ ꝺūide. In mltū ät ꝺic. aut hūdo reſpectū
ad tps purgatōis: aut ad etatē mlieris. q̄ꝺā. n. ſeptē ꝺie
b⁹ purgāſ. q̄ꝺā vo trib⁹ ſolū. alie vo vſq; ad ſenilē etatē
ꝺ ät ꝺic i multū. Que ät é itētō by. ꝺicam⁹: ꝺic. n. ꝙ būt
ꝺis mulierib⁹ ſi cūatio fuerit tarda ꝛ reticaſ. hydropi
ſis ſupueīt. Et ſciēdū ꝙ ñ ꝺic cūone velocē ꝛ tardā. hñ
do reſpcūz ad ca. ꝛ fri. ſz hūdo reſpcūz ad ipas mlieres
adiuicē. flegmatica ꝛ. n. tardioꝝ fit cuō ꝛ ꝺiuturnioꝝ q̄z
colica ꝛ. ſīc ꝛ i eo qō é ꝺe criſi. amphimeria ꝺiuturnioꝝ
ꝺicebaſ eē tertiana: nō ꝓp ꝺrñtem mäz: ꝺicit igr̄. qñ in
ꝺis ñ expurgāſ mēſtrua oīo aut ñ oīo, oꝛ tē fleborōare
ꝛ adiuuare nām. ita. n. ꝛ i apꝺoriſmis ꝺic. VII

qñ vo ñ cito icrit iflāſ. 7.

M cranóe antiq ꝺo
i lozes frigidi: noui
vero cali. Sāguic
vo plurime ꝛ q̄ ab hyſ
chia frigida. VIII.
q Ue i rigores fōtes
cūtia nō oīo añ alle
uiēt ſz ꝓpe ſtatū. IX
Rte rigoré retērio
a nes vrinaꝝ ſi in vti

Lce ꝺ egritu⁹ ō
e q̄ mētōez faē ꝺ
eſt ꝓſona titulo
tractat⁹. epidimica. n.
é ꝛ nō ꝑticlaris. qz ō to
ta ciuitate mētōz faē.
ꝛ qd ꝺic: qñ i canōe. i.
i illa tali ciuitate ꝛ anti
qui ꝺolozes facti ſūt. ꝛ
noui: ätiq̄s noians eos
q a ſtate fiebāt tpe mł
to durantes. nouos ät
ꝺicit ꝺolozes q fiebant
a calitate pp modicuz
tps būoris: ꝛ qdaz ꝺñt
bui⁹ expōné. aliq vo ꝺñt
aliā. ꝛ ꝺñt ſic: ꝙ ätiquos ꝺolores ꝺicit q multo tpe añ
ſupuenerūt i cranōe. i. i illa ciuitate i frida ꝓſtitūōe. i.
exñte aere frō. nouos ät q añ modicū tps ſupuenerūt.

¶ Sāguiné ät ꝺic flegmati⁹. ab ꝺ. n. vt i plib⁹ fiūt hyſ
chiatice paſſiōes: mucilagie replete coctilidōes. ſ. frō ꝛ
viſcoſo bu. Lōtigit ät ꝙ a calā mala ꝓplōne gnānt hyſ
chiatice paſſiōes: calitate diſſoluēte flā: ꝛ mucilagioſū
būoré. ꝛ gnānte vētoſitates: ꝛ ꝺ mō diſtēdēte ñ ꝺz. s.

Lce itez ō pticlari faē mētōz hy. ſīc ꝺcñ é ſupi⁹
e itez dictōes explāem⁹: ꝛ ſic itētiōez adducem⁹.

Rigō é: ſicut nos ꝺocuit lib ō cāis: gdā ꝓp⁹ a tre
more ꝛ friditate: ꝺ ät rigō triplex é. aut. n. añ ſe. vl cali
tatē ſupuēit: ſīc ꝙ ſupuēit añ poriſmū: aut i ipa ſe. ꝛ iſte
ꝺr altern⁹: vl ꝓcomitās ſicut vbi é flā. ſz mediū gō pu
trefcñ: ſz me⁹ vo ñ putrefcñ. Eſt ät ꝛ ali⁹ rigoꝝ cū fe.
qñ ñ appet ſe. ſicut rigoꝝ q̄ é icalefcibil⁹. Eſt ät ꝛ p⁹ fe. ri
goꝝ: q creticꝫ: ꝛ ſupueniēs vocaſ q ſupuēit i cauſone: vñ
a cauſone hīto rigore ſupuēiēte ſolo. ꝺ ät rigoré ꝺic hy.
alternū vl comitātē. Forté ꝺicit rigoré. aut q mlto tpe
durauit. aut illū q vehemēter afflīgit. Statū ät ꝺic tps
qō é p⁹ augmētū: ſiue i pticlarib⁹ poriſmis: ſiue in toto
tpe egritudis. Sz poſtq; ꝺictōes expoſuim⁹: ꝺicam⁹ in
tētōez hy. ꝺicit ät q⁹ morbi cūtes i rigores: i ſtatu alleui
anſ: ſz q ſtatū vt ꝺcñ é totū tps itelligē: ꝛ pticlarē poriſ
mū. ꝛ ſupponāſ nob ꝺuo morbi: ꝺphiem⁹ ꝛ q̄rtan⁹. In
ꝺphimerio q̄ rigoꝝ i pticlarib⁹ poriſmis ꝺurat a pn⁹ vſ
q; ad ſtatū. qñ ät i ſtatu icipit calitas ſil calefacere to⁹
corꝓ⁹ ſtati rigoꝝ alleuiaſ ꝛ ꝺimiuiſ: i q̄rtana ät totū tps
accipe ſtatū toti⁹ egritudis. ꝛ ꝺic ꝙ i q̄rtana in pn⁹ q̄ꝺ
groſſioꝝ exñte mā ñ fit rigoꝝ. ſz ifridatio oſſa ꝓmēs:
poſtea pcedēte egritudie. ꝛ mā ſbtiliata circa ſtatū: ſup
uēit vehemis rigoꝝ cū trēore magno: tē. ꝛ iſta q̄ letaſ:
idiota vo ꝺturbaſ: a ſtatu ät ꝺimiuiſ rigoꝝ mā cuapora
ta: pp ꝺ addidit: ñ oīo añ ſtatū. ꝓpe ſcatū vo: nz oīo ceſ
ſat rigoꝝ vñ ꝛ ꝓſo ait i gorgia. Paſſus ſum aūt multoꝝ
paſſiones mas ō nō tibi obedio. IX.

ꝺ Ꝺiciſtis. n. ꝙ mltiꝓr ꝺr rigoꝝ: nūc ät by. creticū
ꝛ ſupueniēté ꝺicit rigoré. Sz vt itētōez ꝺicam⁹:
ꝓꝺicere volum⁹ q̄ꝺā. qz tēdim⁹ introducere auditoré: ve
nio ad egꝝ. ꝛ cogico ſpēz egritudis: qñ tertiana é. ſi ꝓ
gat itaq; igro ſz traditā doctrinā i creticꝫ: ſiue ſalubris
é morb⁹ ſiue mortal: ſueni ꝙ ſalubris: ꝛ termiabiť vel
ſoluet: ſueni ꝙ termiabiť. ꝛ termiabiť p expurgōez: aut
p apa. ꝛ ſueni ꝙ p expurgōné: p vrinā: p vētré: p fluxum

Nō quō fiat ſtupoꝛ cruris rēib⁹ patiētib⁹

Nota ō helleboro

Er q̄ vena ſlebotomandi ſint pleuretici.

De tpe mēſtruationis.

De ꝺiffinitiōe ngōꝝ ꝛ ipius diuiſione.

Differētia iné ꝺphimerinā ꝛ q̄rtanā febré.

sāguis.ex naribꝫ p vomitū p sudores.si.n.inēi p vomitū nz labiū supiꝰ citari:nz signū fluxꝰ sāguis:nz prurbatōez vētris:nz vrie cūonē:spaui gꝝ p sudores fiet termiaꝰ: postea reuersus sū ad egrotū.ꝛ inueni gꝝ retētio fcā ē vrie:ꝛ gd dico igro:ne fōte renes opilatōz būeꝛ.aut mlti egressi sūt secessus.hi.n.alternati se bñt ad egressionē.vñ hy. dic̄.Utina noctu mlta fcā ꝛc.nihil boꝝ inuēi.sic itaq; ꝯsiderauī.gꝝ potiꝰ sudō supueniet:ꝛ dū bꝰ ꝯsiderarez supuenit rigor:ꝛ factꝰ ē sudō: factū ē sic̄ ꝯsideraui.ꝛ sic alīatio fcā ē egritudis:ſz vt aliqs nō dicat.Quid igit̄ existēte mā idigesta:si bꝰ supueniat ñ ē difficile.pp bꝰ dixit hy.Si in vtile ierint'.q.d. exīte bona ꝛ digesta vrina:si bꝰ supuenerit cuz aliqs oibꝰ signis:si cū bōa tolerātia vl' sufferētia.ꝛ digōe.ꝛ mō bñ iacēdi si ex his fiāt retētiōes vrinaꝝ bonū ē:ꝛ bꝰ est magis verū:ꝛ bꝰ ostdit hy.dicēs.Et sōni:ꝛ ipse gdē dic̄.si sōni.tu vo dic:ꝛ modū iacēdi bonū:ꝛ bona hitatio:ꝛ oīa alia.dic̄ āt Ha.gꝝ pole ē sōnū fieri i morbo.q̄tiēs morbꝰ ē moderatꝰ:ꝛ vigilia fuerit laborās. Et dici mꝰ gꝝ pp bꝰ additū ē. Si ī vtile ierit.gdā āt libroꝝ bēnt Et vēter si pcesserit:si gdē igr̄ sine ñ fuerit textꝰ:dicimꝰ gꝝ hy.magis cās voluit assignare retētiōis vrie.ꝛ ꝯsidera ipz bꝰ dicē: scio gꝝ si vēter pcesserit retētio fit vrie:ſz nē ñ dico bāc retētionē.ſz eā q̄ fit p sudores:si vo textus ē.Si vēter ñ pcesserit:dcā ē expō.Pariter āt ꝛ modꝰ febris.Parie āt dcīt ē:qm̄ tāq; ī sui memoriā scripsit hūc tractatū,si.n.ꝛ fe.fuerit moderata ꝛ ñ vehemēs:tc̄ bēbim gꝝ alteratio fit egritudis:ī bis sudoribꝰ.Pariter āt ꝛ q̄ ex labōibꝰ. Dic̄ gꝝ ipole ē.ꝛ ex cāis p̄mitiuis cognoscere q̄ ē egritudo.ples āt sūt bꝰ cāe:aut.n.tristitia.aut vigilia aut labor.aut sollicitudo.aut ira.aut aliqd tale aliud gꝝ spēs nobis mānifestat fe.gꝝ in colera rubea sit pp hoc sic̄ in exēplo de laboribus mētionē facit. X.

a Postema dic̄ ñ fit itez ī rigōibꝰ vl' ī ꝟ gꝝ dic̄.Qm̄ ī interpolatis qdē ī qbꝰ rigores fiūt nō fit apa:ī ꝟtinuis vo in qbꝰ ñ sūt rigores apa supuenit.aut mā grossa. exīte aūt vtute ñ potēte expellere māz.Et ī ꝟtiuis qdē ē:qñ ī qbꝰ nō ē rigor:ꝛ nō fit apa.ſz expurgatio fit causō ñ p apa:ſz p expurgationē dico.i.p sudores mltoties casū sauit.rigorē aūt dicit nō superueniētem aut creticū.sed

concomitātem velicidentem. XI.

e Effemiatōez dic̄ hy.ōbilitatē:pp id gꝝ femineꝰ sexus ōbilꝭ ē.ꝛ ifirmꝰ vt āt mānifesta sit nobis ītētio supponāt ifirmꝰ.ad quē veniēs inēio se.ꝛtinuaz iter vasa.ꝛ inuenio gꝝ ex laborē vie passus ē ꝛ debilꝭ ī pedibꝰ.ꝛ gd dico gꝝ q̄stū pp id gꝝ ꝟtinua ē se.p apa terminabit̄.ꝛī co gꝝ ex laboze vie debilꝭ ē pedibꝰ. dico gꝝ ad pedes supueniet apa.ſ.ad articulos.venio ad alīū egrū.ꝛ inuenio eandē passionē eūdē morbū ꝛ fcā ē purgatio mā: sed ñ pfecta. vñ remanētibꝰ religiis mācī in egro pp ipfectā ōtermiationē pp aliq̄s cām necessariā coactꝰ fuit ambulare sic ex hoc ōbilitati sūt pedes.ꝛ relige māe venere ad pedes.ꝛ fecere apa. vñ fcā ē duplex ifirmitas pedū ex ambulatōe.ꝛ ex apate.si forte aliqs dicat.si pꝰ vicesima vl' tricesima die fcā ōtermiatiōe ambulabit ille supueniet apostema in pedibꝰ.et dicimꝰ gꝝ minie ꝓpter hoc.et hy. cōtinuo dixit.post morbum. XII. Quid sint ꝟbimata

f Jmiata vocat hy. corpis apata. et alias pustulas oēs.ꝛ dicūt̄ h. oia exātimata metaphōice dcā ab eis q̄ extra pululāt. Quid āt ītēdebat h dicēdū ē.ꝯsidera āt ipm B uelle dicere tibi. gꝝ optimū eēt si corpꝰ posset ꝯseruari sine supfluitatibꝰ.ſz qm̄ hoc ē ipole.gnātis ī nobis bis supfluitatibꝰ melꝭ est gꝝ expurgent̄:ꝛ ñ maneāt ī nobis:ꝛ si expurgent̄:bonū ē si exꝰ corpꝰ expellant̄.ſz si nō est pole: bonū ē gꝝ deriuet̄ mā ad mēbra ignobilia.ꝛ nō ad nobilia: hoc āt fit.ꝛ nē dic̄ gꝝ pbimata supuenire.i.exāt bimata.i.extra egredīē tia ad cutē.ſz hoc dic̄ volo ꝛ ī acutū tēdere ꝛ acumē bre. ōsignat .n.B signū bonū ꝛ cāz bonā.signuz āt gꝝ fortis ē vt̄.ꝛ mā cala ē. cā āt gꝝ modicū locū occupāt: si vo ī latitu dinē tendāt.ꝛ signū ē malū ꝛ cā.signū āt gꝝ vtus ē debilis.ꝛ mā frida ē.ꝛ expedit vel exigit diuturnitatē ad digōnē.cā aūt mala. qm̄ multū locū occupāt. os āt h apata.ꝛ eq̄lē ꝛ mobilē bre cōmaturationē māe vbi nō vna pꝰ ipius sit dura alia mollis:neq; media ipius qdem sit maturata.ꝛ q̄dā sint circūdura.ꝛ ītēde qō ipe dicit: non circūdura:cuiꝰ expō ē bec. q̄liter os ꝯmaturari māz. volēs āt dic̄ ꝛ deorsū tēdētia apata q̄si gꝝ deorsū tēdant vel repat mā.ꝛ ñ surſū:aut chirurgia fcā in illo mēbro bene expurgabilis inueniat̄ mā.ꝛ dicit gꝝ nō vult ea eē bicipitia.q; nā diſa ifirma sit.ꝛ nō maturat māz.ꝛ ispice arte hy.qm̄ dicit circūdura ꝛ capitata.ꝛ medus vsus ē vocibus pp hoc dixit ꝟtia boꝝ mala.ꝛ q̄sto pls ꝟtia tāto pessima.ꝓdicta āt sic̄ media:nō ex nec̄itate bñt ꝯtraria mala:acuta āt bona mānifestū ē gꝝ ꝟtia mala sunt. XIII

Jc aūt hy.trāsfert se ad tpa.ꝛ ītēdit ō autūno de

b termiare:iste āt autūnꝰ ieq̄lis ē.ꝛ vt vez dicā sic cū tps ē ſz vnā ꝯplonē.ſz vo ꝯplonē cali.ꝛ fri ieq̄le ē.Estas āt calida ꝛ sic.ver vo bñ tpatū: hyēs vo frida ꝛ būida:q̄re ī vē gdē supueniūt sinochi.tc̄.n.sāguis dñat. ī estate vo tertiāe egritudines pp colerā ru. ī byeme vo pp flegma ābimerie.ī autūno vo melolice egritudies. ꝛ q̄rtane.Sorsitā aūt ꝛ oēs morbi in ipo fiūt:qm̄ ī estate gnāt colera ru.pp ꝯplonē tpis gnāt.ꝛ flegma pp malaz dietā.ꝛ pp ꝯplonē fructuū.supueniēte autūno mouent bꝰ būores.ꝛ gnānt dīntes morbos.ſz aliquotiēs magis fiūt ābimerie.aliq̄tiēs tertiāe: ſz dūiū itaq; būoris ſz ꝯplonē patiētis fan pleta.ſz forsitā āt ꝛ fm ꝯplonē tpis. multotiēs aūt autūnꝰ alterat.ꝛ fcūs ē sic.ꝛ ca.ꝛ gñauit multas tertianas aut fri.ꝛ bu. et itulit multas ābimerinas.ꝟtigit aūt gꝝ totū tps pmutatū ē.Qm̄ igr̄ autūnꝰ bs ieq̄litatē.pp hoc ī ipo gnānt egritudies vel māe ipaꝝ q̄ ī estate ꝯgreganꝭ.et occultanꝭ nūc supueniūt ī modū belli.ī modū feraꝝ pp hoc autūnū ferinū vocauit pp incursū morboꝝ.multotiēs āt melolicꝰ būor supabūdauit.et aut ī vno mēbro et fecit cācz. aut ī toto corpe.et fac̄ crū et elephātiā q̄ sūt fera.et pp bꝰ ferinū dixit autūnū. Sz dubitāt qdaz quō.et ō lūbricis fac̄ mētōez.et ascaridibꝰ.bi.n.a state putrefcō gnānt.et crudo bu.et dicimꝰ Qſ hy. vocet autūnum.

gr quō fit amphimerina flegmate putrefacto: silr fiūt ꝛ bi flegmate ꝛgregato. Uolēs āt ōsignare ꝓpetates autūni dixit. In occasū: qm̄ āt ān⁹ ꝓportōat toti diei. ſ. diei ꝛ nocti: igr ꝛ tpa āni ꝓportionāt gtib⁹ diei. ver. n. ipsi orientali: estas vo meridiei: autūn⁹ occidēti: hyēs vo nocturno: vñ ꝛa tpe ilult⁹ vl mot⁹ poxilni posſim⁹ dicē q̄ ē egritudo. sigdē. n. i māe icipit. poti⁹ ē sinoch⁹. si āt in meridie ētiana ē oio: si āt i occasu q̄rtana: si vo i nocte āphimeria vt i plib⁹. Oz āt ꝑmaz accessionē poxilni ꝛsi derare. qm̄ nō ē itōuenies: si p⁹ aut posteri⁹ moueat morb⁹ ꝛ pmutet accessiões. ꝛ B gdē i plib⁹ fit: mltoties aūt ꝛ ētiana i nocte fac accessionē: ꝛ āphimeria i meridie. Ascarides āt sr gen⁹ lūbricoz. ānuz āt dic i occasū: qm̄ ān⁹ tot⁹ autūnal fcūs ē: q̄si icq̄lis. ꝛ i bis ē itē⁹. 14.

Quid sint ascarides

Ultoties āt dixit. qꝺ ō ꝓclari b⁹ morbis ōtermiat: ꝛ ꝓp B discōtinua sūt documēta. Sz dictōes be plane sūt. dcm̄ ē āt vob: qꝺ mltiplr oꝝ puer. ꝛ sic hic ō puero nouiter genito itelligē dū ē. Quid āt dic by. qm̄ ē puer ꝛ huic supuēit rusis: ōtī ꝛ fe. ꝓtina ꝛ pturbatio vētris ꝛ apate gñato dissoluta est passio: apa trī gñatuz ē in. xx. diē. xx. āt dic aut illā q̄ ē p⁹ duos mēses vt sit p⁹. xx. diē gñatū apa. ꝛ i. lxxx. dissolutō. xx. āt dico diē q̄ ē p⁹. xl. pt⁹. vt sint oēs dies duo mēses. ſ. lx. Ha. āt senescēs i opib⁹ art; cū rōe dic: qꝺ nihil talevi di factū i hō pueris: si vo ꝛ fiat raro fit. ꝛ eoꝝ q̄ fiūt raro nlls assignat cāz. B gdē falsa cē dic: qꝺ vo ꝓ⁹ ē vez: dic. n. vez eē qꝺ i pueris mltoties apa supuēit: ſz B volo dic by. i ptib⁹ iferioꝛib⁹ poti⁹ q̄s supioꝛib⁹: sic. n. volum⁹ mē bza igībilia pati potius q̄s nobilia: sic iferioza poti⁹ volum⁹ pati q̄s supioza. si āt aliq̄s ad supioza tēdat mā nō ad mēbrū nobile ſz ad igībile: timeo āt ne tēdat ad cerebrū aut ad oculū: si vo veniat ad mēbrū igībile magnū volo fieri apa: ita qꝺ fistuleſ sic i pipleumonicis: qm̄ āt supi⁹ tēdit mā mltoties tēdit i būozes: ꝛ ibi gñat apa: ꝛ exide ifirmū fit mēbz illō. dico āt būeri: ꝛ ide segr acrosia. i. nō nutrimētum: ꝛ sic galiācones bi fiūt. i. bñt būozes sic cati. ex eo qꝺ subtiliāt mēbza. ꝛ assimilāt murilego. Sz oz nos scire qm̄ triplicē ꝑmutatōez dic in pueris: aut p apa vt dēz ē: aut p vulnera: aut p fluxū sāguis ex narib⁹ ꝓp B seipz exposuit di. magis ꝓfectioꝛib⁹. ꝛ i bis ē itētio.

¶ Bñ addidit by. hāc dictōez: ꝓfectis: q: si ipfect: B supuenerit. i. pueris. qm̄ ꝛ mltoties nō fiūt galiācones. i. nō bñt būeros ad sīlitudinē murilegi.

¶ Nō oportebat ipz dicē vlcez dispōnē nō. n. vlcera sūt q̄ a pfūdo exeūt: ſz mā ē. Et ad B dicim⁹ qꝺ effectū loca efficiētis cāe dixit sīc ꝓsuetudo sua ē. In hō āt vlcerib⁹ dic qꝺ fit alteratio si nō rotūda vl pfūda fuerit. B. n. rotūda mala sr: aut ꝓp id qꝺ capacissima sr: sīc ōmīaf a geometris: aut qz nō bz locū nā vbi firmet fūdamēta carnis. i. āglus āt vlcez tāq̄ fūdarhta carnis ꝓstituit ꝛ incipit curare. pfūda āt mala sr qm̄ pfūda a corrosiōe fiūt. corosio fit a venenoso būore. i. colerico ꝛ acuto: ꝛ si hō humoz fuerit pueris. qꝺ boni sperādū ē i hoc: q. d. nihil.

¶ Si sāguis dic fluat ex naribus. paulat morbus: aut vena rumpaf per quā egrediat materia. XV.

Cā qf vulnera circularia tardius sanantur.

occasum. XIIII.

Ueroz tusses cū vē p tris pturbatōe ꝛ febre ꝓtina significāt ōtermiatóez exīti duoz mēsiū vt mltū vl. xx. et tu mores i articulos: siq̄ō i feri⁹ vmblico constiterit vl sursū i articulos bonū si vo supi⁹ nō silr soluūt morbuz nisi putrescant. Que vo i būeris putrescētia pfectis galiācones facit. Solutōes āt ꝛ vlcerū dispō nisi rotūda et pfūda sint: talia vo pessima et alr. Solutōes vero et sāguis fluz⁹ magis qdē pfectioīb⁹ apꝑt. is.

Uehie i acutis mōl bis moleste volētiū qdē vtile: iuuat āt exīstēs malū. Et qb⁹ circūtēdūt palpebre malū malū āt et sup ōsiccatū velut spuma ꝛ caligosū malū et aridū: et sordidi introrsuz et stupidi et vix ꝓcumbiles et ꝓcaui ꝛ alia q̄ reliquīt. XVI.

Oculi q sr ad modū fenestraz ale declarant ipaz quō se bz.

deos frigidos. ꝛ dico qꝺ huic qdez mozs supueniet: aliq̄o nō. b⁹ āt pp qd dico: ꝛ dōs qꝺ i hoc iuēio mōtificatōs vtutū ꝛ ifridatiōez. i alio iuēio qm̄ sen⁹ l est etas. ꝛ pp etatē fuit ifridatio: aut mltoties nz senīle iuēio etatē: ꝛ tñ nō dico mōtalē hāc friditatē. ſz poti⁹ ebrōic⁹ ē morb⁹. qd. n. qꝺ i flegmate ē morb⁹. ꝛ pp hoc supuēit frītas: Silr igr ꝛ i lachrymis. sigdē eni iuite fiūt ꝓpter ōbilitatez vtutis: mortifez ē hoc. si vo ꝓpter ebrietatē: aut aliq̄s aliā bui⁹ cāz ē mōtale: nūc igr mortale ipz suppōit. dixit. n. acutū: ꝛ ñ suffic hoc ꝓptera qꝺ acut⁹ pōt cē morb⁹. ꝛ lachryme emanāt. ꝛ ñ ē hoc mōtale: pp hoc accīt male būtib⁹ q̄si ī ōbilib⁹: ꝛ būtib⁹ alia signa mōtalia. Sci⁹ āt qꝺ i pnosticis gō dixit. Et frōtē aridā ꝛ tēlā: h āt dic: palpebras: pp B āt oīdit mltā siccitas: vñ pp siccitatē ñ solū palpebre circūtēdunt. ſz spūa fit. ꝛ siccitas: vñ a metaphora spūe maris. ꝛ fluef gō lachrias ōbilitas ē retētie vtutis: spūa vo ōbilitas alteratie: exide ꝛ oculi iteri⁹ sordidi: q̄si āt ite rioza palpebraz. i. ipi orbes oculoz: b⁹ aūt fit qm̄ calō nāl extict ē. ꝛ nō ōterf aliqd ad oculos. ꝛ sic fiūt sordidi: aut qm̄ albugie⁹ fit sordid⁹: mltoties manēt ꝛ oculi ꝓsistētes sīc in stupido. mltoties āt qꝺ dispōnē aliq̄s spasmi ꝛsigit eē dissolutōez lacertoz oculoz: sīc fit i epilepticis. qꝺ b āt oia oīdūt vtutes oēs male se bñe: pp lachrimas āt ꝛ spumā ōmīanf nāles deficiētes. qꝺ id āt qꝺ oculi sr itroz sus sordidi: vitales vtutes ōsignat ifirmari ꝛ extictionē calōis nālis. qꝺ eo āt qꝺ imobiles fiūt aiales significat es se ifirmas. Qm̄ āt sīc oīt pbi. oculi q sr ad moduz fenestraz ale. declarāt ipaz quō se bz: ꝛ si oēs vtutes infirme sunt qd̄ boni sperādum: q. d. nullum.

¶ Oportebat ipz ōsiccationē pordinare q̄ ē efficiēs tēsiōne palpebraz: ꝛ nō qꝺ fit dicim⁹ loco cāe efficiētis. idiferēter vius ē: aut qm̄ desiccatū qdē de spūa dixit. tēsuz āt ꝓ palpebras: qm̄. n. ōsiccatū nō dic ō palpebris: mānifestū ē ꝓ qdē ex eo qꝺ adduxit stati spumā: fo⁹o ꝓp id qꝺ iferi⁹ paz dixi ꝛ aridū q̄si palpebre sicce ꝛ tāde mobile: ꝛ ex b⁹ ꝓp debilitatē fit vtutū. oculos āt cē mobiles designat aut pūrē alienationē aut futurā. ¶ Et alia q̄ ōreli quūt. Que āt dic alia aut alia signa mortis: vt modū ia cēdi ꝛ b⁹: ꝛ alia dic q̄si alōs passiões oculoz: ō ꝛcauitate

ñō bic ō lachrymis.

oculoꝝ aut taciturnitate nil dixit. b° ät örelingt. XVI.

Räffert se hy. ad aliõ docuſitũ. ⁊ vult ſpés febri
t uz deſmiaſ: ſz ħ ad memoriã excitam° doctos eo
rũ q̃ dcã ſt i li. õ ſpëb° fe. doceo tñ idoctũ. Sz p̃ i
gram° ſubaz fe. ſubaz ät dico ſimplr eẽntiã ipſ°. ñ ſubaz
q̃ p̃ ſe ẽ: qñ ät fe. accñs ẽ: q̃ ät ſuba deſignat ⁊ ſimplicit
eẽntiã ſcit. ⁊ accepiſtis: audiẽtes ſubalẽ diffinitiõez me
dicine: dcñ ẽ ät ⁊ i ꝑdi
camẽtis: q̃ equoca eſt
ſuba. qñ dicebaſ q̃ eg
nocũ noñ ẽ ſoluz cõe:
rõ vo ſube q̃ ẽ ſz nomẽ
De diſſi diuerſa. ẽ ät fe. ſubalis
natiõe ſc. diffõ q̃ dic. q̃ fe. ẽ extra
nãz calor ꝓcedẽs a cor
de i arẽias: ſuoq̃ ledẽs
effcũ: ⁊ nõ itẽdas eraſi
ſtrato dicẽte. q̃dã moti
one arteriaꝝ fieri feb.
Spẽs ät ſumũſ aut ab
eẽntia fe. aut ab accñti
b°. Subales ät dico dñias q̃ ſumũſ a ſuba accñtales vo
q̃ ſumũſ lõge a ſuba: ſic riſibile ſubale ẽ boſs. q⁊ eẽntiã
ſuã attigit. grãmaticũ vo accñs: q⁊ remotũ ẽ. ſi igſ i feb.
aut a ſuba aut ab accñtib°. Et a ſuba qdez aut q̃li calita
tis: aut a mã. aut a mõ motõis: ⁊ a caliditate gõ ſic q̃ñ di
cim° acutã fe. aut mordẽtẽ aut lenẽa mã ät ſic dic ga. ħ
gõ rẽota q̃ñ igrim°: aut i ſpiritib° ẽ fe. aut i bũdis aut i
ſolidis. a ꝓtinẽte gõ: ſic q̃ñ q̃rim°: aut i ſanguie aut i fleg
mate: aut i co. ru. a mõ ät motõis. ſic q̃ñ dicim°: q⁊ i ꝑnci
pio acuta icidit q̃litas: poſtea vo lenis: aut q̃ñ i ꝑncipio
De qui gõ lenis: poſtea vo acuta. ꝓi°. n. ⁊ poſteri° modi ſũt mo
buſdam tõis. dicẽ ät vehemẽtẽ fe. aut õbilẽ q̃le ẽ. ſi ät quis dicat
diuis ſub mltã fe. ⁊ hmõi: aut modicã abuſiue of. ant ꝑ mãz mltã
ſtãtialib° dic fe. q̃ ẽ i mlta fe. ⁊ hz ſt ſubales dñie. Ab accñtib°
⁊ accñta vo aut ꝑpingo: aut rẽotis: ⁊ ꝑpingo gõ ſic os rubicũdũ
lib° fe. ⁊ os croceũ. ħ gõ i ſãguie fit: aliõ vo i co. ru. albũ vo i flã
te. liuidũ vo i melolico bu. ħ. n. ipm bũo rẽ õſignãt quõ
ſe hñt. dñe ät aut ꝓtiuã fe. aut iterpolatã: ħ ät valde rẽo
tũ ẽ accñs. ſic pleuretica fe. aut nephretica: vñ ⁊ hy. dix
⁊ alia talia. Ꝙe. be gdẽ õmordẽtes manũ: be vo media
cres. Qñ ät ⁊ õmõdẽtes ⁊ mediocres q̃litates ſt. ⁊ ſt ta
ct° ꝑ ħ ⁊ ſenſus tact° faẽ mẽtionẽ: ⁊ boꝝ dic cognitiõez
dẽbat. n. dic: be gõ õmõdẽtes: be vo ñ mõdẽtes. ſz vſus
ẽ ꝛrio noie: ⁊ dixit mediocres: ſic. n. ⁊ tepidũ. i. min°. cali
dũ: friũ poſſe ẽ noiare. oz ät hic apponẽ ꝑ totũ õmordẽ
tes. ꝑ totũ mediocres. be ät dñie q̃litat; ſũt. De vo ñ do
mordẽtes. ſupredẽtes vo: De ät dñie ſt mõi motõis: ml
totiẽs. n. ſubtilis mã ẽ: ⁊ ſtatũ nob tãgẽtib° ſtit acuta q̃
litas. mltotiẽs ät groſſa ẽ mã: ⁊ nob tãgẽtib° patiẽs me
bꝛũ ſit calitas: exñ raritas põꝛꝛ: ⁊ ſic fit ſubtiliatõ mẽ
⁊ diaphoreſis. ⁊ p° ea ſentim° q̃litatẽ. mltotiẽs ät ſic ſub
tiliſſima ẽ q⁊ ſil cũ iductiõe man° ſtati diaphoreſis fit.

¶ Stati ät ⁊ ꝑ totũ diuiſit hy. tm vo i vtriſq; vtraq; dic.
be vo circũurẽtes ſtati. ⁊ ꝑ totũ ⁊ ꝓfeſtiz lẽte ſicce: gdã
arbitrãſ q⁊ lẽtã ſe. dic ãphimerã: qñ ät ſtate fit: ⁊ ſuppo
nit eidẽ calitas. nõ ẽ ät ħ vez: ſz lẽtas ſiccas dic vt dice
ret ethicã ſe. vñ addurit. ãphimeria gõ lẽta ẽ: ſicca vo ñ
ẽ: ſz bũida. ethica vo lenta ⁊ ſicca: qñ ät i ſolidis mẽbris
fit. ¶ Salſugioſe. Nec ät dñia ñ ẽ ſenſibil tact°: ſz poti°
guſt°. ⁊ ad ħ dicim° q⁊ ħ ſẽſus tact° ẽ. ſic. n. ſi i mari bal
neeſ: ⁊ ex ſalſedie aſpitas aut mordicatõ manẽat i cor
poze ſic ſi cẽt a ſpinis vulnerat°. ſic ät ⁊ hic talẽ q̃dã aſpe
Que ſint ritas fit patiẽti: ⁊ manu medici. ¶ De autem.
feb. pẽfi ¶ pẽfiga gdã dñi ẽẽ ſpũz: gdã guttã aq̃: gdã ät radiũ ſo
godeco. lis: gdã ät aiaz: gdã ät ãpulas aq. ⁊ ꝑmi gõ dñt pẽfigode
es ſe. q̃ fiũt i ſpib° aut i gb° ſpũs gñanſ vl aſcẽdũt cũ ſe:
ſcõi ät dñt q⁊ pẽfigodees dic ſe. q̃cũq; bẽnt tãq; guttas
aq̃ i corꝛe: ⁊ vñ addidit mãib° guttoſe: ſty ät dñt q⁊ pẽfi
godees dic ſe. vrẽtes ⁊ i ardoꝛe ſupueniẽtes: q̃rtivo dñt
ſe. pẽfigodees illas i gb° aliẽatõ fit ⁊ leſio vtutũ aialiũ.
vlti ät dñt õ q̃ꝛ opione ẽ hy. ⁊ va ħ opio. qñ pẽfigodees
dic ſe. bũtes lẽticulas: vbi ⁊ iduxit. d. q⁊ videre poſſe: q̃ſi
poſſes: ſz ad medi°. ñ. n.
ad patiẽtẽ. b° ät ħ dic: q⁊
poſſes ſt q̃ſi poſſes vidẽ
ſed poſtq̃ dedit medi,
co cognitiõez a tactu: nẽ
ät dat eidẽ cognitionẽ a
viſu ¶ Qñ ät vidit hy.
gõ rubicũd° coloꝛ mixto
tiẽs ⁊ ſz nãz iueniſ. liui
d° ät nũq̃ ſz nãz ſz ſp eẽ
nãz. ꝑ b° i rubicũdo gõ
⁊ crocco ex ꝑpõnẽ gdez
adiũxit vt õſignet id qõ
ẽ exñ nãz. i liuido ät ñ ita
ẽ. be ät ſẽ dñie ab accñtib° ꝑpings ſube. XVII.

d Jstẽſiões cõpis: ⁊ duricies articuloꝝ ⁊ idẽ diſſolut° maluz ⁊ ꝓfractões articuloꝝ malũ. Oculi virilitas repcuſſiui. Et reiectatões: ⁊ cõfractiões malũ. I.

de. be vero liuide ⁊ alia talia. XVII.

d Jctũ ẽ ät vob q⁊ diuerſa ẽ ħ doctria. aliõ q̃dã. n.
docet hic hyp. ſz ⁊ hic nãz imitãs q̃ gaudet i me,
dijs ⁊ ipſemet extrema vituperãs media laudat. ſz ſm
ſuppõnẽ dictões ꝑ° explanem°. ⁊ deiñ itẽtionẽ dicam° ⁊
cãz. mẽtionẽ faẽ hy. de diſtẽſo duro. diſtẽſũ ẽ. n. qõ tẽdit
i ruptionẽ. durũ vo qõ ñ ẽ tractabile. Et q̃dã duꝛ ⁊ tẽſũ
idẽ eẽ opinãſ ⁊ ſi ẽ veꝛ. ꝑ° q̃dez q⁊ vter iſtaꝝ° ⁊ diſtẽſus ẽ
ñ tñ durus ẽ: lapis vo ẽ duꝛ° ⁊ diſtẽſus: ſi. n. duꝛ b° ⁊ tẽſũ
ẽ. tẽſũ vo ñ duꝛ. ⁊ b° ät bẽm° ab ari. q⁊ ñ ẽ nã ſiſta: ñ. n.
pla opponũſ vni: ſz vnũ vni: duro gõ molle: tẽſo vo remiſ
ſũ. q̃ſ aliõ ẽ tẽſũ: ⁊ aliõ durũ. ⁊ ħ ẽ expõ dictõis. itẽdit ät
dicere: q⁊ duri ⁊ diſtenſi articuli aut molles aut remiſſi
difficiles ſt: dic: oz ät ſubitelligere vltra moderatuz id
qõ dic. q̃ aũt ẽ cã faciẽdi duros articulos: ⁊ dicim° q⁊ du
ricies et deſiccatõ. ⁊ qñ eidẽ cãe faciũt et duriciẽ et di
ſtẽſionẽ: ex hoc decepti ſt. et dicebãt idẽ diſtẽſũ et durũ
ſz dubitãt qdã dicẽtes: ꝑꝑ quã cãz ñ õ molli et rẽiſſo mẽ
tõez faẽ et dicim° q⁊ põ b° feẽ: dicebãt. n. et to° diſſolutũ.
diſſolutũ ät rẽiſſiõis ẽ: poſtea ät qñ moderatã diſtẽſio
nẽ: et moderatã duriciẽ efficiũt; niſi ſuppõaẽ humiditas
ex q̃ ſit mollicies ñ ſit aliqd malũ. et ꝑꝑ b° dimiſit po
ſtea q⁊ difficiliũ accñtiũ ꝓſecu° ẽ. ħ ät ſic acuta mag° faci
unt: et b° hz pilꝛ itẽtio. Diſtẽſiões corꝛpis: et duricies arti
culoꝝ: et idẽ diſſolut° malũ: et ꝓfractões articloꝝ malũ.
diſtẽſiões dic articloꝝ diſtẽſiões articuloꝝ ſiue rẽiſſi fi
ät ſiue diſtẽſi. diſtẽſio ät fit: vt dcñ ẽ. aut a ſiccitate: aut
a frigitate: et idẽ diſſolut° dic. q̃ſi fortꝛ° illi°. Et ꝓfractões
articuloꝝ. q̃dã ät libꝛoꝝ bñt modũ iacẽdi: q̃dã cõfra
ctões. ga. ẽo plz ꝓfractio. Mod°. n. iacẽdi circa totũ coꝛ
p° vr: ſic dcm ẽ i ꝓnoſticis: ⁊ ſi ſup vẽtrẽ ꝑter ſolitũ iacu
erit: aut iferi° tẽdẽs: ſignificat aut aliẽatõez aut doloꝛẽ
et motẽ: ſi ät hz ꝓfactiões ſignificat diſtoꝛſionem arti
culoꝝ. idꝛcit ät cõfractões articulorum.

¶ Virilitas vr a ꝓtur batões ſm et motiõe iordiata: ſic
n. virilẽ dicim° boiez vane logntẽ: q q facẽ virilr vana ⁊
mltotiẽs vane veniẽtẽ: ſic ꝛ virilitate oculi: dic iordi
natũ motũ oculi. hoc ät ꝓ ꝛ ꝑ ꝓ diſſolutõez lacertoꝝ
oculoꝝ: et dictum ẽ alibi. inſtabiles et tremuli: hoc aũt
oculi virilitatẽ dic. õſignat ät aliẽatõez aut pñtẽ aut fu
turã. Quidã ät acceperũt vnũ ſmonẽ ħ eẽ cuz ſupioꝛi:
et dixerũt ſic. oculoꝝ virilitas et reiectatões qñ ät dic
reiectaſ. oculus huc illuc: ꝑꝑ ħ virilẽ q̃dã mot° iordiate
et pꝛes ſt eis grates: qñ et cãz dixit ꝛepcuſſinũ. d. ſignifi
cat. n. aliẽatõez aut pñtẽ aut futurã. aliq ät acceperũt re

flota q⁊ durũ ⁊ tẽ
ſũ ñ ſunt idẽ.

Jacẽ ſu
pra vẽtrẽ
aut infe
rius ten
dens alie
nationez
doloꝛem
aut moꝛ
tẽ ſignifi
cat.

iectões ⁊ ꝛfractões p totū corp⁹: qđ ⁊ vex ẽ: qñ ät ifirmitas ẽ vtuz ñ solū velamia pucit nā. ſz ⁊ ꝑpū corp⁹ ſiē alienū. qđ dcin ẽ i ꝓnosticis. ꝛſideraſ o3 ⁊ egz ąſi vtuté patiétis. B ät h ōſignat. ⁊ q⁹ dic reiectatões: B ẽ qñ i vrẽte fe. ōduc ſe ō loco ad locū ⁊ resilit ⁊ ꝛfractões dic: ąſi qñ supuẽit ſpaſmosa diſpō: aut ſupcilio fcā: ⁊ qđ dēz ẽ alibi curuū B h ꝛfractōez dixit. B ät vno lacerto diſſoluto aut vno lacẽto ſpaſmato. Explic particla pria

Incipit ſa. I.

Ompleta ẽ anob⁹ p⁹ pticula i qua ōdit pſa ⁊ mirabilia docuſta. i qb⁹ oidicim⁹ ſciam anathomiacā ⁊ nālẽ ⁊ ꝓcogitiuā. nc ät tradit nob⁹ ſaz pticulā: ⁊ diſpitiua ⁊ difficilia docuſta docet. ſz ſz ſuppōnẽ p⁹datā victões explanem⁹: ⁊ ōiñ itētoez dicam⁹. dic ät. Adapiſ B ät ocs ſciūt qñ ąpliaſ ẽ. dic ät. coągustaſ. B ät ples ıą, rātes intellexẽ z⁹ ꝓpter oſonis eẽ apō grecos: ⁊ credebāt ipz ꝺſe coągustaſ ⁊ būectaſ. ñ ẽ ät b⁹. ſz coągustaſ dic cō ſtrigẽ: h ät ẽ explanatō victōis. Intētō ät h ẽ qñ o3 coągustata corpoꝛ apire: ⁊ adapta coągustaſ: h⁹ ät o3 faceſ qñ ad ímoderatā aut coągusta⁹, aut apitōez tēdūt corpa. Curā ät docet h pticularẽ hy. volēs ꝺſeq rōnẽ ꝺſité. Cōtraria ȝrys curank: ſz ñ ōcipiaris ⁊ ñ diſcedas volēs exercer artꝺopa. ſz diſce cāz coągustātẽ pōtos. aut rarifi cātẽ: rarificāt ät pōti: ⁊ dico ō imāifestis: Effūdit ät ímoderat⁹ ſudoꝛ aut pp calitaté aut p ꝓpoſitiuā motōez expulſiue: aut pp ōbilitaté vtuz: ⁊ ſi pp calitaté rarificēt pōri. i frida ſi vo pp ōbilitaté vtuz: ꝺſōta. Et q̄ddā admirabile dicā: q⁹ vinū puertit ſudōes: ⁊ mltoties ſudoꝛib⁹ emiſſis tradidi vinū ⁊ ſudores ceſſauer. qñ fortificani vtuté ōbilé. ſilr ⁊ i toto cōpe ſi vēa raſſiat aut aliq̄ mēbrū. Mltoties ät coągustāt p ȝria. aut ab ifridatōe: aut ab aqs albuk. i. pluuialib⁹ aut fluuialib⁹ aut pp ōbilitaté expliue: qñ ät mltoties. i ſupioꝛib⁹ ät pp calitaté ē: ⁊ rarificatō fit ꝟuenienter. qñ ſupiōa iſpic. q vo circa cutī nudi ſt: ⁊ exiñ coągustatō ⁊ ſeq̄litas fit i cōpe ⁊ b⁹ idē o3 coągustaſ. b⁹ vo relaxaſ. pp b⁹ idē dic. B q̄ō. illa vo ñ. ⁊ B ẽi tētioby. cū di. Adapiſ ⁊ coągustaſ h qđē. illa vo ñ. Et ñ attēdas q⁹ coągusta mēbra apias nz adapta coągustes.

De ad mirabilitate vini i puertẽdo ſudoꝛes.

¶ Hūoꝛes hos q⁹. Et dic q⁹ o3 ät itelligēr ſupabūdātes hūoꝛes exercer ⁊ expeller. mltoties. n. medic⁹ q⁹ idiota veniēs ad hydropicū ⁊ volēs cūaſ fla: eūauit co. ru. ⁊ potiꝰ leſit. hypocratic⁹ vo medic⁹ pcāntēr ſupabūdārē hūorē cūat. ⁊ p ex ꝓpoez mānifeſtauit pcānt⁹ hūoꝛ. ſi alē cūonē: volēs ät mānifeſtaſ. qñ o3 hūida cōpa cūaſ dixit ōſiccare. h⁹. n. p diaforeſiz expellim⁹: B ẽ ſupabūdārē hūorē ⁊ faciētē hūiditaté p nitz: ąmā ⁊ ſapōez: ⁊ hō alia diaforā ſātes. i. cuaporātes hūoꝛes ſiccitaté facim⁹. B ät operamur qñ circa cutē ẽ hūoꝛ. ñ. n. p flomiā aut purgōnẽ hō poſſim⁹ cūaſ. ōficiētes ät hūoꝛes ſtauram⁹ p cibos. mltoties. n. iuuēe exiſtēi aurnaſtica etate ſupabūdauit fla ⁊ h⁹ eūem⁹. i ſeneꝛo ſi ſupabūdauit fla ñ cūam⁹ h⁹. ſz dam⁹ ⁊ citū nutrimtū. pp hoc. n. cāo cibi ⁊ vitupāt ⁊ laudāt a. g. ñ ſz idē ſz ad aliō ⁊ aliō. Cauſ. n. vituparāt ili. ō nu. qñ chachochim⁹ ẽ ⁊ gñans ſupfluitates. i ſimplib⁹ ät mltoties laudat ipz ſiē pbarmaciā. ſic g̃ ⁊ i farmacia ſiē cibus vituparāt: ſiē vo farmacia laudāt: vtimur. n. ipis i multis diſpōib⁹. huic qđē. illi vo ñ. rurſus ſiē epilog⁹ ẽ. qz mltoties alia mēbra idigēt euōe: ⁊ alia iductōe hūoꝛis. ⁊ hoc ẽ qđ itendit per huic quidē: illi vero nō. II.

Mſb hic ō cauſe.

a Tēuaſ. n. o3 pīguia coꝛpoꝛ: aut p dietā aut pbarmacias. didiciſtis. n. i li. ō cāis qñ ẽ augmētuz ex nāz. ſic in nichomacho medico. o3. n. attenuaſ. iō ſcriptū ẽ ō purgōne carnis. o3 ät tēues hūoꝛes ípiguaſ. ⁊ ō hūoꝛib⁹ dic ſbtiles hūoꝛes ígroſſa: ⁊ miſtra ea q̄ ſt ō ſi mula ⁊ lacte. ⁊ pigues attēuāt: ſic i his q̄ ſt i pectoſ qñ videm⁹ q⁹ groſſa ẽ mā ⁊ truſim faç vtimur his q̄ ſunt p oꝛobū: vt ipaz māz attenuem⁹. vtimur ſpatula ⁊ iſopo. coꝛp⁹ ät dic totū ſic ⁊ cutē ſi acuta ẽ diminuer. ſi vo dimiuta augmētare: qđ ät lubꝛoniz būt ⁊ neruos. ſz ñ bñ habēt. qñ ät mltoties dic hy. q⁹ ego breuiloqu⁹ ſū tu vo itellige alia q̄cūq; idigēt augmētov⁹ diminutōe. rurſus ⁊ h epilogus. qñ mltoties mbra multa egēt augmēto ⁊ alia itez diminutōe: ⁊ iō dixit. hec qđē illa vo ſi.

Indurañ mollificañ h q dē: illa vo ñ. Suſcitare ſtupefacere ⁊ alia mlta talia q̄cūq;. Coeffundē ſubducta eȝ euellē cōfeſti eȝ diſtēta ſubducē. z.

Lū hūoꝛē nō eūtē agere. eūtē ät coeffū dere: ꝺmoueri ſimplr vt dolō doloꝛē ſoluat. Biſilia ſi repūt ſurſū erecta

¶ Dic ät vt ȝriū eē iduraſ ⁊ mollificaſ. ⁊ iō dic hy. q⁹ ſi i durēt mollia mbra. o3 ät ipa mollificaſ quēadmōz tracheā ät eriā: ſi mollificata fiat. ſi fz nāz dura o3 ipaz iduraſ quēadmōz et matricē: hāc ät nā durā feē vt recipiat ſpmā: ſic videm⁹ et i his q̄ ſt extra: quēadmōm edificās exaſpat muz vt r̄cipiat calcē: itez et hic epiglot⁹: h q̄ō. illa vo ñ. Indurañ mollificañ. ¶ Mltoties vēio ad eg tātē. ⁊ hic i ꝓncipio ẽ iraſcibil' ferus iracūd⁹: et ñ ſolū ꝺ ꝓpios ſz ꝺ extraneos et coḡſcēs mozes ſuos q̄uis furioſus ſit: dico hoc cē ei fz ꝺplonē ſuā: poſtea vēio ad ipm: et ſubito mitē qtū taciturnū lucio ipm. et qđ dico: qñ ſtupoꝛ capt⁹ ẽ. huic igr̄ iduco cala et acuta vt ipm ſuſcitē ad p⁹ ſtatū. ali⁹ ät i pn⁹ fuit mitz et get⁹. deiñ ſubito inuenio ipz furibūdū: et fez et qđ dico: h furit: et tē vtoz narcoticis; h aūt p B tradidit hy. dixit ät. et alia q̄cūq; talia vt itelligas ꝓtermiſſa i nācōicis: ⁊ ſuſcitari a ca. et acut

De duricie mſcia.

¶ Sciēdū ät qñ aliō ẽ ꝟeuellēr et aliō coeffūdere. eȝ euellēr. n. ẽ: qñ fz rec⁹ māz trahim⁹. coeffūdēr ẽ qñ obliq̄ i adiacētia mēbra deriuam⁹ māz. vbi. g. ſuppōañ cilia ca diſpō. et fluxꝰ i vētre. ſi igr̄ volum⁹ coeffūdēr p vrinā ſtudem⁹ puertēr māz. dēz ẽ. n. ab hy. vria noctu mlta ſacra modicū ſeceſſū ſignificat: ꝺuertim⁹ ät māz ad vrinā et ñ ąpli⁹ fluit vētēr. mltoties aūt debiles ſt rēes: et pp h⁹ ñ bēm⁹ q⁹ vtamur coeffuſiōe. fz ꝺeuſiōe vtoꝛ: et p vomitū euactio māz. vt deſup cūata ñ fluat i vētrē. fz vbi B facio nā debilitaſ ō ſup fca euōe ſubita. iōq; hy. vt in medio nā r̄cipiat gerē pp B dixit. Sōducta eȝ euellere: vt intelligas vt eȝ euellas: et rurſus nutriēs eȝ euellas: B ät dic. pp eȝ diſtēta ſbducēr. et qđ alibi dixit. i gymnaſticis regeſce ſtari. B ät h eȝ diſtēta ſbducē ⁊ B ẽ q⁹. d. z.

d

Jctū ẽät a nob⁹ ſi recolit⁹ q⁹ ō pticlarib⁹ egritudib⁹ bēmiaꝛ hy. et iō ſmo ñ bz ꝓtinuatōez: neq;. n. ēdiruas egritudies docet ſiē manifeſtat tractat⁹ diſcōtinu⁹ ſz h explanem⁹ ſilr victões: diñ dicam⁹ itētionē hy. ō bumoꝛib⁹ faciēs mētionē. ſcitis. n. qđ ſt hūoꝛes: hūida q̄ innris coꝛpib⁹ diffuſa: ſt dico ät ſāguinē co. ru. melācholiā et fla: hi. n. i eo q⁹ eq̄le hñt vel moderatū ąle et ątū ſtificatū ẽ cōp⁹ nr̄z et ſanū. ſi vo puertaſ: aut fz ątitaté aut fz ąlitaté egritudies fiūt. qđ ät dico de his: et ipe hūoꝛ amic⁹ nāez. ſāguis ſi ſupabū⁹: et efficiat egritudies. vñ et dēm ẽ i apboriſmis ad ſūmū bōe btitudies fallaces. ſrabūdat ät aut magꝛ aut min⁹. et itez magꝛ aut magis aut min⁹ et min⁹ ſilr. ſiē. n. tertiana magis tertiana: aut min⁹ aut ampli⁹ min⁹. h. n. ola hūoꝛes dicūr: eo q⁹ diffuſa ſt i nſo coꝛpe. eūtē ät dic expulſa p eo q⁹ eūt ⁊ ferunt

extra corp⁹. Coeffūdeꝛ ät dic̄ simlr eūare cū natura. q.d. qñ nā eūat: ⁊ ñ finalr eūat. ⁊ tu silr eūa. ⁊ si p sudōes eūat. ⁊ tu p sudōes emitte mäz: aut p fluxū säguis. ⁊ tu idē facz ⁊ alys silr. Quid ät dic̄ ꝓmouēi sim plr. gdā ät libꝛoꝝ būt irasci: gdā opari: gdā ꝓmoueri. et boꝛ triū exḡa me exponē: g ät dūt irasci: sic expo⁹: qñ eoō⁹ q̄ mouem⁹ boiz ad irā: eoō ät mō ⁊ mäz. B ät mäi

Medic⁹ ē adiutō nature.

fest hy. ad irā. n. ꝓuerti m⁹ boiz: mouētes ips p liuriā ⁊ bꝰ talia. oz ⁊ i mā iō faceꝛ vt mouea m⁹ ipaz: aut p pharma cias: aut aliq̄ talia. ⁊ iō dixit irasci. mal⁹ ät ē h text⁹ ⁊ idign⁹ hy. oz igr dr̄e qñ opio hy. ē. dcio vo nō ē ipi⁹ vt dcm̄ ē su pius. g vo dicūt cōmo ueri magis proprie di cūt. moueri ät significat fureꝛ. B ät dcz ē ab eo q̄ mouēt aialia: ⁊ sargūt ad coitū. aly vo dūt opari sile nāe: gd est ät B q̄ dic̄. gñat ät nā bꝰ būoꝛē ⁊ tu gnā. ⁊ dicim⁹ q̄ h eē näz būoꝛ supabūdat. ⁊ q̄lr bēam⁹ appōeꝛ eq̄litatē. qd g ōstruit hypocratic⁹ canō g dic̄: q̄ nihil penes me. ecce. n. hy. itez dic̄. Dolor dolorē soluit. ⁊ adducūt exēplum. vt credaꝛ sic. vēit ad me qdā bris hyschiadā. ⁊ facio illi cau teriū. ⁊ dolorē efficio. ⁊ p dolorē vltiōis cessat dolor hy schiatice passiōis. ali⁹ ät vēit dolēs dētē. ⁊ accipiēs ferz: aufero dētez. ⁊ faciēs dolorē pozē dolorē soluo. ali⁹ ät vo mit paulati. ⁊ ꝓturbaꝛ. ego ät silr eūaui mäz p vomitū. ⁊ faciēs dolorē expuli pozē. itez ali⁹ vēit ad me dolēs colō ⁊ iduxi q̄ sūt p castoriū ⁊ cēaureā. ⁊ cū sint acuta feci do lorē expli pozē. ōridēdi ät sūr g bꝰ dūt. nō. n. recipit istā tiā regla hy. g dic̄ Ꝟria Ꝟrys curāt. oz. n. nos scire qñ fit cura: aut p se: aut fz accns. fz morbi gdē p se Ꝟrys curāt: sint hōmata vo p accns: sint hōata. n. sūt q̄ ōcipiūt ipos i ducēs ät cauteriū ad hischiā. h dolor ñ curauit hyschia tica passionē. fz qz fri. ⁊ bu. bu. ledebat. yz. flatic⁹ cauciū ē calz ⁊ sic. igr nociuū bu. explit: iōq̄ cessauit passio. ⁊ sic saluaꝛ regla di. Cōtraria Ꝟrys curāt: sile ē ⁊ i dēte: nō pp dolorē ferri cū q̄ exꝛi dētē expli dolorē. fz qz extraxi dē tē nociuū: iōq̄ cessauit dolor: silr ⁊ vōitu: qr totū peccā tē bu. cūauit: iōq̄ cessat dolor. ⁊ i colica pter dispōe: qñ bu. ledētē. ⁊ affligētē collū eūaui: iōq̄ dolō cessauit: vt si ät itelligas p se curatis. ⁊ p accns eaō ee. dic̄ hy. a tetano bito medio estatis inuēi bū carnoso aq̄ mkte ifusio cale frigide reuocatiōē faḉ: vt nō itelligas q⁹ a frigida cessā te calidā dixit. ⁊ ecce fm accns fcā ē cura. dicit itez aūt

Quō ca nō hy. nō fciplat in stātā yz. Ꝟria Ꝟrij q̄ anē.

¶ Dicit igr q⁹ si bu. peccās surſū ferat: Ꝺeuelle ips ad ife rioza. si vo ad iferioza: attrabe ad supioza. ⁊ si B ē vles ⁊ pticlares eūones dic̄: qñ oz sīlez vis accipe euōnē pur ga. si vo pticlaꝛe posteriozib⁹ capitis volētib⁹ tē frōtis ve nā rectā icide. dcz ē ät ab ipo posteriora capitis volētib⁹ vēa q̄ ē i frōte recta icisa pdest. ⁊ h ē expō dictōis. vt itē tōez ät bēam⁹ q̄dā oz paccipe: q̄z p⁹ ē boc: qb⁹ crisis fit: aut fcā ē ñ moueꝛ nz faceꝛ fz sineꝛ alia pticla ē h. q̄lia oz purgari purgēt. ⁊ ꝓfert ⁊ bñ ferūt: si vo nō: Ꝟriū. B ät vlt dr̄e p fz: qñ būoꝛē quē oz eūari: si cūaꝛ nā ꝓfert. si vero aliū eūat bu. pter peccātē: hoc fit malitia egritudis. si. n. ētiana ē. ⁊ fla eūeꝛ: difficile ē. si vo ledēs cūeꝛ malū: qñ canō ē hy. ñ imixtos būoꝛes eūari. ꝑma ät pticula ē hec q⁹ si nā ōtermīat egritudinē: tu gesce ⁊ rursus si fz rōnē ōtermiauit vez nō pfcē iuua nām ⁊ eūa pfecte bn. noci uū. si vo nā eūans ōbilitaꝛ. ⁊ si mltū eūauerit. tē adiuua ⁊ siste eūonē: ⁊ hoc ē qō dicit hy. qd ät ē q⁹ dicit eūtē age re: fz eūtē coeffūdere. q.d. peccātē būoꝛē nām imitando eūa. q.d. si vo eundē expulit: ñ finalr totū bu. tu vo totū eūa. q.d. pⁿ nām: ⁊ tu opare. ⁊ bⁿ bz itētio pñs. polor dolo

Medra iferiōa sē min⁹ no bilia supi oribus.

rē soluit. Dec pticla ipozē ē addita. Dissilia si repūt sur sū erecta: boꝛsū soluit ⁊ Ꝟria eaō vt capitis purgō: flomia qñq̄ nō ē auferri. Dic̄. n. oz Ꝺeulsiōe vti. si nociua ē mā ⁊ si surſū nocuerit ad iferioza oz attrabere. si vo iferi⁹ ad supioza. oz. n. magis ad igbilia mēbra fieri ātipasmi: ife rioza. n. min⁹ nobilia sūt. qd igr ñ facim⁹ qñq̄ ad supioza cōtracuulsiōē sicut in ciliaca disponē fecim⁹. ⁊ ad hoc dicim⁹ qñ qñ magna cā imiet: tūc surſū duc: ⁊ ñ oz hoc ꝓtinꝰ faceꝛ yz. ad supioza ducere mäz ma gis. n. sedis. eteni supiōa nobiliora sūt iferiozib⁹: p⁹ q̄z docuit vles purgō nes: vult ⁊ pticlares tra deꝛ. qñ. n. cōp⁹ bz supflu itates vtiur euōe yz. pur gōne aut flomia: qñ vo ē sin supfluitate. ⁊ volet

isti. IIII.

ſ Pīritus pulſpissi: magni rari. Exteri⁹ ma gni itroꝛsus pui introꝛ sus magni: exteri⁹ pui: illō q̄ ō extēdēs hoc vo contendens ꝺensans. Bupla itrōsus respira

caput. localib⁹ vtiur curis: ⁊ sic euaporat mā: si vo totuz corp⁹ eūare volueris vteꝛ purgōe: si vo circa posterioꝛes ptes capitis fuerit dolor ⁊ pticlaꝛe facias eūonē: tūc ve nā q̄ est i frōte icide. sic i toto corpe q̄ supi⁹ ſt ad iferi⁹ du cis: sic ⁊ i pte dico oz a posteriozib⁹ ptib⁹ capitis ad āte rioza Ꝺeuellere. hoc. n. significat. ⁊ Ꝟria eaō vt capitl pur go: ⁊ pblōmia qñ ñ extat auferriñ extat ät dic̄: aut ad q̄ titatē bu. aut ad q̄titatē ⁊ q̄litatē: qñ nō ōbet eūare fm pls aut min⁹ q̄z ōcēs. aut fm q̄tū ⁊ q̄le: qñ ñ oz aliū bu. loco alterius eūare: et būc multū aut qñ nō op⁹ exē tps eūare. si igr volueris co. ru. eūare hoc ꝓsidera a tpe: regio ne. etate. ⁊ alys bꝰ. hoc aūt memorat sic raro dcm.

Medra iferiōa sē min⁹ no bilia supi oribus.

¶ Dcā ät sūt h multotiēs. fz qz repetita multotiēs pſūt accipio itez. fz Fz suppōnē. p dictōes explām⁹ abusiue dcās. ptimata dic̄ hy. q̄ a terra pullulāt. blastiata ät dic̄ extremitates rāoꝝ molles: ipe ät noib⁹ vtēs blastiata dic̄ ⁊ exē cūtia: ⁊ q̄ sē itra nō adhuc exē apparētia: fz exūtia i no bilib⁹ mēbris: dic̄ ät de bubonib⁹. vbi gra. supponaꝛ q⁹ helio se. nō vtētē illā epbimerā: vtens. n. ipa ē. sic dictū ē Ꝺe. be qdē ōmoꝛdētes manū. be vo circūtuentes: sed hz ardētissimā fe. ⁊ vt dicā pestiferaz: ⁊ ita supueniūt duo medici: vn⁹ qdem hypocratic⁹: ⁊ ali⁹ idiota: ⁊ idiota iue niens bubonē. dicit: nō hz malū: epbimera eni est. hypo cratic⁹ vo medicus fm doctrinā igrit di. vtꝝ vlcus aut vulnus alicubi habeat: ⁊ hoc fec̄ bubonez: tē ät signū est bubō cāc: cā vo fc. i pestiferis ät bubo signū ē fc. ⁊ mā: sed hy. ꝓsideräs multitudinē. q̄z multotiēs i pfūdo ebu lit mā: ⁊ ꝑmittit bubonē dixit. Ꝺebres in bubonib⁹ oēs male pter in epbimeris: i pestilētialibus eni fe. nō fiunt posteriꝰ bubōibus: sed p̄ fit putrefactio Ꝺñr fe. deinde nā volēs expellere: recalcitrat pars mā: ⁊ ōriuaꝛ ad de billioza mēbra: ⁊ ex his locis faḉ cognitionē. Aut eni cir ca aures fiūt bubones: ⁊ ōmfat cerebꝝ male se bre: aut circa ascellas: ⁊ osidūt coꝛ pati: ⁊ ea q̄ sunt in pectoze: aut circa iguinē. Et mäifestat epar ⁊ ventrē patiēria nobilius eni ē cerebrū coꝛde: et coꝛ epate et vētre: et hoc ät nō di uinam⁹. dic̄ eni hy. maxīe coꝛ q̄ circa viscera: viscera ät vocat ola pncipalia mēbra i pfūditate existētia sic̄ cere brū coꝛ epar. p eo ät q⁹ dic̄ ē: ⁊ alioꝝ ītēdit: aliozū dico tumozū habentiū calz apa sic̄ erisipilatozū supueniētiū in pfundo: hoc ät ōsignat male. consuetiꝰ vero isti: signū mēbrorum patientium bubones. IIII.

Indicatio sūpta a locō circa q̄ fiūt tuberes

p Ostq̄ ōterminauit hy. de purgōne humozū ñr itendit ōterminare de respiratōe. ⁊ i hoc exhibet maximā diligētiā: quoniā ät maxīe vtil⁹ ⁊ rspiratio: iōq̄ pmutatio ipi⁹ lesionē multā faḉ: reminiscit ät. et in pno sticis de respiratōe. et i li. ō disnia et h. fz h poti⁹ dicit ō respiratōe q̄ in pnosticis. ibi ō eq̄li solum determinat. hic aūt et de ineq̄li: rursū et in li. ō disnia plā ōterminat ō

ipa q̄ b. sciēdū ät ē. quoniä a mä vocat respiratiōez spz: spiñ. n. dic̄ partiū spissā: iōq; necari° ē fmo ō respiratiōe: qñ ät ferī cerebro agēte ad op°eozdis: vt p ispiratōez i- ducaī aer ad refrigerādū calozē nālē p expiratōez vero emittat nä fūosas supfluitates. Sz b oz scire: qñ ąt sīp mutatōes pulsuū. tot sūt respiratōis pmutatōes: docz ät simplices pmutatōes ⁊ ꝯpositas: docet ät a gete sic. qñ dic̄ spissā ⁊ rarā. A mo tōe vo vt qñ dic̄ magnā ⁊ puā: a magnitudie ät dū dic̄ magni ⁊ pui. Et tradit q̄mor mōs simplices: dicēs ma° ⁊ spis sū raꝑ ⁊ puū: ꝯpositos vo magnū ⁊ pissuz: ma gnū ⁊ raꝑ: puū ⁊ spissū puū ⁊ raꝑ. ⁊ magna gō et dēsa ē respira° sic̄ qñ q̄litas sola supabūdat. et vult nā refrigerare. i. calozē naturalē: facit magnā re spiratōz: qñ ät ñ suffic̄ magni° assūit ⁊ spissitudinē. vt p ipaz ꝯpleaī reliquū. magna ät ⁊ rara fit: sic̄ i desipiēt⁹ i bis. n. p⁹ ē raritas: qñ ät sic̄ ōbēs suffocari cerebꝝ vnā facit magnā respiratōz: sic̄ a stupōe surgēs. ⁊ sic i pn°ma gna ē. ⁊ rara respiratio. pua ät ⁊ dēsa fit: qñ flegmō ē i p fūdo. fz exōrio se bz b. ⁊ pbreneſi. ibi. n. p⁹ ē raritas. b ät ꝑma dēsitas ē p eo q nō pōt nā dist̄ēdi puā fac̄: qñ aūt puitate ñ iducīt aer. iōq; assūit spissitudinē. pua aūt ⁊ ra ra ē sic̄ i bis q bñt ifridatū. pfūdū: ⁊ mōrificatū. i. calozē nālē: ō qb° ⁊ by. dicit frīs respiratū celerē ⁊ tardā ñ méo rat respiratōez. aut qz b tractat° ꝯmēoratiu° ē: aut qz in magna ⁊ dēsa subitelligit celeritas: ei pua ⁊ rara tāditas. ieq̄ ē ōmīs. p eo q dic̄ exteri° magni itrorsus pui. ⁊ eꝫ b ät fit p ꝯb̄ tē nāe: aliqñ qdē retinēte: aliqñ retie ri. ⁊ b gō dist̄ vo ꝯbēs. hoc ät dicim° qñ mltoties ē būidita ea q̄ sūt circa thoracē. ⁊ ōferunt vl tra p . ōe, id acti spūs. ⁊ merito itez pp supfluitatez cūanē mbza. ⁊ itez sr. ꝑportōez respirāt. hoc ät bz pīus i io. Spūs pui spissi: magni rari: ecce a mā icepit hoc ē . mā. n. ē ispiratōis ⁊ respiratōis. ⁊ ispice q ad mēo ri. ā scripſ by. q̄lr ⁊ simplices qdē spūs. ⁊ ꝯpositos i simplices gō qñ dic̄ spūs pui spissi. ⁊ magni ät sic̄ qñ dic̄. puos spissos magnos: raros. ⁊ puos: aut raros. ⁊ spissos. qz ñ sūt ꝯpoles.

¶ pr boc. n. q dixit: exteri° magni expulsā fumosita tē ōmrat: pp boc vo q dixit: exteri° pui q̄litatē ōsignat q̄ i diget ifridatōe: dic̄ ät p b° ieq̄lē respiratōz: bz ät aliō ō extēdēs. hoc vo acceleratōs in itentiōe bz expositionem.

¶ Oz ē i plūb° bis plāre. b ē dupla itrorsus reiteratio: si vo volueris: dic qñ q ē itercilus plius: idē ē eaō respiratō. fit ät pp ōbilitatē nāe. ⁊ qñ idē ē bis plīas idcirco expo nēs seipz dic̄ vbi loco p°ispiratōis fit alia. qdā ät respirat iferī° adducīt dicēres: respirāt calz frīs: hoc ät ñ ē vez: nō. n. pole fm idē calm ⁊ frīs inspirare.

b Ic ät vult tradeī by. curā oscitatōis ꝯtinuz. q̄ cūq; eni fit paulati: ⁊ oīb° ꝯtigit. ⁊ nō idiget cura. iōq; dixit ꝯtinuꝫ oscitationū. Quō fiūt be oscitatiōes a spi ritib° ḡlīs exīt⁹ i lacert⁹ gēaꝫ. didicistis. n. i anotōia q̄ñ ītrīsec⁹ a canalib° spīrātib° ⁊ gutturē ducūt lacertiad gēas. ⁊ ibi ꝯgregat° spūs. ⁊ q̄ ē sonit° i lacertis scapl̄aꝫ. h ē oscitatio i mādibul: qūo ät h curabim°. p iūctōz labi oꝝ ⁊ nariū vēit spūs volēs exire ad bōgeneū aerē. ⁊ ostri cī° p mltiformē motōez reuertēs calefac̄. ⁊ sbtiliaī: aut nescitis ea q̄ sī circa strictū vbi fz accūs curat° ē a tetāo hito aq̄ mlie ifusio calē reiteratiōez faciet. sic igī oscita tōib° fz accūs spū iclūso fit sanitas. qd ät ē q dic̄ plixe i spirātes volēs hoc expōere. g. dic̄ qñ mala ē ocō plixa. ispiratōez. n. opōtebat dīcere nūc ät dic̄ plixe ispirātes. b° ät significat ispiratōz fcāz i mlto tpe. Rursus hoc volēs expōere. ga. dicit. q ñ solū mal° ē text° b. fz obscur°. Bz scie'm q i bō obscuris ⁊ dubijs ꝯmētatores dinando pce dūt. ñ. n. dīt vez. fz ad pbabile mag: accedūt. nos vo in q̄tū possum° verā expōnē ogabim°. qd. n. dic̄ p b° hy. ñ bi bētes dic̄ pbreneticos. q̄uis. n. eis sitis supuēiat ñ sitiūt. ⁊ ñ sitiētes ñ bibūt. qd dic̄. laboīose ⁊ plixe breuiter ābe lātes signāticos. duplex scriptura: qdā. n. libroꝝ bñt: breuiter ābelātes. qdā plixe anbelātes. ⁊ p bocvlt ꝓcognitōz vite. ⁊ mortl igref hy. In pbre netico. n. iudicio ispiratōz magnā ⁊ rarā: et dico q difficile ē b ät ꝟdiēter. ⁊ doīna mīa fruēit. ⁊ i me liōi statu ē pbrenetic°. ⁊ redīēs iuēi spiratōez p- uā. ⁊ spissā. ⁊ dico q bōa spes ē. In signāticovo pua ē spi ratio ⁊ spissa. iō ⁊ potōes p nares surſū ferunt: aiali peri clitāti p suffocatōez: dico qñ i boc difficil ē praua: ⁊ spis sa spiratio. si vo fiat magna et rara: egrotās conualescit: qñ ät posteri° fit i signātia magna respira° digōne fcā: di dicistis ⁊ ab alijs exēplꝫ vbi dicebam° qñ acetosa eructa tio difficilī liēteria vo bōa ē. māifestat. n. nāz itromittē te se ad digōnē. sic. n. ⁊ vua acetosa ē i pn°. p° eavo dīc̄. 6.

Ostāz ōteriaut hy. ō spiratōe. ⁊ b° fm eq̄litatē et p seq̄litat ē ipi° nīr ītēdit ōteriare ō digōe. et sic ac- cedit ad aliā doctrinā: dictū ē ät vob mltoties q nā dsante pmu° egritudis fit ⁊ egri° teriaī: aut p hypo stasen: aut p fluxꝰ sāguis: nūc itaq; digōnē q̄ ē hypostases docet hy. qñ ät salutifera ē ōtermia° p apostasen. tūc. n. flegmō fit quē flegmonē ab accūtib° hyp. ōnoiat latez dolōes ⁊ distēsiōes hipocōdrioꝝ et spleis sōleuatōc. In fcā ät apostase b igrim°. vt p° digōnē fruēiat. et i cretico die. et vt a nobili mēbro ad ignobile ōferaī mā. fortasse ät et q̄tū ē qō igrim° ōferri māz nīr qō b dic̄. cū. n. nīr ferī mā: fortē ōsignat vtutē. q vo ad alia mēbra ōferaī eaō et ñ fz rectū. ōbilē eē ondit vtutē. et cā exēpli sit no bis sagittarius q emittit sagittā cū arcu. b°. n. si ōrtro oculo. bonū ē. si vo i sinistris fiat: b° difficile ē. fit ät et i sinistris. ē idē ofe b° ät bz pīus itētio. Et distēsiōes hypocōdrioꝝ, et spleis sōleuatōes. Scie'm ē q hypocōdriū dicit ep. et pp b° poz dianit eidē splenē: qñ ät dicit pl'a'r hypocōdria ōsignat splenē vētrē. et oia mēbra q̄ sī sub hypocōdrijs: et ex na rib° fiecratōes et aures fz ordinē. p fiectatōes gō nariū emoꝛoīagiā significat p aures vo apostasē. q̄ fit fz rectū istoꝝ plī b et i oculos. qdā ät fmonē būc cū supioze ꝯti nuāt. qdā vo cū iferiōe: alli q cū supiōe ꝯtinuāt: dūt qñ bō fiūt p apostasē. ⁊ si fz rectū fiāt apostases salubrī ē egri° si vo ñ fz rectū ñ salutifera. et i plūb° be supuēiūt qñ et raro. et fz rectū apostasis mala ē. et q̄ ē ñ fz ordinē salu tifera. ꝛ coꝝ q̄ raro fiūt cās assignaī ñ possum°. Qui vo cū iferiori ꝯtinuāt: dūt qñ boꝝ plūma ad oculos. vz. qñ oz mltoties ad oculos ferri māz. et ibi fieri apostasē sicut i ḡbili mēbro. i. cruce oculo et aure: q̄uis eni et nobilia sint mēbra tñ min° nobilia sūt plmōe: qz cū plmo patiī mortē adducit. oculi vo aut aures patiētes ñ faciūt mor tē: rursus et i morte digniores sunt oculi a gbus dam pul mone: si appetūt magis mori q̄ viuere lumine priuati.

¶ Rursuz b est ali° sermo. fz b interrogatiue pfert fmo nē hy. et dubitādo dicit. vtrū ne: fz vez et ne: idē sūt: aut dicim° qñ fiet ꝟstrictio: aut ñ fiet: fiet aut nō: vtruz vero ciuili° est: ne aut magis ꝓprinz: quid aūt vult dicere per boc qñ sic̄ ab iferi° surſū fit apostasis. sic ⁊ gd desup ifer ri°: ⁊ dic̄ qñ fit sic̄. n. oculo patiēte supuēit apa cira genoz

Quot sī pmutati ones sim plices pulsuū ⁊ quot cō posite.

Quom pbreneti c° ⁊ signā t° p ispi- ratōz dif ferat.

De salu tifera ter minatiōe egritudi- nis papo stalem.

Quom ocli ⁊ au res sī mē bra igno bilioꝛa pulmōe.

Quō fiat oscitatō.

aut ōxtrā: aut finistrā. silr. n. ꝛ i ſgnāticis flegmōe exīte in gutture apostasis supuenit circa lat⁹ multotiens. ꝛ ita p pleuresiz soluit ſgnātia: ꝟſidera āt ꝙ itez flegmonē fa cā i ſgnātia ab accīte dixit. eritbima. i. rubedinem.

Nō hic ſpēs eter mitatōes aliās me lāc holici apostā/ tis.

¶ Dic̄ hy. ꝙ sūt q̄dā pmutatōes facte: nesciēᵗ hī vī si/ unt: aut ordiate: aut iordinate. Dic̄. n. ꝙ venio ad aliquē ꝛ inuenio ipz melonizātē. ꝛ dicētē fatua. ꝛ iordinate mo/ uētē manᵇ. postea post pancos dies venio ad ipz ꝛ inuēio eū sedētē: ꝛ ferū sapiētē. ꝛ cōsidero vī B. ꝛ inuēio ꝙ rursuz būit: rursus vo a terre no bu. ꝛ melolīco fit. ꝛ melolia ex eodē gīaī būoꝛe: fcūs ē rursus āt i ōxtro crure: aut i sini stro. Rursuz i alio sup uēit tussis: ꝛ nō spuit. ꝛ pulmo claudit. ꝛ ſbito pᵇ paucos dies cessauit tussis. ꝛ igrēs iuēi qñ i testiculos supuēit fleg mō. ꝛ ibi stetit mā. didi cistis. n. qñ colligātiā būt pticle pectoris ad pticlas gīatinas. ꝛ ne/ scio ex q̄ pte plmōis p uēit mā. ꝛ ꝟſidera exē pla q̄ accepit hy. melo/ liā. ꝛ tussiz i pulmōe fa cētā. i melolia. n. patiēs nescit q̄ pticula capitis patiāᵗ: i pulmōe vo nō sēsit: qñ āt ꝛ cerebꝝ p desipiētiā ñ sētit. ꝛ plmo p isēsibilitatē. B igī ñ ē pcogſcere siue i bono: siue i malo fcā ē mā nisi a ter miatōe. Sciēdū ē igī qñ ep mediū ē totⁱ⁹ cōpis. ātig. n. diafragma dūt meᵉ eē. ꝛ si diafragma. ꝛ epar ꝛ sime epa tis sīc adiacētia diafragmati. i ferⁱ epate dic̄ testes. ꝛ cru ra: supⁱ⁹ epate thoꝛatica. ꝛ ea q̄ sūt circa caput. ſz ꝛ i supi oꝛibᵘ q̄dā sūt magis surſū. ꝛ q̄dā minᵘ surſū sīc guttur. ꝛ ocls. ſz magis surſū ē oculus. minᵘ vo surſuz guttur: sīlr aūt ꝛ in bis q̄ sunt iferⁱ: hoc q̄dē magis in ferius sunt sīc crura: hic vero minus sicut testes. ¶ Speculāda ista.

Nota ꝙ epar dici tur esse medū in toto cor/ pore.

¶ Per b docz hy. id qō mittit. ꝛ id qō recipit: ꝛ modū apo stasis: ꝛ p q̄ ōferī mā. vz. ōria: p eo āt ꝙ dic̄. q̄. recipiēres ōsignat: p vī. mittētes. ꝛ p eo ꝙ dic̄. pp gd. mōz aposta sis ōmīat: siue p idustriā nāe fcā ē: siue p malitiā egriᵘˢ p eo āt ꝙ dic̄ qbᵒ. ōsignauit ōferētia. mltotiēs. n. pncipa lia inenīūt ōserē. ꝛ aut ꝛtristāt h: aut apa būere alteriᵘ passiōis: ꝛ rursū peiora mala fiūt. sic. n. in age ē: ꝙ mittit aliqd: ꝙ recipit vas aliqō. ꝛ p q̄ ōferī canale. VII.

p Ostq̄z ōtermiauit hy. ō finali crisi: ꝟiꝛ itēdit hic ōtermiare de nō finali. ꝛ dic̄: qñ ea q̄ ōterminātᵗ aut ōterminanᵗ p terminatōez: aut p apa: aut p vtrūq;. qñ. n. digō fit nō finalis. tunc ꝛ apa mltotiēs fit redeūte egritudie. Et vī possumᵘˢ scire si nō finalis crisis facta ē ꝛ oz reuerti egritudo vt fiat apa: ex eo ꝙ pulsāt arterie q̄ sunt circa tpa: q̄s vēas noīat ipe. ꝛ qd ē boc. ꝛ nō semp pulsāt. ita gete ꝛ trāglle tū ꝛ fortiter. viriditatē aūt dicit colorē ſz iones. i. quosdā auctoꝛes grāmatice: q̄ vocanᵗ iōes. q̄ apō grecos gnoz sūt idiōata grāmatice. s. cōe: at ticū: eolicū: ionicū: ꝛ doꝛicū nō enī dicit viride sicut qdā putāt. ſz colorē ſm ionicos dic̄. dicit itaq;. ꝛ colorē nō ſz nām eē. ꝛ ea q̄ sunt spūs nō sicut docet pmanētia. ꝛ hoc designauit dicēs. Si spūs derelinquitur. VIII.

De ſ/ guis cri/ sis cōple te.

r Ursū ad aliā doctrinā trāſfert se hy. ꝛ dic̄ qñ est tussis sine sputo. ꝛ ñ ē eaō ferina: nz valde aspa: ſz pmutatō fit ſz ordinē ad iferiora: p vētrē vt i plūbᵒ ōscē dit hu. ꝛ ferī ad deᵉ aut ad finistra. ꝛ quo potius ferī ad brī mobilia ñbra ꝛ ꝟcaua. vz. ad articlos vt i plīb⁹. ꝛ aut surſū ferī ad manᵘˢ. ꝛ clauda facī mēbra. dcñ est enī clau dū nō solū dicīᵗ in pedibᵘˢ: sed ēt in manibᵘˢ. IX.

Claudᵘˢ dī ñ solū i pedibᵘˢ ſz ēt i ma nibᵘˢ.

Uoniā multotiēs dissoluīᵗ humoꝛ: qñ debz ōter miari egriᵘˢ. ꝛ surſū ferūtur spūs. ꝛ rubescūt ea q̄ sūt circa faciē. B āt sigᵃ ē ōbērī fieri fluxū sāguis p nares qñ ē subtil mā: aut apa qñ ē gīssa mā. ſō dixit. Et ex rubicunda: qñ āt ñ ē inenire i oibᵘˢ hoīb⁹ pcognitōz: i etiopibᵘˢ. n. ñ vī nob facies ex ru bicūda: neqz nā albiōis mōi. ga. āt dic̄ qñ g scal bi colōis flatici sūt: iō ō apate ōterīat i flatefcō. ꝛ iō dixit albioꝛis modi.

¶ Qñ. n. finalr ñ fit ter miaᵒ p nares: modice fū dūt sāguiᵘˢ ꝛ postēᵃ apa. ¶ Quidā āt libroꝝ hūt Et sigō flētiū ōrelingī. dial. vo exponēs pti. istā qz ñ iuēit vo ꝟiūctōez di xit: ꝛ ꝙ si nō flentiuz de relingtur. si. n. fiat fluxᵘˢ sanguis sp finalr si ōrelī gī reuertīᵗ. qd ē B ꝙ di cit pmptū. pmptum vo dic̄: aut pp ꝟuersionē. aut pp sinthōata. ¶ Ecce ex bis oibᵘˢ supuēiētibᵘˢ: derelicta ōsignat qñ reuersio fiet.

¶ Ab hac pticla ōsignaᵗ ꝟuersio. dixit. n. Ꝟe. nō acute vt ofideret fe. cē ōbiles: ꝛ ob hoc ōclararet reditatōez: si vo eēnt acute: ꝛ mā expelleret. i. euacuaret. X.

o Jctū ē āt i aūtibᵘˢ: si brī recolit: ꝙ hy. ōtermiauit ō nō finali crisi i q̄ supuēit apa. ꝛ rursū B ō apate ōtermiat. ſz apostases dī nō solū apa qō de loco ad locū dimittiᵗ. ſz ꝛ fluxᵘˢ sāguis p eo qō egrediᵗ a corpe vocaᵗ apostases. vlt itaq; dīe: ꝙ apa mltotiēs fit: aut fluxᵘˢ san guis. ſz B nō finalr. ꝛ stati reuersio fit egritudis. ꝛ vī ē B māi⁸ ꝙ reditaret egritu⁹ ex pdcis signis. vz. ex oris ōsic catōe: ex fastidio ꝛ ſsuauitate: ꝛ nūc itaq; sīc ꝟbi gra īgrit B ꝛ dic̄: ꝙ si fuerit flegmō i splene: ꝛ spaᵗ crisis: aut apa circa articlos supuēit: aut fluxᵘˢ sāguis ō naribᵘˢ: si subtil fuerit mā: pmutatō māe ad ep mltitudīe vrie emitteᵗ: ꝛ sic pmutato fiet splēis. sīlr āt ꝛ i epte si ē flegmō: aut i ar ticulᵒ fiat apa: aut fluxᵘˢ sāguis ex naribᵘˢ: aut trālmutatō māe ad splenē. aut vrie mltitudo. si a splēō gō potiᵘˢ apa fiet i articulᵒ qz melolicᵃ bu. terrenᵃ: ꝛ gīssus ē. ꝛ iferiᵘˢ ōscē dēs. si vo ab epate fluxū sanguiᵘˢ supuēit. si vo pmutaᵒ fiat māe: tuncli ē ab epate ad splenē trālmutari q̄z a splene ad epar. q̄ [illegible] est q̄z splē. et hoc ē qō itēdit hy. ōrelicta pᵒ crisiz. tu vo adde ñ finalē. si. n. finalr fieret crisis nō fieret reuersio egritudinis. ¶ Jsta nāq; Jncōplēta crisi si fit egri/ tudis re uersio.

Jnceptōz vo dic̄ pmutatoz. i. ceptō. n. ꝑpe dī a ve. tib⁹ q̄tū itercipiūt bellicosi. ſz ꝛ B iterce⁹ fiet si ad aliō ñbr bīata mā itercipiat ipz vtroꝝ q;z vo dic̄. vz. splēis et epis.

¶ Et hypo. Nō finalr eni bis factis: aut apaīb⁹: aut flu xu sanguinis ex naribᵘˢ: aut vrinis reiteratio fit egritudi/ nis: ſz cum finalr bic fiūt nō est. ¶ Apostasiz.

Ad aliū ſmonē trāſfert se hy. ꝛ dic̄ ꝙ opz medicū cū nā opaī gescī: et nil mīstrare corpi. cū vo opaī: et ñ pfecte: tūc oz coadiuuare: si vo oio ñ opaī nā: tc oz medicū ꝑpa re se ad alīatōez māe. et si p malitiā egritudis supuēiat

fluxꝰ sāguis ex naribꝫ aut aꝑa: tūc oꝛ pbibeꝛ: qd igr̄ si fluxꝰ sāguis fiat p malitiā egritudis oꝛ ipedit: ita mltoties .n. a splene aut epate ferr̄ sāguis ad guttur: ꝛ suffocaꝫ fit trachee arterie: ꝛ spuꝛ sāguis: tc̄ oꝛ pbibere: aut puerteꝛ māꝛ ad nares: ꝛ cū venerit ad nares oꝛ ꝓsideraꝛ. q si mā fuerit grossa: subtiliare: si vo subtil' igrossare: si vo vltra modus ꝛ vtutem sit impedire. ꝛ hoc est qō dicit hy.

¶ Eā recipe. Quasi. d. vt pꝫ vigōnem. ꝛ q ad mēbꝛ ñ p̄cipale defeꝛaꝛ mā. ꝛ q nō vltra p portionem virtutis.

¶ Qñ āt. Nō satis cooperāde dic̄ qñ nō finalis sit crisis tūc opꝰ cooperari nature.

¶ Maxie gdē. Quēad modū. n. oꝛ gubnatoꝛ nauis p̄munire se pp futurā tēpestatē: aut i fcā tēpestate facere obstacla: sic̄ꝛ ꝛ medicū oꝛ p̄mūire se si a malitia egritudis supuenerit huiusmodi. XI

n Onvitupat pB q̄rtū dic̄: nꝫ fluxū sāguis. fꝫ i tertiana exēplificat. in ētia. n. p vnū fiūt poxismi. ꝛ vbi sē poxismi ibi ꝛ crisis: ḡ aut i tertio: aut in qnto: aut i septio: aut nono fiet crisis: si fiat idustria nāe: si vo p malitiā egritudis: aut in q̄rto fiet: aut sexto p hoc dic̄ hy. Quartāe emotroide discrite

Nihil frustra dixit hy.

¶ Intermittētes. Dic̄ hy. tertiāe p vnū die faciūt poxismū: ꝛ p vnū būt rigoꝛē: ꝛ ñ credas iutile eē hoc. Nil. n. frustra dic̄ hy. si. n. ꝓsideraueꝛ nūq̄ audiuisse būc ꝓmonē mirabil' vī. dic̄. n. rigoꝛē sil' crisi: aut fcā i pticlaribus poxismis tertiāe: aut q fit i crisi. s. creticus rigoꝛē q fit in causone qñ ꝛ sudōes effudūt q̄cūq; volueris exponē accipe: quā āt dic̄ tertianā se. h epici ꝛ methodici q sūt circa agatinū dūt: qñ certa tertiana q̄ lōgi⁹ē retiet. iz. horas: si vo retiuerit. is. pu⁹ oī emitrite⁹. si vo. z4. medi⁹. si vo. 36 magn⁹ emitrite⁹: nos vo h dicim⁹ si tertiana ad plixi⁹ distēdit ad. iz. hōas. q̄ vo ad. is. simplex tertiana vocat: q̄ vo ad. z4. imobil tertiana: ꝛ ad plus vsq; ad. 40. mltoties. n. retiet. 36. horas: ꝛ qñ icipit noꝛ scōi diei ōfēs se. fit. fꝫ ñ finat: fꝫ stati fit rursus suppoxism⁹: i. ꝛtiuis gō sꝛpoxism⁹ oī. i iterpollatus poxism⁹. Meli⁹ eni ē si duas horas aut tres dimittat q̄ fuet ꝛtinuatōe: sic. n. dicit i aphoxismis: se. q̄cūq; mō ofic̄iāt significāt q nō piclitātes. i bis āt q būt ōfcm: stati i iterpollatōe icipit nā ꝑparare se ad aliū poxismū: exīde mouet būoꝛ: soluit spūs fiūt scotomia: vtigo. ꝛ hoc dicebat hy. q bus cūq; debet crises fieri: ꝛ bis noꝛ difficilis ante acumē. XII

Febris ptina de terio: ē i terpolata.

m Irabilē: ꝛ h ꝓmo. fortasse āt mirabilis: ꝛ ver⁹: ꝛ dign⁹ mēoratiōe. dicit eni q supuenit adurēs se. ꝛ i

Tussis i febrienti bus sitis sedat.

hac ñ supuenit sitis: nꝫ ōsiccatio. Hoc q̄ fit: qñ pua supuenit tussis: q̄ motu moderato moderatā offert būidita tē ad appetitiuos potꝰ os: ꝛ mitigat siti: tñ oio bñ būt dixit tussi: qñ āt magna tussis magnā fac̄ motōꝫ. ꝛ ferinā: qñ āt ñ dic̄ magnā tussi ōsignat. p eo qō dicit breuiter i citātes: ꝛ p eo q dic̄. Nō ferino mō. ferias āt tusses gdā dūt q̄ fiūt qñ plmo vlceraī: aut qñ ascāides: aut lūbrici inducūt ad stōꝫ: ꝛ coāgulatōe efficiūt tussi bꝫ: āt sic raro ptigētia omittāt. fꝫ ferinā dic̄ tussiꝫ i q̄ ñ emittit sputū: q̄ fit aut pp grossū bu. aut pp ōblitatē vtutis: aut subtilitatē māe ꝓfluctis: hāc āt ñ dixit tussiꝫ. fꝫ ea q̄ fit p vētū. vētū dico frūm: dcm̄ ē āt vobis. ꝛ i li. de cāis: q supuenit tussis p spūs frūm imissus: ꝛ p cibos acerbos: ꝛ p pluerē exaspanté trachēā arteriā. hāc āt dic̄ tussiꝫ q̄ fit a frō vētor: ꝛ B palā ē a cura si cū tussiuēim⁹ clauso ore aut labys vt ñ iducaī fro aer cessat tussis. Et B ē qō dicit. Tusses ficce. ficcā āt dixit tussiꝫ: qñ moderata humiditas est q̄ mouet ex tussi. ꝛ ipa dissoluit ad mitigatōēꝫ sitis. Qñ āt solūt vel diffundūt. diffūdere āt dic̄ pp byatū hy. alexandrinsiuꝫ eni cōsuetudo ē.

Quid sit tussis fe. ria ꝛ qd sicca.

¶ Hoc i laboꝛiosis. Labor āt duplex ē. h gō spōtanea⁹ sic̄ dic̄ ipe laboꝛes spōtanei narrāt mōbos h gō ē a cā p̄mitiua. Qui vo ē spōtane⁹ non efficit tussiꝫ: sic̄ dic̄ ga. nꝫ eni vī i opib⁹ artiꝫ: fꝫ ab eo q̄ fit a cā p̄mitiua: fꝫ aut fꝫ p̄mitiuā rōnē efficit aut p se aut p accls. q: p se efficere ñ pt labor. aut. n. i byeme fit. ꝛ imissiōe frī vēri gñaī tussis i estate vo a pluer̄ exaspaī tracbea arteria.

¶ Nihil frustra. Hec āt pp dcā sna oꝛ itellige

Nihil frustra dixit hy.

re: aut p coꝛp⁹ patiēris: aut p curā. ꝛ per ea q̄ dicit ipe q̄si nihil sicut ꝓtigit. sicut nꝫ frustra. nꝫ negligēter. p coꝛpus vo. qñ nil' fit cāliter i coꝛpe: nꝫ oꝛ ōspicere: q: pua mltoties magna fiūt signa. p curā vo: qñ ñ oꝛ fieri a casu curas: neq; oꝛ pticlares fieri ad cōia tylia: nꝫ ex B ōspicer̄.

¶ Que vo. Dic̄ āt hy. q̄tiēs volueris vti pmutatōe a calo ad frīm: aut ex̄io. ab ablutōe ad multā ablutōez: aut ex̄io: aut a laboꝛe ad getē: aut ex̄io: ñ oportet subitas vti p mutatōe. sed ꝓm ptē ab iductōe. ꝛ gescere i medio: ꝛ sic itex̄ pmutare. Subita. n. pmutatio ꝓturbat nām: ñ idē ē ab exercitatōib⁹ ad getē pmutare: sicut a gere ad exercitationē qñ a gete ad exercitationē pmutare bēs per

Subita pmutatō cōturbat naturā.

mutationē: ꝛ motionē perturbātes naturā. III

o Ictū ē āt vobis i aītib⁹ q̄ de pticularib⁹ morbis ōtermiat B hy. ꝛ sic ō vno trāsfert se ad aliō. Sic igr̄ postq̄ ōtermiauit ō aꝑare. ꝛ fluxu sanguis ex naribꝫ dicēs q̄ ōbeam⁹ spare: ꝛ q̄ phibere: ꝓfr in hac ptē itēdit ōtermiare itex̄ ō ꝛcuulsiōe. ꝛ dic̄ q nō solū i vlib⁹ oportet fieri aꝑa. vbi gra. i toto coꝛpe: sed ꝛ in pticularib⁹ mēbris. Mltoties eni i toto coꝛpe vtimur ꝛcuulsiōe. sic̄ qñ i bis q̄ sūt i pectore retiet mā i pedib⁹ facim⁹ ꝛcuulsiōnē: sic et i aliq̄ mēbꝛo: silr eni ꝛ i capite. Si vo añriora capitis dolet ga: vtimur mltoties vētosis i occipite. ꝛ soluim⁹ pationē. si vo i posterioꝛib⁹ partib⁹ fiat doloꝛ. ꝓsidera si sāguis eq̄ sapabūdat: ꝛ vtere ꝓmo vli ianitōe. idest flebotomia: postea vo vtere pticulari ianitōe: ꝛ icide añriorē venā q̄ est in media frōte: sed gdā dūt: q oꝛ recte icidere venā q̄ ē i frōte. hoc āt falsū ē. mltoties eni ꝛ ab obliq̄ icidim⁹ hāc sicut dicim⁹ in anotōia: due vene a faucib⁹ ꝛ spatul' diriguñ ad caput: q̄x vna ferr̄ ad frōtē. ꝛ dic̄ hāc oportere icidēr̄. ꝛ B ē qō dic̄ q itēdit. XIIII

De cura doloris capitis.

Jc aūt q̄ dcā sunt supi⁹ itex̄ ꝓmemoraī. ꝛ dic̄ qñ

b oꝛ flegmōes ispicere. s. pmutatōes māe vtx̄ sint a splene ad epar aut ex epate ad splenē: aut econtrario: qñ āt epar nobili⁹ mēbꝛ ē splen: q̄dā āt sic exponūt ꝛ hāc pticulā. ꝛ eā q̄ dcā ē supi⁹: qñ oꝛ ꝓsiderare q̄

mutatões nãe: aut a splen: aut ab epate fcãs. ꝛ ỏductas ñ ãt a splene ad ep; aut ab epate ad splenẽ. b⁹ ãt difficili⁹ é. ꝛ effic morbũ. ſz i vtroq; oz ſſpicẽ: aut ad articlos ỏferaſ mã. ꝛ effic apata: aut p fluxũ ſãguis ẽmiaſ aut p vie mltitudinẽ. ſuſceptões ãt dic acceptões mẽbroꝝ. XV

r Urſũ ad aliũ ſmonẽ träffert ſe hy. ꝛ ỏ ꝫculſiõe .i. antipaſi ỏtermiat. ꝛ dic qñ ſi ad ꝓn⁹ mẽbꝝ ferat mã: ꝫ eunl/ſione oz vti: ſi vo ad ig̃bile. tẽ tu puẽte illuc mãz: vt ſi a ſplene ỏferaſ mã ad gutt aut ad nares. ꝛ ñ fiat flux⁹ ſãguis ſic oz: tũc oz mãz illuc puerũ. ꝛ aut ferro apire venã: aut curatỏib⁹ acutz: aut odoribꝫ acutz: aut alꝫ medicamib⁹: ñ ſp aũt ferro ſic alu cogitãt. ecce .n. ſi i mlhere p iferiõa ỏferaſ mã. tẽ ñ poſſum⁹. ſz oz attrabẽ mãz aut apiſ vaſa alꝫ ſup poſitõꝫ acutz. XVI.

Que ſit phlata ꝛ a q̃ exãthimata.

Lia ſunt phlata ꝛ alia exãthimata. phlmata q̃ dẽ fũt a pfũdo carnis egredientia. ꝛ carnez corrodentia: exanthimata vo ſunt q̃ cutẽ ſolũ ledũt. mltoties ãt phlmata exãthiata. ꝛ exanthiata phlmata nolant abuſiue. qd é ãt hoc qỏ dic hy. Dcñ é ãt mltoties nob. qñ phlmata aut ad acutuz tẽdũt: aut ad latitudinẽ ꝛ egẽt ãpliorẽ loc⁹. ꝛ ſi ad acutũ tẽdũt: ỏſignat mãz eẽ calidã ꝛ ſubtilẽ ꝛ fortitudinẽ vtutis. ſi vo ãpliorẽ lo⁹ occupauerit. oſtdũt tẽ mãz fridã groſſã ꝛ ỏbilitatẽ vtutꝫ: fiũt ãt hꝰ exãthiata mltoties lata: ꝛ ñ fit eis peurit⁹ pp frigñ bũoꝛio. ꝛ b⁹ difficile é ſignũ: ſignificat .n. q; diuturnitas exigiſ ad ꝓmaturatõ. hꝰ ãt fidẽ biſt p hiſtoriã: dic .n. q; qdã noie ſimõ fuit q bẽbat corp⁹ ſ. p fundo ſine ſupfluitate: vex ĩ cute bẽbat ſupfluitates. ꝛ b ſtetit iuxt ignez. ꝛ a calitate ignis diffuſa fuit mã. ꝛ qz frida diffuſa fuit ad latitudinẽ appueñt exãthiata: ꝛ dicit qñ vomit⁹ non eũ iuuere. ꝛ gd ẽ h⁹ hy. tu feciſti ſibi vomit⁹ aut ipe imittẽs digitos: ꝛ dicendũ q; nõ. qd g̃ é qỏ dic hy. ꝓſidera ipz B tibi ỏre q; methodo idiget ſermo. methodꝰ ãt hoc é. dic .n. oz te ĩgreſ ĩ patiẽte. vt ꝛ to tũ corp⁹ hẽat ſupfluitates aut ſupficies ſola: ſig dẽ totũ corp⁹ tũc oz tevti purgatõe aut phlomia. ꝛ purga p ſupioza: aut mltoties p iferioza. p ſupioza vo p vomitũ: qñ circa ozificiũ vẽtris ſupabũdat bũoꝛ: ſi vo circa ſteſtia: tũc p iferioza. cũ vo B fecerĩ: ꝛ ñ iuuerit: tũc localib⁹ vtere curis: ſic oleo ſpatle: aut cãomille: aut aliq̃ oleo caliore ĩ pena purgõe ꝛ võitu. Si vo bis vſus fueris: ꝛ ñ pderit: ſz ẽꝛio ledes attrabẽs illuc reũata: Jn bñtib⁹ vo exãthiata. ꝛ ñ exñtib⁹ p totũ corp⁹ cbachochimũ: tũc oz te ñ vti vomitib⁹. nz opaberis curas q̃ fiũt ĩ pfũdo. ñ. n. pderit. ſz eꝛ ledes. pp hoc dixit hy. võit⁹ ñ iuuere. vt g̃ curã traderet dixit: qñ opz ĩ bis q; vtamur ãpli⁹ calefactõe: ꝛ ſic attrabere bũoꝛẽ. ꝛ B ỏſignauit. d. vomit⁹ ñ iuuere. ſz excalefactõ: ꝛ p expõnẽ itẽſionẽ calitatꝫ ꝛ cure ỏſignauit: ĩmoderata ãt caliditate exãthimata fiũt: mlta vo caliditate. ꝛ finalis terminatio mãe: ꝛ pmutatio.

Vomit⁹ nocet cõ plib⁹ ñ re pietis.

¶ Scio appoſuit. qz ex hiſtoria ſimõis B remiſcit: cũ non viderit ipm vel qz cõmemoratiu⁹ eſt hic textus ppter hoc non dixit determinate. ſz dubitãter. XVII

c Ontra cuellẽ gdez oz reclinaz ſi nõ vbi repit: ſi ãt vbi oz bis apiz vt ſingla repunt. XVI.

l Ta exãthiata ſi val de ꝓruriginoſa q̃lia ſimon bũit hyeme ſtetit iuxt ignẽ calefactõe facta ſunt exanthimata.

Vomit⁹ nõ ĩmẽ ſcio ſz excalefactio. XVII.

q Uecũq; maturare oz obturaz fortivirtute. q̃ vo neq; dia foꝛeticis neq; ẽplis pauſant. ſz ſubito nigreſcũt nonũ fac. XVIII.

o Culoꝝ bñtũ riadã ſi alĩ apparet cõuenire extra cuellẽdũ i faucẽ.

Ervbi eructuationes ſolo finalis. XIX.

e Greſſus adapire vt nares ꝛ alios.

Quõ oz: ꝛ vt oz: ꝛ q̃ lia oz: ꝛ qñ oz: ꝛ q̃ñtũ oz

Ut ſudores. Sic̃ nares ꝛ alia vtiq; oia. XX

A magnis malꝫ facies ſi ſit ꝓgrua bonũ ſignũ. Jn modicis ꝫria ſignificãs bone ỏſignatõi malũ XXI.

Jrca magnũ locuz c mulier q̃ retro ierori icterico facto.

r Urſũ ỏ apoſtaſi ỏtermiat hy. ꝛ dicit ſic. vẽio ad egꝝ: ꝛ iuẽio apẽ: aut i mãu: aut i pede: ꝛ ſtati vtoz diaphoꝛetica farmacia callidioꝛe. ꝛ ficcioꝛe. ꝛ ſi diaphorizaui bonũ é. ſi vo nihil opata è diaphoꝛetica medicia tẽ ſcbario opoꝛ quẽadmõz facit nã. ꝛ ĩtromitto me ad digerẽ⁹ mãz. ꝛ gb⁹ vtoꝛ ñ ãpli⁹ calio. hꝰ .n. rarefaciũt poroz. euapoꝛãt caloꝛẽ nãlẽ: ꝛ ñ fit digõ mãe. ſz poti⁹ volo ỏdẽ⁹ ſfficiẽ: ꝛ iducẽ canãlẽ vt coãgulaⁿ cutz caliox. fcs efficiat digõnẽ: B ãt oz te facere cũ iueneris vtutẽ fortẽ. qz cũ vr⁹ ỏbil ẽ: ſi hoc fecerĩ. ꝛ ỏdẽſab ſupficiẽ cauẽduz é. ne vr⁹ ſuffocẽt ꝛ ỏſtruaz: quẽadmodũ modicus ignis a fumo extiguiſ. dic ãt ſine caloꝛẽ nãlẽ voluerz accipe: aut aliã aliã vtutez vtẽtẽ oꝛgão caloẽ nãli. Si vo i ãpate iuẽiam⁹ fortẽ vtutẽ: tẽ oz pꝛos obturaz p empſz. vñ ꝛ vtiur mltoties aſſũgia porcina: aut cũ alys ad b⁹ q; digeraz ꝛ ſbtilieẽ mã. Bo⁹ ãt erit. ꝛ ſi aſſũgia fuerit vet⁹. hz .n. quandam vtutem malaſſatiuam. ꝛ ſubtiliatiã piter ꝛ ẽplicaz. qñ ãt B ſit vez palã ẽ. ꝛ ỏ ipſo expiñto. videm⁹. n. q; ẽpici medici qñq; gõ faria ordei vtũf: qñq; vo fruñti. q̃tiẽs vo volũt diaforiçare faria ordei ſic̃ dura. et diaforetica et bñte purgatiã vtutẽ. Quotiẽs vo volũt ꝓmaturare faria fruñti vtũf: ſic̃ ea q̃ bñt ẽplicũ et hu. mltoties. n. et cũ hac ſalẽ ꝓmiſcẽt. et iq̃ãt cãs q̃ fiũt ex ipis. i alioꝛo patiẽte iuẽi apa. et vſus ſuz euapoꝛatiuis. opz .n. ſp bis vti medicamib⁹. et dciñ ỏuẽiſ ad alia. vſus ſũ itaq; diaforetic] ꝛ nil ꝓfeci. vſus ſũ ẽplicis: nil omin⁹ pa⁹ñ curaſ cũ ſit icõmaturata: cũ bis ãt ſbito ꝛ nigre⁹ fcã é circa cutẽ max⁹ cãcrẽa. tẽ ferꝝ ſuñs fac aptiões mltas i pfũditate vt ñbra bis ſpiracla ẽminẽt mãz. h. d. hy. apiſ. 18.

Tez ỏ culſiõe ỏtermiat. dciñ ẽ .n. nob i li. ỏ cãis i ꝛ adhuc oz nos ꝓmẽoꝛare hꝰ nego⁹. Sciẽdũ eni é q; i magꝫ ãglo oculi ẽ foꝛañ B ãt fciñ é pp duas cãs: aut pp emittẽdã ſſfluitatẽ a cerebꝛo: aut q; ab ipo ſſpiret cerebꝝ: B ãt foꝛañ carnicla q̃dã coopit nãq̃ caro augmtata qỏ faẽ catbidas: ỏficies ãt faẽ fluxũ: dicit ãt fcã é rigas. i. fluxꝰ. ꝛ educta é bũi. p oculos: ꝛ feẽ ipſos lippos vl male videtes. Dicit .n. hy. q: tũc oz tevti ex ꝫculſiõe i faucẽ. dciñ é ãt i anothõia q; foꝛamẽ illỏ qỏ ẽ i angło cõe é oculi palati ꝛ nariũ: ꝛ b⁹ é mãi⁹ ab bis: q: bñtes oculos vncos ſpuũt pticlã colurq̃ iducta fuit p foꝛamẽ illỏ ad palatũ: ꝛ delſab faucẽ. dic .n. oz ꝫcuelleſ mãz: ꝛ p foꝛañ illoi faucẽ. Et gd é b⁹ q; picis hy. iducem⁹ mãz ad faucẽ: nõne ſi ad faucẽ ducit mã ꝛ ad gutt: et exide diſtillat mã ad ea q̃ ſi i pectõꝛe: et ſic difficiliora fiũt ſinthõata. faciem⁹ g̃ duci hu. ad oculos. oculs eni i ꝓpatiõe ad thoꝛacẽ igbili⁹ mẽbꝝ ẽ. Quid g̃ faciem⁹. et dõm q; oz h facere ſi ꝛuenit vti euulſiõe. e ꝫeuulſione ad faucẽ. ſi vo nõ ꝛuenit ñ oz vti cõtra euulſiõe ſz alyo.

¶ Et vbi erũt. Eructuatões qdã dñt ſpũs humiditatez bñtes fidẽ ab emãco illo eruptãdo ſalſugine. ſalſugo. n. et humiditatẽ bz et ſpm: qdã ãt dñt ſolã humiditatem qdaz vero ſpũs emiſſionẽ ſolũ: ſz hoc aut ĩ toto coꝛpe é: aut ĩ pte: aut iferioꝛib⁹. et tẽ p clyſtere bñs nitꝝ: aut hꝰ

De mõ curandi apoſtẽs.

De aſſũgia porcina.

De farina õdei ꝛ frumẽti.

De foramine angli oculi.

De eruptuatõe.

euacuam⁹ spūs.aut ī supiozib⁹:t rē p potū aut cibos. sic ḡ studem⁹ multotiēs.n. p potationē vasis britis angustū os:qñ ex ipso tanḡ ab augusto spūs ōducť ad thoracē suscitat digestiuā ad euapōatōez spūs.t bi stati eruptāt multotiēs vo puertim⁹ būc ad eruptuationē distēdētes femicōstales lacertos.i.q sūt iter costas. XIX.

v Idit.n.hy.māz multotiēs ledētē corpa.ē qñ t disrasia sola ē ledens.ē qñ t mā.p⁹ māz vo oio t disrasia.pp b t hy. multū ō māz ōteriat sic igr t hic de ipa itē dit.t gd dic.qñ oz egressus adapir. Egressus āt dic nāles meat⁹:vtputa nares vētrē vasa vritica.i. via q ē inter renes t vesicā t poros ñ mānifestos.b oia egress⁹ noiat t sic i exteriozib⁹ sūt meat⁹.vz.i citatib⁹.t gdā boz sūt apti t ducentes supfluitatē ciuitatis.t iō ñ fit malū et ī ipa.si vo bi meat⁹ opilētur manēt supfluitates:t opanť putredinē t putridas egritudines, sisť t i nro corpe ē iucire.t pp boc hy.exhibz diligentiā circa nāles meat⁹:t ordinarie ꝓcedit:t a dignioz ordinē feč.cū igr cerebꝝ sit dignꝰ toto corpe.iōqz a naribꝰ incipit. Nares.n.meat⁹ sē cerebri:quēadmōz t epat renes vesica et collū vesice:t rursus vētris itestīa. sič t coz q sūt ī thoace trachea arteria vl canales pulmōis.sič t totius corpis pozri manifesti.Oz igr dicit hy.bos egressus vz nāles meatus adaperire. ¶ Quomō opz.

Nares meat⁹ sūt cerebri.

Et quō oz dič qñ fz quē mōz oz aut p vētrē aut p vīa q ē iter renes t vesicā.aut p sudores.vt oz dič qñ lič dez. oz nosvti cura t aptōe.aut p purgatōez.aut p cibos aut p alia bꝫ. Adapire vo.b.d.nō ferro icidi vasa t adapiri. Iz aut nāliter aut ab arte.opz hec bre curīū quēdā et aptionē. Qualia.q̄lia āt dič vbi fz rōnē fiat adaptio.t purgatō māe sič et i aphorismis dič:sigdē q̄lia oz purgare. purgēť.ꝓfert t bū ferť qō dr. Qñ oz significat q̄ fiat industria nāe q p⁹ digōnē fiat inanitio et nō aīi digōnē.q dicit. Quātū oz vbi ianitō fiat mior q̄ oz neqz plꝰ q̄ oz t dicēs qñ quātū oportet expoluit. ¶ Ut sudores. Nō.n.oz p sudores imoderatos euacuatōem fieri p eo q ñ educať vtile et iutile.s.nāl calor t fortitudo vitaľ t ipe qdē explificauit.vt sudores:tu vo itellige t vētrē t alia filia ī gb⁹ē ittio.et pm⁹ fmo hy.ē. ¶ Sič t nares. Et debem⁹ scire q̄ de naribus facit mētionē:aut q̄ cerebꝝ p bas purgať:aut q nā p bas facit euacuationez.dico aūt fluxū sāguis.melior āt ē pma cā fa āt.i.fluxꝰ sanguis nō ē cognita nāe sed potiꝰ pma.alios āt egressus dicit q fiant p ventrem vrinam et talia. XX.

Immoderata euacuatio sudoris mala.

a Dalti fmonē trāsfert se hy.t qdā p fectoz sciūt qd dico:sūt.n.qdā appetia eē magna fatasie:parua vo vitati.aut magna appentia vitati qua vo fatasie. sic igr dič.et hec qñ sūt multotiēs egritudines.et hec videtur eē difficiles.ita q̄ idiota turbať.ars vo gaudz.vidit .n.medic⁹ faciē absq̄ sintōate vtutes fortes. thāc dič faciē ꝓgruā et bñ ōsignātē. Multotiēs vo ꝓriū supueit. et egritudies q̄ spanť eē pue ꝓturbāt artē. ꝓsidero.n.facie sinthōatica aut pp debilitatē vtutū.aut pp arefactōnē.sic igr ispicio oculos ꝓcauos:t palā qñ nālis calor ō bilitat ē:t a desiccatōe būida oculoz aruerūt. facie āt ꝓgruā dič q min⁹ sinthōatica ē.nō.n.eā q̄ ē oio absq̄sin thōate ſcipim⁹:qñ t b⁹ multotiēs eꝫ nāz ē sic igr ab būi

Parat ieneo soroꝛ fic nigre colorata vl sic q cū tuneo soroꝛe hic nigr coloratus. XXII.

i Ypiritho velut semē vria talꝫ qꝛ ōteriatina t būidoꝝ t talia: qꝛ vriefiūt:nz.n. vētositates mīte nz stercoris mīti viscosa vēiēte mala sabať.ñ.n. magnum erat hypocondrium. XXIII.

b Rassicā tenꝰ cōedit difficiter spirās exīs t tūoꝛ circa pectinē qeuit t bñ spirās stati fcūs ē.

Be sāguie bychoroꝛ ōs.i. bycoꝛ sanguis mediocris nigreqz colē acutꝰ qdē t agrest⁹ i rientib⁹

Sine molestū sine bonum. XXIIII.

q Aib⁹ splē porclinus pedes t genua cali-

dīsōe.t supflua būiditate ifiať eꝫ facies. ¶ In modicꝫ. Doc aūt itēdit hic hy.qñ ī modicis malis q̄ sūt fm fā talīā.magnis vo fm vitaré facies ꝛria bone designatōi q̄si hic incōgrua difficilia designat. XXI:

e Nigmatice q̄si i sillrudie dicit hoc hy. p eo q si cut i ꝓmōoratiōe sui scribit b⁹.dič igr hic: qñ circa magnū:aut locū magnū:aut theatrū magnuz aut aliqd tale.ignorabat.n. locū hy.t rursus dicit.eꝰ mulier nomē viri nescieno.dicit.Qñ icterico exīte.ictericū āt dicit: aut faciē b⁹ ictericā facta aut totū corp⁹. Hac vo b⁹ exponēs dič. qñ ex hac ptcula ñ possum⁹ bñe aliq̄ vtilitatē i certū.n.ē.qr fcūs ē iste icteric⁹ aut pp pmutationē idustria nāe fcāz colēa ru.expl⁹ia ad superficiē:aut p opilatōez cīste felle:aut p flegmonē epatis. Icterico itaq dič aut cōpe aut facie aut ipo viro icterico.eꝰ mulier mōabať i ipso ſtro ierōi circa magnū.t. ¶ Paratieneo. Quidā aūt libroꝝ hāt.patimeneo qdā aūt:cū tieneo si qdē igr hāt patimeneo dicūs qñ soroꝛ timenci nigre colorata fuit.si vo būt:cū tieneo.significat q̄ vir bitās cū soroꝛe tienei b nigre coloratus. Rursū.g.dicit nihil ē mānifestū b nigre coloratus ideterminatus ē. aut industria nāe fuit expulso melācolico būoꝝ ad superficiē: aut pp nām corpis hoc exīte melācholico. XXII.

v Ir qñq cōsonū tractatū titulo tradit hy.vz.epidimicā egritudinē.mētionē.n.hic facē totius citatis.ñ.n.vn⁹ viri aut vnius mulierꝫ.sꝫ totꝰ ciuitatis piritbi.piritbus.n.ciuitas ē asle.t dič q ī hac piritho supueneŕt tūores gibberosa:iflatōes:sublcuatōes.et ꝓsidera q̄ gibberosa dixerit et ñ flegmōes.si vo eēnt flegmōes oso t febris supueńret:t nihil q̄ dcā sūt ab hy. ꝓficerēt. gibberosa igr dič tūorosas iflatōes q̄ ꝓsistūt ab būida t frida mā t si fcolitur ea q̄ dcā sūt ī aphorismis:q̄ has tūorosas iflatōes rugit⁹ multotiēs dissoluit. Rugit⁹.n.ē mot⁹ būidi cū vētositate.et ōsignāt qñ mā q̄ ꝓtiebať et erat imobilis né mouеť:et ad ōteriatōez accelerat.sꝫ vētositates mīte fcē dissolueŕt hos tūores:sic āt t motō vētris ī viscosis egōibus dissoluere hos tūores.Et vria vo velut semē vēiēs pmutationē ōdit morboꝝ q̄ āt ē vria similis spmatī:alba viscosa et grossa.hy.vo p vrinam tradit et postea tūores.et dič q̄ i hac vria fcā ē ōteriatio t pmutatōnō āt dico qñ et i alijs sič rugitu et vētositati b⁹ ñ fit pmutatō.sꝫ qr ñ ꝓtigit fieri bas ōteriatiōes.sed qr sole vrie tales emisse sūt. Nō.n.magnū fuit hypocōdriū. Doc ē ñ fuit flegmō et ñ tūorosa iflatō: et fe.vtiqz fuit et necz rugit⁹ aut vētositates aut bꝫ dissolueŕt passionē.sed potius flebotōia aut purgatō. XXIII.

Quid sit rugitus.

o Icut q̄ ī q̄dā supueńt tūorosa iflatio ifra piteneō circa pectinē.et neqz vētositas passionē soluebat nz artis studiū sed repete mot⁹ patiēs brassicā.i. caulē comedit septia die:et curat⁹ est:cū igr brassica calitate et acūine dissolueŕt et viscosū būoꝝ pmutaueŕt:fridū fregit tūoꝛē.et ab b fcūs ē bōus anbelit⁹. Iterū.n. hic tūoꝛ supueńt circa piteneō et coāgustabat diaphragma et respirabilia:et sič fcā ē dīsniaz:nūc āt tūore dissoluto bñ spirās fcūs ē.et b oia facit brassica ñ sič cibus sed sicut farmacia sicut cib⁹ sp virtupať tāḡ cachochimia sič farmacia laudať.vñ t similiceeo scriptū ō brassica b.n.

Nō hic ō brassica.i. de caule.

maxie cruda data suscitat vētrē ad egōnē. Ecce ab hac pticula designat ꝙ ꝓmemoratiꝰ ē li. volētes. n. sicut i ꝓmēoratōe scribere capitula: sic scribimꝰ i tabulis: cat i alio q̄dā bō: qñ volo de hoc ōtermiare volo ꝛ de hoc ꝛ hoc. sic igr̄ hy. de sanguie ichozoide. volo dicere. ꝛ dicit sāguis enī duplex ē: aut purus: aut cū alys mixtꝰ. hz. n. sāguis serū ꝛ alȳ būozes. s. subtilē q̄dā subam ꝛ aquosā sicut ꝛ lac hz. Et quē admodū serū lactis acutiꝰ exīs suscitat: ꝛ mouet vētrem ad egestionē: sic ꝛ seruz būozū: sed circa magis ꝛ minꝰ hz sex ꝛ icoz noīaī ab hy. vñ ꝛ plo volēs ō sero ōtermiare: ab hyp. sumens dicit. Icoz sanguis mediocriz nigro q̄ colōe acetū gdē ꝛ agreste. ꝙ itaq; vult dicē hy. qñ sāguis. i. icozoides sāguis mixtꝰ cū flegmate aut cū melācolico bu. facit iozes ꝛ pturbatōes: iozē gdē pp ifridatōz bu. sic. n. dcñ ē. si iozes ꝛ pusillāimitas ē. pturbatōez vo effi cit pp sex mouēs ꝛ suscitās: dixit igr̄ hy. i timētibus ꝛ territis. si vo cū colera ru. misceaī iscozoides sāguis efficit aliēatōez ꝛ vigiliā. si vo cū nigra colera facit maniā

Serū lactis soluit ventrē.

¶ Siue molestum. Quō āt dicit: bonū: gd igr̄ est mania bona aut alienario aut iozes ꝛ dicimꝰ ꝙ minꝰ malū nole ȝry bonum noīauit. XXIIII.

o Ē splenetica dispōne hic ōtermiat. ꝛ qd dic. qñ gbꝰ splē pclinꝰ. q. d. si i iferiōibꝰ ptibꝰ hz flegmonē: aut ꝛ flegmōe i supiozibꝰ ptibꝰ fcō. mā vo ad iferiora repat. i bꝰ dic qñ i volēte mēbto. i. ad inferiora ferī. nā cū ꝑpis vtibꝰ. s. cū sāguie factis. iōq; iferiora gdē vt pedes cali sūt ꝛ gēua: manꝰ vo ꝛ aures ꝛ nares frigide: pmꝰ vo bōus scriptoz multa bōa inuēies exēpla manꝰ cū pedibꝰ: ꝛ gēbꝰ ozdiauit ꝛ dixit: manꝰ calē male faciēs.

¶ An pp hoc. Scōz qōnē adducit ꝓmonē. i splenetica. n. dispōne educiī multotiēs sāguis subtilꝫ p nares. ꝛ ingrit itaq; qr̄ hic subtilī educiī vtrū ipe splen i subtili mā hz flegmonē ꝓsistēte: aut grossū gdē retieī splene. subtile vo remittiī qō ꝛ in lapide. XXV.

q Uidā aūt hāc pticulā cū supiozibꝰ ozdināt. i. qñ fit putrefactio i splene: tē ꝓtigit fieri supiora frā. Iferiora vo calida. ſz falsū ē hoc. ꝛ. n. mā sola exīte ꝓtin git hic fieri sint bomata. nos vo dicimꝰ: qñ ad iferiora oz hic ozdiare. multotiēs. n. circa vmbelicū supuēit flegmō aut circa pectinē vt circa itestia deīs subito supuenit ruptio: ꝛ ducit sanies p pozos māifestos ad itestia. postea hoc sic acutū substat vētrē: ꝛ dic ad pus supfluitatē: ꝛ si hoc ꝓtigerit signū ē qñ ruptio facta ē flegmonis huius: ꝛ hoc ē qō intendit hy. XXVI.

De diuīs fitate tūoꝝ ꝛ ipsius splenis.

o Ē dꝛus tūoꝝ splēis itēdit hic hy. ōtermiar. ꝛ dic supuēit. n. tūoz: qñq; gō i supiōibꝰ ptibꝰ splēis qñq; vo i iferiozibꝰ ꝛ qñq; gō lōgꝰ: qñ āt ꝛ ipse splē lōgꝰ ē multotiēs āt q̄ sūt extra nāz bis q̄ sūt ſz nāz sūt silr figurāī. quēadmodū ꝛ i epte vt i plibꝰ rotūdꝰ puenit tūoz aliq̄tiēs gdē igr̄ i splene lōgꝰ supuenit tūoz: qñq; vo rotūdus. qñq; vo supabūdat mā grossa ꝛ i pfūditatē qñ terrenū būozis ad iteriōes pticlas splēis pcesserit. Dic āt tu: ꝛ supiꝰ lōgꝰ ꝛ iferiꝰ lōgꝰ. ꝛ supiꝰ latꝰ et iferiꝰ latꝰ. ꝛ i pfūditate grossus ꝛ i superficie grossus. XXVII.

Dſia inē coriza ꝛ catarrū.

s Ꝯ cū coriza existit supuenerit splenetica dispō soluiī. Coriza vo ꝛ catarrꝰ ab eodē fōte pcedūt. s. cerebro: ſz differt loco: qñ coriza gō fit i narib⁹: catarrus vo i faucib⁹. Aut ḡ hꝰ dic aut ꝓtigit multotiēs duas

m Inꝰ a capite corizā tibus ꝛc. XXVIII.

Ue circa egr̄ pcura i tō ꝛ i egritudie iterrogatio q̄ mānifestat q̄lia recipiēdū ꝓmōes q̄ circa egrotū circa coastantes circa exīora. qr̄ caliōi: ꝛ firmioꝛi masculi: ꝛ nigri pp hoc exteriꝰ venę. z9.

aut tres pticlas egrotaī: ꝛ bar̄ q̄ ē debiliō patiī mā mota ad eā. sic igr̄ ꝛ naris ē ōbil ꝛ splē. sic ōbiliō recipit māz nō fcā corizā. si vo hic fiat moderata trā. Hāt dic ꝛ g. i li. ō iteriozibꝰ qñ ꝓtigit multotiēs tria tūbra egrotaī vt vesicā rēes ꝛ mīcē: mota vo mā qō ē ōbiliō recipit eā; archigēes vo dic: ꝙ oīa patiūr: ꝛ rdarguit eū ibi Ga. z8.

o Jctū ē a nob multotiens ꝙ hy. ō pticlarib⁹ oēterminat egritudinibus magis q̄ ō epidīacis. ꝛ multa ꝛ digna documenta suo itellectu de egritudib⁹ nos docuit Lōseq̄nter āt hic qūo se gerat medicus circa egrū ōtermiat: ꝛ dic q̄ lē oz eē pcuratōez medici circa patientē. qd āt ē pcuratō: ꝛ dicitus ꝙ pcuratio ē vsus bonus tpaī. q̄z q̄ sūt i vomo aliōāt ē vsus ꝛ aliō acgsitō. Usus gō ē bona bitudo exītiū acgsitō vo iuētō ñ exītiū. vñ exsono fō discipls pla. i dialogo iconōico: qñ dīt acgsitio vsus ꝓtigit. n. male acgsit⁹ bñ vti: aut ē ꝓtio bñ acgsitis male vti. multotiēs. n. aliqs iuste acgrit pecunias: vez tñ bis bñ vtiī. multotiēs. n. acgrit iuste vt a ꝑpis laborib⁹ ꝛ bōa opatōe male vo ipis vtiī ōstructio eas: ꝛ imitaī fz pla. vas pfoꝛatū. vñ quēadmodū igr̄ ē i exteriōib⁹ ista dſia sic ē ꝛ i nob. multotiēs. n. aliqs acgrit modicas rōes ꝛ pfert ipas. vt ꝓuēit ꝛ vī eē sapiēs pp bonū mōz: alius vo multa vtiq; sciet ꝛ nesciet vti. bris nz i cognitōib⁹ nz i curis. i cognitōib⁹ gdē qñ vēit ad egrū ñ iquirit agnitōes aut ꝓnostica: fz ingrit coordiatōes q̄s logiatros. i. medicos ꝓmōib⁹ noīat. g. i curis vo qñ ē multotiens ꝙ aliqs bz multa medicā ina. vtutes vo ignorat ꝛ mōz vtēdi ꝛ q̄z titatē. oz nos itaq; ꝛ bñ acgrē rōes: ꝛ bñ ipis vti. ꝛ si veneris ad egr̄. ꝛ inēies faciē ipi⁹ macilēta sic dcñ ē ipso nostīcis illā mōtificatā: i alio vo inēies faciē iflatā: ñ dicas ꝙ a multo sōno aut ocio fcā ē facies macilēta. fz vni cuiq; dic cāz ꝓuēiēt ꝛ i ꝑozi gō dicas ꝙ macilēta fcā ē facies aut pp arefactōez aut dissolutōez retēte būidita t̄ aut pp tristitiā aut pp sollicitudinē aut pp ōbilitatē vtutū. Jn bñte vo faciē iflatā: dic aut pp multū sōnū aut pp ociū aut pp būiditatē supfluā. Hāt fcñ ē: ꝛ i bis cognitōib⁹ ñ loḡr̄; ōtmiate. fz negōe vtēs dic: ne tristitia tibi supuēit aut vigilia aut cura: aut vtē dilūctōe dicē: aut tristitia tibi supuēit aut vigilia aut sollicitudo: aut aligd tale. ex bis. n. oīo inēies cāz. oz āt ꝓsiderare ꝛ patiētē si añ egritudiné fuit audax ꝛ ꝓfidēs. nē vo dissus ꝛ ꝛozsū spectās. ōsignat. n. aut subet aut comā aut litūgiā expectāi si vo rurs⁹ modest⁹ fuit: ꝛ māsuet⁹ p⁹ea vo i egritudie fcūs audax ꝛ tēerari⁹ maximā discrepātiā eē aut se pari. oz ētre ꝛ aliō ꝓsiderar̄. sigdē. n. fuerit patiēs ꝛ rōabil. mānifesta sibi vtutē ꝛ ꝛ. q. ꝙ nulla ē egritudo: ſz ꝓtinus ꝛc. si vo ē pusillanis ꝛ timid⁹ nō dicas ei vitate: ſz dic ipi ꝙ ñ ē egritudo mala: ſz tīco ne tua tēeritate feceris hāc malā. iōq; oz te ꝓtuari. ꝓtātib⁹ vo dic vitatē ꝙ pticola ē ꝛ custodieīb⁹ ipz: ꝛ rursū ꝓtora gb⁹ dlectaī cū erat sanꝰ si aleis fac corā ipo aliqs bis ludeī: si vo vbis grāmaticalib⁹ fac aliquē corā ipo Hāt log: si vo rbetōicis rbetorica et spāles aicos ipi⁹ ꝑmitte itrare ad eū: alios vo ñ. et gō hec sūt apō patiēte: oz te et astātib⁹ dīe ꝓplacatis ei rñsiōib⁹. et si aliqs amicꝰ ñ vus supuenerit dic qñ gescit: etiā ꝑmittatis ipm videī. sīqs vo exīeoz ob iurauerit et iterrogauerit te et fuerit inimicꝰ dic ꝙ bñ se hz. si vo spālis amicus dic ei veritatē. ꝙ male se hz. gdā aūt libroꝝ nō bñt ad eos q̄ sūt extra sed bñt: circa

Dſia inē vsū ꝛ acqsitionē.

Qualr ō beat medicus se dīe circa egrum.

nō ghoēsf mebig mi egrd

exteriora. Aerē ipm locū ⁊ bō. si. n. expectāt sudor dicq̄ fiet nisi frigidior fiat aer. sic. n. ⁊. g. ꝑdixit i q°dā q̄ sudores supueniēt nisi aer ꝫopabāt. nā fridiore facto aere nō fact° ē sudor. deide. g. iducēs ipꝫ i balneuꝫ ⁊ rare faciens poꝛos eduxit sudores ⁊ dissoluit passionem. ⁊ hoc habet presens intentio. XXVIIII.

d Idicistis ꝓcurationē q̄ ē apud patiētē ꝑ ꝑdicta: ea vo q̄ est ad egritudinem ē bec. qm̄ oꝛ te cōsiderare vtruꝫ salutifera est egritudo aut mortalis. ⁊ vtꝫ appuere signa vigōnis: aut non vtrū termiabit egritudo aut dissoluet hyp. Interrogatio q̄ māifestat. dic. n. procuratio q̄ circa egrū ⁊ i egritudine interrogationes sunt que cunq̄ manifestat patiens quas dicit recipiendum si salutifera est egritudo. si vo mortalis non recipiēdū. Quidā i calidiōi et firmiori. Qō ꝫfuse hy. i aplis ōtermiauit. hoc i hac ꝓticula breuiter dic. q̄ masculi gdē i ōxtra pte gnānt. femie vo magis i sinistris. cāꝫ āt b° gdā ex ꝓueniēti onis q̄ ꝓp hoc q̄ calidiora sūt dextra. sinistra vo frigidiora. sic. n. ⁊ viri calidiores sūt mulieres vo frigidiores. qr̄ āt ōxtra calidiora. gdā dic̄t q̄ fortiora sūt sinistris. docet aūt fortis° caliduꝫ eē. nos vero dicim° ad hoc q̄ nō ꝓp calidū fortiora. sed ꝓp bn̄ mobile ⁊ bn̄ exercitabile. vn̄ ōxtra man° sic̄ bn̄ exercitabil̄ existēs fortior ē pede dextro. Itē dic̄t q̄ calidiora sūt dextra. q̄ epar i dextra pte ē. aut dicim° qm̄ coꝛ mediū ē coꝛ q̄ sūt i thorace ⁊ declinat ad sinistrā vētriculus ei°. Cū bis itaq̄ dicam° verā cām quā ab anathōia venati sumus. Et sciēdū ē aūt q̄ ducunt̄ vene ⁊ arterie magne ad renes q̄ purificāt sanguinē vt nutriant̄ mēbra. ꝓtuscq̄ vero iducant̄ ad renes vnus ram° ex ipsis mittit̄ ad sinistrū testiculū et ad sinistrū sinuꝫ. q̄ nō purū bꝫ sanguinē. a renib° vero purificato sanguīe mittit̄ alius ramus ad dextrū testiculū et sinū q̄ puꝛ fert sanguinē et calidū: purus. n. sanguis calidior ē nō puro. ꝓp hoc masculi de dextris gnānt. femie i sinistris. ¶ Nō solū aūt ꝛplexiōi cellularū mr̄icis ē attribuere cām. sꝫ spmati virili calido existēti et mares gñati. cū bis āt et supiorē motū oꝫ expectare. icōueniēs. n. ē virtutē plasmatiuā cāri mr̄icē et ꝛplexionē spmatis. et creationē boꝛ nō dicere cāꝫ. sꝫ neq̄ mas neq̄ femia sine ipso fit. vn̄ bn̄ dixit de illo q̄ voluit ispexit. et iā oia facta sūt. bēs igit̄ cās p q̄s mares q̄ i dextris. femie vero i sinistris. et b° fidē bēs ab actore: et enim oues et capre gemella sūt gñantia aialia. et si grauide fuerit: eas inuenie mus i dextris q̄ mares: in sinistris vero femias sic et pimōides dic̄t. In dextris q̄ pueri. i sinistris vero puelle nisi ꝑm rarū. et i sinistris gnānt mares sicut et femine et in dextris femie sicut et mares. vn̄ breuiloquus hy. magis addidit hoc. Qr i calidiori et i firmiōi. Quidā aūt dic̄t. qr in calidiori et i firmiori: q̄re exquo i calidiori loco fiunt dextra firmiora sūt. ga. vero nō ita dicit. sꝫ et in calidiori. qr in firmiori: ptes. n. dextre sic calide et firme sūt et fortes et nigri capilli ꝓpter hoc exterius pene. hoc āt ꝑm accidēs fit: qm̄ nō ip pueri cum nigris capillis gnāntur inflatas bītes. XXX.

p Luo magis q̄dā ad nigros capillos et exteriuos

q Te circa egrū ꝓcuratoꝛ i egredie iterrogatio q̄ māifestat q̄lia vt recipiēdū sermones q̄ circa egrotū circa coastantes circa exteriora: qr i calidiori: ⁊ firmiori quod i dextris masculi nigri ꝓp hec exteri° vene. XXX.

m Agis cōmisceī coestat. XXXI.

a Luti° mouet̄ qescit ⁊ tardi° q̄ crescit: ⁊ pāpli° crescit. ꝛz.

e Tampli° tps: qr firmatū ē: ⁊ magis colericū: ⁊ magis sanguineū ē hoc: ⁊ ꝓp calidi oꝛ est locus animaliū. I.

Si cutis raritas: vētris densitas si cutis cōcessio epidimiatis. sic igit̄ et hic q̄dē dicit cessauit. qd āt vult dicere ōfectū et supabūdātiaꝫ mulieris et maris. et dicit qm̄q̄ mulier citi° crescit ꝓp būiditatē habili° se habens ad augmētū triū diſionū et supabūdātiā. sꝫ cito qescit q̄ ē miꝛatio vel defect° i multo tpe mouet̄ q̄ ē eius supabūdātia. sic ait. n. et in li. de nā būana dcm̄ ē: q̄ femia q̄dē i ōrta die formāt: masculus vo i q̄dragesima. pit̄ aūt femia nono mēse q̄ ē ei° defectio: masculus vero. x. mēse q̄ ē ei° supabūdātia. sic āt ⁊ p° ptū femia q̄dē citi° crescit. masc° vero tardi° ⁊ p ampli° tps. femia. n. cōiter crescit vsqꝫ ad octauū ōcimū ānū. masc° vero vsqꝫ ad. xꝫ. ⁊ p ampli° tps. qr firmatū est q. d. q̄ firmū ⁊ forte ⁊ calidū embꝛiū generatum est. ꝓp hoc tardius crescit sicut nō bis multā būiditatē ꝓp amplius tēpus ꝓp copiam calidi. XXXII.

n Emo cogitet q̄ colericū dicit bīs discrasiā multā ⁊ accensionē ⁊ caliditatē imoderatā. sꝫ colericū dic̄t calidi° q̄dē: nō tū male ꝛplexiōatū. ⁊ hoc designat ꝑ eo q̄ addidit. Et magis sanguineū. Sāguineū. n. dī aut q̄ bꝫ multū sāguinē sicut epar: aut q̄ bꝫ puꝛ sanguinē sicut coꝛ: aut q̄ bꝫ simplr sāguinē tāq̄ oia aialia sāguinea dīr simplr. sic aūt ⁊ sine sāguīe dī vesica: res bīs sāguinē: b āt sanguineū dicit mēbꝛ q̄ bꝫ puꝛ sanguinē ⁊ calidū: q̄ ē ōxtra ps. vn̄ ⁊ addidit qm̄ hoc aial hoc calidi° aliꝰ aialib°: exide bēs q̄ ⁊ sāguis dicit anathomicā cām: q̄ ꝓp hec calidiora sūt dextra: qr puruꝫ sāguinē recipit dextra: sinistra vero nō purū sanguinē recipiunt ⁊ in his cōpleta ē scā ꝓticula.

¶ Explicit secunda ꝓticula. incipit tertia. I.

Ostq̄ determiauit hy. scāꝫ ꝓticulā i q̄ multa ⁊ mirabilia documēta nos docuit. ꝛcēpit in ꝓsēti determiare tertiaꝫ ꝓticulā: ⁊ trāsfert se ad aliā doctrinā: ꝑ quā docemur. q̄ q̄dā ipse cre a nō facta oꝫ medicū pficere. q̄dā vero nō oio facta oꝫ facere medicū. q̄dā vero idustria nāe facta nō opꝫ ꝛstrigere: imo iuuare. Sꝫ ꝑm positā pōnē ꝑmo dictōes explanem°. ꝛsiter dicam° itētionē. Raritatē aūt dicit cutis aptionē porozū. porū aūt nō ꝑ epicurū ꝑm mlti tudinē exītiū. sꝫ potis coꝛpe ꝛtinuo exīte. Ingrit aūt vtrū bi pozi egredientib° supfluitatib° violētia facti sūt aut añ supfluitates. ⁊ vtrū p° exituꝫ resideāt rursus pori. aut sublevati maneāt. ⁊ dicit gal. q̄ manēt sic. ⁊ post egressū supfluitatū icipiētis fidē a capillis. Nūc āt ni

d masculi dcī pte generant̄ fe. vo i sinistra.

m Mulier citi° formāt ivtero ⁊ ē q̄ masculus.

Sanguineū nīsi plr dī.

si ō bis ē nob ꝑ: verūtñ sciat] q; raritaté cutis dic aptiōné pori. Sciédū ät ē q; ex opposito gō vocat défitaté cutis ꝛstrictōem pori carniū icremtū: ꝑpū ät carniū timidū cōp⁹. Uétris stupoꝛé. dic óbilitaté aléatiue q; é i vétre ꝛfusioné oiuꝫ dic malā bitudiné ⁊ óbilitaté q; é tot⁹ corꝓis: quéadmōꝫ cū ciuitas tota iocdiata ē. ⁊ ñ ꝛfusioné ſꝫ I mūdū dic sāguiné: aut ꝓp cāꝫ vétris fcāꝫ: i mūdū ät ꝓp

carniū icremtū: si vétris stupō: oiuꝫ ꝛfusio vasculoꝝ imūdicia: cerebri dissipatō. II.

a Xpurgō cursib⁹ lu
c ctatōib⁹ repausatōi
b⁹: mltis ō ábulati
onib⁹ excitatis his elixa massa plimūq; pāis modic⁹. Expurgōnis signū lapsus exsblenatōe. Eádē bozā dici seruare. Be subito nāq; labit subcun

do laboꝛes. silr. n. totuꝫ coꝛruit. III.

q Uādo ät cōruit offerre poꝛcias assas qñ vo repleť signuꝫ cis colō floꝛid⁹ fit. IIII.

i Ñ gymnasis signū sudoꝛ q fluēs ōgut tationē defert q̄si exim bribus. V.

m Ulteris q̄ꝫ pt⁹ citra ni i cranoe ſplē nā magn⁹: sc. causōidis ex rubiclida. Spūs decia

Dīla inē purgōné ⁊ cūatio nē.

carnē. ⁊ dic q; oꝛ exercitia aut luctatōꝫ: aut cursū ipsis statuere. Sciédū ē ät q; vnicuiq; cōueniēs exercitiū oꝛ ꝛstituere vt si cō suetudinez būerit aliqs remigaſ id sibi ꝛstituer. si vo būit ꝛsuetudiné studere: studeſ sibi ꝓcipe: si vo lucrari: iube lucrari. vť ḡ by. cōméoraſ ꝛpausationez: si. n. exercitiuꝫ vl gymnasiū: purgat carnes repausatō eꝫ augñtaſ oꝛ: aut citi⁹ qō repausatō mltiplr vť: aut. n. repausatō dic geré p⁹ gymnasiū sic dic gescer subito ñ laboꝛiosū fac: aut repausatōez dic i vno die: si oꝛ exercitari: i alia vo gescere: postea vo exercitari: aut repausatiōné dicit post gymnasiuꝫ gescere: ⁊ non appetere cibū quēadmodū post balneū non stati dam⁹ cibū. qñ iocdiatū fac coꝛp⁹: ⁊ nā ꝓdiť ad digerēdā calitaté balnei. si igť mīstrauim⁹ stati cibū: idigeſt⁹ ⁊ crud⁹ ducť ad ep. sic ⁊ b⁹ p⁹ gymnasiū ñ oꝛ stati nutrire vt ñ fiat idigestibil cib⁹. ſꝫ dic q; oꝛ repausare ⁊ deábulatōib⁹ mltis vti. dcm̄ é ät nob i regimēto acutoꝝ. q; qñ volum⁹ nutrire coꝛpus moderata ⁊ tarda vtimur motōe. Ь ät qꝛ expurgaſ volum⁹ cānes. iō dic mltꝫ ōābu latōib⁹ ⁊ citatꝫ oꝛ vti vt ñ exiñ mlta diaforesis fiat ⁊ b⁹ gdā ab exteꝛioꝛib⁹ Ь é a gymnasijs. é ät ⁊ a cibis b⁹ facere. i bis ät dic massā elixam oꝛ mīstraſ: qñ elixa massa bꝫ viscosū ⁊ būidū. iōq; addidit. pāis modic⁹. pāis. n. iḡtū pāis nutrit. si vo modic⁹ nō nutrit. gdā ät ouinis scribūt q̄si ouinis carnib⁹ oꝛꝫ vti. de igť gñatiue supfluitatū sūt ⁊ rōe gō cib⁹ sūt. ope ät ñ cib⁹. poꝛcias ät carnes sic nutritiuas. bis ät ñ dam⁹. ſꝫ qꝛ ō purgōe ītēdit dic q; oꝓtet bére signū sic dicēs. ¶ Expurgationis signum ⁊c.

Exercitū moderatū coꝛp⁹ nutrit

In estate minuūť vrine ⁊ egōnes. I hyeme vo augēt tur.

¶ Quasi. d. vsq; q̄ purgaſ ⁊ stare q; ñ vltra moderatū ex purgōis difficilia faciam⁹ sint bomata: ⁊ nitamur sursuꝫ nutrir. et sic penelopes telā texeť videamur. iōq; eoꝝ si gna docet dicēs. I trñ oꝛ expurgare q̄sq; videtis q; sint ab ibzib⁹ et ñ ſlē a poris fūdūť sudoꝛes: et tē cesset gymnasia. Qñ ät et nutriť mltoties vtimur i trñ oꝛ vti nutrimēto q̄sq; fiat foꝛtꝫ nāl calor ⁊ sāguis et ita firmeť boi q̄sq; videris bonū colorē i facie factū. ꝓp fōtitudinē. n. nāl calōis aut p supabūdātiā sāguis vt p malicia egritudinis factus est. ¶ Eandem botam etc.

Hec ptcula vť ꝛtra ꝓpositū dicit. qꝛ ät dic q; scōm vnūquē qꝛ die i boza i q dēt exercitari oꝛ ꝛsideraſ si fcā é inouatio diminute sunt carnes. ¶ De subito nāq; etc.

Quidā aūt libꝛoꝝ būt labit: qdā purgabiť. si qō. n. būt labiť signū é q; de subito labit: et trattrabiť ad lapsū. si vo purgabiť significat q; rursum et subito ducť ad lapsuꝫ a vtute purgatiua. III.

o Icit q; cū coꝛruūt et vltra q̄ oꝛ expurgāť tūc oꝛ itez nutriť et vti carnib⁹ poꝛcis sic nutritis. IIII.

b Oe oꝓtebat supi⁹ oꝛdiari vbi dic. Expurgōnis signū aut lapsus ex sublenatiōe. aut qñ post sublenatōez ⁊ tumoꝛē carniū fit lapsus: aut qñ lapsus cu

rat ex sublematiõe .i. ex re nutrimento ⁊ tumore
o carniũ. ⁊ hoc est qõ dicit. V.
Jctũ ẽ aũt nob qp ob pticlaribꝰ ob̃termiat hic hy. vñ
postq̃ ob̃termiauit ob purgõe carniũ ꝓiter trãsfert se ad
aliã doctrinã ⁊ mẽtionẽ facẽ mulieris egẽtis. ⁊ h fmo ẽ
valde obscurꝰ. sic dic ga. qz neqz vrie neqz egõnũ h mẽ-
tionẽ facẽ. ⁊ neqz salutifera aut mortalis fuit egritudo: si
ue digesta aut idigesta
⁊ aut ob̃termiata aut i-
dissolura: ⁊ neqz loci
mẽtionez facẽ vbi iace-
bat mulier neqz egritu
dis mlieris: sz ita sim-
pr mulieris remisit.
pp h dic gal. qp ab hac
pticula nllaz hr̃e possu
mꝰ vtilitatẽ. Uez q̃lit
cũqz possumꝰ explane
mꝰ dictõe. dic itaqz qp mlier quã ꝑ curaui i cranõe hũit
splenetica dispõnẽ: ⁊ erubicũda fcã ẽ i corpe: ⁊ fe. vrẽs
ihi supuenit. ꝑ aũt dic qp ipaz ꝑ vidit i cranone: veniẽs hyp.
aut qñ pꝰ bcliatõez egritudis iterũ redyt ⁊ pꝰ gõ h ẽ añ
reuersionẽ vidit mlierẽ. pꝰ reuersionẽ vo ñ amplꝰ vidit
ipam. hꝺ aũt mlieri pdicta egritudo supuenit. Et dignũ ẽ
igrere quõ dic i splene vrẽtẽ fe. fieri. si qdẽ splẽ a melan
cholico bu. fit. h ẽ a fri. ⁊ sic. ⁊ quõ potuit eẽ vrẽs fe. Et di
cimꝰ qõ ñ ẽ icõueniẽs: ⁊ splẽtica dispõez eẽ ⁊ i alio loco
aliã mãz ꝓieri q̃ putrefacta supuenit vrẽs fe. aut qñ hꝰ
dic qp nã splẽ magnꝰ ẽ: p aliã vo cãm ꝓuigit fieri vrẽtẽ fe.
qp aũt malitiosa fuit hꝺ egritudo ostendit hy. dñs dorqp o
cima die fcus ẽ sudor circa supiores ptes. q̃rtadecia vo
die fcus ẽ minꝰ. ñ. n. decia dies cretica ꝑ ẽ vt dicamꝰ qp i
cretica die fcus ẽ sudor neqz idustria nãe fcus ẽ. qz ñ so
lũ i supiorib ptib fcus ẽ. sz i toto corpe rursũ debat su
dor i .14. mlibꝰ fieri p eo qp cretica ẽ hic dies. eꝺ vo modi
cus fcus est. ⁊ hoc hz pñs itẽtio.

In splẽtica dispõne vrẽs fe. fieri pt.

¶ Mlier quã pꝰ curaui i cranõe. splẽ nã magnꝰ. Didicistz
pꝰ duas cãs melior ẽ vna q̃ dic q̃si añ reuersionẽ egritu
dis. ⁊ melius ẽ ex q̃ ñ dixit quã pꝰ vidi: sz quã pꝰ curaui. sz
dubiꝰ ẽ fmo. qz quõ curauit eã qp fcidiua fcã ẽ. ⁊ dicimꝰ
qp ñ ẽ icõueniẽs religas mãc fmaẽ ⁊ facẽ recidiuã: aut
h dic aut qñ curata fuit mlier: aut pccault. aut circa di
etã. ⁊ ide fcidiua fcã ẽ. ¶ Febz causõidis erubicũda.
¶ Erubicũda fcã ẽ aut pp mltã calitatẽ aut qz supabũ
dauit sanguineꝰ bu. ⁊ ibꝰ ⁊ febrẽ ꝓsistere. ¶ Spiritus.
¶ Jtez huc adueniẽs Ga. dic qp ex hac pticula vtilitatẽ
ñ hẽmꝰ. spũs. n. solũ dixit: ⁊ ñ aut magnũ aut rarũ vt di,
camꝰ qp pp desipiẽtiã aut magnũ aut spissũ qp pp calita
tẽ ⁊ fe. vrẽtẽ neqz puũ ⁊ vrẽtẽ vt dicamꝰ pp dolorez aut
parũ. ⁊ rarũ. ⁊ dicamꝰ pp ifrigidatõez inati calõis ⁊ mã
tificatõez bꝰ fcz ẽ. B. itaqz itẽdit itez exponẽ ⁊ dic qp spi
ritũ idemiate antiq dñr magnã ⁊ celerẽ: ⁊ spissã spiratõ
nẽ, potiꝰ aũt ⁊ hic hẽ dic spũs. Cũ. n. supiꝰ dixit qp fe. fcã ẽ
causõidis ⁊ erubicũda ⁊ multa fuit calitas ꝙueniẽter
opõtuit ⁊ spiratõez magnã fieri ⁊ celerẽ ⁊ dẽsã. ⁊

I Ut minꝰ aut ad supiora ꝓstrucdũ ẽ aut ad iferiõa
⁊ quõ ad supꝰ ꝓstruaẽ iã dcm ẽ qp sudores minꝰ fa
cti st i. xiiii. die. quõ aũt cũ iferiõi ꝓstruẽdũ ẽ dicaẽ. Trãs
fert. n. se hy. ad aliũ mirabilẽ fmonẽ: ⁊ ꝺ corriza facmẽ
tõez. dcm ẽ aũt mltoties qd ẽ corriza. ⁊ qd catarꝰ: qp vtra
qz gõ ab aqsa ⁊ subtili bũiditate supueniat: ⁊ ab vno fõte
ḃriuaẽ reũa. i. cerebro: sz si bũiditas ducaẽ ad nares cor
riza dr̃. si vo ad fauces ⁊ gutt tẽ dr̃ catarꝰ. si vo ad bran
chia ⁊ trachea arteriã: fit branchꝰ vñ ⁊ brãchosi hꝺ dr̃
hꝺ aũt bũiditas aut a fritate aut a calitate fit. a calitate
gõ cibo corrupto. a friditate vo cibo idigõ. ⁊ gõ ẽ i vẽtre
tre fcã diaria: ⁊ a calitate ⁊ a friditate hꝰ ẽ in cerebro cor
riza ⁊ catarꝰ. Hꝺ. n. passiões sũt diaria cerebri. sz pp qd
dixit a capite corrizãtibꝰ igrimꝰ qd ẽ hoc: fit et ex capite
corriza: aut dicimꝰ qp ẽ ihs ex necitate dixit sic. et lac al
bũ queadmõz et g. dic spõdiles g st iuꝛ spinã si qõ i alio
loco sint spõdiles sz qz ex necitate dixit sic ⁊ mel rubeũ
dicimꝰ aut hic igit itellige aut qñ supuenit corriza. et hꝺ
passiões aut a cã pmitti-
ta aut ab añte. a pmitti,
ta gõ cã fit corriza. cuz
aer fridior fit sic i hyẽe
aut cũ calidior sic i esta
te. ab añtevero cã fit sic
qñ mltoties ipz cerebꝝ
p se patit calidã aut fri
gidã discrasiã. oz nos ãt
scire qp brãchꝰ fit mltoties et absqz cerebro p
pter vẽtrẽ adiacẽtẽ ⁊ orificiũ vẽtris vicinũ ⁊ mittes fri
das auras ad brãchia. Quidã ãt extẽdẽtes fmonẽ dñr
qp i corriza ⁊ catarro ꝓuenit h fridis ascẽdẽtibꝰ vaporibꝰ
hoc ãt dic h. nõ intenit in expimẽto. Quid ẽ h qp dic hy.
corriza fcã ẽ: ⁊ i corriza feb. fcã dissoluit passionẽ. quẽad
mõz fe. supueniẽs dissoluit spasmũ i repletõez fcis. sic ⁊
corrizã soluit fe. ñ supueniẽtẽ a cala discrasia. sz q̃ ẽ a fri
da. vñ pp hoc supfebriẽtibꝰ dixit q̃si i corriza febricitã
tis. Si. n. diceret corrizã a cala discrasia fcãz. ñ adderet
sup ꝓpõnẽ: i illis. n. nõ pꝰ corrizã supueniẽt fe. sz asi corrizã.
mltoties. n. ⁊ ipa fe. ẽ q̃ facẽ corrizã. ¶ Minꝰ a capite cor
rizãtibꝰ ⁊ brãchosis supfebriẽtibꝰ. Dcm ẽ aũt qp corrize
⁊ hꝺ passiões a cerebro fiũt. cerebrũ. n. patiẽs aut debili
tat et retiet mãz. et gnãt apoplexiã epilepsiã. aut forte ẽ
et si moderate ẽ forte ad adiacẽtia mẽbra expulit mãz:
et facẽ corrizã et catarꝝ et brãchũ ⁊ hꝺ: aut ad rẽota et ad
rẽota ẽ qñqz ad pulmonẽ ⁊ facẽ ptisiz aut circa pectus: ⁊
facẽ disniã. ¶ Ut scio rediteratiões

Nõ qñ fe. soluit corrizã si cut ⁊ spa simũ.

¶ Ecce lu minꝰ ad iferiora ꝓstruimꝰ ad hãc pticulã ipse
ꝓstruit et dic qp corrizãtibꝰ ⁊ brãchosis supfebriẽtibꝰ mi
nꝰ rediteratões si egritudinũ mã expurgata p corrizã. si
vo lu minus cũ supioribus ꝓstruaẽ oz h lu nõ negatiuũ
addere. vt sit hꝺ ꝓstructõ. A capite corrizãtibꝰ et brãco
sis supfebriẽtibꝰ: vt scio ñ fiũt egro rediteratiões. VII.

Nota 6 duplici digõne

Portet nos scire qñ duplex est digõ hec qdẽ imi
o xta alia vo mixta: ⁊ imixta qdẽ ẽ. aut i ventre: aut
i epate. mixta vo qñ mltoties supuenit apa: ⁊ per
mutaẽ eadẽ mã ad ẽpima albũ ⁊ lene ⁊ minꝰ fetens: pp
hoc. n. ⁊ cõmixta dr̃ hꝺ digõ. qz nã nõ solũ que sunt fm
nãz digerebat: sz ea q̃ sũt extra nãm. sic igitur ⁊ alibi dr̃
cõmixta digõ. qñ expelliẽ aligd sille ẽpimati sine apate.
sic igr ⁊ i corriza volẽs dre qp maturatio fcã ẽ: ⁊ matura
ta expellebaẽ bũiditas: dixit pẽpasis q̃si maturationẽ:
talis. n. educebaẽ bũiditas ex naribꝰ tãqz ẽpima ab apa
te. apostasen: aut dicit expulsionẽ ⁊ euacuatõez bũidi: ⁊
alterationẽ passiõis. ¶ Eis quidem.

Ulr girdi bꝰ cocũti bꝰ acce dit i pncl pio nau sea ⁊ per turbatõ.

¶ Doc ũt volẽs expõere Sauinꝰ sic expõit: qp i illo tpe
quo cocũt inuenies: ⁊ nõ dici tpe i quo p luxuriã coeũt:
sz in tpe in quo potẽtes sunt coire p luxuriaz. hoc est in
augmastica etate: turbatio eisdẽ multa supuenit: ⁊ ino
matio ⁊ alteratõ nãe: ⁊ qp hoc sit vez ꝺclarat ⁊ vocis alte
ratio. s. raucitas. Et ipe gõ vgies i illa etate si cocãt viro
⁊ recipiãt virile spma matrix sicut icõsueta turbaẽ ⁊ i
flaẽ a spermate ⁊ coãgulat ãterius gõ vesicã: posterius
vo intestina: ⁊ sic retẽtio fit vrine: ⁊ secessus. ⁊ hec qdẽ sũt
vt oñdaẽ inouatõez nãe fieri i augmastica etate: vñ ãt si
at hꝺ inouatio dicamꝰ qp nãlis calor supabũdat, iõqz et
apoplexie et epilepsie dissoluũt i hac etate: supabũdãs

.n.nālis calor dissoluit spūs et expellit ipos p ſpiora.et fac eructatiões.t p iferiora aut cū būiditate.t ſonitu fac rugiri:aut sine bu.t fac vētositatē.t pp hoc dixit q ſon⁹ ipi ſupuēit i tpe luxurie.t hoc dic Sauin⁹.H. vo hoc exponēs ꝛcordat cū ruffo hoc bñ exponēte. dicit.n. ruffus qñ ſi os ſonū itelligē.ſz magl ab hypocōdrijs tūor. Supp̄ōit.n. egritu⁹ i melolico bu.fcō.t vt ꝛ iſte melolic⁹ bu. rtiet.t dōz q vēter ita q patiēs ñ digerit.t ſi digerēs gñat vētositatē: pp b⁹ iflatiā noīat passionez cū.n. meloli c⁹ bu. fit q peccet: iōq dixit qō tūor fit. A me lācolico gō bu. ōntes passiones fiunt:aut.n.omnes timēt homines.t canes.et oia vlr:et vocanť oia timētes.aut cāes.t vocanť canū timiditas:aut molriēs ąrietas.t tristitia ipis fiūt:t exide dic si tūor et ąrietas bz melancolici egritudinē:sic itaq expōit t ruffus: t ꝛcordat cū eo Ha. q aūt expōsitio bō sit melior expōne Sauini: palā est: ex dcis hypo.ſi.n. vitatē oret sanin⁹ oportebat q hy. vlez tradeť ſmonē i oib⁹. qō ñ fac i bis:imo peiclarē. ¶ Ut dānagore arche.āt sic Archeſelao ēt dic.t b tūor supuēit:dcm ē aūt vob multotiēs qō tumor ierpeto t i erisipilato ōr:ſi āt dicam⁹ tūor erpitodes ōr.t i solo tūore. Ci iflato tūore supuēiēte a vētositate.t bu.archeſelao gō fcūs ē b tūor: aut b ōsignat. huic vo aut qñ grossior spūs gñatus ē archeſelao. et hic nō dissoluebať.ſz manēs putrescebat:iōq dixit:huic vero q̄ſi malū odorē habuit et fetebat. VIII.

Uidā aūr vētosuz cū supiorib⁹ ꝛstruūt dicētes:

q qō archeſelao sic ñ fuit vētosa passio. Quidā aūt cum iferiori ordinā t dicētes sic:qō vētosuz ꝛcausale alatis fit. Sciēdū ē āt q gdā libroꝝ bñt. furfureū: gdā alatis:gdā vo ptificis.sigdē eni bñt furfureuz:significat q ex retētiōe spūuz. et putrefcōe māe fumi acriores ducūť ad caput.et faciūt furfurē:ſi āt bñt febricitātibus:significat q spūs efficiūt febrē:iōq t in li.q est de vētoſo.hy.hoc dicit.ſed qr idignū est sue itentioni attribuere:nō.n.oēs febres a ſpiritibus gñanť. Quid.n.facie m⁹ de bis:q̄ ꝛstāt in humidis aut i solidis:iōq rndem⁹ p hy.dicētes q nō dixit spūs cās eē febriū: ſz ꝛcausale.cū .n.humida putrefiūt.nō est icōueniēs spūs ꝛcausale fieri gnātiōis febriū: sic aūt et i solidis patiētib⁹ ꝛcausales fiunt spūs febri:ſi vero bñt:alatis: significat:q̄tenus pp bāc dispōnē corpis fit vētosū. Alata eni dispō ē qñ ex tēdentes sūt musculi scapulaꝝ: sic in aub⁹.extra tēdētes aūt sunt cū pect⁹ angustus.et nō p fundus est:qñ aūt angustus ꝛtinet aūt et duo magna et p̄ncipalia mēbra.scz pulmonē et cor:exide coāgustatio fit. et in coāgustatiōe ferunť hic duo mēbra adiuicē cor et plmo.et ꝓpter hoc si educať humiditas ad thoꝛatica recipit pulmo ipaz ſicut facile patiēs. Multotiēs aūt nō ferť humiditas. ſz spūs solus:exide distēdit plmo flegmonē bñs.cū.n.patitur pulmo et angustať cor: scias. q diminuit naturalis calor:exinde nec digōnes bñ fiūt. et ꝓpter hoc ex indigōne i plus vētositates generanť. et he distēdūt causas multotiens. t ipm pulmonē.ideoq dixit hyp. ventosuz ꝛcausale alatis fit:nō q pulmoni faciāt ptisiz:sed p̄sunt ad ptisim generandā coāgustationē maiorem faciētes, quoniā eni p̄sunt vētositates ad ptisim: palaz q ꝛtinuo idigerētes babiliores sunt ad ptisiz deductis vētositatibus ex indigōne ad pulmonem. IX.

Frigidi tas mo dꝛata nō ē nocua.

Uoniā moderatū frigidū nō est nociuū:neq eruq ptiuū:iōq dixit frigidū valde.et per exēplū distēdit frīn.nihil eniz frigidius niue:aut cristallo est. Quō aūt dicit q frigidū venaꝝ ē eruptiuū:ſi cuz caliditas sit efficiēs corrosionē et eruptionē vasorū. t ad hoc dicitur q ſi igramus q̄ fiunt ex frigiditate:inuenimus q frigiditas eruptionē vasoꝝ efficit. qd.n.fac fritas t qūo. cōdēſat.n.pozzos.ꝛgregat māz:igrossat exiñ dura t male distēſiua efficit mēbra: t ob hoc eruptō supuēit:t ipe qdē devēis solū facit mētionē pp imūdū et frigidū sanguis:tu vo itellige et arteriaꝝ et aliorꝝ mēbroꝝ.iōq t tusses supuēiunt:aut qr a frigiditate cōdensata trachea arteria:aut qr difficulter distēſibil fcā ē a frigiditate:t pp hoc tussis gñať.

Entosū cōcāle alatis:ereni ſr alari. IX

Rigidū valde venarū eruptiuū t tussi culosſ ivt nix crystallus t puerilis. Ut furea t gāgrene:ꝛcāle t duricies fiūt. X

p Ost vrie coadūatō pueris magis an qr cali

¶ Ut furea. Dicit hy. q ex hoc būore gñanť tūores ōnes q̄s vidit i pbire ciuitate:cuz.n. pābularet citates exercēs opa artis obstās egritudinibus t curās patiētes:cō tigit ipm i epbire citate videre hmōi tūores:aut p i. ē scriptura t ōsignat citatē q̄ ē i pelope isula. aut p c. t ōsignāt eā q̄ est i thessalia. siue banc dicitur exponē:siue phirea: noīat tūores i ſpē satiroꝝ: sic et i. 7. epidāia dic epidimi cos tūores. Lūq pictores satiros pīgūt lōgas būtes facies.ſatiriozē pre mēti:iōq lōgos tūores satiroꝝ noīat: vt elefantiā satyricā ꝛtigit ipm noiare pp signū tūoruz Bāgrenaz vo noīat circulares tūores be.n. Hal. accepit a theofrasto. ibi.n. theofrastus dic q grossa egredeūtia B significant. sile.n. ossidit silia:gāgrena āt dic vlr ōrias tūorū gñatoꝝ a frido būore t dicit q horū tūoꝝ bi. gō lōgi. bi vo rotūdi. oiuz āt horū duricies est cā q̄ ē a frigitate supueniēs et hoc ē qō intendit X.

p Ostq̄ determiauit hy. ō spēbus tūoꝝ:vt dcm est: ꝛsiter itēdit determiare b ō litbiasi: ſz q̄dā vtilia sumam⁹ ad exceptionē ſmōis ad itētionē hy. explanandā t dicam⁹ q̄ ē nālis cā lapidis et q̄ efficiēs. et qd organicū et cū dico organicū itellige mēbra:i q bus gñať lapis. Mālé qdē cām igrimus siue a grossa mā gñatus ē lapis siue a sbtilissima. mltotiēs.n. grossus būor t absq mlta calitate:aut mlta fritate gñāt lapidē t sbtilis adustus siccitate gñāt sili lapidē:sic i exteriorib⁹ exēplis ē. Inueim⁹.n. aq̄s surgētes grossiores exītes.et nz mltaz fritatē bñtes nz multā calitatē faciūt ꝛsistētiā t lapidē et duricie. vasa vo q̄ supra ignē sūt si sbtilē aq̄ ꝛtinēt ex siccitate multi ignis efficiūt duricie q̄dā sic lapidē. t sic eni ē inenire i vase terreo q̄dā subaz p manētē. codē āt mō et i ñris corpib⁹ multotiēs qdā būor grossus ꝛtiet q efficit lapidē absq caliditate et assumit cām efficiētē pp collectionē qñq subtilis ē būor q ē i nob et pp rare factionē facit lapidē si qdē igrim⁹ mālé cāz lapidis. efficiēs vo sic qñ inuestigam⁹ siue a fritate siue a caliditate gñāt lapis. Bz sciēduz q nō ē i nobis tāta fritas vt efficiat lapidē. manifestū est itaq quotiēs generať lapis in nobis a caliditate extra nām fit. vt ingramus aūt organuz est cā siue i vesica generet lapis. siue in renibus. In pueris qdē in vesica generať. i paugmasticis vo in renibus. qñ aūt i paugmasticis nō ē multus nālis calor sic in pueris ne q̄ ita sunt fortes nāles vtutes. et pp hoc in ipsis nō descēdit būor nz fluit. ſz māet lapius in renib⁹ et cōsistēs ibi facit lapidē. I pueris aūt q̄z multus ē nāl calor t nāles vtutes fortes sunt: iōq in ipsis deoziū fertur būor fluit et fluēs nō cōsistit i renibus. sed ferť i vesicā et ibi retinet. nō motis āt nobis ad expulsionē vrine rursū alia adducit deide alia. et sic buius coadūatione id qō grossius est resident et effič lapidē. pp hoc dixit hy. coadunatio. qñ aūt vā sūt q̄ dicunť mālé festū ē et ab exterioribus. sic eni si i olla posuerim⁹ mel aut picē aut

De mali efficiēti t organica cā lapidis.

In pueris lapis gñatur i vesica. in iuuēib⁹ vo i rēnibus.

plūbū.ħ ät coagulata nō veniunt p fotamia olle.si vero effūdant ħ tūc exeūt.sic ⁊ i pueris diffusus būor fluit p vziticos pozos ad vesicā tāq̄ būor assileī melli:aut pice aut plūbo:vzitici vo pozi fotamib⁹ vasis:ſz qm̄ ħ dcā ſt dicam⁹ qd ē b⁹ qō dic. ¶ Post vzie.Et qdā dūt q⁹ p⁹ vzine dicit.i.p⁹ mictura ⁊ segregatōez.fit.n.dūt h⁹ nālis coagulatio qm̄ a rēibus ducta vzia ad vesicā qō grossi⁹ ē expellit.a vesica vo qō ſb tilisi⁹ ē segregat.grossiū vo māet i vesica.⁊ sic efficit lapidē.⁊ sic segregat.⁊ qō ē vesice manifestū ē.qō vo a rēib⁹ ad vesicā solūmō nāe notū ē.ħ. vo dic qm̄ nō ħ dic post vzie. sed vzinā dic ā a rēib⁹ vsq̄ ad vesicā ducit p⁹ vo iductionē tūc fit coadunatō.⁊ tūc lapis.īgram⁹ ḡ ḡre dubitatio mō doctrine vtit.⁊ sic dispurāo dicit an.qz calliotes:aut dicim⁹ qdē huius plēs expōnes.p̄mū q⁹ qm̄ dubitat circa calz:siue calliotes sūt pueri paugmasticis siue ñ.⁊ q⁹ ē b⁹ nōne oñsū ē b⁹ ab ipo i aphis.vbi dicit q̄ augmētant plūmū dūt nālē caloré.⁊ dicim⁹ q⁹ ħ sicut i pticularib⁹ ingrit.⁊ inueniēs q̄sitū ħ p dubitatōez i aphis diffinit. scḋo pp hoc dubitat. et ingrit vtz pp calz grieī lapis:aut pp aliā cām sic pp grossitiez humoz.nō.n.ē icōueniēs pueros vti iordiata dicta.exsiū ipis crud⁹ ⁊ grossius bu.ogregat ⁊ efficit lapidē.tertia expō.qm̄ dubitat ingrens:siue pp calitatē vesice in vesica gnat lapis:siue pp caliditatē i renib⁹ supuenit qñq; pueris lapis i renib⁹ calidioz⁹ exīt⁹.mltotiēs ät ōtingit māz.iōq̄ dicit.⁊ magis. qm̄ i pueris magis qdē in vesica supuenit.aliqñ vo ⁊ i rēib⁹. q̄rta expō ē q⁹ pp hoc dubitat:qm̄ ingrit vtz p caliditatē vētris gnat lapis i vesica: aut pp caliditatē capitis.demſatū.n.ē q⁹ pueri qdē calidioré dūt vētré:fridius vero ep q̄ vētré.et pp hoc i ipis egōnes gō rubee ⁊ crocee egerūt:vzie vo albe i rneib⁹: gō eō epar ē cali⁹ vētre.vñ qm̄ vesica adiacet vētri epati vero renes.iōq̄ i pueris qdē vesica bz magis lytbiasiz i senib⁹ gō renes:Quinta expō ingrit vtz p calitatē gnat ipis pueris lapis: aut pp grossā māz: sic enī videmus q⁹ pueri nouiter gēiti patiūt lapidē nō pp calitatē.ſz ppter coagulatōez lactis:nutritū mlierū:⁊ terrenū.Sexta expō magis i bis vī dubitat ingrens vtz per caliditatē: aut friditatē gnatur lapis.vī.n.p frigiditatē gnari.sivo in rueibus vbi multa caliditas ē ñ gnatur lapis:aut raro generat.i senib⁹ vero i gbus icipit fri. dñari et i seniozibus maxie hoc bz pm⁹ fmo hy.⁊ i bis ē pñs ītētio.XI

t Rāssert se hy.ad aliā māz.⁊ ītēdit ō figura ōterminare.⁊ qō dic q⁹ a figura multotiens dissoluit pa⁹.sic.n.dic.fuit qdā nectēs vimina aut fumes.et i pne xiōe fumū voluit manū.⁊ sic vehemēter voluit q⁹ febrici tauit.et i lecto iacuit.et ārietatē būit.et ictrigatiōz q̄si a ꝓferēte cā supuenerit ħ egr⁹.i nectōe.n.hac picē manū ad multa. et sic ptigit ipz pticē manū sr caput: et ibi i fxū stipité exuluit.et sic firmās manū soluta ē pa⁹. vñ ät soluta ē pa⁹:qz pueruse ē lacert⁹ brachū:aut man⁹ i pne xiōe fumū. et nc̄ i hac fig⁹ vēit ad id qō ē fz nāe:aut qm̄ vētositates coadūate i distēsiōe illi⁹ euapō aueīt. et solo fcā ē egritudis.et ñ dubites quō circa articulos et iūcturas cessauit pa⁹ man⁹:cū ñ fuerit fm nāz figura man⁹.i. ēglata.et dicius.n. q⁹ et dist⁹ fz nāz fuit i hac egri⁹.fz.

Jrabilis ē et ħ fmo. volo vñcūq; ad hē explanā dū aliq̄ mō a supiōi icipe.dcm̄ ē ät nob multotiēs qō ꝓuertūt spōdiles:ſz si ad iteriōa puertāt noiatur strūa.si vo ad posteriora uocatur gibbositas: si vero

m

Jguras mitigātes f velut sarmēta māplicās vl distōquēs p̄ dolozib⁹ iacēs accipiēs surcul⁹ extremū desup ifi ri retinit ⁊ liberat⁹ ē.

q Dē ex mōtāo labore vid' ego circage

ad latēa vocāt obligtas:mltotiēs ät nz spōdiles colli:nz metafrēi patiūt.ſz spōdiles q sē in lūbis. ⁊ aut gdā ipoz aut oēs.⁊ vlr tēderūt ad supficiē ⁊ coāgustauerunt itestinū rem ⁊ vesicā sic adiacētia. Exide ex coāgustatōe fleg mō sruēit i bis ex necitate retētio fcā ē vzinaz ⁊ egōnū. nūc ät i b⁹ fmōe nihil boz pdcōz fcm̄ ē.⁊ q⁹ hoc sit vez ps ex ocis suis.qz dic hy.q⁹ vzie ⁊ semē ipsis ñ sūt retēta.

phirā iactare crura tibiā alterā minie extenuaue rūt: sēora ät valde ptia ⁊ semē ñ sr retēta. XIII.

q Dē velut alate nāe costaz pp ſtutē occasionis. XIIII.

i H catarris male cō

Jngram⁹ vo qd ē h⁹ qō dic q⁹ iactabat pedes.⁊ crura sic aliēa.et videam⁹ vtz palysis fuit.⁊ dicim⁹ q⁹ ſ:qm̄ vlr mouebāt nisi raro: potī⁹ vo pn⁹ fuit galisis.ħ.n.in mōte lapides icidebat: aut ligna.iōq̄ dixit ex mōtāo labore.⁊ dū iciderz būt neruos ōbiliozes q ozinūtur a lūbis.hi ät nēni dū cūtur ad sēora.⁊ pp hoc dixit q⁹ femora valde patiebāt. pp qd vo tibie min⁹ patiebāt.et dicimus pp illō q⁹ rēotiotes sūt:q⁹ vo ħ dicit. Minimū. debemus itelligere q⁹ ñ olo ſz mius. vñ i sēorib⁹ valde dixit:pp b⁹ dixit q⁹ ppiq̄ sūt spōdilibus lūboz.ex mōtāo dic q⁹ dclararet opatōz ipaz q⁹ i eo q⁹ icidebat lapides:aut ligna passus est.illud vero qō dicit. circa gephirā. ad memoriā illi⁹ dixit. Tibiā aūt dicit aut i eo q⁹ ad unā tiblā magis ōrinata ē mā ad alterā vo minus:aut qm̄ vna tibia debilior fuit ⁊ magis recepit mām. ¶ Vzine ⁊ semē nō retēta sunt.

Jpe aūt dixit nō retēta sunt.ſz palā q⁹ educebaī siue vo lūtarie siue nō volūtarie educebātur:nō dicit volūtariū aut ñ volūtariū:cū dico semē: fm voluntariā dico virtutē.ipsa enī p lacertos sp fit.vasa vero seminaria nō bz lacertos. Volūtariū ät cū dico: semē qdē cū cōcupiscibili fantasia:nō volūtariū vero qō ē sine ipa.⁊ q⁹ hoc sit vez manifestū ē in gomorrea.i gomorrea.n. semē nō volūtariū educit. sīr ät lacerti ñ dissolūti sūt neq; passi. XIII.

Jerū ē ät vobis i pcedētib⁹ q̄ ē alata dispō qm̄ dixit q⁹ vētosū ꝓalē alatis.occasionē ät dic a q̄ pcedit aliq̄ cā.sic igr et occasionē notat ipaz efficiēte alatā dispōez sic calorē nālē vtutē vitalē ipz coz. bz gō i nat⁹ calor ōbilior ē et min⁹ calid⁹.et ob b⁹ friditate effic coāgustatōez thoracis aut ħ dicas q⁹ occasionez dic ep. mltotiēs.n.cū patiē ep er ñ effic alterationē sāguis exīñ ñ nutriūt mēbra: cōcidit torax. et supuenit alata dispō. Quidaz aūt bñ dūt q⁹ polē ē occasionē dicēt et cerebz. cerebro.n.si mouēte thoracē nz vētilante nālē calorē nz cōferēte se ad vitalē virtutē sz patiēte supuenit hō alata dispō. Dēs itaq; tria pncipia efficiētia passionē hanc.costarū ät dic qm̄ supiorū ossa septē costarū reflexa et pcūcta adiuicē efficiūt thoracē.sic dcm̄ ēi anathōia. XIIII

Jerū ē ät vobis q⁹ catarr⁹ ē qñ būidū reūa descē dit ad fauces vl gutt.mltotiēs.n.hoc reūa acutū ⁊ corosiuū ē ⁊ effic catarū male ꝓfuctū.mltotiēs vo pritt ad pūlmonē.et qz acutū ē reūa et patū ad agēdū pūlmo vo būidā et bile ad patiendū et pp hoc facile gnat ibi flegmō:⁊ crup⁹.i. apr⁹ effic vic⁹:qō vic⁹ i pulmone ptisis ppe notat. dic ät hy. Difficile ē hoc reūa q̄uis exparget a pulmōe et malū: si nō purget ē:qz manēs facies corosionē ducit i ptisiz. Qī ät et ñ expurget malū ē. Et dicimus q⁹ hoc reūa sbtile ē et i expurgōe ꝓfluit et magis pturbat nāz et vt expurget hoc reūa uehemētio ri et violētiori idigemus tussi et manifestū ē hoc q⁹ ea q̄ sr a plmōe p tussiz surstū ducūt.et ob hoc ꝓsidera q⁹ i uehemētiori tussi pturbat cerebz.et pturbatuz mouet et mo⁹ mittit reūa ad plmonē ⁊ itez ptisis gnat.pp ħ dic hyp.ħ catarr⁹ male ꝓfuct⁹ ē siue expurgō fuerit siue ñ.ſz

Vētres puerorū calidiores sr q̄ epata eorūdē.

De semine volūtario ⁊ nō volūtario:

De struma gibbositate obligtate.

Ermo iste dc̃s est ꝛ ī apho. pticula. 5. ꝛ ℔ dicēt ite
e rū ꝓp introducēdos: bz ät ꝛ q̄dā additōz nō vcāz ī apho. quā pcedēte ſmōe inuestigabimus: siue bñ apposita ē siue nō. gd ät itēdit hic hy. dicim⁹ q̄ō de rigo rib⁹ fac̄ mētōez. ꝛ dic̄ ꝙ rigor ℔ supuēit maxīe mlierib⁹. ꝛ a posteriōibus ptib⁹ icipit. ſz ingramus nos ꝓius q̄sdaz dr̄iaſ: tres gō ſz sexū. duas ſz ñbria: tres ſz pōnē ñbroꝝ ꝛ ſz sexū gō ē dr̄ia sic̄ q̄ñ dicius ꝙ mlīes fri diores sūt viris ſz mē bra: sic̄ q̄ñ dicius ꝙ ñ broꝝ q̄dā carnosiora. ꝛ q̄dā neruosiōa. ꝛ car nosiora gō caliora sūt. neruosa vero fridiora: ſm vero pōnē sicut q̄ñ dicius ꝙ añriora cor pis caliora sūt. qz cō ꝛ ep ibi sūt. posteriōa vo fridiora. Dis itaq; ꝓcognitis dic̄ hy. ꝙ cū sint ex eisdē ex pibus vasis frīores sūt mulieres viris. bñ ät dixit rcē exī tibus vasis: q̄ñ nō est icōueniēs ī viris. gdē multā cē frī diritatē: in mlierib⁹ vo friditatē miorē: ꝛ ꝓp bocvires esse fridiores. Uez cāis efficiētibus exīt⁹ pibus mlieres magis patiūt rigorē: ichoat ät ipsis rigor a lūbis. aut qz ī posteriozibus ptibus sūt lūbi. ꝛ fridi sūt: aut ꝓp illud ꝙ adiacet mr̄ix. ꝛ mittit viscrasiā frigidā lūbis. mr̄ix. n. ſz subaz. vt neruosa frida ē. neruosa ät ē ex eo ꝙ ℨbīt. ꝛ di stēdit. ſz vero sui ℨcauitatē cala ē ꝓpter q̄ñatiōez. ꝛ ipsa mr̄ix mittit q̄dā cornua ad lūbos. et ꝓp boc a lūbis inci pit mulierib⁹ rigor ꝓp illō ꝙ adiacet matrix lūbis. ℭ Per mediū nuchā ℨpatit multotiēs cerebꝝ mr̄ici nō ꝓp boc ꝙ recipit neruos a cerebro. ſz ꝓp vicinitatē. ℨpatiētiū. n. mēbroꝝ ℔ gō ꝓ vicinitatē ℔ vo ꝓ cognatiōez patiūt. ℭ Sz q̄ñ dixim⁹ ꝙ añriores ptes cale sūt: posteriōes vero fri de. vñ hoc sit vez dicim⁹ ꝙ ex eo ꝙ añriores ptes pilose sūt ꝓ multā calitatē: posteriores vero absq; pilis ꝓp frita tē. ꝓp boc añriores ptes cale sī. ꝛ carnosiōes. ꝛ facile pas sibiles. bñt. n. ob boc visū. puidēte. ꝛ ſnāte ipas. posterio ra vo sic̄ nō ꝑticipātia visus varioza frioza dēsioza. et nō facile passibilia sī. ꝛ ℔ bz pñs itētio. ℭ Rigōes gō icho ät mu. ma. gō ab of. ꝛ ꝓ dor. ad ca. ēt ꝛ vir̄ rtro ma. q̄ añ. ℨ Lu magis ad mulieres dr̄ ꝙ magis supueniūt ipis rigo res a lūbis q̄ viris. aut qz ichoant rigores. ꝛ ab alys mē bris: magis vo a lūbis: ꝓp ꝑdcās cās maxīe ꝓp mr̄icem. ℭ Frigescūt exte. ma. q̄ iteriōa corpis vt cubi. femoꝝ ēt et cutē rariorē mani. pilus. Doc tāq; ℨclusio ē ꝑdcōꝝ ꝙ ꝓp boc frigescūt ꝓp dcā supi⁹: aut boc dicas: aut qz frige scūt dixit vt oñdat tibi ꝙ nō ō iecticāte rigōe ōtermiat. ſz ō eo ꝙ ē ꝓ fritatē: exteriōa vero ꝛ iteriora dic̄ sic̄ ī cubi to. añ vero ꝛ retro sic̄ ī aditutōio ꝛ fēore. cubiti. n. exterio ra cala sunt tā q̄ pilosa. iteriora vo sine pil tāq; frida ite riora vero cubiti dic̄. aditutoꝝ vo posteriora sūt fridiora ꝛ ñ pilosa: añriora vero calida quēadmōz et in femore.

ℭ Ab bis aūt alys rige. recte ab vlceribꝰ icipit ex occasi. Ecce iste ſmo q̄ ē appositus. ꝛ qd dic̄ ī hoc. multotiēs ät ex añriōib⁹ ptibus gñaī ꝑn⁹ rigoris vñ ē. ꝛ cā mali. et qd ē hoc et dixius ꝙ vlc⁹ ē ibi. et multitudo mr̄ie. et ꝓp boc ide icipit rigor: qdā ät libroꝝ bñt ex occasiōibus: qdā ex vasis. qdā ex ℨtys: si qdē ex occasiōibus: dicim⁹ ꝙ exīde icipit rigor. ſ. ex occasiōib⁹. ſ. vbi ē cā. et ꝑn⁹ mali: si ät bz ex vasis dicim⁹ ꝙ exīde icipit rigor. ſ. ex vasis bñtib⁹ mlt̄ā mām: si vo bz ex ℨtys qdā dīt. vt si ī sinistris ē vlcus: et ōxtris ichoat rigor. male aūt isti exponūt. q̄uis. n. et ī

suetis si expurgō fuerit vl ñ fuerit malū. 15.

r Ngores ichoāt mu lieribꝰ qō magis ab ostios. i. a lūbis ꝛ ꝓ vorsū ad capēt: ꝛ viris magis retro q̄ añ frigescūt: exte rioza magis q̄ iteriōa cō pis vt cubitoꝝ femoꝝ ēt ꝛ cutē rariorē mānifestat pilus: ab bis ät alys rige scūt recte ab vlceribꝰ inci pit ex occasiōib⁹. XVI.

Apitellū ex gñatiōe
c ꝛ occasiōe ꝛ plūmis rōib⁹ ſz modica cogi t⁹ colligūt ꝛ adiscūt pia ꝛ ipia sic̄ ex ipib⁹ pitas fit vna: sicutiq; erat via deorsū ꝛ recte bītū ex pīmtū ꝛ ñ recte. 17.

s Nguis fluxꝰ ex na rib⁹ aut a ſbuiride nigris aut a rubicundis

aūt dic̄ hy. q̄ñ oz vtī diuisiōe ex bis que sunt ſz naturā et extra nāz. ea vero q̄ sunt ſm nāz sunt sicut etas ꝛplexio habitus q̄ vocat ipe ex gñatōe. q̄ñ aūt tria ex ipa eta te sunt nobis ex gñatione boc rursus subdiuidam⁹. idest etatē in puerilē iuuenilē paraugmastică et senilē. egritu dines ät et si eedē sint. sed in differēte materia et etate. differēte cura idigēt. Cōplexiōes ät aut simplices sī aut cōpposite ꝛ eq̄les. Eq̄lis gdē ē bit⁹ eq̄li cōpposit⁹ vnicuiq; ꝛueniēs. bit⁹ vo aut dēsus pōis aut rar⁹ aut macilēt⁹ aut bñ carnosus. ꝛ ℔ ē dio eoꝝ q̄ sī ſz nāz. Quevo sūt ex nāz aut egritudines sī. aut cāe. aut sintbōata. ꝛ boꝝ dio. dcā ē mltotiēs. ℔ ät oia oz igrere ꝛ ꝓcedēt a gñalib⁹ ad sin, glaria: qz singlaria sī q̄ cogñscūt ꝛ curāt: ꝛ rursū a ꝑticula rib⁹ venarivlia. vñ dixit hy. Colligūt ꝛ adiscūt. i. ꝛapliāt. ℔ ät dic̄ oia oz igrere q̄ñ ducūt nos ad cognitiā doctri nā. ió ꝛ bñ dicēs fctificat artē: ꝛ g ñ bñ dic̄ rdargt. Quid ē ät boc ꝙ dic̄. ℨparia ꝛ ipia: ꝛ dicim⁹ ꝙ ipe dic̄ ꝙ oz ℨsi derare. si iminētes egritudies ſpes sī sic̄ calidū ꝛ fridū: ꝛ efficēt ipas eq̄les. i. bñ ꝛparas ꝛ cōmēsuratas. Occasio nes ät dic̄ oēs cās egritudiuz: et sintbōata q̄ sī extra nāz q̄ñ cāe occasiōes sī egritudinū: egritudies vo sintbōa tū: sintbōata vo lesiōes actōuz. et ℔ nō sic̄ sintbōata ſz si cut cause ōstruūt vtutes: et ℔ ē qō itēdit. XVII

b Ic ſmo cōtinu⁹ ē supiori. q̄ñ aūt ō patiētib⁹ ōter miauit supi⁹. dic̄ mltotiēs gbuīdā egrotātib⁹ flu, xꝰ sāguis supuēit. ſz si ni. co. sit fluxꝰ sāguis bi nigri fiūt. si ät colere vēenose virides fiūt. si vo ab vtraq; virides et nigri tāq; et si sanguis solꝰ oz fieri fluxus rubicūdi fiūt. si vero sanguis cū venenoso būore rubicūdi et virides. q̄ñ ät fluxꝰ sanguis ꝓp ſbtilitatē et acumē māe supuēit aut ꝓp mltitudinē i acuta. qō mā cōuēit auxilio mitigaī i mltitudīe. vo ſtomare. et tunlis gō i acuta balneare in mlta ñ balneare ꝓp fluxū: et rursū i mlta gō mā ñ cibū. ſz aut ſbtilē dictā ordiare. i ſbtili qō ingrossare oz mistraī cibū vt triā aut siligz aut farrū aut aliqd tale. Si vo mlta ē effusio sanguis ex narib⁹ oz cōstrigere aut galla aut stiptira. i. alumigemēt: et libri gō bñt gallā solū. q̄ñ aūt bēbat albū ingrebam⁹ q̄ erat cura alba et alūigemēti et i ueniem⁹ stiptiria. i. alumēgemenaz. et ió appoīm⁹ aut itaq; ad curaz dr̄ albū aut sic̄ qdaz dīt et male vt expe ctemus alterationē sanguis ad albū. male aūt dīt. si. n. ē melancholicibus būor. g eūaī: et corpus melolicū sup uēit mors priusq; ꝓmutatō fiat ad albū colorē. XVIII.

Q: rigo res icipi unt ī mli eribus a lūbis.

Nō diui sionē nr̄ lē rez ēt nām.

De san guis cō strictōe.

Jrit q̄ oz fluxui sanguis ex narib⁹ paꝛ dare si vi
o deris: aut q̄ corp⁹ egeat: aut q̄ trōbi sūt. ⁊ oz hos
cūari quēadmōz i vlcere. ñ ꝓ⁹ enī vlcus curam⁹
nisi q̄ in tpos sunt trūbos ⁊ expurgaꝛ ucrim⁹. Sanin⁹ vo
De cu ra emoꝛ ragie, hoc exponēs nō dicit breuia imo breue icertū. Qñ si oꝛ
tre ptes būt emoꝛragiā. ⁊ volueris ipaꝫ sistere. ⁊ ꝛeuulsi
one vtere. ⁊ icide venā q̄ ē i sinistro brachio. si vo sinistra
hꝫ passionē: eā q̄ ē dex
tris icide venā. ⁊ bene
gdē dicit q̄tuꝫ i fluxu
sanguis. q̄ vero dicē hꝫ.
nō bene itēdit. XIX.

Jcit āt q̄ qñ ici
o piūt spūascer. i.
coīr in iuuenili
etate: qñ ⁊ raucitas sup
uenit: raucitas āt ē vox
grauis ⁊ rauca. grauis
gdeꝫ ē a calitate: rauca
vo ab būiditate. Cali
Of mulieres habeant vocē acutā. tas. n. dilatat vasa. ⁊ facē
vocē grauē. ⁊ mulie
rib⁹ acuta ē vox pp hꝫ.
⁊ coagulās pōros. tūc
igr dicē emoꝛragizāt iu
uenes: qñ būiditas in
pueris gdē i augmētū
dissoluit. i iuuēibus vo
cū nō sit augmentū ꝛgregaꝛ humiditas. ⁊ p fluxum san
guinis expurgatur. XX.

q Uod fuit dcm supⁱ dicē b. q̄ i eadē suba. b. n. noia
uit ꝓcessionē. supuenit āt ipsis gñatio vētositatis.
⁊ ab expurgōne ipaꝫ son⁹ fit aut dicas extrēiscūt vt itex
suppoāt hypocōdriaca pa. ⁊ tioꝛ a melolico būoꝛe fit. zi

Uidā āt libroꝛ būt rigoꝛosū. ⁊ nō bñ. nō. n. omix
q tiōi iectigatio supuenit. gdā āt būt friculētū. ⁊ boc
ē accipiēdū. gdā āt male odōabile. i. eū malū odo
rē afficiēdo ab expurgōne ventositatū. XXII.

o Jctū ē āt eruditis i regimēto acutoꝛ: ea q̄ sunt p
mutatōis. ⁊ q̄cūq; dcā sunt ibi b repetit. Et vt hic
fmo pareat cuidēter apponēda ē vna dictio. i. repete. vt
ita dicaꝫ Subite mutatōes ꝛsuabiles. Dicē. n. nō oz subi
Nā ñ to lerat fpē tinasmu tatōes. to pmutare: nz in arte. nz in dieta. neq; i his q̄ sūt ex̄. i ar
te gdē. vt si ipse lucrari ꝛsueuerit: ñ ad ociū ipz pmutes.
i dieta vo si ꝛsuetudinē būit multa cōedere. aut multa bibe
re: aut modica cōedere ⁊ bibere: aut multū balneari aut
modice: ñ pmutes ipz ꝛpēte ad ꝛsuū. sz paulati iducēdo
ipm sīc multotiēs dcm ē. ⁊ sic oz ꝛsuare repētinas muta
tōes: nihilomin⁹ ⁊i his q̄ sūt ex̄ sīr oz facē: vt i aere. s. n.
repēte sit frioꝛ. aut caliꝛ: oz ⁊ būc ꝛsuaꝛ. Sz dubitabit
aliq⁹: qñ ea q̄ sūt ab arte. ⁊ a dieta i nob sunt ⁊ possum⁹
ipa ꝛsuare. q̄ vo sunt ab aere nō sunt i nob: quō b possu
m⁹ ꝛsuaꝛ. ⁊ dicim⁹ ad hoc aliq̄ doctrinā: q̄ si aer caliꝛ
fiat: ducas ipos ad loca nemerosa aq̄s būtia. ⁊ arboꝛes.
⁊ umbrā. ⁊ vbi sunt loca frida. si vero frigiꝛ factus
fuerit: ꝓcipias ipm bitare i domo calā. ⁊ ñ recipe frīa ae
rē. b āt q̄ oporuit dīre dcā sunt. expōamus ergo dictōes.

¶ Modicū nutrimētū illaboꝛiosū ⁊ isticulosū. Quidā āt
dixit q̄ b exēpla sunt repētine mutatōis. d. q̄ ipe dicē q̄ ñ
oz a mlto nutriēto ad modicū pmutaꝛ: nz ab ocio ad la
borē aut a labōe ad ociū. ⁊ b expō ñ placz. g. sz dicē q̄ hy.
tradit añtia ⁊ ꝓtia. ⁊ facē duas expōnes. ⁊ añs qdē assu
mit modicū nutriēto: ꝓs illaboꝛiosuz ⁊ isticlosū. et pⁿ
gō expō ē b. Qñ modⁱ⁹ nutriēto illaboꝛiosū facē vt itel
ligas vētrē i mlto. n. nutriēto laboꝛat vēter ad digerē⁹:
i modico ñ laboꝛat. Ha expō ē b: modi⁹ nutriēto isticlo
sū ē op⁹. i modico. n. nutriēto magꝛ ñ fit digō: ⁊ ñ nutriē
t corp⁹. ⁊ pp b ñ fit sitis: ñ bñ āt dicē. opōtebat. n. i modico
nutrimēto magis supuēire siti pp siccitatē. nō aut̄ boc
itēdit hy. sz dicit: q̄ volēs mutationē facē b tria igre:
vt et modico nutrimento vtaꝛ ille: vt et laboꝛiosas fiat
maxime in exercitio. si volueris pmutare. et vt isticulo
sus sit. si enim habuerit hec tria facile ad quecunq; vo
lueris permutabis ipsum. XXIII.

nabiles modicū nutriēn
tū illaboꝛiosū insiti
culosū. XXIII.

o Adne extenuatū ō
ponit cutē: ōiñ vo distē
dit nutrimētū ꝛria. z4.

Oꝛpis iactura col
c labētis distēsio nu
triti. XXV.

f Rictile cōtinuū al
teri⁹ signū. XXVI.

s Ubuiride subrube
um. XXVII.

s Jc ōpzimi māmaꝛ graciles vo sbstol
q Uidaꝫ cōmēta
toꝛ dīt extēua
tū. macie corpis
supueniētē i cūatōe san
guinis tanq̄ i flotomia
iuuenū et aliorū būoꝛū
silr sic i purgōe videm⁹
q̄ macilētū fit corp⁹. g.
vo ñ recipit hāc expōnē
sz dicit q̄ extēuātū dic̄:
purgōnez carniū: siue p
ianitōz cuiusq̄ būoris
fiat siue p aliā cām: aut
manifestā: aut ñ māife
stā. Et ñ māifesta gō sīc
q̄ iteri⁹ a ꝛsūptiua cali
tate expurgāt carnes ⁊
extenuāt. iq̄siūt a cali
tate tēdēte in ꝓfūdū. b
āt cā nō māifesta ē idio
tis. fortassis autem ⁊ ar
tistis sigdeꝫ fuerit gdā idoct⁹ artista. p manifestaꝫ vo ⁊
ab exterioꝛib⁹ sic q̄ñ tristitia aut sollicitudie aut vigilia
extenuatio fit carniū: fit āt ⁊ p mltitudinē sanguis iutil
expurgō carniū ⁊ macies. ⁊ sup b dicē gal. q̄ qñ ini romā
iuēi mulierē q̄dā: cui retēta erāt mēstrua: ⁊ subtil facta
ē. ⁊ dicē q̄ aly medici ꝓcipiebāt nutrīē pp macie. Ego āt
dicē ga. cognoscebā q̄ retēta erāt mēstrua ⁊ ob b suffoca
baꝫ nālis caloꝛ. ⁊ ñ nutriebāt mēbra et flotomādo ipaꝫ
cessauit passio. A flotomia. n. nutrimētū supuenit carni
uz: cū nō ampli⁹ suffocaret caloꝛ nālis a sanguie. ⁊ i hoc
valde exptus fuit. g. Sz fortasse aliqs dicat q̄ i illa mlie
re iutil fuit sanguis. ⁊ pp hoc nō nutriebant mēbra: ideoq̄
dicē ga. q̄ mltotiēs vtil ē sanguis ⁊ potēs nutrire: verum
ōbilitata ē vt⁹ attractiua toti⁹ corpis: et nō attrahit: et ex
ide nō nutriūt mēbra. i boc aūt dicē nō nutrimēto et gra
cilitate: ōpō fit carniū. cū. n. āpli⁹ sit mūstrās. ōiñ pdurā
te bz sinthosi. i. colapsu et distēta siccitate distēdit caro
pp duriciē sīc i cozio. oz igit nos nutrire. sz rursū nob nu
triētib⁹ ꝓmo ōpō fit. icipiūt aūt būectari mēbra et ōpōi:
postq̄ vo replēt nutrimēto. tūc iterū distēdūt nō p du
riciē aut siccitatē. sz p multitudinē. qd aūt dicē i nutrimē
to Cōtraria. Et dicimus q̄ ꝛria dicē nō q̄ sinthosi. i. cola
plu ꝑ fiat ōpō: postea distēsio. postea ōpō. b⁹. n. nūq̄ inēi
tur. sz qñ nutrimēto ōpō ꝛria ē et distēsio nutrimēto ꝛ
ria ē. i distēsiōe collapsus sinthosis. nō sīc ōpō ōpōni. aut
sīc extēsio extēsiōi: sz vt aliq̄ ōpō alicui ōpōni. et sīc aliq̄
distēsio alicui distēsiōi. i. tāq̄ sz nām et ex̄ nāz. sz et nu
trimēto fm nām ē. colapsus aūt extra nām. XXIIII.

Quid sit sinthosis

Acturaz aūt dicit rugaz et cōsidera q̄ ōpōnē gō
i rugā collabēti attribuit. distēsionē aūt nutrito
Tu vo dic virūq; vtriq; et ōpōnē et distēsionē i
collabēte similiter et in nutrimēto. XXV.

De sz gnis lap sus car minum.

f Rictile aūt dicit ieq̄le: sic. n. et Homer⁹. Sonitū
turbatoez et ieq̄litatē vndarū ōsignat volēs dīre
positū sup frictile dicē eq̄lē. Jneq̄le gdē dicit signū ē cola
plus exītis extra nāz. Eq̄li vo nutrimēti tanq̄ fm nām
exītis. Lōuēit. n. bis q̄ ñ sīt fm nāz ieq̄le: bis vo sz nāz
eq̄le vel cōtinuū. VI.

c Tb signa sīt laplus carniū: subuiride qñ siccitas

dñatur et co.rub.supabundat ēt viridis color appet nutrimenti vo signuz ē subrubeū qñ sanguineus būor supabūdat:et rubeus color appet. XXVII.

b Scit hy.q̄ oz ingreſ i mulierib⁹ pp qd fiat diſtēſio. et qdam dñt q̄ pp multitudinē māe p carnoſita tē supuēit diſtēſio.ñ vo p collapſū.hy.vo vtraq; ſcipit:q̄ t p mltitudinez māe t nutrimēti supuēit diſtēſio.attñ t p collapſū:pp mltitudinē vo ſīc i bentib⁹ lac: aut i gbus ē mltitudo glādularū: aut augmē tū carniū fiunt magne māme.t pp collapſum vo fit diſtēſio:quemad mōz i vetul:ſic.n.videm⁹ q̄ vetule būt p⁹ mās dimiſſas, poſtea vo tpe ꝓcedēte t ſicci tate dñante diſtēdunt māme.Clauceas vo gō cōtēporane⁹ hy. t nole gō hypocraticus:re vo ꝓri⁹ hyp.dicebat.n.iſte hy. eē ēpicū t expiñto vti ſīc dīc.t b fac.ēpici li t circūtēdi:t qdez ne quaq; qs dignoſcit pp b ḣ icarnati b fieri valde re pletio. XXVIII.

c Lauis appens ve ne mātfeſte.XXIX

i Rodic⁹ febrictes i terfecit circulis.lu ctatōib⁹ mltis calefactio nibus. XXX.

m Alū febriū fame op pugnātes dolorē: dolore ipis qñ. zi. n. ē igrere ſiue p nutriñtū māme diſtēdāt ſiue p collapſū.male āt dicebat iſte.ñ.n.ēicōuenies rōnātē ſtbilr cō ſideraī t expimētū adducē teſtimoniū ſuoz dcōrū. zs.

Uidā āt dñt q̄ t b⁹ p mltuz nutrimētū fit.repleta.n.vaſa t diſtēſa manifeſta fiūt.ga.vo dīc q̄ t p collapſū t ōſiccationē b⁹ ſupuenit t p mltitudinē cōmēſurata: Dictū ē āt nob i libro pulſuū:q̄ adiacētib⁹ mltis carnib⁹: nō ē mātfeſta motio arterie.ñ vo exītib⁹ carnib⁹ mltis.ſz gracili fcō corpe mātfeſta fit.t q̄ſi viſui appibilis:ſic.n.dicebaī nob q̄ i ptiſica diſpōne ꝑbūī vn guce. t nō augmētant:ſz pp cōſumptionē carniū in gbus ſant vngues. XXIX.

q Uidā āt dñt irodic⁹ qdā pdic⁹ b⁹ ñ dīt ad exp̄ nē ſmōis. Rurſū qdā dīt irodicū libiſtricū.ſ. tiritbicū. qdā āt leōtinū frez gurgie:t magis dīc leōtinū:qm t plo ipi⁹ remiſcit tāq; iterficiēs febricātes.ſic itaq; t hy. vult pēdit būc t dīc q̄ irodic⁹ febricētes. t nō dignat⁹ ē dīe le debat. ſz iterficiebat:iterficiebat āt ipos:qñ curſū ipis ordinabat exercitiū t b⁹: ꝑſideraē q̄ p b⁹ calitas q̄ erat extra nāz dēbat termiari:t igrabat b⁹ q̄ ignis igni addit⁹ additōz faciebat mali:t augmētabat paſſionē: rurſus ordiabat piodos vl circulos:vbi mltotiēs alig agonē bē bāt:t ibi appetebāt victoriaz. Et piodos āt dīc mot⁹ q ſt ō loco ad locū: piodus.n.vl circle ē ab eoō ad idē mot⁹. vtebaī āt t calefactōib⁹ .s.aſpſiōe calide aq̄ aut balneis: vtebaī aut t fricatōib⁹ q̄ ōſiccationē gſiant efficiēdo caliditatē in corpore. XXX.

Quid ſit period⁹.

q Uare mala ē ſe.qñ alie gō egritudies aut officiales ſt aut cōes vnū ñbrū ledētes. Se.vo diſtēpantia ē t exī nāz diſpō totī cōpis:qñ āt i ſe.irodic⁹ dēbat ꝑ rys vti.ſ.būectātib⁹ t ifrāntib⁹ eō faciebat famevtēs:q̄ deſiccationē gſiat t ſalſū effīc corp⁹ t ſe. vehemētioze t difficiliozē fac:pp b⁹ dīt ipz oppugnātē. ¶ Dolor dolo.

Dolor nō ſoluit dolorem niſi p accidēs.

¶ Cōſiderabat irodic⁹ q̄ doloze.ſ.ſe.dolore poſſe curari .ſ.exercitys t alys pdcis. Ignorabat aūt ipe:q̄ dolor dolorē nūq̄ diſſoluit niſi fm accīs ſīc i ſciatica diſpōe vti mur cauterio.i. aduſtiōe:t ecce dolor ex uſtiōe diſſoluit dolorē ſciatice.ñ tāq; dolor.ſz fz accīs i deſiccādo cum uſtiōe būidicatē efficiētē morbū. XXXI.

b Sc vt ñ credat alig q̄ hy.iuidēs irodico vitupabat ipm:iō q̄ dīc t ex dis. Supuēiētia difficilia ſint bōata:b āt oña fiebāt fz oñtē būorē oñantē: ſig dē ſāguis erat putrefact⁹ t ſinocha ſe.erat: tē mltotiēs extra bicūd⁹ fiebat būor tē liuid⁹ fiebat color mltiplicata paſſiōe pp exercitia:ſi āt melācholic⁹.tūc liuid⁹ fiebat colō ſi vo co.ru.tē viridis:qñ aūt tbozaz ꝑdeſt ad ſpiratōez patiī i ſe. t qz mltotiēs ipe ē bñs radices mali:pp b⁹ dīt q̄ doloꝛes latez fiebāt:latez āt eoz q̄ ſt tbozacis. Que āt erāt doloꝛes ſci molles t dico be q̄ ñ ſunt p ꝓblegmonez nec p ſcbiron aut erpeta aut aliquē talē tumorē.ſed

v Enaz rubedo linō viriditas latez doloꝛes moles.XXII

c Uz ꝓuēt iſtitiētē ſernare ꝓtinere os tacēdū vētū cū potu ifrigidū i ducere. XXXIII.

o Ccaſiōes vñ cepe laborare ꝓtēplādū ſiue capitis dolor ſiue auris ſiue lateris ſignuz dētes t bubones.

u Lcera fcā determinā

pp puerſionē ſpiratōis ſimplr diſnia fcā ē. zz.

a Dalio docuñ⁹ trāſſert ſe hyp.t dīc q̄ ſitz ſrucit: ſitis vo b⁹ eſt pp ſiccitatē iſofagi aut trachee arcie Et quō dēam⁹ hāc ſitim curaī ñ ꝓbētes potū dīc ꝑcipe būc os claudere.t claudere os pñc in ſiti:t dicimus q̄ ſic fz accīs. qñ āt ſi iſte clauſerit os nō ampli⁹ logī t ipo nō loquēte nō diſtēdīt paſſio. ſz curaī. vñ induxit. ¶ Tacē⁹. oz āt te apponeī illū ſmonē vt mā⁹ ſit qō dī t veri⁹ t ē b⁹ appoſitū vt ñ facias ipz mltū log.ſz modice.modica.n.locutō adducē būiditatē:mlta vo maꝛie manz t ēvioléta et euaporat būiditatē et diſtēdit ōſiccationē et ſiti. vñ hyp.dīc: q̄ mediocriter diſputātes bñt rauca vocē.q̄ vo mltū clamāt clāgoſā:t b⁹ mō gō abſq; potu poſſum⁹ ſiti ſedare:ſi vo cū potu volum⁹ curare ſiti dīc q̄ cū potu dēm⁹ ꝓbēr vētū frīn:t qd ē hoc dīc. Et dicam⁹ q̄ vētū frīn dīc aerē fridū vt frō exīte acre:ipm potū fridū miſtrem⁹: qñ āt aerē vētū noīat: mātfeſtū ē i libro ō aere locis t ages.q ē ab ipo cōpoſit⁹. ibi.n. dīc q̄ ſic.aut acris ifuſionē t reūa:t i methauris dcñ ē ab ari. q̄ hyp.vētū vocat aerē motū. XXXIII.

De ſitis ſedatiōe adhīz potu.

s Upi⁹ āt occaſionē dicebat vtutē vitalē.cor calorē nāle:t ep:hic āt occaſionē dīc cāz efficiētē t locū patiētē.Qñ āt hy. q magī t predeceſſor exītit nře artis ſalutē corpuz adoptabat:pp b⁹ mltā diligētiā adhibz bñ curatōibus t ſaluti:t igrit ꝓcognitōes:igrit efficiētē cāz t mēbra patiētia:vt aūt ordiate ꝓcedaz dico q̄ vēio ad patiētez:t dīc mihi iſte q̄ dolcat caput.ſtati vtar ego medicamētis:t dico q̄ nllo mō: ſz p⁹ oz iueſtigaī q̄ ē cā efficiēs:ſo qō ñbrū patiī t cauſaz gō cū igrim⁹ vñ dolor ꝓcedit. vtz omiomere.i. ꝓſilis ptis ē egritudo aut officialis:aut i diſſolutōe ꝓtinuitatis ſuēta ē.t ſi omiōera ēvtz ſimplex aut ꝓpoſita cū mā fluxibili t abſq; mā fluxibili t cū ſuēio mltotiēs q̄ ſola diſtēpantia aut cū mā tē igro t mēbz patiēs:t poſſet aliqs dīc.t ſolū patiēs igrū.ñ .n.manifeſtū ē q̄ cerebz patiī.et dico q̄ ñ b igro: ſz qd ē qō p patiī. vtrū cerebrū p ſe bz paſſionē.aut vēter p⁹ et p ſe.caput vo fz ꝓpaſſionē. Et b gō q̄ dcā ſt ō capite ſi telligas ō aure. polet n aliqs aurē: et dico q̄ ñ ſtati dēs vti medicaminib⁹. ſz p ꝓſidera cāz efficiētē doloꝛē.et locū.ſiue p patiēs fuerit ſiue cōpatiēs.et tē ꝓbita cognitōe vter dīatib⁹ medicaminib⁹ fm dīntē māz efficiētē.ſilr aūt et i dētib⁹ vtz coꝛroſio fit dēnū aut flon gigiuarū aut diſcraſia ſola:et dīntib⁹ vter curis.ſic.n.ſcriptū ē ab Apolōio ō curis caput dolētiū.et ō calis et fridis ſiccis t būidis fz dīntē cāz opaaté morbū eaō igras et i latere dolēte et i buboē vtz ſigni rōez bēant bubōes et ſupueneīt pp mltitudinē māe:aut pp antraces i pfūdo exūtes aut pp morbū peſtiferū.aut bubo effectiu⁹ ē ſe.ſic qñ vlcerē exīte i cruꝛ ſupuēiat bubo.Et exēpla gō ſupioz p tiū corpis accipit caput aures dētes:mediatum aūt lat⁹ iferiorū bubones:t boc ē qō itēdit hy. XXXIIII.

Daliū ſmonē trāſſert ſe hy. é āt ꝟ pticularis ꝛ ō
a cisio q̄dā a gñali q̄dam ſmone. Dcm̄. n. é alibi ab
hyp. q̄ cretica ñ mota aut mortalia aut diſcreta.
hᵒ āt rōis ſmo g ꝟ tradit é ſubtractio q̄dā: gd. n. dic̄ ſup
põit ſe. i vlceř ōtermiatōz bñtē. ꝓueneř. n. ſe. m̄ltoties
i vlceř ōtermiari. ꝛ m̄ltoties ñ ōtermiari: qm̄ nz vlcera
ſupuēire i ipis nz ſimata. ꝛ ꝟ. n. ſimata põt ōtermiatōz
febriū opari. ga. vo nō
recipit hō exponē. ſz di
cit q̄ ſupueneřt ꝛ vlce
ra ꝛ ſimata ꝛ ñ ōtermi
nata é ſe. q̄ř ouplicē feč
exponē. vnā gō cuz nō
oio fcā ſř vlcera: aliā āt
dicētē q̄ fcā ſř gō: ñ tñ
ōtermiata é egritudo.
vř āt ꝑ hᵒcā ꝓba eč ſmo
ni hy. qm̄ aūt dic̄: gbᵒ ꝟ
ñ fiūt ſi ꝛ aliq̄n bᵒ fiat
ꝟ vlcera ꝛ nō põt ōter
miationē opari: ſz ſma
neāt q̄dā fluge māe ſta
ti reiteratōes fiūt egri
De reite ratione mor. tudis vt i plūbᵒ. Bñ āt
dcm̄ é: vt i plūbᵒ ob hāc
cāz. oz. n. nos ſcire q̄ ſi
ſř m̄lte fluge ſmanēteſ
aut modice: ꝛ ſi modi
ce ſř ꝛ ñ male ñ fit fiteratō möbi niſi aliq̄ō petm̄ fiat aut
a medico aut a patiēte. ſi vo fiat petm̄ moderatū nz tūc
ſupueīt fiteratō: ſi vo m̄lte ſint relige tē abiq̄z mānifeſta
cā reiſatō fit egritudis. bᵒ āt bz pīs itētō. ¶ Ulcera fcā
ōtermiantia ſe. ꝛ ſimata ꝛc. Duplex ꝟ dř eē expō: aut. n.
ſūas q̄ntia ꝛ ſola. aut pīē vlcera cū ſimatibᵒ cōſtrue. ſiq̄ō
igř ſūpſeris q̄ntia: dic ſic q̄ vlcera fcā ꝛ ſe. determiabūt
vt dcm̄ é. ꝛ ēt ſimata. ſimata āt dic̄ apata. q̄ āt vlcera ō
ēminēt apata mānifeſtū é. pīplemōia. n. ſupueīēte: ruptio
fcā é apatis ꝛ ſānies: ꝛ ſic ſolutū é apa. m̄ltoties āt erupō
fcā é ꝛ ſanies. et ñ ceſſauit apa. et ꝟ q̄dē expō é: ſi ſolū ſū
pſeris vlcera: ſi vo ꝓſtruxeris ſiř cū ſimatibᵒ: dic q̄ vlcera
De imata idē ſūt q̄ apata. deēmināt ſe. ꝛ ſimata. ſ. apata gbᵒ vo vereliquūř certiſ
ſime reiteratiōes et peſſime: certiſſime aūt dicit:
m vt ſcias firmiř q̄ reiteratio ſupuenit. XXXV.
Jrabiř é ꝟ ſmo. dcm̄ é āt i pnoſticis. ſputū q̄dē dř
idigeſtū ſputū: ꝟ āt dic̄ ſputū abuſiue idigeſtū. vñ āt fiat
rotūdū ſputū et dicimᵒ ex eo q̄ ꝓtineř i traċbea arteria
et figurař i ipa: gaudēt. n. ea q̄ ſř eř nām figurari ſiř eis
q̄ ſř fz nāz: et bᵒ āt rotūdi ſputi māl gō cā é groſſities bu
moris: efficiēs aūt īmoderata caliditas: qm̄ aūt igř īmo
derata é calitas: iōq̄z ꝛ ōſipiētia ſupueīt vt pᵒ deēmianit.
ſi āt facile paſſibile é cerebꝝ: ſi vo é difficulter patiēs et
firma bᵒ é mēs: aut ñ ōſipit aut difficulē ōſipit. vñ i li. de
De propē calitatē cerebri ꝛ paſſibilitatem fit ꝟ bō frenēticus. iteriōibᵒ dic̄. g. Succurratis mihi ne fiā pbrenetic⁹. ꝛ vñ
é hoc mānifeſtū q̄ ꝟ bñ ſēſibilē būit īmegiatōez ab exteriori
bᵒ. ex eo q̄ facile iraſcebař a gbuſlz et patiebař. deſpiē
tiā āt dico aut īminēte aut expectatā. XXXVI.
m Jrabiř é et ꝟ ſmo. q̄ būc. n. docz medici hy. ꝛ dic̄.
ſi vo fiat deēmiaᵒ iduſtria nāe hoc tibi placeat. ſi
vo ñ fiat oio deēmiatioz medicū iuuař nāz. ſi vo p mali
tiaz egritudis fiat: oz ꝓbibeř. ꝟ aūt dic̄. Suppōař ſan
guis expurgō p anū emiſſa: vēis aptis circa ipz. bñ āt di
co circa anū: qm̄ ſi ſupᵒ i ireſtis fiat aptio ñ dř emorrois
De lau dib⁹ emō rogiarū. ſz ſanguīea diſſēteria. In hac aūt emoroide grauis bu. i
ferius labēs cūař: et ſi m̄ltoties ſuppōař pleuretica di
ſpō a medico bu. facta ceſſat i emoroide medico bu. cūa
to: ſiř āt ꝛ ſi pīplcūonia ſupueīat a flate gñata diſſoluīt
in emoroide. ꝛ bñ dix̄ pleuretica diſpōnē ꝛ pīplcūoniaz
ꝛ ſi dixit dolorē coſtarū aut dolorē plmōis. qm̄ aūt dolō
ñ ſolū ſupueīt i ſſone ꝛ apate. ſz i diſcraſia. i. diſtēpantia
q̄z diſcraſiā ñ inueīt q̄ emorrois diſſolueret. Et ēt fagedēe
. i. cōeſtiōes diſſoluūř ab emoroide. gdā aūt fagedenaz
dīt caninū appetitū. falſū aūt é ꝟ: qm̄ aūt ꝓriū ꝓtigit et
appetitiua vᵗ dimiuiř i emoroide. ſz fagenaz dic̄ corro
ſionē carniū fcāz a veneōſo ꝛ ferio hūore. Iſte āt veneō
ſus bu. cūatus ab eorroi
de: diſſoluiř paᵗ. ꝟ āt tñ
eorrois ñ é bōa i alphis.
et leꝓ. ꝛ dic̄ q̄ eq̄lr bi nz
leꝓ nz alphis diſſoluūř
q̄z dubiū é ſm rōez cuz
vo gñanř leꝓ ꝛ alpbe ſi
iduſtria nāe mā expel
lař ad ſupficiē: tē ꝓdeſt
eorrois: deſignat. n. q̄ ꝛ
ipa fcā é iduſtria nāe. ſi
vo p malitiaz egritudis
ſupueīant ꝓdcē paſſiōeſ
tūc nō ab emoroide fit
aliq̄ vtilitaſ. XXXVII
Uid aūt itēdit
q ꝟ appō bᵒ dcōis
itrate: et dicius
q̄ eorrois ꝓdeſt ꝛ diſſol
uit bō paſſiōes. Būt āt
gdaz volētes bāc paſſio
nem curare et alias egritudines. Et iō medicus volens De mō
būc curare. ligat vēas faciētes eorroidaz. et ſi ſř q̄ttuoz reſtrigen
ſi ꝓligat: tres oz clauděř vl opturař. vnaz vo ñ. vt p ipaz di emor
expurgeř mā. ſi vo et ipaz volueris opturař. tūc ſtatueſ roidas.
exercitia ō ambulatōes vl rurſus dietaz tenuē cōtinuas
flotomias et cōtinuas purgōnes vt mā q̄ expurgabař oli
p eorroida mō p ꝟ expurgeř: i oibus aūt ꝓdcis paſſiōibᵒ
ꝓtinis ꝑt diſſolui. fortaſſis aūt et finire. g dixit hy. et peſ
ſima. ¶ Quēadmōz dic̄ eorroides diſſoluūt ꝓdcōs mor
bos: exiñ mā effectiua egritudis expurgata. ſiř et fiſtu
late diſſoluūt paſſiōes exiñ mā eūata: igř pīpleūoniacis
gaudem⁹ apata ſupueīre. ꝛ ꝟ negligeř volētes vt fiſtule
tur ꝛ iſtruař mā egrotatiua ide educi: ſz opz bāc fiſtulā
fieri i mēbro igbili. ſi vo i nobili ſupfit verūtñ i minᵒ no
bili. vñ emittař mā: ſic igř i oculo m̄ltoties gaudemᵒ fie
ri fiſtulā. ſi a thoraticis educař mā. q̄uis. n. oculꝰ ſit mē
bz nobile tñ ea q̄ ſūt i thorace nobiliora ſunt. 38.
o Jcit āt ga. q̄ ꝓtēplādū é nob circa aliqd: ꝛ igrere
vtz eorrois i fiſtula ſupueīētes diſſoluūt mōbos
ſi ita añ mōbos ſupueīētes ipediāt mōboſ ꝛ dic̄ q̄ ēt. 39.
Jcit āt hic hy. q̄ ab altero loco locᵒ ſcipit: ſz aut no
o bil aut igbilis: ſi vo ignobil bonū. ſi vo nobilis dif
ficile m̄ltoties igř ſcipit mēbrū igbile māz: ſcipit
vero aut pp id q̄ mā groſſa é ꝛ pōderoſa aut pp doloreꝝ
mēbri ſcipiētis: dōlētia. n. reūatizāř: aut pp aliq̄ aliā cāz
vz attractiuā. ver. g. vēio m̄ltoties ad egrū ꝛ inēlo melā
cholicā paſſionez in cerebro. ꝛ ſuperi⁹ exīte mā: ꝛ tūc vi
diſtructoꝝ ſpēdb⁹ ꝛ ſic ōriuo māz ad iferiora: idē é
āt ꝟ q̄ dicit q̄ ꝛ hic p dolorē iferius ducīř mā. ꝓtigit āt
ꝛ p ſimilēcāz ōriuari māz ō loco ad locū. i. cōiōe mēbroꝝ
creni alig⁹ bñs pīpleūoniā ꝛ i bis q̄ ſř i thorace patiēs ꝛ
tuſſiens: ꝛ repēte ceſſauit tuſſis: ꝛ deriuata eſt mā ad te
ſticulū. ſi inquiramus vnde iſta colligantia. volo. n. ana
thomicā doctrinā vobis dicere. Sciēdū é aūt q̄ é cbilis De colli
vena epatis q̄ rāificař i duos rāos ꝛ vn⁹ gdē tēdit ad ife gātia mē
rioza. alt vo ad ſupioza. vz. ad lacertos q̄ ſř i meᵒ coſtarū. broꝝ ſpi
exiñ mittit duos alios rāos ad ſupioza: ꝛ fař furculas du ritualiuz
as ꝛ ex ipis mittiř vn⁹ ramᵒ ad cartilaginē ſiſez gladio: ꝛ cū gen-
ibi ramificař. ꝛ vna ex ipiᵒ ducīř ad māmas. alia vo ad i talibus.

ferioēs ptes. ⁊ b ram⁹ iferi⁹ tēdit ad ipa: alē ramus a cru
rib⁹ supius duct⁹ ē. ⁊ ibi ꝛueniūt duo ⁊ mittūt ramū i vi
ris gō ad testicl'z: i mulierib⁹ vo ad mr̄icē. ⁊ exiñ ramifi
cāt. ⁊ bi gō rami sfficiales sūt: bi vo i pfūdo. ⁊ sfficiales
gō tēdūt ad lacertos q sī sr̄ vētrē: q vo sī i pfūdo tēdūt
ad pyteneō. ⁊ bi rursus rāificāt. ⁊ rāi q sūt i lacert⁹ pecti
nis: i viris gō tēdūt ad muscl⁹ gā: i mlierib⁹ gō i nāz fe
mieā: rāi vo q sī a pyte⁹
mittūt ad alios rāos. i
viris gō ad testiclos in
mlierib⁹ vero ad collū
mr̄icis: cōicāt āt b adi
uicē: qm̄ sic virilis testi
culus distēdit. silr ⁊ os
mr̄icz: b āt ē colligātia
rubroꝝ gnātiuoꝝ. ⁊ eo
rū q sunt in pectine.

¶ Hoc itēdit ostē b hy.
q bacter⁹ gō pur⁹ san
guis educebaī: nūc aūt
frabūdāte alio būore ñ
educit sanguis purus:
sz aut melolic⁹: aut fla
tic⁹: aut colericus. 4o.

De flebotomia

Expunnt. XL.

c Et qb⁹ sāguiné di
mittūt i tpe i bis vī
i alijs qō velut i bis hoc
nāqz fit ipediñtū i sāgui
ne a spuēnib⁹ tpib⁹ pleure
fis colera. I.

Oexñtibus du
bia crisis gñata
si repausatioꝝ ñ
putrefecerit hoc depsso
reiteratio fit sicut febriū

+ Icit āt q oz mktoties flomare cū op⁹ ē: aut ñ oz ⁊
d qf. qz ipedit tps calz exñe: aut adustiões cāicula
res. ⁊ mkta fit cuaporatio: aut pueril' etas. ⁊ ñ opz
flomare: aut pleuretica suppōit passio i co. ru. gñata i di
stēpantia. ⁊ ñ oz flomare sic dic̄. g. ñ credebā hoc hy. nisi
exptus fuisse b⁹ i opib⁹ artis: rursū āt et si colꝛa ꝛticaī. ñ
oz flomare. sz purgare foztassis colerā dic̄ b hy. ferinā ⁊
mōtalē qm̄ i hac māifesta ē moꝛs. ñ opz flomare: vt ñ vi
deaī pp hoc faciēs moꝛi. ⁊ i bis ꝛpleta est tertia ptícula.

¶ Explicit tertia pticula. Incipit q̄rta.

Ostq̄ ōtermiauit hy. tertiā pticlaz pñz negocy:
p ꝛsr itēdit ōtermiaī ⁊ q̄rtā pticulā: i q̄ docz nos
nāles ⁊ anathōicas specl'atiões: cognitias. ⁊ cu
ratias: qō āt ab eo dr̄ h: mani⁹ ē eruditis ⁊ sciētib⁹. Sup
pōit. n. ab ipo se. i apate ōtermiabil'. Dcm̄ ē. n. yob: q fe.
aut determiaī: aut soluit. ⁊ termiaī qdē aut p expurgō
nē: aut p apa: nūc itaqz dic̄ p apa iudicaī subta feb. dic̄. si
igr i fe. sruēiat apa. crisis sit ⁊ pmutatio. ⁊ vñ bēm⁹ certi
tudinē. ⁊ fidē alteratōis. ⁊ dicim⁹ q ex signis apaz sigō
gñabit mag⁹ apa. ⁊ bz dolorē magnū. ⁊ colorē durabilē
fit alēa⁹. ⁊ putrefactio ꝛtēte māe: p⁹ea vo ⁊ eruptō apaz
⁊ sāies. et si fistulā bz cū bis oīb⁹ vlcus: tē dicim⁹ q crisiz
et pmutatōz fe. ōsignat apa. et tūc idiota qdā i b accīte
pturbaī. nos vero gaudem⁹: si vo i fe. apa sruenerit. et b
repēte fiat īmāi⁹. Tūc idiota gō gaudet. artista vo ptur
baī. desīgnat. n. q redyt mā ad pfūdū. et erit reiciatō fe.
et bucusqz mānifesta sūt q dr̄ eruditi et sciētib⁹. ⁊ mktoti
ēs dēa. exiñ vero et exñeū qdā addidit. fmlsciī. n. mkta
rū reiteratōuz. et dic̄ q fiūt mkte reiteratões fe. ⁊ apaz.
ꝛsidera āt ipz hy. b velle dr̄e tibi: q suppōit fe. ⁊ ipi srue
nit apa. b⁹ āt rdyt i articlos. si vo cessauerit b⁹ rcipit col
ca dispō. meli⁹. n. ē a mēbris nobilioꝛib⁹ ōriuari māz ad
igbilioꝛē q̄ eꝫ. ¶ Si repau. Qui dicat: si repausauerit ⁊
cessauerit dolōes: i bis curatū ē magis dolēs. hoc. n. dicit
passio articloꝝ. dicim⁹. n. q hac passiōe dissoluta: sruēt
colica dispō. ⁊ ñ oio supuēnit nisi redeat apa ad pfūdū ita
q rdyt fe. ⁊ rursus ītromisit se nā ad gñandū apa ⁊ gña
uit. sz nō pmutatū ē. sz redyt exiñ itez ⁊ fe. redyt. Si vo
fuerit gñsa mā ꝛtēta ñ apli⁹ pt ōriuāi ad supiōa. ñ. n. gña
tur apa cica aures. sz ad articlos ducit mā pp id q b mē
bza ꝛcaua sūt ⁊ bilia ad recipiēdū māz. aut pp ōbilitatē
ipoꝝ articloꝝ: aut ex eo q gñsa erat mā. ⁊ iferi⁹ ifluēs vz.
ad āticlos. aut ex eo q aī tps. ⁊ pfectā sanitatē mor⁹ē pa
tiēs ⁊ fatigauit articlos. ⁊ fec̄ babiles ad rceptōz māe. ⁊

reiteratões in filī perio
do istis spas in articlos
dimitti. II.

v Rina piguis ⁊ alba
vt antigēos i laboꝛi
osis q̄rtāis ē qñ icipit li
berat apte: si vo añ bāc
⁊ a naribus sanguis fluit
sufficiēter ⁊ valde. III.

Ui itestinū i ōxtro
c arterico factū est lz
getioꝛ: cū vero hic

exiñ apasis gñata ē i articul. ⁊ b⁹ ē q̄ō ītēdit. ¶ Coexñti
b⁹ dn. crisis gña. nō putre. hoc depsso reiteratio fit. ꝓ co
exñtibus āt itelligeꝫ ant apata: aut sublenatōz aut gib
berosa. Dubiā crisiz āt dic̄ q̄si i cretico die. tē. n. gñaī apa
hoc depsso āt dic̄ q̄si ōpdito. Sci⁹ ē āt q qdā volētes b⁹
expōere pmutauerūt dictões ꝛsiderātes byp. solecismū
facere. qz dixit: coexñtibus. i. apatibus pl'alr. ⁊ adduxit
singulr in b. ⁊ pp b⁹ ap
posuē ex ppōne ⁊ dīs ex
hoc q̄si ex illo tpe exq̄ ō
perꝛt apa reiatio fcā ē.
g vo dic̄ q si ē oio pmu
tare dictiōez. ñ dicas ex
b⁹. sz bis q̄si apatib⁹ dep
ditis sruēit reiteratō fe:
ñ tñ oz pmutaī dictōez.
hy. n. attica vtīc ꝛstructi
one. ⁊ singulare cū pl'ali
ꝛstruit ffērēs ad itell'z
ꝛstructōez. Qnēadmōz
dēosthenes dic̄ nos pplꝫ
viles ⁊ depositi sedem⁹.
sz ⁊ b dic̄. Coexñtia apa
ta gnāta: boc. i. hac passi

Dictum ꝺmosthenis.

one depssa: dico q̄si bis apatib⁹ depssis: oz āt nos scire q
añte pl'ali ꝛstruim⁹ singulare singulari. qñ pl'ale ꝛtinēs
ē singulare: sz singulare vo nō plurale. Sicut se. reitera
tões filī piodo istis spas i arti. dimitti. Ualt aūt oñdere
p boc: qm̄ oia piodo attrabūt. ⁊ piodo ꝛsequūt. sic. n. di
cit. Si fe. i cretica die deficiat: i cretica itez redit: silr et
apata. si i cretica die deficiūt. ⁊ i cretica redeūt: bñ āt di
cit spas i articlos dimitti: dubitāter. n. dixit spas. q pōt
p expurgōnē eūari mā. ⁊ non duci ad articlos. II.

d Ꝺiciſtis añ q duplex ē labor: aut a cā añte fact⁹
aut a spōtānea. ⁊ q spōtane⁹ labor: vt i plurib⁹ aut i
pigui mā gñaī. qñ ē aggranatiu⁹. ⁊ i flatica qñ ē distensi
uus: bñ āt dixit: vt in plūb⁹ i pigui. ecce. n. viceratiu⁹ ⁊ pū
gitiu⁹ dolō i ru. co. gñaī: q̄ ē subtilis: nisi volueris dīe cer
ti⁹ q mkta exīte co. ru. gñaī boc. Dic̄ itaqz hy. q si gñet
laboꝛiosa dispō in pigui mā: inquire vrinas. ⁊ si ueneris
has exītes subtiles ⁊ aq̄as: dicas q apa magis alicubi
spaī: si vo pigues. ⁊ turbidas ueneris: dicas q nō fiet. sz
p vrinā expurgabit mā: vez ⁊ pyrinas: si ñ emittaī: ñ sp
supuēit apa. qd. n. ē boc et dicim⁹ q sāguis ē supabūdās
⁊ flux⁹ sanguinis fit ex naribus: opz aūt te dīe sic: q apa
gñabit. nisi vrina piguis et turbida egrediaī. et nisi flu
xus āt sanguis itellige. vt nō sicut gutte gnāq sanguinis
emittanī. sz vt ipe dicit sufficiēter ⁊ valde: dicit āt nobis:
q oportet nos tunc q̄si fluxus sanguinis superueniꝫ: aut
vrina pinguis egrediī certe. ⁊ firmiter referre et dicere
q apostema non generabitur. III.

q Uidā āt libroꝝ bñt: cui eterō. sine. n. i greco. qdā
aūt cū. n. cui itestinū. enterō. n. i greco cū n. latine
dr̄ itestinū. eterō sine n. dr̄ altez. vñ i nālib⁹ eterogeneū.
⁊ bōgeneū. i. alteri⁹ gnis. et similis gnis: siquidē igr būt:
cui altez. dicit q altera auris mktoties rcipit apa. sicut
et i p⁹ epidimia dcm̄ ē. q ñ sp vtraq̄ auris rcipit apa. sz
multoties vna ꝛp boc q̄ ad vnū tocū repit mā: aut qz
ōbili⁹ ē vnā mēbz. quos et aur⁹ fluētes noiauit. si vo
būt: cui itestinū. hoc dicit hy. q̄ō cui iminēte arterica dis
pōne sruēiat pō itestini alteratō fit arterice. qz ad itesti⁹
repit mā. et si cessauerit flaxatō itesti. recipiūt itez arti
culi māz. g. vo b⁹ exponēs dic̄. q nūq̄ iuētū ē boc i opib⁹
artiz. q i rēissiōe itesti cessauerit arteria. sz hy. b ō colica
dispōe mētōz facit. et dic̄ q gñsa mā cōtic̄ i loco. ⁊ gñaī
dolō i ōxtris ptib⁹. Dcm̄. n. ē in anathōia: q maxie i sini
stris ptib⁹ iacet ozobū itesti⁹. i ōxtris vo colō. vez ñ mit
tit q̄dā ptē ad sinistrā ptē colō. et magnā ptē inoluto

Enterō idē q̄ ite stinū.

Febris aūt ēmiaī aut dissoluit

De si. gno arti. staz ptur bāte.

Ꝓpē grossiné māei nō gñaī apa circa su. periora.

itestinoꝝ.sic.n.mouet itestina. vñ i colica dispõne dolore sruciãte.qñq; qdẽ i ỏrtris ptib⁹:qñq; vero i sinistris fallacia fit:t opinãt ples aut q ep patiat:qñ i ỏrtris supuerit dolor:aut q splẽ patiat qñ i sinistris:suppõit itaq; colica dispõ.t sruerit dolor i ỏrtris ptib⁹.tpe ãt pcedẽte dissoluit colica.t dispõ gñat arterica mã ỏriunata ad arti culos:si vero cessauerit ãterica sruerit colica dispõ:meli⁹ ãt ẽ q a nobil⁹ ad ign̄bilia deriuet mã q̃ ab ign̄bilibus ad nobilia:

curat supdolẽtioz. IIII.

¶ Qõ lz getiõ.Siat q̃ si si geuerit. t cessauerit dolores i his curat supdolẽtior: hoc ãt dic vt itẽdas passionẽ articlorũ. dicim⁹.n. q hac cessata fit colica dispõ: nõ sp ãt sruerit colica dispõ nisi redeat mã ñ bñ curata.sed quedã mã manet in ipsis. IIII

m Jrabit ẽ t b ser-mo.t dignus notari. volo ãt pus q̃dã accipe ad ipt⁹ expõnẽ: spũ ãt dic ispirationẽ:asma ãt dcã ispirationẽs.Sz p sumãus.t cãs p quã gñat dcã respiratio.s. asma:hoc ãt gñat aut fimate exãte circa plmonẽ aut mã gsla t viscosa occupãte ãn los plmõis.volo ãt t q̃dã anatbõicã doctrinã pdicẽ.Sũt.n.spõdiles spie ples.7.gõ st colli.iz.ãt metafrẽi.s.vo lõboꝝ.t a.4⁰. et vo spõdili metafreni oriũ nerꝰ.et mittit vnaz ptẽ sui ad ea q̃ sũt in pectõe.et ad lacertos q̃ st i medio costaꝝ.aliaz ãt ad manũ.tertiaz vo ad lacertos q st ỹ fẽore.qñ aũt h pdixims vẽiamus ad pp⁹.dic ãt achiasu.tu vo itellige. aut mlier aut sozõ.aut nurus.et b ñ dr. h itaq; mlier puella exis .s. virgo.Jsueuit.n.hy.puellaz gõ dre virginẽ. mulierẽ vo coeũtẽ cũ viro.h igr virgo exis bũt asma simate exãte circa plmonẽ.postq; vo bũit rẽ cũ viro.et Jtigit ipaz Jcipe et pere.sca ẽ ei ministrual purgõ.et cũatus ẽ sanguis.et mitigatus ẽ dolor:vex ñ finalr scã ẽ eũ:pp b⁹ t hy. dixit q sfficialr fiebat dolor:postea vo h aliq̃ tpe voluit sumere a terra qõdã lignũ graue: aut lapidẽ extẽdẽs manũ t fatigãs:sonus scus ẽ circa pect⁹.t ñ fuit ille son⁹ nerui rupti.Iz apatis ruptõez patiẽtis.qñ ãt supuerit ruptio.igr diffusa ẽ mã. t ducta ad annlos pulmõis. t rursus supuerit asma pp opilatiõez.postea t hoc dissolutũ ẽ mã ỏriunata ad iscia.Sz dignũ ẽ inestigar: qr ab his q sũt i pectõe ad iscias ỏriunata ẽ mã.t sigdẽ supficialr volueris ptrãsire: dicas q ỏbilior ẽ iscia iõq recipit:si vo subtil⁹ volueris dre.dicas q ab his q sũt i pectore ducta ẽ mã ad gñãtia mbra pp affinitatẽ.t qñ gñatius adiacz iscia cũ sint fõtia repulere mãz ad iscia.t cessault asma:qñ ãt i pn⁰ mltoties sanguis ẽ supabũdans:posteri⁹ vo co.ru. pp b dic q in pncipio gõ rubeũ expuebat.postea vo ru.co.mixtã cũ sanguie:itaq; t curã tradit:dixim⁹.n. q qdã medicinalia doctrinata docz.dic itaq; hy. q faciebam⁹ curã a dicta t ab actib⁹:a dieta gõ pbibẽtes ipaz a cachochimis cib⁹ t male digestibilib⁹ t grossis:siue bũoꝝ sũt b porcie carnes onie t bouine:chachochimoꝝ ãt st sicut allea.t alia hꝺ:ab actib⁹ vero sicut a voce iracũdia.et enĩ magna vox t iracũdia mouent materiã.t perturbant egritudinem.

¶ Lũ hoc laborar voluit tũc.t asma bũit. non aũt dic q qñ dolebat iscia iaz asma bũit.non.n. pole est. nec vnq; asma Jcegr iscia.Sz ecõuerso quotiẽs dolebat asma.tunc t iscia dolebat ppter pdictas causas. ¶ Ut in capite. Hoc aũt volẽs expõere.g.dic q h ẽmo i mltis ab hy. vitupabar:a nob ãt ñ vitupar:solã aũt.n.passionẽ docet t

ñbꝝ i q̃ fuit passio.t appositã medicinã siue pfuit media siue lesit:nõ dic.t mẽbꝝ qdẽ fuit caput:passio vo malitia passiõis vulc⁹ corrosiuũ medicia vo fuit alũigimẽi chechaumẽi.t ñ dic siue pfuit siue lesit:fõtassis ãt pfuit, dicit.n. q Jueniẽs eidẽ pharmacia.Jueniẽs aũt pdest. V.

Jcit.g. q aliõ scñ apa ab apate capitis:triseugde

d mõ t magn⁹ sophista dic q gñatũ ẽ apa i capite.t anferre ide erat apatiza ri affuit seragesimũ. VI

auferre ide erat apatiza ri affuit seragesimũ. VI

Ola bñr q̃lia cõis aut cõit:maiõa vo bñr mesocol.b ãt ex latere⁹ circa vẽtrẽ a spia. 7.

b⁹ fcã ẽ rnptõ:exiñ casus ossiũ spcãbat.t os b ectũ.t facit apa fz.deide facta ẽ ruptio.t septima die cecidit os.tertiã aũt die dicit exq̃ icepit gñari scda apostasis:aut exq̃ facta est ruptio duoꝝ apatũ.nõ.n. est Jueniẽs p⁹ ruptõez apatis p⁹ mltos dies cadere os. VI.

Ola ãt dic itestia

c a pte ỏsignas to⁹ a colõ.n.oia itestina dic.hic.n.dic itestina boiuz maiõa st pncipa⁹ itestinoꝝ fz magnitudinẽ:fz pnẽ vero eaꝺ sũt, hic aũt colligunt mesocol.i.medius itestis.scitz .n. q ẽ qꝺã nerũ ligãtiũ ortũ a p⁹ spõdili lũboꝝ.t substernit mesaraicis vẽis.t sic ligat itestia.t b ẽ qõ itẽdit.

Jrecolitis mltoties dcñ ẽ nob q ỏs medicũ mlt-

e tam diligẽtiaz t sollicitudinẽ adhibere saluti patiẽtiũ.t dcñ ẽ hoc i apho.t i alijs locis.quõ ãt adhibem⁹ diligẽtiã circa sanitatẽ:dicim⁹ q bẽbimus patiẽ tẽ obediẽtẽ:sic ẽ videri i exioribus q nisi fuerit obediẽs mã artifici ñ fit opus vt ỏs. fiat t hec nisi fuerit obediẽs egrãs ñ fiet sanitas.obediẽtẽ ãt efficiem⁹ egrantẽ si Jcessem⁹ eiõ aliqd sicut dicit in aphorismis. VIII.

q Uod dilectõ.n.pt efficer sanitatẽ:mãi⁹ ẽ exiñ vlt .n. mltoties medic⁹ offerr patiẽti aliq̃ medicinã: t hãc ñ recipit patiẽs rpellẽs medicũ.si vo pr aut mr:aut amic⁹ offerret.tc rcipit medicinã pp ãicitiã offerẽtis.vides itaq; quõ amicitia sanitatẽ pt efficer.sic igr t b dicit hy. qñ ỏs Jcedeꝛ patiẽti.Jcedim⁹ ãt eiõ b⁹ mõ.mltoties .n. volum⁹ ei aliqd offerr:vtputa panẽ aq̃ mixt⁹.t ỏs nostẽ ciatbũ bñ lauar.t ẽt cozã ipo man⁹ nras bñ ablueꝛ:pp b dixit:q ỏs ea facẽ i gb⁹ olectar:aut si ituer aut vidz.lz dicim⁹.t ne credas q hy. bzuiloqu⁹ dẽbat vti rpetitõe eiusõ dictiõis di. q si ituer si videt.lz dicim⁹ q ñ ẽ iõ ituri.t videt.st.n.q̃dã visui oba.t Jsistẽtia vsq; ad visũ sic colões.t bos ozvidet.q̃dã vo st vsq; ad itellectũ vẽiẽtia sic limici pũtia.t ipa dicim⁹ ituri.b ãt ispe⁹ tẽdit vsq; ad itellectũ.t stati ỏs limici t alcos rcõdari:si b⁰.n. fecerim⁹ t alci pũt redir.t inimic⁹ ñ vitupar.t patiẽs ñ curar.t b gõ sũt i visu.q̃ aũt t õ tactu dic.et b⁹ fac sic dialetic⁹:õ ex tr̃cis.n.sẽsib⁹ fac ñtiõez.s. visu et tactu:vbi tu me⁹ subintelligas.t qꝺ dic õ tactu:dicimus q si olectabilr se hz i duro lecto iacer ñ facias ipz i molli nz star:si vo Jsuet⁹ bũit i molli ñ facias ipz i duro iacer:sic dcz ẽ i fgiñto acu. vt si exiñ fiat trist⁹.et tu dõ egritudis:nos ãt dicãus.et de medus sẽsib⁹ sic õ auditu.et i boc.n.st q̃dã q̃ tẽdũt vsq; ad auditũ sic cythar.et fistle et bõ.q̃dã vero vsq; ad itellcñ tẽdũt. vt annũciatõ prie cõuẽtis: aut dõi Jnersio.õ odoratu gõ vt si patiẽs olectet grauiẽ odozabilib⁹ b illi offeras.si vero bñ odozabilibus bñ odozabilia pbeas.lz bñ odõabilia dico.si faciẽtia dolorẽ capitis:lz pficientia patiẽti:vt i fe.tãq; rosas. Ue.n.bñr t bñ odõabile:t fr̃z. õ gustu vo:vt offeramus ei amara.si amaris olectar.aut dscia si dscibus.itẽdis ãt medicinã ei offer.aut aliqd tale amar:Jmisce ipz melleyt allicias patiẽtẽ.et hoc qdẽ

De nãtro spõdilũ.

Egrotãtẽ obediẽtẽ facim⁹ aliqs ei Jcedẽdo

Erasma re pt fieri iscbia.

Que differẽtia sit iter ituri t videre.

De odore rose i febrib⁹.

ī sensib⁹:restat itaq; q si iste diligit ꝓtiua balnea aut frz potū si ꝓtigēit eē egritudinē idigestā: ñ offeraī eāo statī: fz tñ statī spē facias.ꝛ dic q spamus post paucos dies te balneare:aut p⁹ paucos dies dabim⁹ tibi aq̄ frāg.ꝛ cū venerit ōsideriū balneī:aut pot⁹ fri:tūc ātīcipa vnū diē:q si post duos dies dēbas balneaī:aut dare potū:post vnā offeras.vt vnā ꝓcedis patiēti:oz āt q visitatōes medici ꝓcedāī ei.ꝛ igreī ī visitatōib⁹ mīritudinē ipaꝝ.ꝛ tps.ꝛ q̄litatē.multitudinē āt dico.ꝛ ñ cō tinue medic⁹ vadit ad ips.qz ī B vī ifest⁹ neq; paz.ꝛ ī hoc regit⁹ nisi frueniēt pla sic sint bōata:ꝛ si pla frueniāt.ꝛ tu ꝓtiue vade vt sōsidiū feras:tps vo q ñ vēias ī ōclinatōib⁹.tūc.n. ñ idiget te.fz ī poīsimis oz te ferre sōsidiū:aliqñ vo ī ōclinatōe cū volueri nutrire.q̄litatē vo visitatōis:q ñ cū gente:aut clāore igrediaris.ꝛ dicius.nōne.g.ē igressus cū sonitu ad quēdā.ꝛ rñdem⁹ ad B q.g.audiuit q patiēs bēbat subet.ꝛ vt excitaret ips p tussiz:iō; scōario tussiuit. Oz itaq; ꝛ fmōes itēdeī:fmōes dico patiēt:vt si iterrogauerit patiēs ō egri⁹ sua siue mōtal' fuerit siue salutifera.dicas q spam⁹ ī ōo q salutifera erit.ꝛ bēas spē salut:ꝛ ꝓfōta te.oz verūtñ te labozare mecū ꝑ egritudinē:dēz ē āt ab hy.ī apbis:qñ ñ solū oz pbeī q̄ oz fz ꝛ patiētē:dēz ē āt ꝛ alibi ab ipo:q p q̄dā tria rficiī lāitas: p medicū:p patiētē:p egritudinē:hyba oz te dare eḡto.ꝛ nō facias sic fecē q̄dā nole callianax q medic⁹ fuit.ꝛ iterrogat⁹ a q̄daz patiēte:siue vixerit:siue mōierī:dixit eiō mortu⁹ fuit pro clus q fuit melior te.ꝛ ob B horribil' dcūs ē.aut hos dic fmōes:aut fmōes dic. vtputa grāmaticos: rhetoricos: pbōficos.si.n.bis ōlectaī:oz te eiō expōere hos fmōes. si vo iocosis ōlectaī fmōib⁹ bis vtaris:si vo ñ fueris babil' ad B:facias alios vēire.ꝛ cozā ipo bis vti vbis.Oz āt ꝛ ī vestib⁹ ꝓplacere sibi:vt si alb ōlectaī, ꝛ tu alba iduēs accedas ad ips ꝛ pciose:si vo ñ būeris pcīosa accedas cū puris solū ꝛ ñ īmūdus.ples.n.īmūdos ꝓpelī sit: maxie si fuerit isti chirurgici.ꝛ īmūdi a vlneri⁹:aut a q̄busdā talibus.ples āt īmūdis ōlectaī.ꝛ bis oz te vti.ꝛ a gestu gō oz.n.te accedētē ad eḡtū ñ supbiose stare.ī B.n.odiosus efficeris:nz mestū eē.ī hoc.n.vilipēdiī:fz ī bona figura:ꝛ plēbea:vt ꝛ patiēs bonoret te ꝛ astātes.aut.b.d. a figura aut oz vti figura ad apperēs inuamētū.si.n.op⁹ ē chirurgizare.oz duas māicas tui philonij euelare. si vo tāgere pulsū:vnā. Sci⁹ ē q philōiū erat vellis ātiq̄ꝛ medicoꝛ cū māicis lōgis,ꝛ attōsurā gō oz ꝓcedeī eḡto.ꝛ q̄dā dīt tōsura:q̄si q ñ bēat medic⁹ alopitiā.vt ofiasiz.g.vo ñ vīt b⁹:qñ b⁹ ñ ē ī nob.fz tōsurā dic:aut q ē penes medi⁹.aut penes patiētē:penes medi⁹ gō vt si inueī tōsura tōdeaī ꝛ si rursus inueī comis q ñ ꝓtiue tōdeaī.penes patiētē vt videat q̄ tōsura gaudeat patiēs.ꝛ sicvt si patiēs tōdeī ꝓcedat ei. hoc āt p iuuamētū ꝛ ꝓcessionē patiētis ñ p adulatōz astātiū: quēadmōz ī ātonino ꝛ luciāo: ātonin⁹ ōlectabaī bis q̄ auferebāt sibi cōas:lucian⁹ vo gaudebat comis.ꝛ ob b⁹ adulatores q̄tiēs tēdebāt ad antoninū tōdebanī.q̄tiēs vo ad lucianū:expectabāt p multos dies q̄usq; bēnt cōas.ꝛ tē pgebāt ad ipm. Nos vo vtiur bis tōsuris ñ cā adl'atōis.fz cā sanitatis ꝛ gīa patiētis. Oz āt ꝛ ab vngulib⁹ facere ꝓcessiōes.ꝛ q̄dā dīt nō sint vngues scabiosi.ꝛ dicius q ñ hoc dic,ñ.n.ē b⁹ ī nob.fz vt vngues ñ sint īmūdi:nz magni.magni.n.vngues pfūt chirurgici ex eo q retinēt sbtilissima cōpoz.opz.n.ꝛ tales auferre vngues.Oz āt ꝛ ab odore ꝓplacē patiēti.vt ñ bēat malū odorē medic⁹:mal⁹ āt odō gīaī nob:aut a nā aut ab icuria.ꝛ a nā gdē sic in plectoticis corpib⁹,ferēt.n.male ipo rū:aut os:ꝛ būc nālē fetorē ñ possunt finalr rēouere. fz mitigaī sic ī plectoticis corpib⁹ flomam⁹: aut purgam⁹ ī ore gō spicā nardicā:aut frōdē malabacri:aut aligd tale odorifez ponim⁹:ab icuria gō gīaī fetor:sic a multo vio fetor exit ab ore.Sic cricōit⁹ medic⁹ q̄dā ebri⁹ vēit ad patiētē.ꝛ dic ei patiēs:ñ possuz ferre fetorē tui oris. q rñdit ei.sic.n.patior fetorē tue fe.sic oz te pati meū fetorē.ꝛ ñ fugiebat q ebri⁹ erat:sed furiose rñdit. Oz igitur multotiēs vt ꝓplaceas patiēti vinū dare.eteni ex bis ōlectatio gīaī patiēti.ꝛ exi fit digō:gīa⁹ chili.gīa⁹ sāguis,sp̄sio nutrimti.ꝛ ꝓfortatio totī⁹ cōpis:ꝓfi dera āt q bū dixit hyp. qñ āt ñ pose ē ex bis cō cessiōib⁹.ꝛ lesionē aliqñ fieri:pp B cōez epilogū ī oib⁹ dicit. qz ñ magis ledūī. fz ꝛ supuēiēs lesio rcīcabil' ē.ī B ē itētio. ¶ Ut frīm vbi oz. Ubi oz dic.q̄si si p⁹ duos dies ōbeas potū dare: post vnā tribuas.ꝛ q ñ fit icōsuet⁹ patiēs ab b⁹ potu: nz ī ōbilitate stōi:nz ī flegmōe alter⁹ rīmbri nobil. fz in cala ꝓlone.ꝛ in tpe estiuo.hoc significat vbi opz. IX.

a Quā elixā b q ꝏvt recipiat aerē.B vo ñ plenū eē.ꝛ suppōnē bīe. X.

q Uoniaz ex emoz ragīs iaq̄ī. XI.

s Jq̄lia oz purgari purgenī ꝛ ꝓfert ꝛ bene ferūt. XII.

q Uidā āt dīt q aliq̄ē frmo iste a pdcis.ꝛ dīt q vult ōtermiare de aq̄:nos āt dicim⁹ q idē ē cū pdcis. cū.n.dixit ī ꝓcessiōib⁹:q oz frigidaz aquā offerre: itēdit nos docere qualr oz facere frigidā aq̄m.ꝛ quā oz elixare ꝛ ifridare nō dicit.ꝛ q̄dā āt ꝓbabiles cās assignāt inq̄tū pstadeāt auditores:nos vero dicim⁹ verā cāz ō q̄ aq̄ determiat. Uerūtñ b oz pscire:q aq̄ꝛ be gō sūt bōe be vero male:be vero medie.ꝛ distiguūt p gustū p vīū.p odorē.Per vīū q̄dē q bona oz eē splēdida ꝛ diafona.ꝛ non turbida nz lutosa.Per odorē gō.vt odorabilis sit.ꝛ odorabilē āt dico.vt sit sine graui odore.Per gustū vero vt sit dulcis.dulcē āt dico:nō būdo grauē q̄litatē:nz sit nitrosa.nz sulfurea:nz calcātea.nz salsa. Ex bis āt ꝑspicuis discernunī male aq̄.oz āt elixare nō bonas. fz medias.aut malas.bone.n.aq̄ ex se bīt bonitatē.ꝛ non idigent bullitōe sicut aq̄ que sunt rome.sunt.n.q̄dā fontes dulciū aq̄rū:sūt āt ꝛ dulces aq̄ ī pgāis:mltotiēs āt ꝛ bōas aq̄s elixam⁹ sicut dicit.g.vt frioꝛē ipaz faciam⁹ silia silib⁹ min⁹ sūt oppugnātia.ꝑia vero magis ꝑtianī vt si ē fri.aqua. ꝛ hoc ñ valde ifridaī ex frō aere.semel.n.bz ꝓpriā friditatē.si vero ca.ē tūc ifridatio magis ꝑtiaī pp calitatē ꝛ q sbtilioz sit aq̄:ꝛ rarioz ex calitate ꝛ fortioz fritas palā ē.Qualr āt p⁹ elixatōez vtāur aq̄. ꝛ frioꝛē efficiam⁹ aq̄m bo rei duo sūt modi.vnus qdē ipoꝛ traditus ē ab hy, alter vero ab egyptys inētus.egyptⁱ.n.elixāt aq̄s.ꝛ ponūt ipaz ī bochalibus.ꝛ pdēt tota nocte ī aere in loco disco opto:postea ī mane ponūt bochalia ī arēa humida ꝛ circūponūt myrtb⁹:aut folia vitīū:aut folia lactuce.vt magis fiat ifrigidatio.ꝛ sic bonā ipaz fridioꝛē iueniūt.hyp. vero dicit: qñ oz post elixatōez ponere ipaz ī vase.ꝛ nō iplere vas:aut coopies.ñ ꝓt aer ifridare aq̄s q̄ ē in vase.ꝛ hoc vas oz pdere ī puteo:ita q aqua putei ñ tāgat vas. qñ grossities bō aq̄ pmittit ifridare aquā q̄ ē ī vase. pp hoc oz pdere vas nō plenū aqua.ꝛ hoc ē qō itēdit. X.

o Jtē ē āt nobis supius q emoꝛroagia ē fluxus sanguis q̄ ē p nares.emoꝛroys vo q̄ est p anū cūo: norī āt vtrinq; emoꝛragia noiaī.ꝛ dicit sīlis que bōa supueniūt in emoꝛragia q̄ pleuresis dissoluīī.ꝛ fagedene.ꝛ alia pdca.nunc āt dicit q difficilia gīaī ex ipa.īmoderata āt emoꝛroragia euapoꝛaī calor nālis.et exide idigōnes fiūt ꝛ nō aliqd nutrimētū. et ꝓpatio fit hydropisis: ꝓpter hoc dixit: laquaī. XI.

i Sic āt frmo latius ocūs est in apho.B āt sic in sui ꝓmemoratōe scribēs reminiscīt: opz aūt te scire q pp hoc ꝛ ꝓcūctiōes subitelligi.dixit.n. ꝛ apte ferūt q vero dicit.Qualia. subitelligē:vt fz rōnē fiat eūo:aut a nā aut a medico:si vo fiat p malitiā egrimdis difficile ē hoc:vñ dicit thocbididis iscōa bistoriq. Qñ co. vomit⁹

De vestimētis medicorum.

De electōe aq̄.

De diuersis modis ī fridandi aquā p⁹ coctiōez.

Quid sit emoꝛragia.

supuenit ⁊ pestē iminēre plēs motiebant: non.n.a nā nr̄s medico fiebat vomitus colere. XII.

s Dalia doctrina trāsfert nos by. mirabil' ät ē h̄ sermo ⁊ ꝓson⁹ titulo ō epidimica egritudie mētiōez fac̄ ⁊ ꝓsidera artē. by. nihil frustra ꝓmēorat: nr̄s nomē nr̄s vbū. Sic itaq; h̄ ō eno mētōz fac̄: en⁹ ät ē q̄dā citas thracie. ⁊ itellige q̄tā significatōz bz̄ h̄ dcio. qm̄ ät thracia fertil ē. en⁹ ät ciuitas thracie: iōq; dic̄ q⁹ q̄dā mirabile ꝓtigit i illa citate. vz̄. stēilitas. ⁊ fāes: ⁊ rursū q abūdātes erāt frumēto nō solū sibi sz̄ ēt alys ciuitatib⁹: tē patiebant̄ ioptā. ⁊ incepe cōdere legumina. Et qm̄ cibū ex̄ neū a legu/minib⁹ assumebāt: pp hoc rūbra cibū recipiebāt sicut icōsuetū ⁊ ex̄ neū: ⁊ exide nō nutriebant̄. ⁊ ifirma fiebāt: ⁊ incontēptibilia. ⁊ debilia fiebāt magis agētia: magis actiua. ⁊ magis motiua. s. crura. icōtēptibilia ät dicit nō būtia qualisz: qnoniaz oio ſ mouebant̄. sz̄ ōbilitatē bēbāt. ⁊ hoc qdē patiebant̄ leguminib⁹ vtētia. alia ät sunt legumia. ⁊ alia sunt frusta lia nutrimēta: frumēta lia qdē sūt oia ex qb⁹ pōt fieri panis. vt frumētū: ordeū: miliū: spelta: ⁊ hōs. legumina vt cicer faba. ⁊ alia talia ex qb⁹ nō fit pāis: bi vo q erāt i eno i pn⁹ qdē ōficiētes frumēto: venere ⁊ ad orobuz. i. miliū ⁊ alia amara semia q̄ dant̄ irrōnalib⁹. ⁊ exide grossa māgiata: ⁊ ōcēdēte ad gēua fiebāt ilstis gēua dolētes: ⁊ patiebant̄ h̄ nō pauci. sz̄ oēs q illi⁹ ciuitatis erāt: q̄uis calicēnt sz̄ ꝓpōné. q̄uis fri: ⁊ q̄uis vtētes exercitys. ⁊ q̄uis ſ. ⁊ aut fōtes aut ōbiles. ⁊ aut purgati ⁊ ſ purgati. ⁊ hec oia ōsignauit by. p duas dictōes. d. Scia masculia: p masculia qdē ōsignauit cala. ⁊ exercitātia se: ⁊ fōtia ⁊ ſ purgata: p scia vo ōsignauit frida. ⁊ exercitabilia ōbilia purgata: femie vo purgāt̄ p mēstruale purgōnē: qm̄ vo oēs cōiter ledebat. ⁊ epidimic⁹ erat morb⁹: ōsignauit p eo q⁹ dixit Fame: ⁊ i eno. nō. n. de pticularib⁹ rēmēorat̄. sz̄ ō tota ciuitate patiēte: vt aliqs ſ dēet. q⁹ nō oēs vtētes legumīb⁹ hoc patiebāt̄ dixit: ꝓtinue: ⁊ hoc bz̄ pñs ītētio. XIII

Ictū ē ät nob mltoties q⁹ dnter mouet calō nāl' aut ad exteriora: aut ad ſteriora: aut tot⁹: aut fm ptē. ⁊ q⁹ i sōno ad pfūdū tēdit. i vigilia vo dilatat̄ ad exteriora. hoc igr̄ dic̄ by. manifestū ē: ⁊ publicū oib⁹. Qm̄ in sōno pfūdū calidi⁹ ē: superficies vo fridiō: i vigilia ät superficies calioz ē: pfūdū vo fridi⁹: hoc pbauim⁹ p gō i sōno idigem⁹ coopiñtis: i vigilia vo ñ idigem⁹: Fo q⁹ respiratōz i sōno bēm⁹ maiorē ⁊ dēsiorē pp mltā calitatē. tertio ex eo q⁹ nāl' calor ex necitate tēdit illuc vbi ſfluitates sūt vt digerat ipas: mā⁹ aūt ē q⁹ i sōno tēdūt ad pfūdū ſfluitates: itelligas ät q⁹ calioꝛē dico ſficiē: tñ nō calioꝛē pfūdo. sz̄ ꝓpando ipaz ad scipaz calioꝛē dico i vigilia: q̄z i sōno ⁊ pfūdū fridi⁹ ī vigilia q̄z i sōno. i. 4

n Atura ät dic̄ by. h̄ ꝓsonē corpoz quēadmōz dic̄: q⁹ nā mouebit̄ ad ptisz nr̄s bitudinale ⁊ ture sic̄ dic̄ nāe morboꝛ medici: ⁊ nāe alaliū idocte. sz̄ nr̄s dicit ꝓpone. ⁊ ꝓpone ſ eā q̄ sit nob ab etate acq̄sita. sz̄ dic̄ eā ꝓpone q̄ ē ex gñatōe ex q̄tuoꝛ elis: i embriōe fcā. h̄ igitꝛ ꝓpo pmutat̄: aut sz̄ q̄titatē: aut sz̄ q̄litate sigō igr̄ pmutet̄ sz̄ q̄titatē: tūc sanatis ꝓpriam⁹ ꝓceptis: si vo sz̄ q̄litatē. ⁊ ad acutū: tē ꝓpo. ⁊ acutū ōsignat ex eo q⁹ dix̄: i calor: curā vo q̄ fit p ꝓria gñalē: ⁊ pticulare. gñale qdē pp id qđ dixit: fritas. pticlare vo pp id q⁹ dixit. Pota aq̄. ⁊ ipe qđ dixit pota aq̄. ⁊ magis q̄ supi⁹ tradita ē elixa. tu vero itelige lactucā. ⁊ aliqđ tale ſfridatiū. docz̄. n. ⁊ ab actib⁹ curat̄. ⁊ dic̄ q⁹ oz̄ tē abstinē a gymnasyo. i. cursib⁹ motōib⁹ sollicitudie tristitia ⁊ ira. ⁊ oia h̄ ōclarauit pp id qđ dix̄ Pausare oz̄. n. ips̄ cessat̄ ab oi labōe cōpis ⁊ ase. is̄

q Uidā libroꝛ hūt p m. i greco lu ifrāt: qđā ät cū n. sigō igr̄ hūt ifrāt cū m. ōsignat. n. q⁹ sōn⁹ ifrāt. volēs. n. illā malā ꝓpone curat̄ dic̄ ifrāt sōn⁹: qm̄ tē i sōno vigō fit: ⁊ expssio ſfluiū acutaꝛ. ⁊ exiū ifridatio fit acumis b⁹ sōno: si vo cū. n. duas dictōes ōmōstrat: ⁊ dic̄ q⁹ sōn⁹ q l'fritate fcūs ē. s. i frō aere h̄ pfic̄. Sz̄ pt oppōit q⁹ si i frō aere dormiat qs ifridat̄ superficies: ꝛcludunt̄ superfluitates acutiores: distēdit̄ pfūditas. pp b̄ dixit i velato. oz̄. n. ipm patiente. ⁊ in frido aere dormire. et velamenta hr̄e: vt q velamenta quidē superficies calefiat: et

pot⁹ aq̄ cāre. XV.

s Omn⁹ ifridat in velato. XVI.

s Omn⁹ sedil' erecto sopozifer. XVII.

d Ebiles viete frē: fōtes vo noue cal'e. is̄

Quaꝛ inertiū: h̄ q̄ō

a ab etbere ōducta vltonitrual' bona: glbatil' ät mala. XIX.

euapozēt superfluitates: p ſspiratōz vero iducat aerē frīn et vndiq; ueniat̄ pfundū ifrigidatū. XVI

q Uidā dix̄ q⁹ adh⁹ mala ca. ꝓpone curat by. ⁊ dic̄ q⁹ oz̄ statuet̄ vigiliā. et qr̄ ipo'e ē ⁊ ñ dormiſ pp b⁹ dic̄: q⁹ oz̄ pcipe ipos dormire i q̄dā motiōe: vt motio ſ p mittat pfcē fieri sōnū. dix̄. n. q⁹ i sōno ad iteriōa tēdit nāl' calor: distēdit̄ acumē: male ät dix̄ isti. dicit̄ sis. n. mltoties q⁹ vigilia q̄ō et solici⁹. et bō ca. et sic. efficiūt corpus: sōn⁹ vero digerit ſfluitates et mās: et q⁹ b⁹ sit vez̄ pz̄: videm⁹. n. i vigilātib⁹ q⁹ facies ilat̄ ſfluitatib⁹ vēiētib⁹ ad faciē. et ſ cuat'. qd ät dic̄ erecto sopozifer: volo a supiozi aliq⁹ icipe: mltoties vēit ad me aliqs bñs nausea pp mltitu⁹ bōoꝛ: statuo eiō abstinētia cibi. et moueo vōitū bōoꝛ is: bōoꝛ is vico digesti et dissoluti. Ali⁹ ät vēit et dic̄ q⁹ q̄ vēio ad lectū meū ñ dormio. et bō; verā qdē cāz ñ assignam⁹: qr̄ ñ bēm⁹: ſz̄ pbabile dicim⁹ et pticulr̄ iuētā. ordio. n. buic laborē mltū. ⁊ dico q⁹ ñ fatigata ē nā tua. ⁊ pp b⁹ ñ sfuēit sōn⁹. sz̄ ꝛcede mihi istō labōa tñ q̄usq; te sedēte. et fatigāte vēiat sōn⁹: tē igr̄ ipo effi⁹ b⁹ magn⁹: ⁊ pfūdus fit sōn⁹. ⁊ b⁹ dic̄ erecto sopozifer. q. d. q̄usq;

d sōnū bēat: et iste stās erect⁹. aut in aliq̄ sedēs. i7.

Ictū ät ē sciētib⁹ i fgiñto acutoꝛ. q⁹ ōbiles cibos dic̄ ñ effi⁹ ōbilitatē: sz̄ q ñ valde nutriūt: nec būtes grauē q̄litatē n⁹ acutā: sic̄ chil⁹ ptilāe: qm̄ ät bō cibi ñ exbi⁹ mltū nutri⁹: pp b⁹ dix̄: q⁹ nz̄ calefa⁹. sz̄ ifrānt. q̄ vo grauē hūt q̄litatē. tāq̄ p synapi et pip. b⁹ ät pp b⁹ dic̄. is.

a Dmirabil' ē. et h̄ fmo et dign⁹ ānota⁹. sz̄ p dictōes explām⁹: deiñ dicam⁹ itētōez by. Inertē aq̄ dic̄: ñ q⁹ ñ suppōit̄ arti, sz̄ iertē dic̄: q⁹ sic se bz̄ nālr̄. et nō idiget arte, v. g. Ars nr̄a utit̄ mltoties berb⁹ qbusdā ad sānitatē. sigō igr̄ medic⁹ sic utat̄ eis sic̄ i agris nate sr̄: appellāt̄ h̄ cē sm̄ arte: si vo utat̄ eis: aut lotis: aut elixis. aut assis: aut purgāt̄. b⁹ dr̄. ars ſ. ꝓt⁹ i scāonea. si. n. accepim⁹ scāonea. et utāt̄ ipa sic̄ fit ubi nascit̄: iers boc nūcupat̄. si vo purgauerim⁹ ea: aut elixauerim⁹ pp id q⁹ ōbilitet mltā purgatie tertie. hoc artificiale dicim⁹. eoō mō ꝓtigit i exteriōib⁹. v. g. si artifex utat̄ lig̃ sic̄ uēit a nēoze ōciso. in artificiale hoc dr̄. si vo dolauerit. et ꝑpauerit artificiale. sic̄ r et i aq̄. Aq̄ iertē dic̄ optimā q̄ nō idiget elixatōe: aut aliq̄ alio artī⁹. q̄ vo elixat̄ ut fiat frior sic̄ dcm̄ ē supi⁹ boc artī⁹ uocat̄. q⁹ ät dic̄. ab etbet̄ by. dic̄ urētē etberē. et sbtiliorē et calioꝛē ab b⁹ vbo greco etbo. qđ ē vret̄. vti et poeta dic̄ p aerē ꝓtūxit etberē. i. a gñsiore aet̄ ad sbtiliorē. tōi truale ät aq̄ dic̄ aq̄. uz̄. illā q̄ fluit cū tōi⁹. ⁊ quō fit tōi⁹. ⁊ q̄dā dix̄ q⁹ tōi⁹ fit nubib⁹ pcutiētib⁹ se adiuicē. et sonū

De legumīnū cometiōe.

De oro bo. i. miliō.

Nota q⁹ exercitiū pōt ee cā somni.

Quid p cibos de bileg itel ligat̄.

Nō quō fiat toni truū.

reddētib⁹. Ari. vo ſ nerbat. dic̄ gr tonitruū fit vēto iclu ſo i nubib⁹. r B ignito cū ſonitu excluſo. vñ p⁹ fit tōitruū poſteri⁹ vo coruſcatio: nos p⁹ videm⁹ coruſcatōez q̄ audiam⁹ tōitruū. r hoc ꝓfigit. qz viſus acutior ē r ꝓmptior ad recipiēdū q̄ audit⁹: ſiſr ät ſi iſperzim⁹ aliquē icidēte ligna i nēore. r fuerim⁹ parūp rēoti: p⁹ videm⁹ ictū q̄ ſo nū ſētiam⁹: q⁹ ät dic̄ globatilē. r dicim⁹ q⁹ globatilē nozat ꝓcurſū vēto ꝛ. r aerem globatilēa ꝓcurſu qdē vēto ꝛ nubeſ coadunā tur adlinicē r igroſſāt r ꝓdenſant. r pp B aq̄ q̄ ab eis emanat ē gſſior. Bonā aq̄ dic̄ optimā r mirabilē: qdā ät onē q⁹ bonā aq̄ dic̄ q̄ i tpa to tpe fit. l. i ve. nō ät ē B ve ꝛ. ſi. n. oino de tpe dſet bonū dſet qō fie rer i eſtate. ꝓincipal⁹ .n. eſtas tps vocat⁹: qm̄ q̄ fiūt i alys tpib⁹ eſtas pfic̄. v. g. i autūno ſemia ponūt ſub terra: i byeme vo mo nēt vtutes gnātie: i ve oziūt. r i eſtate pficiūt. r pp B pa cipal⁹ optimā aq̄ dic̄ q̄ fit qñ eſtas ē. Sz poſtq̄ dictōes expoſuim⁹ dicam⁹ itētoez by. r dicim⁹ q⁹ ipe itēdit i hac ptic̄la dſe q⁹ aq̄ ſuū arte etherea gō: q̄ fit tōitru ſtruenie te ē optia ſic̄ ſubtilior. r ꝓcipue q̄ fit i eſtate: qm̄ tc̄ ſol ac cedit ad vtic̄ capitū nr̄oꝛ. r calefac̄ aquā. r ſic̄ elizās ſu tiliat. r pp B r dic̄ q⁹ hāc aq̄ icrtē offerim⁹ tāq̄ optimā globatil⁹ ät mala ē. r tāq̄ gſſior. g. vo dic̄ q⁹ aq̄ etherea op tima ē: globatil⁹ vo mala. r idiget artificio. r elizatōe tōi truat⁹ vo media ē. nz. n. ſic mala ē ſic̄ globatil⁹: qm̄ bz cale factōez vēti q̄ icludit⁹ i nubib⁹: nz ſic bōa ſic̄ etherea. r qz nō ſilr calefit. r hoc eſt qō itendit. XIX.

Ꝑps ꝑn cipal⁹ oi o eſtate.

Quō po t⁹ aq̄ ſiſte i gbuſdā appetitū mouet.

Quō vi gilia ape rit⁹ cā cē poſſit.

Devela minibus lancis r lineis.

v Ozabilē dic̄ aquā multū comedētē: dico ät q⁹ nō dicit aq̄ vozabilē cōcdētē q⁹ aq̄ cōedat. b⁹. n. eēt nō itelligibile. Sz hoc itēdit q⁹ aq̄ fac̄ hoiem multū cōe dere. r mouet appetitū. r illū q ex̄ nāz. r fm nāz: illū ät q ē fz nāz mouet hoc mō: ſuppōaf aliqs hūs malā ꝓplonē calaz i hac. n. ꝑſtraf virt⁹ appetitiua. r offerētes aq̄ extri guim⁹ hāc malā ꝓplonē. r hac extricta excitaf appetitus nāl. r fit hō cōedēs. illū vo q eſt ex̄ nāz appetitū hoc mō ſublenat: ſuppōaf aliqs hūs būoꝛē in ore ſtōi. r exide nō appetit offero ſibi aquā r ifrō māz r igroſſo ipaz. r exiñ ſruēit acetoſa eruptatio r falſus appetit⁹: ō q̄ dic̄ ga. in i troductoꝛijs. t. i li. q dr migrotegni: fr̄s vēter bon⁹ ē appe tere r malus ad digerēdū. r ita de aq̄ itelligēdū ē. De vi gilia qūo fac̄ hoiez cōedere dicim⁹. vigiliā dic̄ nō ſupue nientē ifirmis. i his ꝑſtraf vtus. fz ō vigilia itendit q̄ fit ſanis: ſanis dico ñ ociosis r ſine laboze vigilātibus: poſte ri⁹ ät ſanis. r fatigātib⁹ vt laboze euapōatio ſupueāt ſr ficici. r B euaporata attrahat a ñbzis vicinātib⁹. r vicia fm ꝓtinuitatē ab epate: epar ät a vēis meſaraicis. vene ät a ſtō: ſtōs vo ab ore ſtōi. r ſic fit appetit⁹. vt dcim⁹ eſt in pbyca ga. ſic̄ gr vigilia dr vozabil⁹. q: mouet hoiez ad co medēdū. r q⁹ hoc ſit vez ꝑz ex alexādrinis. bi. n. vigilan tes i nocte r laborātes multū comedūt. XX.

d Jctū ē ät nobis ſupi⁹ q⁹ p calaz nāz appellat by. calidā r malā ꝓplonē. hāc ät malā cōplexionē ca lidā in calido tpe maxie tpe eſtiuo. r ēt in alio tpe calidi oze: tñ ifridat r igroſſat māſio frigida. r curat ipaz malā ꝓplexionē. Et quā dic̄ fridā māſionē: q̄ nō bēat velamia lanea. fz q̄ hēbaf linea r vetera. Dec. n. magis ifrigidāt r ifrigidatōe nō ꝑmittūt euapozare calidā qualitatē. fz igroſſant ipaz. r bū tpatā reddūt: ſi vero ē calida māſio: ampli⁹ ſubtiliat mām r facit euapozabilē. XXI.

a Qua vozabil⁹ r vigi lia vozabilis. XX

p Ercalido nā in cali da māſioe frida mā ſio ipinguat. in cali da ſubtiliat. XXI.

s Tuđū ſalutē ireplc tio nutrimēti: i ptgri cies laborū. XXII.

i Nvigilādo ſic̄ i ſup ficie ſōn⁹ medicamētū: eni vo ex ſōno erectō. XXIII

q Tib⁹ plimus calor magne vocis eteni fr̄s aer plim⁹. duo b⁹ vo magnis magna r ꝓgēita fiūt. XXIIII

q Ti calivētrib⁹ fridi carnibus r ſubtiles iſti ſunt ſupernenenoſi

Uoniā by. itēdit nō ſolū egrotos reducer̄ ad ſa j q tatē. fz ēt ſanos ꝓuaf i ſanitate: B dic̄ q⁹ oz ſanos nec cibis repleri nimiū: nec exercitijs imoderatz fatigare. aut B mō exponim⁹ ꝓticulā iſtā: aut r alr. ꝓſidera. n. by. B tibi dſe: nō credas q⁹ ſolū malā calidā ꝓplonē itendo curare r nō frigidā. fz r hāc frigidā curo. curatur itaq⁹ frida qualitas: ſi ñ ytāur multitudie ciboꝛ. Mul tuo. n. cib⁹ humectat coz pora. r ifrigidat modic⁹ vo calefac̄ r deſiccat. nō ne oēm ē ſupi⁹ paulare: nūc ät exercitare ſe pci pio ꝛ. r ſine pigricia ſe dēt ad exercitia. XXII.

Multus cib⁹ ifri dat cōpa t humec tat pau c⁹ vo ca lefac̄ t exiccat.

Ntēdit ät i his i by. B accītia cu rare. et q⁹ dic̄ q⁹ ſupuēit ſitis multoties i vigilādo oze. r gutture ſiccioꝛib⁹ factis. ſiti aūt dic̄ moꝛatā. r ſuperficia lē. nō. n. ipaz q̄ ꝛtigit ꝓp caliditatē ozis ſtōi. aut pulmōis. Danc itaq⁹ moderatas ſiti remouet ſōnus: qm̄ in ſōno būectanf ñbza. ſic diſſol uif illa ſiccitas q̄ ē in ore. r ſic remouef ſitis. r i tm̄ ē mo derata iſta ſitis: q⁹ gargariſm⁹ diſſoluit eā. ꝛtingit aūt r multoties alicui in ſōno ſitis. in ſōno. n. aſcēdūt fumi ad ſuperiora. v. g. ad os r fauces. r efficiūt ſiti. r ſi bi fumi cali r dicim⁹ q⁹ hāc ſitis erectio diſſoluit. ipis. n. excitat⁹ fūi nō ampli⁹ aſcēdūt. fz ſuperficiē euapozanf. r B ē qō dic̄. zz

m Jrabilis ē b fmo eteni nālis ē. r anathōicus: qd ät itēdit dſe by. vf. n. fz q⁹ appet ſgrere ſiue calīu ē coꝛp⁹ ſiue fri. nos ät dicim⁹ q⁹ hoc nō itēdit. fz i grit ō voce. r vt euidēti⁹ pateat qō dic̄ volo q̄dā ꝑdicere.

Quō vo cis ma gnitudo fiat. de hoc mag ne

Sciēdū ē ät q⁹ vbi fiat magna voꝛ. op⁹ ē r mlta calitate r fortī virtute: r dilatatōe valoꝛ. fz cū dico valoꝛ: itelli gas aut ea q̄ ſt māe valoꝛ: aut ea q̄ ſūt voci ſtra valoꝛ. māe gdē. n. ſūt vala b pect⁹: ꝓcauitates pectoris: pulmo: cānales pulmōis. Uocis vo iſtra ſūt b. guttur. adiacēs cānalib⁹ plmōis. r epiglotis trachee arterie. op⁹. n. eſt et māei ad vocē: cū ät dico māz vocis itellige aerē. Jncipi m⁹ g̃ a ꝑmis. nālis calor ē mult⁹ r i multa caliditate dila taf pect⁹. r ꝓcauitates pcōris. r iſtra apiūf oia q̄ ſt māei r vocis ꝓfortaf r virt⁹. r pp b⁹ magna fit voꝛ. bñ ät dixit by. plimū calorē. oz. n. ipm fz ſubaz ſupabūdare: r ñ fm q̄litatē. qm̄ ſi acutior fiat calꝛ. r male tpatū. ꝑſtrat virtu tē. r i ōbilitate virtutis nūq̄ magna gnaf voꝛ. vñ i pue ris r mult⁹ ē nāl calor. fz ōbil⁹ virt⁹. r iō ñ fit ipis magna voꝛ. māz ät dicit fz aeré. r ñ calꝛ. vt i fridatiōe mingef calor: q̄titate vero efficiet vocē magnā: aut alr dica⁹ q⁹ fritate aer diſſoluit ca. diſtēpantiā. r exiñ virt⁹ ꝓfortaf. r fac̄ magnā vocē. cū. n. op⁹ ſit calitate. r dilatatiōe valoꝛ virtute fortificata. r mā multa. et frida ō duob⁹ fac̄ mētōz .ſ. caliditate. et mā. et dic̄ q⁹ duoꝛ magꝛ ꝓgenitū. ſ. voꝛ magna fit. ru vero dicas q⁹ q̃tuoꝛ ꝓdcōꝛ ꝓgenitū magnū fiet. hoc bz ſic dicendo. XXIIII.

Nota hic ō di uiſione r ſubdiuiſi one calo ris. de ſyn ſtone mbꝛo

o Poꝛtet nos ſcire q⁹ calꝛ duplex ē: duplex vero ē: fz duplicē modū: p qdē ē fm nām: aut ex̄ nāz: fz duplicē vero modū q⁹ calꝛ: aut ē innati: aut acq̄ſitū. et fz nāz qdē ē calidū bñ tpatū. et q⁹ a gnatiōe ꝓbim⁹. ex̄ nāz vero ē calidū qō ē fe. inatū ät ē qō ad alia ferē ñbza. ac q̄ſitū vero qō ab alys ferf. verbi gra. coꝛ r ep inatū bñt calorē. et nō ab alys acq̄runt. per ſe aūt attribuūt alys mēbris calitatē. r ipa ñ recipiūt ab alys: carnes vo acq̄ſi tā dñr dſe calitatē: q: ab ipis bñt r nō ꝓpriā: dic̄ itaq⁹ q⁹ ſtōs bz innatū calorē: r acq̄ſi⁹ ſi iḡf innata caliras puerit ad acutū nō fit fz rōnē digō. fz corrūpūf cibi r i ſi fluita

tes diſſoluūt ⁊ nō nutriant mēbra: ⁊ exide corpe ſbtilis to appibiles fiūt vene. aut igr hoc itelligeꝛ aut dicas ꝟ q ex mala ꝛplone cachochimi fit chil⁹: ⁊ sic ſpgit ad ep. ⁊ trāſmutat i ſāguinē cachochi⁹. ⁊ pp cachochimiā ñ recipi unt mēbra nutriſtū: ⁊ exide ꝛtiet mā i vaſis: ⁊ tūide fiūt vene ſic ſupi⁹ dixim⁹ i mliere i q̄ ſupuēit retētio ñſtruo rū: ⁊ g. pblomauit eā: qñ igr nutrimētū calefaē mēbra. ñ nutriſtū vo ifridar. ió q̄ dixit fridi carnib⁹. Orñ i mala ꝛplone ſtōi ꝛpatic arteria. ⁊ ex iſta coꝛ. ⁊ pp hoc acuti furoꝛis fiūt: ⁊ ñ oz ipos iter rogaſ ꝺ alīq̄ cā. XXV.

Uplex eſt expō ꝺ b⁹ pticule. qdaz ni. dixit q̄ ſiccita te feā i aere q̄ ē ſup̄ ter rā aues nō ſuſtinēt eū: ſed feruntur ad aerem ꝓpinquuꝫ terre. Et pp hoc dixit q̄ in ſiccitate multipli caſ gen⁹ aniū. qdā vo dixit Faꝫ expōnē q̄ ſupuēit ſiccitas ⁊ cū hac peſtis: dcm ē enī q̄ vapoꝛes ibiū ſūt ſaniozes: ⁊ rurſus vapōes vl ſiccitas mōtales: ſupuēit itaq̄ i iſta ſic citate diſtēperātia peſtis: ⁊ tāta ſupuēit peſtis i terris. q̄ ñ pōt ſepeliri corpa: ⁊ exide aues cōedūt ipa: ⁊ pp hoc ge n⁹ ipaꝝ mltiplicaſ. g. vo rēouet vtrāq̄ expōnē: ⁊ pmā gō di. q̄ nūq̄ by. ex aniū⁹ ꝺbebat ꝺre cognitōez aeris: ſz po tī⁹ ex cōpib⁹ būanis q̄ nob ſupponūt. Scōaz vo expōnē rēouet ſic di. q̄ ſi hoc eēt opōtebat ⁊ aues ōſtrui: ⁊ ñ cōe dere cadauera ſic dic̄ thobithides: q̄ aues cadauera gu ſtātes mōiebaſ. qd q̄ itēdit. ⁊ dic̄ q̄ ſile a ſili ſaluaſ: q̄ vo ſt ex nāz a ꝛnus curāt vl coꝛrūpūt. cū enī aues ſicce ſint ſi ꝛtigat q̄ aer ſicc⁹ fiat mltiplicāt ⁊ ſane ſt ⁊ diut nc. 26.

Mō gd ſit tra/ gos. Ebet. n. ſcir gd ſit tragos ⁊ dicim⁹ q̄ tragos ē pa⁹ q̄dā vocl ab būidi⁹ ſupuēiēte i fine adoleſcētie. cū būiditas ñ diſſoluit ad angmētū: ſz dilatat mēbra. ⁊ raucā effic̄ vocē: tūc igrere vter teſticloꝝ exterioꝛ ē: ⁊ ſi fuerit ōxter. dicas q̄ maſcloꝝ erat gñatiu⁹: ſi vo ſiniſter mliebꝝ: ⁊ hoc ē vt itelligas vt i plib⁹: cūq̄ i mulieribꝫ nō ſint teſticli quā cognitōez bēm⁹ i bis: ⁊ dicim⁹ q̄ ea q̄ ſt i thorace cōionē hūt cū gñatiuis. ⁊ ſāguis i viris qdē trāſ mutaſ i ſpma i gñatis mēbris aut ad lac i nutritis. pp b⁹ i mlieribꝫ qdē igreſ q̄lis māma ē exterioꝛ. ſi ōxtera erit viroꝝ gñatia ⁊ ſi ſini⁹ mliebꝝ: ⁊ h⁹ ēt itelligas vt i plib⁹. 27

a D aliū ꝼmonē trāſfert ſe hy. boc. n. ſp bonū dic̄ ō pticlari q̄dā ōteriat b. itēdit āt ꝓcognitiōez docē ab ocul. ⁊ qd dic̄: ſic̄ ſe hūt ocli ſic ⁊ to⁹ corp⁹. ⁊ ꝺr eē b ꝺuplr text⁹. qdā. n. libroꝝ hūt: ocli vt hēant. qdā āt ſi hūt: vt hēant: ſz ſolū fortitudia. vel ex ſti⁹ ſubitelligūt vt hēant: dic̄ āt q̄ ſic̄ ſe hūt ocli fōtitudia ſic ⁊ totū cōp⁹ ⁊ ét ſic̄ ſe hūt colōia. mltotiēs. n. ocli nigri fiūt. ⁊ alterāt ōfcū vtutz ſepaſ: ⁊ ōſignāt ōfcū. mltotiēs āt trāſmutāt ⁊ ōſignāt ōbilitatē toti⁹ cōpis. dicas igr ſic̄ ſe hūt fortitu dis ocli ſic ⁊ totū corp⁹: ⁊ itez ſic̄ ſe hūt colōis ſic ⁊ totū cōp⁹ niſi cib⁹ alt̄et colorē. mltotiēs. n. oculis nil hūtib⁹ ni gz fit cōp⁹ cibo ꝺſiante. Oculi vo pp mltas cās ōſignāt nob ꝓcognē toti⁹ cōpis. p āt q̄ multū ꝛpbdit viſibilis ⁊ alaſ ſpūs. dcm ē. n. vob: q̄ pp hoc. vz. pp multitudinem alalis ſpūs. ⁊ ipi nerui pozoſi ſūt vt alalis ſpūs ferāt p to tū corp⁹: et itez dixiſtis: q̄ oculi ꝺclarāt quō ſe hz cere bꝝ. et tertio q̄ oculi ex bu. ōſtāt: et hūt multū ſpm: ⁊ pp b⁹ facile: ⁊ ſtati ſēriūt paſſionē corpis. XXVIII.

i N b⁹ itēdit docē ſigna mōtalia: et b⁹ oēz ē i pno: vbi dicebat fr̄z reſpiraēti mōtale. et ꝟ mōtē ōſignat ⁊ tpo mōtis: et b⁹ ēt dic̄ ꝟ: q̄ ſi frīg reſpiraverit: ōſignat q̄ ifri dat⁹ ē calor. ⁊ mortē futurā ōſignat. ⁊. g. i ea. diſtēpantia ſſuenit ſe. ⁊ ſic̄ fit i exterioꝛib⁹ i carbōib⁹ igneis: ſi aliqs exirerit eos aq̄ ifūdēs: lucīet q̄ ca. fum⁹ aſcēdet ſic ⁊ i cōpe nro ſi ē ca. diſtēperātia. hac exticta ca. fum⁹ egredi et p ſupficiē poſtea vo frs exticto ipo caloꝛe nāli: aut ita dicaſ: aut aliꝛ q̄ i pn⁹ gō ca. egredieſ fum⁹ nāli ca. euapōa to poſteri⁹ frs. nē āt dicas q̄ frs gō egredit q̄ſi añ mōtē et ſi frs ſpūs egredieſ mortē ōſignat niſi ſupuēiat p frm bu. cōtētū aut p p diuturnitatē palliōis. XXIX.

Uidā āt libroꝝ hūt ad ſanitatē: q gdā āt nō ad ſa nitatē: gd āt itēdit ꝺre: ⁊ vicim⁹ q̄ itētio b⁹ dcā ē ſupi⁹: vbi dcm ē: q̄ ſtu diū ſaluris irrepletō nu triſti ipigrities laboꝝ. Dic igr itēdit ꝺre: q̄ nō oz p⁹ cibū exercitari: vt ñ fiat cib⁹ idigeſt⁹: ⁊ cru d⁹ bu. ꝛgr̄geſ. ſz oz añ ci bū exercitari moꝺrate: vt ſi ꝺbilitet vt⁹: ſz ē ꝛtio ꝛfōeſ. laboꝛē āt dic̄ doloꝛē: ſic̄ dic̄ i apho. Duoꝝ doloꝝ vehemētiō ⁊c. Itē laboꝛē dic̄ mlt̄ toties ſint ꝺoata ſilr. et vltios labores: labores āt dic̄ ex ercitia quēadmōꝺ et ꝟ. et in his ꝛpleta ē ārta particula. Erreti tari p⁹ ci bum ma ſū.

¶ Explicit ārta pticula. Incipit gnta. I.

Oſtq̄ ōteriauit hy. ārtā pticulā pāt negocy: i q̄ docuit cognes mediciales. ⁊ anathōicaſ ⁊ nā les: nūr itēdit ōteriaſ et. ſ. pticulā. et trāſfert ſe ad ipaz nāz excitādo et laudādo ipaz. Scie⁹ ē āt q̄ gdā libroꝝ hūt ſingl̄arie nā. gdā vo plr nāe. ſigō igr hūt nā bſtudialē vtutē ōſignat: et vlēz: ſi vo ꝺz plr nāe: multas nās dic̄ ꝓexiſtes i multis boib⁹ nuō ꝓes exiſtes; aut dic̄ mēbroꝝ vtutes. ꝺz. n. vnūq̄q̄ mēbꝝ ꝓpriā nāz: aut nās dic̄ alaliū irrōnabiliū: tāq̄ itēdēs ꝺ ego et alys: irrōnali b⁹ alaliꝫ ōteriaſ: aut nās dic̄ vtutes agētes q̄ſi ſ vnoq̄q̄ cōpe. ſ. nutritiuā: ſāguis gnātiuā: oigestiuā: et aliaſ. ſz q̄n ꝟ hā dcā ſi a nob⁹ oz nos ſcir q̄ la⁹ alys: et vitupiū attri buiſ hy. laus gō q̄n ñ ē imitat⁹ aſclepiaꝺ ē dicēt ē nāz eē ierrē: ſz dic̄ ipaz ātificialē: ⁊ curatiuā coꝛpoꝝ. vitupiū āt q̄ ſ fluā facīt arte nāz. ſi. n. nā ē q̄ curat moꝛbos. occiſa ē nā ars. ⁊. g. ſi q̄s eḡtet et vēiat medic⁹ ſic̄ iutilis et effici at aliēatōz vitupiū ē medici: ſi vo vtilē agat. ⁊ ꝓficiat: nā ꝟ laud. et ad b⁹ oīcius q̄ volumus a ſupioꝛi aliq̄ ꝺ icipe: et aſſignare nob. et p⁹ et vltia: vt libemus hy. a culpa: oz āt nos ſcir q̄ ꝓ ē nā ars. quotiēs. n. vlt medicus curaſ et dic̄ curas ab arte ꝓcedēs dic̄ et q̄ ꝺidic̄ ab arte. ē g̃ p⁹ medicia. ſcōs ē ipe medicus: medic⁹ vo mltotiēs ñ agit ſz ordiat miſtrāti: vt ſi ꝛtigat ꝺet ſāguinē patiēti: et itez miſter vadit ad artificē opantē ebur. et accipit os clyſte ris: et itez a cerdōe coriū. et vitē et ſic effic̄ cliſteꝛ multo tiēs āt medic⁹ ſi ꝓcipit patiēti clyſterizari. ſz flebotōari et credis q̄ flebotom⁹ ñ ſit repiēd⁹. ſz vadit famul⁹ ad fabꝝ et accipit flomū. fab vo ab alio accipit ferꝝ. ꝛtigit āt mltotiēs q̄ medic⁹ ꝓcipit miſtro ius aliq̄ꝝ herbarū afferri patiēti. et ſtati famul⁹ vadit ad ꝛfectoꝛē ꝛfector āt vadit ꝺ herbulariſ. et ecce herbulari⁹ ē vltim⁹ bis ita q̄ ſe hūt⁹ p⁹ gō ē et ꝓꝺiata nāa ars. vz. medicia. ſcōs ē medic⁹ terti⁹ ē miſter. ſz oz nos ſcir q̄ medic⁹ miniſter ē art̄. q̄n. n. ipe agit. et ſibi ipe ordiat. ⁊ effic̄ medicinā: ſz tūc ñ vt medic⁹: ſz ſic̄ miſter q̄n vo ꝓcipit. et dic̄ ſoluz cu ras. tēvt medic⁹. qō āt ſit ꝟ vel mā⁹ ē ab exēioriꝫ⁹. ⁊. g. vux. n. i eo q̄ vux ordiat acies ōbētes pugnāt: et hoſtes gō ꝓdeſſiat ad mortē: amicū vo ad victoriā. ſi vo vtaſ fūda: aut iaclo: aut aliis armis. tūc ñ ſic̄ vux. ſz ſic̄ miles agit ordiaſ ſic̄ feē philipp⁹. et aly ducū ſilr: et medic⁹ in eo q̄ medic⁹ ꝓcipit miſtro artis. et effic̄ curas. q̄n ꝓcipit curas. inq̄ſtū medic⁹ curat. et ñ inq̄ſtu bō. q̄ ſi b⁹ eēt ois bō curaret. nz iq̄ſtū al. q̄n oia alia curarēt. ē g̃ ars me⁹c

ꝑma deiſi medic⁹ miſter ꝓfectō ⁊ herbulari⁹ bis olb⁹ ita ſe bñtib⁹ vbi vultis vt ordinem⁹ nāz. ⁊ dicim⁹ q⁹ añ medicinā ordieſ. ñ.n. ꝺdignaſ medicia ordiari ſa poſt nāz eꝯ ät ordiaſ. ⁊ ē itaq; iuēire. g̃ ⁊ i nā ñ ē ordia⁹: ⁊ dicim⁹ q⁹ ſic. quēadmōz.n. medicia aut ꝓſeruat ſanitatē: aut curat morbos. B ⁊ nā fāc añ artē. ⁊ ꝓfuat gō ſanitatē cōporū ꝑ poros inſēſibiles expellēdo ſi fluitates ꝑ vētrē: ⁊ vinā ꝑ veſicā. ⁊ morbos curat efficiēs agtōz vacuatiōz: vbi aut emorrois: aut emorragia diſſoluit ꝓturbatiōez vētris mouēſ aut multitudinē vrine qñ vtiq; B effiē nā. dicam⁹ itaq; ⁊ ordinatiōez ipi⁹. ꝑ⁹ q⁹ ē ⁹ regi⁹ B. n. curā agit medicꝰ ꝙ ꝓpter quid vidz ipa fācilica ⁊ diſciplīa ōſtrui a multa euacuatiōe ꝓcedit nutritiā nutrīr. B ite⁹ nutritia ꝓcipit gnātie ſāguis ꝑ ſāguinē fit nutriēntū. ⁊ gnatiua ſāguinis appetit cibū vt alteret i ſāguinē. cibi⁹ vo ſpargit a ſtō ad ep. g̃ ꝑ⁹ gnati nā ſāguis ē ſpſio. p⁹ ſpſionē cibi ē digeſtiua ⁹ ſtōi. niſi. n. ipa ageret cibū ñ fieret. p⁹ digeſtiuā ē attractiua ⁊ tertiua. ⁊ expliua. be. n. ſūt vltie vtutes. ꝓma ät ē regitiua nā. Oz ät nos ſcīr q⁹ nā idiget arte. ꝑ B dcz ē q⁹ nā ſuffiē olb⁹. exteri⁹ vo cataplasmatib⁹. qñ ät ⁊ ars idiget nā mai⁹ ē: exide corpe mōtificato: ⁊ ꝓuato nā bñti vuln⁹ offerim⁹ medicamētū. ⁊ nil ꝓficim⁹: ſz ēt nā idiget arte nō ad ſui ꝓſiſtētiā: ſz vt efficiat cōp⁹ aptū: ⁊ habile ad ſanitatē. qñ ⁊ rōnal⁹ aīa idiget irrōnali nō ad ꝓſiſtētiā. ſz vt irrōnalis ꝑpāret ⁊ apteī cor⁹ ad ſplēdorē aie rōnalis. II.

e Jrecolitis dcīm ē vob⁹ q⁹ multa docuiſtis ōdit nob by. i ꝑcedētib⁹: ⁊ medicialia: ⁊ anathōmica ⁊ nālia. B aūt trāſtulit ſe ad ipaz nāz. ⁊ laudat ipaz vbi ordiatōz illā dixim⁹: qñ ⁊ nā ipi arti ꝑordiaſ: ⁊ ecdē idiget ſe adiuuāre: qñ ät B dcā ſī. ⁊ attributa ē digitas nāe: nil omin⁹ ite⁹ laudat ꝑ B nāz: ⁊ dic qñ ſi ꝓticipat dcōz hoc ꝓtigit medicis. vñ. n. medic⁹ mouet ad mōz curatōis niſi a magīs doceaſ ea q̃ ſūt artis: nā ät ſeipaz iſtruit. ⁊ q⁹ hoc ſit ver: manifeſtū ē exinde. ñ. n. ad doctores tēdit nāz: nz ex alijs diſcit curas. eteni nouiter gēit⁹ claudit oculos ipſos ñ doct⁹ ab aliā. ſz a nā b⁹ faē: ꝑ id ät claudit vt geré ſeciat cerebz. ⁊ ꝑ id apit vt videt ſēſibilia. ité ipa eſt q̃ pilos gīat i ſupcilijs ⁊ palpebris ad cuſtodiā ocloz. p⁹ ea itrñ ē ꝑ ſeipaz docta nā: q⁹ ſic dic. g. dubitabaī ab ātigs ⁊ anathōicis: q⁹ lacerti q liguā mouēt ąt iſt ⁊ vñ oriūt. ⁊ nō nā bos ſcit ⁊ mouet liguā: cū bis ät ñ ex ſeipa effiē motione toti⁹ cōpis: dic ät itaq; illō ga. dic. n. i li. ō interioribus q⁹ būit capā grauidā: ⁊ nutriebat ipaz ſpans apirecirca ptū ⁊ vidē plasmatōz ēbriōis. pōnē. motōz. ⁊ vlr opa nāe Et iā i me⁹ rpe ſtudēte. B. aut circa rōes: aut circa aliās opōes ꝓtigit capā pere. ⁊ pt⁹. i. bed⁹ p⁹ ptū vmbili⁹ ōpo ſuit. ⁊ vñ fuit doct⁹: ⁊ dicim⁹ q⁹ a nā fuit mot⁹. adb ät cū bis ⁊ lac. ex māmis ſugebat ⁊ peō ſuū ad capūt ferēs ſcalpebat ſe. ⁊ vñ didic b⁹ bedus: q⁹ ꝑ hoc būit pedes. ⁊ ꝑ hoc vnglas vt ſcalpet ſe niſi nā ſeipaz docēs ad hoc ipm moueret. ē ät ab alijs mltis oñdeī opa nāe. ⁊ b⁹ feī B dic q⁹ i li. ō nutrimēto dixit nāe alaliū ſeipſas docētes ſūt.

¶ Jnuēit ipa nā ⁊ exit⁹ ñ ex doctrīa. Exitus ät dic motiones: motiōes ät oēs dic ſeipaz docēs nā ex ſe inuēit ñ ex doctrīa. doctrina eni ē via ex ꝓpōnibus ad ꝓnē. hoc ät ñ ꝓtigit circa celeſtia dīna: ⁊ alia: rōnal ät circa ea q̃ ſūt in mā fz ſe: ſz qñ cogīſcit ea q̃ ſūt b rōnal⁹ aīa. ⁊ opaī ſi gdē cogīſcit theoricus itellēs dr. ſi vo opaī practicus itellēs vñ in fedrone plo ait. bō fm gd deo idē eſt. ⁊ ſilis ſcōm quid inequalis ⁊ diſſimilis. ¶ Ut palpebrizare.

Palpebrizare aūt eſt apire. ⁊ claudere oculos. III.

q Uidā ät libroz bñt exīs. gdā ät volūtaria nā. et meli⁹ ē exīs. q⁹ ſepte dīcī volūtaria. nā ät nō hz velle nz electōez. i aliquo. n. dīr a rōnali aīa. vñ aiaz motū volūtariū dīt. qñ aūt volūtas ⁊ electio ſūt rōnal⁹ aīe. Ha. vo fz motū dic ipaz. qñ ⁊ ipa a nā ſit. ſz nō ſp. ſz quotiēs motus ſit rōnal⁹. Rōal⁹. n. aīa ꝓcipit nāe. ⁊ ſic fit motus ꝑ nāz ⁊ p lacertos q̃ ſūt iter coſtas. aut aliās aliol. ⁊ ne credas q⁹ poſt q̃ bi. laudauit nāz ſicut doctā a ſeipa qñ ⁊ boiz laudam⁹. ſi. n. ē aliq⁹ modeſt⁹ a nā ñ laudes ipm ſic modeſtuz exīſtē. la⁹. n. iſta ñ ē e⁹ ſz nāe. ſic. n. ⁊ agricolā ſi pōtabit bonas fic⁹: aut bonos caules dicim⁹ q⁹ pōtauit bonas fic⁹. verūtri ñ ē laus ꝓncipal⁹ colōi: ſz nāe ⁊re q̃ feē bō fructū. ſic ät ⁊ thucidides dic q⁹ themiſtocles: nz acq̃ſitā būit doctrinā: nz acciſtalē: ſz a nā. ⁊ tñ ñ fuit la⁹ ipi⁹: ſz nāe. ſic. n. ducē ñ laudes q⁹ modeſt⁹ ē. b⁹. n. nāle ē: ſz laudes ipz i bis gb⁹ rcificauit ſe ex rōe ⁊ ex doctrīa. Qui. n. a doctrīa laudabil⁹ ē meli⁹ ē q̃ ille g ē a nā: qñ qz nā mltoties ⁊ ꝑmutaī. ⁊ facileab aliquo ꝑalogizaī. q vo bz a doctrīna ⁊ ſcia nō ꝑalogizaī ꝓfidens in diſciplīna: ⁊ certiſſimis demōrationib⁹. IIII

g Alien⁹ gō ordiat bāc ꝓticulā ſuꝑadcis credēs q⁹ adhuc ō nālib⁹ ōtermiat by. qdā ät cōmētatoruz bñt q⁹ poſt laudē nāe ō ſanis ōtermiat. ⁊ dixit ea q̃ fiūt a nā ſanis. nūc ät itēdit ōtermiare et ea q̃ fiūt ifirmis ſdustria nāe: ⁊ qd dicit ſupponaī ge būs paſſionē i eſpite: aut apoplexiā: aut epilepſiaz: aut ſubet: aut ſtupōrē: et qz ꝓncipale mēbz ē cerebz: et ꝓmum ꝓn⁹. ꝑ boc mltā adhibet diligentiā ꝑ eo nā. ⁊ qd facit ꝑparat ſe et mouet ſternutatōez: et i ſternutatōe expurgaī mā effici ēs paſſionē. ē qñq; q⁹ ꝑ nares expurgaī mā. mltoties ät ꝑ aures: aut ꝑ nares. dcñ ē eni nobis q⁹ B oia ſūt meat⁹ nāe. mltoties ät mā vēit ad os: et mouet ſaliuā. et expurgaī mā. ſi vo i pectōe ē mā: tūc nā mouet tuſſiz. et expurgat. ſi vo in fundo ſtōi ē mā: tūc ꝓvomitū. ſi vo in oze ſtati ꝑ ſingultū: et be oēs paſſiōes ſdustria nāe diſſoluunt. ſi vo ē vētus ꝓtētus i lacertis mādibulaz ꝓcedētibus a gutture tūc ꝑ balit⁹ diſſoluit paſſio. et expurgant ſuperfluitates. vides qō faē natura. et i egritudinibus ozis: ⁊ ſaline deductio. qdā aūt bñt ozis ſaliue et pectoris ſputi ō ductio. ſigdē igit bñt ſicut ꝓ⁹ deductio accipe cōe ad pectus. et os. ſi vo ſicut ſcōm hoc manifeſtū eſt. V.

e Lce ꝑ bāc ꝓticulā credidit Hal. q⁹ adhuc ō bis q̃ ſūt fm nāz ōtermiat hip. qd aūt dicit q⁹ ⁊ ſpūs. i. itroit⁹. et exitus ſpūs itroitū aūt dic inſpiratione. et exitū reſpiratione. et hoc. n. a nā fit dilatādo ꝑ bēdo pect⁹. q̃ eni alr ſe bñt ex nāz ſunt ſicut illud dupla itroitus rei teratio. et ite⁹ ſpūs extra cadēs. VI.

q Uid ät dlē dic. et dicim⁹ q⁹ ⁊ quoz dicunt b expōnes: ꝓma qdē nō eodē mō dicit: qñ q̃q; qdē mouet nā ſpata. et expectata ⁊ gritudie nō adhuc gnāta: et ipedit mltoties poſteri⁹ vo poſtq̃ ſit egritudo. diſſoluit ipm. ⁊ expurgās mām. idē ē aūt q̃uis ꝑ. aut poſterioz moueat. Scōa aūt q⁹ nō i eodē qñ āte digōnē ſit mot⁹ aut p⁹ digōnē. idē ät qñ ſit nāl⁹ ē. tertia ät ñ eoō dic qñ ꝑ ſternutatione ſupuēit mot⁹ nāe: aut ꝑ tuſſim: aut ꝓvomitū: aut ꝑ aliqd ꝓdcōz: qñ vndecūq; fiat nāl⁹ ē mot⁹. Quarta expō nō eodē dicit qñ fit expurgatio māe: et volūtarie expurgōnis. et expulſiua cooperātibus q̃ eſt p lacertos q̃ ſunt iter coſtas. fit aūt et a nāli expulſiua: idē aūtē qñ ⁊ motio que eſt per lacertos nālis eſt. VII.

Ala rōalis ꝓcipiens nāe cāt motū.

Magis laudād⁹ eſt bō ex doctrīna q̃ ſic q ē ex nā.

Aures ⁊ nares dicūtur eē meat⁹ nature.

Sternutatī eſt mot⁹ nālis.

Nā idiget arte ⁊ ars idiget nā.

Nā ſeipſa iſtruit

Nō hic 6 opib⁹ nāe.

Nã tuta tur cõpa nr̃a vt cũ ipsis illa nõ ẽstrua tur.

Of Itesti na facit fcã grossa.

Ubi fiat tertia di gestio.

Nõ qd sit ala ꝑz medicos

Quedã qz passio nes fiũt i iuuẽtute dissoluũ tur in se nectute.

Quõ ma turatio dissolu tio ⁊ rari tas fiat i senib⁹.

Nõ ꝓt fi eri sũtas nisi a me dico egri tudine ⁊ patiẽte.

oportet vos scire q̃ nã multã diligentiã adhibet nr̃is corpib⁹: nõ eni ẽ sic̃ artifex q̃ facit rẽ: ⁊ discedit aut domificator: q̃ fac̃ domũ ⁊ discedit sic ⁊ nã ẽf ficit nr̃m corp⁹. ⁊ discedit ab eo mime. sed multã curã ꝺ ipo facit ranc̃i in ipo bitãs. ⁊ sic nos ꝺ ꝓpr̃ys domib⁹ cu ram⁹ in gb⁹ manem⁹: vt nõ diruanť: ⁊ cũ ipsis peream⁹. sic ⁊ nã curat de corpe nr̃oyt nõ ℔ destructo. ⁊ ipa ꝺstru at. ⁊ curat de eo ita vt ꝺfuet i sũitate nutriẽs ipm. nutrit ãt ipm mo uẽs appeti⁹. ℔ igr̃ appe tic⁹ cibos appetit. ⁊ iã of ferim⁹. ſz cibor bi gdẽ sť bñ tractabiles: bi vo male. ſz male tractabi les effic̃ bñ tractabiles ⁊ ñ lateat vos qñnã fe cit dentes molares ꝓp masticatõez ciborũ: ⁊ i ſtõ fac̃ attractiuã: vt attrahat masticatos cibos. ſtẽtiuã. vt tricat. alternatiuã. vt digerat. qñ ois digõ bz supfluitatẽ p⁹ hãc ẽ expulsiua vt expellat illã. g̃ Itestia attrahũt sterc⁹ q̃uis nõ multũ vngeãt hac vtute. feẽ ãt Itestina nã grossa ⁊ magna ꝓp id q̃ sterc⁹ firmũ ẽ. postea iste chilus ferť ad epar ꝓpter mesraicas. ⁊ ibi alterať i sanguinẽ. et ita segregatõ fit bonor. exide feẽ ꝓp colerã cistã felleã. ꝓp melolicũ bn. splenẽ. ꝓp aq̃sã supfluitatẽ renes. ⁊ bi g dẽ renes r̃cipiũt ab epate hãc supfluitatẽ. ⁊ vriticã vasa mittũt ad vesicã. vesica vo recipit: ⁊ deide emittit vrinã ꝓ collũ vesice: ⁊ egredit ꝓ collũ vesice. feẽ ãt. ⁊ i vesica la certũ volũtariũ: ⁊ circa ãnũ feẽ ꝺstrictorẽ q̃ ꝺstrigit retrõ Itestinũ: vt ñ si ꝺtigat i aliquo loco sacro: aut corã doctr ib⁹: aut corã aliquo dño egrediať vria nõ volũtaria: ⁊ h fiũt in scõa digõe ab epate. g̃ spargiť fãguis ad mẽbra. vt nutriať. et ibi fit tertia digõ q̃ ẽ toti⁹ corpis. ⁊ b⁹ supfluitas fum⁹ ẽ. ⁊ h euaporat ꝓ poros ĩsenſibiles: si vo fiat iste fum⁹ hũidus ab hũido cibo. ⁊ sudores tũc essũdũť. ⁊ ex ide potes attẽdere q̃ ꝺz nãm sũt sudores: qdã vo dñt q̃ ex nãz sũt. ⁊ ñ fiũt nisi ꝓp ẽbilitatẽ vtutis: qñ ille sudor ẽfectiu⁹. ⁊ frõs fit. ¶ Urie exit⁹. Quidã libror bñt vrie exit⁹ q̃si puidet nã ⁊ vrie exit⁹. i. egõnis. qdã ãut libror bñt vrie egresse. ⁊ dñt q̃ solũ ꝺ motiõe vrie curã fac̃ nã. Et vẽtositates b⁹ ⁊ alteri⁹ nutriñti. vẽtositatẽ ãt dic̃ vẽ tũ g egredit ab ano. alteri⁹ dic̃ nãe g̃ ꝓ flatus fit. vz. eru ctatõis. ⁊ ꝺ hac ãt nã curã hz. ⁊ sigdẽ iferi⁹ ẽ vẽtositas p sonitũ expurgat ipaz. si vo sapi⁹ ẽ ꝓ eructatõz. ¶ Et spi racli. Spiraculũ ãt dic̃ r̃spiratõez. ſz respiratio gdẽ ꝓpe etus fit ⁊ ore. pulsatio vo ꝓ pulsus q̃ est diastoles. ⁊ sistо les. sic̃ ꝺbelitu ĩspiratio: ⁊ r̃spiratio. ⁊ ꝺ bis oib⁹ ꝓcurat nã. ¶ Et mlieribusq; istis. g̃ ñ solũ nã curat ꝺ viris. ſzẽt ꝺ mulierib⁹ dic̃ by. ⁊ mlieres ꝓpria gdẽ supradcã cõiter se bñt cũ viris. ⁊ dñt alia ꝓpa. vbi gra. mẽstrua cõceptio nẽ. ꝓgnatõez. ⁊ ptũ. ⁊ lac. ⁊ mẽstruale purgõnẽ cũ oibus bis ⁊ procreatõez. ⁊ de oib⁹ istis nã ꝓcurat. ¶ Et fm aliõ corp⁹. Scõz aliõ corp⁹ dic̃ ꝓ eo q̃ nõ fecit mẽtionẽ ꝺ vẽ tribus linguis stõ. ⁊ vtutibus q̃ sunt i eo. aut fm aliud cor pus dic̃ qñ in mlieribus ñ sola ꝓdcã inueniunť. ſz ⁊ alia ¶ Scordinism⁹ ⁊ puritꝰ. scordinism⁹ ẽ expiratio lacer tor q̃ sũt in spina: puritũ ãt dic̃ qz ⁊ ille industria nãe fit qñ multotiẽs mã ꝓtinet circa supficiẽ: ⁊ scalpẽdo multo tiẽs euaporat: scalptionẽ aũt dicit q̃ fuit capte. H. VIII.

Uidã ãt ꝓfitator bñt q̃ post egritudies ⁊ nãm q trãsfert se by. ⁊ ad ipam aiam et ꝺtermiat de ipa ꝺ. q̃ aia bois sp orit. i. sp docet. sp discit: sic eni et plo. qñ amabil ẽ scia ⁊ in senectute. H. vo dicit q̃ by. nõ ꝺtermiat ꝺ aia. hoc eni nõ ẽ ꝓpriũ medici. ſz poti⁹ interest arist. platõis ⁊ alioꝝ phoꝝ ꝺtermiare de ipa. a gbus iste stigať vtr̃ suba aie sit corpea: siue icorporea: siue per se mobil: siue ab alio: siue mortal: siue immortalis. silr̃ ãt ⁊ ab ipsis stoicis dubitať ea q̃ sunt aie. ⁊ qd est aia. ⁊ dicũt q̃ spũs est. spũs eni ĝ in nobis est: aut ẽ siccus. ⁊ sic dicũt qõ efficit aiaz: aut hũidus. ⁊ efficit nãm: quã nãlẽ calorẽ medici appellãt. aiam igr̃ hic dicit by. calorẽ nãlez q ca lor nãl⁹ vsq; ad senectutẽ sp orit. q. d. sp nutrit mẽbra. si vo quertať ad id qõ ẽ extra nãz. ⁊ igne scat tũc corp⁹ ꝺpascitur. calor eni q est extra nãz ꝓsumit humiditatẽ cor poris: et iducit mortẽ. ⁊ tũc et ipse extinguiť. hoc bz ꝓpriũ itẽrio. ¶ Silr̃ cũ egritudie corpus depascitur. Nõ ãut dicit cor pus. ⁊ egritudinẽ depascitur. ⁊ ꝺstruit caliditas. sed qñ in egritudine corpus depascitur. IX.

Ꝺ Jctũ est ãt sciẽtibus in aphorizmis q̃ in senibus multi morbi cõmoriunť. et q̃ valde senibus non maturescũt. nũc igr̃ qd ĩtendit hyp. docere et dicim⁹ q̃ sciendũ est q̃ ꝓnutritiuus morb⁹ est sic̃ chronicus: sic̃ q̃r tana: aut melolia: aut epilepsia. ⁊ hõ egritudines. in sene ctute dissoluunť. q̃cunq; n. i iuuenili etate fiũt passiões be in senili etate soluunť sicut ⁊ si in aliquo tpe generet egritudo ꝓstis aliud tpe hãc dissoluit nisi debil sit virt⁹ patiẽtis. silr̃ igr̃ ⁊ hec q̃ in iuuenili etate fiũt soluunť i se nili. Quid. n. est ℔ fiũt in iuuenili. ⁊ dicim⁹ manifestũ ẽ qõ calẽ. ergo senectus sic̃ frigida remouet passionẽ sl virtus fuerit fortis qñ sicut dcñ est multa sil̃ pereũt ꝓp ℔ nõ dixit i vltimis senibus has dissolui. ſz in senib⁹ i qb⁹ virtus ẽ fortis. Sed dubitãdo igrimus quõ dicit by. q̃ in senectute maturanť: i senectute eni frigiditas ẽ frigi ditas vo nõ maturat. ſz solũ ꝺdẽfat et ĩgrossat. et ad hoc dicim⁹ q̃ frigiditas extiguit calidã malã ꝓpriõnẽ. hac ãt extincta cõfortať vtus. et maturat exitẽ mãs. dissoluti onem aũt gdẽ dicit. et dicim⁹ q̃ ꝓpingit multotiẽs q̃ fle mon est in mã simplr̃ subiecta. et hec mã a forti virtute subtiliať et ad fumos dissoluiť. et sic euaporat. ℔ aũt di cit dissolutionẽ. qd aũt dicit raritatẽ an pose est eẽ rari tatez in senibus: vbi est tãta friditas ⁊ dẽsitas: Et rñdeo mus ad hoc q̃ raritatẽ dic̃ supueniẽtẽ ꝓ debilitatẽ vir tutis. vtute eni non ꝓstringẽte se ad mẽbra ipsa rariora fiũt. nõ oz ãt ℔ recipe. non eni pose est in hõ virtute ma turitatẽ fieri. oz aũt vos scire illud qõ dicit in pnosticis q̃ iuuenes gdẽ magis patiunť. bũtes. n. mltũ calz. ⁊ bñ sensibilẽ dolorẽ facile sentiũt. senes aũt ex fritate tanq̃ ꝺgelatõez bũtes nõ sunt pene sensibiles i dolorib⁹. X.

Ꝺc aũt est qõ ĩtẽdit hic hypo. breuiter dicere q̃

b ꝺcia ꝺcys curať. didicistis. n. q̃ sanitas nõ fit nisi patiẽs sil̃ laboret cũ medico: vt facile diminuať egritudo. sic igr̃ dicit hip. et antinous curat⁹ ẽ. qñ nõ cõ senſit passiõi. ſz ꝺtrariatus est ei. dcñ est eni nobis q̃ si põt fieri sanitas nisi a medico egritudie et patiẽte: quõ ãt sit patiẽs ne biscũ. sil̃ pugnans: dicimus si ꝺtraria faci et egritudini. vbi gra. si fuerit egritudo frigida q̃ vtať calidis. si vo calida frigidis. ⁊ hoc ꝓsidera q̃ cũ hoc dic̃. Qñ contraria ꝺtraryus curanť: quid auteũ dicit qñ frigi dũ pdest et iterficit: silr̃ et calm. si. n. in frigida egritudi ne offeratur frigidũ iterficit. si vero calidũ pdest. simi liter et in cala egritudine. si calida dabis ledes. aliquoti ens. n. et ab ĩmoderata calitate nãlis calor ꝺstruitur. si vero frigidũ offeras proficies. XI.

Jdetur aũt nõ mãifestus eẽ bic ſmo. dicamus ãt
v nos qd ẽ acut⁹ furor. acutus furor ẽ qñ aliqs acute irascit ⁊ vehemẽter: ℔ aũt acutus furor eleuat cor: ⁊ pulmonẽ ad caput: hoc aũt ridiculosũ ẽ: ſz qd itẽdit dicere. dicitus q⁹ acut⁹ furor eleuat totũ calidũ ⁊ fert ipſz ad cor ⁊ plmonẽ. ⁊ ob hoc calidiorib⁹ factis his mẽbris ⁊ accẽſis ferẽ calitas ⁊ accẽſio ad caput ⁊ ſignificatio b⁹ ẽ ex eo q⁹ rubeſcũt gene ⁊ oculi ⁊ hoc ẽ ex apparẽtib⁹: ẽ aũt ⁊ artificiale ſignificatio. ſit enim ſtari magnus ⁊ dẽſus ⁊ celer anhelit⁹: ſiſt ãt ⁊ pulſus magn⁹ celer et dẽſus. dictũ ẽ ãt i iſagogis. i. i libro q dr̃ microtegni: q⁹ ira ẽ accenſio ſanguis circa cor ⁊ cũ ℔ reſidet deſicẽdũt oia: ⁊ fit trãſlitas. XII.

Dmirabiſ̃ eſt ℔
a ſermo: c⁹ multiplex ẽ expõ: ⁊ tñ laborẽ dic̃ exercitiũ. q dã aũt dr̃t: q⁹ labor exercitius articul' fit: ⁊ lacertis cib⁹ q̃ſi nutrimenti fortificatio: ab exercitus. n. ⁊ maxime moderatis fortificaſ̃ totũ corp⁹: carnes aut mẽbra ſic̃ ocñ ẽ i libro de articul. qdã ãt dr̃t cibũ q̃ſi mltitudinẽ cibor̃ ⁊ dr̃t q⁹ mltitudie ciboꝝ dolor fit articul' ⁊ lacertis. vt ãt itelligas laborẽ eẽ dolorẽ. ocñ ẽ. n. q⁹ labor dr̃ ſinthõa vt gbus qdẽ igiſ̃ acut⁹ ẽ morb⁹ ſtati ⁊ vltios labores bz. dr̃ aũt labor ⁊ exercitiũ: vt labores cibis ⁊c. dr̃ ãt labor ⁊ dolor vt duoꝝ doloꝝ q ſit fiũt nõ ſm eũdẽ locũ vehemẽtior denigrat alterũ. Laborẽ igiſ̃ dic̃ ſcõz ſcõz expõnẽ dolorẽ. vtrãq; aũt expõnẽ reſpuim⁹ dicẽtes: qñ byp. nõ vtiſ̃ prauis dictiõibus vt nutrimẽtũ appellarz cibũ: ſed ſciẽdũ qõ duas rõnes ℔ aſſignat vnã qdẽ hãc. labor articul' ⁊ carni q̃ſi exercitiũ articul' ⁊ carnib⁹ ſub itellige inuamẽtũ ẽ. Faz vo dic̃ hãc. Lib⁹ fõnus viſceri⁹ q̃ſi cibus i ſõno labor ẽ i viſcerib⁹. qñ. n. vigilam⁹ ex̃ eſt nãlis calor ⁊ ẽ tãq; nõ monẽs iteriora mẽbra. qñ ãt cõmedẽtes dormim⁹ iteriora mẽbra excitãtur ⁊ labor ãt circa nutrimẽtũ. ſz fatigatione bñt vñ pp hoc nõ oz aliquẽ inanitũ dormire qñ iueniẽt caliditas vtilẽ bũiditatẽ diſſoluens loco cibi. XIII.

Exercitia moderata totũ cor p⁹ fortificant. carnes aũt mẽbra.

Nõ ẽbet⁹ dormire ſto macho vacuũ exiſte.

Ulnplr exercitat mẽoriã nr̃az by. itẽdit ⁊ de aĩa
m iteꝝ õterminare. ⁊ qdã ſcribũt exercitiũ ſine n. in dictõe greca: q̃ dr̃ pypatos. qdã ãt ſcribũt cũ n. ⁊ dr̃t pypãtos. ⁊ pmi qdẽ exponũt ſic: qñ aie ⁊ exercitiũ ⁊ labor ẽ meditatio: ſcõi vo exponũt ſic: qñ oz qdẽ de alys meditari: maxie vo ⁊ de tota aĩa pp id q⁹ mouet rõnes ⁊ cõſideratões. iõq; ⁊ ſocrates meditatiu⁹ dicebaſ̃ eẽ ⁊ dr̃ciliũ ſuũ meditatiuũ appellabaſ̃. ſic. n. igiſ̃ qdã exponũt. ga. vo dic̃ q⁹ magis hec ꝓueniũt phis q̃ medicis. ſi vo ſicut medici voluerimus hũc ſmonẽ expõere. ℔ aũt dic̃ by. q⁹ ſi ẽ aliqs bñs ſubet aut ſtupoꝝ. tũc ordia ipſi medicationẽ ⁊ exercitiũ aie: vt exinde ꝓſuptio fiat cãe efficiẽtis morbũ ⁊ exercitario nãe: ⁊ alteratõ egritudis. i. 4.

Dmirabilis ẽ ⁊ ℔ ſmo ⁊ medicialis. ocñ ẽ ãt eru
a ditis ⁊ i libro õ iũcturis ⁊ articul' ⁊ i libro de cãis q⁹ ſciſſura dr̃ aut ſimplr diſſolutio cõtinuitatis aut diſio carniũ. ſ. lacertoꝝ vlr q̃tiẽs fit diſio carniũ q̃ fũt i pfũdo idiuiſa exiſte cute qõ i libro de cãis ꝓtritionẽ appellam⁹. q̃tiẽs ãt ſupueniet diſio: tũc ⁊ ſãguis egredit̃ mltus ⁊ q̃ſi piclitaſ̃ mẽbrũ cũ fiat vacuũ. ⁊ ſtati oz auxiliari. ⁊ qõ õſic̃ replere: ⁊ tũc vtimur ꝓſtrictis vt poſſim⁹ retiere ſãguinẽ egrediẽtẽ aut ſi venis ℔ pmanẽs faciam⁹ p dietã bõi bũoris vt gſiem⁹ ſãguinẽ. ⁊ ſic replea m⁹ cũ atũ: multotiẽs ãt ⁊ emplaſticis vtimur. vt mãz retineam⁹: malã ꝓplexionẽ diſtiguamus. emplaſticis aũt vtimur qñ eſt ⁊ qualitas vincens. XV.

Edicinalis ẽ ⁊ ℔ ſmo. qd ãt vult dicere qñ mltom
m tiẽs ſupueniet paſſio i aure: ſz aut ẽ aꝑa aut mala ꝓplexio q̃ effic̃ paſſiões. ⁊ ſi qdem ẽ aꝑa oz oleo camomillio vti i aure. ſi vo fuerit calida mala ꝓplexio: tunc oleo roſaceo. ſi vo ẽ vtrũq; tẽ oleũz camomellinũ ⁊ roſatũ ꝓmiſcens ifũde cum ſtupa inuoluta i digito: ⁊ by. qdẽ nãli orgão ꝑcepit nos vti. ſ. digito. tu ãt ⁊ lanayteſ̃ mltotiẽs. qñ aũt mltotiẽs ꝓtigit te eẽ i aliq̃ loco vbi nõ i uenis oleũ: tũc piguedinẽ diſſolue ⁊ diſtilla. et iõ ſi dixit ſimplr. qñ oz oleũ ifũdere: ſz vnctionẽ. dic̃ aũt q⁹ oz ſup põere ſtupã ſiniſtre mãui: ⁊ recipe id qõ egrediſ̃ ab aure ⁊ hãc ſtupã põere i igne. et ſi eſt fetidũ qõ ab ipſa exit malicioſa ſit egritudo. ſi vo nõ ẽ fetor: tũc nõ ẽ malicioſa. ⁊ ℔ ãt oz facere et ſi decipi. ſz vr̃ by. nõ ℔ dicer̃. ſz aliqd aliũ. vbi grã fetor ẽ q egrediſ̃ et decipit patiẽtẽ plibus õ cãis: aut q⁹ dicat eidez q⁹ chronica fiat ℔ paſſio. re ãt ℔ pdicẽte citoꝝ pmutabiſ̃ paſſio nõ dicẽs. verũtñ ſi tardabit inueniẽt verus. ⁊ p duas cãs oz decipe patiẽtez vt videat difficil' eẽ egritudo ⁊ glorificer̃ medic⁹. aut p tres cãs: vt magnificãdo morbũ ꝛcipiat maiorẽ mercedẽ: et maxie ſi fuerit cupidus: ⁊ de malo lucrãs: et ℔ vr̃ oꝛe by. et dicius q⁹ nihil boꝝ. ñ. n. ℔ ꝛceptõ digna ẽ itẽtõe by. aut aĩe fuc: maxime aũt ẽtia cã: ipe. n. i alys tractatib⁹ dic̃. Liberal artis luba debẽt eẽ et opa. q vo mercede fuiũt vitupant ſcias ⁊ cogũt: ſz qd eſt q⁹ dic̃. ⁊ dicius q⁹ ℔ itẽdit. Qñ ſi ſupueniat dolor auris. ſtude ꝑdcis curare paſſionẽ: ſi vo ñ curaueris ⁊ imine bit: tũc decipe nãz. offeras ſtupefaciẽtia ſic̃ opiũ et bẽ alia. ſic. n. dictũ ẽ i libro de igenio ſanitatis q⁹ i colicis oz mitter̃ rute oleũ: ⁊ figdẽ diſſoluer̃. bñ erit ſi vo nõ: tũc ſtupefaciẽtia offer: vt decipias nãz. Aliqñ ãt et cã curatiõis oñdim⁹ ſtupefaciẽtia: q̃tiẽs calida q̃litas dñaſ̃ ſic̃ in iuuenili colica diſpõne ſupueniente a calida cholera. ſz cũ offeres ſtupefaciẽtia ꝓſidera vtutẽ. et ſi fortis fuerit offers: ſi vo ñ fuerit fortz ñ offeras: qñ igiſ̃ mltotiẽs gratiaſ̃ vr̃: et ñ fit ſanitas: ifũde vnctionẽ calidã.

Liberal artis libe ralẽnt' eſſe opa. q vo mercede fuiũt vitupant ſciẽtias.

calidã ãt dic̃ tepidã. Frigidũ qdẽ vitupaſ̃ pp ꝓſtrictõez calidũ vo pp id q⁹ mouz rumata. meli⁹ ãt ẽ tepidũ. vñ ⁊ bõer⁹ dic̃ õ machone: imiſce aq̃ tepide. ¶ Et videbiſ̃. Et videbiſ̃ ãt dic̃: vt certiſſime cognoſcas qõ egrediſ̃ ⁊ nõ decipiaris: qõ ãt vt vr̃ ſignificet. ſz vitatẽ oñdit et byp. dicẽs. Medicus mihi vr̃ bonus eſſe. et ipſemet plat. dicit. Uideris mihi gorgia pbari. XVI.

Nõ ẽ vna cũde cali da irida ⁊ tepida.

Uidã ãt exponũt ſic: q⁹ ſic̃ ſe bz ligua ſic ſe bz et
q vrina: qdã ãt q⁹ ſic̃ ſe bz vrina ſic ſe bz ligua. Ha. vo vrinã itelligit nõ eã q egrediſ̃ a renib⁹ ⁊ veſica: ſz ſeꝝ qõ ẽ vniuſcuiuſq; bũoris: vnuſquiſq; n. bũor bz ſubtile ⁊ aq̃ſũ: ſi igiſ̃ ẽ ligua crocea: õſignat q⁹ aq̃ſũ ſupabũdat cholẽ rubee: ſi vo nigra õſignat q⁹ aquoſũ ſupabũdauit melãcholici bũoris: ſiſt ãt et i aliys õſignat ligna bõ paſſiões ſic̃ babiſ̃ ad paſſionẽ exiis ex eo q⁹ ñ tegit cute: yeꝝ diſtigue: q⁹ bõ deſignatiões deſignat tibi ligua:

aut nisi ppriā passionē hēat: et pp ppriā passionē tal' aut tal' fiat: aut pp vrinantē būoꝛē: aut pp clbaria. XVII.

n Ora āt q̄ soli⁹ cholerī rubee gñatōez dic̄ vt breui loqui⁹: qm̄ i pinguosis ⁊ imūdis ⁊ dulcibus gñaf hec: tu āt dices ⁊ alioꝛ būoꝛ gñationē q̄ melancholic⁹ būoꝛ gñaf a grosso sāguie: flegma āt a frigidis: aride aūt ab exustiōe: aridas āt dic̄ liguas: dīt aūt rubeus ⁊ siccū a croceo qm̄ croceū arefactū fac̄ rubeū: rubeū aūt būecta tū effic̄ croceū. sic̄ dcm̄ est i libro de crisi.

¶ Fuliginose. Dicit q̄ lingua sit hōata designat ⁊ būoꝛe ꝓtēto in mfice: fumi. n. ascēdūt ab ipsa ⁊ trālmutāt linguā. B āt exponē. gal. q̄ būllimū est: dic̄ q̄ signoꝛ pstriuz ⁊ cāe pūtes sūt cālo aūt pūtib⁹ nō olo sūt ⁊ signa: ecce eni lingua exīte crocea vīo designat q̄ colera rubea cōtinet: si vo colera ru. supabūdat: nō olo signū supuenit lingue: vz croceū: ⁊ ē B q̄ ad aliō mbꝛ repsit mā. XVIII.

De qui busdam vrinarum dīsijs.

o Jctū ē aūt ⁊ l. pnosticis: q̄ mīte sūt dīe vrine: h gdē ē enozima meduꝝ. h vo nefoloides supi⁹: aliud sedimē iferius: dictū ē āt q̄ vrina egredif aut filis corpoꝛi sic̄ solidis: vt petaloydes vrla: aut sulfurea: aut filis būoꝛib⁹: ⁊ fm nāz dis exīstibus aut exī nāz: aut sili oblato potui ⁊ cibo. vñ multi nigra vina bibēres: nigre mingūt. sile āt būoꝛib⁹ strisec⁹ exīs dicēs. ¶ Pot⁹. Nō q̄ būoꝛes dimittim⁹ fz nāz exīstes ⁊ exī nāz. XIX.

Ere idē dicit q̄ dictū ē de scēsiōes gdā dīt vomitus: sig dē. n. melācholici būoꝛis supueniūt vomitus: tūc nigra lingua fit. ⁊ vlr fm cūatū būoꝛē alterat ⁊ color lingue. Quidā aūt ꝓsistētiā dīt: q̄ si būoꝛis ꝓtenti: vñ addūt de supabūdātia quasi desupabūdāti būoꝛe lingua assimilat. Uñ si fuerit colera rubea: supabūdās ola q̄ offerunt amara videt sic̄ ⁊ icterici: ⁊ simel offerat eis amaꝛ putāt: qm̄ pp hoc q̄ dant comestioni: mouet q̄litas ꝓtēta i lingua: ⁊ pp hoc q̄ eis dant cogitāt esse amara. Quis sint dulcia: ⁊ silr ⁊ si est flegma sallū cōtentū: vident ⁊ q̄ dant eis esse salsa. XX.

Colera. supabūdante ola obiq

v Ult aūt ⁊ a māmis facere pcognitionē: ⁊ qd dic̄ q̄ multā cōionē hz gñatiua ad ea q̄ sūt pectoris. g̃ si sāguis ē ꝓtētus i mfice: rubicūda fiūt capitella māmaꝛ. si vo colera rubea a rubicūdo crocea fiūt: ⁊ h gdē nā sūt. Scōa dictō vī cē idigna hy. mfice āt vas nolat: cū i aliquo suoꝛ tractatuū nllo mō vocet mfice vas. zi.

Jcut. n. ex egōnibus bēm⁹ cognitōez eoꝛ quo sc̄ bēant ea q̄ sūt i vētre ⁊ inteſtis ⁊ ex vrinis coꝛ q̄ sūt i epate ⁊ vesica: ⁊ sputo coꝛ q̄ sūt circa pect⁹ silr ⁊ cerebꝝ passionē cogñscim⁹ ex nālib⁹ egressibus ipsius. vbi gñ ex ocul' narib⁹ palato ⁊ aurib⁹. sic igī h ex auribus facit notitiā. Et dicit q̄ sordicies auris. sig dē ē amara: designat ipaz supfluitatē esse ⁊ nil malū significat: si vo ē dulcis liq̄tionē sube cerebꝝ. dicit. n. q̄ medic⁹ si gustet sordicie: sz patiēs sic̄ ⁊ sudorē pcipim⁹ ipz. Opz nos scire: q̄ ex h loco būit ꝓn⁹ ⁊ scripsit libꝝ de ſteriozib⁹ a lesiōe actionū: et ab egritudib⁹ et canōes ꝓtes. XXII.

De sordicie auris: ⁊ sudore: nō medicus sz patiēs gustare dz.

Jrabil' ē h fmo et dign⁹ hy. et oz i opibus art: cē m ꝓmēoꝛabil. Quid āt hoc ē qō ipe dic̄. p expōam⁹ qd ē plixa passio: et qd dicit: terrā ꝓnutriētē dic̄ i q̄ gēitus ē et nutritus et pfecerauerit: bis itaq; se būtibus: qd itēdit hy. ⁊ dicius suppōaf aligs bīs passionem chronicā: et h volnit curari ⁊ ōbuit flebothōari. ⁊ sic flebothōar⁹ ē fm arte ⁊ nil' pfuit. postea p⁹ flebothōiā ali q̄ diera ꝓfulit vti ⁊ ñ iuuit. ōiñ ꝓsideras medicus: q̄ mā iterius itēdebat purgatiuū ōdit: nihilōinus tñ passio ꝓmiebat ⁊ nā deficiebat: et corp⁹ male se bēbat. ⁊ iā vlr mltas medicias offere bat medicus: et nil' pfecit: bñ aūt dixit q̄ multas medicinas obtulit: qm̄ chronicā supposuit passionē: q; i acut; egritudibus vna et sola medicina si ꝓrigit idigem⁹ pp breuitatē passiōis et alteratōis. i chrōicis āt plūbus idigemus: plib⁹ aūt dicit ñ ōrys. sed silibus vez ofntibus i q̄titate: si. n. fuerit mā grossa. si ꝓrigat oz offerre synapim: ōiñ calidioza sic̄ pip: postea. ⁊ si sic nō iuueris aliqd calidius. sic igī medicus in chrōica passiōe plūbus vsus est medicis et nil' pfecit. deiñ vsus ē eo q̄ ab ipsis dz circulatio. Circulatio āt est: qñ aliqs flebotomat dictat purgat et aliqs vtif medicis. et si nil' pficit vt itez flebotomet itez dictet et itez purget: ⁊ tā doc mltoties faciēs medicus nil' āpli⁹ egit: et h ola fecit fm sciaz: et nil' ocio suz accipiēs. Quid igī oz tūc facere. et dicius q̄ aer ē q̄ maxīe passionē opaf: ⁊ oz tūc pmutare ad ꝓriū aeꝛ. vñ dictū ē ab hy. iapboꝛismis: q̄ oibus fz rōn⁹ opatis si nihil fz rōnē fiat: pmutare oz: ⁊ tūc ad ꝓriū deuenire: ⁊ bñ dixit ad ꝓriū: sic. n. et in b⁹ patiēte si calidus aer fuerit q̄ faciat passionē ad frigidū pmutare. vñ et hy. dicit q̄ oz tūc a patria discedere. et sanitatez ex alio loco bīe. Quidā aūt dīt q̄ nō simplr pmutationē aeris ꝓcipit hy. discedere apria: sed discedēs moueaf aut ābulās i via aut in curru aut i equo ferat. et sic ex motōe subtilief mā ⁊ dissoluat passio. Ha. vo ñ placz bz expō: fz pmutationez aeris dicit: qm̄ oz pmutari. igī si a calido aere patiat ⁊ ē subtil' mā effectiua passiōis: dicit q̄ oz grossū aerē ⁊ frigidū ingrere ⁊ ibi manere: si vo a frido aere patiaf ad calidū tēdere et ibi manere: et qdā pp delectatiōez et solatiū egrediunf a ciuitatibus. hyppocratic⁹ vo medic⁹ si oz bis curare: fz de pmutatōe aeris. et doc ē qō dicit. terrā demutare ꝓnutriētē. Cū bis āt pdcis vt aliqd bumanū et religiosum tibi dicā qō hic dicit hy. Terrā demutare vt vadas ad tēpla et sacra. Cū eni aer nō pficit: tñ oz spem salutis ponere in deo. XXIII.

Nota qd ꝑ pmutatōe aeris dicat.

Quz aer nō pficit tñ oz salutis spē in do ponere.

a Daliū fmonē trāffert se hy. et qd dixit. Debilio ra nutrimēta q̄ parū nutriūt sic̄ caules: et q̄ non bīt multā et grauē q̄litatez sicut succus ptisane: quēadmodū et fortia nutrimēta dicius aut mltū nutriētia tā q̄ testiculi gallo coꝛ et oua gallie et porcie carnes, aut bīes grauē q̄litatē ficut fynapi aut pip. Dec āt ōbilia nutrimēta qdā itelligūt faciētia supfluitatē aut modicū nutriētia hec. n. facile digerunt et discedūt et modicaz mansionē bēnt in vētre quā mansionē vitā nolat hyp. Sed hoc quidā dicūt indignū esse itentione hyp. qō bñ vigneī vitaz denotare: vñ qdā pmutāt scriptūrā et vbi sūt nutrimēta: corpa scribūt dicētes: q̄ corpa bītia debilē vtutē sint modice vite. q̄ vo bīt fortē vtutē sūt lōge vite: falsum aūt ē hoc. Nō. n. fm virtutē ꝓstituit tps

Tpo ⁊ mensura vite ñ ſz vtuté cõſtituiſ. ſz ſupi⁹ oꝛ dinata ē.

vite. vñ hiſtoriçaſ ab Ariſ. ⁊ ab alijs phīs. q⁹ peſte ſupue niẽte: q gdé bẽbãt fortẽ vtuté moꝛiebanſ: q⁹ obilẽ ſal uati ſũt: mãifeſtũ igſ q⁹ mſura vite ordiata ē ōſup. 24.

p Kuritus ãt diꝯ: aut laboꝛioſas egritudies: aut diſ curſionẽ articuloꝝ. ga. aũt diſtiguit ⁊ puritũ vo cat diſcurſionẽ carniũ ſm pmã ꝛiũctionẽ q̃ ē inẽ biſciã ⁊ oꝛ nos ſcire: qñ hoc poſſum⁹ lucrari. ⁊ ex B ſmo ne: qñ neſcim⁹ gd diꝯ gd. n. diꝯ ſi fiãt puriť⁹ ſiẽ dictũ ē ī libꝛo de ae re locis ⁊ aq̃: oꝛ icideꝛ venas q̃ ſũt i aurib⁹ et q̃lis ē cõis auriũ: ⁊ q̃ ē inẽ biſciã ꝛiũctio. poſt B ãt nꝛ ſũt circa aures magne vene: ſz fuligio ſa vala: ſi vo ⁊ ſũt nõ ſu per aurib⁹ ſẽ: ſz ſub au rib⁹ be vene. XXV.

De no cumento coitus. o Idicißis. n. gd ē libido. vꝛ. coi tus g ē i affrodi ſiis bõ aũt coitus vitu perať gdé. aut calefacit: aut ifrigidat: ab oĩbus ãt ꝛcedi tur: q⁹ deſiccat: ſi egreſſu ſ ſpmatis fiat: ⁊ vitalis fortitu dis emiſſio: qd igiť diciꝰ: qñ ⁊ calefacit et ifrigidat. ſz ſm q̃litatẽ calefacit. vñ videm⁹ qñ i hac motiõe ⁊ cale factiõe calidius fiat coꝛp⁹ ⁊ acutius: exide ⁊ ſãguis egre diť: ſm vo ẽntiã ifrigidat egreſſiõe. vꝛ. vitalis fortitu dis ⁊ ſpmatis: ⁊ multa emiſſiõe: hy. itaq; ad q̃litateſ ſſpti ciẽs dixit: qñ libido diſſoluit egritudies q̃ ſũt a flegma te in ſubtiliãdo mãꝛ: verũtñ nõ oꝛ ꝛiũc hac libidie vti: qñ frigidi⁹ efficiť coꝛpus: ⁊ cũ bis ⁊ aliud flegma gnãt epicur⁹ ãt ſmoꝛ oẽs ꝛiũctõez ſiẽ pñs ſmouit niſi cũ ex pedit oꝛ vti: ⁊ ait hy. nꝛ nimiũ ſpler⁹: nꝛ nimiũ cũat⁹. 26.

Validi cibi calidos ventres petur bãt. p Alidos cibos dicit h̄ g bñt validã q̃litatẽ. ſiẽ pip ⁊ ſynapi ⁊ hȳ. calidos vẽtre vo nõ g bñt ſz nãꝛ ca lidũ vẽtre. ſz g bñt exꝰ nãꝛ calidã q̃litatẽ i vẽtre: i bis aũt graues cibi ſiẽ pip ⁊ hȳ oblata pturbationẽ faci unt ⁊ motionẽ ī vẽtre additiõe calitatis: ⁊ ſiẽ dictũ ē in libꝛo de regimẽto: malũ efficiũt. gdã ãt huic ſmõi. ⁊ ꝛñ tẽ aduciũt nigre coleꝛ eẽ B q̃ dꝛ: qñ bi cibi ñ ſolũ ptur batiui ſũt vẽtris. ſz nigre coleꝛ: ⁊ ipe gõ ō difficilia oium bũoꝝ mẽtõez feꝛ: nu vo diꝯ venẽoſũ bũoꝛẽ ⁊ viridẽ. 27.

Quid ſit emoꝛroia. q Ualiter ãt ꝛſtruaſ: nigre colere: cũ ſupiori dictũ ē. q̃o vo cũ iferiori dõz. attñ dicam⁹ p q̃ ē emõ roia. Emoꝛroia ē apitio vẽaꝝ q̃ ſũt circa anũ. hoc ãt fit aut pp bũoꝛẽ aut moꝛdicatiuũ aut iferus tẽdẽteꝛz cũ grauitate q̃lis ē melãcholic⁹ bu. ⁊ flegmatic⁹. vñ ap põere oꝛ ſmõi a. ꝓpõnẽ: ⁊ diceꝛe q⁹ paſſiões ſupuẽiẽtes a nigra coleꝛa: emoꝛroia diſſoluit: diſſolui ãt melãcoliã q̃ranã. ꝛſtrigit ãt ⁊ ſpatũ cãerũ ⁊ elephãtiã: hñ ãt diꝯ ſpatũ: qñ ſi imlet cãcer aut elephãtia: nõ curať ⁊ q⁹ me lãcoliaz diſſoluit h̄ paſſio: hiſtoriçat ga. qñ i melancõio puenit emoꝛroia. ⁊ diſſoluta ē paſſio. deiñ cõſtricto flu xu ſanguis redyt melãcolia. ſiẽ ãt diꝯ hy. ſanũ ſm nãꝛ: qñ fluxꝰ ſãguis ſupueniẽtes oẽs egritudies q̃ ſũt a me lãcolico bũoꝛe reducit ad id q̃ ē ſm nãm. XXVIII.

De nol bꝰ epilẽ/ ſie. e Upauctiles moꝛbos noiat bũectantes ⁊ chroni cas paſſiões aut a pueritia factas ſiẽ melãconiaz nepbreſiz. magis ãt i pueris lapidẽ in veſica aut epilepſiã. ga. vo diꝯ: q⁹ magis de epilepſia h̄ determiat. Epilepſia. n. potius pueris ſupuẽit. vñ ⁊ puerilis noiať: dꝛ ãt ⁊ epilepſia pp id q⁹ occupat actões aie: dꝛ ãt ⁊ herculeꝰ moꝛbꝰ: nõ q⁹ herculi ſupueneꝛit. ſz ī expugnabilis eſt ⁊ iuictus ſiẽ hercules. aut magꝰ moꝛbus: aut pp ma gnitudinẽ ſiẽ magna ſuis aut magnꝰ piſcis: aut qñ ma gnũ locũ occupauit ſiẽ cerebrũ vbi ē rõnal⁹ aia: hanc ita q̃ epilepſiã diꝯ q⁹ curat ꝛiũctio: curať ãt ifrigidat dixit ꝛiunction ẽ vo dixit nõ verã ꝛiũctionẽ. ſz tpo i q̃ fit ꝛiun ctio. Liuuenilẽ etatez: qñ aũt mꝛta caliditas ē ⁊ diſſoluit paſſionẽ: aut igſ B dica⁹: aut ifridat dixit ãre leditꝫ. n. ſũt ſm nãm calida eẽ videnť: q̃ vo ex nãm frigida. ledit eni ꝛiũctio ifrigidatiõe paſſionẽ augmtãs. 29.

Uétres byeme ⁊ ve calidiſſimi ſũt nã. Doc igiť ⁊ B diꝯ q⁹ ifridatio attigit cutiz ⁊ icludit calidũ vt ſm rõnẽ fiat vigõ ⁊ tantã fieri vigõnẽ q⁹ vix ego egredi ť aut B dicas aut ⁊ alind. Dictũ ē ãt nobis q⁹ frigidus aer iducit p ſpi rationẽ p pulſũ p anũ: multotiẽs igiť iducta ē frigida q̃ litas p anũ ab aq̃ frigida: aut a vino q̃dã lota: ⁊ exide la certus ꝛſtrictoꝛ⁹ ꝛſtrict⁹ ē: ⁊ ꝛſtipatoꝛez fecit vẽtris. B ē lacert⁹ aut ab ifrigidãtib⁹: aut a b acutis ꝛbiť: ⁊ min⁹ ef fiť vẽtré egereť: motũ igſ mioꝛẽ: vẽtriz duriciẽ dixit. 30.

Quõ ſit ditas ꝑt eſſe cũ di geſtiõis. Ic ãt ō purgõe ōteriat: qõ ãt dixit ō belleboꝛo di cas ō ſcamõea. ⁊ ō agarico. ⁊ alijs purgatis: gd ãt itẽdit: ⁊ dicim⁹ q⁹ ſi õbes vať purgõné oꝛ ſubtilia ri mãꝛ. ⁊ fluxã faceť. ſiẽ dcñ eſt in apho. XXXI.

Qñ dẽ/ at ꝛcedi balneũ i fluxu. i Ntriſec⁹ gõ p ius i quo ſit ãerũ petroſcllinũ. ⁊ hȳ talia p q̃ ſubtiliať mãꝛ exteri⁹ vo p balnea bũectan tia coꝛp⁹: ñ ãt diꝯ ſiẽ gdã cogitãt q⁹ p⁹ purgõné. aut i ipa purgõne des cõedere. ⁊ des balnea. B. n. nõ oꝛ facere niſi coꝛpus ē ſiccũ. qñ ſi fuerit plectoricũ coꝛp⁹. ⁊ balneam⁹ magis poti⁹ reũatiſam⁹ ñbra: veꝛ q̃ſq; ⁊ cibũ offerim⁹ p⁹ purgõné: qñ õbem⁹ dare purgõné. ſic. n. i ſicco ſtõ ſuc cũ ptiſane añ purgõné offerim⁹. qñ ⁊ bũectatio ſucc⁹. ⁊ hȳ gdã hñ exꝑpurgatñ ſi ⁊ B idigem⁹. Si vo fuerit cala mala ꝓlõ i oꝛe ſtõ: tũc aq̃ miſtram⁹: vt iq̃litate extin guat: ⁊ purgõ fiat aptioꝛ. ⁊ B ē qõ diꝯ hy. XXXII.

Epiſtio diſſi/ diẽ i ſſpi rationez ⁊ reſpira tionẽ. o Jctũ ē ãt h̄ ſupi⁹: q⁹ i vgilia extriſec⁹ circa ſupficiẽ ferť mã ⁊ nãl calor: i ſõno vo itroꝛſus circa pfun ditatẽ ſanguinẽ ãt diꝯ hic nãlẽ coloꝛẽ. XXXIII.

m Jrabil ē h̄ ſermo veꝝ idiget diſtictiõe. ſupioꝛẽ ãt q̃ſq; dicit vẽtré g cibos recipit. iferioꝛẽ aũt cõca uitatẽ iteſtinoꝝ. q̃q; aũt ſupioꝛẽ ventré dicit g eſt cere bꝛi: inferioꝛẽ vo g eſt pectoris: hic oũt ſupioꝛẽ ventré di cit illũ g eſt ſtõ: inferioꝛẽ vo iteſtinoꝝ. ⁊ gd dicit: q⁹ ꝛtine tur co. ru. ⁊ ſuperi⁹ ⁊ inferi⁹ ⁊ ipa mouet ⁊ motõe. ⁊ mor dicatõe rigoꝛẽ efficiť: epiñ ⁊ febrẽ. ſz qñ os vẽtris ſenſibi liter magis eſt pp copiã neruoꝝ: ita ſtina vo non habent multũ ſenſus: pp hoc diꝯ. p oꝛẽ gdé ab oꝛe ſtõachi ſup uenire febrẽ vero ab iteſtinis. XXXIIII.

Epiſtio diſſi/ diẽ i ſſpi rationez ⁊ reſpira tionẽ. r Uriuz ō peripleumonica paſſiõe mentionẽ facit. gd aũt diꝯ attractionẽ gdã exponũt q⁹ diꝯ ſpi rationẽ q̃ eſt ſm nãm. q̃ diuidiť ad iſpirationẽ. ⁊ reſpira tõem. ⁊ reſpiratio quidẽ ex ducit fumoſas ſuperfluitates iſpiratio vo excitat ⁊ viuificat coloꝛẽ nãlez. Quidã aũt dñt attractõez in ſpirationẽ q̃ eſt ex nãm magna dẽſam

ꝛ celerē q̄ fit in q̄litate magis calida diāte. ℔ est ꝟa exp̄ō. de hō. n. mala ꝓplōne mētionē facit. vñ dixit cauma: dixit āt ꝛ gracilia. ℔ aūt nō diceret si itelligeret de calore nāli: q̄re āt de sola ispiratōe faē mētoēz. ꝛ nō de respiratiōe. ꝛ dicim⁹ q̄ sic breuiloqu⁹ hoc fecit dimittēs te. ꝛ ſpiratōēz subitelligere. aut de nobiliori ꝓmēorat: nobiliori āt ē ispiratio expiratiōe: aut q̄ q̄litas ē iminens. vbi aūt qualitas ibi ispiratio magis ſgrit. vbi vo mā mlta ibi expiratio pp ispiratōz fumosaꝝ supfluitatuz. Propter qd aūt solū ō pulmōe mētoēz fac. aut sic breuiloqu⁹ p̄cipiēs nos ſb itelligere. ꝛ cor: aut vt demſet passionē maxi mā eē. qm̄ ñ tā pulmo g sit būid⁹ sicc⁹ fieret: aut dicas ꝛ aliō q̄ ispiratōez gō pīmo pm⁹ recipit: ſcdo cor. ſpiratō vo q̄ ē p arterias p̄ qdē cor. ſcdo pīmo ſcipit. ꝛ pp b⁹ ō ispiratiōe ꝓme motās de plmōe mēti oné fec: sicut sīō ſpiratōe q̄ est p arterias faceret mentionē. cor pordiaret. suꝑ naculū āt. quidā āt huic ſmōi addūt ꝛ dñt. q̄ cauma supnaculū. vez̄ itelligibile nō inenier ſm rōnem: quid āt ē q̄ dic. graciliat sōn⁹ mlt⁹. igit adiecēdū est iferiori ſmōi qd igit itēdit. Et dicim⁹ q̄ si fecerim⁹ sōnū i cōpe ñ nutrito ꝛ vacuo: tūc tēdit in sōno calor nāl ad pfūditatē. ꝛ ōficiens cibo debilis fit ꝛ fridus ꝛ subtil exiū nō nutrit: ſz graciliat seipm. sic ꝛ in exteriorib⁹ ignis nisi tpe p̄mo nutriaꝝ ex lignis: nō calefacit vicīa loca: bñ āt dixit mltus sōn⁹: qd. n. q̄m̄ iuenit modicū cibū nālis calor: ꝛ modic⁹ fit sōn⁹: ꝛ nutriunt mēbra q̄uis sit modic⁹. si vo cib⁹ nō tribuaꝝ: et mltus sōn⁹ supueniat: tūc graciliat sōn⁹ mēbra. pp ℔ dicit: q̄ oz offerre cibos ante sōnos. qō et supius dictū est: labor cibus sōn⁹ viscerib⁹. XXXV.

Sōn⁹ in cor:pe vacuo ōbilitat ꝛ ifrigidat.

E frigidis aūt cibis facit mētionē. ſ. leguminib⁹ et
d olerib⁹: ꝛ leguminū qdē exēpluz ē lēticule: ꝛ ciborū frumētario⁹ miliū. olerū vo cucurbita: qd est āt q̄ dicit. Fridissim⁹ cibus: nō debuit dicere fridissim⁹ suplatiue: ſz fridū: de frigidis. n. mētionē facit. ſz ñ ō fridissimis. ꝛ recipit exēplū leguminū lēticlas. frumēti āt miliū: olerū cucurbitā. Etenī miliū ōsiccat. ꝛ fridat ꝛ lēticule: lēticule vo squamosū būt ripticū vtutis: faria vo ꝛ qō ē iterius frigidā ꝛ ſtipatiuā: vez̄ dicit ga. q̄ fac q̄litatē ꝛ resuscitat: q̄litatē āt fac aut ſm q̄dā q̄litatē: aut ē frigidatōez ꝛcludit nālē calorē. et sic efficit digōez. 36.

Lenticula ꝛ milio.

Scit ℔: q̄ si est cor:pus nō purgatū nō oz exercitiū
d dare ei i motōe ꝛ caliditate: ſigdē ē subtiliorē mā efficit exantbiata: si vo ē grossa efficit opilatiōez ꝛ ferē ad mēbrū nobile multotiēs: ſz ꝓsidera q̄ ſigdē ē solū subtil mā: bñ ꝓueta efficit vlcera: si vo ē cū acūie male ꝓueta effic vlcera. itēde āt qd fit p illo q̄ effic nociuit. ñ. n. vlcera sē q̄ appōunt. ſz mā q̄ vlcera effic. 37.

Qualit purgād⁹ sit puer lactens.

Onsidera by. hoc tibi dicere: q̄ de mulierib⁹ ꝛ viris mētionē fecit: ꝛ volum⁹ pueros curaꝝ: ꝛ si mlta est mā i puero. ꝛ nō patit be lebor: aut scamoneā aut aliqd purgatiuū. qd oz facere. ꝛ ſigdē lactat: matri siue oz daꝝ electeriū: qō ē cucumer siluester. ꝛ ex hoc. n. efficit lac nutriētis puerū laxatiuū ꝛ purgat puer sine macula: si vo nō ē lactēs. sed nouiter a lacte abstinēs

Quevio lētia vacui attrabūtur ex naturam mouen vicātur.

p Ercalido nutrimēto ifrigidato itrisec⁹ labō extrisec⁹ sol' calore sensibili tpe estiuo ℨrio aūt ℨria. Cibi bi q̄ velocit tenētur bi vero tarde. I.

Arnes trahunt ꝛ ex vētre iteri⁹ ꝛ exteri⁹ māifestū sensui ꝛ iducēs spiritum ꝛ educēs ꝛc. II.

i Calidioribus venis sanguinis multitudo

tunc accipe capā q̄ comedat scamoneā aut cucumerē siluestrez ꝛ bui⁹ accipe lac ꝛ da puero ꝛ purgaꝝ: ꝛ ſidera exinde q̄ nō solū cibus patiꝝ in nobis. ſz agit i corpe: q̄ n. agat manifestū ē: ex eo q̄ ꝓfortaꝝ vtutes. qō autē patiaꝝ: māifestat p siccū vbi qdē mortale exīs vbi odorifez terre ſz q̄litatē ꝛre i q̄ nasciꝝ. XXXVIII.

e Xtrinsec⁹ solis calori sensibil' tēpore estiuo: ℨrio aūt ℨria qō in calido: q dā cū supiori ſcribunt q̄ oz tepido: aut modo emuncto lacte ꝛ calido existente vt: q̄dam aūt cū iferiori cōtrunt: et i calido dicūt. i. in calida mala cōplexiōe. in hac igit oz dicit ꝛ exterius ꝛ interi⁹ ifrigidare: iteri⁹ qdem p frigidos cibos: sed vt actione frigidos sicut aquā: aut vtutē bibētes ifrigidandi sic la ctuce. exterius vo q̄daꝝ dicūt per solez̄ caliditatē ꝛ cooperimētū: vt ℔ mō accessio euapozet et ifrigidetur ꝓfunditas. aut igit hoc dicas: aut dic q̄ de his reminiscit dicēs si in calida distēperantia accipiamus solē: aut velamina ꝛ reliq̄ talia nō ꝓficim⁹: sed potius ledim⁹: oz igit ꝛ exterius ifrigidantia accipe infrigida vero distemperantia calefaciētia. ¶ Cibi bi.

¶ Manifest⁹ est ℔ ꝓmo. dictū ē. n. q̄ debiles cibi nō morant multo tpe in vētre. fortia vo et nutriētia morant.

¶ Explicit quinta particula. Incipit sexta.

Ostq̄ ōtermiauit by. q̄ntā pticulā pūtis negocy: in q̄ ōdit nobis plā docuīta nālia ꝓcognitiua ꝛ medicialia ꝓuter itēdit ōtermiare ꝛ sexta pticulā. Et icipit p̄ ōtermiare de nā ꝛ ō opib⁹ ei⁹. Et sciēdū q̄ carnes dic ñ solū carnosū gen⁹ lacert oz: ſz ꝛ oia alia mēbra mollia. eteni ꝛ vēas ꝛ arterias ꝛ oia hō mēbra carnes appellat. Dic itaq̄ q̄ ℔ mēbra nutriūt: ſz ñ nutriunt absq̄ attractia vtute: ꝛ siue sit i nob attractia vt⁹ siue ñ. ꝛ q̄uo agat nāle negociū ē: ꝛ ō bis ef sic doctrinā: ꝛ volo nūc ℔ igrer: vt illō qō ē ex itētiōez ō itētōe facia. Doc āt ꝓuēit scire q̄ mēbra attrabunt aut nāl: aut ex necitate. ꝛ nāl qdē. sic cuz op⁹ ē vt nutriaꝝ cōp⁹: ꝛ tūc offerūt cibi: bi āt cibi digerūt i ſtō: postea trabūt p mesaraicas vēas ad epar ꝛ ibi alterant i sāguinē. ꝛ sic traducūt p vēas ad totū cōp⁹. Mltotiēs āt fit eua poratio ꝛ attrahit supficies ex mēbris adiacētib⁹ būiditatē: ꝛ boc itez̄ a ꝓpigo. et sic sit q̄uscq̄ attingat epar: postea epar attrahit a vēis mesaraicis: ꝛ be a ſtō: ꝛ ſtōus ab orificio suo: et sic fit appetit⁹: aliq̄tiēs āt ſtōach⁹ gō idigz epar vo bz mltū nutrimētū: et tūc epar ñ attrahit a ſtō: ſz ſtōach⁹ ab epate: et. n. q̄ debili⁹ ē mltotiēs fortius ef ficit q̄dā fortī. sic. n. sigs existit i imūili etate: idiget nutrire: alius vo exīs i senectute abūdat mlto nutrimēto: et imūis accipit a sene cibū: senex vo dat ei: ꝛ fit imuenis: tūc debilior sene. si ñ et i mēbris ſtōach⁹ q̄ quodā cibū tradit oībus: nūc fit recipiēs. b⁹ itaq̄ dic violentū eē nutrimētū pp attractiuā vtutē: nō. n. pp violētia vacui si. n. pp vacuū attraberet: attrahētia i tātū ōberet attrahēt q̄uscq̄ iplerēt vacuū: ꝛ nūq̄ fieret cor⁹ plectoricū ꝛ egritudo. Et sciēdū q̄ q̄ attrabūt violētia vacui: ñ solū ſz nāz sūt. ſz ex nāz: quotiēs gō. n. lapis a supiori ferī ad terrā. tūc ſm nāz attrahit ad iferi⁹ violētia vacui ad

terrā tanq̄ appetēs ipam: vt ad ꝓpaz mſez capiēdē tota litatez. Si vo ad ſupiora dēdat violētia vacui. q̄ſ ꝛ ipſa ēra mltotiēs ꝓp vacuū trahīt ad ſupiora. tūc ex̄ nāz fit ipſa motio: ſz poſtq̄z b dixīus vēiam⁹ ad ꝓpoſitū. by. n. attractiuā vtutē dic̄ q̄ ē fm nām. ñ dic̄. n. ipaz q̄ ē violētia vacui. ꝛ qd dic̄ by. q̄ſ̄ carnes attrabūt ex vētre ꝛ iterius ꝛ exteri⁹: ex vētre nūc ñ dic̄ ex ſolo ſtō: ſed ex vētre dic̄ ex oi cōcauitate ꝛ ſtōaci ꝛ vēoz ꝛ artiariū: ꝛ quōcūq; interi⁹ fiat attractio tā dictū ē q̄ mēbroz attrabētiū nutrimentū ex vaſis. Exteri⁹ vo quo dic̄ fieri attractionē: aut q̄ſ̄ ex ſupficie adiacētia mēbra attrabūt: aut q̄ſ̄ ꝓp iſpiratiōnē ꝛ ſtrictionē arteriarū iducīt ab exteriori fridus aer q̄ extīgnit calidā ieq̄litatē q̄ ē in nob: ꝛ ꝛfortat caloꝛē nālē. ꝛ ſic aſclepiades opiat⁹ ē. ꝛ Eraſiſtrat⁹. Di. n. dicebāt q̄ iductio ſpūs fit ꝓ mltas ꝛſideratōes: aut q̄ mā fiat nālis ſpūs vitalꝫ ꝛ aialꝫ. Scōa ꝛſideratio ē aut q̄ſ̄ iductō ſpūs fit vt fſtrigeret caloꝛē nālē ꝛ ꝛfortet vitalē vtutē. Tertia ꝛſideratio: q̄ſ̄ iductio ſpūs fit ꝓp pīmonē: mltotiēs. n. groſſus būoꝛ ꝓtiēt i eo ꝛ pp b⁹ iſpirationem ſubtiliaꝫ iſte būoꝛ. Quarta ꝛſideratio ē: q̄ſ̄ motio excitat ociosū. Sic igr ꝛ b frid⁹ aer iteri⁹ ſpūs excitat mēbra. ꝛ defluctia ꝛ ſopita fortificat. Diſcoꝛdāt āt Eraſiſtrat⁹ ⁊ Aſclepiades adiuicē. q̄ſ̄ gdē aſclepiades dicebat iductōez ſpūs fieri ꝓp ſpūz aialē. eraſiſtrat⁹ vo ꝓp vitalē fortitudinē. Nos aūt dicīus q̄ collatio illoꝛ rōnib⁹ adiuicē ꝛ va ꝛ ꝛſona iueniēt opioꝛ exteri ꝓp vtraq; fit iductō ſpūs: vēit aūt ſpūs. ꝛ ꝓ excitat vitalē vtutē. poſtea ſic aſcēdit: ꝛ ethere⁹ ꝛ ſplē didus fact⁹ apt⁹ efficīt ad ſplēdoꝛē rōnalꝫ aic: ꝛ b gdē ō iductōe ſpūs. ō eductōe vo nil' dixerūt. Nos igr dicīus q̄ eductio ſpūs fit vt fumoſe ſuperfluitates q̄ ſūt i nob egrediaī: ꝛ b bz pūs itētio. ¶ Carnes trahūt. Dictū eſt āt nob: q̄ſ̄ nālē vtutē b dic̄ by. attractiuā ꝛ q̄ eraſiſtrat⁹: ꝛ aſclepiades deſtruxerūt nāles vtutes. Sz oz nos ſcire q̄ magis eraſiſtrat⁹ vituꝑandus ē q̄ aſclepiades: q̄ſ̄ aſclepiades gdē ꝓpe opioni itēdēs ꝓpoſuit ōſtruēt nālē vtutē: ꝛ ꝓp b nāles virtutes ñ ꝛcedebat eē: eraſiſtrat⁹ vero nāz ſupponēs vtutes ipius ōſtruit. ¶ Et iteri⁹ ꝛ exterius. Dicīſtis. n. q̄ſ̄ fit attractio ꝛ iteri⁹ ꝛ exteri⁹. B. vero i ꝓpa hyſtoria credit fmōi q̄ attractio ſit ab exteriorib⁹. ſic̄. n. gdā ābulās i ſole ꝛ ōſiccat⁹ balneatus ē: ꝛ i balneo būectatū ē corp⁹: ꝛ ſitis huic ſupuēnit ꝓp eſtū: ꝛ diſſoluta ē i balneo. ꝛ vñ b ꝛtigit ꝛ mānifeſtū ē q̄ vaſa appetitiua attraxer̄ būiditatē balnei ad ꝓfūdū. rarefactionis. n. poris ex caliditate niſi velimus dicer̄ q̄ būiditas balnei ñ pucit ad ꝓfunditatē. ſz q̄ſ̄ būoꝛ q erat extrinſecus: diffuſus ē: ex calitate balnei: ꝛ būectauit appetitiua vaſa ꝛ ſitis ceſſauit. Ex his igr bēs q̄ ñ ſolū ſpūs iducīt ex iſpiratōe ꝛ ſtrictōe arteriaꝝ. ſz ēt būiditas ſic̄ declarauit nob teſtioniū b⁹ fmōis. ¶ Mānifeſtuz ſenſui. Quidā āt libroꝝ brīt ſenſui i oatio cān: qdā āt ſenſus i noiatio. Quidā. n. ꝛſiderātes ſoleciſmū eē i noiatio: dauiuū poſuer̄: q̄ſi di, mānifeſtū ē ſenſui: qdā āt. Sēm⁹ ſcribūt i noiatio dicētes: q̄ ſēſ⁹ faciet tibi b mānifeſtū eē. z.

q Uidā āt oīt q̄ b fmo alius ē a ꝑdicto. oīt. n. q vult b oſiaz dicer̄ tertiāe: q̄ſ̄ tertiana aut ex vaſa fit ꝛ putrefit ꝛ ē deficiēs aut itra vaſa: ꝛ appellaī cauſōnos vero dicīus q̄ ꝓtius ē b fmo ꝑdcōi illo. n. de iductōe ſpūs feī mētionē. b āt ꝛ de eductōe ipi⁹ i tēdit. ꝛ qd ē q̄ dicit calioꝛē venā: ꝛ dicīus diſtēperatuz gō bīus calidā ieq̄litatē: venā itelligit arteriā ſic alibi dixit. Si vene q̄ ſūt i tpib⁹ pulſant. Quid āt ē b qō dic̄ b: ꝛ dicīus q̄ i arteria ſit ieq̄litas: ꝛ diſtēpat⁹ fit ſāguis calidus q̄ ē i ea: ꝛ exide mlta fumoſitas ꝓtiēt i digeſta mā q̄ ē in ea: ꝛ ifirmata alteratia: ꝛ tūc excitat expulſiua ꝛ expellit ꝛ remouet hāc fumoſitatē: ñ. n. ē icōuēiēs alteratiua ifirma exiſte: expulſiuā fortē eē: ꝛ ꝛſidera qūo ſignificatis dictōib⁹ vtit̄ by. Dic̄. n. q̄ ꝛ ꝛfesti expellit. fit aūt b fumoſitas b mō: mltotiēs. n. mltitudo ſanguis ꝓtiēt i arteria: ꝛ ex hac mltitudie ſubleuatur ꝛ vī ꝛ egrediī ꝛ diſſolui⁹ calida ieq̄litas quā ieq̄litatē cauſōidē noiauit. Dic āt rurſus vituꝑat⁹ Eraſiſtrat⁹. iſte. n. dicebat ſāguinē ñ ꝓtineri i arteryis: ſz ſpūz ſolū ꝛ vbi mā icidit ad arteriā hāc remouz ad termios arteriarū ꝛ ibi ꝛſtrigi ꝛ effici apata. by. vero dic̄ q̄ mā ꝓtiēt ꝛ ipa mltotiēs ſupabūdat ꝛ ex̄ nāz fit. q̄tiēs āt dico māz q̄ ē i arteryis multā nō dico tārā q̄ta eſt i venis. ſed reſpectu ipaꝝ arteriaꝝ aut reſpectu ſube virtutis. III.

v Ult⁹ p b by. ꝛ cās būoꝝ aſſignare ꝛ dic̄. q̄ colera ruginaī ex pinguib⁹: ꝛ ipiguātib⁹. nigra vero co. ex ſāguie: ſāguis. n. aut diſtēpat⁹ fit ꝛ furioſus ꝛ gnat nigrā colerā: aut groſſus ꝛ frēus effic melācolicū būoꝛez. ſp. n. melācolic⁹ būoꝛ ex groſſioribus bz gnatōez. IIII.

Je āt fmo nālis ē ꝛ pnoſtic⁹ ꝛ ſciaz cognitōis oñ b dit. Sz ꝑmo volo dicer̄ q̄ uo ē nāl: oz āt a ꝓpone ꝛſtruere fmōi et dicer̄ a rone a mēoria ab odoratu. Et b fmo a gbuſdā vo i duas: ꝛ ad tres gdē iſta ē ꝑ⁹ po. Rone. mēoria. odoratu. ꝛ alius et fame. Scōa vo organoꝝ ſtudiū laboꝛes. Tertia. Balnea cibi ꝛc. Ad duas aūt diſtīt b fmo ſic. ꝓim⁹ gdē ē. Rone mēoria odoratu. et alius. et fames organoꝝ ſtudiū. ſcōa vero. Laboꝛes balnea etc. Jncipiam⁹ āt a ꝑ⁹: ꝛ oñdimus q̄ſ̄ ē nālis b fmo. itēdit āt b by. et de aialib⁹ vtutibus mētionē facer̄ et de ſenſibilib⁹: de aialib⁹ gdē vt oūantiū exēplū accepit rōnē. ſ. intellectuz: et medici gdē ꝓplexionē oīt eā ſeq: ꝑbi gdē oīt: q̄ rōnalis aia vtit̄ ꝓplexiōe tāq̄ organo: mētionē āt fecī et ō mēoria: et ipa. n. q̄ ꝓplexionē agit ſic̄ et fātaſia. dicīſtis. n. q̄ mēoria p ſiccā ꝓplexionē fuaī: fātaſia vero p būidū. Sēm⁹ vo accepit exēplū odoꝛē ꝓcipiēs nos ꝛ alioꝝ facer̄ mētōez ex eo q̄ medi⁹ ē viſus et audit⁹: aut q̄ſ̄ ipſe odoratus⁹ ſenſus vī aliq̄ mō aialē ēē pp id qō ñ i ſenſibili mēbro ē. ſz i reſpirabilibus cerebri q̄ ſūt i ſpē māmillaꝝ: et ipſe gdē de odoꝛe ꝓmemoratu. vero et alios itellige. pp b⁹ ipe dixit. Et alius. de fame āt mētionē fec̄: vt inueſtigemus vñ fit ipa fames et appetit⁹: et q̄ſ̄ ꝑmus ē et ipe appetitus actio nāe ſz quā et ꝓtactus nob fit i appetitu: fm b et aialꝫ. dē appetitus: oꝛgāoꝝ vo ſtudiū dic̄ q̄ſi ſanitatez oꝛgāoꝝ. Et qō ſupius dixit: ōfectie ſtudiū ſanitatis: irrepletio nutrimēti: b āt b latius itēdit tradeī. dic̄. n. q̄ fit ipa ſanitas oꝛgāoꝝ. q̄ ꝓ labores balnea et cibos. et vīr oia ꝓ ꝛſtaī ꝓ laboꝛes. q̄ſ̄ vt ꝑ exercitiū euaporet ſuperfluitates. balnea āt vt reliq̄ ſuperfluitatū q̄ nō expurgata ſūt i exercitio vt i balneo euaporet et būectent mēbra deſiccata exercitio: cibos vero dic̄ vt nutriaī nr̄z corpus. et q̄ aūt cibi traditi ñ fiāt ſic̄ lapis et gypſuz i nro coꝛpe pp b potū appetimus vt tāq̄ paſta fiat cibus: q̄ſ̄ āt ipſe cibus ñ ſilr digerī i vigilia et i ſōno: pp hoc de ſōno ꝓmēoꝛat. De luxuria. n. ꝓmēoꝛat vt oñdat tibi: q̄ nō oz bis vti nz repletū nz vacuū: ſz nz ēt ꝑ malā delectationē. ſz ꝑ gnationē. Et ſcīēs nō: q̄ ſpēs poſuit: et ordinationez ſtatuit et q̄ntitatē ꝓmēſurauit: et ſpēz gdē pp ꝓnēratōez boꝝ ſex

Nō optimōes mltas iductas de iductōe ſpiritus.

Qualr eraſiſtrat⁹ ⁊ aſclepias vtutes nāles deſtruxerūt.

Sēp melācholic⁹ būoꝛ ex groſſioribus bz gnatōez.

De odoratu.

De iuamētis exercitij balnei ⁊ pot⁹.

,Labox balneox et aliox ꝓfitiũ. ordiationẽ ãt assignauit ꝟ mõ. q̃titatẽ ꝓmẽsurauit p vnã dictionẽ dicendo: oĩa ꝓmẽsurata sic. Siqdẽ igit̃ bẽs q̃ nãt̃ẽ ꝟ fmo. Quõ ãt oñdimus q̃ dat nob cognitionẽ: et ẽ ꝓnosticus: ꝟ rõne mẽtiõz fecit vt igras vtrũ alienat patiens aut dormit. de memoria vt ex ipa accipiamus cognitõez. sic. n. mlrotiens aligs bz lesam memoriã: et dic deferas mibi hoc vas. et statim obliuiscit̃ q̃ dixit. ab odore ãt cognoscimus ex eo q̃ odorabilia cogitat esse fetida. Ā fame ãt siue fm nãz ẽ appetit⁹ siue frigidus sit hõz q̃ ꝓtiet̃ et caninus fit q̃ petitus: cõsidera ãt artẽ. ga. vo poti⁹ dilectõez quã hũit erga boiez cũ. n. hy. hic de his sex mẽtionẽ voluit facer̃: hec accepit ga. et fec̃ sex libros de sanis. Jnq̃siuit. n. de laboribꝰ. i. exercitys: labores ãt ꝟ dic̃ exercitia. Jngrimꝰ ãt i his q̃le oz hr̃e exercitiũ. oz. n. filia facer̃: vt si totũ corpus volueris exercere vtere pua circulatõe: si vo oculos lege: si vo manꝰ scribe: si vero pedes ãbula: et itez igrimus si eum oleo oz facere fricatões. et debẽt esse i exercitio aut sine illo fricare et iq̃situ ꝟ expediũt fieri: ꝟ oĩa inuestigãs fecit ꝑ⁹ libꝝ. Jn scõo vero inuestigauit de balneis: q̃ et in magategni dixit: q̃ q̃tuor sũt pres balnei: ẽ. n. q̃ ẽ aeris: posthea aũt q̃ ẽ aq̃ calide aq̃: et tertiũ q̃ ẽ frigide: et q̃rtũ q̃ ẽ fricationũ: et oz igreꝫ vtrũ corꝑ idigeꝫ euaporatõe. ita q̃ facias ipm stare plũbꝰ horis: si vo ꝟ cũectare i calida regione: si vo extinguere calidã ineq̃litatẽ ifrida. si vo bũiditatẽ vti fricatiõibꝰ: mlrotiens. v. ad pedes volumꝰ attrahere mãz: et tũc vtimur dẽsis fricatiõibꝰ. si vo volumꝰ ꝟ facere ꝟ desiccare solũ simplr fricatiõibꝰ: oz aũt ꝓsiderare balnea: vtrũ sint aq̃rũ dulciũ vt ocñ ẽ: aut nitrosa aut sulfurea: aliquotiẽs ãt bis indigemꝰ. Jn tertio vero libro igrit de cibis: aut bũ digestibiles sũt: aut male: aut grossi bũores: aut boni: aut multũ nutriẽtes: aut pauc: et aut nutriũt solũ: aut medicie tuã mẽtũ retinẽt. Jn q̃rto vo fmõe de potibus ỏterminat: gdã. n. sũt g oio ñ vtũtur vio. gdã ãt vtunt̃ vio: et vio aut rubeo: aut albo: aut aliq̃ bꝫ: et hoc ñ solũ ꝟ oñtẽ regionẽ scribit: ꝟ fm oñtẽ etatẽ: et i his oibꝰ diligẽtiã exhibuit ga. pueris. n. lacte tibus lac damus et ñ vinũ: iuuenibꝰ ãt vinũ. senibꝰ vo et mlrũ vinũ. Jn qnto vo libro de sõno igrit: aut añ cibuz aut post cibũ fiat sõnus: q̃ñ i bũidis ñ oz sõnũ assumere nz patiẽtibꝰ stupoꝛẽ: ꝟ vigiliã: i calidis vo et siccis sõnũ. itẽ et si post cibũ dormiat vt cibi ñ fugnatẽr: ꝟ ꝑ mouea tur moderate vt cibꝰ resideat et stet̃ i supficie. et nõ solũ ꝟ: ꝟ vt caliditas maior efficiat digõnẽ. in sexto vo igrit de luxuria: et dic̃ q̃ nõ oz post repletionẽ hac vti: sed ꝑ⁹ digõnẽ: q̃ñ ad crudũ hũoꝛẽ ꝓmutat̃ nutrimẽtũ et oppilatões efficit et apoplexiã: i hac. n. motõe et ꝓturbatione mouenẽ oĩa mẽbra ꝓcipalia: et ñ ꝓcipalia: mouẽ aũt mãz: ipa mlrotiẽs ferẽ ad cor: et effic̃ syncopiz. Mlrotiens ãt ad cerebrũ: et effic̃ apoplexiã: vñ et hꝫ hystorie recolunt̃ ga. q̃ vir q̃dã pr̃ cenã repletꝰ cibũ iacuit cũ muliere et egẽs i ipaz statim vehemẽter respirãs mortuꝰ ẽ. sic̃ mulier testata ẽ. et iã ꝟ mulier deducta i iudiciũ accusabat̃ de hõicidio: q̃ rideꝫ negabat hõicidiũ vez negotiũ cãz recitabat dicẽs: q̃ ego nõ interfeci ipz: ꝟ pr̃ cibũ ꝛpletus cibis: et hñs rẽ mecũ apopleticꝰ factꝰ mortuus ẽ. sup q̃ interrogati medici: si ꝑt hoc fieri: q̃ rideꝫ dixer̃t q̃ sic: et mulierẽ a cruciamẽtis liberarũt: ex his itaq̃ hẽs q̃ nõ oz p malã ꝓcupiscentiã vti libidie nz in q̃libet. tẽpore: ꝟ post digõnẽ et ꝓpagationẽ. Et hec oĩa oz ꝓmẽsurata agere: hec bz presens intentio. IIII:

Jbene recolitis mltis modis excitãs nos by. docet nos curas: sic igr̃ supꝰ p calidã ꝓplexionẽ curãs p ifridãtia vlr: ꝓfiter iredit ꝟ et de ẽria ieq̃litate curã assignare. l. frida: et dic̃ q̃ñ ꝟ p frida curat̃: ꝟ gdã cõmẽtatoꝛ ꝟ nõ itelligẽtes by. dñt: q̃ si calida ieq̃litas ẽ cũ fridis curat̃: quõ pole ẽ et frigidã ex eisdẽ curari. De ridẽdi si ãt usti. Jgnorãt. n. bi q̃ duplex ẽ spẽs curatõis. curatio. n. aut ꝟ ꝑmã rõnẽ ẽ: sic̃ ẽria ex ẽrijs dissoluũt̃. aut ꝟ occñs. sic̃ filia ex filiabus. sic̃ i ꝓgelatiõe dẽtiũ portulacã offerim⁹ et i tetano aq̃ fridã. de q̃ dixit by. Est ãt et in tetão vbi sine vulnerẽ iuuene bũ carnoso: estate media fride mlte aq̃ infusio: calozis reuocationẽ facit. calida ãt ifundũt̃ ꝟ oĩa. Sz ꝓsidera q̃ñ ñ oz ad vnãq̃q; fridit̃atẽ fridis vti: vt ꝟ ñ tendãt ad ꝑfundũ et extiguãt nãlẽ calorẽ: sed q̃ñ vides q̃ ẽ aliqd q̃ põt resistẽr fritati. sic̃ by. bñ carnoso dixit: sic et tu ꝓsidera si fuerit patiẽs bũ carnosus: siue bũerit fortem vtutẽ: et tũc offeras frida: q̃. n. qdẽ opꝰ ẽ resistẽtie vt magnescat alr magnescat ꝑfunditas. Manifestũ ex auibꝰ rapacibꝰ. q̃ñ i his ñ ẽ mlta oilãtia supficiei ad ꝑfundz. iõq; qdẽ i estate agrestes sũt. et nõ bũ vẽantes. i hyeme vo q̃ fridit̃as tẽdit ad ꝑfundz. et has graciliat. iõq; sic̃ graciles sũt et facile ad manꝰ pueniẽtes: et hoc ẽ q̃ dicit. C Percalidioꝛ erit. Duc ãt veniẽs ga. dixit: q̃ ꝑ ꝑpõ male ꝓponit̃. nõ. n. itantũ calefacimus vt ad ẽriã veniam⁹ q̃litatẽ. et itez cogamur ifridare. et itez calefacer̃ et sic inueniemur telã penelopes texere. V.

Ranssert se by. ad aliũ fmonẽ: mirabil ãt ẽ et medicinal: sed oz me ꝑassumere q̃dã. et sic deuenire ad medicinã. Q̃ñ aũt de dolore mẽtionẽ facit iuestigem⁹ qd ẽ dolor: et q̃ sũt mẽbra q̃ dolẽt et tertiũ vt ꝛ vnũ ẽ efficies mẽbrũ: vtrũ plane: et q̃rtũ sine iterius siue exteri⁹. vtrio vo ꝟias boꝛ. Jncipiamus igit̃ a ꝑ. dolor ẽ sensus rei nocitue: ꝟ ꝑ ꝑ⁹ et scõm nob vr̃. si. n. dolor ẽ sensus rei nocitue: et mãifestũ ẽ q̃ mẽbra sensibilia dolẽt: vbi gra carnes: neruli lacerti. vñ et ossa sic̃ isensibilia patiũt̃ qdẽ nõ tũ sentiũt. Tertio ãt ẽ i grere: siue vna sit cã efficiẽs dolorẽ sine multe. ꝟ bꝰ cũ q̃rto caplo appebit: q̃rtũ. n. ẽ ingrere siue iterius siue exterius. si vo et iteri⁹ et exteri⁹ sint cãe: mãifestũ est q̃ nõ ẽ vnũ: ꝟ plures. vñ dicam⁹ boꝛ exẽpla et exterioꝛ qdẽ exẽplũ sit: verbi gra nix. ignis lapis: ꝟ lapis: aut obtũdẽs ꝓterit solũ aut acutꝰ icidit. sic̃ tensis dissoluẽ effic̃ dolorẽ. Sz ꝓsidera ꝟ q̃ dolor iste sic̃ dorũ nõ factoꝛ ẽ iq̃situ qdẽ. n. est ensis efficiẽs fic̃ dorũ: dr̃ q̃ñ mouec̃ vero ensis factoꝛ dr̃. si vero dubitabit aliqs dicat nõne pr̃ remotionẽ ensis ñ dolꝛs mẽbrꝝ: audiat ãt a nob q̃ mã ẽ q̃ posteri⁹ fluit: q̃ dolorẽ effic̃. q̃ñ ñ ensis. Et hꝫ sũt exẽpla exterioꝛ: iterioꝛ vo sic̃ colera ruptis. est corrosionẽ agẽs: et tãq̃ acus pũgẽs: est ãt et flegmaticus hũoꝛ ifridãs. et assilãt̃ niui. et effic̃ dolorẽ. Sz oz nos scire: q̃ oĩa alia subita trãsmutatõe efficiũt. ifridatio vero mlto tpe eget ad efficiẽdũ dolorẽ: et qd dicius q̃ ñ simplr pp repẽtinã trãsmutationẽ effic̃ dolorẽ ifridatio: ꝟ pp ieq̃litatẽ q̃ fit a calido ad fridũ: sciuit. n. nãture oi ieq̃litate ꝓturbari et ledi: et hꝫ sũt de flegmate: melãcolic⁹ vo hũoꝛ pp ꝛpẽtinã stupidi obtundẽti pp granitatẽ nigra vo colera si a sãguĩe fit q̃ñ hꝫ sanguis grossioꝛ est colera rubea et subtilioꝛ assilãt̃ lapidi icidenti: si vero a colera rubea crusta fit assilãt̃ gladio scidẽti. et hꝫ sũt ꝓticulares cãe dolorẽ agẽtes. Q̃ñ ãt nõ oz nos de oibꝰ ꝓticlar. bñ ptrãsire. igr̃ reducam⁹ hec ad aliq̃ duo gñalioꝛa: et dicamus sic: q̃ ois dolor fit aut pp repẽtinã mutatiõez: aut pp dissolutionẽ ꝓtinuitatis. q̃litates qdẽ. n. pp repẽtinã mutationẽ efficiũt dolorẽ. mã vo pp dissolutionẽ ꝓtinuitatis. Sed post̃q̃ cãs dolorũ didicistis: vẽiamus ad vltimũ. et dicamus ofiam boꝛ dolorꝝ. Dolor. n. supuenit aut pp q̃litatẽ: aut pp q̃titatẽ bũoꝛis: aut pp aliquẽ tũorẽ. pp q̃litatẽ qdẽ. sic̃ a calido in fridũ fiat trãsmutatio. aut a frido i calm. aut a sicco i bũidũ. aut ab bũido ad siccũ. aut i sensibus boꝛ. q̃ aũt et siccitas ꝑt facere do-

Dupliciꝫ spẽs curationis.

Quid sit dolor: et q̃ sint mẽbra dolẽtia.

Qꝛ frigiditas ñ ꝑt in bacui dolorẽ cãre sic̃ alia

De cãis et ofiys doloꝛũ.

Quō fic cius pt cūre do lōr.

lorē mānifestū est ex distēsiōe cutis. ⁊ sic gdē a q̄litate. a q̄litate vo māe quēadmodū qñ mlta exīa mā facē opilationē aut grauedinē aut aliquē alitū bō dolorē. a tūore vo sicē cū fit aligs tūor recto itestio dolor supuēit vesice: ipsa. n. vesica depssa ⁊ coāgustata a tūore sil' ⁊ dolet ⁊ retinet vrinā sil' ⁊ ī mulierib⁹ tūore supueniente circa femur coāgustanē ea q̄ sūt circa mīcē ⁊ dolēt: ⁊ pp b⁹ dicim⁹ q⁹ ⁊ a tūore supueūit dolor: fortassis āt ⁊ pp distēsionē ī tūore. n. distēsio fit. ⁊ ī distēsiōe bō dolor supuēit: ⁊ hoc ē vex et manifestū. sic ē si fiat tūor ī frida mā: ipsa friditas grossiorē efficit mās: ⁊ distēdit cutē: ⁊ ī distēsiōe fit dolō. Dēs igf ⁊ ex his dñas dolorex: sz postq̄ pdixius hōuēciam⁹ et ad ipas curas: et videam⁹ p hoc qd dixit hy. vbi gra: si aliqō corpus patiēs aut a q̄titate māe aut a q̄litate: aut ab vtraq⁹. et sigdē ē q̄titas ōbem⁹ flebotbōare: si vo q̄litas purgare: si vero vtrūq⁹ ⁊ flebotbōare ⁊ purgaf. Sz iuestigem⁹ modū flebotbōie. sigdē. n. supuenit dolor capitis pp mltitudinē sāguis: tūc oz icidere venā q̄ venit a musculo scapulex. Si vero pleuretica dispō fit a mltitudie sanguis: tūc illa q̄ ē ī ascellis. sicē dictū ē ī regimēto acutorū si vero neupbretica dispō ē: tūc icide venā q̄ ē ī tibia. In mulierib⁹ vo si retētio mēstruex fit: tūc icide venā q̄ ē ī nodo: ⁊ vlr sp adiacētes vēas icide: ⁊ b gdē si q̄titas fuerit supabūdās: si vero ē q̄litas: tūc purga: sz et tūc p ꝓueniēta mēbra: vbi gra. si ē q̄litas ī itestis: tē p iferiora efficies purgōnē. si vo ī pectore: p tussiētia et expuētia: si vero ī ore stōi p vomit⁹: si vo ī rēib⁹. p diuretica. et vlr q̄ dicta sūt ī aphis: vbi vtiq⁹ repit p ꝓueniēta loca fieri cūones. si vero ī cerebro fit passio: tē p locs ꝓueiēta facim⁹ purgōnē: vtimur. n. his q̄ sūt p nares ⁊ sternutatis medicis. ⁊ his q̄ fiūt p guttur: ⁊ sic eūam⁹ mās. Sz oz nos scīr q⁹ vtimur sternutatis: qñ nō patiē pect⁹. qñ si istō patiatur ⁊ apposuerim⁹ sternutatia motio fit cerebri ī sternutatōe. et moto cerebro: mouet ⁊ pect⁹. Iste āt mot⁹ mittit fumos ad cerebrū ꝓturbata mā q̄ ē ī eo. ⁊ sic distēdūtur ea q̄ sūt cephalagie. et b gdē si ē q̄litas vicēs. si vero vtrūq⁹: tūc et flebotbōam⁹ et purgam⁹: vt p fortiorē efficiam⁹ virtutē: eūantes p flebotbōiā mltā mām. et sic fortis exīa virt⁹ expellit reliq̄s mās: ⁊ mltoties āt nz flebotbōia vtimur nz purgōne. sz vstiōe. sicē ī isciaticis et in buboib⁹ bernioso: ī q⁹ supabūdat būiditas: vt hanc ōsiccem⁹ ⁊ liberem⁹ mēbrū a passiōe aliq̄tiēs estu vtimur. estū āt dic aut calefactorīū qō fit ī ocul: aut callita tē q̄ ē a balneis: aut calefactoria dicta ī regimēto acutorū: q̄ fit p militū ⁊ sal p bō talia. Mltoties āt ⁊ flebotbomaui ⁊ purgaui: ⁊ ēt exustōe vsus sū. et estū mīstraui. et tñ p b olo nō potui ꝓficēr patiēti: et tūc trāsfero me ad medicinalē spēz nīe artis. et igro plātas: nomē. n. plantax cōiter dr et de berbis spinis et arboribus tāq̄ theophrasto vr. et oīus box plātax facio iuestigōnem: et ex ipsis igro curā. sz nō arborē aut spinā: aut berbā offero patiēti: sz box būores: būores āt dic by. cōit succus berbax ⁊ gūmā: gūma nāq⁹ ē amōiacū amōiacū āt gūma ē nardi. sic āt ⁊ nos dicius fructⁿ lētifici. vñ oleū lētifici. sic āt ⁊ rasa ex pinu. mltoties āt et gūma arborū a cinitax: ōnoiaf sic dicius. gūma cyrenei cū gūma idicū. verūtn ⁊ ex plātis ōnoiaf gūma. sic dr opoponax gūma panaci: et b gdē sūt de gūmis. Quid āt ē succ⁹: vbi gra. qñ sumim⁹ morellā: aut sempuiuā: aut lactucā: aut aliqd tale. et hāc ꝓcramus: ⁊ qō ex ipsa bēm⁹ dr succus. sic āt ⁊ oleū dicius succū oliuax: ꝓcteni oliue ꝓcrite faciūt succū. i. olex. b: b āt oleo vtimur mltoties ī dolore capitis. sz si a calida: distēperātia supueiat cephalagia: tunc oleo rosato

re icisiōe exustio: est⁹ ifrigidatio: sternutatō plāta rum būores ex qb⁹ virtutē ⁊ bñt ⁊ cbiceō: male opātiū: lac. alea: vinum feruidū: acetū: sales. VI

vtimur. si vo ī frido: tūc oleo camōillino: aut oleo nardino: aut bedermo aut aliq̄ alio oleo calido. si vero vtutē volum⁹ ꝓfortare: tūc vio vtimur. Si vo voluerim⁹ būectare vtimur lacte. B. n. lac ⁊ būectat: ⁊ ad eq̄litatē duc̄. si vero fit frida ieq̄litas. tūc alleis vtimur. hoc nāq⁹ calidissimū ē. Silr ī alialibus venēosis: vt ī scorpiōe. qz virus box fridissimū ē. ⁊ q vlnerati sūt ab his: videnē tanq̄ a gelu cōpmi. tūc vtimur alleis. Si vero grossus būor fuerit vicēs: tē vtimur aceto vt subtiliem⁹ mās ⁊ alleet mās. ⁊ bñ expulsiuā ipaz efficiat nisi fuerit iste būor fridus. Si vero fuerit valde fridus. tē offero calefaciētia. vt pip ⁊ synapi ⁊ bō. Si vero būiditas fuerit supabūdās. tē ⁊ sale vtiur. B bz ōsiccati uā q̄dā virtutē: B bz pūs itētio. ꝓximū vētrē purgare. sāguis vero vētrē dīdere. Ecce by. dic̄ nolī: qñq⁹ opz primā patiēti mēbro venā icidere. ⁊ qñ pp vicia membra oz facere eūonē: vētrē āt b dic̄ oēm ꝓxanitatē ⁊ cerebri ⁊ stōi ⁊ intestinox ⁊ renū ⁊ aliox mēbrox. Sāguis vero vētrē dic̄ venā. Dis ita se būtib⁹ oz te scire q⁹ pūs sermo ⁊ medicinal' ē ⁊ pcōseruatiu⁹ ⁊ fallax: et eni medicinā tradit ⁊ ꝓseruationē ⁊ modū fallacie: medicinal' gdē ē q: dic̄ q⁹ si q̄titas ē flebotbōa. si vero q̄litas euacua. sic. n. ī ophtalmia aut ī alio mēbro reumatizato. verbi gra. ī vulneř pmo gō medicialib⁹ canōib⁹ vtimur: ⁊ aut flebotbōam⁹: aut purgam⁹ postea ⁊ ꝓfuatis. si. n. ī medicinalib⁹ nō dissoluta fuerit passio. ꝓseruatis vtiur: vt emplasticis. vt p b repcutiaz fluxū. si vero b mō nō iuvero tūc ytō ōceptis: verbi gra. ī colicis obtuli stupefaciētia. Silr oculox dispōne exīte. ⁊ oculr reumatizatis ex toto flebotbōaui: postea purgaui. ⁊ tūc emplasticis vsus sux collyrys. postq̄ āt ī his nō cessauit ophtalmia deceptis vsus sū. h⁹ āt tibi dico vt nō facias sicē fec̄ medic⁹ q fuit. Rome: q dicebaf optim⁹ medic⁹ oculox cē: ⁊ nesciebat curare ophtalmiā. Si vero fz pmitiuā passionē oculi fcā ē ophtalmia tūc curabat. si vero fz colligātiā totius corporis. tūc si curabat. nz. n. sciuit p⁹ vti vtrib⁹ eūonib⁹ nz particularib⁹ aut localib⁹ medicis. postq̄ āt dixius ī fmōe isto. q⁹ si q̄titas gō ē oz flebotbōare. si vo q̄litas purgaf. si vero vtrūq⁹ flebotbōaf ⁊ purgare. iō p⁹ purgaf pusq̄ flebotbōaf. qñ difficilia ꝓtigūt: ⁊ nz mā sicē oz cūaf: ⁊ b ordo ñ solū ī his eūoib⁹ ꝓuēit. sz ⁊ ī cib⁹. Si. n. añ cibū oferam⁹ stiptica. tē ꝓstipaf vēter. si vo p⁹ cibū. tē ꝓfortaf expl'siua vt⁹: ⁊ sic expellit supfluū. vñ ⁊ a gbusdā iuestigaf pp qd granatū ul' sūacū ꝓstipat uētrez. aliq̄tiēs vnē ipz: añ cibū qdē ꝓstipat p⁹ cibū vo duc̄. ¶ Exultio. Oz āt scīr qñ nos exustōe utiur ⁊ ex dños. sz dñi gō modos alc ꝓstruētes: ⁊ malā opatōez alc affligēres. ⁊ hāc facientes castā: ⁊ icidēres malox pessum ⁊ augñtū: ignē vāt peccāti: medic⁹ vo augñtū passiōis ⁊ būiditat' licideř nolēs nocumtū ⁊ ōsiccar: offert exustōez. sz hāc facim⁹ aut ferx calefaciētes: ⁊ ponētes: aut frido cauterio uētes. sicē qñ ꝓstruimus pluerē sulfure ⁊ calce ⁊ bō uisibilium. ¶ plātax: būores ex qb⁹ vtiuē bīt. b⁹ ⁊ tio expōam⁹. Exq b⁹ āt dic̄ aut ad vtutē oblatax medicinax: aut ad passiōes subas. aut ad nīas patiēti a ad medicias gdē. igf dic̄ q⁹ oz ꝓsiōraf ē ad vtutē ēt frigidax oleū camōillinū. ⁊ rosatū ⁊ ulr ⁊ mirtuz sint oblate medicie: ut si ꝓtigat q⁹ rosatū nz ifridat. camōillinū vo relaxat. nardinū calefac. oleū vo pomox ꝓfortat. absyntbiū ⁊ ꝓfortat ⁊ moderatā efficit ianitōez. sic igf ad medicias. Añ ñ oz te eē medicus solū fmōib⁹. sz scīr vtutes medicinax. ut uēiēs ad patiētē ñ dicas sic ulr exbibere ei unctōes amellio ⁊ oleo camōille ⁊ masticio. sz ꝓsidera subaz passionē: et si apa est ī stō: ⁊ volueris b⁹ dissoluer. tē supfluū pone oleū camo

Nō q lac būectat ⁊ ad eq̄litatē duc̄.

Sal vtutē quā dā desiccatiuā. bz.

De cura ophtalmic.

Stiptica añ ci buz cōsti pāt. post vo ꝓfortāt expulsiuā ⁊ expellāt.

Non oz eē medicū solum rōmb⁹ ⁊ vlr sz ēt scire vtutes medicinax.

millinũ.si vero ꝓfortaſ magis ſupfluũ miliũ. ſi vo infridare roſatũ.ſi vo t ꝓmẽſuratã eũonẽ volueris facer. ſiꝫ ãt t ꝓfortaſ vtutẽ:abſynthio ſupfluo vter.t h ſi ex medicis.i ſubis ãt paſſiõib⁹ damus medicias:aut vtutẽ medicia.p.ſi.n.ſupuẽrit colica paſſio gbuſdã egrotãtib⁹ duob⁹ mltotiẽs:ſz h gdẽ a colera ru.ſupuẽrit illa iunior paſſio:alia vo a flegmate:t i flegmate gõ offero ãtidotũ.gõ ẽ p calamẽtũ gõ eũatinũ ẽ flegmatis:i co.ru. byerapicrã:mltotiens ãt t ipſa eſt paſſio t ab ipa mã fcã ẽ: dria autẽ ſi mẽbra patiẽtia:t pp h dintes ſũt medicie. ſic.n.fit apa i oclo i pelicul' ſub coſtꝫ t i femore.t fit eadẽ mã t eaꝺ paſſio i oib⁹: verũtñ i ocul' collyrys vtiur:ã pellicul' ſub coſtis ſaccul:t i femore collyriũ ñ offerim⁹:ſz alias medicias. ¶ Et chicheõ. Et õ his chicheis Dõerus mẽtionẽ faẽ:cõponiẽ ãt ex farina t vio t bis maxie vtiur p ꝓfortaſ vtutẽ t ꝓſtipatõs vẽtris faceꝛ:farina ordei gdẽ deſiccãs ꝓſtipat vẽtrẽ: vinũ cõfortat. ¶ Male opantiũ:male opantia dic̃ mala opantia vt bũorẽ ferinũ:t venẽoſũ:aut vir⁹ aial' venẽoſi.de allcis vo mẽtionẽ faẽ.aut qz calm ẽ:aut qz ſuba alleoꝛ ꝓriaſ:mltotiẽs.n.ſuba ſube ꝓriaſ:t ſuba ſuba gaudet.ecce.n.epar gaudꝫ ficub⁹ ſiccis t melle t iure ſpice: ſuba ãt ſube ꝓriaſ ſiẽ lep⁹ marim⁹ plmõi t cãtarides vesice.ſz h oia ñ ſiẽ ꝓria ꝓriãſ:tãq̃.n.ꝓria ſole q̃litates.ſz ſmõe ipoꝓo t ꝓpetate q̃dã ꝓria ſuba ẽ ſube. ¶ Uinũ feruidũ. Uinũ offerim⁹ vt ꝓfortem⁹ vtutes t calefaciam⁹ mãz:feruidũ ãt dic̃:aut q ee elixatũ dr:q̃tiẽs vinũ ſz ſe calefaciam⁹:aut feruidũ dic̃ vt calꝫ aq̃s miſceam⁹ vino ſupfluã:vt nꝫ ipo ꝓtactu ifridet vinũ:mltotiẽs ãt b⁹ vinũ cũ pane ꝓbem⁹ q̃tiẽs ſupuẽrit dolor capitꝫ vt ñ ſolũ tẽdat vinũ ad ſuperiora t ꝓgregenẽ ſpũs t augeãt dolorẽ capitis. Sz ꝓbe panẽ cũ vino vt pãis caṫa fiat vini t cõtẽtũ t digeſtũ efficiat ſuã bonã opatõez:gdã ãt dr̃ q vinũ feruidũ dic̃ q̃s ꝓmiſcem⁹ cũ ipo t buliam⁹ tedas aut ſcamõeã aut aliqd tale.ga.ãt dic̃ q feruidũ noiat ococtionẽ qm̃ h dectõ fit vio elixo t reducto ad ẽtiã ptẽ: t pt mitigaꝛ ferinũ bu.vñ bũtib⁹ aſcharides aut lũbricos pbem⁹ ococtõez. ¶ Acetũ ſales. Accto mltotiẽs vtiur ad ſubtiliãdũ mãz groſſã:aut vt faciat pceſſũ ſiẽ i aceto roſatio:ſale ãt vtiur q̃tiẽs mlta bũiditas ẽ. VI.

i Terũ by.de egritudie õtermiat:egritudie ãt ab añte cã fcã:t b⁹ egritudis dãs mẽtoez t ſiue ſalubris fuerit ſiue mortaſ ñ dic̃.ñ.n.ó vria faẽ mẽtionẽ nꝫ ó egõnib⁹ nꝫ de idigeſtis nꝫ ó digeſtis.dic̃ igiṫ q fuit qdã bo.agitabat.n.nomẽ ipſi⁹:t iſte laborauit valde. vñ ñ dixit:ex laboẽ ſingulr:ſz ex laborib⁹ plr:vt ôſignꝫ mltũ laborẽ qm̃ igiṫ laborauit iſte i itinet t i exercitõ itineris:debilitate ſũt igiṫ eidẽ vtutes:maxie voluntarie.i.motiue. Et exide ex motõe põd⁹ ſupuẽrit eidẽ.h ãt qdã dubitãt quo factũ ẽ põd⁹:õebat. n.eẽ ꝓriũ i motõe cuapozato corpe leui⁹ fieri.Et qdã.n.dr̃ ad h q põd⁹ factũ ẽ: qm̃ mã gelcẽs mota ẽ:t mota feẽ põd⁹:nr̃ ãt doctor:c aia fuit dina:ꝓſtituit q põd⁹ fcm̃ ẽ.qz debilitata ẽ.qm̃.n.õbilitata ẽ vtus:tẽ grauiẽ mouẽt mẽbra corpis.maxie ãt t ſi mlta fiat diaforeſis. Tuſſis ãt ipis ſupuẽrit a vtice.i.a capite:vticẽ ãt dic̃ caput a ſuperiore pte õnoians totũ:ipa ãt tuſſis ñ fm ꝓmitiuã cãm fiebat:qm̃ ex pector debẽbat fieri.ſz fz accñs pectoze ꝓpatiẽte cerebro:multotiẽs.n. ifridaꝛ cerebꝛ:t ꝓdẽſaꝛ bõ ſupficies.t ſic ferr̃ mã ad pect⁹ mltotiẽs vo cala ẽ ie q̃litas q̃ ẽ i cerebro t ipa in mõz vẽtoſe attrahit mãz:t hãc itez ꝛmittit pectori. t ſic mouz tuſſiz:gdã ãũt dicũt q a vertice dic̃ q̃ſi a ꝓn⁹ egritudis. nõ ẽ ãt hoc vez:nõ.n.fm tps egritudis ſigna nob tradit dic̃ ãt q febris acuta fuit t vehemẽs:t medico tãgenti acuta q̃litas videbaṫ:t vlr qõ dictuz ẽ ſupr⁹. Febres begdẽ demordẽtes manũ:be vo mediocres b.t h modus motiõis febris volẽs oſtendere q̃ ẽ a ꝓfunditate ad ſuperficiẽ fcã.g qm̃ ex multa calitate ſoluebaṫ mã gnãbantur ſpũs: t bi õferebanṫ ſupius. pp h t capitis granedo facta ẽ:pp mltãvo caliditatez t ligua erat aduſta.ſic itaq̃ t patiẽs iduxit digitũ ad naṙ:t apuit venã mãu:t ſclapſit vngue. vñ dic̃. Naſ⁹ vngula ſcalpt⁹. t tñ nõ emiſit ſanguinẽ itez incert⁹ ẽ fmo:icertus.n.q dẽ eſt:qz nõ dic̃ ſiue nullo mõ emiſit ſãguinẽ ſiue guttã aliquã:iterũ icert⁹.qz ñ dic̃: q ſiue p groſſiciẽ bũoris nõ emiſit. ſiue pp õbilitatẽ vtutiz: oz ãt nos ſcire t ãtiq̃ medici gbuſdã talib⁹ iſtñis vtebãṫ ſcalptiuis ad apiẽdã venã. t tñ bis vtẽtib⁹ ñ egreſſus ẽ: dic̃ itaq̃ ſiniſter ſplẽ:gdã aũt ꝓſtruũt cũ naſo:ſiniſtra vo mltotiẽs q̃ſi q̃tiẽs ſiniſtra hypocõdria patiunṫ:tũc ex ſiniſtra nare ſpamus educi ſanguinẽ pp rectitudinẽ loci.ſi vo dextra a õtro. t h ſi ꝓſtruaṫ cũ naſo.ſi vo ꝓſtruaṫ cũ ſplene:qm̃ ſiniſter ſplen patiebaṫ.Siniſtrũ ãt dixit aut qõ ẽ:ex neceſſitate ſiẽ lac albũ t ſpõdiles g ſũt in ſpla.aut ſiniſtrũ dicit ſplẽ q̃ſi ſiniſtre ptes ſplenis. Dz nãq̃ ſplen t ſiniſtras ptes t dextras.t dextra gdẽ ipſi⁹ õclinata ſunt ad vẽtrẽ t ſõz: ſiniſtra vo ad coſtas.vñ qz pect⁹ patiebaṫ pp tuſſim:pp hoc t ſiniſtre ptes ſplenis patiebanṫ.aut hoc dicas:aut qm̃ ille ptes babiles ſũt ad patiẽdũ. t fm ꝓmitiuã cãm paſſe ſũt:dicit itaq̃ factꝰ ẽ ſplen dur⁹.t q ñ credas ſchirosaz eẽ bõ paſſionẽ iducit:dicẽs:qm̃ dolebat ã ſchiro ãt dolor nõ fit. h bz pñs intẽtio. ¶ Dõ ex laborib⁹:ex itinere:Oz hoc ĩ titulo ſic itelligere.õde icipe de paſſiõibus a õbilitate. ¶ Scõario vo capitis grauedo. Dic ãt dubitabit aliqs q ab añtib⁹ cãis ſupuẽrit iſta febris dẽbat ephimera eẽ:t qõ dicit:q fa die fcã ſi ꝓna ſint hõata. Ad qõ dõz q mltotiẽs añtes ſũt cãe t faciũt fe. ephimerã.ſicut ãt acuta ſupuenit t decipit patiẽtẽ t medicũ t decidere ad eã que fit ex putrefactiõe. VII.

m Irabilis ẽ h fmo.ſz oz ſumere q̃ dcã ſunt multotiens q egritudo i egritudie pauſaṫ ſicut pleureſis aut ꝓpneumonia i ãpate: et egritudo i ſinthõate. ſicut pleureſis i alienatõe. et ſinthõa in ſinthõate. ſiẽ melancolia i emotroide ſiẽ ſpalm⁹ i fe.ſic.n.dcm̃ ẽ: qm̃ fe.i ſpalmo meli⁹ ẽ fieri q̃s ſpalmũ i fe.bis itaq̃ ſic ꝓſupiz epilepſia mẽtionẽ faẽ h by.diſſoluta in quartana vocat ipaz magnũ mõbũ pp dignitatẽ:noiaṫ ãt epilepſia t maxius morb⁹ t hercule⁹ morb⁹ t puerilꝭ. Dubitaṫ vtruz vin⁹ ſit morb⁹ h vtrũ bũan⁹.dicit.n.by. i li. õ aere locis t aqs:q nõ ẽ vin⁹ morb⁹:ñ ẽ.n.vinus aut vinior morb⁹ aut bñan⁹ t bũanior morbus. Itez dubitaṫ vtrũ i añrioribꝰ vẽtriculis cerebri ſit aut i poſterioribus:gdã ãt dr̃ q i añrioribus.dicit itaq̃ q magis ſit ĩmobilitas q̃s in ſenſibilitas.ꝺnõ ſtrani ãt ẽ q motus a poſterioribꝰ ptibus ſit vbi ẽ t nucha:ſit ãt epilepſia a flegmatico bu.et viſcoſo ꝓtẽto i vẽtricul' cerebri.ſi vero veniat ad eẽntiã tũc t corruptio fit:ſit ãt epilepſia aut in ipo cerebro ꝓtẽto mã.aut multotiẽs i crure cõtineṫ t fumi aſcendũt ad cerebꝛ.et tẽ efficiũt epilepſiã. vñ et patiẽtes ſẽtiũt aſcẽſũ bũoris ſtati q occupat bũor cerebꝛ:tũc ñ ſentiũt.epilepſiã gdẽ igiṫ multotiẽs iuuenilis etas diſſoluit. multotiẽs ãt et ſe.ſz ſe.bñs rigoreꝛ babẽs declinationez mltos

Epar gaudet ficubus ſiccis t melle.

Panis di ẽ ca tena vini.

Qſ pon d⁹:t tuſſis cuidã ſupfluc labori:ãti ſupuenerit.

Splẽ bz ptes ꝺr tras t ſi niſtras.

De noi bꝰ epilẽ ſie t in q̃ pte fiat t q̃ſi põt diſſolui

bñs sudores. verūtñ q̄ t chrōica sit talis ē q̄rtana: q̄t tertiana nō durat multū: neq3 hz multā declinationē: amphiemina vo nō hz ōclinationē: sz hz modicā: pp B dixit q̄rtanā dissoluere epilepsiā: aut pp B qm epilepsiā dic̄ q̄ fit a melico bu. melicus būor nāq3 si fuerit in ꝯcauitatib⁹ cerebri effic̄ epilepsiā: sic.n. dicēdū est in B negocio. qm melici epileptici. t epileptici melici. si vo ex̄ ēntiaz veniat h melic⁹ efficit melancholiā. VIII.

Acetosa eructatō supueniēs liēterie bona est.

Jc āt oz oppōer ad q̄les. vult nā q3 docere nos a q̄lib⁹ ad q̄les morbos fit trāsmutatio: multoties.n. supuenit opbtalmia t stati ipa dissoluitur diaria supueniēte nisi supueniet diaria p pter idigōnē: mltoties iminet pleuretic⁹ morb⁹ t supueniet alienatō t dissoluitur pleuresis: multoties melia ē: t B dissoluit vt chirso supueniēte aut emoroide. Sic āt t si lienteria sit t supuēiat acetosa eructatio manifestū ē q̄ icipit nā digerere: t ē bona spēs. sic āt t i epatica dispōne exīte si superueniat podagra. aut alia hō egritudo dissoluit. IX.

Nota de sudore.

Nota de stupore.

a Quib⁹ morbi. IX.

b Jc āt oz oppōer ad q̄les. vult nā q3 docere nos a q̄lib⁹ ad q̄les morbos fit trāsmutatio: multoties.n. supuenit opbtalmia t stati ipa dissoluitur diaria supueniēte nisi supueniet diaria p pter idigōnē: mltoties iminet pleuretic⁹ morb⁹ t supueniet alienatō t dissoluitur pleuresis: multoties melia ē: t B dissoluit vt chirso supueniēte aut emoroide.

c Olerā vt dixi auiū qm colerica. X.

c Aliditas acredis signū grauedines t trāsit⁹. XI.

d Jcit q̄ colera fit ex qb⁹ dixit: q̄ a piguib⁹ t dulcib⁹. gdā āt p̄monē būc iferiori adyciūt t dicūt q̄ colera vt dixi auiū qm colerice. Dicūt.n. qm coleric̄ sē aues. t credūt plures eo q̄ sursū volāt. sursū aūt ferri p priū ē cali: ut ex̄ credūt ex eo q̄ diuinatrices sūt aues ad diuinationē nāq3 calidū magis declinat q̄ frigidū: dic̄ aūt gal. q̄ iterposit⁹ ē hic sermo. X:

e Tupores q̄les ex auribus t q̄les byscbiā i auribus t exauribus multa occidūt. XIII.

f Jdicillis.n. multoties q̄ q̄dā signor t cār rōnē bñt t signor. sic.n. vigilia t desiccatiōis ē signuz t cā. augmētat.n. ōsiccationē. silr t caliditas ē cā acuitatis ignis t signū: signū āt acuitatis nō solū calitas: sz grauedinis t trāsit⁹. i. motiōes i itinerib⁹ h excitāt: calidū t acutū ipz efficiūt t signū t cā fit: cut igit B dic̄ aut dicit trāsit⁹ mēbra q̄ bñt vias: Sciēdū ē āt q̄ supueniēt vuln⁹ i collo vesice: t tūc cū trāsitu vrine fit dolor t signū acuitatis q̄ ē ibi. silr āt t i recto itestio si gñe t vln⁹ idē superueniēt cū secessus egerūtur. si aūt i aliq̄ mēbro fit vuln⁹ nō bñti trāsitū: tūc nō fit mordicatio: neq3.n. trāsit⁹. sed molestia. i. grauedo superuenit. XI.

g Flegmatibus pmutatōes iuuāt bis p mutaī prius q̄ maligne tur incongrua vt cherioni commouentia ex

h Ntēdit āt B dicere q̄ i pleuretica dispōne si superueniat aliēatio: dissolui ꝑ pleuretica dispō. qm āt i pleuresi t fe. fit rēota mā pelliculis costar vl diaphragmate. dissoluit āt fe. mltoties āt p sudōes expurgaī mā t dissoluit passio: ꝯtigit āt t cū graue⁹: sz pp turbatiōes vētris aut p vrinā. t̄c. n. q̄ties p vrinā aut p vētrē oz expurgari mā: tē pturbatio fit t molestia. t. b. d. cū grauedie. Mltoties āt fit sicca cutis: t sic cessat būiditas efficiēs morbū: salsuginosū āt dic̄ p sudorib⁹. bi. n. aut a colfiūt aut a flegmate salso. B āt dic̄ vt ñ gustes tu o medice: sz patiēs: si vo hz salsugiosū p vnū t B respcū corp dic̄ salsugiosū cōp bñs sq̄lorē. aut sic̄ fit i balneat⁹ i mari. iz.

Jctū ē aūt vobis multotiens q̄ vndiq3 nos hy. in particularibus exercitat. t nunc de pticulari quodam mentionem facit. dico autem stupores Sed oz nos scire q̄ stupor duplex est. aut quidē subito fit ab humore flegmatico humiditate sbmergēte neruos: t male sēsibiles ipos efficiēte. dcm ē.n. t i lc⁹ de causis: q̄ stupor ē sensibilitas sensus t imobilitas mēbroz hō āt stupore iuēim⁹ mltoties i biscbiā factū supueniēt būiditate ibi submergēte mēbra. ē āt t ali⁹ stupor q̄ i nobis iuenit: sic̄ qm ē imoderat⁹ dolor: t būc volētes curare poti⁹ vo nō curare. sz mitigare offerim⁹ stupefaciētia: sic̄ i colica dipōne supius opio vtebamur t hō stupefacientib⁹. bis itaq3 bñ se bñtib⁹ quē stupore h dic̄ hy. t dicim⁹ q̄ vtriq3 mētione facit de auribus t biscbiaz i aure qdē stuporem q̄ a nob iuēt⁹ ē dic̄ sicut dic̄ gal. In aure nō vī tanta būiditas supabundans q̄ stupore fac̄. in biscbiā vo subitū stupore q̄ supuenit ex bu. dic̄ hy. Cōsidera igī dic̄ q̄les stupores t si sint ab bu. cure cura fmone illū būore. illā būiditatem: t dissolues stupore. h hz pñs intēdo. ¶ In auribus t ex auribus multa occidunt. Mirabilis ē h sermo t pnostic⁹: remisciī āt de dolore auriū: didicistis tñ hoc q̄ i iuenibus t mōs fit i auribus. iuenes nāq3 cū bēant sēsū pmptū pls dolēt alys: t pp imoderatū dolore mōs ꝯtigit. dic̄ itaq3 hy. q̄ i auribus t ex auribus mōs supuēit qd āt ē B qō dic̄ i auribus t exauribus mors. Et sciēdū q̄ multotiēs mā multa q̄ ꝯtinet i aure p patiēte. t fit flegmon t imoderat⁹ ē dolor. et stati cessat dolor: t idiota qdē gaudet ꝯsideās dolore cessare: artista vo medic⁹ inuestigat qr cessauit dolor: vtruz pp turbationē vētris: aut pp eūonē aliā: t cū nihil hoz iuenit: sz iuēit q̄ iubet fcīi ē: t ōclinat⁹ fcūs ē patiēs t taciturn⁹ t attract⁹ ad sōnū q̄ ē ex̄ nāz t ilico: dico q̄ malū ē B t mōtale: t hoc ē qō dic̄. Ex auribus qō vo dicit i auribus: qm ē multotiēs mltitudo i capite t fertur vsq3 ad aurē pp mā ei ñ fz pmutatōez: sz p traductōez: t signū fit hoc mortis. t B ē qō dicit i auribus. XIII.

Dicta inter determinatōes t modus ōtermiatōis.

i Räffert se hy. ad aliū fmonē: t tradit ñ simplr ō termiatōez: sz modū deteriatiōis, aliud.n. ē deteriatio t aliō ē modus deteriatiōis. deteriatio qdē ē qm dico q̄ h patiēs cras morier aut san⁹ erit: modus āt deteriatōis sicut qm dico. qm p flurū sāguis san⁹ erit. aut p sudores aut p talia. hoc igī dic̄ hy. q̄ finiētes aut cū sudore finiūt aut sine sudore. t ipe qdē de sudoribus facit mētionē: tu vo itelligas t a pturbatiōe vētris t ab alys purgatiōib⁹. t vtrū qm̄q3 p sudores finiūt. qm̄z vo sine sudoribus. Dic̄ āt q̄ qñ ē būidū corp⁹ tē dicas qm sudores fiēt. si vero siccū t durū fuerit corpus. tūc sine sudoribus finiūt. Sudore āt hic dic̄ nō eū g fz nāz fit: sz sudorem sycopticū: sic qdē exponim⁹ fmonē si finiūt q̄si moriuntur itelligas. si vo finiūt sicut dcm ē i aphis supsez loco pmutāt dicas sit qm būidū rarū corp⁹ t molle sudoribus ipis supueniētib⁹ sani fiūt. g vo bñs siccū corp⁹ p aliā expurgationē pmutāt. Et pp qd mētione fecit ō sicco: t de duro t dissolo. n. n. sūt idē t dicim⁹ q̄ mime. būidū aūt sicco opponit. t dissolo rmissū. t duro molle. vez hy. vī dre q̄ idē sit q̄ sicco t dissolo duz molle t solū ꝯstruit tāq3 molli t remisso t būido ad idē ꝯcurrētib⁹. in vitate tñ drūt adiniciē. sicut i exēplo vtris. vter nāq3 plen⁹ vino distendit qdem. nō tñ ē dur⁹ neq3 sicc⁹. XIIII.

Siccus dur⁹ t distēsus nō sē idē.

m Jrabilis ē hic sermo. qd āt dicit. In mutabilib⁹. qdā dicunt q̄ male consuetis factis morbis dicit. falsum est autem hoc. non enim cācrum aut elephātiam

imutabilē noiam⁹ morbū.gdā vo itez vñt qȝ mal̄e cō
suetis gdē dic̄ ñ tñ ois⁹.dicam⁹ ät nos ꝑmā expōez:gō
é facile ꝛuertibil̄ morb⁹:t gdē facile ꝛuertibil̄ bō:t dici
m⁹ iracibilē t itez mitez: t ꝓfessi gdē qñz diligēte qñz
vo odiēte.Si ät volueris vtemur melioti t mālfelliozi
exē.facile ꝛuertibil̄ bō é ifidel̄:sic.n.t egritudiez dicim⁹
ifidelē q̄ qñz gdē pausatione bz qñz additionē.quādoqz
pausatiōez bz t itez ad
ditionez:t B mltoties.
De im/ mutabi/ litate egritudi nis. Sed considera vtrum
hic imutatio per propi
az nāz ꝛsequ egritudi
nē:aut p culpā patiēz:
sigdē é p culpā patien
tis:hoc bñ curabile é:
remone culpā t cura
bil̄ passio. si vo p nām
egritudis hoc é difficile.q̄re ät sit difficile: t
dicim⁹ qñ qñ geuerit
egritudo t ꝛsideram⁹
ipaz cessare: vtimur ad
dimēto viete t poti⁹ le
dim⁹.pp hoc igr̄ nō oz
hac vti dieta fiē ꝛtigit:si vo vtiur moderate debem⁹ vti
t añ hāc ꝛseruatiā dietā moderate cūantes.bñ ät dixit
cūantes vt ñ pfectā cūonē sumam⁹.mltoties ät cū idi
gesta sit egritudo p⁹ cōsernatiā dietā oz nos vti dieta
locali t mutare loca.t si egritudo nō fuerit obediēs tē
vti circulatiōsb⁹ nos oz:t itez dieta assūptiua vti:t iterū
ꝓfuatiua.t itez ordiatia.B é qđ.o.by.mutare icōgrua
itaqz t exē⁹ adducit b⁹ fmōis breuiter hystorizando:t
dic̄ sic. vt cheriōi ꝛmouētia:ex gb⁹ screatiōes.t gdā ät li
broz bñt miliatia.gdā screatiōes.sigdē igr̄ bz miliatia:
designat q̄ resuscitatiōes q̄dā pue fcē sūt fic̄ milū:t be
acute erāt t motū faciētia. Si vo bz screatiōes ōsignat
q̄ reūa acutū t mobile ꝺscēdebat a cerebro ad guttur:
t faciebat screatiōez q̄ erat p̄ncipiū tussis. XV.

e Ermo iste chirurgic⁹ é. mltoties.n. supponit̄ pas
sio idigēs chirurgia.v.g.ipa oz chirurgizari. aut
De ēmi no icisio nis ap̄a tū aut al teri⁹ rei. scrofule aut fistula aut os aut aliqd tale.q̄ oz q̄ chirurgi
c⁹ icidat q̄tū oz icidere. Doc deteriat by.t teriuz incisio
nis statuit t dic̄.q̄ i trñ ꝛuenit incidere quousqz pueiat
ad corp⁹ sanū.multotie aūt nō vsqz ad corp⁹ oz incidere.
sz vsqz ad modicū:t obuiant nobis vene magne:t tioz
est ne flux⁹ sāguis fiāt venis icisis:aut spasm⁹ nerus pa
tiētibus:aut tetan⁹ aut aliq̄ bō passio.t tūc oz parū icide
re.t reliquū aut puluere corrosiua aut exustiōe auferri.
hoc igr̄ dic̄ by.q̄ si remanet pticula scrophulaz:aut apa
tis occasionē passionē noiat.si igr̄ b⁹ passiōis pticula re
maneat:hāc oz aut pulueriḃ⁹ mūdificare aut extrabeī
cū vngul.aut cū filo lini.aut vrere mūdādū aut itelligē
dū é mūdificationē carniū.aut mūdādū dicit q̄si purga
re passionē p mellicratū aut iure purgatiuo.t q̄re ät dic̄
itez icidere:t dicim⁹:q̄ qđā chirurgico⁹ si viderint in
chirurgia aliquē syncopiz ātē: tūc dimittūt eum gescere
iterum in sequ enti die reliquum incidunt:hoc scuit by.
t hoc est quod dicit. XIIII.

Tez de pticlari morbo.vz. fluxu sāguis mētōez
i facit by. tū hoc volo vobis p̄dicare q̄ qđā putāt
hūc sermonē dare nob sciaz cognitionis. qđā vo
putāt eē ꝓnosticū:nos vo dicim⁹ q̄ é curatiu⁹.sz hoc oz
pus assumere.qñ fluxus sāguis p nares supuenit aut p
pter debilitatē virtutis:aut p multitudinē sāguis:sigdē
igr̄ pp debilitatē supueniat.tūc mali colores fūt:t tunc
oz nos iuuare.t qz i hȝ fluxu sāguis eūatus é spūs aialis
vitalis t nālis.t vtutes debilitate sūt:oz nos tūc offerre
gb⁹ excreatōes. XV.

Iffinitio q̄ō gb⁹ sa
d nis efficiūt relingē
sblate occasiōis vl̄ mūdādū vl̄ educēdū vel
abscidēdū vl̄ necrēdū vl̄ exurēdū:qb⁹ vo nō ñ.16.

Tib⁹ sanguis fluit
q mlt⁹ t mltoties ex
narib⁹ qb⁹ q̄ō mali
colores pura modice p
sūt:qb⁹ vo rubei colores
dissilīr t qb⁹ capita bñ fe
rētia puȝ.pdest:q̄b⁹ vo
nō nō. XVII.

Ut qb⁹ nares bñ
d diozes nā: t semē
bñdi⁹ t pls sāi sīt bi mō
bidiozes qb⁹ ez. XVIII.

Dūda spura repcus
r soziavt i plurbio adia
cēte a caloi. t .v. dic flu
xu sāguis ex narrib⁹ bñ
ꝺterminat⁹ é morb⁹ XIX
De vso i vtutis debilitate t i podagrizanti bꝰ.
re vinū q̄ vinū calitate
discursione opaī t rematismuz:t difficiliozia
accūtia. vñ dicit gal.q̄ i podagrizantibus nō oz
prebere vinū:qñ discursiōe supueniēte mouen
tur reumata:t non defe
runt nisi ad debiliora membra.oz ät nos scire
q̄ attēdēdū é hoc qñ p
bemus vinū q̄ caput ñ
sit facile patiēs: q̄ si sit:
nō debem⁹ pbere: si vo
est bñ ferēs pbe. ¶ Sā
guis fluit multus t mul
totiēs ex narib⁹. ¶ Bñ
aūt dixit.multus t multotiēs.vt t multus sit sanguis t
cōtinue fluēs.si enī modicus est t ꝛtinue fluat:aut mul
tus qdē t interpollatiz fluat.sisr aūt t hȝ casus virtutis
accidit.Pura modice dis prosūt. quidā aūt libroz bñt
pura modica prosūt.sed nō bene habent.sed pura modi
ce.q.d. vina pura modice prosūt quasi modice modera
te data. vt modice accipiamus p aduerbio. XVII.

Dalīū sermonē trāsfert sic by.t differētes dicunt
a hic expōnes.qdā enīz dicunt p̄mū esse añs. scdm
vero t tertiū ꝛnīs.qdā vero dicūt p̄mū t scōz t ter
tiū ꝛnīs.t q faciūt p̄mū añs videnī dicere q̄ semen a ce
rebro descēdit sine aut p nuchā sine p alia mēbra. i p̄sti
nō itendimus inuestigare.dicūt itaqz bi sic. gb⁹ nares bu
midiores.t semē humidius é.ecce p̄mū t scōz añs.bis sa
nitas fit.t ecce tertiū ꝛnīs.itez ortites expōnes dīr: illi
.n.iam sūt vt qdā dicūt.qñ mlta est būiditas.t hec eua
cuaī.hac euacuata būiditate sine superfluitate.t purum
mānet corp⁹.t exiñ sanitas fit.qdā vo dicūt q̄ būiditate
eūata siccitas vicit.t siccitate fit sanitas.qdaz vo dīt q̄
exū corp⁹ é būidū.pp hoc t sanū é. Būiditate nāqz gau
det nā t effic̄ sanitatē.Deyde vo morb⁹ gignī.t posuit exē
plū supioz ptiū corpis nares.iterioz vo semē exiñ.mā
festū é nob q̄ i hȝ ꝛlentia totū corp⁹ sanū é. XVIII.

Ictus é b fmo t i ꝓnosticis vbi ingrebat sputa:q̄
d egrediebāī a pectore fz colorē ꝛsistētiā t figurā
fz ascēsionē t modū ascēsiōis. B aūt by.ō figura
solū facē mētionē.qñ i patiētib⁹ alienationē rotūda sūt
sputa Sputū.n.fit rotūdū aut q̄ būoz viscosus é. t figu
raī i trachea arteria.aut qz mltoties é caliditas.t ē coz
rodēs āglos sputi t effic̄ ipa rotūda.mltoties ḡ supuenit
causon aut tertiana.t mlta é caliditas.t exiñ aliqtō fit
pp calitatē q̄ otiet māz t spūs ascēdūt ad cerebꝝ t rotū
dū fit sputū pp calitatē.qñ aūt sciuit by.q̄ sputū q̄ō é a
viscoso buc rotūdū mālfebat dicēs q̄ a calitate fcm é B
rotūdū fic̄ i tractēi i plis bis.plicibū ät locꝰ erat cluitat⁹ sic
ōnoiat⁹ vbi iacebat patiēs by.igrabaī nomē illi⁹.t pp B
loci ꝛmēoratōez facē.dic̄ q̄ B sputū fcm é rotūdū.qz mul
ta fuerat calitas i ipo.itaqz.v. die ōteriata é egritudo tā
q̄ acuta exiñs flux⁹ sāguis supuēiēte ex narib⁹.q̄ ät dic̄
ōteriat⁹ é q̄si dissolut⁹ é dic̄ abusiue.t nō q̄ itercidēt⁹
dict̄ rcōdat⁹ é.s.gnte cū ñ fuerit crtica.itercidēt⁹ vo dic̄ p
mōbū ōteriat.crticā vo pp id qō nā fuat piodos .19.

Icit.n.by.q̄ si vrina egrediatur multā hypostasim
o

habens in alienatiõe.tunc alterationem designat passiõis: cum expurgef̃ p vrinã materia.alienationẽ nunc dicit nõ q̃ fit fm pmitinã cãz.sed illã q̃ fit fz colligãtiã. alienationẽ q̃ fit fz pmitinã cãm nõ oino dissoluit vria m'ta egressa. ¶ Ut q̃. Ecce ꝑticulari remissaꝝ exẽ⁹. Quidã supuenit pp grossas vrinas pmutatio alienationis.cum lapsu autem dicit aut cum caluicie aut lapsum dicit casũ capillorꝫ supueniẽte ab bũore saliente salso ad caput.vñ fit et ophiasis ⁊ alopi⁹.zo.

Uartan⁹ durat q plus vno anno: ⁊ videm⁹ q̃q̃z q̃ durat duob⁹ ãnis.⁊ q̃q̃z min⁹ vno anno ⁊ ipe dicit q̃ nõ ad vnuz ãnũ.⁊ ad b⁹ dicim⁹ aut q̃ plurib⁹ supuenit dixit by.⁊ vt i pluribus q dẽ pannũ durat. aut ⁊ fz vitatẽ ãn⁹ solus suffic̃ q̃rtano ad digõnem nisi pcñs fiat a medico aut ab egro aut ab exterioꝝb⁹. XXI.

Ann⁹ suffic̃ q̃rtano ad digestiõnem nisi fiat pcñs

q Uidã ãt libroꝫ bñt Cui datiuũ: qdã ãt libroꝫ: aufs sigõ bñt.cui i dtõ casu designat ꝟ q̃ cui supuẽiũt estiui mõbi.v.g.causões tertiã pbr netici ⁊ vlr calidi ⁊ siccꝰi morbi.bi i .5. die p fluxũ sãguis õteriant. Qñ acute egritudies õteriant ⁊ ñ dissoluũt.⁊ teriant p apa aut p expurgationẽ.dico aut p sudões aut p fluxũ sãguis: estatz aut dic̃ ñ estatẽ simplr: fz calidũ ⁊ siccũ aerẽ: tpa nãqz ñ agũt nosb⁹ fz causis,⁊ b⁹ gõ si bñt cui i dtõ casu.si vo hz aures dic̃ q̃ aures patiẽtes estiaũ mõbũ.⁊ ẽ estiꝰ mõb⁹ iste: ñ q̃ fit a flegmate nz a melancholico hu.fz flegmõ vlr q fit a sãguie.hõ itaqz flegmõ i .5⁹ die iactu soluit. iactũ aũt dic̃.aut qñ fluxꝰ sãguis fit: aut q̃ flegmõ p⁹ putrefactionẽ alr maturationez mãei rũpit.⁊ sic fit dissolutio aut 5⁹. die aut plixtori.s. septia aut nona aut vndecima. XXII.

p Et ꝟ vlr ostendere q̃ apata supueniẽtia circa gingiuas ⁊ liguã ꝓdicis.⁊ creticis diebus õteriant: q dã ãt libroꝫ bñt expuũt.qdã vo putrescũt: sigdẽ igr̃ bñt expuũt õsignat q̃ p sputũ 7⁹ die õteriabit. si vo bñt putrescẽt: õsignat q̃. vij. die putrescet apa. vtrũqz ãt bñ se bz: fz meli⁹ ẽ putrescẽt: q̃si p expurgatões putrefactõis õteriabit. vlt ãt by. q̃ ꝟ apa meli⁹ expiaf̃ vt ñ pmanẽs tẽdat ad iteriora: ⁊ distillet ad cãales pulmõis aut ad plmonẽ: q̃ ⁊ melioꝝ text⁹ sit: exputrescẽt q̃ expuẽt: mãifestũ ex eo q̃ ꝯ̃ de putrefactiõe mẽtionẽ facit dicẽs: iuxta nares putrefactiões. XXIII.

t Ñsert se by. ad aliũ fmonẽ: ꝟ ãt oz nos scire q̃ supueñit discursio mãe sic q̃ corrosionẽ dẽtiũ opatur: sile igr̃ discursio fcã ẽ mãe a cerebro i dẽtes.⁊ ibi permanẽs fec̃ flegmonẽ. vñ q̃tiẽs dic̃ q̃ dolor fit dẽtiũ ñ oz dubitaf̃ circa ꝟ. q̃ aut dẽtes bñt aliqd spãle pluscꝫ alia ossa. yz. sẽtir sẽ ocñs ẽ i ana⁴: aut dic q̃ dolõ supueñit dentib⁹ ñ pp dẽtẽ fz pp apa: ⁊ tñ ꝟ ñ possum⁹ dissoluer̃ nisi p cãz vẽiẽtẽ remouerim⁹: sic̃.n.ũ ẽ pole riuũ aq̃ hauriri dũmõ fõs det ei aquã. silr ⁊ ꝟ ñ ẽ pole dolorẽ dẽtiũ cessaf̃ nisi cessauerit discursio q̃ ostẽdit a capite. Oz nos igr̃ vti ꝓcussiuis vt iuf̃ rosaꝫ ⁊ lẽticlaꝫ ⁊ hs taliũ.⁊ tẽ ouenire ad curas locales: ⁊ tã vsus sũ his ꝓcussitis ⁊ ñ pfuit ⁊ tẽ vtoꝝ mollificatis ⁊ moderate euaporatis: fz ñ ꝟ mõ cessauit dolõ.⁊ tẽ timẽs ne imodẽato dolõe dissoluaf̃ vt⁹ offero stupefaciẽtia: ⁊ ocipio sẽsũ. si vo ꝟ mõ ñ cessauerit

Ossa dẽtiũ dolere nõ tñ scire dicuntur.

dolor.tẽ pcipio q̃ mã q̃ ꝓtect ibi ẽ grossa: ⁊ tẽ pcipitũ appono dẽti suauiter. vt ñ ꝯmotiõe augmtẽ dolorẽ.⁊ ꝟ mõ expurgata ẽ mã cũ eẽt grossa. qñ ãt illa gdez a cerebro subtil exiõ. ꝟ vo grossa fuit ꝓp id qõ mãsit i dẽtib⁹ a supcilio sõtil veñt: a supcilio dic̃ q̃si a cerebro. ¶ Sigdẽ alia. Que alia dic̃ ⁊ dicim⁹ q̃ alia dic̃ vt repcussiua molificantia ⁊ stupefaciẽtia. ¶ Magis vero. Aut q̃ violẽter appo⁹ ẽ stupefaciens pp iexpiẽtiã medici: ⁊ violẽtioꝝ fcũs ẽ dolor.⁊ dicim⁹ q̃ ñ ẽ hoc: si .n. ꝟ eẽt oportebat stati itẽꝝ cessare dolorẽ: sz dicim⁹ q̃ ꝟ appo⁹ stupefaciẽte medicia violẽti oꝝ facꝰ ẽ dolor cũ mã ñ euaporauit: sed potiꝰ cõdẽsata ẽ. z4.

Ossa ãt testantur ꝓcipiꝭ.

Ossa dẽtiũ dolere nõ tñ scire dicuntur.

Riaz mlrã hyposta fz bẽs liberat repcussionẽ. Ut q̃ dẽt ippi cũ lapsu. XX

q Uartan⁹ vero ad vnũ annũ. XXI.

Uiqz estatis iact⁹ c qnt⁹ ẽ ãt qñ⁊ ꝓlixus. XXII.

q De circa gigiuas ⁊ liguã putrescẽt septenis: maxie vo ꝟ iuf̃ nares putrefactões. XXIII.

Uib⁹ in dentib⁹ dolor a supcilio subtilis venit bis a pipe

ꝓuẽiẽte pigniori posteriori dẽtir. Si gõ alia ñ obiect. magis vo itẽꝝ ⁊ pualuit ⁊ violẽt⁹. z4.

Capite ossiũ nã di a de neruoꝝ ⁊ venarum. Et carniuz ⁊ aliorũ. Et humorum ⁊ aliorũ. Et superiorũ ⁊ inferiorũ ventrium. Et rõnis ⁊ modorũ ⁊ fcõrũ scõm annũ tpe quodã tũc itẽpestiuꝰ anni. Ut exãriata ⁊ silia: sile q̃busdã q̃tidie tẽpestiuꝰ occupaꝫ aut rãdi⁹ silr. 25.

Necessariũ ẽ medico naturã ⁊ cõpierones corporũ cognoscere.

silr ⁊ medicꝰ ñ pt opari circa cõpa hũa. ignorãs nãz hoꝝ ⁊ opkonẽ. dic̃.n. q̃ oz bas igrer ⁊ ex q̃t eleñtis ꝯstat nfz corpꝰ: qñ ex q̃tuor: ex q̃b⁹ ⁊ dicim⁹ q̃ ex igne aq̃ terra ⁊ aere: ⁊ qũo se bñtib⁹ bis adiuti. ẽ: ⁊ qñ q̃litatib⁹ ꝯmixtis sibãtiꝭ vo fz analogiã exñtib⁹. ¶ Ex bis igr̃ elemẽtis fiũt hũores. q̃ ⁊ hos oz iuestigaf̃ q̃t si ⁊ q̃les ⁊ qũo se bñt ĩnob.⁊ qũo sñt q̃tuoꝝ: sãguis: col. ru. flegma: melãcholicꝰ hũoꝝ ⁊ q̃ ex bis nutriũt nfa mẽbra: mẽbroꝫ.n. hec gdẽ a sãguie nutriũt puro: ꝟ ãt a sãguie mixto colere: hec ãt a flegmate. alia vero a melico hu. Qñ igitur ex bis fiũt mẽbra igram⁹ ⁊ vtutes mẽbroꝫ: sz q̃ virtutes ex actionib⁹ cognoscũt.ꝟbem⁹ igrere ⁊ actiões mẽbroꝫ vt per ipas: ẽt sciam⁹ vtutes q̃o se bñt. qñ aũt ⁊ q̃dã mẽbroꝫ iunamẽ tũ pbẽt: igram⁹ ⁊ iunam⁹ ipoꝫ. Aliõ.n. ẽ iunam tũ: ⁊ aliõ ẽ actio. iunamẽtũ gdẽ ẽ qñ p aliõ mẽbꝫ aliud agit. actõ vo qñ ipz p se agit: qñ ãt ⁊ ꝯcauitates sĩ i gbus dã mẽbris õteriem⁹ ⁊ õ ꝯcauitatib⁹. sĩ ãt ꝯcauitates cerebri cordis pectoris ⁊ sõi: i oib⁹ ãt bis oz nẽ epilogũ dicere: q̃ sigdẽ ꝟ fz nãs se bñt: oz ⁊ ꝯfuare i eisdẽ: si vo exnãs oz reducer̃ ad id qõ ẽ fz nãs. ⁊ pp ꝟ pceꝑt nobis ea q̃ sũt fz nãs igrer̃. oz ãt medicũ scir ⁊ exteriõa alterãtia nfz corpꝰ. v.g. ꝯuersiões tẽpoꝫ: aut vni⁹ tpis: aut duoꝫ: aut totꝰ ãni. Silr ãt ⁊ pticlaꝝ ẽ oz igrer̃ aerẽ. s. diurnuz. dies nãqz imitaf̃ ãnũ. dici gdẽ tpis oziẽtale assilaf̃ veri meridianũ vo estati occidẽs. vo autũno. nocturnũ vero tpis hyemalis. ñ q̃ ꝟ ꝟ ꝯ̃ ꝟ ꝯ̃ fmonẽ by. vt cõ eosdem⁹ ipz nris dictis. ¶ A capite ossiũ nã. Lõuenienter icipit by. ab ossib⁹ capitis. qñ ossa aut fũdamẽti ĩuamẽtũ exhibẽt aut cooperiri aut custodiri. ossa ãt cerebri custodiũt cerebꝫ et ĩuamẽ fũdamẽti exhibẽt cutis. ossis carnib⁹. aut igr̃ pp ꝟ. q̃ cerebꝫ digniꝰ ẽ. aut ⁊ ꝓcipale mẽbꝫ. pp ꝟ ex ipo icipit. aut q̃ cerebro ꝓpriõaf̃ totũ nfz corpꝰ. Sigdẽ.n. ẽ magnũ cerebꝫ. magna ẽ et nuchа magne sĩ et spõdiles et coste. et extrẽitates spatulaꝫ et nodi eaꝫ ꝓꝑ adiutorꝫ q̃ õuẽit ad iuctură. g̃ et adiuto magnũ et cubitꝰ magnꝰ ⁊ extrẽa manꝰ ⁊ ꝟ gõ i supiõib⁹. silr ãt et iferiõa mẽ. ꝓpriõaf̃ cerebro. q̃ñ.n. magnũ ẽ cerebꝫ magna et nuchа magne et spõdiles vsq̃ ad lumbos. lũbis ãt adiacẽt ossa anche ossa magna exãtia ⁊ cã

bis ꝓncipiū hui⁹ femoris tēdēs ad ſchīā itaq; magnū ē ⁊ femur magna ⁊ tibia ⁊ canilla ⁊ extremitas pedis ⁊ cō canitas pedis ⁊ raſcha: vides quō cerebro ꝓportiōāt to tū corp⁹: iōq; ab hoc icipit: igit oz igrere ⁊ neruos ⁊ arte rias ⁊ venas: ſīc.n. i exteriorib⁹ ē fōs ⁊ ex ipo fluui⁹: ⁊ ex fluuio aly riui pui: ⁊ ſīc ē ſtipes arboris: deide ex ipo ra⁹ magn⁹: ⁊ ex ō ramo aly ramuſculi: ſic ⁊ i nr̄is cōpori

Cerebꝝ aſſimilat fōti ⁊ ſtipiti.

b⁹ cerebꝝ aſſilat fōti ⁊ ſtipiti: ē āt ex ipo nu cha aſſilata fluuio: aut magno rāo: ⁊ p⁹ nuchā ſī neruī ex ipo ꝓcedentes ⁊ pbētes mēbris ſē

p

Er cholericū ⁊ p lā guineū corp⁹ melā cholicū nō bēns ex tractiōis. Licino vltra ſplē magn⁹ dolēs i quarta vel in quinta. L.

ſū ⁊ motū: ſilr āt ⁊ arteryes ē corp⁹ qō adorti: ⁊ ex adorti ꝓcedūt arterie q̄ ferūt ad mēbra vitalē vtutē: ſilr ⁊ in venis cadē ꝓportio ꝓſeruāt. ē nāq; epar: ⁊ i eo ē vēa cbi lis: ⁊ ex ipa ramificāt venę q̄ miſtrāt mēbris nutrimētū ſi vo volneris: dicas q⁹ ē portā aſſimilās fluuio: ⁊ ex ipa itęꝝ diones venaꝝ ferūt: ſz dignū ē igrere q̄re hy.ō ner nis ⁊ vēis ſolū mētionē fecit: nō āt de arteryis: ⁊ dicim⁹ ad ℔ q⁹ p venas ſubitelligę ⁊ arterias: q⁹ ꝓſuetudinē hz noiare venas: ⁊ venas ꝓpę ⁊ arterias: qđ āt dicūt q⁹ ℔ p neruos dicit ⁊ arterias: qñ nerui a corde oriūt exīñ ⁊ arterie bñt ortū. ℔ āt dūt q opināt i corde eē vtutē regi tiuā: qñ inueniētes ligamēta quoddā i corde arbitrati ſt qōdā neruū eē: ⁊ dixerūt exīñ eē ꝓncipiū neruoꝝ. vñ ⁊ Arist. afferūt i teſtē ſīc opinātē i corde eē regitiuā: male āt dicūt ℔. Ari.n.dicit. Ubi ē ꝓncipiū neruoꝝ ibi ⁊ regi tiua. ⁊ ſi oīſū ē i anathōia q⁹ ꝓncipiū neruoꝝ i cerebro ē. manifeſtū ē qñ ⁊ regitiua i cerebro ē. bēs igit q⁹ p ve nas ſubitelligit ⁊ arterias: ⁊ p neruos: oīa igr ℔ mēbra oz igrere vlr vt iduxim⁹ oz igrere ꝓncipiāt ia ⁊ ꝓncipia ta mēbra ⁊ bñtia aliūde vtutes ⁊ inatas vtutes ⁊ bñtia inatas ſīl ⁊ aliūde. Oz igit ℔ igrer ⁊ ſi ſe bñt ꝑz nāz i citō ꝓſeruare ipa. ſi vero gnerāt ⁊ aut ruptionē patiāt aut corroſionē. tūc oz reducere ad id qō ē ꝑz nāz. ¶ Et car

Ubi eſt ꝓncipiuz neruoꝝ ibi ⁊ regitiua.

niū. Dicit q⁹ oz igrere ⁊ carnes q⁹ inuamētū ꝑbēt. he nā q; carnes adiacēt oſſib⁹ ⁊ lacertis inuarñtū exhibēt ⁊ nō ſolū ℔. ſz qñ lacertoſū gen⁹ ꝓnit a neruis ⁊ carnib⁹ ⁊ ex iſtra motiōe ōnebat deſiccari neruoſū. pp hoc fecit carnoſū gen⁹ vt būectet neruos. Alioꝝ āt dicit. q̄ſi alio rū mēbroꝝ. v.g. ligamentoꝝ cartilaginū pelliculaꝝ: aut ℔ aut ⁊ aliō dicas q̄ſi vtutis mēbroꝝ ⁊ actiōis. ⁊ inuarñ ti: de his nāq; nō fecit mētionē mānifeſte by. q: ſubitelli gūt cū mēbris: mēbra nāq; ⁊ vtutē bñt ⁊ actionem.

De luna mēto car nis.

¶ Et būoꝝ. Dicit q⁹ būores igri oz āt ſt ⁊ q̄les ⁊ quō ſe bñt adiuicē: ⁊ quō nutriūt mēbra q̄ ſunt in nob: ⁊ ſi ꝑm nāz ſe bñt nihil facias. ſi vo ex̄ nāz. tūc ſi būor ōficit per nutrimētū reſtaurat: ſi vo ſupabūdauerit euacua. Sciē dū āt q⁹ qdā libroꝝ nō bñt: ⁊ būoꝝ: ſz būoꝝ ſolū ſine ⁊. et ē bō ꝓtructio attica: q⁹ vo dicit ⁊ alioꝝ: dicit q⁹ igras alios būores g ſt ex̄ nāz: būorē venenoſū viridē colerā nigrā ⁊ bō: aut hoc itelligas: aut alioꝝ dicit q̄ſi ſpūz. nr̄a nāq; corpora ñ ſolū a ſolidis ⁊ būidis mēbris cōponūt: ſz a ſpiritib⁹ ſi volueris ℔ itelligere dicas q⁹ ſpūs ōſigna nit. p eo q⁹ mentionē fecit de neruis venis ⁊ arteryes: a lis āt ſpūs miſtrāt ⁊ ducit p neruos corpori: vitāt vero p arterias. nālis p venas. ¶ Et ſupioꝝ. Quid āt dicit ſupiores ⁊ iferiōes vētres. v.g. cerebꝝ q̄tuor: bz vētricu los: duos qdē añriores ⁊ duos poſteriores ⁊ ex añrioribꝰ quidē ꝓcedūt ſpiracula i ſpēm mammillarum vnum qdē mediū i q⁹ ē rō. q̄rtū vero poſteriorē i q̄ ē mēoria: ⁊ be ſt cerebri ꝓcauitates: ſt āt ⁊ alie ſīc via gutturiſ: ordi nēt. n. ⁊ vie cū ꝓcauitatib⁹ qñ nihil fer adiuicē orrit. ita q; ⁊ i cōi diſciplia de cauſis ō eidē aſſignāt poſt ⁊ ꝓcauitatib⁹. ſt āt ⁊ pectoris ꝓcauitates ⁊ cordis i bis i q̄ cōtinet nālis calor ⁊ ſtōaci ⁊ iteſtinoꝝ ⁊ veſice: has dicit iferio

Inter vtutes alias alios dignio res. regitiue motiſ ⁊ ſenſiti uis pfe ctiores.

res ⁊ ſupiores vētres. Bz oz nos ſcire q⁹ hoꝝ vētriū bi gdē neceſſarioꝝ ſt retētiui ſīc dicā ſūt cerebri ⁊ pectoris ⁊ cordis ⁊ ſtōaci. aly vero ſupfluitatū ſicut q̄ ſūt iteſtinorū. ¶ Et rōnis. Ecce ℔ de virtutib⁹ dicit. ſz qñ virtutes aut aiales ſūt aut nāles. aut vitales: ⁊ dignior es ſūt animales: ⁊ i aialib⁹ dignioꝝ regitiue motiuis ⁊ ſenſitiuis. ideoq; de his que valde digne ſūt mētionem fecit vt rōnis. Ingre igit dic ⁊ rōnē. qđ āt debeo igrere i rōne: dicit ga. ⁊ dicit q⁹ oz igrere vtrū iſirma mēte ē bō aut itęꝝ q̄ſq; ſan⁹ erat taciturnus fuit: nē vo verboſus aut ēgrio. aut p qdē verboſus nunc taciturn⁹ ⁊ i timore ⁊ i puſillāimitate ē. Ingrit aūt ⁊ modū rōnis. qđ āt dicit modū q̄ſi dr̄iaz. dcīñ ē āt ⁊ i libro ō cauſis: ⁊ i libro ō dr̄ys febriū quot modis dr̄ febris q̄ſi dr̄ia fe. q̄ āt ē ℔ dr̄ia rōis. ⁊ dicit q⁹ ꝓsiderem⁹ q̄ ē ꝓplexio efficiēs rōnē ſz medicos ⁊ dr̄ias ꝓplexionū. ⁊ q̄ ē ꝓplexio ſeruiēs rōni ſm pbos: ſm qđē medicos: ꝓplexio ē cā effectiua rōnis. ⁊ ℔ qdē dicim⁹ ſi in penultima ponamus accētū dicēdoꝝ. ſi vero circunflexe dicim⁹ tropoꝝ expono dēdo ꝓuerſionū. aliō pelag⁹ expōnis bēbit nos. ⁊ dicim⁹ q⁹ ipe dicit: ꝓuerſiōes factas viuere. qñ ab exteriorib⁹ alterāt ⁊ trāſmutāt nr̄z corp⁹. ⁊ periodo nāq; celeſtiuz corpoꝝ ordinant ⁊ regūt ℔ iferiora: corpa. Jōq; oz nos de his ſcīaz certā bre vt non videamur eē peiores piſcatorib⁹ q̄ ꝓuerſiōes ſciūt: ⁊ lagustaꝝ augmentū ⁊ dimi nutione trāſmutāte ſe cū luna: ⁊ nō credas q⁹ nō ſolum luna trāſmutat ℔ corpora. ſz ⁊ ſol nāq; trāſmutat: ſigdē ipe ordinatione ꝓncipis bz. luna vo comitis et ſtātū lu na trāſmutat: maxime aūt ⁊ hoc q⁹ luna ex ipo bz lucē: vñ et trāſmutat ea q̄ ſt ℔. oz āt nos ſcire q⁹ ſi ordinā et diſponūt et regunt ea q̄ ſūt i gñone et corruptiōe ex corporib⁹ celeſtib⁹. nō pp ℔ nō ſūt exptes diuine ꝓuidētie: ex ifluiōe. n. diuine ꝓuidētie ſtelle ordināt ea q̄ ſūt ℔ corū motu. Uñ et circa corpa ſolū agūt: nō aūt circa aiaz. aut fortunā pūt agere et pmutare. qñ āt nō ſolū luna: ſz ſol pmutat ea q̄ ſūt ℔. mānifeſtū ē exide i alexādria. 24. die ſupuenit nocte a ſereno aere vēt⁹ et īgſium⁹: vñ ℔ factū ē. et dixit nr̄ maxim⁹ ſophiſta q⁹ neqz gra plenilu nij ℔ factū. ē q; iā trāſierat: nz gra ꝓiūctiōis. q; nōdum erat. ſz qñ ſol ab aq̄rio itrauit piſces. iōq; fact⁹ ē motus vēti. bō āt motu et trāſmutatiōe celeſtiū pmutant iferiora. pmutāt āt et aer ꝓtinēs nos exide et tpa āni pmutā tur. et aūt vnū tpe aut duo aut plura. et aut ꝑus aut tardi⁹. et dicimus ſicut qñ multotiēs finis hyemis vernal fit aut finis ver̄ eſtiual. tardi⁹ āt ſicut qñ ꝓncipiū veris hyemale fit. aut ꝓncipiū eſtatis vernale. qđ aūt fit i tempoꝝ boc. et i die. dictū ē āt et ꝑus q⁹ ꝓportionāt dies āno. ¶ Ut exāthimata. Bō āt exāthimata. i. naſcētie i vere fiūt tēperātia facta i corpe et nā expurgāte ſuperfluitates a ſupficie. ſt.n. bō exāthimata ſignū veris ſīc et tertiana ſignū eſtatis. filia aūt dicit quaſi vulnera a

Funduszu

poſtemata. et q̄nq; ſūt filia. XXV.

t Kālſet ſe by. ad aliū ſmonē. mirabil āt ē. et dic. q⁹ ſuppōāt duo itarum. q̄ꝝ ℔ q̄ bz ſāguieū būorē alter vo ex col.ra. ſigō igr̄ mācat col.ru. i ſui tñ ſura: ni bil malū ſuſpicēt. ſi vo pmutāt ad id qō ē ex̄ nāz et putre fiat. tūc effic ferinū būor. i. nigrā col. q̄ furioſa ē corroſiua ⁊ feria effic ferias egritu⁹. v.g. cācrū elepbā⁹ q̄ ferie egritudies dr̄. aut q⁹ ferax bñt noſa. aut q⁹ ſpūt iteri⁹ ⁊ occultāt. et itęꝝ appęt ſbito. et iterū occultāt et itęꝝ appęt ſīc fere. et ſi vis appella ꝓuertibiles egritudies pp icertū et ꝓuerſiuū. ⁊ ℔ gdem ſt i colera ru. ſilr āt et i ſāguine. Sanguis enīz ſi ſe bz ſm nātūrā nutrit mēbra. ſi vo putreſiat et fiat groſſior et ex̄ nāz effic melācholicū bu.

Inter vtutes alias alios dignio res. regitiue motiſ ⁊ ſenſiti uis pfe ctiores.

Aſtrologia eſt ne ceſſaria ipſi me dico.

Corpa celeſtia et ifluōe diue puidentie in corpora agūt ⁊ ſi i animā.

Nota hic ō ꝑ guine.

g ⁊ si euacuet nihil mali facit. si vo mãeat i cõpore quẽ admodũ nigra colera difficil. ⁊ iste hu. effic mõbos: vez oz nos scire q nigra colera ñ solũ a ru. colera gñaf: sz a sãguie. acutior ãt ẽ q gñaf a colera ru. ea q gñaf a sãguie qm ãt colera ru. acutior ẽ a sãgule. eẋctiões ãt dicit quasi euões p eo q extrabi oz bũor. ¶ Licio. Oz aũt nos pterãsire bũc ꝑmonẽ. qm ex hoc nullã hre possum⁹ vtilitatẽ. de nole solo patiẽtis mẽtione facit: ⁊ passiõis sic. licio factus ẽ splen magn⁹ ⁊ dolẽs. ñ aũt cãm dixit pp qd facet⁹ ẽ: sz q̃lq; si. n. ⁊ dixit in. 4⁹. aut. 5⁹. icertũ nobis ẽ: ⁊ aut salubris fuit egritudo aut mortalis. ⁊ siue õteriata ẽ siue soluta. ⁊ B icertus ẽ pp hoc: oz nos hec ptrãsire. qz sic i ꝓmemoratiõe scribẽs hy. enigmatice apposuit hunc sermonẽ.

¶ Explicit sexta pticula. Incipit septima. I. Completa est c a nob. 6⁹. pti⁹. pãtis negotij q̃ ⁊ cognitiuas speculatiõnes ⁊ pronosticas ⁊ anathomicas ⁊ naturales tradidit nobis. Nunc ãt trãsfert se hy. ⁊ ad septimã pticulã ⁊ tradidit documẽta ꝓona titulo lib. De epidimicis ãt morbis mẽtionẽ facit ⁊ qd dicit. qm̃ pmutatio fcã ẽ aeris vbi ãt fcã sit ℔ pmutatio ñ dicit sic bũit ꝓsuetudinẽ: aut i trasso aut i cranõe aut i naso. si aũt volum⁹ directurari regionẽ q̃rũ ex dictis suis q̃ dicit: ninalib⁹ istãtys factis. ninales ãt illãtie fiũt circa trathiã sic ℔riozib⁹ exñtib⁹ illis locis. q̃ ãt fuerit facta pmutatio: ⁊ dicim⁹ q austrin⁹ fact⁹ ẽ aer. vz. calidioz ⁊ bũidioz. Auster. n. ℔z q flat a meridie calid⁹ ẽ. ñ tñ est ita calid⁹ q euaporet mãz ⁊ õsicet corp⁹: sz solũ diffusionẽ effic. pp hoc bũid⁹ oꝛ. qm̃ igr austrin⁹ fuit aer: exide supuenerũt ꝑdicte passiões q̃ ãt i apho. v. g. austrini flat⁹ grauãt audit⁹ ⁊c. Deinde p⁹ austrũ icepũt flare bõreales vẽti q fridi ssẽ ⁊ sicci sic ex pti b⁹ borealib⁹ flãtes. ⁊ bõ boreales vẽti i pn⁹ qdẽ fortitã tunerũt friditate ⁊ siccitate: posteri⁹ vo durãtes leserũt: ocñ ẽ. n. q̃tic̃q; ℔ vẽt⁹ vicit B ẽ durat: tẽ egritudines fiãt: qm̃ itaq; vicerũt bozeales vẽti friditate oppilatiõnẽ mãe fecerũt ⁊ dẽsitatẽ supficiei. ⁊ ad modũ spõgie ꝑ se mã pssa taculabaf ad q̃dã mẽbra. passũ est itaq; cerebrũ sic nudũ exñs: ⁊ ꝑ ꝓs aerẽ: deinde istud cerebr aut valde õbile erat ⁊ retinebat penes se mãz: ⁊ superuenit apoplexia q̃ ẽ imobilitas ⁊ isẽsibilitas tot⁹ corporis cũ lesiõe ꝓncipaliũ actionũ. aut forte erat ⁊ moderate ⁊ ad vicina mittebat mãz. aut valde forte ad spiracula ⁊ nutritiua mẽbra emittebat mãz: nutritiua ãt mẽbra sñ os stõi stõac⁹ ⁊ isophag⁹: spirabilia aũt vt guttur trachea arteria ⁊ pect⁹ ⁊ vlr ortes supuenerũt passiões ℔z ortiam ⁊ babilitatẽ mẽbroꝛ: ⁊ hoc ẽ qõ dic. ¶ Tusles ceperũt circa solis tropas hyemales niualib⁹ ꝓsistẽtys factis vl gnta vl. x. vl. xx. die ex mutatiõe dẽsa australiũ ⁊ borealiũ ventoꝛ ⁊ niualiũ. Ecce tps dicit qñ supueneꝛ tusles ⁊ dicit q i capricorno hyemali ꝓuersiõe qñ fact⁹ ẽ aer frigid⁹: ẽ ãt hyemis cõuersio vt i capricorno ⁊ veris i ariete: ⁊ estatis i cãcro: ⁊ autũni in libra: tusles ãt supueneꝛ rũt qm̃ vt pp predictã cãm mã missa ẽ a cerebro ad pectus: aut qm̃ ispirabãt frigidioꝛe aeꝛ. Dictũ ẽ ãt vobis q ab inspiratiõe frigidi aeris fiunt tusles. vel. y. vl. x. vl xx. die. hoc aũt fiebat fm differentẽ virtutẽ: sigdẽ enim fortis fuerat virt⁹. tũc vicesima supuenere passiones: si vero debilis. tũc a qntadecima. ¶ Et ex his ⁊c. Et B iterũ fm differẽtẽ virtutẽ. sigdẽ eni fortis erat virtus. breuiores fiebant passiones. si vero debiles prolixiores ¶ Et pipnemonica. Ꝯdẽsse enim fiebãt pipneumonice passiões: qm̃ mã erat parata ad efficiẽdum flegmonẽ ⁊ pulmo apt⁹ ad patiẽdũ ¶ Post hec ãt. Mirabile quodãmõ dicit hy. q rediteratiões fiebant a principio q̃dragesime circa ismeriaz. a pncipio enim hoc ẽ ab hyemali tropico vsq; ad vernalẽ ismeriã. hoc ẽ egnoctiũ nõ sunt. xl. dies. bẽs eniz capricorni. xxx. vl min⁹: ⁊ aquary. xxx. ⁊ piscium xv. ⁊ fiũt nõ solũ. xl. dies sz. lxxv. qd q̃ dicemus: ⁊ dicim⁹ q non dixit hy: certe i ipa ismeria sz circa ismeriã tpe accedẽte: ⁊ appropiquãte ismerie ¶ Et quibusdã. Iteruz ℔z differẽtẽ virtutẽ bis qdẽ breues fiebãt passiones ⁊ crebrite hoc ẽ cito determinabiles. alys vero prolixiores ⁊ difficiliores: ⁊ iterũ fm aptitudinẽ mẽbroꝛ figdẽ fauces acceperunt. Fiebant chinãchi. Si vero guttur chinanchia. si vo mediũ corporis papligia. si vero pars vna fiebat paralysis.

¶ Quibusdã vo. Varia aũt expositio est hec. qdã enim dicũt q vulpes nocte solũ vidẽt. alij vero dicunt in die ⁊ hõ dicit supervenichant egritudines q in nocte videbant. ⁊ in die autẽ non: aut ecõtrario. hoc autem fit: ⁊ dicim⁹ q si multus spiritus ⁊ nociu⁹ inducitur: ⁊ grossius ad oculos: tunc in nocte quidem nõ vident. in die vero vidẽt grossicie dissoluta a luce. si vero inducatur modicus spiritus ⁊ purus tũc i die nõ vidẽt qz disgregaf hic modic⁹ spũs a multa luce. i nocte vero vident. cõgregato aũt ⁊ acutiori acceptoꝛ congregato enim ab obscuritate qõ fit ⁊ i leonibus. ⁊ hoc dicit nictilopas: hoc aute dicit maxime pueris fiebat ptopter quid autez pueris: ℔z quidem superficialez expositionem qm̃ pueri humidiores sũt. Fm vo ꝓfundioꝛẽ ꝓsir dicem⁹ vbi ⁊ de varijs colozib⁹ debemus determinare. ¶ Peripneumõica. Qũo supi⁹ cõdẽsas dicit fieri pipneumõiacas passiões. hic ãt breues: ⁊ dicim⁹ qm̃ in principio qdẽ ꝑdẽsa fiebãt. posteri⁹ aũt in rediteratiõe breuia. qm̃ contingit fortasan multa ante reiteratiõnẽ dissolui. ¶ Nictilopes. Dic vlr dicere hypocras q si fiebat tussis materia derivata ad pectus non fiebãt vtiq; nictilopes aut alia quedaz passio. attamen si non fiebat tussis iam nictilopes fiebant: quid enim q̃ tusse nõ facta chinãchia fiebant aut synãchia aut alia hõ passio: Chinãchie autem ⁊ papligica dura ⁊ sicca vel parua modice rationata. Matura autem ex quib⁹ ⁊ fortiter. ¶ Ut papligica appositum est in medio sermonis ad dura ⁊ sicca ⁊c. non autem est reddendum ad papligica dura ⁊ sicca: sed ad chinanchiam: i sgnãchis. n. passiõib⁹ reducunt aut dura aut bũida: dura aũt dicit nõ fit lignũ aut os: sz dura dic terrena ⁊ grossa. i qbusdã ãt ⁊ matura erãt. i qbusdã vo ⁊ nimis matura: hoc ẽ i quib⁹ vtus erat valde fortis. ¶ Di ergo plus Ubi aũt emperici sunt dicentes experimẽtũ solũ cõseq by. et a demõstratione ⁊ a rõne efficit argumẽtũ ⁊ cãs assignat. dicit enim q qdã circa guttur ⁊ hõ membra pa

Nõ o naturis austri ⁊ borec ⁊ de coꝛ egritudib⁹.

Qz vulpes qñq; solũ nocte vidẽt qñq; vo solũ di.

Qz veni fit tusses i ꝓuersione byẽalj.

tiebãt:pp quã cãz t gdã vocalia:aut circa vocẽ exercitãtes.pp B patiebãt vocẽ.s.vocalia mẽbra.gd ãt dicit. Rigẽtes q̃si ifridati ex exteriori aere:vt nõ ꝓsideres q̃ educta ẽ mã a cerebro.ſz q̃ ifridationẽ patiebãt. t b g, dẽt i vocãtib⁹:si vo aliqs ꝓstetudinẽ bũit ãbulãdi cura patiebãt:si vo scribẽdi t remigãdi man⁹.si vo egtandi lũbos.dcm̃ ẽ ãt i li⁹ oe aere ags t locis.q̃ egtãtes patiũt eã q̃si circa lũbos.

dcm̃ é.n.vob q̃ recipiẽtia mẽbra.aut p totum recipiũt:aut p calitatẽ aut p cõcauitatẽ aut p dolorẽ. ¶ Ut circa Irretẽtiões ãt dic icõtinẽtia cruriũ t dissolutiones sic̃ t alibi dixit. Cruriũ irretẽtiones.

¶ Et labõ. Ut ãt soloecistica cẽ hꝺ ꝓstructio. dixit.n. dolor t labor dixit durissimi t dicim⁹ ad B q̃ ãtigissima t atica ẽ hꝺ ꝓstructio. multotiẽs.n.i ꝓstructionib⁹ t gña pmutãt eis dẽ reb⁹ manẽtib⁹ sicut homer⁹.o. Uenit ãt i aia Tibei Tyresia au reũ sceptrũ.t lu bus ñ ad aiaz ꝓstruxit ſz ad boiez.silr ãt dicim⁹ q̃ venit muli er cui ãnũciauim⁹ b t B:t lu qõ nõ ad mulierẽ ꝓstruit: ſz ad mulieb:silr t i Uirgi.Preneste sub ipa.lu ipa nõ ꝓstruẽ cũ preneste.ſz ad cuitatẽ q̃ sb̃telligit: q̃ pneste ẽ neutri gñis.silr t B.d.hy. Labor t dolor:ñ ad hoc reddidit ꝓstructionẽ ſz ad dolorẽ:qñ.n.labor t dolor dolorẽ significãt:ad dolorẽ iſpexit t dixit. Durissimi t fortissimi fiebãt:violẽtiores ãt fiebãt dolores i rediteratiõe qñ t ꝓbiliõ erat tẽ vt⁹ q̃ i pn⁹. ¶ Multis ãt boꝛ. In medio ãt dicit fortificate sẽ tusses:t vt nõ credas q̃ ifupabile dicit q̃si recipiẽtes pmutationẽ pp hoc iduxit: t nõ ꝺmutate sũt cito:ſz p⁹ reiterationẽ erãt ifepabiles: nisi euaporatio cõmẽsurata fieret mãe. ¶ Quib⁹ voces. Hoc vult dicere q̃ gbus ꝓstructio vocis fiebat.B.n.fiebat.significat q̃ abcisse sũt sicut.d.gal. t ꝓstructionẽ vocis repentinã destructionẽ:bis igit̃ dicit nulla supuenit passio:retẽta tota mã circa vocalia mẽbra. ¶ Sz i voce. Aut q̃ ois mã accedebat circa vocẽ. B ẽ circa ꝓstructõnẽ vocis:aut q̃ t alie passiões ẽmiabãt t curabãt ꝓstructiõe vocis. ¶ Nictilopa vo. Lu sederũt:gdã dũt q̃si cessauerũt:tñ ñ sic se bz.ſz sederũt dicit q̃si firmabant t fortia fiebãt:gd ãt dicit:vt ex aliis occasiõib⁹ q̃si ſz propriã passiõez bñtes passionẽ. II.

ꝑ Irecolitis by.egritudies ꝓõas titulo nos docz. de epidimicis.n.morbis mẽtionẽ fec̃.t dcm̃ ẽ ãt vobis q̃ hꝺ epidimia fcã ẽ aere pmutato:t i pncipio gõ austrinis flatib⁹ dsiantib⁹:posteri⁹ vo boreal⁹:t exide cõdẽsata ẽ mã ex ifrãtiõe t passũ ẽ cerebrũ:t ñ solũ ipz: ſz t aliis ñbris traduxit malũ t differẽtes supuenerũt passiões ſz differẽtẽ vtutẽ ſz drũtẽ habilitatẽ mẽbrorũ t hꝺ passiões susceperũt etates gña fortune pueris augmastica: t paugmastica senil:t gña gdẽ viri t mulieris: fortune ãt dñi t fui.qñ igit̃ fcẽ sẽ multe passiões ꝓtigit i bis fieri t nictilopicas passiões.didicistis.n.quid ẽ hꝺ passio. Qñ nictilopica ẽ passio:aut i die gdẽ videre:i nocte vo nõ:aut i nocte gdẽ videre:i die ãt ñ:t hẽtis vtriusqz boꝛ cãs q̃ hꝺ fiũt:aut ꝓpter grossũ t turbidũ visibilis spũs aut pp ꝺbile vtutis visibil⁹ t modicũ spũs. Nũ ãt vult de hꝺ passiõe mẽtionem facere:t iaz dicit hic q̃ fit pueris marie:t q̃ B sit vez qõ dr̃ ꝓbaẽ ex exprimento t rõe:ex exprimẽto gdẽ qñ videm⁹ ples i die gdẽ videtes i nocte vo ñ.oz.n.nos scire:q̃ videtiũ gdẽ alq acute videt.alq vo ꝺbiliꝛ.alq ãt medie:t acute gdẽ videt q cũqz i die legũt t i nocte sub lucerna t sub lũine lune.infirme ãt videt qcũqz i die gdẽ videt:i nocte vero nõ: nz sub lucerna neqz sub luna:medie ãt videt qcunqz i die videt t in nocte sub lucerna:i lũa ãt ñ videt.t isti dicũt nictilopicas passionẽ dre:t b gdẽ sũt ab expientia:vt ãt dicam⁹ pbationẽ a rõe:oz nos exide icipe.Scie⁹ ẽ q̃ cerebrũ mittit vtutez visibilez ad oculos: mittit t spũz visibilẽ:sit aũt mala visio: aut visibili spũ patiente.aut visibili vtute ifirmata: aut fleg mõe exite i ocul aut supueniẽte ophtalmia aut vlcere:ꝺ gb⁹ ñ ꝺteriat hꝺ by.ñ.n.igrit malã visionẽ supueniẽte in ophtalmia aut i vlcere:ſz ifirmitate spũs aut vtutz.sic̃ i exteriori exẽ⁹ ẽ.v.g.ẽ aq̃ aut i mari aut i palude:t i fũdo iferi⁹ aq̃ ẽ aut lignũ aut lapis aut aliꝺ hꝺ:si itaqz aq̃ t qꝺ vr̃ t vidẽs:t fit mala visio aut pp aq̃s grossas exites: aut pp mltas t nigras:aut turbidas:aut ex aer̃ turbido obscuratas:t pp B ñ vr̃ lapis q ẽ i pfũdo:si vero sunt aq̃ pure t clare:tc̃ vr̃ lapis.sic itaqz pp aq̃s fit ñ videt.Quo ãt pp id qꝺ vr̃:t dicim⁹ q̃ B qdẽ vr̃ sic̃ lapis.aut aliꝺ sile sigdẽ i pfũdo ẽ aq̃ ñ vr̃ pp mltã distãtiã q̃ ẽ a visu nro. si vero ẽ circa sup̃ficiẽ aq̃.tc̃ vr̃:sic igit̃ t id qꝺ vr̃ fit nõ videt̃.Quo ãt fit t p videtẽ ñ videt̃.t dicim⁹ q̃ si iste bz visibilẽ spũz ifirmũ:aut aliq̃ aliã cãz pdictaz:tc̃ ẽt fit ñ videt̃:t boc exẽ⁹ qꝺ ẽ i exteriorib⁹ ẽ inenire t i nobis:agos.n.ãsiliãt̃ bũida q̃ sũt i oculo sic̃ albugineũ t vitreũ: lapidi ãt q̃ i ags iacet assiliat̃ crystallin⁹ videti ãt assiliat̃ visibil⁹ vt⁹ t visibil spũs. Incipiam⁹ ãt ab bũidis: sigdem moderate se bñt t fm nãz:tũc debitũ iuuamẽtũ tradũt crystallino.si vo pmutẽt̃ aut abũdauerit aut turbida t grossa fiat.tũc efficiũt nõ videre.Crystallinũ aũt sigdẽ iacet exteri⁹ vinidũ.tũc fit acuta visio.si vero i pfũdo tũc fit mala visio.ſz visibil⁹ virt⁹ sigdẽ fortis aut sine macula.emittit actionẽ.si vero ꝺbil fuerit.tũc supueñit mala visio quẽadmodũ si visibil spũs modicus educat aut turbid⁹.t tũc mala visio fit.multotiẽs aũt tãta ẽ bũiditas i oculo q̃ ferr̃ t circa pupillã.t cũ illud ferr̃ bũidum minorẽ efficit pupillã.t exide fit mala visio.Sz oz nos scire q̃ gal. ꝓbiliꝛ dicit q̃ bñtes paruas pupillas illi acute vident.Quid ergo dicemus t dicimus q̃ vteraqz ipo rum verũ dicit.gal.quidem moderatã pupillã intendit parua ſz by.vero valde parua.m.t boc dicit nigrum fieri oculum.aut propter multã humiditatẽm. aut propter infirmitatem visibilis virtutis.varius vero fit ꝓpter i equalitatẽ cõplexiõis.t nõ credas q̃ nigri a caliditate fiant.non enim ẽ tãta caliditas q̃ vstionẽ efficiat. t exide niger color consequatur.Sed propter multam humiditatem boc fit.vnde t hypocras dixit. Nigri capilli t recti.nigrũ vero propter calidũ.rectũ vero pp bũiditatẽ. q̃ ãt multa fuit bũiditas mãifestũ ex eo q̃ magn⁹ fit oculus pp multã bũiditatẽ.didicistis.n.multotiẽs qꝺ pp multã

Qui sit acute videntes t q̃ male t q̃ medie videtes.

De acuta t mala visione.

De nigredine oculoꝝ

Nꝺ qd sit nictilopica passio.

materie nisi affuerit multa būiditas magnū fit mēbrū ⁊ exide mala visio supuenit. Ūñ dixit. Pueris maxie ẽ fit. i. nictilopica passio. sz ⁊ si pur⁹ fuerit vt visibilis spūs paucus ät sīč i hūtibus caropos oculos: ⁊ i bis mala visio fit: sīč. n. leões i die ñ vidēt neq; i nocte si iducāt eis lāpades: sz puerūt faciē ñ pp boc q; fugiant ignē: sz pp boc q; ipediūt videř. Min⁹. n. lumē a maiori disgregat ⁊ in. bis é itētio. ¶ Sacta sūt aūt. Lu maxime dixit aut ad viros qñ magis viris puerz supuenerūt hmōi passiones sīč būidioribus exīstib⁹. aut lu maxie dixit p; ꝓpatiōem puerox iter se. pueris. n. supuenere hmōi passiones. maxie vo būidioribus⁹ puerox. III.

Xinde trāsfert se by. ⁊ ad sexuz mulierū: ⁊ dič q; min⁹ patiebāt mulieres viris p ouas cās. p qdē q; viri ābulabant p ciuitatē: ⁊ iducebāt eis aer corrupt⁹ pestifer: mlieres vo exītes i domo min⁹ patiebā tur viris. z⁹ vo q; mulieres ñstruali purgatiōe purgabāt supfluitatib⁹. ⁊ pp b min⁹ patiebāt viris: itaq; valde modice pipleūonicas ꝓstituerūt. passiões qñ pulmo valde purgabāt sīč bñs cognationē ad gñatiua mēbra p q̄ purgatio fit: sz oz vex ore. ñ ōbebat. n. by. ore q; modice patiebāt periplеūonicas passiões: sz aut oio q; modice patiebāt passiões pectoris. ñ. n. colligātia bz plmo gñatis mēbris: sz pect⁹ ⁊ māme: ⁊ mēbra q̄ sūt circa pect⁹: ⁊ dicim⁹ p by. q; merito dič paucis supuēič pipneumōicas passiões ñ faciēs ꝓpationē ad ea q̄ sūt in pectoř. sz būt respectū ad passiões q̄ sūt capitis faucis ⁊ gutturis. plmo. n. mag; capite magis fauce magis gutture; vicior. n. exīs pectori. sīč ad ꝓpationē illax passionū. ⁊ ñ ad passiões pectoris dixit modicas fieri pipneūonicas passiões. ⁊ ipe gō q̄ passe sī vetustiores erāt i gb⁹: ⁊ virt⁹ ōbil' exīstit ⁊ mēstrua purgatio neq; fcā é. bēs igř cās p q̄s min⁹ viris patiebāt mulieres. sz ⁊ in mlieribꝰ fuiētes magis patiebāt: qr ispirabāt exteriorē aerē eūtes ad fultia dñax suax. Dñax vo aut nec vna passa é aut due: sīč dič by. ⁊ ipe chinächiā ꝓsecute sī bōi mōis quā aūt dič chinächiā bōi mōis. ⁊ dicim⁹ bōi moris dič: ⁊ fz laudē ad ꝓpationē difficil: ⁊ fz laudē i būdo bonos mores ⁊ bonos modos. qd itaq; dicim⁹: q; bōi moris dicit chinächiā ñ eā q̄ é mali moris: sz mag; eā q̄ é bñ conuertibil' sīč ⁊ alibi dixit. febriū. n. bñ ꝓsuete re. est ät chi mächia bōi moris minie. Et qd dicim⁹: q; magis cōlorinoie chinächia dicit sgnächiā: ⁊ p sgnächiā q̄ moderatōres sī passiões chinächia: aut igř boc dicas: aut qñ raro sic oñe passe sī. ⁊ sic chinächia bōi moris fiebat raro: ⁊ eax ät q̄ sūt raro reglas ñ dam⁹. Oz ät nos scire q; sinächia qdē é flegmō iterioꝛ lacertoꝛ gutturis. sgnächia ät flegmō exterioꝛ lacertoꝛ guttur. chinächia vo flegmon iterioꝛ lacertoꝛ. Nō oio valētes trāsglutire solū nimis bōi moris ⁊ bñ ferēde. Ingram⁹ quā dicit bōi moris chinächiā. Oz itaq; nos scire q; dřia sinthōata veniunt i sginächia. si igř boc solū sinthōa supueniat ñ posse trāsglutiř cibos: ⁊ vt dič gal. per nares redūdare pot⁹: tē bēm⁹ spē salutis: mānifestū. n. qñ circa ilofagū solū sūt relige māe: ⁊ b q̄nsq; cessāt. si vo ñ potētes trāsglutiř cibos icerte loquiūt voce ipedita. difficilioꝛ é bō passio poꝛi. qñ tātā ōsignat māz q; vsq; ad vocalia ñbra venit ⁊ ad liguā ⁊ dētes ⁊ os: si vo cū bis ⁊ aliud sinthoma supuēiat q; vene ⁊ arterie tipoꝛ repleant ⁊ sōluātō circa gulā: difficilioꝛ é egri⁹. ōsignat. n. additōez māe ⁊ ñ mutatiōez. si. n. eēt mutatō. tē fierz alteratio egritudinis: si vo cū bis ⁊ spūs sbleuet ⁊ ōtomia supueniat. ⁊ tal' violētia ſpirātōis q; lacertos altos moueat pessimat difficillia ōsignat passio. ⁊ B é qō dič. ¶ Grauiōa. Grauiora dič ledētia ꝓtinē ⁊ appositia. plixiora vo diuturna. Diuturnuz ät duplex é. aut respcū patiētis aut egritudis: respcū patiētis qdē sīč qñ dicim⁹: q; tal' fōte būit sgnächiā vsq; ad tres ñses. Scōz vo egritudinē sīč cū dicim⁹ q; sgnanchia passio durauit ab byēa li conuersione vsq; ad vernalem. ⁊ horum bi quidem i trib⁹ dieb⁹ mōtui sī. alij i. 4. alij i. 5. aut plib⁹: aut paucioribus: nč igř plixiorē dič respcū egritudis non patientis.

¶ Di nāq; Suptepefacti sī. dicit q̄si i pfūditate calescebāt. fz supficiē vo moderate tepebāt. malo. n. tēdēte circa pfūditatē. ¶ Ut scri⁹ é. Lōtigētia ät dič fōtunam ätig. n. fōtunā ꝓti⁹ appellabāt. dič ät q; bō ꝓti⁹ fcē sī pa⁹ nū. ita q; p⁹ qdē fuerī sīñ scōis. posteriora vo ñ sīñ pmis. v. g. supuenit tussis i pn⁹. ⁊ ipa sola erat sīñ sgnächia. aut nictalop⁹. aut altera q̄dā passiōe. deide posteri⁹ bis supueniētib⁹ ñ cessauit tussis: fz adhuc durabat: ⁊ pp boc dixit q; posteriora nō fiebāt a pmis. IIII.

a Dhuc ō epidimicis egritudib⁹ ōteriat by. ⁊ dic q; febrib⁹ supuenerī rigoř: ⁊ B erat mōtale. ōsignabat. n. ieqlitatē egritudinū: ⁊ mōtē: ⁊ maxie si ōbil' erat vr⁹. sic. n. ⁊ i apborismis dicit. q; i fe. vrēti rigoř supuēič te fe. mōtale. qd ät dič ōpsos. ⁊ qdā libroꝛ ñ būt ōpsos sz diſtēsionē: ⁊ qd aut é diſtēsio eē sīñ cibo. sic itaq; dicim⁹ diſtendam⁹ ipz q̄si fuerim⁹ ipz sīñ cibo: qdā ät libroꝛ būt ōpsos. ⁊ nos ñ possum⁹ ōre qd é ōpsos: nisi p⁹ dicā uob⁹ ō q̄ hic ōtermiat by. ⁊ dicim⁹ q; ō maiori chinächia ōterminat. q̄ ät ē maior chinanchia. dicisti⁹. n. multotiens q; spondiles nuche peruertuntur. Aut ad interiora ⁊ noīaſ struma: aut ad posteriora ⁊ appellaſ gibbositas: aut ad latera. ⁊ oř tortuositas. sic igř ⁊ hic ferūtur mlotiēs spōdiles colli ad añriores partes ⁊ repmūt ilofagū ⁊ gutt⁹: ⁊ hec é minor chinächia. i bō. n. ōpmere dicit by. Impellere cū digito ad superiora spondilē. nō ät hoc dicit: nec bō supponit chinächiā: ⁊ vñ hoc mäifestū é: qñ de flebotomia mētionē fecit. i minori aūt chinächia ñ

Odinus lumen a maiori disgregat.

Mulieres min⁹ patiūtur sgnātuz vris

De figis bonis ⁊ malis sgnantic.

Fortunā antiq; cōtingētiaz appellabant.

Rigores i febrib⁹ vrētibus mortales

De ofia ſter strumā ⁊ gibbositatez ⁊ tortuositatem.

Cōsuetudo fuit hy. ꝑmus a locatib⁹ ici pere.

facit mētionē flebothomie. Oz enī nos scire ꝙ chimanchia ḃ dic̄ flegmōez gutturis. ⁊ i hō itaqz dic̄ flegmone gutturis ꝑ vsus stum stipticis diaforeticis ⁊ repcussiuis pbarmacys. ḃ. n. fuit cōsuetudo hy. a localib⁹ icipe ⁊ deuenire ad vlces curas sic̄ fec̄ ⁊ i pleuretide i regiō to acuto ꝛ. ꝑ gdē vsus ē calefactorys ⁊ issiōib⁹: ⁊ nihil ꝓfecit tūc venit ad vlces curas: dico aūt purgationē ⁊ flomiaz.

sic igit ⁊ ḃ dic̄ hy. vsus stipticis medicis ⁊ diaforeticis: ḃ. n. dicit oꝑmere euaporare ⁊ repcutere ⁊ viuificare: aut dicas ⁊ aliō ꝙ i chinanchia qñ ē passio circa gutt̄: vtimur stipticis vtimur ⁊ vnctiōib⁹ g/busdā. ꝙ. g. diamoro, ⁊ hac vngimur digito circa fauces iteri⁹: q̄ti/ens itaqz hy. vsus ē ve/hemētiozi ipssiōe vtebatur ea ipssiōe q̄ ē digi/ti: ⁊ ꝓꝑ ḃ dixit ōpssos.

Ncidi āt ⁊ sub lin
i gua venā. Hos ꝙ
vo supi⁹ curaui: hec igī oio
i estate vt ⁊ supiecta mul
ta. VI.
p Rinz i siccis opbtal
mijs occurrer̄ cū dolor̄. 7.
Enarū sanguis dif
u cursus lipothomia
figura irrepēs .8.
Ed itereceptō. IX.

qñ itaqz bis vtēs nihil iuuit: tē dicit. Utebar flomia ⁊ purgatōe. ⁊ nihil ꝓficiebā ſz moriebāt illi: sic ōsup erat corruptio ⁊ celestis se būit circulus: ⁊ ḃ nō frustra dicit hy. ꝑ. ſz vt excitet auditorē: ⁊ credat ipz ḃ velle ꝺre: qñ oz te sic̄ medicū ois ad sanitatē ager̄: si vo ⁊ supna resistat ꝓcdus ⁊ eger moriat̄: ñ credas tātū eē peccatum.

¶ Neqz. Neqz ꝑturbatio ventris supueniēs aut a natura aut ab arte iuuabat hos V.

Ḃ cura ꝓticlar ꝛ ē: sūt āt sub lingua iferi⁹ vene
e q̄s dicit hy. ꝙ icidit i chinanchia. ¶ Vos vero.

Quidā āt dicunt supiozē pbarmacia eā q̄ ē ꝑ vomitū. ñ āt ḃ dicit: qz vomitu magis distēdit chināchia. qdā āt dicūt supiozē pbarmaciā euaporationē glādularū eā q̄ ē ꝑ euaporatiuas pbarmacias facta. ñ ē āt ḃ verū: ſz supiozē pbarmacia dicit hāc qñ cerebz erat patiens ⁊ mittēs gutturi mās. ¶ Propter ḃ voluit hy. cerebz purgare: ⁊ vsus ē sternutatiuis gargarismis ⁊ purgatiuis flegmaticis. ⁊ be. n. pbarmacie ō gñe purgatinorū sūt. ḃ igī ⁊ oio i estate dicit ꝙ ab hyemali tropico duraverūt vsqz ad estualē: vt ⁊ supruptā gdē dicit multa: supruptā gdē dicit: aut qñ ruptio fiebat flegmonū: aut qñ lenticule fiebāt ⁊ erūpebāt: ⁊ designabāt difficilez eē passionē ⁊ ferinū humorē vincēte. VI.

Sternutatoria ⁊ gargarismata sūt ō gñe purgatiuoꝝ.

Ost austrinū aeré ꝙ ē calid⁹ ⁊ būidus fact⁹ ē aer
p boreal ꝙ ē frid⁹ ⁊ sicc⁹. ⁊ siccitate faciebat ophtalmias: qñ āt dico siccā ophtalmiā: aut itelligas eā q̄ ē ſz substātiā: ⁊ tūc oz vti būcctātib⁹ vt balneis ⁊ vino tpato: si vo fuerit vinū vicēs oio caliditate distēdit siccitatē. aut siccā ophtalmiā itelligas eē eā q̄ ē ꝑ supfluitates. siccā: qñ ꝛcludūt supfluitates: ⁊ nō extraduc̄t: ⁊ tē oz diaforeticis te vti: qñ āt i hō siccitate distensio supueniebat: ⁊ dolor: ⁊ ꝓꝑ hoc dixit cū dolore. VII.

Uontā i egritudib⁹ supuenit fluxus sāguis ꝓ na
q res: sigdē moderatus fiat placet nobis: si vo imoderat̄ oz nos sistere ⁊ ꝛstringer̄. Et quō ꝛstrigem⁹ fluxū sāguis. Et sciē⁹ ꝙ mltotiēs absqz arte fluxꝰ sāguinis soluit sinthoma supueniēria. sinthōa āt lipothomia fuit. ſz qñ dico lipothomiā nō dico imoderatā diafore ſz nālis color ſz moderatā lipothomiā sic adaptionē. Mltotiēs. n. ille q patit fluxu sāguis ex narib⁹ vidēs sāguinē multū exir ꝑturbat⁹ ē ⁊ obstupuit deide frid⁹ factus ē nālis color ⁊ reductus ē sāguis: ⁊ sic ꝛstrictus ē fluxus sāguis: hoc āt dicit ⁊ Trifeudemō maxius nr̄ so

De cāis restrigendi fluxus sāguinis ex narib⁹

pbista ꝛuenire i bystoryis: qō gdā icidēs vuā sic̄ medic⁹ dixit eū vidisse: ⁊ p⁹ duos dies acerbis vtēs cibarys ⁊ vino supfluo pass⁹ ē fluxū sāguis. fuer̄. n. ⁊ caniclares est⁹ vt credas nos dicer̄ ꝙ caliditate supuenit aptio vasis ⁊ vtiqz multa faciētes ñ ꝛstrixim⁹ b⁹ fluxū sāguis: ſz supuenit ipi⁹ patiēti lipothomia: ⁊ sic cessauit fluxꝰ sāguinis ꝓꝑ supradictā cāz. ⁊ hec ē vna cā ſtrigēdi fluxū sāguis:

b Ubonū āt neqz pleraqz ꝓꝑ qō epatica
si āt ⁊ arterie male
ꝛsuete malū signū. Sic̄ possidōiē sāguiem emittētes. Finiētes ñ sudāt ifrōte sāguinē emittētes ſz icidētes ⁊ ꝛcidētes. io
Jniebāt āt ꝛcidētes
f ⁊ pneūatie. ⁊ qz sudo
rib⁹ dispse laborioſi. xi.

soluit āt ⁊ figura repēte si ad ꝛriā ꝑtē motus sanguis declinem⁹ mēbz: soluit āt iterū ⁊ si i refe
tiōe ytamur. ſ. si accipiam⁹ vas vñ ē fluxꝰ aut venā: aut arteriā: ⁊ aut ligem⁹ ipaz: aut oio icidam⁹ ipaz: cessat āt exir⁹ sāguis: ⁊ si pluere ꝛsolidatiua cū stuellis ytamur sigdē laborans patiat̄: ⁊ si i ꝑfūdo icisio: ⁊ vlnus vt nos i ꝑfūdo i mittam⁹ stuellū: si vo ñ patiat̄ i superficie appona

Ligatura scpsus fluxū sāguis solūt.

m⁹ stuellū. Mltotiēs ēt ⁊ supligatio soluit fluxū sāguis sic. n. dictū ē i libro ō articulis ⁊ ū cruris qō valde ꝓfic̄ nobis supligatio ſz drīt̄ modū vsus. oz. n. sigdē ē ꝛcanitas subiacēs tūc a supiorib⁹ ligare: ⁊ sic tēdere ad iferiora: vt ⁊ carnē ꝛrūgam⁹ ⁊ saniē expellamus: si vo ⁊ distēsio facta ē. tūc oz ab iferioribus ad supiora ligare sic̄ dic̄ hy. lōge tēdere. sic igit ⁊ i fluxu sāguinis a vlnere oz fieri cōstrictiōes: ⁊ sic cessat motus sāguinis. VIII.

Uidā rotū sil sicut añs ꝛstruūt. qdā aūt ñ ſz solū.
q itereceptiōez aūt dicit q̄si disiūctionē: aut ꝓ totuz
icisio vt ꝛcidāt vasa. oz aūt nos scire ꝙ vēarū nomē i ḃ ſmōe et ꝓ venis ⁊ arteryis oz itelligere. VIIII.

Uidā aūt dicūt bubō q̄si ꝙ ad inflationē eleuat̄
q multo sāguie collector: ñ āt ḃ dicit: ſz oz nos scire ꝙ si vlnerer̄ vas ⁊ fiat fluxus sanguis dissolutio ē: multotiēs gdē superficiē ꝑfūditatis ñ ꝓuidētes ⁊ manz iferi⁹ vas adhuc ferēs sanguinē: ⁊ si gdē arteria ē ferēs vocat̄ dilatatio: si vo vēa ē vocat̄ inflatio: ⁊ qz ꝓ cōsolidationē manet vas portās sāguinē: ⁊ ꝓꝑ ḃ ꝛgregat̄ sanguis: ⁊ i tumorē subleuat cutē: ⁊ sicut bubō fit. fortassis āt ñ hoc dicit hy. ſz intellige ipz ḃ tibi dicer̄. Qñ video mltotiēs buboné fieri: ⁊ ingro cām ꝓꝑ quā bubon fit ⁊ hō dicit cāz. Rursus gdē dicit ꝙ arteria ē q̄ ꝛfert spūz ⁊ būiditatē sil: ⁊ q̄tiēs iducūt ad bubōes. tūc ibi iacentes glādule retinēt i modū spōgie būiditatē ⁊ fit bubō. ga. vo nō hāc dicit cām. ſz dicit ꝙ natura currit ad locū dolēte cū ꝓꝑtys auxilys. ſ. sanguine ⁊ spū: ⁊ q: ꝑ bubōes trāsit mā: māet ibi: ⁊ facit buboné. qd āt dicit hy. Epatica ⁊ gdā dicūt ꝙ ipe dicit chilim venā. nō ē aūt hoc verū nō eni incidit hoc ꝓꝑ hoc qō i ꝑfūdo iacet. ⁊ si vtiqz aliqñ icidat̄ destruit aial. epatica aūt dicit magnā venā ad ꝛrationē vesicaz capillariū q̄ icise ꝛcidūt ⁊ nō faciūt fluxū sāguis: ſz magne vene sole. ¶ Sicut possidonie. Quidā mulieri noie Possidōia supuenit hmōi passio fluxus sāguis. ¶ Finientes. Dicit ꝙ finiētes ꝓꝑ fluxus sāguinis ñ passe sūt circa frōtē icisiuū sudorē: qñ in exitu sāguis ꝛtinebat̄ tota mā X.

De cāis bubonū.

Nota quid sit pneūatia

Ec āt ꝓticula nō ē hy. q̄s. n. dicit pneūatias: nesci
b mus: ⁊ gd velit oio dicere: Iste. n. ſmo ñ ē mānifestus. ingram⁹. n. sigdē gd sūt pneūatie. ⁊ dicim⁹ ꝙ pneumacias dicit hūtes vētositatib⁹ plenū ventrē: aut respirātes magna. ñ mānifest⁹ ē igit ḃ ſmo ⁊ ñ verus si vo ⁊ volueris ipz dicere eē hy. dico tibi hāc exponem

ꝙ qui hẽbant vẽtositates cũ sudoribus finiebãt. vẽtositates. n. ducte ad supficiẽ ꝛ inueniẽtes ibi aliq̃s bũiditatẽ expellebãt ipsam ꝛ faciebãt sudores: gdã. ãt libro ꝛ bñt sub sudoribꝰ nõ. n. a sudoribus dic: vt sudorẽ itelligas q in vẽtositate fit. ſ. timpanite: multi. n. vẽtositates hũtes sub sudoribus malis finiebant. XI.

p Ostq̃ determiauit hy. õ epidimiacis egritudib⁹ redit itaq; ꝛ ad ptica res. ꝛ ite ꝛ gd vult dicẽ p h: ꝛ dicius ꝙ remisciẽ ſmõis: quẽ ꝛ in aphõismis dixit. In p turbatõib⁹ vẽtris ꝛ vomitib⁹ q spõte fiũt sig dẽ q̃lia oꝫ purgari purgẽt: ꝛ ꝓfert. ꝛ bñ fert. si vo ꝛria h igitur. ꝛ h dic. si. n. supuẽiat pturbatio vẽtris nõ ab arte. ſz spõte nõ pp malicia egritudis. ſz pp industriã nãe sufferẽtia supuẽit: sufferẽtia. n. significatio bono ꝛ q̃ fiunt a nã itaq; si exponitur. ¶ De passione p̃dicta posidonie mulieris mẽtionẽ fac. ſ. de ea q̃ fuit eũonis ꝛ pturbatõis vẽtris patiẽtis: ꝛ dicius ꝙ gnãta sũt ei ferina. feria aũt dic lũbricos. qd ãt ẽ q̃lia pereãt. ꝛ dicius ꝙ q̃lia pereãt: aut ad cãs solũ itelligas q̃si q̃les cãe faciebãt ferina aut ad sinthõata q̃ iferebãt q̃si q̃lia sinthõata iferebãt feria: dicam⁹ tñ p̃imã exponẽ q̃les cãs dic lũbricos: aut p̃mitias aut aũtes/ p̃mitias qdẽ: vbi gña: caseũ. panẽ mlsũ: ꝛ q̃cũq; sũt grossi bũoris, aũtes ãt cãm dic. sic bũiditatẽ mlsã: ꝛ moderatã calitatẽ vt putrefactõ fiat: fit ãt putrefactio. ꝛ sic gnãnt lũbrici itaq; pueris si supuẽiat modica calitas aut modica fe. q̃si bñt mlsã bũiditatẽ mlsi lũbrici ipis gnãnt: ꝛ h qdẽ ẽ pⁿ expõ ſmõis: ꝙa ãt expõ ꝙ ad sinthõata h dixit supuẽire: supueniũt itaq; ex lũbricis sinthõata: vbi gña mozdicatio lipothõie nõ appetẽ⁹ stropbi syncope: ꝛ q̃cunq; sunt hõ. XII.

De cãis lũbricoꝝ

b Jc ãt de hydropica disp̃one ẽteriat hy. ꝛ qdã particulariẽ accipiũt ſmonẽ sic i posidonia dicebam⁹ qdã ite ꝛ vlr accipiũt ꝑ q̃lz hydropico. siue aũt vlr accipiãt ſmonẽ siue accipiãt pticlariẽ: eadẽ erit sinthõatum scia. i hydropysi ãt ferẽ bũiditas ꝛ ꝓsistit i medio pitõeo ꝛ itestino ꝝ exiũ appetẽ⁹ ꝛ nutrimẽtũ ñ fuit totũ corpis ꝛ tẽuitas: pp supfluã ãt bũiditatẽ q̃ ibi ꝛgregaẽ fit vẽter iflat⁹ ꝛ vmbilic⁹ ꝓduct⁹. qdã ãt libro ꝝ nõ bñt vmbilic⁹ vlcerat⁹. ſz melius ẽ vt dicaẽ. Umbilic⁹ vlcerat⁹ ẽ q̃si vlcus bũit. q̃m ãt supflua bũiditas ñ ẽ aliq̃l. ſz acuta ꝛ corrosiua ꝛ fetida pp hoc pp acutũ ꝛ corrosiuũ vlcus supuẽit circa vmbilicũ ꝛ nõ solũ vlc⁹ ibi. ſz circa os ꝛ gingiuas: q̃m ãt fetida fit hõ bũiditas pp id ꝙ manz ꝛ ñ expellit. ꝛ pp hoc cibi traditi circa dẽtes fetidi fiũt: qdã aũt dẽtes dixit isofagũ. qz adiacet sede spõdili colli quẽ hyp. nolat dẽtẽ i libro de articul⁹ ꝛ iũcturis: ꝛ ga. dic i anathõia dic. igit fetida fiũt abeuntia p dẽtẽ: hoc ẽ p guttur. XIII.

Dẽs hic accipit p guttur.

Er h oñdit ꝙ hy. sciuit dialeticã: qd ãt sit idẽ ꝛ ñ idẽ: qd sit: ꝛ qd ꝛriũ dictuꝝ ẽ ab Aꝝ. ꝛ alys phis.

p Et dicius ꝙ idẽ tripl⁹ dr. sic li. io. p⁹ phie tradit: aut ſm gen⁹. sic hõ ꝛ equ⁹ sũt idẽ ſz alal. aut ſz spẽs sic Socrates ꝛ pla. sũt idẽ igtũ hõ: aut ſz ididuũ sic socrates ẽ idẽ ipse ad seipm ꝛ ẽ idẽ ꝑpis accñtibus. sed q: hõ phica sũt exẽpla: dimittam⁹ ꝛ vẽam⁹ ad nra: idẽ ẽ sic qñ

v Entriũ bone sufferẽtie turbatõuꝝ sic possidõie i pturbatõe vẽtriũ bone sufferẽtie ꝺclarãt ꝙ fiãt scõꝝ nãz vt posidonie ꝛ feria q̃lia ꝑcreantur. XII.

i Mtẽuitate circũstio añ facie ꝛ vmbilic⁹ p ducẽ⁹ vlcꝝ e⁹ añ facie ꝛ fetida abeuntia circa dentem. XIII.

q Tlia mlta ꝺ vnoꝝ ẽ reete ꝺtermiare: h ꝙ õ egritudie iminẽte vicat aliqs medic⁹: qz oꝫ flebothõaꝛ ꝛ flebothõabit: ali⁹ vo dicat qõ oꝫ purgaꝛ ꝛ purgabit: h. n. differũt iq̃tũ flebothõia ꝛ purgatio. qz aliõ ꝛ aliõ sẽ tñ eundẽ bñt finez. ſ. purgatõez. itẽ supuẽit berilipila et ꝑcepit aliqs succũ yrtice ifundi alter succũ mozelle ali⁹ lẽticulã de loco aq̃so: alius lactucã: ꝛ oẽs nã dñntes ozdinãt curas ſz spẽz. ſz idẽ sũt ſz vtutẽ. oia. n. ifridãt. sũt ãt q̃dã ꝛ ſz spẽz dña ꝛ ſm vtutẽ. sic calm et fridũ: flegmõe. n. subiacẽte alitus repcussiuis vtiẽ frigidic: ali⁹ mollificatis vt rasa ali⁹ calis. ꝛ aliõ ẽ repcutere ꝛ aliõ mollificare aut maturare. vñ dixit hy. ¶ Per calitatẽ. In ꝺdensatõe. n. repcussio fit mãe: ꝛ si aliqs vo luerit dicẽ: ꝙ ifridatio relaxat illõ qõ ꝺdẽsat superficiẽ ꝛ ꝙgregat nãlẽ calozẽ: ꝛ ſm h idẽ ẽ calz et fridũ. ſz dñens ẽ: q̃m diffuso ꝛ ꝺdẽsatio nõ ẽ idẽ: manifestũ ẽ ꝛ i exteriozibꝰ q̃. n. ꝙgelanꝛ a fritate ꝙgelanꝛ q̃. n. a friditate ꝙgelanꝛ a calitate liq̃nꝛ: ꝛ nibil plꝰ bũit ꝺdẽsatio q̃ diffusio: vbi gña: vas aq̃ ꝙgelate ꝛ diffuse ꝛ cãdẽ mẽsurã seruat: ꝛ idẽ põdus. vez ñ vacãt idẽ põd⁹. q̃m i diffusa: spũs ẽ q̃ subleuat ipz ꝛ graue fit ꝙgelatũ. vñ esystũ posq̃ cõsumit aereũ ꝛ leue grauẽ⁹ fit ita ꝙ cẽtũ libre eris adusti fiũt cẽtũ uigiti. sic aũt ꝛ viuẽtia corpa qdẽ leuia sũt: mozua vo grauiora fiũt. ſz oia h ꝑter itẽtiones q̃m dixit hy. diffũdere. n. vtrãq; eũonẽ designat p h iduxit educeꝛ: ꝛ qõ cõe ẽ vtrisq; q̃si exꝛ patiẽs mẽbz educeꝛ mãm: h igit dic hy. ꝙ mlta sũt pcipe ꝛ ordiare h ẽ multas curas ad singla ꝛ apõ laboratẽ ꝛ egtãtẽ: curaꝛ ãt sẽ eiⁿ ꝛ ñ eiⁿ. 14.

Corpa viuentia sũt leuiora corpibus mozuoꝝ.

Tratũ qdã dixit pmutare ꝛ flebothõare nõ ẽ aũt

e boc vez. ſz stratũ dic ipz i q̃ dormim⁹: pmutaꝛ ãt surgere: q̃m oꝫ. qd ẽ aũt bⁿ qõ dic: ꝛ dicius ꝙ multotiẽs ga chrõica egritudie occupaꝛ ꝛ tpe ꝺdic maxie si fuerit ibecillis aie: ꝛ tũc oꝫ teipm excitaꝛ a lecto ꝛ dicẽ ipsi ꝙ ds iuuit te: ꝛ sgam⁹ ꝙ iuuabit te: surge vade nuta aerẽ. vade ad loca nẽozosa: hoc ãt oꝫ te facere. Et vbi oꝫ hõ temerariũ. Quasi si mã ñ ẽ occlta i ꝓfũdo ꝛ i motu manifestẽ malũ: qd ãt dic. nõ temerariũ: ꝛ dicius ꝙ ꝺsidera vt aliqs nõ patiaꝛ ꝛ egrotꝝ ex suspitiõe sic ille q bũit suspitõez ꝙ ꝓpẽ deglutiuit ꝛ ali⁹ ex opione credit latrones ispiceꝛ. ꝛ tũc facias ipsos audere ꝛ ꝺsidere icõ sueta itaq; h dic. ¶ Nõ temerariũ. Aut q̃m sabet hz hõ aut melãcolic⁹ ipsi supabũdat hũoꝛ. ꝛ tẽ defidẽtia occupaꝛ extrẽoꝛe. ꝛ tẽ oꝫ ipsos excitaꝛ ꝛ faceꝛ ipos ẽuẽir. 15.

Uid ãt ẽ h⁹ qõ dic. In q̃ postposuerꝛ: q̃si icõsueta

q q̃ postposuere et qbus deficiũt. XVI.

E hydropica disp̃õe ẽteriat h hy. De hydropico mẽtione. n. faẽ vz alclite facto pp bũiditatẽ et

o qd dic ꝙ si hydropisis ẽ et si ptisis aut os fractuꝝ capitis oꝫ stati icideꝛ et qdã ãt icideꝛ ẽsit q̃si flebothõare: vlr accipiẽtes i oib⁹. qdã ãt i sola hydropisi sic alexãder et ga. icideꝛ ãt dic aut flebothõare sic fcẽ ipse ga. rome cuidã mulieri q̃ patiebaꝛ hydropisiz pp retẽtionez ãt i hypolarca. mẽstruoꝝ aut icider dic chirurgizare: multi ãt medicoꝝ sic illi q fuerꝛ sub diocle et i nisitheo i oib⁹ dicebant: flebothõare qõ erat icõueniẽs: i ptisica. n. disp̃one: et si puꝝ ptineaꝛ circa plmonẽ. si vo os capitis fractũ sit. tũc opꝝ

In ascite ꝑdicit icõo nõ

ferro ícidere vt os nō ꝓprimat durā mr̃em aut ſubtilē q̄
pia mr̃ dcā ē: aut ipam ꝓcauitatē cerebri. ⁊ mō apoplecti-
co deſtruaſ aſal: gdā āt dr̃ſt q̄ pus ſanies fiat. ⁊ tūc inc
dūt os: ℔ āt oia oz ⁊ cito ⁊ ꝓtinuo faceſ añ̄cij ōficiat vt̄ ℣
Qm̄ ſi ōfecerit nō ampli⁹ poſſum⁹ chyrurgizare. vnde
⁊ i oſſe capitis ꝑcipiūt chyrurgici poſt duos dies aut treſ
non chyrurgizare. XVII.

℣ Idef. n. by. ℔ ſi
biipſi ℨdicere:
ſupi⁹. n. dixit q̄ oz ici-
deſ̄ cito: ⁊ nūc dic̄ q̄ ſi
oz icidere ⁊ dicius ad
℔ q̄ ℔ anaſarcā dic̄ by
dropiſim: ⁊ q̄ i hac nō
opōteat ſic̄ ꝓtigit icidē
i anaſarca. n. hydropi
ſi diffuſa ē būiditas et
nō collecta: ⁊ ſi incida
m⁹ ſ̄ egrediſ totū būi
dū. ſz ⁊ difficilioza idu
cim⁹ ſint hūata q̄lia et
in gēicul' multotiēs. n.
paſſiōe cr̃ūte i gēib⁹ ⁊
vētoſitatib⁹ iflātibus
cutē gdā icidūt: ⁊ cru
de ⁊ añ̄ tps icidūt. ⁊ ſi
ſ̄ egrediaſ ſanies am
plius icidūt: ⁊ i illa ici
ſiōe difficilia ſupuēiūt ſint hūata. ſic. n. ⁊ i hydropiſi gdā
icidūt: ⁊ ſi nō egrediaſ ſānies ap̄ſ icidūt i ꝓfūditate ꝓſi
ōrātes eē ſāiē: ⁊ ꝓſiōrāt q̄ ſi ℔ appēat accipiāt mercedē
⁊ vſq; ad ꝓfūditatē icidūt pp ℔ dixit by. Nz itroꝛ⁹. 18.

Ste ſmo dubi⁹ ē ſic̄ nō exūs by. vr̄. n. ſi eē itelli-
ℹ gibil': vex̄ dicam⁹ ipi⁹ expōnē: gdā āt libroꝝ būt.
Que circa cor. gdā circa cor: ſigdē būt Que circa
cor. ſignificat vētoſitatib⁹ exūtib⁹ circa cor: ſi vo būt cir
ca cor: ſignificat cardiacā ſincopi: gd āt eſt h⁹ qō dic̄ ⁊ di
cim⁹ q̄ ſi būt circa cor: h⁹ itēdit q̄ i pīpneūonica diſpōe
nō oz frīdū iſpiraſ. Qm̄ frīdū ē inimicū vulnerib⁹. ſz ca
lidū: ſi āt būt ⁊ q̄ circa cor: ⁊ h⁹ dico expōnē q̄ caloꝛe nā
li ifirmato ⁊ mā vēiēte ad cor: tūc ñ oz accipe eūonē: qz
vt⁹ nō fert ⁊ ōſtruiſ aſal. ſz oz tē calefaceſ vt ad ſtōz ole
um afferre: vbi gr̃a nardinū: aut aliqd tale vt ſi calitate
diffuſio fiat māe ⁊ euaporatio: q̄ āt poſuit xenarcho: ad
ꝓmēoꝛatōez ſui dixit q̄ illi ſupuēit h⁹ allō āt qō dic̄. Lō
uēit a p̄mordio gnq; buic ſmōi aduciūt. Quaſi a p̄mor
dio egritudis: melius aūt ē ad iferioza cōſtruēr aliogn
inueniēr nō intelligibilis. XIX.

ℹ Tē ad pticlarē ſmonē trāſſert ſe by. ſz ℔ dr̃ntes
dr̃ expōes ⁊ dr̃ntes texꝰ: gdā dr̃t a q̄ vnū ſignū
gdā a ſigno icipiūt. ſigdē igr̃ bz a q̄ vnū ſignū. ℔ ōſignat
q̄ a q̄ videb vnū ſignū poſt digōnē ⁊ cretiçā dic̄. p⁹ dicaſ
⁊ de a⁹ us. vbi gr̃a: ſi videb veluti lampades fieri p̄dic q̄
fluxꝰ ſāguis a narib⁹ fiet. ſi vo obſcura fātaſmata dicas
q̄ vomit⁹ ſupuēiet. ⁊ h⁹ gdē ſi būt a quo vnū ſignū: ſi vo
a ſigno icipiam⁹: dicius q̄ hoc vlt dicer by. q̄ ſūt gdā q̄
a motu oculoꝝ ⁊ colōr h⁹ appēdēt alaleꝰ ꝓuetudies
Uerbi gr̃a: qm̄ g bz pturbatos oc̄los iracūdus eſt q̄ vo
mobiles bz trepid⁹ ē ⁊ modeſt⁹: ſz by. ñ vult h⁹ phyſio
nōia dicer. ſz ſolū egritudies cogſcer. ſ. gr̃ dicas ⁊ ſi vide
ris aliquē getū p̄ nūc vo būtē oc̄los pturbatos: dicaſ q̄
alien abit iſte. ſi vo itex tarde dicas ⁊ andax fuerit. nūc
vo tacitur⁹ vr̄: dicas q̄ ſtupoꝛ ipi expectaſ aut ſuber ⁊
melācolia. ſic āt ⁊ i egritudibus: vbi gr̃a: in ptiſica diſpō
ne ſi videas q̄ ꝓtracti ſ̄ vngues: dic q̄ ptiſis ē ⁊ diſnia.
¶ Uox q̄lis. Nō dictū ē de oīnō idē ⁊ de voce. ſi. n. ēvox
talis ōſignat q̄ iſte alicabit vel erit melācolicus. XX.

Idiciſtis mltotiēs cās efficiētes tuſſiz ⁊ q̄ laboꝛ
d dr̃ ⁊ q ē a p̄mitia cā facꝰ: ⁊ q ē ab añte. ⁊ a p̄mitia
gdē cā ſic̄ ab itiere: ab añte vo ſic̄ a plectonica. vñ
laboꝛes ſpōtanei ōclarāt moꝛbos: ⁊ ñ dr̃: ⁊ ab añte cā la
boꝛē vulneratiuū: ℔ āt ñ būc dic̄. ſz eū q̄ fit i mltitudie:
qm̄ igr̃ mltitudo ſubiacet: ℔ mltitudo: q̄ ferr̃: ⁊ manife
ſtū q̄ ad q̄dā. ſ. ad debilia ⁊ q̄ ſūt iſta debilia calā ⁊ ꝓca
ua. ſ. ad articlos: buc āt ferr̃ mā ⁊ calitate ꝓpo
cata ⁊ motu ducēte ⁊ cō
cauitate ſcipiēte. XXI.

Ic laboꝛ ē dic̄ q
b ē a p̄mitiua cā:
vbi gr̃a. ab itine
re ⁊ dicit gal. q̄ ego boc
paſſus ſū: ꝓtigit. n. mihi
p frīdū locū trāſire: ⁊ ex
inde ſupuēit mihi tuſſis
poſtea ex ābulatiōe ⁊ la
boꝛe fe. tuſſim āt dic̄ ſic
cā. nō cā q̄ ē pp ōbilitatē
māe aut pp groſſā māz
aut potuz: aut viſcoſita
tē aut ſubtilitatez dixit
diſcurrētē. ſz cā q̄ ſupue
nit ex ifridatōe: qñ ieq̄
lis diſtēpantia vberat ⁊
ledit gutt̄ i bꝰ tuſſi ⁊ fe.
ad articlos ferr̃ mā: ⁊ hoc ſrfluū bz ſmo iſte. ¶ Luz fe
bre. Lu qō ſi dereliquunt̄ gdā libroꝝ būt. gdā nō būt.
ſil' āt ⁊ ſpūs gdā libroꝝ būt: ⁊ gdā ñ būt: ⁊ gdā lu q̄ ſi ō
reliquūt cū ſupioꝛi ꝓſtruūt dicētes: q̄ ſi i tuſſi ñ educaſ
mā: ſz reliquaſ i coꝛpe: tūc in coꝛpe ad articlos ferr̃ mā.
Spūs āt gdam cū ōreliquunt̄ ꝓſtruūt: gdā cū ꝓſiti ſer
mōe: meli⁹ āt ē cū ꝓſiti: ſi. n. cū p̄ ꝓſtruamus ipz: iuēiet ſi
ne: tellectu ſmo. q̄ cū ꝓſiti oz ipz ꝓſtruer. ⁊ dicer. XXII.

Uid aūt ītēdit dicere ℔ by. ⁊ dicius q̄ nihil aliō
q q̄ q̄ ⁊ ap̄bis dictū ē. ſpūs aūt dic̄ ℔ diſniā aut ma
gnā ⁊ velocē reſpiratōem: dic̄. n. h⁹ reſpiratio fit
ptiſi ſubiacēte ⁊ calitate circa pect⁹: h⁹ aūt mltotiēs re
pēte ceſſat ⁊ fit pua: ⁊ idiota gdē credit bonū eē hoc. arti
ſta vo turbaſ: ſcias. n. q̄ qñ ifridaſ caloꝛ nālis ōbilitata
ē ⁊ vtus: ⁊ pp hoc ſupuēit pua reſpiratio: idē āt ⁊ ſupuēit
⁊ in febricātib⁹. i bis. n. pp fe. fit pulſus magn⁹ ⁊ velox ⁊
ſpiſſus. et ℔ ē ītentio p̄ſentis ſmōis. Ut veri⁹ aūt dicaz:
ſpūs dic̄ ⁊ mīcis irreſpiratiōez q̄ fit i mulierib⁹ viduis
ñ coeūtib⁹ olo viris: pp id q̄ ꝙgregaſ ſpma et mittit fri
das vētoſitates ad cerebꝝ ⁊ ad coꝛitaq; cerebꝛo ifrida
to motus nō miniſtraſ: coꝛde ifrigidato debilitaſ vir
tus: ⁊ per oia fit matricis irreſpiratio. XXIII.

E ptiſica diſpōe det̄miat. et gd dic̄ q̄ ptiſicis diſ
ficilis ē aūtūn⁹. aūtūn⁹. n. exūs ieq̄l' ꝑturbat ma
xime ieq̄litate nāz: vtiq; aūtūnus difficil' ē pp gd ⁊ ver.
nō ē iſte q dic̄ i ap̄bis: ver vo ſaniſſimū et minie moꝛbife
rū: aut dicim⁹ q̄ ver ſz ſe: vt bn̄ tpatū ſanū ē. ſz vo acci
dēs ſ. diffūdēdo et mānifeſtādo māz ꝓmodā occultā exīs
tē a frītate hyemis malū fit et inimicū paſſiōib⁹. ⁊ h⁹ q
dē ē ītentio ſmōis niſi qō idignū ē by. ōſignaſ ver p ſili
tudinē frondiū ſic⁹ ad pedes cōnicis. Eſiodo poete ma
gis ꝓueniebat dicer: q̄ qñ erit ſol i arīete: tūc ē ver. nō q̄
iſte expoſitoꝛ nō recte reꝑhēdit by. Nā alr diſtiguntꝰ
tpa āni apō medicū et alr apō aſtronomū: vt dic̄ p̄cepo
ſa p̄mi doctria ſa. ſūma p⁹. et ītio et p̄ caplo de nāis tpo
rū: debes aūt ſcire ingt q̄ tpa iſta ſz medicos alia ſ̄ ab
eis q̄ ſunt ſm aſtronomos. quatuoꝛ nanq; tpa ſz aſtro
nomos ſunt mutationes ſolis in vnaq̄q; q̄rta circuli ſi
gnoꝝ a puncta ſcipiens vernali. XXIIII.

Nō oz I oſſe capi tis p⁹ duos aut tres dies chirurgi zare.

Fritas ē inimica vulneri bus. caſi tas vero amica.

℣ Mobilitas oc̄lorū ſignifi cat iracū dā. Imo bilitas vo timi ditatē ⁊ mobiliz

medico nz itroꝛ⁹. ſilez .n. gēicul'. XVIII.

q Ue circa coꝛ ꝛenar cho ⁊ calz ſufficiēs ſiatū attrahere i vlc⁹ ꝓ eūone calefaceſ ꝓuenit a primordio. XIX.

a Signo furoris ⁊ ta lium ⁊c. Uox qua lis furibundus ſi talis eſt nō furētib⁹ nā ⁊ ocli qb⁹ vtiq; fuerūt natura mobiles ⁊ q̄les qūo tra ſcunt̄ ñ ta les ⁊ alia ſcōz rōnē ⁊ morboꝝ q̄lē ptiſi

Nō q alr diſti guūt tpa āni apō medicuz ⁊ alr apō aſtrono mum.

Solutō ℨdcōnis hec ⁊ in ap̄bil' mis.

℣ Propt qd freq̄n ter acci dit vidu is ꝓſocia tio ma tricis.

Je aũt ɔriũ suppõne patiũr. Supponimus.n.ꝑ
b dictões expõere: ois itẽtionẽ afferre: nũc ãt ꝓpo
itentionẽ dicius. et sic dictõez explanamus: q̃ ãt
ẽ itẽtio: dic̃ q3 in pyrintho ciuitate ptisice egritudies su
puenerũt. ⁊ qñ sic̃ hyems fuit i dubio bẽm⁹ sine ptisice
fuerũt passiões sine ñ bis tussis supuẽit ⁊ ver diffusiõez
fec̃ mãe: manifestauit tũc ptisicas passiões: ⁊ vtiq3 bis q
dẽ chronicã hãtes pas
siones. vbi gra: nephre
sis aut melãcolias aut
artetica aut aligd tale
ñ bũerũt ptisis. i diutur
nas. n. egritudines hi
ptisis passi fũt. gdaz vo
⁊ chrõicã hãtes passio
nez ⁊ ptisis sustinuerũt:
itaq3 remisit cuiusdã
bois hãc passionẽ susti
nẽtis aut chrõicaz solũ
aut ptisis solã aut vtrã
q3: bõ aũt bois patiẽtis
nomẽ nescimꝰ: eũ vo q
duxit ad illũ dixit chu
nischũ: bõ aũt egritudi
nes epidimicas dicit
fieri ex eo qõ dix. Tus
sis occurrit: cõcausale
vo dic̃ bõ ptisis tussim
q̃si cũ ve ⁊ tussis ɔcãle
fieri. XXV.
q Uod ẽ dictũ ⁊ i
aphis dic̃ q3 do
lores differũt aut fm spẽz aut fz locũ aut fz magnitudi
nẽ. fm spẽz qdẽ aut aggrauatiꝰ ẽ aut pũgitiuus aut vl
ceratiuꝰ: fm vo locũ aut i pectore aut i femore aut i bra
chio: fz magnitudinẽ vo aut vehemẽtior aut obilior. Ue
rũ b qõ ẽ tpoꝝ adiacet. dic̃. n. q3 os te ĩgrere q3 i tpibus
qñ videnꝯ bñ se bre patiẽtes. tc̃ magis exacuunt. ⁊ vtrũ
b vex ẽ. qd igit̃ sl ɔtigit ẽtianꝰ porismus peꝰ ẽ scõo aut
ãrtus ẽtio ĩgtũ ꝓcedit egritudo: moderatiõ fit ãre mẽ
dax ẽ by. mine aũt: dicius. n. q3 dictũ ẽ b ⁊ alibi o tpibꝰ
q3 qdã fm qdaz tpa ⁊ fiũt ⁊ exacuũt. vz. supuẽit si ɔtigit
ãrtana i estate: ⁊ b bõi moris ẽ: estie nãq3 ãrtane vti plꝰ
bus fiũt breues: autũnales lõge: ⁊ pfecto oz ista ãrtana
circa finẽ dissolui. fz autũnꝰ adũcies difficiliorẽ effic̃ ãr
tanã. sic̃ aũt amphimeria i autũno supuẽit: ⁊ b oz cessa
re si hyẽs supuẽies distẽdit egritudinẽ. et bꝰ dic̃ ex tpi
bꝰ exacui: fieri aũt i tpibꝰ: dic̃ qñ vnaq3 egritudo i ꝑpo
tpe supuenit: vbi gra. tertiana i estate: ãrtana i autũno.
amphieria i hyeme: b igr̃ ẽ qõ dic̃ by. Et nihil peccãtes
egrotãtes circa dietã difficiliorẽ fit egritudo pp tpa. z6.
N dysenterya aũt dic̃ q3 fiũt cũ fe. si fiũt patiẽtes
i cibo abstinẽtes oium gustationũ difficile ẽ bõ fe
brẽ. aut dic̃ ãtiẽs flegmõ ẽ aut circa itestia: ⁊ i fleg
mõe gnãr̃ fe. fz dubitamꝰ qũo ẽ hoc difficile fieri patiẽ
tes sine cibo qd itaq3 ñ videmꝰ: q3 mltꝝ dysenteriã patiẽ
tes absq3 cibo pmanserũt pp id q3 in pnꝰ fluxit supfluitas
circa os stõi: ⁊ tñ posteriꝰ curati sũt: ⁊ dicius q3 i diutur
nis dixit egritudibꝰ: ⁊ i bis q̃ sũt cũ fe. i bõ nãq3 dispõni
bꝰ ⁊ supfluitatibꝰ discurrẽtibus ad os stõi: a febre appo
sitia ꝓstrar̃ appetitia vtꝰ nõ expellũr̃ supfluitates: exiũ
õsignat vtutẽ occidẽtẽ: ⁊ difficile ẽ bõ. XXVII.
D Effluxio ẽ passio capillorꝝ capitis ãtiẽs cadunt ca
pilli pp bũorẽ corrosiuũ aut mordicatiuũ: si igit̃
ab bõ bũore supuẽiat puũ vlcus ad manũ vt ⁊ radices
corrodat capillorꝝ: fit aũt i vẽtre magnꝰ flegmõ fm fan
tasiam solũ magnꝰ: difficilior aũt ẽ passio q̃ ẽ manꝰ ea q̃
est vẽtris: qñ q̃ ẽ manꝰ fz potẽtiã ẽ magna. ea vo q̃ ẽ vẽ
tris fm fantasiã: ãpliꝰ aũt ⁊ difficiliꝰ fuit B qõ i manu fu
it vulnus q̃ q3 in vẽtre factũ est: ãre habes q3 neq3 pua
neq3 magna oportet dẽspicere. XXVIII.
a Dhuc de dñtibꝰ flegmõibꝰ õtermiat by. s. eoꝝ q
sũt fz fantasiã magni: aut fz potẽtiã: aut fz fanta
siam ⁊ fz potẽtiam: ⁊ dicit q3 si supernenit flegmon in os
phi. i. i lũbis. ⁊ b cõfestiz
ɔfestiz peiꝰ bẽbũt lz nil
offẽdẽres. XXVI.
i Ndiuturnis dysen
terie malũ fastidiũ
malũ atr̃ qdẽ: ⁊ si sup fe
bricitanerit. XXVII.
Jrca õfluxiua vlce
c ra male consuetudi
nis. XXVIII.
o Spbin dolenti ex
cursus ad lat⁹ ⁊ phi
mata q̃lia putredo vo
cant. XXIX.
n Epbreticas si vidi
sanatas sup ququa
ginta ãnos. XXX.
q Uei sõnis ɔmota
⁊ gbꝰ sũmitates cir
ca pfestiz peiꝰ bẽbũt lz nil offẽdẽres. XXVI.
i Ndiuturnis dysen
terie malũ fastidiũ malũ atr̃ qdẽ: ⁊ si sup fe
bricitanerit. XXVII.
Jrca õfluxiua vlce
c ra male consuetudi
nis. XXVIII.
o Spbin dolenti ex
cursus ad lat⁹ ⁊ phi
mata q̃lia putredo vo
cant. XXIX.
n Epbreticas si vidi
sanatas sup ququa
ginta ãnos. XXX.
q Uei sõnis ɔmota
⁊ gbꝰ sũmitates cir
cũ pectõe ⁊ i alijs tpa.
si vo magnũ distãt ad di
scenduz: q3 qñ meliꝰ bũt
lus. malũ aũt ⁊ ver cuz si
cꝰ folia cornicis pedibus
adeq̃nt. XXIIII.
i N pyrintho ve plu
rimi ɔcausale vero
tussis hyemal⁹ icõsueta p
ualuit. ⁊ alijs q̃cũq3 lõge
ua: eteni qbꝰ dubitanter
bũerũt affirmata sũt: ẽ nã
q3 qbꝰ plixorũ ñ supuẽit
vt nephreticos dolores
bñtibꝰ. fz ẽt in alijs sicut
bõ ad quẽ ciniscus indu
xit me. XXV.
o Olorũ i costis ⁊ i
pectõe ⁊ i alijs tpa.
si vo magnũ distãt ad di
scenduz: q3 qñ meliꝰ bũt
lus. malũ aũt ⁊ ver cuz si
cꝰ folia cornicis pedibus
adeq̃nt. XXIIII.
i N pyrintho ve plu
rimi ɔcausale vero
tussis hyemal⁹ icõsueta p
ualuit. ⁊ alijs q̃cũq3 lõge
ua: eteni qbꝰ dubitanter
bũerũt affirmata sũt: ẽ nã
q3 qbꝰ plixorũ ñ supuẽit
vt nephreticos dolores
bñtibꝰ. fz ẽt in alijs sicut
bõ ad quẽ ciniscus indu
xit me. XXV.
o Olorũ i costis ⁊ i
pectõe ⁊ i alijs tpa.
si vo magnũ distãt ad di
scenduz: q3 qñ meliꝰ bũt

Ut ꝓpas sio manꝰ difficiliõ fit passio ne ventris.

Denes qd nobilitas et ignobilitas mẽbroꝝ ar tẽditur.

De solutiõe cuiꝰdã ɔcõnis in dictis by.

Nota ꝺ epatica nephretica dispõe

Nalis calor ñ tpe sed ꝑpa nã deter minat.

nem cibus exinde lordiate mouet mã ꝛ ferꝫ qñꝫ ad cerebꝝ ꝛ effic alienatõez ꝛ mẽs turbaꝫ: qñꝫ vo ad cor ꝛ efficit sincopi lipothymiam: qñqꝫ ãt ad alia mẽbra ꝛ fit õrnis dolor: velde ex dolore difficulter dormiũt ꝛ difficiler ferunt. ꝓpciũ ẽ sincopizãt. Mltotiẽs n. ꝓp id ꝙ nãt calor ẽ ifirm⁹ i febricitãtib⁹ añ sõnũ ẽ magn⁹ pulsus. p⁹ sõnũ vo pulsus ꝛ anhelitus ante sõnũ qdẽ magnus post sõnuꝫ vo pulsus ꝛ b ẽ qõ dic. ꝛ alia q̃cunqꝫ circa sõnũ talia ꝓria. ru ãt appone bõa. XXXI.

c Elde vsqꝫ ad finẽ b⁹ pri. de mulieribꝫ ỏtermiat: mlieres. n. q̃dã bñt pls virꝫ sic illud qõ ẽ mẽstrua purgõnis ꝛ qõ ẽ ꝑgnatõis ꝛ pr⁹ et lactis. qñ ãt ỏs ordinat ꝛ celestiꝫ ꝓpiodus ꝛ nã ꝛ tot⁹ mũdus ꝛ ois nã ỏsup ꝓcedit. ois. n. ordinatio ex mã fit. ꝓpter b ỏsr sũt q̃ sũt fꝫ nãꝫ: ꝛ q̃ sũt ex nãꝫ sic egritudies. igr ꝛ pr⁹ ordiatiõez bꝫ q̃dã ꝛ supioribus piodis ducif. vñ ꝛ nã mouet ꝛ formatia adimaf: ꝛ oẽs nãles vtutes ꝓmouẽt. igr piodus pr⁹ aut i septio mẽse fit aut i nouo ꝛ q̃ i bis piũt ferus fiũt nisi aliqñ añ septimũ mẽsꝫ aut nonũ ledaf. si .n. fiat ꝑmutatio aeris aut iraſcaf mulier aut ſgliat aut mẽstrua educanf: ꝓp hec oia aborsus fit. 32.

a ꝓparentia dic aut mẽstrua. qõ ꝓsideraf opꝫ qñ ferunf mẽstrua. sigdẽ ẽ i ꝑn⁹ i p mẽse aut i scõo ñ est difficile. si vo p⁹ hos qñ ãpliori eget nutrimẽto ẽbryo. educanf menstra. difficile ẽ hoc. nõ nutrif embryo. ꝋ ferunf aũt mẽstrua in ꝑgnatõe ñ p os mlicis: B. n. clausũ est. fꝫ p vasa q̃ sũt exꝫ collũ p q̃ ꝛ vgines purganf ñ inuasũ ingrit qñ ferũf supuẽiẽtia. i. mẽstrua fꝫ qñ mulieribus a ꝑn⁹. vsqꝫ ad finẽ ꝑtus ferꝫ sãguis ꝛ nil ledit: qꝛ est abũdãs sãguie: sigdẽ sic. igr expõim⁹ si supuẽiẽtia ſtelligem⁹ q̃si mẽstrua. si aũt supuẽiẽtia ſtelligamus q̃si appetitũ ciboꝝ dicim⁹. dic sic igre supuẽiẽtia qñ fiũt: q̃si iugẽit appetit⁹. si. n. ſ fine fiat bonũ. si aũt i ꝑn⁹ malũ: igre aũt ꝛ magnitudinẽ appetit⁹ ꝛ spẽꝫ virtũ fortiꝫ aut ỏbiliꝫ ẽ. debile ẽ bonũ ꝛ forte. ꝛ ite ex spẽm ingre. vbi gra: q̃ appetũt vtꝝ ꝓsueta ꝛ acetosa falsa bonũ ẽ hoc sufferẽs ẽ appetit⁹. si vo carbones appetũt aut terrã: aut latereꝫ difficile ẽ b⁹. ꝛ b dic: ꝓcẽter ꝙ aut b gõ mãifesta b vo ñ mãifesta: adhuc ãt mãifesta nobaut ñ mãifesta: si vo lucris dicas: ꝙ ꝓp talẽ bũorẽ appetũt ꝓria ꝛ icõsueta. 33.

o ꝓrtet nos scire ꝙ dolores dic exercitia ñ dolores. fꝫ supuẽiẽtia i ꝑgnatõe sic creatiõem aut pfectõez: ꝛ aut motũ ptũ. sic morbi circuitib⁹ ỏtermiñaf: acuti gdẽ aut i q̃rto aut i septio: aut in q̃rtodecio vsqꝫ ad viginti: ꝛ diuturna vo a q̃dragesimo vsqꝫ ad octogesimũ ꝛ cẽtesimũ vigesimũ ꝛ ꝓter. sic ꝛ matrix circuit⁹ q̃dã bꝫ nõ fm acutos morbos. fꝫ fꝫ diuturnos i mẽstribus bũs bos circuit⁹ volum⁹ ãt desup q̃dã mõ iciper: dicũ ẽ ãt vob ꝛ i libro de nã pueri qñ imittif virile ſma ꝛ ꝓmiscef mulieri: ꝛ ꝑ ꝓmiscef p⁹ ea creaf ꝛ formaf alaf nutrif mouef: ꝛ vsqꝫ ad q̃dragesimũ diez ꝛ triceſimum pficif: ꝛ i reliq̃ tpe augef. sic a q̃dragesimo gescit ꝛ mouef i septuagesimo aut i nonogesimo si igif i septuagesimo moueaf: dicas ꝙ i septio mẽse oꝫ eẽ pr⁹. si vo i nonagesimo: dic ꝙ i nono mẽse oꝫ pere. si vo i cẽtesimo dicas ꝙ octio mense. si vo octogesimo moueaf morif ꝛ ẽt fit aborsus. vñ ꝛ in libro de nã pueri alati vsus ẽ dictiõib⁹: mẽrionẽ faciẽs de septio ꝛ nono mẽse i gnãtõe ꝛ i ꝑtu. ỏ octauo vo remiſcẽs dixit: icaſſũ: itaqꝫ ꝛ alexãdrini octauũ mẽsꝫ fꝫ antifrasim leuẽ nolant sic hermas beurmedas. fꝫ oꝫ te scire ꝙ loco septuagesimi diei septimi mentionẽ fecit ꝛ loco nonagesimi noni: vt tu multiplices p decem septimuꝫ ꝛ nonum.

XXXIII.

m Uliebria nunc dic opa mlicꝝ. vbi gra. ꝓceptõꝫ ꝑgnationẽ ꝑtũ lac bñe: nõ ãt mẽbra muliebria sic mlicẽ colluꝫ mlicis. b. n. sp cũ additione dic mliebria opa: mliebria mẽbra: q̃tiẽs vo sine additiõe dic muliebria: tẽ mẽstruũ itellige. sic ꝛ b qd ãt dic ꝙ si gnãtionẽ filiorũ desideras. opꝫ te pr⁹ purgationẽ coit post vnaꝫ aut duas dies eũonis qñ nõdũ clausũ ẽ os matricis. fꝫ ẽ purũ: ꝛ ꝙsi dera q̃ ꝑs aut q̃ cellula magis apta est ꝛ magis purgata est. si vo dextra mas ẽ qõ oꝫ gnãri. si vo sinistra mulier effudẽs gõ dixit aptũ effudẽs. XXXV.

Ede ex pua tabula ꝑscruta nda dicte fiat repletio inanitio ciboꝝ ꝛ porũ ꝑmutatio horũ ex q̃lib⁹ in qua

gdẽ effundẽs. 35.

b Amorositas p ꝑcedẽtia dicta deficatoria. Qꝛ citius ỏterminatũ cõmotuꝫ augef tardius. XXXVI.

l Aborses trino qno septẽo vel q̃rto vel sexto vel octauo.

Zeit ꝙ si bũida ẽ matrix. ꝛ hoc cõgscas ex eo ꝙ ꝑ

d cedẽtia sũt sero filia vel aquosa. s. expsa. i. menstrua. si. n. grossa sũt ỏsiccatõez ỏsignãt. sigdẽ igr ẽ bũida matrix ꝛ appetis gnãtõez filioꝝ: tũc siccã ordia dictã. dictã vo dic nõ fm ciboꝝ ꝛ ot⁹: fꝫ fꝫ oẽz ꝓueriatõnẽ: ñ ãt ad imoderatũ ducas deſiccationẽ qñ nũq̃ cõcepit. ois. n. diserasia ꝑstrat vel ifirmat vtutes ꝛ mẽbra ỏtermiatũ dic formatũ i mlice: aut dilsũ ꝛ gnãtũ a matrice. b⁹ ãt dic ꝙ mas gdẽ i mlice citꝝ formaf ꝓp mlẽ calm. femia vo tardiꝝ. in augmẽto vo femia ꝓp multaꝫ bũditatẽ citꝝ augef: mas vo ꝓp mẽsuratũ bũidũ tardius augef. idez ãt est videre ꝛ post ptũ. XXXVI.

b Oc vult dicere by. ꝙ ꝑpe pauloante dictũ est ꝙ piodis fiũt ꝛ motus: ataqꝫ monef embryo fꝫ tres mẽses aut. iij. v. vj. mouef: vt numerem⁹. iij. iiij. v. ꝛ iterũ. v. vi. vj. ꝛ iterũ. vj. viij. ix. ꝛ. vi. ꝛ. viij. mẽse fit: vt. iiij. quinto. vi. ꝛ iterum.

De ſgnis bũditatis mlicis.

Mas citꝝ formatur: tardius vo augef. fcla aũt exꝫ.

C Explicit septia ptícula. Incipit octaua ꝛ vltima. I.

Ompleta est a nob septia particla pũtis negocy: exide deueniam⁹ ꝛ ad octauã. i. vltimã. ꝛ nõ credas ꝑ eo ꝙ vltia ẽ ꝓp hoc ẽ villor. mlta. n. ꝛ b ꝛ ꝑcognitia ꝛ ꝓnostica ꝛ curatiua documẽta tradit: fꝫ b gdẽ ꝑ enigmata: alia vo ꝑ signa. Aliud aũt ẽ enigma aliud signũ: enigma. n. ẽ oio occultũ: signũ vo gdẽ bꝫ intẽtiõez explanatõis. qñ ãt mltotiẽs didicistis ꝙ by. b documẽta i sui ꝓmioratiõe designanit: aut i paruis aut i magnis libris: aut in puis tabul: ꝓp hoc dic q̃ in pua tabula scripta volo tradere. b aũt volo vos scire ꝙ ex pua tabula qdã sup iori fmoni cõstruũt dicẽtes: ꝙ b oia vsqꝫ nũc dicta ptr table sũt ꝛ ꝓncipiũ fmõis faciũt ꝑscrutãda. qdã vo iferiori fmõi ipm ꝓstruũt ꝙ q̃ ex pua tabula volo tradere ꝛ ꝑn⁹ octaue ꝑticule faciũt q̃ ex pua tabula sic i ꝓgrãmate legũt. qdã vo cũ ꝑscrutanda cõstruũt dicẽtes sic. q̃ ex pua tabula ꝑscrutãda: ꝑscrutãda hic ꝑticlare oꝫ accipere sic i potu et cibis: soluꝫ ãt vle ꝛ ingrere ꝛ ꝑscrutari: ꝛ q̃ dicta sũt a ga. in libro de iterioribus expulsa retẽta ꝛ lesiões actionũ appropriatos dolores ꝓprietates sint bõatũ ꝑsumptoriũ iudiciuꝫ dcñ ẽ .n. ꝛ ab ipso by. nihil frustra nihil despiciẽdũ nõ solũ b.

De si gnis cognitiõis ꝑtus i septio octauo nono aut octio mense.

sed ingre ⁊ dietā. gb⁹ cibis vtitur: gb⁹ potib⁹ ⁊ q̄tis. gd aūt dic repletōes ⁊ inanitōem. sūt. n. cibi euacuātes ita replētes gdē sūt. nō euacuātes āt dicim⁹ q euacuāt dic q̄ hūt purgatiuā vtutē sic dic i libro ō nutrimēto. eūare optimū aut dic boc: aut q cib⁹ replet ⁊ eūat. absentia vo eūat ꝓptere a: qz sine cibo ⁊ eē absq; cibo ianitōes dixit. aut b⁹ dicas q multū nutritiuos replētes dixit parū nutritios eūantes aut lassatiui gō eūant: alij vo ꝓsūpāt ⁊ replēt. vñ seuciuni. i. blicius gdes vētris laxatiuū ē: ma ua vo viscositate lubri cū facit: si vero viscositate repletionē faciat: tūc nō eūat sed replet. Nota q vinū acē dū fplet cal⁹ vero euacuat. Uinū vo acerbū repls in cōstrigēdo vētre: calidū vero eūat: sic autē mellicratū euacuat faciēdo effusionē ⁊ subtiliationē māe: ⁊ hec gō in q̄to. itaq; ingre ⁊ q̄le est vbi lactucā accipimus: ibi vero synapi ⁊ pip. oz āt te ingrere a gbus ⁊ ex q̄lib⁹ ad q̄ ⁊ q̄lia oz ꝑmutari a mltis ⁊ frigidis: ad pauca ⁊ calida aut econtrario: aut ꝑmutatim: hec p hec tradidit by. ¶ Permutatio bozū ex q̄lib⁹ i qualia vt hūt. Sciēdū est q hic ꝑmutatō ⁊ hic fmo nō solū in potib⁹ ⁊ cibis ꝓuenit sed ⁊ curis. II.

Nō hic ō odoratibus odor⁹.

o Odoribus determiat by. sz oz duceī ad mēoriā pfecti auditoris ea q̄ mltotiēs dcā sūt a nobis. dictū ē. n. q cōstat nr̄oꝝ corp⁹ ex solidis ex būidis ex spiritib⁹ ⁊ spiritib⁹ dico aialibus nālib⁹ ⁊ vitalib⁹: ⁊ q firma ex firmis nutriunt. būida ex būidis: augent āt ex spiritib⁹ spūs ⁊ ꝓfortant: opus. n. hēm⁹ odoratibil⁹ ⁊ fetidis spiritib⁹. sz fz dīntē dispōnē subiectā. frida. n. si cōtigat passiōe subiecta: tūc buglosa tūc olibanū irroro vel thus ramos olīe offerro ad odorandū ⁊ ramos q̄rcus: vt vīr ois calida. si vero aduītio ē ⁊ accēsio multa ⁊ fe. vrens: tūc myrtus tūc rosas offerro: tūc ⁊ terrā aqua irroro. multotiēs. n. ⁊ frōdes vince ⁊ salicis substerno q̄n. n. hoc sit ꝓpter vtimur q̄cq; odorabilib⁹ vt ꝓfortentur vtutes: sic multotiēs ⁊ fincopizātib⁹ odorabilia offerim⁹ ⁊ ꝓfortam⁹ vtutes: sed ⁊ h aut calida sunt odorabilia: aut frida fm differentē cām faciētē lippotbimiā. qd aūt dicit replētes. q. repletionē opantes. mltotiēs. n. fit diafor esis nō solū spūum: sz ⁊ būidoꝝ. Et offero vinū. ⁊ hoc vinū i eo qō ē vinū būidū efficit repletionez būidorū. inquātū odorabile cōfortat spūs. Oz aūt nos scire illud pfundius q̄n nō solū odorabilib⁹ idigemus in opibus artis. sz ⁊ fetidis. sic igit si mulier nō pōt pere ⁊ nō emittit embryo difficiliter opant. tūc capillos vrimus aut frusta pānoꝝ aut aligd tale fetidū: ⁊ offerim⁹ mlieri ad odorādus vt fetore nā facta bozrida retrahat: ⁊ retractiōe expellat retētū. Et q b⁹ sit ver q odores ⁊ maxime odorabiles ꝓfortent vtutes: dicit gdā mirabile ō democrito: q̄n democritus q vitā deridebat voluit decedere a vita ista. festiuitas debebat celebrari i abdiris. i. ciuitate illa vbi erat democrit⁹: sic abdiritani petierūt q ipse nō decederet vt nō i festiuitate tribulationē bret ciuitas: ⁊ dicit eis democritus vsq; ad quot dies vultis q expectē. q dixerūt vsq; ad tres aut q̄tuor dies q sūt festiuitatis: ⁊ ꝑcepit democrit⁹ duci vas mellis: ⁊ in ipso odorās pmāsit in illis q̄tuor diebus. Et sic alij dixerūt ꝑcepit furnus apiri ⁊ in ipso panes decoq; ⁊ sic ex odore panis pmāsit. igit si vis credere credas: ē aūt ver dicere q pole ē dicta pure aie ad diuinū pmanere diuturnius aiam i corpe. ⁊ mltotiēs hoc fec democrit⁹: sz hāc cāz sic medici nō acceptam⁹. itaq; ⁊ ga. sic medicus medicū arguit thesalus in sex mēsib⁹ dicēt tradere medicinā. Thesalus vo nō hāc dicebat medicinā tradere sex mēsibus. sz sciēdū q iens hinc ad egyptū adiut⁹ē curādo a vtute supna ⁊ hanc dicebat ꝑ sex mēses tradeī. ¶ Permutatiōes ex q̄lib⁹ vt hūt. Ecce cōis epylog⁹ ingrēdi a q̄lib⁹ i qualia oz fieri ꝑmutatiōes ab odorabilibus ad fetida aut econtrario. III.

Qualr ō mocrit⁹ q̄tuor dieb⁹ odorans mcis inuita conser uauit

Ic differētes ferunt expōnes. Spūs. n. q dam hūt ꝓtinētē aerē. ⁊ dicit ingre q si a frigido calidus factus ē aut econtrario: ⁊ q̄n h ⁊ ab exteriori icidit i corpora nostra ⁊ ꝑ os ispirat ꝑ hoc dixit. Incidētes ⁊ itrātes q̄dā vo spūs hūt anhelitū: ⁊ dic. ingre hoꝝ ꝑmutatiōes: vtrū a pua respiratōe magna facta ē aut a magna pua. q̄dā dicūt. Spūus ꝑmutatōe. vt iuestiges q spūs ꝑmutati sūt aiales nāles vitales. q̄dā vo ꝑmutationē spūus hūt vt ingras vtrū calidus ē q inspirat aut fridus. q̄dā āt itez dicūt: ꝑmutatiōes spūum q̄si ad egritudinē. vbi gra: si ē calida egritudo oz te ad frigidū locū ⁊ frigidos ventos ducer. si vo frigida est passio ad calidos ventos: qd aūt dic: Et corpozū. qd ē B nōne bucusq; de corpoꝝ subiectoꝝ ꝑmutatiōib⁹ determiauit. qd q̄. dicim⁹ q corpoꝝ nūc ad dūas spūus dic cibi ⁊ potus. IIII.

p Oīt doctrinā būidoꝝ ⁊ firmoꝝ ⁊ spūus: nūc trāsfert sc. by. ad auditū. Auditū āt nūc dico nō audibilē poꝝ. sz aut lectionē aut talē sonū: sic sunt q̄dā acuta voce gaudētes: alij vo graui. alij altera voce. ⁊ rursus q̄dā gaudēt armōia: q̄dā ipsonātia. ⁊ opz vbiqs delectabilia q̄dē dicere et facere. nō delectabilia āt dimittere. sic aūt ⁊ in electōe oz ꝓueniēter delectabilia dicer. vbi gra. si est nauclerus oz dicer q⁹ saluata ē nauis. meli⁹ āt ⁊ peius eoꝝ q̄ sūt ad aligd sunt: nō enī est oibus idē tristabile: sed oīa mala ad aligd sunt bona. V.

Bonū ⁊ malū ad aligd cē dicunt.

q Uod āt dic in auditu hoc ⁊ i gustu: si. n. nō hz appetitū iste: oz mltotiēs acetosa aut ⁊ amara q̄dā hō dare ipsi. potētia curare ipm ⁊ appetitū mouere. si āt gaudet dulcibus oz tūc ⁊ amara et dulcia cōmiscere vt amara gdē faciāt iuuamētū. dulcia vo fallant. VI.

De elctiōe loci ⁊ q̄cunq; mala spirit⁹ dispō ne.

¶ Piritus. hic itez dicit aerē ꝓtinētē q̄n oz ꝓuenire ad subiectā dispōnem. q̄dē. n. frida passio supuenerit oz ipm ferre ad calidiorē aerē. si vero calida ē passio in frigidū: ⁊ itez: si grossius est spirit⁹ q est i eo elige subtiliorē aerē. siccū sic littoreū. aut eū q est i locis altis: sic eni ⁊ roue est magis ad quē mittebāt medici patientes o grosso ⁊ nebulōso spiritu. si vo subtilis ē spiritus ⁊ mlta fiat evaporatio: tūc quas ad grossos et nebulosos: vbi gra. ad paludres aut ad fluuiales: q grossicie multā fieri exalatiōez. plus hēt: igit oz igrere si ifirma ta ē vt⁹ ⁊ pauc⁹ ē spūs: tūc in pua domūcula oz icludeī hos sic i etbicis: vt nō mltus aer ispirat⁹ suffocet nālez calorē. si vo ignea subiacet dispō: tūc oz ad multū aerē ferī hūc maxie. et si vt⁹ sufficiat vt ifridatō fiat ex aeī. 7.

Unc fmonē supius oportebat ordiari vbi ō odoribus determiabam⁹. B. n. dic q nfm corp⁹ cōplexū ē ex firmis ex būidis spiritib⁹: ⁊ q̄n firma gō

vt mẽbra būt et ꝺtinẽt būida et receptia ipoꝛ siit.pp ꝺ
būtia mẽbra vocauit.būida vo bita.qñ aũt spūs ñ mo
uenī i nob et vehemẽter mouenī:qñ vo stãt motꝰ sup
uẽit.pp bꝰ ex motu ipoꝛ dix mobilia.ispice ãt qũo i tri
bꝰ plali voce vsus ē:qz mẽbra mlta et būida ꝛ spūs. s.

Ermo duplex é:aut dispositꝰ:aut ꝓnũciabil:nũc
s aũt ñ dic dispositũ.sz ꝓnũciabilẽ. dic itaqꝫ ꝙ os
igrer fmonẽ pa
tiẽtꝫ ꝛ silẽtiũ.vbi gra.si
modestꝰ fuit oli ꝛ pau
cis vtebaī vbis i locu
tõibꝰ:nũc vo mltis ꝛ i
oraliate.dic ꝙ aliẽatio
ipi expectaī.si vero sit
ꝺsuetudiné bõs mlta
dicer ꝛ icursu:nũc silẽ
tiũ fuat dicas ꝙ magꝫ
subet ei vel stupoꝛ sup
uẽiet.os ãt ꝛ alias ofꝛ
as ingrer.vbi gra: vtꝛ
ea q̃ vult logī.manife
stũ:qñ bõa é i eo spes.
si vo qñ nõ ꝺuenit ꝺ di
cit difficile é: ꝛ si logī
ea q̃ nõ vult igre:ꝛ si magnos faciat fmões aut multos.
gdã ãt antiq̃ũ dũt ꝙ by.ad ꝺmẽoratiõnẽ lu scribẽs scri
pſit.Et magni ꝛ multi:vt aut lu magni eligamus aut lu
multi:silr ãt ꝛ lu pui aut pauci vt aut ly pui accipiam⁹
aut ly pauci:nos ẽt dicius ꝙ os oia scriber.ali⁹.n.é fmo
magnus.ꝛ ali⁹ mltus.magn⁹ gdé é fmo qñ i narratiõe
ãpliam⁹ ꝛ nõ dilẽdam⁹.mlt⁹ ãt é:qñ i eodẽ mltas rões
adiũgam⁹.vbi gra.si icipiẽtes q̃ é achill narratiõem mẽ
tionẽ faciam⁹ i medio ꝛ hectozis ꝛ diomedis ꝛ narratõ
nẽ alioꝝ mltoꝝ.qñ igiī didicius ꝺriam boꝝ:os nos oia
recipe ꝛ igrere siue mltos dic fmões patientes siue ma
gnos siue puos siue paucos.cũ his ãt os igrere.ꝛ siue ve
ri siit fmões q̃s logī siue falsi.vbi gra: si i subet ꝛ mlta
bũiditate patiī iste:ꝛ dico ꝙ vigilani mẽtiī. ſſlr i ardo
re ꝛ cholera ru.si patiaī ꝛ dicat tibi qñ multũ dormit
tẽ mẽtiī.siccitas.n.ꝛ ardoꝛe vigiliã feī.ꝛ ꝺ gdẽ ſt falsa.
igiī igre ꝛ va vtrũ in tpe ꝺuẽẽti: va dic aut ñ icõuẽiẽti.
vbi gra.si vẽiat ad ipz ꝛ é forsã geometra: ꝛ dicat ꝙ supꝫ
data rectã lineã neẽe é triangulũ ꝺstituere.sit data lica
a.b.cẽtrũ sit a.distantia b.circulus scribaī ꝛc.ꝺ.n.va dic
vt geometer.sz qz ñ fz tps.pp ꝺ nõ ỏclaraī malitia egri
tudis.ingre ãt adhuc.ꝛ si incidaī ei voꝝ aut in loquẽdo
balbutiat.aut eni debilitatẽ designat hoc vtutis: ꝛ non
telis vocalibus ozgãis.ꝛ pp būiditatẽ aut siccitatẽ bal
butit:hec oĩa oz te inquirere. IX.

Siccitas ꝛ ardoꝛ vigiliã faciãt.

e Eide ꝺ sudoꝛibꝰ ỏtermiat:ꝛ ex his accipit cogni
tiõez subẽ egritudis.si.n.i toto coꝛpe fiat sudoꝛ ꝛ
post digõnẽ ꝛ calidꝰ ꝛ mltus fiat ꝛ i cretica die ꝛ bonam
sufferẽtiã adduc ꝛ ꝓmutatõez egritudis:tũc bonũ est si
gnũ ꝺ.si vo circa caput ꝛ frõtẽ supueniat solũ icũbus
iste:ꝛ ỏsignat vtutis ỏbilitatẽ vñ icepit dic q̃si vbi é pas
sio.vbi gra.si fuerit i vẽtre vt ꝛ ide sudoꝛ iciat:igro ꝙ
nõ diuulsus sit sudoꝛ:qñ fit sudoꝛ modicꝰ:ꝛ itez fit ꝛ ite
rũ stat.ꝺ ãt designat ỏbilitatẽ vtutis: ieq̃ ãt é sudoꝛ qñ
duo sũt subi būores ꝺry pblegma ꝛ cholera ru. ꝛ a fleg
mate gdẽ fit frid⁹ sudoꝛ.a cholera vo ru.calid⁹.Dic ãt i
uestiga ꝛ colorẽ sudorũ.colorez ãt igrum⁹ vt sudores ex
colere vestigiũ gb⁹ iduiī egrotãs.sic.n.videm⁹ ꝙ a cho
lera gõ ru.rubeꝰ é color.igre itaqꝫ q̃litates sudoꝝ:vt
salsugiosi sũt sudores aut a mari aut dulces.ꝺ ãt dico ꝙ
nõ oz medicũ gustare sudores patientis.sz qñ a nare et
p labia laborãtis ferr pticla q̃dã sudõis ad os ꝛ sic egro
tãtes gustãt q̃litatẽ sudoꝝ.ingrẽ ãt ꝛ tps sudoꝝ sigdẽ i

De medicatiõe sũpta a sudore.

ꝑn⁹ supueniat aut i augmẽto totiꝰ morbi difficile ẽbꝰ.si
vo i fine stat⁹ supueniat sudoꝛ:bonũ é hoc.ſſlr ꝛ i pticla
ri porisimo ñ oz siī qñ aggrediī febris supuenire sudoꝛẽ
qñ ꝛ bꝰ difficile ẽ nz i augmẽto:sz i statu ꝛ ỏclatõe. X.

Jrecolitis ꝺcũ é vobis qñ i pticlarib⁹ pfert ser
e monẽ:ꝛ ꝙ nũc siẽ de sudoꝛibꝰ ỏtermiat: dic itaqꝫ
ꝙ igras ꝓmutatões q̃les ex q̃libꝰ fiũt.gd ãt é q̃
les ex q̃libꝰ q̃si si a mul
tis sudoꝛibꝰ ad paucos
sudoꝛes fiat transmuta
tõ.aut ab būilibꝰ ad acu
tos trãsmutenī.idẽ ãt i
gras ꝛ in egõnibꝰ ꝛ vris
siue a ꝑnꝰ gdẽ albe egre
diañ:aut posteriꝰ nigre
aut ꝛ in ꝑnꝰ nigre educũ
tur:posterius albe.si vo
ex ꝑnꝰ nigre. vbi gra.in
ꝑnꝰ egritudis aut i aug
mẽto:difficile é hoc.de
signat.n.i fridatiõem et
mortificatiõem caloris
nãlis.si vo post digõnez
tales egrediãt noli ptur
bari:idustria.n.nãe egresse sũt.ꝛ vñ bꝰ manifestũ é ꝙ in
dustria nãe fiũt.ex eo ꝙ ꝺsueta é virtꝰ ab eo ꝙ erat ỏbil
ꝛ ex bꝰ ꝙ bõa sufferẽtia fcã é a mala:ꝛ ab eo ꝙ fcã é bõa
restitutio a mala.si vo ꝺria fiat ñ é idustria nãe. XI.

De indicatiõe sũpta abegõe ꝛ vrina.

Uidã hoc sic exponunt .si morꝰ obtineat: aut nã
q et hic dic.ispice si obtinuit nã expurgatõe. expur
gatione dico aut vomitus aut ꝑ vrinas aut ꝑ ege
stiones aut per sudoꝛes.aut nõ obtinuit. XII.

Flota ꝙ indicatio sũpta a la chymis parũ é in ꝓnosticis ꝓficua.

b Jc de lachrymis ỏtermiat by. Lachryme ãt aut
volũtarie sũt aut iuolũtarie:vel voluntarie sic qñ ro
gam⁹ deũ:iuolũtarie sic in vulnerib⁹:aut i flegmõe pã
niculoꝝ cerebri extrasudãte ꝙ nã.aut in opbtalmia:aut
in mltitudie:aut i debilitate ꝛ retentiue vtutis: lipositas
.n.debilitas est alteratie.iuolũtarias ãt egredi ỏsignat
ỏbilitatẽ retẽtiue hẽ.igī lachryme aut calide egrediũt
aut frigide.vñ ꝛ nos mitigatiũs collyrys vtiur:aut ca
lefactiuis.ꝛtigit qñq; ꝙ subtile é qõ ducit:ꝛ tũc empla
sticis.i.igrossatiuis collyrys vtiur.si grossũ é tẽ subtilia
tiuis:aut mltũ.ꝛ tũc restrictis.Jb ãt lachryma cũ difficili
bꝰ significatiõib⁹:difficilis é.ci i bonis ãt bõa.vñ ꝛ i pno
sticis nõ pficuas dixit esse by .gdã ãt Jb ẽcepti a dictiõe
dñi ꝙ pp gd sic dixit.calide fride multe pauce.nõ dixit
grosse vel pigues subtiles.sz pigueđis mẽtõez facit:sub
tilitatẽ vero tacuit.ꝛ dicit⁹ ad hoc ꝙ by. sciuit dialeti
cã speculationẽ.vñ qz ꝺ.rariorum eadẽ é disciplina.pp
hoc dicens pigueđo subintelligit ꝛ subtile. XIII.

Foramẽ existẽs in gulo oculi gustam⁹ q̃litatẽ lachrymarũ.

Uid ãt dic:gust ũ:dic ꝙ patiẽs gustet lachrymas
a ꝛ videat q̃ est q̃litas:ꝛ quõ ꝑt gustare lachrymas
oz nos scire o,ñ dictũ est vobis i anathõia.qñ in
ꝛta magnũ angulũ oculi é foramẽ trãsiẽs vsqz ad nasũ
ꝛ palatũ.ꝛ ptibꝰ igr foramẽ gustãt ꝛ q̃litatẽ lachryme.ꝛ
si amara gdẽ é q̃litas dic ꝙ a cholera ru.si vo dulcis ꝙ
a pblegmate.ꝛ ꝺ gdẽ é ꝑ expõ.fa expõ é ꝺ.dic.n.ingre
gutũ.in.n.am ꝛ ꝑ gust:tũc cholera ru. superabũdat:ꝛ
dic ꝙ icterizat.idem vo oleis é q̃litas:dic ꝙ hydropizat
ꝛ hydropisis ei supueniet ꝛ aut ãphimerina aut aligd ta
le a mlta būi ditate factũ:sputũ ãt dic nõ digestuz siẽ i p
nosticis sz i digestũ.hoc igī sputuz egredi:aut i ipso oꝛe
gnãtũ:ꝛ ꝑ bꝰ dixit inde aut in capite:ꝛ pp hoc dixit.Ex
tussiuit.aut in oꝛe stõl:ꝛ pp hoc de vomitu mẽtõem feī:
dic itaqꝫ igre ꝛ sputuz ꝛ q̃tum ꝛ colorẽ ꝛ cõstitutionem
et modum egressus. XIIII.

d Maes passiões q̃ ab ipo ỏtermiantur nõ sine cã

fiunt sed cū cā: aut p̄mitia aut ante pp boc ⁊ h ⁊ de cāis mētione fac. mltoties. n. a sole supuenit diffusio māe et exide egritudo. sz qñ nō solū a sole ē calitas sz a balneo ⁊ ab igne: ⁊ pp boc id qō ē vlius appositi ⁊ dixit est⁹. fit āt egritudo ⁊ a frigore aut pp gelu aut pp niues. fit āt et p liquorē. ſ. p būiditatē sic a pluuia vel ifusiōe. fit āt ⁊ p desiccationē sic a labore itineris i barena. ingre igr siue a calitate ad frigus trās mutat⁹ ē ant e3rio: aut ab būiditate ad desiccationē aut e3rio. ij.

Th cāe sūt egri tudis: ingre aūt dic̄ siue ab exercitys. labores āt dicit exercitia. h ad ociū trā mutari aut e3rio. igre autē ⁊ q̄ p se. ⁊ q̄ ex his fm accns fiūt. vbi gra. exercitiū p se calefacit ⁊ desiccat. p accns vo multa euaporatōe ifrigidat. sic aūt ⁊ ociū fz accidēs inclusus ocio fumosis supfluitatib⁹ et nō exalatis. sz acutiorib⁹ factis. accendit calida egritudo. ſ. fe. q̄ āt dixi ⁊ ex ercitio ⁊ ocio. h ingre ⁊ in vigilia ⁊ in sōno. ꝓportionat .n. exercitys vigilia. XVI.

Exercitius p se calefacit ⁊ exiccat. p accns vo ifrigidat

a R bitrant q̄dā dictionē sic male se hītē nō ꝓ niebat ipm dicer̄. Que i sōno sōnia: gd. n. ē h⁹. fūt ⁊ sine sōno sōnia: ⁊ dicūs ad hoc q illud qō segr̄ ex necessitate dixit. sic lac albū. g vo hoc dubitāt dn̄t: q nō ē cōtinuus fmo. sz aliud ē q̄ ex sōno. ⁊ aliō sōnia. dic̄. n. igre q̄ i sōno fiūt vt modū dormiēdi: ⁊ si aptū est ei os: ⁊ si oculi ⁊ si logtur q̄dā vba dormiēdo ingre dic̄ ⁊ sōnia: ñ sic̄ plbus. sz sic̄ medic⁹. plbs. n. dic̄ sōnia fieri a diuisa vtute sic qñ aliqs in hydropisi dormiēs videat aliquē dicētez ei: qñ hoc fac ⁊ eris san⁹: aut a pura aia: i qbus. n. ē pura vita. vbi gra separat i sōno aia a corpore ⁊ facta fm se ꝑcognoscet futura ꝓtingētia ipsi soli: aut ⁊ toti ciuitati: aut ecōuerso a peioribus. sic̄ qñ fantasmata q̄dā fallūt boles. fiūt q̄ sōnia aut ⁊ a vtute diuisa aut ab aia: aut a peioribus: nos vo sic̄ medici nō bō ingrim⁹ cās: sz si ꝓtigat ⁊ sōniat aliqs videre seipm vti mltoties cū domo sua aut cū tota ciuitate: dicas q cholera ru. ipsi supabundat. ⁊ si videat i ags suffocari dic q flegma supabūdat ei. XVII.

Nō hic qd dicat ō sōnia.

Ānsiones q̄dā dicūt modū iacēdi aut i figura q̄ ē m fm nās dormit. ⁊ siue ad iferi⁹ ⁊ crura ferr̄ ⁊ ma n⁹ ex̄ iacet sicut dcm ē ⁊ i pnosticis. q̄dā āt māsio nē dicūt loco vbi iacz māsio. ga. vo ipaz māsionē ⁊ lectū dicit. ⁊ dic̄ q os ingrere subaz passionē. Et si frida ē passio: tūc lancis vtere vestib⁹ sic̄ potētib⁹ calefacere. si vo calida ē egritudo: tūc lineis ⁊ veteribus sic̄ potentib⁹ ifrigidare: ⁊ itez si fiat sudor ⁊ ꝓfortet vt⁹: tūc vtere calefacientib⁹ vestib⁹ vt magis egrediat sudor. si vo ōbilitat virt⁹ ⁊ sudor in ꝓncipio fiat. nō vtaris calefaciētibus in ꝑs ꝑsternis vtutez. sz potētib⁹ ifrigidare ⁊ ꝓfortare vtute. vñ ea q̄ substernunt designauit dicēs i qb⁹ sūt supposita velamia dicēs: aut a qbus aut h in qb⁹ ⁊ a qb⁹ dicit: i qb⁹ morb⁹ ⁊ a qbus fit pmutatio. XVIII.

Vestimenta lanea calefaciunt linea vo ⁊ antiq̄ infrigidant.

a Nimū dicit h: ridere ꝓfidere ōlectari ⁊ hō ingre si repente fiat. vbi gra: si laboras rideat nullo pāte ridere faciēte significat sanguineū būorē. si vo ꝓfidit ⁊ delectat nullo pāte faciēte ipm ꝓfidere: designat dilatationē nāe: si vero taciturn⁹ ē ⁊ dimittit oculos ⁊ irascit designat q melācholic⁹ būor ē absq̄ i organis qdē dic.

Olest⁹ frig⁹ liquor desiccatio. XV.

l Aborzes ocia sōni ⁊ vigilie. XVI.

q De i somno somnia. XVII.

m Ansiōes i qb⁹ ⁊ a qb⁹. XVIII.

a Nimi vī mētis noticia ōficit ipa secū dū eadē absq̄ orgāis: ⁊ reb⁹ ōlectat ⁊ tristat ⁊ timet ⁊ cōfidit ⁊ sperat q̄si absq̄ cāis efficiētib⁹ risuz: ⁊ h ē vna expō. Est aūt ꝑa expō: ⁊ ē h. q aiuz dic̄ rōnē. Est. n. fantasia rōis mēoria. ⁊ dic̄ ingre. si pmutat salua rōne fantasie: absq̄ istis q dē dicit q̄si absq̄ orgāis mēorie puertit sola rō. sic̄ i illo ꝓficiente sacerdotē. ⁊ nō solū i h: sz itez fuit qdā patiēs ⁊ accipiēs h ensez ense qdē ipse tenuit. vaginā vo ensis tradidit medico: ⁊ dicit ipse pugnem⁹: aliis inueniēs saccum plenum farina ⁊ effūdēs farinā i terraz dic̄ medico ecce puluis veni pugnem⁹: dic̄ āt q talis passio supuenit hy curi hypotbei. hycuri āt dic̄ famulā aut vxorez aut sororem: siue dicas quā velis. XIX.

Nota q fātasia dr̄ ē rōnis mēoria.

Dcit ingre ⁊ etates: potes āt et ex his etatibus apprehēdēr ꝑcognitōz. si. n. ⁊ cōsone etatib⁹ supueniūt egritudies ñ valde ꝓturberis. vbi gra. si i senili etate: palysis: stupō: subet: si vo i augmentica etate phrenesis: adustō: st vo ȝria supuēiāt difficile ē h. iuestiga āt ⁊ pticlaria etatū: quēadmodū. n. ān⁹ i q̄tuor dicit tpa: ver: estatē: autūnū: i hyemē: ⁊ i. vq. ver estatē fructū autūnū semīabile hyemē plātabile. sic etates i q̄tuor diuidunt: vt puerilē iuuenilē paugmasticā ⁊ seniuz. aut in pla: puerilis aūt aut q ē sub lacte designat: aut cui oriunt dētes aut ad pubertatē aut ad adolescētē. silr āt ⁊ senilē senē designat: aut i vltio positū. Quid aūt dic̄. ꝓtius aut posteri⁹ ꝓueniēti: opz nos scire q i fortibus ē nālis calor ⁊ mltus sic̄ intensus mlto tpe: i etatib⁹. ſ. puerili iuuenili ⁊ religo. i qbusdā aūt modic⁹ ⁊ debil. sic q i q̄dragesimo āno senectus ipsi supueniat. si igr supuēiat morb⁹ ⁊ dz determiari nono die. ſ. qdē fortz ē calor nālis. ⁊ cognoscas ex etate ipsi⁹. dic q ebrisis pucier: ⁊ septia die fiet. si vo calorē nālē dz debilē: dicas q vndecia morbus ōterminābit. bēs igr qd ꝑdest nobis id qō est etatuz et ad ꝑcognitionē egritudinū. ¶ Dentiū. Quasi dentiū ozigo capillorz: ortū dic̄ eū q est generaz qñ q ē capitis: et supercilioz et palpebraz a gñatōe sunt. capillorz. n. q̄dā ꝓtisi fuerit ꝓp ornamētū: alq ꝓp coopimētuz. alq vo ꝓp custodia: semē vero dic̄ tpe iuuētutis i quo semē ⁊ sperma viri emittit. ¶ Magis. Bñ h apposituz ē vt ostēdat tibi particulare etatis. dixit. n. p⁹ et posteri⁹. ꝓius. n. dicēs. vbi gra: i puerili etate. ſ. exīte sub lacte. posteri⁹ vo et tardi⁹ ad ortū dentiū: nūc āt dic̄ qñ ē. et magis ꝓius et min⁹ ꝓius. ⁊ magis posteri⁹ et min⁹ posteri⁹ et itez vbi gra: idez ē calidū q̄busdā duob⁹. et cū istis ortruq̄ ipsoz pmāet vsq̄ ad q̄q̄gita ānos. sz vn⁹ qdē magis pmānsit vsq̄ ad q̄dragintagnq̄ et alius min⁹ vsq̄ ad q̄dragita. Cōueiebat ipaz dicer̄. capillorz additionē. cui capilli nō augēr̄ nec augm̄tū fit fm tres dimēsiones. Impignationem carnius. ſ. ꝓsolidatōez ipoz: aut spignatōez dic̄ augm̄tū ab vna dimēsiōe: talia q̄ppicio sub intellige. Cōtinentiā dic̄ fortificatōez ꝓsolidatōez. h āt dic̄ iuuenile etatē. qñ oia fortificata sūt et solida. volēs āt senilē etatē ōsignare dixit diminutōz qñ i ipa diminuūt et ēminent ⁊ mōtificāt. zo.

Ansiones q̄dā dicūt modū iacēdi aut i figura q̄ ē m fm nās dormit. ⁊ siue ad iferi⁹ ⁊ crura ferr̄ ⁊ ma n⁹ ex̄ iacet sicut dcm ē ⁊ i pnosticis. q̄dā āt māsionē ⁊ lectū dicit. ⁊ dic̄ q os ingrere subaz passionē. Et si frida ē passio: tūc lancis vtere vestib⁹ sic̄ potētib⁹ calefacere. si vo calida ē egritudo: tūc lineis ⁊ veteribus sic̄ potentib⁹ ifrigidare: ⁊ itez si fiat sudor ⁊ ꝓfortet vt⁹: tūc vtere calefacientib⁹ vestib⁹ vt magis egrediat sudor. si vo ōbilitat virt⁹ ⁊ sudor in ꝓncipio fiat. nō vtaris calefaciētibus in ꝑs ꝑsternis vtutez. sz potētib⁹ ifrigidare ⁊ ꝓfortare vtute. vñ ea q̄ substernunt designauit dicēs i qb⁹ sūt supposita velamia dicēs: aut a qbus aut h in qb⁹ ⁊ a qb⁹ dicit: i qb⁹ morb⁹ ⁊ a qbus fit pmutatio. XVIII

bſit affinitatem ad alia mẽbra ſic caput ad os ſtõi: ⁊ os ſtõi ad caput. ⁊ ſic gñatia ad ea q̃ ſũt pectoris q̃ ãt ſi ſũt affinia ſz ꝑz ſe ſic glãdule pellicule ⁊ bõe: ⁊ eſt ꝓma expõ. Scõa expõ q⁹ affinia dic̃ ſiſtia: vbi gña: igre ſi ea q̃ gñant affinia ſũt ꝓſtib⁹. q̃dã. n. parẽtib⁹ aſſimilãt: q̃dã. n. patris q̃dã alijs q̃dãz vo aſſimilant ſupfluitati q̃ ẽ in mſice: aſſimilari gdẽ parẽtib⁹ ⁊ i alijs irrõnabilib⁹ inueniũt. ⁊ nõ ſolũ in rõnalib⁹. ſz magis irrõalib⁹: qñ ig rõnabilia ⁊ ꝑs nutrimẽti ẽterniatũ bñt ⁊ coitũ. vocata ãt rõalia ⁊ vio mkto ⁊ mala dieta. ⁊ alijs õlictis vtũt. ⁊ ꝓpterea nõ olo gentia parẽtib⁹ aſſimilant. qñ ãt ⁊ irrõnabilib⁹ ẽ aſſimilatio. mãifeſtũ eſt ꝑ eo q⁹ ſtudem⁹ coire equos optios ⁊ canes vt ⁊ gẽita ex his optia ſint. ⁊ bẽ ꝓa expoſitõ.

Of alia. irrõalia magis aſſimilãtur parẽtibus q̃ rõnalia.

Tertia expõ ẽ b. Affine dic̃ vt igros ſubam paſſionẽ: ſi ẽ affinis et a gñatiõe aut nõ. figõ .n. eſt affinis vt epleꝑſia aut artetica aut podagra aut aliqd tale incurabile ẽ. ſi vo ex culpa q̃dãz ſupueniat egritudo b facile curat. ſi vo affinis eſt paſſio ⁊ dieta eſt mala difficilioꝛ fit egritudo. ⁊ hoc ẽ qõ itendit. XXI.

b Jc. n. de tpib⁹ determiat. ꝑſcrutanda bz i olbus ꝓſcrutãda. n. dic̃ ſũt ⁊ tpa: oꝛ. n. dicit igrere de tpib⁹ vtrũ ſm nãz ſe bñt tpa: aut tpa permutata ſũt: ⁊ ſi ꝓmutata ſũt: aut vnũ tps ꝓmutatũ ẽ aut duo aut tria aut ⁊ totus ãnus: ⁊ ꝑz vnã q̃litatẽ facta ẽ ꝓmutatio: aut ꝑz duas ⁊ ad ſile ſpẽi aut ad eteroides. i. ad alĩ ſpẽ ⁊ vtrũ cõſone tplbus. vbi gña. in eſtate tertiana. cauſon. phrenelis in byeme vo lytargia: ſtupoꝛ ãpbimerina. ſ. ria vo ſi eſtate lytargia ⁊ bõã byeme vo tertiana ⁊ bõ q̃ ãt dico i tpib⁹: eadẽ itelligas ⁊ i etatib⁹ a iuuẽili ſenili. ⁊ alijs ⁊ i dicta ⁊ i alijs ſtitichis. ſ. filib⁹ elemẽtis. igre aũt ⁊ ſi mane vel i ꝑn⁹ tps ꝓmutatũ eſt vel veſpere aut tardius. vbi gña. mane⁹ gdẽ ſicut qñ vltia byems vernalia fiunt: i fine vero vernalis cõſtitutio. XXII.

d Jcit. n. igre tps in quo gñate ſũt egritudies vtrũ in ꝑn⁹ ꝓmutatũ ẽ tps aut i medio aut i vltio aut in oĩb⁹ qõ dic̃ ꝑ totũ ⁊ vtrum in ipſo tpe gñata ẽ egritudo: aut i ꝓterito tpe facta ẽ. in hoc. n. manifeſta eſt: ſic eſt byems q̃ mkrotiẽs mãz gñans ver mãifeſtauit aut eſtas. ſic. n. dictũ ẽ. Et ſi qdẽ byems auſtral⁹ ⁊ pluuioſa. vervo boreale ⁊ pluuioſũ: neẽe eſt i eſtate fieri egritudies. igre aũt ⁊ vẽtos: vtrũ in vnoquoq; tpe ꝙueniẽtes venti flãt aut ſic dictũ ẽ ſupi⁹ ꝓmũ qdẽ auſtrales flant: poſtea vo boreales. ⁊ itaq; ingre cerebrũ paſſuz ẽ: miſit differenti b⁹ mẽbris: exiũ diuerſe fiũt egritudies. XXIII.

i Tex itellige ꝑſcrutãdũ tps ⁊ ſupueniẽtia. qõ ãt dic̃. Tps id qõ ẽ egritudinũ ⁊ tpis: aut i oppõtũo tpe facta ẽ egritudo ſic̃ in eſtate tertiana: aut nõ ſupueniẽtia dic̃ ſigna q̃ eõrio ꝓdiunt cõcomitãtib⁹: dictũ ẽ. n. ⁊ i libro de chriſi: q⁹ ꝙmitãtia ſigna ſũt ſic̃ i pleureſi tuſſis: diſnia: febris ꝓgitiu⁹ dolor: ſupueniẽtia vo ſic̃ dolor capitis: lipothõia ſyncope. ⁊ q⁹ hic ſupueniẽtia aut malitiaz deſignãt egritudis aut debilitatẽ virtutis aut chriſim egritudis et diſſolutionem. XXIIII.

r Urſus adde ꝑſcrutãda: dic̃. n. igre ⁊ ꝓdos: ſi igr ditudine ſupdatio ⁊ aut toti⁹ morbi ſupdatio vl diſtẽſio vel ſtat⁹ ⁊ qb⁹ qõ mai⁹ ⁊ qdẽ min⁹ determiauim⁹ ⁊ qñ ⁊ q̃lr ⁊ i quo tpe ⁊ etate. z5.

Pidimicorũ moꝛ e boꝛ modi. XXVI.

T figs iceptoꝛice e perit vixvomẽs aut bñ vomẽs ⁊ ſine bibẽtes qdẽ ſiue ꝓmẽtes ſiue tarde purgati. z7.

Gnitũ forte q etal f bati q̃rũ ⁊ labia. z8.

Talis modus q̃ tẽ q pora. XIX.

diuturna eſt egritudo aut acuta ⁊ continua aut interpolata. ⁊ ſi multam habet interpolationẽ ſic i q̃rtana bonũ ẽ. Dic õſignat. n. q⁹ getẽ recipiẽs nã magis ſupat mõbũ. ſi vo modica ẽ iterpolatio ꝓſternit vtus a ꝓiuis poꝛiſmis. igre ãt ⁊ ſi plũ⁹ horis durat interpolatõ q̃ poꝛiſm⁹ ſigdẽ interpolatõ multis horis durat: bonũ ẽ b. ſi vo poꝛiſm⁹ magis diſtendit. difficile eſt hoc: ſic̃ dictũ ẽ i libro õ diꝛus febriũ: tertiana nõ mota. ſupdatõez ãt dic̃ b diſtẽſionẽ. diſtẽſiõez ãt aut toti⁹ morbi ſic̃ totius: qñ ſi ꝓtigit duob⁹ aut trib⁹ ãnis duãt egritudo. aut ſupdatõez dic̃ diſtẽſionẽ vni⁹ vluz tẽ poꝛ aut ꝑncipij aut angmẽti aut ſtat⁹ aut õcliatiõis. aut ſupdatõez dic̃ diſtẽſionẽ ꝑticularium poꝛiſmoꝛ. fõtaſſis ãt ſi oꝛ certiſſimũ dicẽt: ſupdatiõez dic̃ ꝑn⁹ augmẽtũ. vẽ aũt õ ſtatu gõ manifeſte ⁊ notatiz mẽtõz facere õ õcliatõe vo ꝑp b qõ dixit: remiſſio. i de cliatiõe. n. remiſſio fit ⁊ pauſatio oluz cãrũ morbũ efficiẽtiũ. igre aũt ⁊ boꝛ tẽpoꝛuz tu magis ⁊ min⁹. magis diſtenſus ẽ ſtat⁹: aut min⁹ ẽ diſtẽſus. ſile ãt i alijs. ¶ Et qñ ⁊ q̃lr. ⁊ q̃ tpe ⁊ etate. Lu qñ õſignat dic̃. q. d. iueſtiga in q̃ die fit chryſis aut i nocte. ⁊ itẽ ꝙ eſtate aut byeme. ⁊ i iuuenili etate aut i ſenili: ſigdẽ i die fit chryſis mãifeſtũ q⁹ i nocte ſupuẽit grauis ſufferẽtia q̃ ẽ aũ chryſiz. ſi vo in nocte fit cryſis i die ꝓcedit acumẽ. Meli⁹ ãt ẽ i die fieri acumẽ qñ ⁊ lux ẽ. ⁊ dia foꝛtiſiz effic̃ ſupfluitatũ ⁊ aicoꝛ ẽ pũtia: ⁊ affiniũ ẽ ſocietas ⁊ parẽtũ aſpect⁹ q̃ in nocte: qñ ⁊ noꝛ ꝓdẽſat ſupficiẽ: icludit mãz ⁊ aicoꝛ ⁊ affiniuz abnũtia et difficiliõr fieri grauis ſufferẽtia: itẽꝛ i eſtate meli⁹ fiẽi cryſiz: q̃ i byeme qñ i eſtate calitas ꝓfic̃ ad ſũtiliatõz ⁊ euapõatõz mãe. byems vo ẽriaſ ꝓdẽſatiõe. idẽ ãt ẽ dicẽ de iuuenili etate ⁊ ſenili. Lu qualiter autez deſignat ⁊ modum ⁊ motum egritudinis. XXV.

Nota q⁹ meli⁹ fit criſis fieri in nocte q̃ i die ⁊ in eſt are q̃ i byeme.

d Jxit. n. igre ⁊ epidimicos morbos ⁊ boꝛ modos quõ moueãt. ſic̃ i libro õ cãis dicebam⁹: q⁹ ñ ſoluz opꝛ ſcire ſi officialis ẽ egritudo. ſz q̃ officialẽ ẽ aut ẽ iuxta plaſmationẽ aut iuxta põnẽ aut dic̃. iuxta magnitudinẽ vel q̃titatẽ: ⁊ ſic b nõ ſolũ oꝛ ſcire q⁹ epidimicus ẽ morb⁹. ſz q̃lis ⁊ qñ ⁊ quõ mouẽt. XXVI.

d Jcit. n. q⁹ oꝛ te igre vtrũ egrotãs ſi bẽat mkrotiẽſ mãz circa os ſtõi. aut bñ vomẽs ẽ. aut vixvomẽs. ſigdẽ. n. ẽ bñ vomẽs ⁊ dũ erat ipſe ſan⁹. tẽ offert medicina faciẽtes vomẽ. ſi vo vixvomẽs ñ offeras. ſolũ. n. motũ opãt mãe. ⁊ ex motu difficiliora ſint bõata ſupueniũt ⁊ trũc ꝑ ſuppoſitoria ⁊ purgatia euacua mãz: fũt gdã difficulẽ vomẽtes. gdã ãt bñ vomẽtes. gdã ſũt ſi bibũt aliqd aut comedãt ꝑ paululũ vomũt. quõ ꝑ⁹ paululũ: qñ mãet ꝑ vnã hozã potio ad ſũtiliãdũ mãz. maxie ãt. ⁊ ſit fuerit viſcoſus bũoꝛ. purgati ãt dixit: aut ꝑ medicias faciẽtes võeꝛ: aut ꝑ purgatias ſi ñ ẽ bñ vomẽs. z7.

b Uc accẽtes ga. dic̃ q⁹ exalbatoſ dic̃ by. ifirmũ calorẽ nãlẽ bẽtes dic̃. n. q⁹ bi ⁊ alias oẽs egritudies faciles ſubſiſtẽtes patiũt ⁊ febres ſic̃ aũt nr̃ maxius ſopbiſta dix: biſtoric⁹ ẽ bõ ſmo: aut. n. exalbatos dic̃ bẽtes ifirmũ nãlẽ calorẽ: ꝑp qd ñ fiũt epilepſie: ſtupoꝛes: ſubet ⁊ bõ fride paſſiões: aut ampbierie febres: ſed exalbatos

Nota q̄ phlegmaticis raro fiāt se. currē tes.

dicit flegmaticos. i ḃ n. hy. dic̄ Inueni raro vrētē se. fieri. vñ ꝓpterea raro ⁊ forte additū ē. qñ ät venis est se. ⁊ acumie itaq; ⁊ labia corrodebañ ⁊ exacer babañ. 28.

d Jcit. n. igre i būtib⁹ colorē albū: modū febris ⁊ tē p⁹ iquātū durat: ⁊ si vehemēs. XXIX.

b Unc ꝼmonē gdā ꝑdicto ꝛstruūt: ⁊ credas ipz ofe qñ dixi q⁹ oz igrere modū: ⁊ oia ꝼz ptē vlr. oz. n. vlr i toto corpore patiētis medicū dili genter itēdere: ⁊ oia q̄ fiūt i corpore ei⁹ igrere. gdā ät cū sequētib⁹ ꝛstruūt būc ꝼmonez ⁊ dicūt q⁹ op⁹ ⁊ studiū fi at medico totū corpus exercere ad p̄cognitionē egritudis. visū vt videas siue rubicūda sūt q̄ expurgāt siue alba siue nigra. ⁊ auditū vt interroges ⁊ cās egritudis vt audias. Sīr ät ⁊ nasum vt fastidiose odorabiles siue fetide sūt egritudines: ⁊ designāt mltā putrefactionē. aut vrie valde fetide. gustū ät penes patiētē dixit: vt patiēs gustet suos sudores: ⁊ ad ipz medicū. si. n. fuerit medic⁹ iuste viuēs ⁊ timeat ne multotiens a negligētia mētiat i q̄litate sudorū. ē ät ⁊ picuiosa egritudo. oz tūc ⁊ medicū gustare sudores: tatū ät vt videas siue dure aut grosse aut būide sūt egestiones: ⁊ hec gdē a sēsib⁹. Qñ ät multotiēs fallit sensus: ꝓpter hec dixit q⁹ oz hec reducere oia ad rōnē cōem iudicē oiuz sensuū. XXX.

Oia ḟ. i. mo. ꝓ sēsus exteriores cognita debēt ad rōnes oiuz sensuum iudicem duci.

d Jcit. n. ingre palpebras supiores. ⁊ si sūt be iflate igre vt idigō nō facta sit neq; inflatiuos cibos comedit. si. n. ḃ fuerit nō ē malū. exalāt. n. vētositates. si vero nihil boz ascesserit. tūc significat q⁹ occlate sē fuge māe ⁊ rediteratio spaſ. ⁊ pp qd supiōis palpebre ñtionē fec̄. qñ ḃ mltū movēt. vbi ät mlt⁹ mot⁹ ibi ⁊ passiones fiūt: alia ät mēbra macilētia fiūt aut ab eo qō ē absq; cibo aut a tpe egritudis: qr assūptiu⁹ ē ḃ ꝼmo. zi.

¶ Jn extremo vero. Dicit. n. iquire ⁊ extrema palpebrarum: si enim sūt subrubea designa ⁊ sanguineum humorem supabundātē. si vo ⁊ dura fuerint significāt mām grossā. ⁊ ḃ dicit ⁊ cū bis valde significat reditionē. sūt enī ⁊ mala sine idea siue forma: vt et mala ꝼm se exponēs. ¶ Et extātia. Balien⁹ idē dicit ex duob⁹ significari pmanere māz multo tpe. nos vo dicim⁹ q⁹ extātia dicit facta. ¶ Jnbibita vo. Que multo tpe manēt. mētionē ḡ facit farsali ⁊ polimedi quoz viroz quibus bñ superuenerunt passiones. XXXII.

d Jcit. n. multotiēs in intestinis aut i vētre fit vlc⁹ ⁊ in vlcere flegmon: ⁊ absq; vlcere supuenit flegmon: ⁊ hic putrefit sīc̄ designat irrōnalis rigor ⁊ dolor ⁊ fe. dictū ē. n. q⁹ circa gñonē saniei volōes ⁊ fe. fiunt. p⁹ gñonē vo saniei ruptio fiēt ⁊ prturbatio vētris. q̄ vo i nascētys rūpūt i cute mānifestā būt expurgōnē. XXXIII.

m Essionē dicit q̄si ät̄iēs messio fit i estate. tūc enīz qñ cole. ru. superabūdat ex acumine mordicatō fit ⁊ torsiones circa vmbilicū: ē. qñq; ät ñ a co. ru. bic fit: sed a dieta. sic. n. gdā comedēs postrū passus est ḃ aut alia: ⁊ oz te iterrogare nō solū que comedit i illa die ſz q̄ comedit añ duos aut tres dies. dcīñ ē. n. vobis i me gategni q⁹ postrū qdē illico in p̄ma die ostēdit suam cbachochimiā. alea vo i p̄n⁹ ⁊ iuuant fortassis ad subtiliādū māz ⁊ educēdū vētositates. posterius vo ostendūt cbachochimiā: ⁊ p⁹ duos dies qñq; faciunt torsiones ⁊ dolores: propter hoc dixit posterius. XXXIIII.

Nō bic de opatiōibus ponī ⁊ alei.

e Litis. n. gdē berisipila que fit a colera ru. ⁊ sanguine mixto. hec igitur dié si venerit a collo ad facié determiaſ. Hal. ōo dicit q⁹ nō debebat ofe determiaſ ſz finit. lu. determiaſ i bono of. finit ät i malo. sīgdē vēit mā ad superficiē colli male dicebas q⁹ nō determiatur qñ ab ignobili mēbro ad nobile venit. s. faciem. debebat ofe. moritur. gd ḡ dicemus: ⁊ dicimus q⁹ determiaſ. dixit q̄si alterationem tradit collo vnde discessit. aut nō bz determiaſ: sed determiabaſ. s. historia. cū est hoc. dixit. n. q⁹ vidit by. ex raro q⁹ a collo ad facié veniēs deteriabaſ mā i bono ſz rarꝛ vt dix.

¶ Nigra. Nigra dicit aut berisipilata nigrescentia ⁊ designātia mortific⁹tionē nālis caloris ⁊ viaz ad causarū. aut nigra dié q̄ gīaſ a melico bu. dicit enim q⁹ ḃ ⁊ maxie q̄ i collo supueniunt difficilia sūt. si vo ⁊ expurgō fit tūc ⁊ hoc difficile ē qñ designat maliciaz egritudis. sigdē. n. post digestionē fcā ē ⁊ prturbatio vētris: i dustria nāe hoc fcīt ē. in tris ät idigesta ē mā ⁊ putrida ⁊ feria q⁹ ⁊ flictine fiunt. XXXV.

p Ertrāseam⁹ bz ꝼmonē. sīc̄. n. dic̄ gal. nō possum⁹ ex hoc iuuari. dixit. n. melācholic⁹ siue ꝓ ꝓpōnez melic⁹ siue i splene patiēs melancholicā būerit: nescim⁹. remiscīt. n. ⁊ nolis: q⁹ adomāto cuidā vo vomit⁹ supuenit melici būoris: differēs ät ē ḃ scriptura. gdā libroz būt a peplⁿ. peple ät sūt herbe purgatiue maxie vētositatū. vñ i hydropico tipanite ḃ offerim⁹. gdā añt librozꝫ ab illis tortuosis q̄ sunt in vite: multotiens. n. ex illis caulē comedit ⁊ idigessit. ⁊ diaria cidē supuēit aut vomit⁹. gdā ät būt ⁊ tortuosis asparagum. ex bis. n. mltotiēs aut a cepis comedēs idigessit: ⁊ ḃ sustinuit. 36.

Ste sermo magis debebat superi⁹ poni: vbi dixit q⁹ labia vlcerantur. in vētrib⁹ eni fe. corrodunt ⁊ vlcerantur labia sicut in tertiana: ⁊ amphimerina. ābimerina en ē acuta gdē est ⁊ multā bīs adustionē. mox aut soluta ⁊ minorificata manu. XXXVII.

Nota ꝓ chirurgicos ignorantes.

b Je sermo chirugicis scriptus est. qñ enīz flegma aut in cerebro generaſ propter naturalem sui cōplerionem: aut in stomacho ꝓpter continuas indigestiones: aut in articulis ꝓter motum ⁊ frigidū ꝓpter irrorādū ipos desiccatos multo motu mēbroz. Si supabūdauerit flegma i articul⁹ ⁊ vt mucillago multa fiat. deide vēiēs idiota medic⁹ vidit tūc ē et credidit eē ⁊ icidit: ⁊ difficiliora sint ōata supenerūt. XXXVIII.

m Ultra mirabilia documēta tradidit nob̄ by. ſz qſi oiuz é nā opatrix bēat p̄m ordinē nā. qn̄ ät ꝛ ꝟſue tudo ſic nā é bēat ſecūdū ordinē. ꝛ ꝟſuetudo ét cā qñqz fit aut egritudis: aut ſanitatis: nūc itaqz de ꝟſuetu dine by. deteriat: ꝛ gd dic̄ ꝙ oz te ꝟſiderare circa ꝟſuetu dinē ꝛ circa diet̄: ꝛ circa alia oia. ṽ. g. ſi ꝟſuetudinē būit ꝫ multa comedere: aut pauca: aut frā: aut cala: ꝛ i potu idē igre. qñ ät ꝛ p cāz dic̄: ꝫ nō ſolū ꝟſuetudi nē q̄ é i comeſtibilib⁹ ꝛ potabilib⁹ dic̄: ſz oia in gb⁹ dietaſ ꝛ balnea et oia bō igre ſi ꝟſuetudi nē būit ſe balneari aut bis. Unde dcm̄ é a gal. amatores balneorꝝ ꝛ ſi bis lauabit aliqs ñ pe cabit. dié. n. ingre ꝛ opi mētū. ſi ꝟſuetudinē ba buit ꝫ ſub aere dormi re: aut ſub tecto: opimē tū ꝫ dicit: aut ꝓpiquū: aut remotū: ꝛ ꝓpiquus qdē dicit illō qō é veſtiū q̄ſi conſuetudinē vtꝝ būit iſte totū corp⁹ coopire velamib⁹ dormiēdo. aut pē corpis aut manū ſolā: aut caput: aut pect⁹ ſolū. Remotū operi mētū dic̄ id qō é dom⁹: ſi cōſuetudinē būit iſte ſub aere abſq; tecto dormire: igre ät ꝛ ſi labores. ſi cōſuetudinez būit exercitari: aut nō būit. ꝛ vtrū p ſcribere p remigaſ: aut p viā aut p luctā: ꝛ ſi p luctā: qū o oleo multa fricari one vteris ꝛ hac vehemēti: aut mollib⁹ cū manib⁹ ꝛ añ cibū et p⁹ cibū: añ balneū aut p⁹ balneū: igre ät ꝛ ſōnos ſi ꝟſuetudinē būit ꝫ dormire. nūc vo multū dormit re: nūc vo vigilat: iſpice ne deſipiētia ipi expectaſ alicu bi. é. n. q̄dā mā pūgēs būc ꝛ excitās et nō pmittēs dormi re. inueſtiga ät et ſi ꝓfundus fiebat ei ſōnus aut ſupficia liter. dū erat ſan⁹. ꝛ ſi i die dormiebat aut nocte ꝓſcruta ri: aut coit⁹ ſi multis vtebaſ aut paucis. et iuuabaſ aut ledebaſ. fūt. n. qdā imoderate vtētes q et ſāguiné emit tūt ꝫ oia ꝟſidera: ꝛ vl⁹ qō dcm̄ é ſupi⁹. ꝛ ꝫ tradit labōes: balnea. cibi. ſōni. afrodiſie. oia moderata. qd ät dic̄ mē tē: ꝙ mēte oz ꝫ oia ꝟmēſurari. et ſupi⁹ mēſurata dixi. ꝓp ꝫ dixit mēte. dixit mēſurās, aut ꝫ dicas. aut dic. et aliō ꝙ oz ingrere et mētē quō ꝟſuetudinē būit diſponi ſm mētē. et aut gaudere et triſtari. ſi. n. ꝟſuetudinē būit eſſe ſollicit⁹ dū erat ſan⁹ ꝛ nūc é ſollicit⁹. nihil malū é. ſi vo ñ bīs ꝟſuetudinē nē é ſollicit⁹ malū é ꝫ. Et ꝙ hoc ſit vez itelligas me. volo. n. ꝓ biſtoriā ꝫ facere fidē. ꝛ ad pelag⁹ itrare. et tū ꝫ é ꝑma biſtoria. Fuit qdā noie menāder au gur q q̄lz āno i die natiuitatis aſcēdebat ad altū locū. et ex auib⁹ futura ꝟtingētia ſibi i toto illo āno vidit. ſic ät l q̄dā āno venit ad altū locū. et iſpicit aglā faciētē ſym bolū. i. ſignū q̄ddā denūciatiuū ſue mortis. q cognoſcēs deſcēdit et icepit triſtari ꝛ ñ comedere. et ex hoc facies attēuata eſt. et iā amicus ſuus qdā obuiauit ei et iterro gauit eū qd bñet. q dixit ei paſſionē. et dic̄ ei amic⁹ ſuus. qd igr̄ ꝓp hoc triſtaris. vade ſolatiare. menander vo ni hilomin⁹ paſſiōe occupat⁹ ꝑmāſit: qn̄ itaqz exīs abſq; cibo ꝛ potu febricitās mortu⁹ é. itē ſcōa biſtoria. Muli er q̄dā būit quādā aliā mulierē amicā. et contigit ipaz dormiētē mori ſciuit ät ipa et credidit ꝙ ſōn⁹ fec̄ morte. et ob ꝫ nō dormiebat. exīn igr̄ ex vigilia febris ſupuenit ei ꝛ mortua é. itē alia biſtoria. grāmatic⁹ qdā fuit i comi ciuitate et ꝫ audiēſ ꝙ adulta é biblioteca ſua i qua ꝛ ipe būit libros et labores: irat⁹ é ꝛ triſtat⁹ ät. et ex triſtitia vi gilia ſuguenit ꝛ febricitās mortuus é. itē biſtoria. Alius exīs amic⁹ pecūiaꝝ ꝛ diſſipās pecunias ſuas triſtat⁹ é. et cū triſticia vigiliauit febricitauit et mortu⁹ é. itē alia biſtoria. alter qdā capadoc⁹ audiēs ꝙ atlas ſuſtiet celū triſtabaſ. d. ꝙ iēctū mortuo atlāte oz dirimi celū et cuz ipo deſtrui. et ſic triſtat⁹ mortu⁹ é. iſpice q̄ſtū facit ꝟſue tudo mētis ſupata. et ꝫ é qō itēdit. ¶ Cōſuetudinē ex q bus ſani ſum⁹. ¶ Propter quid dixit ex quibus ſani ſu mus. ꝙ ꝟſuetudine ob ſeruata. fit. n. nobis ſani tas aut qz nō oz ꝑmuta re ꝟſuetudiez. ſi vo ꝛ vo lueris ꝑmutare ñ i egri tudine: qñ virt⁹ ifirmaſ. ſz aut oio i ſanitate qñ é fortis vt⁹ ꝛ fert. 39.

Jcit. n. ingre et
d egritudies vtꝝ ab interpolatis ad cōtinuas. aut a ꝑtīis ad interpolatas figu ras. figuras ät ꝫ nō dic̄ modū iacēdi patiētis ſi ue iacētis i ſiniſtris aut ꝛ ꝫ ſmo. vt ät mäifeſtus ſit nob̄. volo ꝫ icipe ꝙ ois egri tudo ꝑ q̄dā icq̄litatē bz et difficultates mā icipiēt gña ri. poſteri⁹ vo gñaſ egritudo et mäifeſtatur. et i alio tpe augeſ et i alio pauſat. dic̄. n. igre dñs ꝫ tps egritudinū bñ ät dixit pauſat. aut i vita aut i morte. XL.

Jctū é ät vob et i li⁹ de igenio ſanitatis ꝙ patien
d dus dr̄ et timēs ꝛ timēd⁹ et trepid⁹ vbi dicebat ō fugiētib⁹ aq̄. ꝙ vidi panēdū te faciēs ex ꝑdictis. bis ſic ſe bñtib⁹ dñntes expōnes ſr̄ b⁹ ſmōis. qd ät dic̄ i cōtinēs q nō ꝟtiet ſe a ꝟſiderys. ſic̄. n. dicimus q ꝟtiet ſe a delectatiōib⁹. qd ät. dic̄ ꝙ ſi vides icōtinētem egrū et iordiatū terre ipz et treptdū ipz fac ꝑdicēs ei fu tura ꝟtigētia ſibi mala ex mala dieta. aut ꝫ dicas. aut ſi é icōtinēs terribilē fac cāz et oz tē medicū paz ꝟcedere ꝓſiderio patiēt⁹. dcm̄ é. n. paz ōteriō cib⁹ ꝛ pot⁹ ꝛc. 41.

Er ꝫ vlez ſmonē ꝟſtruit. ꝙ ſrys ſria curanē. oz
p .n. ſria morbo facere. aut fz ſe ſic̄ i tertiana ifrigi dātia aut fz accūs ſic̄ i tetāo aq̄ ffe ifuſio. XLII.

Jcit. n. igre vtrū a bōa ſufferētia ad malā ꝑmuta
d tur patiēs difficile é ꝫ. ſi vo a mala ſufferētia ad bonā. bonū igre itez quō circa malā ſufferētiam diſpōit. vtꝝ facile ſuffert malā ſufferentiā. aut puſillani mis eſt et valde triſtaſ in hac. XLIIII.

Je dñs é ſcriptura et dñntes ſr̄ expōnes. aut. n.
b cogſcet bz aut mēte et icōſpicere. aut ꝟſpicet. ſiq dē bz ꝟſpicere expōim⁹ ſic ꝙ oz dieticā ꝑtēnē ar tis ſcire. b⁹. n. vtile é ꝛ valde nob̄ ꝑficiū. z⁹ expoſitio oz ſtudioſe videre q̄ſtū et diete et mediciaz. oz. n. ꝫ bis ſg rere ſpēz medicinaz et q̄ſtū et tps et modū vſus. et qz oz q̄ſtitatē ſcire ſicut maxie nobis ꝑficiēt. declarauit aūt ꝛ alibi dicēs. Magnū q̄ſtū ꝟcueniēs icōueniēs i foꝛ titudine ſpēz gdē medicinaz ſimplr. Et idiota medic⁹ ſcinit ꝙ ꝫ ſie fra oz offer⁹ q̄ſtitatē vo vix niſi artiſta ſcit. multe ern̄ ſūt conferētie quaſi multe ſunt cauſe efficien tes differentes morbos. hec é ſecunda expoſitio. ſi vero non bz cognoſcere. ſed ñ i cognoſcere dicimus q̄ dicit by. qñ oz medicū veniēt̄ ad egrū ſi alicubi audierit cō ſiliū alicui⁹ i domo dcm̄. aut ō aliq̄ ꝟſiliātes illi q ſr̄ i do mo. mlta. n. mala boib⁹ accūt. ñ ex dicat alicui: ō gb⁹ ñ fi at cā bōicidy et mlto⁹ maioꝝ. ꝛ ꝫ ꝑ⁹ expō. z⁹ vo é. Qui daz multotiēs et ſine p dñicū mādatū. aut p ōbitū. aut p aliā necitatē pditiōe ſibi machiata idicāt eḡtāt ꝛ yēit ad ips medic⁹. et iuenit ꝙ nihil mali bz: ſz ſollicit⁹ ſolū.

Nota di ctū gal. ō balneis.

Nota hic mul ta exem pla q̄ eus faciat cō ſuetudo mētis ſu perata

Cōſuetu do nō eſt tpe egri tudinis mutāda

Et si exiuit medicꝰ ab ipo ⁊ interrogabit ab aliquo quo
Quasi ꝺ beat medicus se bere circa pud i canonem egritudiſſimi. inuenit ipz diſpoſitū: nō dicas ꝙ nihil mali bz: ſz cōrio ꝙ male ſe bz ⁊ piclitat mori ⁊ magnitudie egritudis diminuāt ea q̄ ſūt pditiōis. Multotiēs. n. brūt paſſionē amoris ⁊ nō oz dꝛe ⁊ publicare paſſionē. ſic. n. berasiſtratꝰ accedens ⁊ cognoſcēs amorez ſelecuci āmātis nouercā ſuā vxorem antiochi XXXXIIII.

b Onos medicos dicit videtes ſb tiliter artē medicīc. qd ät dicē. qñ oz bonos viros diligēte curā bꝛe ꝺ egritudinibꝰ: multotiēs. n. fallacia fit pp ſilitudinē. aut cāz: aut egritudinū aut ſintomatū. ꝟ. g. ſupuenit diſcuria duobꝰ viris: ſz vna q̄dē bz opilationē i lapide. alia vo in trōbis: ⁊ idiota qdē medicꝰ caſ dē affert curas duobꝰ: ⁊ vbi ledit vbi iuuat: ⁊ ecce pp ſilitudinē cāz in vtroq; eſt pbꝛaſis ⁊ fallacia ē ⁊ error. Bono vo ⁊ hyppocratico medico nō fit errꝛ: fit ät ⁊ pp ſilitudinē egritudinū: ē. n. qbꝰ duobꝰ cholica diſpō: ſz vna q̄dē i vētoſitate: alia vo i co. ru. ⁊ i vētoſitatibꝰ vtꝛo oleo rute aut cētaurea. i alia vo nō vtꝛo. qꝛ ledo: qdā ät eiſdē curis vtūr decepti ſilitudie egritudinū. qſ ⁊ b cholica ē diſpō: ⁊ i alio. ſilr autē ⁊ i ſilitudine ſinthōatū. ¶ Scio qꝛ. Itez alia vob ꝛditione trahit hy. ⁊ dicē ꝙ oz vias inuestigare ⁊ rōari: vias ät dicē methodos: fortaſſis ät vias dicit iterrogatiōes. Uſi methodus dcā ē cū iterrogatōe inuētio: dñs ät ē b ſcriptura. qdā. n. libꝛoꝝ brūt ꝙ difficile qdā ät: pp qd difficile: ⁊ pp qd doctriatiuū magis: qꝛ vo ꝛmēdatiuū ſic dicē ⁊ ga. hy. n. ſic multotiēs didiciſtis ad ꝛmēdationē ſui ſcribebat: hoc ät exponēs Ruffus ex pōit ſic. qñ oz rōnari vias. ſ. ſoluz cāz egritudinuz ⁊ ſinthōatū: ⁊ b itez ſpēs nos ät dicimꝰ ꝙ magis fmo ē ō figura capitis. dcīn ē. n. ꝙ oz vias ingrere i figura capitis ⁊ i ſimo ⁊ i alijs. ga. ät ꝙ iſte fmo ꝛtinuꝰ ē ſupioꝛi: ⁊ exēplū ſupioris fmōis b tradit: q̄ ät ſūt exē. ꝟ. g. figura rē. ⁊ credas hy. b tibi dꝛe. ingre figurā vtꝛ exē nāz ē: aut fz nāz: dicū ē nobis ⁊ i. pemio pūtis negociꝙ figura capitis qſi qz fz nāz ē. qñq; exē nāz vbi dicebamꝰ ꝙ figure bene dez tenaces ceruice fortes ⁊ alia: ſi vo debiles ⁊ auribꝰ fluētes. ingre itez ⁊ ſimo ſiue p debilitatez mētis b ſcīn ē: aut pp mltā būiditatē: qñ ⁊ p mltā būiditatē hoc fit māifeſtū ē ex eo qꝛ cogīcimꝰ ex ſimilitate ꝙ mltis afrondiſſis iſte vtiſ. ingre ät dicē ſubaridꝰ. qdā ät libꝛoꝝ: ſubaridum brūt: ſigdē brūt ſubaridū. dicē. n. ingre ꝛplonē ſi ē ſicce ꝛplonis: aut būide ſi vo brūt ſubaridū qdā vrūt ꝙ aridā faciē deſignat. qdā ät ſubtilitatē manuū ⁊ pedū: ſicē ät gal. dicē ſubaridū ē bꝛe eꝛ ſe bētes armos ⁊ ſtiles. ingre ät ſi cholericū ſiue ſupabūdat i eo co. ru. ⁊ deſignat ſibi ſupuenire tertianas egritudies: ſiue flegmaticꝰ aut melicꝰ: ⁊ boc itez ingre ſi iueneris ꝙ cholericꝰ ē: ⁊ ꝙ cholera ei ſupabūdat: ingre q̄ cholera: vtꝛ ru. aut venenoſa: aut beurigni eris ſilis: aut viridis ad modū praſſit: adhuc ät iueſtigia ſi ē bñ vomēs aut vix vomēs. ⁊ ſi bñ vomēs ē offer faciētia vomere. ſi vo vix vomēs tē purgatiuis p̄ iferora purga: ingre ät ſi ē niger: aut albꝰ: aut rufus colore. hꝫ. n. colozes declaratiua ſū: ſibi būoris. iueſtiga ät ⁊ dietaz ipſi⁹ vtꝛ ordiatā ⁊ moderatā fecit dietā: aut inordinate

Bono ⁊ hyppocrateo medico non accidit error.

Methodꝰ ocā ē cū iterrogatōe inuētio.

dietaſ. ⁊ iſpice qñ mirabilr hy. dixit bñc fmonem: frustra dietatꝰ: b oia ingre ⁊ cura bis illud epilogū magis ⁊ minꝰ. ꝟ. g. ſi magis vomēs aut minꝰ. magis ät ē vomēs q̄ ⁊ abiq; aliq̄ ē vomēs: minꝰ ät q̄ cū potione aut aliq̄ alio tradito: b pñs fmo bz. ¶ Qꝛ difficile ē rōari ſpeculātes vias. Bñ addidit hy. ſpeculantes ⁊ difficile pp magnitudinē dictiōis auget nr̄az artē ⁊ qñ dixit ſupiꝰ ꝙ bonis viris ſilitudies errozes ⁊ deriuatiōes faciūt. b ⁊ b dicē ꝙ oz ⁊ artiſtā valde ſtudioſe rōnari vias nr̄e artis. XLV.

Nota qd ſit fiſtula.

b Iſtoricꝰ ē b ſermo. ſz dicamus qd ē fiſtula ⁊ vñ noiaſ fiſtula ⁊ vñ fit fiſtula. igr ē vulnꝰ nō ꝛcurēs ſi ꝛſolidatū ſi incarnatū ⁊ ꝛcauū. noiata ät ē fiſtula a metaphoꝛa fiſtulaꝝ. ſ. inſtrumētoꝝ muſicoꝝ. fit ät fiſtula a diſcurſiōe q̄tiens mā ferē ad patiēs ñbꝛoꝝ. ſi mā ē q̄ſtitate ꝛtriſtās q̄litate mōdēs: aut q̄ſtitate ⁊ q̄litate ꝛtriſtās: vñ mltotiēs ꝛſolidaſ vln⁹: ⁊ pꝰ flegmonē ⁊ ꝛſolidationē reūa ōlatū renouat vln⁹ ⁊ itez mouet ipz. qō by. dixit ſupiactauit: ſz qō reūatiſmus. i. diſcurſio būoꝝ ſupueīt b mltotiēs motꝰ opaſ. ſic igr tuſſis motu renouat fiſtulā: ⁊ maxīe ſi ē circa pectꝰ fiſtula. b vidit hy. aut b dicas ꝙ tuſſis impediuit manere curā: aut dicas ꝙ aūceſſit tuſſis. deiñ poſteriꝰ fiſtula ſupuenit: ⁊ b fiſtula impediebat tuſſiz ſupuēīr. b ät approbauit nr̄ ſophiſta. 4.6.

Iſtoricꝰ ē ⁊ b fmo ſic dicē gal. ſi. n. ex b potes accipe cognitionē. ſi. n. duplicata ē ſimitas epatiz icertū ē niſi volueris dꝛe ꝙ luctās iſte mltotiēs. aut ab alto loco cadēs ac prē corpis dextri. Oz ät nos ſcīr ꝙ ē epar vnā ſimā bñs ⁊ ſolā: aliō vo duas: aliō vo tres. bi ſtoriaſ. n. epar q̄tuoꝛ bñs ⁊ neſcimꝰ q̄ ſima duplicata ē. ⁊ dicē gal. qñ de dextra pte dicit. debemꝰ. n. itelligere ſi mitaſ ī dextra pte epatis. dicit itaq; hy. ꝙ duplicata ē ei ſimitas ⁊ accipiēs ipz ꝛmoti. et ceſſauit et paſſio. et ī ſpice ꝙ ex b ſermōe bēs p̄cognitiuū canonē ex iuuanti tibꝰ et ledētibꝰ niſi i ꝛmotiōe ceſſauerit dolor: icertum eſſet ſimitas epatis. XLVII.

Nota bic ꝺ epate.

b Iſtoricꝰ ē b fmo. mētionē aūt facit ⁊ de thaſo nō ſicē epidimiacū morbū tradēs. ſz pp. ppriaz ꝛmemoratiōnē. vñ et de abditis mētione facit. pcedēs i alios fmōibꝰ pp eādē cāz. qd ē qō vlt b tradere. ⁊ dicimꝰ fuit qdā i thaſo ſatyrꝰ noie et pnoie gripapolix. gripapolix ät dicebaſ. aut qꝛ gripū bēbat naſū. i. curuū. aut qꝛ ſubtiles bēbat armos et āgusta ea q̄ ſūt circa thoꝛacē ſicut vlpes. vñ et aptꝰ fuit ad ptiſiz. et qꝛ āgusta erāt ei ea que ſūt circa pectꝰ. et ſic cbāt i cholēticas pp ꝛcomitātiā patiebant. igr et gñatiua. et pp b gomoꝛrea eidē ſupueniebat die ac nocte. deiñ poſtea puſicē facꝰ ē et mortuꝰ eſt. Triſed etiā ät et maxīmꝰ lophuſa puſicū dicē b ꝛſūptionē corpoꝛis. qñ aūt gomoꝛrea ſupueniꝛ pp debilitatem multotiēs ſpmaticoꝝ vaſoꝝ: aut pter multitudinē ſeminis. exinde ꝛtigit nō nutrimētū et cōſūptio. ⁊ b hiſtoriſat dicēs i altero q̄dā ſuperuenit et mirabile dicebat. ꝙ eꝛ ſpē ſalvatꝰ ē alter: ⁊ maxīe inuenis etatis b coopatū. melius aūt ē pmā expoſitionē tenere. ꝙ vlcus factū eſt pulmonis. niſi eniz a. xx. annis vſq; ad. xxx. poterat ſufficere conſumptione facta. XLVIII.

Nota qd ſit gripapolix.

Istoricus ē ⁊ hic sermo mentionē aūt fecit cuiusdā ḡ palestre cōseruator erat aut seruās locū in q̄ luctabantur luctatores vt nō sint iordinati circa pietam. Clisteueus ät gdā homo fuit. ⁊ iā contigit istum simul luctari cū fortiori. fortior aūt assumpēs ipm pstrauit sup caput ⁊ vlneratus est in capite ⁊ i spina. deide in nocte bibit: ⁊ bibit multā aquā: ⁊ i vlnere aliō supaddidit. vulneratū est ei cerebrū ⁊ nucha ex cōgelatiōe aq̄: exinde vigilia ei supuenit ⁊ grauis sufferētia ⁊ ifrigidatio extremitatuz. Et scōa die iduri ei suppositoria. non enim patiebat clystere: ⁊ mediocriter egessit ⁊ minxit. postea illa nocte siue. by. iubēte siue p se mot⁹ balneauit se: ⁊ nihilominus graue sufferentiā ⁊ vigiliā sustinuit: deiñ posterius febricitās ⁊ sudās syncopico sudore ⁊ mellicratum bibens mortu⁹ ē: non q̄ sudor fecerit mortem neq̄ mellicratū fecit sudorē. nisi volueris dicere q̄ caliditate rarefacti fūt pozi. ⁊ ne moueant nobis risū q̄ dicta sunt q̄ mortuus ē. by. n. p̄cepit oēm curā adhiberi ad sanitatē ⁊ nō negligere. si vō propter supiozem motuz inperuenit moz noli pturbari. Quidam aūt libzoz aduenit habēt. quidam vero aduenies. si ät hūt aduenit i tertia plōa: dic q̄ iste palestre conseruator: postq̄ cecidit māsit in exercitio: ⁊ ibi potauit aquam. ⁊ posteriozi die venit domū. si vō bz aduenies in prima plona: credas dicere by. q̄ postq̄ cecidit: sexta die aduenī ⁊ vidi ipm. XXXXIX.

Liendū est q̄ epilepsia est spasmosa dispositio totius corporis cū lesione p̄cipaliū actionū: supuenit aūt epilepsia a flegmate replēte ventriculos cerebri qō flegma si venerit ad cōplexionē. i. ad eētiā cerebri: subet operaī. si vō est melācholicus hū oz. q̄ñ ⁊ hic grossius ē. ⁊ si venerit ad vētriculos cerebri: ⁊ hic epilepsiaz efficit: si vero venerit extra subām cerebri. nūc efficit melācholiā. melācholia ē insania sine fe. in melācholico hūore facta. ⁊ absq̄ febre dixi. ppter alienationem, i melācholico humore dixi propter maniā: q̄ a co. ru. fit. Q̄ñ aūt didicim⁹ q̄ a melancholico humore ⁊ epileptici fiūt ⁊ melācholici. fiūt aūt ⁊ a flegmate epileptici. bñ igitur by. dixit: melācolici epileptici. ⁊ epileptici melancholici plerūq̄ fiunt. Morbū aūt dicit hic grossā māz: ⁊ q̄ eadē materia fīgdē in corp⁹ repleri. t. in cōcauitatē cerebri efficit epilepsiā. si vō i noticiā. i. cōplexionē ⁊ in essentiā cerebri. efficit melācholiam: sz q̄ñ dico q̄ venit mā i cōplexionē cerebri ⁊ effic melācholiā. sicut medicus dico: q̄ñ phi nō dicunt cōplexionē effectinā eē vtutum ale sicut nos: sz ecōtrario instrumētū eē ⁊ ministrā dicūt cōplexionē rōnalis aie. L.

Iste sermo historicus ē. qd aūt vult dicere ⁊ dicim⁹ q̄ fuit q̄dā mulier q̄ndā multa pieus. repēte moz b⁹: figdē i corp⁹ epileptici. sivo i noticiā melācholici. L.

Nabditis faetbusa byppotoy mlier supfecūda exīs añ rioz tpe. viro ät ei⁹ fugiāte: pudica manēs oio muliebria ōfeceīt ⁊ pilos emisit: ⁊ viril fcā ē. postea fca ē ei arthetis ⁊ mlta fecim⁹ vt menstrua ei venirēt ⁊ nil p fecim⁹ iz tpe dispijt. Et vox ei exaspata ē. LI.

Ontigit ⁊ noāi gorippi mlieri i thaso eaē: visū ē ät oib⁹ medicis q̄s ego noui spēynā eē effemiati: ⁊ i hac mlta fecim⁹ ⁊ nil p fecim⁹ q̄ ñ oio mlieres oēs curañ.

Nō q̄ ex spmatis ⁊ mēstruoz retētione q̄ñz fiunt et thetice.

Et vox. Quia deiñ ē superi⁹ q̄ ea q̄ fūt pectoris multā colligātiā hūt ad gñatiua sanguie permanēte. ⁊ B acuto facto aperti⁹ fecit pec⁹ ⁊ propter hoc facta est ⁊ vox aspera. LI.

Imilia dicit supuenerūt i thaso alq̄ mulieri oia q̄ pme q̄ videbañ oib⁹ medicis. qd ät facere ⁊ mēstrua ipi reuocare: ⁊ q̄ñ i bis maxie mulier designaī: ⁊ tūc mulier nō dī q̄ñ mēstrua ipi retinēt. b⁹ gña dixit q̄ spes fuit saluari aut effemiari. s. q̄ mēstrua ipi⁹ puocarē rur. aut B dic q̄ ordinauit effemiari vir agi: q̄ñ. n. dixī supi⁹ vir fcā ē bn⁹ cā dixit effemiari. qūo ät potuit effemiari: si aspaz vocē emisit ⁊ mēstrua puocata sī. ⁊ i hac dic mlta fecim⁹ ⁊ nihil pfecim⁹ vl hortatur. ꝛhortat ät auditorē. d. q̄ ñ oio oēs mulieres curāt: neq̄ ꝛcupiscere: sz pmanere q̄ supioz mot⁹ coqpeī. hū ät dixit by. q̄ ñ solus fuit sz alq̄ fuerunt medici: ⁊ multa fecimus ⁊ nihil profecimus.

Expliciūt cōmenta epidimie byp. a voce ioānis alexādrini magni medici ⁊ sophiste.

Incipit liber. v. byp. de nā pueroz vel de nā fetus: aut de natura embrioīs: idem. n. sunt.

Sperma ab vtrisq̄ pmāserit i mrice mulieris p⁹ q̄ de misceī fil tāq̄ muliere non gescēte: ⁊ colligit ⁊ grossat calefcñ. deiñ q̄ñ repleī spū bz sic exīs i calido p̄ma mrice spirāte. deiñ q̄ñ repleī spū vīa sibiipi ex fac: ⁊ sz mediū spmatis spūs exit. cū ät via fit exī spūi calo exīti itez ali⁹ frigid⁹ spirat a mrice: ⁊ B facp totū tps: calefit q̄ñ si cī calo exīs: firm ät bz a mrice spirāte. oia ät q̄cūq̄z calefiūt spūz būt: spūs ät frāgit ⁊ facī sibiipi vīa ⁊ redit ex: ipz ät q̄ calefit attrabat ad seipz spūs

Nota q̄ medici dicūt p̄plonē eē effectiuā phi tosophi vō instrumētū ale rōnalis.

friz p fractionē a q̄ nutrif: B ät fit r i lignis r i frōdib⁹ et cibis r potib⁹ q̄cūq; vehemēter calefiūt: itellectū ät pre bēt ligna cū adurū f. oia. n. ligna faciēt ḃ. maxie ät subuiridia emittūt fz sectionē spūz: spūs ät qñ ex̄ tēdit reuoluer̄ circa sectionē: r B fieri videm⁹: máifesta igr rōciatō ē spūs q⁹ i ligno exñs calz attrahit altex̄ frm a q̄ nutrif r a se dimittit: sigdē. n. nō attraheret ñ vtiq; reuoluereť spūs ex̄ tēdēs. oē. n. calz frō nutrif moderato: r qñ calefit būidū qō i ligno existit spūs fcūs tēdit ex̄ r ita exiēs ex̄ calz qō ē i ligno eō attrahit aliū friz a q̄ nutrif. faciūt ät ḃ et frōdes virides qñ vrunf. spūz. n. ḃñt deiñ erūpit spūs r fac viā. r tēdit ex̄ revoluēs se. tēdēs ät sonū pbet: fz q⁹ ispirationē p̄bet: r legumia r fruñtū r fruct⁹ calefacta spñ ḃñt r ex̄ venit ruptionē faciendo: r si būidiora fuerit pl⁹ spūz ḃñt r emittūt: r ruptionē maiorē faciūt: r qdē oz plōgaf fmonē. oia. n. q̄cūq; calefiūt spūz emittūt: r altex̄ friz fm ḃ eō attrabūt q̄ nutriūt. r bō necitate iducte sī a me q⁹ spma calefcñ i mřice spñ bz r emittit. sil' ät r a mřice spirante spūm bz r spma. qñ. n. matrix friz attraheret ab aere ad se iflaf spma. calz ät ē tāq; in calo exñs: r tē vtiq; spūz bz r emittif: r spma iflatū faē pāniculū. extēdit ät circa ipz exteri⁹ ꝛtinu⁹ fcūs sic viscosus tāq; i pane assato sbtile i spē pāniculi stat supficialiter calefact⁹ r iflat⁹ pānis elevaf fz q⁹ iflaf sic pāniculus fit. Spmati ät calefcō r iflato toto pāniculꝰ exteri⁹ circūfit. iuf mediū ät spmatis spūi trāsit⁹ r it⁹ r ex̄ fit p pāniculū: r B pānicło distat tenui r spma i se paꝛ ē: B ät aliō spma rotūdū ē i pāniculo: at vo sex dieb⁹ manēs i mřice r spma ex̄ cadēs ego vidi: r q̄le mihi videbatur i rhte. tē ab ill' reliq̄ argum⁹ feci. q̄lr ät vidi spma sex dieꝛ exñs ego narrabo. Mulieris p̄pa famula erat: pcio ad viros iēs: quā ñ oportebat ꝛcipe i utero q̄lr ñ eēt ibono rata. audiebat ät cātatrix q̄lia mulieres ofit ad lulcē: cū mulier oz ꝛcipe i vtero ñ egredif spma: fz iteri⁹ manet ḃ audiēs itēdebat r obfuabat sēp: r postea vt nō sensit exif semē. dixit ofie sue. r vbū pcenit vsq; ad me. ego ät audiēs pcepi ispz salire ad terrā r son⁹ fact⁹ ē. illa vidēs aspiciebat r admirata ē. Quale ät B erat: ego dicā: vt sigs ouī crudi exteriorē corticē circūanferat. r i interiori pāniculo iteri⁹ būidū appeat. mod⁹ gdē tal fuit sufficiēter vt ofe oz. erat ät rubeū r rotūdū: i pāniculo ät videbāt existeť fila alba r grossa cū grosso sāguie r rubeo: r circa pāniculū exteri⁹ vestigia. i medio ät panniculi oi stabat sbtile: qō mihi videbaf eē vmbilic⁹: illū ät spūz i teri⁹ r exteri⁹ facere p̄⁹: r pāniculus ex illo tēdebaf to r⁹ ꝛtinēs spma. tale ät ego vidi sextū exñs spma. Dicā ät r aliā cognitionē r i B posteri⁹ appētē cuiz volēti scire de B: r ad argumētū oi meo fmōi q̄ ē vt⁹ vt dicat hō de hō re: r ḃ qdē adhuc dcā sī a me: q⁹ ät spma i pāniclo ē r spūs bz iteri⁹ r exteri⁹: r augef a sāguie mřicis descendēte ad mřices. mēstrua ät egrediūf qñ mulier ꝛcipit a se ñ oz puer san⁹ eē: si ñ ē qb⁹ supsignificat fz p⁹ mēsem q̄tū modicū: fz ōscēdēs sāguis a toto corpe mlieris circulariter stat circa pāniculū exteri⁹. sil' ät spū attracto i teri⁹. sāguis p pāniculū fz pforatū' r distās coagulatur r auget: qō oz fieri aial. qñ ät tps fiet rursus alu pāniculi eq̄lr pmi pāniculi subtiles circūtēdūf mlti tali mō q̄ r pm⁹ pānicul⁹ fcūs ē. tensi ät sūt r ifli ex vmbilico r ad iuicē ligamēta bñt qñ vtiq; ḃ fieri ōscēdēte sanguine a mřice r coagulato r caro fit. fz mediū. ät carnis vmbili ē⁹ distat p quē spirat r augmētū bz. mulier aūt qñ i vtero bz a mēstruis nō descēdētib⁹ pp B ñ volet: qz sāguis nō pturbaf: r affluēter descēdens q̄lz mēse: sz tēdit ge te paulati sine doloꝛe q̄tidie ad mřices r i mřicib⁹ exñs augef. q̄tidie ät bō cā tēdit: sz ñ semel fz mēsē: qñ i mřicib⁹ spma exñs attrahit a corpe sp. qūo vtiq; r potētie bz. sic r spūs. Et p⁹ gdē pu⁹ spūs fit. r sāguis modic⁹ tendit a mřice. qñ ät spūs i plus fit magis attrahit sāguinē: et i plus descēdit sāguis ad mřices. Nō bñtib⁹ ät i vtero qñ mēstrua ñ egrediūtur ppea voloꝛ fit. p⁹ gdē ptur baf sāguis i corpe fz quēlz mēsē a necitate bō: qz mēsis a mēse oři mltū: r fz fritatē r calitatē et B sētit mlieris corp⁹: būidi⁹. n. ē q̄ virī: r pturbato sāguie r repléte venas descēdit ab ipo. Et q̄lr B a p̄n⁹ nāe fuit: qr sigdē eā tur a sāguie mulier ꝛcipit i vtero: si ät repleta fuerit nō vacuis ät mřicib⁹ r vēis factis a sāguie ꝛcipiūt a se mulieres pueros p⁹ menstruoꝛ sigdē purgationē mulieres maxie ꝛcipiūt i vtero. cā ät qō oř. qñ ät pturbaf sāguis et nō tēdit ex̄ segregat⁹. fz ad mřices. mřices ät nō remittūtur. calefcē ät a sāguie diuturno mřices parāt alteri corpori calitatē. ē ät qñq; et tantū ō sāguie in venis corporis: vt et vene replete dolent et tumorem prebent. est autem quandoq; r periculū ex hoc purgari. est autem quādoq; et ad vesicā percōsistunt et compaimūt r claudunt vesicā et stranguriā p̄bet. ē aūt qñ replete sanguie exñtes mřices declināt aut ad ischiā aut ad lūbos: r doloꝛē p̄bēt. Est ät qñ et diuturn⁹ fuerit sāguis qnq; mēsi b⁹. aut sex i mřicib⁹ putrefactis putredo fit. i gbusdā ät fz testiculū egredif. ē ät gb⁹ iuxta femur sic apa fit. exi de sanies fcā egressa ē. et alia multa bō mlierib⁹ fiūt cū ñ purganf mēstrua: sz ñ oz ofe B ḃ. ocñ. n. ē i mliebrib⁹ egritudib⁹. sz vñ dimisi fmōez ꝛplebo. qñ ät fit caro. tē pāniculi aucto co⁹ qō ē i mřicib⁹ augēf et ipi et cauātur maxie exteriores. r sāguis q ē mřice descēdēs qōcūq; caro fuerit spiras attraxerit: r augmētū fit r si vtile nō fuerit i ꝛcauitates pāniculoꝛ segregaf: et qñ cauātur r sāguinē recipiūt: tē ät noiaf regio. ḃ ät a me i hac pte dicta sūt. Caro ät aucta a spū articulaf r vēit i ipa singulū sile vt sil: et dēsū ad dēsū. et rarū ad rarū: et būidus ad būidū: et vnūqōq; venit i ꝓpz regionē: fm cognatū a gb⁹ r fcñ ē q̄cūq; a dēsis sūt et fiūt. et q̄cūq; ab būidis būida sūt et alia fz eādē rōnē fiūt: et augmētatis r ossa idurescūt a calitate coagulata r iā ramificanf vt arbor meli⁹ iterioza corpis et exterioza. et caput fit distans a spatul' et brachia et cubiti a laterib⁹: et crura distāt ab i uicē et nerui involuūtur circa nās articuloꝛ. et ipz bz os. et nasus et aures elevaf. i carne et pforātur. oculi replē tur būido puro et testiculus māifestus fit q̄lr ē et viscera articlanf. et iā a supioꝛib⁹ spirationē faē oze et naso. r vēter iflaf. et itestia iflata fm supioza accipiūt spūm q ē p vmbilicū et obturaf. et ad itestinū via fit a vētre. et ab itestis ex̄. Singla ät boꝛ articlanf a spū singla iflata q dē cū distāt oia fz cognitionē. eteni si volueris fistulā ligare ad vesicā et p fistulā imittere i vesicā terrā et bare nā et plūbi frusta subtilia. et aq̄ ifūdēs fistulā iflare. p⁹ gdē illa miscētur aq̄: deiñ rpe iflata. vēiet plūbū ad plūbū r barena ad barenā: et terra ad terrā. et sigs ipa. ōsicare dimitteret et circū franget vesicā inueniet: et videbit ipoꝛ sile sic ad sile venies. itaq; aūt et sperma et caro articlatur et vēiet vnūqōq; sile ad sile. Dec ät adhuc dcā sūt a me. et fcūs ē vtiq; puer. et ad B accedit. femia qdē i. xl. dieb⁹ ad lōgissimū. sic. n. accidit i pl⁹ i hoc tpe aut paūlo pl⁹. aut paulo min⁹ hoc articulari. eteni purgatio fit i mlieribus post ptū dut i plus. accit ät i puella qdē. i mulierē pcte puellā i dieb⁹. xliij. ita qdē durissima et finalis. periculū vtiq; erit. et in. xxxv. dieb⁹ purgaretur. i masculo ät mūdificatio fit i dieb⁹. xxx. ita diuturnissima et finalis. periculū vtiq; eēt. et si i. xx. dieb⁹ purgaretur. postrēo ät tpe nimia egreditur purgatio. in iuuenibus ät paucis dieb⁹ purgantur. in vetustioribus ät pluribus: maxie ät dolēt mulieres i ptu r in purgōne pt⁹ pmo pcētes: r i mora pcētes magis dolēt. purgōnes ät mlierib⁹ ex ptu bō cā fiūt: qz i pozi tpis vsq; ad q̄dragesimū dié r duos i puella: i puero aūt vsq; ad. xxx. dié mim⁹ sāguis ōscēdit i argumtū puero: ḃ ät i bis pl⁹ q̄usq; piaf oz vtiq; purgōne retribui ipurgōne pt⁹ r exire

fotas ꝟ purgõnẽ diex. ꝓncipiũ ãt sit bꝺ mulieribꝰ i do
loze: ꝙturbaꝫ sãguis mulieris ⁊ calefit totꝰ a motu pueri
forti exĩte. ꝙturbatꝰ ãt ꝓmo gdẽ venit exꝓ post puerũ ãt
putredo grossa sãguica: ⁊ meatꝰ egressus factꝰ ẽ chimꝰ
sic aq̃ imẽsa: deiñ pꝰ illõ ꝟ plrimos dies egrediꝫ purgõ
vsq; ad decñ tps ꝟ silitudinẽ boze mẽsis cotile: idẽ pu
gilli: aut tota aut media: ꝓmo aũt paulo plus: aut paulo
minꝰ ꝟ rõnẽ bꝺ q̃lq; finiat. Egrediꝫ ãt sãguis vt ab oc
cisa victia si sana fuerit mulier ⁊ dꝫ sana eẽ: ⁊ cito coagu
laꝫ. si ãt mulier ñ fuerit sana neq; dꝫ sana eẽ: egreditur
purgõ miox: ⁊ ꝟ spẽs ꝓtenuior: ⁊ ñ coagulabilꝫ: ita ãt bꝫ
siq̃ mulier i vtero bñs egritudinẽ bũerit nõ exĩtes co
gnatam purgõni pꝰ ostruiꝫ nisi purgeꝫ i añrioꝝ die
bꝰ i vtero bñs mox sana exĩs mox itus. si mãserit ãt ipi
purgõ siue a medicis siue ⁊ spõtanea sbito ꝟ rõnẽ diex
egredieꝫ: gbꝰ nõ egredieꝫ i seꝫ vl sil. Si ãt non purgata
fuerit mulier purgõne pꝰ egritudo ipi magis erit ⁊ pi
clitabiꝫ mori: neq; si curã bũerit i breui: ⁊ ipa deorsum
agat purgõne: bꝫ ãt reduxi bꝫ ꝓpea q̃lr enũcie q; puerox
sit segregatio mẽbroꝝ lẽgissima. i puella gõ i. xlq. dieb
i puero vo i. xxx. diebus diuturna. Debeo ãt ꝟ nc nolaꝫ
cãm explatiõis. dico. n. retribui q; i mricib exĩti spma
ti mimꝰ sãguis venit a muliere ad mrices bñte femineũ
spma i. xliq. diebꝰ: i bis ãt diebꝰ articulantꝫ mẽbra ifan
tiũ. ab bꝫ ãt tpe ipi i plus vẽit sãguis i puero ꝟ ipꝫ nũex
⁊ rõnẽ. xxx. diex: sic ãt bꝫ aliud argumẽtũ bꝫ q; bꝫ va sũt.
ꝓmis ãt. xxx. diebꝰ q̃ spma i mricẽ cadit mimꝰ sanguis
venit ad mrices a muliere. deiñ i plus. si. n. coadunatꝰ ⁊
mltꝰ veneritꝫ nõ vtiq; spma posset spũ bre: suffocareꝫ
vtiq; a sãguie vehemẽte mlto. Retribuiꝫ aũt i pargõne
ẽrio. egrediꝫ ãt purgõ pꝰ i ꝓmis diebꝰ pluria. deiñ i mi
nꝰ donec finiat: mlte vtiq; mulieres coꝛruperũt puerũ
paulo ãte trigesiꝰ diẽ: ⁊ iarticlatꝰ appuit. q̃cũq; vo pꝰ eri
us aut sil. xxx. diebꝰ articlata appebãt exĩtia: ⁊ i puella
ꝟ rõex. xlq. diex q̃ coꝛrũpeꝫ vl articulatio mẽbroꝝ: si
tue pꝰ coꝛrũpaꝫ puer siue posteriꝰ. sic vl ⁊ rõe ⁊ necitate
articlatio exĩs. i puella gdẽ i. xlq. diebꝰ: i puero. in. xo. te
staꝫ. n. aboꝛsus ikãtiũ ⁊ imũdificatiões ptꝰ. Cã ãt ẽ. q; fe
mia coagulaꝫ posteriꝰ ⁊ articlaꝫ. q; spma ifirmiꝰ ⁊ bũi,
diꝰ mulieris q̃ viri: ⁊ necẽ ẽ ꝟ bãc rõnẽ posteriꝰ femiñ
coaglari q̃ masculũ: ⁊ mũdificatio diuturnioꝛ bꝺ cã: cũ i
femia magis de suba sit q̃ i masculo. Redibo ãt iteruꝫ
retro vñ discessi: q̃ ãt articulaꝫ ikãs fm formas mbro
rũ ipo aucto ossa ⁊ mẽbra duriora fiũt ⁊ cauãꝫ: ⁊ bꝫ a spũ
fiũt. cõcaua ãt exĩtia attrabũt ad se a carnibus sãguinis
pinguissimũ. ⁊ tpe ꝓcedẽte ramificãꝫ ite exma ossium
sic arboris exma postremo rãificãꝫ: ita ⁊ pueri distant
adinicẽ digiti mãũ ⁊ pedũ. i extrẽis ãt vngues oziũꝫ. si
niũt ãt vene bois oẽs i digitos manũ ⁊ pedũ. ⁊ grossissi
me gõ sꝫ vene q̃ sũt i cõpe ⁊ q̃ i capite: deiñ ãt i crurib ⁊
brachys ⁊ cubitis. i pedibꝰ ãt ⁊ mãibꝰ sbtilissime ⁊ den
sissime ⁊ plime vene sꝫ: ⁊ nerui sbtilissimi ⁊ dẽsissimi et
plimi. digitis ãt manũ ⁊ pedũ bi maxie sũt: ex digitꝫ ãt
sic ex bñtibꝰ dẽsa ossa pua ⁊ vẽas ⁊ neruos: ita ⁊ vngues
oziũꝫ ex ipis sbtiles ⁊ dẽse: ⁊ accipiũt extrẽa venax q; nõ
ãpliꝰ augeãꝫ ipe: neq; emicat aliq̃ altera: q; nõ ẽ mirãꝰ
q; vngues i extrẽo coꝛpis dẽsissimi sꝫ silr ãt ⁊ vngibꝰ ⁊
capilli i capite radicãꝫ. bꝫ ãt sic q̃ sũt de mã capillox. ozi
tunꝫ. n. maximi ⁊ plimi vbi coꝛpis cutꝫ rarissima ẽ: ⁊ boc
vbi capilli moderatã bũiditatẽ i nutrimẽtuꝫ bñt: ⁊ vbi
cutis posteriꝰ rara fit. ⁊ ibi pili posteriꝰ oziũꝫ i mẽto ⁊ pe
ctie ⁊ sicubi: sil. n. spmate fcõ caro rara fit: ⁊ cutis ⁊ vene
apiũꝫ magis q̃ i pore tpe pueri exĩti: subtilibꝰ. n. venis
exĩtibꝰ ñ oscedit ꝓ ipas spma ⁊ de mẽstruis puelle eaꝺ
cadit rõ: sil ãt via fit ⁊ mẽstrualibꝰ ⁊ spmati vginibus: ⁊
capillaꝫ pectẽ pueri ⁊ puelle rarefcã cute ⁊ sil crinis vl
cutis bũiditatẽ tpatam i nutrimẽtũ bꝫ: ⁊ nõ minozẽtia
⁊ barba viri bꝫ. rara. n. fit cutis tẽdẽte i ipaꝫ bũiditate a
capite: sil gõ. n. ⁊ i coitu. piter ãt ⁊ i medio tpe crinis m
suratã bꝫ bũiditatẽ i nutrimẽtũ: tẽ maxie q̃ tps sit bũi
do oscẽdẽti a capite: ⁊ i coitu oscẽdẽdo a pectore ad bar
bã. significatio ãt. q; i rarissimis cutis oziũꝫ pili. siqs vo
luerit adurere cuti ⁊ crustã solũ faceꝫ ⁊ sanare dẽa fcã
cutis i cicatrice pilos nõ ꝓducet. Quicũq; aũt eunuchi
pueri exĩtes fiũt: ꝓp bꝫ neq; pilos bñt i pectore neq; in
mẽto: lenes fiũt toti. q; via nõ fcã spmati rarificat cutiꝫ
i toto coꝛpo. cecaꝫ aũt via spmatis sic mihi dcñ ẽ paulo
añ: ⁊ mulieres ãt lenes fiũt ꝟ mẽtũ ⁊ cõpꝰ. q; i coitu ipa
rũ bũidũ ñ silr iectigatũ sic id qõ ẽ viri cuti nõ faꝫ rarã:
gcũq; ãt calui fiũt: isti ãt flegmatici sꝫ: ⁊ i capite ipox sil
coitu iectigatũ ⁊ calefcñ flegma cadẽs i cutẽ vrit capil
lox radicẽ ⁊ efluũt capilli. Eunuchi ꝓp bꝫ ñ fiũt calui: q;
ipox ñ fit motꝰ vehemẽs nꝫ calefcñ flegma i coitu vrit
capillox radices: cani ãt ꝓp bꝫ fiũt: q; mlto tpe oscẽdẽte
bũido i boie seq̃straꝫ albissimũ ⁊ cadit ad cutiꝫ: ⁊ crinis
albioꝛe bũiditatẽ bñs q̃ i ꝓxi tpe arbioꝛ fit: ⁊ cutis vbi
cani sũt albioꝛ altera fit: ⁊ gcũq; ex gẽitura canicie q̃dã
bñt i capite: illis vbi canicies ẽ albioꝛ alia ẽ: illic. n. albis
simũ bũidũ ẽ: bꝫ ãt ⁊ boc fit vbi vtiq; caro bũiditatẽ at
trahit siue albã siue rubeã siue nigrã: tales fm colorẽ ⁊
pili fiũt: bꝫ ãt ocã sunt a me: adhuc veniã ãt ad residuuꝫ
fmõis. q̃ñ vtiq; extrema coꝛpoꝛis pueri ramificãꝫ exꝓ: ⁊
vngues ⁊ capilli ramificabũꝫ: tũc vtiq; ⁊ moueꝫ ⁊ tps
ad bꝫ fit masclo qdẽ tres mẽses. femie vo. 4. sic. n. i plu
rimũ accitꝫ ẽ ãt ⁊ q̃sdã pueroꝝ añ bꝫ tps moueri: moueꝫ
ãt añ masculus: q; ẽ fortioꝛ femia: ⁊ añ coagulaꝫ mascu
lus: a grossioꝛi. n. ⁊ fortioꝛi spmate fit masculꝰ femia: q̃ñ
ãt mouebiꝫ embꝛyo: tẽ vtiq; ⁊ lac supsignificat mri. mã
mille. n. eleuãꝫ ⁊ papille gescũt. lucescũt aut linescunt:
lac vo ñ egrediꝫ: ⁊ femis dẽsaꝫ carniũ posteriꝰ lac supsi
gnificat ⁊ venit: raxꝫ ãt carniũ añ pp bãc necitatẽ fit lac
q̃ñ mrices tũoꝛose fuerit a puero ꝓmũt vẽtrẽ mulieris
bꝺ ãt q̃ñ repleta repsio fit: resilit piguissimũ a cibis ⁊ po
tibꝰ exꝓ ad omẽtũ ⁊ carnẽ: sic siqs coziũ iungat oleo mul
to. ⁊ ꝓmittat ibibere. ⁊ postq̃ ibiberit repmat coziũ rpsso coꝛio resilit exꝓ oleũ ita vtiq; ⁊ vẽtre bñte i ipo pigue
a cib ⁊ potibꝰ repsso a mricibꝰ resilit pigue ad omẽtũ. et
carnẽ. ⁊ si fuerit mulier rare carnis citꝰ sẽtit saltũ. si vo
ñ. posteriꝰ. Et bestie i vtero bñtes sigdẽ nõ egtauerit ab
eodẽ cibo ⁊ potu piguiões fiũt ꝓpterea. silr ãt ⁊ femia a
pigui calefcõ et albo exĩte qõ dulcoꝛatũ a calitate q̃ ẽ i
mricib repsiũ vẽit ad mãmillas: et ad mrices paxꝫ vẽit
ꝓ caldẽ vẽas. ꝓcedũt. n. vene ad mãmillas ⁊ ad mrices
et be et alie silles et q̃ñ accit ad mrices lac. puer ab ipo
angeꝫ paxꝫ. mãmille vo recipiẽtes lac eleuãꝫ replete. et
q̃ñ pit pnꝰ motꝰ fcõ. tẽdit lac ad bas mãmillas si lactaue
rit. bꝫ. n. sic lactãtibꝰ mãmillas ãpliões fiũt vene ꝟ mã
millas. ãpliõel ãt fcẽ vene avẽtr attrabẽtes pigue tradũt
mãmill. etenim si vir coierit mltũ ãpliozes fiũt vene. ⁊
magis ducũt coitũ. bꝫ ãt et bꝫ sic. Nutrimẽtũ ⁊ augmtũ
pueroꝝ fit. q̃ñ i mricibꝰ vadũt q̃ sũt a mre. et qũo mr bꝫ
sana et ifirma. ita et puer bꝫ quẽ ad modũ ⁊ q̃ i terra ve
getabilia. intrant a terra. et q̃lr vtiq; terra se bꝫ. ita et
vegetabilia se bñt et q̃ i terra. sem. n. q̃ñ ꝺpoꝛit in terra.
bũiditate repleꝫ a terra bꝫ. n. i scipa terra bũiditatẽ oi
modo q̃ nutriũtur vegetabilia. bũiditate ãt repletũ sem
ifiaꝫ et tũescit et cogit ab bũiditate puertivt q̃ ẽ leuissi
ma i spmate. Quersa ãt vt a frõde ⁊ bũidi fcã frõdes
rũpit spma. ⁊ oziũꝫ ꝓ exteri frõdes. oziẽtia ãt q̃ñ ñ ãpliꝰ
pñt nutriri frõdes ab bũiditate q̃ ẽ i spmate rũpũꝫ ife
riꝰ spma ⁊ frõdes. ⁊ coactũ a frõdibꝰ trãsmittiꝫ a põ in
deorsũ aut i ipo deligꝫ pp grauitatem. ⁊ fiũt radices ex
frõdibꝰ dẽse. q̃ñ ãt ꝺorsũ firmiter radicatũ fuerit vege
tabile: ⁊ nutrimẽtũ a terra faciet: tẽ vtiq; euãuit oẽ ⁊ q̃ ꝺpũptũ ẽ ⁊ vegetatũ ꝓter coꝛticẽ. q; solidissimꝰ ẽ. itex ãt
coꝛtex putrescẽs i terra imãifestꝰ fit tpe vtiq; ⁊ ramifi-

ficāt q̄dā frōdiū ex ſpmate.igr̄ ſic ab būido fcm̄:nō mol
le exīs ⁊ aq̄ſū ⁊ augmētū motū ⁊ i deorſū ⁊ ſurſū ñ pōt
fructū emittere.ſi.n.ẽ ipi vt⁹ fortis ⁊ piguis ex q̄ ſem̄ cō
neret.qñ āt ifirmabit magis ⁊ radicabit magis vege
tabile ad gen⁹a tpe.tē vtiqz ⁊ vēas bz āplas ⁊ i ſurſū ⁊ ō
orſū.⁊ tē vtiqz ex terra exhibit nō āpli⁹ aq̄ſū ſz groſſi⁹ ⁊ pi
gui⁹ ⁊ plus vt calefcm̄ a ſole ebullit ad extrēa:⁊ fit fru
ct⁹ ꝑz cognitū exp̄ ⁊ fcm̄ ẽ ⁊ mlt⁹ ex medico:⁊ pp B ſit. qz
attrahit vnūqdqz vegetabiliū ex terra potētiā magis q̄
exq⁹ fcm̄ ẽ:⁊ ex̄ vnit ñ ꝑz vnū:ſz ꝑz mlta. qñ āt fructus
egredit.nutrit a vegetabili attrahēs.n. vegetabile a ter
ra fructū tradit.ſol āt maturat ⁊ ſolidat fructum attra
hēs ab ipo ab aq̄ſo ad ſe.Et h̄ dcā ſ̄ a me ō vegetabilib⁹
a terra ⁊ aq̄ ⁊ ſenib⁹.q̄ āt plātaſ̄ ex arboꝛib⁹ plāte fiūt B
mō. vlr⁹ āt vn⁹ bz ram⁹ i ifirmo ſus terrā ꝑz q⁹ ab arbo
re ruptū ẽ. vñ ⁊ radices emittūt̄.B mō dcō trāſmutant̄
qñ plāta q̄ ẽ i terra būiditatē ſumit a terra iflat ⁊ ſpūm
bz.q̄ āt ſup terrā vñ ſpūs h̄ ⁊ būiditas ꝓuertūt ad iferi
us plāte vtute q̄cūqz erat grauiſſima rūpit i ōorſū:⁊ fiūt
ex ipo radices molles.qñ āt iferi⁹ accipiāt̄.tē attrahit a
radice būiditatē:⁊ tradit exīti ſup terra:⁊ tē rurſū ſupi
us iflat:⁊ ſpūs bz:⁊ q̄ta vt⁹ i plāta leuis ẽ ꝓuerſa frōdes
fcā germiat.⁊ i ſupi⁹ augmētū fac:⁊ ad iferi⁹ ita i ꝓruz
accit vtiqz eoꝛ q̄ fiūt ex ſemie ⁊ plātaꝛ ō germie.p⁹ .n.
ex ſemie frōdes oriūt̄.deiñ radices ad iferi⁹ emittūtur.
arbō āt radicaſ̄ p⁹ deiñ frōdeſcit:pp B qz i ſemie gō ipo
būiditatis mltitudo ieſt.⁊ i terra oi exīti nutrimētū ieſt
p̄ ſufficiēs frōdi:vñ frōs nutriaſ̄ quouslqz radicet̄.I rāo
āt ñ ſic:ñ.n. fit ex alia:ide frōs p⁹ nutrimētū bz:ſz ipe ra
m⁹ ẽ ſic ⁊ arbor ſe bz:⁊ h̄ ſ̄ terrā ẽ mlta: qr̄ ñ poterat ſ̄
terrā repleri būiditate niſi ex iferiori magz vt⁹ q̄dā ve
niēs exdet qō ſupi⁹ ẽ būiditatz ⁊ ꝓmo qō plātaſ̄ neēe ẽ i
ſeipo nutrimētū facere a terra radicib⁹.deiñ ſic a terra
attrahēs ſurſū tribuere ⁊ frōdes mouere i germ̄ ⁊ aug
mētū.qñ āt augeſ̄ plāta rāificaſ̄ ab hꝰ nēcitate:quā di
cam qñ plus būiditatis ipi aduenīat ex terre extracte a
mltitudie rūpit ꝑz q⁹ pluria erat ⁊ ſic rāificaſ̄ plāta .au
geſ̄ āt ⁊ i latitudiez ⁊ i ſupi⁹ ⁊ iferius.pp B.qz iferi⁹ ter
re byeme qdē calidū ẽ.eſtate vo friz.B āt pp hoc eſt.qz
terra būida byeme ab aq̄ q̄ a celo deſcēdit:⁊ repmit̄ in
ſe ſic̄ grauiori exīte būiditate:dēſiori āt ab hac:⁊ nō bz
aliq̄ reſpirationē.ñ.n.āpli⁹ ieſt magnū rarū.⁊ pp B iſti
us terre byeme magis ẽ calidū:eteni fim⁹ collect⁹ qdē
calidiō ẽ ꝑz q⁹ rar⁹ exiſtit ⁊ alr. būida āt repſſa a ſeipis
calide fiūt:⁊ i velociꝰ valde a caliditate ꝓbusta putrefiūt:
ñ.n.trāſit reſpiratio p ipa tāq̄ dēſa exīstia. Si aūt ſicca
fuerit ⁊ rare poſita mlto min⁹ calefiūt ⁊ ñ putrefiūt.ſic
āt ⁊ frumēta ⁊ ordea būida exīstia ⁊ ifuſa caliditora ſūt
q̄ ſicca fuerīt ⁊ rare poſita.⁊ idumēta colligata ⁊ ꝓpſſa
fōtiter inuoluta vrūſ a ſeipis:ſic̄ ego vidi iā tāq̄ ab igne.
⁊ alia ſiqs voluerit eſtiare:oia q̄cūqz repmūt̄ a ſeipis ca
lidiora iuēit q̄ rare poſita.nō.n.bz reſpirare friz a vētis
ita āt ⁊ terra iferi⁹ repleta exīte:⁊ ipa a ſeipa repſſa tan
q̄ grauī ⁊ dēſa exīte ab būiditate calidū ẽ byeme:ñ .n.
ẽ ipi⁹ exalatio aliq̄ cali.ꝑz qñ ceciderit ex celo aq̄ ſ̄ipam
qñ reſpirat i terra ab ipo ñ trāſit añ tāq̄ terra exīte dē
ſa:ꝑz ſpūs retro ad aq̄ venit.⁊ pp hoc fōtes caliores ſūt
byeme ⁊ maiores q̄ in eſtate.qz reſpirāte ſpū retro ve
nit ad aquā tāq̄ terra dēſiori exīte ⁊ ñ trāſit p eā ſpūs
⁊ aq̄ mlta exīs iq̄tū ſi ꝓtigat:h̄ āt rūpit diſtēdēs ⁊ uiā
ſibi ipi facāpliorē q̄ ſi modic⁹ fuerit:aq̄.n.i terra ñ ſtat.
ꝑz ſēp tēdit i ōcliuū.ſi āt trāſiret byeme ab aq̄ ſpūs ter
re p ſe mior aq̄ ꝓcederet ab ipo ex ipa:⁊ fontes nō cēnt
vtiqz byeme magni:h̄ āt dcā ſūt a me:qz terre iferi⁹ ca
lidi⁹ vr̄ exīs byeme q̄ eſtate.nē āt volo dēe: qz eſtate i
feri⁹ terre frius vr̄ exīs q̄ byeme.eſtate.n.rara ẽ terra
⁊ leuis tāq̄ ſole attrahēte ad ſe ab ipa būiditatē:bz aūt
terra i ſe aquā plus ant min⁹.ſpūs āt oēs ſūt nob ex aq̄:
b⁹ āt ſike ẽ:qz ita ſe bz.ab olb⁹.n.flumib⁹ et nubib⁹ ſpūs
ꝓcedūt quotidie ⁊ ꝓtinue.nubes āt ſūt aq̄ ꝓtiua i aere:
et tē vtiqz terra rara ẽ et leuis eſtare et tāq̄ i ipa būi:⁊
aq̄ fluit ad declinia.deſcēdēte āt aq̄ ſemꝑ expirat exīs
ali⁹ ſpūs ex alio.q āt exalat ꝑ rerrā venit leuē et raram
exīte:et frig⁹ terre facit.et ipa aqua ſilr ifridaſ̄.bz āt ſic
quēadmodū ſigs i vtre aq̄ exīte repſſerit fōtiter ⁊ exa
lationē aq̄ fecerit i pūcta vel i pūctura:aut magna: aut
pua ac⁹ et vtrē pēdēs ſbleuet nullus ſpūs ꝑ pfozatū pro
cedet ſz aq̄.nō.n.bz āplitudinē q̄ expiraraq̄.fic̄ āt bz hye
me de aq̄ i terrā:ſi aūt aq̄ i vtrē āplitudinē fecerit et pē
dēs ſbleuab vtrē ſpūs ꝓcedet ꝑ pfozatū.āplitudo.n.eſt
ſpūi ab aq̄ mota exire ꝑ vtrē et ꝑ pfozatū ſpūs ꝓp hoc ꝑ
cedit:ſic āt būt ſe aq̄ eſtate i terra.āplitudo.n.eſt ipi tāq̄
terra rara exīte ⁊ ſole attrahēte ab ipa būiditatē ad ſe:
et trāſit ſpūs tāq̄ frid⁹ exīs ab aq̄ ꝑ ipaz rarā exītē et
leuē ꝓp hoc iferi⁹ ipi⁹ exīs friz eſtate:et aq̄ magis ſpū q
ẽ i terra frō exīte: et ipa dimittit ſibi ipi ſpūz ad terraz
et piter qdē q̄ haurit̄ i puteo ſemꝑ mouet ſpūz tāq̄ fla
bellū:⁊ ipz facſ̄ frig⁹ ꝓbere aq̄.q̄ aūt nō haurit̄ aq̄ eſtate
ſz ẽ ſtās dēſū exīs nō ſilr recipit ſpūz ad ſe a terra:neq
i terrā ad ſe tradit:et piter a ſole ⁊ aere non diſpſo i pu
teo:ſz ſtabili exīte calefit ꝓmo ſupficiale ipi⁹:deiñ alte
rum ab altero ad iferius tradit caliditate: et ꝓpter hoc
aqua que nō bauritur eſtate calidior ẽ ea que bauritur
fontes aūt ꝓfundi aquaꝛ eſtate valde ſūt fridi et aqua
hausta byeme a terra cala exīte,ꝓfesti.n.cala ẽ. qñ aūt
tps fit frā ẽ ab aere frō exīte.exarescit.n.a vēto ⁊ ſpūs
ꝑ ipaz trāſit quēadmodū et aq̄ q̄ haurit̄ eſtate qñ hauri
tur frā cōfesti fit cala.ꝓp hoc.qz terra rara exīte et ſpi
ritu exīte i ipa ifrātur:qñ aūt haurit̄ tps fiat ſtabil̄ fit:
calefit.n.ab aere calo exīte: quēadmodū et aq̄ q̄ non
haurit̄ i puteo eſtate.et ꝓpter hoc cala fit:h̄ qdē adhuc
dcā ſūt a me. Reſumaz itez qr̄ eſtate terre iferi⁹ frigi
di⁹ ẽ:byeme aūt calm:ſupi⁹ aūt terre ꝓrium b⁹:et os ar
boꝛi duo nō cala fieri neqz duo frā ſil ſi oz ſana eē.ſz ſi
ex ſupioꝛi aduenit.ex iferioꝛi oz frigidū aduenire ſibi.
radices aūt qñ attraxerit arboꝛi retribuūt et arbō a ra
dicib⁹.et ita fit ꝓſeruatio et frigidis calidi tāq̄ ⁊ hoib⁹
itrātib⁹ i vētre eibus q̄cūqz digeſta calefaciūt os ifrigi
dare tradēdo arboꝛi a loco et arboꝛi.ita et arboꝛi ex ſe
rioꝛi oz retribuer̄ ad ſupioꝛa et ecōuerſo.et augeſ̄ arbō
et ſupi⁹ et iferi⁹.pp hoc.qz nutrimētū ẽ et ex ſupioꝛi ⁊ i
ferioꝛi.et q̄ſqz molli fuerit vehemēter ñ fructificat.nō
.n.ẽ ipi piguis vt⁹ nz groſſa q̄ i fructū ꝓferūt q̄r ẽ. qñ āt
tps fit tē vtiqz i ipa vene āple fcē faciunt i ipa ex terra
piguē et groſſū fluxū,ſol āt diffūdēs ſpūz ipz facſ̄ exuire
re vl exire fic̄ leuē exītē i extremitatib⁹ et fructificaſ̄
et ſōtile qdē būiditatē a fructu aufert. groſſa aūt matu
rās ſol et calefaciēs dulcorat.arbōes vo q̄ ñ fructificāt
ñ hīt piguedinē i ſeipis q̄ta i fructū tradāt ex̄.oīs aūt
arboꝛi qñ a tpe firmabit̄ et ſumat ex inferioꝛibus vtiqz
a radicibus terre ceſſat augeri.quibuſcunqz autem ar
boꝛib⁹ ab alijs arboꝛibus oculi inſiti ſūt. ⁊ arbores fci
i arboꝛib⁹ viuūt ⁊ fructificāt ⁊ fructū ñ ſileꝛ gb⁹ infinite
ſ̄ tali mō B ſit. Accidit oc̄o ꝓ⁹ qdē germiare: aliquē
.n.būit p⁹ qdē ab arboꝛe a q̄ decliſus ẽ.deiñ i q̄ ſit⁹ ẽ.qñ
aūt germinabit ita tranſmittit i arboꝛē radices ab ipa ſb
tiles.⁊ p⁹ augeſ̄ ab būiditate q̄ ẽ i arboꝛe i q̄ ſit⁹ ẽ. deiñ
tpe fcō mittit radices i terrā ꝑpea q⁹ i q̄ ſit⁹ ẽ. ⁊ eleuaſ̄
a terra attrahēs būiditatē ⁊ nutrimētū ipi:⁊ exīs ẽ qr̄ ñ
ẽ admirādū iſitas arbores alteri⁹ fructus eē. viuūt.n.a
terra.h̄ āt dcā ſūt a me de arboꝛib⁹ ⁊ fructib⁹ ꝑ B:qz ñ
ẽ ꝓle mihi ꝓmonē ſēp fcm̄ dereliq̄re. Redibo āt iterū
retro cui⁹ ꝓmōis cā B de dis dcā ſūt.dico.n. vegetabilia
in terra oia viuere ab būiditate terre:⁊ q̄ſ̄ ſe bz terra

bũiditate q̃ ẽ ſ ipa:ita ⁊ vegetabilia bñe.ita ⁊ puer viuit a mre i mricib⁹:⁊ quo mr ſana ſe bz.⁊ ita puer ſe bz.Si/ go ãt voluerit itelligere ea q̃ dcã ſunt de bꝫ iueniet ex pn⁹ ad finẽ.nãz oẽz ſilez exiſtẽre.vegetabiliũ.n.ex ter/ra ⁊ bũana nã.Et ꝟ a me ad ꝟ dcã ſũt .puer ãt i mricib⁹ exñs:man⁹ bz apõ mẽtũ ⁊ caput ꝑpe pedes.⁊ ñ ẽ ve in/dicaꝛ.neqz videbis i mricib⁹ puez vtrũ caput ſupi⁹ bz aut iferi⁹.ex vmbilico diſtẽſi ſ̃ pãniculi ꝓpoſiti ſibi:nẽ ãt dico cognitionẽ quã dixi cnũciare paulo añ ſ̃ ꝑole ẽ bũane menti mãifeſtã exiſtẽ cuilz voleãt ſcire ꝟ ꝟ: qz ſpma i pãniclo ẽ.⁊ ꝫz mediũ ipi⁹ vmbilic⁹ ẽ:exiũ ꝑ⁹ ſpi/ rationẽ attrahit ad ſe ⁊ trãſit ex⁹ ⁊ ex vmbilico pãniculi ſũt i aliã nãz pueri ſic ſe bñtẽ quã dixi iuenies totã vſqz ad finẽ:q̃lr a me i fmõb⁹ nõ fuerit aſſertũ. ſi voluerit .n.aliqs teſtib⁹ gb⁹ ꝟbco ꝺre vti.ſiqs.n.voluerit ouа.xx. aut ꝑa q̃lr excoziant ſuppõere gall⁹ vl galinis ſiue ouo b⁹ aut plib⁹ ⁊ iciꝑẽs ſingla die a ꝟa vſqz ad vltimã fm qꝺ õficiet ouũ auferat frãgẽdo itẽdẽs iueniat oia bñtia ꝫz mecã rõnẽ vt ꝺgruit auis nãz ꝺpare nãe bois: qꝺ.n. pã niculi ſ̃ ex vmbilico diſtẽſi:⁊ alia q̃cũqz dcã ſũt de pue ro ita ſe bñe i ouo auiculari iuẽies ex pn⁹ vſqz ad finẽ.⁊ ẽt ſiqs nõdũ ſciuit admirabiľ i ouo auis exiſtẽ vmbili cũ.ꝟ ãt ſic ſe bñt:⁊ ꝟ a me dcã ſũt:qñ ãt mulieri ꝓ⁹ ad/ uenit accit.tũc puero moto ⁊ calcitrãti mãib⁹ ⁊ pedib⁹ rũpe aliqđ iterioꝛ pãnicloꝛ.rupto ãt vno aly vtiqz in firmioze fortitudine bñt ⁊ rũpũt:ꝑ⁹ qđẽ illi⁹ ꝺtigui de ide poſtrem⁹.qñ ãt frãgunt pãniculi:tẽ ſoluit a ligamẽ to ebꝛyoꝛ tẽdit ex⁹ tectigatũ.veniẽtib⁹.n.pãnicul ab añ ri⁹ ⁊ bis apatis mrices ñ bñt ãpli⁹ potẽtiã pueꝛ retiere. ſi ſ̃ capiũt vl cooptiunt.n.⁊ pãniculi mricũ qñ puer cir/ cũuoluit nõ multa põ.qñ ãt egredit puer:cogit ⁊ dila tat mrices i exitu tãq̃ molles exiſtes.egredit ãt ad ca put:ſi ꝫz nãz exierit:grauioza.n.ſũt ipi ſupioza ex vmbi lico libata.exñs i mricib⁹ icõtinẽs magis fit ex pãnicul ꝫz ruptionẽ ſil.x.mẽſe qñ ꝑ⁹ mri aduẽit.Si ãt violẽtã paſſionẽ paſſus fuerit puer ⁊ añ ꝟ ẽꝑs ruptis pãniculis egredit:⁊ ꝟ ſi nutrimẽtũ ꝑ⁹ fiat a mre puero.⁊ ſic ꝑ⁹ ꝑ⁹ mri aduẽit.veloci⁹ ãt.x.mẽſib⁹ egredit:ꝫz qcũqz opiati ſ̃ bñe puez tꝑs plus.x.mẽſib⁹.iá.n.mltotiẽs b⁹ audiui: exerũt b⁹ mõ q̃ ꝺẽo ꝺre.qñ mrices ſpũz ꝺceꝑerũt i ſe/ ipas a vẽtre vẽtoſitatẽ ꝓbẽte iflabũt.ſi.n.b⁹ poterãt vl putãt vti mulieres ad ſe bñe:tẽ ⁊ ſi mẽſtrua ñ exũtia cõ uertãt i mricib⁹ ⁊ fuerit diuturnioza:ſẽp õfluũt in mri ces:ẽ qđẽ qñ a vẽtoſitate q̃ ẽ a vẽtre.ẽ ãt qñz ⁊ calefcã. ꝫz ẽt tũc i vtero putãt bñe mlieres tãq̃ mẽſtruis ñ egre diẽtib⁹ ⁊ mricib⁹ iflatis:ꝺcim qñ mẽſtrua rũpunt ſꝑota nea:aut alys ſupdeſcẽdẽtib⁹ ad mrices ⁊ ducẽtib⁹ ꝺoꝛ ſũ ꝓoza:⁊ vẽtoſitas egreſſa ẽ:⁊ mulieris vtiqz ꝺfecti ꝑ⁹ purgõnẽ mrices apte ſ̃.⁊ ad teſticulũ ꝺuerſe ſũt ⁊ coeũ tes cũ vis mlieres ꝺceꝑerũt ad ſe eoꝺ ꝺie aut ſil paucis dieb⁹ putãt ãt mulieres iexꝑte baꝛ rõnũ ⁊ cãꝛ illo tꝑe i vẽtre bñe tẽ qñ mẽſtrua ñ egrediebãt ab ipis ⁊ mrices iflate erãt:qꝺ ãt nõ ẽ diuturnũ.x.mẽſib⁹ bñe i vtero di cã.nutrimẽtũ ⁊ augmẽtũ qđẽ a mre deſcẽdẽs nõ ãpliꝰ ſufficiẽs puero ẽ.qñ.x.mẽſes aduenerit ⁊ ebꝛyo augeaꝛ attrahit.n.ad ſe ſãguinẽ dulciſſimũ:piter ãt ⁊ a lacte au geꝛ paꝛ:cũ ãt ipi rarioza ꝟ fiũt:⁊ groſſioꝛ exñs puer pe tẽs pl⁹ ñ exñte nutrimẽto calcitrat ⁊ pãniculos rũpit ⁊ mulieres ꝑ pictes ꝟ patiũt magis:deficiũ.n.nutrimẽtum pueri ad ſufficiẽ⁹ vſqz ad.x.mẽſes.pl⁹ õfic aũt bis ꝓ b⁹ ſ̃ ãt ꝟ q̃ purgãt a mẽſtruis plimis.alie vo pancioꝛibus b⁹ ãt ſemꝑ fit:⁊ nã ⁊ i gñe mricũ ẽ:q̃ ãt mẽſtrua modica trãſmittũt:nutrimẽtũ rari⁹ ſe ꝑbẽt puer i vltio ẽꝑs:qñ vtiqz g̃ ſupioꝛi nutrimẽto ldiget faciũt calcitrare:⁊ añ.x. mſes egredi.paꝛ.n.ab ipis egrdit ſãguis:ſic ãt i pl⁹ accit ⁊ ſiñ lacte magi ẽ bas mlieres q̃ modica mſtrua mittũt puerioꝛes.n.carnis ⁊ ꝺẽſe carnis ſũt bac ãt rõe:qꝺ õficiẽte nutrimẽto egredit ẽbꝛyo:niſi aliq̃ paſſio violẽta accidat: teſtioniũ ãt ẽ auis q̃ fit ex vitello oui b⁹ mõ:accubante mre calefit ouũ:⁊ qõ exiſtit i ouo a mre mouet.calefaũ ãt qõ exiſtit i ouo ſpũz bz ⁊ attrahit aliũ fridũ ab aere ꝑ ouũ.ouũ.n.rarũ ita tãq̃ aptũ ſpũz attractũ ſufficiẽtẽ ire exñte iferi⁹ ⁊ augeat auis i ouo ⁊ articulaꝛ hoc mõ ⁊ ſili q̃ ⁊ puer.ſic ⁊ ꝑ⁹ ꝺcim ẽ a me:fit ãt ex vitello oui.nutrimñ tũ ãt ⁊ augmñtũ ẽ ab albo qõ ẽ i ouo.⁊ b⁹ vtiqz mãifeſtũ ẽ oib⁹ fcm̃ gcũqz ⁊ itellectũ itẽdũt:qñ ãt õfic nutrimẽtũ auicule ex ouo nõ bñs ſufficiẽs a q̃ viuat mouet fõtiter i ouo appetẽs nutrimñtũ pls:⁊ pãniculi circũfrãgũt:⁊ qñ mr ſẽtit auiculã moueri fortiter rũpẽs extrabit:⁊ ꝟ acci dũt ſibi l.xx.dieb⁹.⁊ mãifeſtũ ẽ qꝺ ita ſe bz.qñ.n.ſculpſit auis i cortice oui:nihil ẽ bũidũ qõ ſit dignũ rõe: ꝺſũptũ .n.ẽ i auiculã.ita ãt ⁊ puer qñ augeat ñ ãpli⁹ põt mr ꝑbe re nutrimẽtũ ſufficiẽs:appetẽs tgr pls nutrimẽtũ pũte ebꝛyõe calcitrãs frãgit pãniculos.⁊ ſolutũ a ligamento tẽdit piter foras.ꝟ fiũt i.x.mẽſib⁹ ad lõgiſſimũ.⁊ ꝫz hãc rõnẽ ⁊ beſtys ⁊ ferꝛ ꝑ⁹ aduẽit tꝑe i q̃ ſingulũ pit ad lõ gi⁹.vniculqz.n.aialiũ neẽe ẽ tꝑs eẽ i q̃ nutrimẽtũ rari⁹ ẽ ebꝛiõi.⁊ õficiet.⁊ ꝑ⁹ adeſt.Et q̃ qđẽ bñt min⁹ nutrimñ tũ ebꝛiõib⁹ min⁹ ꝑiũt.q̃ vo plus poſteri⁹.⁊ ꝟ gõ ad ꝟ di ctã ſ̃ a me.puer ãt qñ circũfrãgũt pãnicli.ſigdẽ vtiqz i exitu ad caput facile pit mſter.ſi ãt ꝫz lat⁹ aut ꝫz pedes egredieꝛ.fit.n.hoc ſi ita egreſſus accidat.facꝛ ãt ab ãpli tudie mricũ ⁊ ſi mr i dolor ñ geſcat.ꝑ⁹ ãt ⁊ ſi ita egredi ex⁹ difficulter piet mulier.mlte vtiqz aut ipe õſtructe ſ̃ aut pueri aut ſil.piẽtes ãt mulieres maxie dolẽt q̃ ꝑ pa riũt ꝓp icxꝑiẽtiã dolor:⁊ maxie dolẽt q̃dam ꝫz lũbos ⁊ ãchas,dolẽt ãt ⁊ torũ coꝛp⁹.diſtãt ãt ⁊ ãche ipaꝛ.q̃ aũt maxie exꝑte ꝑ⁹ min⁹ dolẽt ꝑ piẽtib⁹.q̃ vo ml'tiẽs mi n⁹ dolẽt.ſi ad caput icrit ebꝛyo.caput ꝑ ex⁹ egredit. ꝺñ alia mẽbra ꝺſa.poſtrẽo ãt vmbilic⁹.ex vmbilico ãt re gio tẽſa ẽ.p⁹ ꝟ ãt putredo vẽit ſãguica a capite ⁊ ab alio coꝛpe ſegregata a coactiõe ⁊ laboꝛe ⁊ calitate et feꝯ vel facꝛ viã purgatiõi ꝑ⁹.ꝑ⁹ exitũ putridi mũdificatio fit ꝫz tꝑs ꝑ⁹ ꝺcim.et mãmille et alia mẽbra mulieꝛ q̃cũqz bũi dioza ſ̃.rũpũt min⁹ qđẽ i ꝑ ptu.ꝺeiñ tãq̃ plrib⁹ coꝛrũ pũt ptib⁹ adhuc magis rũpũt eũatis venis a mũdifica tiõe ꝑ⁹.ꝟ ãt a me dcã ſ̃ ad ꝟ.gemelli ãt fiũt abvno coi tu.bñt.n.vẽtres et ſin⁹ mrices ꝺẽſos.hos gõ longioꝛes. alios vo ꝓpigoꝛes.teſticli et multoꝛ gñatia aialiũ plu res bñt paucoꝛ gñatiuis.ſil'r ãt oues et beſtie et aues. qñ ãt mulieri accidat diuerſa aut diuiſa accñs ad duos vẽtres et mrices rapiãt ſpma et vẽtriũ.nz alter ad alte rũ ventrẽ relaxet.diuiſũ ãt i vtroqz vẽtre ꝓclaꝛ et vi unificaꝛ eodẽ mõ q̃ et nẽ ꝺcim ẽ.qꝺ ãt ab vno coitu gemel li fiũt.hoc ẽ ſignũ carnis et ſus et alia aialia ſ̃ q̃cũqz ab vno coitu ꝑiũt ⁊ duo ⁊ plꝛa.et ſingulũ aialiũ i mricibus i vẽtre et paniculoſ̃.et ꝟ noſipi dicam⁹ fieri et hec ꝑiũt eadẽ ꝺie et oia vt multũ.ſic ãt et mulieri ab vno coitu pueri facti.vteꝛqz i vẽtre et i regiõe ẽ.et ꝑiũt eadẽ ꝺie vtiqz et ꝑ⁹ alter egredit foras et regio ipi⁹.qꝺ ãt femia et maſculus gemelli fiũt.ꝺico i femia et i viro et iñ vno quoqz ãſli ſpmã eẽ et ifirmi⁹ et forti⁹ et ñ iſil' egredit ſpma:ꝫz rotas et tres erectiões vl erectiões.et ñ ẽ poſſe ſ̃ ſic cẽtotũ forte.qõ ꝑ egredit et qõ poſteri⁹.ſigdẽ ꝺtigat groſſit et forte ſpma intrare i alteꝛ vẽtriũ illic ma ſcul' fit.ſi vo i alterũ bũidi⁹ et ibecilli⁹.ibi femia fit. ſi vo i vtroqz forte igrediaꝛ vtriqz maſculi fiũt. ſi vo ifir mũ vtreqz femine fiunt. Jſte ſermo ſic dictus totus fi nem habet. Deo gras

¶ Explicit liber by. de nã pueroꝛ trãſlatus ꝺ greco i la tinũ a mgro Bartolomeo ꝺ Meſina ſeculo iuſſu ac mã dato illuſtriſſimi viri Mãfredi ſereniſſimi regis Sici lie ſcie amatoris tẽ.emẽdatus per magiſtr ũ Gregoriũ a yulpe de Vincentia artium et medicine doctorem.

Galieni principis medicorum migro Tegni cū commēto Dali Rodoam liber incipit.

Intendimus edere ſmonē exponētē illō qō clauſū ē de ſmōe Galieni i libro ſuo q̄ vocat̄ ars parua. Dico ḡ q̄ ga. nomiauit būc librū artē paruā: vt ſignificaret hoc noſe: q̄ liber iſte ꝓtinet regulas artis medicine I.

oēs.

Qō ē: qz ipſe determinauit doctrinaz artis medicine i libris ſuis quā poſuit in eis: t aggregauit i ꝟ libro ſūmas eius: qō cōpleuit cū expoſitōe i alys libris ſuis. Factū ē ḡ q̄ eſt i hoc libro paruus in cōparatiōe ad illud qō oēs illi ꝓtinēt libri paruū. n. ex oi re ſimile ē i forma magno cōpleto. Eius autē qō in hoc ꝓſiſtit liber cōparatio ad illō qō i alys eſt libris ē ſic cōparatio pueri ad vir perfectū. Et qui putat q̄ liber de ingenio ſanitatis eſt ars magna pcō parationē ad hūc libz: ei⁹ opinio ē opinio vana: qm̄ liber de ingenio ſanitatis ē vna partiū medicine artis: t ē pars magna q̄ cōtinet regulas curationis tm̄: t remanent ex arte medicine ꝓtes multe ſic̄ canones de regimine ſanitatis: t canones ō morbis t accidētib⁹: t canones criſis: t canones pulſus: t res alie multe. t pp hoc mētiē ſmo illius q̄ noiauit hūc librū artē paruā: cōparatiōe facta ad librū de ingenio ſanitatis: t verificat̄ ſmo eius q̄ noiauit eū artē paruā: cōparatōe facta ad cōplemētū artis medicie: qō ꝓtinēt oēs libri tui q̄ ſūt in ea. Uez noſtio ga. q̄ noiauit librū de ingenio ſanitatis: artē magnā: eſt illud qō fecit errare iſtos donec opinati ſūt illō: t nos gdē exponemus eius ſermonē in hoc libro expoſitione cōuenīēte ſentētys eius: t videbimus q̄ nō ſit i ſermone noſtro egreſſus ab intētionibus viri: t afferem⁹ in p̄mis dictiōes eius vt appareat q̄ ſmo noſter eſt ꝓueniēs t nō egrediēs. I.

Qui ille liber ars p va dicat.

Qntū ſit doctria.

Octrina eſt actio doctoris in diſcipulū: t ieeſſus: t ſemita: t via: ſūt noia ſynonyma: nam ſignificatio cuiuſq̄ eoz ē eadē ſignificatiōi alteri⁹: t antiq̄ gdē voluerūt p illō plationē. i. doctrinā q̄ fac̄ cadere i animā diſcipuli illud qō ꝓcipit ſup ipz magiſter ex ītētiōib⁹ rei: q̄ intēdit docere eū: t noiat hic platio doctria: t cōpleſ eſt ſiue doctrina ſit plata dictionib⁹ aut audita ſiue ſcripta aut inſpecta: ex q̄ itelligant̄ ille eedē dictiones: aut indicata manu aut digito: aut ſtatiōe ex q̄ itelligat̄ illō qō ſignificāt dictiones. Doctria. n. aut eſt plata actu: aut plata potētia: t nō eſt oria ēt inter illa. vz. q̄ doctor ſit p̄ſens q̄ doceat diſcipulū: aut ēt nō p̄ſens: cū ipſe iā firmauerit t ſcripſerit t explicauerit illud ex quo itelligit doctria

II.

Res ſūt oēs doctrie q̄ ſm ordinem currunt: inceſſus ſunt ſm tres ordines. II.

p Prima qdē ē ex finis notiōe q̄ ſz diſſolutionē fit.

v Ma earū q̄dē fit ſcōz viā ꝓuerſionis t ſolutōis: t ē vt ſtatuas rē ad quā itendis t cui⁹ iquiris ſciam in mēte tua ſm finē ꝓplemēti ei⁹. Deide cōſideres in propinquori: t ꝓpinquiori ex eo ſine quo non ſtatres illa nz cōpleſ: vſquequo pueias ad principiū cōpleméti eius. III.

s Ecūda vō q̄ ex cōpoſitione eſt ſm reſolutionem inuentorum.

T ſecūda ē ſcōz e viā cōpoſitiōis t ꝓrietatē ſemite p̄me: t eſt vt incipias a re ad quaz tu pueniſti p viā diſſolutiōis t cōuerſionis: deide redi i illis reb⁹ t cōpōe eas adinuicem vſquequo perueniās ad poſtremū earū. IIII.

t Ertia vero ex termini diſſolutiōe: cui nūc inſiſtim⁹ Appellare autē licet huiuſmodi doctrinā: nō ſoluz termini diſſolutionē ſed ēt apertionem: vt quidam nomiauerūt: aut reſolutionez aut diuiſionē vt alij quidam: aut explicationē: aut expoſitionē vt alij.

donec aſpiciēs i aliquo libro antiquoz ſz ſemitā doctrie adiſcat ex ordie vel editiōe libri abſq̄ mediatore. Dixit .n. ga. i tractatu p̄mi libri de iuamētis mēbroz: q̄ p ſcripturā itelligim⁹ ſmonē Platonis t Ariſto. t Hy. t reliquoz antiquoz ex philoſophis t medicis: q̄ſi nos pūtes audirem⁹ doctrinas eoz. Et doctrinā gdē currere ſz ordinē ē: vt incipias de re aliq̄ deide pcedas ex ea ſz ꝓtinuationē aut ꝓſequtiā vſq̄quo cōſeq̄ris totum quo idiges: t ipſā curre rē ſm ordinē eſt vt incipias rē aliquā deide nō ꝓtinues eā cū eo cū quo ꝓtinuat̄ ex reb⁹. Et ga. gdē dixit q̄ doctrie q̄ ſm ordinez currunt ſūt tres: t narrauit eas t tacuit de doctrinis q̄ nō currunt ſm ordinē cū nō extrabat̄ per eas queſitū: ſic oſtēſuz eſt i arte dialetice. II.

Qre t quot ſint doctrie ordinate.

b Ec eſt vna ſpecierū doctrinarū q̄ currūt ſm ordinē: t eſt illa q̄ noiatur diſſolutio p conuerſionē. Quidā vō poſuerunt ei exēplū dicētes: corpus eſt cōpoſitus ex mēbris t mēbra ſūt cōpoſita ex būoib⁹ t humores ex cibis: cibi ex elemētis. Hoc autē exēplū nō ꝓueīt ſentētie ga. neq̄ ꝓuenit ſnie ātiquoruz: qō ē: q̄ diſſolutio p ꝓuerſionē ē ſm hūc ordinē t modū. Accipe q̄ſitū t ſolue ipz in ſubiectū qō ē in eo⁹ ꝑdicatū t cōſidera conſequtiā ſubiecti: deiñ cōſequtiā ꝑdicati: t attrabe p illō rōcinationē ei⁹: t ſi inuenis i aliq̄ ꝓpoſitionū rōcinatiōis ei⁹ locū conſiderationis. i. dubitatiōis ſolue ēt ite illā ꝓpōnē: t nō ceſſes facere hoc ſp vſquequo deſcendas t deueenias ad p̄ncipia artis: t ſcias cognitas. Et geometre gdē t auctores ſcia ſciūt hūc modū doctrie. Et Ariſto. gdē iā poſuit ipz i analeticis. i. i libro poſteriorū. Hali. ḡ vult p diſſolutionē hāc ītētionē: nō ītētionē quā gdā itelexerūt itellectu egredīēte ab oib⁹ ſentētys t ſcientys: t icōueniētē ſentētie ga. Eſt nāq̄ ſmo ei⁹: vt ſtatuas rē ad quā itēdis: t cui⁹ ſciaz q̄ris: i mēte tua ſz vltimū cōpleméti eius. i. vt accipias q̄ſitū: deide cōſideres i ꝓpinquori: t ꝓpinquori ex eo ſine quo nō ſtat q̄ſitū nz cōpleſ vſquequo pueniās ad p̄ncipia ei⁹. i. ad ſcias ſcitas t cognitas t p̄ncipia ei⁹: t hoc gdē ē res mānifeſta i dialetica: exēplū ā q̄ pueīt ſentētie ga. ē ſm hūc modū. Uolumus addiſcere artē medicine. inuenimus q̄ artē medicine dīe ꝓtes duas ſcz vna ē inquiſitio ſanitatis: t altera ſeruatio ſanitatis. conſideremus q̄ ingſitionē ſanitatis: t inuenim⁹ eā exiſtere p curationē: t cibos: t medicinas: t conſideramus i conſeruatione ſanitatis: t inuenim⁹ eā eē p cibos t regimē: deiñ conſideram⁹ i vnaq̄q̄ bar rep: t nō ceſſam⁹ deſcēdere vſquequo pueniam⁹ ad ſcientias notas: t vſq̄ ad eas q̄ oz ponere p̄ncipia medicine. III.

Qntā ſcia geometre t ſciaz cratores p̄cedant:

b Ec ē ſcōa ſpēs doctrie ꝙ currūt ſcōz ordinē: t eſt

Quid sit doctrina diffiniti ua.

Intellectum ex sermone meo i scriptis eius qđ est dissolutio. et demonstrationes qdē oēs fiunt i his duab⁹ doctrinis, demonstratio aūt qre fit p cōpositionē: et demonstratio qz fit p dissolutionem. IIII.

b Est ergo ista tertia doctria q̄ currit sz ordinē et est vt accipias diffinitionem q̄siti: et dividas i ptes eius: et aspicias i vnāquāq; ptiū eius et ptiū pticulariū eius: et cōpleas cōsideratiōe tua totū cuius intellectu indiges i illo q̄sito. Et Galenus quidem narrat et nūerat in sermone suo hec nola quibus ātiquis hāc noiauerūt doctrinā. vnusquisq; n. eorū noiauit eā noīe ꝓprio quo intendit facere intelligere auditorē huius doctrine: sūt q̄ nomia ista synonyma in hac doctria. V.

v Ulterius dicere: qđ quedā medicorū q fuerūt ante ipsz conati sunt facere doctrinā artis medicine per viā dissolutōis termini. Et si ipsi ꝓpleuissent doctrinaz eius hoc mō doctrine excusassent galenum ab iteratione huius doctrine. nec ipsi conati sūt illō: sz ñ cōpleuerunt. VI.

v Ulterius qđ quedā medicorum q ante ipsum p̄cesserūt conati sunt facere doctrinā artis medicine per viā cōpositōis: i q̄ fit inceptio ex p̄ncipijs medicine et scietijs scitis: et cōponit: et extrahit per cōpositionem eius totū qđ est necessariū in medicina. VII.

v Ulterius qđ solutione p cōuersionē ñ usus est aliquo medicorū q̄ p̄cesserunt ānos ipsz in doctria artis medicine: et significat per sermonē suum istū. s. qđ hec semita sunt res q̄ extrabunt oēs artes per viā rōnis: qz tertia fit p viā

c dissolutōis diffinitionis: et est semita q̄ vtimur i hoc nostro libro: et tibi iest vt nomines hāc doctriaz loco dissolutōis termini aptione termini: sicut noiauerūt etiā eā quedā alij: aut resolutionē termini: aut divisionez eius sicē noiauerūt eam alij: aut explicationē: aut expositionē eius aut ōtermiationem eius sicē noiauerūt eaz alij. V.

c Quidam fuit ex herofilorū hmōi facē doctrinā: quēadmodū eraclydes et eritheus.

Et iā conati sūt quidā sociorū herofilis icedēt hac doctrina: et eraclides et eritheus. VI.

c Quidam fuit etiā ex hoc ꝓpositionē ipi herophili: et quidā erasistratorū et atheniēsis atbaletis.

c Et conati sūt etiā scōz viā ꝓpositionis socij herophil: et quidā ex socijs erasistratis: et atheniēs⁹ dict⁹ atbale⁹. VII

n Ullus tñ ānos scripsit eā q̄ ex finis notiōe incipit: ex q̄ oēs artes ꝓsistūt secūdū rationē.

c Et ñ usus est aliqs corū q fuerunt ānos i aliquo librorū suorū doctrina cui⁹ inceptio est ex conamine mētis ad finem rei ad quā itēdit: quāuis hvia sit res q̄ extrabūt oēs artes per viā rōnis. VIII.

g Sed et illā quidē alibi p̄tāsiuim⁹.

c Et iā subito vsi sumus illa doctrina in alio libro ab isto. IX.

h Ille vero diffiniti nā faciem⁹ doctrinā q̄ exstū reliquit ab ea q̄ est sem dissolutionē et dignitate et rōne: tñ abundās est ad ꝓpbēsionē tot⁹ et memoriā cor̄ q̄ sem ptē. facile. n. mēorabila sūt satis ex termini dissolutiōe oia: eo q̄ ptineat i se totius artis capitula et optimū terminū: quē et subalē qdā noiant econtrario divisionē: et his q̄ notiones appellāt. Et illi siq̄dē ab accidētib⁹ diffiniūt reb⁹: ibi vero a substātia ipsa cōsistūt.

i In hoc aūt libro nos vtimur doctrina q̄ fit ex dissolutōe diffinitōis. Quātū q̄ minuit hec doctria pria i dignitate et ꝓfitia rōnis: tñ supfluit in hoc q ipsa aggregat totā rē: et facit remēorari vnāquāq; ptē eius: quā valde facile fit hoī suaz illō et remēorari illō qđ addiscit p viaz dissolutōis termini: propterea q diffinitio ꝓfert summas artis tot⁹ q̄ē diffinitio quā qdaz noiant substātialē: vt distinguāt iter eā et iter diffinitōes q̄s noiant notōes: quā ille diffinitōes nō diffiniūt nisi ex accidētib⁹ q̄ cōcomitant eas: sz diffinitio substalis diffinit rē ex ipsa substantia rei. X.

q Et vero sez prē tractatō vnuquisq; se medicial⁹ specialiter i multis aliis a nob⁹ scripta est negocijs: qb⁹ expedit vti ad tres doctrias

t Tractatōi aūt scōz vult per hanc doctrinā illud qđ diximus de solutione q̄siti ad subiectuz i eo et ꝑdicatū et reliqs artis solutōes. Qđ q̄ p̄missimus ꝓueniēs est sententie Galieni: nō ei qđ explificauerūt alij a nobis. VIII.

e Licet qz vsus est solutōe p cōuersionem i doctrina artis medicie in libris i q⁹ cōpleuit doctrinā arti medicie. IX

d Diffinitio substātialis est q̄ determinat rez diffinitā p res essentiales et diffinitōes notate notōes: sūt descriptiones.

Et ōnia qdē iter diffinitionē et descriptionē est q̄ i diffinitione ponit gen⁹ rei et adiūgit cum ōnia aut differētijs q̄ discernūt eēntiā diffiniti ab alijs. Et i descriptōe ponit gen⁹ rei: et adiūgit cū ꝓpetatib⁹ aut accidētib⁹ q̄ discernūt descriptū ab alijs: et ñ p rē eēntialē: et qđ reanet ex sermōe ei⁹ intellectū ē. X.

v Ulterius qđ ptracta uit ptiularia medicine i q⁹ vtunt doctrinis trib⁹ q̄ currūt: scōz ordinē: et iā cōpleuit eā i libris alijs multis ex libris suis. doctrine vo q̄ nō fm ordinē currūt sunt divisio et descriptio. Et galenus qdez dixit doctrias: vt iuitaret nos ad addiscēduz arte dialeticē: et vt faceret nos scire: qz ipossibile ē ꝓbēdere arte medicine sine arte dialeticē. Nisi sit hō excellentissimi ingenij sicē hy. Nā bonitas nāe ei⁹: et superfluitas solertie ipi⁹ pduxerūt cū ad hoc vt vteret his doctrinis absq; dialetice arte nālr sicē i uenim⁹ aliquē hoiez nō errare. qm nā eius pduxit cū ad declaratiōes. et quosdā eor̄ ñ errare: qm cū eis ē ars: et quosdā eor̄ errare: qm cuz eis nō ē ars pp defectū grāmatice. Propter abbreuiationē q̄ nārū bo-

Nota inter diffinitionem essentialē et accidētalez.

De laudibus hy.

minū bn⁹ tpis ga. inultauit nos p būc fmonē: ad discē-
Sine dialetica me dicie aro ōpreh-ē-di ñ pōt. dā artē dialeticā. Et facit nos scire: qz sine ea nō ꝓfhēdi tur aro medicine: ⁊ cū ga. dicat boibus sui tpis būc fmonē: ⁊ bonitates i eis sint famose: ⁊ philosophia sit i eis cō munis ⁊ manifesta: tūc q̄ é opinio tua de boib⁹ b⁹ tempozis: i q̄b⁹ philosophia é extranea. II.

c Larificauit ga. itētiōes ſ B libzo suas dicēs. Nos nō dicem⁹ i eo nisi sūmas ei⁹ qō declarauimus fz exponē in alijs libzis: ⁊ iste sūme sūt fiē ones ei⁹ qō é i illis libzis. Intelligim⁹ ḡ ab eo: qz nō sūt ꝓclusiones: ſz sūt silles ꝓclusionib⁹: ⁊ ipe qdē suppluitate sue solertie ⁊ bonitate sue scie dixit būc fmonē. ⁊ si ipse dixisset q̄ sūt ꝓclusiōes: tē doctria ei⁹ cucurrisset ñ fz ordiné. Qui ḡ existimat q̄ sūt ꝓclusiōes tunc ñ itelligit a viro. Et q dicē sūt fructⁿ illoꝝ libzoꝝ: tūc iā elōgat valde ab itellectu ga. qñ fructⁿ sunt id i q̄ fit inuaſtū ex illis libzis. Et ga. qdem narrat bāc itētionē: vt dirigat mētē pfecti ⁊ discipuli simul vſus iuamentū qō fit cū eo: qō é in B libzo. pfecti qdē qz firmāt i mente ima canones bui⁹ artis ⁊ facit cū rememozari ei⁹ qō forsitan obliui scerēt i disponē seny. ⁊ discipuli qdē qñ fac qō é i B libzo artis medicine inētū ei potētiā ꝓpiquā ex apparitiōe ad actuz. Cum ḡ icipit opari aligd opationū suaꝝ: ⁊ aspicit i aliquo pticulariū suoꝝ qō erat i eo occultū ponit ad effectū. ḡ cōplet ei p viaz artis medicine.

Devtilitate buꝰ libꝝ

¶ Finit prologus.

¶ Incipit tractat⁹. I.

Ec é diffinitio subalis medicie. qō ē: qz determinat itētionē artis medicine p res cētiales. Cuius n⁹ qdē ei⁹ é iste fmo. Scia rez ptinētiū cōtinuataꝝ. Nā scia baꝝ rez é gen⁹ oiuz artiū factaꝝ a pncipijs sūptis ex scia nāli: sic agricultura ⁊ curatio bestiaꝝ: ⁊ pastoral scia alaliū: ⁊ medicia. Et dria eius é fmo ei⁹ cū sanitate ⁊ egritudie. ⁊ cū disponē i q̄ nō euadit boi sanitas neq; egritudo. hec. n. dria discernit cēntialr artes medicie ab oib⁹ artib⁹ factis a pncipijs sūptis ex scia nāli. Et dictiōes qdē b⁹ diffinitōis sūt diminute. diminutō né vo eaꝝ occultauit ga. i iteratiōe sua q̄ iterauit tfaz. b. dicūt q̄ tfa. b. apud arabes significat cū p⁹ ⁊ ꝓuctionē. ⁊ i B q̄ semel rememozat⁹ é bois ⁊ cū manifeste fuerint

Quib⁹ cū alijs scietijs medicina cōuenit ⁊ qb⁹ ab alijs dfat.

oēs dictiōes assūpte i ea é fz B. medicia é scia rez ꝓportionataꝝ ꝓtinuataꝝ cū sanitate bois: ⁊ rez ꝓportionatarū ꝓtinuataꝝ cū egritudie bois: ⁊ rez ꝓportōataꝝ ꝓtinataꝝ cū disponē i q̄ ñ euadit boi sanitas: nz egritudo: qō si generi medicie ꝓpiq̄ ei⁹ cēt nomē: ⁊ dñie ei⁹ nomē aggregassz ga. duo nōia ⁊ ꝓiūxisset ea cognitiōe diffinitōis. verū ꝓpea q̄ ñ fuit generi ei⁹ illō nz dñie ipius vtil bis noīb⁹ vt itelligat ex eis itētio generis ꝓpinq ei⁹: ⁊ dñie q̄ discernit eā cēntialr ab alijs artib⁹ ordinatis sub genere. Putat ät q̄ i hac diffinitōe é assūptū qō é ꝑriū sermōi Ari. i ꝑdicamētis: q̄ sānitas ⁊ egritudo sūt duo ꝑria iter q̄ nō é medium. vt vo de disponē q̄ ñ é sanitas nz egritudo: putat q̄ ipa é media inter eas. Quidā ät affirmāt iuētionē b⁹ disponis p alterationē tūi corpis ex sanitate ad egritudinē: ⁊ ex egritudie ad sanitatē. h. n. alteratio trā sit p mediuz qō é dispō tertia. qō si isti itelligerēt ab Ari. i ꝑdicamētis ⁊ a ga. fz q̄ dicūt: remouereť corꝝ ambiguitas. qō é. qz aristo. vlt q̄ impossibile é a corpe sanitatē ⁊ egritudinē simul remoueri: ⁊ fieri i eo disponē tertiā i q̄ ñ sit poztio sanitatis: nz pozcio egritudinis: ⁊ B é vez. Et ga. vlt p disponē q̄ ñ sanitas nz egritudo dispōnē corpis i q̄ inueniunť aut sanitas ⁊ egritudo simul: aut vna caꝝ i boza vna: ⁊ altera i boza alia: aut portio cuiusq; eaꝝ: aut fz semitā ꝓmixtōis aut vicitatis: ⁊ ꝓp illō ñ firmauit iudiciū sup inuētionē b⁹ dispōnis tertie. fz narrat dictionē q̄ significat illō qō dixit. ⁊ é fmo ei⁹ inq̄ nō euadit boi. ⁊ ego exponā illud i

Qūo sanitas ⁊ egritudo sit ꝑria iter q̄ cadit mediū fz gal.

pzie audire oz.

c Toz vt itelligas nomī scie i hoc loco scōz itētionē cōem nō scōz itētionē ꝓpriā. III.

Anū ät et egrū et
s neutrū tripliciter vnūq̄q; dicitur. hoc qdē vt corp⁹: hoc ät vt cā: hocvero vt signū: ereni susceptibile sanitatis é corp⁹: et efficiēs aut ꝓseruās eā cā é: et declarās eā signū oia ät hec vocāt helenes sana; Scōz vo cūdē mōz ⁊ egra et susceptiua egritudinū corpora ⁊ efficiētes et cōseruātes egritudies cās: et signa declarantia. et neutra scōz cādē rōnē: et corpora et signa et cās. IIII.

Tllō qdē qō cō
c tinuať cū vnoquoq; hoz triū: et ꝓportionať ei. ſ. in sanitate et egritudie et disponē q̄ ñ é aliq̄ eaꝝ é vna triū rerū: aut corp⁹: aut cā: aut signū. nā oēs nīe ligue cōparant corp⁹ suscipiēs sanitatē ⁊ cās faciētē et ꝓseruātē cā: et signū declarās ipaꝝ ad sanitatē: et scōm eo qō futuꝝ é de fmōe ei⁹. ⁊ B ét pole é: ⁊ ñ é ei oppositū cū fmō ari. nedū q̄ necēaꝝ faciat ꝑdictionē. qō é: qz intellectū é ex fmōe ari. q̄ corpa alteranť ex sanitate ad egritudinē ⁊ ex egritudie ad sanitatē. ⁊ q̄ i hac alteratione pole é inenire hec duo ꝑria aut i pri⁹ corpis longinqo: aut i ꝓpin⁹ ꝓpinq̄: aut i boza vtercq; eaꝝ vnaq̄q; ſ. sanitas ⁊ egritudo q̄ñ alterať ab eo corp⁹ neēe é vt minuať ⁊ addať ei⁹ diminutio vsq̄q̄ euanescat: ⁊ neēe é vt addaťur altera: ⁊ magnificeť ei⁹ additio vsq̄q̄ ꝓpleať ei⁹ cē: ⁊ b⁹ additio ⁊ diminutio inenunť simul: hec ḡ dispō tertia quā dixit ga. ꝓuenit ét snle ari. Et ari. qdē nō ꝓhibuit: nisi vt dicať: qz iuentē dispō tertia diuersa sanitati ⁊ egritudini. ſ. vt sint dispones tres: ordo cuiusq; triū sub genere suo

sit eq̃lis ordini alteri⁹. Nã sic̃ arist⁹. hãc intentionẽ dici phibet: simil⁹ gal. phibet eas dici. Duo ergo viri sunt cõtrarietes, t diuersitas sublata ẽ iter eos: cuius sit mãifestũ sermonem Galieni facere opinari illud. II.

v Ult vt intelligaf ex eo itẽtio generis. sub q̃ ordinã tur oẽs artes facte a pncipijs sũptis ex sñia nãli. B nãq; gen⁹ ẽ cõe nõ ꝓpriũ illis artibus. III.

e Ermo iste intellectus est exponens partẽ diffinitionis IIII.

f Scit nos scire i hoc fmõe oriã iter doctrinam artis medicine: t inter opationẽ p illã qõ discim⁹ ex eis t q⁹ dispõ i eis est fz q⁹ dicim⁹ pmũ cognitiõis: vltimũ opatiõis: t pmũ opatõnis. vltimũ cognitiõis: t fmo ei⁹ intellectus ẽ: t nos exponem⁹ diuisionez t ipsi⁹ explanationem q̃ diuidit ptes diffinitõis medicie vt dirigaf mens p illã in ea qõ ẽ p⁹ illã. Dico q̃ q⁹ cãz sanitat⁹ duo sũt mõi. Un⁹ eoz ẽ cãz faciẽtiũ sanitatẽ: t iste ee dẽ sũt cãe sanãtes egritudinẽ: sic̃ curatõ: t medicine t cibi. t canonũ baruz cãz cõpleuit doctrinã i libro õ igenio sanitatis t moduz. Alter modus ẽ cãz ꝓseruãtiũ sanitatẽ. t canonũ baruz cãz cõpleuit doctrinã i libro õ regimie sanoz t docet i B loco artis pue q⁹ medicus peruenit p cãs sanitatis ad cãs egritudis in pmis: deide ad cãs dispõnis tertio vt aff cãs sanitatis t caueat cãs egritudis t cãs dispõnis tertie: sic̃ premisit illud i libro sectaz. Et cãe egritudinis sũt tres: cã aũcedẽs sic̃ repletio: t cã ꝓiuncta sic̃ putredo faciens sebẽ t cã pmitiua: sic̃ casus aut pcussio aut obuiatio caloris solis aut frigoris aeris: t scz hãc sititudinem sũt cãe dispõnis q̃ ñ ẽ sanitas nz egritudo. Deiñ docet q⁹ medicus puenit ẽt p⁹ cognitionẽ haz cãrũ ad cognitõez corporũ sanoz: deiñ egroz: p. stes illorũ q̃ nõ sũt sana nz egra.

De cãis sanitatez faciẽtib⁹ t cõseruãtibus.

De trib⁹ cãis egritudinis.

hãc rõnẽ cõparãt corpus suscipiens egritudines t cãs efficiẽtes t conseruãtes eas: t signa declarãtia eas ad egritudinem: t simil⁹ ẽt ꝓparãt corp⁹ t cãz t signũ significãs dispõnẽ q̃ ñ ẽ sanitas nz egritudo ad illã dispõnẽ. IIII.

e T scz prima q⁹ dẽ rõnẽ scia cãz sanaz medicinal⁹ ẽ. p⁹ illã ãt t aliaz: scz vero t egrarũ: t tertio neutrarũ: t p⁹ hoc corpoz: pmũ qdẽ sanoz: deiñ egroz: ō inde t neutroz t ō signis vero fm cãdẽ rõnẽ: i actõnib⁹ vero pri⁹ qdẽ corpoz cognitio ex signis manifesta ẽ: post hoc vero t cazcãrũ inuẽtio.

e T pria qdẽ itẽtio medici ñ ẽ nisi ad sciẽdũ cãs sanitatis: deiñ pp illud puenit ad reliqs cãs. s. egritudies i primis deiñ ad cãs dispõnis q̃ nõ ẽ sanitas nz egritudo: deide post hoc ad corpora: et ñ ẽ ei⁹ itẽtio itez i eis in primis nisi ad sciẽdũ corpora sana: deiñ p⁹ ad sciẽdũ egra: deiñ post ad sciẽdũ ea q̃ ñ sũt nz egra: nz sana. et scz hãc itẽtionẽ et rõcinationem currit res signoz. In opatiõib⁹ vero nõ ẽ i primis nisi cognitio dispõnis corpoz p signa: deide post illud inuẽtio cãrũ sanitatis corpoz et egritudinis coz. V.

e Ed qñ efficiẽs et dẽ qz t fz hãc rõnẽ currit res signoz. s. icipit medicus a cognitiõe signoz sanoz: postea signoz egrorũ: deide signoz dispõnis q̃ ñ ẽ sanitas nz egritudo. Deide dic̃ fz i dispõne opatiõis ñ ẽ i pmis nisi dispõnis cognitio corpoz p signa. s. icipit medic⁹ qñ vult opationẽ medicie: t scit dispõnẽ corpis p signa: tũc si iuenit i eis signa sanitatis cõseruat sanitatẽ ei⁹. t si iuenit in eis signa egritudis: aut signa dispõnis: q̃ nõ est sanitas nz egritudo: curat egritudinẽ ei⁹ aut curat illã dispõnẽ. Deide dic̃ postea: qz ẽ p⁹ illõ inuẽtio scie cãz sanitatis corpoz t egritudis eoruz. s. postq̃ cognoscit medic⁹ dispõnẽ corpis inuenit sciam cãz sanitatis: aut ꝓseruãtiũ ex eis: aut facientiũ ex eis. cũ ꝓseruãtib⁹ ꝓseruat sanitatẽ ei⁹. t cũ efficiẽtib⁹ sanat ei⁹ egritudinẽ. Et postq̃ ꝓpleuit ga. explanationẽ diffinitiõis medicie ad ptes suas: t istam doctrinaz q̃ docuit nos eẽ eaz. t ꝓpleuit dispõne doctrie t dispõne opatiõis: icipit itez diuidere vnãquãq; eaz. t explanauit cã ad tria t dixit. V.

e Ermo ei⁹ ex eo qõ effic tolerat vt velit cãs efficiẽtes sanitatẽ trin: t sũt sanãtes ifirmitatẽ: t tolerat vt velit cũ eis cãs efficiẽtes egritudinẽ: t cãs efficiẽtes dispõnẽ q̃ ñ ẽ sanitas nz egritudo. Et fmo eius: aut ꝓfuat: tolerat vt velit cãs conseruãtes sanitatez trin: t tolerat vt velit eas t velit cũ eis cãs retinẽtes egritudinẽ t dispõnẽ q̃ ñ ẽ sanitas nz egritudo. t fmo eius: aut significat vlt signa. t sũt tria: signa sanitatis: t signa egritudis: t dispõnis tertie. t sermo eius: aut recipit: vult corpa. Qõ ãt remanet ex fmõe eius intellectũ ẽ. t fmo eius: medicina ẽ scia corpoz oiuz: vlt rememorari nos q⁹ ipse res sũt explanatio diffinitiõis medicie. t cũ ita sit: tũc medicia ẽ sciẽtia omniuz coruz: t propterea q⁹ dimisit in sermone suo isto rememorari dispositionis tertie: incipit ergo exponere esse eius ita t dicit. VI.

Deiñ dic̃ q⁹ t fz hãc rõnẽ currit res signoz. s. icipit medicus a cognitiõe signoz sanoz: postea signoz egrorũ: deide signoz dispõnis q̃ ñ ẽ sanitas nz egritudo. Deide dic̃ fz i dispõne opatiõis ñ ẽ i pmis nisi dispõnis cognitio corpoz p signa. s. icipit medic⁹ qñ vult opationẽ medicie: t scit dispõnẽ corpis p signa: tũc si iuenit i eis signa sanitatis cõseruat sanitatẽ ei⁹. t si iuenit in eis signa egritudis: aut signa dispõnis: q̃ nõ est sanitas nz egritudo: curat egritudinẽ ei⁹ aut curat illã dispõnẽ. Deide dic̃ postea: qz ẽ p⁹ illõ inuẽtio scie cãz sanitatis corpoz t egritudis eoruz. s. postq̃ cognoscit medic⁹ dispõnẽ corpis inuenit sciam cãz sanitatis: aut ꝓseruãtiũ ex eis: aut facientiũ ex eis. cũ ꝓseruãtib⁹ ꝓseruat sanitatẽ ei⁹. t cũ efficiẽtib⁹ sanat ei⁹ egritudinẽ. Et postq̃ ꝓpleuit ga. explanationẽ diffinitiõis medicie ad ptes suas: t istam doctrinaz q̃ docuit nos eẽ eaz. t ꝓpleuit dispõne doctrie t dispõne opatiõis: icipit itez diuidere vnãquãq; eaz. t explanauit cã ad tria t dixit. V.

e Ermo ei⁹ ex eo qõ effic tolerat vt velit cãs efficiẽtes sanitatẽ trin: t sũt sanãtes ifirmitatẽ: t tolerat vt velit cũ eis cãs efficiẽtes egritudinẽ: t cãs efficiẽtes dispõnẽ q̃ ñ ẽ sanitas nz egritudo. Et fmo eius: aut ꝓfuat: tolerat vt velit cãs conseruãtes sanitatez trin: t tolerat vt velit eas t velit cũ eis cãs retinẽtes egritudinẽ t dispõnẽ q̃ ñ ẽ sanitas nz egritudo. t fmo eius: aut significat vlt signa. t sũt tria: signa sanitatis: t signa egritudis: t dispõnis tertie. t sermo eius: aut recipit: vult corpa. Qõ ãt remanet ex fmõe eius intellectũ ẽ. t fmo eius: medicina ẽ scia corpoz oiuz: vlt rememorari nos q⁹ ipse res sũt explanatio diffinitiõis medicie. t cũ ita sit: tũc medicia ẽ sciẽtia omniuz coruz: t propterea q⁹ dimisit in sermone suo isto rememorari dispositionis tertie: incipit ergo exponere esse eius ita t dicit. VI.

v Ult vt intelligaf ex eo itẽtio generis. sub q̃ ordinãtur oẽs artes facte a pncipijs sũptis ex sñia nãli. B nãq; gen⁹ ẽ cõe nõ ꝓpriũ illis artibus. III.

e Ermo iste intellectus est exponens partẽ diffinitionis IIII.

f Scit nos scire i hoc fmõe oriã iter doctrinam artis medicine: t inter opationẽ p illã qõ discim⁹ ex eis t q⁹ dispõ i eis est fz q⁹ dicim⁹ pmũ cognitiõis: vltimũ opatiõis: t pmũ opatõnis. vltimũ cognitiõis: t fmo ei⁹ intellectus ẽ: t nos exponem⁹ diuisionez t ipsi⁹ explanationem q̃ diuidit ptes diffinitõis medicie vt dirigaf mens p illã in ea qõ ẽ p⁹ illã. Dico q̃ q⁹ cãz sanitat⁹ duo sũt mõi. Un⁹ eoz ẽ cãz faciẽtiũ sanitatẽ: t iste ee dẽ sũt cãe sanãtes egritudinẽ: sic̃ curatõ: t medicine t cibi. t canonũ baruz cãz cõpleuit doctrinã i libro õ igenio sanitatis t moduz. Alter modus ẽ cãz ꝓseruãtiũ sanitatẽ. t canonũ baruz cãz cõpleuit doctrinã i libro õ regimie sanoz t docet i B loco artis pue q⁹ medicus peruenit p cãs sanitatis ad cãs egritudis in pmis: deide ad cãs dispõnis tertio vt aff cãs sanitatis t caueat cãs egritudis t cãs dispõnis tertie: sic̃ premisit illud i libro sectaz. Et cãe egritudinis sũt tres: cã aũcedẽs sic̃ repletio: t cã ꝓiuncta sic̃ putredo faciens sebẽ t cã pmitiua: sic̃ casus aut pcussio aut obuiatio caloris solis aut frigoris aeris: t scz hãc sititudinem sũt cãe dispõnis q̃ ñ ẽ sanitas nz egritudo. Deiñ docet q⁹ medicus puenit ẽt p⁹ cognitionẽ haz cãrũ ad cognitõez corporũ sanoz: deiñ egroz: p. stes illorũ q̃ nõ sũt sana nz egra.

De cãis sanitatez faciẽtib⁹ t cõseruãtibus.

De trib⁹ cãis egritudinis.

hãc rõnẽ cõparãt corpus suscipiens egritudines t cãs efficiẽtes t conseruãtes eas: t signa declarãtia eas ad egritudinem: t simil⁹ ẽt ꝓparãt corp⁹ t cãz t signũ significãs dispõnẽ q̃ ñ ẽ sanitas nz egritudo ad illã dispõnẽ. IIII.

e T scz prima q⁹ dẽ rõnẽ scia cãz sanaz medicinal⁹ ẽ. p⁹ illã ãt t aliaz: scz vero t egrarũ: t tertio neutrarũ: t p⁹ hoc corpoz: pmũ qdẽ sanoz: deiñ egroz: ō inde t neutroz t ō signis vero fm cãdẽ rõnẽ: i actõnib⁹ vero pri⁹ qdẽ corpoz cognitio ex signis manifesta ẽ: post hoc vero t cazcãrũ inuẽtio.

e T pria qdẽ itẽtio medici ñ ẽ nisi ad sciẽdũ cãs sanitatis: deiñ pp illud puenit ad reliqs cãs. s. egritudies i primis deiñ ad cãs dispõnis q̃ nõ ẽ sanitas nz egritudo: deide post hoc ad corpora: et ñ ẽ ei⁹ itẽtio itez i eis in primis nisi ad sciẽdũ corpora sana: deiñ p⁹ ad sciẽdũ egra: deiñ post ad sciẽdũ ea q̃ ñ sũt nz egra: nz sana. et scz hãc itẽtionẽ et rõcinationem currit res signoz. In opatiõib⁹ vero nõ ẽ i primis nisi cognitio dispõnis corpoz p signa: deide post illud inuẽtio cãrũ sanitatis corpoz et egritudinis coz. V.

e Ed qñ efficiẽs et

Firenze Biblioteca Universitaria

De inten gamẽe nu mer: ptiũ diffinitõũ medicine

Es ꝓportionate ⁊ ꝓtinuate iã fuerũt tres.cã:corp⁹ ⁊ signũ.⁊ qñ mltiplicanꝫ cũ sanitate ⁊ egritudie ⁊ dispõne q̃ ñ ẽ sanitas nꝫ egritudo: ꝓueniũt nouez. ꝓuciant ḡ ex eis illõ qõ ꝓportionaꝫ: ⁊ ꝓtinuer cũ hac dispõne ⁊ remanebunt sex: q̃ qñ multiplicanꝫ cũ absoluto sp: ⁊ cũ absoluto fꝫ ples dispões ⁊ cũ tpe pñti: ꝓueniunt decẽ ⁊ octo. Et ga. qdẽ remẽoraꝫ i B capitulo dispõnis rep ꝓportionataꝫ ⁊ ꝓtinuataꝫ cũ dispõne i qua ñ euadit hoi sanitas nꝫ egritudo: ⁊ dicẽ q̃ hec dispõ ẽ trina. s. neutralitas in tribus significatis. ⁊ significatũ diuidit i ous ptes ⁊ scõꝫ eorum ẽ duo. ḡ fit ꝟ dispõ q̃uor: q̃ qñ mltiplicanꝫ cũ nũero rep ꝓportionataꝫ ꝓtinataꝫ cũ ea ꝓueniũt aut nouẽ si nõ diuidit fꝫ: aut. xij. si diuidit fꝫ. Iꝫ qñ mltiplicaꝫ illõ cũ absoluto sp: ⁊ cũ absoluto fmples dispões ⁊ cũ tpe pñti ꝓueniũt aut vigintiseptẽ si ñ diuidit fꝫ aut triginta sex: si diuidit scõꝫ. Et tu potes notare illas diuisiões i tabula: ⁊ excitabit ꝑ illõ mẽs tua: ꝟificabit numer⁹ partiuꝫ ad quas diuiditur diffinitõ medicine. VII.

i Teramit ga. rememorationez diffinitõis ꝑ dictionez suã diuersã a dictiõe i eo qõ ꝓterijt: vt faceꝫ scire atpicietẽ: qz ñ oꝫ vt attedat ad dictõez qñ remanet itẽtiões i tellecte ꝓbẽse. deide dixit dubitationẽ: ⁊ fecit scire q̃ itẽtio scientie q̃ accepta ẽ gen⁹ medicie distinctuꝫ cũ ꝺria medicie eẽntiali ẽ scia cuiuscũq; sciam igris ex ꝓpb⁹ medicie. qõ ẽ: qz idiuidua cuiuscũq; coꝝ. xxvij. ⁊. xxxvi. ẽ infinita. ⁊ B qdez appetetatu qõ oñdim⁹ i tragillõ ꝓbi nñ de infinito: i doctria artis medicine: q̃ iactantia modernoꝝ dicẽtiũ virtutes myrabolanoꝝ: ⁊ aliaꝝ medicinaꝝ: ⁊ infirmitatũ idiuidualiũ nouaꝝ ẽ vana. ⁊ idiui dua accepta i medicia sũt infinita. Iꝫ ñ ꝓbẽdunt nꝫ ꝓtinet nꝫ ꝓuenit ad ea sic dixit ga. Et ñ sufficit i eis nisi vt sint apõ nos canones ⁊ regule gb⁹ ꝓbibem⁹ totũ qõ occurrit ex eis nob tñ ḡ qõ dixit õ medicis simplicib⁹ i li. suo: i istis medicis ñ ẽ nisi exẽpla exponẽtia doctrinã ei⁹ I gnaꝫ tractatibus ꝑmis ei⁹. Qõ ãt dixim⁹ in illo li. ꝓueniẽs scie ga. ⁊ post q̃z docuit nos itẽtionez medicie explanauit diffinitionẽ ei⁹ ad ptes suas: ⁊ insinuauit ad narrãdũ eas fm vnãquãq; : ⁊ fecit nos scire q̃ medicina ẽ scia cuiuslꝫ eaꝫ q̃z igris sciaꝫ. s. q̃ medicia ẽ canones ⁊ regule gb⁹ scit ⁊ itelligit q̃cũq; res q̃rit ex ꝓpb⁹ eius. Incepit itez i B vt faceret itelligeꝛ vnãquãq; ꝑtiũ medicie ad q̃s explanauit medicie diffinitionẽ ⁊ icipit ex illẽ cũ canonib⁹ corꝝ suscipiẽtiũ.

¶ Finit tractat⁹ scõs.

¶ Incipit tert⁹. I.

e Ermo iste manifest⁹ ẽ: ⁊ significatio hui⁹ dictõis egra: ⁊ b⁹ dictiõis ifirma: vna ẽ insanatiua. II.

p Ostq̃z ga. explanauit diffinitionẽ medicie ad suas ptes ⁊ docuit discipulũ q̃ir sciaꝫ id cui⁹ q̃rit scia ex eis. icipit hinc exponeꝛ vnãquãq; ꝑtiuꝫ diffinitiõis medicine: ⁊ ex eis sũt corꝑa suscipiẽtia. h. .n. fꝫ q⁹ ipe õtermiauit ea sũt diuersa. sana qdẽ pauloãte docuit: qz sunt tria: ⁊ ꝓ illõ icepit i B ꝑ mõe exponeꝛ vnũqõq; eoꝝ: ⁊ noiauit sanum sp simplr eucraticuꝫ vt ꝛ significaret ꝑ hãc dictionẽ eucraticũ: assiduitatẽ sanitatis ⁊ exuberãtiã ei⁹ ⁊ significat ꝑ hãc dictionẽ ꝓplexio ꝓuctionẽ q̃rũ q̃litatũ q̃ sũt ca. frisicat bu. adiuicẽ. Et sgificat ꝑ hanc dictionẽ sanũ simplr. h. .n. dictio ẽ i vsu i sciẽtys ⁊ artib⁹ fꝫ q⁹ ipsa ẽ noñ commũe. Medici ḡ voluerunt ꝑ eã q⁹ ẽ simplr ⁊ est pole vt ꝓponatur cum alio.

Quid ga. intelligat p melioretm formarū.

Et mēbrū filiū ptiū ē oē mēbrum c' ptes siles sūt i suba sua cū toto: r non ex ē sic non ei'. vbi gra: B frustū ossis ē sile sue sube: cū suba ossis r non eius os sic non ei' totius: r B frustū carnis sile ē sube sue: cū suba carnis: r nomē ei' ē caro: sic non suba carnis tot': r B frustū vene ē sile sube sue: cū suba tot' vene: r non ei' vene ē sic non tot'. Et mēbra qdē ptiū filiū sūt mlta: sic̄ os: neru': vene:

Que sint mēbra similiū partiū r quot sint numero.

arterie: caro: pinguedo cartilago: cutis. Et in sfale ē dictio qō significat apō medicos mēbr ꝓpositū ex mēbris ptiū filiū. r tētio. i. oīs finitio eius ē q' ē isfīm aic existēti i corpe ā ef sic ās̄dā suas opatōes.

Que sint mēbra instrumēta lia r quot sint.

Et mēbra qdē isfrālia sūt mlta: sic̄ cō: epar: cerebr: testicul': stōach' splē: pulmo: renes: vesica: oculi: aures: nasus: os: man': pedes: collū: pect': dorsū. r ꝓplexio cuiuslz mēbrō ꝓpositor ē ꝓposita ex ꝓplexiōe mēbrō ptiū similiū ex qb' ꝓponūt. Cōplexiōes aūt mēbrō similiū ptiū ñ sūt res vna r eadē. r cōplexio ossis ē alia a cōplexiōe nerui. r cōplo vene ē alia a ꝓplone arterie. r sm B exēplū vnicuiq; mēbro similiū partiū cōplexio ē ꝓpria. Et qñ vnū qōq; ē coicans ꝓplonē suā ꝓpriā pueniēt ex cōplexiōib' eor' oīus cōplexio tēpata. Nā declinatō ꝓplexiōis ossis r nerui ad frig' tēpat ō clinationē ꝓplonis arterie: r carnis ad calorē. Et cutis qdē iter b mēbra filiū ptiū tēpate ꝓplonis ē ꝓpue cutis interioris pī palme qñ ē ꝓplexionē suā propriā ꝓpōs. atvo ꝓplexio fit diuersa pp diuersitatē etatis regiōis r opatiōis r alior. Mānifestū ḡ ē q cō plexiōi vniuscuiuslz mēbrō ptiū similiū ē latitudo: r sāitas ē i ꝓplone vt ꝓportionēt ꝓplones mēbrō ptiū similiū .s. vt sit fz semitā exēpli ꝓportio ꝓplexionis ossis i etate pueritie ad ꝓplexionē carnis sic ꝓplo el' ad cā i etate iuuētutis aut adolescētie aut senu: r fz B exēplū i reliqs. ḡ cōpor sanor sp ꝓplones mēbrō similiū ptiū sūt fz ꝓportiōnē vnā: r B ꝓportiōalitas qdē ē rpantia. ḡ vnicuiq; mēbrō rū isfrāliū ꝓpositor ex mēbris similiū ptiū ē ꝓplexio ꝓpa i q̄tuō reb' q̄r vna ē nūer': Fa q̄titas. tertia forma: q̄rta sit. r eq̄litas ꝓpositōis cuiusq; eor ē vt salueť sua ꝓpa cōpositio i vnoq; eor q̄tuor. Manifestū ē igr q' q̄titates eor sūt diuerse nā ipe ñ cessant augm̄tari dōec assequāť vltimū terminū sue adolescētie. deiñ stat augm̄tū eor. e q̄litas ḡ ꝓpositōis ē sp vt remaneāt fz ꝓportionēs vnā i suis q̄titatib'. Qñ ḡ aggregaťr in corpe vno vt sit rpate cō plonis r eq̄l ꝓpositōis: tūc ga. vocat illō meliorē formaz corpis. r iā oīūm ē q' meliori formaz ē latitudo: ñ tñ latitudo supiozis r iferiozis: q: iā bñet itēsionē r remissionē fz latitudo ad diuersa eguoca. s. ad corp' sanū: cāz sanā: r signū sanū. nā vnūqōq; istor dr sanū sp tale sine i meliori formaz: r B tetigit i mltiplicatiōe dispōnuz q̄ enūerat ad tertiū gradū. Ul' dr latitudo lata ꝓposita ex duob'. s. rpantia cōplonis r eq̄litas ꝓpositōis r qñ minuť ꝓplexio aut ꝓpositio rpantia aut eq̄litate diminutiōe q̄ nō videť ipediri opatōe mānifeste. tūc iā corp' minuť a meliori formaz r q' ē ita sanitas ei' ē ert firma Uerūtñ firmitudo ei' ē ifra firmitatem sanitatis qō ē i meliori fora. s. sanatiuū. r pp illō ē B corp' sanū fz plēs dispōnes. s. i plib' eratib' r regiōibus r opatiōib'. r similib'. ipe ār itelligit p dispōnes res bas r earū opatiōes. E qñ diminuiť ꝓplo r ꝓpō diminutione plūa dōec fiat corpus susceptiuū egritudis. tē si noiať sanū. nisi i bona pūti. Nā i hac bona sūt ꝓplio i eo r ꝓpō sm aliquā distēpantiā .ppam .s. ifra eq̄litatē suā i plibus dispōib'. Et mānifestū ē q' sanitati cuiuslz corpis ē latitudo q̄ ē p̄ter latitudinē ei' in corpe alio. nā sanitas ccā hac dispōne alia ē a sāitate claudi. III.

De tpamēto cō plexiōis cutis.

De egro simplici.

Uia p' q̄ pueńit q cuz corpe sano absolute ad corp' sanū in bona pūti r ap per q' B corp' ē male cō plonis aut ꝓpōnis aut vtriuslz simi: r qr ñ peruenit ad ipz eq̄litas nisi q̄dā i bona ꝓpa i q̄ ē sanū: declaťr ide q' B ē ex corpib' qō ē egrotatiuū: tūc mānifestū ē q' ppalauit ipz i B fm̄ōe eē natū aut fz ꝓplonē malā mēbrō ptiū filium aut fm in equalitatē mēbrō officialiū: aut ambas res simul. Et egrotatiuū gdēm ē egrū: fz ē illud ad qō appropiaťr r pro perāt egritudies ex eis ifirmātibus. q̄rum debiles sint aut pue. r no fuit i eo qō pcurrerunt oīūm ei B corp': r pp illō ñ ñ creauit ipz i plibus diffinitiōis: posit̄ ār declatū ē ei dixit illō i vestigio loci i q̄ declatum est ei. IIII.

De egro vt nunc r egro supr & egro vt multum.

Arrauit ga. i pribus diffinitiōis corp' ifirmū r mlt̄ n tiplicauit ipz p absolutū sp: r p absolutū fz plēs dispōes. r p tps pūs. r sic̄ icepit in corpib' sanis a meliori eor oīus. silr icipit a corpib' ifirmis a meliori eorum oīus. Nā corp' ifirmū i bona pūti tūc ē i alia bona sanū: in alia ifirmū: aut ē i dispōne q̄ ñ est sanitas nec egritudo. r

corpus ifirmuz sp̃ é in tota vita sua ifirmũ: ⁊ ñ é ei boza i q̃ dicaf̃ q̃ é sanũ. Et egrũ corp⁹ i plibus dispõnib⁹ é corp⁹ qõ é ifirmũ i plimo vite suc: ⁊ malitia eius mioz é malitia egritudinũ sp̃. Et fmo eius. ⁊ ñ ꝓsequ̇ adhuc dispõné mediã. i. corpa q̃ nz fũt sana nz egra sp̃: fũt media ⁊ meliõa eo. Jã g̃ declatũ é q̃ meli⁹ corpoz ifirmoz é illõ qõ é ifirmũ i boza pñti: ⁊ sanũ i alia: deiñ qõ é ifirmũ i plib⁹ dispõib⁹. Deiñ qõ é ifirmũ sp̃: ẽ n. corp⁹ é i formis ẽterioꝛib⁹: sic̃ corpus sanatiũ é i formis meliozib⁹: ⁊ a fmõe ei⁹. Lõginquũ ab eq̃litate: é itellectũ: q̃ vult malitiaz ꝓplexiõis aut ꝓpositionis. malitia gdẽ cõplexiõis é i mẽbris ptiũ similiũ, sz malitia cõpõnis é in mẽbris istralibus: ⁊ é mutatio aut innũero ei⁹ ex q̃ cõponit̃ mẽbra istrale: aut i q̃titate ei⁹: aut in forma aut in situ. V.

De dispõne ncutroꝝ.

Uebe dispões
o sunt ẽtie. i. sanitas ⁊ ifirmitas ⁊ vltimũ sanitatis est melior formaꝝ. ⁊ vltimũ egritudis é deteriꝛ formaꝝ. Et diuisit dispõné q̃ nõ é sanitas nz egritudo trib⁹ diuisiõib⁹: q̃ꝝ vna é vt nõ sit i co nz vna ex sanitate ⁊ egritudie scõm vltimitatẽ eaꝝ: ⁊ dixit i hoc q̃ é mediũ fz vitatẽ ⁊ pscrutationẽ inter meliozẽ formaꝝ ⁊ deteriozẽ eaꝝ. fz lõgitudo ei⁹ ab vna ad̃ q̃ ea rũ é longitudo vna. fignificat g̃ p id: q̃ sanitas é i eo cõmixta cuz egritudie: sicẽ oleũ cuz aq̃: ⁊ vtrũq; ab alio discernit̃: ⁊ sc̃da est vt aggregent̃ sanitas ⁊ egritudo simlr i eo: ⁊ é sic̃ si sint q̃dã mẽbra sana: ⁊ q̃dã corp̃ifirma. Et tertia é vt sit q̃nq; sanuz: q̃nz egrũ. Declarauit igit̃ p id q̃ ñ diuersifi

spõnẽ mediam. V.

Uoniã aũt ⁊ neu
q trũ corp⁹ triplr dicebaf̃. hoc qdẽ in eo q̃ neutra extremaꝝ dispõnuz ꝓticiper: hoc vero vtraq; hoc aũt eo q̃ aliq̃n qdẽ hac: aliq̃n ꝯo hac. fz primũ qdẽ significatũ neutrũ erit corpus mediũ vere exist̃s sanissimi corpo
ris ⁊ egerrimi.

Jtem⁹ iã q̃ corp⁹
d q̃ nz é sanũ n eq; egrũ dr̃ scõz tres modos quoꝝ vn⁹ é vt ñ sit i eo nz vna duaꝝ dispõnum ꝓtrariaꝝ scõz vltimitatẽ ipaꝝ: ⁊ secũdus é vt i eo aggregẽt̃ due dispõnes: ⁊ tertius é vt sit i eo vna duaꝝ aliq̃n: ⁊ altera aliq̃n. Cõp⁹ aũt q̃ ñ é sanũ nz egruz fm itẽtionẽ primã est mediũ scõz veritatẽ ⁊ pscrutationez iter illud qnod é in vltimo sanitatis: ⁊ inter illud quod est i vltimo egritudinis. VI.

Thmói qdẽ hoc
e simplr tale é: q̃n ex generatione tale ꝓstitutũ é. Hoc vero vt nũc q̃cũq; i pñti tpe mediũ vere existit ⁊ sanissimi corpis ⁊ egerrimi. Et⁹ vero q̃ simplr é: hoc qdem sp̃ tale: q̃n i oib⁹ etatibus semp maxie pmanet tale. Hoc ꝯo vt multũ: q̃n mutatiões q̃sdam ẽ accipiẽs. Scõz vero scõz significatũ neutrũ erit corpus contrarijs simul dispõnib⁹ participians ex generatiõe aũt scõz vnã ptẽ: aut scõz duas differẽtes. Scõz vnaz qdẽ. vt si scõm alterã opinionẽ eneraton fuerit effectuarũ qualitatũ: aut fm vtraq; qdẽ oppositiões: sz circa formatõez aut magnitudinẽ: aut nũerũ pticulariũ: aut positionẽ lapsuũ: aut ecõuerso. i bis qdẽ correctũ: aut oibus: aut i qbusdã: i crasi ꝯo delinq̃s. Jn differentib⁹ vero ptib⁹ ⁊ scõz oẽs oppositões ꝑt aliquid ꝓtrario ꝓtiꝯpare simlr. Et sp̃ qdẽ tale é scõm oẽs etates manẽs silẽ. vt multũ vero é. q̃ꝝ ⁊ ꝑmutaf̃ scõz aliqd. Jta vero ⁊ qõ vt nũc neutrũ erit corp⁹ scõz significatũ: aut eo q̃ se cũdũ vnã ptẽ: hec habeat sana: hec vero egra: aut inherentiũ ei: aut circa ptes differẽtes: Secundũ vero tertiũ significatũ neutrũ erit corp⁹ q̃ꝝ qdẽ mõ sanũ mõ egrũ i pte fit tpis: quẽadmodũ iberet aliq̃b⁹ pueris qdẽ exñtib⁹ sanos esse: adolescentibus vero factis egros vl̃ econuerso. Jn vno ꝯo tpe ita neutrũ vere qdẽ ñ cõtigit ꝓsistere: scõz vero latitudinẽ cõtigit. Scimus vero qñ nunc dupliciter.

Tid qõ dr̃: q̃n ita est sermõe absolu
e to est natũ scõz illã formã: ⁊ qõ dr̃: qõ ita est nũc: est illõ qõ est i boza pñti. Mediũ vere i eo q̃ é inter sanius corpoꝛũ eorũ ⁊ iter egrius corpoꝛũ. Et ex eo qõ dr̃ ex eo qõ est sermõe absoluto: est qõ é ita semp: ⁊ é illud qõ remanet i oib⁹ etatibus scõm illaz dispõné: Et ex eo qõ est i plibus dispõnib⁹: é illud cui accidunt mutatões q̃daz. Et corp⁹ qõ nõ é sanũ nec egrũ scõm intentionẽ secundã: é illud qõ natũ est scõm aggregationẽ duaꝝ dispõnũ ꝓtrariarũ i eo: aut i mẽbro vno aut in diuersis. i mẽbro qdẽ vno q̃n est i vna duaꝝ specieꝝ ꝓtrarietatis iter q̃litates efficaciozes ꝛpamentũ: aut q̃n é ꝛpamẽtũ i duabus spẽb⁹ simlr: verũm hz nocumẽtũ i forma sua aut i q̃titate sua: aut i nũero suaꝝ ptiũ: aut in situ suo. ⁊ q̃n est scõm ꝓuersionẽ illius qõ est i istis. tunc est sanũ i oib⁹ istis: aut i qbusdã eaꝝ. verũm est ꝑfũ i sua ꝓplexiõe. i mẽbris ꝯo diuersis é pole cũ illo vt aggreget corp⁹ vnuz duo ꝓtraria i oib⁹ specieb⁹ ꝓtrarietatis. ⁊ qõ é ita sp̃: é qõ remanet i oib⁹ etatib⁹ scõm illã dispõné. ⁊ qõ est ita i plib⁹ dispõnibus: é illõ cui tã accidit mutatio. ⁊ silr̃ ét corpus qõ dicit̃ q̃ ñ é sanum nz egꝝ vt nũc: scõz intẽtionẽ secundã: aut est qõdã eius qõ est i eo sanũ. ⁊ qõdã ei⁹ é egruz: aut i mẽbro vno. aut i mẽbris é diuersis. Et corp⁹ qõ nõ é sanũ nz egrũ scõm intẽtionẽ tertiã. é illud qõ est q̃nq; sanũ q̃nq; egrũ: sic̃ accidit in qbusdã q̃ sani fuerunt i pueritia: ⁊ postq̃ fuerũt adolescẽtes ifirmi fuerunt. aut ecõuerso: Jn boza aũt vna non est possibile vt sit corpus scõm hanc intentionẽ neq; sanũ. nz egrũ. q̃ si tu estimaueris hoze latitudinez: tunc tã pole é illud: ⁊ nos

canᵏ sñc Ari. i B q ñ ē iter sanitatē ⁊ egritudinē alia dispō eḡlis i genere. Et isti tres modi qñ mltiplicanᵗ cū absoluto sp ⁊ cū absoluto i plūᵇ dispōnibᵇ: ⁊ eo tpe pñti cōueniūt nouē dispōnes ⁊ ipe explanat illō i B fmōe. VI.

Ste fmo apparēs ē: verūtñ ñ fit diuersus i dispō i ne q ñ ē sanitas nz egritudo sñc ari. ⁊ bō fmonis plīmū ē itellectū: vel ptū i eo ē dictio post dictōez expositiōe idigēs: ⁊ ex eo ē fmo eiᵘ nūc. nā B dictio nunc significat apud medicos bonā p sentez: ⁊ significat apō philosophos pūctū diuidēte iter tpa preteritū ⁊ futurum. ⁊ bona pñs apud medicos dī fm duos mōs. vnᵐ eoz est q̄ntitas eiᵘ pua: ⁊ byp. nolauit hanc bonā stricta: ⁊ alter modᵘ ē q̄titas eius ampla: sīc ille dies: aut sīc ista septiana: vel sīc iste mensis: vel sīc iste ānus. Et ex illo ē fmo eiᵘ: q̄litates eiᵘ actiue: iste. n. q̄litates sūt caliditas: ⁊ frigiditas. Caliditas qui dez noiaᵗ actiua: qñ separat eiᵘ ptes cui superuēit: ⁊ pp illō iuēimᵘ q ipa aggregat res. Qualitates aūt passiue sūt būiditas ⁊ siccitas: būiditas vo noiaᵗ passiua. q: p eaz fit facil passio eiᵘ cui supuenit. Iz siccitas noiaᵗ passiua: qñ per eā fit passio difficilis eius cui supuenit ⁊ duaꝝ specieꝝ vna est spēs actiuaꝝ q̄litatū: ⁊ altera ē species passiuaꝝ q̄litatū. VII.

Aun determina i uit qdez q coꝛ pora sana sunt tria: ⁊ ifirma tria ⁊ q ñ sūt sana nz ifirma nouē ⁊ eḡtatiua vnū. Sūt g̃ oia corpa sūpta i diffinitiōe medicie. xvi. Cognitionez dispositōis cuiusq ipsoꝝ ꝯplenit: ⁊ cipit. hinc in cognitione signorum.

¶ Finit pars prima que de corporibus.

¶ Incipit pars secunda de signis. I.

De vtilitate cognitionis signorū p sētus sanitatis.

Igna-sanitatis pñtis sūt vt currāt opatōes scōz
s q̄ est in eis nā absq; ꝓhibitione: ⁊ lucrum boꝝ signoꝝ est vt cōseruēt scōz q ipsa est: ⁊ quando videt medicus q aliquod eoꝝ corrumpit permutatio aliqua: ingrat ablatōez eius qō mutauit ipz donec remaneat sanitas stōz dispositionē suā ⁊ signa sanitatis indicatiua sunt multa. quoꝝ omniū fortiora sunt signa vehemētie virtutis in dispositione egri: ⁊ qualescentie eiᵘ post eius separationē: deinde signa digestionis: post ea signa crisis salue: ⁊ hec qdē signa indicāt aduētū sanitatis in dispositiōe egritudis. ⁊ lucrū horuz signoꝝ medico qdem est qñ cōfortat p ea scientiā ⁊ ꝓparat ei vt cōueniat de cōditiōe ꝑmu: ⁊ firmat qō p fidez spondit de eo qō i cōditiōe fuit i ifirmo qdē qñ idicat ei medicus illud qō videt: ⁊ idicat suis amicis. ⁊ facit eos scire salutē eius: ⁊ qñ euadit ex egritudie sua sit bōa fama eiᵘ. ⁊ extollit cū suis narrationibᵘ infirmᵘ. Et signa sanitatis rememoratiua sūt illō qō seruat medicus ō dispositiōe sanitatis aū infirmitatē. s. q̄liter fuit cōplexio corporis. ⁊ forma eiᵘ i raritate ⁊ spissitudie: ⁊ alys q si medicus ñ fuerit sciens ifirmū ante egritudinē eiᵘ tūc ipse idiget vt discat p interrogationē ⁊ estimationez q̄liter fuit dispositio eius in sanitate donec sciat p illud declinationē corporis a sanitate sua: sīc si interroget de appetitu eiᵘ quo appetebat cibū aut qd suscipiebat ex eo: ⁊ in q̄ bona suscipiebat eū ⁊ qñ egritudini nō sunt paroxismi: ⁊ interpolatiōes in qbus cibet ifirmus: cibet in bona ꝯsuetudinis sue in sanitate duz nō ꝓhibet ab illo iceptio paroxismi. ⁊ si cōtingat vt sit interpolatio paroxismi i bona ꝯsuetudis sue accipiēdi cibū: det illa bōa cibᵃ fiduciā. II.

De vtilitate cognitionis signoruz demōstratiuoꝝ ꝑ teritorū ⁊ egritudis.

Igna egritudi
e nis pñtis sūt ablatio operationum: ⁊ existēt ia egritudis: eboꝝ signoꝝ lucruz ē cognitio egritudinis quare fiebatur. et cū eo qō est ei ꝓriū. Et signa indicatiua egritudinis sunt diminutio operationum a suis dispositionibus in fmone absoluto aut mutatio operationum a dispositionibus suis naturalibus. ⁊ lucrum horum signoꝝ est vt antecedat medicus cū ꝑseruatiōe: ⁊ euacuet corpus aut mutet illud qō est accñs i eo donec ꝓhibeat ꝓ illō ea sus corpis i egritudinē. ⁊ signa q̄ remēorari faciūt egritudis ⁊ eiᵘ qō ꝑcessit ex ea sunt sīc discoloratio: extenuatio debilitas multa ⁊ cita. Et lucrum eaꝝ sicut dicit byp. in

Signa egritudinis pñtis sūt q̄ significāt egritudinē pñtē: aut idicāt egritudinē q̄ erit añ q̄ fit. aut remēorari faciūt eiᵘ qō fuit. III.

De vtilitate cognitionis signoruz ꝑ teritorū sanitatis.

Cōz vo B ⁊ neu
s tra ⁊ q̄neutraꝝ dispōnū ō mōstratiua sūt ⁊ ꝓnostica: ⁊ rememoratiua. ⁊ sunt signa scōz aliqd qdē sanā: scōm vero aliqd qdē egrā ōclarātia dispōnē: ⁊ hec qdē scōm tpa sanis ⁊ egris ifūt.

Tz hoc explus
e signa dispōnis q̄ ñ est sanitas nec egritudo sūt q̄ significāt illā dispōnē q ñ ē presens: aut indicant eā añq̄ fit: aut rememorāt eiᵘ post q̄ fuerit: ⁊ sunt illa q̄ oio ñ significāt aliq̄ duaꝝ dispōnū: aut nō sūt digniōa scilz sanitatis ⁊ egritudis plusq̄ alterā: aut q̄ significāt vno mō dispōnē sānitatis: talio mō dispōnez egritudis: aut q̄ significāt q̄q̄z dispositionez sanitatis: ⁊ q̄q̄z dispōnē egritudis: eboꝝ signoꝝ lucruz ē cognitio egritudinis quare fiebatur. et cū eo qō est ei ꝓriū. Et signa indicatiua egritudinis sunt diminutio operationum a suis dispositionibus in fmone absoluto aut mutatio operationum a dispositionibus suis naturalibus. ⁊ lucrum horum signoꝝ est vt antecedat medicus cū ꝑseruatiōe: ⁊ euacuet corpus aut mutet illud qō est accñs i eo donec ꝓhibeat ꝓ illō ea sus corpis i egritudinē. ⁊ signa q̄ remēorari faciūt egritudis ⁊ eiᵘ qō ꝑcessit ex ea sunt sīc discoloratio: extenuatio debilitas multa ⁊ cita. Et lucrum eaꝝ sicut dicit byp. in

Sīc aliud significat apud medicos ⁊ aliud apō philosophos.

Quare q̄ daz q̄litates dicantur actiue ⁊ q̄dā passiue.

ꝓmo libro ꝓnosticoꝝ
ẏt ꝺidat ꝺ eo ifirm⁹
t sui: t ꝛmittit se i ma
nib⁹ ei⁹: t sit ei potẽtia
curãdi cũ fm q⁹ opꝫ: t
appeat solertia ei⁹ cuꝫ
arte. t bõitas scie ei⁹:
t alia q̃ sũt sic̃ ista. III.
Udi fmoné e⁹
a dispõnis. nã ipe
significat ꝙ ipꝫ
q⁹ ipe sũt tres neutra
litates: t si fuĉis méoꝝ
ei⁹ qõ ꝓterit ꝺ expõne
nr̃a vbi ꝺixim⁹: q⁹ hec
dispõ est ꝛposita ex sa
nitate t egritudie: aut
fz ꝛmixtionẽ vtriusq;
aut fm ꝛpõnẽ aliã ꝛ:
tũc scies ex signis sani
tat⁹: t egritudis signa
baꝝ dispõnũ trium: t
mltiplica ea cuꝫ abso
luto sp: t cuꝫ absoluto
fz ples dispões: t cũ
tpe pñti. deide multi
plica vnũqõq; bonum
triũ cũ ꝓterito: t scies
reméoratia illi⁹ dispõ
nis t futura: t scies idi
catiua ei⁹ i pñti: t scief
ei⁹ signa pritia: t scies
ꝙ illõ qõ ꝺixim⁹ lucrũ
cuiuslꝫ boꝝ signoꝝ. t
ꝺetermiabit qdẽ ga.
i eo qõ futuruꝫ est de
esse signoꝝ: q; ꝓparabit tibi vt ineias ex te
ipo totum quo idiges
ex eis. IIII.
De vtilitate signoꝝ ꝺemõstratiuoꝝ t ꝓteritoꝝ. e Ermo iste ẽ intellect⁹. V.
Tilitas vero si
y gnoꝝ ré pñtez
signátiũ ẽ neĉaria i arte medicine ꝓ
pterea q⁹ opatões medicine pticulares oẽs
ꝓcedẽtes t pendẽtes
sũt ex eis. t ꝓpterea q⁹
signa indicatiua sciẽ
qõ futuꝝ est: t ꝓparas
ei qõ neĉariũ ẽ: t accipis ei ꝓpationez suã: t
ꝛsiliaris i eo añ ꝓparationẽ suaꝫ: fiũt ꝓpinq̃
neĉys in opatõib⁹ medicine pticularib⁹. per
signa vo reméoratiua
nõ fit iuamẽtũ i opationib⁹ medicie pticularib⁹ cui sit ẽgritas. t
ꝓpter illõ nõ sunt necessaria neq; ꝓxima
necarys. VI.
i Ꝛcrauit fmo
tudis. t istoꝝ itez eẽ curit fm tria tpa fz silitudinẽ qua currit eẽ signoꝝ egritudis: t eẽ signoꝝ sanitatis. IIII
a Ꝓpellant ãt bec
oia qõ signa ave
terib⁹ medicis ꝓnostica:
t si pñtiũ aut ꝓtẽtoꝝ aut
futuroꝝ ꝺclarãtia sũt.
T q̃uis tã appro
e priauim⁹ signa q̃
significãt rẽ pñtẽ
noie significatia: t signa
q̃ significãt rẽ futurã indi
catiua: t signa q̃ significãt
rẽ q̃ taz fuit remẽoratiua:
tñ nos inuenim⁹ antiquos
noiasse oia signa idicatia:
q̃uis significẽt rẽ pñtẽ vl
rẽ q̃ tã fuit. V.
c T vtilitas q̃dem
magna ẽ: t ꝺmõ
stratiuoꝝ t ꝓnosticoꝝ
minoꝝ ꝛo remẽoratiuoꝝ.
T maioꝝ qdẽ vti
c litas si ẽ nisi sigꝝ
signátiũ rẽ pñtez
aut futuraz: vñ vtilitas si
gnoꝝ remẽoratiuoꝝ ei⁹
qõ fuit ẽ minoꝝ illi. VI.
Xistẽtib⁹ nõ cõpi
c b⁹ sanis. bis qdez
simplr: bis ꝛo vt
nẽ q̃ t sana ꝺr̃ simplr: sa
noꝝ coꝝpoꝝ duplicẽ diri
m⁹ eẽ ꝺr̃ã: hec qdẽ coꝝ sp
eẽ talia: hec vero vt mltũ.
sp qdẽ talia q̃ĉiq; bñt op
timã ꝛpõnẽ: vt mltũ ꝛo q̃
cũq; ab hac ñ mltũ ꝺficiũt
T coꝝpa sana fz
c duos modos ꝺr̃
ex eis absoluto fm
móe: t ex eis vt nẽ. Etiã
ꝺixim⁹ q⁹ cõpoꝝ q̃ ꝺr̃ sa
na absoluto fmóe ꝺue sũt
spẽs: ꝓpea q⁹ q̃ꝺã coꝝ sũt
sana sp t q̃ꝺa coꝝ sẽ sana
i plib⁹ dispõnib⁹. sana qdẽ
sp q̃ ex eis sũt fz meliorez
formariũ: t sana qdẽ i plib⁹ dispõnib⁹ sunt q̃ ex eis
ꝺiminuuntur ab illa forma: sed nõ est ꝺiminutio
coꝝũ multa. VII.
c Ogntões ꝛo co
rũ t ab iherẽtib⁹
fz subẽ coꝝũ rõnẽ oꝝ ficri. t ab his q̃ neĉitate hec
ꝛsequũt effeĉib⁹ t casib⁹
q̃ ẽt accidentia vocam⁹
proꝑie.
o Ꝑortet vt signi
ficeẽ sup ea ex re
b⁹ q̃ sunt ex eis in ꝺiffõne
subẽ coꝝũ: t ex operatõi
b⁹ t accñtibus q̃ sequũt
ista neĉio. VIII.
s Ubstantia qdẽz
ipa coꝝuꝫ q̃ i opti
ma ꝛpõne sũt cõtẽperan
tia sĩles qdez partes hñ
tiuz in. caliditate t frigiditate: t siccitate t hũidi
tate: oꝝgãi coꝝũ vero i q̃
tate t q̃litate ꝛponẽtiũ
ea: t adhuc in formatõe
t positiõe pticularũ vni
uscniusq; t tot⁹ oꝝgani.
Substantia qdẽ
a ipsa tũc qñ coꝝp⁹
ẽ fm meliorẽ fo
mã: nã ex signis ei⁹ ẽ eq̃li
tas mẽbroꝝ ei⁹ partiũ si
miliũ in caloꝛe: t frigoꝛe
humiditate t siccitate. t
equalitas mẽbroꝝ eius i
strãliũ in q̃titatib⁹ ptiũ:
ex qb⁹ sũt ꝛposita: t nũe
ro coꝝũ t fõma cuiuslibz
ptiũ t i loco: t forma in
strial⁹ tot⁹ t loco ei⁹. IX.
B bis nõ q̃ ex ne
a ĉessitate ꝺ sequũt
sĩles qdẽ ptes hi
tia q̃tũ qdẽ ad tactũ i du
ritie t mollitie mediocri
tas: q̃tũ ad visũ bon⁹ co
loꝛ: t scom lenitatẽ t as
peritatem mediocritas.
Ex rebus aũt q̃ cõ
e sequũt neĉessario
quomã ex signis
nem simm galienus in
coꝝporibus sanis vt faciat rememorari aspicientem in libro suo eius
qõ preterut vt repreſen
tetur semper in mente
sua in oi loco id qõ pen
det cũ eo: t ex eo in quo
preterut sermo. postq̃
eniz ipse adhesit super
sciam signoꝝ eoꝝ facit
nos rememorari fmo
nis sui in eis. VII
De tribꝰ generibꝰ signorũ coꝝporũz sanoꝝ. Ꝝgna coꝝporuꝫ
o sanoꝝ tria sunt
vnũ eoꝝ est qõ
ẽ assũptũ ex eo qõ i eis ẽ
i ꝺiffõe coꝝ subẽ: t ista
signa sũt neĉie ẽrificationis. t scda sũpta sunt ex
opatiõib⁹ mẽbroꝝ. t
ista itez sunt apparẽtis
ẏtat⁹. t tertia sũt sũpta
ex accñtib⁹ ꝛsequẽtib⁹
ab eo qõ eis ẽ i ꝺiffõne
subẽ coꝝ ꝛsequẽtib⁹ ite
rũ ab opationib⁹: t ista
mltoties sũt veridica: t
qõ ex eis mẽtiẽ raꝝ est
fz min⁹: qõ ẽ optie tem
perãtie signũ. VIII.
Am ꝓteruꝫ ex
i fmõe nr̃o ꝙ eq̃
litas ꝛplexiõis
vnoq̃q; mẽbroꝝ ptiuz
filiũ ẽ ꝛplexio ꝛueniẽs
eis: t ista qdẽ mẽbra di
uersa sunt t ex eis ẽ mẽ
baꝝ sup qõ calitas ẽ ma
gna vicens siẽ caro. t ex
eis ẽ mẽbaꝝ sup qõ ẽ fri
giditas vicẽs siẽ neru⁹.
Et i coꝝpe qdẽ toto qñ
ꝓportiõalitas ꝛplexionũ mẽbroꝝ filiũ ptiuz
ẽ ꝓportiõalitas ex qua
fit ꝛplexio coꝝpis eq̃lis
Et cõpositio mẽbroꝝuz
instrãliũ est ẽt duobus
modis, vnus coꝝ est cõ
positio istrãl⁹ totius. t alter est ꝛpõ mẽbroꝝũ of
ficialiũ. cuius exemplũ
est qõ manus est mẽbrum istrale vnũ ꝛpositum etiaz ex membris
istrumentalibus: t sunt
digiti vola. raxeta: t bra
chium t adiutoriuz. sũt
ergo manus due ꝛpositiones. quarum vna est
compositio totius manus: t altera est compositio partium eius. Cuz
ergo cõuenit cũ equalitate ꝛpositionis coꝝpo-
Nõ q⁹ fi cut repẽ duplex cõplexio ita t duplex cõpositio.

riovt sint membra istralia t eqlis cõponis in duob⁹ modis sit. ille ḡres sũt signa supta ex diffinitiõe sube corporis. qb⁹ scitur melior formarum. IX.

Ostḡ ostdit si
p gna supta ex cõ
poris subia signi
ficãtia meliorẽ forma
rũ icipit ostdere signa
significãtia banc for
mã ex eis q̃ sequũtur
banc formã ex accñti
bus: t dic: q⁹ ipa i mẽ
bris filiũ partiuz sunt
due res: quaꝝ vna ẽ q̃
declarat t appet sẽsui
tact⁹. naz qñ tu ponis
manũ sup corp⁹ iuẽis
ipz eqle iter duritiẽ t
lenitatẽ. t alia ẽ q̃ de
clarat t appet sẽsui vi
sus. Naz qñ tu aspicis
corp⁹ iuenis ipm boni
coloris tẽperatuz iter
paucitatẽ piloꝝ t mlti
tudinem corum. X.

Ex pse
cẽbe opa
tionuz ar
gumr pse
cõ forma
ruz.

Stẽdit p hunc
o sermonẽ: q⁹ signi
ficãtia meliorẽ
formaꝝ supta sunt ex
opatõib⁹ mẽbroꝝ par
tiũ filiũ: vt sunt opati
ones coꝝ pplete: t ostdit
q⁹ pplemẽtũ coꝝ ẽ
illõ qõ noiant medici
bonitatẽ corum. XI.

Stẽdit p hunc
o sermonẽ duas
res: q̃ꝝ vna est
q̃ psegr̃ ab eqlitate cõ
põnis mẽbroꝝ instra
liũ corpis. psegr̃. n. eã
vt sit totũ corp⁹ equa
le pulcbre forme: t si
gnificãt ista signa me
liorẽ formaꝝ. Et altera ẽ perfectio opatio
nũ mẽbrorum instru
mẽtalium quã noiant
virtutẽ coꝝ t bõitatẽ:
t illa significãt melio
rẽ formaꝝ. XII.

Ostḡ posuit si
p gna significãtia
meliorẽ forma
rum icipit ostẽdere si
gna significãtia fõmã
q̃ ẽ minor ea pauca di
minutione: t ẽ forma
corpoꝝ sanoꝝ fz plẽs
dispõẽs. Et lesio i pple
tione ẽvt i pplone mẽ
broꝝ partiũ filium sit

Quid sit
lesio in cõ
plexiõe et
pplone

q̃ psequunt̃ mẽbꝝ silium
ptiũ ẽ qõ declarat̃ sẽsui ta
ct⁹: t est eqlitas iter duri
tiẽ t lenitatẽ: t ex eis ẽ qõ
ostdit sẽsui visus: vt ẽ bo
nitas coloris: t ẽ eqlitas
iter paucitatẽ piloꝝ: t eo
rum multitudinem. X

Ecũdũ vero esse
s ct⁹ opationũ pfe
ctio: quã t virtu
tẽ coꝝ noiamus.

c Tex eis qõ appa
ret i opatõib⁹ t ẽ
pplemẽtũ eaꝝ qõ noiant
ipariũ bonitatez. XI.

Ozuz vero q̃ oz
c ganica psequunt̃
i eoeqlitate t pul
chritudine ois corpis or
ganicoꝝ ãpli⁹ t iberẽtiuz
eis effectũ in ꝟtute. optie
ḡ ppõnis corpis demõstra
tiua signa sũt hec.

c Tex signis q̃ se
quũt̃ mẽbra istra
lia ẽ equalitas istrumẽtal'
cõis corpis roti⁹ t bõitas
ei⁹: t virtus opationis: q̃
sunt per ea. XII.

c Ozum vero que
qdẽ deficiunt ab
hac sana vero sunt: hec q̃
dem in siles ptes hũrium
lapsa sunt scõm cõtẽperã
tia scõm paruũ quẽdaz la
psũ. hec ꝟo t coequalitas
te ozganicoꝝ puũ aliqd t
hic lapsus aut ẽ oinz: aut
aliquoꝝ: aut ꝟm vtrunqz.

Ꝟ corpib⁹ ãt q̃ tã
c diminuũt̃ a meli
ori formaꝝ: fz sũt
adhuc i sua sãitate sũt illa
i qb⁹ ẽ lesio i pplexiõe mẽ
broꝝ silium ptiuz: t ẽ cum
hoc pua. t ex eis ẽ i qb⁹ ẽ
lesio in cõpositione mem
brozuz instrumentalium:
t illa lesio itez ẽ pua. t le
sio qdẽ i cõplexiõe mẽbro
rũ ptiuz silium: aut i ppõne
mẽbroꝝ instrumẽtaliũ ẽ
aut in oibus aut i quibus
dam cozuz. XIII.

g Enera ãt lapsuũ
cadẽ sunt cuz bis
q̃ virtutẽ coꝝ pplẽt tẽpe
rãtia i bñtib⁹ siles ptes:
numer⁹ ꝟo t formatio:
t magnitudo: t positio i
orgãicis: vtrisqz ꝟo cõe
vnitas: quã t ptinuitatẽ
coꝝ noianimus.

c Tgñi lesionũ sũt
gña rez qb⁹ pple
tur virt⁹ coꝝ: t sũt in mẽ
bris partiũ silũ cõplexio
t ẽt i mẽbris instrumen
talibus: numer⁹: quanti
tas: forma: sit⁹: t ptinui
tas cõis inter eas. XIIII.

Neisdẽ ꝟo ipsis
i gñib⁹ lapsuum et
egroꝝ corporũ ẽ
vitiũ fz singlz egri signi
ficatũ. Termin⁹ ꝟo vtri
nsqz discretiu⁹ ẽ opatõis
sensibilis lesio.

Ti istis gñibus
c eisdẽ ẽ vitiũ ifir
moꝝ corpoꝝ ꝼm
quãcz duaꝝ itẽrionũ q̃s
nomẽ illõ ꝓtinet: t itelli
gas eẽ vtriusqz. t termi
n⁹ quo fit sepatio corpo
rũ sanoꝝ t ifirmorũ iter
vtrasqz: est sẽsibilis opa
tionuz lesio. XV.

g Boptia vero de
ficiẽtia ppõne cõ
poza qdez breue lesa sũt
tipa scõz veritatez: non
tñ lẽsibile est hoc.

Upra cõpa vero
s q̃ minutiuũ parũ
a meliore formaꝝ
rum igredit̃ lesio ex mo
dis aliquib⁹: verus illud
est insensibile. XVI.

Et erminat ãt ea
d magt min⁹i opa
tiõib⁹ t egris cau
sis repugnare.

addita q̃dã q̃ntoz q̃lita
tũ: aut minua ab eo qõ
ꝟuenit ei. Et lesio in cõ
pone membri istralis ẽ
aut in nũero suo: aut in
q̃titate: aut forma: aut
situ suo. Et conditiona
uit vt sit lesio pauca: t
ꝟsequat̃ ab illo vt sit sa
nitas ei⁹ ꝼm ples dispõ
nes: t lesio parua scõm
sniam ei⁹ ẽ que nõ appa
ret sẽsui. Et medici qui
dẽ noiant eaz debilitatem mẽbri. attẽde ergo
sermonẽ ei⁹: t itelligas
ipm ꝼm q⁹ oz. XIII.

Zlentiũ gal. de
s scia siḡ signifi
cantiũ corp⁹ sa
num i boza pñti signifi
cat. qz sũt intellecta vtu
te sui sermonis i signis
corpoꝝ q̃ minuũt̃ a me
liori formaꝝ dimiutõe
pua. t per ꝼmonẽ sinuz.
gña lesionum sunt gña
rez gbus ꝟplẽt coꝝ vir
tus t sunt in mẽbris si
miliũ partiũ cõplexio t
i mẽbris istrumẽtalib⁹
numer⁹: q̃titas: forma:
t sit⁹ t continuitas cõis
iter vtraq. Et lesione
.n. cõplexionis aut ꝟpõ
nis ledũt̃ opatiões mẽ
broꝝ silũ: aut istralinz
vlt q⁹ virt⁹ mẽbroꝝ par
tiũ silinz ẽ pfectio opa
tionũ coꝝ t cõplemẽtũ
opationũ coꝝ ñ fit nisi
ab eqlitate ꝟplexionis
coꝝ. cũ q̃ ñ ẽ pplexio eo
rũ eqlitas: tũc ingredit̃
sup ea lesio. Et exponit
q⁹ b lesio est malitia cõ
plexiõis. Et vr⁹ mẽbro
rũ istralium ẽ pfectõ opa
tionũ coꝝ. t pfectõ opa
tionũ eorũ ñ fit nisi ab
eqlitate ꝟpõnis coꝝ in
vnoq̃z q̃ntoz q̃ noia
uit. s. nũcro: q̃titatib⁹:
forma: situ. Cũ ergo cõ
positio coꝝ non est eq̃
lis: tũc igredit̃ super ea
nocumẽtũ. Deide dixit
t cõtinuitas cõis inter
vtraq. s. inter mẽbrum
silũ partiũ t mẽbra in
strumẽtalia t lesio itrã
in ea est solutio cõtinui
tatis. XIIII

Enera lesionis
g st tria. Lesio ac
cidẽs i opatiõe

mẽbrorũ filiuz partiũ ꝛ lesio i ꝓpõne ilꝛfaliũ mẽbroꝝ accñe:ꝛ lesio accñs i ꝓtinuitate mẽbrorũ.ꝛ vna ouarũ itẽtionũ ꝗs ꝓtinet nomẽ corporũ ifirmoꝝ ẽ corꝑa egrotatia.ꝛ alia corꝑa ifirma.Et dr̃ia iter vtraſqz ẽ: q̃ nocumẽtũ opationis i egrotatiuis ẽ ſẽſibile occ̃ſũ:ꝛ i corꝑib⁹ ifirmis ẽ apparẽs ſẽſibile.XV.

v Ult.ſ. q̃ ſuper corꝑa ſana diminuta a meliore formarũ ſgrediat̃ leſio aligb⁹ modis.ſcz aut i ꝯplexiõe mẽbrorũ ſiliũ ptium: aut in ꝓpõne mẽbroꝝ ilꝛfali uz. vel illa leſio occ̃ſa eſt valde ꝛ inſenſibilis. XVI.

d Edit gal. i hoc ꝓmone canões i cognitõe iſtoꝝ ab ill⁹ ꝛ dixit. Illud cui⁹ ẽ h̃ intentio corꝑoꝝ egrotatiuoꝝ opationes ſunt magꝭ diminute:ꝛ reſiſtẽtia eoꝝ cãis ifirmãtib⁹ ẽ ẽbilis: ꝛ corꝑoꝝ diminutoꝝ parũper a meliõe formaꝝ opationes ſũt pfectiores: ꝛ reſiſtẽtia eoꝝ cãis ifirmãtib⁹ eſt vehemẽs ꝛ iſta corꝑa ꝓpant̃ i ſanitate ſm ꝓpatiõez opationũ eoꝝ ꝛ ꝯpationẽ reſiſtẽtie eoꝝ cauſis infirmantib⁹. XVII.

Differẽtia iter corꝑa egrotatiua ꝛ ſana vt multum.

b Ecẽ illa dr̃ia iter egrotatiua cõpa ꝛ diminuta a' meliore formarũ parũp.corꝑa.n.egrotatiua vincũt velociter cãe ifirmãtes ꝛ dr̃ianẽ eis facile ꝛ diminutio eoꝝ i fortitudine opationũ ẽ mlta apparẽs: ſz nõ ẽ illud corꝑib⁹ diminutis paꝝ a meliore formaꝝ. XVIII.

v Ult q̃ latitu⁹ ꝓcq̃t ab eo qõ oſtẽdit vt ſint corꝑa q̃ ñ ꝓportionãt̃ ad ſanitatẽ nz ad egritudinẽ. media iter cõpoꝛa ſana ꝛ egra: ſiue ſint corꝑa ſana ꝛ egra ex eis q̃ vocãt̃ talr ꝛ

c Ognitio coꝝ ẽ p cõpationẽ i opatiõib⁹ ꝛ i reſiſtẽtia cãis ifirmãtibus: ꝓpea q̃ ſup cõpa egrotãtia ꝛ egra ꝛ corꝑa diminuta parũp a meliore formarũ oio ingreditur leſio. XVII.

s Imꝑfirvero egra corꝑa ꝺtermiata ſũt eo q̃ facili⁹ ab egris cãis vicãtur ꝛ ab eo q̃ ꝛ multũ aliqd ꝛ virtutẽ opationũ delinquatur.

c Oꝛpoꝝ ãt q̃ dr̃ir cẽ egra ꝛmõe absoluto cognitio ẽ p hoc q̃ cãe ifirmãtes cõuertũt ea velociꝰ ꝛ dr̃ianẽ eis facile: ꝛ pp hoc q̃ diminutio coꝝ i virtute opationũ ẽ multa. XVIII.

s Unt ꝙ hoꝝ vtroꝝ rũq̃z in medio neutra.ꝛ q̃ꝙe dr̃ir neutra ꝛ q̃ cũ latitudie q̃daz.

s Unt g̃ corꝑa q̃ nõ ꝓportionãt̃ ad ſanitatẽ nz ad egritudinẽ media iter has duas ſpẽs diſpõnũ ſiue ſint illa corꝑa ex ill⁹ q̃ vocãt̃ talr ꝛ vitatẽ: ſiue ſint ex eis q̃ b⁹ latitudo aliq̃ ieſt. XIX

T diuidit totiꝰ ſanitatis latitudo i tres ptes latitudinẽ bñtes ꝛ ipas mltã: q̃rũ prima q̃dẽ erit ſanoꝝ coꝝ: ſcda vero egroꝝ: tertia neutroꝝ.

s Jc g̃ latitudo totiꝰ ſanitatis diuidit i tres ptes. ꝛ vnicuiqz ptiũ illarũ eſt latitudo magna. ꝛ ꝓria illarũ triuz eſt coꝝ ſanoꝝ: ſcda ẽ illoꝝ q̃ ñ ꝓportionãt̃ ad ſanitatẽ nz ad egritudinẽ: tertia cõpoꝛũ egtatinoꝝ. XX

Quib⁹ deiceps ſũt a egrotatia corꝑa leſiõib⁹ ſẽſibilib⁹ opationũ ꝺterminata.

c T poſt iſta corꝑa ſũt q̃ iã ceciderũt i egritudinẽ ꝛ ꝯplera ſũt ꝛ dr̃ia iter illa ꝛ alia ẽ p leſiõez ſẽſibilẽ opationũ q̃ appet in eis. XXI.

d Oletia nõ ꝛ quoꝝ motões ſũt ꝺlinq̃ntes aut oio pierũt: mãifeſtos hñt termios. q̃cũq̃z vero ifirmas hñt opationes i maximis q̃dẽ diſcerſib⁹ facile diſcernũt: ſmuõ miores ãbigua ſũt: ꝛ pp hoc ꝙz ꝗ gen⁹ leſiõis neutro ꝓtr̃io ꝓticipãs ꝯſiſtit i illa diſpõe quã ꝛ ipſã neutrã dicim⁹ noiari.

c T cõpa q̃b⁹dã accidit dolõ ꝛ i quorũ motib⁹ iã ẽ agitatõ aut mot⁹ corũ ꝺſtructiõe oio: terminus ẽ mãifeſtus. Corꝑoꝝ ãũt quoꝝ opatões ꝺbilitanẽ: tẽ ſi illa ꝺbilitas elõgat̃ lõgitudine mlta valde a diſpõe ſanoꝝ. diſcretio facil̃ ẽ. Et ſi elõgat̃ pauca lõgitudie. tũc i eſſe corũ ẽ ãbiguitas. ꝛ pp illd̃ fit q̃ diſpõ q̃ nõ ꝓportionãt̃ ad aliqõ duoꝝ ꝓtrariorũ ẽ vnatiũ. ſ. corꝑoꝝ q̃ ñ ꝓportionat̃ nz ad ſanitatẽ nz ad egritudinẽ: ꝛ ñ ẽ niſi i hoc gne leſiõis. i. neutrali. zz.

Adnib⁹ bis ſẽſu diudicatis ñ ꝙz ipaz rerũ nãz: piculu. n. ẽ ſẽpiterne paſſionis irre

i Ste oẽs res ñ diſcẽnũt niſi p ſẽſu. non p ipaz rerũ nãz: qui ſi ꝓſit coꝝ diſcretõ ꝙz hũc mõztẽ ñ ſecurãt̃ q̃ hac via ꝓcedũt: qn cadãt i ei⁹ ſciaz q̃ videt q̃ oia corꝑa ſũt i egritudine ſp. XXIII.

vitatẽ aut ſint ex eis q̃ b⁹ ieſt latitu⁹ aliq̃ i ſanitate aut egritudie. ip.

v Ult q̃ latitudo ſãitatis hẽat ex lõgitudine illõ qõ ẽ iter ſanitatẽ corporũ q̃ ſunt in meliore formaꝝ: ꝛ illõ qõ ẽ iter cõpa egrotatiua: ꝛ iã oſtẽdit in eo qõ ꝓterut latitudinẽ corꝑoꝛũ ſanoꝝ ꝛ latitudinez corꝑoꝛũ q̃ ñ ꝓportionanẽ ad ſanitatẽ nz ad egritudinẽ ſũt i iudicio corꝑoꝛũ ſanoꝛũ. Declarauit g̃ Gal. i h̃ ꝛmõe q̃ ſanitas: ꝛ egritudo ſunt due diſpões ꝓtie inter ꝗs nõ eſt diſpõ aliq̃ que ſit ſcõm vitatem equal̃ eis vtriſqz in vitate. qõ eſt. q̃ noianẽ corꝑa illa media i corꝑib⁹ ſãis. zo.

u Ult qõ ꝓſequãtur. corꝑa egrotatia corꝑa ifirma: ꝛ ſermo ei⁹ eſt intellectus. XXI.

b Oe gen⁹ leſiõis ẽ leſio i q̃ dubitat̃. ſ. nõ apparẽs ſẽſui. q̃ nõ ẽ ſignũ ſanitatis: neq̃z egritudinis ꝛ reſiduum ſermonis intellectum eſt. XXII.

o Mniũ ſignoꝛũ ſignãtiuz diſcretio ẽ p ſenſũ. nõ p nãm rerũ. qõ ẽ. q̃ cuz aſpiciat̃ i bis ꝙz nãm rerũ inueniẽ oẽ corꝑus reſolui occulta diſſolone ſepata a ſenſu. h g̃ leſio ẽ inſenſibil: ꝛ fac̃ cadere in ſciaz ei⁹ cui vr q̃ corꝑa i egritudine ſũt ſp. dicet g̃ p hũc ſermonẽ q̃ conſideratio medicinalis ſpectat ſm ſenſũ: ꝛ q̃ ꝺ illo qõ a ſẽſu egredit nõ eſt medicine conſideratio. q̃ ſi dixeris membra interioꝛa ꝛ coꝛũ egritudines ſũt res nõ ſẽſu percepte ꝛ aſpectus in eis

est medicinal. Rñde m⁹ q⁹ eis sūt signa sēsibilia: t eox lesiões sūt sēsibiles ⁊ firm⁹ nāq; sēsit qō ei accidit ex istis vl ex ipsis XXIII.

v Ult q⁹ dria iter signa cuiusq; cō pox sciaf p lōgitudinē ei⁹ a signis coꝛpoꝛ q̄ sunt a melioꝛe formax: t ab eis q̄ sūt a ōteriōe fōmax: t ipse ōterminat B fmone absoluto. XXIIII.

i Am, pximꝰ q⁹ vult p dictōez sanātiū qō est exuberās sanitaf ⁊ durabilioꝛis. t posuit i B fmone sanātiū: oppⁿ egrotatio vt itelligaf q⁹ latitudo sanitaf ēt iter vtrasq; extrēitatū terminoꝛ. vn⁹ ē sanātiū scōs ē illō qō nec p portionaf ad sanū nec ad egꝛ. terti⁹ egrotatiū ē. t ipse qdē i eo qō tā pterijt noiauit meliozē formax coꝛp⁹ sanatiuū: t posuit ipz hic diminutū a melioꝛe formax. t illō ē mānifeste ꝓietatis. Et ego dico q⁹ gal. si fuit oblit⁹ sui fmonis. Uerūtñ ipse posuit melioꝛē formaꝛ q̄ vltimū finē eātis: t h̄ res fortasse si iuenif: t si iuenif: occultū ē a sēsu. postq̄ ḡ sciuit q⁹ medicina. nō ꝓsiderat i eo qō ē occltū a sēsu: posuit sanatiuū qō appꝛopinq̄t ad melioꝛē formax valde vl ad terminū q̄ n̄ appꝛhēdif sēsu. t n̄ ꝓhendit nisi cognitione t rōne. Coꝛp⁹ q̄ sanatinū ē melioꝛ formax apō sensū t manifestiuz ē qō hoc minuif a melioꝛe formax ꝓ z itellectū pp resolōné occultā a sensu t pp diuersitatē ꝓplexionis occultā a sensu: t ppter diuersitatē ocultā a sēsu i etatib⁹: t qō remanet ō sermōe ei⁹ itellectū ē. XXV.

i Az oñdit signa coꝛporū q̄ sunt i meliōe formarum. t oñdit q⁹ super coꝛpoꝛa diminuta ab ea: poſc ēvt dicaf diuisiōib⁹ q̄x nūer⁹ n̄ ꝓphēdif p viā multitudis t paucitat: verūtñ nos aggregam⁹ ea i trib⁹ terminis h̄itib⁹ latitudinē. XXV.

s Igna ꝓo egri coꝛpoꝛis simplr dicem⁹: ex his. n. erūt reliq̄ due latitudies mānifeste. Scōz ḡ gen⁹ dcm̄ ē prius in optic ꝓpōnis oꝛōne. scōz ꝓo spēz n̄ic dicef prius nobis diuidētibus partes.

c Tnos sum⁹ narrātes signa significātia coꝛp⁹ ō quo dī: q⁹ ē ifirmū absoluto fmōe: qm̄ q̄m narram⁹ signa h⁹ coꝛpis ōclarant ex eis signa duoꝛ terioꝛ fliquorū. t nos iā narrauimus gīa coꝛ añ i fmōe nr̄o i meliōe formax: t nos sum⁹ narrātes nē coꝛ spēs postq̄z dīsum⁹ t narra m⁹ i pmis oia mēbra. z6.

Clarioꝛ āt sūt earū dīc oēs. q̄daz .n. cax sī pricipales: q̄dā ꝓo ab illi exoꝛte sī q̄dā uō n⁹ aliax dīantur n⁹ alie dīant eax intas h̄ites virtutes t regētes eas: q̄dā vero t innatas sīl h̄nt t influctes.

T spēs oiuz mēbroꝝ sunt q̄tuoꝛ. qō ē: q⁹ ex eis sūt radices: t ex eis sūt rami q̄ nascūtur ex radicib⁹ illi: t ex eis sūt q̄ nō dīantur sup regimē alioꝝ n⁹ alia dīantur sup regiū eoꝝ q̄m virtutes q⁹ sūt eoꝝ regiū in mēbꝛ i eis sūt t ex eis sī q⁹ sūt virtutes innate t virtutes currētes ad illa ex illi radicib⁹. XXVII

R Icipalia igf sūt coꝛ: cerebꝝ: epar t testiculi.

eis ingreditur vnū triū generum lesionum aut duo ex eis: aut tria. Et postquaz cōpleuit illud ostendit q⁹ coꝛpoꝛa diuidūtur diuisionib⁹: quax numer⁹ nō ꝓprehendif per viā diuisionis multitudinis t paucitatis. t q⁹ cognitio vnius cuiusq; coꝛ est ppter ꝓpinquitatē signoꝝ: et longitudinē coꝛ a duabus extremitatib⁹ q̄x vna ē melioꝛ formax: t reliq̄ ōterioꝛ formax: t q̄ ē mediuz inter illa ē illud qō nō ꝓportionaf ad sanitatez nec ad egritudinē. t ostēdit q⁹ vnicuiq; coꝛpoꝛ sanoruz ē latitudo: t ifirmoꝝ sīl r. postq̄z ḡ cōpleuit cognitionē illi⁹ toti⁹: ois fuit illi vt ostēderet signa coꝛporum egroꝝ: sicut ostēdit signa sanoꝝ coꝛpoꝝ. Et qm̄ egritudinis tria sunt genera: quoꝝ vnū ē malitia cōplexionis: t sunt ei multe spēs. alterus est malitia ꝓpōnis: t sunt ei multe species. tertium est solutio continuitatis: t sunt ei spēs multe. Et vnaquaq; specierum hoꝝ triuz generuz diuersificaf fz diuersitatem mēbroꝝ: t ppter illud consecutū est ei vt diuidat: t narret in primis membra omnia: t ostendit dispositionē cuilibet eoruz t narrat. XXVI

u Irtus est q̄daz cā que dicif efficiens t i omni mēbro est virtus fixa in eo q⁹ facit suā operationē ꝓpriam. t fuba hui⁹ virtutis fm suā sententiā est cōplexio ei ꝓpria. s. forma complexionis. Et scōm sniam Ari. est cōplexio ītralis cordis. s. prima q̄ opatur vītus: t vītus est nā mēbri q̄ sustentaf. t diuersitas hec nō nocet i aliq̄ operationū medicine: t iam pcernatī sumus de eo in libro nostro i medicatiōe. t Aristoteli iterum videtur q⁹ membrum principale est coꝛ. t Halienus posuit ea quattuoꝛ. coꝛ

Si opsa sanitas inuenitur ꝛ sa apꝛhēdi nō posset.

De vnitate vnicuiq; mēbri ꝓ pria.

cerebꝝ:epar:t testiculos.t ꝑ diuersitas itez si nocet i aliq̃ opationū medicine.t iã ostendimꝰ istud i libro nro: i medicatiõe:t videbimꝰ i expõne buꝰ libri.vt taceamꝰ de oi diuersitate q̃ nõ nocet in opatõibꝰ medicine in eo: qõ futuꝝ ē:t remeozemur diuersitat: q̃ nocet i arte medicine trñ.t moneamꝰ i ea ad illõ quo fit innamẽtũ i medicina trñ. Dico ergo qꝺ vnicuiqꝫ membroꝝ aut iest vꝛ fixa in eo trñ aut iest ei cũ ea trñ vꝛ alia fixa a mẽbro alio aut ꝓles vtutes fixe a mẽbris plũmis. XXVII.

c Erebꝝ qdẽ ē radix sensus t motꝰ volunta rij:t cor qdẽ ē fons vꝛ radix vite t calitatꝭ i nate.epar qdẽ ē radix opatiõuꝫ nãliũ vtutũ: t sunt attractio:retentio:digestio: t expulsio: nutrimẽtũ t augmentum. t filia istis. Testiculi sunt radix spermatis. XXVIII.

n Ucha oriꝫ ex posteriõi cerebro sic oritur crus arboꝛ. t nẽui oriunt ex cerebro t nucha:t fit cerebꝝ loco radicis arboꝛ exq̃ oritur crus magnũ qõ ē nucha.t rami sũt nerui q̃ nascunt ex cerebro:t nascũt ex nucha itez nerui mlti.sic rami nascẽtes ex cruꝛ arboris:t illõ dispgit in toto corpe.Et vene pꝛsatiles oriũt ex corde ꝑz illõ exꝰ.qõ ē.qz nascit ex latere sinistro cordis arteria magna loco cruris. arboris:t oriunt ex hac arteria oẽs arterie corpis. Sit q̃ cor sic radix arboꝛ:t arteria magna sic crus:t qõ oriꝫ ex eo sũt sic rami.t ꝑz hãc similitudine ē dispõ epatis. ipm.n. sic radix ē arboris ex q̃ oriꝫ crus:t est vena cõcaua:t oriunt ex ea reliq̃ vene.t oriꝫ ex corde altera vena vꝛ arteria.t silr ab epate oriꝫ alia vena. t ex testiculꝭ oriunt vasa spermatis.sũt q̃ ipi sic radix arboꝛ. t spmatis vasa sũt sic rami q̃ nascũt ex eis.t qñ tu ꝓsideras corpꝰ ꝑz qꝺ viri mꝰ inẽis ea q̃ ramificant ex radicibꝰ i modũ rberis misceri adiuicẽ t pẽdere:t iuenis ossa sic sustẽtamẽta t scutum:t iter istas res iuenis qdã iplentia q̃ iplent ea:t sũt mẽbra ꝓposita ustralia sic lacerti t pulmo t stomachus t mẽbra filiũ partiũ:sic caro glãdosa:t iuenis pãniculos q̃ sepant ea abiuicẽ:t ꝓcauitates:t cutis ē pãniculus q̃ ꝓtinent oia ꝙ foris.ꝓplet ergo ex oibꝰ istis sic visũ ē corpꝰ. Et illõ qõ dat nerui t nucha a cerebro ē spũs aiaꝭ ab aia q̃ fit sẽsus t motꝰ volũtariꝰ. vtutes.n. iste sũt res q̃ currũt i nucha t neruis a cerebro ad mẽbra sẽsibilia t motia volũtarie.t illõ qõ dat arteria magna:t qõ oriꝫ ex ea t ex arterys a corde ē spũs aiaꝭ vel vitaꝭ q̃ exit vita t calitas innata. vtutes.n. iste sũt res q̃ currũt a corde in arteryas ad reliq̃ mẽbra corpis.t qñ abscidunt ab eis moziũt: sic qñ abscidunt vtutes sẽsus t motꝰ volũtary. ostruunt sẽsus t motꝰ volũtariꝰ. Et illõ qõ dat vene ñ pulsatiles ab epate ẽ spũs nãl quo exit vtutes nãles. iste.n. vtutes currũt ab epate i venis ad reliq̃ mẽbra:t qñ abscidunt a mẽbro ostruit eiꝰ nutrimẽtũ,t illõ qõ dat vasa spmatꝭ a testiculꝭ ē spũs ꝓpositꝰ ex tribꝰ spiritibꝰ q̃ currit gñatia vꝛ i spmate. ꝑ est q̃ quo fit innamẽtũ i medicia. Arist. ãt vult qꝺ reliq̃ vtutes ifluãt a corde. verũtñ sẽsibilꝭ t motiua volũtarie exiit i corpe mediãte cerebro t nãles sũt i eo mediãte epate:t gnãtie mediãtibꝰ vasis spmatꝭ. Et byvult qꝺ spma a toto corpe veniat i bona motus coitꝰ vez nõ ē hic aliqd bꝰ diuersitatis:qõ nocet i ope medicie qñ credũt qꝺ cerebꝝ ē cã ꝓma aut scõa neãria i motu t sẽsu:t qꝺ epar est cã pꝰ aut scõa neãia i vtutibꝰ nãlibꝰ:t qꝺ testiculi sũ cã ꝓma aut ꝛa neãia i vtutibꝰ gñatiis. Qñ.n. res ē cã ꝓma aut scõa neãia tẽ mutãt aut ostruunt opatiões ꝙ ifirmitates eꝰ,qõ oriꝫ ex ea:t dat ad ea.t iã certificauimꝰ illõ totũ i li.medicatiõis iter Ari. t gal.t ꝙcit nob in opatõe medicie vt acciꝓamꝰ sniaz gal.cũ ñ sit dña i eo qõ ē innatũ i medicia:t iter istas sniaz boꝝ duoꝝ viroꝝ sic oñdimꝰ i illo li.cuiꝰ exẽplũ ē.qz qñ ostruit sensus mẽbri:aut motꝰ eiꝰ aut vtraq; sil ꝑz sniaz qꝺ gal.itẽdit i curatiõe loci nẽui aut nuche cui accidit lesio a q̃ fuit illa destructio.t ꝛm gdem sniaz Ari.itẽdit curatio illius mẽbri eiusdẽ ꝑz qꝺ nos ostendimꝰ i libro medicatiõis: qñ nõ ꝓplet illa opatio nisi ꝙ būc mõz nerui aut nuche. due g̃ curatiões sũt vna iter q̃s ñ ē diuersitas: q̃uis gal. videat dꝛe qꝺ ꝺ ē ꝓma cã t Ari. vꝛ qꝺ ꝺ ē cã scõa neãia in illa opatõe.Et ꝓp illõ melior ē i arte medicie sniꝭ gal. q̃s Ari.quoniam sniꝭ Aristo.facit errare medicos. XXIX.

Stis mẽbris isunt vtutes inate i eis ꝙbus existit i eoꝝ regiñ i cibo t ẽ ẽntia eoꝝ.qõ ē.qz si ꝓtinuaꝭ cũ eis arteria q̃ det eis a corde:nec ꝺcẽdit eis vẽa q̃ det eis ab epate:nec iuenit eis nerꝰ q̃ det eis a cerebro:t in eẽ eoꝝ ē dubitatio an ꝓueniãt ad ea ex istis radicibꝰ res capillares occulte a sensu:aut ñ veniat ad ea penitus ex eis aliqd.t ꝓsideratio in hac dubitatõe ē opifici scie nãl medici vꝛ nõ ē ꝓsideratio i illa: ꝓpterea qz non videt sẽsum ē q̃ ꝓueniat ad ea.ꝓp ꝺ q̃ abscidit gal.sup ꝺ qõ regimẽ eoꝝ ē ex seipis vt docuit ꝓ illõ qõ ꝓsideratio medicinal non pertransit sensum. XXX.

l Acert qdẽ ois t reliq̃ mẽbra remanẽtia exceptis eis q̃ꝫ remẽoratio ꝓteryt sic pulmo stõachus et renes t splẽ.vl alia ex mẽbris extrisecꝰ t itrisecꝰ sũt i vno quoq; quoꝝ ē vtus inata fixa i eo t veniũt eis ex tribus radicibus q̃ sũt cerebꝝ cor:epar:vtutes alie.t nerui qdẽ lucrant eis vtutẽ sensus aut motꝰ volũtary.aut vtriusq; sil.Arteria vo facit ea adipisci virtutẽ vite t caliditatem inatam.sed vena facit ea acgrere vtutẽ nutritiuã. XXXI

De ortu nuche arteriaꝝ venaꝝ t testiculoꝝ.

A quo mẽbro ꝺcidatur spma i bona coitus.

nõ agnitio spma

Dorec q̃ pneuma nq̃ reperiat̃ sanꝰ ẽ mebꝝ

Vtr ossa sẽtiãt nutriãt et vi uãt mediante istaꝝ a mẽbeis principalibus.

Ungues ⁊ capilli i quita spē mēbroꝝ numer ãt

c Apilli ⁊ vnguef gñant a materys q̃s expellit nã ad corpis exteriõa expl̃sione ꝯtinua. ⁊ illud qõ gnãt eos ẽ nã: ⁊ nõ sũt eis ex ipis vtutes inate: nec veniunt eis ex radicibus virtutes. Et mãifestũ est q⁹ capilli ⁊ vnges sũt ingrediẽtes in numero mẽbrũ sicut pili palpebraꝝ: ⁊ supcilioꝝ. Jã q̃ fiunt mẽbroꝝ gnq̃ spēs: Meliora q̃ sunt radices. deide q̃ nascũtur ex radicib⁹. deide i q̃bus sũt vtutes innate: ⁊ vtutes alie veniẽtes ex radicib⁹: deide illa i q̃b⁹ sũt vtutes inate tñ: deiñ capilli: ⁊ vnges i q̃b⁹ nõ sũt virtutes innate. nec veniũt eis alie vtutes. XXXII

p Oñq̃ duplicit mẽbra ꝟ vtutes coꝝ q̃bus efficiũt opatões suas: ⁊ vt⁹ nãlis fm sniam eius est substantia a ꝯplexiõe supta. pmittit signa significantia cõplexionẽ cuiusq̃ coꝝ nãlẽ: ⁊ significantia cõplexionis ei⁹ mutationes. XXXIII

c Erebꝝ ẽ capitis medulla ⁊ signa signantia cõplexionẽ eius nãlẽ ⁊ difficultatẽ passionis eius ⁊ signantia ꝯplexionẽ ei⁹ q̃ mutatur sunt. 6. species gnq̃ eaꝝ sumpte sunt ab eo: ⁊ sextũ sumptus est ex velocitate passiõis ipsius: ⁊ difficultate ipsius passionis a causis infirmantibus extra. s. fiẽ acer. Et ga. ôtermianit vnũq̃q̃ istoꝝ i eo q̃ futurũ ẽ. XXXIII.

e Et hoc primo ô dit q⁹ dispositio tot⁹ capitis scitur ex trib⁹ reb⁹. s. q̃titate ei⁹: ⁊ figura ipsi⁹ ⁊ eius quod est in ipo ex capillis. XXXV.

a Bscindẽdo dixit ga. q⁹ paruũ caput ẽ signũ ꝓ primum male forme cerebri. Et cã illi⁹ ẽ cõstrictio ventriũ cerebri: et ôbilitas ei⁹ q̃ generat ex cerebro de neruis ⁊ nucha: q̃ ẽ: q⁹ si radix ẽ parua: tunc q̃ nascit ex eo ẽ paruũ: ⁊ seqtur a puitate ei⁹ ꝟstrictura vẽtriũ eius ⁊ meatuum ipsi⁹: q⁹ nõ est spũs aialis latitudo i q̃ ꝟsetur. et caput q̃dẽ paruũ gnãt a puitate mãe: q⁹ si figura ei⁹ cũ illo incõueniẽs ẽ: ẽ malitia in forma cerebri maioꝝ. Et manifestum ẽ q⁹ puitas capitis ꝓpt̃ formẽ cerebri. sequtur ergo ab illo vt malitia formẽ cerebri cõparetur. XXXVI.

Cã ãre p uitas capitis sit sig^m ꝓpriũ male forme cerebri

e Jsto ꝼmone i telliges q⁹ ex signis bonitatis fõme cerebri ẽ magnũ caput q̃ ẽ cum figura quaꝝ explicauit i forma cerebri: ⁊ cuꝝ grossitudine colli ⁊ reliquoꝝ neruoꝝ ⁊ ossium. Et magnuꝝ caput q̃ ẽ cum figura diuersa. ⁊ cũ subtilitate in neruis ⁊ collo: ⁊ ossib⁹: tunc ẽ signum malitie forme cerebri. Et mãifestũ ẽ q⁹ bonitas forme cerebri ⁊ malitia forme ei⁹ ꝓparatur ꝼ q⁹ est i illo ô additõe vel diminutiõe. q̃ est: q⁹ bonitas forme cerebri fit a forti virtute ⁊ multa materia obediẽte. ⁊ malitia forme ei⁹. quando est cum magnitudine figure capitis: signficat q⁹ fuit virtus ôbilis: aut q⁹ materia nõ fuit obediens: sequitur ergo ab illo malitia in ei⁹ ꝯplexiõe XXXVII

A q⁹ bõitas forme cerebri fit

3 fueris mẽor e ei⁹ q̃ ꝓtexit ô exp̃one nr̃a tũc sermo iste tot⁹ ẽ intellectus tibi: ita q⁹ non indigebis expositione i eo. verum fac ꝯsideratõez eius bonaꝝ tenerit ⁊ forma lr̃e laudẽ ꝼm hoc. Et mãifestũ est q⁹ ꝯpleuit tres spēs signoꝝ: q̃rum vna ẽ dispõ totius capitis: ⁊ scõa est rectificatio actionuꝝ q̃bus fiunt operatiões ⁊ corru

b Ec q̃dẽ primum sũt dñe. signa ꝟo vniuscuiusq̃ crascos: deinceps dicẽtur.

f Ste q̃ sint spēs mẽbroꝝ: ⁊ nos sum⁹ narrãtes p⁹ illo signa q̃ significãt ꝯplexionẽ vniuscuiusq̃ eoꝝ. XXXIII.

p Riciptũ ãt a cerebro nob feciẽtib⁹ Sũt. n. gnq̃ inata q̃ia cognitõuꝝ ei⁹. Primũ q̃dẽ tot⁹ capitis dispõ ꝼ vero sẽsibiliũ opationũ virtus vl̃ vitiũ: tertiũ opatiuoꝝ: q̃rtũ principaliũ: ⁊ q̃ntũ nãliũ. Aliõ ẽ gen⁹ in bis oib⁹ gnibus ab bis q̃ extrisec⁹ ei accñt alteratõ.

c Ticipiam⁹ rememorari signoꝝ signficatiũ ꝯplexiones cerebri. ⁊ q̃ia q̃dẽ signoꝝ inata sũt vl̃ q̃q̃. Unũ coꝝ ẽ dispõ tot⁹ capitis. Scõz ẽ rectificatio actionũ q⁹ fiũt opatiões ⁊ corruptõ eaꝝ: ⁊ tertiũ ẽ rectificatõ actionũ ei⁹ sẽsibiliũ ⁊ eaꝝ corruptõ. ⁊ q̃rtũ ẽ rectificatio actionũ q⁹ fit regim̃ ⁊ eaꝝ corruptio. Quintũ ẽ rectificatõ vl̃ actionũ q⁹ fit regim̃ eius nãliũ ⁊ corruptio earuꝝ. ⁊ hic ẽ aliõ genus ab istis oib⁹ q̃ narramus: ⁊ ẽ q⁹ accidit cerebro ô mutatõe ex reb⁹ q̃ mutãt ꝯplexionẽ. XXXIIII.

t Ori⁹ q̃dẽ capitis dispõ ex magnitudie et figura ei⁹ et capillorũ accipit.

d Jspõ ãut capitis tot⁹ scit ex q̃ntitate ei⁹ et figura ei⁹ q̃ ẽst in ipo et ex capill. XXXV.

Aruũ vero caput p praue ꝯpõis cerebri. ꝓpriũ ẽ signum.

c Aput g̃ pnuꝝ ẽ signũ ꝓpriuꝝ male forme cerebri. 36

Agnũ ꝟo ñ ex necessitate bõe ꝯpõnis ẽ signũ. si. n. pp vehemẽtiã fcñ ẽ magnũ ei⁹ q̃ iest ꝟtut⁹ i mãꝝ multã et bonã opantis: bonũ ẽ signũ. Si uõ pp solã mãe mlitudinẽ: nõ bonũ ẽ signuꝝ. Beter mãduꝝ g̃ ẽ ea ex figura et ex bis q̃ ab eo nata sunt: figura q̃dẽ si bõc forme ẽ. ſp. n. bonũ ẽ hoc signũ bis uõ q̃ ab eo nata sũt vt si collũ forte ẽ. et in alijs ossib⁹ optime disposituꝝ ẽ: et si omne qõ ẽ ei⁹ neruosum est et plenuꝝ et vitiũ. Propria ꝟo capitis figura ẽ velut si videas sperã pfectã cereã ex vtraq̃ pte leuiter ꝓpressaꝝ. Hec ẽst. n. hui⁹ talis gibbosa q̃dẽ scõm sperã posterioꝝ fieri et aliora. Rectioꝝ vero fieri q̃ ex vtraq̃ pte.

c T caput magnũ ñ significat nec̃ioboitatẽ fõme cerebri qõ ẽ: q⁹ si magnitudo ei⁹ nõ ꝓuenit nisi ex ꝟtute loci: et ex natura et vsu ei⁹ i arte sua qua opata ẽ mãm multã bonã: tũc ẽ signũ bonũ. et si nõ ꝓuenit nisi pp mlitudinez materiem: tũc nõ ẽ signũ bonuꝝ oꝝ g̃ vt distiguat̃ iter ea p figurã: et p res q̃ nascũtur ex capite ꝓ figurã q̃ vt ꝯsideres an sit forme bone an nõ. forma. n. bona ẽ bonũ signũ sp. Per ea ꝟo q̃ nascunt ex capite ẽ vt cõsideres an grossũ sit collũ forte: et dispõ reliquoꝝ ossiũ sit meliõ dispõnũ: et oẽs nẽui gro

ptio earuz: t iste opatiões sũt q̃ fiunt p̃ neruos: qñ eniz ossa t nerui grossi sunt t fortes: sũt opatiões fortes: t cutis capitis ẽ vehemẽs. t qñ sũt subtiles ẽ biles sũt opationes: t cut ẽ vil Et tertia est opationũ sẽsibiliũ retificatõ t corruptio earuz: t ego exponã ista i eo qõ futuꝝ est paulo post expõe vltima magꝝ t meliõe. XXXVIII

Vlt p radices cerebꝝ t ẽ medulla caput. huic .n. medulle sũt cõcauitates. s. ventres. t i ea ẽ rbe te ex arteriis mirabile. q. sit mẽ ratio rbetiũ seniceꝫ igrediẽtiũ: t positũ ẽ sup eã t repletũ ẽ qõ ẽ i tus de medulla capitis: t ptinent ipz duo velamia mirabilia. s. dura mr t pia mr t sũt ei ab aĩrioꝛi pte eiꝰ duo vẽtres q bꝰ fit imagiatio: t i medio eiꝰ venter quo fit cogitatio: t i postreo eꝰ vẽter q̃ fit remoꝛatio: t p ipm totũ sunt vtutes qbꝰ fit regimẽ. t iste vtutes infixe sũt i eo t sunt forma eiꝰ. qõ est: qz vital' spũs vl' spũ alis digerit i rbetib' suis ipi' cerebri iuolut' ab arteriis: t gliat ab eo i cerebro aial' spũs: t p istũ spũ fit penetratio vtut' cerebri ad relią mẽbra. 39

Qño et spũm vitali genẽtur alalis

Ntellige subtilẽ in Bmone pulã t clarã sbaz t grossã turbidã sinbam. qñ enim si fortes aut ñ. Et figura q̃ appꝛopꝛiat capiti ẽ. q. tu estimes pcrã cerebꝝ sane rotũditatis: cuiꝰ duo latera sũt paꝝ ꝓtessa. nã qñ existit caput talr scias pcl dubio q̃ neceꝫ ẽ q̃ sit ex aĩrioꝛi pte capitis: t posteriori ipiꝰ magꝝ extẽs ex termio rotũditatis spe: t duo latera eius sũt magis itrãtia t ꝓpinqora ad planiciẽ. XXXVII

S Jvero scõz occipitiũ eminẽtia fit minoꝛ alicui: ꝓsidera t neruos t collũ cũ aliis ossibꝰ scõz nãz siq̃dez his se bñtibꝰ idigentia mãe nõvirtutis imbecillitate talr fieri ẽ hoc. Ineptioꝛibus vero exĩtibꝰ ifirmũ est pricipiũ. In plibꝰ vero scõm occipitiũ idigentiã ibecillitas eoꝝ q̃ dcã sũt seq̃t t raꝝ valde t tale ꝓtigit. Grossus vero scõm occipitiũ cõsidera caput eodẽ mõ in toto magno nato determiatis. In plibus vero t hec bõa figura fcã p acephalidos bonũ signĩt: quã qdã medicoꝝ posteriꝰ cerebꝝ noiant. Quẽ admodũ igit t ẽ posteriꝰ determinatũ: forma velut kauda bñte ꝓmissurã. Spievero pricipiuz hec pars ẽ t p illã oĩuz scõz totũ aialis coꝛpꝰ fũt nerꝛuoꝝ actiões. Ipsa vero posterioꝛ ps scõm se in oibꝰ paucorum sensibiliũ pticipat: multorum vero opatiuoꝝ. Itaq3 hec t bñ dispositapfectas bñt nãs scõz vnũq̃q̃ꝝ ppꝛias Eodẽ vero t i ãterioꝛibꝰ capitis eoꝝ q̃ sũt fz frontẽ ẽterminatiões sũt his q̃ sũt fm posteriꝰ ad paruitatez t magnitudinẽ eiꝰ nobis respiciẽtibus t figurã t q. sunt i bis sensus. s. visũ gustũ et odoratũ. Alterutꝝ .n. sũt cognitiões: et sibi inicẽ attestãtes: et a principio nata pricipiũ virtuti et virio: et pricipiuz bis que ab eo nata sunt.

Quod si videris eminẽtiã que ẽ a posteq rioꝛe pte minui cõsidera tũc cum illo i neruis et ossibꝰ et collo. naz si ista sunt fm nãlẽ dispõnẽ. tũc ñ ꝓuenit illa dispõ nisi ex diminutiõe mãe: ñ ex ẽbilitate virtutis. Et si iste res q̃s narrauimꝰ scõm ẽterioꝛẽ dispõnez dispõne nãli inuenienẽ: tũc scias q̃ radix ẽ ẽbil. Et i plibꝰ qdẽ dispõnibꝰ seq̃t diminutiõez occipitiꝝ ẽbilitas baꝝ rez q̃s narrauimꝰ: et ñ fortasse res eadẽ cadit cũ diuẽsitate illiꝰ nisi raro. et qñ ineis itez occipitiũ capitis vehemẽtis eminẽtie tũc ꝓsidera i illo qõ ẽterioꝛ ẽ scõm ꝓsideratõez et ẽterminationẽ i capite toto qñ ẽ magnũ: et iuenis i hoc ẽt et i plibus dispõnibꝰ posterioꝛẽ ptẽ cerebri: et qõ cõtinet ipm ex capite qñ ẽ cũ figura bone forme: qõ ẽ signũ bonũ t qdã medicoꝝ noiant hãc ptẽ cerebri cerebꝝ posteriꝰ: t ẽ posteriꝰ sic noiauerũt ipz: et determiauit ipz cũ ꝓmissura: q̃ assilat laude littere i libro grecoꝝ. Et hec ps cerebri ẽ radix exq̃ oritur nucha: et qñ ẽ radix ei: tũc ẽ radix oibꝰ neruis qbꝰ fit motꝰ volũtariꝰ i toto coꝛpe aialis. ex ipa ãt ñ oriũtur nisi pauci nerui nũero ad sensũ mlri uõ ad motũ: sic ẽ ex altera pte q̃ ẽ i aĩrioꝛi nascũt nerui mlri valde nũero ex neruis sẽsus et nẽut pauci i nũero ex neruis motꝰ. Cũ g̃ iste due ptes sũt fz dispõnẽ bonã sũt res q̃ nascunt ex vnaq̃ꝝ eaꝝ fortes. Et oia q̃ abbreuiamꝰ et termianimꝰ ex eẽ posteriõis ptis capitis. oz vt obseruẽt i aĩrioꝛi pte capitis. qõ ẽ: q: oz vt cõsideres i ẽstitate eiꝰ et ipiꝰ figura et i sẽsibꝰ q sũ i aĩrioꝛi pte capitis: et sunt visus gustꝰ et olfactꝰ. Iste .n. res significãt sr scientiẽ t testificãt sibi adinicẽ. s. ex radice nascẽtes res significãt: t testificãt radicis reificatõez t cõruptõez eiꝰ t radix ipa testificat cõruptõez rez q̃ ex ipa ramificant et recrificatõez eaꝝ. XXXVIII.

P Rincipaliũ tñ opatõuz virtꝰ et vitiũ eius sõ pricipiꝝ solifz scipz sũt cognitiones. voco ãt pricipales opatões eas q̃ a solo prinꝰ fiũt.

Ecrificatio ãt opationũ qbꝰ fit regimẽ: et r eaꝝ cõruptio: sũt signa radicis solifz ita q̃ ñ alioꝝ: et significatio p actões qbꝰ fit regimẽ: sunt opatões ipsiꝰ radicis solifz. XXXIX.

Scit igit ẽ telligeꝰ subtil' subẽ cerebri ẽ f cognitio: tarditas nõ intellẽs pigritiae

Tpritia g̃ mẽtis et solertie significat q e suba cerebri ẽ substãtia subtil: et tarditas mẽtis significat qõ suba cerebri ẽ grossa: quapp fit bñs cãvelocis discipline pp velocitatẽ sigillatõis formarum rerũ. XL.

f Facilitas vero discendi ē mollis: ⁊ memoria ꝑmanētis.

e ⁊ velocitas discendi significat ꝙ suba eiꝰ ē suba in q̄ velociter suscipit̄ sigillatio rerū: ⁊ bōitas seruationis. i. memorie significat ꝙ substātia eiꝰ ē substātia cui ē firmitudo. XLI.

s Ic vero ⁊ difficlitas discēdi dure: obliuio vero fluentis.

e ⁊ silr̄ etiā tarditas discēdi significat ꝙ substātia eius ē substātia in qua difficile suscipit̄ formatio rerū. Et obliuio significat ꝙ substantia eius est substantia turbida fluida: cui nō ē firmitudo. XLII.

e ⁊ bene mobile i opinionibꝰ est calide: manēs vero frigide.

e ⁊ mltitudo opionū ⁊ ꝑmutatōis i volūtatibꝰ significat qd̄ substātia cerebri est substātia calida: ⁊ fixio in cōsilijs significat ꝙ substantia cerebri ē substātia frigida. XLIII.

a Hucvero mihi videntur duo qdez decē genera cognitionū q̄ ex p̄ricipio suscepi dr̄e: vnū quidē naturaliū: alterꝝ vero extrinsecꝰ accidentiū. erit autem ꝯmunis de vtrisqz ratio.

e ⁊ inq̄tuz mihi videt̄ iaz remanēt duo gn̄a ex generibꝰ signorum que ꝓmisi me dictuꝝ in p̄rincipio mei sermōis: quoruz vnū est genꝰ operationū naturaliū ⁊ alterꝝ genꝰ ē eiꝰ quod occurrit capiti extrinsecꝰ: ⁊ ego ponens suz sermonē meū i vtriusqz sermone vnū cōez. XLIIII.

i Am si eucraton cerebrum existit secundū q̄tuor qualitates oīa que dicta sunt habebit cū mō ⁊ mensura. et sup̄fluitates. q̄cūqz ꝑ palatū: aut nares aut aures aut oculos purgant̄ et hec hēbit moderate: et minime ledit̄ ab oībꝰ q̄cunqz extrinsecꝰ calefaciūt et ifrigidāt: ⁊ desiccāt: ⁊ humectant.

d Ico ergo qd̄ quando cerebꝝ est tēperatum i q̄litatibꝰ quatuor: tē oēs res quas diximꝰ sunt i eo s̄m equalitatē: ⁊ superfluitates quas expellit ad fauces ⁊ ad aures ⁊ ad nares ⁊ oclos sunt s̄m equalitatē: ⁊ fortasse nō venit ei nocumētū ex oībꝰ que occurrunt capiti extrinsecꝰ ex eis q̄ calefaciūt ip̄m et infrigidant ip̄m: ⁊ exiccāt illud ⁊ humectant. XLV.

t Alibꝰ qdez ifantibus exn̄tibꝰ capilli fiūt subruffi. pueris vero subrubei: ꝑfcis vero rubei. Medij vero quodāmodo exn̄tes crispoꝝ ⁊ simpliciū. i. planorum: neqz calui fiunt faciliꝰ.

e ⁊ cuiꝰ ē hec dispō capilli q nascunt̄ sup caput eiꝰ dū ē ifās declināt ad ruffedinē siue flauitatē q̄ trahit ad citrinitatē. cum ergo sit puer: tūc capilli declināt ad flauitatē q̄ trahit ad rubedinē. ⁊ cū ip̄e ꝑuenit ad dispōnem ꝯplementi: tūc capilli eius sunt flaui tēdentes ad rubedinem: ⁊ sunt cū illo medij iter illos q sunt crispi ⁊ iter capillos planos: ⁊ nō fortasse ei cꝰ ē hec dispositio aduenit caluitiū. XLVI

a Udire vero opz que dicte sunt ⁊ que dicēde sunt cognitōes vt i bn̄ temperatis habitatōibus

e ⁊ oportz vt itelligas ea oīa que narraui: ⁊ narrabo ex signis secundum quod sermo noster nō est nisi i eo cuiꝰ habitatio ē regio equal̄. XLVII

suba cerebri ē ꝑuia: penetrāt i ea vtutes aīe. ⁊ qn̄ ē turbida: difficil̄ ē penetratio earū in ipsa. XL.

q Uando suba cerebri est moll̄ clara ꝑuia festinat i eo sigillatio formaꝝ reruz: q̄propter fit bn̄s eā veloc̄ discipline ꝑꝑ velocitatē sigillatōis formaꝝ reruz. ⁊ qn̄ nō ē mollis: ⁊ ē turbida: fit difficilis sigillatio i ea formaꝝ rerū. qn̄ sigillant̄ i ea forme reꝝ: tūc si retineat eas ⁊ firmant̄: noīat̄ fixa suba eiꝰ: ⁊ ē illud bonitas s̄uatōis eiꝰ qua seruat̄ illud qd̄ in ea sigillatū ē. ⁊ si nō seruat eas noīatur suba eiꝰ fluida: q̄re ē illa malitia s̄uatōis eiꝰ. s. si n̄ sigillat̄ in ea aliqd d̄ formis ⁊ apparens ē ex toto qd̄ precessit. s. ꝙ claritas s̄be cerebri fit ex eq̄litate ꝯplexionis eiꝰ ꝓprie: ⁊ ꝙ turbulentia eius fit ex mutatōe ꝯplexionis eiꝰ ab eo qd̄ ē necīū ei nā: ⁊ ꝙ retētio eiꝰ q̄ retinet illō qd̄ sigillatur i ea ex fōmis significat q̄dāz siccitatē cerebri: ⁊ fluxibilitas eiꝰ hūiditatē. XLI.

i Az p̄teryt expō eiꝰ s̄mōis. 4. 2

i Ntellige ab eo sermonē eiꝰ: caliduz aut frigidū: aut humidū: aut siccuz. s. ꝙ in ꝯplexiōe eiꝰ ꝯposita ex q̄tuor q̄litatibꝰ vicit illō. nā si dr̄ cal̄z: tūc calitatis q̄litas ē augm̄tata i eo. ⁊ si dicimꝰ frigidū: tē q̄litas frigiditatis est augmentata in eo. XLIII.

b Ic sermo est intellectus. 4. 4.

c Omplō cerebri nāl̄ ē vt sint calitas ⁊ siccitas pauciōes q̄ frigiditas ⁊ hūiditas. s. vt frigiditas. ⁊ humiditas sint eo augmētate paꝝ. ⁊ hec qdē cōplexio noīat̄ eq̄lis cōpatione sui ad cerebrū: qn̄ ē ꝯueniēs nāli sube. XLV.

d Iuisit ga. i B s̄mōe etatē adolescentie ab etate ifantie ⁊ ab etate pueroꝝ ⁊ dedit signa piloꝝ significantiū eq̄litatem ꝯplexiōis cerebri ⁊ manifestū est ꝙ vult pilos capitis tm̄: ⁊ s̄mo eiꝰ est i tellectꝰ. XLVI.

r Egio temperata est q̄ ē in fine climatis tertij: ⁊ q̄ ē i climate q̄rto. ⁊ melior eaꝝ oīum regionū ē q̄ ē a p̄ncipio climatis q̄rti vsqz ad mediuz climatis eiusdez. Et melior earum oīum regionū est q̄ ē detecta: quam mōtes n̄ coopiūt: quo sanguaria. i. mōtanee ⁊ colles āpli sūt: ⁊ nō est fabrice i eo altitudo sup̄flua: ⁊ ex eis q̄ sūt d̄cliuiores ad clima. tertiū meliorīs q̄litatis ē q̄ ē sup̄ mar̄ salsū: ⁊ s̄mone absoluto regio tēperata ē sup cuiꝰ aerē nō vicit aliq̄ q̄litatuz q̄tuor. Et signa quoꝝ significatiōes mutant̄ s̄z mutatōez

De regione tēperata:

Fundación Uriach

complexionū regiōis sūt ea ḡbus manifeste occurrūt sīc aer ꝓtinēs ⁊ color pili. In interioribꝰ ät ex q bꝰ nō apparēt ni si opatōes earuz parū iprimit aer continēs nisi supfluꝰ. XLVII.

c Capilli generanť ex vapore fumoso resoluto a chimis q sūt i corpore. dic̄ ḡ Galienꝰ qꝰ nō certificatur coꝛ significatio nisi qñ chimi sūt ét ꝛz silitudiné cōplexiōis cerebri. Segť ḡ qꝰ significatio capillorꝛ nō certificať nisi regio sit eql' ⁊ ꝓplexio chimorū fit scōm siitudiné ꝓplexionis cerebri. quia si diuersificeť illō: nō erit significatio eoꝛ veridica. cū ḡ regio est eqlis: ⁊ ꝓplexio cerebri ⁊ ꝓplexio chimoruz est eqlis ē vapoꝛ fumosus q ē materia piloruz eqlis iter illū q ē adustus niger: ⁊ iter illū q est grossus albus. ꝓp illō ḡ capilli q declinant ad flauitatē q̄ trahit ad citrinitatē i etate ifantie significat eqlitatē ꝓplexiōis cerebri. Et qñ ifās fit puer augmentatur caliditas: ⁊ sunt capilli declines ad flauitatez q̄ etiam declināt ad rubedinē. Cū ḡ fit fortis caliditas eius in etate adolescentie fiūt capilli ꝺclines ad rubedinē: ⁊ sūt ꝓpter eqlitatē materie siue medy iter crispos ⁊ planos. Iste ḡ significatiōes capillo

Oso idicatio sumpta a capillis sit certa.

q Uecunq; vero scōm capillos nō i regiōibꝰ tantū: ꝛz in humoꝛ tēperātia ꝓportionē habent tēperantie eoruz que sūt secūdū cerebrum.

i Vtellige ergo rem secundū qꝺ ꝓmo noster est i eis que existis signis sunt in capillis ꝓpter cuz eo qꝺ narrauimus de dispositiōe regionum secūdum q cōplexio chimoruz conueniens ē cōplexiōi cerebri. XLVIII.

s Jvero caliditas tpato fuerit cerebruz: scōm vero alterā oppositō nē eucraton: siquidē plurimū fuerit caliduꝰ fortiora oia que dicta sunt ⁊ dicēda fient signa. Breui vero supabundāna existēte levia: cōmunis vero hec ratio sit in oibus q̄ dicēde sūt mihi partibus caꝛque in oibꝰ tpantijs dicēde sūt cognitōes.

q Vod si cerebruz caliduꝰ est tpato: ⁊ est in humiditate ⁊ siccitate tēperatū: tunc si supfluitas caliditatis eius sup equalitatē est supfluitas mlta: sunt ista signa q̄ narrabo post fortiora. ⁊ si supfluitas caliditatis eius sup equalitatez est supfluitas pauca: sūt signa eiꝰ debilia. ⁊ sermo iste ē cōmunis sermo i oibꝰ signis q̄ ego narrabo i oibꝰ speciebꝰ cōplexiōis. XLIX.

ꝺ Eceps vero signa eiꝰ que i cerebro ē caliditatis in his q̄ prius dicta sunt rubicūdiora ⁊ calidiora q̄ sunt circa caput oia tq̄ in oculis vene sensibiles. Capilli boꝛ natoꝛ citius in capite nascunť: multū qdē calidioꝛibus existētibꝰ bene tēperatis nigri ⁊ fortes ⁊ cripsi fiunt: ꝓ mlto vero calidioꝛibꝰ subrubei qdē primū fiunt: deinde nigrescūt: accedētibꝰ ꝺo eratibꝰ calui fiunt ⁊ magis plūmū caliditatis vero scōm palatuz ⁊ nares ⁊ oculos ⁊ aures breues ⁊ digeste bis sunt qñ irrepbensibil'r sani sunt. Repleto autē aliquando capite ꝓtinue ⁊ maxie bis qñ dictaz negligēter obseruāt hoc tale accidit: plurima qdē sed nō i digesta fiunt superflua. Replet autē ⁊ grauať caput ex cibis calefacientibꝰ ⁊ potibꝰ ⁊ odoribꝰ ⁊ extrinsecus accidētibus oibus calefacientibꝰ in qbus ē ꝓtinēs nos aer. Adhuc aūt magis si nō solū calida sint taliū nā: ꝛz ⁊ hūida: breuibꝰ sōnis hmōi tpātie dñantur adhuc ne ꝓfundi ipi fiāt.

e Tsi ex eo q significatur caliditas cerebri ē cū eo qꝺ narrauimus qñq; oꝛ q caput cuz toto qꝺ in eo vehemētis rubedinis sit ⁊ vehemētioris caliditatis: ⁊ q vene q̄ sūt i oculis declarē tur sensui: ⁊ sup caput eiꝰ c'ē ē hec dispositio: capilli nascūtur post natiuitatē velociter. ⁊ si ē caliduꝰ tpato mltū sūt capilli q nascunť sup caput eiꝰ nigri fortes crispi. Et qñ nō ē calidius eql multū: sūt capilli q nascunť sup caput eiꝰ i primis. i. ifantia declines ad flauitatē q̄ trahit ad rubedinē: ꝺ inde nigrescūt: ⁊ qñ extendit cū eo etas iuuentutis: accidit ei caluitiū ꝑcipue qñ ē caliditas i cerebro eiꝰ mlta: ⁊ supfluitas i faucibꝰ ⁊ naribus ⁊ oculꝰ ⁊ auribꝰ i hīte hmōi dispōné sunt pauce supfluitates digeste ꝺū pmāet ēt sāis. Sequť ḡ qꝺ significatio capillorū nō certificat dōec regio eql sit ⁊ ꝓplexio chimoꝛ sit scōm siitudiné ꝓplexiōis cerebri: tūm hꝛ ifirmitatē. Cū ḡ accidit ei i capite suo replerio: ⁊ mltoties aduenit ei illō ⁊ ꝑcipue qñ nō seruať i regimīe suo. Mā supfluitates i his locis maxie mlrū sūt scōm eqlitatez capilloꝛ qñ regio ē eqlis ⁊ chimi sūt eqles. Sīḡ mutanť ab illo: ⁊ regio ē eqlis ⁊ chimi sūt eqles significant mutatōes ꝓplexionis cerebri: ⁊ declinationē eius ad ꝑtē ad quā declinát capilli. XLVIII.

p Ostq; narrauit signa ꝓplexiōis cerebri eqlis ⁊ cōpleuit ea. icipit narrare signa ꝓplexionis cerebri qñ egrediť ab eqlitate sua ꝓpria multū. Dic̄ ḡ qꝺ si egrediť ab eqlitate sua ꝓpa multū sūt signa q̄ litat' ad quā egrediť fortia ⁊ si exiꝰ eius ē paruus sūt signa eius debilia. XLIX.

i Sta sūt signa ꝓplexiōis cerebri qñ egrediť ab eqlitate sua ad caliditatē tātū: ⁊ sūt chimi cōueniētes ad illō. ſ. addite caliditatis: ⁊ ē regio eqlis. Et vlt per pilos q nascunť sup caput eiꝰ pilos barbe ⁊ grimonum: ⁊ gnātionū: ⁊ augmtū pilorum cranei ⁊ natiuitatē pilorꝛ supciliorū. Jaz. n. vidi q natus sup ciliorum pilos nō habuit: deinde nati sūt pili post natiuitatē eius. Et sermone quidē absoluto oēs pili illi. capitis noiank. Intellige ḡ illud ⁊ nō est necesseyt ipleatur cerebrū velociter in hac cōplexione nisi qñ caliditas attrahit būiditates ex corde ad ipz. cū ḡ aggreganť i ipso: repleť ex eis caput: ⁊ redeunt effuse iferiꝰ ⁊ mltoties redeūt

Infantes qñq; nascūt absq; supciliorꝛ pilis.

frigide: sicut accidit in ascēsiōe vaporis in balneo. Ascēdit. n. calid⁹ vapor ⁊ aggregatur ī cacumīe balnei: ⁊ redit descēdēs frigid⁹. Propter illud ḡ multiplicāt ī istis mutilagies ⁊ sputū. ⁊ reliq̄ q̄ dcā sūt i hac ꝯplexione sūt itellecta. L.

c Um egredit cerebrū ab eq̄litate sua ad frig⁹ accidūt ista accidētia oia: ⁊ sūt itellecta ꝑz q⁹ sermo pcessit. LI.

De specieb⁹ cōplexionuz. s Pecies cōplexionis sūt .ix. vna eq̄lis. ⁊. viij. egredientes ab eq̄litate. egrediētiū ab eq̄litate: q̄ttuor sunt simplices ⁊ sūt ille in vnaq̄q; q̄z vicit vna q̄tuor q̄litatū. ⁊ q̄tuor ex eis sūt cōposite: ⁊ sūt ille i vnaq̄q; q̄z vicūt due q̄litates ex q̄litatib⁹ q̄ttuor ⁊ sūt iste calida: ⁊ būida: frigida: ⁊ sicca. Et calicitū gdē accidit absciſiōe generatiōis vapōis fumosi: ⁊ absciſio hui⁹ fit: aut a caliditate eq̄ cōburit ipm ⁊ destruit eius generatio: aut ex siccitate ex siccāte ipz ⁊ dstruit generatio eius. ⁊ oz vt i telligas ī vnaq̄q; speciez cōplexionis cerebri nouē ꝑz eq̄litatē regionis ⁊ declinationē ebimoz vius declinationē ꝯplexionis cerebri. ⁊ ꝯplexio gdē q̄liq̄ē sine mā ⁊ q̄liq̄ vt fit cū mā. sūt ḡ cōplexiōis egrediētis ab eq̄litate spēs. xvi. octo

De calui tio. tiplicant: vez. ī sūt digeste. Et accidit eis repletio ⁊ grauitas i capite ex oib⁹ reb⁹ caleſcientibus: siue sint cib⁹ aut potus: aut odores aut res q̄ occurrūt corpori exteri⁹ i quoz̄ nūero est aer ꝓtinēs nos ⁊ ꝑcipue si res iste cū caliditate sua sint būide: ⁊ habenti hāc ꝯplexionem sufficit sōnus pnus. ⁊ hoc ē q⁹ ī subm ergit ipz ⁊ grauatur in eo. L.

f Rigidioris q̄z oz cerebri cognitiōes sūt plurima superflua seōm ꝑ prias effusiōes: ⁊ capilli ruffi ⁊ recti ⁊ manentes: ⁊ post ml̄tū tp̄s nascentes subtiles ⁊ exiles primuz. Et facile a causis frigidis ledunt: ⁊ seōm idem tp̄s lesionis catarris ⁊ corrizis cōsumunt neq̄ tāgentib⁹ calida q̄ circa caput sūt: nz ispiciūtur rubea ⁊ oculoz̄ vene inuisibiles: ⁊ sōnolēciozes quodammō sunt.

s Igna āt cerebri qō ē rigidi⁹ q̄z oz sūt: q̄m superfluitates in meatib⁹ cerebri sunt ples ⁊ q⁹ sunt pili plani flaui trahētes ad citrinitatez fixi: ⁊ nō nascunt pili sup caput barbēris hāc ꝯplexiōez nisi postq̄z nascūt tpe magno ⁊ ꝑmi gdē ex eis nascūt subtiles debiles: ⁊ ꝑperat ad ipsos lesio ⁊ nocumētū ex reb⁹ frigidis: ⁊ i hoza q̄ aduenit illis illō nocumētū accidit eis corriza ⁊ catarr⁹ intrinsec⁹: ⁊ q̄m tāgit caput suū ñ inuēis caliditatez ei⁹: ⁊ q̄m aspicis ipz ñ inuēis colorē ei⁹ rubeū: ⁊ vene q̄ sūt i oculi ñ apparēt visui: q̄uis sit hūs hanc cōplexionē dormiēs parū. LII

s Ecciozis vero cerebri cognitiōes: nō superfluū est i effluxionib⁹ ⁊ sensuū pfectio: vigilātes vero sūt et capillos fortissimos hūt. citissimeq̄z ꝑducūt nati crispos magis q̄z rectos: calui i breui fiunt: būidioris vero cerebri capilli fiunt plani: ⁊ ñ oio calui fūt: ⁊ sensus heberes sūt: ⁊ superfluitatū multitudo. Et hec q⁹ dē simplices distēpate sunt.

s Igna āt cerebri qō tēperato ē siccio⁹ sūt mūdificatio cerebri a superfluitatib⁹ ⁊ claritas sensuū. ⁊ hūs hāc ꝯplexionē vigilat multū ⁊ nascūt sup caput ei⁹ post q̄z nascunt capilli fortes valde: ⁊ sūt magis ꝓpigores crispitudini q̄z planicie: verūtū accidit eis caluicies velociter. Signa vero cerebri qō ē humidius tpato sunt q̄ capilli sūt plani: ⁊ nō accidit habēti caluiciē: ⁊ q⁹ sensus ei⁹ sūt turbidi: ⁊ q⁹ superfluitates i meatib⁹ sūt multe: ⁊ q⁹ sōnus est eis grauis ⁊ multus. Iste ergo sunt complexionis cerebri simplices species. LII.

c Mposita qdē ca. ⁊ sic. prima quidē est secūdū quā nō abundantes sunt in superfluitatibus sed pfecti sensib⁹: ⁊ vigilātissimi ⁊ calui fiunt citius: prima tamen generatio capilloz̄ citissima ē eis ⁊ plēissima: ⁊ nigri capilli ⁊ crispi fiunt: ⁊ calidi sūt tangētib⁹ caput ⁊ rubicundi vsq̄z ad status tpa.

c Mposita ergo prima est ca. ⁊ sic. q̄m vincit hec complexio superebrum sūt meat⁹ ei⁹ mūdi a superfluitatib⁹: et sunt sensus clari. et habēs hanc cōplexionez est plus vigilās q̄z alij homines: et accidit ei calnicum velociter. Natiuitas autē capilloz̄ primis i eis ē velox valde: et sūt cū eis i illo spissitudo et fortitudo et nigredo et crispitudo: et q̄m tangis caput ei⁹ inuenis ipz cali. et quādo aspicis colorē ei⁹ inuenis cū rubeū et hec est dispositio eius vsq̄z ad hozā status adolescentiā: ⁊ octo sine mā: ⁊ accidit q̄m q̄z vt sit malitia cōplexiōis ī vno ventriū cerebri absq̄ gbusdā: ⁊ q̄ gbusdā rhetiū ei⁹ aut vēarū ei⁹. Cū ḡ duplatur illō ꝑz ptē cerebri: eueniunt ex eo mlte spēs cū spēb⁹ ꝯplexiōis egrediētis ab eq̄litate. ⁊ ꝑz būc modū itelligē i alys mēbris ⁊ i corpore toto: ⁊ fmo ei⁹ ē itellect⁹ ī cōplexiōib⁹ cerebri egredientib⁹ a cursu nāli. Et ipse qdē iā narrauit ex eis gnq̄z: vnā eq̄lē ⁊ q̄ttuō simplices: q̄ sūt: calidū: frigidū siccum: būidū. Et ponit vnicuiq̄ barū q̄ttuō duas māsiōes: exit⁹ pauci ⁊ exit⁹ mlti: ⁊ docuit signa cuiuslz eaz̄: ⁊ ipse qdē nunc remēorat q̄ttuor cō positaruz: ⁊ fac̄ scire eq̄libz eaz̄. LII

De nāli cōplexiōe cerebri. i Az vixius in eo qō p tēut q⁹ eq̄litas cōplexiōis cerebri ꝓpa ē vt sit eq̄litas diminute q̄litat⁹ seu caliditatis ⁊ sic. ⁊ addite frigiditatis ⁊ būiditatis. Ari. qdem vult qō illō ponit vt ifrigidet: ⁊ būecteſ: qō facit accidere superfluitas caliditatis ⁊ siccitat⁹ arterieꝝ ex gbus rhete cerebri ē cō textū. Et Hal. qdē vult q⁹ illō ponit vt ifrigidet ⁊ būecteſ: qō facit accidere caliditas mot⁹ cerebri ex calore ⁊ sic. ꝑz q̄cūq; duaꝝ sniaꝝ sit illud q̄ indiget medic⁹ ē vt sciat q⁹ ꝯplexio cerebri nālis ē frigidioz ⁊ būidioz. Cū ḡ ē calidū ⁊ siccū. tūc iā egredit extu multo ab eo qō

ei natũ ẽ: ⁊ nõ ꝑt remanere sup̃ sanitatẽ quãdã: aut supfluũt caliditas ei⁹ ⁊ ipi⁹ siccitas. ⁊ pp hoc ñ ponit Ha. cõplexiõi ei⁹ ca. ⁊ sic. mãsionẽ ⁊ñ additionẽ ⁊ diminutionẽ ponit. LIII

q Uádo ꝓplexio cerebri ẽ exiẽs ab eq̃litate sua ad caliditatẽ ⁊ hũiditatẽ: tũc mãifestũ ẽ ꝙ exit⁹ ei⁹ ad caliditatez ẽ mlt⁹ ⁊ exit⁹ ei⁹ ad hũiditatẽ pauꝯ. ye⁊ ñ humiditas ei⁹ i eo ẽ mlta ẽt: qñ ipz nã hũidũ. ⁊ hũiditas qñ ẽ cũ caliditate tolerat̃ diuersitas ei⁹ i additione ⁊ diminutiõe: ⁊ tolerant̃ ẽt additio caliditatis ei⁹ ⁊ diminutio eius. ꝓpter illõ pole ẽ i cerebro vt sint ei mlte ꝑ species ⁊ diuerse i additõne ⁊ diminutiõe caliditatis ⁊ hũiditatis. ⁊ ꝛ docuit Ha. cãones eorũ signoz i B fmõe. ⁊ qñ vẽt⁹ meridiei ẽ calidus ⁊ hũidus fit ꝙ qñ flat nocet cerebro cui⁹ est B dispõ: qñ addit ei calorẽ ⁊ hũiditatẽ. ⁊ qñ vẽt⁹ septẽtriõis frigidus ẽ ⁊ siccus: fit: qz qñ flat ꝓferat cerebro ẽ hec dispõ: qñ miuit ex caloze ei⁹ frigiditate sua: ⁊ ex hũiditate ei⁹ sua siccitate. Et fz B exẽplũ ꝓuenit tibi vt itelligas inuamẽta ⁊ nocumẽta oium q occurrũt cerebro extrisec⁹ i oib⁹ cõplexiõibus ei⁹ ⁊ B tñ ẽ itrãs i curatione qñ supfluit malitia ꝓplexiõis: ⁊ in ꝓseruatiõe sanitat̃ qñ ñ supfluit malicia cõplexiõis. LIIII.

Bonũ ẽ malitia ⁊ nocẽtia q extrisecus cerebro occurrũt intelligere.

Um g̃ egredit̃ c cerebrũ ab eq̃litate sua ꝑpa ad frigiditatẽ ⁊ siccitatẽ: tũc mãifestũ ẽ ꝙ frig⁹ ei⁹ ẽ additũ ab eo qõ oz: ⁊ siccitas eius ẽ supflua. Si ãt contigat vt sit ꝓplexio chimoz fz modũ bũc: necessario ꝓueniunt ab eis i illo oía signa q̃ dixit ga. nã lescentie ei⁹. LIII

g Jꝺo humiditas accedat caliditati parum quidez supaggrediẽtib⁹ vtriuſq; mediocritatẽ fit bon⁹ colõ ⁊ caliditas ⁊ i oculi⁹ vene magne: ⁊ supfluitates plume mediocriter digeste: ⁊ capilli recti ⁊ subrubei: ⁊ ñ calui fiunt facile. Replent̃ ãt ⁊ grauãt̃ capita a calefaciẽtib⁹. si ꝺo hũectent̃ mlto magis stati supbabũdãtiã hñt supfluitatuz. Qñ ꝺo ad plmũ hũiditatis ⁊ caliditatis venerit: egz bis caput ⁊ supfluitatib⁹ plenuz ⁊ facile ex calefaciẽtib⁹ ⁊ hũectãtib⁹ ledit. Morbus ꝺo bis sp̃ ꝛrarius: optie ꝺo i boꝛca degunt: neq; exeitari posset vſq; ad mltũ: ⁊ adlõnũ ꝓuertẽtes se ipsos: silr ⁊ grauãt̃ dormientes ⁊ vigilãtes: ⁊ fãtasias videt ⁊ sensus sunt ipfecti. Si ꝺo multũ tpato sit calidi⁹ cereb⁹ paꝛ ꝺo hũidi⁹ remanebũt calide craseos cognitões. miscebũt ãt eis leuiter hũiditatis cognitões velut ecõtrario ⁊ si mlto qdẽ sit hũidi⁹ cerebrũ paulo ꝺo calidi⁹: mãifeste qdẽ erũt ⁊ vehemẽtes hũiditatis: leues ꝺo caliditatis cognitiões. Qz si q̃litates itẽdunt: ⁊ signa erũt itensioza. si ꝺo remisse remittunt̃ ⁊ signa. Cõis ꝺo rõ ẽ hec i oib⁹ scõm cõplexionẽ distẽperãtijs

Jãt calida ẽ ꝓplexio cerebri ⁊ hũida ⁊ ẽ supfluitas vtriuſq; simul ab eq̃litate superfluitas pua: tũc ex signis hñtis cã ẽ vt sit boni coloꝛis. Et qñ tangis caput ei⁹ inuenis calidũ: ⁊ qñ ꝓsideras oculos ei⁹ inuenis eis venas grossas: ⁊ inẽis supfluitates i meatib⁹ cerebri i eo mlras ad digonẽ q̃ ẽ pauca: ⁊ i uenis capillos planos flauos q trabũt ad rubedinẽ: ⁊ nõ accidit hñti hãc dispõnẽ calumniã cito: ⁊ accidit repletio ⁊ grauitas i capite eius ex reb⁹ calefaciẽtib⁹: ⁊ ꝑcipue si accidit cũ hac calefactõe hũiditas ⁊ mltiplicant̃ supfluitates i meatib⁹ cerebri apõillõ. Et qñ supfluitas humiditatis cerebri ⁊ caliditas ei⁹ ab eq̃litate exiens ẽ supfluitas mlta valde ẽ hñs cãz mlraz i firmitatũ i capite suo: ⁊ sunt supfluitates in eo mlte: ⁊ ꝑpẽrãt ad euz lesio ⁊ nocumẽtu ex reb⁹ humectãtib⁹ ⁊ calefaciẽtib⁹. Et meridies ẽ ex nocibiliozib⁹ reb⁹ ⁊ magis inimicus hãc dispõnẽ hñtib⁹. Et melioꝛ dispõnuz ei⁹ ẽ qñ flat septẽtrio: ⁊ ñ ꝑt lõgo tpe mãere vigilãs: ⁊ qñ q̃rit sõnũ: accidit i eo ei subeth cũ vigilijs ⁊ imaginatiõib⁹ ⁊ visiõib⁹: ⁊ visus hñtis hãc dispõnẽ ẽ turbidus: ⁊ sensus ei⁹ ñ sunt clari: ⁊ si supfluitas calefactiõis cerebri ab eq̃litate ẽ mltũ supflua: ⁊ supfluitas humiditatis ei⁹ ẽ ab ea pua: tẽ signa calidi cerebri vincunt ⁊ coopiunt ea si gna debilia ex signis hũiditatis cerebri ab eq̃litate exeuntib⁹: ⁊ silr ẽt si supfluitas hũiditatis cerebri exeuntis ab eq̃litate ẽ supfluitas mlta: ⁊ supfluitas caliditatis eis ẽ supfluitas pauca tẽ signa hũiditatis i hñte ipaz mãifesta sũt fortioza. ⁊ signa caliditatis sũt ꝺbilia occlta: ⁊ iste fmo ẽ cõis i oi ꝓplexiõe cõposita. LIIII.

Rigide vero simul ⁊ sicce craseos cere f bri frigidũ et sine coloze pficiunt caput q̃tũ i ipis ẽ. Semp. n. oz meminisse eius q̃ i pri. determiatõis ẽ dcã. ꝓsideradu⁊ ãt q̃tuz ex humoꝛ crassi alterant̃ q̃ circa illõ sunt. Strati vero hmõi craſes sine vẽis circa oculos sunt et a frigidis causis cito ledunt̃: iõ ieq̃lr sunt sani. Aliq̃n qdẽ leuissima sũt capita: ⁊ ñ sunt supfluc effluxiões. aliq̃n ꝺo coꝛꝛizis ⁊ catarris i pauis cãis cito ꝓsumũt. Sẽsus võ eis i puericia qdẽ pfecti: puecris võ emarcescũt citi⁹. Et vt breuiter dicã cito senes circa caput sũt oẽs. iõ canescũt citi⁹. capilli vero eis nati qdẽ veniunt vir exiles ⁊ ruffi. Accedẽte ꝺo tpe dñante qdẽ ãplius frigiditatẽ q̃ siccitate ñ calui fiũt plmũ ecõtrario vero si accidat siccitatẽ qdẽ amplius dñari humiditate, frigiditatem vero caliditate paꝛ buiusmodi calui fiunt.

c Omplexio ãt frigida ⁊ sicca qñ vicit supcerebꝛ tẽ ipa põit caput frigidũ mali coloꝛis fm q̃ facẽ ei nociuz h ꝓplexio. Jã g̃ opz vt hoc qõ oñdi ⁊ determiani i pri. fmõis mei seruãs sp̃ sis tẽ vt attẽdas ꝓsideratõe tua i cõple-

hec ꝓplexio ē senectu
tis nā: ⁊ itez difficlitas
motuū mlīotiēs acci
dit ab ea: ⁊ qñ supfluit
ē moꝛo: ⁊ pp illō ñ spe
ificauit ei ga. spēs di
uersas ilti⁹ coꝛpis: sic
feč i ꝓplexiōe calida ⁊
humida. LV.

De frigida ⁊ būda ꝓplexiōe cerebri.

c Um egredīt ce
rebꝛū ab eq̄lita
te sua ad frigidi
tatē ⁊ būsditatē. tc nō
fit mlte declīatōis ab
eq̄litate ꝛa ⁊ nāli. Si
āt addīt exit⁹ ei⁹ ad il
lud: cadit hūs eā i apo
plexiā ⁊ sīlia ei. ⁊ pp B
non ē huic ꝓplexiōi di
uersitas cū additiōe ⁊
diminutiōe quā necesse
fuerit gal. narrare: pp
B q⁹ si addīt frig⁹ ei⁹
aut ipsius būiditas: ca
dit hūs eā i galisiz aut
i apoplexiā: aut i moꝛ
tē. cū igīt illō ita sit: tē
q̄stitas exit⁹ ei⁹ ad fri
gus ⁊ ad būiditatē ꝑ
na tñ: ⁊ sequūt cū oīa
accīntia q̄ nolauit ga.
⁊ ñ segt illō qō dixit i
ꝓplexiōib⁹ cerebri no
tē: nisi qñ cū eo fit cō
patio ⁊ vt ꝓplexio chi
moꝛ declinet: sic ē de
cliatio ꝓplexiōis cere
bri: ⁊ vt sit ꝓplexio eq̄
lis regiōis. qō ē: qz ñ ē
qō ꝓhibeat gn sit ꝓple
xio chimoꝛ decliniоꝛ
ad caliditatē ⁊ siccita
tē. ⁊ tūc ñ sequūt illō
accidentia cerebri būi
di: aut sit ꝓplexio chi
moꝛ ad calidū ⁊ siccū
⁊ fit ꝓplexio cerebri ō
clinioꝛ ad frigidum ⁊
būidū: ⁊ ñ sequūt illō
accidētia frigidi cere
bri ⁊ būidi. Et sīl'ē di
spō i spēb⁹ ꝓplexiōis ⁊
dispositō aeris regiōis
i būiditate. ⁊ resistunt
q̄dā baꝛ ꝛeꝛ gbusdā:
⁊ pp illō qñ vides cō
plexionē cerebri decli
nē ad malicīā ꝓplexio
nis: tūc itendevt decli
nes ꝓplexiōem chioꝛ
ad illō qō ē ei ꝓriū: nā
tu expelles ꝑ illō nocu
mentū descēdēs ad ce
rebꝛ: ⁊ attrahes ꝑ ipz
ad illōq̄ fač unaniā tū
magnū. Et ex reb⁹ q̄ ci

De rebus citō cerebꝛo ipmē tib⁹ ē aer.

rcīōe q̄stū oz mutari caput
⁊ qō ē i eo pp ꝓplexionez
chimoꝛ. Et i oculi qdem
hūtis hāc ꝓplexionē ñ ap
parēt vene. ⁊ ꝓperant ad
cū lesio ⁊ nocumtuz ex fri
gidis cāis. ⁊ pp hoc sanī
tas ei⁹ ē istabil' sanitas di
uersa: qm̄ qñq̄z ē leuis ca
pitis valde: ⁊ meat⁹ ei⁹ mū
di a supfluitatib⁹. ⁊ qñq̄z
aduenīūt ei coꝛꝛize ⁊ catar
rus iterioꝛ velociter ex q̄li
bz cā: ⁊ sensus ei⁹ i adole
scēcia sūt clari cū qb⁹ñ ē in
firmitas oio. cū g̃ ꝓtendīt
cū eo etas: extīgnūt ⁊ ōbili
tant velociter ex q̄libz cā:
⁊ velociter senect⁹ festiat
ad ipz i capite cū. oib⁹ q̄ sūt
i eo: ⁊ pp hoc cito aduenī
unt ei cani: ⁊ tardaī natī
uitas capilloꝛ sup caput
ei⁹ posteq̄z nascūt valde: ⁊
sūt subtiles: ōbiles: flani:
ad extremitatē declīues. cū
g̃ plógaī cū eo tps: tē si vi
ctoꝛia frigiditatis ē ap̄lioꝛ
q̄z victoꝛia siccitatis: ñ ac
cidit ei caluicium. ⁊ si acci
dat ei diuersū illi⁹ dōec sit
victoꝛia siccitatis multa
valde. ⁊ victoꝛia frigoꝛis
supꝛa caliditatē pauca: ac
cidit ei caluitium. LV.

b Umide vero ⁊
frigide crases ce
rebꝛi grauiter fa
ciūt doꝛmiētes. ⁊ sōnolen
tos. ⁊ inutiles sensib⁹ ⁊ faci
le patiētes a frigoꝛe. ⁊ fa
cile repletos caput ⁊ faci
le patiētes catarrū ⁊ coꝛꝛi
zā. nz calui fiunt hmōi.

c Omplexio āt fri
gida ⁊ būida qñ vi
cit sup cerebꝛ tūc
vicit sup hūtē ipz ꝓfundi
tas sōni. ⁊ sōn⁹ ei⁹ ⁊ sensus
sunt mali ⁊ sunt supfluita
tes i eo mlte. ⁊ ꝓperat ad
caput frigus. ⁊ accidit i co
replerio velociter. ⁊ cito
aduenīūt coꝛꝛiza ⁊ catarr⁹
⁊ ñ accidit ēt hūti hāc di
spōné caluitium. LVI.

b Ec igīt sūt signa
eaꝛ q̄ in cerebꝛo
crasium.

i Sta g̃ sunt signa
speciez ꝓplexiōis
cerebri. LVII.

c Ex his g̃ tēdēs ad
vnūquodq̄z oꝛga
nū sensus sciet co
gnitōes trāsferens te de
alio ad aliō. sufficiet vō i
oculis tantū dicere.

q Uando g̃ vis sci
re ꝓplexiōis spēs
cuiusq̄z istrumto
rū sensus: tunc icede hac
semita q̄ pcessisti i extra
ctiōe signoꝛ cerebri: ⁊ p
muta es ad ipz: ⁊ sufficiat
tibi vt rememoꝛeī tibi
cē oculoꝛ tantū. LVIII.

q Uicūq̄z g̃ tāgeri
b⁹ oculi mānifeste
sunt calidi. ⁊ mo
uenī facili⁹ ⁊ frequēter:
⁊ venas latas hūt. calidi
sunt oēs hi: frigidi vero q
bis ꝓtrarū. humidi qdē
q molles fiunt ⁊ mlte hū
ditatis fiūt. ficci vero qui
duri fiunt ⁊ aridi sunt.

d Ico g̃ q⁹ qñ ocu
li dū tāgis eos ca
lidi sūt. ⁊ mot⁹ eo
rū velox mltū ⁊ vene i eis
grosse sunt ⁊ ample tē ca
lidi. ⁊ qñ sunt scōz diuer
sitatē illius tē sunt frigidi
⁊ qñ sunt molles leni hu
miditate tē sunt būidi. ⁊
quando sunt ficci duri tē
sunt ficci. LIX.

c Ledunt q̄dez a
similib⁹ caulis sue
crasi facile. mutāt
vero a ꝓtrarijs ꝛ moderato vsu.

c Tꝑperat ad eos

tius ipsimūt i cerebꝛo ē
aer ꝓtinēs nos: ⁊ qō ꝓti
nuaī ei ex vaporib⁹: vel
qñ aer ꝓuenit ad ipm
absq̄z medio ex auribꝰ
⁊ naribꝰ: ⁊ pozis. ⁊ iā de
claraut illō galienus i
alio li. ab isto. LVI.

i Ste ſmo duas
bz expositiōes.
vna q̄ꝛ ē vt in
telligas ꝑ ipz oīa gene
ra signoꝛ ꝓplexiōis ce
rebri. ix. ⁊ toleraryt ītel
ligas ꝑ illō signa sūpta
ex reb⁹ nālib⁹ cerebri: ⁊
signa sūpta ex eis q̄ oc
currunt ei extrinsecus.
LVII.

s Ensus sūt gnq̄z
⁊ oēs iuēti sūt i
capite: ⁊ ga. dic
i B ſmone q⁹ via cogni
tiōis ſmōis i signis cō
plexiōis cuiusl̄z eq̄lis: ⁊
. viij. egrediētiū ab eq̄li
tate ē via eadē quā di
xit i ꝓplexiōib⁹ cerebri:
⁊ cōditionē pōit i ea eq̄
litatē ꝓplexiōis ⁊ regio
nis: ⁊ declinationē ꝓple
xiōis chimoꝛ ad decli
natōez ꝓplexiōis mēbri
istralis siue sensibilis. ⁊
ga. qdē ñ pōit exēplū in
sensib⁹ gnq̄z: g sūt visus,
audit⁹, gust⁹, odoꝛatus:
⁊ tact⁹ nisi i visu. qō est:
qz iter oculos ⁊ cerebꝛ
ē ꝓueniētia ꝑs ⁊ vnius
cuiusq̄z sensus instrm
ē cognitum ex isto istro
excepto istro tact⁹. Ipe
nāq̄z ē cōis i toto coꝛpe
⁊ tact⁹ qdē ñ ē res vna
pp B qz ꝓbēdit diuer
sas ꝓtrietates. qō est. qz
ipe apꝓbendit calidū ⁊
frigidū: siccū ⁊ būiduz:
duꝛ ⁊ molle: aspeꝛ ⁊ le
ne: ꝛz vnusq̄z sensuuz
alioꝛ nō apꝓbēdit nisi
vnā ꝓtrietatez: ⁊ ꝓuenit
mediatiōe ei⁹ ad illud
qō ē post ipz: visus. n. ap
prebēdit colozē albū ⁊
nigrū ⁊ g sūt iter vtros
q̄: ⁊ auditus apꝓbēdit
vocē acutā ⁊ grauē: ⁊ q̄
sūt iter vtraſq̄: olfact⁹
apꝓbēdit bonū odoꝛez
⁊ fetidū ⁊ g ē iter vtros
q̄: ⁊ gust⁹ apꝓbēdit dul
ce ⁊ amaꝛ ⁊ q̄ sūt inter
vtroſq̄: ⁊ significaī cir
ca ꝓplexionē cuiusq̄z co

Sēsus tac⁹ ē pter res sensib

Furnacp

rū p ser gīa q̄ dixit in cerebro. Cōsidera g̃ illud ⁊ intellige illō ⁊ nō q̄ras a me expositōez cuiusq; dictōis. nā nos non exponim⁹ nisi qō clausum ē ex ſmone eius trā. LVIII.

De iuuā tib⁹: nocē tib⁹ lapse oculoz cō plexiō.

Ermo ei⁹. ſ. qñ
s sūt ſz diuersita
tē illius signifi
cat q̄ qñ fuit acciden
tia illi⁹ ȝria accidenti
b⁹ p̄cedētib⁹. tūc ipi. ſ.
ꝓplexio eoz sunt frigi
di ⁊ ſmo ei⁹ tot⁹ itelle
ctus est: ⁊ fuit semita
trāslatiōis vt enuncia
ret ⁊ qñ sūt ſz ȝriū illi
us⁹ vt cēt sermo mani
festior. LIX.

q Uādo ꝓplexio
oculoz ē declinās ad vnā q̄litatē fe
stinat ad eos lesio ex cō
uenientib⁹ reb⁹ ꝓplexio
ni eoz: ⁊ res q̄ sūt ȝrie
ꝓplexioni eoz sūt ꝓfe
rētes eis qñ administrā
tur eis vsu tempato. ⁊
vsus q̄dē tēperati duo
sūt modi: vn⁹ eoz ē ul
le g̃ē tēperat⁹ iter q̄tu
tuoz q̄litates. ⁊ alter ē
c⁹ decliatio ad ptē ȝriā
ē eq̄l ꝓplexiōis declia
tioni oculoz ⁊ illi⁹ exē
plū ē q̄ qñ oculi cali
di sūt tūc aer calidus
⁊ chimi calidi addunt
eis caliditatē. q̄re sup
fluit q̄litas eoz: ⁊ fit il
lud egritudo: ⁊ res tē
pate ñ nocēt eis ſz cō
ferūt eis inuarñtū mi
n⁹. res āt iuuatiue sūt
eis p ß q̄ minuūt cali
ditatē coz. naz si cali
ditas ē eis in p̄mo gra
du: ⁊ iuuarñtū ē eis c⁹
frig⁹ iteꝝ ē i p̄ gradu.
qñ vo sup fluit frig⁹ eis:
tūc ledit ⁊ nocet. LX.

Uult q̄ oz vt p̄
v sentē facias mē
tē tuā i oi ꝓple
xiōe i q̄cūq; mēbrorū
est in quo imprimunt
cāe. nam si ledit a cāis
calidis ⁊ iuuat a cāis
frigidis: tūc est calidū
si ecōuerso: tūc ē frigi
dū: ⁊ ſz hanc itentōez
est in hūidis ⁊ siccis: ⁊
i ꝓplexionib⁹ ꝓpositis
ēt. Et mānifestū ē q̄ in
lesio ex reb⁹ q̄z ꝓplexio si
milis est ꝓplexiōi coz: ⁊ in
uant ex reb⁹ ȝrarijs eis i
ꝓplexione qñ vtuntur vsu
tempato. LX.

T hoc cōe i oi co
e gnitōe crascos oīs
ptis mēinisse oz.

T oz vt ꝓsideran
e do hues hoc ⁊ ac
cipias illō radicē
ꝓmunē i significatōe eius
sup omnē ꝓplexionez i oi
membro. LXI.

Agnitudo vero
m oculoz cū ꝓportō
ne qdē ⁊ operatō
nū virtute multitudinē sub
stātie cuerată ex qua ocu
li facti sūt oīdit: q̄ vero si
ne his mistā qdē substan
tiā: ſz nō cuerată declarat.
Partitas oculoruz vero
cum ꝓportōe qdē ⁊ virtu
te opationuz: puaz qdē ſz
cuerată declarat substan
tiā: ex q̄ facti sunt oculi. cū
nō ꝓportōe vero q̄dā ⁊ vi
tio opationuz: puā simul
⁊ iutilem cē significat sub
stantiā oculoruz.

m Agnitudo quidē
oculoruz q̄si ē cū
ꝓportōe ⁊ bonita
te suaz opationū: tē signi
ficat q̄ materia vñ creati
sunt fuit mlta ⁊ eq̄lis. Et
si nō ē magnitudo oculo
rū ab his duab⁹ ꝓpriorati
bus q̄s narrauimus: tē si
gnificat q̄ materia fuit ml
ta ſz nō fuit eq̄lis. Parui
tas vero si ē cū ꝓportōe ⁊
bonitate opationū: tūc si
gnificat q̄ materia ex qua
causari sūt fuit pauca ſz ri
equal. ⁊ si est cuz malicia
ꝓportōis ⁊ malitia opatō
nuz suaz: significat q̄ illa
substātia ex q̄ causari sunt
fuit pauca ⁊ mala. LXII.

c A vero q̄ sūt ſcōz
colozes sic oz determia
ri: glauci qdē oculi splē
dentes hūiditate pura ⁊
nō multa: lumis splēdidi
sunt cōtinentia: nigri ve
ro ecōtrario. mediȝ āt sūt
ſcōz medias causas.

S ic autē colozis
e oculoz bac via oz
te determiare. di
co g̃ q̄ glaucedo vicit su
per oculos ex multitudi
ne splēdoris clari q̄ pflu
it i hūiditate clara nō ml
ta: ⁊ q̄ nigredo vicit su
per oculos ecōtrario illi
us: medi⁹ vero iter glau
cedinē ⁊ nigredinez fit p
causas medias. LXIII.

Laucus ꝙo ocu
g lus aut pp magni
tudinē aut splen
doreȝ crystalloides aut i
ſūmo positionem: aut p
subtil⁹ ⁊ aquosi hūoris q̄
ē ſm pupillā paucitatē ⁊
puritatē fit. oibus qdē si
mul ꝓuenientib⁹ sūt glau
cissimi. Si vero hec qdē
horū adsūt: hec vero nō:
magis ⁊ minus i glauce
dine consistunt.

Laucedo aūt vin
g cit sup oculos aut
pp magnitudinē
hūiditatis grādinee: aut
pp claritatē eius: aut q̄ñ
locus eius ē loc⁹ eminēs
aut pp paucitatez humi
ditatis subtilis aquose q̄
est i loco pupille ⁊ clari
tatez ei⁹. ⁊ q̄ñ aggregant
iste cāe oēs ē oculus i vl
timo glaucedinis. ⁊ si q̄
dā earū nō ē augmē
tū ⁊ diminutio in glauce
dine scōm illō. LXIIII.

Iger vero ocul⁹
n sit aut pp i pfun
do positionē aut
pp puitatē crystalloidis
tunicaruz q̄ fit aut ē p
causas ȝrias eq̄l ꝓple
xiōis ꝓplexioni egrediē
ti membru: aut per cās
eq̄les. aut illaz q̄rū de
cliatō ē qua. Cuius exē
plum ē vt sit hoc mēbz
q̄ mutaī caliduz ⁊ sic
cū i p̄ gradu: tunc iuua
mentū huic membro ē
aut eq̄le aut declīue ab
eq̄litate ad frigus ⁊ hu
miditatē q̄litate grad⁹
vnius. q̄ si addunt fri
gus ei⁹ ⁊ hūiditas ipsi⁹
extrahit mēbz a sua cō
plexiōe: ⁊ facit euenire
ipz ad malā cōplexiōez.
Et oz vt itelligas q̄ ga.
in ſmōe suo vsus eq̄li
dixit vt administreī cā
ȝria scōz gradationē ⁊
ordinē ⁊ ū erraueris in
ipsa vel p̄ma vice: ⁊ ad
mistres eam ⁊ nō ledes
membrum. LXI.

Uando magni
q tudo oculoz ē
cū ꝓportione ⁊
bōitate visus significat
q̄ mā ex q̄ cāri sūt ocu
li mlta fuit ⁊ eq̄lis: ex q̄
pole fuit vt vtus catiua
aut creatiua facēt ocu
los magnos ꝓportiona
les fortituduni visuū. ⁊
si ē magnitudo oculoz
absq; ꝓportiōe: ⁊ nō est
vtus i visib⁹: tūc ē signi
ficatio q̄ mā mlta fuit
⁊ ieq̄lis. ñ igit ꝓportiōa
tū fuit vtuti vt faceret
ex ea qō oportuit: i puī
tate āt oculoz dixit. q̄
si ē cū ꝓportōe ⁊ bōita
te opationū eoz tē ē si
gnificatō q̄ mā ex q̄ sūt
fuit pauca ſz eq̄lis. ſz si
ē cū malitia ꝓportōis ⁊
malitia opationū ipoz
significat q̄ illa fuba ex
q̄ fuerūt creati fuit pau
ca mala. Diuersitatē g̃
fecē iter ſmonē suū hūc
⁊ illō qō dixit i cerebro
qō ē: q̄ vitupauit cere
brū puū ſm q̄cūq; for
mā fuerit fcīs: ⁊ ñ vitu
parit oculos puos ſz q̄
cūq; disponē. Et cām q̄
dē i vitupatiōe sua q̄ vi
tupauit puitatē cerebri
iā p̄misim⁹: ⁊ explanaui
m⁹ illō q̄ ipz ē radix nu
che ⁊ neruoz. Et illis q̄
dē oz vt sit magnitudo

De ꝓportōe magnitudinis oculoz ad cerebrū.

Nō vitupat partitas oculoz si cut partas cerebri.

ꝛ vt⁹. oculi ät sūt rami ꝛ nō radix. ñ g̃ nocet p nitas eox qñ ē cū ppō tōe ꝛ bonitate i visib⁹ qō ē: qz vt⁹ cum inuenit māz puā eq̄lē: fecit ex ea oculos bonos puos Lūvo ē puitas eox cū ppoztiōe mala: nz bōi tas ē i visib⁹ tē mā ex q̄ fuer̄t fuit pauca ma la: ꝛ pp B fuit nēcario ab ea q̄litas siue debi litas ꝛ tutis cātiue. fe̅ g̃ oclos malos. LXII

e Xpōit fmonez suū istū p hunc fmonē. LXIII

i Ntellectū ē ex B fmōe q̄ splē doꝛ clar⁹ ē clari tas būiditat⁹ grādinee ꝛ magnitudo ei⁹ ꝛ reli q̄ ipe vixit: ꝛ q⁹ splen doꝛ ñ clar⁹ ē fz ꝓriū il li⁹. Et gal. qdē narrat cās fuscedis q̄s noia uit i eis q̄ pmissa sūt in nigredie oculoꝝ. 64.

s Ermo iste ē itel lectus. LXV.

p Upilla est fora mē qō videt̄ in oclo: ꝛ ē foraīn vuee tūice. ꝛ būiditas subtil⁹ q̄ ē i B foramie vocat̄ albuginea ꝓpt similitudinē suaz cū al bugine oui subtil: B g̃ būiditas si est subtil⁹ ꝛ mlta ē ocul⁹ būidioꝝ. ꝛ si ē pauca ꝛ grossa ē ocul⁹ siccioꝝ. LXVI.

b Umiditas aūt grādinea ē q̄ fit visus. qz i ea fir mant̄ imagies coloꝝ eoꝝ q̄ vident̄: ꝛ oia q̄ sūt i oculo ex tunicis ꝛ būoꝛib⁹: aut sūt inuan tia i ea aut fuiētia ei: pp B g̃ qñ idurat̄ facit ocl̄z siccioꝛē: ꝛ qñ mol lificat̄ facit oclm būl dioꝛē: ꝛ būiditas albu ginea roꝛat eā ōforis. cū g̃ supfluit grādinea ab ea remouet ex ea qō nō roꝛat eā albugi nea. q̄re fit durioꝝ ꝛ qñ fit durioꝝ fit ocul⁹ sic cioꝝ. ꝛ si miuat̄ grādi nea ab albuginea. alte rat eā albugīea. q̄re fa cit eā molliozez. q̄pp fit ocul⁹ būidoꝝ. B ē g aut qz splēdidū ꝛ rutilās p fecte nō ē: aut qñ subtile būidū aut ampl⁹ aut puꝝ nō est: aut ꝓpter q̄dā hoꝝ aut pp oia natum est fieri magis ꝛ min⁹ i eis: quēad modū dictū ē prius.

f Uscedo ät vincit sup oculū aut pp puitatē būiditatis grādinee: aut qñ locus ei⁹ ē locus ꝓfūdus. aut qñ ñ est clara nz luminosa: aut qñ būiditas ē subtilis: aut est i pupilla plus q̄z oz: ꝛ nō est clara: aut pp aggre gationē alicuius baꝝ cāꝝ ꝛ addītio fuscedis ꝛ dimi nutio ei⁹ fit fz q⁹ dixim⁹ nu per in glaucedie. LXV.

s Ubtile qdē bui⁹ modi būidū aquo sius ꝛ ampl⁹ fem būidioꝛē demōstrat ocu lū quēadmodū si spissius ꝛ minus fiat ficcioꝛē.

c Thumiditas sub tilis q̄ ē i pupilla qñ est subtilioꝛ ꝛ amplioꝛ q̄z oz vides ocu lū humidioꝛē q̄z oz: ꝛ silr si est illa būiditas grossiō ꝛ minoꝛ q̄z oz est oculus siccioꝛ. LXVI.

c Ristalloydes ve ro siqdez duri⁹ sit siccioꝛē opaī ocu lū: si vero molli⁹ būidioꝛē. Ita vero vt siqd supadda tur contempantie subtilis siccioꝛē: si vero deficiat cō trarium.

b Umiditas ät grā dinea si ē durioꝛ q̄z oz: facit oculū sic cioꝛē: ꝛ si est mollioꝛ q̄z oz facit oculū būidioꝛem ꝛ si militer etiā si supfluit sup būiditatē subtilē dōec nō equet̄ ei: pōit oculū siccio rē: si minuī ab ea. pōit ocu lū fz̄trariū illius. I.

DE coꝛdis ät crasib⁹ deum ceps dicat̄ prī⁹ hoc cō memoꝛātib⁹ nobis q⁹ vnamquāq̄z ptē calidioꝛē aut frigidio rē aut siccioꝛē aut humi dioꝛē seipsa factā ee dici mus: ñ ad aliquā aliā cō parantes. quātūcūq̄z eni coꝛ fiat q̄dā nā frigidissi mus z mlto calidi⁹ ē scōm crasim calidissimo cere bro.

o Ortz ät vt dica m⁹ nūc eē specifi cū ꝓplexionū coꝛ dis. ꝛ dicemus i primis: q: nos qñ dicim⁹ in vno quoq̄z horꝝ membroꝝ q⁹ ē calidius aut frigidi⁹ aut būidi⁹ aut sicci⁹ q̄z ee de bet nos ñ dicim⁹ illō ꝓpa rātes illō ad aliō: nā coꝛ si ꝓseq̄t̄ i frigoꝛe qō ē vl timū qō est pole ipm cō seq i humana natura: tē ꝓplexio ei⁹ scōz dispō tionē ei⁹ ē i vltimo calidi oꝛ ꝓplexione cerebꝛi. ꝛ si ꝓseq̄t̄ cerebꝛū vltimū qō pole ē ipm cōseq ex cali ditate homis i natura tē ꝓplexio eius ē mltū frigi dioꝛ ꝓplexiōe coꝛdis. II.

c Alidioris q̄ vt ad ꝓpriū modū refe ram⁹ cōdis signa iseparabilia qdez ꝛ fami liaria hec sūt: magnitudo respiratōis: ꝛ pulsus ve locitas: ꝛ frequētia: ꝛ an dacia: ꝛ ad actiōes impi grū. Si vero coꝛ ad pli mū veniat caliditatis: su roꝛ ē eis ꝛ audacia confi dentia. Est autem ꝛ pilo sus eis pectus. ꝛ q̄ circa hypocondria ꝛ bis ꝓpri ma. in plurib⁹ vero ꝛ to tū coꝛp⁹ ea. ex calido coꝛ vltimus z qō dixit ga. isi gnis ꝓplexiōis oculoꝝ ꝛ mānifestū ē ex eo q⁹ ag greganit i eo ser gīa si gnoꝝ q̄ dixit i cerebꝛo Cōsidera g̃ illō ꝛ ingre vt extrahas signa cuius q̄z sensiū reliq̄z ꝓ būc modū. nā qñ tu exerci t⁹ fueris cū visu in eo qō dixīus ex signis ꝓple xiōis cerebꝛi: ꝛ ex signis ꝓplexiōis oculi ñ occul tabūt tibi cetera signa ꝓplexionis audit⁹. nz si gna cōplexiōis odoꝛat⁹: nz signa ꝓplexiōis tact⁹ nz signa ꝓplexionis gu st⁹. Et intellige a me: q⁹ volo ꝓ auditū istm au dit⁹: ꝓ odōatū istz odo rat⁹. ꝓ gustū istz gust⁹. ꝓ tactū istm tact⁹. Exē plū illi⁹ i istro gust⁹ ē: qz si lingua ē magna cū pro poꝛtione ꝛ ꝛtute sensus gust⁹: ꝛ ē cū eo difficile patiēs a cāis calefaciēti b⁹ ꝛ ifrigidātib⁹ ꝛ exsic cātib⁹ ꝛ būectātib⁹: tūc cōplexio ei⁹ ē eq̄l: ꝛ mā ex q̄ gīata ē mlta ꝛ eq̄l Et fz būc modū stabis si fueris remeoꝛat⁹ oia q̄ dixit gal. ꝛ extrabes oēs ꝓplones simplices ꝛ ꝓpositas. Et ga. qdem dimisit dicere i ocul⁹ q̄t tuoꝝ ꝓplones ꝓpositas: ꝛ sunt ca. ꝛ sic. ca. ꝛ bu. fri. ꝛ sic. fri. ꝛ bu. qñ sūt cognite ex ill simplici b⁹ c⁹ exēplū ē: q⁹ si ꝓplo oculoꝝ sit calida ꝛ ficca tē aggreganī i ea signa ꝓplonis ca. ꝛ signa ꝓplo nis sic. Sūt g̃ oculi ca. ꝛ vene eoꝝ grosse ꝛ āple ꝛ oculi cū B sunt duri ꝛ sic. ꝛ si ē pole⁹ sit mot⁹ eoꝝ velox: qñ eoꝝ sic citas ꝓhibet ab illo. ꝛ si sūt ca. ꝛ bu. tē calidi sūt oculi ꝛ velocis motus ꝛ vene eoꝝ sunt grosse ꝛ āple: ꝛ videbis eos ple nos būiditate: ꝛ fz B exē plum rōcinare ꝛ ñ expe pectes a ga. nec a me vt dicam⁹ tibi omnia par ticularia.

¶ Incipit tractatus ō coꝛde. I.

i N B fmōe oñ dit ga. q⁹ cōple xio cuiusz mē

De būo re cbristal lino.

broz nāl ē alia ēt a cō plexiōe alteri⁹: z q eq̄ litas ꝓplexiōis i vnoq̄q mēbroz ē ꝑa illi mēbro. Et qñ dicit: in eo qō ē calidi⁹ aut frigidi⁹ aut sicci⁹ aut hūi dius ñ dr illō nisi ꝓ cō paratōez ad ꝓplonem eius nālē: nō ꝓ cōparationez ad cōplonē alterius mēbri. II.

Nō grauāt mēbra nisi ꝓ cōparatiōez ad cōplexionē ei⁹ nālem.

m Agnitudo respiratiōis fit vt sit qō ingredit de aere frigido plꝰ q̄ qō egredit de vapore fumoso gñato a calore cordis: z silr ē dispō infrequētia z velocitate plius ei⁹: z segr vt sit plius ēt maior. qō ē q̄z velocitatem z frequētiā ei⁹ ꝓcedit plius magnitudo. dic̄ g̃ ga. velocitatē pulsus z frequētiā ei⁹ tātū. z tacz ōm magnitudie ei⁹: qñ illō ē res ꝓsequēs duz ēt i corpore ñ ē egritudo q̄ ō bilitet vtutez. z cū mores aie sūt sequētes cōplexionē corpis sequūtur ad caliditatē cōdis virilitas z festināria z reliq̄ q̄ dixit ō moribꝰ z pone ē qdē ꝑ philosophiā acgri istos mores z castigatōes z disciplinā legū: z pp B ē itelle cū ex fmone ei⁹ q̄ isti mores sūt sequētes a caliditate cordis: dū ñ ꝓhibet aliqd ab eis. z mltitudo qdē pilozū ē ꝓsequēs mltitudinez materie eoz: z est vapor fumosus ex q̄ generantur pili. III.

q Uod āt caliditas aperiat mēbra qñ contigit inueniri ipaz additā i ꝑn⁹ gñatiōis tliōvez ē qñ ipa extēdit mēbra z ꝑplificat ea: vez ēt q magnitudo pectoris z ei⁹ partitas sint sequētes res duas: q̄z vna ē dispō nuche: z altera ē dispō cordis. illō ēt est vez: nucha qdē ozit i posteriori ꝑte cerebri. cuz g̃ cerebz ē magnū ē illō qō gñat ab eo ꝓporcionale ei i magnitudie: z de fit nisi maxime contra opet cpar. Dicent āt paulo posterius tor⁹ corpis cognitiōes.

Ygna g̃ cordis q
o ē calidi⁹ sua ꝓplexione eq̄li q̄ ei sūt ꝑpabilia z ꝓpria sūt magnitudo respiratiōis z velocitas pulsus z frequētia ei⁹ z virilitas: z festinātia ad actionē: q si fortis caliditas sit valde i corde tē ex signis ei⁹ velocitas ire: z audacia z furō: z pect⁹ hūris hāc dispositionē ē mltoz piloz: z ꝑcipue anteriozps ei⁹ z qō ē i vētre z lateribꝰ z locis ꝓpiqs cordi vl pectori: z i plib⁹ dispōnib⁹ eius totū corpus calefit calefactiōe cordis si nō resistat ei cpar resistentia vehementi z dicam post paululuz signa totius corporis. III.

e Et āt latitudo pectoris calidi cordis cognitō: nisi z huic alqñ cerebrū maxie contra opet. qm̄ āt spialis medulle magnitudo ꝓportiōalis ē illi plurimū: z tāta sunt spōdilia ꝑz magnitudinez quāta spinal medulla: ita q̄ z spina tota. Contigit vero thoraxad posteriorē ptē scōz lōgitudinē qdē eq̄l methathreno. scōz latitudinē vero cū q̄dā ꝓportiōali grossitudie spōdiliū ꝓiūctio fit scōz illā spinaz. cuz vero caliditas cordis dñata fuerit augmentabit thoracē: z dilatabit scōm ꝓmā gñationē ꝓportiōalit bū⁹ caliditatis. iō ēt z cū i puo qdē capite thoraxꝓsit⁹ fuerit. maxia scōz cor fit cognitio caliditatis. qñ vero i magno pu⁹ maxie z hoc ꝓpriū signū ē cordis frigiditatis. si vero ꝓportionē hēat cū capite: alijs signis ōterminādū ferit ō corde ita vt ex thoracis q̄titate nil acceptur⁹ sis.

Dispō pectoris segr dispōem cordis.

Dēgritate nuche q̄titati cerebri ñ ꝑ ponāta.

Dplitudo pectoris
a ēt ē ex significatiōib⁹ calidi cordis nisi resistat cordi i illo ēt cerebrū resistētia vehemēti. qđ: q̄ q̄stitas nuche i plib⁹ dispōnib⁹ ē ꝓportiōal cerebro z q̄stitati spōdiliū ē scōz q̄stitatē nuche. oz g̃ vt sit q̄stitas dō si tor⁹ ꝑz illō: z pect⁹ qdē ꝓpositū ē supra ptē dorsi z sunt. xij. spōdiles ab eo qō ē sub cervice ficē ꝓponitur nauis sup lignuz: sup qō ē ei⁹ fabricatō. ex illo g̃ oz nccio vt longitudo pectoris sit ꝓportiōal lōgitudini. xij. spōdiliū sup quos ē cōposituz. ꝗplitudo āt ei⁹ tē ē qñ ē ꝓportionalis ꝓpositio ei⁹ q̄stitati z spissitudini spōdiliū ꝑz spōdiles. z qñ vicit caliditas i corde apit pect⁹: z dilatat ipz i pri⁹ gñationis suc. g̃ scōz caliditatez cordis ē ꝗplitudo pectoris. z silr qñ ē ꝗplitudo pectoris cū puitate capitis tē illō ē ex maioribꝰ signis z magis significātib⁹ caliditatē cordis. z qñ ē stricta pectoris cū magno capite: tē illō ē ex ꝓpriozib⁹ signis frigiditatis cordis: z qñ pectus ē capiti ꝓportiōale tē pone determinationē tuā i ꝓplexione cordis ex aliis signis ꝓpria: q: tu nō poteris significare tūc ex q̄titate pectoris sup aliqd ex esse cordis. IIII.

i M frigidiozi vero cōde plius minores sūt ꝓplectētibus si segr ab eo magnitudo spōdiliū g sūt tutañ nuche: z qñ magnificatū ē illō qō ab eo fabricat sup eas ē magnum: z pect⁹ qdē fabricat sup. xij. spōdiles ex eis. Dispō āt cordis ē qñ pect⁹ ē creatū vt sit tutañ cōdis z ōfensio. g̃ ꝑz dispositionē cordis ē dispō pectoris: oz g̃ vt ab illo mutet figura pectoris vt i puita te z magnitudie: z scōz mutationē q̄titatis capitis z q̄titatis cordis. z mānifestū ē q ex qñ cor ē calidi⁹ q̄ oz: tē ē maioris q̄titatis scōz q dixi m⁹: q: caliditas extēdit mēbra mollia tenera: z dilatat ea i ꝑn⁹ gñatiōis z ē augmētatio eoz. ji se quētib⁹ segñs motū corū ꝑn⁹ rei. Intellige g̃ a me istud z itelliges p illud ꝓmone ga. totū. Et qñq̄ accidit raro tñ vt sit q̄titas nuche ñ ꝓportiōal q̄titati cerebri: z ñ ē ꝓportiōal cerebri q̄titati qñ ocrigit i dispōne gñationis vt sit mā mala z vt⁹ debil: z illō qdē pauc z raro ocrigit: z pp illud dixit gal. q: q̄titas nuche i plib⁹ dispōnib⁹ ē ꝓportiōal q̄titati cerebri: z ñ dixit q illud ē sequēs scmg. IIII.

p Rruitas qdē plus ē qñ frigus cordis ñ idiget ītroitu aeris frigidi mltū: nz gñat ab eo vapor fumosus mlt⁹ c⁹ exitus sit nocari⁹ cū festinatiōe z vtute. at vo q: ñ oz ꝑ culdubio vt sit tardiō z vehementior rar ē. qñ si frig⁹ cordis ē puuz. tē puitas pulsus sufficit i eo q̄ idiget calor innatus. z si supfluit frig⁹ cordis nō sufficit puitas pulsus cuz illo. idiget g̃ puitas caloris innati vt tardet motus pulsus z rarificet ges eius. V.

q Uādo cor ē frigide ꝓplonis nātē q̄titas ei⁹ ē mior z cō segr ab illo puitas pectoris. Lū g̃ pect⁹ ē puū segtur vt sit dispō respiratōis sic dispō pulsus eq̄-

liter.s.vt sit respiratio pua ⁊ nō ꝑculdubio sit tardior ⁊ vehemētius sit rara.⁊ qñ nucha ē magna:⁊ segꝝ a magni tudie ei⁹ magnitudo pectoris:ꝯ vt diuersetur respiratio eius a pulsu vt.s.sit respiratio parua rara. VI.

Dispō to ni ifrigidi tate ⁊ cali ditate seq tur dispō nē cōdis.

Equitur frigus
s cordis totū qō dixit ō morib⁹ vū si rēouet eos pbia: aut castigatio: aut aliqd ex ꝓuenūdib⁹. Et dixit i fmōe suo. In caliditate cordis ⁊ frigore ei⁹ ē corpis totius. vt itelligas ab eo p illud qz si cor est cali.cō plonis:segꝝ ipm calidi tas toti⁹ corpis. VII.

On remōrat⁹
n ē ga. resistentie
epatis cordi in
dispōne cōplonis cor/
dis calida:⁊ in ꝓplone ei⁹ frigida:ppea qz cor ē origo calōis innati. nā si ē calidū:ponit ca lorē inatū i corpe am pliorē ⁊ maiorez:pp ꝟ calefit ab eo totuz cor pus necio.⁊ nō pōle est aligd ꝗntis ꝓsequī i frigore qō est vltimū: qō fortitā ē pōle vt ꝓsequī vt resistat caloꝛi inato gnato a complone cor dis calidi ⁊ frz ꝟ exemplū qñ cō ē frigidū ponit calorē inatū in corpore miorē. ꝗre ifrigidaī totū corpus necessario.⁊ nō ē pōle aligd ꝗntis ꝓsequī i caliditate qō ē vltimū vt cōsequaī ex eo vt resistat paucitati calōis inati a ꝓplexione cordis frigidi gnati.⁊ ga. qdē dimisit signa extrinseca p ter apparētiā eoꝝ.qō est:qz si cāe calide ipri mūt i corpus caliditatē cū velocitate: tunc ipe significāt caliditatē cordis ꝑcipue si fo bries ꝓpant ad corpus ⁊ q currūt cursu eaꝝ.⁊ cāe frigide qñ ipmūt i corpus frigiditatē cū velocitate: tē sūt signi ficātes frigus cordis. ⁊ fm būc modū est dispō i cāis exsiccatiuis ⁊ cāis humectatiuis.⁊ qō ex fmone ga.remanet intellectum ē fm sermones preteritos. VIII.

tī ex necessitate tardiores aut rariores.

c T qñ cor ē frigidi tas sua ꝓplexiōe eq̄li ē plūs mior eq̄li:⁊ tñ oz ꝓculdubio vt sit tardior aut vehemētioris raritatis co. V.

s Pirit⁹ ꝟo si qdē tāto mior thorax sit q̄nto cor frigidi⁹ pulsib⁹ ē ꝓportionalis. si vero thoraꝝ maior fuerit scōm q̄ntitatē frigiditate cordis nō miorē tm̄. hꝫ tardiorē ōclarat nā.

r Espiratio āt si q̄ntitas puritatis pectoris ē pp q̄ntitatē additōnis frigoris cordis tē ē ꝓportionāl pulsuī ⁊ si q̄ntitas pectoris ē maior q̄ntitate additōis frigoris cordis: ñ ē respiratio mior tātū hꝫ cū illo tardior ⁊ vehemētioris raritatis. VI.

t Ales ⁊ timidi ⁊ curiosi: ⁊ nuduz eis pil ē pectus de puritate vero ei⁹ determinādum ē: vt prius dictū ē: scōz hoc vero de totius corpis:qualitate.

c T bñs hāc dispō nē a nā sua ē timidus ⁊ nō ē ei furiositas vl virilitas vl animositas: ⁊ est bñs tarditatē. ⁊ plōgationē. ⁊ anteriora ps pectoris ē nuda pilis. q̄ntitatē āt pectoris oz vt determinies scōz q dixim⁹ añ ⁊ similr est eē frigidioris corpis totius. VII.

s Jccū vero cor plus opaī duriōes ⁊ furorē si ꝓmptū qdē hꝫ ferocē ⁊ difficile placabilē

i Am diximus i eis q̄ sunt ꝓmissa q cor ē i loco radicis arboris:⁊ arteria ei⁹ magna nascēs ex vētre eius sinistro ē similis cruri arboris. ⁊ hoc crus qñ elongaī a corde diuidiī in duas diuisiōes magnas: q̄ruz vna vadit ascēdēdo sursū ⁊ altera descēdit ifer⁹:⁊ ramificanī: ex vna q̄q; duaꝝ diuisionū rami mīnti: sīc vge quouz vaulsq; vadit ad membra. ⁊ sic ramificanī ex vnoq̄q maioꝝ ramoꝝ rami minores.⁊ ex istis iteꝝ rami magis pui: ⁊ ñ cessat talr illud eē donec pueniaī ad arterias capillares sparsas i cute ⁊ i alijs mēbris. ⁊ qñ dilataī cor:dilataī oēs arterie corpis siml:⁊ qñ ꝓstringiī ꝓstriguntī oēs ipse simul: hoc qdē ē qñ pmanet corpus fm dispōnes sanitatis aut fz dispositionē in q̄ nō mutat egritudo dispositōez arteriaruz: ⁊ per dilatationem earum attrahitur aer frigid⁹ ab exterioribus corpis ad interiora eius ⁊ i ꝓstrictiōe eaꝝ expimiī vapor fumosus gnat⁹ in eis.⁊ extrahit ipm ad exteriora corporis:⁊ illud ē ex ori ficus suis capillaribus continuatis cum eo qō apparet de cute. Et ga. quidē vult q̄ calor innatus cuentef p illud sīc euētaī ignis p flabellū ⁊ strigiī ⁊ figiī eius accensio p cuentationē: ⁊ eq̄tur cōplo ei⁹. Et Ari. vult q̄ sermo ga. sit verax:⁊ q̄ remanet sit super ipm aliud residuū qō ē radix in eo qō dixit gal. Et hoc residuum est q̄ motus cordis ⁊ arteriarum generant per fricationez eaꝝ calorꝝ innatū ⁊ euentāī ipis filr.⁊ p

Indilatatiōe cordis dilataīoēt arterie.

būc motū gnātur spūs
s aialis deferēs subaz ale ⁊ pp illō cū ex arterys gnātis ab eo qō ascēdit ad cerebrū ex duab⁹ arteryis:ārum vna ascendit ⁊ altera descēdit: te xaniī rbetia i seinuicem mirabilr itrantia ⁊ mouentur motu mirabili valde:gnātur ab eis species spūs dferētis ex ptib⁹ aie grem ei⁹ rōnalē.

De gnatiōe ipūs aialis.

Fundación Juanelo

Et vtrisq; qdē vī q vita sit a motu cōdis ⁊ arteriaꝝ. ⁊ q vtutes motie ⁊ sūt viuificātes sūt fixe i cōde: ⁊ currūt in arterys ad vnāquāq; ptē corpis: ⁊ acgrūt eis vitā sibi ꝓpriā ⁊ calitatē inatā ꝓpriā. ⁊ dispō pectoris i eo q ipz trabit sua ꝓstrictiōe ō vapore fumoso gīato i corde: ⁊ qō attrabit ō aere frigido ad cor erit dispō cordis et arteriaꝝ i eo qō attrabūt ō aere frigido ⁊ i eo qō faciūt exire ō vapore fumoso. Et ōria i tervtraq; est q pect⁹ mouet volūtarie: ⁊ fac exire qō aggregat i eo ex eo quod expellit ad ipz cor: ⁊ fac itrare ad ꝓcauitates suas aerez frigidū quez attrahit cor. Et ego qdē vidi in anatomia rē mirabilē ⁊ ē q itromisi manuz meā i alāli ꝺcollato ad huc se agitante ad cor: ita q secui pect⁹ ⁊ teti gi ipz vehemētis calitatis: ⁊ fortis flāme. ⁊ cū res sit sic dixi: tunc manifestū est q respiratio ⁊ pulsus mutāt: ⁊ figunt ſm tres cās. vna earū est nēcitas: ⁊ est ꝓseruatio calitatis inate ⁊ euentatio ei⁹: ⁊ gīatio spūs aial. Et se cūda ē vtutes motiue: nā si ipse sūt fortes: faciūt operationes suas absq; ꝓhibitōe ⁊ si sūt ōbiles alterant earuz opatiōes. Et tertia est ilstri obedientia. nā pect⁹ ⁊ arterie qñ sūt sane: obediūt vtutib⁹ in opatiōib⁹ suis. ⁊ qñ sūt infirma nō obediūt. Et māifest ē q ipe vtutes sūt ꝑtuoz ispes: vtutes .ſ. dilatātes. ⁊ iste agūt cū spē villoz: ⁊ vtutes retinētes: ⁊ iste agūt p spēz aliā villoz: ⁊ vtutes q retinēt ⁊ faciunt gerē p⁹ dilatatōz: ⁊ vtutes retinētes faciētes omnes gerē sui opant oib⁹ spēb⁹ villoz: habui i arteryis. Doc qdē ē mānifestū in anatōia q ipe bīt duas tūicas. ſ. tunicā cui⁹ villi sūt lōgitudiales: ⁊ tunicā c⁹ villi sūt latitudinales. ⁊ aggregāt vtroscp villi capiētes exteri⁹ trāsuerse. In pectore vo iste spēs i villis inueniūt inlacert⁹ pectoris. Et lacerti qdē pectoris mouēt p illō qō aduēit eis ex neruis ⁊ ꝓp hoc ē mot⁹ pectoris p volūtatē. Et sapia qdē creatōis sūlimis i vnāqq; harū rez ē mirabil ꝓpōnis valde. Manifestū ē ḡ ex eo qō narrauim⁹: q qñ cor ē calidi⁹ ⁊ sicci⁹ nā cū ꝓuenit ex: tūc corp⁹ ei⁹ ⁊ corp⁹ arteriaꝝ ē sicci⁹ ⁊ duri⁹ ꝓp exiccatōez: ⁊ respiratio ⁊ pulsus sūt veloces magni ⁊ frequntes. ⁊ magnitudo qdē ē vt igrediat p eā aer frigidus plus. cz aer velocitatē itelligeve tps mot⁹ i dilatatōe fit plus: ⁊ i ꝓstrictōe min⁹. sed frequētia fit qñ duo tpa getis sūt miora. qō est: qz qñ nō suffic magnitudo cū eo qō necariū ē: vtic nā velocitate: ⁊ cū ñ suffic cū illo vtic frequntia. itellige ḡ illō totū qō dixi tibi ⁊ scies p illō to⁹ q idiget ex eē significatōis frigoris p ispiratōz: ⁊ p pulsū fit. ⁊ itellige p illō ſmonē ga. cui⁹ exēplū ē: q si calitas augmētat: augmētat magnitudo: ⁊ ñ cessat magnitudo addi additiōe ei⁹ vsq; ꝓequt nā finē suū: ⁊ tūc vtic nā velocitate p additiōez calitatis. Cū ḡ nō suffic velocitas: vtic ēt frequntia. ⁊ ēcōtio qñ minuit calitas: tūc ꝓmū qō accidit ē diminutio frequntie: qz rarificat ges. ⁊ cū addit diminutio ei⁹ addit raritas: ⁊ cuz ꝓsequt effectū suū tardat: ⁊ nō cessat tarditas addi donec cōsequatur statum suum: tunc ergo magnitudo incipit minui: minorat ergo pulsus: ⁊ nō est tibi vt quideas per pulsū ymiculosuz ⁊ formicalē. isti. n. nō sunt veloces nz magni sed sunt spissi: frequntes pp debilitatē vtutis. Et nos nō ponim⁹ tibi exēplū nisi ſm necitatē tm: ⁊ ē calitas: nā alterant respiratio ⁊ pulsus ſm vtutem ⁊ scom instrm ēt. ⁊ totū illud est itellectū p vtutē ſmōis nri. Et tu stude i eo ex libris Hal. i respiratiōe ⁊ pulsu: ⁊ ñ est maluz vt ponā tibi exm ēt ex dispōne vtutis: et exēplū in dispōne ilstri. Uirt⁹. n. qñ ē salua fōt effic ola qdixim⁹ i eo qō pterut ⁊ qñ ōbilitat nō pōt extēdere venā: ⁊ ex tēdere ipaz i oēs diametros eius. ⁊ propter hoc minuit magnitudo. ⁊ cū diminutiōe magnitudis addit frequntia ⁊ velocitas: ⁊ addit frequntia vt ꝓpleat per eā illō qō deficit a cōplemento sui per magnitudinē ⁊ velocitatē. Instrm vero ⁊ ē corp⁹ vene si est obediēs dilatat ipz vt⁹. ⁊ si ñ ē obediēs minuit magnitu⁹

De cās respiratiōis ⁊ mutatiōis pulsus.

De magnitudine velocitate ⁊ frequntia pulsus.

Quomō pectoris ē voluntarius.

in velocitate: ⁊ frequētia qñ nō ē supfluitas āplitudinis pectoris ſz supfluitatē calitatis cordis. IX.

Adhuz pilosissimi sūt bi ſz pect⁹ ⁊ hypocōdria. ad actiōes ꝙo pati ⁊ aiosi ⁊ veloces ⁊ tyránici: moribus eteni furiosi sūt ⁊ difficile placabiles. Be tori⁹ ꝙo corpis crasi adhuc ⁊ thoracis amplitudine ꝓportiōal bis q ꝓi⁹ dicta sunt determinādū est.

Tbīs hāc dispōné ē plus pilosus q̄z alij boies i anteriori ꝑte pectoris: ⁊ q̄ seq̄t pect⁹ ex vētre ⁊ latera rib⁹ ⁊ curiosus ⁊ pat⁹ ad actiōes veloz fortis ire: ⁊ mores ei⁹ sūt mores tyránni vicentis: qñ ira ei⁹ mouet velociter ⁊ fit ꝺifficil ges ei⁹. cē aūt cōplonis toti⁹ corpis ⁊ cē amplitudinis pectoris oz vt ōtermines scōz q̄ añ dixim⁹. X.

Ꝙo būiditas obtinuerit cū calitate: pilosi qdez minus bis q ꝓi⁹ dci sunt buiusmodi ⁊ pari ad actiōes ñ min⁹ ill: ñ tñ ferociōes i furoze: ſz in iraz tñ pari. Pulsus ꝙo molles ⁊ magni ⁊ veloces: ⁊ frequntes: ⁊ spūs thorace qdē ꝓpoꝛtōal se bīte cōdi ſm candē formā erit silis plīb⁹: mioze ꝙo exīte tāto velocioz ⁊ frequntioz ē ꝑdictis spūs q̄to ⁊ thoraꝝ mioz mīta ꝙo ꝓuersiōe scōm crasiz fcā ⁊ marie si scōz būiditatē accidit hoc ꝑter ea q̄ dcā sūt adhuc ⁊ i putridas egritudines ex cōruptis ⁊ putrescētib⁹ i eis būoꝛib⁹ icidunt: ⁊ ex piratōes maiores ⁊ velociores ispiratōib⁹ ⁊ i pulsib⁹ fistoles veloꝛ.

Tq̄ñ vicit super cor būiditas cuz calitate sūt pili in bīte hāc dispōné min⁹ q̄z i illo qué dixim⁹ añ. verū tamen nō minuūt in curiositate ad actiōes: ⁊ nō fit pua ira ei⁹: sed est veloꝛ tm̄. pulsus vero est magnus mollis: non veloꝛ frequēs. verū respiratio ei⁹ qñ pectus ē ꝓpoꝛtiōale cordi: est secundū modum scōm quem est pulsus: ⁊ quando pect⁹ est minus: tūc respiratio addit in velocitate: ⁊ frequētia ab eo qō mōstranim⁹ scōm paruitatez q̄z titatis pectoris: ⁊ qñ est respiratio in hac ꝓpone mīta supflua: ꝑcipue si accidit illō vt sit illō i buiditate: tūc cū eo quod narrauim⁹ accidunt egritudines ex putrefactiōe: qñ bumoꝛes sibi bīte hāc dispónez coꝛrumpūt ⁊ putrefiūt ⁊ fit cur⁹ respiratiōis maioꝛ ⁊ velociō i troitu ei⁹: ⁊ ē cū eo ꝓstrictio plūs vēaꝝ veloꝛ. XI

t accidit i loco ei⁹ mutatio in motu t gete. IX.

t Or⁹ iste fino itellēs ē fz q⁹ dixim⁹ nup̄r. X

t Or⁹ iste fino ē itellect⁹ fin q⁹ dixim⁹ in eo q̄ ꝓte-
ryt. t iā excitauit i eo sup̄ hoc totū q̄ dixit de esse
respiratōis t pulsus t canōes gb⁹ sciunt ꝓticularia
pulsus ex dispōnib⁹ sanitatis t egritudis. q̄ ē: q; q̄ cor-
dis ꝯplexio ē caliox q̄z opz. t humidiox ponit totuz corp⁹
calidi⁹ t humidi⁹ si ñ
resistat ei epar i humi
ditate sua. Et q̄ addū
tur calitas t būiditas
ipsi⁹ t ñ resistit ei epar
i būiditate fit ꝯplo cbi
mox̄ recipiēs putrefa
tionē t corruptōez. t
pp hoc accidūt ab eis
febres putride. Et ꝓ
pri⁹ pulsus oib⁹ feb. pu
tridis ēvt sit exit⁹ respi
ratōis p ꝯstrictiōez pe
ctoris t p ꝯstrictōz ar
teriaꝝ maior t veloci
or introitu ei⁹ p dilatati
onē eaꝝ. q̄ ē. q; gñaī
a putrefactōe humoꝝ
vapor fumosus plus.
q̄re ē necariū extrabē
ipm t expellere ipm a
corpe pl's q̄ indigeat ca
lor inatus introitu aer
frigidi. calor. n. inat⁹ in
dispōne febriū ē maior
p declinatōez eoꝝ. q̄ ē. q; feb. ē calor accīta
lis. t calor inatus ē ca
liditas nālis: quem de
bilitat calor extrāe⁹: p
pter debilitatē ergo ca
liditatis inate ñ est ne
cessariū vt intret aer fri
gidus m'tus quo enū
leſ. t ppter putrefacti
onē humoꝝ gñaī va
por fumosus mult⁹ in
cui⁹ egressiōe ē necaria
magnitudo ꝯstrictiōis
t velocitas eī⁹. Et pp
illō segī ab eo q⁹ dixi
m⁹ res ꝑpas cū putre
factōe: t ē frequētia pl'
sus post dilatationē. s.
vt sit reges post dilata
tionē minoris tpis. q̄z
ges fcā post constricti
onem. XI.

De nā pulsus ol tim se. Pu tridaꝝ.

Diuersi sūt cā pulsuꝝ ex diuersi tate arte riaꝝ.

i Am ꝑduxi te i
sermōe q; est añ
istū ad sciendū q̄litā
tē mutatiōis pulsus a
mutatiōe nēcitatis q̄ ē
innata calitas. t gñati
onis fumosi vaporis.
Et inni illō tibi ad sci
endū qualitatē altera
tōis pulsus ab alteratiōe istri. nā q̄ arterie sunt molles
aut dure alterant pulsus. Mollities q̄dē earū consentit
vtuti motiue. t p duritiē eaꝝ fit difficilis motꝰ eaꝝ: t pp
hoc indiget virtus vt aggregeī vehementia eius. Et ma
nifestū est ex hoc sermone q; opz vt pect⁹ sit strictius t
mollius: t sil'r cor minoratur: t arterie molliores: t stri-
ctiores fiūt: et segī ab illo vt sit totuz corpus declinius
ad frigiditatē t bū. niditatē: t segtur a frigiditate cordis
t būiditate ipsi⁹ totū q̄ narrauit i hoc fmone: de timo
re t pigritia t paucitate
gñationis vapor fumo
si ex q̄ gñant pili. XII.

De diuī sione nio rum.

Illud q̄ sequi
i tur a frigōe cor
dis est: vt sit cor
min⁹ t pectus min⁹: nisi
resistat ei cerebrū t nu
cha. q; si q̄ritas pector
ꝓportioālis q̄ritati cor
dis sit: fit respiratio eq̄l
Et si q̄ritas pectōis ē i-
ꝓportoāl q̄ritati cōdis
alteraī respiratio. t fm
hoc exemplum si cor ē
frigidu: t pectus ē ma
gnum amplū. Manife
stū ē q; frig⁹ cōdis non i
diget introitu aeris plu
rimi: neq; egressione va
poris m'ti: ppter illud
ergo segtur vt rarificeī
tēpus quietis pectōis: t
tardetur motus eius.

Pone ergo secundum
hoc exemplum vnam-
quāq; cōplexionez cor
dis: t pone in directo cu
iusq; earum amplitudi
nem pectoris t strictio
nem eius: t proportio
nem eius: t scies per il
lud t intelliges totum
cuius intellectu idiges
ex eo quod sequitur ab
illo de malitia respirati
onis. t totuz intellectū
est quod ipse dixit de i-
mutatiōe respirationis
facte ab alteratione cō
plexionis cordis Intel
lige ergo comparatiōez
eius in motu arteriaꝝ.
residuum autez sermo
nis intellectum est scōz
B q̄ ꝓteryt de expo-
sitione nostra. XIII.

m Quum alq; sunt
innati: t sunt se
cundum q; di-
xit galienus: sequentes
complexionem corpo-
ris: t secundum q; dixit
Aristoteles. id quod re
cipit complexio corpo
ris ex ꝓparatione ad
quosdaz mores: et alios
sunt acquisiti per disciplinas t leges t per philosophiaz.
Et non conuenit medico vt per aliquem ex moribꝰ acq;

b Umidioris ꝙo t
frigidioris cōdis si
gna: pulsus mol-
les t ꝙsuetudo timida: t
fōmidolosa t pigra. sī ꝙo
t nudi pilis hiʒ pectōa:
t mime iracunt: t i irā ñ
sūt pati. q̄ ꝙo circa tho
racē t totū corp⁹ his q̄ p⁹
decā sūt silr determinādū ē

c T q̄ cor ē frigi
di⁹ t humidi⁹ sua
ꝙplexiōe eq̄li. tūc
pl'sus ē moll: t hūs hanc
ꝙplonē ē priuat⁹ virilitate
timidus piger: t ē añrior
ps pectōis ei⁹ nuda pil: t
forasse ñ retinet odōū: nz
ꝓperat ad ipʒ ira. Dispō
nē ār pectōis t dispōnē to
ti⁹ corpis oz te determiare
hʒ illō q̄ ꝓmissū ē. XII.

f Rigidū ꝙo t sic
cū cor pl'sus q̄dē
duros opaī t par
nos: spūs ꝙo siq̄dē ꝓpor
tōal'r frigiditati puns tho
rax sit cōpetēres. si ꝙo ma
ior raꝝ t tardū: mime ꝙo
oītuz iracūdi: bi coacti tñ
aligb⁹ irasci seruāt memo
riā. Sunt vero t bi nō pi
losi pectora oium marie.
De puitate ꝙo thorad t
totī⁹ cōpis frigiditate silr
determinandus est.

c Omplexio autē
frigidi t sicci q̄n
vicit sup̄ cor. tūc
ipa ponit pulsū puum t
duꝝ. Respirationez ꝙo si
pect⁹ ē min⁹ ꝙpatōe frigo
ris cordis: tunc ipʒ ponit
equalē t si pect⁹ est min⁹
additōe frigoris cordis:
ē sic dispō pulsus. t si ē
dispō pectoris maioris
ꝙpatōe frigōis cordis: fit
respiratio rara t tarda: t
hūs hāc ꝙplonez est mi
noris ire q̄z hoies alij ve
rūtamē q̄n aliquo modo
egredīad irā. Quat ei⁹ me
moriā t est min⁹ alijs ho
mib⁹ pilosus i anterio-
ri pte pectoris. Dispōnē
vero in puitate pectoris
t dispónez i frigore cor
poris tot⁹ oz te determi
nare secundū illud q̄ p̄-
missum est. XIII.

v Uaz cōe in omni
bus his que dicta
sūt ꝓmemorātes q; q̄cū-
q̄z de moribus aut nunc
aut scōm aliam aliquaz
scripta sunt oratiōem ad
agnitiōez craseos: ñ. p bo
nis aut prauis moribꝰ ex
phia exercitat oꝝ. sz. p nā
lib⁹ vnicuiq̄z dcm est.

T oz vt sis reme
morans rerum q̄
cōmunicant eis q̄
narrauim⁹: t ē: q; p illō
q̄ diximus nunc aut in
sermōe alio ab isto de eē
mox̄ volēres ꝑ illō cogni
tionē cōplexiōis nō signi
ficamus mores quos ac
quirit hōr ex complexione et
phia si hoi sūt mores aut
mali: sz nō intelligim⁹ q̄d
illud nisi mores inest⁹ sz
quos vnusq̄sq̄z hoiuz na
tus est nāliter. I.

fitis significet sup ꝯplexionē. Mores ãt inati sunt scōm
preparationē ad q̃s nascit̃ bō. vel sunt scōm q̃ opꝫ medi
cū ponē signa significãtia sup ꝯplexionē nãles. q̃propter
oꝫ cum g significat p eos vt caueat ab errore mox acgsi
tox. Et via cauēdi istud est vt ꝯsideret si illud quo morige
rat̃ bō est ex lege ad quē intēdit ex quo morigeratus
ē t ex ꝯsuetudib⁹ eox g sūt ō doctrina sua: t mox g sūt ō
arte sua: t ꝓterituꝫ sue cōsuetudinis. vbi gña.
lex q̃cq̃ precipit vnū aut ꝓhibet: tūc iã mo
rigerat̃ ois qui obedit
ei p illud: t sūt ꝯsuetu
dines regionis. Occi
dētalibus. n. sunt mo
res eis cōicātes: t tur
cis sunt mores cōican
tes eis: t arabibus sūt
mores cōicantes eis: t
sūt opifices artiū. naꝫ
mores scriptoruꝫ sunt
alij a moribus militū:
t alij a morib⁹ merca
tox. q si ꝓtigat vt sint
leges et cōsuetudines
eox de regiōe t artes
ꝯueniant: acgreret bō
aliquos ex moribus: t
ille bō nā inueniet ex
seipo mores separatos
ab alijs morib⁹. Et q̃
mouet ipꝫ aliq̃ ex re
bus tunc dimittit mo
res suos acgsitos t ap
parēt ex eo mores sui
inati. Illi ergo mores
sunt seruātes significa
tiones sup cōplexionē
eius. Et ego qdē iã vi
di viruꝫ caliāt cordis
t sicci natura: t fuerūt
mores eius supini: naꝫ
sup suos suos t sup suientes suos: t oēs super quos babe
bat dñium: t dilecta erāt ei bona t opatiōes pulchre ele
cte ex lege: t cōmixtio eox q̃ sunt ex ea: t castitas. t reli
gio t idumēta iustox ex cōparibus t idustria iustox ex
opatiōibus suis: t ingsitio q̃stus liciti in lege: t oia ꝓpria: t
morigeratus est cū religioso t bono: t cū hoc q̃ aliq̃ res
mouebat irã ei⁹ ꝓmouebat̃ ei ira: t ꝓpabat ei ira: et ira
scebat̃: q̃uis morigerat⁹ eēt ex religiōe. Et postq̃ cōsecu
tus ē etatē ꝑme senectutis multiplicatū ē illud qō gñat
cōplo ei⁹ ca. t sic. ex cho. ni. Et secuti sūt illud būores me
lācholici: t apparuerūt i corpe eius pustule mlte etiã ex
B bumore vsq̃q̃ ꝓterut bumor: et perditū fuerat mltuꝫ
ex eo qō acgsitū fuit. fuit g̃ qō apparuit ō lupiositate ei⁹
t ipi⁹ duritie i dispōe castitat̃ eius t eius religiōe nimia
significatio verax valde sup victoriaꝫ calitatis. t sic sup
ꝯplonē cordis ei⁹ fm B explū age i signis sūptis ex mo
rib⁹. Doc. n. capꝫ ē magni lucri t inuestiti i medicina et
phia. i medicia qdē q̃n scit̃ ꝯplexio vicēs ex morib⁹ vicēti
bus nā: fꝫ i phia q̃n icit̃ ꝯplexio vicēs cā maloꝝ mox. i
clinet̃ g̃ ꝯplo ad ꝓtiū eius sic̃ dꝫ i regimie sanitatis: t acq
ret bñs cā mores acgsitos ꝓrios moribus nālibus: n eo
aut p disciplinā: aut p ꝯplonē t phiā: aut p legē: t castiga
tōez: t hoc qdē ē magis inuentiū i nutritione ifantiū. ipi
nāq̃ veloci⁹ sunt recipiētes illō qō recipiunt ex disciplinis t fit ꝯsuetudo in eis id. q. res cēt inata eis.

De vtili
tate illius
capituli.

¶ Incipit tractatus de epate I.

Am dixim⁹ q̃ calitas q̃ē magis vincens nā a
i ꝓncipio creatōis i aliq̃ mēbroꝝ: tūc ipa dilatat
illud t fac̃ ipm mai⁹: t pp illud segt̃ ab ea q̃ i
nata ē ei addita i epate vt epar sit mai⁹. et fit ēt ab eo qō
nascit̃ ꝓportōale. t nascēs ex ipo ē sic̃ crus: t est vena cō
cana p̃funda: t ex ea ra
mificāt̃ oēs vene ñ pul
satiles: t diuidunt̃ i mē
bris corpis oib⁹. Et q̃
sūt epar t vene ca. cale
fit sāguis plꝰ: q̃re gñat̃ i
eo cho. ci. plima: t q̃n se
q̃t adolescētia statū suū
t ōciat corꝰ ad būorē
melācholicū: aduritur
cho. ci. Et fit cho. ni. qō
ē. q. būores melācholi
ci duo sūt modi ãx vn⁹
ē fex sāguinis t supfluitas ei⁹. t h̄ ꝓpe ē q būor
melācholic⁹ noiat̃. t alter ē q gñat̃ ex adustiōe
bumoꝝ: t būores qdez
g nascūt̃ sūt mltī. t sūt
flegma salsū. t būor me
lācholic⁹ t sāguis t cho.
ci. Cuꝫ g̃ aduritur chol. ci.
noiatur q̃ ex ea adurit
co. ni. t gñat̃ ab vnoq̃q
boꝝ būoꝝ q̃ adurū
tur egritudies mltē di
uerse. Et mānifestū ē ēt
q̃ epar q̃n ē ca. mltipli
cat̃ gñatio vapor⁹: q est
mā piloꝝ. p illō g̃ multi
plicat̃ gñatio piloꝝ i eo
qō ē sub hypocōdrys t
ventre: t segt̃ a calitate
sanguinis: t iflāmatiōe
eius p calitatē epatis: t
venaꝝ q̃ calefiat corpus totū nisi resistat ei cor. Cor nan
q̃ q̃n est frigidꝰ ponit corpus frigidius: t pp illud segt̃ q̃
q̃n q̃titas frigoris cordis ē sicut quātitas caliditatis epa
tis: vt sit ꝯplo corpis equal⁹ caliditatē t frigiditatem
quoniã frigus cordis t caliditas epatis sunt permixta. II

De vno-
b⁹ gñib⁹
humoꝝ
melācho
licoꝝ.

Mũ sāguis frigidiō t vni
uersa corpis bitudo fri
gidior nisi ea q̃ circa cor
cala fuerūt nuda pl̃ hy
pocōdria t vēter
e ¶ q̃n epar ē frigi
dū: tē signa ei⁹ sūt
strictura vēax ñ pl̃iatiū
vt sit plꝰ flegma. t sāgui
nis fridior t vt sit totuꝫ
cōp⁹ ꝓpingus ad frigus
si calefiat cor ipꝫ: t vt sit
qō ē sb hypocōdriꝫ t vē
tre nudū pl̃. III.
s Icciōis ꝯpatis
sāguis qdē spissi
or t paucior: vene dure
t vniuersa cōpis bitudo
siccior vl̃ durior.
e ¶ q̃n epar est sic
cū: tē ex signis ei⁹
ē q̃ sāguis grossiō t pau
cior ē: t q̃ vene ñ pulsa
tiles sūt dure: t corp⁹ to
tū siccꝰ est. IIII.
b Umidiozis vero

De gña
tōe phleg
maꝫ nā
lis t suaꝝ
ꝑtium.

Flegma naturale est sanguis diminute digōnis.
p Cū g̃ epar ē frigidū: sequitur a frigore ei⁹ paruitas
eius: t qō generat̃ ex eo ex vēis: t ōbilitas digōnis
sanguis: ergo generat̃ ab eo flegma: t ꝑter diminutio
nē caliditatis ipius epat̃ accidit flegmati vt ifrigidetur.
Gñant̃ ãt a flegamate nāli qō ē phlegma dlce spēs fumo
se t multe diuersi phlegmatis. Acetosum quidem est qō
ex eo est subtile: t frigus ei⁹ ꝓpinquuꝫ, salsum vero ex eo
est cum accidit vt ꝓcet cathinus sup ipm exiccans bu
miditatē ei⁹ subtilē pulcem. qō est. quia subtile eius suf
fumigatur t resoluit̃ t remanet salsum: quoniam accidit
ei simile quod accidit aque maris. Uiteuꝫ vero genera
tur ꝑter superfluitatem frigoris super ipm: t sanguis
iterum quando in toto corpore est frigidior sequit̃ ab eo
frigus corporis: nisi resistat ei cor. Nam cor quando ē ca
lidius calefacit totum corpus. t si est quātitas declinatu
onis frigoris epatis plus declinatione q̃titatis caliditā
tis cordis: sequitur ab illo vt sit corp⁹ equale inter calidi
tatē t frigiditatē. t paucitas gñationis piloꝝ apparēs

est qñ materie eoꝝ gñatio minoraꝛ ꝑ frigꝰ epatis. III.

Ermo iste iã ẽ itellectꝰ: ⁊ iã dimiſit ex eo rememo
o rationẽ reſiſtẽtie cordis epati. Et cã illiꝰ ẽ. qz origo
büiditatis totius coꝛpis ẽ ex epate: ſic̃ origo calita
tis totiꝰ coꝛpis ẽ ex coꝛde. cũ g̃ epar ẽ ſiccũ minoraꝛ büi
ditatis coꝛporis: ſicut quando eſt coꝛ frigidũ infrigidatur
coꝛpꝰ ſm omnem diſpoſitionem. IIII.

Ste ꝓmo itel
i lectus eſt. qõ ẽ.
quia reſiſtentia
coꝛdis ẽ i hac diſpõne
ꝯz B q ꝓplo cꝰ exiccat
büiditatẽ epatis. ⁊ ga.
gdez exponit illõ poſt
paululum. V.

c Jbus ⁊ potꝰ ag
gregaꝛ i ſtõa
cho: ⁊ ꝓbẽdit eos ⁊ õ
coquit eos donec fiat
totũ illõ i ẽntia aã oꝛ
dei. Et ariſto. gdẽ hoc
chilũ noiauit: ⁊ Ba. ele
gat B nomẽ ẽt. deinde
epar attrabit huiꝰ chi
li ſubaz a ſtõacho ⁊ ab
iteſtino ieiuno ꝑ vẽas
mltas epatis q̃ noiaꝛ̃
meſaraice epatꝭ ex por
ta epatis ramificate. ⁊
ẽ vna q̃ naſcit ex cõca
uitate epatis. ⁊ ꝓtinuã
tur ãdã eaꝝ cuz coꝛpe
ſtõachi: ⁊ plurime eaꝝ
ꝓtinuãt cũ iteſtino qõ
noiaꝛ̃ ieiunũ. Cũ ergo
puenit ſuba chili i epa
te decogt ipm iterũ. ⁊
fiũt ex eo. 4. bu. ⁊ Ari.
gdem noiauit eos chi
mos ⁊ Gali. gdẽ elegit
B nomẽ. ex eo igit qõ
eſt ex ipo crudũ. ⁊ qõ
nõ ẽ perfecte digõnis
gñaꝛ̃ chimꝰ pblegmatꝭ
Et ex eo qõ õ ipo dige
ſtuz eſt qõ ẽ pfecte di
geſtiõis gñatur ſãguis
purꝰ. ⁊ ex eo qõ ex ipo
ẽ ſupfluitas ⁊ fex: gña
tur büoꝝ melãcholicꝰ:
⁊ ex eo qõ õ ipſo ẽ ſpu
ma gñaꝛ̃ humoꝝ coleri
cus. Et creatoꝝ gdem
ſublimis oꝛdiauit ſple
nẽ vt attrabẽt büoꝛez
melãcholicũ võec mũ
dificeꝛ̃ chimꝰ ſanguis
ex eo: ⁊ oꝛdiauit fel vt at
trabẽt büoꝛẽ colicũ võec mũdificeꝛ̃ ſãguis ex eo. Et ñ oꝛ
diauit büoꝛi flegmatꝭ mẽbꝝ ꝓpriũ exã mũdificeꝛ̃ ſã. imo
poſuit ipm permixtũ i ſãguie vt ꝓpleaꝛ̃ digõ i eo poſt tps: ⁊
fiat ſanguis i venis: ⁊ büectet mẽbra. ⁊ ꝓp iuuamẽta alia.
⁊ B nõ ẽ locꝰ numerãdi oĩa ea. Et qñq; i vẽis gñaꝛ̃ ẽt in
ceteris mẽbris iſti chimi. 4. ⁊ gñaꝛ̃ i vnoq̃ eoꝝ modi
diuerſi. qõ ẽ. qz aſſociaꝛ̃ eis oĩb⁹ ſãguis a ꝑn⁹ gñatõis ſue
i epate: ⁊ currit cũ eo ex eis cui⁹ attractio euadit ſplenẽ ⁊
fel. Et oꝛdinauit creatõ ſublimis duos renes vt attrabãt
epatis cognitiones: ſanguis quidem plurimus ⁊ humidus vene aũt molliozes: ita ꝙ ⁊ vniuerſũ coꝛpꝰ niſi ea q̃ circa coꝛ cõtra operentur.

T qñ epar ẽ humidiꝰ ꝓpꝛ̃one ſua eq̃li tẽ ex ſignis eiꝰ ẽ q ſanguis ẽ plimꝰ ⁊ büidioꝝ ⁊ q vene nõ pulſatiles ſunt molliões: ⁊ ſiliꝛ coꝛpꝰ totũ niſi reſiſtat ei coꝛ. V.

Alidi q̃dẽ ſilꝛ ⁊ ſic
c ei epatis ſigna pi
loſũ hypocõdriũ
vꝛtz ſãguis ſpiſſioꝝ ⁊ pau
cioꝝ amara co. mlta. circa
augmaſticã vero etatẽ ni
gra: vẽaꝝ ãplitudo ⁊ duri
tia itaꝙ ⁊ vnitẽſũ cõpꝰ.

T qñ epar ẽ calz
e ⁊ ſic. tẽ ex ſignis
eiꝰ ẽ q pili i eo qõ
ẽ ſub hypocõdriis ſũt mlꝛ
ti ⁊ qõ ſãguis ẽ pauciꝝ ⁊
groſſiõ: ⁊ q cho. ci. ẽ fm
plimũ qõ ẽ ⁊ in hoza ſtatꝰ
adoleſcẽtie multiplicatur
cho. nigra: ⁊ q vene non
pulſatiles ſunt ãple dure.
⁊ ſiliꝛ eſt diſpoſitio totius
coꝛporis. VI.

c Alitas ſigdẽ a cõ
de ꝓpꝛ̃pes vicere
põt ꝓpꝛ̃pẽtẽ ab epate frigi
ditatẽ quẽ admodũ ⁊ frigi
ditas qdẽ calitatez.

Alitas q̃ ꝓfluit ex
c cõde ꝓpꝛ̃pẽ frigi
ditatẽ q̃ ꝓfluit ab
epate ſic̃ friditaſ cõdis ẽt
vicit calitatẽ epatis. VII

Jccitatẽ ꝙ ipoſ
s ſibile ẽ ad ꝓtrariũ
a coꝛde humidio
ri facto adduci.

Jccitatẽ ꝙ q̃ eſt
s ꝓp epar ñ põt coꝛ
q̃ſtis ſit humidus vice
re eam ⁊ conuertere ad
cõtrarium. VIII.

m Edia ꝙ eſt q̃ ab
epate büiditas eo
rũ q̃ dcã ſũt: ⁊ magis ſig
dẽ ab ea q̃ i coꝛde ẽ vicit
ſiccitate q̃z ſiccitas ab hu
miditate.

b Umiditaſ ꝙ q̃ ẽ
ꝓp epar ẽ media
iter duas diſpões q̃s di
ximꝰ. qõ ẽ. qz ſiccitas coꝛ
dis vicit eã plus q̃z büidi
tas q̃ ẽ ꝓp coꝛ ſiccitatẽ q̃
eſt ꝓp epar. IX.

Jnus vero calita
m te ãpliꝰ aũt minus
frigiditate: facile
.n. vincibilis eſt hec eaꝝ
que ab epate ꝓrumpunt
qualitatuz.

e T frigꝰ qdez coꝛ
dis vicit calitatez
epatis plus q̃z vicat ſicci
tas eiꝰ humiditatẽ ipiꝰ ⁊
caliditas coꝛdis frigꝰ epa

ad fili q̃ mẽbra abſq; me⁹ ⁊ ſ gdẽ diuẽſitas ñ nocz i ãte me
dicĩe ꝓp q ep fz ſniam Ari. ẽt ẽ mẽbꝝ nobile ad qõ ifluit
coꝛ vtutes ſuas nutritias: ⁊ figunt̃ i eo: ⁊ ſuſtẽtant̃ i eis: ⁊
ifluit eas coꝛ ad reliq̃ mẽbra: q̃ ſũt ſub eo mediãte epate.
Et gal. vult q epar ifluit has vtutes membris abſq; me
dio: ⁊ ifluit eas ad mẽbra ſupioza mediãte coꝛde. Segt̃
g̃ a duab⁹ ſentẽtijs ſilꝛ q epar ẽ mẽbrũ nobile: cuius alte
ratione alteraꝛ̃ coꝛpus: ⁊ ſũt q̃ſtitates eoꝝ. ſ. coꝛdis ⁊ epa
tis reſiſtẽtes: ⁊ fit totũ coꝛpꝰ ſm q dixit gal. X.

Differentia iter chilũ ⁊ chimum.

Pblegmati nõ oꝛdinatũ fuit rece ptaculuz ꝓpriuz ſi cut alijs.

De büiditate epatis

Sermo iste intellect⁹ ē ex p̄cedenti expositiōe nostra. XI.

t Ot iste ſm⁹ itellectus erit q̄ intellexeris eē putrefactōis q̄ gignitur ex additōe chimorū. ⁊ intellect⁹ eoꝝ ē ꝑ hunc modū. Q̄n multiplicant chimi mali in corpe: aut multiplicat vn⁹ coꝝ: aut plēs vno: aut currūt i membris: aut resoluūt a membris superfluitates coꝝ: aut ꝓhibet cursū eaꝝ. ⁊ resolutionē superfluitatez eaꝝ res alia. ⁊ hec res alia aut ē ōbilitas vtutis: ⁊ ē vt pigra sit vt⁹ delatōe eaꝝ ⁊ ipaꝝ regimie: ⁊ vocat repletiō ꝑ vtutē: aut iplēat vasa ⁊ extēdant i diametris suis: ⁊ vocat illud repletio ſm effusionē. ⁊ accidit ēt liez sit vt⁹ forti vt ꝓhibeant resolutionē superfluitatum eoꝝ opilatiōes gignate ab eis: aut spissitudo poroꝝ: q̄re coartant: ⁊ ꝓhibet eoꝝ resolo. ⁊ ñ resoluūt. ⁊ q̄nq̄ refundant ad q̄dā mēbra ⁊ iuscant i eis: ⁊ q̄nq̄ ñ effundunt. verūtn̄ q̄n coartāt ⁊ ꝓhibet eoꝝ resolo putrefiūt. ⁊ q̄n putrefiūt generatur a putredie eaꝝ calor extranens: ⁊ a putredie eaꝝ generātur q̄dē pustule oēs ⁊ apata ⁊ corruptiōes mēbroꝝ: ⁊ febres putride: ⁊ alie egritudies. Et galenus q̄dē totū illud in hoc libro summatiz tetigit: ⁊ tu videbis istō in eo q̄ ē post: ⁊ ex eis que generant opilationes sunt viscositas humorū: ⁊ grossities eorū. Et plurimū generationis illius est ab additione humiditatis. ⁊ ex eis que resolūt opilatiōes. ⁊ ꝓhibent coartatiōes: ⁊ resoluūt viscositatē humorū: ē additio caliditatis. q̄n ip̄a ligat būorem ⁊ subtiliat ips. Intellige ergo illud ⁊ cōtis: multo plus ē vicēs q̄z siccitas cordis būiditatē epar ꝓpeaq̄ frig⁹ q̄ ē ex epate ēveloci⁹ ⁊ ꝓpinquus ad vicendū q̄z oēs qualitates q̄ sunt ex eo. X.

De mō generatiōis putredis. ⁊ opilationes.

Amplificatū ē ꝙ q̄n si in idipsuz ꝯcurrant principioruz. vtroruq̄z cruales totū coꝝp⁹ ꝑfice circa eas disponet Bice ꝙ paulo posteri⁹ totius coꝝpis cognitōes.

m Am ꝙ manifestū ē q̄ q̄n aggregāt baꝝ duaꝝ radicū ꝯplexiones super rē vnaz tē tot⁹ coꝝpis ꝑz rectitudinē ⁊ veritatē ꝯplō fit vtriusq̄z ꝯplexio ⁊ enunciabo posit paululū signa q̄ significant ista. XI.

i Umidū q̄dē sil⁹ ⁊ calz epar min⁹ q̄dē calo: ⁊ siccō ea q̄ circa hypocōdria sūt opatur piloſa. Plūmū vo sāguinez ⁊ venas magnas ⁊ cōpis bitudinē būdā ⁊ calidaz si nō ea que circa coꝝ sunt ꝓtra operēt. Si vero amplⁱ⁹ vtriusq̄z q̄litatib⁹ auertat ab eo q̄ ꝑz nāz ꝓmptē ꝓsumūt a cacochymis ⁊ putrefactiūb⁹ egritudib⁹ adducꝝo magis si plūmū augeat būidū. paululū nō calz. si nō ecōtrario paꝝ q̄dē būidū: plūmū vero calz mīme cacochymi fiunt.

b Q̄n epar ē calz ⁊ būidū tē ipm facit pilos in eo q̄ ē sub hypocōdrijs minus q̄z in bīte epar ca. ⁊ sic. et facē sanguinē scōm plūmū q̄ ē: ⁊ facē venas ñ pulsatiles magnas ⁊ totū coꝝp⁹ bu. ⁊ ca. si nō resistat coꝝpati: ⁊ si elōget ꝯplō epatis i duab⁹ q̄litatib⁹ sil⁹ plus hoc a nāli dispōe: festinat ad bītē ipz egritudines putride q̄ sūt ex additōe chimoꝝ ⁊ precipue si addunt būiditates additōe mīra valde ⁊ addaz calitas additōe parua: ⁊ ecō trario. ſ. vt sit additio būitatis ꝓpria et additio caliditatis magna valde tunc fōte ñ accedit bīti hāc dispōnē malitia chioꝝ. XII

c Umid⁹ nō et frigid⁹ epar sine pil⁹ q̄dē bz hypocondriū: sāguinez nō magis opaz flegmaticuz cuz venaꝝ gracilitate et vnuersū cōp⁹ sil⁹ se bīs nisi ea q̄ a corde sunt ad ꝓtraria illō trāducāt. frigidū nō et siccū epar pauci sāguinis et graciliuz venaꝝ efficit coꝝp⁹: et frigidius et hypocōdriuz nuduz pil⁹: nisi et hic vincat coꝝ.

d Q̄n epar ē frigiduz et humidū tē q̄ ē sub hypocōdrijs ē nuduz pilis: et i sāguie vincit flegma cū stricture vēaꝝ ñ pl̄atilū: ⁊ ē totū coꝝp⁹ ꝑz ppingrate dispōnis b⁹: nisi ꝙuertat ipz coꝝ ad cōtrariuz ⁊ q̄n ē epar frigiduz ⁊ siccum tē coꝝp⁹ eius ē pauci sanguis strictura vēaꝝ ⁊ q̄ ē sub hypocōdrijs nudū pilis nisi vincat coꝝ. I.

e Esticloꝝuz nō crasis calida q̄dē materie venerea et masculoruz gignatiue et eiꝰ pubescunt eis pres genitales.

q Q̄do āt ꝯplō testiculoꝝ ē calioꝝ caliditate nāli tūc bīs cā ē venere⁹ mīte gignatiōis ꝓficiēs et festiat i eo nariuitas piloꝝ i ñubris genepara istud cū eo q̄ ꝑterijt ō expōne nīa: ⁊ intelliges per illō sermonez galieni. XII.

De mīti plici sanguīs significatione.

n Omē sanguis apō Hypoc. Et Ha. est ꝯmune. significat enī vnāquāq̄z duarū intentionū: quaꝝ vna est aggregatio chimoꝝ ꝓmixtorum in venis: sicut illō q̄ vidim⁹ i phlebotomia egredi. Iste enīz sanguis nō est purus: ꝑz in eo sunt oēs chimi q̄tuoꝝ: ⁊ q̄n sanguis purus tingit ipm colore suo ꝓprio ꝓpter multitudinē suā: ⁊ illud est q̄ ipse est plus alijs humorib⁹ natura. tunc noiatur summa eorum noie ei⁹. Et scōa est sanguis purus: ⁊ hic parūz fit singularis: ⁊ purificatur ita q̄ non associetur ei alius chimorum Cuz ergo est epar siccū exiccanē humores: ⁊ ꝓpter frigus ei⁹ est paꝝ decoquens eos debiliter: sequit ergo ab illo paucitas chimoruz: ⁊ sūt illi de q̄bus enunciat galienus in hoc sermōe. ſ. sāguis: ⁊ residuuz sermonis ei⁹ est intellectus ſm q̄ ꝓterijt de expōne gal.

¶ Incipit tractat⁹ testiculorum. I.

g Alienus exponit i hoc sermone: ⁊ i hoc quod ꝯtinuat cū eo ex sermone in testicul: cām ꝓncipat⁹ testicloꝝ. q̄ō est. q̄ ipsi alterāt totū coꝝp⁹: ⁊ vtutes aie sūt ſm mutationē cōplonis eorū Ex illo est q̄ videmus de mutatōe coꝝporū hominum ⁊ aliaruz castratorū q̄ ꝙiescunt ⁊ declinat ad nāturas mlieꝝ p abscisionē testicloꝝ. Et ex eo est reliquū q̄ō narrauit galienus in diuersitate cōplexionis eorū. Nā q̄n ꝯplō testicloꝝ est calidus fit domo ōsiderans coitū: ⁊ fortis sup eo mīte gignationis ꝓficiscens in eo: ⁊ mīltiplicat in eo q̄ō segtur eos gignatio vapor: qui est mā piloꝝ. apparet ergo ꝑ hūc sermonē q⁹

De variis spmatis gñatibus.

qñ ꝓplexio eoꝝ ē calefaciūt totū coꝛp⁹. Jā g̃ dixit hy. q̃ spma vēit ex toto cōpe i dispōe mot⁹ coit⁹: ꝛ gñaī i testicul' sic̄ spūa i orficus cū⁹ꝝ qñ istimulāt: sic̄ gñaī a pcussiōe vndaꝝ maris. Et ga. gdē dixit q̃ testiculi sūt in gb⁹ gñaī spma. Arist. gdē dixit q̃ spma gñatur i vēis involutis. ſ. invasis spmatis: ꝛ ꝓplex ei⁹ gñatio i testicul. At vo qualīcūq; diuersificēt dispōes: vtus q̃ facī spma deferēs ipm i dispōne coit⁹. ſ. vtus gñatiua ex oīb⁹ vtutibus cōpis ad testiclos currit: ꝛ fit spma ꝓprie bendēs eā. ſecḡ g̃ vna duaꝝ reruꝫ: aut vt sit vtus gñatiua fixa i testiclis: aut vt aduēiat testicul i dispōe coit⁹ vtus gñatiua: ꝛ figaī i spmate itra testicl⁹ ꝛ egrediaī spma öferēs donec grieī ex eo ꝛ sāguie mēstruo embrio. Et qōcūq; illoꝝ fuēit mānifestū ē ab eo q̃ testiculis ē ꝓncipatus sequens epatis pricipatum. II

s Ignificauit q̃ ipi ifrigidāt coꝛp⁹. ꝛ bīs eos tepescit a coitu: ꝛ ē pauce gñationis: ꝛ nō ꝓficiēs ꝛ miorant' i eo qō secḡ pectinē ꝛ coxas ꝛ ꝓtez vmbilici: ꝛ qō est sub coꝛpili. III.

q Uādo testiculi sunt humide ꝓplexiōis ōclinat coꝛp⁹ ad humiditatē: ꝛ exuberat illud in vtriscq; qō gñaī ex spmate ꝓp mīstitudinē māe: ꝛ ꝓp illō est spma multum subtile: ꝛ ecōtrario qñ sūt sicci. Et cā i mīstitudine spmatī ꝛ paucitate ei⁹ ꝛ ipsi⁹ subtilitate ꝛ grossitie ꝛ ꝓficuo et non ꝓficuo illius est illud icōm q̃ est testiculorum complexio. qō est quia continuantur cum eis arterie mīte ꝛ vene: et nerui magni multi qui deferūt eis rationis ꝛ ꝓtiuaī cū eo qō ē i coꝛ circuitu. II.

f Rigida vero crasis est ꝓtraria.

T qñ ꝓplo coꝛ ē frigida fiunt tunc signa ei⁹ cōtraria istis q̃ narrauim⁹. III.

b Umida qdem ꝛ mīti semis ꝛ humidi est: siccaꝝ vo ꝛ pauci semis ꝛ mediocriter spissi est

c T qñ ꝓplo coꝛuꝫ ē būida tunc bīs eos ē eruberātis spmatis. qñ ꝓplexio coꝛ est sicca: tē bīs eā est pauci spmatis: ꝛ spma ei⁹ ē ad grossitiē parū declinās. IIII.

Alida vero ꝛ siccā crasis ꝛ spissi semis ē: ꝛ maxie gñatriꝛ masculoꝝ: ꝛ citissime ad coitū excitat. a pncipio q̃ ꝛ hmōi citissime pubescūt i ptib⁹ gēitalib⁹ ꝛ in oīb⁹ i circuitu sui: sursum qdē vsqꝫ ad regionē circa vmbilicū. deorsum vero vsqꝫ ad mediū coxarum. Pterulca igī ē hmōi crasis satis ad venerē. Citissime vero satiaī: ꝛ si cogatur nocet.

T qñ ꝓplo coꝛ ē calida ꝛ sicca: tūc sperma ē grossū: ꝛ est habēs eā mīte gñationis valde ꝛ excitatur ad coitum valde velociter in pricipio pubertatis sue ꝛ nascunt' eis pili i locis mēbroꝝ generatiuoꝝ velociter: ꝛ i oibus que sunt in circuitu coꝛ: ꝛ ꝓtinuant' desup ad partes vmbilici ꝛ iferius ad mediū coxaꝝ ꝛ habēs hanc ꝓplexionē stimulatur ad ingrendū coitum cum virtute: verū tamen lassatur ꝛ abscindi tur velociter. ꝛ si agat super seipꝫ ꝛ mīltiplicer ad uēit ei ide nocumētū. V.

O mer⁹ étib⁹ sig̃ c dē caliditate ꝛ humiditate: pilosi q̃ dē min⁹ hmōi bis q̃ dicti sunt: multi vero seminis magis: nō ꝓcupiscunt vero mag̃ alijs. Sufficiūt vero sine lesiōe magis venereis plīmis. Si ꝝo satis augeaī vtraq; ꝛ calꝫ ꝛ humidū: nō sine lesione abstinent a venereis.

T qñ aggregaī c cū caliditate in testiculis būiditas: tūc pili sunt in bīte eos i locis gñationis min⁹: ꝛ sperma eius plus veritamen desiderū ei⁹ ad coitū non est plus q̃z desiderium alterius: ꝛ tolerat coitum multū ꝓter q̃ eueniat ei nocumentum ex eo: q̃ si addūī due q̃litates sīl additiōe multa: ꝛ caliditas ꝛ humiditas nō pōt habēs hanc ꝓplonē, phiberi a coitu q̃n eueniat ei nocumētum. VI.

J ꝝo frīdi et būs di fim crases fūt testicli: nuda fūt q̃ sūt in circuitu pil': ꝛ tarde coire icipiunt-nꝫ vehemēres sunt ad opatōes: aquosiꝫ vero et temne semē eis et paꝫ gñans vel non gñans: et si gñat: feminas generans est.

T qñ ꝓplo testi c culoꝝ cit frigida et būida: illō q̃ ē i circuitu coꝛ ē nudꝫ pilis: et bīs eā tardat i pncipio cuꝫ ipe vtī coitu ꝛ ñ fortiter ꝏsiderat ipꝫ: et sperma ei⁹ ē aquosiꝫ subtile pauce gñatiōis gñans feminas. VII

spiritum ꝛ sanguinez et reliquas virtutes. Deco quunt ergo ipm sanguinem et cōuertunt ipsiꝫ in sperma: et figuntur i eo vtus gñatiua ꝛ reliq̃ virtutes. Arist. vero dic̄ q̃ i spmate est q̃dā itelligētia diuina: q̃ est cōtinens. i. circūdās illō qō gñat embrionem. secḡ ergo qñ cōplexio coruꝫ est humida vt multiplicetur i eis mā spmatis: ꝛ sanguis: quando vero complexio corū ē sicca segtur vt minoreī i eis materia spermatis. secꝫ sanguinis. IIII

Aristote. ponit i spmate intelligiaz.

On fit q̃ stimu n latur babēs eā velociter valde ad coitū in principio iuuentutis sue nisi quando calor stimulat euꝫ: ꝛ sperma eius est mediū .i. temperatuꝫ est in pricipio pubertatis sue ꝓp illō quod remāet cū eo de humiditate ifantie Et manifestuꝫ est, quia est proficiens generationi in hac dispositione Cum igīt mīltiplicatur coitus, inflammaī materia spermatis per caliditatez testiculorum: ꝛ ipsoruꝫ siccitatem: q̃re lassatur et abscindiī velociter: si autem multum fatiget seipsuꝫ superadditionem in eo aduenit ei nocumentum ex illo. secꝫ accidunt ei egritudines que generātur ex malitia cōplexionis ca. ꝛ sic. Residuum sermonis eius intellectuꝫ est. V.

b Ec cōplexio facit exuberare spma. ꝛ mīltiplicat ipm ꝛ stimlat ad coitū sic̄ ī mulat ꝓplo ca. qō est. q̃ calitas stimulat animā: et humiditas exuberat spma: sequūī ergo oia signa q̃ dixit g. li. q̃ g̃ vides eas. ſ. significatōes aggregatas: tunc scias q̃ complexio testiculoruꝫ calida ꝛ humida sit natura. VI.

Aucitas quidem pilorū ē seq̃ns paucita p

tez materie piloꝛ ex qua gñant:ꝛ illō qō gñat hāc māz ē calitas:ꝛ qñ frig⁹ testicl oꝛ ꝛ hūiditas eoꝛ ponūt eos ita ꝙ nō decogūt sāguis.nec digerūt ipz nec faciunt ex eo spma eq̄le:tūc sequunt ab illo oīa que dixim⁹.Et gal.qdez iducit in hoc ꝓmone questionē:ꝛ est sermo ei⁹: generans feminas:nā putat in eo ꝙ spma qñ ē calz ꝛ siccū: ē gñans masculos. Quare ergo tacuit gali. in eo qō preteryt de ꝓmone suo.Dico q̄ by.ostdit i libro de ebryone: ꝙ cā i gñatione mascloꝛ ē vtus spmatis: ꝛ i gñatione feminaꝛ ē debilitas spmatis. vtus aūt ꝛ debilitas sūt ꝓm sniaz ga.hoc mō.vtus ät spmatis ē seqns equalitatez complexionis:ꝛ debilitas est sequens exituz ꝛplexiōis ab eq̄litate.ꝛ ga. qdē exponet hāc intentionē i eo qō ē post. ꝛ qñ ē ꝓm ꝙ dixim⁹: tūc cōplexio ē ca.ꝛ sicca. ꝛ debilitat ēt vtutē. ergo gñat feminas:ꝛ generatio feminarum est a debilitate virtutis spermatis nisi occurrat ei ex viro aut vxore ei⁹ aligd q̄ tpetur ꝛ gñat masculos:appet q̄ p illud qō dixim⁹ ꝙ Hal. facē nos remorari ꝓmonis ei⁹:ꝙ spma fri.ꝛ hu.gñat feminas:ꝛ gñatio feminaꝛ ē a debilitate vtutis spmatis:ꝛ gñatio masculoꝛ ē a vtute spmatis.ꝛ iō dixit by.ꝛplexio cal'a gñat masculos:ꝛ frigida feminas:ꝛ gal.dixit in expōne illi⁹ ꝙ virtus spmatis ꝓm plūmū ē seqns ꝛplexionē calidā:nisi superfluat ꝫ ꝛplexio ꝛ redeat debilitās eā ꝛ destruat gñatio:ꝛ ꝙ debilitas spmatis ꝓm plūmū ē seqns ꝛplexionē frigidā nisi minoret hec ꝛplo ꝛ nō debiliter eaz.Et si nō eēt illō nō eēt pose vt gñaret masculus in latere sinistro mīcis raro:ꝛ femina i latere dextro raro. Nā si res eēnt sequentes ꝓmonē by.būc eēt sp masculus i latere dextro:ꝛ femina i latere sinistro mīcis:ꝛ hoc ꝙ vitā meā ē exīs plūmū ꝛ qñq̄ fit diuersū raro ꝛ ꝫ mioratōez rez:itellige q̄ illō: ꝛ fac illō.Cū q̄ veit ad te q̄rens ꝛ rogās te vt facias ipsuz gñare masclos:tūc extrabe signa significātia eq̄litatem ꝛplexiōis spmatis:ꝛ da ei ꝛ vxori ei⁹ ex regimīe ꝛ cibis:ꝛ medicinis bibitis.ꝛ ex eis gb⁹ fit suppō.i.pessariuz:ꝛ emplastrū ꝛ iunctio aligd: q̄ qñ aggregat spma vtriusq̄ in mīce ē ꝛplexio aggregata eq̄lis: cui⁹ exēplū est ꝙ si sūt signa significātia ꝙ spma coꝛ min⁹ est fri.ꝛ hu. aggregata iter eum ꝛ inter illum cuius est sperma calidū ꝛ siccū. ꝛ da frigido ꝛ humi.calido ꝛ sicco que frigiditatem eius minoret ꝛ ipsi⁹ humiditatem: ꝛ da calido ꝛ sic.frigi. ꝛ humido vt minorent caliditatem eius ꝛ siccitatem ipsius: ꝛ administra ex exercitio ꝛ fricatōe i balneatōe ꝛ cibos totū qō cōfortat ꝛ preparat ad exercitiū coitus. VIII.

q Quod aūt calida ꝛplexio adiuuet ad generanduz masculos:ꝛ frigida ad gñandū femias istud ēq̄ñ calitas adiuuat sup digōnē qñ est nālis. Luz ergo digerit spma:virt⁹ ē in eo magis ꝛpleta. ꝛ qñ frigiditas ꝓbibet a digōne: sive nālis sive accītalis sit. Et quādo est sperma crudū et idigestū: virtus ei⁹ est debilior. Et ꝓpter hoc fit ꝙ latus dextrū adiuuat ad generādū masculos propter caliditatez suaz:ꝛ latus sinistz ad generādū feminas ꝓpter frigiditatem suaz: ꝛ non est adiutoziū caliditatis.et ꝓbibitio frigiditatis existēs cā eēntialis in illo:sed cā eēntialis est illud quod diximus nuper ex hoc ꝙ equalitas cōplexionis facit meliorē virtutem:et exitus ab equalitate facit eam debiliorem: hoc est ergo qō oz te scire ꝛ opari in eo. Et mānifestū ē ꝙ frig⁹ testiculoz facē sperma indigestuz:et eoz siccitas minorat ipsum. Cū ergo aggregat in eo vt sit frigiduz grossum paucū nominatur gathen.i.exiguuz. Intellige ergo illud et scies quoniam nō est generatiuū ꝓpter frigus suuz et suaz grossitiem et paucitatē suaz. Qō si conueniat ei in matrice aliud sperma exuberantis caliditatis:possibile est vt generet ebriones malez: aut fedoz membroz aut diminute forme. quod est. quia fetus est secunduz illud secundum qō est complexio spermatis masculi et femine: dum nō accidit ei in hora ipregnatiōs ꝓbibens aut alterans itra matricez ꝓpter humores aggregatos in corpore matricis: vel ꝓpter cām aliam quecunq̄ sit. Jaz ergo declaratū est ex eo qō dixit Hal. dispositio ꝓncipal⁹ cordis:et ꝙ est cor princeps primus:et segtur ipsum in principatu cerebrū: et segtur cerebruz epar: et sequunt epar testicli. Et scisti signa significantia dispositionem complexionum vniuscuiusq̄ horū membroruz. Et sciisti ꝙ illud quod sequitur vel quod nascitur ex vnoquoq̄ horuz dispositio complexiōis eius est:sicut est dispositio cōplexionis radicis ex qua oritur. VIII.

r Es similis quandoque est secundum veritatem sicut similis ei: et quandoque est non similis ei secundum veritatem in re qua assimilatur ei sed est similitudo propinquior aut longinquior. Dispositiones ergo corporis totius assimilantur cordi et epati: aut secundum veritatem. aut secundum propinquitatem eorum valde et assimilatur cerebro: ꝛ testiculis per similitudinem longinquiorem illa:sicut accidit vt sit pes eius proportionale cerebro: et nuche per spondiles super quas est fabricatum. Et sicut accidit ꝙ quando calefactus humor assimilatur corpus eius: et mores ipsius corporibus mulierum et moribus ipsaruz. Intellige ergo illud a Galieno. Qualitates autem prime que nominantur actiue: sunt calditas:frigiditas:humiditas:et siccitas. Aristoteles. autem nominauit eas actiuas: aut enim faciunt aliquid in corpore:aut quoniam corpus et anima patiuntur ab eis ꝓm ꝙ ostendit in libro ꝑdicamē torum:in tertia spē ex specieb⁹ q̄litatis. Et mīstoriēs quidem nolantur calitas et frigiditas actiue:et nominant humiditas: et siccitas passiue. Caliditas enim quoniam ipsa calefacit et digerit:ꝫ frigiditas qñ ingrossat et cōgelat et aggregat. Humiditas vero qñ per eā fit passio rei

Xat⁹ oct ter adiuuat ad generandus masculos ꝛ sinister feminas.

De ꝛplexiōe fet⁹.

De boi b⁹ qui castrantur.

De ēs generatiōis mascloꝛ et femiarū.

Precepti gal. ad generandū masculos.

facil: sed siccitas qñ per eã fit passio rei difficil. et Gal. qdem noiat eas oēs actias in B loco sequendo sñias dialeticas: qō ē qz q̃litas actiue ⁊ passiue in vno terminoꝝ sit capl'oꝝ dialetice ꝓtinēt. IX.

Illi q̃ involuunt ⁊ sup q̃s cōponit caro sunt qdaz nerui q̃ ꝓtinuant cuz carne musculi: ⁊ ponūt i ea: ⁊ fiūt vili qb⁹ cōtexit caro musculi. Cū q̃ appropiquāt fini ei⁹ rede ūt dispartiti: ⁊ aggregant. ⁊ fiet ex eis chorda q̃ ꝓtinuat cū nūbro. Cū q̃ colligit musculus vius radicē sñā attrabitur mēbꝝ cū q̃ ꝓtinuata ē chorda ad ptez i q̃ musculs ē posit⁹: ⁊ ꝓtinuat cū musculo. Itez arterie q̃ dant ei calitatē innatā ⁊ spñ aialē cuz eo ꝓtinuāt ⁊ ꝓtinuant cū eo vene q̃ ibibunt ipm. s. q̃ dāt ei nutrimentū. Cuz q̃ arterie dāt ei calorē innatū ⁊ spñ aialez ⁊ sāguinē subtilē: ⁊ vene ñ pl'atiles dāt ei sāguinē ex q̃ nutrit: noiauit gal. totum qō dispartit i ptib⁹ musculi ex venis nō pl'atilib⁹ ⁊ arteryis noie cōi vtriq; ez ē vene. Et dixit q̃ illō ñ ꝓlet subaz musculi. Et ñ dāt ei nisi sic̄ rami. s. vene ñ pulsatiles ⁊ adiuuant ēt ad B vt remaneant. s. vene pulsatiles. i. arterie. Intellige q̃ illud ab eo ⁊ nō oblini scaris ſmōis ei⁹.

Que musculoꝝ sub stantiam ingrediāt ⁊ q̃ non.

qb⁹ be circūuolute sūt. Propria. n. musculoꝝ suba hec est: vtraq; ad eos xo ꝓueniēs: h vasoꝝ velut rami qdā sūt nō cōplēs eoꝝ subaz: sz seruiēs ad ꝓseruatiōez.

c Tqñ dispōnē toti⁹ cōpoz is dicim⁹ tunc pl̄imū quod significam⁹ p illō ex mēbris ē illō qō cadit i primis sub visu: ⁊ illō ē musculi involuti sup oia ossa. Et musculs qdē ē caro ꝓposita ex carne simplici pria: ⁊ exillis q̃ involuūt ⁊ sup quos ꝓpōit caro. Et suba qdez musculi ppria ñ ē nisi due iste res: vene āt q̃ ꝓtinuant cū eis ñ sūt eis nisi sic̄ rami ⁊ rami aq̃: ⁊ ñ sūt ꝓplēte eoꝝ subaz sz adiuuāt ad B vt rēancāt. X.

Jcent igr ⁊ coꝝ crascos cognitōes sz bñ tēperatā habitatiōez: pmutār. n. distēperātie regionū cutes sz se formātes: ⁊ corrūpūt q̃sdā cognitiōes: ita xo ⁊ scōz bñ tpatam regionē tpe messis scipz soli aliqs nudū exponat: ⁊ pmutabit eas cognitōes q̃cūq; scōz colores sūt: ⁊ i mollitie ⁊ i duritia scōm ꝓportiōnalitatē. Si vero vt bñ tpata ē regio: ita ⁊ ipe bene tpata dicta vtaī: nz erust⁹ i sole iaceat nudus vnaq̃q; die plūmū: nz vt q dā moze xginis i vmbra degēs: pcē crascos ōmiabūt signa: q̃si i his igit i ozōne futura itēdam⁹ iā itellectum ē.

c Xo sū tibi narrās oia signa ꝓplonis musculoꝝ i habitatōe tpata. bitatōes. n. male ꝓplexiōis mutāt cutē ⁊ iclināt eaz ad illō qō ꝓuenit eis: ⁊ corrūpunt q̃dā signa: ⁊ silr ēt si aliqs exponat se i regione tpata soli i bora estatis: et corp⁹ eius sit detectū tūc pmutat ex signis corpis eius q̃ sū ex via coloris ⁊ duritie eius ⁊ mollitie. Et si regio ē tpata ⁊ itēdit bñs corp⁹ i regiōe sua in itentōe eq̃litatis: ⁊ nō expōit se corpe ei⁹ nudo soli i oi die lōgo tpe dōec sol adurat cuz: ⁊ nō biter in vmbra sic̄ facūt qdā moze xginis puelle: tūc signa ꝓplexiōis ei⁹ dēclarāt oia scōz virtutes suas. Intellige q̃ illud a me qō dico tibi. s. q̃ sermo me⁹ non est: q̃nis meus nou sit nisi i eo cui⁹ est hec

dispositio. XI.

c Impetētis vero crascos cognitiōes secundū totam animalis habitudinē sunt: color qdē ex rubeo ⁊ albo ꝓmixt⁹. Capilli vero rubei ⁊ mediocriter crispi vt in plib⁹. Mediocritas vero carnositatis in q̃stitate ⁊ q̃litate. Medium enīz pfecte est huiusmodi corp⁹ oiuz superfluitatū vt hec dicant ⁊ itelligant ad hoc necesse ē eteni spissuz corpus ad hoc dicitur spissuz ⁊ tenue: silr adhuc ⁊ multā carnē bñs ⁊ paucā carnez: ⁊ crassū ⁊ macꝝ et molle et durū: et pilosū ⁊ nudū pilis. Nihil igr boꝝ ē mediocre: sz q̃si policleti regula ad sūmū vēit mediocritatis vniuerse: vt tā gentib⁹ qdē neq; molle neq; duruz appareat: nz calz: neq; frigidū: videntib⁹ vero neq; pilosū neq; nudū pilis: nz grossū: neq; gracile: neq; aliquaz aliam bñs itēperantiam.

Xo qdē dico q̃ signa c cōplexionis i corpe toto sūt q̃ color est ꝓpositus ex albedine ⁊ rubedine capilli sūt flaui ad rubedinez ⁊ crispitudinē tpati sz plūmū ⁊ q̃ caro ē tpata i q̃litate sua et q̃titate sua: qñ hoc corp⁹ ē medium inter oēs spēs superfluitatuz: ppterea q̃ ois superfluitas nō dī nec itelligit nisi cōparatōe ad ipz qō ē: q̃ corpus spissum nō dī: q̃ spissuz est nisi p cōparationē ad hoc corp⁹. et similiter extenuatuz

Et qñ dixim⁹ dispōnez totī⁹ corpis tūc plimuz qō p illud significāt est musculs: sz iā remāserūt ex corpe reselie mlte: ⁊ sūt fili q̃ mēbra q̃ sunt ꝑter radices. 4. ⁊ q̃ ex eis nascuntur: ⁊ q̃ sunt ꝑter musculos sic̄ ossa ⁊ ligamēta ⁊ pānicul: ⁊ reliq̃ mēbra officialia: sic̄ stomac⁹ ⁊ pulmo: ⁊ renes: ⁊ vesica ⁊ alia. Corp⁹ eni totū ꝓpositū ē ex oīb⁹ membris sic̄ ex musculis ⁊ alys. X

Ste ꝓditiones itelleclecte sūt. rege ergo eas ⁊ cōpara sz eas signa ꝓplexiōis mēbrorū seu musculoꝝ in oi regiōe ⁊ i vnaq̃q; ꝓsuetudine hominū. q̃dā. n. regiones ⁊ ꝓsuetudines mutant signa musculoꝝ ita q̃ iclināt ea ad cali. ⁊ sic. sic̄ faciūt regiōes ca. ⁊ sicce. sic̄ re⁹ ethiopū. ⁊ sic̄ faciūt artes calē ⁊ sicce. sic̄ ferraria. ⁊ q̃dā regiones ⁊ ꝓsuetudines mutāt sig⁹ cōplexiōis musculoꝝ ita q̃ iclinant eos ad frig⁹ ⁊ hu. sic̄ facit regio fri. ⁊ hu. sic̄ regio sclanoꝝ. ⁊ ꝑcipue si sint ex eis q̃ bitāt ad lat⁹ fluminis: ⁊ sic̄ faciūt artes fri. ⁊ hu. sic̄ ille cui⁹ ꝓsuetudo ē balneari oi die. cū q̃ cauebis ab oīb⁹ causis q̃ mutāt cōplexiōez musculorū ⁊ extrahunt eā ab eq̃litate: tūc signa musculoꝝ q̃ dicit ga. certificātur ⁊ vificāt: ⁊ si nō cureas ab illo: tūc ñ certificāt: nz vificāt illō qō narrab i eo qō sequit ō signo musculoꝝ. XI

Que musculoꝝ cōplexionē variare possunt.

Sta sunt signa
i corpis qō est in
meliori forma
rū t B corp⁹ q̄uis ñ sit
iuentū fm vitatē: ē trī
canon ad quē cōpara
tur totū qō ē i medici
na: sic̄ fecit policletus.
iste eni facit statuā ivl
timo qō pole ē ab eq̄
litate: t posuit eam ca
nonē p quē gueniat i
operatione statuarū.
Cū g̃ dic̄ medicus. i ci
bo aut medicia aut in
signo aut i cā q ē eq̄l:
aut calidū aut frigidū
aut būidū aut siccū. t
q̄sta sit sūma grad⁹ ei⁹
in caliditate sua aut in
frigiditate aut in alio
ab illo: tū cillō ñ ē nisi
fz ꝓparationē ei⁹ cum
meliori formaꝫ. q: me
lior formaruꝫ ē canon
medicoꝝ fz itētionez
logicoꝝ. Cōsidera g̃ fz
fmonē ga. t itera locu
tionē eius multotiēs
t inuenies ipm intel
lectū t scies p illō cer
tificationē expositio
nis huius. XII.

Ste fmo ē itel
i lect⁹ si memor
fueris oinz q̄ p
cierit. Et cā nigredis
capillorū t albedinis
ipsoꝝ t flauitatis eoꝝ
t mutatōis colorīs co
rū ē materia eoꝝ ex q̄
fuerit. Et hec qdē mā
De mā capillorū ē vapor fumosus per
quē mūdificat nā cali
ditatē inatam. qō ē: q:
caliditas inata est va
por tēperatus quē ge
nerat cor t arterie sp:
t vapor fumosus ē su
pfluitas caliditatis in
nate. qñ g̃ caliditas ē
fortior facit hūc vapo
rē adustū nigrū. t ille
qdez vapor egredit t
ex poris expellit fz cō
tinuitatem. quotiēs g̃
egreditur ex eo aliqd
coagulat i capillū. ē g̃
color capilloꝝ fz colo
rē bui⁹ vaporis: t pp b
ē color capilloꝝ signū
caliditatis. nā li est ni
ger significat supflui
tates caliditatis: si ē al
bus significat frig⁹ cō
plexiōis: t si est flauus
ñ dicitur. q: est extenuatū.
nisi p ꝓpationē ad ipm: t
scōz hoc exēplū cōpaf ad
ipz m̄ltā carnē bñs t pau
cā carnē t crassū t macrū:
t molle t duz: t pilosū t
nudū pilis: t ñ ē aliqō ho
rū coꝝpoꝝ eq̄le: ñ eq̄le est
qō ē scōz exēplū qō ꝑpa
uit policlet⁹: t noiauit ipz
canonē q ꝓsecut⁹ ē vltimū
eq̄litatis tot⁹ donec fit qñ
tāgit vt ñ appeat: q: ē mol
le: nz q: ē duz: nz q: ē cali
dū: nz q: ē frigidū: t qñ as
picit ad ipm ñ inuenit pilo
sū nz nudū pil: nz grossuz
nz gracile: neq; vincit sup
cū aliqd supfluitatis. XII.

Tecliq; vō tpato
q calidiora qdē sūt
ñ tñ būidiora aut
siccioza fz carnē: ō bis. n.
pīs rō ē: appent qdē t tan
gētib⁹ calidiora tāro q̄sto
scōz crasim sūt calidiora:
t piguedis min⁹ bñtia: co
lor vero rubea: t nigros
capillos habētia.

e Ex coꝝpib⁹ āt q̄ sūt
calidiora tpato: t
ñ sūt būidiora eo nz siccio
ra ipō: t ꝓplexio ei⁹ ē h cō
plexio in gñe carnis: fmo
.n. nī nō ē nisi i hoc q: cali
ditas apper sensui tactus
magis addita caliditate tē
pata. t supfluitas calidita
tis ꝓplexiōis eoꝝ sup coꝝ
p⁹ tēpatū scōm caliditatē
eoꝝ m̄ltitudo piloꝝ: t pau
citas adipis i eis. In colo
re āt sūt magis addite ru
bedis: t capilli i eis sūt ru
gri. Ista g̃ sūt signa ꝓple
xiōis calide. XIII.

f Rigidioris crasis
os coꝝpis signa ñ
pilosū t pigue frigidū tan
gētib⁹. Color vero coruz
cū capillis magis ruffus:
m̄lta vero frigiditate: exi
stēte liuida quodāmodō ca
ro: ꝫ vocare ꝓsuetudo q
busdā medicoꝝ ē hos ta
les plūbei coloris.

s Igna āt ꝓplexiōis
frigide sunt q: bñs
eā nō ē pilosus ꝫ m̄lte pi
guedis: t q̄ñ tāgis eū inue
nis ipz frigidum t vides
colorē coꝝpis ei⁹ t capil
loꝝ ipi⁹ ad flauitatē decli
nātē q̄ trahit ad citrinita
tē: t qñ est frigiditas sup
flua tē coloris ē q̄si liuid⁹:
t de ꝓsuetudie medicoꝝ
ē vt noient hūc colorez:
colorē plūbeuz. XIIII.

Jecca vero crasis
s gracilioris ē t duri
oris bñs tpata tanto
q̄sto siccioris: t alia vero ꝑ
ma signa sunt bis.

Igna ꝓplexionis
s sicce sūt vt bñs eā
ē gracilioris t duri
oris: coꝝpe tpato scōz sup
fluitatē siccitatis sue. Re
liq̄ āt signa scōz exemplū
primum. XV.

e Tbūida vero alia
signa qdē silr ma
gis carnosa vero t mol
lioꝝ.

e Tsilr ēt reliqua si
gna bñtia cōple
xionē būidā currūt scōz
hoc exēplū: verūtñ caro
eius ē plus t coꝝpus eius
mollius. XVI.

e Tscōz cōpilatio
nez primaꝝ q̄lita
tū q̄ sunt distēpantie cō
positā cognitionū formā
bñt: calida qdem t sicca
crasis pilosioris t durioris t
calidioris t min⁹ pinguis ē t
gracilis t nigri capilli: si
vero ad ampli⁹ caliditas
vēiat t nigri coloris cu
tis.

e Tq̄ñ ꝓponunt q̄
litates p̄ie t sunt
significat eq̄litatez caliditatis. Et ego iam vi
di regulā q̄stionis q̄ cur
rit i capillis inter medi
cos arabicos t miratus
sum ex ea. Et q̄stio erat
q̄re fit q: q̄ñ capilli lini
unt̄ psilotro: abraduntur
ex radicibus suis: t non
adurit eos psilotrū. Et
responsio hui⁹ q̄stionis
est: q: psilotrū calidita
te sua liquefacit illō qō
ē i poris cutis de fumo
so t grosso vapor q ē mā
capilloꝝ: t resoluit illō.
q̄re abscindit̄ ꝓinuitas
capilloꝝ ex radicib⁹ suis: t cadunt t abraduntur
vsq; quo redeat iterum
exitus vaporis hui⁹ fm
cōtinuitatē. t coagulet
exiēs t generētur ex eo
pili. LIII.
De psilotro abradēte capillos.

Sta sunt signa
i frigide ꝓplexio
nis i gñe carnis
.s. i musculo. q: si generis
carnis frig⁹ ē min⁹: sūt
signa fm q: narrauit i p̄
mis: t si frigus eius est
plus: est cū eis color coꝝ
poris liuidus plūbe⁹: t
capilli flaui significant
sup eq̄litatē caliditat̄.
cū g̃ fit q: trahunt ad ci
trinitatē: significant di
minutionez eq̄litatis p
additionē frigiditatis i
carne. XIIII.

Igna aūt cōple
e xionis sicce i ge
nere carnis. s.
musculi sūt vt sit coꝝp⁹
gracilius t durius trī: t
nō ipzimit siccitas plus
in illo qñ fit singularis.
sola. remanent g̃ signa
oīa alia fm similitudi
nē fm quā sunt i cōple
xione tēpata. XV.

Umiditas etiā
b non ipzimit qñ
est singularis i
carnem plus additiōe
carnis t mollicie ei⁹ tā
tū. t propter hoc rema
nent reliqua signa alte
ra fm similitudinē scōz
quā sunt in cōplexione
tpata. Etiā declaratur
ex illo q: caliditas t fri
giditas sunt actiue qñ
ipse mutāt omnia signa
eq̄litatis: t siccitas t bu
miditas sūt passiue: qñ

nō mutant equalitatē mutatōe. de qua sit curandū de siccitate quidez vult vt ponat corpus difficilioris passionis cū gracilitate t duritie. t humiditas qdē pōit ipz facilioris pas. cū multitudie carnis t mollicie. XVI.

n On sis oblitus eius qō expōit ga. q ista signa ola certificanť t verificanť i regiōe tēpate cōplonis t in regione eāli tñ. XVII.

i Ntellige fmonem eius qñ superfluit hec cōplexio i eo: pperāt ad ipz egritudines que fiunt ex putrefactione: t fiunt cbimi g sunt in eo mali: qñ būiditas qñ multiplicatur generať in cbimis grassitudo t viscositas q̄ opilant pozos: t ꝓhibent dissolutionē superfluitatū: t qñ multiplicatur humiditas etiā propera t ad eos putrefactio ꝓcipue qñ expirare ꝓhibeť qō resoluiť: t expirat ab eis de superfluitate. t nomē qdē būiditatis est cōmune. qñ qz enī per eā noiať cōplexio: t qñqz per eam noianť cbimi: oia enī ista sunt humiditates aquose. t qñqz volunt per eā oia alia ab istis ex būiditatib⁹ aq̄sis. sic succos t genera lactis a aquas. Et manifestū est q cū multiplicať caro corporis: tūc illud fit a multitudie cbimoz ex gb⁹ gñatur caro: t nutriť. t qñ multiplicanť cbimi t inuiscanť: fiunt cbimi mali. q ñ accidit alicui borū vt coarteť qō resoluiť ab eo t nō expiret t effundanť ad quedā membra putrefiunt: t generať ex putredine eoz gen⁹ egritudinuz Et egritudines putrefactiōis sunt mlte q̄s inuimus tibi in eo qō ꝓtexit de expositione nostra. Qō autē remanet de fmone gal. intellectum est. XVIII.

Multiplicē būiditatis fignificatōes. s. būiditas.

i Sta sunt signa cōplexionis frigide t humide cum vincit sup carnem t iam determinauit ea ga. per min⁹ t plus: t posuit fmonē suum intellectum in eis. XIX.

n On pmiscet pinguedo carni in hac cōplexione nisi ꝓpter frig⁹: t frigus generat pinguedinē scilicet adipem: t siccitas generat gracilitatē: t secundū victoriā cuiuscū q. s. frigoris t siccitatis apparet signū ꝓprū eis pls: t qō remāet de sermōe ei⁹ ē itellectū. XX.

r Emēorari nos fecit ga. p hunc fmonē rei ꝓmunis: t est: q⁹ ois complexio conuertiť i fine etatis ad cōplexionē frigidā t siccā: nā si i ceptione ē caliditas t siccitas tunc manifestū ē q⁹ co. ni. dominať i ea: t vicit adustio būoz t si nō est caliditas: tē nō mltiplicať in ea co. ni. sz mutať ab eo scōz q⁹ est t declinat ad frigiditatez t siccitatē. apparent g̃ signa cōplexionis siccūde: cō mixta signis ꝓplexiōis ꝓme. Segť g̃ vt sit breuiozis vite nā q̄s aly homines ille: cui⁹ cōplexio est a prin⁹ ipso frigida t sicca. deinde segť ipz, cuius cōplexio est frigida tñ. deinde sequiť ipsius cui⁹ ꝓplexio ē sicca tñ. deinde sequiť ipm cui⁹ ꝓplexio est frigida t humida. deide sequiť illuz cui⁹ cōplexio est calida t sicca. postea sequiť illū cui⁹ ꝓplexio ē būida tñ. postea sequiť eū ille cuius ꝓplexio ē equalis. ō inde sequiť eū cuius cōplexio ē calida t humida. t est lōgiozis vite inter boies distēpataz cōplexionū. iste. n. q̄ ꝓfertur eius ꝓplexio t equatur cbimi ipsius: t cuadit ab egritudinib⁹ putrefactionis est longioris vite q̄s aly homines

Que cōplexio sit breuionis vite q̄ lōgionis.

p Da crasis mollioz t calidioz: t mltō carnosiō optia crasi i q̄tū aucte fuerint vtrecz q̄litates. Ad plimuz vo aucte putridis ꝓsumūť egritudib⁹ t cacbochimi cito fūt Si vero parū qdez būidioz sit: mltō vero calidioz molliozes qdē parū tēpato bi tales t magis carnosi: piloſiōes vo ñ modicū t trāgētib⁹ nō paz calidiores: nigri vero bis sūt capilli: t caro ñ sine piguedine. si vero paz qdē sit calidioz: mltō vero humidioz moll' ē bis caro t multa t coloz ꝓmixt⁹ ex albo t rubeo: t trāgētib⁹ paululū calidiozes. vīr vero ē dicere q⁹ scōm copulationē crascos sp dominantis q̄litatis dñabūť signa.

c Omplexionē aūt calidā t būidam bñs ē molliozis corpis t calidozis t pls carnis bñs q̄s habēs meliorē formaz scōz superfluitatē additiōis duaz q̄litatū i ea sup illud corp⁹: t qñ superfluit h cōplexio i eo pperāt ad ipm egritudiel q accidūt ex putrefactione: t fuit cbimi q sūt i eo mali: q ñ superfluita s būiditatis pauca sit in eo: t superfluitas caliditatis i eo sit mlta erit superfluitas molliciei eius t mltitudo carnis ei⁹ sup corp⁹ tēpatū pauca: t ē superfluitas additōis piloz i eo sup illō t ñ pauca. Cū g̃ tāgis ipz inenis ipz caliditⁿ mltuz: t capilli ei⁹ sūt nigri: t caro ei⁹ ē nuda piguedine qō si superfluitas caliditatis i eo ē pauca: t superfluitas būiditatis i eo ē mlta ē caro ei⁹ caro moll' multa: t ē coloz ei⁹ colō pmixtus ex rubedie t albedie. Et qñ tangis ipz: inuenis superfluitatē caliditatis ē paucā. Et vīr qdē inēis i oi ꝓplexiōe cōposita signa magis vicētium qualitatū magis dominātia t manifestioza. XVIII.

f Rigida vo t būida crasis paululū qdē vtriscz augmentatis sine pil' ē t alba t moll' t spissa t piguis. si vero ōaplⁱ alia q̄litas augmēteť: ꝓsiderant signa q dē ꝓz, ꝓpoztōez augmētatiōis q̄litatū. Coloz vero cū capillis magis ruffus quēadmodū t plimum vtriscz augmūtatis liuid⁹ fit i eis curtis coloz: si vō ieq̄l' sit augmūtatō q̄litatū dñabūť magis augmētate q̄litatis ꝓpria signa.

q Uādo āt superfluitas ꝓplexiōis frigidi t būidi est in istis duab⁹ q̄litatib⁹ ab eq̄litate superfluitatis pauca t ē ipa est nuda pil: alba: moll' grossa piguis. q⁹ si superfluitas istaz duaz q̄litatū ab eq̄litate ē mlta superfluitas ei⁹ signa addūť scōz additōez duaz q̄litatū: t capillor ē t colō t curtis ē flau⁹ ad citrinitatez. Et qñ sunt iste due q̄litates scōz plimū q⁹ ē: tē coloz ē liuid⁹. Si āt additō duaz q̄litatū ñ ē scōm eq̄

Loca mari vicina laudantur apho i lõgitudie vie.

natura. t pp illõ laudauit philosophus i lõgitudie vite terraz ca. vicinã mari pp humiditatem aeris eius t caliditatẽ ipsius: t laudauit etiã cũ illo ꝓplexionẽ ca. t bu. Cõplexionis vo ca. t bu. duo sũt modi Alia eni est q̃ est nãlis in corpore. t ẽ illa q̃ ẽ ab ipo initio siue creationis i ventre matris sue. Et alia ẽ sibi accidentalis: t hec est vitupabilis: ppea q; est velox ad putrefactionẽ. XXI.

p Ostq̃ fecit scire signa sũpta ex ipis mẽbris facit ẽt scire signa sũpta extrinsecus Corpus eniz aut aliqd mẽbroruz ei⁹ qñ velociter accipit cõplexiones rei extrisece: tũc illõ ẽ signum q cõplexio ẽ ꝓueniens cõplexioni illi⁹ cause: t si sit difficil passio cõporis aut alicui⁹ mẽbroꝝ ei⁹: tunc est signũ illõ qõ cõplo eius ẽ ɜria cõplexioni illius cause. Et qñq; accidit vt euanescat certificatõbus i⁹ canonis qñ corpus est raruz aut spissuz. raritas q; dez facit corpus velociter patiẽs a causis frigidis q̃ proyciunt sup ipm extrinsecus liẽ frig⁹ aeris cõtinentis: qñ ingredit ipm absq; prohibitione t infrigidat ipm q̃uis sit nã caliduz. t si l; fac ipz pati a cãis calidis extrisec⁹ q̃uis sit nã frigiduz. Spissitudo aũt facit corpus

Effect⁹ t operatiões raritatis t ſ; ſtitudinis.

litatẽ: tẽ ꝓprietates q̃litatis e⁹ addicio est pl̃s sunt magis vincentes. XIX.

s Jſyo frigidũ cũ sicco eq̃l; augmentet: nãl; duꝝ t gracile habeꝫ corp⁹ t ñ pilosũ t tãgẽtib⁹ frigidũ. Pinguedo vero sil; ẽ eis t gracilib⁹ existẽtib⁹ dispersa ẽ p carnẽ: capilli vero t color ꝓportionaliter sũt mẽsure frigiditatis.

Quod fivincit nã i corq pore frig⁹ cuz siccitate scoz eq̃litatẽ tẽ ẽ durũ gracile t nudũ pilis. t qñ tãgit inuenit frigidũ: t hoc corpus q̃uis sit gracile: tñ cõmiscetur carni ei⁹ pinguedo. capilli ãt t color sũt scoz frig⁹. XX.

d Ecidente ꝓyo calida t sicca crasi: i tpe pang mastice etatis i frigidã t siccaz. hirudoꝝyo taliũ gracil qdẽ simul t dura t melancholica ẽ: t ꝓpea nigra simil t pilosa. Dñiante vero altera q̃litate mlitũ: altera ꝓyo paꝝ a mediocri mutata dñabunt qdẽ dñantis signa: mediocres vero crũt alterius cognitionis.

c Um g̃ ꝓuertit ꝓplexio calida t sicca i horaz declinatõis etatis ad ꝓplexionẽ frigidã t siccã: tẽ corp⁹ ẽ ex gracilitate t duricie fz dispoez quã narrauim⁹. vext̃ colera nigra vicit sup ipz: t sil; vicit sup ipz nigredo: t mltiplicat i eo ipili. Cũ g̃ vna istaꝝ duaꝝ q̃litatũ vicit mltũ t alta ñ excedit eq̃litatẽ nisi paꝝ. tẽ signa magꝝ vicẽt q̃litatis ex duab⁹ q̃litatib⁹ sunt magis vicẽtia: t signa q̃litatis alteri⁹ sũt magis ỏbilia. XXI.

M oib⁹ vero q̃ ꝓdicta sũt t q̃ dicẽda sũt: cõis agnitio crascoz: siq̃dẽ facile frigescẽs sit ps: aut frigiditate aut raritate. fit ſ ꝓyo difficile frigescẽs: aut calore aut spissitudie. Si vero ex desiccantib⁹ sit aridũ t siccũ t difficile mobile fiat: ex siccitate fit quẽadmodũ si graueť hũid⁹ ab humiditate.

c T dabo tibi signũ cõe cũoib⁹ q̃ narraui t narrabo. q; significabit tibi ꝓplexionẽ: q; si mẽbꝝ ifrigidat ve lociter: tũc istud significat frigus ex eo aut raritatẽ: t si nõ ifrigidat nisi cũ difficultate tẽ illõ significat ex eo aut caliditatẽ aut spissitudinẽ. Et qñ vides ex reb⁹ exsiccãtib⁹ mẽbro accidere vt aridũ fiat: t exsiccet t difficil fiat motꝰ ei⁹: tũc illõ significat ex eo siccitatez. Et sil; qñ vides membꝝ grauari a reb⁹ hũectãtib⁹ tẽ illõ ẽ signũ sup hũiditatẽ ei⁹. XXII.

c Onsiderare vero opz t si similẽ adiuuẽ oẽs musculi aut nõ similẽ crasiz hũit simul.

c Toz vt ꝓsideres an cõplexio oiuz musculorũ sit vna in naturis suis aut non. XXIII.

s Jl; oz cõsiderare i oibus q̃titatẽ involutoꝝ ossiuz. aliq̃n. n. graciliꝰ videtur ee ps nõ existẽs graciliꝰ q̃tũ ad musculos: ꝛ pp angustiã ossiũ talis videt ee apparens. Sil; ãt t spissioꝰ videt ee mltoties nõ pp ãplitudinẽ ossiũ: ꝛ pp carnis mltitudinẽ

T aspice cũ ꝓsideratiõe tua i esse oiuz musculorũ i q̃titatib⁹ ossiũ sup q̃ musculi positi sunt. forte esse eniz putas q; mẽbrũ minutũ sit. t nõ ẽ minutũ pp musculos: ꝛ tu vides ipaz taliter pp minutionẽ ossis: t similiter et mltones estimas q; mẽbꝝ ẽ grossum: t non venit grossitudo ei⁹ pp grossitudinẽ ossium: ꝛ pp mltitudinez carnis. XXIIII.

q Ue aucta t diminuta t durioꝰ t molliꝰ dũ fit siccioꝰ aut humidioꝰ appa difficile patiens a cãis extrinsecis t ocidet galien⁹ illõ in eis q̃ sũt post declaratiõe melioze t pfectioze. XXII

i Ste canõ ali⁹ ẽ. ẽre pole est vt diuersificet musculoꝝ cõplo: t sit i gbusdã membris aligd: t sit in alys mẽbris alia res. facit g̃ illõ errare eũ qui enũciat membra. XXIII.

i Ste canõ alius ẽ sũptus ex ꝓportiõe carnis ad os: t plenarie ẽ intellect⁹. XXIIII.

i Ste canõ alius sumpt⁹ ẽ ex dispositiõe carnis i seipsa: t est intellectus. XXV.

i Ste est canõ ali⁹ sũpt⁹ ab hũiditate posita i spacys q̃ sunt iter partes mẽbroꝝ: similium ptium ex q̃ nutriunt ista mẽbra hec. n. humiditas mutat cõplonem mẽbri ꝛ illõ ꝛ q ẽ ei⁹ cõplo t ipsius grossitudo: t ei⁹ tenuitas: putat g̃ q; mẽbruz ẽ hũidi⁹ t ñ ẽ hũidi⁹ aut q; ẽ calidius: t ñ ẽ calidi⁹ aut q; ẽ siccⁱ⁹ t nõ ẽ siccius. aut q; ẽ frigidi⁹ t ñ ẽ frigidi⁹. vñ illud accidit mẽbro pp illõ sup qõ ẽ hũiditas posita i vacuitatib⁹ corpoꝝ mẽbrorũ similiũ ptium. t ga. quidẽ facit te scire i hoc canone q̃ vocet dispõnez cõplonis corporis aut ꝓplonis alicuius mẽbroꝝ ei⁹: t c anõ ẽ multi iuamenti: tẽ. q; qñ vides ꝓplonẽ corporis aut cõplonem alicui⁹ mẽbrorum

declinata nã ab eq̃litate sua: t vis eã reducere ad eq̃litatẽ aut diminutionẽ a declinatõe sua: tunc iple spacia illa hũiditate: ꝓpter cui fit ꝯria ꝓplexioni ei⁹. qõ é: q: mẽbra similiũ ptiũ nutriunt hac hũiditate. inclinat g̃ hec hũiditas ad ptez ꝓplonis sue fm longitudinẽ tpis paulatiz siẽ ostẽdit i libro de cõplonib⁹: t i libro de virtutib⁹ medicinaꝝ simpliciũ. t i libro õ cibis. t in libris alijs ab istis. qõ é: q: vnũ qõq; mẽbrum attrahit ex venis q̃ veniunt ei mãz nutriũnti sui: t repõit eã i locis vacuis: t digẽit ipaz t ꝯuertit ipaz ad filitudinẽ sue substantie: t neẽe é vt ipmat hũiditas ét i ipz aligd p⁹ aligd: t scõz lõgitudinẽ tpis mutet ipz t ꝓmutet ꝓplexiõez ei⁹ ad ptẽ ꝓplonis sue. Jã g̃ declaratũ é p illõ qõ dixit galien⁹ q̃ir sciant signa q̃ faciũt nos lucrari cognitionẽ cuiusz cõplonis corpis t ꝓplonẽ cuiuslibz mẽbroꝝ absq; errore t deceptõe. nã cũ tu sciueris oẽs canões secur⁹ es ne erres i aliquo ex illis.

¶ Incipit tractatus de vẽtre. I.

p Ostẽdi cõpleuit nobis gal. canones gb⁹ icit cõplo cuiusq; membroꝝ abbreuiat illõ p fmonẽ i vẽtre t pulmone: t neẽe é vt edoceat nos p istos canones declinata nã ab eq̃litate sua: t vis eã reducere ad eq̃litatẽ aut diminutionẽ a declinatõe sua: tunc iple spacia illa hũiditate: ꝓpter cui fit ꝯria ꝓplexioni ei⁹. qõ é: q: mẽbra similiũ ptiũ nutriunt hac hũiditate. inclinat g̃ hec hũiditas ad ptez ꝓplonis sue fm longitudinẽ tpis paulatiz siẽ ostẽdit i libro de cõplonib⁹: t i libro de virtutib⁹ medicinaꝝ simpliciũ. t i libro õ cibis. t in libris alijs ab istis. qõ é: q: vnũ qõq; mẽbrum attrahit ex venis q̃ veniunt ei mãz nutriũnti sui: t repõit eã i locis vacuis: t digẽit ipaz t ꝯuertit ipaz ad filitudinẽ sue substantie: t neẽe é vt ipmat hũiditas ét i ipz aligd p⁹ aligd: t scõz lõgitudinẽ tpis mutet ipz t ꝓmutet ꝓplexiõez ei⁹ ad ptẽ ꝓplonis sue. Jã g̃ declaratũ é p illõ qõ dixit galien⁹ q̃ir sciant signa q̃ faciũt nos lucrari cognitionẽ cuiusz cõplonis corpis t ꝓplonẽ cuiuslibz mẽbroꝝ absq; errore t deceptõe. nã cũ tu sciueris oẽs canões secur⁹ es ne erres i aliquo ex illis.

¶ Incipit tractatus de vẽtre. I.

p Ostẽdi cõpleuit nobis gal. canones gb⁹ icit cõplo cuiusq; membroꝝ abbreuiat illõ p fmonẽ i vẽtre t pulmone: t neẽe é vt edoceat nos p istos canones

ret paꝝ ps: siqdez pauca t dura siccio⁹: si vero multa t mollis: humidio⁹.

e ¶ caro scõz additiõez sui é t sui diminutõem: t scõz additõez suã i duricie t mollicie põit dispõez mẽbri in quo é i superfluitate siccitatis. t i superfluitate hũiditatis. q̃ é q: caro pauca t dura dispõit mẽbꝝ siccũ: t caro multa t mollis põit mẽbꝝ hũidũ. xxv.

s Jir ẋo t medie regiones siles partes hũiũ corpoꝝ aut ãplioꝝem aut mioꝝ hũiditatẽ i scipis cõtinẽtes aut spissioꝝ: aut tẽnioꝝ: aut hũidioꝝ: aut siccioꝝ õ mõstrãt ptẽ. hũida qdẽ ps est vbi tẽnioꝝ t ãplioꝝ é hũiditas: siccaẋo vbi spissioꝝ t simℓ minoꝝ: ipsas tñ corpis solidas ptes vere solidas t prias scõm nullũ modũ pole é hũidioꝝes facere: ꝫ satis é siqs ꝓhibeat eas siccari ñ cito. easẋo ꝓtinẽtes regiões lz replere hũiditate aut tali. Jd ẋo ppriũ é nutrimẽtũ siles ptes hũiũ ex appositõe nõ p vasa factũ: ꝓmunis ẋo hec rõ é oĩuz priũ: t õ hoc dicẽt postea i sanaruz t egraꝝ causaꝝ doctrina. núc vero q̃ sic quunt dicamus.

e ¶ silr ét loca q̃ sũt iter mẽbra similiũ ptiũ ꝫ mℓitudinẽ ei⁹ q̃ ꝓtinẽt õ hũiditate t scõm paucitatẽ ei⁹ t superfluitatẽ grossitudis aut subtilitatis ei⁹ ponũt dispõez mẽbri i quo sũt i superfluitate hũiditatis ei⁹ t siccitatis ipsi⁹ qõ é: q: ista hũiditas quãto é tenuioꝝ t amplioꝝ tãto pls põit mẽbꝝ hũidũ t q̃nto é grossioꝝ t minoꝝ ponit mẽbꝝ siccũ. nã mẽbra corporis fira q̃ vere sũt dura ñ est pole aliquo modoꝝ vt ponat ea hũidioꝝa q̃ꝫ sunt: ꝫ sufficẽ vt custodiat ea t phibeat ea exsiccari velociter. loca ãt q̃ sunt inter ea pole é cũ hũiditate ipleẽ t sunt cũ dispõne t sunt absq; dispositõe: t hoc qdẽ hũiditas é nutrimẽtũ ppriũ mẽbris similiuz priũ qõ trahũr p vicinitatẽ ñ ex venis. t hic qdez fmome⁹ i eo é ꝓmunis i oib⁹ q̃ dixit dicũ ipz ét cũ dicã causas sanatinas t egrotatiuas. núc ãt ego venẽs sũ sup istud qõ ꝓtiuaẽ i eo i quo fui. I.

Ventris cognitõ nes nã qdem sic cionis velociẽ si tiẽtes fiunt: t p u⁹eis sufficẽ pot⁹ t grauant ãplion: t fluctuatõnes hñt: t supnatat superfluũ i eis: cibisq; gaudet siccioꝝib⁹.

Jco g̃ q: signa vẽtris

d q i natura sua é siccitõ ꝓplexiõe sua eq̃li sũt vt sitiẽs hñs eaz sit velocit t sufficiat ei ex potu paꝝ: t si bibat multũ grauaẽ sup euz t accidit ei ex eo fluctuatio i vẽtre qñ natat superfluitas. t puẽit i superiori pte vẽtris t accidit vt õsideret illõ q: ex cibis é siccꝝ. II.

Umidioris ẋo vẽtris

b signa si nz sitiẽtes fiãt: t ãplioꝝẽ humiditatẽ moleste ferãt cibisq; gaudẽt humidioꝝib⁹.

e ¶ signa vẽtris q̃ é humidiõ ꝓplexiõe sua eq̃li sunt vt hñs eã sit pauce sitis t ñ tolerat mltũ ex receptõe rei hũide. t vt desidẽt cibos q̃ sũt hũidioꝝes. III.

e Alidioris ẋo natura vẽter digerit qdez meliꝰ q̃ꝫ appetat: t magis q̃cuq; dura sũt. nã t difficile mutabilia corrũpũt. n. i eo facile mutabilia. gaudet ẋo calidis cibis t potib⁹. nz a frigidis nihil ledit ꝫ moderatuz vsum.

M uẽtre ãt q̃ é calidiõ

i i nã sua ꝓplexione sua eq̃li signa sũt vt sit hñs eã pauce sitis: t digõ é meliõ q̃ꝫ appetit⁹: t ꝑcipue digõ dunones t faciat adpici q̃lr operemur i eis t extrahamus ex illo q: ei qui hz vẽtrẽ g i nã sua est siccioꝝ accidit sitis velociter pp siccitatez ventris sui: t qñ bibit mltũ gratiaẽ sup eũ t natat i superiori pte vẽtris t accidit ab eo fluctuatio t õ ꝓpter: t qdẽ ois mẽbri é vt attrahat nutrimẽtũ illõ q: é ꝑ ueniẽs ei. t pp illã fit vt ille c⁹ vẽtris cõplo é sicca desideret cibos desiccatiuos. t nõ desideret bibẽ vinũ aut aq̃ donec ꝓpuocet ipm ad illõ sitis: t qñ bibit mltuz natat i vẽtre ei⁹ t fluctuat. II.

Uoniam

q mẽbrũ attrahit sibi ex cibo illõ qõ conuenit ei: tũc mãifestũ elt q: hñs ventrez hũidũ desideret cibos q̃ sũt hũidioꝝes: t potũ hũidũ. g. z. enĩ nõ dixit q: nõ õsideret potũ: t non dixit. q: é pauce sitis: sed dixit: t ñ tolerat potũ mltum. III.

Enter ca-

v lidus põt caliditate sua digerere cibos duros difficil alteratiõis: t ꝓburit cibos molles facilis alteratiõis. Et manifestũ é q: hñs eũ õsiderat illõ qõ cõuẽit ꝓplexiõi ei⁹ t ñ ledit ab eo qõ é ꝓriũ ei: t silr elt dispositio i vnaq̃q; ꝓplexionuz vẽtris Jllũ. n. c⁹ ꝓplexio vẽtris est sic. nõ ledũt cibi hu. t ei c⁹ ꝓplexio vẽtris est hũida ñ nocẽt cibi exsiccatiui. iter B nãq; vt õsidẽt hõ aligd: t inter B vt nocẽat ei res aliq:

Ventres nã sicci velociter sitiũt quo ãt ꝫtrahuntur.

Quiscũ q: eõplexionũ vẽtris dispõ ñ ledit ab eo q: é sibi ꝓriũ.

ē differētia apparens. IIII.

Stud qō exponit ō fmōe ß ē fmo ei⁹ appetit⁹ in eo ē melior q̄ digō. appetit⁹. n. cibox fit p os vētris: t ß nā declinatius ē ad frigus: cū g̃ ꝓplexio ventris ē frigida cōueniēs ē ei nā: t digō fit p ꝓcuitatē vētris: t ei⁹ ꝓplexio ē calida. nā g̃ qñ cōplexio vētris frigida ē: accidunt ei ex ea ola q̄ dic̄ ga. i ser mōe suo isto. V.

i N isto ser mōe ostēdit ō riam ga. iter ꝓplexiōes malā nā: t malas p accidēs. Cōplexio. n. mala nā i possibile ē vt sit egredies a latitudie sanitatis. t p pter ß desiderat hūs eā qō ꝓcit ei t assimilat sibi Et ꝓplexio mala p accidēs pōse ē vt sit egressa a latitudie sanitatis t fiat egritudo. Et curatio malitie ꝓplexionis accidētal fit p illō qō ē ei ꝓriū. t ite rū mēbrū scōz q̄ dixim⁹ attrahit sibi scōz q̄ ē conueniēs i dispōne sanitatis: t attrahit ad ipm qō est ꝓriū ꝓplexioi sue egritudis dispōne. Qō āt dixit i vētre intellige illud ēt i alijs: mēbris scōm q̄ dispositō eox ē hec eadē dispō verū tamē illō ū ē sensatus ppea q̄ appetitus nāl i eis ē nātū: t appetit⁹ in vētre ē ꝓpositus ex vtutibus nālibus t sensibilib⁹ simul. VI.

Stomachus frigidus melius appetit q̄ digerit.

roꝝ ciboꝝ quoꝝ alteratio ē difficil: qm̄ cibi quoꝝ alteratio ē velox: corrūpit i eo: t desiderat hūs eā cibos t potus calidos: t nō nocer ei i eo frigida si vtit illis scōm intentionem t equalitatem. IIII.

f Rigid⁹ ꝙo nā venter appetet gdē bon⁹: digereret ꝙo ñ bon⁹: t maxie q̄ cū q̄ difficile mutabiles: t frigidi ciboꝝ fiūt. acescūt. n. cito in eo: ppea t acide ructuans est hmōi vēter. t gaudet gdē frigidis: ledit ꝙo facili⁹ imoderate vtēs. ita vero extrīsec⁹ ei accidēt rib⁹ frigidis nō fert eoꝝ diuturnā dispositionē quēadmodū nz calid⁹ calidoꝝ.

i Vētre āt q̄ i nā sua ē frigidio: appetit⁹ est melior q̄ digō: t ꝑcipue digō ei⁹ ē deterio q̄ digerit cibos frigidos quoꝝ mutatio ē difficil ppea q̄ acescūt i eo velociter. Et pp hoc ille c⁹ vēter ē cū dispositōe bac: acerosā eructuatōez emittit: t ō siderat res frigidas. verūtñ festiat ad ipz no cumtū eoꝝ i vētre suo ēt si superfluit i eis superfluitate pauca. Et silr ēt si tolerat ipe c⁹ dispō vētris ē hyt occurāt ei lōgo tēpe res frigide: t silr hūs vētre calidū si tolerat ei⁹ vēter vt obuiēt ei lōgo tpe res ca. extrīsec⁹. V.

Egritudib⁹ tñ i vētre e distēpantie i boc differūt a naturalib⁹ scōz q̄ ꝓtraria ꝓcupiscūt t si filia: quēadmodū t naturales.

i Iter ꝓplexionē malā accidētalē i vētre ex egritudie t iter ꝓplexionē c⁹ q̄ est natura dīa ē q̄ hūs ꝓplexioez malā accidētalē desiderat q̄ ē ꝓtrariū ꝓplexioi vētris sui: si q̄ est cōueniēs ei t simile sibi: sic̄ ō siderat hūs ꝓplexionē malā frigidā i vētre nā. VI.

s Ecūdū ꝓplexionē ꝙo i vētre distēpantie cōpositē p simpliciū cognoscūtur cōpositōes.

s Pecies āt cōpositax ꝓplexiōis male facte i vētre cognitio ē p ꝓpositionē simpliciū specieꝝ. VII.

Iligēter vero oz adhibere itellectū his q̄ dicta sūt discernētes ea ab his q̄ dicēda sūt. Nō soluz. n. vēter sitiētes t ñ sitiētes operatur: t frigidū t calidū potū ō siderātes: sz ēt ea q̄ circa thoracē: t epar: t coꝝ: t pulmonē.

T oz tā vt mlti adhibeas ꝓsiderationē i eo q̄ diximus: vt discernas iter istud t iter illō q̄ sum⁹ dicētes: t ē q: nō pp vētrē tm̄ sit hō sitiēs aut nō sitiens aut ō siderās potū frigidū aut desiderās potū calidū. sz ēt fit illō pp istrumtuz q̄ ē i pectore scōz coꝝ t pulmonez. VIII.

Ed pp hoꝝ caliditatē

s sitiētes ispirāt āplius t exsufflant lōgius: t sentiūt fz thoracē canma: nō quēadmodū q̄ pp vētrez fm hypocōdriū patiunt caloꝝ hi qdem bibētes nō stati qescūt. t frigid⁹ potus sistit magis eoꝝ sitiz q̄ mlt⁹ calid⁹. refrigerat āt eos t frigidus aer ispirat⁹. nihil alleniās ex ventre sitiētes. ita vero t econtrario hūtes a frigida ispiratiōe sensibilr ledunt t maxie hec ē cognitio i plmōis frigiditate quēadmodū frigidū ispirātes sentiūt mānifeste lesionē t ifrigidationē. ita calidū ē eis amicū. sz ēt flegmaticas superfluitates loāntes t cū tussi exp̄mit.

Erū tm̄ lic̄ hūs ē pp

v caliditatez i istis istrumētis ipse attrahit de aere pls. t ē i attractōe q̄ attrahit aerē t i ispiratōe spaciū t lōgitudo: t sentit i pectoꝝ suo iflāmatōem. ñ i eo q̄ ē sub hypocōdrijs. sic̄ sentit ille cui⁹ si-

N cōplexiōe ca. t sic. i ventre vicente aggregāt signa ꝓplexionis calide t signa cōplexiōis sicce t i cōplexiōe gdē cali. t bu. aggregant signa cōplexionis ca. p mixta cum signis ꝓplexiōis bu mide. ꝓplexio aūt fri. t bu. t ꝓplexio fri. t sic. sūt fz mo dū quem narrauimus. VII.

Um ex signis ꝓplonis ca. t sic. in ventre nā sit fitis t ex signis cōplonis bis i vētre p accidēs sit appetitus pot⁹ frigidi: t ex signis cōplonis fri. t bu. nā i vētre sit paucitas sitis: t ex signis bis cōplonis p accidēs i vētre sit appetit⁹ potꝰ cali. t res iste accidunt boi pp mēbra alia sic̄ pp mēbra q̄ sūt i pectore. s. coꝝ t pulmonez: dixit ga. būc fmonē de nā vētris donec nō erres: t putes q̄ sitis t appetit⁹ pot⁹ frigidi aut pot⁹ ca. sint signa pp̄a cōplonis ventris. t ga. expōit sermonē suū illum t dicit. VIII.

Apertinus potus fri. aut ca. nō ē. p̄ꝫ signū cōplonis vētriz.

Differētias ꝓpōit ga. inter signa vētris cali. t fri. t iter signa plmōis ca. t fri. assūpta pp sitiz donec nō fiat error in aliq̄ eoꝝ. Et fmo ei⁹ ē itellectus t ipe ēt ꝓplebit fmonē i signis cōplonis plmonis sic̄ fecit i signis vētris. IX.

Lle c⁹ plmo ē sic⁹ nā si expuit superfluitates phlegmaticas nz cū fmōe neq̄ cuz

tussi nz cũ vtroq; simk: t ille c⁹ pulmo est bu. expuit superfluitates flegmaticas aut cũ loq̃la aut cũ tussi aut cũ vtroq; simk: t signum alió illi⁹ c⁹ pulmo é sicc⁹ é vox clara: t illi⁹ c⁹ é bu. é vox rauca. t qñ vtr̃ ẽt ex maiore voce t acutiore currũt i cãnaz pulmõis ei⁹ superfluitates phlegmatice. X

p Propterea q; dixerat añ q; q vtr̃ ex voce qõ é maior t acuti⁹: t ꝯcurrũt p illud i cãnã pl̃monis ei⁹ superfluitates: t ẽ signũ é illó hũiditatis pl̃monis ei⁹. Cõsequẽter ponit hũc sermonẽ ita t dixit qõ magnitudo vocis t paruitas ei⁹ ñ sũt signa alicuius ꝯplonis donec ñ erret aliqs p ẽmonẽ ei⁹ ꝑmũ Deide dic̃ q; magnitudo vocis é seq̃ns ãplitudinẽ cãne pulmõis: t superfluitatẽ vtutis exit⁹ aeris ex pectoꝛ subito. t quitas vociꝰ é seq̃ns strictur̃ canne pl̃monis: t ꝰbilitatẽ vtutis exit⁹ aeris ex pectoꝛe subito. XI.

i Am dixim⁹ q; calidiꝰ qñ é addita nã dilatat mẽbꝛ: t qñ é frigiditas addita nã ꝓstrigit membꝛa: ꝓp B q; accidit vt matẽ vox i magnitudie t quitate a cõplone cãne pulmõis: ñ p essentiã sz p accidens qñ caliditas nãlis qñ est addita i B membꝛo dilatat ipz: tẽ tis ẽ ex caliditate i vẽtre: t qñ bibit ẽt ñ sedat eiꝰ sitis stati: t potꝰ frigidꝰ sedat eã plus q̃z sedet eã potꝰ mltũ calidꝰ. Et qñ q̃z sedat siti eiꝰ c⁹ ẽ hec ꝯplexio aer frigidꝰ ẽt qñ attrahit eũ: t ñ sedat siti eius cã c⁹ sitis ẽ caliditas i vẽtre. Et silr ille q ẽ scõz ꝓtrariũ hꝰ dispositõis sentit lesiõz ab aere frigido qñ ispirat eũ: t istud ẽ ex maiorib⁹ significatiõib⁹ sup frigꝰ pulmõis. Et sic̃ hñs hãc dispositionẽ qñ attrahit aerẽ frigidus sentit ex eo lesionẽ mãifeste: t frigidꝰ silr amat attractionẽ aeris calidi t expuit superfluitates phlegmaticas qñ logt̃ t cũ tussi. IX.

s Siccitates ꝯo pulmõis sine superfluitate sũt: t pure a phlegmate: t vocẽ hñt clarã: quẽadmodũ t hũiditates obscurã qdẽ t raucã opanr̃ vocẽ. Incurrũt ãt eis superfluitates magis t acutius loqui volentibus.

c Jus ãt cꝰ é pl̃mo siccꝰ ñ ẽ superfluitas q̃z expuat: t vox eiꝰ é clara. Illi⁹ aũt cꝰ pl̃mo é hũidꝰ vox ẽ ñ clara rauca. Et qñ vtr̃ ex voce q̃ ẽ maior t acutior currũt i cãna eius pulmõi superfluitates. X.

n On ꝯo ipa vocis magnitudo a caliditate fit quẽadmodũ neq; puitas a frigiditate fit: ꝛ h qdẽ ab ãplitudie trachee arterie fit t ex exsufflatõe vehemẽtiori: puitas ꝯo ꝓtraria seq̃t.

v Ertũ magnitudo vocis ñ fit pp caliditatẽ: ꝛ magnitudo vocis fit pp ãplitudinẽ cãne pl̃mõis: t superfluitatẽ vtutis exit⁹ aeris ex pectore subito t puitas vociꝰ ẽ seq̃ns cãs q̃ sũt ꝓtrarie istis. XI.

i Taq; neq; sp nz pricipalr: ꝛ ꝛz accñs t ex solis nãlib⁹ crasibus supuenientibus nõ ꝯsequit̃ vocis magnitudo t puitas.

On q̃ oꝛ spvt seq̃t magnitudo vocis t

n eiꝰ puitas caliditatẽ t frigiditatẽ: nz ertã qñ cũ magnitudie vocis eius sunt caliditas t frigiditas ẽ illud ex eis ipsis signuz: verũ ñ non ẽ ex eis nisi p accñs t sequit̃ illud cõplexio nãlis: ñ cõplexio accidẽtal̃. XII.

q Oniã ꝯo hmõi oꝛgana pp crasiz fcã sũt talia. s. ãpla vl̃ stricta tal̃ vox ꝯseq̃t: t ꝓpea ex voce ẽ aliqd de nãli crasi colligẽ. Et emi vox lẽis lenitatẽ trachee arterie seq̃t: t aspera asperitatẽ. Lẽitas ꝯo arterie ꝓtẽpantiaz crascos seq̃t: asperitas ꝯo siccitatẽ. Asperitas sigdẽ ieq̃litas q̃dã ẽ scõz coꝛpꝰ dinꝫ. Arteriam vero opaꝫ durã omiomerõ ptiũ ei⁹ siccitas: in eq̃lẽ vero ei⁹ dispse hũiditatis idigẽtia. ad cũdẽ vero modũ nz acuta vox. nã sine angustia gutturis: nz grauis sine latitudine fieri ꝑt. Angustia. n. natural̃ filia ẽ frigiditatis: ãplitudo ꝯo caliditatis. ꝓportiõabilr vero naturalib⁹ dijs vocũ q̃ scõz passionẽ pficiũt̃ cognitões existentes efficiẽtiũ cãrũ: sũt ꝺ qbus oibus i his q̃ de voce dicta sũt sufficiẽter determiatũ est.

Dod ẽ: qꝛ cũ mẽbꝛa officialia ñ sũt fm

q dispõnẽ scõz quã sũt nisi pp ꝯplexionẽ suã t dispositio vocis fit seq̃ns dispõez mẽbꝛoꝝ officialiũ: oꝛ pp hoc q̃ cõpares ex voce scõz ꝯplexionẽ suã naturalẽ: ide ẽ q̃ vox lenis seq̃t lenitatẽ cãne pl̃mõis: t vox aspera seq̃tur asperitatẽ ei⁹: t lẽitas cãne pl̃mõis seq̃t eq̃litatẽ ꝯplexiõis sue: t asperitas ei⁹ seq̃t siccitatẽ ipsi⁹: qꝺ ẽ. qꝛ asperitas ñ ẽ nisi diuersitas i coꝛpoꝛe duro. Et ñ fit cãna pulmõis dura nisi pp siccitatẽ mẽbꝛoꝝ similiũ ptiũ ex qbus ẽ ꝯpositio ei⁹: t ñ fit i ea diuersitas nisi pp diminutõez hũiditatis sparse in ea. Et silr ꝛ vox acuta natura ñ ẽ pole vt fiat nisi cũ ꝯstrictõe cãne pl̃mõis t epiglotti: vox grauis ñ fit nisi cũ ãplitudine ei⁹: t strictura eius gñaꝫ ex frigoꝛe eius innato. t ãplitudo eius gñaꝫ ex caliditate ipsius innata: t ꝛz cõparationẽ spẽrũ vocis naturaliuz sũt spes q̃ accidũt ꝓpter egritudies: fũt ꝙ t illa signa significantia causas facientes eas. Jam ergo determinauimus omnia illa determinatõe sufficiẽti i libꝛo nostro ꝺ voce. XIII

g Lic ꝯo dial̃ ptes q̃ itrisec⁹ sũt nõ leues hñt crascos cognitões. tẽrãdũ ẽ tñ ea p aditus ꝛ nocẽtia cog̃scere. ãplⁱ⁹ t ꝛz naturaliũ potẽtiaꝝ opatões. Scñ ẽ ãt i tertio loco ꝺ cãis gyniuscuiusq; potẽtie ẽ vtut) t vitij dñatrix ẽ crasis. Crascos igt̃ cognitões t spes dicte sũt.

Eliquoꝝ mẽbꝛoꝝ ꝯplexiõis signa sup

r eũ significãtia sũt occlta. verũtñ cõuenit

Fundación Unión

si ē vtus pectoris fortis extrahēs aerē subito fit vox magna: ⁊ si n̄ ē fortis n̄ ē vox magna. Et si frigiditas nāl' cōstrigit cānā pulmōis: tūc si vt⁹ pulmōis ē fortis expellēs aerē vice vna ē ab illo vox acuta: ⁊ si nō expellat ipz seqt̄ ipz vox pua: nō ē g̃ magnitudo ei⁹ nz puitas signū ꝓpuz alicuius caliditatis nz frigiditatis: iz sūt signa p accidēs. Cōplexio āt ꝯtigēs. s. frigida p accidēs n̄ ipmit oīo aliqd ī magnitudine vocis: nz ī paruitate eius nisi assidueť: ⁊ stet ī mbro vocali loco ꝯplexiōis radicaľ. XII.

De lēita te vocis.

i N B ſmōe oñdit gal. q. lēitas vocis fit pp hūiditat multitudinē sparse in mēbro. nā ipsa rorat ⁊ hūectat ipz: ⁊ qñ miuitur exsiccať mēbruz ⁊ gñať ī eo asperitas. qđ ē: qz ptes ei⁹ remanēt eleuate: qm̄ loca ī quibus erat hūiditas eua cuanť ab hūiditate: q̄re diuersificať situs ptiū eius. accidit g̃ asperitas. ⁊ h̄ hūiditas qñ addiť ad eā eleuāť loca eius. diuersificāť g̃ ptes cāne pl'mōis: ⁊ accidit ex hoc vt aspereť vox. Et dr̄ia iter illā ⁊ pmā ē: qz cū hac ē raucedo ⁊ sputū supfluitatuz phlegmaticaꝝ. Et qñ res iste sūt exposite tē iā faciūt ēt egritudines mutationis ī voce ab eisdē cāis: ⁊ curatio cuiuslz eaꝝ ē p cās ꝯrias. Intellige g̃ illđ ⁊ tunc ē ſmo eius itellectus. XIII.

i Ste ſmo cōis ē ꝯphēdēs canones signoꝝ ꝯplexionū mēbroꝝ interioꝝ. Et sūt tres canones. vnus eoꝝ ē p illđ qđ iuuat illa mēbra. nā qñ nos videmus aliqd cōferre eis: extrahimus p illđ ꝯplonē eoꝝ. Et scđs ē p illđ qđ nocet eis mēbris. naz qñ videmus aliqd nocere ill' membris: p illđ extrahimus ꝯplexionē eoꝝ. Tertius ē p opatiōes vtutū eoꝝ nāliū. nā qñ mutanť scimus ex mutatiōe eoꝝ q cōplexio eoꝝ iā mutať. Mēbra āt iteriora q̄ n̄ dixit gal. nominibus suis ⁊ signis ꝯplexionū suaꝝ ī eo qđ pteryt sunt itestina ⁊ renes ⁊ vesica ⁊ matrix ⁊ barbalon vrine. i. yritides pori: ⁊ diaphragma ⁊ fel ⁊ splen: ⁊ reliq̄ mēbra similiū ptiū itriseca: quoꝝ eē n̄ exposuit ī eo qđ pteryt. ī cano neāt alio sūpto ex opatōibus vtutū nāliū ē nece itellige

Per frigiditatem nō opanť vtutes nāles.

tibi vt ide cōeris ſz dispōnē vt significes sup ea per ea q̄ iuuāt ea ⁊ nocēt eis ⁊ p opatōes vtutū eaꝝ nāliuz. Opatōes āt vtutū nāliū iā dicte sunt ī tertio tractatu megategni in causis p q̄s ꝯplexiōis fit rectificatio cuiusqz illaꝝ virtutuz. Et bōitas eaꝝ ē p quā ꝯplexionez ēt fit ⁊ cōruptio earū ⁊ ipārū malitia. Et ego q̄dē iā ꝯpleui remēoratione signoꝝ ꝯplexiōis. XIIII

q Ue vero pp magnitudinē aut plasmationē aut nūerū aut positionē labūť ita se hn̄t: Quecūqz igr̄ cadūt sb sensu: cog̃sci facilia sūt Eoꝝ vero q̄ n̄ cadunt sub sensu: h̄ qdē difficilia sunt ad cognoscēdū: hec vero ignota sunt.

m Embroruz q̄ lesa sūt ī magnitudine sua: aut ī forma sua: aut ī suo nūero: aut ī situ suo: q̄cūqz sub sensib⁹ cadūt eoꝝ cognitio ē facil'. Eoꝝ vo q̄ sub sensib⁹ n̄ cadūt: alia sūt quoꝝ cognitio ē difficilis: alia quoꝝ cognitio oīo ipossibilis. XV.

c Apitis igr̄ magnitudo ⁊ figura ⁊ cū eo cerebri māifesta est vt prius dictū ē: scđz hoc vero ⁊ thoracis: ita vero ⁊ q̄cūqz labunť scđz hōplatas: aut hūeros: aut brachia: aut cubitos aut sūmas man⁹: aut hyschion aut suras: aut pedes: nō ē difficile cognosceť: siue scđz plasmationē lapsū sit aliqd taliū: siue scđm magnitudinē: siue scđm nūerū aut ordinationez ꝯponētiū ea. Manifeste vero ⁊ opationum ī vnoquoqz sunt lesiōes.

m Agnitudis capitis ⁊ figure eius ⁊ magnitudis cerebri cū illo ⁊ figure ei⁹ illđ oē eē māifestū ē: ⁊ iā nominauim⁹ illđ añ: ⁊ silr̄ ē dispō ī pectore: ⁊ ſz hoc exēplū n̄ ē difficil' cognitō eē spatularū ⁊ hūeroꝝ ⁊ adiutorioꝝ ⁊ brachioꝝ ⁊ volarū ⁊ ancharū ⁊ coxarū ⁊ cruꝝ ⁊ pedū. fit āt nocumētū ī vnoquoqz horuz ī forma: aut ī q̄ntitate aut nūero: aut ī ꝯpositōe ptiuz q̄ sunt ī vnoquoqz eoꝝ ex qb⁹ ipz ē ꝯpositū: ⁊ nocumētū cuiuslz horū opatōis ē māifestū. XVI

e A vo q̄ intra corpus sūt: n̄ oīa sūt cog̃sci possibilia.

i N mēbris āt interiorib⁹ oīb⁹: nō ē pole cognoscere eorum esse. XVII.

re ī tractatu tertio ex tractatibus suis: ī cāis. qđ ē: qz ostēdit ī B li. q ex vtutibus nālibus nō ē aliq̄ pēitus q̄ opeť p frigus: ⁊ q ipe n̄ opāť nisi p caliditatē qñ fit ꝯpar hūiditas aut siccitas: ⁊ p eius additionē ⁊ diminutionē eoruz opať vnaq̄qz vtus. vbi gr̄a. attractiue ꝯplo q̄ opať ē caliditas q̄ ē pls ⁊ siccitas tpata: ⁊ retētiue caliditas eq̄l' ⁊ siccitas q̄ ē plus. Digestiue vo caliditas addita ⁊ hūiditas tpata: ⁊ expulsiue caliditas ⁊ hūiditas tpate. Intellige g̃ illđ ⁊ n̄ errabis sic errauit hybēmesange: ⁊ isaac israelita: ⁊ q tenēt sentētias āboꝝ ⁊ putant q retētiua opetur per frigus ⁊ sic. ⁊ expul. p frigus ⁊ hu. Hoc ē g̃ vltimū ſmonis ī signis ꝯplonis mēbrorū. Et manifestū ē q q studet ⁊ exerceť ī oībus q̄ narraui n̄ occultabiť ei mod⁹: nz cā signoꝝ oīs ꝯplonis siue sit nāl' in q busdā mēbris: aut accn̄talis: aut ī dispōe q̄ nō ꝓportionať nz ad sanitatē nz ad egritudinē. Jā g̃ ꝯpleuit signa generis pmi. s. ꝯplonis: ⁊ remanēt duo alia gn̄a. s. gen⁹ sūptū ī mēbris officialibus: ⁊ gen⁹ cōe ī mēbris similiū ptiū ⁊ mēbris officialibus. XIIII.

p Ostq̄z ꝯpleuit cognitionez canonū signoꝝ oīuz oīs ꝯplexiōis siue sit ī corpe siue ī aliquo mēbroꝝ: ⁊ ē pmū gen⁹ lesionis nā: icipit hic ī cognitiōe canonū signoꝝ generis ſi ex generibus lesionū nā: ⁊ ē illđ qđ fit ī cōpōne mēbroꝝ officialiū. ⁊ dic̄ q signoꝝ hui⁹ generis sūt tres spēs: q̄rū vna ē facilis cognitōnis: ⁊ h̄ ē q̄ cadit sub sensu. h̄. n. n̄ idiget nisi studio p visū tm̄: ⁊ scđa idiget vt extrahať ei⁹ cognitio ex eo qđ ꝯtinet ⁊ ꝯphēdit. h̄ ē difficil' cognitōis: veꝝ tn̄ ē possibilis. Tertia āt cognitio ē ipossibil' oīo: ⁊ nō ē ī ea pole nisi extimatōe ppi q̄ tm̄. ⁊ ipse exponit has tres species ī sequentibus. XV.

i N B loco oñdit ga. q signa eius qđ accidit ex nocumēto ī ꝯplone cuiuslz mēbroꝝ apparētiū sensu sciunť p sensuz: ⁊ signa eius: qđ accidit ex nocumēto ī cōpōne cuiuslz mēbroꝝ iterioꝝ q̄ ꝯtinēt ⁊ ꝯphēdūt mēbra apparētia sciūť ex mēbris ꝯsimilib⁹ sensat' q̄ ꝯtient ipz. Cuius exēplū ē cerebꝝ. ipz. n. ē mēbꝝ iterius ⁊ ꝯtineť: ⁊

Fundación Uriach

ꝓbēdūt illō ossa capitis ꝙ ꝫ illō ꝫ ꝙ sūt figure hoꝝ ossiū segr̄ illud ét cerebꝝ: ⁊ filr ét pectus. magnitudo ät eiꝰ ⁊ ipsiꝰ puitas qñ sūt ñ sequẽtes illō scōz ꝙ sūt ipōdiles dorsi: tūc ipa sunt duo signa ḡtitatis pulmonis ⁊ corꝺis. XVI.

p Ostḡ euigilare fecit nos sup signa nocuñti i ꝓpositō nibꝰ mẽbroꝝ apparentiū: ⁊ sup signa nocuñti i ꝓpõne eius qō ẽ ex mẽbris iterioribꝰ: vel ñ ꝓtinẽt illō: ⁊ ꝓbendūt sup ipꝫ mẽbra apparẽtia. ⁊ ꝓportiōauit ét B ad illō qō cadit sō sensu: dic̄ būc ꝫmonez vt faciat scire p ipꝫ eẽ signoꝝ mẽbroꝝ iterioruꝫ: qz ét ipa diuersificāt diuersitate alia. i7

Ostinxit i B ser
o mone ga. iter signa nocuñtoꝝ ꝓpõnit iterioꝝ mẽbrorū: ⁊ euigilare fec̄ sup vnūqōqꝫ eoꝝ ⁊ dixit: ꝙ ex eis sūt ḡrū cognitio ẽ possibil̄ i qbusdā corpibꝰ: ⁊ sūt mẽbra i qbꝰ ẽ pole vt emineāt ⁊ eleueñ sup illō qō cōtinet ea extrisecꝰ ⁊ ill̄ similia. ⁊ ex eis ẽ ḡrū cognitio pēitꝰ ẽ ipossibil̄ p signa mäifesta ⁊ sunt mẽbra i qbꝰ ipossibile ẽ vt emineat ⁊ eleueñ qō ẽ sup ea: ita vt ñ sit pole i eis cōgscere signa eoꝝum. qñ ñ eminēt nz eleuañ qō ẽ sup ea. redit ḡ eẽ coꝝ ad B vt fiat cognitio signorū coꝝ p estimationez ꝓpinquā. ⁊ illiꝰ exēplū sūt stōachꝰ ⁊ vesica cū i qbusdā hoibꝰ emineat ⁊ eleueñ qō sup eos ẽ de muscul: possibilis ẽ cognitio signoꝝ coꝝ ex figura musculoꝝ: q sūt supra ea tūc ñ ẽ cognitio signoꝝ coꝝ possibilis nisi p estimationẽ ꝓpiquā. ⁊ illud ẽ cā ḡre nos ḡsiuimus cognitōez signoꝝ vtriusq: sic̄ ingrimus cognitōnẽ alioꝝ signoꝝum ab

De qbꝰ mẽbris cognitio nō fit nisi secūdū estimationẽ possibilis.

Entrẽsiqdẽ eiusdā ita puñ ⁊ rotūdū ⁊ ꝓpẽsuz iuxta
v hypocõdriū vidi: vt manifeste appareret scōz circūspectionẽ ꝓpriā ⁊ vidẽtibꝰ ⁊ trägẽtibꝰ. silr vidi ⁊ vesicam cuiusdā extra positaz ⁊ paruā: ita vt si aliqñ tardaret ad egestionẽ vrinaꝝ tumoꝝ circūscriptus appareret mäifeste: nō tū alioruz que itrinsecꝰ sūt mäifestā dedit mihi cognitionẽ aliqñ. Tentare tñ oz cognoscere vt pole est ꝙ virtutẽ ⁊ vitiuz eoruz: ⁊ si ñ scōz disciplinā certam: sed ſm coniecturam quandaz artificialem.

s Tomachū qdẽ iä vidi in quodā homie puñ rotundū eminentẽ i locis q̄ sub hypocondrio sunt dōec declareñ aspiciẽti ipm ⁊ trägẽti terminꝰ eiꝰ ꝓprius scōz rotunditatẽ declaratiõe sufficiẽti. ⁊ silr vidi vesicā eminẽtẽ puā ita ꝙ qñ bñs eā tardarer pum ab vria: apparebat i loco eius iflatio determiata termino manifesto. De reliqs ät mẽbris iterioribꝰ non scio ꝙ aliqd apparuerit mihi ex eis apparatiõe mäifesta. verūtñ oz vt conemur iquātū possumus vt sciamꝰ saluteꝫ eorū ⁊ eoꝝ corruptionẽ. ⁊ si nō ẽ possibil̄ eoꝝ cognitio cognitiõe vera: tunc saltẽ est per estimationem propinquā. XVII.

v Eluri si ita accidat epati vidi quosdā iä ⁊ mltos graciles qdẽ venas bñtes: sic̄ colore vero vniuersū coꝝpꝰ: ⁊ si paulo äplius cibi itulerint ⁊ magis si sint iflätia ⁊ spissa ⁊ glutinosa: bos qdez velut quodā põdere iposito ⁊ suspẽso scōz dextꝝ hypocõdriū sentiẽtes i pfūdo. hos vero cū extrẽsiõe q̄dā dolẽtes. i bis ḡ ꝓueniẽs ẽ paruū eẽ epar ⁊ angustū i suis exitibꝰ.

c Tego pono tibi exẽplū i epate. iä eni quosdā vidi quoꝝum nūerus ẽ mltus. quoruz vene erät stricte: ⁊ colores coꝝ i toto coꝝpe erät fedi: ⁊ si sumebät ō cibo supfluitatẽ p̄cipue si cibꝰ erat iflatiuus grossus vi scosus: sentiebät qdā corū i latere ōxtro ab eo qō ẽ sub hypocõdrijs q̄si i p fūdo eẽt res granis posita sup aliqd ⁊ suspẽsa cū aliquo: ⁊ sentiebät qdaz coꝝ tẽsionẽ dolorosam. Estiaui ḡ sup istuz cꝰ ẽ bdispō ꝙ epar ciꝰ puuz est strictoꝝ meatuū. XIX.

Lrex ät vidi flegmaticū totū scōm habitudinẽ: vorñ tẽ vero quotidie cho. ci. agnoui ḡ oporteñ me egestiones eiꝰ videre: ⁊ mimi me habuerūt fellis. Cognoui ḡ ex hoc signo feleuz humorẽ emittẽtẽ poruz nō paruā eiꝰ partẽ in pilleron vẽtris trāsmittere: vt in qbusdā apparet animalibus.

c Tvidi vix i cꝰ toto coꝝpe erät testi mõia victorie flegmatis: ⁊ cū illo vomebat oi die co. ci. vidi ḡ ꝙoporteb̄at me ꝺiſpẽsẽ ⁊ studerare dispõnẽ egõis eiꝰ. ⁊ vidi cõi egõne puā valde. Iudicauī ḡ i hoc ꝙ ex meatibꝰ i qbꝰ expellit̄ co. ꝓcedit ps magna ad iferiorẽ pt̄ stomachi: ⁊ ẽ locus quẽ dicunt medici portā vtriſq: ex mẽbris iteriorib⁹ ḡrum nihil cadit sub sensu. nō. n. ẽ via ad cognitionẽ signoꝝ hoꝝ mẽbroꝝ significatiuum sup nocumenta eoruz. nā ſm veritatẽ ⁊ nō cognoscunt signa eoꝝ nisi p estimationẽ ꝓpriquā vitati. ⁊ ga. vigilare fac̄ sup hāc estiationez ꝓpi quā ⁊ vicit. XVIII.

De signis paruitatis epatis.

Stimauit gal. estimatiõe ꝓpi
e qua veritati. s. ꝙ epar cit paruum strictorum meatuz ex tribus rebus. vna earuz ẽ strictura venarum, naz cum vene nascañt ex epate. significat strictura earū puitatẽ eiꝰ. ⁊ quando epar est parū: meatus eius sunt stricti. Et secūda ex colore fedo. boc. n. significat frigus cōplonis epatis. Et tertia est ex eo qō facit cibus iflatiuus grossus ⁊ viscosus: boc. n. significat stricturam meatuū epatis. significat ét paritatez eius ⁊ strictura meatuz epatis. qō est; qz facit in eo opilatiões accidere ⁊ grositudies ḡre segr̄ opilatiões tensio coꝝ: ⁊ facit grositudo coꝝ dolorẽ grauez. ⁊ nō faceret iste cibus illud accidere i epate nisi eẽnt meatꝰ eiꝰ stricti: ⁊ nō eẽt vt meatꝰ epatis essent stricti si nō eẽt ꝓ uitas eius. XIX.

De signis effusionis colere ad iferiorẽ ꝓtez stomachi.

Stimauit gal. secūdo estima
e tiõe ꝓpinq̄ veritati ꝙ ex meatibꝰ ex q bus expellit̄ cho. ꝓcedit pars magna in inferiorem partẽ stomachi ex tribus rebꝰ. Una earū est ꝙ vidit testimõia flegmatis vincẽtis i coꝝpore viri: ⁊ hoc nō significat ꝙ corpus sit cholericū. Et scōa significatō est ex vomitu cho. ci. in oi die: hoc. n. significat cho. q̄ aggregata ẽ i stomacho. Et tertia ex cõsideratiõe egõnis. h. n. exigit vt sit effusio cho. ci. ⁊ ciꝰ exit ꝰ cū ea oi die ⁊ illud iä ꝓuatum erat.

postq̄ g̃ aggregate sūt iste tres res: t iaz viderat ꝟ in q̄busdā aialibus p anatomiā: iā ꝓuenit vt sit ps meatuz co. āpla effūdēs co. i stōaco: estimauit g̃ q̄ ex istis meatib⁹ āplis in illo viro vēit ps maioz ad iferiozē ptez stōachi t fūdit i eo co. t euomit ille oī die. Sciuit g̃ p hāc estimatiōnē q̄ erat flegmatici cōpis. t q̄ illō q̄ vebat ex eo oī die nō significauit i eo victoriā co. nāl: sz āplitudinē ei⁹ q̄ ꝓuenat cū stōaco ex pozo kīstis fcil. XX.

p Ermonē suū istū: t iste res significāt. vult q̄ strictura vēaꝝ significet q̄ in puitate ꝛpatl ē lesio t strictura meatuz ei⁹: ppea q̄ vene fūt nate ex epate: t oz q̄ q̄titates earū sint fz q̄titatez ꝛpatl: t ꝟ ē res q̄ appet i anathomia. t q̄ ēt inuenit q̄ vomit⁹ co. ni. oī die cū apparitōe signoꝝ flegmatis significat q̄ in pozris selt ē lesio: q̄n vēit ex eis ad stōacū q ē maiō t āpliō q̄ oz. et istō ē res q̄ raro appet i anatōia t vſ i q̄busdā aialib⁹ fm ꝓziū illi⁹ q̄ō oz exbi: t illō q̄ō opz ē illō q̄ ꝓuēit ex eo ad stōachū sit mai⁹ t ampli⁹. Postq̄ g̃ euigilare fec nos sup ꝟ q̄ iste exbit istas res p anathomiā dedit canonē cōez i cognitiōe inuamētoꝝ t nocumētoꝝ signoꝝ ꝓpōnis mbroꝝ iterioꝝ nā: t dixit q̄ illud scit ex cognitione mbroꝝ iterioꝝ p anathomiā: t ex cognitōe opatiōuz mbroꝝ: t ex cognitiōe inuamētoꝝ eoꝝ. g̃ cū ista tria puenīūt nob estimam⁹ ex eis estiatōe ꝓpinq̄ sup nocumīta mēbroꝝ iterioꝝ fcā i eis nā. t iā q̄ dē ga. edidit i vnoq̄z .s. ex anatōia: t ex opatiōib⁹: t inuamētis libꝝ faciēs adipisci totū cui⁹ scia ē nēcia ex q̄b⁹ docet q̄ vlt studē sup ea p̄pitiā t visū: t reméozat ex ipsis cognitiōis eoꝝ ei⁹ q̄ō oblit⁹ ē ex eis. qui g̃ vult hāe cognitiōez dispōis ꝓpōnis cuiuslz mbroꝝ iterioꝝ icedat via ga. t exbat illō ō anatomia t opatōib⁹ inuamētis sīc exbit ga. puitatē epatl t strictūrā meatuū t vēaꝝ eius ex puitate vēaꝝ t ex colore malo. Nā color

narū: sicut iā vidim⁹ in q̄busdā aialibus illō. XX.

X q̄b⁹ manifestū ē q̄ i rēotis a sēsib⁹ valde ꝑficit ad cognitōez ex anathomijs apparētiū mbroꝝ notitia t opationū t vtilitatū inēt̄oib⁹. Scriptū ē ät ō oib⁹ his separati i alijs negocijs: ō q̄b⁹ in fine toti⁹ oīonis dicet̄ q̄a cognoscēdi amātes discē: singli quoꝝ ōsiderāt scire ex quo maxie negocio eligere oportet.

r Es ät iste significāt q̄ cognitio ei⁹ q̄ō apparet i anathōia t i nēt̄io operationū mēbroꝝ t vtilitatū: t inuamētū coꝝ ē magni inuamēti cognitōe eius q̄ō occultatur a sēsu. Qui ergo vult vt fortis fiat super significationē in cozporib⁹ i q̄b⁹ sunt filia istis nocumētis cōuenit ei vt exerceantur in anathomia: t i inuentione operationū mēbroꝝ t inuamentoꝝ eoꝝ. Et ego q̄dē iā scripsi in oī spē ex istis speciebus libꝝ singularem: t rememoratoꝝ libroꝝ aliozuz in fine sermōis i isto libro: vt sciat diligēs disciplinam in quo libro inueniat scientiaz

cuiuslz rei ex eo cui⁹ neccaria est scia. XXI.

s Ed ō his sufficiēter dictuz est.

T i eo q̄ō dixius

c ō hoc caplo ē sufficiētia. XXII.

Uecūq̄z ꝟo i plēti egra sūt cozpa cog̃scere oz. Sz hec q̄dē sensib⁹ subiacētia i mutatōe coꝝ cognoscunt q̄ scōz nāz eis ifūt i magnitudie t colore t figura t nūero t positiōe t duricia t mollicie t calitate t fritate dīa.

Oꝛpora aūt q̄ sūt

c ifirma nūc. s. cozpora q̄ iā ifirmata sūt oz vt significes sup ea si sint cadētia sub sēsu p mutationē ei⁹ q̄ō hūt i suis naturis de quātitate magnitudinis t coloris t figure t numeri t situ⁹ t diuersitate t duricie t mollicie t calitate t friggiditate. XXIII.

n On appentia ꝟo t vlr q̄dē discē sit lesiōib⁹ opatōuz aut egōnib⁹ aut dolorib⁹ aut tūoribꝰ: ꝓter nāz āt q̄busdā hoꝝ aut oib⁹.

e T si sūt ex eis q̄ fi apparēt sēsui: tūc oz vt significet sup ea vſr aut p opatōiz cōruptiōz aut p ea q̄ pcedit ex eis: aut p dolorē: aut p grossitudinē: aut p miozatiōez malus significat ex mutatione inuamīti epatl: t ex opilatōe ciboꝝ iflatiuoꝝ grossoꝝ viscosoꝝ: t ex dolore t extēsione in parte dextra. XXI.

s Ignificat p ꝟ caplz: caplm nocumīto ꝝ fcōꝝ nā in mēbris q̄ō ē eis in ꝓpone. t q̄ō ē ex eis in ꝓpōne. t ex istis nocumītis n̄ ē aliqd q̄ō sit egritudo: verūtū nocumētū i ipa nā mbri accit ei: aut ex ipo ꝑn⁹ g̃niatiōis sue. aut post illō: demū segit ipz t fit ei sīc nālis dispō i eo. XXII.

p Ermutat gal. postq̄ euacuat ē a dictiōe canonū signoꝝ nocumētoꝝ mēbroꝝ nāliuz ad dādos canōes sig̃ꝝ nocumītorū mbroꝝ egroꝝ. Et q̄n vificat nomē nocumītorū nāliū sūt fz snīaz ei⁹ q̄dā nocumīta nō nālia: t q̄dā n̄ exercitia a nā. n̄ nālia āt sūt pp exitū eorū ab eq̄litate nāli. n̄ ex cūtia āt a nā sīc: q̄n n̄ nocēt opatōi nocumēto sēsato. Nocumīta ꝟo egra sīc q̄ꝝ vnūq̄q̄ noez opatiōi mbroꝝ nocumīto sēsibili: t pp illō nolāt nocumēta exercitia a nā. Et g̃nia nocumītoꝝ coꝝ sūt eadē q̄ t g̃nia nocumētorū ꝑoꝝ sūt. sz dīa inter vtraq̄z ē q̄ ista nocent opatōib⁹ nocumēto sēsibili: t illa n̄. Et diuidit ipe ꝟ nocumīta: t dicē q̄ nocumīta mēbroꝝ q̄ cadūt sub sēsu sūt facil cognitōis: q̄n sūt sūpta ex eo q̄ō vſ i istis mbris ex mutatōe q̄litatū coꝝ et colōe ispoꝝ t figuraꝝ eorū t sit⁹ ipoꝝ t diuersitate ipoꝝ t duritie t mollitie t calitate t friditate. Discipls. n. q̄n exercetur i opatione plagaꝝ t collyrioꝝ n̄ occultāt ei ex istis reb⁹ signa cuiusq̄ egritudis mebroꝝ apparētiū. XXIII.

Ropterea q̄ no

p mētū opatōis fcz a lesiōe accidēte a nā ē isēsibile: t dedit i eis q̄ p̄missa sūt canonē i signis ei⁹: t nocumētū opationis fcīt a lesione q̄ ē sensibile. dat in signis ei⁹ canonē aliū q̄ ē ꝓter ꝓmū. Prim⁹ q̄dez sūpt⁹ ē ex trib⁹. s. ex anathōia: t opatiōib⁹: t inuamītis. Dic āt ē sumpt⁹ ex q̄tuor reb⁹. Una earuz ē opationum mutatio t eaꝝ corruptio. Et opatiōuz q̄dē alie sunt cōes: alie sunt ꝓpe. Cōes aūt

De necessitate anothomie.

De diuisione nocumētoꝝ t ꝟ differētia inter ea.

De opatiōib⁹ cōib⁹ t ꝓpriis.

sūt opatiōes triū radicū. s. pulsus. ipe autē mutat̄ mutatione cuiuslibz mēbroꝝ: ⁊ sic ē sēsus ⁊ motꝰ voluntariꝰ: ipsi ēt mutant̄ p dispōes egras: ⁊ sic cibatio. Opatōes. n. eoꝝ mutāt̄ mutatōe mēbroꝝ. Et iā oñdit hy. ī li. pnost. pl'es haꝝ reꝝ: ⁊ pscrutatꝰ ē exq̄site ga. aliā cognitōez rei pl'sus totiꝰ corpis. Prope āt sūt opatōes q̄ appropant̄ vnicuiq̄ mēbro: sic renes q attrahūt aq̄sitatē hūoꝝ. ⁊ ē vria: ⁊ fel attrahit co. ⁊ splē melācolicū hūorē: ⁊ itestinū expellit illō qd̄ aggregat̄ ī eo ex egōne: ⁊ attrahit sibi a supioribꝰ aliqd aliō. Et scda ē illō qd̄ pcedit a supfluitate quā expellūt mēbra iteriora ab iterioribus ad exteriora: sic vrina: ⁊ qd̄ egredit̄ cū ea: ⁊ egō: ⁊ qd̄ egredit̄ cū ea: ⁊ sputū: ⁊ qd̄ egredit̄ cū eo: ⁊ mucꝰ: ⁊ sudor: ⁊ sordities auriū: ⁊ lachrie ⁊ reliq̄ q̄ sequunt̄ has superfluitates ⁊ q̄ currūt cursu eaꝝ ex coloribꝰ ⁊ odoribꝰ ⁊ subijs. Et tertia ē ex doloribus cum oī mēbro appropata ē spēs doloris. Doloris autē spēs mlte sunt. Ex eis. n. ē dolō pulsatiuus ⁊ ē ille q vicinat̄ arterijs ⁊ dolō stimulatiuꝰ ⁊ ē ille q factꝰ ē in pānicu lo. ⁊ dolor grauatiuꝰ: ⁊ ē ille qui factus est ī mēbro pauci sensus: aut cui penitꝰ ñ ē sēsus. ⁊ dolor pūgitiuꝰ: ⁊ ē ille q factꝰ ē ī mēbris sup q̄ vicit nā pānicloꝝ. et dolor apostēosus: ⁊ dolor mōdicatiuꝰ: ⁊ dolor extēsiuꝰ: et dolor stupefactiuꝰ. Et q̄rta ē grossitudo ptrāsiēs rē nālē. Figura. n. hꝰ grossitudis mltotiēs figurat illō qd̄ ē sb illo mēbro cꝰ exēplū ē qd̄ vr̄ ī apate gibbositat̄ epat̄ muscl's q ē sup ipz lūaris figure. qñq̄ ēt diuersificat̄ egritudo vl' grossitudo ꝟz māz q̄ gñat ipz. Et ex ea. n. ē sāguiea: ⁊ colica. ⁊ flegmatica. ⁊ melolica. Ex istis. n. q̄ttuor rebꝰ exhibit̄ canō cōis ī cognitōe egritudis iterioꝝ mēbroꝝ: aut p vnā eaꝝ. aut p pl'es q̄ vna eaꝝ: aut p oēs eas. XXIIII.

De spēbꝰ doloris.

Nihil valet vsia nisi reducāt̄ ad particularia

Postq̄ ōdit ga. canonē cōez ī cognitiōe egritudinū mēbroꝝ iterioꝝ: ⁊ oēs res cōes sūt isufficiētes ī doctrina dōec expādant̄ ad pticl'aria: icipit pticulariter ī cognitōe sig̃ꝝ egritudinū cuiusq̄ mēbroꝝ: ⁊ icipit a cerebro sic icepit ab eo ī cognitōe sig̃ꝝ dispōnū nāliuz. Nūerauit q̄ spēs signoꝝ egritudinū eiꝰ: ⁊ dixit q̄ sunt. 5. vna eaꝝ ē spēs pmixtiōis mētis. i. dsipiētie: nā qñ cū ista sūt voces ⁊ saltꝰ: sigificat victōiā co. ci. aut. co. ni. aduste. ⁊ qñ cū ea sūt qes ⁊ taciturnitas: significat victoriā hūoris melolici aut flegmatici. ⁊ qñ cū ea sunt vigilie significat victoriā siccitat̄. ⁊ qñ cū ea ē subeth ⁊ stupō significat victoriā hūiditatis. Et scda ē spēs imagiatōis eiꝰ qd̄ imaginat̄ ex rebus sēsatis. ī hac. n. quando imagines sunt ꝯueniētes rebꝰ sēsat̄: tē duo vētres añriores ex vētribꝰ cerebri sūt salui. ⁊ qñ sūt icōueniētes: ⁊ sūt ordiate ordie ñ bono: significāt egritudinē vētr̄ medij: ⁊ corruptōez cogitatōis vl' cognitōis. ⁊ qñ obliuiscit̄ ⁊ ñ recordat̄: significat egritudinē vētris posteriōis. ⁊ qñ sūt ñ ꝯueniētes significāt egritudinē duoꝝ vētriū añrioꝝ. Qñq̄ āt cōrūpit̄ imagiatio ⁊ remāet mēoria sic ꝯtigit d viro d q̄ dic gal. q: putabat q ī domo eiꝰ eēnt qdā tubicie. ⁊ pcepit eos expelli. postq̄ q̄ ꝯualuit recordatꝰ ē istiꝰ: ⁊ nō ē oblitꝰ eiꝰ. Et qñq̄ cōrūpit̄ cognitio ⁊ remāet mēoria ⁊ imagiatio sic accit ī alguesgues. i. mentis aliēatōe qñ hō solus loq̄t̄ secuz. Et tertia ē nocumēta motuū volūtarioꝝ. ⁊ opz tibi vt itelligas cū his ēt nocumēta sēsuū. nā qñ isti. s. motꝰ ⁊ sēsus destruūt̄ ex toto ī cōpe: significāt aut apoplexiā: aut palysiz vl'ez aut ꝯgelationez aut pfocatiōez mēricis. Et qñ dstruunt̄ ex vna duaꝝ ptiū cōpis significat palysis: sz apoplexia: ⁊ palysis accit vl'r ex opilatōe in cerebro accite. Apoplexia qdē fit ab opilatiōe q̄ īplet cerebꝝ ⁊ pbibz cursū spūs aial'. Et palysis qdē fit ab opinatōe q̄ īplet vnā duaꝝ ptiū cerebri. ⁊ qñq̄ dstruit̄ sēsus ⁊ motꝰ aliq̄ꝝ mēbroꝝ sine alijs ⁊ significat illud opilatiōez ī nucha. aut ī nēuis veniētibꝰ ad illō. Et ego iā vidi virū cꝰ sēsus pedū oīo dstructꝰ fuit a coxis vsq̄ ad pedes. dōec icidēt aliqs aut secaret cū spada aliq̄ mēbra pedū eiꝰ ⁊ ñ sētiret illō: ⁊ motꝰ eiꝰ fuert rēanētes: ⁊ moratꝰ ē donec factꝰ ē hydropicꝰ ⁊ mortuꝰ est. Judicaui q̄ sup illū q euēit extreme pti nuche nocumētū nō ꝯpletū ⁊ dstructꝰ ē sensus pedū eius. ⁊ nō dstructꝰ ē motꝰ eoꝝ. ⁊ si nocumētū eēt ꝯpletū dstrueret̄ ēt motus eoꝝ. Et q: puenit ex h nocumēto vapor ad epar eiꝰ: ⁊ cōrūpit ꝯplōnē eiꝰ ⁊ secutus ē illō hydropisis. Et mltotiēs qdē apat̄ cerebꝝ aut nucha: aut nerui abscidūt̄: ⁊ seq̄t̄ illō dstructio sēsus ⁊ motuū volūtarioꝝ q pcedūt ad mēbra q̄ sūt sub loco nocumēti illoꝝ mēbroꝝ. Et qñq̄ accit vt apet̄ cerebꝝ aut qdā pānicloꝝ eius: q̄re pmiscet̄ itellēs: ⁊ dclaratio horū mēbroꝝ q h mēbꝝ sit apatū: exhibit̄ ex doloribus. Quarta ē spēs eiꝰ qd̄ pcedit ex palato: ⁊ aurib⁹ ⁊ naribus: ⁊ ex supfluitatibus. sube. n. haꝝ supfluitatū: ⁊ colores eaꝝ et odores eaꝝ hūorē nocētē ī cerebro significāt: sic accidit mihi ī pñti tpe. dscēdit. n. ex cēbro meo ⁊ ex palato ⁊ cuz mucho hūiditas salsa ca. vehemētis putredis. et āte illō prexerā itinere lōgo ī sole estat̄: et fatigauerā mētē meā mltū valde: ⁊ replet̄ fuerā cibo. accit q̄ mihi h egritudo tiorosa. ⁊ ē qnta spēs doloꝝ q accidūt ī eo. isti. n. dolores sūt diuersi. ⁊ ipi oēs noiant̄ noie cōi soda. qd̄ est. q: ex eis ē qdā pñatiuus. ⁊ aliꝰ ē quē sētit hō cū stimulatōe ⁊ mordicatōe vehemēti. ⁊ alius ē quē sētit cū extēsiōe vehemēti a circuitu. ⁊ alius est quē sentit cū reuolutōe aut tinnitu: ⁊ loca sode sūt diuersa. aliꝰ ē. n. q ꝯphēdit caput totū: ⁊ noiat̄ dolor ouās. alius q ꝯphēdit vnā duaꝝ ptiuz cerebri: ⁊ noiat̄ emigranea. ⁊ alius ē q sētit ex craneū. ⁊ aliꝰ ē q seq̄t̄ itra craneū in pfūdo. ⁊ iste qnq̄ spēs sūt exposite ī libro cognitōis egritudinū membroꝝ iterioꝝ. ⁊ tu qdē inuenis mltos medicoꝝ specificantes vnāquāq̄ eaꝝ. ⁊ dicūt q signū tale significat egritudinē talē q̄ accidit a cā tali sic epilepsia: ⁊ melancolia: ⁊ scotomia: ⁊ spasmus:

De signis egritudinis imaginatiue

De spēbus sode

Quō possit sēsus dstrui motu nō destructo.

ꝛ tetanus:ꝛ mẽ ifantiũ:ꝛ icubus:ꝛ tu gdem stabis super vnũqȯq; signoꝝ egritudinũ cerebri ꝓpaꝝ ei:silr̃ et accñ tiũ ei p cõitatẽ q̃s ipe nõ noiauit ꝛ egritudinũ q̃ accidũt a nocumẽto qȯ segr̃ illȯ qȯ nascr̃ ex cerebro.ſ.nocumẽ tũ qȯ segr̃ nuchã aut quosdã nernos aut ꝛsiderabis egri tudinẽ q̃ accidit cerebro ex nocumento qȯ ascẽdit ad ipz ex gbusdã ñbris vt a stȯacho:aut ex remb⁹.ꝛ ex eo qȯ ñ nũerauit:c⁹ gdẽ ẽ egri tudo.ꝛ c⁹ gdẽ ẽ accñs seq̃ns egritudinez sic̃ epilepsia ꝛ spasm⁹ꝛ stu por ꝛ tremor:ꝛ salt⁹ ex libris ga.in gb⁹ ipe ex gsite pscrutat' est vo ctrinã baruz rex:sic̃ li ber ei⁹ I morbis ꝛ accñ tib⁹:ꝛ liber ei⁹ in cogni tiõe passionũ iteriorꝝ mẽbrorꝝ scies.XXV.

On est pole vt n apẽr corrant ac cidat opilatio i eo ĩplẽs vẽtres ei⁹ sic̃ pole ẽ illud i cerebro. nã mors aũcedit ad il luz c⁹ ẽ ante illȯ. ꝓpri mi.n.q moriũr subito non accedit eis nisi q effudit hũor ad cozda corꝝ subito aut apaꝝ pãniculi corꝝ ꝛ gelcũt cordis mot⁹ p illud:ꝛ moriũr statim bȯ sine cã mãifesta. Qui ãt mori tur ex timore terribili aut gaudio magno fa cto subito: tẽ illȯ ẽ pp resolonẽ spũs a cõde. In gaudio gdẽ egredi tur ipũs ꝛ sãguis subi to simul:ad exteriora: q̃re extinguiť calitas inata sicut extingnitur ignis ex vehementia euentatio nis. In tioze vo redit spũs ꝛ sãguis ad iteriora:ꝛ extinguiť et calitas inata subito. sic̃ extinguiť ignis q cooꝛiť cum re aliq̃ ꝓhibẽte ei⁹ expiratiõz. Et signa gdẽ significãtia egri tudies cordis sũt.8.spẽꝝ. Una caꝝ ẽ ispiratiõis malitia. Inspiratio nãq; magna ꝛ velox ꝛ freq̃ns significat cali tatẽ additã i corde:ꝛ caꝝ tria significãt frig⁹ additũ i coꝛ de ꝛ fmõe absoluto vnicuiq; modoꝝ malitie inspiratõis ẽ significatio ꝓpa.ꝛ ga.gdẽ exgsite pscrutat⁹ ẽ ẽtermina tionẽ illi⁹ i li.suo q ẽ ẽ malitia ispiratõis. Et scba ẽ tremor cordis accñs i eo.ẽ.n.significat effusionẽ mãe ad coꝛ aut pãniclos ei⁹.qȯ ẽ aut vapor melolicus aut hũiditas:ꝛ faĉ malitiã ꝛplonis i ipso. Et tertia ẽ mutatio pulsus i gñib⁹ suis.ꝛ.vnaq̃q.n.spẽꝝ plius ꝛ pticularia ei⁹ hñt significa tionẽ ꝓpriã sup illȯ qȯ accidit cordi ex nocumẽtis ꝓpriis sibi:aut qȯ accidit sibi p cõitatẽ ẽfor. Et q̃rta ẽ ex veloci tate ire ꝛ tarditate ei⁹. velocitas.n.ei⁹ significat calitate. ꝛ tarditas ipi⁹ significat friditatẽ.ꝛ neĉe ẽ tibi vt ꝛpares oẽs istas resꝑ res nãles. Et qnta ẽ spes febriuz ꝛ ga. gdẽ exgsite pscrutat⁹ ẽ fmonẽ i eis i li.febr.ꝛ i li.crisis: ꝛ i li.ȯ igẽio sanitat. Et sexta ẽ ex frigõe cõpis: ꝛ fmo i eo ẽ ẽtꝛ fmoni i feb.ꝛ qñ scit vnũ ẽtioꝝ scit ꝛ reliquũ. nã cãe fri goris corꝑis oẽs sũt ẽtre cãis fe.ppea q· fe.ẽ calor in toto cõpe. Et septa ẽ ex colore corꝑis. Color.n.cõpis mutat ꝛ iterat mutatõe dispõis cordis ꝛ alteratõe ei⁹. Et octaua

A vo q̃ fm epar
e ex hũoꝝ idigẽtia
ꝛ abũdãtia: et cõ uersiõe colozis i nõ nãles discolozatões: ꝛ adhuc ex his q̃ sũt ꝑz digõnẽ aut nu trimẽtũ aut supfluoꝝ egõ nẽ imutatis:ꝑz pderibus scoz ipz ꝛ tumoꝛib⁹ꝛ do lozib⁹ ñ i regiõe epatis tñ ꝑz ꝑz ꝓpassiões q̃cuq; fiũt alicui mbro: vt sũt disme spes ꝛ tussis.

Up egritudies ãt
e q̃ accñt i epate oz vt significet ex diminutiõe chimoꝝ ꝛ additõe coꝝ:et mutatiõe coꝝ a dispõib⁹ suis nãlib⁹ ad dispõnẽ egre diẽtẽ a nã et ex malitia co lozis et ex mutatõe q̃ accit ex sparsione nutrimẽti i coz pe aut i assilatõe sui cũ mẽ bris:aut i explsione ei⁹ qȯ expellit ex eo ex supfluita tib⁹:et ex grauitate ẽt q̃ sẽ

ẽ ex dolozib⁹ accñtib⁹ i eo.ꝛ hoꝝ dolozũ ples sũt accñtis aie sic̃ trisitia ꝛ agusti a ꝛ furoz q· aũt accidat ei dolor in seipso illȯ min⁹ vel paꝝ morat ꝛ plõgat ꝓpterea q· aial morit ante ꝛfirmationẽ dolozis i corde.XXVI.

e Pes signoꝝ egritudinũ epatis sũt.5.spes. Prima ẽ sũpta ex opatiõib⁹ ei⁹.ꝛ ẽ mutatio ei⁹ q̃ mutat chi mos i q̃titate ꝛ q̃litate. In q̃titate qdẽ ẽ diminutio chi moꝝ ꝛ additio coꝝ. In q̃litate vo ẽ mutatõ hu moꝝ a dispõib⁹ suis nã lib⁹ ad dispõnẽ execũtẽa nã.ꝛ fmo i hac ipe ẽ lõ guo:ꝛ sufficit i eo i ꝑ loco remẽotario sume vni⁹ significatõis sup residu uz ei⁹.ꝛ ꝑ sũma ẽ. q· ex a stȯacho ꝛ ab itestino ieiũo sugẽdo ex cibis et potib⁹ attrahit cibuz et decogt ipm ꝛ faĉ ex eo chimos.4.ſ.sãguinẽ.co. flegma.ꝛ melolia. Cum q̃ accidit i eo egritudo ꝓhibet ipz ad ꝑ vt faci at chios istos.4. fm q· oz. q· si egritudo ẽ mali tia ꝛplonis fride addit i gnãtõe flegmat⁹:ꝛ mi nuit reliq̃s coꝝ.ꝛ si est malitia ꝛplonis ca. ad dit i gñatõe co.ꝛ minu it reliq̃s coꝝ. Et multo tiẽs gdẽ apaꝝ epar apa te ca. aut accit i eo ma litia ꝛplois ca. ꝛ aburit hu.ꝛ gñanť modi co.di uersaꝝ spẽꝝ. Spes aũt co.ci.sũt rubea clara ci trina ſbtil⁹ꝛ citrina silis vitello oui ꝛ prasia ꝛ q̃ bz colozẽ idicũ.ꝛ q̃ ẽ vt ziniar.i. viride eris. fleg matis ãt spes sũt dlce acetosũ ꝛ ispidũ ꝛ salsũ ꝛ vitreũ. ꝛ spes hũoꝝ melolici sũt duob⁹ mõis. Un⁹ coꝝ ẽ ei⁹ qȯ at trahit splẽ ꝛ ẽ fex sãguis ꝛ supfluitas ei⁹ ꝛ alter ẽ q· aburit ex hũoꝛib⁹. hũozes ãt q· aburũt ꝛ ꝙuertũt i co.ni.sũt spes co.ci.ꝛ flegma salsũ ꝛ hũoꝛ melolic⁹ ꝛ sãguis. Site q̃ sunt spes.9.co.ni.sex ex adustiõe cuuslibz spẽꝝ co.ci.ꝛ vna ex flegmate salso.ꝛ vna ex hũore melolico.ꝛ vna ex sãguie. Et sãguis ipi⁹ sũt duo mõi. pur⁹:ꝛ ipur⁹. pur⁹ ẽ mã nutri mẽti ñbroꝝ: ipur⁹ ẽ q effulus ẽ i veis cũ alys hũoꝛib⁹ q· mixt⁹. iste nãq; ẽ filis oĩb⁹ hũoꝛib⁹ fligs pp nutrita q̃ re mẽotari ñ ẽ i hac bõa. Qñq; ãt declinãt sãguis ꝛ vnusq;sq; hũoꝝ a ꝛplone sua eq̃li q· egritudico epat⁹.ꝛ fit aut min⁹ aut plꝰ aut magis addite eq̃li. aut magis addite frigatis: aut magis addite calefactis. aut magis addite siccitat⁹.ꝛ qñ mu tat significat egritudinẽ in epate. Et spes scba ẽ sũpta ex malitia colozis. colo.n. mutat ad malitiã: aut pp coz aut pp epar. Cũ q̃ coz ẽ tulum tẽ mutatõ ei⁹ pp ep ẽ solũ:ꝛ scit q· mutatõ ei⁹ ẽ a cõde aut ab epate p illȯ qȯ ẽ cũ eo ȯ cor pib⁹ alys.ſ.ex signis.nã qñ tñ pp ep fit signũ aliõ ꝛpro pať ei. exẽplũ illi⁹ ẽ colo⁹ plũbe⁹ qȯ significat frig⁹ i epate q̃ ispiratio ꝛ plius sũt ꝑz dispões suas.ꝛ spes tertia ẽ sũ pta ex mutatõe sua q̃ accidit i spliõe nutrimti.ꝛ assilatõe ei⁹ cũ mẽbris ꝛ i eo q· de expellit ȯ ipo ex supfluitatib⁹.ſ. exterina epar.n.q̃ ifirmat gñat hũores q̃s abhorret mẽ bra q̃re accidũt ab illo egritudies diuerse.sic̃ scabies ꝛ li

Dolor in cõde ꝓsgnat n ꝑs gn lacrimat.

Malitia cõplonis calide mꝰ toties ac cidit in epate.

Mutatõ coloris fit aut pp c. par aut pp co

Simmano

petigo:t albaras:t verruce:t morphea:t lepra:t alopitia t alia ex eis q̄x ꝓpetas ē vt gñeř i eo qđ appet de corpe ex egritudib⁹.t ē illud qz mēbra expellūt istas supfluitates ad cutē.t coartanť i ea pp grossitudinē suā:t ōbilitatē ei⁹ ad ē vt faciat eos vaporē q resolnať ex poris ei⁹.et mltotiēs diligūt eas mbra t nō expellūt eas ad ptē cutl: sz fmanētes i mbr resudāt ad epar:q̄re gñať ab eis speci es hydropisis aut spēs fluxꝰ vētr epatici:aut spēs vomitꝰ: aut spēs ꝓuocatiōis vrie aut ꝓuocatōis mstruoꝝ.sic scies ex vbis hy.t gal.

Et spēs q̄rta est supta ex sēsibilitate epatis: t ꝓ illō qđ accidit i eo ex opilatōib⁹: t apatib⁹:ex.q.q̄q sētit malitiā ꝛplonis i se diuerse:t mōdicatōez t rēsionē.

Et spēs qnta ē supta ex sēsibilitate mēbroꝝ iter q̄ t ipz ē cōtas. nā qñ epar apať. trahiť furcula ipi⁹ ifer i⁹ t sētiť grauitas ipi⁹ i furcula: t coartať velamen:q̄re mutať ispiratio t accidit tussis. XXVII.

s Pecies signoꝝ egritudinū vētris sūt.x.Prīa eoꝝ ē nocumēta accēntalia i digōne t sūt fm viā vlem tria.s.corruptō digōis:t digōnis miotatio t ōstructio digōnis.vna q̄q ăt baꝝ significat malitiā ꝛplois i vētre.Et spēs malitie ꝛplonis sūt.9.aut.17.Aut significāt egritudinē officiale i eo:t qñ corūpiť ex eis digō aut fit miot:aut ōstruiť t ñ gñať ex eo cibus ex q̄ epar gñet cbimos.t appet corruptio digōnis i grauitate nutrimēti.ego.n. q̄q egrediť mollita.q̄q egrediť grossa non mollita.t q̄q egrediť murati odor:t egrediť cū ea aligd aliō ex eo:i q̄ iā exgsite pscrutati sūt hy.t ga.fmonē i li. pnosti. t i li.ō mōbo t accītib⁹.Et scōa ē supta ex appetitu bu.t sic. Jā .n.declaratū ē i eo qđ ꝓterųt gꝰ ōria est iter ꝛplonē malā factā a nā i vētre:t factā p accīs:q̄ bīs nālē appetit qđ ē ꝛpueniēs t sile ei⁹ ꝛploni:t gꝰ bīs accītalē appetit ꝛtiū ꝛploni ei⁹ qđ ē i vētre.appetit⁹ q̄ būidi significat aut ca. aut siccitatē i vētre:aut vtrūq̄ sil.t appetit⁹ sicci significat aut bu.i vētre ōtrari:aut frig⁹.aut vtrūq̄ sil.t pp ꝺ tacuit ga.ꝺ appetitu calꝺ t frꝺ.Et tertia ē supta ex expulsiōe supfluitatū gñatarꝝ oīum i eo.t vēter qđē expellit illas supfluitates aut ad meri:t egrediť cū sputo aut cū vomitu t cū saliua:aut ad itestina t egrediť cū egōne.Et q̄rta ē supta ex singltu:singult⁹.n.accidit sic accidit spasm⁹.t cāe faciētes ipz aut sūt fpletio:aut siccitas.vēter vo q̄q repleť būiditate aut būore mordicatio. Et siccitas facies singultū:si apꝓpať vētri soli:tē polis ē sanatō ei⁹ t si ē corpis toti⁹ tūc iā finita ē būiditas ei⁹ p aliq̄ egritudinē:t ñ ē polis curatō ei⁹.Et qnta ē supta ex eructuatōe ipe.n.significat p ordinē suū illō qđ ē ifusū i vētre: t dispōnē ꝛplonis vētris.Eructuatio qđē fumosa aut significat ea.aut būorē colericū.acetosa qđē significat aut frig⁹ aut būorē melolicū aut flegma acetosū. fetida vo significat būorē putridū effusū i vētre i aiali.salsa vo significat būorē male q̄litatī i eo ifusū:cū iā finita ē būiditas p aliquā egritudinē:t ñ ē polis ei⁹ curatio.Et sexta ē supta ex nausea:nausea.n.t subuēsio alie sigificāt būorē malū qđ ebuit vēter t fact⁹ ē yiscosus i eo qđ ē iter tūicas ei⁹ gꝰ si acci dat cū eo vomit⁹:t gescat p ipz nausea:tē ille malus būor ifusus i vētre ēt iā penetrauerat.t vt⁹ ei⁹ ad tūicas illi⁹ g qñ egrediť ꝓ vomitū ōstruiť q̄litas ei⁹ mordicatiua.Et bumor qđē effusus i vētre aut attrabiť ad ipm ex toto.aut ita ē vt exbat ipz:sic accidit i fame vehemēti: qñ tūc ipse redit t attrabit ex mēbris circūstātib⁹ t effūdunť ad ipz spēs venēi diuerse:aut ita gꝰ mbra ipa expellūt ad ipz illō qđ aggregať in eis ō veneno. t multotiēs gdez gñanť i vētre ipo ex supfluitatib⁹ cibꝺoꝝ t potuū būores mali aut flegmatici aut co.pozal' aut melācolia:aut q̄ ē sic idicū: mitū: t p spēs ei⁹ qđ egrediť cū vomitu: t p dolores t apata t mutatione ispiratōis. XXVIII.

c Afo q̄ fm pect⁹ ex disnias t tussib⁹ t doloꝛib⁹ adhuc et ex eoꝝ q̄ expuiť differentijs:opz cognoscere in pītī egra.

s Up egritudines āt q̄ accīť i pectore oz vt significeť p spēs i mutatōis ispiratōis et tussis t dolores accītes i eo er per spēs ei⁹ qđ expuiť ex eo. XXIX.

c Tfz trachēā arteriā egritudines disnia et tussis:et fz locū dolor et sputū et vocis lesio inotescūt.

s Uper egritudies accītes āt i cāna pulmonis significant mutatio ispiratōis et tussis et dolor accīs i illo loco ei⁹:et qđ expuitur ex eo: et nocumenta accītia voci. XXX.

Et septia ē supta ex vomitu:egrediť.n. cū vomitu spēs mlte bu. flegmaticoꝝ aut colericoꝝ aut melācolicoꝝ.t spēs veneni sūt diuerse. t venenū qđē ē būiditas aq̄sa subtil' horribil' q̄litatis. t q̄litas venēi est diuersa.qđ ē.qz aliđ ē lōgi quū:t aliđ qđ ē ꝓpiquū humoꝛib⁹ ꝛueniētibus corꝛpi. t aliđ est qđ bz q̄litatē malā venenosam valde.Et octaua ē supta ex doloꝛib⁹.qđ ē: qz veniunt ad vētrē mltī nerui t ꝓcipue ad os ei⁹.s.ad illō qđ est supius ei⁹. quapp sētit sēsibilitate forti nocumentū qđ est i eo:t fiunt ex eo dolores hōribiles ptaui valde:hōec mlti eoꝝ faciūt syncopi.t Ha.qđez logť i doloꝛib⁹ t dicit gꝰ cāe eoꝝ aut sunt solo ꝛtinuitatis. aut malitia ꝛplonis diuerse.t illud qđ accidit eis i vētre significat egritudinē.t est gnātio ei⁹ aut ab būore mordicatiuo: t ille humor aut ē colic⁹ aut acetosus aut salsus:aut ē a malitia ꝛplonis diuerse i stōacho:t ē malitia ꝛplonis diuerse vt aggregent i eo qđ calefať calefactōe forti: t gꝰ ifrigidet ifrigidatōe forti sil' aut humectet aut siccet.Et nona ē supta ex apati b⁹ accītib⁹ i vētre.apata vo sūt.4.s.sāguīea.flegmatica: colica:t melācholica t ex eis ēt est qđ est ꝛpositus.t multotiēs qđē oñdunť ista apata sēsui p ꝺ gꝰ ipellunt lacertos q̄ sunt supra vētrē.Et ōcima ē ex mutatōe ispiratōis Uenter.n.qñ i eo est apa aut humoꝛ ifusus aut mēbra tendiť tensione mlta t coartat velamen t extendit ipm mutatur per illud inspiratio. XXVIII.

s Pecies sigꝝ egritudinū pectōis sūt.4.vna eaꝝ ē mutatio ispiratōis:nā cuz p dilationē pectoris ingreditur aer:t p ꝛstrictiōez ei⁹ egrediať vapoꝛ fumosus: segtur qñ ifirmať vt mutenť mot⁹ ei⁹. q̄ pīllō imutatur eius ispiratio.Et scōa sumpta ex tussi qñ ꝓuenit i pectōe res doloꝛosa moueť vtus nālis vt expellat cuz tussi.t tussis qđē accidit ex cāis mltis valde:sz ꝺ nō est hoꝛa numerādi eas.Sz terzia ē sumpta ex doloꝛibus accītibus i pectōe.Et q̄rta ē supta ex doloꝛibus sunt diuersi. ex eis.n.sunt qui fiunt ab egritudie i lacertis costaꝝ.t ex eis sunt q fiūt ab egritudie i pānicul' pectōis. t ex eis q fiūt i plmōe.Et q̄rta ē supta ex spēb⁹ eius qđ expuiť ex pectore cum tussi.t spēs ei⁹ qđ expuiť sūt mlte.Ex eis.n.ē sputū sanguis.t significat solonē ꝛtinitat' vene.t ex eis ē sputū screatiōis: t ꝺ ē ex eo qđ significat victoriā flegmat'.t ex eo ē qđ significat victōiā sāguis.t ex eo ē qđ significat victoriā colē. t ex eo ē qđ significat victoriā melolie.t ex eis ē sputuz sāiei:t ei⁹ ēt sūt spēs mlte.t ex eis ē qđ significat sputū vētris būoris:aut i pectōe:aut qz attrabiť ad pect⁹.XXIX

Differentia inter malā cōplexiōem venīz facta a nā t facta p accidens.

Indicatio supta ab eructuatōe fumosa acetosa salsa

Quare dolōes fōtes t prauī valde fiūt in ore stomachi

De signis ventris apati.

Species signox egritudinū cāne pulmōis sunt. v.

a Mutatio ispiratiōis t tussis: t dolor accīs in loco eī°: t qō expuīt ex pānicul eī° t cannis eī°: t nocumēta accīsitia voci. t gal. qō tacuit de numeratiōe spēx signox egritudinis pulmonis: qm ipse é ītra pect°. Et spēs signox egritudinū ei° sūt cōpositē ex signis cānaliū ei° t ex signis egritudinis pectōis. Et qm̄ gdē accidit ex apa

tibus pulmonis mutatio colozis maxille faciei: t cū dolore accīte in eo sentiē granitas i eo qō est iter spatulas: t legē eū malicia ispiratiōis et tussis. Et sputū spumosū é ppriū ei: qō est: qz ex eo qō expuiē ex pectore aut ex cānalib° ei°: nō est aliqō spumosū. Et tacuit Hal. ét de numeratiōe spēx signox egritudinū renū: t ispēx signorū egritudinū itestinorū pp duas res. Breuiter vna est assīmilatio bax spēx i pncipio rei t altera é qz sunt itellecte ex opatiōib° eox. t ex eo qō pcedit ex eis t locis doloris t apatibus t alys. Urina. n. t qō egrediē cum ea appropaē réib° t vesice. t egō t qō egrediē cuz ea significat sup itestina. t Hali. gdé colligit signa egritudinuz ei° qō remansit ex membris iteriozibus in summa vna. XXX.

Spatum spumosuz é proprū apatū pulmonis.

Ste canō cōis ēi significatiōe t cognitōe egritudinū mēbrox iteriox: t qōcūqz é ex eis é spēs signorū egritudis cui° cām iā narrauit t enumerauit ō gbuscūqz est ex eis é de quo tacuit. t iste ca. sumpt° est ex .4. spēb°. q̄x pma est grositudo. t scda dolor. t tertia nocumēta accīsita opatōi mēbri: t q̄rta é ex eis q̄ pcedūt ex eis. Et manifestū é ex istis .4. q° i eis est nēcia scia triū rerū. q̄ p pma é scia mēbrox p anatomiā. t scda est scia opationū eox. t tertia é cognitio inuamēto eox. per cognitionē aūt mēbrox p anatomiā sciunē scie eox t que ptinuanē cū eis t cōicāt cū eis: t q̄ veniūt ad ea ab alys: t sermone absoluto vlī sciunē p anatomiā formē: t fit° eox: t q̄stitates ipox. t numer° eox. t ingredi i nūero eox illō qō venit ad ea ex venis t ēt arteryis t neruis: t reliq̄ que sunt in eis. Cognitio aūt opationū mēbrox t inuamētorū eox est nēcia: qm̄ vnūqōqz eox est creatū pp opatōez suā ppriā. t opationū ei° sunt inuamēta q̄ currūt cursu arboris illi° opationis. Cū g̃ mutaē inuamētum significat mutatōez mēbri: t silr qn̄ mutaē opatio significat mutatio mēbri: t mltoriēs gdé sunt vni mēbro inuamēta multa. quox q̄dā sunt ppria. q̄daz cōiora. q̄dā anteriora: t q̄dā posteriora. t ī ēst pole vt sit mēbro vni numero plus opatōe vna nūero. Cerebx. n. q̄uis sit mēbx vnuz t sint ei opatiōes mlte diuerse: tñ ptes ei° non sunt vne nūero. t q̄stitas nūeri eax est fm q̄stitatē numeri ptiuz opationū eax. t silr cor t arterie dilatanē p spēm villoruz t gescūt p spēm aliā villox. qō est. qz vnaqueqz arteriarum

Ropoztiōaliz xpo

p bis t i oib° alys partib° ex tumōe t dolore t lesiōe opatōuz āpli° t egōnū dīntijs cognitōes erūt.

c T xz hāc ppōtōz sūt significatiōes sup egritudies reliquorū mēbrox ex grossitudine t dolore accītib° i eis t ex nocumētis accītib° opationib° eox t spēb° eox q̄ pcedūt ex eis. XXXI.

X tumorib° qdé

c pter nāz vt i flegmonib° t scliosi t iflatōib° t berisipilis ispiciendus est

T vbicūqz in cor

e pore est grossitudo ptrāsiens q̄stitatē naturalē oz vt ingram° an sit ex apate ca. aut ex apate grani duro: aut ex molli iflāte. XXXII.

Dolores vero xz

d quē incumbūt locuz aut continuitatis solonē: aut alterationes subitas oñdit. Solnitur igiē ptinuitas iciſione t comestiōe. i. corrosione t fractura t tēsione. Alteraē vero suba caliditate: frigiditate: siccitate t humiditate.

Dolores āt vbicū

d qz sunt in corpore firi: aut significat solutōez ptinuitatis: aut mutationē multam accidentē subito. Continuitas vero soluit incisione corrosione t tensione t scissura. t suba mbri mu

Postema calm

a aliō est simplex siē apa fcm̄ de sanguine noiatū phlegmō: t apa cā. noiaē here sipila. t aliō est ꝓpositū siē spēs carbūculi: t ingrediūē i eo oēī pustule ca. ipe. n. sūt ītrātes sub ītētiōe apatis ca. t istis gdé pustul sūt noia mlta. siē ignis pstcus: t variola t formica t furunculi. t alie ex pustul. Et variole t morbilē ppetas aliq̄. qō est: quia ipi currūt cursu crisiuz malax: qm̄ antecedit eos fe. putrida t concluſa. i. sinocha ꝓtinua. t nā g. dé expellit totā supfluitatē ad supficiē corpoꝛ t gnanē ex ea variola t morbill°. In flegmone āt t berisipila t carbunclo t q̄ currūt cursu eorū fe. segē dōec ꝓpletur vigō supfluitatī i eis. et egrypty gdé noiant carbūculū sicafé. t apa grue duꝛ aliō é c° gnatio

Nota hic de qdā p petatevariolarū et morbillorum.

é ab būore melācolico. t noiaē cilirosis. t aliō é c° gnatio é a co. ni. t noiaē cācer. t aliō é cui° gnatio é a flegmate viscoso caseato: siē nodulebus t scrophle. et egrypty noiant scrophulas vētū alteguiā. i. caseatū. Apa aūt molle. i. iflatiuū é duob° modis. vnū eox noiaē iflatio: t altex noiaē atheleigi. et sūt eis spēs multe diuerse: siē pustule noiate assen t filie noctis. et ista gnanē ex flegmate subtili ca. aut salso aut alteri° spēi cui ꝓmiscet co. pua. t ex spēb° ei° sūt reliq̄ iflatōes cū gb° alr nō é pssatio. Et tu gdé potes cogscē nāz apatis ex colore ei° et dolore: t fe. ꝓcomitāte ipz: et ex velocitate mot° ei° et tarditate ei° et tactu ei° et ex ꝓpressiōe sup ipz cū digitis: ex pōne vole sup ipz. et ista q. dé apata q̄nqz ꝓponūē adiuicé: q̄re gnanē i corpore spēs multe apatū: q̄x aliō ꝓpositū é ex sanguine et co. t aliō ex sāguie t melācholia: t aliō ex sāguie t flegmate: t aliō ex flegmate t co. t ex istis apatib° ꝓpositis é cui nomē é siē adubellari t exitura. t ex eis é cui ñ é nom̄. t fm hāc silitudinē t fmo i reliqs eox. Et q̄nifestū é q° gnaē i mbris iteriōib° ex istis apatib° siē ei qō gnaē i mbris apparēti b°. verūtñ qōdā eox facē acceleratē mōtē patiētib° ipz pp nobilitatē mēbrox iteriox t vehemētiā fe. t doloris. et qōdā eox fit spacios t ppriē et cumatio. Et diuersificāt noia apatū: pp noia mēbrox. qōdā nāqz noiaē pānaritiū t est illō qō egrediē sub vngue. t qōdā eox noiaē pipleumonia. t pleuresis: t epaticum: t splenetic t apa renū. Et gbusdā eox sunt noia ppria: sicut noiaē apa cerebri: aut apa pāniculox ei° carabic° aut syriē. i. phrenesis: t siē noiaē pleuresis afosati. t sicut nominaē apa velaminis

Nomina apatū qz diuersificantī membrorū diuersitatē

Ista ē possibile vni membro plēs opatiōes eē

.i. diaphragmatis birsen: ⁊ sicut notat apa carnis mollis thauri. ⁊ sm hoc explū in relig eoz. XXXII.

i Ste sermo fac fidez expōnis partis scde canonis cōis i extractiōe egritudinū membroz interiorum: ⁊ est intellect⁹ ex expōne nra pterita. qō é: qz scissura est spes rupture. ⁊ algae. i. obtusio é spes attritiōis. Et attritio é ex spēb⁹ solonis ꝓtinuitatis: cōposita ex icisione iperfecta: ⁊ extēsione ⁊ scissura: ⁊ nolant occs gabae: ⁊ accīt aut ex obtusiōe ⁊ casu aut pcussiōe. cuz ligno aut lapide aut qō currit ℞ cursu. Soluūt g̃ i eis ptes villoz nūbri alga bē solone ñ apparēte sēsui. ⁊ mutatō i be mēbri p calorem ⁊ frig⁹: ⁊ siccitatez ⁊ būiditatē est malitia ꝓplonis diuerse. XXXIII.

De tripli ci opatiōnū lesiōe.

o Ebilitas opationis é sīc malitia digōnis absq; corruptōe cuboz: ſz si ita é vt mutet a pte sua é sīc cū resoluit stomach⁹ illō qō puenit ad ipz ō cibis: ⁊ fac ipz aut acetosū aut cbcatū. i. illi⁹ odoris e⁹ sunt pisces aut fumosuz. ſz si ita é vt ōstruat é sīc si egrediant cibi crudi ſz dispōnē sua in gb⁹ stomach⁹ nō operatus é paz neqz mlt̄ū. ⁊ ſz hāc filitudinē est ſmo in opatiōe cuiusq; mēbroz interioz ⁊ apparētiū ⁊ Ha. gdē exḡsite p scrutat⁹ est doctrinā illi⁹ i libro suo ō morbo ⁊ accidēte. XXXIIII

p Rocedūt ō mēbris ⁊ effluunt res mlte diuerse ex gb⁹ sunt q̄ sūt nā. ⁊ ex eis sunt q̄ sūt accidēs. ille aūt q̄ sunt nā sūt sīc egō ⁊ vrina: ⁊ vapor egrediēs ex poris: corpis. ⁊ p spiratōz. illa aūt q̄ sunt p accidēs sūt ea q̄ egrediunt ex istis. Iste. n. vapō significat p odores suos illud qō est in corpe: qz aliō est cui est odor bonus. ⁊ aliō ē cui ē odor fetidus: ⁊ aliō ē cui est odor horribilis: sīc est ille g apparet ex titilicis. i. sub ascellis: ⁊ apparitio boz odoz i sudore é mālifestior. ⁊ ga.

Odores vapoū significant nobis id qō ē i corpore.

taf calitate frigiditate siccitate ⁊ būiditate. XXXIII

n Occ aūt ⁊ operatio: aut leuiter: aut mediocriter: aut oino non fit.

T nocumētū accidēs i opatiōe é ſz vnū triū modoruz: aut ita vt ōbilitet aut ita vt mutet a pte sua: aut ita vt destruat. XXXIIII.

q Uecūq; ño egrediunt: hec qdē vt pticle coz q̄ patiunt: hec ño vt i ipsi⁹ contenta sm nāz.

r Es aūt q̄ effluit ⁊ ꝓcedūt ex eis alie sūt q̄ sūt ptes mēbroz in qb⁹ sūt lesiones ⁊ alie sūt q̄ sūt superfluitates ⁊ alie sūt res ꝓphēse i eis natura. XXXV.

c T oīsionē ꝓpriā vnūq̄q; faciet.

T vnāq̄q baruz speciez significat rē ꝓpriā. XXXVI

Jctū é aūt ō hmōi oib⁹ amplis⁹ ipatientiū locoz: negocio nullo hoc i arte ꝓ⁹ redigēre aut perfecte assignāre. quēadmōz igit aliō nibil corum q̄ incipiunt p fecerunt veteres.

c T iam locuti sumus in omnibus istis reb⁹ sermonem ampliorem isto i libro meo in locis dolentibus: sed nō p̄cessit nos aliquis ad icedendum i illa intentione per viam bonam cōpendiosam ꝓpriam: neqz cōsecut⁹ é i illa finē sicut nō est cōsecut⁹ eriā in aliq̄ intentionū aliquis ātiquoz: vel icepe runt eas ⁊ non compleuerūt ipsas. XXXVII.

Grotantiū qdem corpoz ex illo negocio discere oz cognitiōes. egrotatinoz vero ⁊ sanandoz ex pti sūt facultate.

c T iam ꝓuenit tibi vt accipias signa corpoz q̄ iā sūt egra ex illo libroz: ſz signa corpoz q̄ tā, prima sūt vt infirmēt aut vt sanent opz sumē ex isto libro. XXXVIII.

A qdē que sunt signa egrotatinoz i medio scōm foz maz eorū sunt que sanis ⁊ egrotantib⁹ accidunt: scōm nām quidez oia sanis sunt: p̄ter naturaz vero egrotātib⁹ inḡtum egrotant.

c T signa cōpoz q̄ appropiquāt ad hoc vt infirmēt sūt media iter illud q̄ accidit sanis ⁊ illō qō accidit infirmis oia. n. q̄ inueniunt in sanis currūt scōz rē naturalē: ⁊ oia q̄ inueniuntur in infirmis ex via q̄ sunt infirmi: sunt scōm cōtrariū rei naturalē. XIX.

i In medio ño bis sūt ōclaratia egritudinū: q̄dā ex genere exīstia eorū q̄ sūt ſz naturā: ſz in q̄ntatibus

gdem diuisit illō qō ꝓcedit in corpore i tres partes. ꝓma carū est illō qō est partes mēbroz. ⁊ nos gdem vidimus illō in multis egritudinib⁹ sicut qō egreditur cum sputo ⁊ tussi aliqō ex pāniculis cānalis pulmonis i vlcere pulmonis ⁊ vlcere cānalis eius: ⁊ sicut qō egredit ex partib⁹ itestini in vlceribus intestinorum cum egestione. secunda est illud qō est superfluitas in mēbris: sicut vina in renibus. ⁊ vesica ⁊ egestio in intestinis. ⁊ manifestū est q⁹ non est

Nō ē possibile i egritudib⁹ mēbroū suas superfluitates ee salvas

posse i egritudinib⁹ boz membroz vt superfluitates iste salue egrediantur: v. rūtamen associatur eis qō significāt eoruz egritudines sicut lapis ⁊ sanies ⁊ achortiā .i. mucillago ⁊ spes superfluitatis ⁊ putredinis. ⁊ spes vermiū. ⁊ egrediūtur in egritudib⁹ factis in pectore species sputi ⁊ in egritudinib⁹ factis in cerebro: ⁊ in egritudinibus factis i epate: sīc ōscēsiones siles loture aq̄ carnis ⁊ reliq̄ spes solutiōis epatice. ⁊ tertia est quod est comprehēsum in mēbris natura: sicut sanguis cōprehensus natura in venis: nā quando ipse egredit significat solonez ꝓtinuitatis i vena. ⁊ sm ℞ exēplum est sermoi vnoq̄q eoruz. XXXV.

Ignificantur p ista spes res q̄tuoz q̄ sunt species canonis: ⁊ sunt ille ciusq; quaruz determinationez cōplenit vnū qōq; enim particulariū eoruz significat egritudinem propriam aut aliquam partium egritudinis. XXXVI

l Ocutus est ga. in libro cognitionis egritudinum membroz patientium in egritudinibus cuiusq; membroz interioz sermonē latiorez in quo libro subtiliter perscrutatus est doctrinam signoruz cuiusq; egritudis ex egritudinibus membroruz: ⁊ perscrutatus est in residuo eius doctrinaz canonis in signis cuiusq; egritudinis membroruz. et quia non intellexit

*Rasis illud putauit.

q galie. abbreuiauerit
t dimiserit egritudines
q̄ signa nō docuit: t di
xit in ōterminatiōe sua
qua determinauit esti
mationem suam quam
habuit de intentionibus
libri galieni in membris
passibilibus q gal. dimi
sit t non docuit omnia si
gna. t q opz vt noscetur
liber ei⁹ cognitio egritu
dis q̄rūcūq; mēbroz pa
tiētiū: t nō peepi. q gal.
fuerit ꝓfēt⁹ i eo q dimi
sit i canonib⁹ suis q̄s do
cuit i eis: vt exciteť disci
scipulus in inueniēdo illō
p illos canones. significa
uit q̄ i seipo artē t nō idi
guit itētiōe ꝯsideratiōis
i libro B. t B é lucrū ma
gnū q mereť gal. maxi
mā laudez: t ꝯsequť Ra
sim in vituperatiōe p B q
suo malo itellēn tetigit
ga. t manifestū é ex ſmo
ne Ha. q ipe é cōplēs do
ctrinā artis medicine. t
nos iā explanauim⁹ illō
i libro nſo quem noiami
mus i doctrina artis me
dicine. XXXVII.

Vmpa-
tur rasi q
si itellectu
artificiū i
libro.

Um i egritudib⁹
c manifestis cadē
tib⁹ sub visu t ta
ctu nō sit neciū edere li
brū q̄ sciāt signa coz ab
scidit gal. sermonē: t fi
niēdo dicit q liber ei⁹ in
cognitōe passionū mem
broz iteriorz suffiť in co
gnitiōe signoz egritudi
nū. qō est. q̄ q studet in
eo scit ét signa egritudi
nū mēbroz apparentiū
t residuuz ſmonis eius
é itellectū: t ipse ꝯplebit
exponé ei⁹ in eo qō futu
rum est. XXXVIII.

Ostquam peesset
p Galie. t docuit si
gna q̄ accidunt sa
nis ex nocumētis curre
tib⁹ ſm rem nāle: t do
cuit signa q̄ accidūt īfir
mis ex nocumentis cur
rentibus ſm contrariuz
rei naturalis: docet in B
sermone q signa q̄ signi
ficāt q coz⁹ q appropi
quat ad hoc vt ifirmeť
sunt media inter illa. s.
permixta sunt ex signis
sanoruz: t ex signis egro
rum. XXXIX.

aut tpib⁹ pmutata. q̄dā
ꝯo ex his q̄ sūt ꝑter nāz
qdez sz minora his q̄ in
egritudinib⁹ sunt.

Igna āt coz po
s rum q̄ appzoxi
māt egritudini
sūt scōm terminos i eo
qō est iter illa t ista. Et
ex his. n. sūt q̄ sūt ex gñe
reruz nāliū: verūtamen
permutanť in q̄ſtitatib⁹
suis: aut in suis disposi
tionib⁹: aut i horis suis
Et ex eis sunt q̄ sunt ex
genere rez q̄ egrediunť
a natura: verūtamē sunt
miora t magis diminu
ta q̄z ea que accidūt in i
firmitatibus. XL.

T ꝓpter hoc t
e dispōnes he cō
poz q̄cūq; egro
tatiua cēvideť: neutroz
sūt: t ōclarantia ꝯo ipa
sūt signa. Primo qdez
h sanitates ōsignant: se
cūdo vero egritudies. t
sūt eadē signa scōm pri
mā habitudinē t sana.
t egra: t neutra.

T silr est dispō
e cozpoz que ap
propiquāt egri
tudini ipsi ex dispōnib⁹
q̄ nō ꝓportionāt ad sani
tatē nz ad egritudinē. t
signa etiam significātia
ipz ñ significāt i primis
nisi illā dispōnē: deide si
gnificant mō. scōo egri
tudines. fit g̃ vnū signuz
in ꝯparatōe ad aliq̄d ex
signis ꝑter aliquid ex si
gnis q̄ nō significāt sani
tatē nec egritudinē. XLI

A eo qdē q tā
i exīstem dispōsi
tionem demon
strant neutra: in eo ve
ro q futurā declarant
egra.

T ex signis q̄ sigi
c ficāt egritudinez
ex via qdē q̄ signi
ficāt dispōné q̄ é i cozpe:
nō significant sanitatē nz
egritudinē. t ex via qdē
qua significāt dispōnem
que fiet post significant
egritudinē. XLII

Ecūdū vero ean
s dem rōnem q̄cū
q̄z apparét i egrotantib⁹
signa sanitatis: dicēť qdē
sana eo q futurā sānitatē
denicient. Dicent ꝯo t
egra inq̄ztū egritudinem
exīstem oſidūt. Et mani
festū ē qdē q̄ si vtroq̄z
sūt ōclaratia: dicent neu
tra ſm vnū aliq̄d signifi
catoz neutroz voce.

T ex hāc rōcina
c tionem ét signa q̄
apparét i ifirmis
t significāt euasionē di
q̄ signa sunt salutis qñ
ipa idicāt sanitatē q̄ fiet i
eo qō é post. t dicētia q
ipa sūt signa egritudinis
ppea q̄ significāt egritu
dinē pſētē t qñ significāt
duas dispōnes: té sūt ex
signis q̄ nō ꝓportionāt
ad sanitatez ꝓprie nz ad
egritudinē ꝓprie ſm ali
quē modoz quos signifi
cat h dictō. i. ſmo nr nec
sanitas nec egritudo. 43

Ibil ꝯo mirāduz
n é eadē signa tres
hāc rōnes i dīfīti
bus hitudinib⁹: t sana:
t egra: t neutra dici.

T nō etiaz si
e gnū vnū ꝓportio
net ad istos tres
modos ꝑ ꝯparatōes diuer
sas t dicāt q̄ é signuz sa
nitatis t signū egritudi
nis: t signum neqz sani
tatis ꝓprie: neqz egritudi
nis ꝓprie. XLIIII.

b Ecest expositō
signoruz corpo
rum que appro
pinquāt infirmitati. qō
est: quia sunt permixta
ex signis sanitatis t ex
signis egritudinis: t ex
signis quidem sanita
tis tunc quando per
mutantur signa ista ab
eo secundum q̄ sunt:
aut in quantitatibus su
is: ita q̄ adduntur aut
minuuntur. aut in qua
litatibus suis ita q̄ per
mutantur eorum dispo
sitiones naturales ad
illud quod egrediēs est
a natura aut in horis su
is: ita vt permutentur
hore signi vnius: cuius
exemplum est vt antece
dat appetitus cibi aut
tardetur. ex signis autē
egritudinis quando ex
istis signis apparet ali
quid i corpore sano: tūc
in principio apparitio
nis eius quantitas est
parua: t virtus eius est
debilis. deide additur:
t significat propinqui
tatem casus corporis i
egritudinem. t quando
completur cadit corp⁹
in egritudinem. XL.

Am quidem
i fuit dispositio
que non pro
portionantur neque ad
sanitatem neqz ad egri
tudinem trium specie
rum. Et signa corporuz
que appropinquāt egri
tudini sunt signa huius
dispōnis. necesse é ergo
vt sint ét species signo
rū corporuz que appro
piquāt egritudini tres.
t hec quidē signa sunt:
aut permutatio signoruz
sanitatis: aut diminu
tio signorum egritudi
nis. t debilitas eorum.
ergo significatio horuz
signoruz diuersificatur
ſm comparationem eo
rum. ipsa nanque quan
do comparantur ad sa
nitatem significāt eam
et quando comparanť
ad dispositionem medi
am significant ipaz mo
do alio: et quando ꝯpa
rantur ad egritudinem
significant eam. XLI.

Ignia que significat corp⁹ esse ppīquū egritudinē: ipsa quidem in p̄mis significant dispositionē p̄sentem in corpore. ḡre est significatio eorum p̄sens supra dispōnēs mediā. ⁊ significatio eorum futura super egritudinē que erit. XLII.

e Ignia q̄ appent infirmis ⁊ significāt euasiones sic̄ signa digōnis ⁊ vehemētie virtutis ⁊ tolerantie ei⁹ significāt ona dispōnes. vna earū ē q̄ significatio earū ē p̄ns sup egritudines: ⁊ significatio eaꝝ futura est sup sanitates. q̄ñ q̄ significāt sup infirmitatē ⁊ sup sanitatē sil: tūc sūt ex signis vni⁹ modoꝝ dispōnis que non est sanitas. neq; egritudo. XLIII.

De trib⁹ significationib⁹ signoꝝ cōplete digestionis.

N signis digō
e nis ꝓplete sunt significationes tres. Una earū est. q̄ ipa significant egritudinē p̄sētē. ⁊ cōa est. q̄ significāt sanitatē q̄ fiet i ꝓximo: ⁊ tertia ē. q̄ significāt dispōnes q̄ nz ē sanitas nz egritudo. et scōm hoc exē pluz est rō cinatio ois significāt⁹ significationes diuersas ⁊ ꝓportiones diuersas. qō ē. q̄ nō ē mir si signū vnū significet per comparatōes diuersas res diuersas. XLIIII.

Ntētio illa ē i
i tētio in q̄ n sūt signa significātia egritudniē p̄sētē: fz significāt aut egritudinē p̄teritā sicut signa iuēta i corp⁹ cōuale scētiū: aut dispōnē aliā sic̄ signa q̄ inueniūtur i corporibus senū significātia ōbilitatē calitat⁹ inate ⁊ victoriā frigoz⁹ ⁊ siccitat⁹ sup mbra radicalia. XLV

b Oc itellectum est sup. XLVI Oc est intellectum ⁊ exposi

Ecūdū ꝓo alteꝝ
s significatū q̄cūq; ex egritudib⁹ ꝓualescētib⁹ isūt signa dicim⁹ neutra fz q̄ arbitroꝝ: ⁊ ea q̄ sūt in senectute. hac igit rōne oia sub plēs cadūt itellect⁹ ⁊ rōnes.

e Tdicim⁹ fz itē tōez aliā p̄ter hāc itētōez q̄ signa q̄ inueniūt i corpe q̄ morāt ab egritudine sūt ex signis q̄ non significāt sanitatē nz egritudinē. ⁊ silr signa q̄ inueniūtur in corpib⁹ senū. ⁊ oia signa ista ꝓportionant di uersis ꝓportiōib⁹. XLV.

Ecūq; ꝓo signa
q pfecte sanis isunt sub sola sanoꝝ ca dunt cognitione.

s Ignia aut q̄ inueniunt i corpibus sanis i q̄b⁹ nō ē egritudo nō proportionātur nisi ad sanitatem. XLVI.

e Tq̄cūq; egrotātib⁹ ñ sunt mālse stātia futurā sanitatē: sub sola ⁊ hec egroꝝ cadunt cognitione.

e Tsigna q̄ inueniūt i infirmis: ⁊ nō idicāt sānitatē futurā ipsa ēt ñ ꝓportiōant nisi ad egritudinē tm̄. XLVII.

d Ē his q̄dē deinceps dicetur.

Tdicēt̄ alia si
e gna in eis que sūt post. XLVIII.

Ture ꝓo egritu
f dis signa ꝓnosti ca pcurram⁹ p̄ꝛ: duplici ꝓo erīte coꝝ dīa

Tdicam⁹ in p̄ri
e mis signa q̄ idicāt egritudinez futurā: ⁊ istoꝝ sic̄ dixim⁹ sunt due spēs. XLIX.

a Egrediamur p̄ri

ora quantitatib⁹ aut q̄litatib⁹ aut tpib⁹ non ipsis ꝓp̄ijs formis pmutata ab his q̄ sunt scōm nāz.

Tdicam⁹ in p̄ri
e mis illō signū q̄ ex his ñ ē pmutāt rē nālē nisi in q̄titatib⁹ ⁊ dispōnib⁹ ⁊ in horis nō i ipsis gñib⁹ ei⁹. L.

Elut oꝛexis cibo
v rū itēsā aut remis saz aut que nō fz tēpus consuetū fit.

J sit cibi appetit⁹
s addit⁹ aut diminutus: aut ptāseat horā: q̄ currit ꝓsuetudo vt moueat. aut declinet ad cibos cū qb⁹ nō currit ꝓsuetudo. LI.

a Ut nō fm ꝓsuetā ciboꝝ egōne superfluoꝝ: fz fm egestionē ē paucoꝝ aut plmoꝝ aut humidioꝝ aut durioꝝ.

Tvt sint supflui
e tates cibi q̄ precēdūt pauciōes q̄titate aut plēs ea: aut leuiores aut duriores. LII

i Taꝝo ⁊ hūidoꝝ supflnū idigentia aut abūdātia p̄ter nāz: aut coloris aut ꝓsistētie pmutatio aut tpibus cuōnis.

Tsilr ēt ē i dimi
e nutōe supfluitatū hūidaꝝ ⁊ additōe eaꝝ mutātiū rē nālē: aut mutatio colorū eaꝝ aut ēntiaꝝ eaꝝ aut horaruz cuōnis eaꝝ. LIII.

e Tvigilieꝝ mult⁹ son⁹: aut i tpe nō ꝓsuetudo: fz hoc ꝓoꝝ supfluitas: aut āplioꝝ: aut mioꝝ aut calī aut frīdi cōcupiscētia p̄ter ꝓsuetudinē: quēadmōꝝ ⁊ circa venereoꝝ vsū imēsurata ⁊ ñ fz tpa ꝓcupiscētia. ⁊ sutum. XLVII.

Uia ipe reiterabit rememoratiōnem signoꝝ egritudinis in eo quod futurū est. XLVIII.

Licet signorū
s spēs sanitat⁹ q̄ñ pmutat⁹: ⁊ spēs signoꝝ egritudinis q̄ñ est mag⁹ diminuta ⁊ debilioꝝ. XLIX.

Ult signa sani
u tatis. ipa nāq; i generibus suis fiunt significantia sanitatem: ⁊ permutatio eorum in q̄titatibus suis aut in suis dispositionibus aut in horis suis significant egritudinem que accidet: ⁊ galienus quidem numerat ea fz semitā exēpli ⁊ dic̄. L.

Eclinatio ei⁹ ad
d cibos cū q̄bus non currit consuetudo: est mutatio ei⁹ in dispōnib⁹ suis: ⁊ reliquum sermonis eius ē intellectū. LI.

Jminutio eaꝝ
d aut ipaꝝ multitudo est eaꝝ permutatio in q̄titate: ⁊ eaꝝ lenitas: aut duritics ipaꝝ est eaꝝ pmutatio in q̄litate ⁊ dimisit ꝓmonem suū i hōis suis q̄ñ ē manifestū. qō est. q̄ egredi untur ante horam ꝓsuetudinis quādo sunt plures ⁊ leniores: ⁊ tardat eaꝝ exit⁹ q̄ñ sunt pauciores aut duriores. LII.

Uperfluitates
e humide q̄ sunt nā sunt vna ⁊ aliq̄ que descendūt cuz ea. vna eni permutat in q̄titate sua ⁊ minuit aut addit ⁊ pmutat in q̄litate sua: ⁊ mutantur colores ei⁹ ⁊ ēntie ei⁹: ⁊ pmutant i horis suis: ⁊ egredit in horis suis diuersis. et vnūq̄q; istoꝝ q̄ñ non currit fz consuetudinez indicat egritudinem: quoniaz significat causam in corpore facientem necessariam mutationem ei⁹. LIII.

Anon in ultis oi
c bus signis ē res vna: ⁊ b res vna

est vt ꝓsideres vnum qꝫq; opeꝝ t iuuamentū ipsoꝝ mẽbroꝝ nāliū t ratiocineris ipm Cū g̃ueneris illud iā additū aut diminutū: aut pmutatū i q̃litate sua aut i boza sua: tūc illud accidit a cā i cozpe q̃ si dimittat faciet egritudiné. Et h cā q̃q; é debilis: t suffic nā ad sanādū eā. t q̃q; é fortis t ꝑpe ꝯcit egritudiné. t q̃q; est media tñ facit egritudiné ex ꝑpiquo. t gal. gdé determiabit vnā quāq; cārū faciētiū h signa i eo qđ futuꝝ é post cessationé eius a numeratiõe specierū oiuꝫ signoꝝ. LIIII.

p Osq; cessauit a numeratione eius qđ significat egritudiné futurā ex signis sanitatis. pmutat ad nūerationé coꝝ q̃ significant egritudinez futuram ex signis egritudis. t dicit ex eis i pnis mozdicationé q̃ accidit i vẽtre aut i meri: aut i aliq̃ intestinoꝝ: aut accidit apud egõné: aut vomitū aut vrinā. deide dicit dolorẽ puū q̃ accidit i epate. Dolor eni q̃ incipit postq̃ ñ fuit duꝝ pmanet puus ñ significat egritudiné pñtẽ: sed significat egritudinez futuram: q̃ñ significat cām nociuam in epate. LV.

n On vult in hoc fmõe terminū scõm diffinitionẽ egritudis substātiā egritudis significātez: sed vult descriptionẽ q̃ distinguit inter egritudinez: t alia ex dispositionibus corpis. dolor eni t vnūq̃q; signoꝝ egritudis q̃ accidut in cozpe sano duꝝ phibẽt ipm a ꝓuerbiõe in actionib⁹ suis: cũ q̃bus cucurrit ꝓsuetudo ei⁹: sũt signa significantia egritudiné futuram. t q̃ phibet ipm cõuersari i actiõib⁹ suis cum dozes plures q̃ꝫ oporteat aut pauciozes: aut pigritia ad motionẽ: aut tẽtãtibus moueri aggrauatio: aut dissolutio maꝛia t valida: mẽstruoꝛuꝫ ẽt retentio aut ampliozꝛ aut miozꝛ euacuatio. Sic vero t q̃ peremozroidas: ħ t scõm eundẽ cibuꝫ t potuꝫ nõ si milis ei q̃ prior fuit delectatio: cognitio ẽ future egritudis. Silr t itellect⁹ bebetudo nõ scõꝫ naturā aut oblitio i nõ cõsuetis: aut fantastici sõnt magis q̃ꝫ pri⁹: t siq̃dẽ auditus t odozatus t visus hebetiozes t infirmiozes. Et simplr dicere ẽ quecũq; scõꝫ naturā sunt hec qdẽ aucta hec ꝛo diminuta: hec ꝛo tẽpozibus qbusdā: aut q̃ꝫtatibus pmutata: t cozpozis tumozꝛ t miozꝛ t maiozꝛ fact⁹: t rubicũdiozꝛ aut albiozꝛ aut liuidiozꝛ aut nigriozꝛ. Et eructuationes t sternutatões t vẽrositates plures aut pauciozes a nãli b⁹: signa sũt future egritudis. Ira vero t q̃cũq; p nares t aures t palatũ qbus cerebrũ expurgat q̃ꝫtatibus aut q̃litatibus aut tẽpozibus pmutata. hec igr oia generis sunt coꝝ q̃ sũt scõm naturam.

e Tvigilie aut somnus additi aut facti i boza i q̃ nõ currit consuetudo t scõꝫ rõcinatõez ẽt illius currit eẽ appetit⁹ pot⁹ pluris aut pauciozis aut calidi aut frigidi cõtra ꝓsuetudiné t vsus cotus supfluus t factus i boza ñ sua: t sudoꝛ q̃ñ é pl's q̃ꝫ oz aut min⁹ q̃ꝫ oz: t pigritia a motibus: t grauitas q̃ñ conat hõ vt mouecatur: t mollificatio t debilitas ve hemens: t retẽtio mẽstruoꝝ t euacuatio coꝛũ pl's q̃ꝫ oz aut minus q̃ꝫ oz. Et silr ẽt euacuatio sanguis ex orificijs venaꝝ q̃ sunt i ano t vulua t defectio ẽt delectatõis eius qđ comedit t bibit q̃ñ é diuersa ab eo ſz q̃ currit eẽ ei⁹: ipa nã q̃ꝫ ĩdicat egritudiné futurā: t silr ẽt bebetudo mẽtis q̃ñ bñs cā nõ é aptus nat⁹ sup illõ: t oblitio accidés ei q nõ sciuit illõ ex se ipõ: t somnus q̃ñ i eo é ex imaginatiõe t visiõibus plus q̃ꝫ fuit antea: t auditus t odozatus t visus q̃ñ vnusq̃q coꝝ augmentat aut debilitat: t vlter oẽs res naturales q̃ñ addunt aut minuunt aut mutant ab hozis suis aut a dispositiõibus suis ex eo é tumoꝛ vel magnitudo cozpoꝛis q̃ñ minuit aut addit: aut declinat ad rubedinem aut ad albediné aut ad liuiditatẽ aut nigrediné. Et eructuatio t sternutatio t vẽrositas q̃ egredit ſferius q̃ñ addunt aut minuunt a q̃ꝫtitate nãli. t silr ẽt qđ descẽdit ex naso aut ex palato: aut egredit ex narib⁹ ex eo quo mũdificat cerebruꝫ q̃ñ mutat q̃ꝫtitas eius aut dispositio eius aut ipsius boza. t oẽs iste res quas diximus: sũt ex genere rerũ naturaliũ. LIIII.

t Ozsio ꝛo i vẽtre aut ſz stõachũ aut ſz aliq̃ intestinoꝝ: aut i egõnibus aut i bis q̃ cuomunt aut mingunt: aut aliqs ali⁹ mediocris dolor de gñe ẽ coꝝ q̃ sũt ꝑter nãm. Mõdũ ꝛo egrotare ita se bñtes dicunt.

m Ozdicatio ãt accidẽs i vẽtre aut i meri aut i aliquo intestinoꝝ aut apud egõnez aut vomitũ aut vrinã t dolor pms: sũt de genere rerũ egrediẽtiũ a natura: verũtñ cui accidit illud nond ĩ infirmatur. LV.

q Uemadmodũ grauati caput aut dolẽtes caput: aut vigilãtes aut dormiẽtes q̃ñ nõdũ ꝓp hec a ꝓsuetis opationũ ipediũt. t terminus qdẽ iste est egritudis i talibus dispositionibus discretiuus.

e T sili ẽ dispositio eius q sentit i capite suo grauitatẽ aut dolorẽ dũ pseuerat illud nõ phibens illũ ab opatiõibus cũ qbus cucurrit cõsuetudo eius: et iste qdẽ est terminus egritudis i hmõi dispositionibus. LVI.

e Tpterea ad aliqd eandẽ dispositõez et egrã et neutra dicimus adhuc. ad vigorẽ. n. ẽrẽtis facilius q̃ꝫ iã viete virtutis: aut egra est aut neutra dispositio singulaꝝ earum que dicta sunt.

e Tpter illud noiat dispõ vna per ꝓparationẽ ad aliqd sine alio: q̃ñ egritudo: t q̃ñ neq; sanitas neq; egritudo. q ẽ: q; vnaquecq; haꝝ dispositionũ q̃s narrauimus ſz

De ldica tiõe sũpta a dolore.

gbus cucurrit ꝓsuetudo ei⁹:tunc sūt signa significātia egritudinez pñté.t ipe qdē oñdit i libro crisis q⁹ p̄m⁹ die rū egritudis é boza i q̄ appet nocumītū opatōnis sensibile.t̄pmū qō cōputaf ex dieb⁹ egritudis é boza i q̄ icipit ex nocumīto opatiōis qō pbibz ꝓuersari ifirmū i occupatiōib⁹ suis aut ꝓuersari mēbrū in opatōe sua ꝓpa. LVI

Agno fm eipū mo: di sumen dū sit.

p Ostēdz dixit signa significātia egritudiné:t fuit intellectū ex fmone ei⁹ q⁹ doloré t vnūqō qz signoꝝ egroꝝ efficē cā in corpe:dicē qd sit illud qō fac accidere illā cām i corpe: t dicit q⁹ accidit dispō q̄ é p ꝓpationez ad aligd sine aliquo:qñ dē egritudo qñ pbibz ꝓuersationē i occupatiōibus. deide oñdit cām i Bꝛ dicē q⁹ illud nō é nisi fz q̄ntitaté vtutē t tolerātiā ei⁹ q̄ tolerat eā t fugā ei⁹ q̄ fugit ab ea.nā si ipsa tolerat eā ñ é ille dispō egritudo:fz dispō media.t si vicit ab ea é dispositio illa egritudo. LVII.

s Ermo ei⁹ é intellect⁹:fz i genere toto vult genus nocumētoꝝ q̄ mutāt sensus i mltitudine t pancitate t quātitate quā ꝓphendit sensus. spēs.n.b⁹ generis sunt multe:t ex eis sunt q̄ mutāt sensus i q̄litate t sillibus. hinc ēt exponit ga.spēs huius generis t dicit. LVIII.

De comptiōe sensus gust⁹.

i Am oñdit hy. i libro de būoz⁹ q⁹ sensus gust⁹ mutaf fz illō qō miscef būditati nāli posite in ligua ex būozibus t sentit saporē bumoris vicentis in corpore. LIX.

De odoratu

m Utatio istrumēti odoratus é fz modū mutatōis istrumēti gustus: q̄ fz illud qō resoluīf ex humoꝛibus quantitatem virtutis t tolerātie qua tolerat eas t fuge ei⁹ ab eis é aut egritudo aut dispō q̄ ñ é sanitas neqz egritudo. LVII.

i Ta ꝙ talia nocūnita q̄cūqz fuūt fz sensus non i eo qō é t magis t min⁹ defert alterutrū fz toto genere ꝑter naturā sūt: t b̄ sūt egritudinū signa: q̄diu tñ fuerit pua t nōdū a ꝓsuetis vnicuiqz actiōib⁹ ipedire sufficientia dicimus neutra.

c Tsilr oia nocumēta q̄ fuūt i sensib⁹ sunt diuersa ad imicē ñ i mltitudie t pauitate fz i gñe toto é sūt ex cuntia a natura .ipsa.n.é sūt ex signis egritudis dū pmanēt pua: t ñ pbibét illū cui accidunt ex opatiōibus qbus currit consuetudo eius. LVIII.

t Alia vero sūt fm gustū qdē q̄ñ salse aut amare aut alicui⁹ alteri⁹ qualitatis mānifestatō é i cōestis t bibitis oibus aut sine acceptiōe cibi salina eis videf tal.

i M gustu qdez q̄ñ sentit bō saporez oiuz q̄ comedit t bibit salsū aut amaꝝ aut i eo aligd ex reliqs saporib⁹ aut sentit ꝑter q⁹ recipiat salina sua aliquem horum sapo rum. LIX.

s Cōz odoratū vero q̄ñ aliq̄n sentimus vnā q̄litatē odoratui nullo pñte odorabili aut afferētes plūma t diuersa oia vt silia sentim⁹. pleruz qz vero oio sensus nobis é nullius aut fetoris alicuius licet nullo ꝓsente fetore.

T i odoratu q̄ñz

c sentit bō odorem vnū t ñ é in pñtia ei⁹ aligd q̄ odoretur aut applicāf ei res multe diuerse t sentit ex oib⁹ eis odorē vnū t nūqz ñ sentit bō ex odore aligd pēitus aut sentit odorē fetidū t est i ꝓsentia eius aligd fetiduz. LX.

s Ecundū auditū vero sonit⁹ t strepit⁹ generis coꝝ q̄ ꝓter naturam sunt.

i M auditu ār q̄ñ tinit⁹ t sonit⁹ sunt ex gñ. rerū egredientiuz a cursu nāli. LXI.

Ueadmodū t fz

q visuz q̄cūqz afi apparere vidēt nigra t alba t rubea t ruffa h̄ qdē rotunda bec ꝙo oblonga: h̄ qdē gracilia: h̄ ꝙo grossa t ꝑtruolare oia videnf.

M visu autē siqñ

i imaginaf bō q: videt ex reb⁹ nigris aut tenebrosis: aut silib⁹ idico t citrinis t rubeis: quasdā rotundas: t quasdā lōgas: t quasdā minutas puas. t q̄sdā grossas t imaginanf ei oia quasi volantia. LXII.

s Ecundū tactū vero q̄ñ inēq̄litas q̄dā aut spissitudo aut gravitas aut tēsio aut stupida aut dolēs dispō apparet fz totā habitudinem.

M sensu ār tactus

i q̄ñ sentit bō diuersitatē t agitationē aut spissitudines aut gravitatē aut tēsiones aut alterationez i corꝛpore suo toto.

T aqz vero t scōz

i q̄libet partez tēsio aut tribulatio

bus corꝛpis vapoꝛ fit: q ēt mouet sensuz odoratus.q̄ñ q̄ in corꝛpe būoꝛ malus ēresoluīf eo vapoꝛ t ꝓhēdit odorē ei⁹ sensus odorat⁹. LX.

Ensus auditus

s mutaf ēt fm id qō resoluīf ex vapoꝛe būoꝛū vincētiū in corꝛpe:isti.eni būozes q̄ñ mutanf ipeimunt i sensuz auditus aligd:sicut iz ꝓimunt i sensū gustus t i sensuz odoratꝰ:t q̄ñ sūt fz rē nālē nō ipeiūt i eo aligd. LXI.

Sti colores si-

i gnificāt cbios corꝛpis vincētis tes: t sumīf ex vnoq̄qz coꝛ significatio,ꝓpa sīc sumitur ex vapoꝛibus t odoꝛib⁹ t vocib⁹. LXII

De odoratu

Am determiauit gal. istas disi pōnes in libro multitudis:t ego itero determiationē fmonis eius i signis sumptis ex mutatiōe sensuū modo altero. Dico q̄ i sensu gustus q̄ñ ñ comedit cibū aliqué t sentit saporē tē ille sapoꝛ significat cbimū malū q mouef i coꝛpore ei⁹ tūc si é il le quē iuenit amarus:signifi cat co.t si é acetosus significat melācholiam aut flegma acetosuz. Et dīa iter vtraqz é q⁹ cuz flegmate acetoso é suppfluitas būditatis i lingua:t cū melācholia siccitas t si é salsus significat flegma salsum:t si é dulcis significat sanguinē:t si é acut⁹ significat co.adustā:t si é pōticus significat melācholiā. In sensu vo odorat⁹ q̄ñ nō est pñs boi aliqd cui sit odoꝛ:t aeris cōtinentis odoꝛ nō mutaf t inuenit būc odorē:tūc ipse significat bimū malū: q mouef i corꝛpe suo.odores q̄ fetidi significant cbimū putridū: t acuti significāt acutū: boni significant cbimū laudabilē. Uerū ēt i sensu auditus q̄ñ nō sit pñs voꝛ extrisec⁹ neqz sonitus t sentit bō vocē aut strē-

pitum aut sonitū: tunc illud ē significatio vaporis cbimi mali in capite sno. ī sensu aūt visus colorez nigrū ⁊ tenebrosi significāt cbimū nigrū: ⁊ siles indico significāt cbimū simile ⁊ citrinū cbimuz co. ⁊ rubei sanguineum. Et imagines q̄ videnť in oculo ⁊ diuersificanť eaz figure ꝑm illō qō formaťi būiditat grādinea de vapore g aggregaťi ꝓxīe vuce ⁊ videnť q̄daz eaz rotūde: ⁊ q̄dā eaz lōge: ⁊ fortasse fiunt figure q̄rūdā aialiū: sīē muscarū ⁊ cimicū: ⁊ ꝑmōe absoluto imagines subtiles significāt cbimū sōtile: ⁊ grosse significāt cbimū grosiuz. ī sensu āt tactus accidūt oēs spēs lassitudinis facte ex seipsis: ⁊ sūt lassitudo ulcerosa: ⁊ lassitudo extensiua: ⁊ lassitudo apostemosa. ⁊ vnaq̄q; spērū ēt lassitudis accidit a mltitudie in corpore: ⁊ hec multitudo grauat vtutē sensibile. ⁊ ꝓpbendit eā tactus aut aggranat virtutē aialē: ⁊ cognoscit per pulsuz ⁊ aggranat vtutē nālē ⁊ accidit ex ꝓuersione cibi ī corpe. Et mltitudo ēt ē genꝰ ad illō qō scōz cbimuz effusuz est ī vasis. ⁊ gadē nārat oēs istas res qñ intēdit ī doctrinaz causaruz. LXIII.

s Ermo iste intelleciꝰ ē qñ pūtes fūt ī mēre tua cōditiōes q̄s cōditiōaui ī ꝑmōe eius: q̄ vnūq̄q; eoz ē ꝑuum. ſ. ex istis accidētibus q̄ numerauit: ⁊ dicit q̄ sunt tēsio aut coartatio aut mordicatio aut grauitas. Et iā cnūciauit q̄ grauitas ē ꝓ ꝓparationem ad illud qō tolerat virtus. LXIIII

a Lcidūt ī egris signa diuersa: ex eis. n. sūt q̄ significāt sup salutē: ⁊ sūt signa digestionis cōplendum ⁊ ex supfluitatibus: ⁊ ex his qdē ratiōe cōpassionis: ⁊ ex supfluitatibꝰ vero semp: qñ digestionis ⁊ indigestionis ī his erunt signa. itaq̄ nō contingit nō demonstrare ea semper: aut naturam superare materiaz: aut materiā supare naturā: aut neutrū neutrū. Sana igī dicenť signa superāte natura: egra vero superata natura: neutra vero ī eq̄libus pugnis.

c Tiā determiniamus genera corū ante: ⁊ primū eoz est genus mēbroz q̄ sūt radices: scōz genus mēbrorū q̄ sunt rami ab illis radicibus nati. ⁊ tertiū ē genus mēbroz qbus ex seipsis est regimē ꝓprīū ⁊ aduenīunt eis ex radicibus rami qdā ⁊ q̄rtū est genus mēbroz quorum regimen ē ex seipsis: ⁊ ñ sūt radices alīs nec alia sunt radices eis: nz alicui boz q̄ sunt ī eis: ⁊ per hoc genꝰ q̄rtū ex seipō ñ fit iuamētū ī ꝓnosticatiōe. ꝓ accidēs vero qñq; sumit ꝓnosticatō ex illo gīe sīē sumit ex supfluitatibus: verūtñ ꝓnosticatio q̄ sumit ex istis mēbris nō sumit nisi scōz semitā communitatis ī lesiōibꝰ. ꝓnosticatio vero q̄ sumit ex superfluitatibus: sumit semp qñ ī eis sunt signa digestiōis ⁊ cōtrarij eiꝰ. Est ḡ necesse ne a significatione vacuent semper scōm q̄ natura est vices materiā aut materia nāz aut nō est aliqua earū vicens alterā. Et qñ significāt q̄ natura est vincēs ꝓportionat ad sanitatez ta sumpta ex vehementia vtutis nālis: ⁊ signa vehemētie vtutis aial. ⁊ ex eis sūt q̄ significāt ꝑditionē sīē signa crisis qñ apparēt añ digōnez. ex signis enīz crisis due sūt significatōes. ſ. significatio añ digestionez ⁊ significatō post digōnē Cum apparent añ digōnē significant perditionē: ⁊ cū apparēt post digestionē significāt euasionē. ⁊ ex signis q̄ apparēt ī egritudine ēt parte digōnis: tunc ipsa qñ apparēt si cuz eis ptīcipet debilitas ī vtute: tē eger morīť ꝑculdubio: ⁊ mālfestū ē q̄ signa q̄ appent ī egrotis sunt sūpta ex bonitate opationū ⁊ malicia eaz. Bonitas q̄ opationuz significat sanitatē: ⁊ eaz malicia significat ꝑditionē. ⁊ oia ista signa aut sūt ī dispositōe prīti: ⁊ signifīcāt egritudinē. aut in dispositōe futura: ⁊ significāt aut euasionē aut lōgitudinē egritudis aut ꝑditionē. ⁊ ꝓparanť ista signa. ex eis. n. significationibꝰ sūt signa quorū vtꝰ ē magna valde ⁊ sūt signa sūpta ex bonitate operationū mēbroz principaliū ⁊ malicia corū: ⁊ ex eis sūt significationibꝰ quoz vtus ē debilis: ⁊ sunt sumpta ex bonitate operationum mēbroz ignobiliū ⁊ malicia corum. LXV.

d Ocuit galienus ī Ō ꝑmōe q̄rtā tē vtutis signoz sumptoruz ex bonitate operationuz mēbroz ⁊ malicia eoz: ⁊ posuit ea q̄tuor gīa. sub gīe primo sūt q̄tuor spēs. vna est sumpta ex bonitate operationum cerebri ⁊ malicia eaz: cꝰ exēplū ē q; facilitas motus ī resuptiōe ⁊ sessione ē ex signis bonitatis opationuz lacerti. ⁊ opatio lacerti ē ab eo qō ifluit cerebruz ei. ⁊ secūda est sumpta ex bōitate opationū cordis ⁊ malicia earuz: ⁊ hoc scīť ex pul.

De qbusdaz dīis bōoz circa scīam anātus ⁊ visus.

De dīis sensus tactus.

De signis crisis q̄ fit añ digōnē ⁊ pꝰ digōnem.

fu. ⁊ tertia est sumpta ex bonitate opationū epatis ⁊ malicia eaꝝ. ⁊ cognoscit ex digestione: qō declarat urina. ⁊ quarta est sumpta ex bonitate ⁊ malicia operationū testiculoꝝ: ⁊ hoc scitur ex virtute in venere ⁊ debilitate ⁊ nō est huic speciei virtus que decise dicat: nz in sanitate ⁊ cuasione ab egritudie neqz i pditione: sz est in eis significatō super longitudinē egritudinis ⁊ brecuitatez eius. ⁊ hoc genus totū ē genꝰ signoruz sumptoꝝ ex bonitate operationū membroꝝ q̄ sūt radices corporis ⁊ malicia earuz.

Indicatio sūpta ab opatiōb⁹ testiculoꝝ

Et mānifestuz est q̄ qñ radix ē debilis: tunc illud cui est radix est ēt debile. ⁊ similiter qñ ē fortis nunc illud cui ē radix ē etiaz forte. ⁊ secundū būc modū currit sm̄o i vnoquoqz signoruz sumptoruz ex operationibus radicū ⁊ genus scōm est signa sūpta ex bonitate operationū membroꝝ que sūt rami illaꝝ radicū ⁊ malicia eaꝝ. ⁊ iā oīsum ē q̄ cerebri rami sunt nerui nucha ⁊ rami cordis: arteric: ⁊ rami epatis: vene ⁊ pulsatiles ⁊ rami testiculozum vasa spermatis Et genꝰ tertiuz ē signa sumpta ex bonitate ⁊ malicia operationum membroꝝ qbꝰ ex seipsis ē regimen pprium: ⁊ adueniunt eis ex radicibus virtutes alie. ⁊ iam ostēsuz ē q̄ membra ista sunt multa: sic vēter ⁊ splen ⁊ intestina ⁊ renes ⁊ reliq̄ membra: ⁊ omne cui est virtus ex scipo: ⁊ virtutes veniētes eis ex illis radicibꝰ. Et genꝰ q̄rtū ē signū sūptuz ex bōitate ⁊ malicia operationū membroꝝ quoruz regimē ē ex seipsis tātū: ⁊ nō sunt ipa radices alīs: neqz alia radices eis sic̄ caro simplex ⁊ pinguedo ⁊ pānniculi fortioza q̄ signa ⁊ certioris significatōis sūt genus pmū. deide segtur ea i virtute ⁊ sanitate genꝰ scōz: deide segt̄ hoc genus tertiuz ⁊ debiliozis significatōis eis oibꝰ ē genus quartum: ⁊ iam exposuit galienus esse eius: ⁊ sermo eius in eo est intellectus. LXVI.

q Uoniā significāt q̄ virtutes nāles iā vicerūt mām egritudis ⁊ digesserunt eā: ⁊ ista signa sūt sic̄ urina rubea ⁊ citrina ⁊ cōlitas substātie yric: ⁊ nubes rubea ⁊ qñ significāt q̄ natura est victa ꝓportionāt ad egritudinē ⁊ qñ significant q̄ pugna iter materiā egritudis ⁊ naturā ē alternata ñ ꝓportionant nz ad sanitatem neque ad egritudinem. LXVI.

m Manifeste q̄dez digestionis signa sanorum sunt.

e T signa q̄ significāt sanitatē manifesta sūt ex signis sanitatis. LXVII.

q Uemadmodū ⁊ digestionis egroruz signa.

e T signa q̄ significāt primatōez digōnis sūt ex signis egritudis. LXVIII.

n Eqz digestionez vero neqz idigōne manifeste idicantia natū: neutroꝝ sē. Neutra vero ⁊ q̄cūqz nūc q̄dez hoc: nūc vero ꝓtrariū declarāt: quēadmodū deniegrati digiti. tales vo sūt ⁊ cretice supfluitates.

e T signa q̄ ñ significāt penitus neqz digōnez: nz primationē digestōis sūt signa q̄ nō ꝓportionant ad sanitatē nz ad egritudinē. ⁊ ex signis ēt q̄ nō ꝓportionant neqz ad sanitatē nz ad egritudinē sunt signa q̄ significāt qñqz aliqd qñqz contrariū eiꝰ sic̄ nigredo digitoruz: ⁊ silr accidēt ia que sunt ante crisiz. LXIX.

d Jcū est āt de hoibꝰ i his q̄ de crisibꝰ quēadmodū ⁊ de vnuscuiusqz virtutis opatiōe i libro de causis accidētium morboruz dictū ē. Ex eis ergo oportz scōz prez oēm naturā signoꝝ colligere.

e T iā locuti sumꝰ in oibus illis accidentibus ⁊ signis in libro de crisi: ⁊ locuti sumꝰ ēt in accidentibus q̄ sūt i vnaquaqz operationum i tractatibus in qbꝰ narrauimus causas egritudinum. LXX.

e Bo aūt iā lōgitudini parcēs hic q̄ dē finio de signis oīonē: trāseo vero ad eā que de causis.

e Bo aūt cauendo a ꝓlōgatōe suz abscindēs i hoc loco sermonē meū i signis: ⁊ suz veniēs supp sermonē meū i causis. I.

Uoniaz vo ⁊ baruz cautarū quedā sūt salubres q̄dā egre: q̄dā neutre: primū ō cautis sanis sermo erit.

qz iā ꝓpleuit oia signa eoꝝ: ⁊ posuit būc fmonē sigillatō nē fmonū i causis ⁊ dicet i eo oēs sūmas earuz.

C Finit liber secundus. Incipit tertius. I.

e Xisto fmone itellectum ē. q̄ cause sunt tres. II.

Am ostendimus i expositiōe nra q̄ exposuimus libruz i regimīe qō cause cōseruantes sanitatē sūt q̄

ba: ⁊ sedimē albū lene planū: ⁊ q̄ sūt sic̄ ista. LXVII.

s Jcut urina aquosa ⁊ alba: nigra ⁊ substātie subtilis ⁊ grossitudo eiꝰ: ⁊ nubes nigra ⁊ sedimē nigrum ⁊ arena: ⁊ silr sulfurea ⁊ crynois ⁊ petal. LXVIII.

s Igna q̄ sunt añ crisim sūt multa ⁊ nō est ex eis aliqd qō significet significationē oīmodaz neqz supp sanitatē neqz supp egritudinez ⁊ nō significant nisi super luctaz iter nām ⁊ mām morbi. q̄ si apparuerint añ digōnē significāt magnitudinē egritudis ⁊ prauitatē eius. ⁊ si apparent post digōnē sig̃ificāt nām supaf se māz egritudis ⁊ victoriam eius supipam. ⁊ si apparēt i dispōne digōnis nō complete significant virtutē nature ⁊ virtutē egritudis simul: q̄ propter nō ꝓponuntur ista signa neqz ad sānitatē neqz ad egritudinez. sed qñqz ꝓportionant ad sanitatē qñ apparēt post digestionē ꝓpletaz quādoqz ēt ꝓportionāt ad egritudinē qñ apparent ante digōnez. ⁊ qñqz non ꝓportionant ad aliqd quādo apparent i dispositiōe digónis nō cōplete. LXIX.

De signis sūb virtē dispōis ⁊ significatib⁹

p Erscrutatus ē Gal. ergsite oia accidētia: ⁊ sūt illa q̄ noiant etiā signa in duobus libris quoruz vnus est liber eius i crisi. ⁊ alter tres tractatus pmi libri q̄ noiatus ē liber morboꝝ ⁊ accidentiū. in libro. n. crisis ipse exquisite pscrutat fmonē i signis sūptis ex superfluitatibus: sz in tribus tractatibꝰ postrēi libri morboꝝ ⁊ accidentiuz pscrutatus ē fmonē i signis opationū membroꝝ ⁊ signis significantibus eē cuiusqz eoꝝ. LXX.

p Ostēdz cuigilauit sup libros i qbꝰ pscrutatus est eē oīuz signoꝝ ponit discipulo iuentionē partium ex signis ex illis libris: ⁊ abscindit i hoc loco bꝰ libri fmonē in eis.

e Xisto fmone itellectum ē. q̄ cause sunt tres. II.

i Am ostendimus i expositiōe nra q̄ exposuimus libruz i regimīe qō cause cōseruantes sanitatē sūt q̄

bus vtimur ex cibis ⁊ regimie cū exercitio ⁊ cū fricatiōe ⁊ balneatiōe: ⁊ qō cause efficiētes sanitatē sūt que administrant ī egritudie ex cibis ⁊ medicinis ⁊ spēbus curatōis. ḡ ars medicie p se. i. essentialiter gdē ē scia cārū sānitatis tātū: sz p accidēs cū ea ē nēcia scia cārū egritudis ⁊ cāz dispōnis tertie vt ca⁹ eant iste cause. ⁊ qū egritudo ⁊ dispō tertia sūt intrantes sup sanitatez: tūc facte sūt cāe cōseruantes sanitatē ꝑozes causis q̄ faciunt eaz redire. III.

Medicina est p se scia cārū sanitatis tātuz. per accūs vo cārū egritudinis ⁊ neutralitatis.

c Omplexit. Ha. causas ꝓseruantes sanitatē i libro suo de regie sanitat⁹. IIII.

o Stendit Ha. in initio hui⁹ libri q̄ sanitati inest latitudo: c⁹ q̄titas est id qō est iter cōparatōnem corporis sanatiui qō est in meliori dispositionū: ⁊ qō est iter cōpus egrotatiuuz. Et iā dixit q⁹ neru⁹ sanoruz corporuz est in q̄ttuor modis. s. corpus qō est ī meliori dispositionū ⁊ corp⁹ sanum scōz plurimum: ⁊ corp⁹ sanū in hora presenti: ⁊ corp⁹ egrotatiuum. Et inter vnūquodq; istoꝝ q̄ttuoꝝ ⁊ inter illud qō sequtur ipz in sanitate: sūt corpora multa scōz cōparationē cōplexionis membroꝝ similiū partiū ⁊ cōparationē ꝓplexionis membroꝝ officialiū. Et qūm corpora ista sunt diuersa: tūc vnūquodq; coꝝ idiget causis ꝓseruantib⁹ ipm secundū illud scōz q⁹ est ⁊ iste cause sūt duę: scilicet cause q̄ sūt ei similes: ⁊ q̄ cōseruant sup ipm cōplexionē eius ⁊ illi⁹ compositionē ex cibis ⁊ exercitō ⁊ fricatiōe ⁊ balneatiōe. V.

De cāis ī melioꝝ formarū corp⁹ cōseruāndo⁹.

p Er ī monē suuz ex ipsa re quesita: vult eq̄litatem scōm veritatē per causas q̄ sunt conseruantes sanitatē illius corporis. ḥ inuētio illaruz causaruz ē ex ipsa re q̄sita. VI.

s J. n. eēt ipassibile ⁊ ē mutabile cōpus ⁊ sp maneret ī optia cōpositōe tē nihil idigeret arte cōstituente ipm. Qm̄ vero mutat⁹ ⁊ corrūpit⁹ ⁊ cōuertit⁹ nō seruās quā būit ex principio cōsistētiā ꝑ curatione ḥz hoc idiget. scōz hoc igit quot modis alterat⁹ corpus: totidē ⁊ gña ꝑcurationuz habebit: hoc ē cōseruantiū causaruz.

q Uod est: q⁹ si corpus ñ resolueret ⁊ ñ doleret ḥ maneret corpus cui ē meliō formaꝝ: sp scōz disponē suam: ñ idigeret arte regimis. veruz cū resoluat⁹ ⁊ mutet⁹ ñ seruās dispōnē ꝼm quā natū ē a principio sui esse: idiget adiuuātibus p q̄litatē isti⁹. ⁊ p q̄ titatē numeri modoꝝ ex q⁹bus mutat⁹. Est ḡ necē vt sit numerus modoꝝ adiuuātiū ipz equalis alteratiōi: intelligit p illud numerus causarum conseruantiū ipm. VII.

q Ue mānifesta sūt iaz ex his q̄ dicta sunt vt corrigētia ex genere accidit existēti. Jn eo vero qō velociter faciunt correctōes ꝓpter q̄z simul occurrat lesio ñ ꝑseruatiua a futuro malo appellata sūt a medicis: sed seruātia ꝑsentez consistentiam.

c T manifestū ē ex eo qō diximus q⁹ ille cause sunt ex genere causarum q̄ rectificāt corruptionē. verū ipe nō reboc qō res q̄sita in meliori formaꝝ est ꝓseruatio sanitatis. ē ḡ necesse vt sint cause conseruantes hanc dispositionem ebi existentes tēperati in q̄titate sua ⁊ sua q̄litate ⁊ hora suscipiendi cos: ⁊ sūt exercitium fricatio ⁊ balneatio: quoꝝ vnumqōq; sit temperatuz in q̄titate sua ⁊ q̄litate sua ⁊ hora vtēdi eo ⁊ parte vsus illius. VI.

Cause q̄ mutant corpus qō est ī meliori formarū natura scōz qō ostendit gal. ī tractatu primo de regimine sanitatis: aut sūt intrinsece i eo qō aggregat⁹ ex superfluitatibus ciboꝝ ⁊ potuuz cū additiōe siccitatis ⁊ diminutione caliditatis i nate: aut extrīsece sicut aer cōtinēs ⁊ reliq̄ q̄ resoluunt ipm spiritū animalē vitalē ⁊ nāles. Et qū applicant⁹ oia ea idiget vnumqōq; coꝝ causis ꝓhibentib⁹ mutationez meliozis formaꝝ. ḡ per q̄titatē numeri modoꝝ q̄ mutant hanc formaz est q̄titas numeri causarū conseruantiuz eā a mutatione. VII.

Cause q̄ ꝼrificāt corruptionē sūt duobus modis. alie enī sunt q̄ administrant⁹ in curatione egritudinis ex cibis ⁊ medicinis ⁊ regimie ⁊ speciebus medicationis: ⁊ alie q̄ administrant⁹ i p⁹te medicine nolata ꝓuisione cū cōseruatione. ⁊ iste gdē ꝓpie sunt que conseruāt corp⁹ a malo: qō vult accidere sup ipz. Et corpus gdē qō est in meliori formaꝝ nō idiget aliqua istaꝝ penit⁹ ⁊ nō idiget nisi illis que cōseruant i oi hora dispositionē presentez ei⁹ donec nō mutet⁹. VIII

De diuisiōe cārū alterātiū corpania

g Enus primum corū est ex quo nō est excusatū corpori necessario: ⁊ ars medicine mēsurat vnā quāq; cāz q̄ sunt sub eo in q̄titate ⁊ qualitate ⁊

parte vsus. Et genus fm ē qō nō mutat corpus necessario. qō ē: qz ē posse: vt euadat ab eo corp⁹ vita sua tota fiē percussio cū ensibus: t punctio cum lanceis. t morsus lupoz t babē tiū venenū: t ſliq̄ q̄ accidunt corpori extrinsece cus ex eis de quoz p̄ prietate ē vt cōtingāt aut fortuitu: aut accidēti aliquo: aut extra corp⁹. Et ñ est arti medicine operatio in causis q̄ sunt sub B genere operationū in ꝓseruatione ei⁹. ſz ē ei operatio i curatione ei⁹ qō i primit in corpore B genⁿ: siē curatio morsus canis rabiosi t vipe t curatio attritionis facte ex p̄cussiōe t casu: t curatō fracture t dislocatiōis: t futura plagarū t his similia. Intellige ḡ a Ha. q⁹ nō est in eo medicine operatio. i. operatio i ꝓseruatiōe sanitatis ab eoqō ſprimunt iste cause extrinsece tñ siē posse ē vti arte medicine vt ꝓseruet sanitatē agenere p̄mo: sed i curatiōe egritudis ē ei opatio. nec ē fmo ga. i aliquo ex curatione egritudinū: ſz loquitur in illo parum post. IX.

De cāis extrinsecis nō ē cōseruatio sed cārū curatio.

Ult q⁹ vnaquecq̄ baz cārū necessariaz corpori mutet ipſz speciebus mutatiōis miſtis t conseruātium sanitatē ex speciebus suis ē p̄pria forme corporis. nā ſi ē melioz formaz: tūc p̄pria ē ei eq̄litas. t ſi ē i fra formam optimā: tē p̄pa est q̄ assimilat illi forme. X.

v

De ser re b⁹ nō natur alib⁹.

Ntellexit ab eo fmonē ei⁹ ser: ipse eni vult q⁹ vnaquecq̄ cōseruātiū ex ill⁹ ser sint res vna p̄pa. t reliq̄ q̄ sūt i circuitu illi⁹ vni⁹ mutāt corpus a forma sua p̄pa: t exponit totum illud t dicit. XI.

i

Et ꝓtinens mutificant nisi paulati añq̄z accidat lesio multotiēs subito ꝓpea q: multotiēs accidit nocumētū subito: nā nō nūerāt eas medici i numero cāz q̄ añcedūt t cōseruāt corp⁹ a malo quod vult supuēire ei: ſz medici nūerāt eas i nūero cārū q̄ ꝓseruāt dispositionē eius p̄sentem. VIII.

a

Lterat igi corp⁹ a qbusdā ex necitate: t a qbusdā ñ ex necitate. Dico āt ex necitate q dē qb⁹ impossibile ē ipz non approximare. Nō ex necitate vt sunt reliq̄: nāq̄z sp i cōtinēti immoriari t comedere t bibere t vigilare necīuz ē ei. Gladijs vo t bestijs ñ necīū ē vti: vū in priori qdē genere cārū circa corp⁹ ars cōsiciē: circa seōz vero necq̄z.

c

T corpora mutātur a cāis qbusdā necio: t a causis qbusdaz nō necio. itellige p causas q̄ mutāt corp⁹ necio. qbus nō ē excusatio qn corpi occurrāt: t itellige p causas q̄ nō mutāt corp⁹ necessario reliq̄s causas. qō ē: qz nō ē excusatio quin corpori occurrat aer. qō ē: qz cōestione t potu t sōno t vigilia t motu t qete t cōstrictōe t euacuatōe t accidētibus aie necesse ē eū vti. Gladij vo t lupi t venenosa aialia nō sunt ex eis q̄ necesse ē occurrere corpi: t p illō ñ ē opatio medicine: nisi i genere p̄rio cārum: i genere vero cārum seōo nō ē medicine opatio. IX.

q

Uot igi ex necitate alterāta sūt corpus dividēres seōz ꝓpriū vnūq̄dq̄z eoz aliquo genus cārū salubriū inveniamus.

q

Uādo nos determinamus quot sūt cause q̄ mutāt corpus necio: incipimus i vnoquoq̄z generū cārum genus ꝓpriū cārum ꝓservātū sanitatē. X.

e

Et igi vnū qdē ex cōtinēte nos aere alteraz vo ex motōe t qete totius corpis t ſz ptē: tertiū vero ex sōno t vigilijs: t q̄rtuz ex his q̄ egerunt t retinentī septuz ex aie passiōibus.

e

T primuz genez cārū q̄ mutāt corpus necio ē ex obuiatiōe aeris continēti corpora nia. Et ſz genus ē ex motu t qete i toto corpe: t i vnoquoq̄z mēbroz eius. Et tertiū ē ex sōno t vigilijs. q̄rtū est ex eis q̄ sumūt. t qntū ē ex eis q̄ fluunt ex corpe t cōstringuntur in eo. t septū ē ex accidētibus aie. XI.

s

Ab his. n. oibus necesse ē corpus quodāmō disponi sub cōtinēte qdē: aut calefactū aut ifrigidatū aut hūectatuz aut siccatū: aut ſz cōplexionē eorum aliqd patiēs. aut ſz rotā substātiā alteratū totuz.

q

Uod ē: qz necesse ē corpi vt alteret t mutet ab oib⁹ istis causis donec fiat cū dispositiōe aliq̄ ex aere qdē: qñ calefit aut infrigidat aut hūectat aut siccatur: aut accidit ei aliqua ex istis rebus scōz cōpositionez aut mutatur tota ex tota donec ꝓuertat. i. corrumpatur. XII.

e

T motiōe vero t qete imoderatis vtriusq̄z existētibus: aut taſ t fit q̄q̄z calidus t alia vice frigidus: t q̄ñz siccus: t alia vice hūid⁹ t scōm cōpositionē etiā fit ea. t sic. ca. t hu. fri. t hu. fri. t sic. Et q̄ñ ꝓuertit etiā ſuba ei⁹ t putrescit: aut a vapore corporū mortuoz g eleuatur ad spacium t descendit ad aliquā p̄riū. t putrescit aer illius partis: aut coartatur in vno loco t non r. ouet t putrescit etiam. XII.

De diuersitate mō rū mot⁹ t quietis.

m

Otus modi: sūt diuersi t multi. ex eis. n. ē q est exercitiuz trh. t ex eis ē q ē exercitiuz t labor simul. qō est: qz oēs operationes t itinera t labor sūt in tranſ. a sub motu. Et quietis et sunt modi multi diuersi. Alia enim ē que est quies a lassitudine quā fecit motus t alia est que est trāquillitas t requies t pigritia a motibus. Motus enī t quies q̄ñ vnūq̄dq̄z eorū pertransit qualitatē intensionis p̄mutat corpus: Motus. n. facit accidere in corpore calidi tatē t q̄ñ supfluit cōuertit ipsum ad frigus. Et qes facit accidere in cō pore frigiditatē t q̄ñ superfluit extinguit caliditatez in nataz. t conservās sanitatē ē qō ex eis ē cū eq̄litate. XIII.

De sōno t vigilia ſupflua t moderata.

v

Zgilie calefaciunt corp⁹: t q̄ñ supfluunt exsiccant ſpm: t somnus ifrigidat corpus in p̄mis. t tā. q̄ñ superfluit ifrigidat ipsum ifrigidatiōe fortis t cōseruans sanitatē in vtriusq̄z est quātitas que intenditur. XIIII

De ſup fluitatib⁹ nālibus.

Jbus t por⁹ mutant corpus fm suas q̄litates t qualitates suas t hozas etiaz vsus eoz specieb⁹ multis mutatiōis. t cōseruans sanitatem ē qō ē ex eis cōfiguratuz corpori tantuz. XV.

c

Uperfluitates

s

corporis q̄ p̄cedunt a nā sunt siēvrina t egestio t mé-

strua in hoīs suis: que qñ mutanť ita vt addať egressio aut ꝓstrigať intra corp⁹ mutat corp⁹: ⁊ ꝓseruāo sanitatez ex eis ē ḡtitas itētiōis. Et nō sūt q̄ pcedūt ⁊ cōstrigunť cāe sanitatis aut egritudis nisi ppea: qz qñ addiť eaꝫ p̄cessio accidit malicia dispōnis i corpe: c⁹ explz ē illud qō videm⁹ de esse vrie: nos. n. mltotiēs retinem⁹ eā pp occupationē q̄ accidit nobis. cū g̃ cessam⁹ ab illa occupatione ⁊ volum⁹ mingere: forasse fit difficile nobis emittere vrinam: aut accidit nobis ex ea mordicatio. aut adustio. ⁊ ꝑ hāc rōcinationē ē fm̄o i relīq̄ q̄ fluunt ex corpe nā: aut cōstrigunť i eo. Et ex accidentib⁹ q̄ accidūt in aia q̄dā eoꝫ accidētiū mouēt spūm ab iterioribus ad exteriora: sic̄ ira ⁊ gaudiū. ītra q̄dez mouet spiritum motu forti: ⁊ gaudium q̄dem mouet spiritū paulati ⁊ q̄daz coꝫ monēt eū ab exteriorib⁹ ad iterioza: sic̄ angustia ⁊ tristicia ⁊ timor: ⁊ q̄dā eorū q̄dē mouēt eum ab exterioribus ad iteriora: ⁊ ab iterioribus ad exteriora simul. sic̄ belen dolor. Et manifestū ē q⁹ qñ spīritꝰ mouet cū eo caliditas inata mouet ⁊ mltotiēs mouet sanguis: qō ē. qz spūs ⁊ caliditas inata sūt duo vapores in corpe. s. corpora q̄dā aerea: ⁊ q̄dā subtilia. Et ōnia intervnaqz ē q⁹ spūs ē subtilior caloze inato: ⁊ calor inat⁹ est grossior ⁊ plus humiditatis. ⁊ per motū haꝫ rez accidit cōpori vt calefiat plus q̄ opz: aut infrigideť: aut desicceť: aut būectet: aut fz ꝓpositionē harū q̄litatū. s. vt calefiat ⁊ exsicceť simul: aut calefiat ⁊ būectet: aut infrigideť aut desicceť: aut infrigideť aut humectetur. XVI.

e Ex causis sūt ex gb⁹ nō ē excusatio cōpori a mutatione corpis necessaria: qñ sūt nō fz eq̄litatē aut ītētionē: tūc q̄dā eaꝫ mutāt corp⁹ sine dubio: sic̄ facit aer. naz ipe ingredit corp⁹ cū ispiratiōe p̄ pectus ⁊ arterias: ⁊ fiūt spūs corporis fz similitudinē dispōnis ei⁹, qō ē. qz corp⁹ expirat ⁊ expellit vapore fumosū: ⁊ attrahit aerē ex duobus locis ⁊ duob⁹ modis quoꝫ vn⁹ ē p apertionez pectoris: ⁊ alter p aptionē arteriaꝫ ex poris cutis. Et si nō eēt calefactuz aut ifrigidatū: aut siccatuz: aut būectatū: aut sc̄ōm copulationē eoruz aliqd patiēs.

e Ex motu ār⁊ getē qñ vnusq̄sqz eorum ē exiēs ab equalitate sua. XIII.

i Ta vero ⁊ ex sōno ⁊ vigilia neēe ē pati ipz fz eāde rōez.

T Silr ēt ñ ē excusatio qn mutetur corpus ex sōno ⁊ vigilijs. XIIII.

e T ex bis que offeruntur.

T fz hāc silitudinē ēneēe ⁊ mutet corp⁹ ex eis q̄ recipit ex cibis ⁊ potib⁹. XV.

a Ut egerunť: aut retinent: ⁊ ex anime passionibus.

e T ex eis que p̄cdūt ex ipso: ⁊ constrigūť i eo: ⁊ passionib⁹ aie. XVI.

o Mdnia. n. h: be q dez mānifeste: be ꝓ p medias cās alias alterāt corp⁹.

o Mdnes. n. res ās narrauim⁹ nēcio mutāt corp⁹: q̄dā ex eis p seipsas: ⁊ q̄dā ex eis p cās alias medias. XVII.

T corrumpūt salutem.

e T si perseueret ⁊ multiplicetur illa mutatio corrumpit sanitatem. XVIII.

e T scriptū ē de bis omnib⁹ seperatiz p singula i salubriuz cāꝫ negocio.

e T iā locuti sum⁹ in oibus istis causis in libro nro de regimie sanitatis. XIX.

b Ec igr̄ oia nūc dicta gr̄ia salubriuz cārū materie q̄dā sunt ⁊ cū cōpetēti vsu cāe sūt cōseruātes ⁊ salutē p̄stātes: peccātes ꝓpo a cōtē perātia egre cōstituūť.

e T ista oia q̄ narrauimus ex generibus cāruz: sunt tolerantia cōuersiones ⁊ q̄ñ administrātur sc̄ōm q̄ opz: fiunt tunc cōseruantes sanitatē ⁊ q̄ñ pertrāseunt iequalitatē: fiūt cāe egritudis. XX.

i Taqz ꝓpo ex hoc iā manifestuz est q⁹ nō alias qdem substātias caruz q̄ extrabas rerum sanas nobis: alias vero egras arbitrādū ē: fz casdē in ad aliqd aliq̄n q̄dē sanas: aliq̄n vero egras factas.

i Amq̄ manifestū est ex hoc q̄ non velocitas alteratōis aeris: apperet ipressio ei⁹ i corpore in oī dispōne i q̄ mutať aer. verū aer decoquiť ⁊ alterať in corpore: ār nō apperet ipressio ei⁹ i ipso donec superfluat: ⁊ p hāc cām nō infirmanť oēs homes apud mutationem substātie aeris. nā corp⁹ c⁹ chim⁹ni ē ꝑparat⁹ mutat aerez ⁊ resolui eū añq̄ altereť ab eo. ⁊ q̄dā cāꝫ mutāt corpus mediante dispōne aliaꝫ i corpe: ⁊ sūt ꝑparatiōes chimoruz ⁊ cōplexionis. qō ē. qz cōplexio q̄ñ mala ē nā: pperat ad ipam corruptio ex cāis additis i ea. ⁊ silr ad chimos malos. pperat corruptio ex cāis cōformib⁹ malicie eoꝝ. Aer. n. q̄ñ occurrit i corpe cū corpore reirecipiētis ipressionē eius mutat corpus mediatōne illi⁹ rei. XVII.

v Ult q⁹ ipressio cuiuscq̄ cāꝫ sex q̄ñ perseverat ⁊ multiplicať sanitatē cōrumpit: ⁊ facit accidere egritudinez. ⁊ si nō ꝑseueret ⁊ multiplicet: nō faċ accidere egritudinē fz mutat sanitatē mutatiōe q̄dā aut ita q⁹ sufficit nā i ei⁹ sanatōe: aut ita vt p̄cedat cū p̄cessione ꝓseruatōis. ⁊ destruitur añq̄ faciat egritudinē accidere. fz mutat sanitatez mutatione quadam. XVIII.

o Ocuit i li. de regimie sanitatis i tractatib⁹ p̄mis ei⁹ regulas ꝓseruatōis sanitatis corpoꝝ q̄ sūt i meliore formaꝝ ⁊ corporuz q̄ declināt ab ea elōgatione pua. ⁊ docet i tractatibus postremis eius canones ꝓseruatōis sanitatis corpoꝝ elōgatorū a meliore formaꝝ elongatiōe i q̄ nō puenit ad terminū egritudis: ⁊ canones añcessiōis cōseruatōis cōpoꝝ q̄ iā exportata sūt sup egritudinē adeo donec euaserint: ⁊ saluata sūt ab egritudine añ casuz ei⁹. XIX.

i Ste ē canō cōis i eo qō ip̄imūt cāe. vi. naz ipse qñ administrant fm qō figurat cōplexiōi corporis. s. vt mēsureť i ḡtitatib⁹ suis ⁊ suis q̄litatib⁹ ⁊ ptib⁹ vius eaꝝ fm qō oz cōseruant sanitatē. ⁊ qñ administrātur nō sc̄oz q⁹ oz ⁊ ptranseūt in illo: faciūt accidere egritudines quādo perseverat transitus ⁊ multiplicatur. serua ergo has conditiones secundum q⁹ vnaquecq̄ causarum. vi. non corrumpit sanitatem ⁊ facit accidere egritudinez donec

De accidētib⁹ aie

De dīa iter spūz ⁊ calorē innatū.

De bis q̄ ñ infirmāt ex aeris mutatōe.

pertransitur in ea illud qđ oportet: ⁊ perseuerat illa transitio ⁊ multiplicatur: cuius exẽplum est: qz si cõtinuat aliquis sanorum comestionẽ ciborũ ca. ⁊ per trãsit i eis illũ quod oz: ⁊ multiplicatur ex eis permutant scõm transitũ uarum cõplexionum eius. nã si natura est frigide complexionis: reducũt eã ipsimis ad equalitatẽ: deinde ꝓcurrunt eã ab eq̃litate ad malitiã cõplexiõis ca. ⁊ ꝓpter illõ est egritudo prauamagis ⁊ grossioz propter vehementiaz longitudinis eius a re naturali: ⁊ si sit natura calide complexionis ifirmat ipm cum facilitate: ⁊ ẽ egritudo eius minor ⁊ ꝓpinquioris acceptionis ꝓpter ꝓpinquitatez longitudinis eius a re naturali. XX.

De cãis cõtinẽtib⁹ sanitatez ⁊ egritudinẽ.

Ause sex faciũt sanitatẽ ⁊ cõseruant eaz: ⁊ faciunt egritudinẽ ⁊ cõseruant eã. faciunt quidẽ sanitatẽ quãdo egritudo est ꝓsens: aut administrant administratõne que est ꝯraria egritudini sicut si ifrigidetur aer i egritudie ca. ⁊ sumantur cibi infrigidantes: faciunt sanitatez ⁊ destruunt egritudinem. Sanitatem vero conseruant: quoniam ipse quando administrantur scõm cõfigurationem conseruant sanitatez. Egritudinẽ autẽ faciunt quoniam quãdo sanitas ẽ ꝓsens ⁊ administrãtur non scõm qđ opoz ⁊ pertrãseunt in ea ⁊ cõtinuatur pertransitio i eo ⁊ multiplicatur: faciunt egritudinez. Cõseruant vero quoniaz quãdo ipe administrãtur scõm qđ configurãtur egritudini conseruant eam. Et propter hoc dixerunt antiqui qđ ista genera sex: sunt ex causis cõtinentibus sanitatem ⁊ egritudinẽ. Et galienus exponit hanc intentionem ⁊ dicit. XXI.

Ste sermo intellectus est ⁊ sufficit vt rememoretur ex eo dispositionis ciborum ⁊ potuum. Nam quando corpus est indigens eis ⁊ vtitur ex eis ꝙ̃titate necessitatis: sunt cause sanitatis aut conseruantes: aut efficientes. Conseruantes ergo sunt: quando administrantur in dispositione sanitatis in hora qua corpus indiget eis: ⁊ cum quantitate necessitatis eius: ⁊ ꝓportionis cãrum cõfigurata est speciei cõplexiõis eius. Et faciẽ oportet vt estimeẽ quod substantie rerũ que sũt extra corp⁹ ex eis que cõseruant sanitatẽ eius: aut faciunt eam redire qñ separant̃ sint ꝺlicate substantijs rerũ que faciunt egritudinẽ ⁊ conseruant eam. vex ipse eedez sunt quandoqz cause sanitatis: ⁊ quãdoqz cause egritudis. ⁊ per cõparationẽ ad aliquid sine aliquo. XXI.

Qãdo siqdẽ motione indiget corp⁹ gymnasiuz qdez sanũ: quies vero egra. qñ vero quiete: quies qdem sana: egrum vero in cibis ⁊ in potibus: ⁊ i alijs omnibus. Singulũ enim si indigẽti corpori adducaẽ ⁊ cum ꝓpetenti quãtitate ⁊ ꝙ̃litate: salubre fit. Nihil vero indigenti oio oblatum aut non in cõpetenti mensura ⁊ quantitate egz constituit.

Quod est: qz quãdo corp⁹ indiget motu: tunc exercitiũ est ei cã sanitatis: ⁊ qes cã egritudinis. ⁊ quando corp⁹ indiget ocio: tunc qes ẽ ei causa sanitatis: ⁊ exercitiuz causa egritudis ⁊ similiter est dispositio i cibis ⁊ potib⁹ ⁊ reliquis rebꝰ alijs. naz vnaquecz earuz cãrũ quãdo occurrit corpori secundum quod idiget ea ⁊ ẽ quãtitas ei⁹ cũ quãtitate necessitatis: est cã sanitatis: ⁊ quãdo occurrit corpori nõ idigẽti ea aut i plus ẽ cũ quantitate necessitatis: fit causa egritudinis. XXII.

De tribꝰ dinone cibi i principio paroxisimi.

The sũt due cõsiderationes circa salubre ⁊ egz scilicz qualitas ⁊ ꝙ̃titas eius qđ offertur.

Tista duo sũt itẽ tiones due i vnaq̃qz cãz sanitatis ⁊ egritudis scilicz spẽs rei q̃ occurrit corpori ⁊ quãtitas eius. XXIII.

Tenim tempus velut alterum aliqđ ab his tertiuz iducere in bis q̃ dicta sũt contentuz: ⁊ non bene dictum est.

Tnõ oportet vt nominetur hora necessitatis itẽrio tertia cũ istis duabꝰ quasi sit res alia ab istis duabus: cũ sit comprehensa in bis vtriqz. XXIIII.

J.n. idiget corp⁹ tãta ⁊ tali oblatõe manifestuz ẽ qñ ꝓsentis tẽpus opportunũ

ꝓnosticationis: ⁊ narrauit ex ea in libris suis ⁊ in expositiõe⁹ libroz ꝓpp. narratiões multas. XXII.

Ermo ei⁹ illa duo sũt: ẽ dictio ꝓhẽdens ꝙ̃titatez ꝙ̃litatẽ cuiusq cãrũ ser ⁊ iã notata ẽ in hoc ſmõe species qualitatis rei. ⁊ quantitatis. XXIII.

Sta duo sunt ꝙ̃titas eius ⁊ ꝙ̃litas: quo idiget corpus ex vnaq̃qz cãrũ ser: ⁊ ꝓp hoc ñ notaf hora necessitatis itẽrio tertia q̃ sit ꝓter ꝙ̃titatẽ ⁊ ꝙ̃litatez ⁊ ga. qdẽ determinat B in ſmone. XXIIII.

Ausa quaz narc rauit ē q̄ corp⁹ cū mutet̄ ⁊ alteret̄ idiget i horis diuersis: diuersis reb⁹: sic̄ idiget i estate eo q̄ ifrigidat: in hyeme eo q̄ calefacit. fit ḡ hore iudiciū faciēs nec̄io mutatōez q̄litatis ⁊ q̄titatis cuiuslz̄ causarum. vi. ⁊ residuū sermonis ei⁹ intellectū est. XXV.

Uaz iteꝛ. ionū d vna ē q̄ itur ad ptē q̄titat̄ cāe: ⁊ altera q̄ itur vsus eq̄litatē ⁊ q̄titatez. ⁊ ille cāe sunt ḡnia cāruz sex q̄ ꝓseruāt sanitatem ⁊ egritudinē. Quādo ḡ aliqs vult ꝓseruare sanitatē itendat ad ista sex ḡnia cāz: ⁊ igrat ex vnaq̄q; eaz id quo fit iuuamētū in sanitate tūc: ⁊ administret illō corpoꝛi secundū illū modū. ⁊ gal. determinat hunc modum ⁊ dicit. XXVI.

d Jrit āt sex ḡnia cāz ⁊ nūcrauit h ex eis. ꝙ. Una caruz est ꝓtinēs. Scōa ē motus ⁊ quies. Tertia est somnus ⁊ vigilie. quarta est cib⁹: ⁊ pot⁹: ⁊ nominauit hanc id q̄ suscipit. Quinta est cōstrictio ⁊ ꝓcessio: ⁊ nomiauit eā illō quod ꝓcedit: ⁊ tacuit de genere sexto: ⁊ est accidentia animalia. Et non tacuit de hoc: nisi quoniaz rectificās ⁊ medicans accidentia aīalia nō ē ars medicine. verum rectificat ea ⁊ curat. ea ars alia: q̄ est aut philosophia aut leges. Et q̄ mensurat ea medicus: t̄ mēsuratio illi⁹ ē p spēs q̄ ē pter medicinam. ⁊ est alia species philosophie aut legum species. XXVII

Az docuit in capitulo quod est ante illud vt inquiratur in conseruatione sanitatis quod ē in meliori formarum equalitas i vnaquaq; causarum quare infrioffertur. Et generatio idigentie tēporis est ex eo q̄ fluxum est ⁊ mutabile: et mortale corpus idiget secundum mutationes alias alterantiū: ⁊ alias adituantium. Jtaq; non ē quidem genere tertiuz in his que dicta sunt tēpus. ad doctrinaz vero plerumq; quasi tertio vtimur ꝓpter eaz que dicta est causam.

q Uod est. q: si coꝛpus idiget obuiatione alicuius spēcum cū alia q̄titate: tunc manifestū est q̄ obuiatio eius quod occurrit ei est i hoꝛa in qua indiget: ⁊ non est sacra hoꝛa necessitatis ex eo q̄ opꝛ vt ꝓsidereť i eo ad locū: nisi q: coꝛpus quod mouet̄ ⁊ resoluit ⁊ mutat̄ velociter idiget secundū q̄titatez spēi mutationis eius in horis diuersis: vt sint res q⁹ intēdit ad iuuamentum ei⁹ spērū diuersaz. Jaz ergo manifestuz est ex hoc q̄ hoꝛa necessitatis nō est itentio tertia que fit absq; genere primaz duaz intentionū: verūtamē nos vtimur ea iam scōm viam doctrine multoties. ꝓpter causaz quaz narrauimus. XXV.

q Uoniam autē in his ꝓsiderationibus duabus sunt alie ⁊ alie cārum salubriū ⁊ nunc nobis ꝓposituz est hoc genus eaz: rursus reꝛeramus eas.

e T cū essentie cāz sanitatis in q̄bus locuti sumus ⁊ reliquarum causarum sanitatis de quib⁹ non sumus locuti: ⁊ nō necc̄ario aduenit coꝛpoꝛi sint per istas intentiōes duas: tūc oꝛ vt itēdam⁹ ad illas cās et i nēiam⁹ cas i eis. XXVI.

Erfecte igit̄ com p positionis cōpis q̄ fiqdez bene tē peratū fuerit ꝓtinens: cōuenier vt sit ꝓtēperantia et alioꝛ pfecta: ꝑ q̄b⁹ mō dirim⁹ geris. s. ⁊ motōis et sōni ⁊ vigilie: ⁊ oblatorum et egestoruz.

Jco ḡ q̄ si coꝛp⁹ d est scōm melioꝛe formarū: deinde aer q occurrit ei ē eq̄l: tē illō q̄ ꝓuenit ei est eq̄litas sana ex q̄te et motu et sōno ⁊ vigilijs et eo q̄ ꝓcedit: et reliqs que diximus ante. XXVII.

Uando ꝙ o distē q peratū fuerit cōtinēs intantū et ꝓtēpanti as minui oꝛ inq̄stū eucrasia cōrupta fuerit.

T q̄ cōpus ē ex e illā formā et aer ē iequalis: tūc opꝛ vt cōsidereť q̄stū recessit aer ab equalitate: deide i clinenť cause ille alie ab equalitate ad diuersitatē ptis ad quā ꝺclinat aer ꝓ q̄stitatez qua recessit aer ab equalitate. XXVIII.

O nsideratōes ve c ro contēperantie in continēte be q̄dez sunt: vt neq; rigere ꝓ frigus: neq; sudare ꝓpter estum.

T oꝛ vt ponatur e equalitas i qualitate aeris vt non boꝛripiter coꝛp⁹ ꝓp frig⁹ suū. ⁊ non sudet ꝓpter caloꝛē eius. XXIX.

N gymnasijs ve í ro quādo primi incipit dolere coꝛpus: quiescere statim remedium est.

gidetur aer calidus ⁊ siccus humectetur cuz effusione aquarum ⁊ flabellis: ⁊ rotatione aquarum ab altis ⁊ ramis arborum: ⁊ herbis: ⁊ odoriferis fructib⁹ infrigidantibus: ⁊ humectātibus: ⁊ sessio sit i palatijs ⁊ domib⁹ subterraneis: ⁊ apertio portarū aeris septentrionalis. Et calefiat aer frigidus cuz accensione ignīū ⁊ cooperatura: ⁊ aptiōe portaruz ex quibus itrant radij solis: ⁊ clausiōe portaz aeris: ⁊ cessione super illud q̄ calefac̄ coꝛpus ⁊ cooptura. ⁊ vsq; ignieť donec aer fiat equalis: similiter ingrať vt sit illud q̄ comedit̄: ⁊ bibit̄ i qualitate sua equale ⁊ q̄titate. ⁊ simile huius inquiratur in vnaquaq; cārum sex. Et docuit in hoc capitulo canonem suū g est: si ꝺclinet aliq̄ cārum sex ab equalitate sciať q̄ita ē q̄titas declinatōis e⁹: ⁊ sūma q̄titatis ei⁹. deide iquirať rectificatio illi⁹ declinationis: ⁊ destruať illud quod fecit eam accidere in coꝛpoꝛe: ⁊ inclineť residuum causarum ad partem contrariā parti declinationis illius donec fiat ꝓ illud in coꝛpe ipressio rectificās ipressionem illi⁹: ⁊ sint ꝛie due ipressiones ⁊ ōstruat vnaq̄q; cāz alterā: ⁊ remanet eq̄litas q̄ est i meliore formaz ꝓnata fm illud q̄ fuit. ⁊ posuit acreꝛ exemplū huius canonis: ⁊ fmo eius in eo ē intellectus. Et gal. quidē aggregauit canonem ꝑmū in quo dixit̄ quirať vnaq̄q; cāruz vt iueniať in sanitate eius eq̄litas i q̄titate ei⁹ ⁊ in ꝙi⁹ qualitate: ⁊ canonē 2ⁿ in quo docuit illud q̄ oꝛ facere q̄ ꝺcliat aliqua cāz ab eq̄litate ⁊ dixit in vtriusq; sil ꝺūc sermonez. XXVIII

q Uod est q: iter ista duo ē equalitas i q̄titate aeris. XXIX.

ſſō medici ē acc̄itia ai moderaiſ ꝓbl.

Per ere citia ꝓsu mūt sup fluitates i musculis eōsecute.

i Ste ē termin⁹ eq̄litatis i motu q ē exercitiū: t intelligit ex eo eq̄litas q̄ ē i gete. Et ē vt ꝓcipias motū qñ ꝓtentū ē cor⁹ cū gete: t idiget exercitio qō expirare faē ex musculis supfluitates ꝓētas i eis. XXX

d Um ex cibis bonis qñ non digerunt: ebim⁹ gñet malus: t ex cibis malis gñet ebim⁹ laudabilis: dic gal. digōne tm qñ p eā gñatur ebim⁹ laudabilis. Eq̄litatis vo digestionis oz vt sit q̄titas ꝑ cōparationē supfluitatē eius qō sumit ex cibis. t vt sit in eēntia lene ꝓtinuū cui nō sit odor horribilis valde: t color eius trahat ad citrinitatem: t egrediat i hora ꝓsuetu dinis: t oz vt itelligas cōpar ei⁹ i eq̄litate ei⁹ qō bibitur: ita vt ꝓsideres etiā i vrina: qñ ipa significat dispōnez digōnis i venis. XXXI.

Optima nā nñ appetit q̄tū digerere pōt.

Am oñsuz est i n eo qō ꝓtulit q̄ qñ stomach⁹ ē ꝑ rē nāle: tūc appetit illud qō ē cōueniēs cōplexiōi ei⁹ q̄ propter excepit i ꝑ fmone eē appetit⁹: sequtur. n. i eo qñ sanitas ē inēta i stomaco scōz meliorē formarū: vt bō apperat illud qō cōuenit ei: t ñ appetit i eo additōz nec diminutiōez. q̄ ē nā eius mēsurās q̄litatē ciborū t potuū: t q̄titatez cor: t nō indiget adiutorio medicie extrinseci⁹. XXXII.

i Ntellige simile huic eidē i vigilia. nā. n. sufficit mēsurare illud t facere ipsuz currere scōm q̄titatez nēcitatis absq; adiutorio medicine. ēt t fmo ei⁹ itelligēs ē. XXXIII.

Jrit galie. i regi o mine sanitatis corpis qō ē fm meliorē formaz: eq̄litatē aeris: t eq̄litatem mot⁹ t getis t eq̄litatē ciborz t potuū: t equalitatez sōni t vigilie. t remansit sup eū ex eo q̄ nō dixit equalitatē ei⁹ qō ꝓcedit t cōstringit. Docet q̄ i hoc fmone q̄ regimē qñq; ē ꝑ hoc q̄ dixit. Ex eq̄litate: t tunc segit ipsz vt sit illud qō ꝓcedit: t cōstringit etiā fm equalitatē: t vt egō gdē t vrina sint eq̄les pp eq̄litatē ciborz t potuū in q̄titatib⁹ eorz t q̄litatib⁹ iporz. t pp bonitatē digōnis: t sanitatem opationū nāliū: ꝑ t illō qō resolnit ex toto corpe est fm eq̄litatē ꝓpter sanitatez opationū nāliū: t ꝓpter exercitiū temperatum. qō expirare facit t resoluit supfluitates lacertorz cum equalitate. XXXIIII

Ntellige fmonē gal. t iam oz būti hoc cor⁹ vt phibeat a supfluitate in aliquo accidentiū anim. Nā cuz sit speculatio in hoc genere: t est sextū: t ex generibus cāruz ꝑsis corpus physici: dixit ga. q̄ opz habenti corpus meliorē fōmaz vt prohibeatur per philosophiam: aut p leges positas a supfluitate in aliquo accītiū aie. qō ē q̄ medicina non cōtemplatur in illo neq; mensurat illud: t nō vtit eo nisi i dispōne egritudinū fm semitaz medicationis. Et phia gdez nominat eq̄litatē accidentiū anime fm sanitatē eius. Et oportet vt itelligas a gali. differētiam iter furorem t iraz. Jra gdez est vt desideret bo movindictaz. Furor. n. est vt excitetur ira: t nō est possibile cum eo exvindicta. Et accidentia gdem anime sunt multa: t illō quod numerauit gali. ex eis est explicatio eius quod remā sit ex eis. t quedam eorum faciūt accidere caliditatem superfluam sicut ira t furor. t q̄daz eorz faciunt accidere caliditatez equalem: vt gaudiuz t letitia: t quedam eorz faciunt accidere frigus additum. sicut timō t pauor. t quedam eorum faciunt accidere frigus temperatuz: sicut tristitia t inuidia. t quedā siccitatem sicut angustia: t totum qō faciunt ista accidentia non faciunt nisi mediatione motus spirit⁹. Et illud quod conuenit cum melioi formaruz ex eis est illud qō est tēperatū: aut illō ex eis qō ñ est supfluū. XXXV.

Dlia inf tā: furorem.

T i exercitio vt p c cipiat cōp⁹ gescē qñ icipit in corpe lassitudo. XXX.

i M cibis vo pfectio digōis t egō nis modus scōm q̄titatē t qualitatem.

i M cibis vero ē sanitas digōis t eq̄ litas egōnis i q̄litate sua t dispōne sua. XXXI.

Quat vero quo c dāmō i bis oz exist digōni ita vt ꝓceptore nō idigeat q̄titatē i oblatōib⁹ meriēte. Optia. n. natura tm appetit q̄tū digerere pōt.

c T qñ corpus est scōz meliorē formaz: tunc quātitas appetitus in eo est equalis q̄titati digōnis. ñ ergo idiget mēsuratore q mēsuret q̄titatē eius qō suscipit. qō est: q: cor⁹ qñ est ꝑ z meliorē formaz. tunc q̄titas quā appetit ex eo qō suscipit est q̄titatis quā pōt digerere. XXXII.

i La vo t sōni q̄titatē metit ipa nā i bis q sūt in optia ꝓpone: t quiescūt stati dormiētes cū nō āplius idiget cor⁹.

T silr dispō i q̄ c titate sōni. nā. n. mensurat q̄titatem eius qua indiget ex sōno in corpe qō est ꝑ z meliorē fōmaz: t ñ recedit ab eo sōn⁹ nisi qñ cū eo remanet nēcitas ei⁹. XXXIII

T ita est dicta vtē c tibus in egestiōibus nihil derelinquitur circa vētrē t vrinas t totū corp⁹. bas. n. egōnes tēperātia meritur oblationi: scōm vero totū cor p⁹ respiratiōez gymnasii oz mediocris t salubris efficit vsus.

c T qñ ē regimen ei⁹ hoc regimie ñ accidit ei lesio penitus i ꝓcessiōe ei⁹ qō ꝓcedit ex eo cuz egōne t vrina t resolutōe corpis toti⁹: qñ equalitas ei⁹ qō sumitur ex cibo t potu: exigit vt sint egō t vrina scōz dispōnem scōm q̄ sunt i sanitate. Et eq̄litas exercitij idiget vt sit qō resoluitur i corpore toto fm dispōnez ei⁹ qō resoluitur ex sāis. XXXIIII

a Bstinē vero manifestū est qñ abstēperātia oportet oium anime passionuz scilicet ire tristitie t gaudij t furoris t timoris t inuidie t sollicitudis. Exterminat. n. hec t mutant corpora ab ea que est scōm naturā cōsistētia.

c T ꝓuenit haberi hoc cor⁹ vt phibeatur a supfluitate i oibus accītib⁹ aie. t signifi co ꝓ accītia aie nīe ira: tristitia gaudiū. t furorē t inuidia. nam ista oia accidentia aie īmutant corpus t extrahit ipm a dispōne nāli. XXXV.

Enereo⁹ vero ꝑz u epicu⁹ nllis vsus salubris: fm ve-

Nō hic de coitu

Oit⁹ ē ex accīdib⁹ aie. ⁊ gal. qdē i hoc loco fecit ei capl̄z suū singulare i q̄ docuit illō qō ꝓuenit sanitati ex eo. Et sm̄a qdē epicuroꝝ est ōstructa ꝓptea q̄ aggregaī in corpe supfluitas ex spmate. si ergo nō egrediī p coitū coartaī in corpore ⁊ gñanī ex ea egritudines male. qō ē. q: ex coartatiōe ei⁹ gñanī ex eo vapores mali q ascendūt ad cor ⁊ cerebꝝ ⁊ stōachuz: ⁊ corrūpūt sanitatē illoꝝ mēbroꝝ ⁊ gñant egritudinē. Et fortasse ex eo ē aliqd sīle in potēcia veneno vipino: sīc accidit ei q ꝓsueuit coitū ⁊ dimittit eū. lōgo tpe ex ōbilitate appetitus cibi: ⁊ pigritia a motib⁹ ⁊ gñatōe būoris melācolici. Et fortasse corrūpit: ⁊ exicatur ex eo qō est sīle vtuti veneni: sīc illud qō accidit viduis ex ꝓfocatōe mficis: ⁊ mltis viroꝝ q moriunt ex eo subito. ⁊ pp hoc q euadit ex egritudie coartatiōis spmatis ē ille ex cui⁹ cōpe resoluit hꝫ supfluitas: aut p exercitiū ⁊ emoroidas vt in viris: aut p purgatōez mēstruoꝝ vt in mulierib⁹: aut p aliā ptē ex eo de ꝓpetate cui⁹ ē carminare supfluitates ⁊ soluere eas a corpe. Coit⁹ igr̄ ē cā sanitatis qñ egredi eī spma qō iaz coartatū erat: ⁊ eīt cā corruptōis sanitatis qñ est i corpe spma coartatū quapropter opz vt sit ei⁹ vsus eq̄lis. Et gal. qdē iā docuit ei⁹ eq̄litatē ⁊ dixit: vt sit iter horas vsus ei⁹ ex spacio illō cū quo nō sentiat vtens eo qñ ipso vtī mollificatiōez ⁊ ōbilitatiōez: ꝫ sentiat post vsum eius leuitatē i corpe ei⁹ ⁊ fiat alia ei⁹ meliō q̄ fuit. ⁊ gadem determinat horas vsus ei⁹ qñ ē idigētia ei⁹ ⁊ dīē. XXXVI

i Am ostēdit gal. totū qdē qō necessariuz est scire in regimine sanitatis de cē coitus in hoc sermōe: ⁊ i illo q ē añ eū: ⁊ docuit qñ errāt i vsu ei⁹: ⁊ q opz vt sit error ille paru⁹ ⁊ ipe qñ supfluit mutat sanitatē: ⁊ docuit i ro vez ex iterualliis tātis: vt in vsibus coitus nz dissolutiōez sentiat ⁊ leuior ipe seipso videaī factus ⁊ melius dormiens.

ti Jdeī aūt epicuro q ex vsu coitus ñ est aliqd penitus qō sit cā sanitatis. veritas aūt est qñ ex vsu eius ē aliqd in numeris cāz sanitatis: ⁊ ē vt sit iter hōas vsus eius ex lōgitudine illō cuz quo nō sentiat vtens eo qñ vtī ipso mollificationē ⁊ debilitatiōez: imo sentiat q corpus eius postq̄ vsus est eo sit leuius q̄ erat antēq̄ vteret eo: ⁊ cia etiaz melioꝝ q̄ erat añ. XXXVI

t Emp⁹ vero vsus est qñ pfecte mediuz fuerit caz q̄ extrinsec⁹ oium circūstantiaz: neq̄ sup repletū corpus nz idigēs: neq̄ sup infrigidatū: neq̄ sup calefactū: aut exiccatum: aut humectaruz inoderate. Si vero peccet aliqñ corpus puū esto petñ. melⁱ ꝫ ē calefacto magis q̄ ifrigidato: ⁊ repleto magis q̄ euacuato: ⁊ būectato magis q̄ exiccato corpe vti venereis.

b Ora aūt vsus ei⁹ ē qñ cōp⁹ ē ꝫc medīū iter oēs dispōes accītes extrinsec⁹ dōce ñ sit plenū valde: nz vacuū: nz infrātū valde: nz calefactū valde: nz ptrāsiēs valde eq̄litatez i siccitate ⁊ būiditate ⁊ si erat vtēs eo i vsu ei⁹ oz vt sit errō ille pu⁹. ⁊ vt vtaī coitū dū ē calefact⁹ ē meli⁹ q̄z vt vtaī eo cuz ē ifrigidatus: ⁊ vtaī eo cuz ē plen⁹ meli⁹ q̄z vtaī eo cū ē vacu⁹: ⁊ vtaī eo cū ē būidus ē meli⁹ q̄z cū ē sicc⁹. XXXVII

q Ualitatez ꝫo singuloꝝ corꝝ q̄ dcā sunt eligē i his q̄ sunt optime ꝓpōis: oz gymnasi oꝝ qdē i qbus oēs ptes corpis ꝓportōaliī mouēanī: vt hoc mēbꝝ qdem nō superdoleat: hoc vero min⁹ doleat.

s Pecies āt quaz oz eligē ex vnaq̄ q̄z baruz cārum corpori qō est ꝫ meliorē formaruz est illō qō narro. ex exercitio qdē opz vt eligatur spēs in q̄ mouēturmēbra oia cōpis ꝫ ꝓpōtionē ⁊ nō laborat aliqō corū plus: ⁊ aliqō coꝝ min⁹. XXXVIII

d Orum ꝫo q̄ cōcedunī aut bibunī maxie eucrata eligē h. n. maxie sunt cōueniēcia eucratis nāis.

e Jcis uero q̄ cōcedunī ⁊ bibunī oz vt eligātur ea q̄ sūt i vltimo eq̄litatis. qñ uero q̄ sūt ita sunt ꝓuenitiozes res naturis q̄ sunt i vltimo eq̄litatis. XXXIX

s Jlr nō ⁊ in alijs.

T silr ē dispō in e reliqs reb⁹. XL.

Humor sup coitū ē ille cui⁹ cōplexio testiculoz ē cali. ⁊ hūmi.

Jercitiū i quo e mouēī oia mēbra ꝫ ꝓportionem ⁊ non laborat aliqō corum plus ⁊ aliqō minus est illud: qō fit cum pila parua: ⁊ quod currit cursu eius. ⁊ gal. quidem iam exquisite perserutatus est esse exercitij ⁊ frictionis. in libro de regimine sanitatis: ⁊ edidit in exercitio de parua pila tractatū singlarē. XXXVII

De exercitio qō fit cū pila.

Abens meliori b formaruz indiget in cōseruatione huius forme sup se: vt sit regimen eius. ⁊ reliquę dispositiones similes ei. sīc ergo ipsa est equalis: sic oportet q̄ totuz quod continetur ex causis ser sit eq̄le. Et cibi qui sunt ita sunt cibus: ⁊ potus decenter facti ⁊ decocti: ⁊ panis decenter factus ⁊ decoctus: ⁊ ex decoctis allesſidabegi ⁊ adenubagi: ⁊ ex potibus vinum clarum: ⁊ reliqua que dicuntur in libro chimorum generare chimum laudabilem. XXXIX.

b Oc est vltimū quod dixit ga.

ꝓseruatiōe sanitatī melioris formaꝝ. ipse. n. ōdit intelligi

in eo canonē cōez.t ē vt sint oēs res ḡbus regit ꝑz equalitatem in quantitatib⁹:t qualitatibus t in horis necessitatis vsus t partibus earum. XL.

i Ste canō ē cōis i ꝓseruatiōe sanitatis corpis ōeliuis a meliori formaꝫ.t ꝓmo i eo ꝑm itentōez gal. ē manifestus agitar⁹ valde:qm̄ dic̄ in B libro: qz os vt sit ōclinis ad ptē ōclinatiōis ei⁹:qm̄ dic̄ i li. ei⁹ de regimine sanitatis. t i li. ciboꝫ t i alijs:qz os vt sit declinis ad ꝛriū ptis declinatōis ei⁹. XLI.

v Ult q os vt singlare fiat vnūqōq; corpoꝫ ōclinatū a melioze formarū t singulare fiat ad ꝓseruatiōez sanitatis ei⁹: t ad reductōez ipsi⁹ ad formā optimā caplz in q̄ doceat quō ꝓseruet sanitas eius: aut quō redeat ad melioze formaꝫ. XLII.

Ste ꝓmo ē itellect⁹. XLIII.

i Ste canō est i cōseruatiōe sanitatis ei⁹ cui⁹ cōplexio vl corp⁹ ōclinat a melioꝛi formaꝫ .s. vt mēsurent cāe sex mēsuratiōe reflexiōis ab eq̄litate p q̄titatē ōclinatōis cōpis a melioꝛi fōmaꝫ. XLIIII

De solutōe cōtra dictionis q̄ videt cē in dictis galieni.

i Ste ē ꝓmo i B libro. t est ꝛriꝰ ꝓmoni eius in alijs libꝛis suis: qm̄ ipe dic̄ i li. ō regimie sanitatis: t in li. ciboꝫ. q corpa q̄ sūt caliora idiget ex regimine eis q̄ sūt frigidioꝛa:t ꝑz hāc rōcinationē i reliqs t p illō obscurauit sermonē suuz: ꝓpue qz ipe nō distinxit inter regimē ꝓseruatiuū: t inter regim̄ pmutatiuū. t dixit in regimine pmutatiuo q os vt reganť corpa caliora reb⁹ frigidis dōec redeant ad eq̄litatē: t ꝓm hāc rōcinationē ē i reliqs corpib⁹ declinatis a meliōi formarū. Et ego dico q ga. non oblit⁹ ē ꝓmonis sui nz ꝛrietatē oppōit: t q ñ itellexit p regimē cōseruatiuū h: nisi vt dētur hūi ꝓplonē ca. cibi q ꝓseruēt ꝓplonē eā. sup ipz: t ꝓmōe ab absoluto regat ipz regimie qō facē remanē sup ipz cōplonē suā calidā ꝑz dispōnē suā absq; additōe t sine diminutōe. q si vult pmutare ꝓplonē ei⁹ ad eq̄litatez: tūc addat i frigoze illō cū quo regat vsq; quo minuat ei⁹ calitas t puenīat ad eq̄litatē: cui⁹ exēplū ē vt sit ꝓseruatio corpis sepati ab eq̄litate ad calitatē duob⁹ gradib⁹ cuz regimie qō ifrigidat i gradu ꝓmo: t pmutatio ei⁹ ad eq̄litatē cuz regimine qō ifrigidat i scōo gradu. Et manifestū ē q regimē ꝓseruatiuū ē melioꝛis ifrigidationis q̄ regim̄ pmutatiuū: qz regimē cōseruatiuū est i ꝓmo gradu: t tibi iest vt noies id qō est q̄ue ifrigidatōis minus calefaciens. t qm̄ ꝓmo ei⁹ in B li. ē sūme q̄ sunt sicut ꝓclones: dic̄ istō vt tu sis itelligēs ab eo vo lūtatē ei⁹ t ei⁹ itētionē. ꝓpter ꝗ manifestuz ē q volūtas ga. p ꝓmonē suū. s. q corpa q̄ sūt calidioꝛa idiget regimie ex eo qō ē calidi⁹ regimie quo idiget hūs formaꝫ optimā. t est vt sit cōseruatio eius p illud qō facit remanere sup ipsuz caliditatē ei⁹ declinatā ab eq̄litate. t si vellet vt regereť cū cibis calidis sic si adderet i exercitō ei⁹: t calefaceret aer ꝓtinens euz. t darentur calefaciētes cibi: sequeretur necessario q addereť eius ōclinatio ab equalitate ad calidita-tem plus t generarenť in eo superfluitates colerice. t facerent euz cadere in egritudines colericas: t hꝫ mensure si militer nō occultatur a ga. t iam determinauit illud in libro ō regimie sanitatis: t in libro de cibis. Res ergo scōm q dixi est: quia vult vt regatur totum corpus cū eo quod facē remanere super ipsum complexionem eius primaz quando vult conseruationez sanitatis eius. Et quando vult permutationez eius ad melioꝛez formarum addanť in regimine eius additiones permutantes eam. Intelli ge ergo illō: quia nō est locus paru⁹: t multi hominum ignorant: t putant q sit cōtrarietas.

Regimē ꝓseruatiū ē melioꝛis ifrigidatōis q̄ pmutatiuum.

I Vo ꝑz aliqd abstrahitur ab optīa ꝓpōne ōficit corp⁹ nō mltū vero huic t ꝓseruātes sanitatē cāe scōz ꝓportiōez mutabuntur.

c T q̄ñ corp⁹ est diminutū a meliōe formaꝫ dispōne sua: deide ñ ē diminutio ei⁹ multa ab ea: tūc cāe q̄ ꝓseruāt sanitatē ei⁹ sūt remote ab eq̄litate p q̄titatē remotōis eius ab ea. XLI.

p Lurib⁹ vero talibus extrib⁹ corpib⁹ scōz singulū genus separatiz dicēdū ē.

c T spēs corpoꝫ q̄ sunt scōz būc modū sunt mltē. os ergo vt i oi specie ex eis loquamur singulariter secundus singularitatez eius. XLII

c Rasi igit pmutatū corpus in organicaꝫ ꝓpo ptiū cōueniēcia ñ pmutatū duplicē bñt formā salubriū cārū alterā qdē seruatiū ei⁹ crasiz: alterā ꝓpo caꝫ que ad optimā ducit

d Ideo ꝗ q cāe sanitatis corpis qō tā ptrāsiuit eq̄litatem in complexione sua: t nō pmutauit eq̄litatē i ꝓpōne membroꝫ officialiū sūt duob⁹ modis. vnus eoꝝ seruat cōplexionem eius secūdū q est. alter pmutat ꝓplonē eius a melioꝛi formarum. XLIII.

s Eruātes ꝓpo eius crasiz tantū pmutātur ab eucrata natura cāe q̄stum t tot⁹ corporis crasis ab illa perfecta mutatur.

c T cāe que cōseruant cōplexionē ei⁹ sunt reflexe a causis q̄ cōseruant ꝓplonē eius q̄ ē in vltio equalitatis per q̄titatē reflexionis ꝓplonis illi⁹ corpis qō cōseruant a cōplone q̄ ē i vltimo equalitatis. XLIIII.

c Alidioꝛa enī corpoꝛa caliorib⁹ indigēt aditorijs: frigidioꝛa frigidioꝛib⁹ t siccioꝛa siccioꝛib⁹: hūidioꝛa vero hūidioꝛib⁹: t ꝑz cōplexiones calidioꝛa et siccioꝛa calidioꝛib⁹ t siccioꝛibus: t bis ꝓportionaliter i reliqs tribus cōplexionibus.

q Quod ē: qz corpora q̄ sūt calidioꝛa eo idigēt regimine quod est calidius regimie quo idiget hūs illaz primā cōplexionē. Et corpa q̄ sūt frigidioꝛa eo idigent regimine qō est frigidius: t corpa q̄ sūt siccioꝛa eo idigent regimine silr qō siccius ē. t silr corpoꝛa q̄ sūt hūidioꝛa idigēt regimie qō ē hūidi⁹ t ꝑz hoc ē ꝓportionaliter corpa q̄ sūt caliora t siccioꝛa idigēt regimie qō ē calidi⁹ t siccior t ꝑz rōcinatōez b⁹ currit res triū spēz aliarū ꝓpositarum. XLV.

v Tcē vero t materijs cārū: recte

Ste ꝓmo certificat illō ad qō ītēdim⁹ de expōne ꝓmōis ei⁹. Lō fidera ḡ eū: t sta bis ex eo sup illō qō dixim⁹ t sciel volūtatē ei⁹. qō ē. qz vult p ꝓmo nē suū vtutes ea rū �something ḡs apte na te sūt illō qō faē vnusq; ciboꝝ alioꝝ ex cāis. vi. i corpe. qō ḡ ꝓser uat ipꝫ �something illō something qō ē: est ꝓseruās sanitatē. t qō ad dit i declinatōe ei⁹ a meliōe foꝛ maꝝ ē ifirmans ipꝫ. t qō pmutat ipm ad meliorē foꝛmaꝝ ē pmu tās ipꝫ. XLVI.

i

Uoniā ista q euacuat bu res ei⁹. t mi nuūt ex eis: pp il lud ḡ addūt i flc co cōpe siccitatē: t qō paꝝ ē ex eis ꝓseruat coꝛp⁹ bu midū qñ admini straē something q oꝛ t p mutat ipꝫ ex eis illō qō oppōīt ei something eq̄litatē. 47.

b

Oc iudici uꝫ e⁹ ē sile iudicio qō ē añ ipꝫ i ꝓseruā tione: t mutatōe simul. XLVIII

i

Ste ꝓmo i tellect⁹ ē something eandē rōnē quā dixit i eo qō ꝑterit. XLIX.

v

Ult p ser monē suū vlr abso lutū q ḡ vult cō seruatiōez sanita tis coꝛpis ōcliuis ab eq̄litate something il lud qō ē: admini stret ei ex regimi ne qō ꝓseruat su p ipm ꝓplonē ei⁹ ablq; additiōe: t sīn diminutōe ita q; eligat ei ex vtu tib⁹ ciboꝝ t po tuū t alioꝝ qō ꝓ innatas virtutes eaꝝ sciens.

c

T nō pōt bis cāis q̄s nup dirimus vti: qñ p mutanē talr q; fiāt cā sanitatis something q; oꝛ: nisi q scit vir tutes eaꝝ scōꝝ quas apte nate sunt XLVI.

q

Uoniā motio qdē t indigentia t vigilie t egestio t oēs aie passiones fic cant coꝛpus.

c

Uius exēplū ē q; mo tus t mꝛoratio cibi t pot⁹: t vigilie t euacuatio t oīa aie accītia alia exiccāt coꝛ p⁹ humiduꝫ. XLVII.

c

Ontraria ꝛo bis bu mectant.

c

T ꝓtraria coꝛ humec tant coꝛp⁹. XLVIII

i

Ta ꝛo t i calefaciē b⁹ t ifrāntib⁹ studijs vteē t cibis t potib⁹.

c

T silr ē diſpō in reb⁹ q̄ calefaciūt t ifrānt ex opatōib⁹ t cibis t potib⁹. 49.

c

T simplr ē dīe oibus bis q̄ something coꝛpus sūt co gnoscēs aliqs mās t ꝛtutes: salubꝛib⁹ causis vteē filia filibus offerēs qñ sernare vult coꝛpis crasim q̄lē accipit.

e

T vlr q scit spēs oīuꝫ rerum q̄ agunt in coꝛ p⁹ t virtutes eaꝝ tunc sivlt ponere eas cās sanitatis eligat coꝛpi illō ex eis qō figu raē ei t assilaē ipi qñ vlt ꝓseruatōez ꝓplonis vl ꝓpōis ei⁹ something diſpōné something quā iuenit eam. L.

s

J ꝛo pmutare vult t trāſire ad mel⁹ aliud est gen⁹ salubꝛiū cārū ꝓtrariū qdē supdcis: eq̄le ꝛo distās ab altera crasi eucrata rū t mediaꝝ q̄s optimis nās ꝓuenire dicebamus.

e

T qñ vlt pmutare cā t ꝓuertē ipaꝫ ad ꝓplo nē q̄ ē melioꝛ ꝓplone eius: tūc sūt ei alia gña cāꝝ sānitatis ꝓtra riarū cāis q̄s dixim⁹ t lōgitu do eaꝝ a cāis eq̄lib⁹ medijs q̄s dixim⁹ q̄ cōuēīūt bīti cō plonē eq̄lē optimā ad ꝓtra riū ptis ad quā ꝛclinat illō coꝛp⁹ ē lōgitudo eq̄lis. LI.

c

Alioꝛē. n. t ficcioꝛē crasiz ñ cale t ficce diere faciūt eucratā pfcē: something q̄ tñ eucrata crasi fridioꝛa t hūidioꝛa q̄stū nā ei⁹ erat calioꝛ t sicciō

q

Uod ē. qz cōp⁹ qñ ē calius t sicci⁹: tē regi mē calefaciēs t exiccās ñ re ducē ipꝫ ad eq̄litatē sanā: something regim̄ qō ē fridi⁹ t hūidi⁹ cōplone equali p q̄stitatez supfluitatis calefactōis illi us ꝓplonis t siccitatis ei⁹ sup cōplonē equalez. LII.

b

Oc siq̄dē gen⁹ cāꝝ coꝛrigit innatas di scrasias alteruꝫ ꝛo pri⁹ dcm̄ cōseruat.

e

T hoc qdē gen⁹ cāꝝ rcificat ꝓplonē ma lā nā: t gen⁹ aliō qō dixim⁹ añ cōseruat cōplonē malā natura something diſpōné suā. LIII

v

Tilitas ꝛo vtroꝛiꝫ qꝫ ē in pte medicis cōrigē qdē ex mlto studio paulati trāſferētes i meli⁹: ñ. n. sustinet nā repēti nas imutatōes: suare ꝛo i eisdē something nēcias occupatōes

e

T medic⁹ idiget vtrisꝫ qꝫ silr i hōis diuersis: qō ē: qz qñ bīti ꝓplo nē malā ē euacuatō lōga cū qua est pole ei vt rectificet cōplonē malā tē medic⁹ ité dit i ea ad illō gen⁹ occasio nū: t pmutat cōp⁹ paulati a cōplone sua ad cōplonez q̄ ē melioꝛ qñ natura ñ tole rat alteratōez subito. t qñ bīs cōplonē malā nā. ē oc cupat⁹ i occupatōib⁹ nēcijs tē mai⁹ qō pōt medic⁹ ē vt cōseruet eam scōm cōple xionez suā naturalē. LIIII.

De cāone pmutatōe sanitat⁹ male ad sanitatē eq̄lē.

seruet sup ipm ꝓfigu ratōez ꝓplonis ei⁹: et iste ē canō p̄m⁹ quez ipemet ōtermianit p dictōz aliā vt fingat ipꝫ i aia discipli. t ser mo e⁹ i eo ē itellēs. L.

Ste ē canon pmutās sani tatē malā ad sanitatē eq̄lē t bonā. t ei⁹ itēcio ē vt sit sci ēs vtutē ptū cuiusq; cāꝝ sex t ꝓsideret q̄ta sit q̄stitas recessio nis sanitat⁹ ab eq̄lita te: t eligat ex ptibus cuiusq; cāꝝ sex ex eo qō ē ꝛuū isti sanitati q̄stitat⁹ eq̄les q̄stitati recessiōis ei⁹: t regat cū eis cōp⁹. t ga. ōter mīnat illō t dīe. LI.

Ste ꝓmo ē i tellectus. oñ dit. n. ga. i eo canonē pmutātē sa nitatē malā: ad sanitatē bonā. ꝓsidera ḡ eum. LII

n

Omiauit re gimen pmu tans ꝓplonē malā: ge n⁹: t silr noiauit ꝓser uās eā gen⁹: vt itelli gaē ab eo q; ipa sunt duo gña ex gnib⁹ me dijs sub parte medi cine: qō noiatur regi men sanitatis: et vt i telligaē p illō q; sub vtrisque sunt species alie. LIII.

v

Ult p occu patōes neces sarias cās sex ad scīē dum virtutes parti culariū. quare docet modum necessitatis medici. Et non facte sunt nature toleran tes permutationem subito: nisi qñ ista p mutatio mutat eas mutatione forti que faē accidere nāe mo tum superfluum. scz alterationem super fluaz. multotiens. n. dissoluitur per eā vir tus aut debilitaē ex ea natura: aut resol uitur per eam spiri tus: quare fit id cau sa permutationis sa nitatis: t residuum

Nā si to lerat repē tinas mu tationes.

Totū genus regimis sānitatis ginet sub gīe ꝓseruatiuo.

fmonis ei⁹ est intellectū. LIIII.

Sto fmone ne ōstruat dubitatio

i ſ gīe regimis ꝑmanētis ppea q̄ nolauit ipz ꝓseruatiuū sanitatis. Et destructio dubitatōis ē: q: res nolauimus nolle sui gīis. Lū ḡ sit cadens sub regimie sanitatis. et gen⁹ regimis sanitatis totū noiet̄ tur i arte medicine ꝓseruatō sanitatis: nolam⁹ permutatiuū ēt nomine sui gīis. scz ꝓseruatiuū: q̄ꝫ sit ꝑmutatiuū: t sanatiuuz t rectificatiuū nocuūtoꝝ. Et fm hanc silitudinē nolantur oēs cāe q̄ permutāt ꝓplonem ad id qō ē ōteri⁹ cāe infirmatiue q̄ꝫ sint ꝑmutatiue ad ifirmitatem t corrūpētes sānitatē ꝓpterea: q: sunt subgīe cāꝝ ifirmātiuz toto. LV.

Ostq̄ꝫ do

p cuit regimen sanitatis separate a meliōe formaꝝ ꝓseruans eā: t ꝑmutās eā sit q̄si ē ei⁹ sepatio i cōplone tñ: rememorat ei⁹ qō docuit de illo in b fmōe t dic: q̄si ē ōcliatio sānitat̄ a meliōe formaꝝ: deide ē illō in oibus mēbris: tūc medicatio ei⁹. s. ꝓseruatio eius t ipsi⁹ ꝑmutatio ē fz q̄ expositum⁹, et si ei⁹ recessio ē i gbusdā mēbris t in gbusdaz nō: tunc medicatio ei⁹. s. ei⁹ conseruatio t permutatō ipsi⁹ idiget cano

Domō igitur t hmōi

q spēs cāꝝ ꝓseruantem noiam⁹. ꝓcicbat. u. magis eā fortitā ꝑmutantē t curātē t innata petā corrigentē vocari. q̄si ꝯo ad totū gen⁹ sanitatis referētes: ñ ad eas q̄ fz spēz sunt i ea dīas: q̄cūq; qdē sanos custodiūt: seruātes oēs vocabim⁹: siue ꝓseruādo salutē ad melī⁹ ducāt totā crasim. siue ꝓseruēt exīstez a pricipio: q̄cūq; ꝯo deteriorē faciunt cō sistentiam egre.

s Jā autē dixeris quō nominauim⁹ hoc genus cāꝝ ꝓseruatiuū cuz cēt dign⁹ vt noiarē ꝑmutatiuū t sanatiuuz t rectificatiuū nocumētoꝝ nāliū. Dicim⁹ q̄ nos non adiungim⁹ has cās nisi ad gen⁹ sanitatis: non ad spēs eius: t noiauimus oēs istas cās q̄ ꝓseruāt corpus scōm sanitatē suā ꝓseruatiuas: siue sint ꝓseruatiue: aut sint ex eis q̄ ꝓseruatioe sua ꝑmutant ꝓplonē totā ad id qō ē melī⁹. aut sint ex eis q̄ ꝓseruāt cōplonē scōz dispōnē suā primam: t noiam⁹ cas q̄ ꝑmutāt ꝓplonē ad id qō ē ō terius cās ifirmatiuas. LV

Jmilē igit̄ discrasiaz

s hūmbus oibus cōpis ptibus simil̄is est ꝑcuratio. dissilez vero dissilis.

T q̄ñ ꝓplexio que est

c in oibus membris est vna: tūc meditatio ei⁹ est vna. t quando ꝓplo malanō ē i oib⁹ mēbris vna tē ñ ē medicatio illi⁹ corpis vna. LVI.

O test enīz venter ali

p cui q̄dem frigidior q̄ꝫ oporteat ee: caput vero calidius: t idigere adiutorijs ppzijs singula: secundum vero hoc t aliaruz vnaquecz pars aut humidior aut siccior aut frigidior aut calidior exīs preter modū proprijs distemperantie indiget dietis. Non igitur exercebimus equaliter oēs hmōi corporis ptes: neq; sil̄r humectabim⁹: aut sic cabimus aut aliq̄d horꝝ faciemus. Amplius ꝯo dicet̄ de his i negocio ō salubrib⁹ cāis

Quod est: quia est pos

q sibile vt sit vēter alicuius frigidior q̄ꝫ opz et caput etiam calidius q̄ꝫ opz: t idiget vnūquodq; eorum quod conuenit ei. t similiter est dispō in vnoquoq; membroꝝ reliquoꝝ quādo est humidius cōplexioe sua equali: aut siccius ea. aut frigidius. aut calidius. nam idiget ex regimine. eo scōz q̄ conuenit cōplexioni ei⁹. Ergo est necesse q̄ñ ꝓplexio membroꝝ corporis est diuersa vt ñ sit membrorum corporis omnium regimen equale. t non sit humectatio eorum: aut eorundem exiccatio: aut aliud ex eis que fiunt eis secundum similitudinem vnam. t nos quidem exponemus istud in expositione ampliori hac i libro nro de regimine sanitatis. LVII

Rganicoꝝ vero cau

o se salubres secunduz lapsus: t he ab optia compositione adinuicez differunt. Alie siquidez sunt salubres circa plasmationem lapsuuz: alie vero coruz que circa magnitudinem aut numerum aut positioné.

Ause autem sanitatis

c membrorum officialiuz que habent nocumentum: scōz illud nocumētuz sunt diuersa causis sanitatis corporis: quod est scōz meliorem formarum. q̄ꝫ est q̄ cāe sanitatis membroꝝ que habēt nocumētū in plasmatioe: alie sunt a cāis sanitatis mēbroꝝ que hūt nocumētuz in q̄ꝫritate sua: aut in situ suo aut in nūero suo. LVIII.

nib⁹ alijs q̄ fidē faciunt gīis alteri⁹ regimis. t ipse facē scire b gen⁹ p exē pla t dicē. LVI.

Utq̄ ca

v non i ꝓser uatioe sānitat̄ corporū recedētiū ab eq̄litate i gbusdaz mēbris t i gbusdā nō: ē cō posit⁹ ex priculari⁹ canonib⁹ i ꝓseruatoe sanitatis cōpoꝝ recedētiū ab eq̄litate i ꝓplone corpis toti⁹. cuius exēplū ē: q: q̄ñ vēter est frīdior t caput calī⁹: primur i ꝓseruatoe sanitatis vētris eo qō cōseruat sup ipm qō ē sile ꝓploni eius: t i ꝓseruatione sanitatis capitis eo qō ꝓseruat sup ipz qō est sile ꝓploni eius: siue sint ēplastra siue ēbrocevl aliq̄ ex cāis. vi. Et q̄ñ volum⁹ ꝑmutare ꝓplonē vētr̄ ad eq̄litatē: t complexionē capit̄ ꝑmutare ad eq̄litatē: primur i vētre reb⁹ calis: t i capite reb⁹ frigidis. t fz hāc silitudinez faciam⁹ i regimie reliq̄ꝫ membroꝝ. t pp hoc est necē vt ponam⁹ exercitiuz quod cōseruat membrum scōm dispositionem suam: aut permutet ipsum ad dispositionem aliam in vnoquoque membrorum diuersuz ab eo: quod est in alio. t similr vnūquodq; particularium causarum.

vi. nā quando volumus ifrigidare membruz emplastramus cuz reb⁹ infrigidantibus. t quando volumus ipz calefacere emplastram⁹ ipz cuz reb⁹ calis. LVII

De spē bus cōpō nis lapsu um.

Am docuit gal. q̄ spēs cōpositōis lapsuū sūt 4. quoꝝ vn⁹ ē lapsus in plasmatione: ⁊ scōs ē lapsus i q̄ltate: ⁊ ter ti⁹ ē lapsus i numero: ⁊ q̄rt⁹ lapsus i situ. ⁊ docuit q̄ isti lapsus q̄tuō q̄ñ ꝓbibent mēbꝝ ab opatione sua .s. nocēt opatiōi ei⁹ sūt egritudo. ⁊ q̄ñ ñ ꝓbibēt opatōez: ñ sūt egritu⁹: ſz forma mala ex formis sanitat. ⁊ postq̄ ꝓplet dictōz canōis regiminis sanitat. recedētis ab eq̄litate i ꝓpōe. tūc añ illō explanauit hūc sermonē a quo recessim⁹: deide exposuit cū B fmōe. LVIII

De spē. b⁹ lapsus i plasmatione.

e Nunciat q̄ lapsus i plasmatione est vna. ⁊ rū. p̄ma eaꝝ ē mutatō figure. ⁊ scōa est mutatio ꝓfūditatū. s. gibbositas ⁊ cōcauitas: ⁊ tertia opilatio in meatu: aut i orificio meat⁹. et q̄rta ē aspitas. ⁊ qnta ē lēitas. vnusq̄sq̄ ḡ laplsuū si ē paru⁹: tē bñs ipm exercitat in occupatōib⁹ suis cū illo mēbro: ⁊ dī ꝓpter illud lapsus san⁹ ⁊ si ē mult⁹ ⁊ nō ꝓbibet membꝝ ab opatōe penitus nisi in aliquo dī q̄ ē egrotati n⁹ ⁊ si ē m̄ltus ⁊ ꝓbibz mēbꝝ ab exercitatōe: dī q̄ ē infirm⁹. LIX.

De spē. b⁹ lapsus in nā q̄ltatis.

Species q̄s narrauit sunt tres.

s vna eaꝝ ē: q̄ si q̄ltitas mēbri magnificetur ab eo qō oz aut minuat tunc si magnitudo ei⁹ aut eius diminutio ē ꝓna: dicitur q̄ ē sanus. ⁊ si est magna ⁊ non peruenit ad hoc vt noceat operationi: dicit q̄ ē egrotatiuus. ⁊ si est multa ⁊ puenit ad B vt noceat operatiōi: dicitur q̄ est infirmum. LX.

De spē. b⁹ lapsuū in nā nu meri.

v Ult q̄ additio numeri ⁊ partium membri: aut diminutio earuꝝ facit etiā illos lapsus tres: quoꝝ vnus dicitur san⁹: alter dicit egrotatiuus: ⁊ tertius dicitur infirmus. Sanus quidem q̄ñ additio aut diminutio est parua. Egrotatiuus vero q̄ñ est multa non ꝓueniens ad hoc vt noceat operationi. ⁊ sermo ei⁹: ⁊ res que generātur in corpore ꝓter naturaꝫ sūt huiusmodi generis. vult illud qō generatur in corpore ⁊ facit vnam barū triū speciez. Vidi enim multos in intestinis: quoꝝ erāt vermes. ⁊ ex eis sunt quoꝝ intestina ꝓportionāt ad sanitatē. ⁊ ex eis sunt que ꝓportionant ad egritudinē. ⁊ ex eis sunt quoꝝ intestina ex illo iā infirmata sunt egritudie cōpleta. LXI.

De nocumētis i situ ptium mēbroꝝ.

n Ocumentuꝫ in situ partiuꝫ mēbri aut est paruum: ⁊ ꝓportionatur ad hoc qō ē sanum aut ē multum ⁊ ꝓportiōatur ad hoc quod ē egrotatiuuꝫ aut ē multum nocens operationi ⁊ est ꝓportiōatum ad hoc quod est infirmuꝫ. currit ergo esse situs cursu cuiuslibet generum nocumentoꝝ in compositione. veruꝫ galien⁹ dixit in hoc sermone modum primuꝫ situs: qui est secundum meliorem formaꝫ vt faceret nos rememorari comparum eius in plasmatiōe: ⁊ quantitate ⁊ numero. itellige ergo illud. ⁊ postquaꝫ cessauit a numeratiōe specierum nocumentoꝝ compositiōis membroꝝ: incipit determinare canonem cuiuslibet eoꝝ. LXII.

De reductiōe lapsuū ꝓpriꝫ mēbroꝝ i figura

Nunciat i hoc e sermone q̄ possibile est vt figura membri rectificetur ⁊ redeat ad dispositionem suam naturalem: tunc quando nascit̄ homo. Si autem indurantur membra eius: non est possibile vt reducātur. ⁊ exemplificauit illud ꝓpedes ꝓuersos. et

M plasmatōe quo i qꝫ sūt plēs lapsus. ereni figure ptis ⁊ si alicubi i ea curuitas aliq̄ ē vel ꝓcauitas cuiusq̄ scōz nāz aut pozi aut ꝓstrictio aut orificiī: aut asperitas: aut lēitas q̄ñ ē aliqd extra ꝓpriā ꝓtēpantiā: paꝝ qdē hoc patiēs cozp⁹ sanozuꝫ cōpoꝝ appellatōez hēbit. ap̄li⁹ ꝟo ⁊ neutroꝝ. si ꝟo sit tm̄ vt noceat opatōi: iā egrotare videt.

c Taccīt in plasmatōe lapsus m̄ti. qō ē: q: si mutet figura mēbri ab eq̄litate sua: aut sit i eo ꝓfūditas multa nā ⁊ mutet vt accidat ei lapsus i meatu q ē i eo: aut i orificio meat⁹ aut i aspitate aut i lenitate deide fit lapsus pu⁹: tūc bñs illō cozp⁹ dī qō ē san⁹. si āt lapsus ē pl̄s illo: dī egrotatiuus. q̄ si ꝓsequt lapsus i ipō ad hoc vt noceat opatōi tunc est eger. LIX.

s Ecundū q̄ltatē vero supfluitas ⁊ dfect⁹: ad casdē ꝓducunt differētias.

i Mquātitate vero m̄ltū ⁊ pauū faciūt puenire cōp⁹ ad spēs quas narrauim⁹. LX.

i M numero vero deficiēs aut abūdās velut bomiomeron vnum aut pl̄a bmōi gnis sūt. ⁊ q̄cūq̄ ꝓter naturā i nobis subē ꝓsistunt.

i M numero āt additio aut diminutio ptis vn⁹ ex pti b⁹ m̄ltis: ⁊ res q̄ in cozpe gnant ꝓtra naturam sunt bmōi generis. LXI.

r Eliquuꝫ vero gen⁹ pp vniuscuiusq̄ pōnē simplicīū ptiū in quo ⁊ ipse. iiij. sūt oēs dīe. Prima qdē optima. Scōa vero parū ꝓmutata: ⁊ pp hoc adhuc sanū pficiēs cōp⁹. Et tertia egꝝ q̄ñ ap̄li⁹ extra naturā fit: Quarta vero iā egrotās q̄ñ plimum.

c Tiā remanet gen⁹ aliō qō ē i situ cuiuslibet mēbroꝝ ꝓsimiliū i orgāo. ⁊ in ipō sūt iiij. spēs. Prima eaꝝ est cozp⁹ qō ē scōm meliorē formaꝫ i hoc caplo. Et scōa ē cozp⁹: qō ē remotū ab eo i ipō parūp. Et tertia ē cozp⁹ qō est in eo egrotatiuū: ⁊ ē illō i quo ē mutatus sit⁹ mēbroꝝ mutatōe ñ multa. ⁊ quarta ē cozp⁹ qō iā egrotat: ⁊ integre recessit a sanitate: ⁊ ē illō in quo ē mutat⁹ sit⁹ mēbroꝝ mutatione multa. LXII.

q Ecūq̄ igit̄ peccauerūt ptes scōz figurā qdē quēadmodū q̄cūq̄ distorte int⁹ vel extra ⁊ be recēter nate qdē exītes ⁊ molles plasmatōe ⁊ supligatōe ad id qō scōm naturā ē reuertunt̄ Dure vero ⁊ si ꝓtigat ad augmētū puenire: ad cō rectionē nō pueniunt.

c Tmēbra q̄ nocumētuꝫ bñt i figura sua sunt siē pedes cōuersi ad exteriora aut ad interiora. ⁊ caput planū qdem in ifantibus q̄ñ nascunt̄ dī membra eoꝝ ꝓmanet mollia: possibile est vt redeāt ad dī pōnem naturalem cū cum eq̄tōe ⁊ rēsiōe ⁊ strictura. i cozporibus āt que sunt exiccata ⁊ aruerūt ⁊ idurata sūt: nō est pol̄e vt rectificentur. LXIII.

p caput planū. t est vt rectificet mēbꝝ t extēdat t cōstrigat sēdz q̄ oz vt remāeat ei figura rectificata. LXIII.

Nunciat que mēbra dū pmaneat ī augmēto pole
e ē vt rectificet nocumētuz paꝝ accīs in ꝓcuitate eoꝝ t ipoꝝ pfūditate t eoꝝ gibbositate. Et augmētū qdē ex q̄ nascit hō vsq; q̄ cōsequat statū adolescētie t ē finis. z5. ānoꝝ: t docet qd sit illō qō minorat ꝓcuitatē: t strigit pfunditatē: t dixit q̄ illō fit cū motu t compressiōe anhelit⁹. fac̄ g̃ remēozari in ꝓssione spūs quō exercent mēbra q̄ sunt ī pectore do nec resoluat id qō ē in eis de supfluitatib⁹ cōgregatis ī lacert⁹ eoꝝ. Et coartatio spūs ē vt trahat aer ad iteriora pectoris attractiōe fortitudīe ipz teneat q̄tū pōt ex ea ēt fūt opatōes q̄ g̃niant altas voces: t voces q̄ fiūt cū fistula t eleuatio ſmonis: t voces vehementes t silla bis q̄ exigit dispō pris. LXIIII.

De spēbus fricationis.

Ste ſmo est in
i tellect⁹: t spēs q dē fricatōis sūt m̄le. ex ea. n. ē lenis vl' moll: t ex ea ē dura: t ex ea ē parua. t ex ea ē multa. t ex ea ē eq̄lis. q̄a ergo ite pscrutatus ē ga. ſmonē ī ea ī regimine sanitat⁹. Elige g̃ ex spēb⁹ fricatōis in oi mēbro illō qō ꝙueīt ei t cū q̄titate q̄ necia ē ī eo. g. ergo vlt scire illō quo idiget de eē fricationis accipiat illō ex libro illo. LXV.

Embra q̄z g̃niatio est ex sāguie
m sūt caro t q̄ currūt cursu ei⁹. t nobis qdem pole ē vt faciam⁹ nasci carnē in vlcere pfūdo cū perut vl' diminuta ē ps carnis t recētē carnē cū medicīs q̄ calefaciūt calefactiōe pua t abstringūt t abstergūt sordiciez. Sīc̄ aristologia: ozob⁹. t olibanū t pix t mel. Mēbra vo q̄ z g̃niatio ē ex spmate sūt: ossa t nerui t reliq̄ mēbra alia ra dicalia. Et nobis qdez pole ē vt cābiam⁹ loco ossis denbacū. i. poꝝ. t scom̄ silitudinē ē ſmo in reliquis: Et galie. quidem oñdit q̄ faciens ꝓplemētū ei⁹ qō diminutū est. t cambium ei⁹ est natura t dicit.

LXVI.

Ste ſmo tole-
i rat duas expōnes. Una eaz q̄ nā ē q̄ faciat ꝓseruatiōnē sanitatis: t redire eaz facit. s. ꝓseruat sanitatē. t sanat ifirmitatē: t medic⁹ ē minister ei⁹. s. ꝓparat ei totū quo indiget illo: t iste sermo ē ver⁹. Et expō alia est q̄ natura est q̄ ꝓplet diminutionē ī mēbris factis ex sāguine: t cābiat loco mēbroꝝ feōruz ex spmate aliqd qō stet loco eoꝝ: t medic⁹ minister ei ad h̄ necessari⁹. t iste sermo est verus. t ē pars eius quod dicitur in expositione prima. t Galienus quidem vult per naturam hic virtutem regentē corpus. qō est: q̄ nā est nomen cōe in arte medicine: q̄ dī scom̄ quattuor modos. vnus eorū est virtus regens corpus. t secūdus est ꝓplexio: t tertius forma corporis. t quartus ē persona. idest natura indiuidualis. LXVII.

Qō nā q̄ tuō mōis dicit⁹.

Recepit galie.
p in additiōe partiuz membri vt contempleris t cōsideres membrum. si ergo possibile est tibi abscindere illam additionem t eradicare eam. sicut si est digitus additus: aut verruca: t tunc abscinde eam: t si non est tibi possibile: tunc perquire vt permutes eam a loco. t in hoc sermone non abscindendo dicit galien⁹ permutandam esse additionem: sed dixit. inquire. s. ꝑpara te in permutatione eius sicut facimus in lapide. nos enim quando non possum⁹ extrahere ipm inquirimus remotionē eius a metu vrine cum instrumento nominato alcatbatir, i. firinga. q̄ fūt sicut hec. LXVIII.

Nota hic d' aristologia ozobolibāo pice t mele

De cura supfluitatū pectoris t lacertorum eius

Jaut dislocatō,
o eius. n. rectifica

q̄ trahūt sanguinē plūmū ad ipa adiuuāt ad magnificāduz ea. LXV.

Eficientiuz vero
d ptiū q̄cunq; qdez ex sanguine hūt g̃niatōez ī ipolis ē eoꝝ correctio. q̄cunq; ꝙo ex semie pauco hūt g̃niatōz eaꝝ ipossibilis ē cōrectio. ē tamē ꝑ bis aliq̄ facere alia, pria bis hūtia vtilitatem.

Embra āt quoꝝ
m numer⁹ ē diminut⁹ tē quozuncunq; ex eis g̃niatio est ex sanguie possibile est vt ꝓpleant: t quozūcunq; ex eis g̃niatio ē ex spmate forsitā ꝓplemētuz est ipole. vex tamē possibile ē mēbris multis vt pmutet loco ei⁹ qō diminuit aliqd quod ster loco t cōpleat illud. LXVI.

Adhuiz āt horuz
natura qdez operatrix medic⁹ ꝙo miſter.

Tfaciēs totū qō
c ex istis reb⁹ g̃niat ī ē nisi nā: medic⁹ ꝙo ē nisi miſter. LXVII.

Tecūq; ꝙo abun
q dant scom̄ numerū ablatio eoꝝ cā salutis ē. ꝓsideráduz ꝙo in qbus pole est: si vero ī pole appareat trāspone re tentare oz.

Tmēbris āt quo
i numerus sē additus cā sanitatis eoruz est diminutio ei⁹ qō ī eis est additi. t oz vt cōsideres in qbus membris possibile est illud. q̄ si vides q̄ non est tibi possibile vt auferas illā rez additā tē

c Tācūq; qdez circa curuitatē peccauerunt t h̄ silr pōt cōrigi qdē adhuc augmētāde. pfecte ꝙo ī pōt. puas igit curuitates alligatio t qes: magnas ꝙo opatio ptiū t retētio spūs opatur. ita ꝙo t q̄cūq; scōz poros aut orificia.

Tmēbra q̄ habēt
e nocumētū silr in ꝓcuitate t pfūditate q̄ sunt ī eis pole est vt rectificet illō nocumētuz dū pmanēt in augmēto. si āt iaz cōpleta sūt nō ē possibilis eoꝝ rectificatio. t illud qō minorat ꝓcuitatē t pfunditatē qñ est maiō q̄z oz est qes t strictura t illō qō magnificat ꝓcuitatē mēbroꝝ t eoꝝ pfūditatē qñ est minor q̄z oz est mot⁹ illoꝝ mēbroꝝ t retētio spūs: t itētio retētiōis spūs ē vt attrahat spirit⁹ t ipellat ad iteriōa ipulsiōe vehemēti. t scōz hāc silitudinez ēt dilatant t pstringuntur meatus t orificia eoruz. LXIIII.

Tācunq; qdem
c maiōa q̄z oporuz qes t alligatio apta nata ē miora efficere: maiores vero effic̄ ptes motio ſmnāz cuz fricatiōe moderata t alijs q̄cunq; nata sūt ad supficiē sanguinem trahere multum.

Tmembra etiaz
c q̄ sunt maiora q̄z oz qes t strictura cōueniens minorat ea t membra q̄ sunt minora q̄z oportet motus naturalis eoꝝ t fricatio tēperata t reliq̄ res

Fundacion Unamuno

tio ē pmutatio iūcture ad locū suū. Et ego q dē iā vidi adolescētez iūctura būeri c⁹ lubricabat sp pp būorē mucosū q aggregat⁹ erat i pyride ei⁹: ⁊ cōseruabat i occupatiōe sua. cū g accidebat ei dislocatio tenebat brachiū suū: ⁊ pcipiebat q reduceret eū i locū suū. deiñ redibat ad occupatōez suā. LXX.

s Significat q est pole vt cōponāt ista nocumēta q nūerauit i cōpositione mēbroꝝ. s. gbus egredit cōpositio mēbroꝝ ab eo q oz adiuuicē. idiget g illō ꝓpositōe curatōis. s. vt ponant ptes curatōis fz ptes nocumētoꝝ. ⁊ iā festinat eē vt sit vnus nocumētū fortioris nocumēti: ⁊ tē itēdimus cū curatōe ad illō donec qñ rectificas illō redeas ad illō qō cōponit cum eo ⁊ rectificat illud ēt. LXXI.

o Stendit ga. q lapsus i hoc vētre erat cōpositus ex q̄ttuoꝝ lapsib⁹. vn⁹ eoꝝ in q̄titate ⁊ ē puitas ei⁹. ⁊ scōs i figura ⁊ ē rotūditas ei⁹. ⁊ oportebat vt eēt oblōgus: ⁊ iferi⁹ ei⁹ magis aplū q̄s supi⁹ ei⁹. ⁊ tertius i situ: qñ opōtebat vt eēt positus sub diafragmate tāgēs ipm ⁊ q̄rt⁹ i ꝓplone qñ erat frigidioꝝ. ⁊ cib⁹ panē⁹ mīti nutriñti ē sic oq̄ carnis qñ fit cū vio citrino: ⁊ terit cū co medulla panis recenter facti. LXXII.

b Oc epar hz duos lapsus: vnus eoꝝ erat strictura meatuū ei⁹. alter erat opilatio i eo. vtile g fuit ei regimē subtilitās.

De regimīe ciborū subtiliatiorū

*Regim ē subtiliatiuū est acceptio ciboꝝ subtiliatiuoꝝ sic cibi in q bus ē ſynapis aut pigaut muripsia ⁊ acetus ⁊ capparis ⁊ reliq̄ que currunt hoc cursu.

LXXIII.

igrevt pmutes eā. LXVIII

c Adez ꝙ voꝝ eoꝝ q̄ fm positionē pecc ātr: est correctio. ⁊ mēbroꝝ iz ē: q̄ i situ suo lapsa sint: ñ ē rectificatio nisi p cōmutationez eoꝝ ad loca sua. LXIX.

m Manifestū ē āt q duo vl tria plerūq̄ pecc cata cōsistere possūt circa eādē vnāquāq̄ ptez.

c Tmāifestuz ē q pole ēvt accidant mbro vni duo vl tria ex istis nocumētis. LXX

q Tēadmodū i habēte vētrē puuz simul ⁊ rotūdū sc̄z diafragma positū. peccauit. n. i eo ⁊ magnitudo ⁊ plasmatio ⁊ positio. si ꝙ ⁊ nā frigidioꝝ: būc i id qō ē fz nām ducere ipole ē. qñ āt difficulē respirat repleto vētre pauciora ⁊ nutriē tia ⁊ ñ tardi⁹ exeuntia offerant bis vel ter in die.

e Tillo ē q ego vidiuiz c⁹ vēter erat puus ⁊ rotūd⁹ posit⁹ sup diafragma ei⁹. fuit g lapsus i eo i q̄titate sua ⁊ i sua figura ⁊ i situ suo ⁊ erat ꝓplexio ei⁹ frigidiō q̄s oporebat ⁊ ñ fuit pole reducē būc vētrē ad dispōez nāle. q āt pole i eo fuit: est q posui illō quo ledebat bñs ipz min⁹. qō ē: q qñ iplebat vēter ei⁹ grauis fiebat sup eū respiratō ei⁹. posui g cibū ei⁹ cibū paucum mīti nutriñti q nō cēt tarde descēsionis tribus vicibus i die. LXXI.

a Ljs ꝙ enfraxis epate bñtib⁹ pp angustiā vasoꝝ ꝓtiue facta salubris cā inēta est ex tenuans dieta.

e Tvidi virū aliuz cui acciderāt i epate suo opilatōes mīre pp strictura meatuū ei⁹. igēiani g ita qō posui ei⁹ regimē subtile: fuit ergo cā sanitatis eius. LXXII

r Eliquū igr adducen⁹ vnū cōmune ē omiomerō ⁊ organicoruz solutio cōtinuitatis.

Tiā remānsit vni e genus nocumēti cōmunicās membris similiū partiuz ⁊ mēbris istruméralib⁹ ⁊ ē solutio ꝓtinuitatis. LXXIII

Uaz forsitā aliqs q ñ ꝓcedēt pfecte sanis inesse: alioq̄n .n. eē sp passionē diceret nesciēs simile eē dubitatōez ꝓ oib⁹ lapsuū generib⁹ futuraz. si. n. opatiōis sen bil lesio ñ ētermiat egritudinez a sanitate: ꝙ fm q̄litatē cuiusq̄ dispōnis agnoscit tātū tē nec̄ssū ē sempiterne passiōis irrepere dogma nllo optimas bñte opatōes oēs: ꝙ b qdē g vt subtilioꝝ ꝓsideratio fz se tractatum habeat.

f Ostasse qdā boīnes ñ ꝓuenīūt nobiscuz sup hoc q id nocumētū sit ei q ē san⁹ q egritudinē ñ bz: ꝙ qñ ipm ē tē ē egritudo: ⁊ hmōi qdez sermōis actoꝝ nescit: q: illud qō seq̄t i hoc seq̄t in reliqs generib⁹ nocumētorū. qō ē: q si ñ pōim⁹ nocumētū opatōis sensibilē eē vltaz iter egritudinē ⁊ sanitatez: ⁊ estimam⁹ q egritudo nō ē nisi eq̄litate cōpositōis corpis tñ tē cogimur dicē fmonez illi⁹ q dic q corp⁹ ñ cessat ab egritudie: qñ ñ inuēit aliqs hoīnz cui saluē ē oēs opatōes mēbroꝝ ei⁹ fm

b Oc genus tertium ē de generibus nocumentorum. LXXIIII.

Solutio cōtinuitatis multiz modis fit

o Olutio cōtinuitatis est multis modis. aliq̄. n. ē q̄ est qua: sic disruptio cū ferro: aut vulnus puncturz qō nō elōgat a spissitudie cutis. ⁊ obviatō leuis ex q̄ accidit gualie parua ab attritione. aut fallerit: ⁊ sic fleboto mia: aut eruptio grauis aut pustule que aut forunculi: aut qō ē simile illis. nā oēs modi isti solutiōis ꝓtinuitatis ñ p bibēt hoīez ab occupationib⁹ i qb⁹ cōuersat. qō ē: q nocumētū opatiōis i eis nō fortitā est sensibile. Et alia ē q̄ est multa: fz non puenit ad hoc vt accidat in cōuersatiōe nocumentū opationis sensibile ex ea. ⁊ isti duo modi numerātur in sanitate. Tertia est solutio cōtinuitatis cui⁹ multitudo iā pcēit ad hoc vt accidat in ea nocumētū opatiōis sensibile ab opationibus. fiunt g spēs nocumētorū opatiōis in solutiōe continuitatis cōparēs spēbus nocumenti opationis in ꝓplexiōe. ⁊ cōparēs spēbus nocumēti opatiōis in cōpositione. ⁊ iā fuerūt due spēs pmi nocumenti opationis i cōplone ⁊ ꝓpositō ne numerate i sanitate .s. spēs pua: ⁊ spēs mīta: cui⁹ multitudo ñ pcēit ad hoc vt abscidat a cōuersatiōe i occupationibus. segt̄ g vt sint due spēs pme solutiōis cōtinuitatis nūerate i sanitate: q⁹ si illō nō ē ita. s. vt apponatur dīa iter egritudinē ⁊ sanitatem nocumentū opationis sensibile ⁊ mutatio sensibilis: hoc est illō cum quo nā iaz peruenit ad hoc vt abscindat a conuersatione in occupatōnibus: tūc sequit vt corpora prius non separētur ab egritudine. ppterea q ipsa sūt in fluxu sempiterno quē restau

£

rant scom assimilationē cibi ⁊ potus ⁊ reliq̄ spēs regiminis quo regunt sani. Et si cōsideret aliqs hoium vnūquēq; sanoꝝ nō inuenit eū ita.ſ. vt ponat dria iter egritudinē ⁊ sanitatē nocumtū opatiōis sensibile ⁊ saluent ei semp oēs operatiōes mēbroꝝ ei⁹ ꝫ melioꝛē disponē eoꝝ.⁊ eēt hec ꝛsideratio ⁊ igsitio i arte topica vigniοr ⁊ similioꝛ ei q̄ sit ꝛsideratio igsitiōis medicinalis. Cōsideratio.n. toti⁹ medicie nō ptrāsit sensū: ⁊ pp id oꝛ vt singulariter ponam⁹ huic ingsitiōi topicali sermonē sm singularitatē sui egredientē ab arte medicine: ⁊ igrediētē i arte dialetice i parte topicali. hec.n. pars noiat noie generis sui .ſ. dialetica. Cōsideratio ꝟo medicie nō pertrāsit sensibile oio. qō cūq; g̃ ex coꝛpoꝛib⁹ est tale q⁹ habenti ipm ē pole q⁹ satagat in opationib⁹ suis q̄s ꝛsueuit ē proportionatio ad sanitatē siue sit i meliore formarum: aut recedēs ab ea i cōplexiōe sua aut i ꝓpositiōe mēbroꝝ suoꝝ: aut in solutione ꝛtinuitatis: ⁊ qō ex eis ē cui⁹ sensus iaz ꝛsecutus est nocumtū opationis vt ꝓhibeat ab aliq̄ opationuz suarū q̄s cōsueuit ē ppoꝛtionatū ad egritudinē ⁊ certificat illud qō dixim⁹ illud ꝫ qō suētio ē coꝛpoꝝ. boies enīz sani nō vident oculis suis visionē vnā: neq; festinant i opatione manibus suis festinatiōe vna: neq; ambulāt pedib⁹ suis ambulatiōe vna: ⁊ similr est dispositio i inuentiōe cuiusq; operationū mēbroꝝ coꝛ: ex eis eni sunt fortes ⁊ ex eis sūt medy ⁊ ex eis sunt debiles. ⁊ species diuersitatis earū sunt species multe valde: scom illud ꝫ quod est inuentio. ⁊ omnes boies dicunt in illis q⁹ ipsi sunt sani: dū pmanēt ita q⁹ nō segtur eos nocumtū opationis ad hoc vt abscidant ab occupatiōib⁹ coꝝ q̄s faciūt cū illo mbro leso. LXXIIII

Toti⁹ medicie cōsideratio si pertrāsit sensū.

Ste cause sunt ſ spēs medicatō meliorē ſ dispōnē ſ eoꝝ. Et igsitio sup hoc silioꝛ ē cuz dialetica q̄s cuz medicia. oꝛ ergo vt ei faciam⁹ sermonez singularē ꝫ singularitatez suā. LXXIIII.

B mānifestos ꝟo egros: salubres cārū deiceps pcurram⁹ a discrasie icipientes ſ gñe. Determinādu⁹ ē igit hic pri⁹ q⁹ oēs fere medici ptermittūt: q⁹ alie qdē sūt salubres iā facte discrasie, alie vero ei⁹ q̄ adhuc fit; quēadmodū ⁊ future.

B Toꝛ vt nunc narrem⁹ cās sanitatis coꝛpoꝝ de qb⁹ nō ē dubitatio qn sit egra. ⁊ pōam⁹ pricipiū fundōis nr̄i igñe: plonis male ⁊ oꝛ vt determiem⁹ i primis i hoc loco rē quā multi medicorū dimisert: ⁊ ē q⁹ cāe sānitatis coꝛpis in quo iā accidit cōplo mala: ⁊ cōplera ē iā: alie sunt q̄s cāe sanitatis coꝛpis: q⁹ ꝓpiquuz est vt accidat i eo complexio mala. LXXV.

C T hmōi qdē vltie hec qdez i pseruā te pte artis sunt: hec ꝟo i salubri.

Q Vod ē: qz cāe sānitatis coꝛpis ei⁹ qō dixi postrēo: alie sunt irātes i capitulo p̄cessiōis in defensiōe: alie irātes i capitulo conseruatōis sanitatis. LXXVI.

P Rime ꝟo oiuz i curāte pte sola.

C Ause āt sanitatis coꝛpis q̄s dixim⁹ i primis sūt irātes i capitulo medicatōis: rū. LXXVII.

V Trarūq; ꝟo medie dicte i pseruā te ⁊ curante.

C Ause āt sanitatis coꝛpis q̄s dixim⁹ i ter vtraq; igredi unt i caplm p̄cessiōis ⁊ i defensiōe: i caplo medicatōis trū. LXXVIII.

I Az sigdē factā ⁊ existentē egritudinez: medicari oꝛ.

Q Vod ē: qz egritudo qñ iaz fcā ē cōpleta oꝛ vt itēdat ad sanitatez ei⁹. LXXIX

N Ondū ꝟo existentez futurā vero ex dispōne q̄ est sm coꝛpus ꝓhibere fieri.

C T qñ egritudo nōdū fcā ē: ſ ē parata vt fiat pp cāz i cōpe: tē oꝛ vt tollat ⁊ ꝓhibeat fieri. LXXX.

C Jus vero q̄ adhuc fit: sanare qō iam factum est: quod futurum est ꝓhibere fieri.

C Ritudo autez q̄ est in dispositiōe in qua fit ⁊ ex ea ē quoddā factuz ⁊ complet⁹ ⁊ oportet vt intendam⁹ ad sanationē ei⁹ ⁊ ex ea aliqd paruz vt fiat ⁊ oꝛ vt abscidat ⁊ ꝓhibeatur fieri. LXXXI.

P Robibē igit dispōne i q̄ nata ē fieri ablata. noiat āt nis. ſ. medicationis egritudinum: ⁊ sunt partes curatiōis ⁊ partes ciborum: ⁊ partes medicinarum sm q⁹ dicam in eo quod futurum: ⁊ etiam spēs p̄cessionis cum defensione: ⁊ dicam illud etiaz: ⁊ iste res oēs dicunt cāe facientes sanitatē. ⁊ ga. dixit q⁹ plerīq; medici dimiserūt driaz iter spēs cāz curatōis egritudis: ⁊ iter spēs cāz p̄cessiōis cū defensiōe ⁊ explanat q⁹ spēs cāz p̄cessiōis cū defensiōe sūt duob⁹ modis. q̄z vn⁹ modⁿ ē spēs cārum sanitatis coꝛpoꝝis: cuius complexio est mala i dispositōne eius quod accidit. ⁊ alter est ſpecies causaz coꝛpo..is sanitatis quod iaz appropinquat vt accidat in eo complexio mala. ⁊ non est sm no ga. q⁹ plerīq; medici dimittunt istas differentias: faciens necessitatem q⁹ ipsi iā dimittant ista capitula medicine: sed tolerat q⁹ ipsi iam dimiserant ea ⁊ etiam tolerat q⁹ ipsi iā dixerunt ea p̄mixta in regimie sanoruz ⁊ in regimine egrorum: ⁊ non discerneret ea sicut discernit ipse.

LXXV.

V Ult q⁹ cause cōseruationis sanitatis coꝛpoꝛis quod appropinquat ad hoc vt accidat in eo cōplexio mala sunt duobus modis. vnus eoꝝ est sumpt⁹ ex parte medicine nolata p̄cessio in defensiōe. ⁊ alter ē sumptus ex parte medicie nominata conseruatio sanitatis. LXXVI.

V Ult q⁹ cāe sanitatis coꝛpoꝛuz egroꝝ. ſ. cāe faciētes sānitatē i eis sunt ꝑs medicie nominata egroꝝ tm̄ medicatio. LXXVII.

V Ult q⁹ cāe sanitatis coꝛpoꝛuz quoꝝ ꝓpio mala ē in dispōne i q̄ fit: sūt duob⁹ modis. vn⁹ quoꝝ sūptus ē ex pte medicine nolata p̄cessio i defensiōe. ⁊ alter ē sūptus ex pte medicine nolata medicatio egroꝝ.

LXXVIII

V Ltus exēplum

B est febris: intentio.n. in ea ē sanatio ei⁹ cū eo cū q̄ curatur sile ei⁹. LXXIX.

Oc ē illō qō iā appropinq̄t egritudi: ⁊ exēplū eius
b ex oīsp̄oīb⁹ corpis ē lassitudo fcā ex sciēa. vt sūt signa ꝓpīq̄tatis corpis ad egritudinē. s. corp⁹ q̄ prepatū ē vt fiat i eo egritudo a cā faciēte lassitudinē. ⁊ pp illud oz vt auferaī hec cā ⁊ phibeaī egritudo fieri i ea: aut cū exercitio iterato i eo sīc dicīt i regimine sānitatis: aut cū medicia solutiua aut pmutāte ꝓlonē: aut cuz abstinētia cibo: aut cuz phlebotomia vene. LXXX.

Oc ē corp⁹ cui⁹
b cōplo mala ēt oīspōne i q̄ fit ⁊ Ha. qdē docet q̄ cōplexio mala q̄ ē it. ispōne i q̄ fit ē cōposita ex egritudie q̄ tā ē ⁊ ꝓpleta ē: ⁊ ex egritudie alia ꝓparata vt fiat. ⁊ pp illud ē curatio ptis ei⁹ ꝓme q̄ tā ē ⁊ cōpleta ē ex caplo curationum egritudis. ⁊ curatio ptis ei⁹ scōe q̄ nōdū ē ex ꝓparata ē vt fiat: ē ex caplo ꝓcessiōis i ōfensiōe. Et exēplū i illo ē fe. ephimera opilatiua. nā i corpei hac fe. ē q̄dā egritudo ⁊ cōpleta ē: ⁊ ē fe. ephiera: ⁊ ē ꝓparatū vt fiat i eo egritudo alia sīc fe. putrida: ⁊ ē posse vt sit illud i egritudie vna sīc apostema ca. q̄ gīaī i gbusdā mēbris. corpus. n. p ipm ē ꝓparatū vt ascendat caliditas ad cor: ⁊ effluat ex ipo ad totuz corp⁹: ⁊ gīeī ab apate febris: ⁊ curatio ei⁹ est p ablationez cause ex qua ē ei⁹ cuē tus. LXXXI

Jcut si apiaī
e opilationes aut prohibeaī putredo: aut ꝓhibeatur ascensio caliditatis ad cor. LXXXII.

Ste ꝑmo ē di
i miut⁹ i littera vna aut in duab⁹: ⁊ significat diminutōez ei⁹ illō q̄ docuit nos Halien⁹ curatōe egritudis. Curatio. n. egritudis fit aut cū trib⁹ reb⁹ aut cuz duab⁹ ex eis: aut cū vna ⁊ vna qdem triū ē pmutatio cāe antecedētis. et destructio ei⁹ sicut cūo būoris. ⁊ scōa ē mutatio cāe coniūcte ⁊ pmutatio ei⁹. t. destructio ei⁹ sīc ōstructio putredis. ⁊ tertia ē mutatio ꝓplexiōis sīc būectatio corpis ⁊ ifrigidatio ei⁹ in dispōne fe. ppea q̄ ē ca. ⁊ sic. ⁊ nocumētū opatiōis fit ab egritudie sine medio: sīc nocet fe. caliditati ināte ⁊ opatiōib⁹ nāe absq̄ me⁹: ⁊ fit a cā egritudis mediāte egritudie. Dibmōi dispō cā p̄cedēs.

Tabscisio ei⁹ q̄ō
c ē ꝑpatū vt fiat ⁊ p hibitio ei⁹ ad hoc vt ñ fiat est p ablationem cause ex qua est ei⁹ aducentus. LXXXII.

Acta vero egritu
f do curabit dispōne a q̄ pricipalr q̄ ꝯz nām opatio ledit ablata. q̄a ⁊ ipam dicimus esse egritudinis causam.

T sanatio egritu.
c dis q̄ tā fcā ē ⁊ cōpleta fit pmutatiōe dispōnis a q̄ ppie fit nocumētū opatōis ⁊ illa dispō ē p̄ter egritudinē. LXXXIII.

Uratio qdē vnū
c ꝯz modū: ⁊ maxime cōez itētōez. s. ci q̄ō soluēdū ē contrariū hmōi. n. generis sūt oēs pficiētes salutē cause.

T medicatōis q̄
e fit sanatio itentio ꝓpria ꝓmūis ē ꝓtrarietas rei ad ei⁹ solutiōez ⁊ explsionē itēdit ⁊ oēs cāe faciētes sanitatē sūt hmōi generis. LXXXIIII.

Ecūdū ꝯo ptem
s sūt ex singulis cōtrarijs.

Ptētōes ꝯo ptí
i culares sumūt ex ꝓtrarietate cuiuscūq̄ egritudinū. LXXXV

Alide igīt dispō
c ni frigida cā ꝓtraria ē: frigide ꝯo calida ⁊ sic i alijs ꝓportionaliter.

Ontraria ḡ egri
c tudini calide ē cā ifrigidās: ⁊ ꝓtraria egritudini frigide ē cā calefaciēs. ⁊ silr ē dispō i reliqs egritudinibus ⁊ causis. LXXXVI.

J. n. imoderatuz
s ē oē ꝑter nāz moderatū ꝯo ꝯz nāz necesse ē oē imoderatuz ab imoderato ꝯz ꝓtrariū admoderatū adduci.

Uod ē q: cuz sit
q oē q̄dē egrediēs a nā ieq̄le ⁊ oē q̄dē nāle eq̄le fit: opz necessario q̄ res egredientes ab equalitate non redeāt ad equalitatez nisi ex re alia egrediente ab eq̄litate ei cōtraria. LXXXVII.

Anifestū ꝯo q̄ se
m cūdum virtutē nō scōm apparationez calefaciens ⁊ infrigidans: ⁊ q̄cūq̄ huiusmōi alia accipiēdum ē. Dico autē scōz virtutē q̄ō ēntialiter ⁊ ppie ⁊ vere est vt dī: ꝯm vero apparitionē q̄ō scōz ꝑtē sensum hmōi esse videt: ēntialr ꝯo ñ exñs hmōi quō ꝯo opz cognoscere ea in negocio ō simplicib⁹ ꝓparmacijs est dictū.

Nocumēta egritudinū duplicitr nobis cānt.

Ec ē ōmōstratio canōis ꝓmunis i medicatiōe ꝓ
b ria. ⁊ iā oīsū ē ex ea q̄ oz vt sit cārū medicatiōis lōgitudo ab eq̄litate sīc lōgitudo egritudis ab eq̄litate eq̄lr. ⁊ sit vnaq̄q̄ earū declīuis ad ꝓriū: cuius exemplum ē egritudo frigida: ⁊ lōgitudo eius ab eq̄litate gradus tres sint. oz ḡ vt sit cā sanās cā calida: ⁊ lōgitudo ei⁹ ab eq̄litate gradus tres.

De canone cōi in curatiōe.

Ste ē canō cō.
i munis i curatōne egritudinū: ⁊ hyp. enūciat de eo sic. Quecūq̄ egritudo ē ex repletiōe: sanatio ei⁹ fit p euacuationez. ⁊ q̄cūq̄ earū ex euacuatiōe sanatio ei⁹ ē p repletionez: ⁊ sanatio reliquarū egritudinū per ꝓtrietatē fit. LXXXIIII

Ed appropiatur
s canō ꝓmūis ꝯz regulas ꝓticularū egritudinū: ⁊ fit cōpar mācū mā: ⁊ Ha. exēplificat illō ⁊ dīc. LXXXV.

Ult cās egritu
v nū añtes ⁊ ꝓcūctas: ⁊ cāe curationū barū cārū sīt p mutatōem earū: aut p euōnē añtiū: aut p mutationez ꝓtuaraū. i. ꝓcūctarū: ⁊ tolerat vt velit cās pmutatōis seu medicatōis. nā cāe curatōis egritudis calide sīt q̄ sīt ex illis generib⁹ sex ifrigidātes: sīc aer frigid⁹: cib⁹ ⁊ pot⁹: ⁊ medicie ifrigidātes: ⁊ ges: ⁊ trāgllitas. ⁊ patiēt i, vire ⁊ sōn⁹. Et cāe curatiōis egritudis frigide sīt q̄ sīt ex gnib⁹ sex calefaciētes: sīc aer calid⁹. ⁊ cibus ⁊ pot⁹: ⁊ medicie calefaciētes ⁊ mot⁹ ⁊ vigilie: ⁊ accīitalie ⁊ vnicuiq̄ duaraū ex pōnū ē mod⁹ iu⁹. ⁊ fcī⁹ gdez ē aggregare duas expōnes sīl donec fit q̄ ipe velit p cās egritudinis ⁊ cās medicatōis sīmlr: cū q̄dā earū sint ꝓriegbusdā. Et ga. dat cām i canōe medicatiōis ⁊ dicit. LXXXVI.

Curatio egritudis trib⁹ modis fit.

LXXXVII.

Ec castigatio iuuatiua est valde i capitulo ciboꝝ
b ꝛ medicinaꝝ.qō ē:qz sūt multi ꝛ esse coꝝ est vehementis coopture pp illud qō cadit de falsitate ꝛp mutatiōe nominū ꝛ assimulatione. ꝓputaꝝ ḡ qꝫ cuidā eorū sit vꝫ cuiusdā.cū ḡ vtiꝫ ex eis aligs eo qō non scit ꝛ cꝰ vtutē nō ē exptus posse ē vt sit ꝛriū ꝛ pueniat ad nocumtū ifirmi:q̄re hesitat medicꝰ ꝛ nō scit cām attrabēte illō nocumentum:ꝛ contigit i medicis etiam vt appareat alicui earuꝫ opatio p accīs:ꝛ estimatur qꝫ opatio eius ē p essentiā.sicē calefactio aq̄ frigide ꝛ infrigidatio piperis hora q̄ pōitur supra coꝝꝰ.Ba.vero castigat te i B ꝼmone vt nō gratuleris p aliquā opationū vtutū ciboꝝ ꝛ medicinaꝝ donec scias ipam ꝛ experias ipsaz:ꝛ scias ex ea ꝼz certitudinē ꝛ vitatē opatiōes eiꝰ essentiales ꝛ vtaris eis:per opatiōes accītales ꝛ ñ gratuleris cū eis.ꝛ qm̄ multe sūt plāte ꝛ spēs multe ꝛ silr mineralia:ꝛ diuersificant etiā ista pp aq̄s ꝛ loca generatiōis earū ꝛ similr ē dispō i aialibꝰ necesse ē ergo medico vt expiat illud qō inuenit de istis rebꝰ cū rōcinatione:ꝛ sciat certitudinē eiꝰ cū exprimēto:ꝛ sit cōtēt ꝰ i eo cū q̄ medicat ille cꝰ expientiā ꝓtinuauit p semetipz ꝛ sciat certitudinē ꝛ eius veritatē ꝛ vitatē:ꝛ ñ finiat vitā suā i iḡsitione cuiusq; eorū: pticularia.n.coꝝ sūt infinita.ꝛ pp illō expōit Bal.i li.de medicinis simplicibus canones gbꝰ sciat illō qꝫ tibi sit presens ex eo quo indiges ex medicinis ꝛ sis ꝓtētus eis ꝛ proyce reliqua. LXXXVIII.

Ꝓmentio ciboꝝ ꝛ medicinaꝝ faciētiū sanitatem duobꝰ modis fit.

l Nuētio cārū faciētiū sanitatē cū destructōe egritudis ē inuētio ciboꝝ ꝛ medicinaꝝ ꝓferētiuꝫ i illo. Et inuētio ciboꝝ ꝛ medicinaꝝ ꝓseruātiū vel ꝓferētiuꝫ i illo est duobꝰ modis.vnꝰ coꝝ est enūciatio i gbꝰ ꝓfidēdū ē in eis sīc illō qō est i libro diascoridis:ꝛ i li.ga.de cibis:in sex tractatibꝰ postremis libri sui i medicinis simplicibꝰ: ꝛ pōse est vt cadat dubitatio i istis pp ātigratē tpis i quo accidit vt pmutentē iste medicine ꝛ cadāt noīa q̄rūdā earū sup q̄sdā:ꝛ pp illō cū quo falsificāt ex obliuiōe boluꝫ i multis ex eis.Et alter ē expientia eaꝝ visibiliꝫ:ꝛ ē vt scias p rōcinationē ꝛtutes eaꝝ ꝛ pbes illō cū exprimēto.q̄ certificat tibi vitas rei i eis:ꝛ via q̄ exprt ē illō qō ꝓcipit tibi ga.i B ꝼmone:ꝛ iā vocuit illud i li.suo de medicinis simplicibꝰ:ꝛ est gnꝰ tractatꝰ ꝼmilibꝰ eiꝰ:ꝛ fecit tescire q̄litatē cōpōnis eaꝝ i medicis cōpositis:ꝛ sūt.xix. tractatꝰ. vy.noiant catbagēis:ꝛ.x.noinātur medicie cōpōste ꝼm mēbra patiēria:ꝛ duo tractatꝰ i ꝓfectionibꝰ.ꝛ fecit cauere ga.i hac castigatiōe a gratulatione cū medicinis gbus estimant iesse vtutes tales:ꝛ tales:ꝛ ñ sunt i eis ille: imo pōse est vt ibint eis vtutes ꝛrie ei qō estimāt in eis:ꝛ ista estiatio accidit aut ppea qꝫ credimꝰ enūciationi i eis:aut pp vtutes accītales: q̄ accidē t eis:ḡ faciēt estimari diuersuꝫ ab eo qō inest eis eētialr.Et vī ga.vt ñ cureī cuꝫ medicina:nꝫ deī cibꝰ donec ꝓced... ei cognitō cū experientia:cū videaī ei qꝫ recipiaī castigatio hyp. q̄ ē ita oꝝ vt deī medicina ad B vt cōferat.si āt ñ conferat:tunc ñ oꝝ vt noceat. gal. vō dicit qꝫ ꝓuenit tibi vt certificeris i medicīa qꝫ ñ noceat aliq̄ modoꝝ:ꝛ ī gras pꝰ hāc certificationem vt sit iuuatiua:ꝛ pp B ñ recipit ꝼmonē coꝝ q ꝓcesserūt ipm i medicinis donec pbauit eas ꝛ scripsit illud qō exprtē ex eis i li.suo i eis:ꝛ applicauit aī illō canōes gbꝰ exprimī ꝛ fec scire vitatē rei i vnāq; eaꝝ ꝛ opatꝰ est cū eis cū sit posse vt pmutentē noīa eaꝝ ꝛ sumaī loco vnīꝰ eaꝝ alia.ꝛ māifestū ēꝙ sufficē pfectꝰ i arte medicine famosus ex eis i regiōe sua ꝛ pmittit experiētiā eaꝝ.ꝛ exprt melioꝛē ꝛ melioꝛē ex eis.deinde faī curationē ifirmoꝝ cuꝫ eo qō elegit.ꝛ si putat ei aligs boluꝫ: ex eis medicinā cꝰ expientia ꝓcessit ei:incipit cū expiētia sua si ñ ē ei excusatio ex ipsa;deiī curat cū ea:ꝛ ñ est nocitas ex ea nisi qñ extimat i ea:qz ē medicīa nobilis alis i suis cōparibꝰ ex medicis i gbꝰ sūt vtutes cōseruantes vtutes mēbroꝝ interioꝝ ꝛ exterioꝝ ꝛ strigūt ex eis: sīc medicie stiptice aromatice ꝓpue gbꝰ ex eis ē vtꝰ pura a vtutibꝰ malis fraudulētis:sīc ē vtꝰ venenoꝝ ꝛ q̄ ex eis sī ēt velocioris voluntatis i opatōe sua sī magis vltie. LXXXIX.

Nuētio cārū faciēriū sanitatē i coꝝpe cꝰ egritudo est i dispōne q̄ fit ldiget duabꝰ vyꝫ.vna eaꝝ ē via q̄ curat egritudo donec sanaī.cū hac.n. via mediī illō qō accidit oc egritudie i coꝝpe:ꝛ ꝛa ē via cū q̄ destruūt cāe efficiētes egritudinē.ꝛ māifestū ē qꝫ nēcia ē i hac via scia cāꝝ faciētiū egritudies dōec caueāt ꝛ dōstruant aut cū medicīa solutiua.aut cū medicīa pmutatiua aut cū exercitio ꝛ fricatiōe:aut cū ieiunio:aut cum flebotōia:aut significes ex illa qō nēciū est tibi. XC.

b Umor qñ coartaī ꝛ ñ respirat putrescit:ꝛ qñ pu-

Medicꝰ si opꝫ vti medicine nisi pꝰ exptus fuerit ipsam.

Nō gd dicit de vsu medicinaꝝ ꝼm Ba.

ꝛescit iflāmaꝫ i eo caliditas extranea ex q̄ gn̄aꝫ fe.ꝛ fe.ē mala discrasia ca.ꝛ sic.ā q̄ apparet p illō qđ dixim⁹ q⁹ putredo ē cā retinēs fe.ꝛ si vis vt ipsa dicaꝫ cā cōtūcta dicit⁹ .n.est ofia i illo.ꝛ q̄ illud ē ita:tūc indiges trib⁹ intentionibus.quaꝝ duas dic̄ ga.ꝛ tacet de tertia:ꝛ ꝓpter declarationē eius:ꝛ q̄ fmo ei⁹ ē i ꝓseruatiōe sanitatis.Duarum ãt q̄s dixit vna ē mutatio hūoris donec gesćat putrefactio ꝛ ista mutatio ē dare illud qđ adiuuat nām sup digōnē:ꝛ vti medicinis digerētib⁹. Digestio.n. nō ē aliqđ pluſq̄ vt dominet nā vt vincat hūoꝛ .nalū gcūq; sit. Et altera est euacuatio hūoris putridi ꝛ extractō eius a corpore totaliꝫ.Tertia ãt de q̄ tacuit ga. ē curatio fe.ipsi⁹.nā iquãtū ē malicia ꝓplexiōis ca.ꝛ s.c.idiget eo qđ infrigidat ꝛ hūectat ꝓpter q̄ infrigidat ꝛ hūectat phibet digōnē ꝓter q̄ in materys ca.ꝛ sic.s. cho. citrina sola.

Qđ infrigidat ꝛ hūectat vt ꝓpter mā phibeꝫ digōnē.

XCI.

Ult q⁹ q̄ apō nos ē scia cārū digerētiuꝫ vnū quēq; chimoꝝ phibem⁹ putrefactionē ꝛ q̄ phibem⁹ putrefactionē nō gn̄aꝫ ex ea fe.Cārū ãt digerētiū alie sūt cib⁹ ꝛ pot⁹ alie sūt medicine:alie sunt exercitiū.cibi qđē ꝛ potus q̄ cūq; sūt ex eis ex q̄bus gn̄aꝫ chim⁹ laudabil⁹: ꝛ q̄ntitates coꝝ eq̄les. medicie vo sūt sic̄ crocus ꝛ spica ꝛ cinnamomū ꝛ pip al. ꝛ zinziber ꝛ macropip.Exercitiū ãt ē sic̄ fricatio eq̄lis ꝛ mot⁹ ꝛ balneatio. ꝛ ser mōe absoluto si hūor est grossus idiget eo qđ subtiliet eū ꝛ si ē viscosus idiget eo qđ icidat eū.ꝛ si est calid⁹ idiget eo qđ frigidet eū.ꝛ si est frigidus indiget eo qđ calefaciat eū.qđ est: q⁹ itentio in digestiōe est vt ꝓpareť humoꝛ ita q⁹ possibile sit vt nā vincat eum:ꝛ dominetur super eum. XCII.

Intētio digōnis ēta sic̄ hūoꝛes ꝓpare vt possit eoꝝ nā vincere ꝛ dñari.

Ostēdꝫ narrauit cās digōnis:icipit nārare cās euacuatōis multitudis hūoris.chimus.n.nō putrefit donec phibeť ei⁹ expiratio.ꝛ nō phibeť ei⁹ expiratio donec multiplicaꝫ.ꝛ nō tolerat eoꝝ vtus ꝛ cessat a regimine ei⁹:ꝛ q̄ cessat ab eius regimīe putrefit.ꝛ curatio qđē multitudis ē p cūationē. gcunq; q̄ ex chimis ē cum quo addunť ipsi oēs donec iplenť vene ꝛ vasa:tūc curatio ei⁹ est p phlebotomiā.qđ si nō ē pole pp etatē ꝛ horaꝝ pūtē:tunc p vētosas.ꝛ q̄ito sūt vētose ꝓpingores calcanei⁹ est magis vtile.ꝛ gcūq; coꝝ est q̄ solus addiť tantū:oꝝ vt euacuet p medicinā q̄ appꝛopriaꝫ ei attractiōe eius ꝛ clysteri:aut attrahamus ipm p ꝓuocationē vrie:aut p resolutionē ex cute aut p attractionē eius ad loca ɔ̄ria.ꝛ resi duū fmōis ei⁹ ē manifestū ꝛ apparēs:i eo ēt ē vsus medicinaꝝ resolutiuaꝝ.nos.n.q̄ euacuam⁹ chimū qđ remanet ex eo expirat:q̄ vt⁹ tolerat illud qđ remanet ex chimo ꝛ icipit regere ipm.q⁹ si fe.icipit añ illud totū tūc hydocet esse cauēdū ab eūone hūoris añ digōnē. nisi hūor sit furiosus.Et ga.declarat q⁹ illud est ꝓp duos modos.

Cū vētosas cuam⁹ qñ possum⁹ ꝓ flebotomiā.

Nō qđē dem⁹ expectā digōnē q̄n non:

quoꝝ vnus ē debilitas vtutis ꝛ cessatio ei⁹ a regimīe.cū g̃ bibit in hac dispōne medicina solutiua nō securať nocumentuꝫ eius.Et icōs est q̄n plures medicie solutiue sunt ca.ꝛ sic.q̄re addunt ꝛ iflāmant calidi tatē fe.ꝛ nō accidit illō q̄n digeriť hūor.nā enī ꝑt supra ipꝫ :ꝛ regit medicinā solutiuā:ꝛ extrahit hūoꝛē malū totum. Qñ g̃ cogeris euacuare chimū i ꝓncipio egritudis vt alleuieť residuū ei⁹ sup nāz:ꝛ fiat ei⁹ facilis digō:tūc ꝓuenit tibi vt vtaris ex medicinis ea⁹ est vtus i ꝓmutatōne ꝓplexiōis male ꝛ lēi ficatōe nāe:ꝛ minuať p illud ex mā egritudis ꝛ pp illō miniť ex hūore p phlebotomiā venarū ꝛ p clystē leue qđ exhibit supfluos hūoꝛes:ꝛ p ꝓuocationē vrie:ꝛ p resolutionē ex cute cū fricatōe ꝛ medicinis resolutiuis.ꝛ q̄n vides hūoꝛē nocēte decliuez ad mēbrū nobile:trahe ipꝫ ab eo aut ꝓmuta ipꝫ ab ipo ad aliud:ꝛ fm hūc modū fac de vnoquoq; eoꝝ mēbroꝝ q̄ nūerauit ga.verūtn ꝛ ꝓuenit tibi vt euacues cū attractione forti nisi i phlebotomia sola:ipa.n.euacuat

Nō ē flebotomia.

euacuatōe forti ex vēis.Et mānifestū ē q⁹ vsus flebotōie ē nec⁹ q̄n cā egritudis ē intra vasa.s.vt sit dispō i corpe q̄ nolať repletio:ꝛ etas vtuq; ꝛ hoꝛe adiuuāt.Et hy.qđē dedit signū certū euōnis:ꝛ ē vt ueniat ifirm⁹ ei leuitatē.aut sit tolerās cā cū facilitate.ꝛ itez euacuatio p mundificationē nariū fit:aut p emūctionē ꝛ p sternutatōez.ꝛ p palatū fit p sternutatū ꝛ p gargarismū ꝛ p collutionē oris. cū g̃ digeriť hūor etiam ei⁹ medicis fortib⁹. XCIII.

Nota hic q̄nor cōditiones necessarias i cūoe malox hūox

Euacuit nos i B fmōe ga.q̄ sūt nēcie i euacuatōe hu.mali.hu. Addītōes. vna earū ē spēs medicinaꝝ q⁹ hūor euacuat.oꝝ.n. vt eligať ex eis illō qđ ꝓuenit ei.Et scōa ē hora i q̄ oꝝ vt deniť medicie aut in q̄ euacuať corp⁹:sic̄ vt euacueť i hoꝛis tpis proximoꝝ cū rebus leuib⁹:aut post digōnē cū medicinis fortib⁹.Et tertia ē q̄ntitas quā oꝝ euacuare post digōnē ex hūore.ꝛ q̄rta est ps vsus euacuatōis.hec.n.ps fit diuersa:q̄n si hūor ē de cūnis ad vētrē.tūc ꝓuenit eis euacuatio p vomitū:ꝛ si ē

declinis ad ītēsticia: tūc oꝫ vt eiꝰ euō fiat aut p clyſtere aut p illud qō facē fluxibilē egōnez ꝛ emittit ipaz. ꝛ ſi ē ōcliuis ad ptes ēpatis aut renum: tūc opꝫ vt fiat eius euō p prouocatione vrine. ꝛ ſi ē declinis ad cutē: tūc p reſolutō nez. ꝛ ſi ē declinis ad pectꝰ tūc p illud qō facit facile ſputū. ꝛ ſi eſt decliuꝰ ad caput: tūc p nares ꝛ palatū. ꝛ ſi ē in vēis: tē p flebotomiā. ꝛ ꝓz hāc ſilitudinem i vnoq̄q: cūq̄z ḡ ꝓpleueris bas. iiij. ꝯditiōes: iā extra riſti cās ſanitatiſ i caplo euōnis: ꝛ qñ tu facis ꝓpar cū eis illō qō mutat putredinē ꝛ adiuuat ſup oīgōnē cōples cās gbꝰ ꝓbibetur fieri ſe. ſeq̄ns putredinē būoris. XCIIII

Ignificat qꝰ de
s ſtruitur vnaq̄q ſpēruz maliciei ꝓplexiōis triū: q̄z vna ē ꝓplexio frigida: ꝛ ſa ꝓplexio būida: ꝛ tertia ꝓplexio ſicca p deſtructiōez cāz faciētiū eas ſic cū deſtruit malicia ꝓplexiōis calide: ꝛ ē fetꝫ putrida p deſtructionē cauſe eius ꝛ eſt putredo. XCV.

Ānon in oi egri
c tudie ē iſte. ꝛ ē: ſi ē cā eiꝰ remanēs itendit ī ꝑmis ad auferēdā cām eius. deide itēdimꝰ ad illō qō impſſit illa cā ex egritudie ꝛ auferī. ꝛ ſi nō ē cā eius remanēs i corpore itēdimꝰ ad ipam egritudinē ꝛ auferimꝰ ipſaz. ꝛ B qdē nō ē ꝑpe niſi i egritudib⁹ q̄ ſunt ꝑnitue trī. XCVI.

Omplexio ma
c la ſimplex vna ē ex q̄ttuoꝫ q̄litatib⁹ ꝑmis ca. fri. ſic. ꝛ bu. ꝛ cōplexio mala cō poſita ē vna ex. iiij. ca. ꝛ ſic. cal. ꝛ bu. fri. ꝛ ſic. fri. ꝛ bu. Luz ḡ accidit aliq̄ egritudinuz malicie cōplexiōis ꝓſidera maliciā egritudis. ſi ḡ ē ſimplex ꝛ ē i diſpōne cōuenit: ꝛ cū q̄ſtitate q̄ neceſſaria ē: ꝛ via vſus ad reſtitutionē. iam tunc extrahemus cās ſanitatis i hoc capitulo. XCIIII.

Cōm hāc ꝑtē ar
s tis inuenimus ſalubria: ꝛ ſcripta eſt oiuz intētio i terapētico negocio. ꝓz eūdē ꝛo modū ꝛ i alijs tribus diſcraſijs.

Tiā locuti ſumꝰ
e iuētiōez cāz oiuz i libꝛo de ingenio ſanitatis: ꝛ ſcōm hāc ſimilitudinez inueniunt cauſe ſanitatis i tribus alijs ſpeciebus in complexiōe mala. XCV

Num cōe hītes
v ꝑceptū efficiētez vnāquāq; earuz cārū abſcidere ꝓꝓ: deide ſic venire ad eā q̄ facta eſt ab illa egritudie ſalubꝛiū cārū inētionē facturos.

Titēdimꝰ i eis i
e tētionē vnā cōmē ꝛé vt auferam⁹ i ꝓmis cāz egrā: deide p ueniamus ad egritudinez q̄ facta ē ab ea. XCVI.

Ecundū vero cō
s poſitas diſcraſias ex ſimplicib⁹ cō poſitio oñdit ſalubꝛia ꝓce cepta ꝛ hic hītibus nobis medicamē ꝓpoꝛtōale magnitudini diſcraſie ad illā ꝓueniēs inuenire.

Omplexiōis aūt
c cōpoſite male cō poſitio eſt ex rebus ſimplicibus: ꝛ ſignificat tibi cās faciētes ſanitatē vt ſit itētio ad quā itēditi hoc capitulo: ꝛ vt ponas q̄ſtitatē rei cū qua itēditur ſanitas cum q̄ſtitate ꝓplexiōis male quā curas cū ea. XCVII.

Elut ſi ita acci-
v dat: ſi decē qdē numeris ſm calidi⁹ excedit aliq̄d ab eo qō ſcōz nāz: ſeptē vero ſm ſiccius eſſe opꝫ ꝛ ſalubꝛē cām i talib⁹ diſpōnibus frigidioꝛē qdez decē numeris ſeptē vero humidioꝛez.

Texēplū illiꝰ ē vt
e ponas q̄ mēbꝛuz aliq̄ō mutat a cōplexione ſua nāli: ꝛ declinat ad caliditatē ꝺcē gradib⁹ ꝛ ad ſiccitatē ſeptē. oꝫ ḡ vt ſint in cā ſanante hoc mēbꝝ ex frigoꝛe ꝺcē gradꝰ: ꝛ i ea ex būiditate ſeptē gradus. XCVIII.

Igitiꝫ parti pa
s tiēti adducas buiuſmōi medicamī tū i tm frigidius ſit ꝛ būidius: inquātū ptis patiēs mālfeſtatio ꝓceſſit.

Tſi medicia oc
e currit ipi mēbꝛo i quo ē egritudo ꝛé oꝫ vt ſit cuz ea ex frigoꝛe ꝛ humiditate p q̄ſtitatez cauſe quā ſignificat ipſa egritudo. XCIX.

Profundo ꝛo
i poſita q̄ patiꝫ parte ꝓſiderare opꝫ hmōi efficē ſalubꝛe vt ñ ꝓtigat eꝛolui i via.

Tſi mēbꝝ i quo
e ē egritudo ē lōgin quū ſubmerſū i pfūdo tunc oꝫ vt igeniet i hoc vt ſit cū cā ipm ſanāte ſupfluitas virtutis alicuiꝰ cū q̄ fiat ſecuritas ne ꝺbiliet vꝛ eiꝰ i via añq̄z ꝓueniat ad mēbꝝ i quo eſt egritudo. C.

Igi caliditas cē
s oꝫ moderato ñ intāto ſit ſoluz caliꝺiꝰ q̄ſto idiget paſſio ꝫ ſuper modū appōat ꝓpoſitionez neciō aduenies. vt fiat circa eā pꝰ detrationē cāe faciētis eā ꝓz q̄ intelexiſti ab eo. ꝛ ſi iā fcā ē ꝛ deſtructa ē cā eiꝰ: cura eā p ꝺriū ipſius Et ſi ē cōpoſita ſignificāt tibi res ex qbꝰ ē cōpoſita illud qō facias i ea aut deſtructionē cāe faciētis eā qñ ꝓis ē: aut reſiſtētiā egritudis ipſius cū eo qō ē ei ꝺriū. ca. ḡ ꝛ ſic. curaī p fri. ꝛ bu. ꝛ ꝓz hāc ālitudinē ē i relegs eaꝝ ꝛ ponaī q̄ſtitas ꝺry. eiꝰ eq̄l q̄ſtitati eiꝰ. Et gal. determinat illud cum exemplo ꝛ dicit. XCVII.

Soluto
q Uerū ḃ ārē dicit ga. x. gradus ꝛ. vij. gradus cū gradus oēs ſint. iiij. ſm q ipſe ponit i li. de ſimplicib⁹ medicinis, huic ꝛo qōnioue ſūt reſpōſiones. vna eaꝝ ē: q ex exēplū bꝰ ñ ē verꝝ. ꝛ altera ē. q vnuſq̄ſq̄z. iiij. graduū diuidit i tres māſiones. ſ. ꝑmā ſecundā ꝛ tertiā. fiunt ḡ. iiij. gradꝰ. xij. māſiones. ga. ḡ enūerat. x. gradus volēs ꝑmā māſionē q̄rti ꝛ. vij. volēs ꝑ mā manſionez gradus tertij. XCVIII.

Ec egritudo in
b ḃ ſm̄e ē malicia ꝓpleꝛiōis calide ꝛ ſicce. XCIX.

Ute vt conſide
v res quante lōgitudis ſit mēbꝝ ifirmū ꝛ eſtima ſm q̄ſtitatē q̄ neciā ē vt addaī i vtute eiꝰ medicie ꝺbeat puenire ad mēbꝝ ꝛ reāneat i ea vꝛ eq̄lis vtuti egritudis. qō ē: q vtus medicie minuiī ꝛ debilitaī i via. ꝛ ꝓp illud neceſſe ē vt addaī i vtute eiꝰ p q̄ſtitatē eiꝰ qō miuitur ex ea i via. C.

Ritudo i ḃ ſer
e mōe ē egritudo frigida ꝛ ponam⁹ q ē i membꝰ q ē frigida i gradu ſcō: ꝛ puenit medicia q̄ bibiī ad renes poſtq̄ trāſit p os: deide p iſophagum: poſtea p vētrē: deide p inteſtinū ieiunū et p vias epatis q̄ noſanī meſari

Per augmētū quā
titatis medicine augeī q mi nuit ex ea in via.

cc:ꝛ per epar ꝛ venā ꝓcauā.ná qz caliditas eius minuīt i hac via duob⁹ gradib⁹: opz vt sit caliditas ei⁹ itēsa p q̄rtuo: gradus. CI.

p Ostq̄ docuit q̄ medicinis ca. oz vt addatur ex caliditate p q̄ritatē q̄ puenit ad mēbrū ꝛ remaneat i ea qđ sit eq̄le frigiditati eius ꝛ q̄re i medicis frigidis nō ē pole illud:iō time ōdit i medicinis frigidis hūc canonē:ꝛ ē vt ꝓsideres i suba eaꝝ.sī stātia.n.grossa ñ penetrat:ꝛ ñ submergit:sz mktotiens ispissat mēbra i pmis cui occurri ꝛ coartat caliditatē intus.q̄re duplaī i egritudie:ꝛ addit i q̄ritate ei⁹.fit ḡ plusq̄ fuit mā egritudis cā. substātia vo subtilis pole ē q̄ submergaī ꝛ pueniat ad ꝓfundū vsq̄ ad spaciū lōginquū.cui⁹ exēplū ē vt fit i epate egritudo ꝛ ex malicia cōplonis ca.i scōo gradu.ꝛ oz vt emplastre tur epar emplastro infrigidante.q̄ si suba medicie cum q̄ fit emplastrū fuerit grossa i spissat cutez:ꝛ coartat caliditatē itus: q̄re inflāmaī cum ꝫ emplastro.Si āt suba medicine ē subtilis:pole est vt submergaī ꝛ penetret i lacertis vsq̄ quo pueiat vt⁹ ei⁹ ad epar ꝛ resistat egritudi ei⁹. ꝛ oz vt addas in frigore ei⁹:ꝛ subtilitate tūq̄ ñ debiliteī vtus ei⁹ in via. CII.

p Er ꝫ exēplū intelligit Hal. canone medicinarū calefaciētiū:ꝛ canone medicinaꝝ ifrigidātiū:sz ꝓsidera q̄ eaꝝ ē possibil vt submergatur ꝛ ꝓnetret ꝛ eligat eā sup ipaz:ꝛ q̄ nō submergit ꝛ ñ penetret:ꝛ mēsura vnāquāq̄ earū.s.q̄ pueniat ad mēbrū ifirmū:ꝛ cū ea sit vt⁹ resistēs egritudi.ꝛ

T similr si mēbꝝ
e est lōgiquū ꝛ indiget vt sit cā sanās ipm calidioꝝ eq̄li:tē nō oz vt caliditas ei⁹ sit cū q̄ritate q̄ idiget egritudo tūc: sz oz vt addaī virtute ei⁹ fm illud qđ necessariū ē ex additiōe i ea ꝓpter locuz longitudis loci mēbri. CI.

J vero frigidius
s sit:ñ simplr oz tā to facere illō frigidi⁹.sz māz medicamis cōsiderare pri⁹.si.n.paracbi meres ē:ñ pueniet vsq̄ ad ꝓfundū mltū. cōtrariū vero opaī aliq̄ spiſſam superficiez.si vero leptomeres sit pole ē puenire vsq̄ ad plimū ꝓfunduz.

T si idiget mēbꝝ
e vt sit cā sanās ipz frigidioꝝ eq̄li:tē ñ oz vt itendaī ad hoc vt sit frigidioꝝ ꝓ illā q̄ritatē tūc sz oz vt cōsidereī i primis i substātiā ei⁹:ná si ē grossa:nō est pole vt sbmergatur i ꝓfundo vsq̄ ad spaciū mltū. verūtñ ꝛ mltotiens efficit cōtrariū illi⁹ per hoc qđ cōstrigit superficiez corporis. si aūt ē subtilis. tē pole ē vt submergaī ꝛ pueniat ad ꝓfundū vsq̄ ad spaciū lōginquū. CII.

T a vero ꝛ i bume
i ctātib⁹ ꝛ desiccan tib⁹ pacbimeres ꝛ leptomeres sbstātie considerande sunt.

T scōz hāc simi
e litudinē oz vt cōsideres in reb⁹ hūc ctātib⁹ ꝛ desiccātib⁹ i grossitudie substātie earum ꝛ subtilitate eius. CIII.

X positiōe qdē pa
e tiētis loci manifestatio inuenīt salubre vt dictū ē nunc.

T scōm hāc simi
e litudinē significatur ex loco mēbri cā attrahēs sanitatē. CIIII

X plasmatiōe ve
e ro ꝛ pōne quādo fluxꝰ sensibilis hz cōsuetos ad aliud mēbꝝ aut nullū hz.nāq̄ ad ꝓcipalia q̄ ferūtur fluxꝰ ad uertem⁹ ꝓuocabim⁹:vero eos ad nō ꝓcipalia.

X forma aūt ꝛ cō
e munitate ei⁹ ad illud qđ segtur ipz tē aut est ei meatus sensibil apert⁹ ad mēbra alia aut nō ē meatus ei.qđ ē: q̄ si mēbro ē meat⁹ i quo currunt superfluitates ei⁹ ad mēbra q̄ sunt nobiliora eo: ꝓhibem⁹ illas superfluitates currere ad illa mēbra ꝛ q̄ mēbro sunt meat⁹ in q̄b⁹ currunt ei⁹ superfluitates ad mēbra q̄ sūt viliora eo: stimulam⁹ illas superfluitates vt currāt ad illa mēbra. CV.

Manifestū vero q̄
m facientiū cāruz diseraſiam per euacuationē sanatio est.ipsarum āt diseraſiaꝝ alteratio sanatio est.

T manifestum ē
e q̄ medicatio per euacuationē nō ē nisi causaꝝ faciētiū ꝓplexionē malaz:ipa vero cōplexio mala nō medicaī nisi ꝑ mutationē. CVI.

O luta ꝓpinqui
s tate curationis q̄ dem itetio vltio est in organicis quidem partibus impossibilis ē. in omiomeris vero non omnino impossibilis:sz i quibusdam possibilis vt in carnosis ꝛ ꝓglutinatio est sanatio.

i hac mēsuratiōe ē neciuz vt expiaris medicinas.ꝛ scias p rōnē ꝛ experimētuz q̄ritates vtutū eaꝝ: ꝛ q̄ritates grossitudis subaꝝ eaꝝ ꝛ subtilitatē eaꝝ. CIII.

Ult q̄ loc⁹ mē
v bri significet tibi q̄ritatē medicie:cū q̄ occurrat egritudini ei⁹ aut ꝫ semitā medicie q̄ bibiī:aut ꝫ semitam caputpurgij. aut clysteris:aut sirinｰge. CIIII.

i Ste canon ē sūpt⁹ i medicatōe ex forma mēbroꝝ ꝛ cōitate eoꝝ.cui⁹ ꝓtē exponitga.ꝛ dimittit ꝓtē ei⁹. illud aūt qđ de eo explanat ē.q̄ si mēbro ē meatus apt⁹ ad q̄daz membra cōicātia:ꝓsideremꝰ tē si mēbꝝ ad qđ est os aptū sit nobil⁹: ꝛ tunc ꝓhibem⁹ superfluitates currere ad ipz:si ē vil⁹ stimulamus eas vt currāt ad ipz. Qđ āt dimisit explanāduz ē: q̄ si ē meat⁹ ei apt⁹ i quo puenit medicia ad ipz: igeniam⁹ i B vt pueiat medicia i illo meatu ad mēbrū:sic facimus in cerebro cū caputpurgio: ꝛ i vētre cū clysteri. CV.

Semp ꝓhibēdē sē superfluitates ad mēbra nobilia currē

Ec ē ꝓclusio ei⁹
b qđ ꝓcessit i curatiōe maliciei cōplonis.malicia āt cōplonis q̄q̄ ē cū mā q̄ ē cā ei⁹ ꝛ itēdim⁹ ad cuīnē illi⁹ materie faciētis cōplonē malā.ꝛ q̄q̄ ē malicia cōplonis sine mā.ꝛ itēdim⁹ ad B vt ꝓmutem⁹ eā cū eo qđ est ei ꝛriū tūc.B ē vltimuz qđ dedit ex canonib⁹ i curatiōe vni⁹ gnis egritudinū.ꝛ ē gen⁹ notatū malicia ꝓplonis.CVI

On ē pole vt cō
n tinet illō qđ disrūpit ex membris officialibus nisi qđ ipa sūt cōposita ex membris similū ptiū. disrūpit ḡ mēbra i eis diuersaꝝ subaꝝ:q̄rū vnūqđq̄ idiget medicis q̄ sūt alie a medicinis qb⁹ indiget aliō.ꝛ mlta istoꝝ

Universitätsbibliothek Frankfurt am Main

mẽbꝛoꝝ ſimiliũ ptiũ ipoſſe é ſolidari: ⁊ ſũt illa quoꝝ gña tio é ex ſpermate ſic os ⁊ nerus. vel poſſe é vt ꝓtinuent p̃ rẽ aliq̃ q ꝓtinuat q̃ſdã ptes eoꝝ cũ q̃busdam ſic eſt alde buduch. i. pozus: mẽbza ãt carnoſa poſſe é vt ꝓtinuẽt: q̃n generatio eoꝝ é ex ſanguie: ⁊ ſanguis itẽtio é remanẽs in cõpe. Et exurgit hec qõ q̃ é: q̃re fit q̃ m̃lte ex plãtis q̃n fit q̃ ex eis abſcidunt rami naſcunt loco ei⁹ alq rami: ⁊ i mꝫ tis ex aialib⁹ q̃n abſcidũt ex eis mẽbꝛũ alió naſcit loco ei⁹ ſic cauda ſerpentũ ⁊ ſtelliõis. in hoie vo ⁊ qõ pfectũ é ex aialib⁹ nõ é poſſe illud. pſcrutatio ãt de hac qõe é phyſica: ⁊ ñ é lucrũ de ea medicis i pſcrutatiõe nec i aliquo curatõis infirmoꝝ: nec i aliq̃ re ꝓſeruationis ſanoꝝ ⁊ nos ab breuiam⁹ reſpõſionez de ea vt nõ deſideret aliqs ſciẽtiã illi⁹. Dico q̃ q̃ plãte qdem materia ſũt elemẽta ꝓpꝛie terra ⁊ aq̃: ⁊ é ei iuncta ⁊ radices eius ex ea ſp trahũt nutriñtũ. q̃ ãt in aialib⁹ naſcunt mẽbra illõ é pp duas reꝛ: vna eaꝝ eſt q̃ illa mẽbza ſunt ſuperflua q̃bus nã fecit ea bõa ſic̃ cauda. ⁊ hec ſuperfluitas é ex ſuperfluitate nutrimẽti eoꝝ ⁊ nõ eſt ex mã mẽbꝛoꝝ ei⁹ radicaliũ ſ̃z ſimilitudinẽ ei⁹ ſ̃z q̃ecurrit diſpoſitio i pẽ nis ⁊ pilis ⁊ cornibus ⁊ vngulis: quoniã eaꝝ generatio eſt ſm̃ viaz accidentis ſic̃ dicit galiꝰ in libro ſuo. ⁊ quedam eoꝝ generant̃ ex ſuperfluitatibus q̃ aggregãtur in coꝛporibus ſuis ⁊ ignium̃t ⁊ creſcit i eis caliditas tẽperata exiens a caliditate coꝛporis ⁊ generat ex eis nã mẽbza loco mẽbꝛoꝝ que ceciderunt: ſicut accidit vt naſcant̃ dẽtes ſenibus qui ſunt i fine ⁊ denigrantur pili eoꝝ. ex mẽbris aũt hominũ ⁊ animaliũ cõpletoꝝ ſunt quoꝝ generatio é ex ſperma te: ⁊ q̃n iſta diſrũpunt̃ nõ eſt poſſibilis eoꝝ reductio pp inuentionez materie poſt ſiccitatem eoꝝ ꝓpterea quia ſgma ex quo generata ſunt finitum eſt totum in eis ⁊ nõ remanſit ex eo aliquid. ⁊ ex eis ſunt quoꝝ generatio é ex ſanguine. q̃n ĩ iſta diſrumpunt̃ poſſibilis é eaꝝ reductio ꝓpter inuentionem materie ex qua generant̃. reditus aũt dentium infantium i natiuitate poſt caſũ eoꝝ eſt: quia materia ex q̃ generant̃ dentes primi eſt ſuperflua debilis. generãtur ergo ex ea in primis dentes debiles. cum ergo cõfortatur natura vilipendit eos ⁊ pꝛicit eos: ⁊ facit naſci illos q̃ ſunt meliores eis. CVII.

Lilicet illa duo nomia ſynonyma ſignificantia continuationem ei⁹ quod diſruptum eſt. CXVIII.

Liliez añq̃ ꝓſolideſ mẽbꝛ ſeparũ idiget vulnus q̃n eſt magnum vt aggregent̃ ptes ei⁹ diſrupte i ꝑmis ⁊ equent̃ ſm̃ figurã ſuã ꝑmã: ⁊ ſ̃ eſt intrans in capitulum equationis figure mẽbri: ⁊ eſt ex genere curationis egritudinum foꝛme. CIX.

Igameto gdé i diget vt ꝓfluet figurã coꝛ ſ̃z illud ſ̃z q̃ ſũt aggregate ⁊ plũaccol' gdé duplari vt ſit poſſibile vt ipellãt ptes diſruptas ⁊ ſtrigãt eas: vt p̃ eos ſit poſſibile ligãmento conſeruare ptes quas aggregaſti: ſuturis vero vt retineantur partes adinuicem. CX.

Ult̃ p̃ nãz virtuté regẽté coꝛ p⁹ ⁊ arſ medicie ñ recipit i operatõib⁹ ſuis niſi hãc vtuté: ⁊ fuit ei medicus ita q̃ ꝓparat ei mãſ ⁊ cãs q̃bus effic̃ operationes ſuas in coꝛpoꝛe: ⁊ melioꝛ operatio medicine eſt que ſurgit cum miniſtratione ſua ſm̃ q̃ opꝫ. Et galienus numerat hic in curatione ſolutionis continuitatis ſimplicis fcẽ i carne q̃ttuoꝛ canões: Quoꝝ vn⁹ é aggregatio partiũ q̃ ſũt diſrupte ⁊ ꝓplicatio earũ adinuicẽ donec figura eaꝝ ſimilis fiat figure ſue nãli. ⁊ ſ̃ q̃dem fit cuꝝ tenſione ⁊ equatiõe. Et ſecundus eſt illud quod cõſeruat

Of membra que dã aialiũ abſciſſa iterũ generãtur.

Ex mã nutrimẽti ſi ãt mẽbꝛa gradicaliũ generãt̃ pẽne pili comua ⁊ vngues.

Of aliq̃ ex mẽbris hoim̃ ſ̃ q̃oꝝ generatio é ipoſſibilis

Of dẽtes ſenũ p⁹ eoꝝ caſũ ĩgenerãt̃

Nõ q̃n oꝝ canones ſcura ſolutionis cõtinuitatis in carne.

figurā quā coēquit ⁊ eq̄uit dōec remaneat sup aggregatōez suā: ⁊ B fit cū sutura ⁊ pōne plumaceolo⁹ duplicato⁹ ⁊ ligamēto⁹: ⁊ tertio ē vt caueat ne cadat inter labia vulneris aliqd ꝓhibēs nāz vt ꝓtinuet carnē disruptā adiuicē. Et q̄rt⁹ ē vt ꝓueat suba mēbri ſm sanitatē suā. ſ. vt ꝓueat cōplo eius nālis cū medicinis ⁊ cibis quo⁹ cōplo cōploni eius ē sillis: ⁊ addat sup eā pa⁹ i exiccatōe. CXI.

i Ste ſmo manifest⁹ ē: ⁊ illō qō idiget ex eo exponē ē q⁹ vuln⁹ q̄ est magnū idiget vt ꝓseruet medic⁹ i hora q̄ suit ipz ⁊ sustētet ipz: ⁊ liget illō: ⁊ caueat ne cadat i eo qō ē iter ptes eius aliqd qō ꝓhibeat a cōsolidatōe ca⁹. q̄ q⁹. n. gnāt i eo virus ⁊ sordities q̄ idigēt vt fiat eis orificiū ex q̄ currat totū qō aggregat i eo ex venēo ⁊ sorditie. ⁊ B orificiū aut ē iferius ap⁹tū dōec currat illud qō aggregat in eo qō ē vt dimittat ex labys vlneris qō fiat orificiū vt currat ex eo ⁊ egrediat qō aggregat ex eo i illo aut vt sit orificiū vlneris ingi⁹ ⁊ figuret mēbr⁹ figura q̄ fiet orificiū vlneris iferi⁹ donec currat ex eo qō aggregat i ipo. et p ſmonē suū: ſ. suba mēbri ꝓseruet scōz sanitatē suā cū medicis que exiccāt exiccatōe eq̄li: vl⁹ ipz locū vulneris ex illo mēbro. ⁊ oz vt sint medicie exiccātes cōplonis eq̄lis ꝓplexiōi mēbri: ⁊ addas sup eā ificcatōe p q̄stitatē p̄ncipy p̄mi grad⁹ ex gradu exiccatōis. q⁹ si mēbr⁹ fuerit siccū i p̄ gradu: tē oz vt sit medicia exiccās in p̄ncipio scōi gradus: ⁊ p ſmonē suū ⁊ B ē curatō solois cōtinuitatis q̄ ē i mēbro carnoso dū ē sola ⁊ ñ ē cū ea aliō: vult vt vuln⁹ sit simplex. ſ. nō perut ex membro aliqd plusq̄ solo ꝓtinuitatē. Si aūt peryt caro aut aliō cōponit vlc⁹ ⁊ idiget ītētoib⁹ alijs q̄ oēs dicā in eo qō futurū est. CXII.

Nota q⁹ medicine exiccātes debēt exiccāe mēbr⁹ exiccā dum.

I Gnificat q⁹ vl⁹nus quandoq; est simplex ⁊ est illud in quo disrūpte fcē ei⁹ fz seip̄az soli⁹.

T Iam oīdi quō c opatō p̄ria ⁊ scōa fiat. opatio q̄dez tertia fit i hora in q̄ aggregant ptes disrupte q̄ nō diminuit vt cadat aliqd ō foris iter eas. qō ē: qa q̄ cadit i eo qō est iter ptes disruptas ō qb⁹ vis vt cōsolides eas: pius aut oleū aut aliō ex hūiditatib⁹ ⁊ p hibet illas ptes cōtinuari.

I n eo āt qō ē post ꝓseruatō cū hac itētōe. tertia ē q̄ igeniat vlnus vt qō aggregat i eo currat ex iferiori: ⁊ oz vt sit: aut p additōez i aptōe orificij vlneris donec āplificet: aut ita vt ponat vlneri orificiū aliud iferi⁹ ⁊ cū figura ꝓueniēte ad illō. suba ꝙo mēbri cōseruat scōm sanitatē suaz medicis q̄ exiccant exiccatōe equali. Hec ē g̃ curatō solonis ꝓtinuitatis q̄ est i mēbro carnoso: deide ē sola ⁊ ñ ē cū ea illud. CXII.

J ꝙo alicui alteri s misceat egritudinū erūt ples ītētiones ꝓceptoꝝ curationuz quas i ꝓpositoꝝ doctrinis deide dicem⁹.

c Um g̃ ꝓponit cū egritudie alia sūt itētōes q̄ significant ei⁹ curationē ples: ⁊ dicaz eas i eo qō erit post q̄ dicem⁹ egritudies ꝓpōnis. CXIII

Ñ p̄ñ ꝙo ad re- l liquas vnitōis solutiones o⁹ oneve punt ptes carnis tñ: q̄ñ q̄ ē cōpositū ⁊ ꝓpō ei⁹ ē multa ⁊ diuersa. qō ē: q⁹ q̄ñ q⁹ perit ex carne aliqd: aut accit cū eo fractura i ossa: aut scidit nerus: aut cōtusio aut aliud. ⁊ q̄ñ q⁹ cōponit ex duab⁹ baruz rep̄: aut ex trib⁹ aut ex. 4. ⁊ p̄mittit q⁹ docebit curationē eius dādo canones curationis eius quando cōponitur. CXIII.

v Ut vt doceat i p̄mis canones curationis solutōis cōtinuitatis cuiuscq; mēbri q̄ñ est simplex nec ē cū ea aliō donec q̄ñ cessauerit ab illa redeat et oīdat canones curationis solonis cōtinuitatis simplicis singularis in carne: ⁊ ipse cōsequtur illud cū curatōe solutōis continuitatis ossis ⁊ dicit. CXIIII

i Ntētio qdem prima ē illō qō dixit i consolidatōe carnis q̄ñ cadit i ea vulnus simplex. ⁊ ipe qdē iaz dixit i eo qō p̄teryt q⁹ carnis ptes cōtinuant ⁊ oīdit q⁹ illud est p̄p gnātionē carnis ex sanguie: ⁊ dic q⁹ os ⁊ reliq̄ mēbra q̄z gnātio ē ex spmate non consolidat: ⁊ oīdit q⁹ illō ē ꝓpter p̄uatiōez māe ex q̄ gnāt. ⁊ ipe in hoc sermone dicit q⁹ ossis ptes nō cōtinuant ⁊ nō consolidant p̄p duritiē suā. Dat g̃ igeniū aliud quo sit necessariū et ē. q⁹ q̄ñ humidū ē os siē ossa ifantiū tūc possibile est vt cōtinuent partes ossis: ⁊ q̄ñ nō est possibile vt cōtinuent partes ossis tūc nēcaria ē i eis alia ītentio: ⁊ ē vt extendant ⁊ eq̄nt fz suaz figurā p̄mā ⁊ ligentur. Cū ergo facit i eo medicus illud tūc gnāt nā regitiua corporis in circuitu fracture p⁹ quo ligant ptes ossis disrupte ⁊ resoluitur super ipz et stringit ipm ab oi parte donec sit super ipz naturale ligamētū. CXV.

Docet qd sit facē cū os nō p̄t ꝓsolidari ꝙ puer⁹ sit pol.

O c est antecedēs eius: quod b vult docere ex operatione medici scilicet quando generatur potius ex nutrimēto ossis tunc oportet vt det medicus infirmo cibos ꝓueniētes nutrimento ossis ⁊ os quidem nutritur ex sanguine grosso ⁊ spisso. CXVI.

t Unc āt veniam⁹ ad reliquas spēs solonis ꝓtinuitat⁹. CXIIII

f Ractura igit i osse ē qdē cōtinuitatis solo: i sanabil⁹ ꝙo q̄stū i p̄ria cōsideatōe iuxta nō scōaz fz quēdā mōz curabil⁹ quoquomō fit. p̄ria igit ꝓsideratio ē cōsolidatio ipotēs pp duritiē ptis fieri: scōa vero ligatio cōtigēs fiēi p⁹ p⁹ ligatē i circuitu fracturā.

J co g̃ q⁹ fractura d ē solo continuitatis ossis ⁊ ñ sanat p̄riā itērōis p̄rie: iz sanat p viā itētionis scōe: ⁊ itē tio qdē p̄ria ē cōsolidatio ⁊ ñ est pōle vt sit consolidatio i osse pp ei⁹ duritiā: ⁊ itētio scōa ē ligatio partiū ossis q̄ tā fractū est: ⁊ possibile ē vt sit illa ligatio p p⁹ q̄ nascit sup locū fracture ossis: ⁊ resoluitur sup ipm donec ligatuz est. CXV

g Eneratio nō p⁹ ri inq̄stū ex mā ⁊ natura fit cōmunis ē ad alia iquantum vero ꝓpe est formam ossis ex illi⁹ est alimento.

e T gnātio illi⁹ p⁹ ri ē cois gnātioni alio: uz i hoc quod est ex p̄ntia māe ⁊ ei⁹ operatione: verumtñ q⁹ ei⁹ suba sit ꝓpiqua subē ossis est generatio ei⁹ ex nutrimēto ossis. CXVI.

Nō q̄ ossis ꝓsolidatō i pueris duob⁹ ō cāsis ē polis.

p Ossibil ē ꝓsolidatio ossis in corpib⁹ puer⁹ ꝓpter duas res. vna ē remanētia vtutis spūatis ex quo gñatur os. t secūda ē mollities ossis. CXVII

i Ste ſmo itelleꝯ ē nec idiget plus q̄ vt ꝓsidereť trā narrat. n. i eo illud qō accidit ſm plīmū ex attritiōe carnis t ꝓtusiōe musc'oꝝ t reliq̄s ex spēb⁹ algaban. i. q̄ssatōis accūtib⁹ cū fractura ossis. CXVIII

Lilicz vt addat

e medicꝰ i cibo infirmi t ꝓsideret ipm donec ifirmus digerat ipz ſz q̄ os. cibi aūt q̄ ꝓueniūt ossi fracto sunt ex ḡbus gñať sanguis grossus t spissus: sic assatura t frumtū coctū i aq̄ almutda calcata t ea q̄ fiunt ex farina tritici: t totū qō gnāt q̄ digerit sanguinē grossuz t spissū. ūo.

Ult gali. p sup

v fluitatē additionē cibi quā addit medicꝰ in cibo ifirmi. t ſ supfluitas non ē nisi supfluitas addita sup nutrimētū ossis q̄ ꝓuenit digō cibi in stōacho t i epate t i venis. ex cibis. n. q̄ fl digerūť gñanť supfluitates male q̄ nō ꝓueniūt i aliq̄ q̄ fiat inmamētū i cā sanitat'. pp illō idiget medicꝰ vt det ex cibis illō cui⁹ q̄ntitas sit parua: t sit virtus eiꝰ i nutrimēto corpis multa: sic assature t triticū coctū: t ꝓsidēt egōnē t vrinā vt sciat ex eis dispōnē digōnis: t q̄nq̄ addat t minuat: t q̄nq̄ ꝓponat cuz cibis aliqd cū quo digerāť ex cogbilia t tagnebil. i. confortet digō sic cinamomū t piper t çinçiber t miriptria. i. salsa t vinū ſz q̄ exigit dispō ꝓsens. CXX.

De cibis q̄ cōueniūt guātoli ꝓcorū.

c Jbus ex q̄ gñať sanguis g cōueit in q̄ntitate t q̄litate sua ad ſ vt gñet ꝓcꝰ est qđ ex pane g ē ō simila decoctet t recoctet factꝰ t ſcorbitōes facte ō tritico t ex cādarulo ex alalib⁹ vt vt caro pōcina. si vo ñ cōedit: fiat loco eiꝰ caro vituli lactātis q iā pparať vt cōedat: deinde caro birci ānual t duop⁹ dentiuz. Et ex auibus caro galline. ex potibus vo vinū rubeū grossum: t ex speciebus decoctionis: tūc ſm q̄ ꝓmisimus eiꝰ narrationem ex speciebus assaturaꝝ: t est triticum coctum in aqua t aliundacata: t agenudebeb t algaycar. t tu qđē potes scire vnūquēq̄ horum ex libris editis in virtutib⁹ ciborum: t in libris editis qui sunt in acceptione eorum qui nominantur libri decoctionis. cū ergo tu tam administras ifirmo hos cibos: tūc considera superfluitates eoruz in egestiōe t vrina: t i eo qō testificať dispositio membri ifirmi: si igitur vides ipsum declinem ad siccitatem humecta ipm. t si vides ipm declinē ad humiditatē ad dein e qō excicet ipm: t iā qđē pscrutatꝰ est ex gsite sermo in cognitione esse eius qō ē a digestione in stomacho: t in epate t i venis i regimine sanitatis. t iā premissi sunt canones illius in eo qō preterut de hoc libro. Et cognitio eē eius quod est ex illo libro in membro fracto est per studiuz t testimoniū. ſ. per visum. quandoqne enim embrocas ipsum cum aqua calida: t inunguis ipsum cum oleo: aut ponis super ipsum ēplastrum quādo vides ipz siccius q̄ oportet: t quādoque ponis super ipm medicinas exiccatiuas quando vides ipsuz humidius q̄ oportet. cursus autem san. ex locis clausis ossis indiget vt aperiantur ista loca in fluxibilitate sanguinis. apertio quidem eoruz fit cum eo quod dixim⁹ ex embrocatione cum aqua calida. t absterſione et frication leui: sed fluxibilitas sanguis fit ex bonitate digestiōis. per illud enim fit equalitas eius in q̄litate sua t quantitate. hoc est ergo vltimuz quod dedit ex canonibus in restauratione ossis quādo eiꝰ fractura est sola: t quod ē i circuitu eiꝰ ex ossib⁹ est saluū. CXXI.

Nota q̄ cognitio medici fit p studiuz t testimoniū

n Omen nerui in sermone medicorum dicit super tres significatiōes. vna earum est nerus natus ex cerebro: t nusche: t est ille quo fit sensus et motus. et secunda est ligamenta que ligant iuncturas t membra ligata cum ossibus. t tertia est corda. et corda est nascens ex musculo.

De tripliciter nōen significatione.

Mollesco t pueri

m le os ꝓsolidari q̄ dē possibile est.

Sāt molle i pue

o ro. pole est ꝓsolidari. CXVII.

Aro ſo t hmōi

r passiōis gñatio sine cōpassione alteri⁹ mēbri ē. sepissime. n. circūpositi muscli cū aliis ptib⁹ corpis cōpatiunť fractis ossib⁹. itaq̄ t itertio curatiōis duplex ē: altera q̄ dē i ossib⁹: altera i his que circa ea sūt. corpib⁹: hec q̄ dē talis i carnosaꝝ ptiū dispōnib⁹ diceť: de fracturis ſo dicēduz ē hic.

e T raro fit ꝰ egritudo ita q̄ nō sit cuz ea egritudo alia ab ea. qō ē: q: qñ frāgiť os: tunc musculi q sūt i circuitu eiꝰ t reliq̄ corpa q̄ ꝓtimātur cū eo patiunť cū eo: sunt g curatiōis egritudinis due itertiōes. vna eaꝝ sumiť ex osse: t altera sumiť ex corporib⁹ q̄ sūt i circuitu eiꝰ. t ego dicā has itertiōes cū dicem⁹ solonē ꝓtinuitatis cōpositā fcāz i mēbris carnosis: mēſo oz vt loq̄mur in fracturis. CXVIII.

Uoniā vero baꝝ

q curatio ē ex pozo: vt vero hic fiat p ꝓtū alimēti ossis ē op⁹. oz igiť supfluitatē nutrimēti ad pozi gñationez nature submitti.

Jco g q cū fstau

d ratio ossis nō fiat nisi p poꝝ: t i gñatōe illi⁹ pozi sit necūtū nutrimētū ossis: tē oz vt inueiat nā supfluitatē illi⁹ nutrimēti ex q̄ gñet poꝝ. CXIX.

Upfluitas ſo ꝰ

s t q̄ntitate t q̄litate moderata eē dz.

T oz vt sit illa su

e perfluitas eq̄lis i q̄ntitate sua t sua qualitate. CXX.

p Ropterea deduc

tiōe idiget talē t tm̄ ifluētē sāguinē ossib⁹ ꝓparāte ex q̄li t q̄nto fiat poꝝ. qm̄ ſo ptrāsit hic ꝓcauia fracti ossis attēdere oz ei⁹ mēſuratiōnē t q̄li tatē: t ita siccioze oz facē deductionē vl magis humectāte: q̄ āpli⁹ i terapētice facultatis litteris sūt dicta.

e T similiter opoꝝ tet vt cibes bnez fracturaz ex cibis qui ponūt sanguinē q currit ad os in q̄ntitate sua t qualitate sua scōz q ꝓuenit vt generet ex eo poꝝ: t q̄ñ ille sāguis currit ex locis raris ossis: oz vt ꝓsideret ipius q̄ntitas t eius qualitas: t ſm illud iclineť cibus ad siccitatem aut humiditatē: t exponā illud t ostendaz ipm ossione plurima i libro de igemo sanitatis. CXXI

qō ē: qz mꝰcl's ē ꝯpo/
situs ex carne simpli/
ci: ⁊ neruis cōtextis ⁊
itrātib⁹ i eo. cū g̃ pue/
nit ad vltimū eius re
dit neru⁹ ⁊ gñaī ex eo
corda. ⁊ ga. qdē itelle
xit i hoc ſmōe neruū
nascentē ex cerebro ⁊
nucha: ⁊ cordas gña/
tas ex eo trā sine lige
mēt. cū g̃ cadit i iſtis
mēbris vuln⁹ ē dolor
eoꝝ vehemēs. valde
pp supfluitatē sensus
eoꝝ ⁊ ꝓtinuitatē eoꝝ
cū cerebro. mltotiens
.n. attrahit vehemētia
dolōis eoꝝ spasmū q̃
si adiūgaī ad vehemē
tiā doloris eoꝝ. ꝓbibi
tio resolōnis veneī et
sorditiei gñāte in vul
nere. addit sup illō do
lor ⁊ fit spasm⁹ maior.
si g̃ nō fit festinatio cuz
eo qō oz i curatiōe bo
rū mēbroꝝ. rōne boꝝ
mēbroꝝ perducit ad
mortē velocē. ⁊ ga. dat
canōes i curatōe eorū
mēbroꝝ qñ solui ꝓti
nuitas eoꝝ ⁊ dic. oz in
ꝑmis vt apiaī scissura
⁊ dilateī dōec currat
ex earibus ⁊ egrediaī
sordities. deide medi
ca vlc⁹ cum medicina
desiccāte ipm cū eq̃li
tate. ⁊ oz vt sit ei vtus
calefaciēs vt resoluat
ex eo illō qō aggregaī
i ipo. qō ē. qz medicie
oēs frigide nocēt ner
uis nocumento ꝑmor
diali. deinde opz vt sit
bax medicinarū suba
q̃ calefaciūt mēbꝝ cū
eq̃litate ⁊ exiccāt ipz
plus eq̃li subtil vt sub
mergaī ⁊ pueiat ad ꝓ
fundū. nerui .n. sūt po
siti nā i ꝓfundo: vt ge
gd ē sup eos coopiat
eos et defendat eos a
nocumētis extrīsecis.
⁊ medicine q̃ calefaci
unt cū eq̃litate ⁊ exic
cāt ipm plus eq̃litate ⁊
sūt cū illo subtil subē.
sunt gnā taetis ejecta
ab arbōib⁹ et gūme et
olea sbtilia. gb⁹ inuolui
tur mēbruz. gñā vo la
ctis et gūme sūt be sic
alimbar. i. terebitina a

Nā q̃tr
ola frida
nocēt nē
tis.

Erni vero ⁊ tenā
n tos punctura pp
plimū sensū ⁊ pp
hoc q̃ ꝓtinua est scōm pri
cipiuz ꝓticula parata ē ad
uocare spasmuz: ⁊ maxie
cū nō respiret exteri⁹ exce
cata cutis pforatiōe. hanc
igit opz aperire ⁊ exiccare
suba leptomeri ꝓtransire
potēti ad ꝓfundū vsq; ad
pforatum neruū. dcm est
aūt de hoc pfecte i terapē
tice facltatis lr̄is. In sim/
plicib⁹ igit hmōi generis
dispositionibus salubriuz
causarum est forma talis
quam dixi.

s Olutio āt ꝓtinui
tatis facte i nēuo
⁊ cordis ꝑpter supfluita/
tē sēsus hoꝝ mēbroruz ⁊
ꝑpter ꝓtinuitatē eoruz cū
cerebro attrahit spasmuz
velociter: ⁊ ꝑcipue qñ nō
resoluunt supfluitates q̃
sunt in ea ad exteriora ⁊ il
lud fit qñ cōstringit scissu
ra cutis: ⁊ ꝓp hoc opz vt
apiaī hec scissura: ⁊ exic/
ceī vlc⁹ cū medicina cui⁹
suba sit subtil ita vt sit pos
sibile vt submergaī ⁊ pue
niat ad ꝓfundū dōec pue/
niat ad neruū quē ꝓsecuta
ē scissura ⁊ iā narraui illō
narratiōe cōpleta i libro ō
igenio sanitatis. CXXII.

Ecūdū ꝓpositas
s vo cōplexe vt ivl
cerib⁹. p̄ia qdez
ē cōcauitas quā qdaz non
aliā dispōnē: sz vlceris trī
arbitranī dūā. Est āt non
trī dūa hoc tale: sed alter
qōdā gen⁹ egritudis tor⁹
i quo sube ipsius ē pditio.
⁊ igit curatio ipsi⁹ i dupli
ci passiōe duplici idiget i/
tentōe. ꝓtinuitatis .n. solo
vniōe: sube vero perditio
generatione idiget.

Uz g̃ solo ꝓtinui
c tatis est cōposita:
tē p̄imū qō ꝓpo
nit cū vlcere ē cōcauitas.
⁊ putauerūt qdā q̃ illud
ñ ē egritudo alia nisi vlc⁹.
⁊ qz ipa nō ē nisi aliq̃ spē
rū ei⁹: vez cōcauitas ñ ē
aliq̃ spēs vlceris: sz est ge
n⁹ aliō egritudis i quo p/
dit ex suba mēbri aliqd.
⁊ hec egritudo cū sit ꝓpo
sita ex duab⁹ egritudib⁹
necē est vt sit ei⁹ curatio
ꝓposita ex duab⁹ itentiōi
bus. qō est: qz solo conti
nuitatis idiget cōsolidati
one. ⁊ pditio ei⁹ qō pditū
est de suba membri indi
get generatione ⁊ restau
ratione. CXXIII.

Jcte vo sunt pau
d lo p̄i⁹ generatōis
intentiones

T iam narraui/
c mus pauloāre i/
tentiōes gñatiōis
carnis. CXXIIII

T quidē oz cura
c re p̄imū banc dis/
pōnem: deide ag
gredi vnire sic ipa nā rez
idicat. qñ igitur repletuz
fuerit qō cōcauuz ⁊ eq̃le
vlcus extiterit: tūc alterā
itentionē afferri oz. Ade
dia. .n. noua carne extīte
labiorū vlceris vniri qdē
ipole est distantiā.

T ipsa res signifi
c cat tibi q̃ ñ ꝓuēit
tibi nisi vt itendas
in p̄imis ad banc egritu
dinem scilicet diminutio
nē: deinde coferis ad cō
solidationē solutionis cō
tinuitatis: veritamē qñ
impletur locus ille cōca
nus ⁊ equaī supficies cu
tis: accidit vt destruatur
vna duaꝝ intentionū. qō
ē: qz caro que generatur
⁊ oppoponacū ⁊ cuſoz/
biū ⁊ serapinū. Oleavo
subtilia sūt sic oleuz de
cherua: ⁊ oleū antiquū
⁊ ſmōe absoluto reliq̃
gūme. ⁊ olea gb⁹ ē cali/
tas tepida ⁊ exiccatio ⁊
ē ei subtilitas in suba: ⁊
de ꝑpetatib⁹ eoꝝ évt p
ueniāt ⁊ submergaī ⁊
penetrēt ad mēbra ite/
riora qñ fiūt ex eis em
plastra ⁊ ēplastranī ex
eis loca ifirma aut inu
cianī i vlcē. Dicit g̃ ga.
tria vulnera simplicia:
vnū eoꝝ ē vuln⁹ qō est
i carne simplex. ⁊ scōm
est fractura ossis qñ id
qō ē i circuitu ei⁹ est sal
uuz. ⁊ tertium vulnera
nerui simplicia sic̄ pun
cture nerui cuz acu aut
cultello subtili. ⁊ osīdit
canonē i curatōe. cuius
q̃ hoꝝ vlceꝝ truz sim
plicū: ⁊ inuit ad hoc q̃
ipe iā determīauit illō
ōterminatiōe vltia i li.
suo de igenio sanitatis.
Deinde ipe ꝓtinuauit hūc ſ/
monē cū datōe canōis
curatōe solōnis ꝓtinuita
tis cōpositē. CXXII.

Ermo iste ē itel/
s lectus. osīdit .n. i
eo ga. q̃ qñ cūvl
cere ē pditio ptis cānis
aut alteri⁹ dōec sit ei ꝑ/
fūditas ñ est vlcus sim/
plex sz vlcus ꝓpositū ex
duab⁹ reb⁹ q̃rū vna est
solo ꝓtinuitatis ñ bri: ⁊
altera pditō partis mē
bri: q̃re opz vt restaure
tur qō sit loco ptis pdi/
te: deide cōsolidet solu
tio. CXXIII

f Ntētōes i ge
neratōe sube p
dite ex vlcere ē ꝓserua/
tio ñbri sup illud scōm
quod est natura. ⁊ dare
medicinas in q̃bus est
absterſio veneni et sor
ditiei: aut ſm semitam
emplastrādi aut cū em
plastris aut cuz licinys
aut cū iniectōibus: ⁊ da
recibos ⁊ pot⁹ ex q̃bus
generatur sanguis qui
sit bona materia cōue/
niēs ex qua generet na
tura cābiuz substantie
predicte ex vlcere.
CXXIIII.

Calēfa/
cientia cū
eq̃litate ⁊
exiccāta
l vlceriḃ⁹

Et ꝓmonez suũ.et ipsa res:significat tibi.vult qñ
p ipz vlcus i quo est ꝓfũditas'.s.exquo pdita est ps
mẽbri significat tibi ꝙ tu i diges i ꝑmis vt cõple
as diminutionẽ.cũ ergo ꝛpleueris eã conare vt ꝛtinues
illud quod difruptũ est ex ptibus mẽbri:ꝛ res q̃ ꝛplet di
minutionẽ est manifesta: qz fit i eo quod est iter duo la
bia vlceris:q̃re prohibet aggregari labia vlceris.quapro
pter est necessaria i cõ
sideratõe solonis par
tiũ vlceris via alia q̃ ẽ
ꝑter aggregatõz ptiũ.
ꝛ vnitionez eaꝝ.in ité
tione.ꝛ suitiõe ꝛ ipaꝝ
suitẽtatiõe cũ pluma
ceolis duplicat'.ꝛ stri
ctura eaꝝ cuz ligamẽ
to conuenient ad ag
gregationẽ ptiũ distru
ptarum. CXXV.

Ostq̃ ondit' añ
p B:ga qñ nascit'
in ꝓfunditate vl
ceris caro dõec iplet
ꝓfunditatẽ ei⁹ totaz ꝛ
ilã.prohibet hec caro na
ta a consolidatione la
bia vlceris: docet i B
ꝼmõe: qz oz vt nascat'
super hãc carnem cu
tis q̃ cooꝑiat eã ꝼm ꝙ
fuit i ꝑmis mẽbrõ nã.
Et natiuitas cutis ñ ẽ
polis.oz q̃ vt sicceꝫ su
ꝑficies bul⁹ carnis ꝛ i
durez donec fiat i eẽ
ria cut' loco ei⁹.Et me
dicine gdez q̃ exiccãt
hãc carnẽ ꝛ idurãt eã
ſ ille q̃ exiccãt ꝛ ꝛstri
gũt absq; mordicatio
ne:ſic pellicule grana
toꝝ ꝛ cõtices eoruz.ꝛ
cal'ꝛ ablute:ꝛ lytargi
riũ:ꝛ scoria argẽti.ꝛ al
cedico: aut simplicia
aut ꝛposita:ꝛ reliq̃ q̃
curſt B cursu.ſ.q̃ exic
cãt ꝛ ꝛstringũt mẽbꝝ
carnis donec fiat illõ
ſile cuti. CXXVI.

De cãlis
gñãtibꝰ
sordibꝰ i
ꝓfũdo vl
ceriz ꝛ eꝰ
remotõe

Lcultauit.n.ga.
o i B ꝼmone illõ
qõ voluit ꝺre ꝛ
docere occultatiõeve
hemẽti.qõ ẽ.qz i ꝓfũ
do vlceris gñaſ q̃q;
sordicies .ſ.putredo ꝛ
ruo ex cãis multis:q̃ꝝ
vna est ex ſupfluitate
nutrimti mẽbri.ꝛ scba
ẽ ex malitia regimis i
firmi.q̃ ꝑmiscet j cib
ꝛ potib⁹ꝛ tertia ẽ ex er
roze medici q̃ põit su
ꝑ vlc⁹ medicina icõue
niẽtẽ.ꝛ q̃ gñaſ i vlcere sordities.ꝓhibet nãz ad B vt fa
ciat nasci i eo carnẽ loco ei⁹ qõ ꝓditũ ẽ ex ea.gal.q̃ ꝑcepit
tibi vt põas i vlcere medicinã q̃ abstergat illã sorditiem
dõec ꝑpareſ nãe vt faciat nasci carnẽ.si ãt medicia quã
tu põis i vlcere ẽ vehementis absterſiõis.ſ. vt abstergat
plus q̃ oz:addit i ꝓfũditatẽ vlceris:ꝛ ꝓhibet natiuitatẽ
carnis i eo.ꝛ si ẽ pauce absterſiõis seu vt abstergat min⁹
q̃ oz:remãet reſiduũ ex sorditie qõ ꝓhibz natiuitatẽ car
nis.ꝛ ꝓp illõ oz vt ꝛsidereſ vlcus ꝛ attẽdaſ nã
i eo:ꝛ mũdificeſ:aut cũ
lena:aut cũ coto.ꝛ scias
cãz ꝓhibẽtẽ natiuitatẽ
cãnis i eo ꝛ ostruas eã:
ꝛ põas .ap ipz ex medi
cinis abstergẽtib⁹ q̃ cõ
seruãt ꝛplonez mẽbri ꝛ
abstergũt illõ qõ gñaſ i
eo õ sorditie cũ q̃titate
ſufficiẽte absq; additõe
ꝛ sine diminutõe.

CXXVII.

Et libris in qui
e b⁹ narrauit esse
medicinaꝝ est
liber eius in medicinis
nis simplicib⁹:ꝛ lib ei⁹
g noiaſ catagẽis:ꝛ liber
ei⁹ g noiaſ alimẽdomir.
ꝛ lib ei⁹ i medicis inẽtis
i oi loco:ꝛ liber ei⁹ in cõ
fectõib⁹:ꝛ liber ei⁹ i vtu
tib⁹ ciboꝝ.ꝛ lib ei⁹ i bõi
tate ẽbmi ꝛ malitia e⁹.
ꝛ liber ei⁹ i regimie sub
tiliatiuo.ꝛ canões cura
tõis vlceris i tractatib⁹
ꝑmis libri q̃ noiaſ inge
niũ sanitat':ꝛ tractatus
scõs libri sui q̃ no'atur
ad glauconẽ. et ego exẽ
ꝓplificabo tibi medicias
abstergẽtes:ꝛ illas q̃ fa
ciũt nasci carnẽ. dico q̃
ꝙ sũt sicẽtbus ꝛ aristolo
gia ꝛ orob⁹ꝛ resina.i.gũ
mi pini:ꝛ pix.ꝛ sunt iste
medicie mlte inẽtiõis:
ex qb⁹ ꝛponũt ẽplastra
ꝛ ꝓfueres ꝛ alia q̃ ponũ
tur sup vlcera.ꝛ posteq̃
dedit gal. canones nati
uitas carnis in profun
do vlceris ex quo perdi
ta est pars carnis:ꝛ ca
nonem absterſionis ei⁹
quod apparet de carne
nata cuz natura carnis
narrat qualiter compo
nuntur omnia vlcera.ꝛ
dicit CXXVIII

Ultotiens ef
m fũditur ad lo
cũ vlceris ma
teria ꝛ generatur ex eo
apostema.si ergo mã ef

De qbus
dã medi
cis absẽ
gentib⁹ ꝛ
faciẽtib⁹
nasci car
nem.

fusa:aut attracta ẽ ſãguinis aut bũor coleric⁹.gñaſ ex ea

Natiui
tas cutis
ẽ polis.

tẽtio qdẽ ẽ purgare phar
macũ ſno salubre ripticũ

Tsilr si gñeſ i vl
e cere sordities tũc
oz vt sit itẽtio tua
absterſio illi⁹ sorditiei:et
medicina afferens sanita
tẽ tũc ẽ medicina abster
siua. CXXVII

d Icta ẽ aũt hoꝝ in
bis q̃ de pharma
cijs medicina.

e Tiã dixi medici
nas q̃ abstergũt i
libris qb⁹ posui eẽ medi
cinaꝝ.CXXVIII

e Tqdez si flegmõ
et cassatio ꝛ scliro
sis aut tũor cũ vlcẽ fuerit
curandũ illa pri⁹ ꝑ eas q̃
decẽ sũt rõnes. ita vero ꝛ
si influat aliqd vlceri:cu
rãdũ est ꝙz influẽtiũ cura
tionez. Silr vero et si di
serasia aliq̃ fiat ꝙz vlcera
tũ locũ ad discrasie pri⁹
ire oz adiutoria.

e Tsilr si cum vlce
re ẽ apa calm aut
durũ molle aut cassatio:
tũc oz vt itẽdas i primis
ad curatõez hoꝝ accid⁹
tiũ per vias q̃s narrabo:
silr ꝛ si effunditur ad vl
cus humiditas tũc oz vt
cures illõ cũ eo qõ ẽ ꝛue
niẽs ad abscindendũ illõ
qõ currit ꝛ attrahit ꝛ silr
ẽ si ꝛplẽ mẽbri in quo ẽ
vlcus iã corrupta est tũc
oz vt inuenias i primis cũ
medicinis q̃ rectificãt cõ
ruptionem compleriõis
eius. CXXIX

Digitized by Google

ꝑa calꝫ.si aũt ẽ melãcholis vel flegma q̃ sunt caseata generaṫ ꝑa vuꝫ.ꝛ si ẽ flegma subtile:gñaṫ ex eo ꝑa molle:ꝛ fortasse accidit cũ vlcere cassatio:aut ꝓcussio:aut attritio ꝛ fractura.aut multotiẽs effũdiṫ aut attrahiṫ ad vlcus humiditas subtilis venenosa.ꝛ fortaſ se muraṫ ꝓplexio mẽbri: q̃cũq; ergo res accidũt ex istis: faciũt vlcus cõpositus ex ea ꝛ ex ipo vlcere.ꝛ gal.gdez ꝑ

cipit tibi vt icipias añ curationez vlceris cũ curatiõe cuiusq; boꝝ qõ accidit cũ vlcere:ꝓ pterea q̃ iste res neciṫ nãz mẽbri.ꝛ prohibent eaz a gnã.de carnis ꝛ eõsolidatõe solutiõis ꝓtinuitatis.ꝛ mlte ex eis faciunt vlcus malũ fraudulẽtũ difficilis sanatõis.Sic corruptio ꝓplexionis mẽbri. hec enim egritudo qñ ꝓpoñiṫ cũ vlcere facit ipm vlcus malũ fetulẽtũ ꝛ fraudulentũ ꝛ fili virus.ꝛ fortassis effũdiṫ ad ipz co.ni.ꝛ fit vlcus cãcerosuz.Et canon cõis i egritudibus ꝓpositis ẽ vt cõsideres timorositaṫ earũ:ꝛ q̃ ẽ vehemẽtiõis ex eis piculi.ꝛ que nõ sanaṫ donec saneṫ q̃ ẽ ante eã:tũc ergo icipe cũ ea q̃ est magl timorosa. Exẽplũ illiꝰ ẽ in vlceribꝰ cancerosis vt euacues corpus ex coni.ꝛ mũdifices ipm: ꝛ põas sup ipz vlcꝰ qõ refrigeret.rectificz.ꝛ siccet absq; mordicatõe: siẽ emplastruz fañ ex tutia ablata. ꝛ si membri cõplexio iaz corrupta ẽ:ꝛ videmus icisiõnẽ eiꝰ iã fieri debere ꝑperamꝰ cũ icisione eiꝰ ex loco saluo: ꝛ proyciꝰ ipsum cũ toto mẽbio corrupte ꝓplonis.ꝛ fortassis ꝺigemus in quibusdaz vicerib⁹ cauterio cũ igne.Et melior est medicoz q̃ põt curare vicera mala fraudulẽta corrodẽtia cũ medicinis q̃s ponit:ꝛ faciũt illud qõ facit icisio cũ ferro aut cauteriũ cũ igne.in hoc.n.apparet prudentis medici opatio super ipsudentẽ.ꝛ ꝓp illud dicit ga. medicinas in istis vicerib⁹:ꝛ tacuit de icisione eoꝝ cum ferro:ꝛ cauterication eorum cum igne. CXXIX.

Qñ corruptio cõpłois mẽbri ꝓpoñiṫ cũ vlcere facit illũ malum ꝛ fraudulẽtũ.

Melior medicoz ẽ ille q̃ pt curare vicera mala cũ medicis sine cauterio.

g Ignificat p capitulũ hic capl̃z curatõis vlcerũ cõpositoruz.ipse.n.dicit i eo sermonem cõez:ꝛ est vt incipias in curatõe eorum ab eo sine pcessiõe sanationis cuius in ꝑmis impossibilis est eorum sanatio. CXXX.

p Ostq̃z cessauit a doctrina canonũ curationis soluonis ꝓtinuitatis:redit ad illũ qõ est postremũ eius ex rememoratiõe canonũ curatõis egritudinum ꝓpõnis mẽbroꝝ.ꝛ sunt q̃tuoz gña: forma.q̃ntitas: numerus:positio.ꝛ icepit a gñe egritudinũ forme.spẽs eiꝰ sunt egritudo q̃ fit in figura:ꝛ egritudo que fit in gibbositate ꝛ egritudo q̃ fit in ꝺcauitate:sicut opilatio:asperitas:lenitas:ꝛ icepit cuz egritudinibꝰ bniꝰ ab ea q̃ est manifestioꝛ apud sensum.ꝛ est mutatio figure. CXXXI.

a Ugmẽtũ aũt est extẽsio mẽbroꝝ ꝛ augmentũ eoruz.oũ q̃ ꝑmanẽt mẽbra ita q; extendũt ꝛ crescũt tũc coꝛpꝰ ẽ in augmẽto:ꝛ diuersificaṫ i hoc.qõ est. q; augmẽtũ est plus i pubertate q̃ fit i etate illiꝰ q̃ segẽ

t de bis qdẽ sufficiẽser dcm̃ est.

e Tiã suffiẽ i capitulo illud qõ narrauimꝰ. CXXX

Bid vero qõ ꝓpter plasmatiõez veniẽdum iã ẽ genus i plẽs dñas diuisum. ſz a manifestissimo pricipiũ oꝛoni ponẽdũ ẽ qõ ſz figure ꝑmutationẽ fit.

t oz vt veniamꝰ iaz ad aliꝰ genus egritudis ꝛ ẽ egritudo q̃ ẽ i forma.ꝛ hoc genus diuidiṫ i spẽs mltas. uersiṫ oz vt icipias a manifestatõe eaꝝ:ꝛ illa ẽ mutatio figure. CXXXI.

e Ꝺcum igiṫ q̃ adhuc creſcũt poſſe ẽ figuraz plimaꝝ artium corrigere: horum vero que excreuerunt neqũaquam.

Jco ergo q̃ cum o corpus ẽ permanens in augmẽto possibile ẽ vt rectificetur figura plurium mẽbroꝝ eiꝰ:q̃ñ vero cõpletur corpus:non est possibile vt rectificetur figura membroꝝ eius. CXXXII

i Ntẽtio vero vt si possibile ẽ curari ad ꝓtrariũ adducere diſtoꝛsionis.

t oꝛ vt fit itẽtio tua i mẽbris in q̃ bus coꝛ rectificatio est poſis reducere ea a pte ad quã torta fuerũt ad diuẽſũ eiꝰ. CXXXIII.

s Ꝺco factura ſi rece plasmata pccaueriṫ alicꝰ mẽbri figura si adhuc recẽs poꝛ exiſtat: itez frãgere oz ꝛ hoc plasmare ꝓfesti:recte deide fieri poꝫ.

t q̃ñ ẽ corruptõ figure manuuz ꝛ peduz ꝓpter fracturam q̃ non fuit equata ꝛ restaurata scõm q̃ opoꝛtuit. deinde os qõ fractũ fuit restauratũ est restauratõe firma: tẽ oz

ꝛ egritudo q̃ fit in ꝺcauitate:sicut opilatio:asperitas:lenitas:ꝛ icepit cuz egritudinibꝰ bniꝰ ab ea q̃ est manifestioꝛ apud sensum.ꝛ est mutatio figure. CXXXI.

Ugmẽtũ aũt est extẽsio mẽbroꝝ ꝛ augmentũ eoruz.oũ q̃ ꝑmanẽt mẽbra ita q; extendũt ꝛ crescũt tũc coꝛpꝰ ẽ in augmẽto:ꝛ diuersificaṫ i hoc.qõ est. q; augmẽtũ est plus i pubertate q̃ fit i etate illiꝰ q̃ segẽ pubertatẽ:ꝛ augmẽtu i istis est plus q̃z in illis q̃ sũt maioꝛ etatis ꝛ augmentũ i illis q̃ sunt maioris etatis ẽ plus q̃z fit i adolescẽtibus:ꝛ apud postremũ adolescentie stat extensio mẽbroꝝ ꝛ augmentuz eoꝝ: ꝛ q̃ñ plus puer est minoris etatis:stat augmentũ eius plus: ꝛ quando plus est maioris etatis: ẽ augmentũ eiꝰ minus. Et nos iaz diximus i eo qõ preteriṫ q; pole est vt os restauretur i pueritia: ꝓpter duas res:q̃rum prima est ꝓpinquitas tẽporis cum generatione ꝓpter remanẽtiã virtutis ſpermatis in membris: ꝛ altera ꝓpter lenitatẽ ossis i pueritia.in alijs vero nõ est possibile vt restauretur propter duas res.vna ẽ longitudo tẽporis a generatione ꝓpter ꝓsumptionem virtutis ſpermatis ex mẽbris generatis ex ſpermate. ꝛ secunda est propter duritiem ipsius ossis.ꝛ plurimuz figura membroꝝ est secundum figuram ossis: nam si os est equale scõm rem naturalem: fit figura mẽbri equalis: quoniã os stat in membro officiali loco fundamenti super quod fabrizꝛ tur:ergo dispõ in figuris membroꝝ est secundum dispositionem in figuris ossium differentiuz ea.nam si est possibile in osse vt equeṫ figura eius donec equeṫ: possibile est simile illius in membro.ꝛ si non est possibile illud in osse:nõ est possibile vt sit illud in membro.iã ergo declaratũ est per illũ qõ diximus q; figuras membroꝝ possibile est rectificari in coꝛporibꝰ que sunt in augmento:ꝛ non est possibile eoꝝ rectificatio in coꝛporibꝰ que trãseunt augmentuz:ꝛ quanto est plus corpus crescens est rectificatio figurarum membroꝝ eius possibilioꝛ:et ꝓpinquioꝛis acceptiõis q̃z illud qõ est post. CXXXII.

m Embra figuraꝝ quoruz rectificatio est poſis sunt illa que sunt in augumẽto.ista.n.membra nõ tenduñ ad diuersitatẽ partis ad quã torta sunt ꝛ eq̃ tur coꝛ tortuositas:ꝛ sustentanṫ cũ plumaccolis aut tabellis:ꝛ bene liganṫ ꝛ embrocanṫ in boza solutiõis eoꝝ cũ aq̃ calida:ꝛ inunguṅ cũ aliquo oleo calido:ꝛ q̃ñ assiduaṫ illũ sup ea:rectificãṫ coꝛ figure torte. CXXXIII

Ste fmo est cõis in oib⁹ mẽbris in qb⁹ frãgit os figure. figure nãq; eo⁹ mutant⁹ p fractiõez ossis. ꝛ gal. qdẽ castigat te i eis vt ꝛsideres: naz si mẽb⁹ iaz fractũ equatũ est: ꝛ iã rectificatũ ꝛ restauratũ fm q⁹ oz: tũc est illõ qõ pscitũ ẽ. ꝛ si nõ est iã rectificatũ: tũc cõsidera. nã si inuenis ipm nõ restauratũ restauratiõe firma: fz restauratũ ẽ restauratione ñ firma: tũc itera fracturaz ei⁹: ꝛ equa ipz ꝛ rectifica eaz ꝛ liga eũ: ꝛ fac i eo illud qõ faceres in ipo si eẽt bona fractura donec restaureť: ꝛ firmeť ei⁹ restauratio fm figurã ꝛueniente. ꝛ si inẽis ipz iã restauratũ fz tortuositatẽ: ꝛ firmata ẽ ei⁹ restauratio tunc dimitte illud fm dispõnẽ suã ꝛ non facies op⁹ nouum qñ corp⁹ iã ptrãsit augmẽtũ. ꝛ si corp⁹ est in augmẽto. tũc conare eã tionẽ figure ñ bri ipsius totius si est tortũ i sua forma: fz q⁹ narro tibi pter q⁹ facias ꝛrietatez fracture ossis ei⁹ restauratio iã firmata est. ꝛ ego narro tibi rẽ quã testificatus sum. Vidi senẽ. 70. annoz cui⁹ ancha fracta fuit: ꝛ restaurata fz tortuositatẽ restauratiõe firma. postq; ẽ vidi eũ: p cepi ei vt embrocaret cũ aq; calida. ꝛ ponẽt sup ipaz qõ leniret eã vt alleuiareť grossities ꝛ duricies q; erat i loco fracture. fecit ẽ illõ. ꝛ ambulauit sup pedes suos ãbulatiõe debili fm claudicatiõez. et iste qdẽ senex fuit multi cẽsus: quare nõ placuit sibi ambulatio ei⁹. vocauit ẽ vnũ restauratorem: ꝛ interrogauit eu⁹ si eẽt ei euasio a claudicatiõe. estimauit ẽ ille restaurator q⁹ rectificaret eũ postq; frãgereť ancha ei⁹ denuo: deide restauraret eã: ꝛ cõuenit cũ eo sup. Laureos. postea senex misit ad me vt faceret scire me illõ qõ fuerat inter ipz ꝛ restauratorẽ. Dixi ẽ ei etiã es vir multi census: ꝛ non remãet ex vita tua l quo expendas censum tuũ. ꝛ nõ ẽ tibi necessariũ vt fias cursor ꝛ ambules via longinq; sis ẽ ꝛtentus i claudicatiõe tua: ꝛ ñ decipiat te fmo b⁹ restauratoris. ꝛ recessi ab eo: ꝛ venit post me restaurator ꝛ strinxit i ancha ei⁹ funes cõstrictorio forti: ꝛ strinxit cũ ꝛ ꝛtusa fuit eius coxa. fuit ẽ illõ cã mortis sue festine aliq; cõpleret ps opis restauratoris. Et oz vt scias q⁹ os q̃nque frangit latitudinaliter. ꝛ lõgitudinaliter. ꝛ trãsuerse ꝛ totũ de. ꝛ qñq; cadit sup ipm aliqd qõ contũdit ipm seu frangit ipm faciendo frusta in ipso. ꝛ cogitatio tua cuiusque boꝛ est per tactum cũ manu. ꝛ per ꝛsideratiõez cum oculo: ꝛ studiũ in operatione. CXXXIIII.

D Jcit q⁹ opilatio est vna ex speciebus generis egritudinum factarum in forma. CXXXV.

Upfluitas grossa ꝛ viscosa inuiscať ꝛ cõculcať in meatib⁹ ꝛ cõcauitatib⁹ ꝛ opilat eos. ꝛ conculcat illud qõ currit i eis. ꝛ pp illõ est intentio aptio meatuuz. ꝛ aptio meatuum ex supfluitate grossa ꝛ viscosa est cũ medicis q̃ incidũt supfluitatis grossitudinẽ: ꝛ subtiliant eã: q̃re destruiť ei⁹ viscositas: ꝛ est necẽz vt sit in eis supfluitas absterssiõis: vt abstergãt illõ qõ ꝛculcatũ ẽ ex ea i meatu. et itẽ de sermonẽ ga. supfluitate grossa visco sa. Nã supfluitas i vnoq; membroꝛ gñata ꝛcauorum ẽ ꝓpinq; nature istri eius. qõ est. qz supfluitas in vnoq; mẽbroꝛ est illõ qõ superest a nutrimẽto eius. et ꝓpter hoc fit opilatio i neruis faciẽs paralesiz difficilis sanationis: ꝓpterea q⁹ nutrimentuz nerui ei. ꝓpinquuz nature eius. s. humor grossus viscosus. ergo supfluitas eius scõm hanc ratiocinationem est deterior eo in grossitudine ꝛ viscositate ꝛ aq̃ descendẽs in oculũ ei⁹ est bõ. quod est. qz opilatio in pupilla seu in foramine vuee ẽq ꝓhibet spiritum visibilẽ sicut ꝓhibz opilatio i neruo spinali a penetratione vt moueat mẽbra ꝛ faciat ea sẽtire. ꝛ nos qdẽ ꝓmutamus eam cuz cadat a pupilla ad inferiora vuee ꝛ remouet opilatio: cuz ergo peruenit ad inferiora vuee. figit in ea ꝛ adheret cum ea. et resoluitur secundum dies. opilatio autem in neruo indiget digestione superfluitatis exqua generať ꝛ subtiliatione eius ꝛ ipsius euacuatione et absterssione ei⁹. CXXXVI

C Olica est opilatio in ꝛtestino: ꝛ ipsa qdẽ fit ex ste core duro qõ iaz adhesit in ꝛcauitate ꝛtestini: ꝛ fit ex flegmate viscoso qõ inascit in ꝛtestino. ꝛ ledit p duas res. s. p frigus suum: ꝛ p hoc qz opilatio est in ꝛtestino. ꝛ fit ex ꝛcõtositate grossa: ꝛ in flegmate cui⁹ penetratio est difficilis. quare extendit intestinum: et fit ex apate: ꝛ fit ex humore colerico qui inuiscatur in tunicis intestini: ꝛ mordicat ipm: quare facit q̃m dolere: ꝛ ꝓhibet ad ipz currere egestionem secundũ cõsuetudinem suam: ꝛ itentio cuiusq; eoꝝ in curatione sumpta est ex eo. Et ga. quidem ponit vnius eorum exemplũ vt sit ita: ꝛ super illud in curatiõe eius qõ accidit ex reliquis. ꝛ fmo eius est itel lectus. qõ est: qz q̃ curatio stercoris duri fixi in ꝛtestino est lenificatio duricies eius cuz clysteri humido pingui: tunc qõ leniť ꝛ humectať euacuatur cuz clysteri acuto. ergo curatio flegmatis vitrei grossi viscosi ẽ calefactio eius ꝛ ipsius scisio: ꝛ destructio viscositatis est cũ clysteri acuto in quo sit medicine calide subtiles absterg̃tes: deinde euacuatio eius cum clysteri acuto: ꝛ secundum hoc exemplum curatur ventositas grossa inflatiua cuz eo quod carminat eam ꝛ resoluit ipsam: ꝛ extrahit ipsaz ab inferiori. Et curať colica cũ eo quod facit eã descẽdere. ꝛ extrahit eaz. ꝛ curatio apostematis est intrans i medicationem apostematum interiorum: ꝛ ipse dicet eam in eo quod futurum est. CXXXVII.

Supfluitas i mẽbris generata naturę illoruz assimilatur.

De cura cataracte

De cura colice et eꝰcãlis.

Nota de quodã se ne in fractura ancle.

Nota de cura lapidis.

Jrit gal. ex curatõe lapidis gñati in vesica grauꝰ
d est: qõ est vt sit signãs sup illud qõ est ante ipꝫ. qõ
est: qz lapis generaf̃ i multis locis corpis. verũ
gnãtio eiꝰ i vesica ẽ manifestiorꝫ ⁊ in renibus silr. ⁊ i aliis
locis est occultiorꝫ ⁊ rare iuentiõis. Et nos gdez curamus
lapidẽ generatũ in vesica ⁊ i renibꝰ cũ medicinis q̃ frangũt lapidẽ ⁊ faciũt ipꝫ barenã: sicut vitꝛ ꝓbustũ: ⁊ lapis
iudaicus: ⁊ cinis scorpionis: ⁊ lapis narꝺ i spõgia: ⁊ semina ꝓuocãtia
vrinã: ⁊ reliq̃ q̃ sũt bisilia. ⁊ nõ ẽ i oĩ mẽbro
nobis pole remouẽ lapidẽ ab orificio meatꝰ
nꝫ secare locũ ⁊ exhere lapidẽ ex eo. exẽplũ illius sunt renes. nõ ẽ. n.
ad remouendũ lapidẽ
ab orificio meatꝰ ingeniũ cũ illo qõ itromittam
ꝰ in eisꝫ ad secãdũꝫ renes. Uerũm lapis
generatꝰ in renibꝰ
est minor ⁊ subtiliõ q̃s
lapis gñatus in vesica.
⁊ forma eiꝰ ẽ gñaliter
rotũda. ⁊ currit cũ vrina per ꝟ q̃ nã expellit
ipm qñ adiuuamꝰ eaꝫ
cuꝫ medicinis: ⁊ nõ est
studiũ nec cũ vesica sicut studiũ eius cũ renibus. ⁊ pp hoc idiget vesica i multis horis rẽotione lapidis ab orificio meatus: aut ita vt
iclinemꝰ ifirmũ ⁊ eleuemus pedes eiꝰ sursũ
⁊ ꝓcuramus ipꝫ võec
recedat lapis ab orificio meatꝰ aut p itroitũ
istri noiati alcatar. hoc
. n. istrm ipellit lapidẽ
ab orificio meatꝰ ⁊ currit vrina ex foramine
qõ est in co: qz remouent difficultates vrine fcẽ ab opilatõe qua lapis opilauit meatũ. sectionẽ aũt loci ⁊ extractionẽ lapidis ꝓhibet hy. aut qñ hoc opus nõ erat assuetum aut scitũ in tpe suo: aut y ⁊ faceret nos scire. qz nõ cõuenit nobis vt conemur qõ nescimꝰ ex festino tẽpore cũ ferro. aut quoniã apud eũ erãt medicine ⁊ modus aliis curatõis quẽ nesciunt aligs quo ꝓcentus erat a sectiõe lapidis: ⁊ iã firmauerũt sectionẽ a lapide oẽs g ediderũt libꝛꝫ in opatione cũ ferro. ⁊ si tu q̃q istructꝰ fueris ope anatomie nõ indigebis vt addiscas aligd operatiõis cuꝫ ferro ab alio a te: imo tu eris magis audẽs ⁊ prudẽtiorꝫ oĩ g ediderũt in illo libꝛ. ⁊ ꝓpter illũ abstinuit ga. ab istructione opis cum ferro in libꝛo hoc cũ sit illud qõ narrauit in opere anatomie sufficiẽs quãtis iam ꝓmiserit q̃ faceret il. ad: sed nos non videmus illud. CXXXVIII

Lapis gñatꝰ i renibꝰ ẽ minor q̃s generatꝰ in vesica

Silicis aggregata i pectiõe vt plurimũ euacuaf̃ p tussiꝫ

i Stud itẽꝛ est modus opilatiõis. sanies. n. q̃ currit ⁊ puẽlit ad ꝓcuitatẽ alicuiꝰ mẽbroꝛ. puẽlit opilatio i illa ꝓcuitate. ⁊ curatio eius est euacuare ipam totã aut cũ medicis aut cũ aptiõe aut cũ cauterio p ignẽ in quo est instẽtio exiccare saniẽ ⁊ finire eã. Et sanies qdem que aggregaf̃ in pectoꝛe plurimũ euacuaf̃ per tussiꝫ ⁊ oꝛ

ne circa vẽas.

r Epletiõis aũt supflue medicatio ẽ
cũo eq̃lis. sic̃ sãguis mlri aggregatꝰ i venis. CXL.

Ubiscũq̃ nõ circa ventrẽ ⁊ itestinũ ⁊ trache arteriaꝫ ⁊ plmonẽ putredo aut sãguis ꝓtinet: pfecta
cuõne indiget.

e T similr ẽt qñ aggregaf̃ i stõacho: aut itestinoꝰ aut i cannali
pulmõis: aut i plmõe sanies aut sãguis tẽ neẽe ẽ
ipꝫ totũ euacuare. CXLI

Mpliõis vero cibi ⁊ potus recentis adhuc ꝟ cuõnem correctio est.

T qñ i vẽtre ẽ supfluitas cibi ⁊ poti ⁊ tps ñ elõgaf̃:
tũc medicatio eiꝰ ẽ cũo ptis ipius. CXLII.

q Uecũq̃ igit i pulmõe ⁊ thõace ꝓtinet corpora nocumentum magnũ per euacuationem superfluam. qõ est. qz magis conueniẽs ⁊ maiorem cautelam faciens ẽ euacuatio eq̃lis. ⁊ sãguis g in venis ẽ ñ est purꝰ: ꝟ sũt oẽs bũores sup quos vicit sanguis nã: ⁊ melioꝛ cũo in hac spẽ egritudis est flebotomia. Et si nõ tolerat eam etas ⁊ vtus ⁊ tps: tũc vẽtose ⁊ scarificationes sũt meliões sup calcaneos: si vero nõ tolerat illõ: tũc minoratio cibi ⁊ potus: ⁊ assiduatio sudoris ⁊ motus cum aere balnei ⁊
cum fricatione est melioꝛ. CXL

e Jus aũt qõ aggregaf̃ i vẽtre aut i itestino cũo est cũ
madida q̃ ꝓtinet ⁊ teniũt nam sic̃ hydromel ⁊
aq̃ ficuũ. ⁊ cuꝫ cibis abluẽtibus sic̃ sila bordei ⁊ aq̃ eius.
Eiꝰ aũt qõ aggregaf̃ in cãali pulmonis aut i pulmõe cũo
ẽ cũ medicis q̃ faciũt euenire mltũꝫ ⁊ alleniãt sputuꝫ. Et
oꝫ vt ꝓsideres illõ qõ aggregaf̃ in istris pectoris: etsi est
subtile non ascẽdens cũ tussi: ingrossa illud cũ medicinis
q̃ faciunt illud grossuꝫ viscosuꝫ: ⁊ illud ingrossant: sic̃ amidum ⁊ decoctio sebestẽ: ⁊ se. papa. ⁊ si est grossũ viscosũ: ⁊
non tolerat ipm aer exterioꝛ cũ tussi. subtilia ipm: ⁊ icide
ipm si iueneris cũ oxymelle sgllitico ⁊ secaniabi ⁊ medicinis q̃ icidunt ⁊ subtiliãt ⁊ faciũt facile sputuꝫ. CXLI

Nõ q̃ vtus si supeuõnẽ supfluã põt tolerare.

De mõ curatõis q̃uenientꝫ oĩbꝰ corporib⁹ repletis.

De vẽtosis ⁊ scarificatiõibꝰ sup calcaneos.

De cura eiꝰ q̃ aggregaf̃ in istris pectoris.

q Uādo i ſtēō ē cib⁹ ⁊ pot⁹ cui⁹ tps ñ elōgaī ex mlti tudie cui⁹ ꝓſegī vt ōbiliteī a ꝓbēſione ſup ipz ⁊ decoctiōe ei⁹: tūc medicatio ei⁹ ē vt euacueī pars ei⁹ per vomitū: quando nō eſt longinquū tēpus eius donec ſtomachus ſit tolerās reſiduū eius. CXLII.

i Ām diximus exēpla bar medicinarū i eo qō ptenetur: cū tuſſib⁹ qdē enō ē ⁊ pharmacijs extrēnātib⁹.

c T qñ ſupfluitas ē in pulmone vl i pectore: tē euacuatio ei⁹ ē p tuſſiz cū medicinis ſubtilibus. CXLIII.

q Uecūqz vero fz epar aut vēas aut arterias aut lumbos aut p vrinas aut p vētrē ōbēt euacuari: fz p vrinas qdē ab extrēnātib⁹ vehemēter: p vētre vo attrahētib⁹ ⁊ apiētib⁹.

c T qñ ſupfluitas ē i epate aut i vēnis aut i renib⁹: tē euō ei⁹ ē aut p vrinā aut p ſolonē vētris. ⁊ euō ei⁹ p vrinā fit cū medicis q̄ ſbiliāt ſbtiliatōe fōti. ⁊ euō ei⁹ p ſolonē vētris fit cū medicis q̄ attrahūt ⁊ apiūt. CXLIIII

q Uecūqz igīt fz ſuprioꝛē vētrē p vomitū: q̄cūqz vo fz iferioꝛē p ſubductionem.

c T qñ ſupfluitas ē i ſtcō tē euō ei⁹ ē p vomitū. ⁊ qñ ē in iteſtinis: tūc euō ei⁹ ē p ſolutionē vētris. CXLV.

q Uecunqz vo ſub cute p inciſionez aut per cauteriuz aut pharmaca cauſtica.

c T qñ ſupfluitas ē ſub cute: tē euō ei⁹ ē p aptionez ⁊ p cauteriū aut p medicias cōburentes. CXLVI.

i Ta vo ⁊ q̄cunqz fz ꝓcanitatē nālē vt in thorace.

c T qñ euacuaī ēt ſupfluitas q̄ ē i ꝓcanitate nāli hac via: ſiē illud qō fit qñ aggregaī i pectore ſanies. CXLVII.

v Noſto capīo bre niter me expediā horū qdē q̄ a toto gñe ſūt ꝑter nāz i qbuſdā ptib⁹ ꝓtēoruz itentio curatōis ablatio eſt. ſi vero ipoſſe ē ita fieri: trāſpō fiat ad min⁹ piculoſū locū.

c Tvlr q: qñ ē i aliquo mēbroꝝ coꝛporis res retēta ⁊ ē gen⁹ illi⁹ rei egrediēs a nā. tūc itētio i ſanatōe ex ea eſt euō ei⁹. ſi āt nō eſt poſſe illud qō cōplet hāc itētionē: tē itentio ſcōa i ſanatōe ex ea ē pmutatio eius. CXLVIII.

Uecunqz vo ñ ſt toto genere ꝑter naturam ſed ſcōm quantitatem: itentio horuz ſanandoꝝ tantum ſuperflui euacuatio eſt.

T iaz qñ rei coarctate in mēbro nō eſt genus a natura egrediens ſed quantitas ei⁹: tunc itentio eius i medicatōe eſt euacuatio partis eius. CXLIX.

i Ntentio vero ſanandoꝝ fz partē qdē aliquā ex ipa accipitur diſpone. plurima vero ex patientibus particulis.

c T inētōis earum ſanatiōis pars ex ipſa egritudine: ⁊ plurimū ei⁹ ex membro ē in quo eſt egritudo. CL.

i Ste ē canō cōi⁹ ꝓbēdēs omnē ſupfluitatez egrediēte a nā ſiue ſit ipa ſupfluitas opilatio i meatu aut ſanies aggregata aut repletō aut aliud. nā curatio ei⁹ meliō ē exctio ei⁹ a corpe ſicut eūo ei⁹ p medicinā ſolutiuā: aut p vrinaz: aut p flebotomiā: aut p aptionē: aut p ſputū: aut p vomitū: aut p gargariſmū aut p ſanitbi. i. qñ fricāt gigiue cuz corticib⁹ vel alijs reb⁹: aut p emūctionē: aut p ſternutatōez. q⁹ ſi nō eſt poſſe exctio ei⁹ a cōpe: tē curatio ei⁹ ē pmutatō ipi⁹ a loco i q̄ ē ad locū aliū i q̄ fit nocumētū ei⁹ ſecuri⁹ ⁊ ppi gonis acceptionis q̄z nocumētū ei⁹ in ꝑ mēbro. CXLVIII.

o Upfluitas ē trib⁹ mōis. vna earū ē ſupfluitas ledēs q̄litate ſua: ſi q̄litas ei⁹ trīs ē egrediens a nā ſiē ſanguis qñ calefit. ⁊ facē fe. epbimerā: tē itētio i medicatōe ei⁹ ē reducē ipz ad ꝓpōnē ſuā. Et ſcōa ē ſupfluitas ledēs q̄titate ſua: ⁊ q̄litate ſiī. ⁊ hoc gen⁹ ē egrediēs a nā ſiē ſanies q̄ gīnaī ⁊ aggregaī i gbuſdā ūbriis. ⁊ ē ſpēs opilatiōis. Intētio ḡ in hac ē exbē eā totā a coꝛpore. Et tertia ē ſupfluitas ledēs quātitate ſua trīs: ſi q̄ntitas ei⁹ tantū ē egrediens a nā ⁊ q̄litas eius ē ꝓueniēs: tē itētio ē i hac extractio partis ei⁹ ſeu extractio q̄ntitatis eius addite trīs: ſiē ſi hō comedit cibuz cōuenientē: verūtñ multitudo ei⁹ puēit ad ꝟ q⁹ ſtomachus ñ pōt cōtinere ipm: ⁊ coḡre ipz. ⁊ ſiē eſt repletio ſcā i venis. naz itētio i iſtis duobus eſt extractō vtriuſq; ptis. cibi q̄dez ptis ē extractio ꝓuomitū: ⁊ partis reple

Nō ē alia via ad cognitiōz medicaruū ſolutiuaz: niſi via experimēti.

Euacuatio ſanies aſpāū trib⁹ modis fit.

De cauterizatōe pectoris.

De trib⁹ mōis ſupfluitatiz.

tionis i venis ẽ extractio p flebotomiã. CXLIX.

Cognitõ cãr sãitatis sũpta ẽ a nã egritudis.

Ause sanatõis sũt res gb⁹ medicaf sĩc cibi ⁊ medicine: ⁊ curatio cũ manu: ⁊ regie. Et Ha. docet i hoc ſmone q̃ cognitioq̃ ẽ necia ex illꝰ cãis ẽ sũpta a nã egritudis. nã qñ tu cogſcis egritudinẽ q̃ ẽ scis p hanc cognitionẽ cãs sanates eã: ⁊ sũt ꝓie nales. Doc ẽ g̃ capl̃z p mũ cognitiõis cãr sanatiũ: ⁊ p⁹ ipm sũt capitula maiora eo. qõ ẽ: qz scia Ha. i eo ẽ. qz ẽ min⁹ capitulus capitulor medicie ⁊ magis iuuatiuũ sĩc oĩ dit i li. suo de ingenio sanitatis. Et pp illõ dixit B q̃ ps cog ..tiõis istaꝝ cãr ẽ ex ipa egritudie. ⁊ plmũ ei⁹ ẽ ex mẽbro ifirmo: ſz ex mẽbro ifirmo scit illõ qõ ẽ neciuz ex cãis sanantib⁹ egritudinẽ multo plus q̃ sit cognitio cãrũ ex scia egritudis. g̃ cognitio cãrũ sanatiũ ex mẽbro ifirmo ẽ maius capitulũ ex capitulis medicie: ⁊ sublimus eis i curatõe egritudis. Qõ ẽ. qz nã mbri significat illõ qõ ẽ neceſſariũ ex medicis ⁊ curatõe. ⁊ silr est dispõtibui i ꝓncipatu suo ⁊ vilitate sua ⁊ loco suo ⁊ dispõe ꝓtrarietatis ei⁹ ad aliud: ⁊ an sit ei meat⁹ ⁊ alia. Jã. n. oĩsũ ẽ in eo qõ ꝓteryt q̃ ex opilatiõe cogſcit signficatio. qõ ẽ: qz opz vt apiãt meat⁹ i eo i q̃ ẽ ⁊ eradicef opilatio tota. H ẽ g̃ significatio sũpta ex egritudie ipa ſm q̃ fit iuuantũ per ipaz i curatõe ei⁹: ⁊ nõ ẽ hec significatio res vna ⁊ eadẽ i oi opilatiõe: sed fit diuersa diuersitate multa ſz diuersitatez mẽbroꝝ: cui⁹ exẽplũ ẽ: qz pole ẽ vt i vesica intromittaf alcbatatir ⁊ secet ⁊ egrediaf ex ea lapis q̃ est opilatio iea: ⁊ i pupilla pole ẽ vt remoueaf aq̃ aggregaf i ea: ⁊ i iteſtino pole ẽ vt clysterizef cũ eo qõ remouet ab eo opilationẽ: ⁊ pole ẽ i pectore vt def i potu bũti ipz qõ alleuiat sputũ: ⁊ vene pole ẽ vt euacuenf pflebotomiã aut per medicinã solutiuã aut p medicinã puocãtẽ vrinã ⁊ opilatio q̃ ẽ i neruo idiget eo qõ subtiliat ipz ⁊ abstergit ⁊ euacuat supfluitatẽ nerui. Et ſz B exẽplũ idiget vnumqõq; mẽbroꝝ eo qõ ẽ aliõ ab eo q̃ idiget aliõ. Et pp illud ſmo eoꝝ q̃ vtunf igenio: qz suffic i curatõe egritudis vnius signficatio sũpta ex natura eius: falsus est. CL.

Mã mẽbri significat illõ q̃ ẽ neciuz ex medicis.

In curatõe egritudis nõ sufficit si gnificatõ sũpta ex nã egritudinis.

Sta sunt exẽpla curatiõis aspitatis egredientis a nã vt eaf sup eã i religo mẽbris: i osse qdẽ qñ accidit aspitas sĩc accidit m̃lotiẽs ligue: lenim⁹ eã cũ fricatõe cũ meseigith. i. cũ corticib⁹ nucuz ⁊ alijs. Qñ vo accidit i palpebris tẽ lenim⁹ eã p fricationez cũ zuccaro aut sparmelũ noiato byẽcinciũ. qñ vo accidit i cãali pulmõis: tẽ lenim⁹ eãcũ coagulo vue. i. cũ medulla vuarum passaꝝ vl cũ lacte recẽter mulso: ⁊ cũ decoctõne ficuũ. ⁊ cũ oleo amigdallo. Qñ vo accidit in ligua vel oze fĩc accidit i qbusdã egritudinib⁹ acutis vel febribus: tẽ lenim⁹ eã cũ nucillagie seminis cyconioꝝ ⁊ succara ⁊ neboth. i. cãdi cũ iuleb ⁊ cũ aq̃ ordei ⁊ cũ aq̃ granati dulcis. Jã g̃ appet q̃ diuersitas curationis aspitatis mẽbroꝝ ẽ caplm magnũ i mutatõe ipẽi rerũ gb⁹ medicaf. CLI.

De cura aspitatis diuersoꝝ mẽbroꝝ.

Ntẽtio i curatõne aspitatis iaz fuit itẽtio vna ⁊ ẽ lenificatio. ⁊ diuersificaf ſm diuersitatez mẽbroꝝ. Et silr ẽ itẽtio in curatõe lenificatõis vna ⁊ ẽ exasperatio: verũ diuersificanf ſm diuersitates mẽbroꝝ. q̃dã. n. mẽbra q̃ leniũtur idigẽt i reditõe sue aspitatis nãlis medicinis q̃ abstergunt abstersiõe fortj vt ablauaf bũiditas viscosa q̃ leniuit mẽbrũ aut sozdicies aggregata i supficie membri sĩc exasperatur matrix lenificata cũ lana i q̃ ponif bũiditas cum baurach. ⁊ q̃ñqz idigẽt medicis abstergẽtibus cũ vtute vt mordicent ea ⁊ faciãt in eis euenire aspitatẽ sĩc fit q̃ñ miscem⁹ cuz hydromelle piper tritum: ⁊ fiẽ facimus i dando secamiabi fortis acetositatis ⁊ q̃ñqz accidit i vlcerib⁹ vt deteganf̃ gdẽ ossa ⁊ fiant leniora q̃ñoz: fricam⁹ g̃ ea cũ panno lineo aut exasperamus ea cũ re alia vt fiat spendat cũ eis caro q̃ nascit in eis. CLII.

De curalenificatõnis membroꝝ.

Ste tractatus ẽ ꝑm⁹ liber de morbis ⁊ accidentib⁹ ⁊ apa ẽ egritudo cõposita ex malicia cõplexionis ⁊ ex q̃ñtitate ⁊ figura. ⁊ q̃ñqz fit ab eo egritudo nolata opilatio q̃ñ apa fit i qbusdã cõcauitatib⁹ meatuũ

Apa ẽ egritudo cõposita ex malicia cõplexiõis ⁊ ex q̃ñtitate ⁊ figura.

Cognitõ cãr sãitatis sũpta ẽ a nã egritudis.

Mã mẽbri significat illõ q̃ ẽ neciuz ex medicis.

In curatõe egritudis nõ sufficit si gnificatõ sũpta ex nã egritudinis.

De cura aspitatis diuersoꝝ mẽbroꝝ.

De curalenificatõnis membroꝝ.

Apa ẽ egritudo cõposita ex malicia cõplexiõis ⁊ ex q̃ñtitate ⁊ figura.

Jgnificat ergo Bal. in hoc sermone q̃ medicatio diuersificatur: ⁊ q̃ñqz accidit egritudo ab egritudine alia: ⁊ sanaf scda sanatiõe ꝑme. CLIII.

Stẽsiuz ẽ ãt i tractatu de egritudinũ diꝝ q̃ de phlegmõib⁹ ⁊ sclirosi ⁊ iflatõnib⁹ ⁊ siccatiõib⁹ imoderatis adhuc ⁊ ieptis frigutis iꝑoꝝ ꝓpinquiuz corporũ ꝓsequũf plerũqz ea q̃ dcã sunt quẽadmodũ ⁊ i trimozib⁹ qbusdã eoruz q̃ sunt i circuitu corpoꝝ.

Tiã oñdim⁹ i tractatu i quo narrauim⁹ spes egritudinũ: q̃ opilatio ⁊ stricta ꝓsequũf m̃lotiẽs aꝑata calida ⁊ dura ⁊ mollia ⁊ siccitatẽ supfluaz: ⁊ figuras molles q̃ accidũt i mẽbris q̃ currunt i illis meatib⁹ q̃ opilanf aut cõstringunt i eis. CLIIII.

Jvero adinicem soꝝ q̃ dcã sũt amplectunf aliq̃: oñsiões habebũt varias.

Tq̃ñ cõponunf eiste res adinicem sũt spes significationes secunduz illõ qõ medicanf m̃lotiẽs.

Digitized by Google

t fiat verruce. t qñq; fit ab eis strictura qñ apa ē ad latus mēbri i quo ē meat⁹. t coarctat ipz donec 2stringit ei⁹ meatus: t siccitas supflua ē ex egritudib⁹ malicie 2plexiois: t accidit ex ea opilatio aut 2strictio qñ i mbro accidit hec egritudo i quo ē meat⁹: tunc 3bit ipm aut exsiccat humiditatē currētem i meatib⁹ eius t stat t nō currit: t figure male sūt t accidit ab eis opilatio aut 2strictio qñ mutat figura mēbri donec innoluatur aut torquea tur. CLIIII.

n Ec ē 2clusio ti⁹ ei⁹ qō exposuit i hoc q; significatio supta ex nā egritudinis ē debilis t defecta p cōparationē significatiois supte ex nā mēbri: t residuū eius ē stellecrū qō ipe numerauit i illo. mā festum est igit̄ p illud qō dixit qz opz vt ponas speciē in oi egritudine 2posita ex spēb⁹ diuersis. nam si egritudo est cōpositaaut fit ab egritudine alia t ē cuz ea illa egritudo timorosa donec cogaris p̄mittere ptez curationis t postponere ptez eius tūc est medicatio pluris cōpositiōis. Et melior medicorū ē c⁹ estimatio artificialis i hoc ē ppiquior veritati: t nō pparat illud nisi cū mltitudie studij in opatiōe bni⁹ artis t bonitate scie p̄cedētis per igeniū sanitatis. i. megatbegni: t reliq; q; sunt nēcia i arte medicine. t pp illud opz vt medicus sit rememorās formatiōis bōe velocis solertie sāi itellec⁹ bōe visiōis. CLV

e Xposuit Ha. in hoc ſmōe q̄liter ez generatiōis apostēatis. i. q̄liter generat apa i corpe. docet. q̄ p illō spēz significatiōis supte ex apate scōm gñationē suā: de inde oñdit q̄liter fiat hec significatio diuersa p diuersitatē membroz. fit q̄ totū qō ipe dixit i hac dictōe exīsl exēplū de q; ipe esliat q; sufficit ei i significatiōe sup illō qō nēcuz

CLV.

s Ufficiet āt manifeste vt i vno exē plo faciam⁹ oēs. amplius enī de his oib⁹ iterapenticis dicit̄ litteris. Subiaceat igit̄ i exemplo alicui ifluere p̄ti multitudinē sāguis vt distendat q; scōm ptē sūt vasa non magna solū iz ēt p̄ua p⁹ effugiēti visionē. Ex plenitudie vero nūc apparēt a quēadmoduz i oculi videt manifestū aliqñ pp albedinez tunice oculoz. cōueniēs vero ē alia vasa miora bis q; dcā sūt vasis distendi repleta nōdū ꝓvoca apparere pp p̄ticulā: t p̄iculū ē effundi aliqd magnum resuēās ex vasis in casq; i medio sunt regiōes vacuas aut effusuz ia esse aliquid paruum.

e T suffic̄ nuncnobis vt narrem⁹ rē vnā quā ponam⁹ exēplum quo significet id qō ē p̄ter illō: t loq̄mur in toto illo ſmōe latiore i hoc libro d igenio sanitatis. pone g; q; trahat̄ ad aliqd mēbroz sāguis mlt⁹ dōec tēdāt venē q; sit i eo: t accidit ex eo tēsio i vēis magnis t i venis puis q; erat p⁹ occulte a sensu. deiñ fit q; apparēt pp replectionē eaz. sic̄ videm⁹ illas vēas apparē i oculi mltoties quas tegebat albedo: t fortasse etiā vene alie strictiores ill̄ venis tēdunt̄ cā replectionis modū qñ accidit malicia 2plonis i qbusdā mēbris: aut i pellit̄ ad ea supfluitas ex mēbro fortiore eis. t qñ nō pōt ꝑ mēbrū expellere eā a seipso stat supfluitas i eo t fit ex illa apa i mēbro in vna gnātiōis ei⁹ q; ē in mēbro vt attrahat̄ ad mēbz sanguis. si g; nō est in sanguie ex hūoz⁹ aliq; vincēs magis apostema gñat̄ sanguineū: t est qō nomatur pblegmon: t si magis ē vincēs cholera rubea sup sanguinē: gñatur ex ea apa qō noiat̄ herisipilla. t si ē magis vincens hūor melancolic⁹ generat̄ ex eo apostēa durū. t si est magis vicēs flegma generat̄ ex eo apa molle. t si est vicēs ex eo colera nigra aduſta vehemētis adustiōis: ēt generet̄ ex ea cancer. t si est sanguis grossus flegmaticus inflāmat⁹ vehemētis adustiōis gñat̄ ex eo apostema qō noiat̄ carbo t carbūculus: t ē illud qō appellat̄ antrax ostiacū aut testeū t ſm hoc exēplū diuersificatur nāe apostematiz t pustulaz q; i cute apparent. ē ēt dispō hec. dicit̄ de si qñ sanguis trahit̄ ad mbrum iplenē ex eo vene magne t vene parue donec pueniatur ad minores quas venas q; sūt i eo tunc qñ vene fiunt plene vt videt̄ resudat ex poris eaz ad illud qō ē i circuitu earū ex locis vacuis qō iplet ēt illa loca vacua q; sūt iter ptes mēbri. tūc fit ex aggregatōe illi⁹ apa. si g; accidat vt ꝓhibeat̄ ei⁹ expiratio accidit inde vna duaz rez aut vt infrigidet̄ aut vt putrefiat t igniat̄: g; aggregat sanie. t curatōis ei⁹ sūt due vie. vna earū ē gñatōis ꝓhibitio: t illō fit añ 2plemētū ei⁹ gñatiōis: t altera ē digō ei⁹ post 2plemētū gñatōis. Et Ha. qdē memorat i p̄mis vie q; ꝑparat̄ ꝓhibitio gñatōis ei⁹ dōec ī aggregēt sanies: t ī accidat ab eo apa aliō sic̄ febris sequēs collectionē sanieī apate magno t dicit. CLVI.

De cura tiōe apa tus.

Az dixit i eo qō i pteryt q; canō i medicatiōe repletiōis supflue ē cūa

ſtiō quō gñet apa

tio eāt: t nos oñdim⁹ cāz b⁹ ſmōis: pp illō q; dixit i ꝑ ter-

mõe eũoné ptis eĩ⁹ qõ é collectum in mẽbro. CLVII.

Effo eĩ⁹ q⁹ collectũ é ex sãguine in membro duobus modis fit

Eclarauit ga per hũc ſmonẽ q⁹ euõ ptis eĩ⁹ qõ collectũ é ex sanguĩe i mẽbro firmato fit p duas res. q̃rũ vna est vt reducaĩ donec redeat ad illõ qõ é post ipm: t altera ẽ vt euacueĩ ex mẽbro ipso siẽ siũt si per fozeĩ mẽbrũ apostemosuz ipz: deide dicit reditiones sanguis ad illõ qõ ẽ p⁹ ipz: t dicẽ q⁹ redit ita vt ipellaĩ ad posteriora: aut ita vt attrahaĩ: aut ita vt currat paulatim: aut p duas ex istis trib⁹: aut p res eas oẽs: t manifestũ ẽ q⁹ ipulsio fit per cõfortationẽ mẽbri cuz medicinis apocrusticis: t q⁹ attractio fit aut per vẽtosas: aut p medicinas attractiuas: aut p flebothomiã ex latere diuerso. CLVIII.

Ostq̃ dixit vnã p duaz rez gbus euacuaĩ illõ qõ collectũ ẽ in mẽbro vẽ id per qõ redit sãguis retro vl ad posteriora sua: dicit ẽt in ℔ ſmõe: illud per qõ euacuaĩ san. ex ipso loco leso: t dicẽ q⁹ illud fit duab⁹ rebus: q̃rũ vna é apparés mãifesta siẽ carraxatio t apertio t flebothomia: t altera est occulta insensibilis: sic operatio medicinaz q̃ subtiliãt san. dõec fiat vapor q resoluiĩ ex poris mẽbri: Jã enĩ docuit q̃ sit nã apostematis t accepit ex ea significationẽ sup hoc q⁹ opz vt euacuetur illud qõ collectũ est i mẽbro p duas res tantũ. vna earũ é vt san. redeat ad posteriora sua: t altera est ita vt euacuetur ex ipso mẽbro: t p illõ declarat post hoc q̃lr diuersificaĩ ꝑ significatio ꝑz medicationẽ pp repletionem t dicit.

CLIX.

Docet i ℔ ſmõe ℞a. q̃lr diuersificẽ modꝰ significatõis ſm significationẽ. Et ex illo ẽ: qz tardaĩ curatio egritudis dõec ꝓcleaĩ curatio eĩ⁹ qõ é aũ ipz: t oñdit illõ p viã resolutõis p ꝓuersionẽ. qõ é: qz ponit apa i corpe exẽplũ: deiñ dicit. Si tu curas apa ipm attrabes sup ifirmũ maliciã magnã. nã si tu conaris vt euacues mẽbruz eũone sensibili sic si pfozes ipm t ex ipso euacues supfluitatẽ segr opationẽ tuã hãc dolor vehemens p hoc q⁹ tu frãgis ptẽ mẽbri: t dolor attrahit ad ipm ex corpe mãm qõ est plus q̃ illõ qõ euacuasti ex eo per ꝓforationez: t si tu conaris vt euacues ex ipso eũone aut p eas oẽs. CLVIII.

Notã q⁹ si os mãu apa cũ eo q⁹ euacuat mãz apaz corpe plecroso.

Er ipaz ãt q̃ patitur ptẽ euacuabit hoc qdẽ mãifeste t sensibilr: hoc ꝯo p euaporatões extenuatum.

Teũo eius ex mẽbro i quo ẽ egritudo qõ ẽ. qz si tu coneris vt p fozes ipsuz, dõec egrediãtur supfluitates ex ipo: t euacues ipz eũone manifesta sensibili: accidet in ipo p illud dolor t attraheĩ cã illi⁹ doloris ad ipz mã p̃s. Et si tu coneris resoluere illã supfluitatẽ cũ medicinis calefacieti b⁹: attraheĩ ad ipz p caliditatẽ ipaz medicinaz p̃s q̃z sit illud qõ resoluiĩ ex eo. Et si coneris ẽt vt cogas illã rẽ q̃ currit ad mẽbrũ vt redeat: nõ recipiet illud corpus ꝓpter repletionẽ suã. Propter istas ergo duas res simꝰ oz vt euacueĩ corpus totũ: deinde attrahiĩ illud qõ ex eo currit ad mẽbrũ ad locã contraria ei. Cũ ergo feceris illud: tũc conare in primis vt ipellas ex illo mẽbro superfluitatẽ retẽtã i eo. deiñ conare post illõ eã resoluere. nã euõ eius tunc obediet tibi cũ facilitate: qñ est tũc cũ meatibus latioribus.

Notã q⁹ si os mãu apa cũ eo q⁹ euacuat mãz apaz corpe plecroso.

quanto p maiora. CLX.

Erũtñ qñ totum corpus repletuz est: tunc nõ oz vt euacues supfluitatem ex mẽbro i quo ẽ egritudo qõ ẽ. qz si tu coneris vt p fozes ipsuz, dõec egrediãtur supfluitates ex ipõ: t euacues ipz eũone manifesta sensibili: accidet in ipo p illud dolor t attraheĩ cã illi⁹ doloris ad ipz mã p̃s. Et si tu coneris resoluere illã supfluitatẽ cũ medicinis calefacieti b⁹: attraheĩ ad ipz p caliditatẽ ipaz medicinaz p̃s q̃z sit illud qõ resoluiĩ ex eo. Et si coneris ẽt vt cogas illã rẽ q̃ currit ad mẽbrũ vt redeat: nõ recipiet illud corpus ꝓpter repletionẽ suã. Propter istas ergo duas res simꝰ oz vt euacueĩ corpus totũ: deinde attrahiĩ illud qõ ex eo currit ad mẽbrũ ad locã contraria ei. Cũ ergo feceris illud: tũc conare in primis vt ipellas ex illo mẽbro superfluitatẽ retẽtã i eo. deiñ conare post illõ eã resoluere. nã euõ eius tunc obediet tibi cũ facilitate: qñ est tũc cũ meatibus latioribus.

Post eõnẽ totius corpis docet diuertẽ mãm currẽtem ad locuz ãtum.

ℜ̃ illõ corꝑ ꝓpp repletiõez suaz. postq̃z ꝑ vocuit q⁹ eũo eĩ⁹ qõ collectũ est i mẽbro ñ é necia corpe repleto: dixit scõz semitã cõclusiõis: pp q̃ istas duas res. s. q̃ñ iã destruunt due res qb⁹ euacuatur sãguis ex mẽbro. q̃z vna é reductio sang. ad posteriora sua: t altera é eũo eius ex ipo mẽbro: dixit: oz vt euacues totus corꝑ⁹ i ꝑmis. s. ꝓpea añ oẽm rẽ: t euacuatũ corꝑ⁹ donec eĩ⁹ repletio remoueaĩ: aut p flebothomiã si pol'e illõ in eo: aut p vẽtosas sup camillas. aut per medicinã soluentẽ bũorẽ nocentẽ: aut p fricationez t exercitiũ ſm q⁹ exigit illi⁹ dispõ. postq̃z q̃ cessauit a declaratiõe eĩ⁹ dixit ẽt: t oz post eũonem corpis totiꝰ vt attrahas illõ qõ currit ad mẽbrũ ad loca alia ℨria membro: nã p illõ ꝓhibebis cursum ad mẽbrũ q̃ñ sãguis fit currẽs ad membrũ diuersũ: c⁹ ẽ exẽplũ: si apa ẽ i manu dextra attrahaĩ sãguis ad manũ sinistrã t ecõtrario: t si ẽ i pede dextro: trahe san. ad pedẽ sinistrũ t ecõuerso: t si ẽ suriuz: trahe san. eĩ⁹ iferiꝰ ex latere qõ ẽ in directo ipsius: t si ẽ ait: trahe sang. retro t ecõuerso i alios oĩb⁹ filr: naz postq̃z euacuas corꝑ⁹ totũ qñ faciĩ attractionẽ diuersã: resoluiĩ mã t ꝓhibeĩ attractio t effusio ad mẽbrũ ipz, ingt q̃: cũ q̃ cessaueris ab ℔ toto: redibis tẽ ad mẽbrũ ipm t sape ita vt coneris reductionẽ san. dõec redeat ad posteriora sua: cũ q̃ cessaueris ad ℔: conare p illõ vt resolutas illõ qõ remanet in eo de sanguie. Jngt t illud qõ facies ex istis duob⁹. s. reductõe san. retro t resolutõe eĩ⁹ qõ remãsit ex eo: obediet tibi cũ facilitate: qñ meat⁹ facti sũt latiores: t corꝑ⁹ recipit illõ t ñ remanet mã quã attrahas ad ipm, ꝓsidera q̃ q̃lr accipis curationẽ apostematis ipsiꝰ pp repletionẽ corpis donec ꝓcedãt eã due spẽs curatiõis: q̃z vna é eũo corꝑis

toti⁹:t altera ē resolutio materie cum attractiõe diuersa. Et gal. g dē determinauit post qs ipe docuit illō p qō fit illō p quod fit euō san. ex membro ipso t dicit. CLX.

Nō qua liter repercutiant mā i mēbro collecta ad posteriora sui.

Docuit ga. i hoc d fmōe qliter repercutiē illō qō ē in mēbro collectū vl colligiē donec redeat ad posteriora sui. t dixit: qñ ps eius redit p attractionē diuersam qñ attractio diuersa trahit illū san. i venas ad posteriora ei⁹. t uerū qñ cōfortas mēbr t qō in eo est ex venis cū medicinis q infrigidant t stipticitatez faciūt ipellis illō qō collectū est i eis ex repletiõe ad posteriora sui: t redit illud cū facilitate: qñ ex eo qō ē posteri⁹ eis ex venis euacuata ē iā repletio. pp illud q recepit illō qō redit ad ipz: tunc si redit ad corpus totū qō currit ex eo ad illud mēbrū tunc erit bn. t si nō redit ad totū illō: idiget illō qō remanet ex eo vt euacuetur ex ipso mēbro. t ipe hanc dispōnez exponit ibz t dicit. CLXI.

De cauſis remanētie ſanguinis in membro poſt reditionē ad poſteriora.

Eclarat ga. i hō d fmōe cauſas i remanentia ei⁹ qō remanet in mēbro ex san. poſt reditionē eius qō redit ex eo ad poſteriora ſui. deinde docet medicationem ei⁹: t dicit ſi ē ſan. q remanet intra venas q ſūt i mēbro: tunc illud ē qñ per viſcoſitatez aut groſſitudinē eius figit i venis minutis t inuicat in ipſis: t fit difficilis ei⁹ reſolutio. t ſi nō eſt itra venas: tē cauſa remanētie eius i mbro ē: qz egreditur a venis ſcom ſemitaz reſudatiōis: t pueniť i vacuis locis mēbroz ſimiliuz ptiū q ſunt in circuitu venaz. ſi carne. poſtq̄ g docuit cauſam i remanētia ei⁹ qō remanet ex ſan. in mēbro dixit: tūc neceſſe ē tibi apud hoc vt euacues illud ex illo mēbro t nō coneris illud facere fdire ad poſteriora ſui. t qñ vis euacuare illud ex ipſo mēbro: tūc pone in pmis ſup illud qō eſt ſupra mēbr leſū ex mēbris illud qō expellat illud qō currit ex eo ad mēbrū. nā ſi nō facis ſ nō ſis ſecurus ēt qn trahatur ad mēbrū ſan. alius p ſ q euacuas illō qō ē i eo ex eoipſo: t ſignificat p mbra q ſt ſup mēbra ex qb⁹ vēit nutritiū tum ad membrum. CLXII.

Ubi q euō ipſi⁹ mēbri fit p pfocatōez t medicias reſolutiuas: t diſtinguit iter vtraq; t dicit: q medicie reſolutiue ſūt magis iuuatiue q̄ pfocatio qñ reſudat ex ſan. aliqd t pueniť i locis vacuis q ſunt iter mbra ſimilia. t oñdit q pfocatio adminiſtrat qñ nō ꝓfert opatio medicinaꝝ reſoluētiū. t qñ congregat apa ſanies: t qñ eſtimat medic⁹ q ſi remāſerit ſanies putrefiet mēbrū velociter p peret q cū pfocatiõe añ q̄ accidat ſup mēbrū nocumētū aliqō mai⁹: t itrat ſub pfocatõe ſcarificatio mēbri ipſi⁹ aut appoſitio vētoſaꝝ ſup ipz aut fleboromia vene i ipſo. CLXIII.

Nō qua do pfocatio mēbri eſſe ad miniſtrāda.

Ste fmo eſt intellect⁹. docet eni in eo q̄ medicine reſolutiue ſūt calide: t qz oz vt ſit calefactio eaꝝ q̄ calefaciunt mēbꝝ calefactio eq̄lis t quia opz vt ſit cū caliditate eoꝝ eq̄lis būidi tas. ſ. būectans ēt: t caliditas qdē eq̄lis t humiditas equalis ſunt iter quas t caliditatez mēbri t humiditatez eius eſt aſſimilatio: t ſūt magis addite parum q̄ in quantitate partis gradus ꝑmi. CLXIIII.

Nota hic ō gplerio ne medicinaꝝ reſolutiuaꝝ.

Ste ſecundus eſt ſermo in quo docet medicationem illius qō remanet ex ſan. poſt reditionē eius ad poſteriora ſui. t dicit. CLXV.

Ste ſmo eſt i d fmōe docet medicationem illius qō remanet ex ſan. poſt reditionē eius ad poſteriora ſui. t dicit. CLXV.

Ecundū ſi ſan. q remanet intra venas q̄ ſūt i mēbro: tunc illud ē qñ per viſcoſitatez aut groſſitudinē eius figit i venis minutis t inuicat in ipſis: t fit difficilis ei⁹ reſolutio. t ſi nō eſt itra venas: tē cauſa remanētie eius i mbro ē: qz egreditur a venis ſcom ſemitaz reſudatiōis: t pueniť i vacuis locis mēbroz ſimiliuz ptiū q̄ ſunt in circuitu venaz. ſi carne. poſtq̄ g docuit cauſam remanētie ei⁹ qō remanet ex ſan. in mēbro dixit: tūc neceſſe ē tibi apud hoc vt euacues illud ex illo mēbro t nō coneris illud facere fdire ad poſteriora ſui. t qñ vis euacuare illud ex ipſo mēbro: tūc pone in pmis ſup illud qō eſt ſupra mēbr leſū ex mēbris illud qō expellat illud qō currit ex eo ad mēbrū. nā ſi nō facis ſ nō ſis ſecurus ēt qn trahatur ad mēbrū ſan. alius p ſ q euacuas illō qō ē i eo ex eoipſo: t ſignificat p mbra q ſt ſup mēbra ex qb⁹ vēit nutritiū tum ad membrum. CLXII.

Ubi q euō ipſi⁹ mēbri fit p pfocatōez t medicias reſolutiuas: t diſtinguit iter vtraq; t dicit: q medicie reſolutiue ſūt magis iuuatiue q̄ pfocatio qñ reſudat ex ſan. aliqd t pueniť i locis vacuis q ſunt iter mbra ſimilia. t oñdit q pfocatio adminiſtrat qñ nō ꝓfert opatio medicinaꝝ reſoluētiū. t qñ congregat apa ſanies: t qñ eſtimat medic⁹ q ſi remāſerit ſanies putrefiet mēbrū velociter p peret q cū pfocatiõe añ q̄ accidat ſup mēbrū nocumētū aliqō mai⁹: t itrat ſub pfocatõe ſcarificatio mēbri ipſi⁹ aut appoſitio vētoſaꝝ ſup ipz aut fleboromia vene i ipſo. CLXIII.

Nō qua do pfocatio mēbri eſſe ad miniſtrāda.

Ste fmo eſt intellect⁹. docet eni in eo q̄ medicine reſolutiue ſūt calide: t qz oz vt ſit calefactio eaꝝ q̄ calefaciunt mēbꝝ calefactio eq̄lis t quia opz vt ſit cū caliditate eoꝝ eq̄lis būiditas. ſ. būectans ēt: t caliditas qdē eq̄lis t humiditas equalis ſunt iter quas t caliditatez mēbri t humiditatez eius eſt aſſimilatio: t ſūt magis addite parum q̄ in quantitate partis gradus ꝑmi. CLXIIII.

Nota hic ō gplerio ne medicinaꝝ reſolutiuaꝝ.

Ste ſecundus eſt ſermo in quo docet medicationem illius qō remanet ex ſan. poſt reditionē eius ad poſteriora ſui. t dicit. CLXV.

Ste ſmo eſt i d fmōe docet medicationem illius qō remanet ex ſan. poſt reditionē eius ad poſteriora ſui. t dicit. CLXV.

Ecundū ſi ſan. q remanet intra venas q̄ ſūt i mēbro: tunc illud ē qñ per viſcoſitatez aut groſſitudinē eius figit i venis minutis t inuicat in ipſis: t fit difficilis ei⁹ reſolutio. t ſi nō eſt itra venas: tē cauſa remanētie eius i mbro ē: qz egreditur a venis ſcom ſemitaz reſudatiōis: t pueniť i vacuis locis mēbroz ſimiliuz ptiū q̄ ſunt in circuitu venaz. ſi carne. poſtq̄ g docuit cauſam remanētie ei⁹ qō remanet ex ſan. in mēbro dixit: tūc neceſſe ē tibi apud hoc vt euacues illud ex illo mēbro t nō coneris illud facere fdire ad poſteriora ſui. t qñ vis euacuare illud ex ipſo mēbro: tūc pone in pmis ſup illud qō eſt ſupra mēbr leſū ex mēbris illud qō expellat illud qō currit ex eo ad mēbrū. nā ſi nō facis ſ nō ſis ſecurus ēt qn trahatur ad mēbrū ſan. alius p ſ q euacuas illō qō ē i eo ex eoipſo: t ſignificat p mbra q ſt ſup mēbra ex qb⁹ vēit nutritiū tum ad membrum. CLXII.

Ubi q euō ipſi⁹ mēbri fit p pfocatōez t medicias reſolutiuas: t diſtinguit iter vtraq; t dicit: q medicie reſolutiue ſūt magis iuuatiue q̄ pfocatio qñ reſudat ex ſan. aliqd t pueniť i locis vacuis q ſunt iter mbra ſimilia. t oñdit q pfocatio adminiſtrat qñ nō ꝓfert opatio medicinaꝝ reſoluētiū. t qñ congregat apa ſanies: t qñ eſtimat medic⁹ q ſi remāſerit ſanies putrefiet mēbrū velociter p peret q cū pfocatiõe añ q̄ accidat ſup mēbrū nocumētū aliqō mai⁹: t itrat ſub pfocatõe ſcarificatio mēbri ipſi⁹ aut appoſitio vētoſaꝝ ſup ipz aut fleboromia vene i ipſo. CLXIII.

Nō qua do pfocatio mēbri eſſe ad miniſtrāda.

Ste fmo eſt intellect⁹. docet eni in eo q̄ medicine reſolutiue ſūt calide: t qz oz vt ſit calefactio eaꝝ q̄ calefaciunt mēbꝝ calefactio eq̄lis t quia opz vt ſit cū caliditate eoꝝ eq̄lis būiditas. ſ. būectans ēt: t caliditas qdē eq̄lis t humiditas equalis ſunt iter quas t caliditatez mēbri t humiditatez eius eſt aſſimilatio: t ſūt magis addite parum q̄ in quantitate partis gradus ꝑmi. CLXIIII.

Nota hic ō gplerio ne medicinaꝝ reſolutiuaꝝ.

Medicie calefactē tes intrinseca sunt calidiores medicis calefactē tib⁹ extrinseca.

Ste est modus
i alius significa
tiōis quē sūpsit
ex loco mēbri. nā si est
apparēs ꝓcedēs: medi
cine q̄ calefaciūt ⁊ hu
mectāt cū eq̄litate sūt
sufficiētes ei ⁊ si é itrin
secū vl lōgiquū: idiget
vt addant i caliditate
medicine humiditat.
ei⁹ p̄ portionē q̄ ꝓsequ
virt⁹ ei⁹: ⁊ iā diminuta
est vsq; quo ꝓsequat eq̄
litatē. ⁊ ſmo ei⁹ i hac si
gnificatōe intellectus é
qñ mltū itēdit signifi
catio i eo. CLXV.
Licet in cura
s tione apostema
tis. CLXVI.
Ult q̄ modus
ꝙ curatiōis ⁊ me
dicatiōis sit di
uersus etiā ꝑ diuersi
tatē mēbroꝝ i raritate
⁊ lenitate spissitudie ⁊
duricie ⁊ fluxibilitate
⁊ sōbilitate. CLXVII
Odus p̄mus est
m vt sint membra
rara fluxa lenia:
nā qō i istis é euacuāt
velociter: sufficit g̃ eis
ex medicinis resoluti
nis ōbiles ex istī medi
cinis. Et modus scōus
ēvt sint mēbra spissa vi
scosa dura. difficile est
n. vt qō i istis é euacu
et: q̄propter idiget ex
medicinis resolutiuis
q̄ sūt fortiores ⁊ subti
liores: ⁊ qñ plus sūt lōgingoza i ꝓfundo idi
get eo qō é vehemētio
ris vtutis ⁊ pluris sub
tilitatis. Jā g̃ diuersus
est ⁊ iste modus cura
tionis scōz diuersitatē
dispositiōis membro
rum. CLXVIII.
Ntelligit q̄ nō
i sufficit in signifi
catiōe scōz mo
dū curatiōis totū illud
qō p̄misim⁹ donec fiat
ei cōpar etiā significa
tio supra ex forma mē
bri ⁊ coitate ei⁹ ad aliō
Et galienus gdē ponit
huic capitulo exēpluz
quo exponit illud: ⁊ p̄
scrutat exḡsite ſmonē
in eo. CLXIX.

Nota q̄ qñto mē bra sūt ma gis spissa dura ⁊ in ꝓfundo tā to fortiori b⁹ idiget medici nis.

accidit i eo ex dolore res si
parua: ⁊ ois dolor stimu
lat ⁊ attrahit māz. g̃ medi
cina cū ñ é calitas eq̄lis é
q̄ nō facit i hmōi mēbris do
lorē: ⁊ p̄cipue si est cū illa
humiditas. CLXIIII.
T tñ sufficiēs est
e diaforeticis facere i
supficie si nō vehe
mens sit diaforeticū pharmacū. si ꝙo ea q̄ i supficie
sunt sine passione oino exi
stāt: i ꝓfundo vero sit pars
euacuatiōe idigēs: itēdere
⁊ augere oportet diafore
tici pharmaci virtutē ⁊ ca
liditatē. euanesceret. n. defi
ciēs prius q̃z ad ꝓfundū ve
niat: neq; tñ leder aliq̄d ea
q̄ i supficie sunt q̄ attiget:
qñ non passa sunt. itaq; t
nūc i idipz vtraq; accidit
ad calidoꝝ simul ⁊ acrioꝝ
vsū medicaminū. ⁊ q̄ in su
pficie ꝓsistētia sūt ⁊ q̄ in ꝓ
fundo idigētia. hāc igitur
expositiōe partis accipia
mus ostensionē.
e T sufficit nob me
dicina resolutiua
q̃uis nō sit fortis i resolu
tiōe mēbroꝝ ꝓcedētiū po
sitoꝝ i eo qō appet de coꝝ
pore: q̄ si mēbra extrinseca
egritudinē non hīt. ⁊ mē
brū qō idiget euacuatiōe é
i ꝓfundo submersū nūc oz
vt ꝓsorteī medicina reso
lutiua ⁊ addat i caliditate
ei⁹: qñ nō fit securitas qn
debiliteī ⁊ destruat virt⁹
ei⁹ anteq̃z ꝓsequat ⁊ pue
niat ad ꝓfundū corpis: neq;
timeī super loca exteriora
qb⁹ occurrit ex ea nocumē
tū qñ nō hīt egritudinē.
Jā g̃ ꝓueniēs res é ex duo
b⁹ modis sil i administra
tiōe medicinaꝝ q̄ sunt cali
diores ⁊ acriores ꝓpterea
q̄ mēbra apparentia tole
rāt eas ⁊ mēbra interiora idigēt eis ⁊ hāc signifi
catione supsim⁹ ex loco mēbri. CLXV.
d Ehinc vero itēdamus si deest aliquid
ad curationem.
e T oz vt ꝓsideremꝰ an remāserit aliq̄d
ex eo qō neciuz est i curatōe. CLXVI.
Jdeī aūt deesse nō pax: ipoꝝ. n. mēbro
v rū q̄ patiunt i qb⁹ est supfluitas reuma
tis: q̄daz rara ⁊ laxa ⁊ mollia scōm na
turā sunt: quedā vero spissa ⁊ stricta ⁊ dura.
T videī mihi q̄ remanēt res: nō pau
e ce. qō é: q; ex mēbris ifirmis i qb⁹ é su
perfluitas q̄ ad ea currit: alia sūt q̄ sunt
rara in nā sua laxa mollia: ⁊ alia que sunt visco
sa spissa dura. CLXVII.
p Rioza igit facile euacuanī: altera vero
acriorib⁹ idigēt euacuatoꝝ ijs ⁊ medica
minib⁹ euacuātib⁹ ea: ⁊ eis q̄ sūt lepromera. si
ꝙo ⁊ scōz multā posita sūt ꝓfunditatē: ampli⁹
aūt ⁊ magis idigēt his. hec igit rursus ofisio al
tera est a substātia patiētis partis.
q Modcūq; g̃ ex mēbris é scōz modū pri
mū euacuaī velociter: ⁊ qō est ſmo mo
dū scōz idiget vt euacueī medicis q̄ sunt acu
tiores illis. ⁊ idiget vt sint ille medicine subti
liores. q̄ si cū illo sint ille ꝑtes submerse valde
posite i ꝓfundo: tē sūt magis idigētes illo mltū.
Cōſna g̃ hūc modū significatōis ꝑ curationē
sūptā ex suba mēbri ifirmi. CLXVIII.
a Lia vero a plasmatione ⁊ positione.
T sumiī significatio alia secundū cura
e tionez ex forma membri ⁊ cōmunitate
eius ad aliud. CLXIX.
Apponaī. n. si ita accidat in epate pdi
s etā cē dispōnē in angustis finib⁹ vasoꝝ
ꝓstrictis humoribus aut cōglutinosis
aut spissis aut multis. igit p̄pruz é vti cibis ⁊
potib⁹ extenuātib⁹: spissitudinē q̄dez primū ⁊
glutinositatē tenuē efficere: scōdo ꝙo nō p̄ inisi
biles vias ⁊ angustas solū vt i alijs pub⁹: ꝫ p̄
poros ⁊ p̄ vias amplas euacuare: amplissime
vero sūt scōz epar vene quēadmodū ⁊ plime.
finiunī vero be gdē i gibbis ad chilū: be vero
ifimis ad pt̄ magis ñ ꝓbi facillimū i q̄buscūq;
fuerit cōstrictiōes euacuare, ꝓmpte eas trahē
ti q̄dē in ventrē p̄habentia medicamina q̄cūq;
humoꝝ cōstricti existētes eas q̄ in finis sunt
venarū: ad vrinas vero cōuertēti p chilū venā
q̄cūq; scōz eas q̄ in ea sunt venas.
p One g̃ q̄ egritudo quaz vtrum⁹ paulo
aī acciderit i epate: ⁊ q; iā tā iuuicant i
extremitatib⁹ strictis venarū q̄ sūt i eo hūidita-

q Uãdo accidit apa i epate ppteram⁹ t cũam⁹ cõ p⁹ totũ. t si ẽ vinces san. tẽ p phlebotomiã: t si ẽ bumoz co. tẽ p illud qõ educit col. t si ẽ bu. melãcholie tẽ p illud qõ educit melãcholiã. t ꝑz B exẽplũ i religs: t accidit post illud attractio diuersa. deide cõsidera: nã si iuiscate sũt in extremitatib⁹ venaꝝ eiꝰ strictaꝝ humiditates viscose aut grosse aut multe: administram⁹ cibos t pot⁹ ꝓuẽientes. ſ. subtiliates vt subtilieñ per eos grossitudo t viscositas i ꝓmis. deinde cũam⁹ post illud qõ collectũ ẽ i epate. si ḡ ẽ illõ i gibbositate epatis conamur euacuare illud p vrinas. t si ẽ i ꝓcuitate epatis: conamur euacuare illud p medicinas attractiuas: t sitr facim⁹ in emplastris q̃ ponim⁹ sup ipz t si tu fueris rememoz⁹ totũ qõ ꝓteryt: tẽ itelliges ex teipo sermonẽ ga ipe. n. ẽ itellect⁹ ñ idigẽs expõne t non dixit: cibos t potus subtiliates in attractiõe eius qõ iuiscatũ ẽ i epate nisi propterea q̃ medicatio cibi et pot⁹ ẽ melioz medicatiõe q̃ ẽ cum medicis. t determinabo determinatõe ãpliozi hac illõ p illõ qõ segẽ ex ſmone i caplo epat. l. t meliozes cibi subtiliantes epar sũt cappareſ cõditi cũ aceto: t aqua silẽ ordei. t sub meliões pot⁹ tes viscose t grosse t multe. dico q̃ qz q̃ñ illõ ẽ subtile: facile ẽ vt administrentẽ cibi t pot⁹ subtiliates t subtilianẽ i primis cuz eis grossitudo t viscositas deide euacueẽ res nocitiua ñ p vias strictas q̃ ñ videnẽ tñ sicut euacuanẽ aliq̃ mẽbra: ſz p vias amplas. qõ ẽ: qz vene q̃ sunt i epate sũt ex latioꝝ ꝑtis⁹ vẽis: t sũt pluris numeri eaꝝ: t q̃ sũt ex illis venis i gibbositate epatis ꝓueniũt ad venã magnã q̃ noiaẽ ꝓtã: t q̃ sũt ex illꝰ vẽis i latẽ epatis ꝓcauo ꝓueniũt ad venã q̃ noiaẽ porta: t pp illõ facile fit q̃ñ accidit i vẽis epatis i quo cũqz duoꝝ latex fuerit viscositas: vt cito eẽ ſupfluitas faciens illõ cũ q̃libz re pua t aditu ꝓzio ei⁹ puo: Cũ ḡ hũiditas iuiscata ẽ i venis q̃ sũt i latere epatis ꝓcauo attrahas eã ad vẽtrẽ cũ medicis attractiuis t q̃ñ iuiscata ẽ i venis q̃ sunt i gibbositate epatis euacua ipsaz p vrinã ex vena ꝓtã. CLXX.

a Ltera ꝛo ꝓsideratio i bis q̃ ꝓdicte sũt oñsionib⁹ ab epate q̃ñ a ꝓncipio venaꝝ. q̃ñ ꝛo ñ sciꝑz solũ quẽad modũ plime aial ptes regẽ natũ ẽ: ſz imittit suã virtutẽ vẽis. piculũ. n. ẽ si dissoluam⁹ ei⁹ virtutẽ embrocis t cataplasmatib⁹ calasticis: t ipz ꝓncipiũ debilitare circa opationẽ t ibecilles oẽs vẽas efficere: vñ admisceri oz stipticoꝝ aliquid pharmacoꝝ i curatoib⁹ ei⁹.

e Tsumitur cuz eo q̃ narrauim⁹ significatio alia secundum curationez epatis: ꝓptercaq: ipz ẽ radix oiuz venaꝝ q̃ ẽ: qz cũ regimẽ ei⁹ ñ sit sibiipsi neciuz tñ fiẽ maioꝝ ps mẽbroꝝ ſz effluat ex eo ſyr⁹ i venis ñ sit securitas si mollificam⁹ virtutẽ ei⁹ ifundẽdo ipz cũ oleis t cũ administratõe ẽplastroꝝ mollificãtiũ t resolueñtiũ q̃n debiliteẽ ipz i primis i opatiõe sua: deide ẽbiliteñ ipsi⁹ ẽbilitate oẽs vene: t ꝓp illõ oz vt misceanẽ cuz eo q̃ẽ ponim⁹ sup epar q̃dã medicine stiptice. CLXXI.

s Ed q̃ñ ẽ i pfũdo picuiũ ẽ dissolui stipticũ virtutẽ si ñ ẽducaẽ ab aliq̃ suba liptomeri q̃lis ẽ aromatũ. n. e li⁹ vero si ipz stipticum pharmacũ stati sit t aromaticũ. isitas. n. duas hñs q̃litates t virtutes fort⁹ opabit̃.

e Tcũ sit loc⁹ epatis locus lõgique pfundit⁹ nõ sit securitas q̃n ẽbiliteẽ virtus medicine stiptice t destruaẽ anteq̃ veniat ad ipz si ñ sit cuz illa suba subtilis faciens eã puẽre siẽ ẽ nã rep⁹ aromaticaꝝ. t meli⁹ qdẽ ẽ vt medicina sit aggregãs duas res. ſ. vt sit stiptica t aromatica. nã q̃ñ ipa aggregat has duas virtutes ꝛ: ẽ eius operatio fortioꝝ. CLXXII.

i Bit euacueẽ qõ qdez ꝓter nãz i ptẽ illatuz ẽ vt hẽat ꝓtẽperãtiã humoꝝ ſz nãz: cõsiderãduz igit̃ nobis i hoc ne aliqd a reumatis q̃litate imutatũ sit seꝯ eratiz. Si igit̃ magis erit pblegmaticuz i frigidatũ ẽ. si ꝛo ẽ magis colericũ: calefciñ ẽ. vt t hãc ei⁹ distẽperãtiã sanãtes ꝓfecte sanuz relinq̃m⁹ illõ: sanabim⁹ ꝛo cõtrariã adducentes q̃litatẽ: quẽadmodum i distẽperãtiarum dcm̃ est curationibus.

p One ergo q̃ tu euacuasti rẽ q̃ erat i hoc mẽbro cõtẽra seꝯ diuersitates rei nãlis. t redit ab inq̃litate chimoꝝ ad rẽ nãlẽ. oz ergo apud illud vt tu cogites t cõsideres vt nõ fit cõplerio epatis mutata ex q̃litate illi⁹ humiditatis q̃ erat retenta i ipo t i frigidatũ sit epar ex ea q̃ñ fuit flegma. aut calefciñ ex ea si fuerit ex gñe colere dõec tilliãtes sũt secanias bin t q̃ currũt cursu boc. CLXX.

i Ste ẽ modus ali⁹ significationis sũpte ex vtute mẽbri: cũ ḡ epar sit mẽbrũ ꝓncipale t ꝓncipiũ nãliũ vrtutũ: t sit ex canõib⁹ cuãtiõis ei⁹ q̃ collectũ ẽ i mẽbro põ medicias resoluẽtiũ sup mẽbrũ. Declarat gal. B ſmõe q̃ iste canõ sit i mẽbris ꝓncipalib⁹, diuersus q̃ñ ista mẽbra egẽt vt ꝓfueñ vtutes coꝝ sup ea. t pp illõ oz vt misceanẽ cũ medicis resolutiuis⁹ q̃dam medicie ꝓfortãtes t meliores medicine ꝓfortãtes sũt q̃ sũt stiptice t i gb⁹ ẽ arõaticitas siẽ ẽ rosa t xiloaloes t sandali ꝑz q̃ ipe oñdit in B ſmone. i7i.

i Az ꝓteryt erpõ bun⁹ ſmõis i eo q̃ ꝓteritũ est. 172.

i Ntelligе illõ q̃ dixit i epate in B ſmõe i religs mẽbris i gbus fuerũt apata. Nã tu indiges p⁹ eũoné mãc t eradicatione ei⁹ ex illo inbzo vt ꝓsideres mẽbrũ: nã si accit tã ab illa mã in eo malicia ꝓplonis tẽ remanet i curatõe ei⁹ medicatõbz egritudis t sermo ga. ẽ itellẽs. ꝓsidera ergo ipz. 173.

o Stẽdit ga. p hũc ſmonẽ q̃ neẽ est medico vt sciat ꝓplonẽ cuiusq̃ mẽbroꝝ nãlẽ t ꝑfuet eã i mẽte sua. Cũ ḡ accit i eo apa aut egritudo alia ex egritudib⁹ ꝛ aspiciat p ꝓsideratõez sua i curatiõe egritudis t ꝓplemẽtũ ei⁹ cui⁹ q̃litatis sit

Medicatio cibi t pot⁹ melioꝝ est in dispositione epatis medicatõe cũ medicinis.

Medicine resolutiue nõ sũt supra membra principalia ponẽde nisi cũ stipticis misceantur.

Necessariũ ẽ medico cognoscere cõpletionẽ nãlez cuiuscũque membri.

illud qō mutauit egritudo de ꝓplone mēbri: ⁊ curet illud eo qō equaꝫ ꝯtitati ei⁹ ex eo qō est ꝺriū ei. ⁊ pōt exēplū in hoc capitulo significās epar. nam qñ accidit i eo apa ⁊ curam⁹ ipꝫ vsqꝫquo ꝓcleaꝫ eius sanatioⁿō stam⁹ ⁊ ñ abstinem⁹ a curatiōe do nec cōsideram⁹ quā te quātitatis sit illud qō mutauit ꝓplexionē epatis a dispōe sua nāli. si ergo fcm̄ est calidi tus ifrigidam⁹ ipꝫ cū ꝯtitate ei⁹ qō addit cali tas ei⁹. ⁊ sil'r si ifrigida tur calefacim⁹ ipꝫ: ⁊ si hūectaꝫ exiccam⁹ ipm ⁊ si exiccaꝫ humecta m⁹ ipꝫ. cū ergo reduci m⁹ ipm ad ꝓplonē suā nālem: abstinem⁹ tūc a medicatiōe. ⁊ postq̄ cessauit ab ℔ exēplo ꝯ epate. ꝺicauit indiciū cōe i oib⁹ mēbris: ⁊ ꝺi xit: Et sil'r si infrigidaꝫ aliqō mēbrū: oꝫ vt sci as ꝯte ꝯtitatis sit fri g⁹ ei⁹ a re nāli: ⁊ tē cale fac ipꝫ cuꝫ illa ꝯtitate ꝺōec r̄deat ad ꝓplonē suā nālē. ⁊ ipse iā ꝺixe rat ꝑ eo qō ꝓteruꝫ pau lo añ q⁹ chimi q attra bunt̄ donec apostemē tur ex eis mēbra. mu tāt ꝓplonez mēbri: ad qō trahunt̄ fꝫ ꝯtitatē suā. chimi qꝺē flegma tici infrigidāt: ⁊ coleri ci calefaciūt ⁊ fm hāc viā ifrigidat melācho lic⁹ būor: ⁊ diuersa fit ꝺispō i colera aꝺusta. nā si remāet cū ea resꝺuū calitatis: aut sunt būores aꝺusti exītes aꝺusti colerici: tē cale facit. ⁊ si nō remāet re sꝺuū calitatis i ea aut humores aꝺusti sic fle gma salsuꝫ aut humor melolic⁹ tūc ifrigidat. ⁊ apuꝺ hāc ꝺispōe ꝺi dera q apata curasti: ⁊ ꝓsidera mēbꝝ i q̄ acci dit: ⁊ cōsidera ꝯtuꝫ re cessit ei⁹ ꝓplo nālis. re duc ergo ipm ad ꝓplo nē suā ⁊ nāz suā cū me dicis ꝺans: ⁊ pone ꝯti tates q̄litat' eaꝝ eq̄les ꝯtitati exit⁹ mbri a cō plōe sua. CLXXIIII.

Sermo curatōis egritudis in numero ꝑcedit ser mōes e/ gritudis quantita tis.

p Ꝺistposuit ga. fmonē i cānonib⁹ curationis egri tudis facte i ꝯtitate ꝑ te abstinere ⁊ stare a cale factione ei⁹. CLXXIIII.

q Uonīā vero ⁊ de his sufficiēter ꝺēz ē trāsire iā tps est ad ea q̄ scōm nūeꝝ nō fꝫ naturā se bñt.

e Tquia iaꝫ locuti sumus i illo illōp illō i quo ē sufficiētia. nē opꝫ vt veniam⁹ sup ipsa mēbra q̄ sūt i nūero egre diēta a cursu nāli: ⁊ ē il lud fꝫ ꝺuos modos quo rū vn⁹ ē additio: ⁊ alter ē ꝺiminutio. CLXXV.

Uplici ꝙo exīte
d eoꝝ ꝺīa qbuscū qꝫ qdeꝫ ꝺficit pti cula opari hāc intentio ē ꝙuiētes videlicet nature secundū modū quē pau lo añ diximus.

c Um ḡ aliqō mē bꝝ minuit tūc ite tio i curatiōe ei⁹ ē reduce re illā rē q̄ ꝺimiuta ē: ⁊ il lud ē vt mistres nāe ⁊ ad iuues eā sup opatōez suā fm modū quem narraui paulo añ. CLXXVI.

Uib⁹ ꝙo supabū
q dat pticula itētio est hāc abscidere ipsam aut p nouacula aut p ignē: aut p pharma cū causticū.

e Tqñ addit aliqd i aliquo mbroꝝ: tūc ipsa tio i curatiōe ei⁹ ē i cisio ei⁹ cū ferro: aut cum igne: aut cū medicia aduréte. CLXXVII.

Ac igr̄ rōe pole ē
b fere oia curare: gi gnere uō oia nō ē pole: vt in ea q̄ de semie ostensuꝫ est oratione.

De mō gnātōis mēbri ꝺi minuti.

Mēbruꝫ aꝺditū tri bꝰ igentis pōt incidi

vnaquæ. qz nūer⁹ ꝓcedit ꝯtitatē nā. ⁊ altera ē qz plurimū sermōis in curatōe duaꝝ egritudinū ē. vnuꝫ sic apparebit ex fmone ei⁹ in subsequentib⁹: ⁊ ꝓpter has duas res ꝓmittit sermonē i canonib⁹ curatiōis egritudis facte i nūero. ꝺeiꝺeꝫo se qñ ipꝫ cū canonib⁹ cura tionis egritudis facte i ꝯtitate. ⁊ illō qō vult ꝑ sermonē suū istū est. qz cuꝫ cessauit a ꝺoctrina canonū curatōis egritu ꝺinis fcē in forma: ⁊ ꝺe terminauit canones cu ratiōis i apatib⁹: ē id ꝺo cēs ꝺiscipulū ad hoc vt fiat sup eū scia curatōis oīs egritudis: quaꝝ se gtur illud ꝺicēꝺo cano nes curatiōis egritudis facte in numero. ⁊ spēs eius sūt ꝺue. vna eaꝝ ē additio: ⁊ altera ꝺiminu tio. CLXXV

m Ꝺdus quē nar rauit paulo āte ꝺe seruitio nāe ⁊ aꝺiuto rio ei⁹ sup ℔ vt gñet qō ꝺiminutuꝫ ē: ē ꝺare ifir mo cibos ⁊ potus cōue nientes: ⁊ facere ꝺigesti onem bonam in stoma cho ⁊ in epate ⁊ in vēis: ⁊ rectificare ꝓplexionē mēbri. ⁊ similiter iuuat fricatio ei⁹ parua lēis: ⁊ embrocatio eius cuꝫ a/ qua tepiꝺa ⁊ inunctio eius cum aliquo oleo: ⁊ positio medicina uꝫ at trabentiuꝫ super ipꝫ cū equalitate vt attrahaꝫ ad ipsum ex sanguine il lud ex quo faciat natu ra membrum ꝺiminu tum. CLXXVI

Jxit galie. tres
d res incidentes membruꝫ aꝺdi tum scilicet ferruꝫ sicut cultellum ⁊ spatinule ⁊ forfices: ⁊ cauteriū cuꝫ igne: ⁊ cauterium cum medicina aꝺurente: vt simus facientes ex bis tribus illō quod exigit testificatio de virtute infirmi ⁊ ꝺebilitate ei⁹. ⁊ virilitate ipsius et ti more eius ⁊ ex eo quod exigit estimatio artifici alis. incisio nanque mē brorum ꝺiuersa fit si cut incisio emorroiꝺa ruꝫ. ⁊ carnis aꝺꝺite scili cet ⁊ nate in vlcere. nos enim quandoqꝫ inciꝺi

mus illud cuz ferro: t qñq cũ igne illud incidim⁹: t quã doq incidim⁹ illud cuz medicis adurẽtib⁹: t nos nõ faci m⁹ vnũqq horũ triũ nisi fin ꝓueniẽti⁹ t magis vltimũ vel certi⁹ i iuamẽto curatiõis. CLXXVII.

De viro duo capita. t testiculos t vulnã inite t aliqs multis.

Uãdoq fit additio in ipsa forma t diminutio t qñ que fit post ꝓplemẽtum forme. Ego enim vidi ex additiõe vir q bẽbat veretrũ: t testiculos t vulnã mulier] sil: t vidi digitũ additũ multotiẽs: t vidi vir quẽdaz natũ bñtem duo capita separata. Exoiminutõe vero vidi vir q vsq hodie vn⁹ est t ñ fuerit ei man⁹ t pedes: t vidi q nat⁹ ẽ cũ vno testiculo tñ: t vidi q natus est: t ñ habebat nz vulnã: nz ꝑpum viri: nz testiculos: t erat in forma sua: t i suis moribus ꝛz assistatiõez castrati: t erat ei forame minimũ ex quo migebat tñ. t vidi itez quinat⁹ fuerit cũ barba t pilis pectinis t pilis titilicoz. post natiuitatẽ aũt accidũt res cuz qbus minuũt mẽbra: sic abscisio man⁹: aut pedis aut nasi aut an⁹ aut testiculoz: aut ꝑpi: t sicut circũcisio viri t mulieris. t hoc est multũ famosũ. De additiõe autẽ vidi vir q nat⁹ est bñs dẽtes additos: t cui⁹ qdã membra magnificata sunt. t vngula etiã ẽ mẽbz addituz in oculo: t fistr emoz roides membra addita. Et iã vidi mulierẽ q est vsq hodie i vita t nata erat i trayl uã suã emoz rois ad lõgitudinẽ digiti ſdicis. t ei⁹ grossitudinẽ bñs dõec phibuit vir posse cõire cuz ea: t rogauit me icidere eã t curare ipaz: t nõ fuit mihi ꝓueniẽs facere illõ qñ ipa habebat ꝓncipatũ in mũdo t censũ multũ t vir ei⁹ est va⁹ rex hodie. Mãifestũ est igit ex oib⁹ illis q mẽbra multa sunt addita quoꝝ diminutio ẽ ipossis. t multa mẽbra diminuta quoꝝ additio nõ est possis. t iã oñdit ga. i libro de spma te: q nõ est posse vt redeãt qñ minuunt mẽbra q generãtur ex spmate. t oñdit itez q membra qñ idurantur. nõ est possibile vt addantur. CLXXVIII.

De ꝗdaz regula i c⁹ vulua nata erat emoz rois lõgissimi digiti idicis.

Ste fmo est itellectus. t ipe quidẽ in capitulo de curatiõe fra ture ossis. oñdit q⁹ poz generat nã ō nutrimẽto ossis. Et sermo qdẽ iste exigit vt sit nã pori inter nam ossis: t ter nam carnis. est ergo illud qõ gñat nã loco ossis diminuti mẽbrũ medium iter nãz ossis t nãz carnis: qñ os ei⁹ ex cui⁹ nutrimẽto oporuit ipz gñarinã ꝓuatũ est. quapropter dixit gali. q⁹ sit caro porosy dis aut poz⁹ carnosus. ꝗto plus extendit cum eo tempus tanto induratur t fit ad naturam pori ẽclinior.

Pori sarcoides nã dr cẽmedia inter nãz ossis t nãz carnis.

CLXXIX.

Uãdo diminnitur aliqõ mẽbrorũ sic si incidat vna manuuz: tũc nõ est possibile vt nascat qua propter decoratur locꝰ icisionis. ita vt faciam⁹ ipsum rotundum lenẽ vt color ei⁹ sit color corporis aut ꝓpinquus ei. qõ est. q: si pars eius sit magis addita: t ps eius ẽ magis diminuta: t qõdam eius est magis elevatum. t quoddaz eius est magis oepressum: t color eius in vltimo dissimilis colori corporis: tunc est feduz t etiã inhonestũ ei q currat ipz ex medicis. CLXXX

Es egredientes a natura i quãtitate officialis et nõ in numero: t vni⁹ nature sunt sicut caro super excrescens in officiali: vel pinguedo: vel os vel aliquid tale: sicut fit albula grossa in oculo vel aliquid simile in cute. CLXXXI.

Enus quidem egritudinis facere in numero membrorum. cuius species sunt additio et diminutio est communicãs generi egritudinis in quantitate: cuius species sunt magnitudo et paruitas. qõ est. q: per additionem magnificatur membrum: t per diminutionem diminuit

De ꝗdaz regula i c⁹ vulua nata erat emoz rois lõgissimi digiti idicis.

Tfere i oi mẽbro i quo fit additio posse est vt sit i eo sanatio: t ñ i oi mẽbro qõ minuit ẽ posse vt gñet qõ minuit ex eo: sic oñdi i libro ō spmate. CLXXVIII

Uedã ꝙo t si ea ipossest gignere posse ẽ t ñ aliqd alter facere ꝑ eis: vt in osse pcẽ ablato alterã subam ꝛz cũdẽ locũ dñtẽ ab osse t carne. ẽ. n. suba q̃ fit fin locũ ei⁹ vt q̃dam caro porosy dis: aut porus sarcoides: t tpe precẽte i duri⁹ transmutat scõm⁹ ꝓncipiuz vero sarcosy dos magis existens.

Tex mẽbris sunt mẽbra q̃ ꝗtuis ñ fit posse vt gñent ipsa eadem: tamen posse est vt generent loco eoruz alia ex eis q̃ sint loco coꝝ. ex illo est q⁹ qñ cadit ex aliquo membroꝝ os totũ: possibile est vt generet loco ei⁹ suba alia ꝓter os t ꝓter carnẽ: suba eni q̃ generat loco ossis est q̃si caro porosy dis aut poz⁹ carne⁹. t ꝗto plus i ea extẽdit tps: est ad porum declinioz t i ꝓncipio sui ẽ fuit ad carnẽ ẽclinioz. CLXXIX.

Ecundũ ꝙo q̃ est q̃ ꝑtẽ pdictam nec cadez subam scõz spẽz neqz silez opari possumus. Tertia nobis itẽtio est inuenire aliquã ꝙpõnẽ: vt in decoratõib⁹.

Um ergo pditur aliqõ membrum te: q⁹ nõ est posse vt redeat qñ minuunt mẽbra q̃ generãtur ex spmate. t oñdit itez q⁹ membra qñ idurantur. nõ est possibile vt addantur. CLXXVIII.

Ste fmo est itellectus. t ipe quidẽ in capitulo de curatiõe fra ture ossis. oñdit q⁹ poz generat nã ō nutrimẽto ossis. Et sermo qdẽ iste exigit vt sit nã pori inter nam ossis: t ter nam carnis. est ergo illud qõ gñat nã loco ossis diminuti mẽbrũ medium iter nãz ossis t nãz carnis: qñ os ei⁹ ex cui⁹ nutrimẽto oporuit ipz gñarinã ꝓuatũ est. quapropter dixit gali. q⁹ sit caro porosy dis aut poz⁹ carnosus. ꝗto plus extendit cum eo tempus tanto induratur t fit ad naturam pori ẽclinior.

CLXXIX.

Uãdo diminnitur aliqõ mẽbrorũ sic si incidat vna manuuz: tũc nõ est possibile vt nascat qua propter decoratur locꝰ icisionis. ita vt faciam⁹ ipsum rotundum lenẽ vt color ei⁹ sit color corporis aut ꝓpinquus ei. qõ est. q: si pars eius sit magis addita: t ps eius ẽ magis diminuta: t qõdam eius est magis elevatum. t quoddaz eius est magis oepressum: t color eius in vltimo dissimilis colori corporis: tunc est feduz t etiã inhonestũ ei q currat ipz ex medicis. CLXXX

Es egredientes a natura i quãtitate officialis et nõ in numero: t vni⁹ nature sunt sicut caro super excrescens in officiali: vel pinguedo: vel os vel aliquid tale: sicut fit albula grossa in oculo vel aliquid simile in cute. CLXXXI.

Enus quidem egritudinis facere in numero membrorum. cuius species sunt additio et diminutio est communicãs generi egritudinis in quantitate: cuius species sunt magnitudo et paruitas. qõ est. q: per additionem magnificatur membrum: t per diminutionem diminuit

Tex mẽbris sunt mẽbra q̃ ꝗtuis ñ fit posse vt gñent ipsa eadem: tamen posse est vt generent loco eoruz alia ex eis q̃ sint loco coꝝ. ex illo est q⁹ qñ cadit ex aliquo membroꝝ os totũ: possibile est vt generet loco ei⁹ suba alia ꝓter os t ꝓter carnẽ: suba eni q̃ generat loco ossis est q̃si caro porosy dis aut poz⁹ carne⁹. t ꝗto plus i ea extẽdit tps: est ad porum declinioz t i ꝓncipio sui ẽ fuit ad carnẽ ẽclinioz. CLXXIX.

Ecundũ ꝙo q̃ est q̃ ꝑtẽ pdictam nec cadez subam scõz spẽz neqz silez opari possumus. Tertia nobis itẽtio est inuenire aliquã ꝙpõnẽ: vt in decoratõib⁹.

Um ergo pditur aliqõ membrum

Universitätsbibliothek

in oculo. CLXXXII.

De diuersitate inter genꝰ egritudis facte i numero ⁊ genus egritudis facte i quãtitate.

Et diuersitas iter vtrãq; est q illud qđ addit in egritudine fcã i numero: ⁊ qđ diminuit est egredi eo a nã: ⁊ ppter illud intentio in curatõe eiꝰ est ablatio rei gñate fm diuersitatẽ curius nãe vel remotio eiꝰ a mẽbro sicut vngula. ipa.n.est mẽbꝝ in ꝓũ ctia ocli. q si ii ẽ polis eius ablatio ⁊ remotõ a ñbro: tũc itẽtio scõa ẽ pmutatio eius a mẽbro: sic̃ pmutat aq̃ q generat̃ i foramine vnd ad inferiorem cõcauitatẽ vue. CLXXXII

v Ult q addition ⁊ diminutio qñ nõ sunt i ñbro toto: sicut digitꝰ additus aut diminutus totus: tũc illud nõ est ex egritudie facta in nũero: sed ex egritudie facta in q̃titate: ⁊ hec additio ⁊ diminutio fiũt i ñbro remanẽte: ita fz numerꝝ totũ suũ. diminutio qđ sic̃ si extenuat̃ aliqđ ñbꝝ. ⁊ minuat̃ eius q̃titas. Tũc itẽtio eius i curatõe bꝰ diminutõis est ẽt dare cibos ⁊ potus ꝓueniẽtes: ⁊ facere vt bõa sit digõ ⁊ embrocatio mẽbri cuz aq̃ tepida. ⁊ fricatio eiꝰ tẽperata: ⁊ inunctio eiꝰ aut cũ oleo tepido: ⁊ potio medicinaꝝ calefaciẽtiũ ⁊ mõdicatio p ꝑcussionẽ cũ virga ⁊ ẽplastratio cũ pice: ⁊ reliq̃ q ad ipm trahãt san. q nã reducat diminutionẽ eiꝰ donec redeat ad q̃titatẽ suã quã opz. ⁊ additio qdem eius: sicut si ingrossat̃ aliqđ mẽbrũ ⁊ magnificat̃ eiꝰ q̃titas tũc itẽtio i curatiõe bꝰ additõis ẽ ciborũ ⁊ potuũ minoratõ: ⁊ fricatõ milta dura: ⁊ medicine resoluẽtes. ⁊ sõnꝰ sup terrã et ꝑpie duraz et arenosã. et exercitium forte: et reliqua q̃ resoluũt ex mẽbro et minuunt ex nutrimento eius. CLXXXIII

v Ult qz iaz ostẽsum est de curatione egritudis facte in q̃titate. qz est similis curationi egritudinis facte in nũero et intentiões sunt vne

De curamembri peccãtis i quãtitate.

q Uecũq; ꝙo nõ in totis ꝑtibus: fz in ꝑtibus partiũ deficiũt: ⁊ supabũdãt ab eo qđ scõm nãz nutrimentũ qđẽ ⁊ gñatio i deficiẽtibꝰ. ablatio ꝙo ⁊ purgatio i superabundantibus.

c T qñ diminutio ñ ẽ diminutio mẽbri totius: fz diminutio partis mẽbri ⁊ ẽ additio ẽt scõm hãc similitudinẽ tẽ itẽtio i curatõe eius qđ est diminuti ẽ aut nutrimẽtuz mẽbri aut gñatio eiꝰ qđ diminutũ ẽ ex eo: ⁊ itẽtio i curatõe eiꝰ qđ additũ ẽ icisio rei additẽ ⁊ extenuatio eiꝰ ⁊ liq̃factio ipsiꝰ. CLXXXIII.

v Vide nec intentio i eis altera nec forma medicaminũ altera fm genus:

c T ꝓpter illũ non ẽ itentio i curatõe hanꝝ rerꝝ alia ab itentiõe in curatõe eiꝰ qđ narrauimꝰ añ cas neqz nã medicinaꝝ q̃ cõueniũt eis i gñe ẽ alia a natura medicinaꝝ q̃ cõueniunt illis. CLXXXIIII

s Ed ad reliquũ ad huc genꝰ veniẽdũ salubriũ qdez cãꝝ qđ est correctiuũ coꝝ que ꝓpter positionẽ lapsa sũt corpoꝝ vt ex arebimetra: ⁊ qñ labũt itestina i osseũ

c T ozvt vtiamꝰ sũ p genus aliõ cãꝝ sanitatis: eiꝰ remotio sup nos remãsit: ⁊ est genꝰ qđ rectificat nocumẽta accitia i situ mẽbroꝝ sic̃ dislocatio ⁊ itestinum qđ descendit ⁊ cadit in cistim. idest bursam testiculoꝝ. CLXXXV.

f T ãt hoc qdẽ i ꝓtrariũ ex violentatẽsiõe aut ex ipulsione: hoc ꝙo ex raritate aut ex ruptura cõtinẽtis.

c T dislocatio qdẽ fit aut ex tẽsione: aut ex ipulsiõe laboriosa ⁊ descẽsus itestinoꝝ ad cistiz testiculoꝝ fit aut ex ruptura q̃ accit i pãniculo q ꝓtinet itestia: aut ex dislocatõe meatꝰ q descendit ex illo pãniculo ad cistiz testiculoꝝ. CLXXXVI.

i T acqz ⁊ curatõ qdẽ huic ex ꝓtraria tẽsiõe ⁊ i ꝓtrariũ i pulsiõe. huic ꝙo si fiat solidũ ex eo ꝓtinẽs.

c T ꝓp illõ fit dislocatõis reificatõ p tẽsionẽ ⁊ ipl̃sionẽ ad diuersitatẽ illiꝰ ꝑtis ad quã separata fuit ũcura ⁊ descẽsus itestini ad cistiz testiculoꝝ ita vt igenieẽ i cõstrictiõe eiꝰ qđ dilatatũ ẽ ex illo pãniculo q ꝓtinet. 187

X qbꝰ ꝙo factrati bus aliqs ea q̃ sũt fz partẽ inueniat p terapẽtice factratis ꝺclaratũ est negociuz

c T ego qdẽ iã cõfirmaui i libro de igẽio sanitatis: vias p qs ozte icidẽ i iuẽtõe cãꝝ p̃ticulariũ qbꝰ opz te bares hic. CLXXXVIII.

ꝺ T ideꝰ ꝙo dicẽdi ẽ ꝺ eis q̃ diꝝ sic ꝺz ꝓiorẽ ozationem accipiebamus: vocãt ãt ea ꝓseruatiue.

c T iã remansit sup nos vt narrem⁹ cãs .s. filles: ⁊ filr ẽ ꝺispõ i nã medicinaꝝ. naz medicine gbus ingrit ⁊ acgrit dimiutio i duabus egritudibus sunt vne natura: ⁊ medicine quibus acquiritur additio in duabus egritudinibus sunt vne etiam in natura: similiter ⁊ reliquum regimen. hoc est ergo vltimum quod loquit in curatiõe egritudinis facte in quãtitate CLXXXIIII

b Oe genꝰ ẽ vltimuz generaꝝ nocumẽtoꝝ accitiũ in cõpõne membroꝝ: ⁊ fmo eius in eo est intellectꝰ. CLXXXV.

ꝺ Oeuit i hoc sermone cãs ꝺislocationis iuncture ⁊ descensus itestini ad cistiz testiculoꝝ donec accipiat eorum significationẽ super curatiõez coꝝ. CLXXXVI.

s Icut si tu iã consecutꝰ es opationes medicĩe ꝑticulares: tũc iste fmo est tibi itellectus. reductio qdem dislocatõis manifesta ẽ: ruptura vo ⁊ eiꝰ cõstrictio qđ dislocatuz est fiũt cum medicinis exiccatiuis: ⁊ cũ medicinis cauteriçãtibꝰ: ⁊ cum cauterio p ignẽ: ⁊ cum ligatura per ligamentũ: ⁊ cuz positione pile ex corijs: ⁊ strictura eius sup emũctoriuz. ⁊ melius ẽ vt sub pila fiat emplastrum compositum ex medicinis exiccatiuis ⁊ calefactiuis sicut sũt folia cupressi ⁊ nux eius ⁊ aloes ⁊ calx ⁊ acbatia et rhus: et que fiunt sicut illa. CLXXXVII.

v Ult q iã scripsit in libro de ingenio sanitatis secundum determinationem ⁊ certificationem. ⁊ inquisitionẽ omnes canones: ⁊ vias quibus curatur vnaqueqz egritudinum quas narrauit vel numerauit in hoc libro ⁊ dat canones vnuscuiusque curationis earum secunduz se mitam summe: ⁊ secundum exquisitionem et determinationem. hoc est ergo vltimum quod ipse ꝺdit i doctrina sua i hoc libro de canonibꝰ

curationis egritudinum. CLXXXVIII.

v Ult cās ḡs ꝓmittit medic⁹ t ꝓfuat cū eis corp⁹ t
fac̄ ipz euadē a casu i egritudiné. CLXXXIX

v Ult q̄ antecessio cū ꝓseruatõe ꝓpleat per cõtem-
platione in istis tribus ḡnibus que numerauit. ge-
nus qdē ꝑmuz est ꝓseruatio sanitatis. t illud est in
duob⁹ modis. vnus eoz est ꝓseruatio sanitatis corporis:
qõ est i meliõi forma-
riõ: t alter ē ꝓfuatio cõ
porũ sanoz t diminu
toz a meliõi formaz.
gen⁹ ãt ꝑz ē ꝑz certitu-
dinē t vitatē assessio
cũ ꝓseruatõe. t ē q̄ q̄n
mutaī aliq̄ ex signis
sanitat⁹ ꝑpat medic⁹ t
destruit cãm mutãtez
anteq̄ magnificef t fi
at fortis t faciat euenire egritudines. gen⁹ vo
tertiũ ē sũptũ ex ig̃eio
sanitatis: t ē resistẽtia
cãrũ ifirmãtiũ t õstru
ctio earũ. t ga. õterminat illud t dic̄. CXC.

Ult gen⁹ cõe tri
v bus ḡnib⁹ cãrũ
quarum ꝓcessit
numeratio t earuz sci-
entia. CXCI.

Ntellectũ ē ex ꝑ
i fmõe q̄ vlt vt
sint chimi tẽpa
ti laudabiles. t opz aũ
exp̃onẽ hui⁹ fmõis vt i
telligas nisi chimi gd
sit illud qõ significat.
Dico q̄ q̄ cib⁹ t pot⁹ cõ
misceī i stõ. t cocquũt
t fit ex eis res quã nosa
uit Aris. chimũ p
m. vt sit ꝺria alter ipz t
ꝑmũ. t ga. qdē ostẽdit q̄ dispõ bõ sanguis in epate est sic̄
dispõ vini. sic̄. n. vinuz in ꝓncipio sui est ꝑmixtuz ex ꝑfluo
filr est sanguis. cuz g̃ ꝓplef vinũ sunt ei gnaz spes. vna ea
ruz ē fex eius. t ipsi⁹ supfluitas. et scḋa est illõ qõ nõ dige
rit ex ipo. et tertia ē vinum ipm. t ḡrta est illud qõ natat
sup ipz. t gnta est aḡsitas ei⁹ subtilis q̄ fit vapor t resolui
tur ab ea. t filr sãguini fiũt gnaz spes q̄ noiant chimi. vna
eaz est fex ei⁹. t noiaī bũor melãcolicus. t creator subli-
mis gdē ordinauit splenez vt attrahat buc bũores ex sã-
guie. t scḋa est illõ cui⁹ digõ ex sanguie non ꝓpleī. t noiaī
flegmatic⁹ bũor. Et nõ ꝑparauit ei ñbz q̄ attrahat ipz:
q̄n pole est vt altereī t cõpleaī digõ ei⁹. t fiat sanguis. et
tertia est sãguis purus ipemet. t ḡrta est illõ qõ calefit ex
eo. t natat sup ipz vt spuma: t noiaī bũor coleric⁹. t crea-
tor qdez sũmus ꝑparauit ad attractõez bõ humoris fel. t
gnta est aḡsitas eius. t attractõi hui⁹ supfluitatis ordina
uit creator sublimis lũbos. ꝺcide sanguis fluit ex epate i
venis t associanī ei relige boz humoruz: t multotiẽs ēt
illud qõ generatur cum eo in concauitatibus venarum.

Et ꝓpter illud dicit q̄ sanguis ē de ferens humores. s. q̄ in eo inueniunī oẽs bũores: q̃uis. n. in sanguine g est in ve
nis sit vincẽs nã sãguinis: tñ in eo est etiam ex vnoquoq̄
humoz ps pp̃ immaneta: q̄z rememoratõis nõ est locus
ēt q̄ vnũq̄q̄ mem'roz attrahit ex venis q̄ venit sibi
illud qõ est conueniens sibi ex sãguine. t resolvit illud et
assimilat p subam virtutum nutritiuaz naturalium que
sunt in eo. Jam ergo ap
paret per illud qõ õter-
minauim⁹ q̄ chimi sũt
aggregati cũ sanguine.
si g̃ sint viscosi aut gros
si ē vicẽs sup eos nã flegmatis aut bũoris melã
colici. si sũt subtiles aḡ
si: est vincẽs sup eos na
tura aquosi sanguis: t si
sint multi: sunt oẽs ipsi
additi fm ꝓportionez.
t si sint calidiores q̄s oz
est vincẽs sup eos nã co
lere: t si sint frigidiores
est vincẽs super eos aut
flegma aut bũor melãcoli
cus: t si sint mordicatiui est vincens super eos
acuitas t subtilitas: t si
sint putridi est vincens
sup eos corruptio. t gene-
raī ex corruptõe eo
ruz spes multe male. sic̄
spes colere citrie egres-
se a nã: t spes flegmatis
mali egressi a nã: t spes
co. ni. t forasse generaī
ex corruptõe eoz illud
cuius nã est nã veneni.
t corrũpit corpus totuz:
sicut illõ qõ fit ex corru
ptiõe spmatis intra cor
pus. Et sicut eleuaī ex
pollice vapor q̄ gnatur
ex humore malo in eo t
ascẽdit ad cerebrum. et
facit epilepsiaz. galien⁹
autem vidit banc speci-
em epilepsie. t vidimus
etiaz nos speciez epilepsie mirabilẽ: t est q̄ dam
bulatõez rei frigide ascendentis surſuz donec perueniebat ad caput eius. cuz ergo pueniebat ad caput eius acci
debat ei paroxisimus epilepsie leuis. CXCII.

Dimi grossi t viscosi faciunt opilationes t alias
c flegmaticas egritudines t melãcolicas: et simili
ter chimi frigidi t chimi subtiles aquosi faciunt
egritudines aquosas sicut hydropisim: t multitudo facit
egritudines repletionales: t calidi faciunt egritudines
colericas et rei quas egritudines. t mordicatiui faciunt
egritudines in quibus est mordicatio fortis. t putridi faci-
unt ex egritudinibus putridis species diuersas egritudi
num sicut febres putridas: t vlcera alchabarti. idest pu
trida: t secundum banc similitudinem in vnoquoque
eorum. CXCIII.

v Ult q̄ additio cuiuscũq̄ eorũ que dixit i chimis fit
a duab⁹ rebus aut causis generantibus ipsos sic̄a
cepis t allcis generaī t ex pige chim⁹ calidus: t a lacte t

Nõ quõ sãguis sit deferens oẽs bũo
res.

Nõ ꝺq̄
dã mira-
buli spẽ e
pilẽsie ḡs
gal. vidit

Nota q̄ multiplica
tio bũoz malorum
duobus mõis fit.

De ꝺria q̄ ē inter chilum t chimum

Quare flegmatici ñ fiũt ꝑfecti recepta clm sicut alijs bũoib⁹.

piscibus generatur cbimus frigidus: t a carne thauroꝝ t aialiū siluestriū t que sunt de gñe eoꝝ gñat cbimꝰ grossus niger. t altera ē vt accedat in corpe hūoꝝ malus t cū puerit ad ipz sanguis laudabil' bonꝰ: resolui t alterat ipz t corrūpit ipz t pmutat ipz ad nāz suā r..alā. CXCIIII.

m Edicatōis maloꝝ cbimoꝝ sūt due itentiōes. vna eaꝝ ē alteratio malitie cbimi donec redeat ad ql̄i tatē suā bonā. t altera ē euacuatio cbimi mali t a cōpe ipsiꝰ extractio. CXCV

a Lteratō cbimi mali donec redeat ex mautia sua ad bonitatē fit per duas res. vna eaꝝ ē vt vincat eū nā t digerat ipz. Et oīgō est dnobꝰ modis: vnꝰ eoꝝ ē vt vincat nā mēbri malū cbimū t vincat malitiam eiꝰ t pmutet ipz ad sāguinē bonuz t nutriat inde mēbꝝ: sīc digerit flegma dulce t permutat ipm ad sanguinez. t altera ē vt mutet nā mēbri cbimuz malū t alteret eiꝰ malitiā t faciat cū iter ipm g ē nālis t iter ipz illū g ē ex nāz sīc fac̄ i pmutatōe cbimi mali in apate t digerit ipm t facit ipz pus: t sic facit in fe. qz digerit humorē. t ua cuat ipm i bona crisis. Et altera ē ex vtutibus medicinaꝝ faciētium euadere: qm̄ i gbusdā medicinis sunt vtutes faciētes euadē ex malitia cbimorum: t nō est via ad cognitionem harum virtutum facientium euadere nisi per experimentū solum sicut ostēdit galie. in tractatu quinti libri sui i medicinis simplicibus. t de pprietate medicinarum faciētium euadere est vt confortent membra interioza sicut confortāt ea medicine aromatice stiptice. si ergo aggregatur in medicina faciente euadere vt sit aromatica stiptica faciens euadere simul. tūc non est aliqd melius ea in ꝓfortatiōe t ꝓseruatōe mēbroꝝ iterioꝝ: t i faciēdo euadere corpus ex malitia cbimoꝝ: t de gñe medicinaꝝ facientiū euadere sūt q̄ faciūt euadere ex venēis bītiū venena: t i medicinis iterficiētibꝰ ad cognitionē q̄ꝝ nō est via nisi p experimentū. ga. gdē ostēdit in tractatu qnto q̄ nō est semita ad cognoscēdū aliqd ex vturibꝰ medicinaꝝ soluētiū: t medicinaꝝ iterficientiū: t medicinaꝝ faciētiū euadere gbꝰ efficiūt operatōes has nisi p experimētū solū. t tyriaca gdē est ꝓposita ex medicis faciētibꝰ euadere ex veneno: t ex medicis facientibꝰ malitiā cbimoꝝ euadē: et ex medicis iterficiētibꝰ: t ozt igrant̄ medicie faciētes euadere ex malitia cbimoꝝ. illō āt q̄ē ex malitia cbimoꝝ cuiꝰ vt ꝰ ē venenosa: mānifestū ē q̄ tyriaca ꝓfert i eis. Spēi aūt eius q̄ ex malitia eoꝝ est: cuiꝰ vtus nō ē venenosa. manifestū ē: qz ozt vt ingrant̄ spēs medicinaꝝ facientiū euadere q̄ faciant euadere ex eo. Et ego gdē iā exptus sū t ineni cam phorā medicinā facientē euadere ex putredine cbimoꝝ t ppter illō ego dedi illā in potu i egritudib⁹ pestilētiali bꝰ. t i febrib⁹ putridis: t miscui cū ea illō q̄ vidi eē iuuatiuū: t minuim⁹ i vnaq̄q egritudinū putrefactiōez. Crtditatē aūt cbimi digerūt medicie digerētes sīc crocus t spica t assaꝝ cassialignea t cinnamomū. ex viscositate ā humoꝝ t grossitudine coꝝ faciūt euadere medicine subtiliantes: t ex frigore cozū faciūt euadere medicie calefaciētes: t ex calore coꝝ faciūt euadē medicie ifrāntes: t ex coꝝ subtilitate faciunt euadē medicie igrossātes. CXCVI.

c Uacuatio cōis cbimi fit p illud qō attrabit ipm ex medicis solū siū alio conamie b̄ ē adiutorio. Uerūtm medicie attractiue iest q̄ si ꝓfortet euacuat ipm q segt illū cbimū: c exēplū ē medicia q̄ euacuat colerā: si ꝓfortet euacuat post colerā flegma: p⁹ flegma meloliā: p⁹ meloliā sāguinē. medicina vo q̄ euacuat hu. meloliā si cōfortet euacuat p⁹ ipm flegma. post flegma co. post colerā sāguinē t mānifestū ē q̄ cbimꝰ sāguis ñ ozvt euacuet: qm̄ qñ ipse fit malus pmutat ad vnuz cbimoꝝ q̄ sūt superfluitates eiꝰ. f. aut ad meloliā: aut ad colerā: aut ad flegma: aut ad aḡsitatem: t illō qō alterat̄ fit vnꝰ istoꝝ cbimoꝝ. Suba vo ipsiꝰ sanguis ꝓueniēs ē nāe. quappoia ūbra sumūt ex eo nutriū tū suū. t ga. gdē ꝑcepit vtz q̄ inenit medicinā sāguinē euacuātē occidi: vt ñ sciret eā ex illo aliꝰ. t postq̄ ꝑcepit eū interficiꝑcepit vt clauderet̄ ocli eꝰ: ita vt ñ apperet t inuēt eā t sciret aliꝰ t mereret̄ alter iterfectōez. i flebotōia vo t i vētosis ñ ē itētio eūo sāguis puri: sz cūo multitudis q̄ ē cū oēs hūores sūt additi fz ꝓpotōez. Flebotōia āt euacuat multitudinē cbimoꝝ ex vēis magnis: ve ptū scarificatio t vētose euacuāt multitudinē cbioꝝ ex vēis puis. t ga. gdē vocet i b̄ sermone cōes euōnes: t dic̄ q̄ sūt. S. vna eaꝝ ē illō qō euacuat̄ p medicias q̄ calefaciūt t attrabūt calefactione sōti. iste. n. medicie p superfluitatē calefactōis sue euacuant t attrabūt hūores. t cētā illaꝝ faciūt eos vapoze q̄ resoluit i aere. t gdā coꝝ qui attrabūt ipos medicie iste curūt ex loco ad locū ad que pucit. t scōa ē solo vētris p medicias: i q̄b⁹ sūt vtutes soluti. t certa ē p clystē solutiū. t q̄rta p sudoꝛ. t sa ozt gdē fit p aerē calz t cū cooptura. t cū medicinis calefacientib⁹ curē. t quinta est per vomitum. t vomitus quidem fit aut intromissione digiti aut pēne in guttur: aut per medicinam facientem nauseam: aut per medicinā in q̄ est virt⁹ fortis q̄ attrahunt̄ cbimi ad os vētris. iste g̃ sunt euacuationes cōes. CXCVII.

ñtō hic ō cāpbora.

ñota de medicis attractiuis.

ñota de flebotōia t de vētosis t scarificatiōe.

De gnaz spēb⁹ cōis cbioms.

v Ult q euacuatio ppria cuiusq chimoruz oportet q sit ex mēbris ppinqorib⁹ mēbro in quo est chimus: ⁊ ipse dterminat hāc itētionē. CXCVIII.

u Ene pme sunt que sūt iter epar ⁊ itestinū ieiunū: ⁊ vocant mesaraice. ⁊ iā ondit in eo qd pterijt q totū corp⁹ ē muscli. ipe ergo vult p illd qd ex chimis est in corpe toto illud qd ex eis ē in musculis: ⁊ residuuz sermonis ei⁹ ē intellectū. CXCIX.

s Icut pulpa colloqntide ⁊ agaricus attrahūt i stomacho qñ applicant i stomaco ex cerebro: ⁊ nucha ⁊ neruis supfluitates eorū: ⁊ sic attrahit medicina solutiua ventris qñ bibit supfluitatē ex lacerti. Et nobis qdem pparat vt ponamus medicinas in eo qd est sub vmbilico et attrahāt humores ex corpe: ⁊ vt retineatur medicia in manu ⁊ attrahit humores ex cōpore: ⁊ vt pōat medicina sub pede ⁊ attrahit hu. ex capite: ⁊ totuz illud scit ille q multum studuit in hac arte. ⁊ nō oz vt sciat illd q nō meretur illud: ⁊ fiat nocumentū ei⁹ per h q vtit illo plus q̄z sit iuuamētū per ipm. CC.

i Ste sermo itellectus est ⁊ iaz preterijt expositio eius. CCI

i Ste res sunt q digerūt chimos ⁊ q adiuuant sup digōnē eoꝝ: ⁊ q faciūt euadere a malitia eoꝝ: ⁊ q euacuāt eos. ⁊ manifesta ē ex eo qd pmissuz est curatio oīuz febriū eius qdē q ex eis ē malitia ꝯplexionis trū. sic fe. diei vni⁹. i. ephimera ⁊ fe. ethica curatio ē intrans in curatione malitie cōplexiōis calide ⁊ sicce cū eo qd infrigidat ⁊ hūectat ex cibis ⁊ potib⁹ ⁊ medicinis ⁊ iclinatōe omniū cāruz continentiū corpus ad illud qd infrigidat ⁊ hūectat ⁊ qd resoluit vaporē earuz: sicut balneatio cū aqua dulci tepida: ⁊ inūctio cū oleo violaceo: ⁊ q currūt ei⁹ cursu: ⁊ olfactio odorū frigidoꝝ aromaticoꝝ ⁊ vsus mult⁹ in potibus harum rerū facit te scire q iste est canon curationis earum. eius aūt quod est ex fe. ex putredine chimoruz est curatio composita ex eo qd adiuuat sup digōnē humoꝝ: sicut medicine quaꝝ caliditas est silis caliditati corpis inate: ⁊ cōfortatio nāe donec digerat eos: ⁊ alteratio putredinis eorū: ⁊ euacuatio eoꝝ: ⁊ ifrigidatio eius qd fac accidere febres in corpore ex calore ⁊ siccitate. ergo curatio huius generis febrium est ꝯposita ex curatōe feb. q ē malitia cōplonis calide ⁊ sicce: ⁊ ex curatōe malitie chimoꝝ. ⁊ cuz putredo multotiēs sequat opilatōes. pūatōes expirationis necariuz est in illo vt apiant opilationes ⁊ q minuat multitudinē donec eā ꝯsumat vtus ⁊ expiret a corpe. CCII

v Ult p dispōnes illud qd noiauit ex malitia chimoꝝ ⁊ p res cās q stimulāt vnāquāq spēꝝ malitie chimoꝝ. Et docuit iaz q ipse sunt duo gña vnū eorū ē qd supuenit corpi ex cibis ⁊ potib⁹ ⁊ alijs extrinsecis. ⁊ generāt chimū in eo illaudabilē. ⁊ alteꝝ ē vt i corpe sit chim⁹ illaudabilis: ⁊ sumat cibos ⁊ pot⁹ generantes chimos laudabiles. cū g pueniūt in corpore resoluit eos chios chim⁹ illaudabil ad naturā suā: ⁊ pmutat d bonitate ad malitiā. ⁊ pp illud dixit hy. Corpora q nō sunt mūda q̄to plus nutries addes eis malitiam. CCIII.

v Ult oēs cās sex ꝯtinētes corp⁹. vna q̄ꝝ ē cibi ⁊ potus: ⁊ scda aer cōtinēs. ex istis .n. est qd nocet i chimis ⁊ gñat i eis malitiā neq ꝯfert i eis: qd aūt nocet eis est oē qd gñat malitiā eoꝝ: sed qd ꝯfert eis ē oē qd destruit malitiā eorum: quod vero non confert nec nocet est oē cui nō est impressio manifesta in aliqua egritudinum. Et in istis dixit hypocras. oportet vt sumantur in potu medicine que conferant: q si non confert: ad minus tamē sit ex eo quod nō nocet: sed quando nō inuenim⁹ cibos ⁊ potus cōferentes damus ex eis quod nō nocet. Et similiter facimus in omnibus causis. CCIIII

p Roprie vo a loco i quo ꝯgregati fuerit accipiunt: quēadmōz i salubrib⁹ declaratuz est scdm tertiū ⁊ q̄rtū: maxime nobis d laborib⁹ tractātib⁹ ⁊ quecūq adiacēt alijs laboriosis dispōnib⁹.

p Roprie vo sumūtur i locis i qbus aggregāt illi mali chimi sic ostendi i libro de regimine sanoꝝ: ⁊ proprie in tractatu tertio ⁊ q̄rto illius libri cuz nos narrauimus lassitudinez ⁊ reliquas causas similes lassitudini. CXCVIII.

e Uacuantur eniz prōptius q qdez in primis venis p ventrez: qui vero in his q scdm epar per vrinas: qui vero sunt secundum totā habitudinē per sudorem: quēadmodum ⁊ qui scdz caput aut per palatuz aut per nares: aut p vtraq. q vero i thoracis latitudinibus purgat per guttur cū tussibus: q vero secunduz renes ⁊ vesicā p vrinas.

e Tenō chimoruz fit facilior qñ euacuat illd qd ex eis est i venis primis p solutionē ventris ⁊ euacuat qd ex eis est i eo quod est facilius post epar ex venis p vrinam: ⁊ euacuat quod ex eis est i corpore toto p sudorem: ⁊ qd est in capite p palatū: aut p nares: aut p vtraq sil: ⁊ qd ē i pectore euacuat illud p tussiz: ⁊ qd ē i renib⁹ aut vesica p vrinaz. CXCIX

a Ntipaseos vero cōis oīum partiū oñsio ad ea q longissima sunt.

e Uacuatio vero q fit per viā attractionis est significatio cōis oīb⁹ mēbris q sunt ex locis lōginqorib⁹ illo loco ex quo itēdim⁹ ad attractionē. CC.

d Eriuatō vo ad pxima loca.

e Uacuatio q fit p viā extractōis ei⁹ qd collectū est in membro fit ex locis propinquis. CCI.

o Mnia igr q̄cūq curant hmōi dispōes salubres vocāt cāe

e T oēs iste res q sanāt has dispōnes noiantur cāe sanitatis. CCII.

q Uēadmodū exacuētia egre.

e T oēs res q stimulāt dispōes has ⁊ addūt i eis noiant cāe egritudis. CCIII.

d E vtre vero neq ledentia nec adiuuantia.

r Es ergo q nō nocet nz ꝯferūt eis: noiant nz cāe sāitatis nz egritudis. CCIIII

Fundación Uriach

r Eo gbus nō est ipressio manifesta: neq; in sanitate neq; in egritudine: pole est vt nō noient cause penit⁹: verūtamē hec speculatio est egrediēs ab arte medicine: t occupatio cū ea ē ex opatiōe medicox sophistax: g finiunt vitas suas i fantasia t sophisticatiōe p fmonē in nominib⁹. t negligūt ꝯsiderationē in eo quo fit iuuamētū i medicinis: t via cox est vt noient medici fmonis. Medici vo scōz vitaté sunt medici opatiox. ex opatiōe istox est occupatio cū ꝯsideratiōe in eo quo fit iuuamētū i medicina. t qñ intelligūt illud quo idiget ex itērōib⁹ rex nō curant qlr sint noia. CCV.

o Stendit Ha. in alio libro ex libris alys suis q occupatio cū noib⁹ est supflua cū q non fit iuuamētū qñ itentiones sūt itellecte: t oñdit i libro suo de noib⁹ medicinalib⁹ q res q nō ꝯferūt neq; nocēt sunt ex causis dispōnis terticq; dicit neq; sanitas neq; egritudo. CCVI.

c Onfortatio et nutritic sūt capitulū medicine qō administrat i eo q iā sanat⁹ ē ex egritudine: t noiatur illud regimē ꝯualescentis: t in senectute noiatur illō retentio residui vite senis: t inter ꝯfortationē t nutritōez est dria. cō fortatio qdē ē illud qō addit in vtribus membrox: nutritio vo ē illō qō mutat t digerit fz q oz: t cū qlitate q oz t qō nutrit. CCVII.

v Ult q iā exgste persecutatus est doctrinā regiminis ꝯualescētis et retētionis residui vite senis in libro suo q nominat regimen sanitatis seu ſgeniū sanitatis: t q illud qō dicit in libro hoc ē abbreuiatio illius. CCVIII.

q Uod ipse dixit: cōmunicāt ꝯualescētes ex egritudinib⁹ t senes: verū

O test āt aliqs easp nz cās appellare oio q̄les sūt multi sophistax negligētes qdē ipax rex inuenire dīaz. in noib⁹ vero plurimuz tpis cōsumētes.

c T pole ē vt non noient cause oio sicut faciūt multi sophistarū ex eis q negligūt speculatiōez i inuēriōe diuersitatis sūme rex: t finiūt vitā naz in noibus. CCV.

d Jcrū ē āt amplī⁹ i alijs negocijs ad uersus eos: pser uatia qdē spēs artis tal ē.

e T iā locut⁹ fui in alio libro ab isto fmōez n. ꝯgerpo fitū isto in ōstructōe istox dictorūz. CCVI.

r Eſūptiua vero t enutriēs in ꝯualescētib⁹ ex egritudib⁹ t senib⁹: q̄lis vero ē t cox dispō ta q bus cās maxie ad id quo fz nāz est reuertunt.

i Im ꝯplcui nāra tōez spēi medicie dcē cū ꝯseruatiōe t ex medicia ē spēs alia q̄ no⁹at confortatio t nutritio: t vtimur ea in eo q sanat⁹ est ex ifirmitate t i senectute. CCVII.

p Erfecte qdē i terapētice facilitatis litteris ōmōstratū ē: p capitula ꝯo dicat t nūc.

e T iā oñdi illō i libro ō īgēio sānitatis ōclaratōe ꝯplēta: dispōnē āt corpox istorū t ex qb⁹ cās redeāt ad dispōnē naturalē ego suz narrās tibi cū abbreuiatōe

causē in eis diuersificantur in conualescentibus quidem egritudines: t qō cuz eis accidit ex volozib⁹ cōminuūt et sanguinib⁹ t spiritib⁹ ipsox. t ex humiditatib⁹ sparsis in mēbris q̄ rozāt mēbra radicalia: t oia q̄ accidunt eis ide sunt p accidēs nō nālia in eis: t ppter illud possibile est vt destruātur oia accidētia. t itex est manifestuz q fit in mēbris cox ppter istas res malicia cōplexiōis q̄ facit vtutes cox debiles: t pp paucitatē sāguinis in eis t debilitatē vtutū fit qō vicit sup totū corpus frig⁹. senū vero corpora radicalia frigida sunt t sicca nā t sanguines cox sunt paucisqs calox in eis inat⁹ iā debilitat a digestione ei⁹ qō aduenit corpori ex potu t cibo: q̄propter aggreganf in corporibus cox humiditates mlte t humores crudi. et pp istas res debilitanf in eis spiritus tres. t dominaf in eis sup eos debilitas nature: t fiūt corpora cox frigidiora nā q̄s fuerir. Jā ergo declaraf per illud qō diximus ꝯuenīē tia corpox ꝯualescētiū t corpox senum in paucitate sanguinis t spiritū t siccitate mēbrox spūaliū radicaliū t debilitate virtutū t victoria frigoris supra totū corpus t ppter illud ponit Halienus canonez curatōis vnū i ꝯualescētib⁹. t senib⁹ t ppter illud oz vt discernas ipsum t ap propries conualescētes scōz cās faciētes in eis: t appropries senes scōz causas agētes in eis: t iā declaratum est q causē dispositionis istox sunt alie a causis dispositōis illorum. CCIX.

o Portet vt regātur regimīe eq̄li in vnaquaq; causax sex q̄ sunt aer cōtinēs: cibus t potus: motus t ges: somnus t vigilia: t euacuatio: t cōstrictio: t accītia alie. verūtamē Halienus dixit in illis tria vt significet ſuper residua p ea: t dixit ex spēb⁹ pticulariū motus vebitionē t deābu-

s igit dispō ē tal⁹ bon⁹ qdē ē sz pauc⁹ sāguis: t cū eo vital q appellaf splis t aial. ipse vo solidi partes sectiōes: t ppterea virtutes eax ōbiliores t infirmiores t ppter has totū corp⁹ frigidi⁹.

d Jco g̃ q dispō istorū corpox. i. ꝯualescentiū t senū ē q sāguis q est i corporib⁹ eorū ē sāguis bon⁹: verūtñ q̄titas ei⁹ ē pua: t silr ēt ē dispō splis vitalis t aialis. mēbra vo cox fira sunt t sicca: t pp illō vtutes cox sunt ōbiles: t pp ōbilitatez barūz virtutūz totūz corp⁹ ē frigidi⁹. CCIX.

c Ause vo salubres eā q dcā ē corrigētes dispōnez vno qdē capiovt apphēdant q̄cūq; pfectā t velocē digōnē opant. fm ptē vo i moderatis motoib⁹ t cibis t potibus t sōnis sūt materie qdē motionuz: sūt suspēsiōes t deābulatōes t fricatōes t lauacra

q Uod si vis vt aggregē tibi cās q̄ rectificāt hāc dispōnem t attrahunt habēti ipam sanitatez: tunc sunt oia q̄ adiuuant ad hoc vt supplicniat corpi nūtrimētum velociter custodies t si amas vt distinguam tibi eas: tunc sunt motus eq̄les et cibus t potus eq̄lis t sōnus eq̄lis: et spēs mot⁹ sunt in vebitione et deambulatōe et fricatōe et balneatione. CCX.

lationem vt significet super omnia particularia motus: & intelligant ex particularib⁹ mot⁹ particularia etiã vniuscuiusq; cãp sex: & pscrutat⁹ est exgsite sermonẽ in eis i duobus libris: quoꝝ vnus est liber de ẽgenio sanitatis & alter est de regimine sanorum. CCX.

q Uando tu administras in regimine sanitatis ꝓualescẽtis & retẽtionis resi dui vite senis cibũ & potuꝫ eq̃lem in q̃itate sua & sua qualitate & bonitate digestionis eorum & administras somnum equalẽ & motũ equalẽ facile que ꝓfortãt mẽbra eoꝝ: & expirare faciũt illud qõ aggregat in eis ex vapore aut pvebitionẽ: aut per ambulationẽ: aut p fricationẽ equalẽ: aut p balneationẽ aut p duo ex istis: aut per plura duo bus. & vides eos q̃ iaꝫ rectificati sunt p ea rectificatiõe multa post administrationes eoꝝ tũc precipe eis vt iquirãt ꝓuersationẽ in pauco ex eis in quo cucurrit ꝓsuetudo eoꝝ ꝓuersari: & ingrediant in eo paulatim: & gradetur i eo donec redeãt ad cõsuetudinẽ eoꝝ ex operationibus quas ꝓsuetuerunt. CCXI.

i Am sciuisti ex canone curationis cõmuni. s. ex curatione ꝓtrary p cõtrariũ. q̃ cuꝫ virtutes ꝓualescẽtiũ & senũ sint debiles idigẽt cibis humidis velocis digestionis: sicut sunt forbitiones: & aqua pullorum: & ius gallinaꝝ. & quoꝝ in frigidaꝫ cõplexio: idigẽt calefactione mẽbroꝝ suoꝝ cum cibis: quapropter oportet vt illud quod das eis in cibo ex eis non sit frigidũ: & gradare eos in istis rebus ex minori ad plus paulatiꝫ: & similiter oportet vt facias in motibus & vnaquaq; causarum. CCXII.

r Ectior potuũ ꝓualescẽtib⁹ & senibus est vinũ tẽperate cõplexionis: & nõ est sup te siue sit antiquum siue nouũ postquã sunt signa equalitatis apparẽtia in eo: & sunt illa que numerauit color quidẽ albus aut declinis ad rubedinẽ sed in substãtia est claꝝ lucidũ odor vero est bonus cũ eq̃litate: sed sapor est nõ mortui saporis nec fortis valde: sed mediũ est iter ponticitatẽ & stipticitatem: & inter amaritudinem & dulcedinem. CCXIII.

i Ste sermo tolerat duas expõnes. vna caꝝ est vt velit omnes canones curatiõis. & altera ẽ vt velit totũ quo regantur cõualescẽtes & senes. prima vero expositio est sermo cõmunis quo facit nos rememorari totius quod narrauit in hoc libro: & propter illud posuit eum sigillationem eius. Expositio autem secunda est sermo ꝓpꝛius quo facit nos rememorari q̃ corpora cõualescentium & senum cum sint frigida: indigent eis que calefaciũt ea ex cibis & potibus & motu: & reliquis causis calefactione equali. & si sint debilia indigent eis que confortant ea ex cibis & potibus & speciebus exercitij. & cum sint diminuta ex sanguine & spiritibus indigent eo quod addat illud in illis ex cibis & potibus: & bonitate digestionis: & exercitio & gaudio. Et eius sunt species multe: sicut aspectus rex boni aspectus. sicut celũ & stelle & aque et colores boni et status alti: & vasa pciosa: & que bonam faciũt animã ex narrationibus faciẽtibus ridere: & que faciũt super animã leticiã & suffumigatio bona: et odores delectabiles: et reliqua que sunt illis similia. & cum sint mẽbra illoꝝ sicca: eis indigent que humectãt ea. in cõualescẽtibus quidẽ afferãt cambiuꝫ eius qõ resoluerũt dolores ex eis & humoribus: in senib⁹ vero extrahãt cum facilitate illud qõ aggregatur in corporibus eorum de superfluitatibus: et iquirãt calefactio membroꝝ & ipsorũ humectatio cum cibis & potibus ꝓueniẽtibus et fricatione & balneatione: & similibus istis ex illis que quando ponis illas radices sunt sustentamentum tuũ. & vtens vnoq̃q; particularium scõz secõsequeris itẽtionẽ tuã quesitam. Et cum post Galienuꝫ & Diascoridẽ. sint herbe inuente ylti mi inuamenti velocis valoris: sicut valor camphore i egritudinib⁹ pestilentialibus calidis: & muscus in egritudinibus pestilẽtialib⁹ frigidis: & sic velocitas herbe aphrodilli cui⁹ flos similatur celesti facientis cuadere ex punctura scorpionum: & ex morsu serpentum & viperarum: donec dicitur q̃ qui bibit ex ea aliquid: & mordet ipsum vipera aut serpens aut scorpio: non sentit per eos dolorem: & si esset ex rebus que sunt deteriores istis reb⁹ & malignores eis. & qz ita stat anno vno quod nõ imprimit in corpus ei⁹ venenum, tunc iam possibile est vt sint etiaꝫ medicine que prohibent a velocitate senectutis scilicet a frigore mẽbrorum. & siccitate eorum: & plongetur per illud vita hominis quando regimen eius fit bonum: sicut dicitur q̃ homines vixerunt centum annis: & vnum qõ inuenitur in illo est medicina inda. & nominatur tripherata. ꝙ sa nãq; bonam efficit digestionem & colorem bonum. & prolõgat iuuentutem tẽpore & spacio lõgo quãdo cũ vsu eius bonũ est reliquus regimen. & forsasse illi q̃ diu vixerunt inuenerunt iã medicinas q̃bus plongate sunt vite eoꝝ: quaꝝ cognitio nõ peruenit ad grecos nec ad aliquez eoꝝ q̃ venerunt post eos vsqꝫ hodie: & forsasse illud inuenietꝫ in eo

suaue: i gustu ꝙo nec aquosũ oio nec aliquã vehementem qualitatẽ oñdens: nec stipticam: nec amaram nec dulcem.

p Otus aũt recti or eis est vinuꝫ cõle iter antiquũ & nouum: & qñ aspicis ipsum vides ipm clarũ lucidumꝫ & color ei⁹ aut albus aut declinis ad rubedinẽ & qñ ipm odoras inuenis ipsuꝫ bõi odoris cũ equalitate & qñ gustas inuenis ipm saporis non mortui neq; fortis valde dõec ñ sit vicẽs sup ipꝫ põticitas aut stipticitas aut amaritudo aut dulcedo. CCXIII

d Ictũ est autez vt mõ dixi i terapẽtica facultate ãpli⁹ super bis.

e Tiã narraui oẽs istas res sicut dixi pauloañ nãratõe magis exposita hac in libro de ẽgenio sanitatis. CCXIIII

qō futurū est ex tē, pote.naz qñ tripha est ſm q̄ dixim⁹ tunc pole est inuenire q̄ ea ē magis vltimum. verūtamen non ē possibile omnino inuenire medicinam prohibentez a morte vllo modo ⁊ conseruantem vitam semper. Halienus aūt demōstratione probauit i. a etatu primo de regimine sanitatum: q̄ hres est impossibilis in natura hominis cum sit ꝓpositus ex spermate ⁊ sāguine mēstruoso. ☞4.

i Am palaz dixit Hal. in ſ sermone illō ad quod itendim⁹ de hoc q̄ noiauim⁹ hunc librum artem paruam: ⁊ q̄ ipe nominauit ipz hoc nomie vt significet: qz in eo sunt sūme totius artis medicine quam exposuit in libris suis ⁊ non noiauit eum hoc nomie per comparationē ⁊ eius ad librum de ingenio sanitatis solū licut putat cui non est intellectus. ⁊ ista sunt nomia librorū eius in q̄bus docuit artem medicine ſz expositionem ⁊ determinationez: ⁊ dicit itentiones suas in eis cuz conditionibus suis. ☞5.

a Udi ordinē librorum in q̄b⁹ pſcrutatus est exquisite Halienus doctrinā artis medicīe. ☞6.

i Sti tractat⁹ omnes sunt pendentes ⁊ precedentes cuz cōplexione. ☞7.

e Li. cet lege ⁊ vide librum de virtutib⁹ naturalib⁹ p⁹ duos tractatus primos ō complexione. ⁊ lege añ istos duos prios tractatus libruz de

n Unc.n. pcurrere nō oia pticularia nobis ꝓpositū erat. solūmō ꝙo remēorari capitula. i alijs .n. negocijs fecim⁹ tractationē q̄ pscribēs quidē quot sunt ⁊q̄lia determinabo orationē in eis.

e T nō ē ītētio mea in hoc libro vt narē oēs res particulariter. verūtñ nō itēdo i hoc libro nisi vt rememorer summas ei⁹ qō exposui ⁊ oñdi i libris meis alijs: ⁊ ego sum dicens illos libros alios quot sunt ⁊ q̄ sūt. ⁊ distiguaz vnūquēq̄z eoruñ: diſi abscidā: postq̄ narrauero illō. libruz istum. CCXV.

d Jctū igit̄ qō ē ꝓpr⁹ qñ ē vn⁹ alⁱ⁹ liber in quo de cōstitutiōe ⁊ inētione artis medicine tractauim⁹. añ cedūt autē euz duo priores q̄ sunt de artiū cōstituti⁹ e. ſz bi nūc explero cor̄ numero que sine tractiōe sūt opationū.

Uz dixi paulo añ: qz i ego scripsi tractatū i quo narraui q̄lit̄ elevata ē medicina ⁊ pcedūt hūc tractatū duo tractat⁹ i q̄b⁹ narraui ēntiā oiuz artiū: verūtñ isti tractat⁹ cum hoc tractatu quorū ista ē ꝓsumatio sunt p̄ter libros quos edidi scōz exponē ⁊ dilatatōez i sermone. illoruñ aūt librorūñ iste sunt ordinatiōes. CCXVI.

d Ebis q̄ō igit̄ q̄ scōz by. sunt elemēta vn⁹ liber ē: post añt cū tres de cōplexiōib⁹ quorū duo qdē de bis q̄ i aialib⁹ sūt cōplexionibus: tertⁱ⁹ aūt de bis q̄ i pharmacijs. Jōq̄z ⁊ de simplicib⁹ pharmacoruñ virtutis operi possibile est scire pfecte si nō diligēter studeas legere tertiū de cōplexiōib⁹. Est aūt ⁊ alⁱ⁹ liber ꝓpr⁹ sequēs duos primos de cōplexiōib⁹ q̄ de anomala discrasia i. ribit: hūc ūt simili⁹ alij duo q̄z parui. hi qdē de cōpositiōe optima corpis: hi ꝙo de bona bitudine.

Rimus liber corpz est in quo narraui

p eē elemētoruñ scōm sentētiaz hypo. ⁊ post eū sunt tres tractat⁹ in q̄b⁹ narraui eē cōplexiōis. narraui qdē in duob⁹ tractatib⁹ primis ex eis eē cōplexiōis aialiū ⁊ narraui in tertio eē ꝓplexiōis medicinaruñ simpliciū ⁊ ꝓpter illud fit impole aliquē intelligere libruñ meū de virtutib⁹ medicinaruñ simpliciū se cūdum q̄ oz si nō añcedat ⁊ legat tertiū librum meū de cōplexiōe: ⁊ pscrutet̄ exquisite itellectū ei⁹: ⁊ post eū ē tractat⁹ vnus punc q cōtinuat̄ cū duob⁹ tractatibus primis libri mei i cōplexione: ⁊ inscriptio ei⁹ ē de cōplexiōe mala diuersa. ⁊ duo alij tractat⁹ quoꝝ vn⁹ iscriptio ē ō meliore bitudine corpis: ⁊ alteri⁹ ē i scriptio de bona bitudine corpis. CCXVII.

Ripartita ē alia opatio de virtutibus

t naturalib⁹: quā sine p⁹ duos de cōplexiōib⁹: sine post eū q̄ de elemētis legere q̄s velit potest hoc cōsequi.

e T post libruñ de cōplexiōib⁹ ē liber alius i quo sūt tres tractat⁹ quibus narraui eē virtutū naturaliū: ⁊ possibile est post hoc vt legas hūc libꝝ postq̄ legeris duos tractat⁹ primos de cōplexione: ⁊ postq̄ legeris tractatū i quo narraui eē elemētoruz: vt sit lectio tua scōz ordinē priuñ. CCXVIII.

p Ost hūc aūt in mīris opib⁹ de aialib⁹ operationibus tractauimus.

T sūt mihi post hūc libruñ libri mīri in

e quibus narraui esse operationum animalium CCXIX.

Uomiā autē ⁊ in demōstrationib⁹ eorū nō parua vtilitas ē que per anathomiā apparent: primuz in illis exerceri oportet. Est autē prima ⁊ vtilissima quedā coruñ que vocatur anathomia disputatio ⁊ dispositio. ⁊ alie cū ea multe. Jn duobus qdez de anathomie diuersitate: i vno autē de ea q̄ mortuoꝝ anathomia. post hos aūt duos de ea q̄ viuoꝝ: in alijs autē gbusdā scōm partes introductio [illegible] de ossibus: ⁊ eā q̄ de musculis est anathomia: ⁊ eā que neruoruñ: ⁊ eā q̄ arteriaꝝ ⁊ venaruñ: ⁊ qdā tales alij tractatuli sūt: ⁊ ii scōm naturā q̄ i arterijs sāguis.

Erūtamē cū i demōstratōe sup ea q̄ apv parēt i anathōia iuuamētū sit nō puū: oz vt añcedat studiū i anathōie libris: ⁊ magis cōsecutiu⁹ liborꝝ in q̄b⁹ narraui anathomiā ē: liber curatiōis anathōie: ⁊ post ipz sūt libri alij mīri ex q̄b⁹ sunt duo tractatus in

elementis. z is.

v Utq; si ei p⁹ lib⁹ de virtutibus aialibus libri multi. z i 9.

l Liber cu rationis anathōie ē. xv. tractat⁹ et tractat⁹ q̄s posuit discipulis sunt v. q aggregati sī i libro vno t nominat post illud anathomia parua. CCXX.

i Sti sūt q̄ tuor tractat⁹ q aggregari sūt t nominant libri vocis. CCXXI

i Ste ē liber non⁹ tractat⁹ t tractatū decimū fecerūdēdo de dubitatiōe q̄ dubitabant gdā boies sui tpis. zzz

l Liber d⁹ iuamētis mēbroꝝ ē decē et septem tractatus. zzz.

v Naqueqs hāc diuisionū ē q̄tuor tractat⁹. zz4.

i Lud qđ cōsequī ē. q: posuit hūc tractatū verū ꝓmisit illum t dimisit ipm t mortu⁹ est sine ipo ꝑz capi. octogintaseptem annorum. zz5.

v Nusqsqz horum libroꝝ est .3. tractat⁹. zz6.

e Eptē tractat⁹ nominant cathagences. t dē nominant alme amur⁹ qb⁹ dixit medicinas componitas ꝑz memoria patientia. CCXVII

quibus narraui esse eius qđ edit in anathomia đ diuersitate t ex eis est tractat⁹ in quo narraui esse anathomie aialiū mortuorum: t ꝓtinuātur eū eo duo tractat⁹ in qbus narraui eē anathomie animaliū virorū. Et ex eis sunt tractat⁹ alij quos posui discipulis in anathomia ossiuz t lacertoꝝ t neruoꝝ t venarum nō pulsatiliū t pulsatiliuz t tractat⁹ alij similes istis: t ex eis qui igrediunt in ordine istoruz est tractatus in quo ostēdi q̄ sanguis est retēt⁹ i venis pulsatilib⁹ natura. CCXX.

d Emōstrātes ipas operatiōes duo qđē sūt de musculis t motibus: tres aūt de thorace t pulmōis motu. post hos q de respirationis cāis quos segtur q đ voce.

e Sic aūt operationum narraui in duob⁹ tractib⁹ i qbus narraui motū lacertoꝝ. Et tres tractat⁹ sī in qb⁹ narraui motū pectoris t pulmonis: t segtur hūc liberuz liber noster de cāis respiratōis t post hūc sūt tractatus quos edidi de voce. CCXXI.

d Ē principali aūt t de alijs oib⁹ q̄cūq; circanāles aut aiales operationes q̄rūtur: i mīriptito opere manifestauim⁹ qđ đ hy. t platonis dogmatib⁹ iscripsimus.

e Sic āt ꝟtutū q̄ noiantur regitiue ex virtutib⁹ aie t reliquoꝝ đ q̄ b⁹ ē necessaria igsitio de eē operationū naturaliū t aialiū ostēdi in libro i quo sūt tractat⁹ mīti: quoꝝ iscriptionē posui đ sentētijs hy. t platōis. CCXXII.

T but⁹ gñis sunt q̄ t i

c cōsideratiōe q̄ ē de spmate scripta sūt singularitates t adhuc que de hyp. anathomia: que omnia quidez de vtilitate mēbroꝝ sequitur operatio.

T ingrediūtur in hoc genere doctrine duo tractatus quos edidi de spermate: t liber de anathomia hy. deiñ post istos libros oēs sequitur liber de iuuamentis membroꝝ. CCXXIII.

a Đ cognitiones āt egritudinū t que đ patiētib⁹ locis: t que de pulsib⁹ operatō vtilis exīstit scōz quā t p̄cognitiōes docem⁹ antecedūt autē eū qui de pulsib⁹ duo libri q đ vtilitate pulsuuz. hic āt qui de pulsib⁹ in quatuor ptes diuisus ē: prima qđē de differētijs eoꝝ. scōa de cognitōe: tertia đ bis que i pulsibus causis: t quarta de ea que per pulsus p̄ cognitione huius generis est.

e X libris autē qb⁹ fit iuuamētū i cognitiōe egritudinū ē liber cognitiōis egritudinū mēbroꝝ interioruz patiētiū: t ex eis ē liber de pulsu i quo narraui ꝓnosticationez q̄ fit ex pulsu. Et aūcedūt liberuz pulsus duo tractat⁹. quoꝝ vn⁹ ē in necessitate respiratiōis: t alter in necessitate pulsus. Liber āt noster i pulsib⁹ diuidit in q̄tuor diuisiones. i cui⁹ prima diuisiōe narrauimus spēs pulsus. t narrauimus i scōa qualr cognoscunt ille spēs: t narrauim⁹ i dione tria cās facientes illas spēs. t narrauimus in diuisiōe q̄rta ꝓnosticationē que fit ex illis speciebus. CCXXIIII.

e X hoc gñe ē q i introducēdis đ pulsib⁹ scriptus ē. In mēte āt hēo t aliū facere liberuz vnuz velut icisionē oiuz. quē artez de pulsibus flue epithoma inscribā.

e T igredit i hoc gñe tractatus quē posuimus introducēdis i pulsu. Et ego q đē i mente hēo vt ponā tractatū aliū i quo sūmati ponā toruz qđ dixi i istis tractatib⁹ q̄ sunt đ pulsu t forsitā ponā iscriptōz illi⁹ tractat⁹ aut artē pulsus. aut sū mas eē pulsus. zz5.

v Tilia āt ad hāc iscriptionē sī ea q̄ p cōmēta t indicia eius q de pulsib⁹ archigēis liber dcā sī. Ad p̄cognitiōes. āt vtillima maxime q̄ crisis opatio: aūcedit āt hāc q̄ đ creticis. ꝑz q̄ de disnia t ad cognitiones p̄ritis dispōis: t ad cognitiones futuroꝝ bonoruz vel maloruz circa laborātē vtilis exīstit.

e T ex his qb⁹ fit iuuamētuz ex hac scia sī tractatus in qbus exposui illō qđ dixit archigenes i pulsu: t qđ exptus ē: et oīdit rectuz eius ex eo qđ errauit vel narrauit. libri aūtē qbus fit iuuamētuz i ꝓnosticatōe magis vtilim⁹ eoruz ē liber crisis: et p̄cedit ipm liber đ creticis dieb⁹: et lib⁹ quē edidi in malicia respirōis q̄ fit iuuamētuz i cognitōe rei p̄ritis et i ꝓnosticatiōe rei future ex bono aut malo quod accid. āfirmo. CCXXVI.

Jurlach

Egregati sūt isti tractat⁹ septez in libro vno ⁊ no-
a minatur liber cāx accidētiū. CCXXVIII.
Ipse aūt dicit i libro de igenio sanitat⁹: oz vt legaī
i p⁹ librū ō igenio sanitat⁹ liber ō medicis cōpositis:
⁊ oz vt leganī medicie simplices añ libx ō igenio
sanitatis. CCXXIX.
Docuit p hūc ser-
d monē modum
nēcitatis q̄ ē de
arte dialetice in arte
medicine. Manifestū
est. n. q⁹ nō scīt rectū ⁊
certum: nec rectifica-
tur ab errore nisi per
artem dialecticam so-
L. CCXXX.
i Am feē B ga. in
duob⁹ tractati-
bus q̄s noiauit pauitas
librox vel nomiatio li
brox gal. Et ex libris
quos dixit i B loco ⁊ li
bris quos dixit i noia-
tiōe librox suox: ⁊ sūt
illi q exierūt ab arabi-
ca ligua vel ad arabicā
liguā: ⁊ ē pmū eox ad
illud ad q̄ vocat nēci-
tas i doctrina art⁹ me-
dicine. ⁊ ex eis sunt q̄s
non vidi vsq; ad diem
hūc: sīc librū in quo ex-
posuit illud q̄ dixit ar
chigenes in pulsu: ⁊ sīc
libri ei⁹ in anathomia
byp. Et ab istis duob⁹
libris fit excusatio p il
lud q̄ oīdit i libro suo
de pulsu: ⁊ p id q̄ ostē-
dit in libro suo de ana
thomia: Et silr fit excu
satio p canones q̄s di-
xit i q̄nque tractatib⁹
pmis medicinax sim-
pliciū a toto illo q̄ po
suerūt q venerūt post
eū ex medicis q̄s ostē
dit se inēisse. Et silr fit
excusatio p librū suū ō
crisi: ⁊ p libx de igenio
sanitatis a libro suo de
febrib⁹. Ipe. n. exgsite
pscrutat⁹ ē eē febriū in
bis duob⁹ libris: ⁊ scōz
hanc viā nēce ē tibi vt
intelligas intētiōes galie
ni: ⁊ agas cū eis: ⁊ addi
scas artē medicie scōz
q̄ magis cōpletū est.

¶ Expl. cit cōmentum Daly filij Rodbō sup Tegni galiēi: i quo ipe Daly exponit librum galieni archiatros filij Abical: q noiaī Micro tegni idest ars parua.

Tq de simpliciū
e pharmacox virtu
te sunt quox pri⁹
memini. ⁊ hi q de cōpōne
pharmacox.

Tvndecī tracta-
e tus i q̄b⁹ narraui
eē medicinax sim
pliciū: ⁊ iā vtrim⁹ eos añ ⁊
decē septē tractat⁹ i q̄bus
narrauim⁹ cōpōnes medi
cinax ⁊ eē compositionis
cax. CCXXVII.
b Ec igīt oia ⁊ cuz
eis sunt q̄dā ad co
gnoscēdū vtilia: quēadmo
dū ⁊ q de pcatarticis cau
sis: ⁊ q de medicinali em-
peria: ⁊ q de subtiliāte die
ta: ⁊ ampli⁹ q de phlebo-
tomia ad emalcru vl̄ ptra
erasistratū: ⁊ q de his q p̄-
ter nāz tumoz⁹ sunt: silr
aūt ⁊ alij q de multiplici-
tate humox: ⁊ alij q̄dē ta
les: oium aūt vtiliores ad
terapenticē mercedē sūt ⁊
q de egritud. nuz dīa: ⁊ q
de accidēt⁹: ⁊ tertius de
bis in quo cās egritudinū
tractauim⁹ cū q⁹ alij tres
in q̄bus q̄ in accidentibus
causas cōmentauimus.

T oēs isti libri ⁊
e tractat⁹ alij cū eis
singulares ē neēe
vt leganī ⁊ reganī ⁊ ppa
renī: ⁊ ex eis ē tractatus i
quo narraui eē cāx primi-
tinax: ⁊ ex eis ē tractat⁹ in
experientia medicinali: ⁊ ex
eis ē tractatus i regimine
sbtiliāte: ⁊ ex eis ē tractat⁹
i flebotomia venax i quo
cōtraditi erasistrati: ⁊ ex
eis ē tractat⁹ i apostema-
tib⁹: ⁊ ex eis ē tractatus in
multitudine humox: ⁊ alij ex eis qui sunt simi
les illis: ex q̄bus nō est excusatio in intellectu li
bri de ingenio sanitatis: ⁊ tractatus quo narra
ui egritudines: ⁊ tractatus i quo narraui ac-
cidētia: ⁊ tractatus tertius in quo narraui cās
egritudinū: ⁊ tres tractatus post illuz in q̄bus
narraui causas accidentium.

Ue de terapentice sequantur metho-
q do scripta sunt a nobis singulariter ⁊
que de operatione.

Tsequtur hos libros liber de igenio sa
e nitatis: ⁊ liber de regimine sanox.

Uoniā aūtē ⁊ ante omnia hec exerceri
q oportet in ea q̄ de demōstratione ope-
ratiōe logice futurā opari aūtē i ea q̄ ad
optimā heresim demonstratū est operatione.

Tiā ostendi in tractatu in quo narraui
e melius ingeniū. q: opz ante hos libros
oēs vt exerceanī in libro meo quē edi-
di in demonstratione qui vult vti hac arte per
viam ratiocinationis ⁊ exerceri in ea.

Et alijs aūt ꝓscriptionibus ⁊ rememo-
d rationibus quas scripsimus nō necesse
est tractare nūc de oīb⁹ futuros dicere
alios forsitan i vno vl̄ duob⁹ libris iscriptionē
habituris Galieni de ꝓpr̄ijs ꝓscriptionibus.

Eliquos aūt libros ⁊ expōnes q̄s edidi
r nō cogit me aliquis dicere in hoc loco.
quū de consilio meo est vt applicē oēs
eos in tractatu vno aut in tractatibus duob⁹:
⁊ ponam inscriptionem libri galieni. in reme
moratione librozum suozum.

¶ Incipit libellus de diuisione librox galieni

Estatur galienus in cōmentarus supra di
cta hyppocratis se librū ꝓposuisse de ordi
ne legēdi suos libros: ⁊ lz hic in fine hui⁹
libri Tegni multos numeret libros quos
cōposuit ⁊ ordinē legēdi aliquox tradat:
verum ex hoc non habetur totus librozū
numerus neque totus ordo. vt ergo hec
duo habeanī: opē pciū vtile eē duxi ꝑ sub epilogo dcā ga
lieni i illo libro ꝑz gētilis mētē i mediū adducere. Dico q̄
i pmis q⁹ ga. cōposuit libros de q̄busdā pcedētib⁹ ad sciaz
medicine: ⁊ sūt numero tres: i q̄b⁹ isinuat docet ⁊ ōclarat
quō medicīa ipa ⁊ q̄libet alia scia doceri ōbeat: vt ipe dīc
i fine hui⁹ iā dixi paulo añ. q: ego scripsi tractatū i q̄ nar
raui q̄lr ē medicina. ⁊ pcedūt hūc tractatū duo tractat⁹ i
q̄b⁹ narrauī rēnā oīs artis. Et feē librū ō ōmī atōe seu
artiū ꝓstitutōe q liber logica q̄dā ē ō q̄ mētione feē i fine
h⁹ tertij libri vbi dixit. Et iā oīdi i libro i q̄ narraui meli⁹
igēiū. q: os añ hos libros oēs vt exerceaī i libro meo quē
edidi i ōmī atōe q vlt vti hac arte p viā rōcinatōis ⁊ exer
ceri i ea. ō q̄ libro ēt mētione faē tertio ō simplici medici-
na. c. vltio. Scōs ē q̄ sit medicox laudabil⁹ secta: ⁊ sic ē li-
ber ō secta. Tertij⁹ ē vocabulox sine nolum medicinaliū
expō: ⁊ sic ē liber q noiaī ō noib⁹ medicialib⁹: ō q̄ mētoz
faē scōo de dīys febriū: illo caplo. Sz qm ⁊ feē libros de

medicina vel de ꝑncipys gbuſdã medicine:ꝛ ſic eſt liber dictus introductorius.aut de tota medicina:ꝛ hoc duplr vel in cõi:ꝛ ſic eſt liber iſte tegni quẽ nup emẽdauimus: vel i ſpãli de ſcibilibus ꝓticularibꝫ ꝛ determinatis.ꝛ qz medicina ẽ ars opatiꝫ ꝛ mechanica pace doctrine buiꝰ diuerſiõ ꝟſiderat ſubz finẽ ꝛ modũ iducẽdi finẽ in ſubz teſte Auerroi ꝑmo collectorꝫ.ſubz aũt qõ ẽ corꝑ humanũ ꝑma aphoriſmoꝝ cõmẽto ꝑmo:bz ẽtuor cãs.libri igiꝭ galieni gdã fũt de cã mãli ſiẽ liber de elementis.elemẽta .n.mã ſunt mixtoꝝ corꝑoꝝ teſte ꝑncipe ꝓma ꝑmi caplo de elemẽtis:ꝛ caplo de cõplexionibꝰ:ꝛ liber de cõplexionibꝰ:ꝛ tertio liber de humoribꝰ:de quo mẽtionẽ facꝫ:ſcõo de ꝟtutibꝰ nãlibus.ꝛ huic libro de humoribꝰ annectiꝭ liber de ſpermate:qz ex bis.ſ.humoribꝰ ſperma bz originẽ ꝛ ꝑncipiũ teſte auicẽna de cauſis ſpmatis:de quo libro ẽt in fine buiꝰ meminit cũ dixit:ꝛ igrediunꝭ in B gñe doctrine duo tractatꝰ quos edidi de ſpmate:neqꝫ me fugit hũc libꝝ poſſe alibi collocari:ad hũc etiã libꝝ accedit liber de colera nigra.ꝛ ad hãc cãm mãlẽ adhuc ꝓtinet:liber de medicatiõe anathomie:cuiꝰ etiã meminit in calce huius terty libri:ꝛ iſtoꝝ ẽt.ſ.de anathomia viuoꝝ ꝛ de anathomia mortuoꝝ cũ ingt:ꝛ in eis eſt tractatꝰ in quo narrauit eẽ anathomie aialiũ mortuoꝝ:ꝛ ꝓtinuanꝭ cuꝫ eo duo tractatꝰ in gbꝰ narrauit eẽ anathomie aialiũ viuoꝝ.de gbus etiã teſtaꝭ tertio iteriorꝝ caplo ſcõo.accedit etiã ad hos liber de vtilitate ꝑticulaꝝ:cui adheret liber de dꝛia organicoꝝ ꝛ ꝟſimiliũ mẽbroꝝ.Sũt iſuper libri de cã formali .ſ.cõplexione:ꝛ eſt liber de cõplexione:ꝛ ẽ liber de cõplexionibꝰ ꝛ de malicia cõplexionis diuerſe:de gbus in fine buiꝰ dicit.ꝛ poſt eũ ſunt tres tractatꝰ in gbꝰ narrauit eẽ cõplexionis.ꝛ ifra dicit eodez textu. Qui ꝓtinuaꝭ cũ duobꝰ tractatibꝰ ꝑmi libri mei in cõplexione.ꝛ iſcriptio eius eſt de cõplexione mala diuerſa.gbꝰ,nõ imerito ꝟiũgiꝭ liber de virtute ꝟſuetudinis;ꝛ liber de calore iuuenis ꝛ pueri: quẽ teſtaꝭ feciſſe in cõmẽto illiꝰ aphoriſmi ꝑme particule:g creſcũt. De cã formali.ſ.cõpoſitiõe ſunt libri anathomic:gbꝰ inoteſcũt mẽbroꝝ cõpoſitiões:quoꝝ iuuamẽtũ ipe dicit cũ ait:oꝛ vt antecedat ſtudiũ in anathomie libri ſup ea.n.q̃ apparẽt in anathomia fit iuuamentũ nõ paꝝ. Sed libri de cauſa formali.i.vtute ſunt multiplices.qdã .n.eoꝝ ſunt gñales:vt libri de dogmatibus ꝑlatonis et ꝑꝛ.quos memoꝛat in tertio huiꝰ dicẽs.Quoꝝ iſcriptõez poſui de ſentẽtys hꝑpo.ꝛ pla.Et nono terapẽtice.c.7.ꝛ liber de vtutibꝰ diſpẽſantibꝰ nꝛz corꝑis:ꝛ de ſuba virtutũ nãliũ:ꝛ de virtutibꝰ nãlibꝰ:de virtutibꝰ aialibus in generali credendũ eſt feciſſe libꝝ.dicit tamẽ in fine tegni ſe i multis operibus dixiſſe de eis.dicit.n.eſſe aialiũ virtutũ oſtẽdi in libro in quo ſunt tractatus multi.de virtute tĩ motiua q̃ vna ẽ exſpẽbꝰ aialis virtutis fecit libꝝ aut cõtrahẽdo ꝓmonẽ ad maſculoꝝ motus: vt in libro de motibus ligdis vel manifeſtis vel occultis:quẽ inuit etiam feciſſe in fine terty tegni:aut ad motus muſculoꝝ determinate partis.ꝛ ſic ẽ liber de voce:liber de vtilitate reſpiratiõis:liber de cauſis reſpiratiõis:liber de iuuamẽto anhelitꝰ:liber de motu pectoꝛis:ꝛ liber de iſtrumẽto odoꝛatꝰ: quẽ ꝛecitat feciſſe in fine ſcõi de iteriorib. De virtute vitali credendũ eſt ipz feciſſe libꝝ:de operatiõe aũt eius q̃ eſt pulſare:fecit libꝛos multos:ꝑmo liber de vtilitate pulſus:liber de pulſu ꝓtra Archigenez:ꝛ liber q̃ dicit ꝓnoſticum pulſus:de quo facit mẽtionẽ.ꝑmo de differentys libꝝ.c.7.cũ ingt. Archigenes.n.qeqd deligt:ꝛ circa itelligẽtiã ꝛ cognitionẽ duꝛi pulſus ꝛẽ.ꝛ liber cõpẽdũ pulſus. ꝛ liber itroductoꝛi ad Carolũ:cõmentuz pulſus:liber de differẽtys pulſus.Fecit etiã libꝛos de cauſis efficiẽtibꝰ: ſicut liber de cauſis ꝑcatarticis:ꝛ liber de cauſis corꝑoralibꝰ:cui adiacet liber de plenitudine:cuiꝰ meminit.iz. terapẽtice.de cauſis finalibꝰ nõ oportuit facere libꝝ:qz ſcia opationũ ꝓtineꝭ in ſcia ꝟtutũ:ꝛ qz ſcia ſpirituũ vadit ẽt cũ illis:fecit etiã libꝝ de ꝓtento i arteryas ꝓtra Archigenẽ:vt in fine tegni dicit.hic.n.dicebat i venis pulſatilibꝰ ſolũ ſpũm ꝓtineri ꝛ nõ ſanguinẽ:ſiẽ etiã recitat ſexto epidimiaꝝ Joãnes alexãdrinꝰ. Fecit etiã libꝛos de fine.ſ.de ſanitate ꝑmo:ſcõo de egritudine:de ſanitate gdẽ fz ſe fecit libꝝ de optima bitudine ꝛ libꝛuz de eucraſia.de mõ aũt ꝟfuatiõis in gñali ipſi⁹ ſanitatis fecit libꝝ de regimine ſanitatis:fz de regimine i ſpãli vel ꝑfuatiõe fecit libꝝ de exercitio cũ parua ſpera:ꝛ libꝝ de attenuãti dieta:ꝛ libꝝ de bis gbꝰ ꝛeuenit purgatio i vere cuiꝰ reminiſciꝭ i cõmẽto illiꝰ aphoriſmi ſexte ꝑticule.Quibus phlebotomia aut pharmacia ꝓuenit.ꝛ cũ ꝟſiderauit eꝝ itudinẽ primo fecit libꝝm ad ſciendũ ſimulationẽ egritudinũ:g dꝛ de mõ ſciẽdi ꝛ redarguẽdi ſimulãtes egritudinẽ.Sẽcõo fecit etiã de egritudine libꝛos miꝛos:ꝟſiderauit.n.egritudinũ diuerſitatẽ in gñali:ꝛ ſic fecit libꝝ de accidẽti ꝛ morbo. diuerſitates aũt ſpãles ſunt fm gña egritudinum:fecit igiꝭ libꝝ de mõ male cõplexionis libꝝ de differẽtys febriũ.ꝛ annectiꝭ ei liber de tabe:ſaltẽ ẽtũ ad ꝑmã eiꝰ partẽ.Fecit etiã libꝝ de mala cõpoſitõe ſiue ſoluta vnitate: ꝛ libꝝ de diſlocatiõe quẽ allegat Raſis.i5.ꝓtinenti:De morbo cõpoſito fecit libꝝ de tumoribꝰ ꝑter nãz.i.apatibus:apa.n.eſt morbus cõpoſitꝰ ex triplici gñe morboꝝ.ſ. mala cõplexione:mala cõpoſitione:ꝛ ſoluta vnitate:ſcõa ꝑmi.c.5.Cũ aũt ꝟſiderauit egritudinẽ locoꝝ fecit libꝝ de iteriorib.ꝛ cũ ꝟſiderauit tpa morboꝝ ſiue mẽſurãtia ſine terminãtia:fecit libꝝ de ẽtuoꝛ tpibus morbi vlibꝰ: ꝛ de ẽtuoꝛ tpibus ꝑticularibꝰ:ꝛ libꝝ de creticis diebꝰ: cui adheret liber de criſi.ꝛ cũ ꝟſiderauit accũta egritudinũ fecit libꝝ de rigore.tremoꝛe:ſpaſmo:iectigatiõe:ꝛ de diſtia:ꝛ de typo:ꝛ libꝝ ꝟ caumate.ꝛ libꝝ ꝟ ſternutatiõe: cuius recoꝛdat in cõmẽto illiꝰ aphoriſmi gnte particule: Mulieri q̃ a matrice. Rurſus ꝟſideraꝭ ꝓnoſticationẽ ꝛ iudiciũ.fecit libꝝ ꝓnoſticoꝝ diuiſum in libꝛos duos.ꝛ adiacet huic notitie liber de ea q̃ in ſomnys dignotione. Cõſiderans aũt modos curãdi rõnales generales ꝛ cões magis:fecit libꝝ terapẽtice:ꝛ libꝝ decẽ tractatuũ.Specialioꝛes aũt modos cõſideraꝭ:fecit ſpãles regulas cure: ꝛ fm hoc fecit libꝛuz de febribꝰ ad glauconem:ꝛ libꝝ de cura ictericie ꝛ libꝝ de cura lapidis.ꝛ cõſideraꝭ expimẽta fecit libꝝ de ſecretis ꝛ expimẽtis ad varias egritudines:ꝛ libꝝ de facile bis acqſibilibꝰ cuiꝰ meminit.iz.terapẽtice:caplo rurſus.fecit etiã libꝛos de iſtrumẽtis medicinalis ſcie.ſ.cibo ꝛ potu ꝛ manuali opatõe.de cibis fecit libꝝ de alimentis ꝛ libꝝ de cuchimia ꝛ chachochimia. de potu fecit libꝝ de aqua ꝛ libꝝ de vino:cui adiecit libꝝ de vndimys.de medicinis aũt ſimplicibꝰ fecit libꝝ de ſimplici medicina.de cõpoſitis etiã medicis credo ipz feciſſe antidotariũ.bis oibꝰ ãnectiꝭ liber ꝟ pharmacys ꝛ liber ꝟ ꝗdragitaſex plãtis:quẽ bẽmꝰ cũ cõmẽto humain: liber etiã de ꝟtutibꝰ cẽtaureꝝ:quẽ Nicholaus de Regio trãſtulit:ꝛ liber dinamidioꝝ:ꝛ ẽ dinamidius locꝰ vbi ſcribunꝭ ꝟtutes reꝝ:ꝛ liber de cõmoditatibꝰ tyriace:ꝛ liber ꝟ tyriaca ad ceſarẽ:quẽ allegat Raſis frequẽter.Cũ aũt cõſideraſſet manualẽ operationẽ fecit libꝝ de chirurgia ꝛ ei annectiꝭ liber de ꝓphlebotomia:ſed forte cõueniẽtiꝰ ponereꝭ iter libꝛos de cauſis efficientibꝰ.ꝛ ſic multi libri Galieni ſunt poſiti in multis locis ſcõs aliã cõſideratiõnẽ:q ſcõs alia poſſunt alibi ſituari. Doc tĩ ſcias:ꝑm Galienũ centũ ꝛ ꝙquagita volumina inꝰ medicina cõpoſuiſſe:teſte Joãne torrellio in ſua ortographia. Dec collegi a dictis ſpeculatoꝛis in medicina.

Finit libellus de diuiſione libꝛoꝝ Galieni.

¶ Incipit liber Hyppocratis ō lege:q ītrodnctorius dicīt traductus p Arnaldū de villa noua de greco in latinū.

Edicia artiū ꝑclarissima ⁊ excellētissima ppter indisciplinā vtentiū ⁊ idicantiū talis vana in ōfectu ē vtiq; magis oīb⁹ artibus. hoꝝ aūt petrū maxie mihi videt̄ brēcāꝫ bāc: q; ⁊ cōtra meritū medicine soli⁹ i ciuitatib⁹ nullum determinatū est ꝑter i gloziationē. hoc āt non vulnerat ꝓpositos ex ea. simillimi. n. isti sunt itroductis i tragedia: eteniꝫ illi figurā ⁊ indumentum ⁊ faciē ⁊ speciē hypocrite hūt non sunt autem hypocrite. sic aūt ⁊ medici nomine qdē multi: opere aūt ⁊ valde pauci. congruit enī vt siquis debet medicinalē scientiaꝫ vere doceri hoꝝ participē esse. nature. disciplīe. doctrie. loci. altitudinis. laboris ⁊ tēporis. Primū qdē opus est natura vt sup̄ oia habeat hanc. hac cuiꝫ contra operāte vana sunt omnia. natura vero itroducta ars doctrinalis fit: quam cum sapientia facere oz: disciplinatū factū in hoc loco q aptus natus fuerit ad disciplinā. amplius antez inducere laborē in tēpore multo curādo quatenꝰ disciplina in naturā cōuersa apte ⁊ bene crescat ⁊ fructus afferat. q̄lis aūt est speculatio vegetabiliū q̄ sunt in terra talis est ⁊ medicine disciplina: nostra. n. natura est qualis est regio: doctrine autez docentiū qualia semina: disciplina autez q ipsa cadat in terrā cultam secunduꝫ tempus. locus in quo ē disciplina est q̄le nutrimentū q̄ est ex cōueniēti aere factū vegetabilib⁹: labor aūt cultura. tēpus aūt corroborauit oia ⁊ fecit nutriri pfecte. Hec aūt q̄bus idigēt medicīe artem addiscentes ⁊ vere ipsius nomīa accipiētes ita per ciuitates euntes; ñ verbo sed opere medicos reputari faciūt. Igr ꝓpter gratia aūt est malus thesaurus ⁊ mala repositio habentibus ipsaꝫ ⁊ somniuꝫ ⁊ visio bilaritatis ⁊ gaudij expers: timiditatis ⁊ audacie nutritio. timiditas infirmitatez significat: audacia vero inartificialitatem: duozum enim hoc quidez scire facit: alte. am vero nescire: opinio autem ignorare. sacre autem res existentes sacris hominibus ostendunt prauis autem nequaq̄ priusquā perficiant secretis scia.

¶ Explicit liber Hyppocratis de lege: qui introductor⁹ dicīt traduct⁹ per Arnaldū ō villa noua ō greco i latinū

¶ Hoc est hyppocratis iusiurandum in cuiusdaꝫ sui libri principio inuentum: ⁊ e greco in latinum conuersum per Petrum paulum vergerium faciatum.

Testor apollinez ⁊ esculapiū hygiēq̄ ⁊ panaciaꝫ esculapij filias: ⁊ deos ⁊ deas oēs: me: q̄ in me erit ⁊ q̄ ingenium meū valebit: hec oia obseruaturū: que hoc iureiurādo atq; his tabulis; ꝓtinent: tributurū me preceptori meo: a quo hanc artē edoctus fuꝫ: non minus q̄ parenti: a quo fuꝫ genitus: vitā cum eo cōmunicaturū: res omnes: quas illis necessarias esse intelligam ꝓ viribus meis subministraturum: progeniem eius fratrum loco habiturum: hanc artem sine mercede ⁊ sine pactionibus edocturum: precepta omnia libenter ⁊ fideliter traditurū meis ⁊ prece prozis mei liberis: ceterisq; discipulis: qui se legibus medicine astrinxerint: atq; iurati fuerīt: alij preterea nemini. in curandis egrotis ꝓ viribus: ⁊ ꝓ ingenio meo necessarys rebus vsurum: nemini egritudinem dilaturū nihil per iniuriam facturum. rogatum nemini daturuꝫ: neqꝫ id cuiq̄ consulturum: neque pregnanti mulieri ad interficiendum conceptum fetum potionem porrecturum: vitam meam atq; artem meam puram atqꝫ integram seruaturum: laborāti lapillo baud quāq̄ excisurum. sed expertis eius artis hoc negocium promissuruꝫ. quācunqꝫ domum ingressus fuero dūtaxat liberandis egrotis operam daturum: omnem iniuriam omnē corruptelam oē genus turpitudinis res etiā venereas sponte mea euitaturū: sive muliebria corpora curauero sive virilia: sive hominis liberi sive serui: q̄ inter curandum vel videro vel audiero vel etiam extra curam in vita hominum cognouero q̄ reticenda esse intelligaꝫ nemini aperturum: sed intemeratā taciturnitatem seruaturū. Presens igr iusiurandum integre atqꝫ incorrupte seruanti mihi oia tam ī vita q̄ i arte mea ꝓspera feliciaq; succedant. ⁊ gloriā eternum parata sit: transgredienti vero atqꝫ periuro contraria omnia eueniant.

¶ Explicit Hypocratis iusiurandū in cuiusdam sui libri principio inuentum: ⁊ e greco in latinum conuersum p Petrum paulū vergeriū faciatum.

Impressum Venetys per Bonetū Locatellum Bergomensē Jussu ⁊ expensis Nobilis Viri Octauiani Scoti Ciuis Modoetiensis. Anno Intemerate Virginis partus. Nonagesimotertio supra Millesimum ⁊ quadringentesimum. Tertiodecimo kalendas Januarias. Cum Benedictione Omnipotentis dei q̄ est benedictus In secula seculorum. Amen.

Fundación Uriach

¶ Incipit tabla sup libros Tegni q̄ ordiata ē cos ordie quo tabla posita supra aī libros pnost.

¶ Capitla pmi libri.
Tres sunt oēs.
Prima qdem
Scda vero que
Tertia vero ex
Lonati sunt ergo
Lonati sunt t eaz
Nullus tñ ante
Sed t illā qdem
Dic vo diffinituaz
Que vero fm
I
Sed nunc a
Medicina ē scia
Scie ergo nomē
Sanū autez t
Et fm primam.
Sed qñ efficiens.
Neutr vero t
II
Est autem de
Incipiam igit
Sanū est autem.
Egrum vero corp
Egrum vero vt nūc
3
Quoniaz aūt t neu.
Et huiusmodi qdez
Sanuz vero t
¶ Capitula secūdi libri tegni.
Sunt aūt t horum
Egra vero signa.
Secundū vero hoc
4
Appellant autez
Et vtilitas
Existentibus vero
Lognitões vero
Substantia quidez
Ab his vero que
Scom vero effect
Eorum vero que or.
Eoruz vero q̄ qdem
Genera autez la.
In eisdem vero
Ab optima vero.
Determinat autem
5
Simpliciter vero
Sunt vero horum
Et diuiditur
A quibus deficeps
Dolētia vero t
Omnibus his sen.
Signa vero horū
Ponentibus no.
Signa vero egri.
Quattuor autem
Principalia igitur
6
Ab illis vero ex
Ipsa vero seipsa
Alie vero omnes
Capillorum vero
De quidem partiuz
Principium autē
Totius qdez capitis.
Paruū vero caput
Magnū vo non
7
Si vero t fm occi.
Principalium.
Facilis igitur
Facilitas vero
Sic vo t difficultas
Et bene mobile
Adhuc vero mihi
Jam si eucraton.
Talibus quidē in
Audire vero
8
Quecunq; vero
Si vero calidus
Deinceps vero signa
Frigidioris q̄ hoz
Siccioris vero
Composita quidez
9
Si vero humidi
Frigide vero simul
Humide vero t
Dec igitur sunt
Ex his ergo tendens
Quicunq; ergo tan.
Et leduntur quidem
10
Et hoc cōmune in
Magnitudo
Ea vero que sunt fm
Glauc vero.
Niger vero ocu.
Subtile quidem
Cristalloides
¶ Tractat de corde
De cordis autez
Callidioris ergo.
11
Est autem latitudo
In frigidiori vero
Spūs vero siquidez
Tales t timidi
Siccū vero cor
Secunduz ꝓpositio.
12
Omniū pilosissimi
Si vo humiditas
Humidioris vero
Frigidum vero t
Unum cōe in omni.
13
¶ Tractat ō epate.
Epatis vero cali.
Frigidioris vero
Siccioris vero
Humidioris
Calidi quidem simul
Caliditas siquidem
Siccitatez vero in
Media vero ē
Minus vo calidi
14
Manifestuz est ergo
Humidū quidem
Humidius vero
¶ Tractatus testiculorum.
Testiculoruz vero
Frigida vero crasis
Humida quidem.
Calida vero t sicca.
Cōueniēdus siquidē
Si vero frigidi.
15
Sicca quidem.
Totius vo corporis.
Toti vero corporis.
Dicentur igitur t
Competentis vero
16
Quecunq; vero
Frigidioris cra.
Sicca vero crasis
Et humida vero
Et fz ꝓpilationem
Humida vero t
Frigida vero t
17
Si vero frigidum
Decidente vero
In oibus vero que
Considerare vero
Similiter oz cōsi.
Que aucta
Similiter vero t
¶ Tractatus de ventre.
Uentris cognitiones
Humidioris vero
Calidioz vero natura
18
Frigidus vero nā
Ex egritudinibus
Scom cōplexionem
Diligenter vero
Sed propter horum
Siccitates vero
Non vero ipsa.
Jtaq; neque semper
Quoniaz vero hꝭ
Alie vero animalis
19
Que vero propter
Capitis igitur ma.
Ea vero que intra
Uentrem siquidem
Uelut si ita.
Alteruz autem
20
Ex quibus ma.
Sed de his sufficien.
Quecunq; vero in
Non apparētia
Scom vero partem
Ea vero que secūduz
21
Ea vero que fm epar
Jta vero t fm
Ea vo que scom pect
Et fm tracheam.
22
Proportionaliter
Ex tumoribus qdem
Dolores vero
Nocet autem t
Quecunq; vero egre.
Et ostensionē ppriā
Dictum est autem
Egrotantium qdem
Eadem qdē que sunt
In medio vero
23
Et propter hoc
In eo quidem
Scom vero eandem
Nihil vero mirandū
Scom vero alterum
Quecunq; vero si.
Et quecunq; egro.
De his quidem
Future vero
Egrediamur
Uelut oportim
Aut non secunduz
Jta vero t humi.
Et vigilie
24
Torsio vero in
Quemadmodum
Et preterea ad
Jta vero t alia
Talia vero sunt scoz
Secundū odoratuz.
Secundum auditus
Quemadmodum
Secundum tactum.
Jtaq; vero t fm
25
Quecunq; vero
Quarum genera
Manifeste qdem
Quemadmodum et
Neque digestionem
Dictum est autez.
Ego autem iam
¶ Sequunt capitla tertij libri tegni
Quoniā vero t harū
26
Quoniā vero t harū
A fuātibus incipiēdū
Cuz igitur sit non
Rursus igitur prin.
Si.n. cēt impassibile
Que manifesta sunt
Alteratur igit
Quod igitur
Est igitur vnum
Sub his enim oībus
Ex motione vero
27
Jtaq; vero t ex
Et ex his que
Aut egeruntur
Omnia enim hec.
Et corrumpunt
Et scriptum est.
Dec igitur omnia.
Jtaque vero ex
Quādo sig. motōe
Et he sunt one
Etenim tēpus velut.
Si enim indiget cor.
28
Qñ autem in his
Perfecte igitur
Quando vero dis.
Considerationes
In gymnasijs
In cibis vero per.
Equatur vero quo.
Jta vero t omni
Et ita eis dicta
Abstinere vero
Uenereoruz
29
Tēpus vero vsus
Qualitatem
Dox vero que cōe.
Similiter vero et
Si vero fm aligd
Parib vero talib
Crasi igitur per.
Seruātes vero
Calidiora enim
Utetur vero t
30
Quoniaz motio
Contraria
Jta vo t i calefacien.
Et simpliciter est
Si vero permutare
Calidiorem enim
Hoc siquidem ge.
Utilitas vero
Quomō igitur et hꝭ
Similē igitur dis.
Potest enim venter
Organicoruz.
31
In plasmatione
Scom quantitatem.
In numero
Reliquum vero ge.
Quecunq; igitur
Et q̄cūq; qdem circa
Et q̄cūq; qdē maiōa
Deficientiuz
Oium aūt horum
Quecunq; vero abū.

Fundación Juan March

32

Eadem vero ⁊ eorũ
Manifestus est autem
Quemadmodum in
Alys vero emphza.
Reliquus igitur adhuc
Quam fortitan
Ad manifestos
Et huiusmodi quidem
Prime vero omniũ
Utrarunque
Jam siquidem factam
Nondum vero exi
Eius vero qu adhuc
Prohibetur igitur.

33

Facta vero egritudo
Curatio quidẽ
Secundum vero per.
Calide igitur dispositio
Si enim immoderatũ
Manifestum vero
Adinuentionẽ
Quecũq; vero calida
Ferunt enim si ita

34

Sed di a quidẽ
Euacua ones
Scientes igitur
Secundum hanc partẽ
Unus cõmune habentes
Secundum vero cõpos.
Uelut si ita accidat
Si igitur ipsi parti
In profundo vero
Si igitur calidius esse

35

Si vero frigidior
Ita vero in humido.
Expositione quidem
Et plasmatione.
Manifestum vero.
Soluta vero cõtinuitate
Non differt vero
Precedit autem
Ut vero ea fiat pmanẽs
Conglutinat vero

Primum quidem

36

Si vero alicui alteri
In presenti vero ad
Fractura igitur in osse
Generatio vero pori
Molle vero ⁊ puerile
Raro vero ⁊ huiusmodi
Quoniam vero horuz
Superfluitas vero hec
Propterea deluctiõe

37

Neruꝰ vero ⁊ tenãtos
Secundum cõpositas
Dicte vero sunt paulo
Et quidem oportet
Intentionem ergo
Ita vero ⁊ sylcus
Dictum est autem horuz
Et qdem si pblegmon

38

Et de his quidez
Ad id vero qõ propter
Eorũ igitur que adhuc
Intentio vero vt si
Si vero fractura non
Est autez ⁊ emphrasis
Nec quidem a glutinosis
Que vero ex stercore

39

Que vero ex lapide
Eius vero que preter
Immoderata vo repletio
Quibuscũq; vero circa
Amplioris vero cibi
Quecunq; igr in pulmõe
Quecunq; vero secũdum
Quecũq; vero sub cute
Ita vero ⁊ quecunq;
Uno vero capitulo
Quecunq; vero non sunt
Intentio vero sanando

40

Quecunq; vero aspera
Quecunq; vero lenitatez
Quecunq; vero emphza.
Ostenditur est autez

Si vero adinuicem
Sufficiet autẽ manifeste
Huiusmodi vero
Necessarium autem

41

Per ipsam autez
Si igitur fuerit totum
Repellemus autem a
Relicto vero aliquo
Euacuatio vero fit
Sed quoniaz diaforetica

42

Et tamẽ sufficiens est
Debinc vero intẽdamus
Prioza igitur facile
Alia vero a plasmatione
Supponatur eni si ita
Altera vero ꝑsideratio
Sed qñ est in profundo
Igitur euacuetur quod

43

Inquantum vero vnũqõq;
Quoniam vero ⁊ de his
Duplici vero existente
Quib⁹ vero superabũdat
Uacigiꝫ ratione est
Quedaz vero ⁊ si ea
Secunduz vero ẽcunq;
Epichenon vero
In quo quidem prima

44

Quecunq; vero nõ in
Unde nec intentio in eis
Sed ad reliquum adhuc
Fit autem hoc quidem
Itaq; ⁊ curatio quidem
Ex qbus vero facultatib⁹
Deinde vero dicenduz
Triplex vero est ⁊ horuz
In humoribus vero
Quos neq; glutinosos
Augmentati enim mali

45

Augmentantur vero
Intentio vero in his
Alterantur igitur aut
Euacuanꝫ vero sufficiẽt

Proprie vero in quo loco
Euacuantur .n. pꝓrius
Antipaseos vero
Derivatio vero ad
Omnia igitur quecunq;
Quemadmodum
De vtre vero neq;

46

Potest autem aliqs
Dictum est aũt amplius
Resumptiua vero
Perfecte qdem in
Si igitur dispositio
Cause vero salubres
Et si multum meliores
Liborum vero in pncipio
Potus vero aptus
Dictum est autem.

47

Nunc enim percurrere
Dictum igitur qui.
De his quidem.
Tripartita est
Post hunc autem
Quoniam autem ⁊ in
Demonstrantes
De principali autez
Et horum generis
Ad cognitiones
Ex hoc genere
Utilia autem ad

48

Et qui de simplicium
Nec igitur omnia
Que terapentice
Quoniam autez ⁊ ante
De alys autem

49

Finit tabula

Fundación Uriach

Registrum

a
Articella
¶ Incipiũt Ysagoge
tum vel mala
in potis
a
¶ Prefatio
autem de
cum iam
stranit cuz
b
te necesse
rem morbuz
plurimum sunt
tio ad bonuz
c
viete ꝛ
ꝛ ver pro
modo rubeam
singuli
d
Si autem
posita frigida
mus toto
cultum. Cum
e
sunt vene
Cum hypo.
Iste aphorismus
guis nisi
f
sit possibile
similes in
cuationis sunt
nam si
g
impleat venas
tur in corpore
ea humiditates
ficat procul dubio
h
*Pronosticatio
materierum
feste aut
at tibi
i
tur greci
¶ Incipit liber
expositionis
dubitat homo
k
Mihi autem
rediit nunc
sibile est
mus sermonem
l
sed ostenditur
pectus tantum
nocet ei
tationi reliquorum
m
nertitur
Cum sit
virtus incisiua
exponam
n
deinde sunt
Spiritum ꝛ
ter ferre
sticari ex
o
¶ Incipiũt epidimie.
la ꝛ hanc
sanguis ex
oculorum aut
p
si de bis
enim naturalis
Sermo iste
dominatur.
q
Uiderur autem
vite vnde
terram tanꝯ
lorem manifestum
r
q̃ qui habebant
Dic autem
sedinquire
fiunt, sed
A
¶ Galieni principis
minuz huius
*Res proportionate
corpus infirmum.
B
Complexionum re
ei natum est
rum per ser
broꝝ naturalis.
C
Iste sunt
naturaꝛ
est differentia
si est virtus
D
est vt consideres
pitum. aut
bus primur
strua in boris
E
tio est permutatio
Hoc est illud
trescit i. Iammatur
ce ꝛ per
F
tionis in venis
mone euacuatione
Iste est modus
G
*Res quibus
quod futurum est
Aggregati sunt

FINIS.

Fundación Juan March

Fundación
Uriach

Fundación
Uriach

Fundación
Uriach

FUP 7116 (T.1)

Fundación
Uriach